

**T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**TÜRKÇE BİTKİ ADLARININ ANLAM BİLİMİ AÇISINDAN
İNCELENMESİ**

DOKTORA TEZİ

Yasemin YILDIZ

Enstitü Anabilim Dalı: Türk Dili ve Edebiyatı

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Paki KÜÇÜKER

OCAK – 2020

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**TÜRKÇE BİTKİ ADLARININ ANLAM BİLİMİ AÇISINDAN
İNCELENMESİ**

DOKTORA TEZİ

Yasemin YILDIZ

Enstitü Anabilim Dalı: Türk Dili ve Edebiyatı

“Bu tez 29/01/2020 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Oybirliği / Oyçokluğu ile kabul edilmiştir.”

JÜRİ ÜYESİ	KANAATI	İMZA
Prof. Dr. Hatice ŞAHİN	Basarılı	
Prof. Dr. Enis ŞAHİN	Basarılı	
Doç. Dr. İlhan UÇAR	Basarılı	
Doç. Dr. Paki KÜÇÜKER	Basarılı	
Doktor Öğretim Üyesi Osman ARICAN	Basarılı	

SAKARYA
ÜNİVERSİTESİ

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEZ SAVUNULABİLİRLİK VE ORJİNALLİK BEYAN FORMU

Sayfa : 1/1

Öğrencinin

Adı Soyadı	:	Yasemin YILDIZ
Öğrenci Numarası	:	1660D11001
Enstitü Anabilim Dalı	:	Türk Dili ve Edebiyatı
Enstitü Bilim Dalı	:	
Programı	:	☐ YÜKSEK LİSANS ☒ DOKTORA
Tezin Başlığı	:	Türkçe Bitki Adlarının Anlam Bilimi Açısından İncelenmesi
Benzerlik Oranı	:	% 20

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE,

Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Tez Çalışması Benzerlik Raporu Uygulama Esaslarını inceledim. Enstitünüz tarafından Uygulama Esasları çerçevesinde alınan Benzerlik Raporuna göre yukarıda bilgileri verilen tez çalışmasının benzerlik oranının herhangi bir intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi beyan ederim.

30.01/2020
Öğrenci İmza

Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Tez Çalışması Benzerlik Raporu Uygulama Esaslarını inceledim. Enstitünüz tarafından Uygulama Esasları çerçevesinde alınan Benzerlik Raporuna göre yukarıda bilgileri verilen öğrenciye ait tez çalışması ile ilgili gerekli düzenleme tarafımda yapılmış olup, yeniden değerlendirilmek üzere@sakarya.edu.tr adresine yüklenmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

...../...../20.....
Öğrenci İmza

Uygundur

Danışman
Unvanı / Adı-Soyadı: Doç. Dr. Paki KÜÇÜKER

Tarih: 30.01.2020

İmza:

KABUL EDİLMİŞTİR

REDDEDİLMİŞTİR

EYK Tarih ve No:

Enstitü Birim Sorumlusu Onayı

ÖN SÖZ

İnsanoğlu, yaratıldığından beri bitkilerle etkileşim halinde olmuştur. Bitkileri, kimi zaman besin olarak kullanmışlar, kimi zaman da ilaç olarak kullanarak dertlerine deva aramışlardır. İki temel ihtiyaca da cevap veren bitkiler, zamanla cevap verdikleri ihtiyaç doğrultusunda ya da şekil açısından benzerlikler neticesinde çeşitli adlar almaya başlamışlardır. Bu, ad alma kısmındaki niteliklerde yıllarla birlikte bir artış olmuştur. Bu artışta, insanoğlunun zamanla birlikte zenginleşmeye başlayan söz varlığının etkisi oldukça fazladır. Bitkiler pek çok yönden incelenmiş ve bu incelemeler doğrultusunda adlar verilmeye başlanmıştır. Özellikle benzerlik sebebiyle ad verme eğilimi aktarmalarla birlikte, ad verme konusunun temelini teşkil etmeye başlamıştır. Bu duruma bir kanıt olarak etkileşim içerisinde olmayan birbirinden uzak iki bölgede de aynı bitkiye aynı adın verilmiş olmasını gösterebiliriz. Sadece renginden dolayı aynı çiçeğe aynı adın verilmesi de buna örnektir. Görüldüğü üzere bitkilerin adlandırılması kısmı, dil açısından ele alınabileceği gibi sosyal ve kültürel açıdan da incelenmesi gereken geniş çaplı bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Adlandırma kısmında, benzerlikler, aktarmalar, renkler, sayılar vb. çok çeşitli etkenler olduğunu ifade ettikten sonra, ad ile anlam arasındaki ilişkiden de söz etmek gerekir. Bir hastalığa iyi gelen bir bitkinin o hastalığın adını taşıması ya da bir yerde yetişen bir bitkinin o yerin adını alması gibi durumlar ad açısından değerlendirilebileceği gibi anlam açısından da değerlendirilebilir. “Türkçe Bitki Adlarının Anlam Bilimi Açısından İncelenmesi” adlı tezimizde bitkilerin ad ve anlam ilişkisini birçok açıdan değerlendirip geniş bir şekilde ele alacağız. Böylelikle hem bu ilişkiyi oluşturan etkenlerin anlam bilimi açısından ne şekilde ele alındığına yer vereceğiz hem de Türkçenin söz varlığı içerisinde bitki adlarının ne kadar büyük bir alana sahip olduğunu ortaya koymuş olacağız.

Bu çalışmayı ortaya koyarken, fikirleriyle bana yol gösteren değerli hocam Doç. Dr. İlhan UÇAR’a, çalışmamın ortaya çıkmasında büyük emeği olan, lisans eğitimimden itibaren bilgi ve birikimleriyle benim yanımda olup, desteğini hiçbir zaman esirgemeyen kıymetli hocam Doç. Dr. Paki KÜÇÜKER’e ve beni bu günlere getiren aileme teşekkürlerimi sunarım.

Yasemin YILDIZ

30/ 01/ 2020

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR	vi
TARANAN ESERLER VE KISALTMALARI	vii
ÖZET	xiv
SUMMARY	xv
GİRİŞ	1
BÖLÜM 1: AD	8
1.1. Özel Ad.....	9
1.1.1. Anlam Açısından Özel Adlar	11
1.2. Tür Adı	11
1.3. Özel Adların ile Tür Adlarının Farkları.....	13
1.4. Adlandırma	14
BÖLÜM 2: AD BİLİMİ	16
2.1. Genel Ad Bilimi	18
2.2. Özel Ad Bilimi	19
2.3. Türk Ad Biliminin Genel Görünüşü.....	19
2.4. Ad Biliminde Uygulanan Yöntemler.....	20
2.5. Adın ve Ad Biliminin Dalları	21
BÖLÜM 3: BİTKİ ADI (FİTONİM) VE BİTKİ ADI BİLİMİ (FİTONİMİ)	22
3.1. Türkiye Fitonimisi	24
BÖLÜM 4: ANLAM BİLİMİ	30
4.1. Anlam Bilimi Tarihinden Bir Kesit	33
4.2. Sözcük Anlam Bilimi	37
4.3. Anlam Bilimsel Kavramlar.....	37
4.3.1. Gönderim.....	37
4.3.2. İçlem	38
4.3.3. Tümce, Sözce, Önerme	38

4.4. Dil Çalışmaları ve Anlam Bilimi.....	39
4.5. Dil Bilimi- Anlam Bilimi- Dil Bilimsel Anlam Bilimi	41
4.6. Anlam Bilimi ile Sözlüksel İlişki	42
4.7. Türkiye Türkçesindeki Anlam Bilimi Çalışmaları	42
4.8. Türkçenin Anlam Bilimi Açısından Özellikleri Üzerine.....	43

BÖLÜM 5: GÖSTERGE KAVRAMI45

5.1. Dil Göstergesinin Öz Niteliği	47
5.1.1. Gösterge, Gösterilen, Gösteren ve Gönderim Kavramları	47
5.1.2. Göstergenin Nedensizliği	48
5.1.3. Göstergenin Çizgiselliği	49
5.1.4. Göstergenin Değişmezliği ve Değişebilirliği	50
5.2. Saussure'ün Göstergesi.....	52
5.3. Peirce'ün Göstergesi.....	53
5.4. Dizge ve Saussure'ün Dizgesi	54
5.4.1. Dizgede Art Zamanlılık ve Eş Zamanlılık.....	55
5.5. Gösterge Türleri.....	56
5.6. Gösterge Kavramı ve Sonraki Çalışmalar	56
5.7. Dil Bilgisel Göstergelerde Düz İşlev ve Yan İşlev.....	59
5.8. Gösterge Bilimi	60

BÖLÜM 6: KAVRAM-KAVRAMLAŞTIRMA61

6.1. Kavram	61
6.2. Kavramlaştırma (Anlamlama)	63
6.3. Türkçede Kavramlaştırma	64
6.4. Türkçenin Kavramlaştırma Açısından Nitelikleri	64
6.5. Türkçenin Kavramlar Dünyası	68
6.6. Türkçe Bitki Adlarının Kavramlaştırılması ve Kavramlar Dünyasıyla İlişkisi.....	71

BÖLÜM 7: ANLAM.....73

7.1. Anlamın Özellikleri ve Türleri	77
7.2. Anlam ve Anlam Alanı.....	84

7.3. Anlam Birimler ve Anlam Birimcikler.....	85
7.4. Anlam Belirleyicileri ve Ayırıcıları.....	87
7.5. Sözcük ve Anlam.....	88
7.6. Sözcük Boyutunda Anlam Çözümlemesi.....	89
7.7. Temel (Göndergesel, Düz, Asıl, Nesnel, Kök, Kavramsal) Anlam.....	91
7.8. Yan (Yazınsal, Eğretilmeli, Mecaz, Metaforik) Anlam.....	93
7.9. Tasarımlar ve İmgeler.....	96
7.10. Duygu Değeri.....	97
7.11. Yerleştirme (Halk Etimolojisi).....	98
7.12. Benzetme.....	99
7.12.1. Türkçede Benzetme.....	100
7.12.2. Türkçe Bitki Adlarının Oluşumunda Benzetmenin Etkisi.....	102
7.13. Aktarmalar.....	111
7.13.1. Deyim Aktarması.....	111
7.13.2. Ad Aktarması.....	121
7.13.3. Türkçe Bitki Adlarının Oluşumunda Aktarmaların Etkisi.....	123
7.14. Çok Anlamlılık.....	131
7.14.1. Türkçede Çok Anlamlılık.....	132
7.14.2. Türkçe Bitki Adlarında Çok Anlamlılık.....	134
7.15. Eş Seslilik/Eş Adlılık.....	159
7.15.1. Eş Seslilik/Eş Adlılık ve Çok Anlamlılık.....	161
7.15.2. Çok Anlamlılığın Yol Açtığı Eş Seslilik/Eş Adlılık.....	163
7.15.3. Ses Değişmelerinin Yol Açtığı Eş Seslilik/Eş Adlılık.....	164
7.15.4. Alıntıların Yol Açtığı Eş Seslilik/Eş Adlılık.....	165
7.15.5. Türkçede Eş Adlılık/Eş Seslilik.....	166
7.15.6. Türkçe Bitki Adlarında Eş Adlılık/Eş Seslilik.....	167
7.16. Eş Anlamlılık.....	201
7.16.1. Eş Anlamlılığın Ölçümü ve Sınıflandırılması.....	204
7.16.2. Türkçede Eş Anlamlılık.....	207
7.16.3. Türkçe Bitki Adlarında Eş Anlamlılık.....	209
7.17. Ters Anlamlılık/ Zıt Anlamlılık/ Karşıt Anlamlılık.....	220
7.17.1. Türkçede Ters Anlamlılık.....	222

7.17.2. Türkçe Bitki Adlarında Ters Anlamlılık	225
BÖLÜM 8: BAĞLAM.....	229
BÖLÜM 9: BAĞDAŞTIRMA VE ALIŞILMAMIŞ BAĞDAŞTIRMA	231
BÖLÜM 10: ANLAM DEĞİŞMELERİ	232
10.1. Anlam İyileşmesi	236
10.2. Anlam Kötüleşmesi	237
10.3. Anlam Daralması	237
10.3.1. Özelleşme	238
10.4. Anlam Genişlemesi	238
10.4.1. Genelleşme	239
10.4.2. Mecazlaşma	240
10.5. Başka Anlama Geçiş/Anlam Kayması	240
10.6. Anlam Değişmelerinin Nedenleri, Süresi ve Gelişimi	241
BÖLÜM 11: TÜRKÇE BİTKİ ADLARININ ADLANDIRILMASI VE TÜRKÇE BİTKİ ADLARINDA ANLAM OLAYLARI	243
BÖLÜM 12: TÜRKÇE BİTKİ ADLARI LİSTESİ VE TASNİFİ	268
12.1. Dil Açısından Yapılan Tasnif	268
12.1.1. Sadece Türkçe Olanlar	268
12.1.2. Türkçe-Arapça / Arapça-Türkçe Olanlar	303
12.1.3. Türkçe-Farsça/ Farsça-Türkçe Olanlar	310
12.1.4. Türkçe Kabul Edilen veya Türkçeleşen Bitki Adları	320
12.2. Yapılarına Göre Yapılan Tasnif	322
12.2.1. Basit Yapılı Türkçe Bitki Adları	322
12.2.2. Türemiş Yapılı Türkçe Bitki Adları	326
12.2.3. Birleşik Yapılı Türkçe Bitki Adları	329
12.3. Yapı Bakımından Birleşik Türkçe Bitki Adlarının Kuruluşu	414
12.3.1. İsim Tamlaması Biçiminde Kurulan Bitki Adları	414
12.3.2. Sıfat Tamlaması Biçiminde Kurulan Bitki Adları	466
12.3.3. Sıfat-fiil Grubu Biçiminde Kurulan Bitki Adları	488
12.3.4. Tekrar Grubu Biçiminde Kurulan Bitki Adları	490

12.3.5. İsnat Grubu Biçiminde Kurulan Bitki Adları	491
12.3.6. Cümle Biçiminde Kurulan Bitki Adları	491
12.4. Kavram Bakımından Birleşik Bitki Adlarının Kuruluşu	492
12.4.1. Aile, Akrabalık ve Evlilik İle İlgili Bitki Adları	492
12.4.2. Meslek Adlarıyla İlgili Bitki Adları	493
12.4.3. Cinsiyetle İlgili Bitki Adları.....	494
12.4.4. Duyularla ve Duyularla İlgili Bitki Adları	495
12.4.5. Unvanlarla İlgili Bitki Adları	497
12.4.6. 12.4.6.Gök ile İlgili Kavramlardan Oluşan Bitki Adları.....	497
12.4.7. 12.4.7.Dış Görünüşüne ve Fiziki Yapısına Göre Ad Alan Bitki Adları...498	
12.4.8. 12.4.8.Eşya ve Nesne Adlarından Oluşan Bitki Adları.....	502
12.4.9. Dini ve Etnik Unsurlardan Oluşan Bitki Adları	505
12.4.10. Hayvan Adlarıyla Kurulan Bitki Adları.....	507
12.4.11. Kokusu Sebebiyle Ad Alan Bitki Adları	518
12.4.12. Maden Adlarından Adını Alan Bitki Adları	518
12.4.13. .Organ Adlarıyla Kurulan Bitki Adları	519
12.4.14. Renk Adlarıyla Kurulan Bitki Adları.....	521
12.4.15. Sayılarla Kurulan Bitki Adları	531
12.4.16. Şahıs Adları ve Millet Adlarıyla Kurulan Bitki Adları.....	532
12.4.17. Tadı Sebebiyle Ad Alan Bitki Adları.....	535
12.4.18. Tedavi Ettiği Hastalık Yüzünden Ad Alan Bitki Adları	537
12.4.19. Yer Adlarıyla Kurulan Bitki Adları	537
12.4.20. Yetiştığı Yer Sebebiyle Ad Alan Bitki Adları	542
12.4.21. Zaman Bildiren Kelimelerle Kurulan Bitki Adları	551
BÖLÜM 13: TÜRKÇE BİTKİ ADLARI SÖZLÜĞÜ.....	553
SONUÇ	1065
KAYNAKÇA.....	1070
ÖZ GEÇMİŞ	1095

KISALTMALAR

Ar.	: Arapça
Bk./ bkz.	: Bakınız.
Bulg.	: Bulgarca
Çin.	: Çince
Erm.	: Ermenice
Eş anl.	: Eş anlamlı
Far.	: Farsça
Fr.	: Fransızca
Gr.	: Grekçe
Gürc.	: Gürcüce
Hırv.	: Hırvatça
İbr.	: İbranice
İng.	: İngilizce
İsp.	: İspanyolca
İt.	: İtalyanca
Krş.	: Karşılaştırınız.
Lat.	: Latince
Mac	: Macarca
Moğ.	: Moğolca
Öİ	: Özel İsim
Por.	: Portekizce
Rum.	: Rumca
Sırp.	: Sırpça
Skr.	: Sanskritçe
Sl.	: Slavca
Sür.	: Süryanice
syf. / s.	: Sayfa
T.	: Türkçe
TDK	: Türk Dil Kurumu
Yun.	: Yunanca
<?	: Kökeni bilinmiyor.

TARANAN ESERLER VE KISALTMALARI

- OA** :Muharrem ERGİN (2001), “Orhun Abideleri”, Boğaziçi Yayınları, İstanbul.
- IB** :Talat TEKİN (2017), “İrk Bitig”, TDK Yayınları, Ankara.
- ETYSV** :Hatice ŞİRİN (2016), “Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi”, TDK Yayınları, Ankara.
- DK I - DK II**:Muharrem ERGİN (1997), “Dede Korkut Kitabı (I-II)”, TDK Yayınları, Ankara.
- KB** :Reşit Rahmeti ARAT (2005), “Kutadgu Bilig”, Kabalcı Yayınevi, İstanbul.
- NF** :János ECKMANN, Semih TEZCAN, Hamza ZÜLFİKAR, Aysu ATA (I,II,III,IV) (2014), “Nehcü’l-Feradis”, TDK Yayınları, Ankara.
- ETG** :A. Von GABAIN (2007), [Çev: Mehmet AKALIN], “Eski Türkçenin Grameri”, TDK Yayınları, Ankara.
- ETY** :Hüseyin Namık ORKUN (2011), “Eski Türk Yazıtları”, TDK Yayınları, Ankara.
- TK** :Ahmet Bican ERCİLASUN (2016), “Türk Kağanlığı ve Türk Bengü Taşları”, Dergah Yayınları, İstanbul.
- KT** : SAMİ Şemseddin (2015) “Kamus-ı Türki”, TDK Yayınları, Ankara.
- TMİB** :Paki KÜÇÜKER - Yasemin YILDIZ, “Tercüme-i Müfredât-ı İbn-i Baytâr”.
- MŞ II** :Zafer ÖNLER (1999), “Müntahab-ı Şifâ I-II”, Simurg Yayınları, İstanbul.
- MN** :Paki KÜÇÜKER (2010), “Mücerreb-nâme”, Kültür Ajans Yayınları, Ankara.
- TBAS** :Burhan BAYTOP (2007), “Türkçe Bitki Adları Sözlüğü”, TDK Yayınları, Ankara.
- TS** :Türkçe Sözlük (2005), TDK Yayınları, Ankara.
- EM** :Mustafa CANPOLAT - Zafer ÖNLER (2016), “Edviye-i Müfrede”, TDK Yayınları, Ankara.

- ŞBA** :Oktay METE (2009), “Kabalıcı Şifalı Bitkiler Ansiklopedisi”, Kabalıcı Yayınevi, İstanbul.
- İBAS** :Burhan PAÇACIOĞLU (2014), “İlaç ve Bitki Adları Sözlüğü”, Cumhuriyet Üniversitesi Yayınları, Sivas.
- EUTSV** :İsmail DOĞAN - Zerrin USTA (2014), “Eski Uygur Türkçesi Söz Varlığı”, Altınpost Yayınları, Ankara.
- DLT** :Ahmet Bican ERCİLASUN - Ziyat AKKOYUNLU (2015), “Kaşgarlı Mahmud- Divânu Lugâti’t-Türk”, TDK Yayınları, Ankara.
- THBS** :Şahru PİLTEN (2017), “Türk Bilişsel Budun Dil Bilimine Giriş, Türk Halk Bitki Sınıflandırmaları/ Temel Aşamalar”, Grafiker Yayınları, Ankara.
- KK** :Nimet KARA - Nesibe AĞYAR (2017), “Kitâb-ı Kânûnçe, İnceleme-Metin-Dizin”, Pegem Akademi, Ankara.
- ME** :Nuri YÜCE (1993), “Mukaddimetü'l-Edeb, Hvarizm Türkçesi ile Tercümeli Şuşter Nüshası, Giriş-Dil Özellikleri-Metin-İndeks”, TDK Yayınları, Ankara.
- AH** :Reşit Rahmeti ARAT (2006), “Atebetü'l Hakayık-Edib Ahmed B. Mahmud Yükneki”, TDK Yayınları, Ankara.
- İML** :Aptullah BATTAL (1934), “İbnü-Mühennâ Lûgati”, İstanbul Devlet Matbaası, İstanbul.
- TDES** :Hasan EREN (1999), “Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü-2. Baskı”, Bizim Büro Basım Evi, Ankara.
- ALÇS** :Besim ATALAY (1970), “Abuşka Lûgati veya Çağatay Sözlüğü”, Ayyıldız Matbaası, Ankara.
- KTS** :Emek ÜŞENMEZ (2006), “Karahanlı Türkçesi Sözlüğü”, Dumlupınar Üniversitesi-Sosyal Bilimler Enstitüsü-Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı- Yüksek Lisans Tezi, Kütahya.
- MT** :R Resul ÖZAVŞA (2009), “Marzubânnâme Tercümesi, Metin, Çeviri, Art Zamanlı Anlam Değişmeleri, Dizin”, Dicle Üniversitesi-Sosyal Bilimler Enstitüsü-Öğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Anabilim Dalı-Türk Dili Eğitimi Bilim Dalı- Yüksek Lisans Tezi, Diyarbakır.
- SN** :Özkan CİĞA (2013), “Süheyl ü Nev-bahâr, Metin, Aktarma, Art Zamanlı Anlam Değişmeleri, Dizin”, Dicle Üniversitesi-Eğitim Bilimler

Enstitüsü-Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Anabilim Dalı-Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bilim Dalı- Yüksek Lisans Tezi, Diyarbakır.

- MK** :Zuhal KARGI ÖLMEZ (1993), “Mahbûbü’l-Kulûb, İnceleme, Metin, Sözlük”, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı- Doktora Tezi, Ankara.
- KBSI/KBSII** :Tuncer GÜLENSOY (2011), “Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü I (A-N)/ II (O-Z)”, TDK Yayınları, Ankara.
- RFLMT** :Şaban DOĞAN (2011), “Ebulfeyz Mustafa Efendi-Risâle-i Feyziyye fi Lüğâti’l-Müfredâti’t-Tıbbiyye”, Değişim Yayınları, İstanbul.
- ŞMK** :Muhammed YELTEN (1993), “Şirvanlı Mahmud Kemâliyye, Giriş-İnceleme-Cümle Bilgisi-Metin- Sözlük”, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, İstanbul.
- RB** :Zafer ÖNLER (2000), “Revnağ-ı Bustan”, TDK Yayınları, Ankara.
- TT** :Yakup KARASOY (2009), “Tutmacı-Tabiatnâme”, Palet Yayınları, Konya.
- HBH** :Binnur ERDAĞI (2016), “Hekim Bereket- Hulâsa, Metin-Sözlük”, Ürün Yayınları, Ankara.
- HBTM** :Binnur ERDAĞI (2013), “Hekim Bereket- Tuhfe-i Mübârizi, Metin-Sözlük”, TDK Yayınları, Ankara.
- KM** :Sadettin ÖZÇELİK (2001), “Kitâbü’l-Mühimmât”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara.
- MMŞM** :Ali Haydar BAYAT - Necdet OKUMUŞ (2004), “Muhammed bin Mahmûd-ı Şirvânî-Mürşid [Göz Hastalıkları]”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara.
- OAKBH** :Jean-Paul ROUX (2005), “Orta Asya’da Kutsal Bitkiler ve Hayvanlar”, Kabalcı Yayınevi, İstanbul.
- TKF** :Mükerrem Bedizel AYDIN (2011), “İbn Avvâm- Terceme-i Kitâbü’l-Filâha [Ziraat Kısmı], Çevirimetin-İnceleme-Sözlük”, Kitabevi Yayınları, İstanbul.
- TBAM** :Anooshirvan MİANDJİ (2019), “Tıbbi Bitkiler Atlası”, Bilgi Yayınevi, Ankara.

- TGİB** :Erhan TUZLACI (2016), “Türkiye’nin Geleneksel İlaç Bitkileri”, İstanbul Tıp Kitabevleri, İstanbul.
- BTS** :Sevinç KAROL-Zekiye SULUDERE- Cevat AYVALI (2010), “Biyoloji Terimleri Sözlüğü”, TDK Yayınları, Ankara.
- NEBAS** :Nejat EBCİOĞLU (2009), “Bitki Adları Sözlüğü”, İnkılap Kitabevi, İstanbul.
- TBS** :Erhan TUZLACI (2011), “Türkiye Bitkileri Sözlüğü”, Alfa Yayınları, İstanbul.
- TSD** : Tarama Sözlüğü (1995), Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- HKHT** :İlhan UÇAR (2009), Hazâ Kitâb-ı Hulâsa-i Tıbb Cerrâh Mes’ûd (Giriş-İnceleme- Metin-Dizinler), Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Sakarya.
- TE** :Osman ÖZER (1995), Ahmedî, Tervihü’l-Ervâh (Giriş-Metin-Dizin), Fırat Üniversitesi, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Elazığ.
- AMATK** :Esra Gül AKTAŞ (2010), ‘Abdulvehhâb’ın Müntehab Adlı Tıp Kitabı (İnceleme-Metin-Dizinli Sözlük), Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sivas.
- HHKA** :Yasemin YAVUZ (2008), “Hekim Hayreddin’in Kitab-ı Akrabadin’i”, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- MNT** :Emel KAYA (2008), “Muyiddin Mehi’nin Müfid (Nazmü’t-Teshil) Adlı Eseri ve Bu Eserin XV. Yüzyıl Türk Tıp Dilinin Oluşmasındaki Yeri”, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Doktora Tezi, Konya.
- HKHTM** :Gürkan GÜMÜŞATAM (2009), “Haza Kitab u Hukema-yı Tertib-i Mu’alece Adlı Eser Üzerine Bir Dil İncelemesi”, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.
- ETFT** :Onur YILDIRIM (2010), “Et-Teshil Fi’t-Tıbb”, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sivas.

- TAH** :Sibel MURAD (2015), “Tercüme-i Aynü’l-Hayat’ta Şekil ve Zaman Ekleri”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Sakarya.
- LME** :Sibel MURAD (2009), “Lügat-ı Müşkilat-ı Ecza - Derviş Siyahi Larendevi”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- TKS** :Anıl ÇELİK (2014), “Terceme-i Kâmilü’s-Sinâ’a (Giriş-İnceleme-Metin-Dizin)”, Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Bursa.
- EÇSBA** :Çiğdem KARACAOĞLAN (2018), “Evliya Çelebi’nin Seyahatnamesi’nde Yer Alan Bitki Adları”, Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türkiyat Araştırmaları Anabilim Dalı Türkiyat Araştırmaları Yüksek Lisans Programı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- UUF** :Uğur UZUNKAYA (2013), “Felahat-name”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- EOS** :Fikret TURAN (2001), Eski Oğuzca Sözlük-Bahşayış Lügatı, Bilimsel Akademik Yayınlar, İstanbul.
- ABY** :Meriç GÜVEN (2005), “Abdulvehhab bin Yusuf’un Müntahab-ı fi’t-Tıbb’ı”, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Denizli.
- BDVN** :K. Armenag BEDEVIAN (1936), Illustrated Polyglottic Dictionary of Plant Names in Latin, Arabic, Armenian, English, French, German, Italian and Turkish Language, Argus and Papazian Presses, Kahire.
- DS** : Derleme Sözlüğü (1993), TDK Yayınları, Ankara.
- TETTL / TETTL II**: Andreas TIETZE (2002), Tarihi ve Etimolojik Türkiye Türkçesi Lûgatı, Simurg Kitapçılık-Yayıncılık, İstanbul.
- YİŞ** :Paki KÜÇÜKER (1994), Yadigar-ı İbn-i Şerif, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Elazığ.
- TASŞ** :Şaban DOĞAN (2009), Terceme-i Akrabadin- Sabuncuoğlu Şerefeddin, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Sakarya.

- KEA** :Seval TOKAT (2010), Kitâb-ı Esbâbü'l- 'Alâmât, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- BKTS** :Elif CORA (2007), Burhân-ı Katı'da Yer Alan Türkçe Sözcükler ve Deyim Dizini, Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli.
- KFT** :Ayfer AYTAÇ (2015), Kitâbü'l-Felâhat Tercümesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Çanakkale.
- TN** :Önder ÇAĞIRAN (1992), Tıbb-ı Nebevi, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Malatya.
- ŞMS** :Ferhat KURBAN (1990), Şirvani Mahmud- Sultâniye, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- OYAA** :Mehmet AYDIN (2008), Ordu ve Yöresi Ağzlarında Armut Adları, Turkish Studies Volume 3/3 Spring 2008.
- ACBA** :Mehmet GÜRLEK (2011), Alâ'im-i Cerrâhin'de Geçen Bitki Adları, Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 7, Aralık 2011.
- CCBA** :Yasin KARADENİZ (2017), Codex Cumanicus'ta Bitki Adları, MCBÜ Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 15, Sayı: 1, Mart 2017
- KBBA** :Faruk ÖZTÜRK (2005), Kutadgu Bilig'deki Bitki Adları, Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi, Cilt: VI, Sayı: 1, İzmir 2005.
- DYİT** :Nimet KARA (2016), Eski Anadolu Türkçesi İle Yazılmış Bir Dil Yadigarı: İlm-i Tıbb, Turkish Studies, Volume 11/4 Winter 2016.
- KDB** :Müjgan ÜÇER, Karacaoğlan'ın Dünyasında Bitkiler.
- MNF** :Abdülkerim GÜLHAN (2016), Fal Kültürü ve Bir Manzum Nebat Fahnâmesi Örneği, Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi 16, İstanbul 2016.
- VHBA** :Nuh DOĞAN (2011), Vezirköprü ve Havza Ağzlarında Yabani Bitki Adları, Diyalog Yaz/ Sayı: 2 /Sayfa: 7-13.
- TBYBA** :Ahmet DOĞAN, Erhan TUZLACI (2015), Tunceli'nin Bazı Yöresel Bitki Adları, Avrasya Terim Dergisi, 3 (2).

- CFBİ** :Hatice ŞAHİN (2007), Câmi'ü'l-Fürs Örneğinde XVI. Yüzyıl Bitki İsimleri, Turkish Studies Volume 2/2 Spring 2007.
- MOBA** :Burak TELLİ (2015), Kenzü's-Sıhhatü'l-Ebdâniyye Eser-i Mürşid-i Osmâniyye'de Bitki Adları, Kesit Akademi Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 1, Eylül 2015.
- EATBT** :Gürkan GÜMÜŞATAM (2010), Eski Anadolu Türkçesinde Eczacılık Terimleri ve Bu Terimlerin Tıp, Botanik, Zooloji, Madencilik, Kimya Terimleriyle İlişkileri, Turkish Studies Volume 5/2 Spring 2010.
- RMTBA** :Gürkan GÜMÜŞATAM (2015), Risâle-i Mu'âlece'ye Göre XVI. Yüzyıl Türkçesinde Tıbbi Bitki Adları, JASSS Number: 39, Autumn III 2015.
- TMTBA** :Zafer ÖNLER (2004), XIV-XV. Yüzyıl Tıp Metinlerinde Türkçe Bitki Adları, Kebikeç S. 18, 2004.
- EOTTD** :Şaban DOĞAN (2010), Eski Oğuz Türkçesinde Tıp Dilinin Oluşumu ve Özellikleri, Turkish Studies Volume 5/1 Winter 2010.
- HATBA** :İlhan UÇAR (2013), Türkiye Türkçesinde Hayvan Adlarından Türetilmiş Bitki Adları, Teke Dergisi, Sayı: 2/1, 2013.
- CEBA** :İlhan UÇAR (2013), Yetiştigi/Geldiği Coğrafya Veya Etnik Adlandırmayla Oluşturulan Bitki Adları, ZfWT Vol. 5, No. 1, 2013.
- OABA** :İlhan UÇAR (2012), Türkiye Türkçesinde Organ Adlarıyla Oluşturulmuş Bitki Adları, TÜBAR- XXXII, Güz 2012.
- YATBT** :Zafer ÖNLER (1990), XIV. ve XV. Yüzyıl Anadolu Türkçesi Botanik Terimleri, Journal of Turkish Studies, Volume: 14, 1990.
- LMEBA** :Paki KÜÇÜKER (2010), Lügat-i Müşkilât-ı Eczâ'da Türkçe Bitki Adları, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, Volume 3/11 Spring 2010.
- DLTMY** :İlhan UÇAR (2011), Baş, Kafa, Ser Kelimelerinin Eş Anlamlılığı ve Baş Kelimesinin Divanü Lugati't-Türk Merkezli bir Yaklaşım, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, Cilt: 4 Sayı: 17 Bahar 2011.
- TTABİ** :Kürşat EFE (2012), Türkiye Türkçesi Ağızlarında Bitki ve Hayvan İsimleri, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Türk Dili Bilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.
- TTBA** :Fatih ALKAYIŞ (2007), Türkiye Türkçesinde Bitki Adları, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Kayseri.

Sakarya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Özeti

Yüksek Lisans	☐	Doktora	☒
Tezin Başlığı:	Türkçe Bitki Adlarının Anlam Bilimi Açısından İncelenmesi		
Tezin Yazarı:	Yasemin Yıldız	Danışman:	Doç. Dr. Paki Küçüker
Kabul Tarihi:	30.01.2020	Sayfa Sayısı:	XV+1095
Anabilim Dalı:	Türk Dili ve Edebiyatı		
<p>Anlam bilimi; anlamı her yönüyle inceleyen bir bilim dalı olarak tanımlanmaktadır. Anlam ise; birçok farklı tanımı olmasına rağmen kısaca, bir sözcüğün öznel değeri şeklinde tanımlanabilir. Anlam konusu, pek çok alanda ele alınan bir konu olduğu için, sadece dil bilimcilerin değil, farklı alanlarda çalışan araştırmacıların da araştırma konusu haline gelmiştir. Bu durum da anlamın çok farklı tanımlarının ortaya çıkmasına sebep olmuştur.</p> <p>Anlam konusu ele alındığında bahsedilmesi gereken en önemli kavramlardan biri gösterge kavramıdır. Saussure'ün özenle üzerinde durduğu bu kavram, “bir kağıdın iki yüzü” tabiriyle örneklendirilerek somutlaştırılmaya çalışılmıştır. Göstergenin dışında; kavram, kavram alanı, anlam ve anlamın türleri, anlam olayları... vb. pek çok konu da yine anlam biliminin konuları arasında olup tezde yer almışlardır.</p> <p>Tezin bir diğer konusu da Türkçe bitki adları konusudur. Bitki adlarını inceleyen bir bilim dalı olarak kabul edilen fitonimi (bitki ad bilimi) yakın zamanlarda sistemleşen bir bilim dalıdır. Bu alan Türkçenin zenginliğini ortaya koyan alanlardan biridir. Taranan doksan beş eserden çıkarılan on binlerce Türkçe ve Türkçeleşmiş bitki adı bu zenginliğin bir göstergesidir.</p> <p>Anlam bilimi ve Türkçe bitki adları konularının birbirleriyle olan ilişkilerinin ele alındığı bu tez, hem anlam bilimi açısından hem de Türkçe söz varlığı açısından bir tablo ortaya çıkaracaktır. Bu yapılırken de, anlam biliminin konuları dâhilinde; bitki adları tasnif edilecek ve anlamlandırılacaktır. Tezin son kısmında ise, bitki adları için taranan eserlerden ulaşılan Türkçe ve Türkçeleşen bitki adları, anlamları ve buldukları eserlerin sayfa numaraları ile bir sözlük halinde aktarılacaktır. Böylelikle hem Türkçe bitki adları söz varlığı ortaya çıkmış olacak hem de Türkçe bitki adları ulaşılabilen bütün anlamlarıyla birlikte derli toplu bir biçimde sunulmuş olacaktır.</p>			
Anahtar Kelimeler:	Anlam, Anlam Bilimi, Türkçe Bitki Adları, Fitonimi, Söz Varlığı		

Sakarya University
Institute of Social Sciences Abstract of Thesis

Master Degree		Ph.D.	
Title of Thesis: The Analyse of the Names of the Plants in Turkish Language from the Semantics Aspect			
Author of Thesis: Yasemin Yıldız		Supervisor: Assoc. Prof. Paki KÜÇÜKER	
Accepted Date: 30.01.2020		Number of Pages: XV+1095	
Department: Turkish Language and Literature			
<p>Semantics is defined as a discipline that analyses the meaning from all its aspects. Although there are many different definitions of the meaning, the shortest one is that it is the nominative value of the word. Meaning is the subject that is approached, not just by linguistic scientists, but also by many other researchers, because it is the issue of very different fields. That is why there are many different definitions of this subject. While discussing the topic of the meaning, one of the main terms that has to be mentioned is the indicator.</p> <p>The term that was approached by Saussure with a great attention, was concretized with the example of the 'paper with its both sides'. Except the indicator, subjects such as term, the field of the term, meaning and the varieties of the meaning...and many other issues that are also related to the semantics take place in this thesis.</p> <p>The another topic of this thesis are the names for the plants in Turkish language. Discipline that analyses the names of the plants- phytonomy (science of the plant names) is the field which became systematised in its researches for not so long. This field is one of the many that shows she wealth of the Turkish language. After the literature review of 95 books, thousands of Turkish and words that passed the language Turkization are put out and are the table of that wealth.</p> <p>In this thesis, main topics are Semantics and Names of the Plants in the Turkish language and the relation between them, so the table which is important for the semantics as well as for the vocabulary of the Turkish language will come in sight. Also, within the semantics topic, the names of the plants will be classified and explained by their meaning. In the last part of the thesis, names of the plants in the Turkish language as well as those which passed the Turkization, reached after the literature review, will be transfered with their meaning and number of the book page in the dictionary format. In this way, the vocabulary of the Turkish plant names will be shown up in a systematic way with their meanings.</p>			
Keywords: Meaning, Semantics, Plant names in Turkish, Phytonomy, Vocabulary.			

GİRİŞ

Ad, bir varlığı, bir nesneyi, bir düşünceyi açıklamaya yarayan kavram olarak tanımlanır. Özel ad ve tür adı olmak üzere iki çeşidi bulunan bu kavram, pek çok araştırmacının üzerinde çalıştığı bir çalışma alanı olmuştur. Genel itibariyle Türkçenin söz varlığının zenginliğini gösteren bu alan, aslında tür adları temelinde oluşmuştur. Buna sebep olarak da özel adların kaynağının aslında tür adlarına dayandığı görüşü gösterilmektedir.

Ad ve anlam birbirlerine sıkı sıkıya bağlı iki kavramdır. Adlandırmalar çoğu zaman anlama göre yapılmış ve adın taşıdığı anlam, bağlamla birlikte somutlaştırılmıştır. Anlam, soyut bir kavramdır. Bu sebeple de herkes tarafından kabul gören bir tanımlama yapılamamıştır. Bu alanla ilgili çalışma yapan dil bilimcilerin birçoğu, “kendi anlam tanımını” yapmıştır. Yapılan tanımlara bakıldığında, tanımların her birinde anlamın farklı bir yönünün vurgulandığı görülmektedir. Kiminde anlamın duygu değeri, kiminde çağrışımlar, kiminde duyular tarafından algılanma biçimi vb. yönlerin üzerinde durulmuş ve bu şekilde tanımlar yapılmıştır.

Anlamın varlığını kabul edip, tanımlar yapan araştırmacıların yanında anlamın varlığını kabul etmeyip, karşı çıkan araştırmacılar da vardır. Kelimenin başlı başına bir anlamının olmadığını, kullanımının olduğunu ve bu kullanım doğrultusunda kelimenin anlam kazandığını savunan bu araştırmacılar, anlam konusuna farklı bir bakış açısı kazandırmışlardır.

Anlam bilimi ise anlamı, her yönüyle inceleyen bir bilim dalı olarak tanımlanabilir. Bunun yanında daha ayrıntılı bir tanım yapmak gerekirse Filizok’un şu tanımına yer verebiliriz: “**Anlam bilimi** (yahut “sémasiologie”), kelimelerin yani sözlüksel birimlerin anlamını inceleyen bir dil bilim dalıdır. Sözlüksel birim, bir tek kavramı ifade eden basit yahut birleşik bir kelime, kelime grubu veya deyim (*deyimbilimsel bir birim*) olabilir. Deyimbilimsel birimler, bir bütün oluştururlar, deyimde yer alan kelimeler eşanlamlılarıyla yer değiştiremez. Eşzamanlı anlam bilimi ile artzamanlı anlam bilimi arasında fark vardır: Artzamanlı anlam bilimi zaman içinde ortaya çıkan anlam

değişmelerini inceler, değişmeleri yaratan şartları, sebeplerini (dış şartlar, dilbilimsel şartlar, ruhî şartlar) ve sonuçlarını araştırır. Eşzamanlı anlam bilimi, gerçekler (nesnelere, varlıklar, hareketler vb.) arasındaki ilişkileri, adlandırılmalarını ve kelimelerin ifade ettikleri kavramları inceler, anlamları açısından kelimeler arasındaki karşılıklı ilişkileri araştırır. Dilin belli bir dönemi içinde ortaya çıkan kelime akrabalıklarını, cümlede yan yana geliş tarzlarını, karşılıklı bağımlılıklarını, etkileşimlerini, karşıt oluşlarını inceler. Böylece dilin söz hazinesinin yapısını ortaya koymaya çalışır. Eşzamanlı ve artzamanlı olguları sesbilimde ve biçimbilimde birbirinden ayırmak kolaydır, fakat anlam bilimde bu ayırım çok zaman imkânsızdır. Dillerin mukayeseli olarak incelenmesi, kelimelerin anlamını araştırmada yararlı bir yoldur. Farklı dillerde benzer anlam ilişkileri ve değişmelerinin incelenmesi, zihinsel işlemlerin genel yapısının derinden kavranmasına imkân verir, çeşitli milletlerin düşünüş tarzları arasındaki benzerlik ve farkları kavramamızı sağlar. Böylece semantik, **felsefe** bilimine, **psikoloji** bilimine, **pedagoji** bilimine oldukça değerli katkılar sağlar. Tarihî, politik, ekonomik, kültürel olgular, kelimelerin anlamlarına yansır ve anlam değişmeleri yaratır. Bundan dolayı anlam incelemeleri, **tarihçilere**, özellikle **kültür tarihçilerine** önemli ipuçları verir. Buna karşılık, psikoloji, tarih, kültür tarihi, folklor vb. araştırmaları birçok anlam bilimi meselesinin çözülmesine büyük katkı sağlar. Anlam bilimi, doğal olarak dil biliminin birçok dalıyla özellikle kökenbilimle (etimoloji) sıkı bir ilişki içindedir. **Kökenbilim**, bir kelimenin anlam değişimlerini açıklamaya yardımcı olabilmektedir. Aynı şekilde metin tenkidi, dilbilimsel coğrafya, üslup bilimi araştırmaları, sözlükbilim ve sözlükbilgisi de anlam bilimine yararlı ipuçları sağlar.” (Filizok, S: 1-2).

Anlam bilimi ve anlam biliminin diğer bilimlerle ilişkisini anlatan tanımdan sonra, anlam biliminin en önemli konularından biri olan gösterge konusuna değinmek gerekir. Başta Saussure olmak üzere pek çok dil bilimci, bu konuda çalışmalar yapmıştır. Göstergiyi kağıdın iki yüzü olarak nitelendirmişlerdir. Taşıdığı özelliklere ve türlerine yer vermişlerdir. Göstergeyle ilgili olarak şu ifadeler kullanılmıştır: “Gösterge kavramı, kendisini oluşturan bir göstergenin varlığı ve onun işaret ettiği gösterilenin yokluğuna dayanır.” (Timur, 2001: 347). Göstergeyle ilgili bir diğer tanım da şudur: “Gösterge, insanların bir topluluk yaşamı içinde birbirleriyle anlaşmak amacıyla yarattıkları ve kullandıkları doğal diller (Türkçe, İngilizce, Fransızca vb.), çeşitli jestler (el, kol, baş

hareketleri), sağır-dilsiz alfabesi, trafik işaretleri, bazı meslek gruplarında kullanılan flamalar, reklam afişleri, moda, mimarlık düzenlemeleri, yazın, resim, müzik gibi çeşitli birimlerden oluşan ve ses, yazı, görüntü, hareket gibi gereçler vasıtasıyla gerçekteşen dizgelerin oluşturduğu anlamlı bütünün birimleridir. Mesela bir tablodaki bir renk ögesi ya da bir figür bir gösterge olarak değerlendirilebileceği gibi, bir yazınsal yapıtta bir kahramanın amacı ya da davranışı veya moda açasından bir bluz, bir etek, bir kazak vb. çevresindeki öbür birimlerle ilişkiye girmiş bir gösterge olarak değerlendirilebilir (Rifat, 1992: 2; Dervişcemaloğlu: 1).

Göstergeden sonra, bir diğer önemli konu da kavram konusu olmuştur. Soyut bir konu olan kavram konusu, öznel fikirlerin aktarıldığı ve dolayısıyla pek çok farklı tanıma sahip bir olgu olarak varlığını sürdürmüştür. Filizok, kavramla ilgili olarak şu tanıma yapmıştır: “Bir yorumlayıcı tarafından yorumlanan bir gösteren yahut işaret, bir kavram üretme gücüne sahiptir. Bu kavram, sırası geldiğinde diğer bir kavram aracılığıyla ayrıca birinci kavramın ifade ettiği aynı nesneye göndermede bulunan bir **işaret** halini alabilir. Ve bu hal böylece devam eder. Mesela bir sözlükte bir kelimenin tanımı, bu kelimenin bir kavramıdır, çünkü tanım da kelimeyle aynı nesneye göndermede bulunur.” (Filizok, C: 4). “Kavram, bir nesnenin zihindeki tasavvurudur. Taş, kuş, insan, iyilik, güzellik birer kavramdır. Bir kavram dille ifade edildiğinde mantıkta terim adını alır. Zihnimizde bulunan kavram nesneye; terim ise kavrama delâlet (işaret) eder. **Elma** kelimesini hatırıma getirdiğimde yahut bu kelimeyi duyduğumda anladığım şey kavramdır, elma dediğimde ise ortaya koyduğum söz, bir terimdir. İkiisi arasındaki fark, birincisinin zihnî bir faaliyetin sonucu olması, ikincisinin zihnî bir faaliyete delâlet (işaret) eden bir dil olgusu olmasıdır.” (Filizok, 2013: 10; Hazar, 2014: 50). Kavramla birlikte kavramın alanı, kavramlaştırma, kavram-anlam ilişkisi de üzerinde fazlaca durulan kavramla ilişkili konulardan olmuştur.

Anlam; anlam alanı, anlam türleri, anlam olayları... vb. konularla birlikte oldukça geniş bir çalışma alanına sahiptir. Bütün bunlar içerisinde araştırmacılar tarafından fikir birliğine varılan çok az konu olmuş olsa da her bir görüş, konu açasından önem arz etmektedir. Tezde bütün bu konulara ve ulaşılabilinen bütün fikirlere yer verilmeye çalışılmıştır. Anlam türlerine ve olaylarına bitki adlarından örnekler gösterilmiştir.

Taranan eserlerden elde edilen bitki adları, eş anlamlı, eş adlı, çok anlamlı, ters anlamlı... vb. tasnif edilerek listeler halinde konuya dahil edilmiştir. Sonrasında da anlam olaylarıyla birlikte, bitki adlarında meydana anlam değişimleri (iyileşme, kötüleşme, başka anlama geçiş, daralma, genişleme vb.) ulaşılabilen kaynaklarla ve açıklamalarla birlikte verilmiştir. Konuyla ilgili olarak Aksan'ın şu örneğini aktarabiliriz: “Türkçe erik kelimesindeki anlam daralması dikkat çekicidir. Önceleri bu kelimenin şeftali, kayısı, zerdali, hatta armut gibi meyvelerin ortak adı olduğunu görüyoruz. Çağatay sözlüğünde eriğe “henüz olmamış zerdalu” anlamı veriliyor. Anadolu ağızlarından bazılarında bu anlamın devam ettiğini görüyoruz. Kendi tespitimize göre Elazığ'da erik “zerdali” demektir. (A. Caferoğlu'na göre erük, Divriği çevresinde “erik” (Sivas-Tokat), Elazığ çevresinde “kayısı” anlamındadır; Urfa merkezinde “zerdali” anlamına geldiğini görüyoruz [A. Mithat İnan'dan]). Erik kelimesinin bugün yazı dilinde yalnız çeşitli türleri olan bir tek meyvenin (prunus domestica) adı olarak kalmasında Farsçadan alınan zerdali ve şeftali kelimelerinin benimsenmesinin ve yerleşmesinin rolü olmuştur.” (Aksan, A: 181).

Anlam olaylarından sonra, bitki adları listesi, bitki adlarının tasnifi ve bitki adları sözlüğü tezin son kısmını oluşturmaktadır. Taranan 95 eserden elde edilen Türkçe bitki adlarının hepsi bir liste halinde verilecektir. Ardından Türkçe bitki adları, dillerine ve yapılarına göre sınıflandırılarak aktarılacaktır. Son olarak da 13.500 civarında bitki adı, anlamları, eserlerde geçtikleri sayfa numaraları ve eserlerin kısaltmalarıyla birlikte bir sözlük olarak sunulacaktır. Mümkün olduğunca bitkilerin Latince karşılıklarına da yer vermeye çalışılacaktır.

Bütün bu bilgilerden sonra, araştırmayla ilgili olarak; “araştırmanın konusu, araştırmanın önemi, araştırmanın amacı, kapsam ve kullanılan yöntem” konularına değinelim:

Araştırmanın Konusu

Türkçe olan ve uzun yıllar dilde kullanımıyla artık Türkçe kabul edilen, Türkçeleşen bitki adlarının taranmasını, bu adların anlam bilimi açısından incelenmesini, tasnif

edilmesini ve ulaşılan malzemelerden bir bitki adları sözlüğü meydana getirmeyi konu almaktadır.

Araştırmanın Önemi

Türkçe bitki adlarını anlam bilimi açısından ele alma, Türkçe bitki adlarının Türkçenin söz varlığı içindeki yerinin büyüklüğünü gösterme ve adı, anlamı, ad ile anlam ilişkisini ayrıntılı bir şekilde inceleme konularında içerdiği bilgilerle önemli bir çalışmadır.

Araştırmanın Amacı

Ulaşılabilecek kadar çok Türkçe bitki adına ulaşılıp, bu bitki adlarını anlam bilimi açısından incelemek, anlam türleri kapsamında değerlendirmek, geçirdikleri anlam olaylarını açıklamak, farklı yönden tasniflere göre sınıflandırmak ve son olarak da bir Türkçe bitki adları sözlüğü hazırlamak, bu çalışmanın amaçları arasındadır.

Kapsam

Çalışmanın kapsamını taranan 95 eserden elde edilen bitki adları ve bu bitki adlarının taşıdığı anlamlar oluşturmaktadır. Bunun yanında da ad ve anlam konusunda yapılan pek çok çalışma da teze kaynaklık etmektedir. Taranan eserlerin içlerinde dil tarihi açısından önemli olan eski tıp metinleri, genel sözlükler, etimolojik sözlükler ve bitki sözlükleri de yer almaktadır. Bunlarla birlikte, tezler, makaleler de hem bitki adlarını taramada hem de anlam konusunda kaynak olarak kullanılmaktadır. Bitki adları kısmı dışında kalan bölüm ile ilgili olarak da, Doğan Aksan'ın çalışmaları bu tez için oldukça önemli kaynaklar olmuştur. Özellikle "Anlambilim" eseri tezin anlam bilimi kısmı için bir şablon olarak kabul edilmiş ve kullanılmıştır.

Yöntem

Çalışma, giriş, ad ve anlam konularıyla ilgili ayrıntılı bilgilerin verildiği bölüm, Türkçe bitki adları listesi bölümü, Türkçe bitki adları tasniflerinin bulunduğu bölüm ve Türkçe bitki adları sözlüğü bölümünden oluşmaktadır. Öncelikli olarak ad konusu, sonrasında da bitki adı konusu ele alınmıştır. Devamında anlam bilimi konusu işlenip, içerisinde önemli bir yere sahip olan gösterge ve kavram konuları işlenmiştir. Daha sonra anlam başlı başına incelenip, anlam alanı, anlam türleri ve anlam olayları açıklanmış ve bütün

bunların taranan 95 eserden elde edilen Türkçe bitki adlarıyla olan ilişkisi aktarılmıştır. Bitki adları taraması yapılan eserler, tam künyeleriyle ve kısaltmalarıyla birlikte, tezin kısaltmalar kısmında yer almaktadır. Tasnif kısmına gelindiğinde ise, elde edilen bitki adları, önce dillerine göre sonra da yapılarına göre tasnif edilmiştir. Yapı olarak birleşik olan bitki adları ise kendi aralarında “*Yapı Bakımından Birleşik Türkçe Bitki Adlarının Kuruluşu*” ile “*Kavram Bakımından Birleşik Türkçe Bitki Adlarının Kuruluşu*” başlıkları altında ikiye ayrılmıştır. Her bir başlık da kendi alt başlıklarını oluşturmuş ve tasnif bu şekilde şekillendirilmiştir.

Sözlük kısmına gelindiğinde ise, bitki adı (hangi dile mensup olduğu belirtilerek), bitkinin anlamı (taranan eserlerden elde edilen, farklı anlamlarıyla birlikte) ve taranan eserlerde geçen yerleri (sayfa numaraları) eserlerin kısaltmalarıyla birlikte verilmiştir. Aynı anlamların alınmamasına olabildiğince özen gösterilmiş, özellikle farklı anlamların derlenmesine çalışılmıştır.

Eserlerde yer alan bitki adlarının, özgün biçimlerinin yanı sıra farklı kaynaklarda geçen ve genellikle de ağız özelliklerinden ya da imladan kaynaklanan farklı şekillerine de yer verilmiştir. Bu farklı şekilleri, özgün şekilleriyle birlikte tek madde başı altında toplamaya özen gösterilmiştir.

Birleşik yapıda olan bitki adlarının yazımında, eserlerde geçen şekillerin hepsine yer verilmiştir. Öncelikli yer alan şekil Türkçe Sözlükte yer alan şekil olsa da, eserlerde geçen şekli de yanında, ikinci bir şekil olarak gösterilmiştir. Örn: “**karaağaç**” kelimesi, Türkçe Sözlükte bu şekilde yer alırken, taranan eserlerin bazılarında “*kara ağaç*” şekline yer verildiği görülmektedir. Dolayısıyla da sözlükte “**karaağaç-kara ağaç**” madde başı olarak, iki şekli de verilmiştir. Bu ikiliğin oluşmasında daha çok eski metinlerin imla etkisinin olduğu söylenebilir.

Yazımla, imlayla alakalı olarak söylenilmesi gereken bir diğer konu da, alıntılarda karşımıza çıkmaktadır. Anlam bilimi alanında yapılan çalışmalar, bizden çok daha önce yabancı dil bilimciler tarafından yapılmıştır. Dolayısıyla bizim kendi çalışmalarımıza bu yabancı kaynakların çevirileri kaynaklık etmiştir. Bu çeviriler sebebiyle bazı terimlerin,

bilim dallarının adlarının, gramer terimlerinin aslı *birleşik olmadığı* halde birleşik olarak karşımıza çıktığı kanısındayım. Örnek olarak, “adbilim, anlambilim, anlambilimi, sözdizimi, sözlükbilim, edimbilim, anlambirim, tekanlam, yananlam, düzanlam, çokanlamlılık, eşadlı, eşyazım, karşıtanlamlılık, tersanlamlılık” gibi kullanımlar gösterilebilir. Tezin alıntı yapılan yerlerinde karşımıza çıkan bu durumun sebebinin, yabancı kaynaklardan yapılan çeviriler olduğunu düşünmekle birlikte yapılan alıntılara bir müdahale yapılmamasını doğru bulduğumu, kendi ifadelerim de ise Türkçe Sözlükte yer alan doğru şekillere bağlı kaldığımı belirtmek isterim.

Çalışmayla ilgili olarak değinilmesi gereken bir diğer husus da, Türkçe bitki adları sözlüğü kısmında sadece Arapça, Farsça, Rumca... vb. bitki adlarının da yer alıyor olması hususudur. Bu konuyla ilgili olarak, dilimizde senelerce varlığını koruyan bu alıntı bitki adlarının bir Türkçe karşılıklarının bulunmadığını söyleyebiliriz. Ya da bulunmuş olsa da kabul görmemiş ve dilimiz içerisinde kendisine yer bulamamış, aslı varlığını sürdürmeye devam etmiştir. Sonuç itibariyle bu bitki adları alındığı dilde Türkçeye girmiş ve bu şekilde benimsenip kullanılmıştır. O sebeple de Türkçe bir karşılık bulamayan bu bitki adlarını, Türkçe kabul edip sözlüğümüzde yer vermeyi doğru bulduk. Gül, nergis, lale, domates, marul, biber, salata, patlıcan, patates... vb. bitki adlarını da Türkçe ya da Türkçeleşmiş olarak kabul edip kendi söz varlığımız içerisine dahil etmiş olduk. Bu tür kelimelerin asıl kökenlerini de tezin sözlük kısmında gösterdik. Türkçe ya da Türkçeleşmiş olarak kabul ettiğimiz bu bitki adlarından bazılarını ayrı bir başlık halinde tasniflerle birlikte aktaracağız.

TÜRKÇE BİTKİ ADLARININ ANLAM BİLİMİ AÇISINDAN İNCELENMESİ

1. AD

Ad, çok yönlü bir kavram olarak karşımıza çıkar. Gerek dil açısından gerekse toplumsal açıdan taşıdığı önem oldukça fazladır. Bu önem sebebiyle de bu kavram üzerinde birçok bilim insanı çeşitli tanımlar ve çalışmalar yapmıştır. Yapılan ad tanımlamalarından bazıları şunlardır: “Her türlü canlı ve cansız varlığı, düşünceyi, duyguyu, olayı ya da olguyu ifade eden dil ögesi olarak tanımlanmaktadır. Göstergesi oldukları nesnenin tek bir kişi, belirli bir varlık ya da düşünce oluşuna göre özel ad ve aynı türden varlıkları ifade edişlerine göre cins ad olarak ikiye ayrılmaktadır. Ad terimi daha dar kapsamda gramerde, “Belirleyici bir ögeden sonra gelen ve bu ögeyle birlikte bir dizim oluşturan anlambirim” biçiminde tanımlanmaktadır.” (Aksan, 1980: 87; Şahin, 2018: 11). “Bir kimseyi, bir şeyi anlatmaya, tanımlamaya, açıklamaya, bildirmeye yarayan söz, isim.” (Türkçe Sözlük, 2005: 17; Sakaoğlu, 2017: 78). “Bir varlığı, eşyayı veya bunların topluluğunu ifade eden kelime.” (Doğan, 1990; Sakaoğlu, 2017: 78). “İnsanın toplumsal ve bireysel kişiliğinin yanı sıra büyüsel ve gizemsel gücünü de belirten bir simge” (Örnek, 1973; Sakaoğlu, 2017: 78). “İsimler, canlı, cansız bütün varlıkları ve mefhumları tek tek veya cins cins karşılayan, varlıkların ve mefhumların adları olan kelimelerdir.” (Ergin,1962; Sakaoğlu, 2017: 78). Tanımlardan da anlaşılacağı üzere ad, pek çok alana konu olabilecek genişlikte bir kavram olup, çeşitleriyle birlikte daha da dallanan bir çalışma alanı olarak karşımıza çıkar.

Ad konusuyla ilgili olarak değinilmesi gereken önemli bir konu vardır. Bu konu da, adın nasıl tasnif edildiği konusudur. Konuyla ilgili dört farklı görüş vardır. Birincisi, “genel ad, özel ad ve tür adı olmak üzere ikiye ayrılır” görüşüdür. İkinci görüş ise, genel ad ve özel ad ana başlık olarak kabul edilip, tür adının genel adın alt kategorisinde yer aldığını savunan görüştür. Üçüncü görüş ise, genel adların da özel adların da temelini tür adlarının oluşturduğu düşüncesiyle, tür adlarını geniş anlamda ad bilimi başlığıyla karşılayan görüştür. Dördüncü görüş de özel adları dil dışı bir konu kabul edip herhangi bir sınıflandırmaya dahil etmeyen görüştür. Bu görüşlere tezin ilerleyen kısımlarında

değineceğiz. Şimdilik diğerlerine nazaran daha fazla genel kabul gören görüş olarak adları, özel adlar ve tür adları olarak ele almayı tercih ediyoruz.

1.1. Özel Ad (Onim)

Özel ad, sadece tek bir nesneyi, olguyu, kavramı ya da şahsı karşılayan bir ad türü olarak tanımlanabilir. Bu konuyla ilgili pek çok yazar, pek çok çalışma kaleme almıştır. Özellikle özel adın kapsadığı alan ve tür adından farkları üzerinde oldukça fazla çalışma yapılmıştır. “Onim ya da onoma “özel ad” anlamına gelmekte olup, Yunanca “ad, isim” anlamına gelen kelimedenden çıkmıştır. Onim, objeyi, onun içinde bulunduğu diğer nesnelere ayıran ve adın (onimin) antroponim, toponim, zoonim, fitonim, hromonim, astronim, kozmonim, teonim, hrematonim gibi farklı türlerini ifade eden sözcük ya da sözcük birleşimleri olarak tanımlanmaktadır.” (ICOS; Podol’skaya 1978: 95; Şahin, 2018: 11-12). Özel adları genel adlarla kıyasladığımızda ortaya şu özellikler çıkmaktadır: Genel ad kaynaklı olarak karşımıza çıkarlar. Taşıdıkları anlam ve karşılık itibarıyla genel addan alındıkları çok açık bir şekilde söylenebilir. Özel adların çoğul şekilleri yoktur. Değişikliğe uğramaya açıktırlar. Başka bir dile çevrilemezler. Bir varlığa ad olması, belli bir neden içerir. Genelleşebilir ve yaygınlaşabilirler.

Bazı araştırmacılar, adın ve adlandırmanın çok yönlü olduğunu ifade ederek bu kavramların sosyal ve kültürel yönlerine vurgu yapmışlardır. Buna bağlı olarak da iki bilginin doğduğunu dile getirmişlerdir. Bunlardan biri anlam bilgisi, diğeri ise özel ad bilgisidir. Bu görüşü kabul edenler olduğu gibi görüşe karşı çıkanlar ya da bu ifadeyi eksik bulanlar da olmuştur. Örneğin Gurbanov, ad ve anlam arasındaki ilişkiyi kabul ederken özel ad bilgisini dil dışı bir konu olarak kabul ettiğini ve ansiklopediye ait bir alan olduğunu ifade etmiştir. Buna sebep olarak da, özel ad biliminin ad biliminden çok daha öne çıkmasını hatta özel ad biliminin ad biliminin varlığının önüne geçmesini göstermiştir. Bu görüşle birlikte de ad biliminin dilciliğin bir dalı olup olmadığı tartışması başlamıştır.

Özel adlarla ilgili olarak ortaya çıkan bir diğer tartışma konusu da özel adların yapıları ve anlam değerleri üzerinedir. Varlıkların algılanış biçimleri, birçok etmenle birlikte ele alınıp anlam ile söz arasındaki ilişkiyi şekillendirir. Bu ilişki neticesinde de genel bir ad

oluşur. Ancak böyle bir ilişki hiç yokmuş gibi genel bir adı başka ve tek bir varlığa vermek, özel adların anlam değerlerinin sorgulanmasına ve tartışılmasına sebep olmuştur. Özel adların yapısı meselesine gelince de bu konu hakkında da farklı görüşler mevcuttur. Özel adları genel ad kategorisinde kabul eden Günay Karaağaç gibi araştırmacıların yanında, ayrı bir kategori oluşturduğunu düşünen araştırmacılar da vardır. Karaağaç bu konuyla ilgili olarak, özel adların, aslında genel ad olarak bir anlamları ve bir karşılıkları olduğunu ifade eder. Bunun yanında yapı açısından da bir fark olmadığı üzerinde durur. Sadece kullanımları açısından işlev farkı olduğunu belirtir.

Özel adlar alanı, hem ad bilimcilerin hem sözlük bilimcilerin, hem de anlam bilimcilerin çalışma alanlarının arasında kendine yer edinmiştir. Ad bilimciler daha çok köken araştırmaları üzerinde dururken, sözlük bilimciler bu adları derleyip bir araya getirme üzerine çalışmalar yapmışlar, anlam bilimciler ise nasıl anlamlandırıldıklarına dair birtakım fikirler üzerinde araştırmalarını sürdürmüşlerdir. Bütün bu araştırmalar, filolojik incelemelerle ortaya çıkan yeni bilgiler ışığında, lehçe bilim alanındaki değişim ve gelişimlerle edinilen pek çok farklı yöntemle birlikte günümüze kadar gelmiştir.

Araştırmacıların, anlamı ve yapısı açısından ortak bir konum belirleyemedikleri özel ad konusunda, en kapsamlı değerlendirmeyi Aksan yapmıştır. Diğer sözcüklerle bazı ortak özellikler taşıdığını ifade eden Aksan, özel adların kendine has özellikleri de olduğunu vurgulamıştır. Özel adın, adın bir türü olduğunu belirten Aksan, eserinde Meyer'in bu konuda ele aldığı görüşlere de yer vermiştir. "Dilbilim araştırmaları arasında doğrudan doğruya özel adların nitelikleri üzerinde, daha yüzyılımızın başlarında R.M. Meyer'in saptadığı noktalar ilgi çekicidir:

1. Özel adlarda belirtme ögesinin olmayışı
2. Çoğul biçimlerinin bulunmayışı
3. Ses açısından büyük ölçüde değişebilirlik
4. Tümcenin öteki bölümleriyle ilişki kurmaksızın kullanılabilmeleri

Meyer'in bu saptamaları- özel durumlar istisnalar bir yana bırakılırsa-genel olarak benimsenebilir." (Aksan, 2009: 92).

Ad verme konusuna gelince de, özel adlara da yer adlarına da her zaman, tür adlarının kaynaklık ettiğini görüyoruz. Bir tür adı, bir yere, bir kişiye verildiğinde özel ad kategorisine girmiş oluyor. Zaman zaman farklı dillerden alınan tür adlarının da dilimize girip özel bir ada dönüştüğünü görüyoruz. Aynı durumun farklı uluslar için de geçerli olduğunu ifade edebiliriz. Pei-Gaynor, Ahmanova, Podol'skaya, Vardar, Aksan, Şahin gibi bazı araştırmacılar, ad verme yöntemlerinin evrensel olduğunu dile getirmişlerdir.

1.1.1. Anlam Açısından Özel Adlar

Anlam açısından özel adlar başlığı içerisinde, hem özel adın gösterge yönü, hem de bu göstergenin tasarım ve duygu değeri açısından önemi ele alınmaktadır. Aksan, çalışmasında bu konuyla ilgili olarak şunları dile getirmektedir: “Özel adların da dildeki öteki ögeler gibi, birer gösterilen yönü olduğu kesindir. Bir başka deyişle özel adlar da birer göndergeyi dile getirirler ki, bu bir insan, bir hayvan, bir kent ya da köy, bir dağ ya da akarsu olabilir. Şu halde anlam açısından öteki ögelerle büyük bir ayrımları yoktur. Ancak yansıttıkları nesne tek bir insan, tek bir yer ya da bir göldür; sözcüklerde görüldüğü biçimde, bir kavramlaştırma, ortak özelliklere dayanan bir genelleştirme bunlarda söz konusu değildir. Ancak özel adlarda ilgimizi çeken, bu söz ögelerinin özel tasarımlar ve duygu değeri açısından kimi zaman, dildeki öteki sözcüklerden daha değişik özellikleri olabileceğidir. İletişim sırasında biz, bir ögenin özel ad olduğunu, bağlamın yardımıyla kestirebiliriz. Bunun bizde belli bir tasarımı canlandırdığını ya da etkileyici değeri olduğunu söyleyemeyiz. Ancak, eğer gönderge, bildiğimiz bir kimseyi ya da yeri anlatıyorsa, o kişi ya da yere değin kişisel tasarımlarımız ve duygularımız ön plana geçer.” (Aksan, 2009: 196-197). Kısaca özel adların da gösterge yönünün olduğu bir gerçektir. Bu yön, bağlam sayesinde doğru noktaya ulaşır ve herhangi bir karışıklığın ya da yanlış anlaşılmanın önüne geçilmiş olur.

1.2. Tür adı (Cins ad/ Apelyatif)

Tür adı, “cins ad” ve “apelyatif” adlarıyla da bilinen bir ad türüdür. Tür ve cins kelimeleri bize tanıdık olan ve konuyu tam olarak karşılayan kelimeler olmasına rağmen apelyatif bize yabancı bir kelime olarak karşımıza çıkar. Latince adlandırmak fiilinden gelen bu kelime daha genel bir anlama sahip olup, aslında bizdeki “tür” kelimesine tam

bir karşılık sağlamamaktadır. Ancak Aksan'ın tür adları alanını “geniş anlamda adbilim” olarak tanımlaması ve apelyatif kelimesinin de türden, cinsten ziyade daha geniş bir anlama sahip olması dikkat çekicidir. Apelyatif kelimesinin kökeniyle ilgili olarak Şahin eserinde şu ifadeleri kullanmıştır: “Onomastik alanında, onim/onoma terimine karşıt bir anlamda kullanılmaktadır. Latince adlandırmak anlamına gelen “*appellare*” sözcüğünden gelen ve Fransızca appellatif, Almanca appellativum, Rusça apellyativ biçimleriyle kullanılan bu terim, onimlerin zıttı olan cins isimleri ifade etmek için kullanılır. Örneğin; savunma amaçlı yapılan bir bina türünün adı olarak kale, apelyatif bir sözcük iken yerleşim adı olarak kullanılan Kale (Denizli ve Malatya’da ilçe adı) adı onimdir. Bir metal türü olan çelik adı apelyatif bir ad iken erkek adı olan Çelik onimdir.” (Podol’skaya 1978: 37; Şahin, 2018: 12). Tür adları, ad konusunun en geniş ve en önemli konusu olarak nitelendirilebilir. Bunun en önemli sebeplerinden biri de özel adların büyük bir bölümünün tür adı kaynaklı olmasıdır. Zaman, coğrafya, kültürel etkileşim gibi pek çok etken özel adların tür adlarından faydalanmasında etkili olmuştur.

Tür adları alanı, ad konusunun temel taşıdır. Bu alan içerisinde, kavram alanı, anlam alanı, gösterge gibi pek çok konuyu içerisinde barındıran bir alandır. Aksan eserinde bu alanla ilgili olarak şunlara değinmektedir: “Geniş anlamda adbilim” olarak nitelenebileceğini belirttiğimiz bu alan, dilbilgisinde tür adı sayılan öğelere dayanarak kavramların hangi yoldan, ne biçimde, dile getirildiğini, yeryüzündeki varlıkların, somut ve soyut nesnelerin dilde nasıl anlatım bulduğunu araştırır. Bu niteliğiyle de anlambilimle yakın ilişkisi olan bu alan, anlambilimin tersine, sözcükten değil, kavramdan yola çıktığı için yöntem açısından ondan ayrılır; ona karşıttır. Ancak daha önce de değindiğimiz gibi kimi dilbilimciler anlambilimle birlikte bunu kardeş iki alan olarak geniş çerçeveli bir sözcükbilim içinde düşünmektedirler. Geniş anlamdaki adbilim çalışmaları bir dilin kavramlar dünyasına ışık tutmakta, adlandırma yollarının belirlenmesini sağlamakta, birçok bilginlerce anlam değişmesi olarak nitelenen kimi olayların aslında bir ad değişmesi olduğunu ortaya koymaya çalışmaktadır. Bu çalışmalar insan zihninde kavram örgüsünün aydınlatılmasına yardımcı olduğu gibi çeşitli kavramların anlatımında, değişik dillerde beliren birbirine koşut tutumları,

anlatım yolu açısından başka başka dillerde görülen eşlikleri göz önüne serme olanağını da yaratmaktadır.” (Aksan, 2009: 125).

Eşliklerin sebebi olarak, adlandırılan nesnelere benzerlikleri, ortak özellikleri, vb. durumlar gösterilebilir. Böylece her ne kadar diller farklı olmuş olsa da ortada olan özellikler sebebiyle adlandırmalardaki yakınlıklar bariz bir şekilde göze çarpıyor. Daha önce de belirttiğimiz gibi ad verme eğilimlerinde evrensellik durumunun söz konusu olduğunu kabul eden Pei-Gaynor, Ahmanova, Podol'skaya, Vardar, Aksan, Şahin gibi araştırmacılar da vardır.

1.3. Özel Adlar ile Tür Adlarının Farkları

Özel ad ve tür adlarının farkları üzerinde pek çok dil bilimci çalışma yapmıştır. Bu çalışmalarda ortaya çıkarılan kimi farklar kabul edilmiş, kimileri genel-geçer bir özellik taşımadığı gerekçesiyle kabul edilmemiştir. “Kıymetli dilbilimci L. Bloomfield, özel ad ve cins ad arasındaki farkları, 1933 yılında yazmış olduğu “Dil” isimli eserinde dört madde halinde ortaya koymuştur.

Özel Adlar

Sadece tekildir.

Tanımlayıcısız kullanılır. (artikel)

Kesindir.

Tek bir simgeyi belirtir.

(Bloomfield, 1933: 205; Scheinwardt, 1979: 2; Şahin, 2018: 12).

Tür Adları

Hem tekil hem çoğuldur.

Tanımlayıcıyla birlikte kullanılır. (artikel)

Bazen belirsiz de olabilir.

Birden fazla simgeyi de belirtebilir.”

“Bazı araştırmacılar yukarıdaki farklara, özel adların tür adlarına göre dilde daha çok değişikliğe maruz kalmaları; özel adların büyük harfle tür adlarının küçük harfle yazılmaları; tür adları başka dillere tercüme edilirken özel adların tercüme edilmemeleri; özel adların tür adlarına göre daha fazla milli olmaları, vurguda ayrılmaları vb. özellikleri de eklemektedir.” (Gurbanov 1998: 18-20; Ahmedov 1991: 12-13; Kurgun 2011; Şahin, 2018: 12).

“Bazı adbilimcil türler çerçevesinde düşünüldüğünde doğru gözükken bu özellikler, adbilimcil türler bir bütün olarak düşünüldüğünde kesin belirleyici özellik olmaktan uzak kalmaktadır. Örneğin, özel adların büyük, tür adlarının küçük harfle yazılması genel bir dil özelliğinden çok, bir imla özelliğidir. Etnonimlerin (kökadı) Türkçede büyük, Rusçada küçük harfle yazılması buna bir örnektir. Özel adların başka dillere tercüme edilmemesi meselesi de tüm onim türlerini kapsayan bir özellik olamaz. Yeradları, kişiadları gibi onim türleri için büyük oranda geçerli olan bu özellik, söz gelimi kozmonimler (uzayadı) için geçerli değildir. Batı dillerinde ortaya çıkan nebula isimlerinin tercüme edilerek diğer dillere yayılması; uluslararası teşkilatların isimlerinin tercüme edilerek kullanılmaları vb. buna bir örnektir. Özel adların tür adlarına göre daha çok değişmesi de, yine kesin bir özellik değildir. Binlerce yıl önce kalıplaşmış kimi adbilimcil birimler orijinal şeklini koruyabildikleri halde, bu adbilimcil birimleri oluşturan dil öğelerinin daha fazla değişikliğe uğradığı, hatta dilde kullanımdan düştükleri sık sık görülen bir durumdur. Zaten adbilim çalışmalarını ilginç kılan özelliklerden biri de budur.” (Şahin, 2018: 12-13).

Konuyla ilgili ele alınan bunca görüşe ve çalışmaya rağmen hala bir fikir birliği söz konusu değildir. Bu durumda, tercüme kelimeler, vurgu durumu ve imla özellikleri gibi konularda farklı düşüncelere sahip olma hali etkili olmuştur.

1.4. Adlandırma

Adlandırma konusu, ad konusu dahilinde ele alınması gereken bir konudur. Herhangi bir cismin, bir varlığın, bir duygu ya da düşüncenin, bir kavramın, bir ad almasında çok farklı faktörler etkili olmaktadır. Pei-Gaynor, Ahmanova, Podol'skaya, Vardar, Aksan gibi ünlü dil bilimciler adlandırmalarda evrensel özelliklerin görüldüğü ifade etmektedirler. Hülya Arslan Erol da “Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Değişimleri” adlı eserinde adlandırma konusunu ayrıntılı bir şekilde ele almış ve altı başlık altında incelemiştir:

A. Mantıksal Adlandırma: Mantıksal adlandırma da çok çeşitli etkenler vardır. Genel açıdan benzetmeler, daha özel kapsamda da aktarmalar bu kategorideki adlandırmalarda en fazla etkili olan olaylardır. Erol, eserinde konuyla ilgili olarak şu ifadelerle yer vermektedir: “Bir şeye çağrışım yoluyla bağıntı kurulan bir başka şeyin adı verildiğinde

gerçekleşir. Çağrışımsal bağıntı deyim aktarmalarında nesnelere benzerliğine, komşuluk/kapsamlayış ve ad aktarmalarında ise bunların bitişikliğine dayanır. Araştırmacının, halk adlandırması adını verdiği adlandırma biçimi, insanlar, bitkiler, hayvanlar ve araçlar arasındaki deyim aktarmalarından kaynaklanır. Somut nesnelere veya somut oluşlara bağlanan soyut kavramların adlandırılmasında da bu tür deyim aktarmaları önemli bir yer tutar. Semantik değişiklikler üzerine yüzeysel bir çalışma göstermektedir ki gelişmiş ve soyut anlamlar büyük oranda daha somut anlamlardan gelişmektedir.” (Bloomfield, 1933: 429; Erol, 2018: 87).

B. Anlatımsal Adlandırma: Öznel bir adlandırma olarak karşımıza çıkan bu tür, tamamen, anlatan kişinin istekleri doğrultusunda şekillenir. Genel olarak soyut bir anlatımın ağır bastığı da söylenebilir. Erol, bu konuyla ilgili olarak şu ifadeleri kullanmıştır: “Anlatımsal adlandırma nesneyi, konuşan kişiye göre belirtir ve konuşucunun nesneye yüklediği duygusal, isteksel, sanatsal ve törel değeri dile getirir. Bu yolla anlamı etkileyen kavram dışı unsurlar anlatılmaktadır. Anlatımsal değerler, evrimleri ve başlangıçtaki nedenliliklerinin silinmesi dolayısıyla anlam değişimlerine yol açarlar. Bu tür adlandırmada da deyim aktarmasına başvurulur.” (Erol, 2018: 87).

C. Bilinçaltındaki coşkusal güç: Duygu değerinin etkisinin yüksek olduğu adlandırma biçimidir. Başlangıçta öznel olan, sonrasında sosyal ve kültürel açıdan da benimsenen olgular haline gelir. Yaşanılan tecrübeler neticesinde ortaya çıkan ve zamanla kabul görüp yayılan adlandırmalardır. “Her türlü büyük coşkuda, kızgınlık, aşk vb.de beklenmedik sözler, benzetmeler kendiliklerinden ortaya çıkar. “Her toplulukta, çevreye, çevredeki etkinliğe ve çeşitli durumlara bağlı ayrıcalıklı konular, “düşünce alanları” vardır. Bunlar her zaman toplumsal bilincin ardında yer alarak düşünceleri renklendirir.” (Guiraud, 1984: 62; Erol, 2018: 87).

D. Tabu ve Örtmeceler: “Ütanma duygusu her türlü açık saçık veya iğrenç sözü kullanmamızı önlediği gibi, bazı kötü çağrışımlardan da toplumsal incelik gereği kaçınmamıza sebep olur. Böyle durumlarda tabu ve örtmeceye başvurulur. “Örtmece diye adlandırılan kelimeler her zaman ruhsal-çağrışımsal bir oluşa dayanırlar.” Örtmece anlam değişimlerinin çoğuna başvurur: Mecazlaştırma, deyim aktarması, eksiltme bunlar arasındadır. Tabuların kökeni başkadır. “Burada söz konusu olan, yalın bir çağrışım değildir; adın nesneye özdeş kılınmasıdır.” Mantık öncesi düşünce biçimlerine dayalı olan ilkelerin dillerinde, dille ilgili tabular bütün kutsal ve tehlikeli şeylerin

adlarının anılmasını yasaklar ve bunun sonucu olarak tabular ortaya çıkar. “Bir başka yöntem de tehlikeli ruh veya hayvanı bir sevgi adıyla anarak yatıştırma.” (Guiraud, 1984: 64; Ahanov, 1993: 135; Erol, 2018: 87-88).

E. En az çaba ilkesi gereği: Daha az sözle daha çok şey anlatma amacıyla ortaya çıkan bir gerekliliktir. Aynı zamanda anlam değişmelerine kaynaklık eden kaynaklardan da biridir. En az çaba ilkesinin gereği olarak kullanılan en etkili yöntem, eksiltme yöntemidir.

F. İletişimde açık seçiklik; eş sesli çatışmaları. Dilde aynı kavramın birçok adı olabilir (eş anlamlı) ve aynı ad birçok kavramı anlatabilir (eş sesliler). Bu çok anlamlılık iletişimi aksatmaz. Çünkü kelime konuşmada, anlamını belirli hale getiren bir bağlam içindedir. Bağlamın etkisiz kaldığı noktadaki durumu ise ünlü dil bilimci Guiraud şu ifadelerle dile getiriyor: “Ama bazen ses ve anlam evriminin rastlantıları, aynı bağlamda anlamları birbirine karışan biçimler yaratabilir. O zaman eşadlılar çatışması ve çarpışması olur. Bu durumda dil tepki göstererek sözcüklerden birini yenilemeye yönelir.” (Guiraud, 1984: 65-66; Erol, 2018: 88). Bu durum da aslında, dilin ne kadar değişmeye ve gelişmeye açık bir olgu olduğunun göstergesidir.

2. AD BİLİMİ

Ad bilimi, dilin en önemli alanlarından biri olarak karşımıza çıkar. Bu önemin en büyük sebebi olarak da diğer dil bilimi alanlarıyla olan sıkı ilişkisi gösterilebilir. Anlam bilimi, sözlük bilimi, sözcük bilimi, köken bilimi vb. pek çok alanla sıkı sıkıya bağlıdır. Tanımını yapmak gerekirse eğer, gördüğümüz ve algıladığımız her şeye verilmiş olan adları inceleyen bir bilim dalıdır. Sadece dil ile uğraşanlar değil, farklı alanlarda çalışmalar yapan insanların da araştırma alanlarından biri olduğunu söyleyebiliriz. Sosyologlar, halk bilimciler vb. meslek grubuna mensup kişiler, ad bilimini kendi alanları doğrultusunda ele almaktadırlar.

Ad bilimiyle ilgili olarak pek çok araştırmacı pek çok çalışma yapmıştır. Konuyla ilgili ayrıntılı çalışma yapanlardan biri de Saim Sakaoğlu’dur. Saim Sakaoğlu, ad bilimi adı altında gözden geçirilebilecek dil çalışmalarını başlıca iki grupta toplar: **1.** “Anlambilimle yakınlığı olan, ancak yöntem bakımından ondan ayrılan ve sözcük-kavram ilişkisine önem veren bilim dalı. Bu daldaki çalışmalarda herhangi bir

kavramdan hareket edilerek bu kavramın herhangi bir dilde nasıl anlatım bulunduğunu ve anlatımda hangi etkenlerin rol oynadığı incelenir. Bu alana “**geniş adbilim**” adını verebiliriz. Çünkü ele alınan sözcükler genellikle dil bilgisine ad sayılan ögelerdir ve bu bilimin bu türü doğrudan doğruya adlara yönelir. **2.** Genellikle her dilde özel ad sayılan ögeler üzerinde duran ve özel adları kökenbilgisi, tarihsel gelişme yönünden ve çeşitli dil ve kültür sorunları açısından inceleyen bilimdir. Yer adları üzerinde duran dalı olduğu gibi kişi adları, coğrafya adları üzerinde çalışan dalları da vardır.” (Sakaoğlu, 2000: 9-10).

Ad bilimi üzerine çalışma yapan bir diğer isim de Berke Vardar’dır. Vardar, ad bilimiyle ilgili olarak iki görüş belirtmiştir. Bunlardan birincisinde, ad biliminin özel adları inceleyen bir sözlük bilimi dalı olduğunu vurgulamış, ikincisinde ise gösterilenleri araştıran ve inceleyen anlam bilimsel bir araştırma alanı olduğunu ifade etmiştir. “Sözcük bilimiyle ve anlam bilimiyle sıkı sıkıya ilişkili bulunan ad bilimi, çalışmalarını iki ana dalda yoğunlaştıran tek bir alan olarak düşünülebileceği gibi, nitelik ve yöntem açısından birbirinden ayrılan iki ayrı alan da sayılabilir. Bu iki ayrı alanın ortak yönü, dil bilgisinde genel olarak ad sayılan ögelere yönelmeleridir.” (Aksan, 2009: 91).

Ad bilimi-Onomastik terimini köken açısından inceleyen dil bilimciler Yunan kaynaklı bir ifadeyle karşı karşıya kalmışlardır. Bu konuyla ilgili olarak birçok dil bilimci tarafından genel kabul gören ifadeler ise şunlardır: “Adbilim, Yunanca “ad verme sanatı” anlamına gelen terimden gelişmiş olan bu alan; İngilizce “onomastics, name study”; Fransızca “onomastique”; Almanca “onomastik, namenkunde”, Rusça “onomastika, toponomastika” terimleriyle karşılanmaktadır. Her türlü özel adın (toponim, antroponim, etnonim, fitonim, zoonim vb.) ortaya çıkışı, tarih içindeki gelişimi, onun yapısı gibi konuları araştıran ve bunun sonucunda özel adların ortaya çıkış geleneğini tespit etmeyi hedefleyen bu dilbilim alanı; bir dilin linguistik birimlerini yapı ve anlam bakımından inceleyen leksikoloji ile gösteren ve gösterilen arasındaki ilişkiyi ele alan ve bu çerçevede sözcüklerin tarihçesini ve onların anlamlarında meydana gelen değişimleri inceleyen semasiyoloji alanlarının birleşerek özel adlar üzerine odaklanmasından doğmuştur. Özel adların derlenmesi, türlerinin,

yapılarının belirlenmesi, onomastik çalışmalarının leksikoloji ile ilgili boyutunu teşkil ederken özel adlardaki gösteren –gösterilen ilişkisi, onların özel ad haline gelmeleri, özel ad haline gelmeden önceki anlamları, sözcükte yaşanan anlam değişiklikleri boyutu semasiyoloji ile ilgilidir.” (Pei-Gaynor, 1954: 122,154, 193; Ahmanova, 1966: 288; Podol’skaya, 1978: 97; Vardar, 1980: 16; Aksan, 1982: 93,127; Aksan, 1982: 93; Şahin, 2018: 17).

Ad biliminin farklı dalları mevcuttur. Bu dallar farklı ulusların dilleri içerisinde de varlığını gösterir. Burada en önemli olan nokta, adlandırmaların genel bir kabul görmesi noktasıdır. Ad bilimi denildiğinde, kişi adları, yer adları gibi genel başlıklarla birlikte hayvan adları, bitki adları, organ adları gibi konular da farklı dillerin araştırma konuları arasında yerini almaktadır.

Her ne kadar bazı konuların genel bir kabul gördüğünü söylediysek de, konunun derinlerine inildiğinde, ad bilimi üzerinde çalışma yapanların görüş ayrılıklarına düştükleri noktaların da epey fazla olduğunu söyleyebiliriz. Konuyla ilgili olarak yapılan tasniflerde özellikle de ana ve ara başlıklarda pek çok farklı görüşün olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu duruma özel adları, ad bilim içerisinde kabul etmeyenleri ya da ad bilimini genel olarak tür adları ve yer adları çerçevesinde değerlendirenleri örnek olarak gösterebiliriz. Doğan Aksan, konuyla ilgili dar kapsamlı olarak özel adları (*yer adları, coğrafya adları* [akarsu adları-dağ adları], *kişi adları*) geniş kapsamlı olarak tür adlarını ele alıp bu doğrultuda incelemelerini yapmıştır. Fakat genel bir ifade kullanmak gerekirse eğer, ad bilimi üzerine araştırma yapan araştırmacıların büyük bir çoğunluğu ad bilimini, genel ad bilim ve özel ad bilim olarak ikiye ayırmışlar ve tasniflerini bu ana noktadan başlatmışlardır.

2.1. Genel Ad Bilimi

Genel ad bilimi, üzerinde en çok çalışma yapılan ad bilimi dalıdır. Özel adların temelini oluşturan tür adlarını kapsayan genel ad bilimi, temelde bütün ad çeşitlerini içerisinde bulundurmaktadır. Zaten genel ad bilimi ve özel ad bilimi şeklinde bir ayırım yapılmış olsa da ilerideki dönemlerde bu ayırımla ilgili olarak birtakım değişikliklerin görüldüğünü de belirtmek gerekir. Genel ad bilimi, içerisinde ad biliminin tanımını ve

genel çerçevesini, ad biliminin diğer bilimlerle olan ilişkisini ve ad biliminin alt dallarını konu edinir. Bu alanda yapılan çalışmalar genel olabileceği gibi, özel de olabilir. Bütün bu çizilen sınırlara rağmen alanın ne kadar geniş bir alan olduğunu, içerisinde ne kadar fazla materyal barındırdığını ifade edebiliriz.

2.2. Özel Ad Bilimi

Genel ad bilimi alanında yapılan çalışmalar sonucu elde edilen malzemelerin, sınırları çizilmiş özel bir alan dâhilinde incelenmesi, özel ad bilimi çerçevesinde oluşturulmuş bir çalışma olarak karşımıza çıkar. Burada geçen “özel bir alan” ifadesinden kasıt olarak da, belirli bir bölge, belirli bir lehçe, bilimsel bir alan, çeşitli tasnifler ve istatistiksel veriler ile daha da çoğaltabileceğimiz birçok çalışma alanını anlayabiliriz. Bu alanlarda çalışırken çeşitli yöntemlerden ve bilimsel verilerden yararlanmak da oldukça önemli ve gereklidir. Özel ad bilimi konusu ele alındığında, yapılan çalışmalar incelendiğinde, çok eski zamanlardan itibaren, bu alanla ilgili en çok kişi adları ve yer adları üzerinde durulduğu görülmüştür.

2.3. Türk Ad Biliminin Genel Görünüşü

Ad biliminin Cumhuriyet’in ilk yıllarından itibaren, Türk araştırmacıların dikkatini çekmeye başladığını söyleyebiliriz. Bu konuda da insanların kullandıkları ön adlar ve yerleştikleri yerleşim yerlerinin adlarıyla anlamları üzerine olan merakı ve ilgisi etkili olmuştur. Bilimsel bir metotla yapılmadığı aşikar olsa da bu merak ve ilgi insanları bu konuda araştırmaya ve yazmaya teşvik etmiştir. Zamanla da bu çalışmalar bilimsel yöntem ve metotların kullanılmasıyla birlikte, yeni terimlerin de ilavesiyle daha sağlam çalışmalar olarak, ad bilimi alanına temel oluşturmaya başlamışlardır. Özellikle 1940’lardan itibaren Ahmet Caferoğlu, Abdülkadir İnan gibi araştırmacıların bu alanla ilgili olarak çeşitli çalışmalar kaleme aldığı görülmüştür.

Ad bilimi alanında eserler üreten yazarlar ve onların eserleri ile ilgili olarak İbrahim Şahin “Adbilim” adlı eserinde şu bilgilere yer vermiştir. “Türk Dil Kurumu yayınları arasında 2001 yılında çıkan ve Saim Sakaoglu tarafından hazırlanan “Türk Ad Bilimi” isimli çalışma, Türk adbilimi konusunda yazılmış ilk kitaptır. 2004 yılında Recep Albayrak tarafından hazırlanan “Toponim Teknikleri ve Kafkasya-Borçalı Yer Adları”

isimli çalışma, her ne kadar kullanılan terimler ve yapılan sınıflandırmalar açısından Türkiye’de yapılan diğer çalışmalardan daha ileri bir noktada görünse de, çalışmanın “Giriş” kısmında yazar, adbilim çerçevesini ve alanlarını anlatırken “İnsanların kendilerine verdikleri adları araştıran adbilim kolu “onomastik” adını alırken insan ismi dışında kalan adları ise adbilimin “toponim” kolu araştırmaktadır.” ifadesine yer vermektedir (Albayrak, 2004: 8; Şahin, 2018: 5-6). Tanımdan yazarın adları iki gruba ayırdığını; insan isimlerinin araştırıldığı alana “onomastik” adını verdiğini; diğer isimlerin araştırıldığı alana ise “toponim” dediğini anlıyoruz ki, bu tanım birçok açıdan doğru değildir. Yine onomastik alanın bir alt kolu olan toponimi alanında müstakil bir kitap çalışması olarak 2013 yılında, Mustafa Şenel tarafından yayınlanmış olan “Elazığ İli Yer Adları” isimli eserde onomastiğin alt dalları 1. Yer adları bilimi, 2. Coğrafya adları bilimi, 3. Kişi adları bilimi olarak sıralanmıştır.” (Şenel, 2013: 39; Şahin, 2018: 6).

Görüldüğü üzere bu alanda yapılan çalışmalar ve alana verilen değer oldukça fazladır. Başlangıçta daha az dala ayrılan bu alan daha sonra kendi içerisinde birçok kola ayrılmış, gelişmiş ve yaygınlaşmıştır. Her biri de bilimsel adlar olarak başlı başına bir araştırma alanı olmuştur. Bunlardan bitki adları ile ilgili olan dalına ileride madde başı olarak yer verilecektir.

2.4. Ad Biliminde Uygulanan Yöntemler

Ad bilimi konusunda çalışmalar yapan ve yapacak olan her araştırmacının hakim olması gereken konulardan biri ad biliminde uygulanan yöntemler konusudur. Bu yöntemler sayesinde daha doğru, daha sağlıklı bilgilere ulaşılır. İbrahim Şahin “Adbilim” adlı eserinde (Şahin, 2018: 26-28) beş tane yönteme yer vermiştir.

A. Tarihi Yöntem: Tarihi yöntem, herhangi bir adın, kökenini, yapısını ve anlamını tarihi kaynaklardan araştırarak bilgi elde etmeyi amaçlayan bir yöntemdir. Bu yöntemde, ulaşılan bilgilerle birlikte, adın kaynaklarda geçen şekliyle imla özellikleri de incelenir. Tarihi yöntem tek bir ad için uygulanabileceği gibi, çok sayıda malzemenin araştırılması için de uygulanabilir. En doğru ve en zengin malzemelere bu yöntemle ulaşılabilir. Türk ad bilimciler en çok, yer adlarını araştırırken bu yöntemden faydalanmışlardır.

B. Betimleme Yöntemi: Betimleme yönteminde, belli bir bölgeden derlenen adlar ile ad verme geleneğine bağlı özellikler de göz önünde tutularak hareket edilir. İstatistiki yöntem kullanılarak çeşitli gruplandırmalar yapılır. Çoğunlukla yer adları için kullanılan bu yöntem kişi adları için de kullanılmaktadır. Tarihi yönetime göre daha öznel bir yöntemdir.

C. Karşılaştırma Yöntemi: Herhangi bir adın, tarihi ve çağdaş benzerlik taşıyan şekilleriyle karşılaştırılmasını esas alan bir yöntemdir. Araştırmacı bir sonuca ulaşıncaya kadar karşılaştırma yapmayı sürdürebilir. Bu yöntem tarihi yöntemle birlikte de kullanılabilir. Tarihi yöntemle elde edilen bilgiler, karşılaştırma yöntemiyle karşılaştırıldığında hem daha doğru sonuçlara ulaşılabilir hem de yeni bilgiler elde edilebilir.

D. Tümevarım Yöntemi: Daha çok, kişi adlarını araştırma amacıyla kullanılan bu yöntem, az sayıda veriyle birlikte genel bir sonuç çıkarmayı amaç edinen bir yöntemdir. Herhangi iki yıl arasında, Türkiye’de doğan çocuklara verilen adların ne olduğunu ortaya çıkarmak için, araştırmacının elinde olan birtakım veriler neticesinde genel bir sonuca varmasını bu yönetime örnek olarak gösterebiliriz

E. İstatistik Yöntemi: Adları nitelik değil de nicelik yönünden ele alan bir yöntemdir. Sayısal veriler dâhilinde inceleme yapmak amacıyla kullanılan bu yöntem, kimi zaman kelimelerin tekrar sayısını öğrenebilme açısından kimi zaman da çeşitli dil incelemeleri için kolaylık sağlamaktadır. Bu yöntemde zaman zaman çeşitli tablolardan yararlanıldığı görülmektedir

2.5. Adın ve Ad Biliminin Dalları

1. “Anemonim (rüzgaradı) ve Anemonimi (rüzgaradbilim)
2. Antroponim (kişiadı) ve Antroponimi (kişiadbilim)
3. Astronim (yıldızadı) ve Astronimi (yıldızadbilim)
4. Dokümantonim (belgeadı) ve Dokümantonimi (belgeadbilim)
5. Ergonim (örgütadı) ve Ergonimi (örgütadbilim)
6. Etnonim (kökadı) ve Etnonimi (kökadbilim)
- 7. Fitonim (bitkiadı) ve Fitonimi (bitkiadbilim)**
8. Hrematonim (eseradı) ve Hrematonimi (eseradbilim)
9. Hrononim (zamanadı) ve Hrononimi (zamanadbilim)

10. Kozmonim (uzayadı) ve Kozmonimi (uzayadbilim)
11. Mitonim (mitadı) ve Mitonimi (mitadbilim)
12. Poreyonim (araçadı) ve Poreyonimi (araçadbilim)
13. Pragmatonim (ürünadı) ve Pragmatonimi (ürünadbilim)
14. Planetonim (gökadı) ve Planetonimi (gökadbilim)
15. Toponim (yeradı) ve Toponimi (yeradbilim)
16. Urbonim (kentlikadı) ve Urbonimi (kentlikadbilim)
17. Zoonim (hayvanadı) ve Zoonimi (hayvanadbilim).” (Şahin, 2018).
18. “H/oronymie-H/oronymy-Oronymie (dağ adı)
19. Hydronymie-Hidronymy-Hydronymie (göl, nehir, ırmak vb. su adları ile uğraşan dal).” (Sakaoğlu, 2000: 11).

3. BİTKİ ADI (FİTONİM) VE BİTKİ ADI BİLİMİ (FİTONİMİ)

Bitki için kullanılan her türlü ada fitonim, bu türden adları incelen bilim dalına da fitonimi denir. Bu konuda en detaylı çalışmayı İbrahim Şahin “Adbilim” adlı eseriyle yapmıştır. Fitonim ve fitonimi terimleriyle ilgili düşüncelerine eserinde şu şekilde yer vermiştir: **Fitonim (bitki adı):** “Her türlü bitki için kullanılan özel ad anlamına gelir. Onimin bir türüdür.” (Podol’skaya, 1978: 158). İnsanoğlu bitkilerle iç içe bir hayat yaşamasına rağmen, her nedense, bunları özel adlarla adlandırma konusunda, çok istekli davranmamışlardır. Bitkiler genel olarak tür adlarıyla adlandırılmış, ancak çok yaşlı olan, büyüklüğü, güzelliği, yaşlılığı gibi bazı özelliklerle ön plana çıkan bir kısım ağaç, özel adlarla adlandırılma şansına sahip olabilmıştır. Bu özel adlandırmalar ise, çoğunlukla Ulugavak, Gocaçınar, Çatalçam, Tekarmıt (<tek+armut), Bozaaç (<boz+ağaç), Govukpelit (<kovuk+pelit “meşe”), Yanıkçınar gibi, onların dikkat çekici, benzerlerinden farklı özelliklerini öne çıkaran adlandırmalar olmuştur. Bazı ağaçların ünü sınırları aşmış tüm ülkeye hatta tüm dünyaya yayılabilmıştır. Dünyadan örnekler: “Monterey’in Yalnız Selvisi” (Kaliforniya’da), “General Sherman”, “Sekoya Dede” (Kaliforniya’nın Sekoya Milli Parkında), “Karolina’nın Meleği” (Güney Karolina’da), “Morsalkım” (Japonya’nın Ashikaya Çiçek Parkı’nda), “Boab Hapisanesi” (Avustralya), Garip (Yemen’in Tayiz şehrinde) vb. [Özel ad niteliğindeki bitki adları, başka dillerde genellikle tercüme edilerek kullanıldığından, burada “ ” işareti içerisinde verilmiştir. Garip ise orijinal adıyla kullanılmıştır]. Türkiye’den örnekler: Ağıldarç

(Konya-Taşkent'in Balcılar kasabasında), Oyukçınar (Bursa'nın Oyukçınar mahallesinde), Aşıklarağacı (İstanbul-Beykoz'da), İnkayaçınarı (Bursa'da), Gocaavak (<koca kavak, Mersin-Gülner Tırnak Köyü'nde çınar ağacı) vb. **Fitonimi (bitki ad bilim)**: Her türlü bitkinin özel adı olan fitonimlerin ortaya çıkışlarını, kuruluş kanunları, dil özelliklerini araştıran adbilim alanıdır. Bir onomastik alanı olarak fitonimi, Türkiye Türkçesine bitkiadibilim, fitonim ise bitkiadı şeklinde aktarılabilir. Türkçede bitkilere özel ad verme kültürü çok yaygın değildir. Bununla birlikte hemen her köyde, meskûnları tarafından bilinen Gocaçınar, Çatalçam, Tekarmut, Çatalarmit, Bozaaç (<boz+ağaç) vb. özel adlar bulunmaktadır. Ev hanımları, saksılarda yetiştirdikleri çiçeklere; şairler, hayalî veya kendi hayatlarında var olan bazı ağaçlara isimler verebilmektedir. Fitonimi çerçevesinde bu özel adların yanı sıra, dilin sözvarlığında yer alan tüm ağaç, çalı, ot, çiçek gibi apelyatif bitkiadları da derlenebilir. Derlenen sözcükler üzerinde çeşitli sınıflandırmalar yapılarak sözcük ile anlam arasındaki ilişkiler araştırılabilir, adlandırmalardaki kültürel zenginlik tespit edilebilir. Yine bitkiadının hangi dil esasında olduğu, ortaya çıktığı araştırılabilir. Bu çalışmaların neticesinde bitkiadlarıyla ilgili birtakım sözlükler hazırlanarak araştırmacıların ve halkın hizmetine sunulabilir. Araştırmalar bir il, bir bölge üzerinde yapılabileceği gibi bir dilin konuşulduğu tüm lehçeler esasında art zamanlı ve eş zamanlı olarak da yapılabilir. **Fitonimye**: Belirli bir dilde ya da belirli bir bölgeye ait fitonimlerin toplamını ifade eder.” (Şahin, 2018: 49- 50).

Bitki adlarıyla ilgili adlandırma konusunda bilgi içeren bir diğer çalışma da “Yer Adları Terimleri Sözlüğü”dür. “Serdar Yavuz – Mustafa Şenel, “Yer Adları (Toponim) Terimleri Sözlüğü (Sakaoğlu, 2017: 24) makalesinde yer alan ve bitki adlarıyla ilgili olan terimlerden bazıları şunlardır:

Fitohidronim: Bitki ve ağaç adından oluşan su adı.

Fitonimist: Bitki ve ağaç adlarını inceleyen bilim adamı.

Fitonomika: Bitki ve ağaç adlarını inceleyen bilim dalı.

Fitotoponim: Bitki ve ağaç adlarından oluşan yer adı.

Potamonimika: Çay adlarını inceleyen bilim dalı.” (Sakaoğlu, 2017: 24-25)

3.1. Türkiye Fitonimisi

Bitkiler, çok eski zamanlardan beri var olan ve eskiliği insanlık tarihiyle birlikte değerlendirilen canlılardır. İnsanlar, varoluşundan beri bitkileri çok çeşitli amaçlarla kullanmışlardır. Öncelikli amaç beslenme olsa da, sonraları tedavi amaçlı kullanım oldukça yaygınlık kazanmıştır. Bu konuda eserler kaleme alınmış, yabancı kaynaklı olanlar da tercüme edilerek Türk diline kazandırılmıştır. Bitkilerle tedavi diğer bir adıyla halk hekimliği olarak değerlendirilen bu durum günümüzde alternatif tıp adıyla varlığını sürdürmeye devam etmektedir. Bitkiler beslenmenin yanında tedavi açısından da oldukça önem kazanmıştır. Bu sosyal ve kültürel özelliklerle birlikte tercüme edilen eserler, bitki adları açısından da oldukça önem arz etmişlerdir. Türkçenin söz varlığına yaptığı katkılar sayesinde bugün binlerce bitki adına rastlayabilmekteyiz ki bu da dil açısından oldukça büyük bir zenginlik demektir. Bitkilerin yerel ağızlardaki farklı adlandırmaları da, bitki türlerinin sayısından çok daha fazla bitki adının bulunmasına yol açmıştır. Bu durumun ortaya çıkmasında da benzetmelerin ve aktarmaların rolü oldukça büyüktür. Her ne kadar zaman zaman karışıklıklara sebebiyet vermiş olsa da bu durumu da bir dil zenginliği olarak niteleyebiliriz.

İbrahim Şahin de “Adbilim” adlı eserinde (2018: 51), fitonimlerin bir dil mirası, bir dil zenginliği olduğuna değinmiştir. Ancak bununla birlikte, kentleşme sonucu bitki adlarının unutulduğunu hatta Türkçe bitki adlarının yerini yabancı bitki adlarının istila ettiğini de ifade etmiştir. Dilimizi ve Türkçe bitki adlarımızı bu istiladan kurtarmak için yapılacak en önemli şey olarak da dilcilerin bu alanda fazlaca ürün vermeleri tavsiyesinde bulunmuştur. Derleme Sözlüğünün bu alanda yeterli olmadığını, Türkçe fitonimler sözlüğünün hazırlanması gerektiğini de eklemiştir.

Şahin eserinde bu konuyla ilgili olarak çalışma yapan isimlere ve onların eserlerine de yer vermiştir: “Türkiye’deki hâlihazırda, fitonimler konusunda müracaat edilen en önemli eser, kendisi bir eczacı olan Prof. Dr. Turhan Baytop’a ait olup “Türkçe Bitki Adları Sözlüğü” adını taşımaktadır (Baytop, 2007). İlk baskısı 1994 yılında yapılan kitap altı bölümden oluşmaktadır. Giriş bölümünde Baytop, bugüne kadar bitkiler konusunda yapılmış çalışmalarla ilgili bilgi vermiştir. “Türkçe Bitki Adları” adlı ikinci bölümde ise bitkiadları alfabetik sırayla verilmiştir. Kitabın ana bölümünü oluşturan bu

kısımda, madde başları Türkçe olup bitkilerle ilgili yapılan açıklamalarda bitkilerin Latince isimleri de bulunmaktadır. Ayrıca bitkilerin bugün Anadolu'nun değişik bölgelerinde aldıkları farklı isimler eserde yer bulmuştur. Üçüncü bölüm ise 1997 yılında eklenen bitkiadları listesidir. “Latince Bitki Adları” adını taşıyan dördüncü bölümde, fitonimlerin Latince dizini verilmiştir. Beşinci bölümde bitkilerin resimleri ve Latince isimleri; yine bitkilerin ait olduğu coğrafi bölgeler gösterilmiştir. Son bölüm kaynakçadan oluşmuştur. Eser, günümüzde Anadolu ağızlarında kullanılan fitonimleri ve bunların Latince karşılıklarını özdeşleştirmekten ibaret olduğundan çağdaş fitonimlerle Türkçenin tarihî dönemlerinden (Eski Türkçe, Eski Anadolu Türkçesi) kalma eserlerdeki fitonimleri özdeşleştirme çalışmasına girmemiş ve gerek fitonimlerin tarihî metinlerdeki kullanılış şekilleri ve gerekse çağdaş fitonimlerin kullanım yaygınlığı dikkate alınmamıştır. Eserin sonunda, bazı bitkilerin fotoğrafları verilmişse de, bunların altında yer alan isimler Latince'dir. Eser resimli sözlük mantığıyla hazırlanmamış olduğundan eserde geçen fitonimlerin hangi bitki için kullanıldığını anlamak ise her zaman mümkün olamamaktadır. Çağdaş fitonimlerin araştırılması konusunda yukarıda bahsedilen eksikliklerin birçoğu Türkçenin tarihî dönemlerine ait eserlerde geçen fitonimler için de geçerlidir. Ancak eski eserlerde geçen fitonimlerin dilcilerin dikkatini nispeten daha çok çektikleri söylenebilir. Türkçenin köklü edebiyat geçmişi içerisinde yazılan pek çok eserde çeşitli vesilelerle fitonimler anılmaktadır. Bu eserlerin bazıları fitonimler açısından oldukça zengin olup bitkiler hakkında ayrıntılı bilgiler içermektedir. Örneğin, 14. yüzyıla ait, İshak Bin Murad tarafından kaleme alınmış “Edviye-i Müfredede” adlı eser bunlardan biridir. Eser bir tıp kitabı olup hastalıklar, bunların sebepleri, tedavi yöntemleri, ilaçlar gibi konuları kapsamakta, bu çerçevede yiyeceklerden, içeceklerden ve bitkilerden söz edilmekte, bitkilerin tedavilerde ne şekilde kullanıldığı üzerinde durmaktadır. Eserde yer alan Arapça, Farsça ve Türkçe terimler sözlüğü sayesinde madde başı olan terimlerin bölgesel söylenişlerini öğrenmek mümkün olabilmektedir (Canpolat-Önler, 2007; Şahin, 2018: 52-53). Yine bu eserle birlikte “Müntehab-ı Şifâ” adlı bir eser de bulunmaktadır ki bu eser de bitkiler hakkında zengin bilgi içermektedir. Söz konusu eserde geçen fitonimler Osman Nedim Tuna tarafından “Malatya’da Bir Yazma Tıp Kitabı ve Bitki Adlarının Kaynakları” adlı makalede ele alınmıştır.” (Şahin, 2018: 52-53). “Adlandırmaların çeşitli açılardan incelendiği ve sınıflandırıldığı makalenin sonunda eserde geçen fitonimlerin bir listesi

yapılmış ve bunların Latince karşılıklarına yer verilmiştir.” (Tuna, 1987; Şahin, 2018: 52-53). “Prof. Dr. Mustafa Argunşah danışmanlığında M. Fatih Alkayış tarafından hazırlanmış olan “Türkiye Türkçesinde Bitki Adları” isimli doktora tezi (Alkayış, 2007), Türkiye’de yapılmış olan diyalektoloji çalışmalarında ve sözlüklerde geçen bitkiadlarını bir araya getiren ve bunların dilbilgisel yapılarını araştıran bir çalışmadır. Giriş, İnceleme, Bitki Adlarında Geçen Yapım Ekleri, Sözlük, Sonuç ve Kaynakça olmak üzere altı bölümden oluşan tez, derlenen malzemenin dilbilgisel yapısının ortaya çıkartılmasında başarılı olsa da; fitonimlerin geçmişteki ve günümüzdeki kullanım şekilleri, onların kullanım yaygınlığı, bitkilerin fotoğrafları vb. konular üzerinde durmadığından halkın ihtiyacına cevap vermekten uzaktır. Ayrıca gerek kullanılan terminoloji ve gerekse yöntem dikkate alındığında, çalışmanın bir onomastik (daha özelde fitonimi) çalışması olduğunu söylemek de güçtür. Bununla birlikte gerek Tuna ve gerekse Alkayış tarafından yapılan söz konusu çalışmalar ile yine diğer dar kapsamlı çalışmaların, tarihî ve çağdaş fitonimlerin özdeşleştirilmeleri sırasında gelecekte yapılacak fitonimi çalışmalarına katkı sağlayacağı muhakkaktır.” (Şahin, 2018: 53).

Yeliz Alkaya’nın (2004) “Derleme Sözlüğündeki Bitki Adları”, Çiğdem Karacaoğlan’ın (2018) “Evliya Çelebi’nin Seyahatnamesi’nde Yer Alan Bitki Adları”, Şeyda Özkan’ın (2012). “Anadolu Türk Folklorunda Bitki Adlarının Veriliş Hikayeleri Üzerine Bir İnceleme”, isimli yüksek lisans tezleri de bu alanda yapılan çalışmalardan bazılarıdır.

Hatice Şahin’in (2007) “Câmi’ü’l-Fürs Örneğinde XVI. Yüzyıl Bitki İsimleri”, Zafer Önlü’nün (2004), “XIV-XV. Yüzyıl Tıp Metinlerinde Türkçe Bitki Adları”, Sibel Murad’ın (2019) “Kadı Burhaneddin ve Nesîmî’nin Şiirlerinde Geçen Bitki ve Hayvan Adları Üzerine”, İlhan Uçar’ın (2013) “Kavram-Çağırışım-Kelime Bağlamında Bitki Adlarına Anlam Bilimsel Bir Yaklaşım”, İlhan Uçar’ın (2013) “Türkiye Türkçesinde Hayvan Adlarından Türetilmiş Bitki Adları”, İlhan Uçar’ın (2013) “Yetiştigi/Geldiği Coğrafya Veya Etnik Adlandırmayla Oluşturulan Bitki Adları”, İlhan Uçar’ın (2012) “Türkiye Türkçesinde Organ Adlarıyla Oluşturulmuş Bitki Adları”, Paki Küçük’ün (2010) “Lügat-i Müşkilât-ı Eczâ’da Türkçe Bitki Adları”, Paki Küçük ve Yasemin Yıldız’ın (2016) “Tercüme-i Müfredât-ı İbn-i Baytar’daki (1b-150a) Bitki Adları Üzerine Bir İnceleme”, Paki Küçük ve Yasemin Yıldız’ın (2018) “Tercüme-i

Müfredât-ı İbn-i Baytar'daki (150b-295a) Bitki Adları Üzerine Bir İnceleme (II)", Paki Küçükler ve Yasemin Yıldız'ın (2019) "Hazâ Kitâb-ı Hulâsa-i Tıbb'daki Bitki Adları Üzerine Bir İnceleme", M. Fatih Alkayış'ın (2009) "Türkçede Kullanılan Alıntı Bitki Adları", Ahmet Duran'ın (1998) "Türkçede Bazı Bitki Adlarının Veriliş Sebepleri", Cemil Gülseren'in "Halk Dilinde Uşak'ta Bitki Adları ve Sağlık Değişleri", Gürkan Gümüşatam'ın (2015) "Risâle-i Mu'âlece'ye Göre XVI. Yüzyıl Türkçesinde Tıbbi Bitki Adları", Mehmet Gürlek'in (2011) "Alâ'im-i Cerrâhîn'de Geçen Bitki Adları", Yasin Karadeniz'in (2017) "Codex Cumanicus'ta Bitki Adları", Ayşegül Kuşdemir'in (2017) "Yerköy'de Bitki Adlarından Oluşan Yer Adları", Faruk Öztürk'ün (2005) "Kutadgu Bilig'deki Bitki Adları", Burak Telli'nin (2015) "Kenzü's-Sihhatü'l-Ebdâniyye Eser-i Mürşid-i Osmâniyye'de Bitki Adları", Nilay Yaylağan'ın (2015) "Argoda Bitki Adları" isimli makaleler de bu alana dair önemli çalışmalardandır.

"Fitonimi alanında çalışacak adbilimcilerin işbirliği yapmaları gereken botanikçilerin çalışmalarında ise durum şöyledir: Eserlerin çoğunda bitkilerin sadece Latince isimlerine yer verildiği görülür. Örneğin, Hikmet Birand tarafından hazırlanmış "Türkiye Bitkileri" adlı eserde bitkiler familyalarına göre sınıflandırılmış ve bu konuda bilgiler verilmiştir. Verilen bilgiler bitkilerin Latince adları üzerinden yapılmıştır (Birand, 1952; Şahin, 2018: 53). Yine Yusuf Gemici tarafından hazırlanmış "Bitki Coğrafyası" adlı eserde bitkilerin coğrafi yayılışları ve bunların nedenleri, bitki türlerinin yayılışı ve bu alanları sınırlayan etkenler, bitki toplulukları ve bunların sınıflandırılması, flora bölgeleri konularında bilgiler verilmiş, ancak birçok çalışmada olduğu gibi bunda da bitkilerin Latince adları kullanılmıştır." (Gemici, 2006; Şahin, 2018: 53). "Bitkilerin Latince isimlerinin yanında Türkçe isimlerinin verildiği kaynaklarda ise genellikle bu ismin veriliş biçimi (derleme, çevirme, benzetme vb.) hakkında bilgiler bulunmamaktadır. Örneğin, Hamit İnandık tarafından hazırlanmış "Bitkiler Coğrafyası" adlı eser, bitkilerin yaşam standartlarına göre genel bilgiler (iklim, toprak, yapı vb.) vermektedir. Ayrıca eserde bitkilerin yeryüzündeki dağılışları, flora bölgeleri ve özellikleri, su bitkileri konularına da yer vermiştir." (İnandık, 1969; Şahin, 2018: 53-54). "Eserin bazı bölümlerinde bitkilerin Latince adlarının yanında parantez içinde Türkçe adları da bulunmaktadır. Örneğin, Latince adı *Ilex Aquifolium* olan bitkinin Türkçe adı, parantez içinde çoban püskülü olarak verilmiştir." (İnandık, 1969:

181; Şahin, 2018: 54). “Bu durum önsözde de belirtilmiştir.” (İnandık, 1969: 2; Şahin, 2018: 54). “Ancak eserde, bu adların halk ağzından derleme yoluyla mı, Latince çeviri yoluyla mı, yoksa uydurarak mı elde edildiği noktasında bir açıklama verilmemiştir. Gökhan Elçin’in Sözlük (Bitki Adları) adıyla hazırlanmış olduğu fitonim sözlüğü, bitkilerin Türkçe isimlerinin yanı sıra Latince, Fransızca, İngilizce ve Almanca karşılıklarını da içermektedir. Ancak bu eserde de adlandırmaların yapılış biçimi hakkında bir bilgi verilmemiştir.” (Elçin, 1980; Şahin, 2018: 54). “Şükrü Akalın tarafından hazırlanan “Büyük Bitkiler Kılavuzu” adlı eserde ise Türkçe adlara yer verilmişse de bunların veriliş ölçütleri net değildir (Akalın, 1952-1953; Şahin, 2018: 54). Yine Reşat İzbirak tarafından hazırlanan “Bitki Coğrafyası” adlı eserde bitkilerin Türkçe adlarına yer verilmiştir. Bitki coğrafyası ve bitki bilimi konularında bilgi veren eserde bazen bitkilerin Türkçe adları esas alınmış, Latince isimleri parantez içinde verilmiş, bazen de Latince isimleri esas alınmış, yanında Türkçelerine yer verilmiştir.” (İzbirak, 1976; Şahin, 2018: 54). “Örneğin eserde Vitis (Üzüm), Kocayemişi (Arbutus unedo) biçiminde adlandırmalar görülebilmektedir.” (İzbirak, 1976: 86; Şahin, 2018: 54). “Ancak bu eserde de Türkçe adlandırmaların nasıl yapıldığı konusunda bilgi verilmemiştir.” (Şahin, 2018: 54). “Botanikçiler tarafından hazırlanmış olup Türkçe adların kullanıldığı ve bunların da genellikle bitki toplama amacıyla yapılan araştırma gezileri sırasında derlenen isimlerden oluştuğu çalışmalar az da olsa görülmektedir. Turhan ve Asuman Baytop tarafından yapılan bazı çalışmalar burada örneklendirilebilir. Asuman Baytop tarafından yazılmış olan “Bitkilerimizin Yerli Adları” adlı makalede Bursa, Antalya, Muğla, Isparta gibi yerlerden bitki toplama işlemi sırasında öğrenilen Türkçe fitonimler, Latince karşılıkları madde başı yapılarak bir liste halinde verilmiş, karşısına bitkilerin Türkçe adları ve tespit edildiği yerler yazılmıştır.” (Baytop, 1968). “Yine Turhan Baytop tarafından hazırlanmış “Türkiye’nin Tıbbî ve Zehirli Bitkileri” adlı eserde Türkiye’deki tıbbi ve zehirli bitkiler konularında bilgiler veren Baytop, eserinde bitkilerin Latince adlarının yanı sıra Türkçe adlarına ve yetiştikleri coğrafi bölgeye de yer vermiştir. Eserdeki fitonimlerin bir kısmının kitaplarda geçen adlar olduğu söylenmekle birlikte bir kısmının araştırma gezilerinde toplandığı belirtilmektedir. Ayrıca bazı bitkilerin fotoğraflarına da yer veren Baytop, bitkinin yapısı, kullanılışı, yayılışı gibi konularda da derinlemesine bilgi vermiştir.” (Baytop, 1963; Şahin, 2018: 55-56). “Turhan Baytop tarafından hazırlanmış olan “Türkiye’de

Bitkiler ve Tedavi (Geçmişte ve Bugün)” adlı çalışmada ise bitkilerin kullanılış amaçları, tarihsel gelişimi, bitkilerle ilgilenen kişiler, tıbbi bitkilerin yetiştirilmesi ve kullanılışı gibi konularda bilgi verilmiştir. Eserde bulunan *Türkçe Bitki İsimleri* adlı bölüm dikkat çekicidir. Bu bölümde Türkçe, Arapça, Farsça kökenli ve Avrupa kaynaklı fitonimlere yer verilmiştir. *Türkiye’de Kullanılan Tıbbi Bitkiler* bölümünde ise Türkçe adları esas alınarak bitkilerin Latince isimleri, yapıları ve kullanım şekillerine yer verilmiştir. Kitabın sonunda bitkilerin fotoğrafları ve Türkçe-Latince adları da bulunmaktadır.” (Baytop, 1984; Şahin, 2018: 56). “Bu adların bir kısmının alan çalışmasıyla yapıldığı bilgisi kitabın önsözünde bulunmakla birlikte” (Baytop, 1984: V-VIII), “bu çalışmalarda derlemenin ne şekilde yapıldığı bilgisi yer almamaktadır.” (Şahin, 2018: 56). “Bu eserlerin yanı sıra Asuman Baytop bitkilerin Latince isimlerindeki niteleyicilerin Türkçe karşılıklarını ve anlamlarını verdiği “Bitkilerin Bilimsel Adlarındaki Niteleyiciler ve Anlamları” adlı kitabında, yeni bulunan bitki türlerine Latince adların nasıl verildiği konusunda da bilgi vermiştir. Fitonimlerdeki niteleyicileri sıfat olanlar, sıfat-fiil olanlar, isim olanlar vb. şeklinde ayıran ve bu tamlayıcıların anlamsal özellikleriyle ilgili bilgilerin sözlük bölümünde yer aldığı” (Baytop, 1995) “eserde dikkat çekici olan bölüm “*Epitetlerdeki Türk Adları*”dır.” (Baytop, 1995: 16). “Bu bölümde Baytop, bazı bitkilerin adlandırılmasında kullanılan tamlayıcıların bitkiyi bulanların ya da devlet büyüğü gibi önemli kişilerin isimlerinden yola çıkılarak yapıldığını ve adın Latince bir görünüşle kullanıldığını göstermiştir. Örneğin, *Karadjanus* adlandırması, ziraat profesörü İbrahim Karaca ile ilgilidir.” (Baytop, 1995: 17; Şahin, 2018: 56). Bitki adları üzerine çalışan dilcilerin, kendi dil kaynaklarının yanı sıra botanikçilerin çalışmalarından da faydalanması gerektiğini dile getiren Şahin, bu konuyla ilgili olarak şu kaynakları kaynak göstermiştir: “Örneğin, İzmir il ve ilçelerinde yetişen bitkilerin halk ağzındaki isimlendirmeleri konusunda yapılacak bir çalışmada, söz konusu sahada daha evvel botanikçiler tarafından floranın belirlenmesine yönelik yapılmış çalışmalardan yararlanmak gerekmektedir. Örneğin, “Karaburun Akdağ ve Çevresinin Flora ve Vejetasyonu” adlı çalışmasında Bekat, Karaburun, Akdağ ve çevresinde yaklaşık 650 bitki türü tespit etmiştir” (Bekat, 1980; Şahin, 2018: 57). “Benzer şekilde “Yamanlar Dağı Flora ve Vejetasyonu” adlı yüksek lisans tezinde, Yamanlar Dağı ve çevresinde yaklaşık 700 bitki türü” (Gemici, 1981; Şahin, 2018: 57), “Mahmut Dağı (Kemalpaşa) ve Çevresinin Flora ve Vejetasyonu” adlı

yüksek lisans tezinde Mahmutdağı, Kemalpaşa ve çevresinde 500 bitki türü belirlenmiş ve bölgesel yayılım özellikleriyle beraber tanımlanmıştır.”(Aksoy, 1992; Şahin, 2018: 57).“Bunların yanı sıra “Çeşme Yarımadası Florası” (Görk vd. 1989; Şahin, 2018: 57), “Aydın Dağları Flora ve Vejetasyonu” (Çelik, 1995; Şahin, 2018: 57), “Kaz Dağları Orman Vejetasyonu” (Özel, 1998; Şahin, 2018: 57), “Tire-Güme Dağı Florası” (Ersoy, 1999; Şahin, 2018: 57), “İzmir Çevresi Adaları Florası” (Şenol, 2000; Şahin, 2018: 57) adlı çalışmalar da İzmir ve çevresinin florasını ortaya koymaya yönelik çalışmalar arasında yer almaktadır.” (Şahin, 2018: 57). “Ayrıca iki binli yıllardan bugüne flora çalışmalarının yanı sıra botanikçiler etnobotanik (etnik kökene bağlı bitkisel kullanımlar) çalışmalarına girişmişler; bu kapsamda çeşitli bölgelerde araştırma projeleri yürütmüşlerdir. Örneğin Seçmen ve arkadaşları tarafından İzmir-Ödemiş-Tire-Kiraz kırsalında gerçekleştirilen etnobotanik çalışması sonucunda yaklaşık 150 bitki türünün yöresel kullanımları (ilaç, tarım aletleri, veterinerlik, yiyecek, içecek, halk hekimliği vb.), Türkçe isimleri ve Latince isimleri bir arada olmak üzere kaynak kişiler de belirtilerek ortaya konmuştur.” (Seçmen vd. 2006; Şahin, 2018: 57).

Bütün bu çalışmalarla birlikte ortaya çıkan genel sonuç, Türk dilinin bitki adları açısından ne kadar zengin olduğu sonucudur. Fakat bu zenginliğin doğru bir şekilde derlenebilmesi açısından da birçok zorluğun olduğu aşikârdır. Bunun için hem dil bilimcilerin hem de botanik üzerine çalışma yapan uzmanların birlikte sistemli bir şekilde çalışması gerekmektedir. Aksi takdirde birçok bitki adı, çeşitli iç ve dış etkenlerle unutulmaya mahkûm olacaktır.

4. ANLAM BİLİMİ

Anlam bilimi, dili anlam bakımından inceleyen bir bilim dalı olarak tanımlanabilir. Anlamı her açıdan ele alan, değerlendiren bu bilim dalı, çalışma alanı oldukça geniş olan ve kökeni çok eskilere dayanan bir bilim dalıdır. “Anlambilim, ‘anlamına gelen’ ya da ‘gösterilen’ anlamında Yunanca “*semanio*” eyleminin değişik türevlerinden üretilmiştir. Anlambilim kavramı daha sonra, dilsel birimlerin anlamının öğretisi adını almıştır. Dil aracılığı ile kurulan iletişimin incelenmesidir anlambilim.” (Saeed, 3; Kılıç, 2009: 17). Geniş bir çerçeveden bakıldığında anlam bilimi, dilde anlamın işleyişini ve anlamın türlerini konu edinen, sadece sözcükleri değil cümleleri de anlam yönüyle

inceleyen bir bilim dalıdır. Berke Vardar anlam biliminin tanımını yaparken, göstereyi de tanımın içine katmıştır. Anlamla birlikte göstergenin gösterilen bölümünü pek çok açıdan ele alan bilim dalı olarak ifade etmiştir. Lyons, anlam biliminin “anlamın incelenmesi” şeklinde tanımlanabileceğini belirtmiştir. Akerson ise, Vardar gibi anlam bilimini gösterge açısından ele almış ve gösteren ile gösterilen arasındaki ilişkiyi konu edinen bir alan olduğunu aktarmıştır. Sözcüğü *gösterge* olarak nitelendirmiş, sözcüğü oluşturan somut sesleri *gösteren*, gösterenin bizde çağrıştırdığı anlamı da *gösterilen* olarak izah etmiştir. Hazar ise anlam bilimini dört açıdan ele alarak, sözcükleri, şekilleri, cümleleri ve metinleri anlam ve anlam olayları açısından inceleyen bir bilim olarak ifade etmiştir. Anlam konusuyla ilgili olarak bir diğer tanımı da Günay Karaağaç yapmıştır. Karaağaç, eserinde anlamla ve anlam bilimiyle ilgili olarak şu ifadelere yer vermiştir:

“**Anlam ve Anlamlandırma:** Beş duyu organıyla gerçekler dünyası olan doğadan edinilen algıların, dil yoluyla da saymacalardan oluşan yapay bir dünya olan dil ve düşünce dünyasından alınan bilgilerin kişinin önceki bilgileri ışığında yorumlanmış biçimine anlam denir. Bu haliyle anlam, dış dünyadaki bir varlığın veya dildeki bir birimin aktardığı ya da uyandırdığı kavram ve içeriktir. Dilin sözlüksel ve dilbilgisel yapısının öbür yüzünü veya öbür katmanını oluşturan anlam, anlamlandırmanın bulunduğu noktaya bağlıdır. Bu bireysel anlamlandırmaların genelleşmesi, sosyal anlamları, sosyal anlamların genelleşmesi evrensel anlamları doğurur. Böylece bireysel gerçeklikten sosyal gerçekliğe, sosyal gerçeklikten de evrensel gerçekliğe tırmanılır. Anlam, bir dilin söz, söz öbeği ve cümle kullanımlarıyla gerçekleştiği gibi, beş duyu ile algılanan bir olgu ve olayla da gerçekleşir. Bu yüzden, günlük dilde söz, söz öbeği ve cümle kadar, beden dili, trafik işaretleri, bulutlu bir hava vb. gibi göstergelerin de anlamından söz edilir. Bu durumlarda ise, ortada bir dil kullanımı, yapay ve saymaca dil birimleri değil, varlık ve olayların kendileri vardır; bilgilerin kendileri, gösterge durumuna gelmişlerdir. Gösterge bilimi, parçalar ve bütünler arasındaki ilişki türleri ve iletişim biçimleri üzerinde çalışırken; anlam bilimi, insan dillerindeki birim ve yapıların göstergesel değerlerini ve bu değerlerin değişme yollarını inceler, kişileri ve toplumları dillerinden yakalamaya çalışır. Anlam bilimi, bize, dillerdeki biçim ve yapıların göstergesel değerlerinin kişilere ve toplumlara göre değiştiğini gösterir. Bu yüzden,

dillerin anlam yapıları, biçimsel yapılarına göre, daha karmaşık bir görüntü sergiler.” (Karaağaç, 2013: 19-20).

Anlam Bilimi: “Dil birimlerinin gösterge değerlerini ve bu değerlerdeki değişiklikleri izleyen dil bilgisi koludur. Anlam bilgisi, saymaca bir birim olan ve ancak biçim birimi düzleminde bir değer taşıyan ses birimi dışındaki söz ve söz dizimi yapılarındaki anlam değişmelerini izleme bilgisidir. Bir yandan anlam değişme yollarının yapısını inceleyerek, diller arasında bu konuda var olan evrensel kuralları bulmaya ve göstermeye çalışmak, bir yandan da herhangi bir dilin söz ve söz dizimi birimlerinde görülen anlam değişmelerini izlemek, bu bilimin başlıca konularıdır. Anlam bilimi dediğimiz gibi iki ana kol halinde yürütülen çalışmalardan oluşur.” (Karaağaç, 2013: 31). Karaağaç, bu iki ana kolu “Genel Anlam Bilimi” ve “Özel Anlam Bilimi” şeklinde ele almıştır:

1. **Genel Anlam Bilimi:** Anlamı, anlam yapılarında ve anlam değişmelerindeki değişmez ve evrensel nitelikleri araştıran anlam bilimidir. Çalışmalarını eş zamanlı ve art zamanlı çalışmalar olarak yürütür. (Karaağaç, 2013: 31).

2. **Özel Anlam Bilimi veya Anlam Bilgisi:** Belirli bir dilin söz ve söz dizimindeki anlam yapısını ve anlam değişmelerini izleyen anlam bilimidir. Amacına göre, çalışmalarını art zamanlı veya eş zamanlı yürütebilir.” (Karaağaç, 2013: 31).

Hazar da anlam bilimini, felsefeye ve mantığa dayanan anlam bilimi ile dil bilgisine dayanan anlam bilimi başlıkları altında iki gruba ayırmıştır. Birinci grupta göstergeler ve göndergeler arasındaki ilişki konu edinilirken, ikinci grupta art zamanlı ve eş zamanlı incelemelerle birlikte ele alınan anlam olayları daha ağır basmaktadır.

Her ne kadar anlam biliminin farklı farklı tanımlarını görmüş olsak da, özetle anlam bilimi anlamı olan her şeyi ele alan, inceleyen bir bilim dalıdır. Kimi araştırmacılar bunu kelime üzerinden açıklamaya çalışmıştır, kimileri de gösterge üzerinden ifade etmiştir. Sonuç olarak varılan yer aynıdır. Kelime, söz öbekleri, metin, bağlam, cümleler, söylemler bunların hepsi içerisinde anlamı barındırır. Bu sebeple de her biri başlı başına anlam biliminin konuları arasındaki yerini alır.

4.1. Anlam Bilimi Tarihinden Bir Kesit

İnsanlar iletişim aracı olarak kullandıkları dilin, temel işlevini sorgulamaya başladığı andan itibaren anlamla da yakından ilgilenmek durumunda kalmışlardır. Tabii ki bu ilgi, başlarda bir bilim dalına yaklaşma farkındalığıyla ve sistemiyle olmamıştır. Onun için çok uzun bir süreç ve çok çeşitli aşamalar gerekecektir. Buradan çıkarılabilecek en önemli şey anlamın sorgulanmaya başlanması durumunun aslında ne kadar eskilere dayandığı gerçeğidir. Anlam biliminin geçmişiyle ilgili olarak Aksan, eserinde şu ifadelerle yer vermektedir: “Çok eskilere uzanan dilbilim çalışmaları içinde çok çeşitli konulara el atılmış olmakla birlikte, doğrudan doğruya anlam konusuna eğilen çalışmalar ve anlambilim adında bir alanın belirmesi, oldukça yenidir; XIX. yüzyılın ilk yarısına rastlar. Ancak bu alan özellikle son çeyrek yüzyıl içindeki gelişmelerle dallanıp budaklanmış, anlambilimin değişik yöntemlerle işlenen türleri ve alt alanları ortaya çıkmıştır. Her ne kadar Reisig ve Bréal’in daha XIX. yüzyıl içinde belirmiş bir alan karşısında bulunuyorsak da bu alandaki çalışmaların geçmişini, tek tek anlam incelemelerini ve anlam sorunlarına dolaylı olarak değinen çalışmaları göz önünde tutarak Eski Hint’e, Eski Yunan’a kadar götürebiliriz. Böylece, o çağdan bugüne harcanan çabalar gözden geçirilince, özellikle son 20-25 yılda büyük önem kazanan anlambilimin gelişme ve değişme evreleri arasında bir sınır çizme olanağı da doğar.” (Aksan, 2009: 139-140).

Kılıç da eserinde anlam biliminin tarihiyle ilgili şu ifadelerle yer vermiştir: “Eski Yunanlılarda insan dili de birçok bilim dalı gibi, felsefenin bir alt bileşeni olarak görülüyordu. Sokrates döneminde dildeki sözcüklerin göstergeleri ile bu sözcüklerin yansıttıkları kavramlar ya da alıcı üzerinde bıraktıkları anlamsal etkiler arasındaki bağlantının doğa vergisi mi yoksa insanlar tarafından mı yaratıldığı tartışılmıştır. Aslında bu tartışma Sokrates’ten önce başlamıştır. Bu dönemde kimi düşünürlere göre, sözcüklerle onların göstergeleri arasındaki bağ doğuştan var olduğu, bu nedenle de, her kavramın ya da gösterilenin tek bir göstergesi, yani dilsel tasarımı olduğu ileri sürülmüştür. Aynı dönemdeki kimi düşünürlere göre ise sözcüklerle onların göstergeleri arasında böyle bir bağın doğuştan olmadığını, bu bağın daha sonra o dili konuşan insanlar tarafından oluşturulduğunu, bu nedenle her kavramın tek bir göstergesi ya da dilsel tasarımı olmadığını ileri sürmüşlerdir. Romalılar tarafından yapılan dil

konusundaki çalışmalar da, Yunanlıların yaptığı çalışmalardan çok da farklı değildir. Romalılar da dilin işlevinden yani anlam bileşeninden çok onun biçimiyle ilgili çalışmalar yapmışlardır. Romalıların çalışmalarını dilin biçimsel yapıları ve o yapılarla kurulan anlam ilişkileri konusunda yoğunlaştırmıştır. Bu dönemde daha çok Latince ile Grekçenin karşılaştırılması yapılmıştır. Bu karşılaştırmalar genellikle adı geçen dillerin sözdizimlerine ilişkin yapılmış olan çalışmalardır. Eski çağlarda dile ilişkin çalışma yapan bir başka ulus da Hintlilerdir. Hintlilerde dile ilişkin çalışmalar, dilin işlevinden çok onun yapısına ilişkin olmuştur.” (Kılıç, 2009: 16).

Aksan, Eski Yunandaki çalışmalarla ilgili şu bilgileri aktarmaktadır: “Eski Yunandaki dil çalışmaları arasında da anlambilim çerçevesi içine giren konuların yer aldığını görüyoruz. Bugünün anlambiliminin de sorunlarından olan nesneyle sözcük ilişkisi ünlü düşünür Platon’un da üzerinde durduğu bir konuydu. Sokrates’in hakemliğinde, iki kişiye dil konularını tartıştırdığı *Kratylos* adlı yapıtında Platon, sözcükle, anlattığı şey arasında tam bir uygunluk olduğu yolundaki görüşünü şöyle savunuyordu: “Kratylos herhangi bir nesnenin yaratılıştan kendine uygun adı olduğunu, rastgele herkesin ad kurma ve verme ustası olamayacağını, bunu yalnız bir nesneye yaratılıştan verilmiş olan adı göz önünde tutan, bu adın şeklini harflere ve hecelere vermesini bilen kişinin yapabileceğini söylemekle doğru söylemiş oluyor.” (Platon, 1944: 17; Aksan, 2009: 140-141). “Birçok dilbilim kavramını yerleştirmiş ve dilbilgisine önemli katkılarda bulunmuş olan Aristoteles “dilsel deyimlerin ruhsal izlenimlerin işaretleri” olduğunu söylemekteydi. (Arens: 11; Aksan, 2009: 141). Diogenes Epikuros ise “sözcüklerin başlangıçta keyfi bir biçimde konarak doğmadığını, her ulusta, insanların doğası gereği, özel bir izlenim biçimi oluşturduğunu (Arens: 16)” ileri sürüyordu.” (Aksan, 2009: 141). “XIX. yüzyıla gelinceye kadar XVII. yüzyılın ünlü İngiliz düşünürü John Locke, yine aynı yüzyılda Francis Bacon, XVIII. yüzyılda Alman düşünürleri Leibniz, Herder ve daha sonraları Wilhelm von Humboldt dil, düşünce ve anlam konularına eğilmişlerdir .” (Aksan, 2009: 141).

Bütün bu bilgilerle birlikte genel kabul gören şey, anlam biliminin doğuşunda Alman dilci Reisig’in büyük rol oynadığıdır. 1826-1827 yıllarında “Latin Dilbilimi Üzerine Dersler” isimli eserini hazırlarken, *semasia* (anlam) kelimesinden türettiği

“*semasiologie*” terimiyle birlikte anlam konusundaki birçok meseleyi ayrıntılı bir şekilde ele almıştır. Daha sonra Arsène Darmesteter “Sözcüklerin Yaşamı” eserinde anlam üzerinde durmuştur. Anlam bilimi açısından en büyük gelişim ise Fransız dilcisi, Michel Bréal tarafından sağlanmıştır. Dilcilerin büyük bir çoğunluğu Bréal’i anlam biliminin babası olarak nitelendirmişlerdir. 1897’de basılan “Essai de sémantique” adlı eserinde ilk defa anlam bilimini, ayrı bir bilim dalı olarak ele alması anlam biliminin babası kabul edilmesindeki en büyük etken olmuştur. Anlam bilim üzerine çalışma yapan dilcilerden biri de Danimarkalı dilci K. Nyrop’dur. Fransız dilini inceleyen Nyrop, 1913’de hazırladığı eserinin 4. cildinde “Sémantique” adı altında Fransızca sözcüklerde meydana gelen anlam olaylarını ele almıştır.

Aksan, ünlü dilbilimcilerin anlam bilimi ile ilgili yaptığı çalışmalarını şu şekilde değerlendirmektedir: “Ünlü İsviçreli dilbilimci F. de Saussure’e gelinceye değin birçok dilbilimci ve düşünür de anlam, anlam değişimleri konularına yer vermiş, özellikle bu değişimlerin nedenleri üzerinde durarak artzamanlı çalışmalarla değişik dillerdeki anlam değişimlerini belirlemişlerdi. Saussure’e, XX. yüzyılın başlarına gelinceye değin anlambilim çalışmalarında tek tek sözcükler üzerinde durulmuş, “anlam” kavramı sözcüklere bağlı biçimde incelenerek sözcüklerin anlam açısından değişimlerine önem verilmişti. Dilin bütün öğelerinin birbirleriyle sıkı ilişkili ve birbirleriyle bütünlenir biçimde görev gördükleri yolundaki ilke benimsendikten sonra anlam alanındaki çalışmalarda da sözcükten öteki birimlere ve dilin bir bütün olarak işleyişinin anlam yönüne geçilmiştir. Prag, Kopenhag ve Cenevre Okullarıyla Amerikan Dilbilim Okulu dilin ses ve biçim yönünü çözümleme çalışmaları sırasında, bunlarla ilişkili olarak anlam sorununa yer vermişlerdir. Ancak Amerika’daki çalışmalarda üretimsel dilbilimin ilk aşaması sonuna değin, dilde anlamın ikinci planda kaldığı söylenebilir. Buna karşılık Fransa ve Almanya’daki çalışmalarda yapısalcılığın anlambilime uygulanması, bu alanda yeni kavram ve görüşlerin ortaya konmasını sağlamıştır: Almanya’da Jost Trier’in 1930’larda geliştirdiği “kavram alanı kuramı”, Fransa’da 1966’da A.J. Greimas’ın “Sémantique Structurale” adlı yapıtıyla sağladığı gelişmeler, **yapısal anlambilim** adıyla anılan bir anlambilim türünü doğurmuştur.” (Aksan, 2009: 142-143). “1930 yıllarında Amerika’da A. Korzybski’nin başlattığı genel anlambilim akımı ise anlam konularını çok geniş bir çerçeve içinde ele almakta, dilin gerçekle ilişkisinden

ruh ve sinir hastalıkları konularına kadar uzanan sorunlara el atılmaktaydı ki, bu akımı Amerikan Dilbilim Okulu'ndan ayrı bir gelişme saymak gerekir.” (Aksan, 2009: 143). “Chomsky'nin 1965'te yayımlanan “Aspects” adlı yapıtıyla, bundan sonraki çalışmalarla ve özellikle Katz ve Fodor'un katkılarıyla bir “*yorumlayıcı anlambilim*” akımı belirmiş oldu. Dönüşümlü üretimsel dilbilimin anlam açısından pekiştirilmesi sayılabilecek olan bu akımın yanı sıra, yine üretimsel dilbilim çerçevesi içinde ve onu tamamlayıcı bir doğrultuda gelişen bir “*üretimsel anlambilim*” akımı belirdi. Tümce üretim işleminin anlambilimsel yapılarda başladığı görüşünü savunan ve Lakoff, Mc Cawley ve Chafe gibi bilginlerin temsil ettikleri bu akımla ilki arasındaki bilimsel tartışmalar kesin sonuçlara ulaşmış değildir.” (Aksan, 2009: 143). “Bu çalışmalara ek olarak iki ayrı alandan, doğrultudan daha söz etmek gerekiyor. Bunlardan biri, Amerikan ruhbilim çalışmalarının dilbilime yansımaları biçiminde beliren “*davranışçı anlambilim*”dir. Kendi doğrultusunda bir anlam kuramı geliştiren davranışçılık, dili de insan davranışlarının özel bir biçimi olarak görmekte ve kimi dilbilimcilerce de desteklenmektedir. İkincisi, özellikle son yıllarda ağırlık kazanan bir anlambilim türüdür ki, “*mantıksal anlambilim*” adını alıyor.” (Aksan, 2009: 143). 1965'ten sonra anlam bilim alanında yaşanan birtakım gelişmeler, bu alandaki bilgilerin daha da karmaşık hale geldiğini göstermektedir. Günümüzde de anlam bilimle ilgili olarak herkes tarafından kabul gören net bir şablon oluşturulamamıştır. Yukarıda bahsedilen eserler ve eserlerde yer alan konulara bakıldığında da bu durum net bir şekilde görülmektedir.

Aksan'ın, Hazar'ın ve Kılıç'ın aktardıkları doğrultusunda genel anlamda bakıldığında, anlam biliminin geçmişi kimilerine göre Eski Hint'e kimilerine göre de Eski Yunan'a dayanmaktadır. Anlam biliminin çıkış noktası, adının kökeni, bu konuyla ilgili çalışan yabancı dil bilimciler ve onların eserleri, kurulan okullar ve anlam biliminin türleri gibi pek çok konu pek çok dil bilimci tarafından işlenmiştir. Bunların yanında dil bilim içinde anlam biliminin önemine de yer yer değinilmiştir. Sonraki kısımda daha detaya girilerek sözcük anlamı ve sözcük anlam bilimiyle bağlantılı konular üzerinde durulacaktır.

4.2. Sözcük Anlam Bilimi

Sözcük anlam bilimi denildiğinde, bunun içine, gösterge (gösteren-gösterilen), gönderim, kavram, kavramlaşma (anamlama), tasarım ve imgeler, duygu değeri, anlam alanı, anlam türleri... vb. pek çok konu girmektedir. Bütün bu konular üzerinde yapılan çalışmalar ve çalışanların genel görüşleri hakkında bilgi vermeye çalışacağız. Önce sözcüğün tanımını ve bunun göstergeyle bağlantısı açıklayarak başlayacağız.

Sözcük, içerisinde anlam barındıran bir dil unsuru olarak karşımıza çıkar. Anlamın olduğu yerde dil ve zihin arasındaki ilişki de önem kazanır. Zihin, dil aracılığıyla dünya ile bağlantı kurmaya çalışır. Yani dil, zihin ve anlam arasında kopmayacak bir bağ söz konusudur. Sözcük de bu üç ögenin etkileşiminin sonucunda ortaya çıkan olgudur. Kavram ise, zihnimizde oluşan çağrışımları karşılayan bir ifadedir. Zihnimiz kavramları farklı farklı şekillerde yorumlayabilir. Bu farklılıklara sebep olarak da her çağrışımın öznel bir karşılığının olması gösterilebilir.

Sözcük anlam bilimi, sözcükleri anlam açısından ele alan bir anlam bilimi dalıdır. Buradaki temel nokta, araştırma alanının sadece sözcük olması sebebiyle, bağlamdan bağımsız olarak incelenmesi noktasıdır. Bunun dışındaki, tasarımlar, duygu değeri, aktarmalar, benzetmeler vb. gibi birçok konu sözcük anlam biliminin araştırma konularındandır.

4.3. Anlam Bilimsel Kavramlar

4.3.1. Gönderim: Gönderim, anlam bilimsel bir kavram olup, çok çeşitli kullanımları olan bir dil unsuru olarak tanımlanabilir. Diğer bir ifadeyle dil ile nesnelere, varlıklar, olaylar arasındaki ilişkiyi gösterir. Bu konuyla ilgili olarak Kılıç, önemli bilgiler vermiş olup, gönderimi açıklamak için örnek olarak “kuş” sözcüğünü seçmiştir. Kuş sözcüğü ile kuş nesnesi arasındaki ilişkinin, gönderim açısından yönüne değinen araştırmacı, gönderimin aynı zamanda yan anlamla eşdeğer olduğunu da vurgulamıştır. Kuş kelimesinin, özgürlük, masumluk gibi taşıdığı yan anlamları da gönderim olarak ele almıştır. Lyons ise, “Semantics” adlı eserinde, gönderim yapana değinmiş ve sözü söyleyen kişinin gönderim yapan kişi olduğunu belirterek, gönderim aracılığıyla dilsel bir anlatım kullanıldığını ifade etmiştir. Gönderim türlerine geldiğimiz zaman bu

konuda da farklı araştırmacıların farklı tasnifleri mevcuttur. Herkes tarafından kabul gören bir tür sıralaması yoktur. Gönderim konusunu detaylı bir şekilde ele alan Kılıç, gönderim türleriyle ilgili kendi tasnifini oluşturmuştur. Kılıç'ın tasnifi şu şekildedir:

- a) **“Değişken gönderim:** Bu tür kavramlar değişik toplumlara, kültürlere hatta kişiden kişiye değişen gönderimlerdir. En yalın örnekleri kişisel adlardır; ben, sen, o, onlar vb.
- b) **Değişmez gönderim:** Kullanıldıkları tüm sözcelerde ve tümcelerde aynı anlama gelen, dünyadaki aynı nesneye gönderme yapan gönderimlerdir. “İstanbul boğazi” kullanıldığı tüm bağlamlarda aynı nesneye gönderme yapar. Bu gönderimlerin göndermeleri toplumdan topluma, kültürden kültüre, kişiden kişiye değişmez.
- c) **Artgönderim:** İletişim konumunda ya da bir metinde gönderimi ancak onun göndermesini bulmak için metne döndüğümüzde ayırt edebiliriz.
- d) **Dışgönderim:** Bu gönderim bizi doğrudan var olan bağlama yönlendirir.
- e) **Öngönderim:** Öteki türlerine göre dilsel birimlerle göndermeleri arasındaki ilişki daha doğrusaldır, dolaylı değildir.” (Kılıç, 2009: 25).

4.3.2. İşlem: Genel olarak bir kavramın çağrıştırdığı her şeyi kapsayan bir olgu olarak tanımlanan işlem kavramı, soyut bir kavram olarak karşımıza çıkar. Bir anlam bilim terimi olan işlem, bir sözün, diğer dilsel öğelerle ilişkisini konu edinir. İşlem hiçbir zaman bir nesne olmaz. Anlamı olan her anlatımın bir işlemi vardır ve bu işlem genellikle soyutlukla sağlanır. Anlam çalışmaları açısından çok önemli olan bu iki kavram karşılaştırıldığında, gönderim daha somut ve anlaşılması daha kolay bir kavramken, işlem daha soyut ve anlaşılması daha zor olan bir kavramdır. Kişiden kişiye farklı şekillendiği için de anlam bilimciler işlemle ilgili olarak ortak bir görüş dile getirememektedir. Kılıç, bu iki kavramı sözlerle karşılaştırmıştır: “Kısacası gönderim, genellikle dünyada var olan bir şey, kişidir; işlem ise bir anlatıdır; asla bir nesne ya da şey değildir. Bireylerin beyninde var olan bir önermedir.” (Kılıç, 2009: 27).

4.3.3. Tümce, Sözce, Önerme

a) **Tümce:** En kısa şekilde cümle diye tanımlanabilir. Fakat daha uzun bir tanım yapmak gerekirse eğer, içerisinde yargı barındıran bir dil unsuru olarak da ifade edilebilir. Tümceyi anlam bilim açısından değerlendirmek gerekirse eğer, içerisinde soyutluk taşıyan bir sözcük dizisidir. Tümce, hem dil bilgisi açısından hem de anlam

açısından doğru ya da yanlış olabilir, değişkenler barındırabilir ve herhangi bir dilde yazılmış ya da söylenmiş de olabilir. Bütün bu ihtimaller dahilinde, dil ve anlam açısından oldukça önemli bir yere sahip, dil ögesi olarak kabul edilir.

b) Sözce: Çoğu zaman tümceyle karıştırılan ya da tümceyle aralarındaki fark tam olarak anlaşılamayan anlam bilimsel bir kavram olan sözce, aslında tümcenin bir türü olarak düşünülebilir. İkisi arasındaki ayırım tırnak işaretiyle çok rahat anlaşılabilir. Söyleyeni belli olan, nerede, kime ne amaçla söylendiği bilinen şey tümcedir. Bu tümceyi kaç farklı kişi söylerse, o sayıda da sözce söylenmiş olur. İkisini birbirinden ayırt edebilmek için tırnak işaretinin dışında iyelik belirtkesinin kullanılması yöntemi de görülmektedir. Konuşmada yapılacak ayırım da odaklama yöntemi ile sağlanır.

Örneğin; “Tüm ödevlerimi bitirdim”. Bir sözcüktür.

Tüm ödevlerimi bitirdim. Bir tümcedir.” (Kılıç, 2009: 29).

c) Önerme: İçerisinde doğruluk ya da yanlışlık barındıran bir yargı olarak tanımlanabilen önerme, pek çok alanda kendine yer bulabilen bir olgudur. Anlamın özünü oluşturan olgulardan biridir. Tümcenin anlamı doğrudan doğruya önermeyle bağlantılıdır. Önermenin tam olarak neyi karşıladığı konusunda yapılmış kesin bir tanım yoktur. Soyut bir kavram olması, tanımlanmasını zorlaştıran en önemli etken olmuştur. Kimi dilciler önermeyi düşünce olarak tanımlamışlardır; ancak bu tanım, önerme kavramının özellikleri ve kullanım alanları dikkate alındığında oldukça yetersiz kalmaktadır. Önerme konusu daha çok, cümle anlam bilimi üzerinde çalışan araştırmacıların araştırma konusudur.

4.4. Dil Çalışmaları ve Anlam Bilimi

Dil, insanların duygu ve düşüncelerini ifade etmek için kullandıkları iletişimi sağlayan bir olgudur. Bu iletişim genellikle kelimelerle ya da işaretlerle sağlanır. Temelinde iletişimin olması ve anlaşmayı sağlamaya yönelik bir olgu olması sebebiyle dil, hem sosyal, hem kültürel hem de bildirişim açısından büyük öneme sahiptir.

Dil çalışmalarının en eskisi Eski Hint’te gerçekleşmiştir. Sonrasında Eski Yunan’da yapılan çalışmalar onu takip etmiştir. Bu çalışmalarda en temel etken inanç olmuş,

kutsal bilgilere ulaşma, ulaşılanları derleme ve sonra da onları anlama açısından atılan adımlar dil üzerinde yoğunlaşmış, o yönde çalışmalar yapılmasına sebep olmuştur. Dinlerin temel dillerini öğrenip, dini eserleri inceleme isteği, Hindistan'da Sanskritçenin, Avrupa'da Latincenin, doğu dünyasında Arapçanın öğrenilmesine vesile olmuştur. Aynı sebeplerle de ilk defa Hindistan'ın kuzeyinde ve doğusunda iki dil bilgisi ekolü ortaya çıkmıştır. Kaynaklarda, özellikle Brahman okullarında verilen en eski bilginin, dil bilgisi olduğu ifadeleri yer almıştır. 11.-12. yüzyılda Mısır'da bir okulda yetişen Dionysios Thrax da dil bilgisi eserlerinin ilk örneği olacak bir Grek dil bilgisi eseri hazırlamıştır. Araştırmacılar, doğuda ilmü'l-belâga, batıda retorik adı verilen güzel ve etkileyici konuşmayı sağlayan bilgilerle ilgili olarak çalışmalar yapıldığını ve bu çalışmaların anlam bilimiyle bağlantılı olduğunu dile getirmektedirler.

Bütün bunlara ilave olarak, XVII. yüzyılda Port Royal, yine aynı yüzyılda John Locke ve Bacon, XVIII. yüzyılda Herder, Leibniz daha sonraki zamanlarda Humboldt, XIX. yüzyıla gelindiğinde Reisig, Reisig'den sonra Breal gibi isimler dil ve anlam bilim arasındaki ilişki üzerine önemli çalışmalar yapmışlar. Reisig'in attığı adımın ardından Breal'le birlikte daha da gelişim gösteren anlam bilimi XX. yüzyılda Saussure ile zirve noktasına ulaşmıştır. Saussure'ün dizge ve gösterge üzerine yaptığı çalışmalarla birlikte anlam bilimi bambaşka bir yere taşınmıştır. Trier, Ullmann, Greimas, Lyons, Chomsky gibi isimler de üzerine yeni şeyler koyarak anlam biliminin alanını daha da genişleterek bu alana oldukça önemli katkılarda bulunmuşlardır.

Anlam bilimi tarihi üzerine çalışan Tamba-Mecz (1991: 10 ss), yukarıda bahsedilen isimlerin de yer aldığı bir tasnif hazırlamıştır. Anlam bilimi tarihini üç döneme ayıran Tamba-Mecz'in tasnifini Aksan, şu şekilde aktarmıştır: “**1. Gelişmecî dönem:** (1883-1931). Sözcüklerin tarihi, dildeki anlamların gelişmesi, anlam bilime özgü yasaların konması gibi konularla uğraşılan, Breal, Trier... gibi bilginlerin dönemi. **2. Karma dönem:** (1931 - 1963). Sözcüklerin tarihi ve söz varlığının kuruluşu gibi konuların ele alındığı, Ullmann, Guiraud... gibi araştırmacıların dönemi. **3. Dilsel Modeller dönemi:** (1963 'ten bu yana) Chomsky, Katz-Fodor... gibi bilginlerin temsil ettiği ve sözcük anlam biliminden tümce anlam bilimine geçişin ağırlık kazandığı dönem.” (Aksan, 2006: 19). Tamba-Mecz'in bu tasnifi anlam bilimi üzerine araştırma yapacak

araştırmacılara büyük kolaylık sağlamıştır. Anlam bilimini bir bütün olarak değerlendirmek yerine dönem dönem çalışmak hem daha sistemli hem de daha doğru bir karar olacaktır.

4.5. Dil Bilimi - Anlam Bilimi - Dil Bilimsel Anlam Bilimi

Dil bilimi, dili ses, biçim, anlam ve sözdizimi açısından ele alan, inceleyen bir bilim dalıdır. İçerisinde yer alan her bir öge de başlı başına bir bilim dalı olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle anlam bilimiyle olan ilişkisi, pek çok farklı alana da konu olmuştur. Dil bilimciler anlamı, daha çok yapı açısından incelemişlerdir. Sonra da türleri üzerine çalışmalar yapmışlardır.

Dil bilimsel anlam bilimi ile ilgili olarak en geniş tanımı Guiraud yapmış olup, aslında üç tür semantik sorun etrafında şekillendiğini şu ifadelerle açıklamaktadır: “Dilbilimsel anlambilim, göstergenin içerik ya da gösterilen yanını ele alır, gösteren (işitim imgesi) ile gösterilen arasındaki ilişkileri, gösterilendeki değişim ve oynamalar, dilsel yapıların anlamsal yönden ortaya koyduğu çeşitli olguları, vb. inceler.” (Guiraud, 1984: VII).

“Başlıca üç türlü semantik ya da anlamsal sorun var:

- a) Ruhbilimsel sorun
- b) Mantıksal sorun
- c) Dilbilimsel sorunlar.” (Guiraud, 1984: 2-3).

Bu ifadeler doğrultusunda bakıldığında anlam bilimi, üç bilimle de doğrudan doğruya bağlantı halindedir. Bu bilim dallarının her biri, anlamı kendi alanları doğrultusunda ele alarak incelemektedirler. Özellikle anlamlama ve anlam olayları gibi anlam yönünden önemli olan konular, dil bilimcilerin yanında, ruh bilimciler ile mantık üzerine çalışan araştırmacıların da çalışma alanlarından olmuştur.

Dil bilimsel anlam bilimin şekillenmesinde rol oynayan sorunlardan sonra, türleri ele alındığında, iki alt başlık karşımıza çıkmaktadır. Birincisi sözcükleri anlam açısından inceleyen sözcük anlam bilimi, diğeri ise tümceleri anlam açısından inceleyen tümce anlam bilimi. Genel kabul gören bu görüşe ilave olarak Aksan’ın konuyu, “durgun” ve “gelişmeli” anlam bilimi başlıkları ile ele aldığını da ifade etmek gerekir. Ayrıca farklı

akımlar ve uygulanan yöntemler açısından bakıldığında, yorumlayıcı, yapısal, mantıksal ve üretimsel anlam bilim ayrımlarının yapılabileceğini de aktarır. Bütün bu konularla ilgili ayrıntılı bilgileri kendi ana başlıkları altında aktaracağız.

4.6. Anlam Bilimi ile Sözlüksel İlişki

Sözlük, kelimelerin genellikle alfabe sırasına göre sıralandığı ve hemen yanlarında da anlamlarının yer aldığı bir sistemdir. Bu sistem içerisindeki en önemli kısım, anlam kısmıdır. Sözlüklerin yazılma amaçlarının en temelini bu kısım oluşturur. Dolayısıyla da sözlük bilimi ile anlam bilimi arasında sıkı bir bağ vardır. Bir sözcüğün anlamı, diğer sözcüklerle olan ilişkisi doğrultusunda şekillenebilir. Burada sözcüklerin dizisel ve dizimsel durumları da gözlenir. Bütün bu ilişkiler dikkate alındığında, anlam ve sözlük ilişkisinin çok sıkı bir ilişki olduğunu ifade edebiliriz. Kanıt olarak da araştırmacılar tarafından hazırlanan alan sözlüklerinin ne kadar çok olduğunu gösterebiliriz. Tıp, botanik, hukuk vb. birçok alanın, kendi alan terimlerini içeren sözlüklerinin bulunması bu duruma en iyi örnektir.

4.7. Türkiye Türkçesindeki Anlam Bilimi Çalışmaları

Türkiye Türkçesinde anlam bilimi alanında yapılan çalışmalar, diğer dil bilim dallarına kıyasla daha geç bir dönemde yapılmaya başlanmıştır. Yabancı dil bilimcilerin bu alanda yaptıkları çalışmalar çok daha eskidir. Bu bakımdan da Türkiye Türkçesinde bu alanda çalışmalar yapılabilmesi için önce yabancı dil bilimcilerin yaptığı anlam bilimi çalışmalarının tercüme edilmesi mecburiyeti doğmuştur. Böylece o eserlerden de yararlanabilme durumu ortaya çıkmıştır.

1961’de Bağirov, Azerbaycan Türkçesindeki fiillerin anlamlarını incelemiştir. 1971’de Mehmet Hazar, “Anlam Bilimi ve Türk Anlam Bilimi” adlı eserini yayınlamıştır. Ziya Gökalp, anlamla ilgili olarak düşüncelerini aktarmıştır. Dil bilimini ve anlam bilimini toplumsal açıdan değerlendirmiştir. Berke Vardar, yabancı kaynaklardan yaptığı çevirilerle birlikte bu alana oldukça katkı sağlamıştır. Günay Karaağaç, anlamı, anlam bilimini ve iletişim konularını ayrıntılı bir şekilde ele almıştır. Doğan Aksan, anlam üzerine çok uzun yıllar çalışmış ve bu konuda birden fazla çalışma ortaya koymuştur. Rıza Filizok, anlamı, anlam türlerini, göstergeyi ve daha birçok, anlamla ilişkisi bulunan

konuyu ayrıntılı bir şekilde incelemiş ve bu çalışmalarını internet üzerinden paylaşmıştır. Bahsedilen bu isimler, başlı başına, anlam üzerine çalışan isimlerdir. Bunun yanında dil bilimi konuları dahilinde, anlama ve anlam bilimine yer veren daha pek çok isim vardır.

4.8. Türkçenin Anlam Bilimi Açısından Özellikleri Üzerine

Türkçe anlam açısından incelendiği zaman, oldukça zengin bir dil olduğu açıkça görülür. Bu zenginlik içerisinde somut ve soyut anlamlar, temel anlamlar, yan anlamlar, mecaz anlamlar, aktarmalar, benzetmeler, dolaylamalar... vb. pek çok konu etkili olmuştur. Bütün bu olaylarla birlikte tek anlama sahip olan kelime zamanla birden fazla anlama sahip olmaya başlamıştır. Bu da Türkçenin zengin bir sözvarlığına ulaşmasında oldukça etkili olmuştur. Söz varlığı açısından Türkçeyi en kapsamlı şekilde değerlendiren dil bilimcilerden biri olan Aksan, bu konuda şu ifadeleri kullanmaktadır: “Her şeyden önce belirtmelidir ki Türkçe yalnız biçim özelliklerinden kaynaklanan türetme olanaklarının genişliği bakımından değil, kavramlar açısından da zengin bir dil olarak karşımıza çıkar. Bu “zenginlik” sözcüğüyle anlatmak istediğimiz, daha, en eski dil ürünlerimizin tanıklığında yapılacak bir incelemede ortaya çıkan, somut ve soyut kavramlardaki çeşitlilik ve bolluktur; Türkçede kavram ya da göndergeyle sözcük arasında kurulan ilişkilerin, dile yansıtılan göndergelerin çokluğudur. Türkçenin, daha Köktürkçe evresinde zengin bir dil görünümü taşıdığını, o dönemin sözvarlığında somut kavramların aşağı yukarı %67, soyut kavramların ise %33 oranında olduğunu belirtmiştik. Uygur döneminde ise yabancı kavramların karşılanması için yapılan geniş ölçüdeki türetmelerle dilin anlatım gücünün ne denli arttığına yine değindik. Burada kısaca vurgulamak istediğimiz, bu iki evreyi kapsayan Eski Türkçe döneminin söz dağarcığında dikkati çekecek ölçüde geniş bir eşanlamlılığın varlığı, birbirine yakın, “tam eşanlamlı” sayılabilecek öğelerin bulunuşu, çokanlamlılığın ve bizim “ileri öğeler” adını verdiğimiz sözcüklerin göze çarpmasıdır. Ancak XIII.-XIV. yüzyıllardan sonra, Arapça ve Farsçanın güçlü etkisi ve aydınlarımızın yabancı dillere olan tutkuları nedeniyle, özellikle soyut kavramlarda yabancılaşma başlamış, temel sözvarlığına kadar uzanan sözcük ölümleri, Türkçenin soyut kavramlar yönünden yoksullaşmasına yol açmıştır. Ancak Anadolu ağızlarında durum daha başkadır.” (Aksan, 2009: 218-219). “Burada, Türkçenin anlambilgi yönünden üzerinde durulması gereken bir konuya da

değirmek istiyoruz: Köktürk yazıtlarından bu yana, çeşitli evreleri gözden geçirilecek olursa bu dilin, anlatım yolu açısından somuta bağlı, anlatımda doğadan yararlanan bir dil olduğu görülecektir. Bu nitelik, onun sözcüklüğünün genişlemesine, anlatım gücünün artmasına, somutlaştırmaların pek bol görüldüğü deyimlerinin özgünlük ve canlı betimleme gücü kazanmasına yol açmaktadır. Renk adlarının her birinin doğaya dayanan bir adlandırmadan kaynaklanması, renk tonlarında yine doğaya dayanan ve hemen hiç bir dilde bulunmayan bir zenginliğe tanık olunması, bu savımızı destekler niteliktedir. Kimi renklerin yalnız doğadaki nesnelere dile getirilmesinde kullanılmasına karşılık kimi renklerin yalnızca insanlarda ve hayvanlarda görülenlere ayrılmış olması dikkat çekicidir. Öte yandan, akrabalık adlarındaki çeşitlilik, Türkçenin belirgin bir niteliğidir.” (Aksan, 2009: 219).

Aksan, eserinde (2009: 219-220) söz varlığı üzerinde durduktan sonra Türkçenin ekler vasıtasıyla bağlantılı bir dil olmasından da bahsetmiştir. Biçimbirimlerin türetme, çekimleme gibi fonksiyonlarıyla birlikte yeni anlatımlar ve anlamlar oluşturduğunu vurgulamıştır. Dolayısıyla da bu durumun, Türkçenin anlatım imkanlarını zenginleştiren bir durum olduğunu ifade etmiştir. Böylece yeni kavramların türetilmesinin ve zaten dilde bulunan iki biçimin birleştirilmesinin oldukça kolay bir hal aldığını açıklamıştır. Bunun en iyi örneklerine de Anadolu ağızlarında rastlandığını belirtmiştir. Ağızlarda genellikle yabancı kaynaklı kelimeler kullanmak yerine, bağlantılı iki nesne için, ekler vasıtasıyla bağlantılı kelimeler türetme geleneğinin devam ettiğini ve bunun dile kattığı zenginliği de eklemiştir. Anahtar örneğine yer veren Aksan, Rumcadan gelen bu kelime yerine ağızlarda kullanılan ve aç- fiilinden türetilen şekillerin tercih edildiğini aktarmıştır. Bunlardan bazıları şunlardır: açar, açacak, açkı, açkaç vb.

Bütün bu bilgiler dahilinde, anlamı ve anlatımı zenginleştiren etkenlerden bazıları da, ikilemeler, yansımalar, aktarmalar, eş anlamlılık, ters anlamlılık gibi olaylardır. İkilemeler hem anlamı kuvvetlendirmesi, pekiştirmesi açısından önem taşırken hem de söz dizimi açısından önemlidir. Aktarmalar, kazanılan anlamların zamanla kalıplaşmasını, deyimleşmesini sağlar. Eş anlamlılık ise, farklı görüşler olmasına rağmen, genel olarak dilin zenginliğini gösteren bir anlam olayı olarak değerlendirilir.

Anlamı zenginleştirme yollarından sadece birkaçı olan bu anlam olayları, diğer anlam olayları ile birlikte, daha sonra ayrıntılı bir şekilde ele alınacaktır.

5. GÖSTERGE KAVRAMI (Sözcüğün / Göstergenin Oluşumu)

Gösterge, anlamın temel taşı olarak kabul edilir. Farklı alanlara mensup araştırmacılar, göstergeyi farklı kelimelerle ya da cümlelerle ifade etseler de, dilcilerin çoğunluğu onu “sözcük”le karşılamaya çalışmışlardır. Onun dışında da daha soyut, daha matematiksel ifadelerle karşılık bulmaya çalışan araştırmacılar da olmuştur. Aslında, “her araştırmacının kendi gösterge tanımı vardır” desek daha doğru bir ifade olmuş olur. Bu alan üzerine çalışan dil bilimcilerin tanımlarından bazılara değinmek gerekirse eğer şunları söyleyebiliriz: Akerson (2016:75), göstergeyi, kendisi o şey olmadığı halde o şeyi temsil eden, gösteren ve gösterilen olmak üzere iki yönü bulunan bir birim olarak tanımlamıştır. Özcan Başkan (2003: 55), özel bir amaç için kullanılan anlam yüklü birimler ifadesini kullanmıştır. Karaağaç, kendisi dışında bir şeyi işaret eden, her çeşit varlık ve olgunun gösterge olduğunu ifade etmiştir ve şu cümlelerle örneklendirmiştir. “Doğal diller, beden dili, işaret dili, trafik işaretleri, bazı meslek gruplarında kullanılan flamalar, reklam afişleri, plan, proje, resim, müzik ve formüller gibi çeşitli birimlerden oluşan ve ses, yazı, renk, görüntü, hareket gibi gereçler aracılığıyla gerçekleşen sistemleri oluşturan birimler, birer göstergedir.” (Karaağaç, 2015: 313). Gösterge kelimesini ilk ortaya çıkaran isim olan Saussure (Başkan, 2003: 179) ise göstergeyi, kendisi dışında herhangi bir şeyi gösteren bir birim olarak açıklamıştır.

Özcan Başkan göstergeyi şu sözlerle izah etmiştir. “Her bir göstergenin üç boyutlu bir ilişkisi vardır: Gösterge/gösterge arası, gösterge/gösterilge arası ve gösterge/kullanıcı arası. Buna göre, her bir gösterge, zaten tanımına göre, belli bir gösterilgesi bulunan bir birim olup, gösterilge ile belirtilen “*kavram*” da o göstergeye ait “*anlam*” olmaktadır. Sözelimi, trafik levhalarından mavi fon üzerine beyaz ok bulunanların gösterilgesi “*zorunlu yön*” kavramı olup, levhanın anlamı da gene “*zorunlu yön*”dür. Göstergelerin sıralanmalarına gelince, yukarıda da belirtildiği gibi, bunları birbirleri ile harman yapıp da bir arada kullanma sonunda, anlatım olanakları pek çok sayıda artabilmektedir. Kullanıcıların arasındaki “ortak yaşantı” ise, bildirişim sırasında, az sayıda gösterge ile

çok miktarda anlam aktarılıp, geri kalan bilgileri de, kullanıcıların kendi “yaşam ortaklığı” dağarcıklarından sağlamalarına olanak tanımaktadır.” (Başkan, 2003: 71).

Bütün bu tanımlar ve görüşler göz önünde bulundurularak, sözcüğün oluşumu ele alındığında, aslında her sözcüğün, bir gösterge olduğunu ifade edebiliriz. Eker ve Hazar da sözcüğü bu doğrultuda ele almış ve şu değerlendirmelerde bulunmuşlardır: “Türkçe sözcük (sese bürünmüş kavram), bir veya birden çok heceli ses öbeklerinden oluşan, iletişimde Türkçeyi kullanan kişiler arasında tek başına kullanıldığında, zihinde belli bir kavrama karşılık olan somut varlığı, nesneyi; soyut varlığı, belli bir eylem, duygu ve düşünceyi yansıtan, kavramlar arasında ilişki kuran, bu bağlamdaki öğelerden biridir.” (Eker, 2005: 508; Hazar, 2014: 15-16). “Sözcükte doğadaki –dış ögedeki-varlık (gönderge), -iç ögedeki- zihindeki resmi/kavramı (gösterilen) ve ses imgesi (gösteren) olmak üzere üç unsur vardır. Bu öğeler tarih süreci içerisinde canlı bir varlık olan dil içerisinde günümüze taşınır. Dil göstergesi bireyler arasında iletişim kurmaya olanak sağlayan dile ait bir ögedir. Gösterge, bir somut ses imgesi (gösteren), diğeri bu imgenin zihnimize uyandırdığı kavrama karşılık gelen “soyut” anlam imgesinden (gösterilen) oluşur. Nesnenin bizatihi kendisi varlık demektir.” (Hazar, 2014: 17-19).

F. de Saussure ise, sözcükten bağımsız olarak, insan zihnine özgü ruhsal birer iyelik olan göstergeler olduğunu dile getirmiştir. Dil göstergesinin bir adla bir nesneyi birleştirmedini ifade eden dil bilimci, göstergenin çağrışımsal yönü üzerinde durmuştur. Bu çağrışımlar neticesinde de göstergelerin doğal ve yapay olmak üzere ikiye ayrıldığını ifade etmiştir. Saussure’ün tasnifi şu şekildedir: “Doğal göstergeler, olaylar arasında doğada bulunan bağıntılara dayanır: “Bulut-yağmur gibi”. Yapay göstergeler, insan (ya da hayvan) yapısıdır ve ikiye ayrılır:

1. Gerçeği olduğu gibi yansıtan **yansıtma göstergeleri**- resim, ses kaydı, plan.
2. Başkalarıyla bildirişmemizi sağlayan **bildirişim göstergeleri**- eklemli dil, belirtke (sinyal), toplumsal incelik göstergesi.” (Hazar, 2014: 16).

Bu bilgilerden anlaşılacağı üzere Saussure’e göre gösterge iki yönlüdür. Zihindeki soyut kavram ve bu kavrama yakıştırılan ad, ikisi birlikte göstergeyi oluşturur. Bu soyut kavramı, somut bir şekilde aktarmak amacıyla var olan ad, dilcilerin çoğu için sözcüğe

karşılık gelir. Zira somut olmayan bir şeyi aktarmak mümkün değildir. Somutluk da sözcüklerle sağlanır. Akerson, yapısalcılığın kurucusu kabul edilen Saussure'ün gösterge konusundaki fikirlerine geniş ölçüde yer vermiş ve bu fikirleri değerlendirmiştir: “Saussure, zihnimizdeki kavrama, yani göstergenin içeriğine *gösterilen*, bunun dilsel dışavurumu olan ses zincirine de, yani göstergenin somut biçimine *gösteren*, diyordu. Gösterilenle gösteren arasındaki ilişki, o dilin şifresidir. O dili bilen, bu şifreyi biliyor demektir, yani duyduğu sessel biçimin hangi kavrama gönderme yaptığını biliyor demektir. Bir dili bilen kişi için, o dildeki bir kavramla kavramın adı çok sıkı bir şekilde birbirine bağlıdır: Bir kâğıdın iki yüzü gibi: Kağıt ne kadar ince olursa olsun, hep iki yüzü vardır.” (Akerson, 2016: 70). Saussure'e göre soyut kavram gösterilen, somut olarak ifade edilebilecek taraf ise gösterendir ve her dilde gösterilenlerin, belli olan bir gösterenleri mevcuttur. Neye, neden öyle dendiği konusu da dilcilerin olduğu kadar felsefecilerin ve mantık alanında çalışan araştırmacılar da araştırma konusu olmuştur. Saussure'ün bu görüşleri, daha sonra gösterge bilimi diye bir bilim dalının oluşmasına zemin hazırlamıştır.

5.1. Dil Göstergesinin Öz Niteliği

5.1.1. Gösterge, Gösterilen, Gösteren ve Gönderim Kavramları

Saussure, ağırlıklı olarak ilk üç kavram üzerinde dururken, Lyons ise gönderim kavramı üzerinde durmuştur. Birbiriyle sıkı bir bağ içerisinde olan bu kavramlar tanımlanırken etki alanlarına ve farklı alanlarda buldukları karşılıklara da değinilmiştir. Saussure'ün, gösterge, gösterilen ve gösteren kavramları ile ilgili genel düşünceleri şu şekildedir: “Dil göstergesi bir nesneyle bir adı birleştirmeyi, bir kavramla bir işitimi birleştirir. İşitimi imgesi salt fiziksel nitelikli olan özdeksel ses değildir; sesin anlaksal izidir, duyularımızın tanıklığı yoluyla bizde oluşan tasarımdır. Duyumsaldır bu imge. Eğer yer yer "özdeksel" diye de nitelendirilirse, bundan yalnızca imgenin duyumsallığı ve genellikle daha soyut olan öbür çağrışım ögesinin, kavramın karşılık olarak ele alındığı anlaşılmalıdır.” (Saussure, 2001: 107). “Dil göstergesi iki yönlü anlaksal bir kendilik: Kavram ve işitimi imgesi. Bu iki öge birbirine sıkı sıkıya bağlıdır ve birbirini çağırır. Latince *arbor* sözcüğünün anlamını aradığımızda da, Latincenin "ağaç" kavramını belirtmek için kullandığı sözcüğü bulmaya çalıştığımızda da, ancak dilin onayladığı yaklaşımların gerçekliğe uygun düştüğünü görür, tasarlanabilecek başka

her türlü yaklaştırmayı bir yana iteriz: Açık bir gerçek bu. Bu tanım ortaya önemli bir terim sorunu çıkarır. Kavramla işitim imgesinin birleşimine **gösterge** diyoruz: Ne var ki genellikle bu terim yalnız işitim imgesini, örneğin bir sözcüğü (*arbor*, vb.) belirtir. Çünkü şu unutulur: Eğer *arbor*'a gösterge deniliyorsa, bunun biricik nedeni sözcüğün "ağaç" kavramına taşıyıcılık etmesidir; duyumsal bölümün uyandırdığı kavram bütünü de varlığını içerir. Burada söz konusu edilen üç kavram, karşıt olmakla birlikte birbirini çağrıştıran adlarla belirtilirse anlam belirsizliği de sona erer. Önerimiz şu: Bütünü belirtmek için *gösterge* sözcüğü kullanılmalı, *kavram* yerine *gösterilen* ve *işitim imgesi* yerine de *gösteren* terimleri benimsenmelidir. Gösteren ve gösterilen terimleri hem kendi aralarındaki, hem de bütünüle kurdukları karşıtlığı belirtmek gibi bir yarar sağlar. *Gösterge*'ye gelince: Bu sözcükle yetiniyoruz, çünkü gündelik dil başkasını esinlemedi bize. Bu biçimde tanımlanan dil göstergesinin başlıca iki özelliği vardır. Bu özellikleri açıklarken, aynı türden her incelemenin de ilkelerini ortaya koyacağız.” (Saussure, 2001: 108-109).

Gönderim kavramına gelince ise, Lyons, sözcüklerin nesnelere gönderimde bulunduğunu ifade etmiştir. Anlam, gönderge ve biçim arasında bir anlamlandırma üçgeni olduğunu açıklayan Lyons, gönderge ve biçim arasındaki ilişkinin dolaylı olduğunu belirtmiştir. İkisi arasındaki ilişkinin anlamla sağlandığını, sözcüğün de biçim ve anlamın birleşmesinden ortaya çıktığını vurgulamıştır. Gönderim ile sözcük arasındaki ilişki de bu ifadelerle birlikte netlik kazanmıştır.

5.1.2. Göstergenin Nedensizliği

Göstergenin en önemli özelliklerinden biri nedensiz olmasıdır. Bir kavram bir ad alır; fakat aldığı bu adı neden aldığı genellikle belirsizdir. Bazı durumlarda da verilen ad çok köklü, çok eski bir ad olduğu için neden ve ne şekilde verildiği bilinmemektedir. Ünlü dil bilimciler de göstergenin bu özelliği üzerinde çok fazla durmuş ve mevcut durumu çeşitli örneklerle açıklama yoluna gitmişlerdir. Vardar, eserinde konuyla ilgili olarak şu ifadeleri kullanmıştır. “Göstereni gösterilenle birleştiren bağ nedensizdir. Göstergeyi, bir gösterenin bir gösterilenle birleşmesinden doğan bütün olarak gördüğümüzden daha yalın olarak şöyle diyebiliriz: Dil göstergesi nedensizdir. Örneğin, “kardeş” kavramının, kendisine gösterenlik yapan k-a-r-d-e-ş ses dizilişiyle hiçbir bağlantısı yoktur. Başka

herhangi bir diziliş de onu aynı oranda gösterebilir. Diller arasındaki ayrılıklar, doğrudan doğruya da değişik dillerin varlığı bunu kanıtlar. Göstergenin nedensizliği ilkesini kimse yadsımıyor. Ne var ki çoğu kez bir gerçeği bulmak ona gereken yeri vermekten daha kolaydır. Yukarıda açıklanan ilke bütün dil bilimine egemendir ve bu ilkenin sonuçları sayılamayacak denli çoktur. Şu da bir gerçek ki bunların tümü de ilk bakışta aynı açıklıkta görülemez. Söz konusu sonuçlarla ilkenin taşıdığı büyük önem ancak birçok dolambaçlı yoldan geçilerek ortaya çıkarılabilir.” (Vardar, 1999: 32).

Saussure göstergenin nedensizliği ile ilgili olan düşüncelerini ifade etmeden önce “nedensiz” kelimesinin doğru idrak edilmesi gerektiği üzerinde durmuştur. Burada kullanılan “nedensiz” kelimesinden kastın, gösterenin bir nedene bağlı olmadan kullanılması anlamını taşıdığını izah etmiştir. Bu fikre karşı ortaya atılabilecek iki farklı görüşe de yer veren Saussure, gösteren olarak kullanılan yansımaların nedensiz olmadığından bahsetmiştir. Ancak yansımaların, dilin ana unsurlarından biri olarak düşünülmediğini, düşünülmüş olsa dahi sayılarının çok az olması sebebiyle bir kural teşkil edecek yeterlilikte olmadığını dile getirmiştir. Seslerin niteliklerinin, ses evriminin tesadüfi bir sonucu olarak oluştuğunu ifade etmiştir. Kısacası, yansımaların sayılarının az olması ve seçilmelerinde belli bir oranda da nedensizlik bulunması, bu ilkeye istisnai bir nitelik katmamıştır. İkinci görüş olarak da ünlemlerin bu bağlamda, nedenli bir gösterge olarak kullanılabileceğini dile getiren ünlü dil bilimci, bunu da tıpkı yansımalarda olduğu gibi, savına karşı bir tehdit olarak görmemiş ve iki öğeyi de ikinci derece önemi olan öğeler olarak değerlendirmiştir. Sonuç olarak da göstergeleri nedensiz kullanılan bir dil unsuru olarak nitelendirmiştir.

5.1.3. Göstergenin Çizgiselliği

Dil başlı başına bir kurallar silsilesidir. Kurallar doğrultusunda şekillenir, gelişir ve zenginleşir. Sözcükler ve cümleler için geçerli olan bu kurallar, gösterge için de geçerlidir. Gösterge, anlam içeren bir dil unsurudur ve bir şeyin anlamlı olabilmesi de bazı kurallarla mümkün olur. İşte tam da bu doğrultuda göstergenin çizgisellik ilkesiyle karşılaşılmaktadır. Bu konu üzerinde çalışan Akerson, Vardar ve Saussure gibi dil bilimcilerin çalışmaları oldukça büyük önem taşımaktadır: “Dilin en küçük birimleri olan sesbirimler birbirine çizgisel olarak çatılır. Yani sesleri ancak sırayla, birbiri

ardından söyleyebiliriz, aynı anda iki sesi birden çıkaramayız. Buna çizgisellik ilkesi denir. Aynı şey, sözcükler ve cümleler için de geçerlidir. Dil, birimlerini zaman içinde ard arda dizer. Bu olgu, dilin temel özelliklerinden biridir. Bu kurgusal bir niteliktir, öte yandan da insanın fizyolojik yapısıyla uyumludur. Örneğin, [k]-[z]-[ı]-[a] sesbirimlerini torbadan düşmüşler gibi bir arada düşünürseniz, hiç bir anlama varamazsınız. Ama diziliş ve söyleniş sırasına göre farklı sözcüklere varabilirsiniz: kazı, azık gibi. Tek tek sesbirimler ancak belli bir sıra ile söylendiklerinde anlam oluştururlar. Bu da çizgisellik önkoşuluna dayanan bir durumdur. Dil dizgesi için geçerli olan bu dizge, örneğin resimde böyle işlemez. Bir resmi uzaktan bir bütün olarak algılayabilirsiniz, ya da yakındaysanız, o resme istediğiniz her hangi bir noktasından bakmaya başlayabilirsiniz.” (Akerson, 2005: 106).

5.1.4. Göstergenin Değişmezliği ve Değişebilirliği

A. Değişmezlik: Bir dil ne kadar eski ve köklü ise o dilin kelimelerinde, o kelimelerin yapılarında ve anlamlarında değişiklik, o derece zordur. Bu durumun gerçekleşebilmesi için de uzun bir değişim süresine ihtiyaç vardır. Bunda sadece dil değil, toplumsal etkenler de oldukça fazla etkilidir. Dile toplumsal açıdan bakıldığı zaman, dilin baskı altında olduğunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Dili özgür bir şekilde kullanmak toplumsal açıdan pek mümkün değildir. Bunun sebebi de köklü bir dil geleneğinin olmasıdır. Toplumun benimsediği ve dile iyiden iyiye yerleşen her kelime varlığını sürdürmeye devam eder. Bu devamlılık da zaman zaman yeni kelimelerin türetilmesini geciktirir. Çünkü dil, her zaman bir önceki çağın mirası olarak karşımıza çıkar. Bu döngü bu şekilde sürüp gider. Köklü yenilikler için de uzun bir zamana ihtiyaç vardır. Saussure, bu konuyla ilgili olarak, bir dilin durumunun, her zaman tarihsel etkenler sonucunda şekillendiği, geliştiğini ifade eder. Göstergenin niçin değişmez bir nitelik taşıdığını gösteren şeyin de yine bu etkenler olduğunu açıklar.

Dil herkesi ilgilendiren bir olgudur. Toplum tarafından kullanılan dilden, o topluma mensup bütün bireyler, her zaman faydalanır. Bu sebeple de dil, aslında o dili kullanan herkesin etkisi altında varlığı sürdürür. Bu bir döngü olarak düşünülebilir. Böyle bir döngü içerisinde varlığını devam ettiren herhangi bir şeyin, değişebilmesinin de ne kadar zor olduğu açıkça ortadadır. Saussure bu durumu şu cümleyle özetlemektedir:

“Gösterge nedensiz olduğu için gelenek dışında yasa tanımaz ve ancak geleneğe dayandığı için de nedensiz olabilir.” (Saussure, 2001: 118).

B. Değişebilirlik: Göstergenin hem değişmezlik hem de değişebilirlik ilkesine sahip olması durumu, çelişkili gibi görünse de burada iki durum için de bağlayıcı olan iki etken ortaya çıkar. Bunlardan biri zaman, diğeri de toplumsal etkenlerdir. Bu sebeple de her iki durum için de kesin ifadeler kullanılamamaktadır. Bu konuyu ele alan ve Saussure gibi önemli bir dil bilimcinin eserini çevirip Türkçeye kazandıran Vardar, konuyla ilgili şu ifadelerle yer vermektedir. “Dilin sürekliliğini sağlayan zamanın, görünüşte değişmezlikle çelişen bir etkisi daha vardır, o da dil göstergelerini değişime uğratmasıdır: Bazen daha hızlı, bazen daha yavaş. Bir bakıma, göstergenin değişmez olduğu da söylenebilir, değişebilir olduğu da.” (Vardar, 1999: 37). Bu iki kavramın birbiriyle danişıklı olduğunu ifade eden Vardar, göstergenin, zamanın da etkisiyle birlikte bozulmaya müsait bir yapısının olduğunu da sözlerine ekler. Bozulma sözcüğünden kasıt, aslında gösterende meydana gelen ses değişiklikleri ile gösterilen kavramda oluşan anlam değişiklikleridir. Bu bozulmalar neticesinde, gösterilenle gösteren arasındaki ilişki de değişmeye başlar. Değişime sebep olan etkenlere karşı dil savunmasıdır. Bu da göstergenin nedensizliği ile doğru bir orantı sağlar.

Saussure, değişebilirlik ilkesini maddeler halinde ele alarak konuyu, daha anlaşılır bir şekilde açıklamaya çalışmıştır. O maddeler şunlardır:

“1. Kısır sözcük tanımlamalarına girişmeden, önce *dilyetisinin* kapsadığı olgular bütünü içinde iki etken belirledik: *Dil* ve *söz*. Bize göre dil, dilyetisinden söz çıkınca kalan şeydir. Bireyin söylenenleri anlamasını ve konuşurken de anlaşılmasını sağlayan dilsel alışkıların tümüdür.” (Saussure, 2001: 121).

“2. Ama bu tanım gene de dili toplumsal gerçekliği dışında bırakır, gerçektışı bir görünüm verir ona. Çünkü gerçeğin yalnızca bir yönünü, bireysel yanını kapsar. Oysa bir dilin var olabilmesi için *konuşan bir topluluk* bulunması gerekir. Hiçbir zaman dilin toplumsal olgu dışında varlığı yoktur; görünüşe aldanmamak gerekir. Çünkü dil, göstergesel bir olaydır. Toplumsal niteliği dilin iç özelliklerindedir. Eksiksiz bir tanım, şu çizimin de gösterdiği gibi, birbirinden ayrılmaz iki olgu çıkarır karşımıza: Dil ve konuşan topluluk.” (Saussure, 2001: 122). “Ne var ki bu koşullar altında, dilin

yaşayabileceği söylenebilirse de yaşamakta olduğu söylenemez. Çünkü tarihsel olguyu değil, yalnız toplumsal gerçekliği göz önünde bulundurduk.” (Saussure, 2001: 122).

“3. Dilsel gösterge nedensiz olduğu için, bu yoldan dilin de istenildiği gibi, düzenlenebilen, yalnız ussal bir ilkeye bağlı özgür bir dizge niteliği taşıdığı sanılabilir. Dilin toplumsallığı, salt kendi içinde ele alındığında bu görüşle pek öyle çelişmez. Kuşkusuz, toplum bilinci salt manlıksal bir gereç üstünde işlem yapmaz. Bireylerin günlük ilişkilerinde usa ters düşen her şeyi de hesaba katmak gerekir. Ne var ki, dile, konuşanların istedikleri gibi değiştirebilecekleri kuru bir sözleşme gözüyle bakmamızı önleyen bu değildir; toplumsal güçle el ele veren zamanın etkisidir. Süre göz önünde bulundurulmadıkça dilsel gerçeklik eksik kalır ve hiçbir sonuca varılamaz.” (Saussure, 2001: 122).

Sonuç olarak göstergenin değişebilirlik ilkesine etki eden iki şeyin var olduğu söylenebilir. Bunlardan biri zaman, diğeri de dili konuşan toplum. Bu iki öge dildeki değişimleri etkileyen temel faktörlerdendir. Göstergelerin de bir dil unsuru olması sebebiyle bu iki öğeden etkilenmesi kaçınılmazdır. Tam da burada, bu iki öğenin de temelinde bulunan süreklilikten de bahsetmek gerekir. Süreklilik de gerek kendi içerisinde gerek de bu iki öğeyle ilişkisi neticesinde, her zaman bir değişim getirir. Değişim oranları çeşitli etkenlere göre farklılık gösterir.

5.2. Saussure’ün Göstergesi

Yapısalcılığın kurucusu olarak kabul edilen Saussure, önemli bir dil bilimci olarak karşımıza çıkar. Gösterge ve anlam konularında fazlaca çalışması bulunan Saussure’ün gösterge konusundaki fikirlerini, Akerson özet şeklinde aktarmıştır: “*Gösterge*, temelde, “*bir temsil etme, yerini tutma*” işlemi gerçekleştirir. Bu, aslında tüm gösterge tanımları için geçerlidir. Dil de, o anda orada olmayan durum ve şeylerden söz edebilmemizi sağlar. Bir şeyin adını, söylemekle o şeyi var edemeyiz, ama o yokken de ondan söz edebiliriz. Göstergenin tam olarak neyin yerini tuttuğu sorusuna çağlar boyunca farklı yanıtlar verilmiştir. Saussure açısından gösterge, bir kavramla onun dışavurum biçiminden oluşur. Saussure, kavramın tam olarak nasıl oluştuğu ve neyin yerini tuttuğu ile fazla ilgilenmez, bunu araştırmayı dilbilimcilerin işi olarak görmez. Çünkü kavramın oluşması, dilin dışında gerçekleşen bir işlemdir. Saussure kendi

araştırma sınırlarını çizer ve dilin içinde kalır. Dilin içinde kalır ama, dil dışında gösterge dizgesi yoktur, da demez. Tam tersine, beş duyumuzla farklı farklı gösterge türlerini algılayabileceğimizi, ayrıca tüm kültür yaşamımızın gösterge dizgeleri üstüne kurulduğunu, ilerde tüm gösterge dizgelerini inceleyecek göstergebilim diye bir bilim dalı oluşacağını, dilbilimin de bu çatının altında yer alacağını söyler. Ne var ki, bu alanda ayrıntılara girmez. Dilsel göstergeyi ve dil dizgesini örnekçe olarak seçer ve genelde bunları araştırır. Daha sonraları ise, dil dizgesinin temel örnekçe sayılıp sayılamayacağı çok tartışılmıştır.” (Akerson, 2005: 93-94).

5.3. Peirce’ün Göstergesi

Gösterge soyut bir kavram olduğu için üzerinde çalışan dil bilimciler tarafından pek çok farklı tanımı yapılmıştır. Saussure’ün gösterge tanımından sonra Peirce’ün gösterge tanımını da vermeyi doğru bulduk. Kıyaslandığında Peirce’ün yoruma daha fazla ağırlık verdiği görülür. Akerson, Peirce’ün gösterge anlayışı için şu ifadeleri kullanmıştır: “Gösterge, bir kişi için, sahip olduğu belli bir nitelikten dolayı, başka bir şeyi, bazı açılardan temsil eden bir şeydir. Bir gösterge, önce bir kişiye yönelir. Başka bir deyişle, bu kişinin zihninde eşdeğerli, ya da belki de daha gelişmiş bir gösterge oluşturur.” (Akerson, 2005: 110). “Peirce’ün gösterge anlayışının açık uçlu olduğu, Peirce’e göre, her göstergenin bir göstergeler zinciri içinde yer aldığı ve her bakımdan devingen olduğu ifade edilmiştir. Nitekim kendisinin de, yaşamı boyunca gösterge tanımlarını durmadan yenilemesi, bu anlayışa bir örnek sayılabilir.” (Akerson, 2005: 109).

Saussure’ün gösterge anlayışı ile Peirce’ün gösterge anlayışı kıyaslandığında Saussure’ün kavram ve biçimden oluşan bir gösterge anlayışına sahip olduğu görülürken, Peirce’ün üç düzlemli bir gösterge anlayışına sahip olduğu görülür. Peirce, diğer iki kavrama ilave olarak “yorum”u da gösterge içerisine dahil eder. Göstergenin temsil ettiği şeyi anlama konusunda yorumun büyük bir etkisi olduğu görüşündedir. Bununla birlikte, göstergeyi oluşturan bu üç faktörün etkisinin, göstergeden göstergeye değişebileceğini, yani bir göstergede *yorum* kısmı daha belirleyici olurken, başka bir göstergede *kavramın* ağır basabileceğini de eklemiştir.

5.4. Dizge ve Saussure'ün Dizgesi

Dizge kavramı, göstergenin en önemli noktası olarak kabul edilir. Göstergenin varlığından ziyade göstergenin kullanılma şekli ve dizgenin göstergeye kattığı anlam, anlam bilimciler ve gösterge bilimciler için bir araştırma alanı oluşturmuştur. Soyut bir kavram olan göstergenin dizge sayesinde daha somut bir hal alarak, amacı doğrultusunda kullanıldığı ve ona anlam kattığı ifade edilmiştir. Akerson, dizgenin, sistem anlamına geldiğini belirtmiştir. Bu tanımları hem daha detaylı hem de daha somut bir şekilde aktarabilmek için de trafik ışıklarını örnek göstermiştir. Her ışığın farklı bir anlam taşıdığını; fakat buradaki asıl amacın, “arabaların birbirlerine çarpmasına engel olmak” olduğunu ifade etmiştir. Sonuç olarak da trafik ışıkları, dur, bekle ve geç iletilerini içeren, üç temel öğeli bir dizge olarak tanımlanmıştır. Bu dizgede önemli olan ve vurgulanması gereken şey ise, dizgeyi oluşturan her bir öğenin kendi başına bir anlamı olmasının yanı sıra, asıl anlamını diğer öğelerle birlikte kazanarak bir dizge oluşturmalarıdır.

Dizge kavramıyla ilgili olarak, Guiraud, şu ifadeleri kullanmıştır: “Dizgelerin çoğu karmadır, çok az sayıda dizge arıdır. Ne var ki gene de her dizge şu dört büyük türden birine bağlanır.

- a) “Tekniklerimiz, bilgilerimiz ve bilimlerimizle saptayarak sınıflandırdığımız doğal göstergeler;
- b) Nesnelere doğal özelliklerini gösteren ve sanatların bağlandığı yansıtma göstergeleri ya da görüntüler;
- c) Belirttikleri nesnelere saymaca olarak bağlanan ve en belirgin örneği –bazı biçimleri doğal çağrışımlarla iyice yüklü ise de –eklemlili dil olan bildirişim göstergeleri ya da simgeler;
- d) Kutsal törenler, toplumsal kurallar ya da düzgüler, modalar, vb. görüntüsel-simgesel bildirişim dizgeleri.” (Guiraud, 1984: 13).

Saussure'ün dizge anlayışında, göstergenin dizgeyle birlikte kesin bir anlam kazandığı fikri hâkimdir. Bir bakıma dizgenin göstergeden de önemli olduğuna değinir. “Saussure'ün üstünde durduğu önemli bir nokta, her göstergenin bir dizge içinde yer almasıdır. Tek başına duran göstergenin anlamı oldukça kaypaktır. Gösterge, asıl

değerini dizge içinde kazanır. Dil dizgesi katmanlıdır. Yani dilin tümü aslında bir dizgeler bütünüdür. Dil, farklı alt dizgelerin karşılıklı etkileşimiyle kurulur ve işler. Günümüz dilbiliminde, Saussure'den esinlenerek, dilin dizgeleri şöyle sıralanır: *Sesbirimlerin içinde yer aldığı ses dizgesi* (bu dizgeyi inceleyen dal: sesbilim, sesbilgisi ve sesdizim); *Sözcüklerin içinde yer aldığı anlam dizgesi* (bu dizgeyi inceleyen dal: anlambilim); *Tümceler içinde yer aldığı dizge* (bu dizgeyi inceleyen dal: sözdizim); *Hangi tür cümlelerin nerede, hangi ortamda kullanılacağına yönelik olan dizge* (bu dizgeyi inceleyen dal: edimbilim ya da kullanımbilim)." (Akerson, 2005: 99-100).

5.4.1. Dizgede Art Zamanlılık ve Eş Zamanlılık

Art zamanlılık ve eş zamanlılık kavramları Türkçe Sözlükte şu ifadelerle tanımlanmışlardır: Art zamanlılık: Değişik zaman ve evrim açısından incelenen dil olaylarının özelliği, diyakroni. Eş zamanlılık: Belli bir evrede görülen dil bilimi olgularının, olaylarının özelliği, eş anlılık, senkroni, senkronizm. Bu tanımlarla birlikte düşünüldüğünde dizge ve göstergelerin iki açıdan da incelemeye değer olduğu görülmektedir. "Dizgelerin yapısal özellikleri belli zaman kesitleri için geçerlidir. Saussure'e göre, bir dizgeyi ancak belli zaman kesitleri içinde incelemek mümkündür. Bir kesitte birbirini tamamlayan ve geçerli olan dilsel yapılar vardır. Ancak bir yapı değişmeye yüz tutarsa, tüm dizgeyi orasından burasından çekiştirmeye, başka yapı ve kullanımları da etkilemeye başlar. Öyleyse, bir dilin zaman içindeki değişimleri, tek tek kurallar temelinde incelenemez. Bir kesiti alıp tüm işleyiş özelliklerine birden bakmanız gerekir. Değişen bir kural tüm dizgeyi etkileyeceği için, tarih içindeki gelişmeleri araştırmak için de, farklı zaman kesitleri ele alınırken, tek tek kurallar değil, farklı kesitlerdeki tüm yapılar bir karşılıklılık içinde incelenmelidir. Dizgeyi dizge yapan temel özelliklerden biri, bir yapının, bir kullanımın, bir kuralın hiçbir zaman ötekilerden ayrık ve bağımsız bir şekilde değişmemesidir. Basit gibi görünen bir değişiklik, sudaki dalgaların yayılması gibi, tüm dizgeyi etkiler. İşte, Saussure, dizgenin ancak belli bir zaman kesiti içinde ve bir bütün olarak ele alınıp incelenmesine eşzamanlı inceleme adını veriyordu. Dizgenin birbirini izleyen zaman kesitlerinin karşılaştırılmasıyla incelenmesine, yani tarihsel yaklaşımlara ise artzamanlı diyordu." (Akerson, 2005: 106-107).

5.5. Gösterge Türleri

Gösterge birçok alanda var olan oldukça geniş kapsamlı bir kavram olduğu için farklı türleri de vardır. Bu soyut kavram için pek çok dil bilimci kendilerine göre tasnifler oluşturmuşlardır. Akerson, eserinde Peirce'in gösterge tasnifini şu şekilde aktarmıştır: "Peirce göstergeleri, önce kendi oluş biçimleriyle, nesnelere ve yorumlayıcılarla kurdukları ilişkiler açısından üç temel öbeğe ayırır, daha sonra bunları yeniden üçe ayırır. Birinci öbek, yani göstergenin nasıl olduğuyla ilgili öbek, *nitel, tikel ve kavramsal* gösterge türlerini kapsar. En önemli olan ya da araştırmacılar tarafından en çok başvurulan öbek ise, gösterge ile nesne (gönderge) arasındaki ilişkiyi öne çıkaran ikinci öbeğdir. Burada, *görüntüsel göstergeyi, belirtiyi ve simgeyi* görürüz. Üçüncü öbek, ilk gösterge ile yorumlayıcı gösterge arasında kurulan ilişkiye değğindir, *terim, önerme ve sav* türlerini içerir." (Akerson, 2005: 112-113).

5.6. Gösterge Kavramı ve Sonraki Çalışmalar

Dil, göstergelerin, dizgelerin ve kuralların iç içe olduğu bir sistemdir. Göstergeyle ilgili yapılan bütün tanımlar, göstergenin tüm özellikleri ve ilişki içinde olduğu dil bilimsel unsurlar, gösterge üzerinde çalışan dil bilimcilerin fikirleri ve bu konuya dair yapılan tasnifler, hepsi dikkate alındığında ortaya çıkan şey, ortak bir kaniya varılamama durumudur. Kimi araştırmacılara göre sözcük ve gösterge aynı şeydir, kimilerine göre birbirlerinden farklıdır. Kimi araştırmacılara göre dil bir sözcükler listesidir, kimilerine göre ise göstergeler sistemidir. Bu konuyla ilgili olarak bir fikir birliği sağlanamamıştır. Ancak Türk dil bilimcilerin büyük bir çoğunluğunun kabul ettiği görüş, Aksan'ın görüşüdür diyebiliriz. Ünlü dil bilimci eserinde, hem Saussure'ün bu konudaki görüşlerini aktarmış, hem de kendi fikirlerini ifade etmiştir. Aksan, konuyu örnekler üzerinden, şu cümlelerle ifade etmiştir: "Bizi çevreleyen doğada çeşitli nesnelere, varlıklar, olaylar, devinimler vardır. Örneğin kemirici bir hayvan Türkçede tavşan göstergesiyle adlandırılmıştır. Bu gösterge tavşan dediğimiz hayvanla onun adını birleştirmeyiz; bir dilbirliğinde bir kavram'la (Fr. concept) insan zihninde ona bağlı olarak bulunan ses imgesi'ni (Fr. image acoustique) birleştirir. Saussure'ün gösteren (signifiant) adını verdiği bu ses imgesi ses değil, sesin zihnimizdeki izi, imgesidir; ancak konuşma organlarımızla sesletildiği zaman sese dönüşür (Zihindeki bu ses izinin varlığını, yalnız başımıza, sessiz okuduğumuz bir metindeki her sözcüğü, sese dönüşmediği halde

algılamamızla, ondan etkilenmemizle belirleyebiliriz). Kavram ya da gösterilen (signifie) ise nesnenin (burada tavşanın) zihnimizdeki tasarımıdır (Doğadaki tavşan bugünkü dilbilimde, kendisine gönderimde bulunulan nesne, göndergedir.” (Aksan, 2006: 33-34).

Tanımından sonra göstergenin özelliklerinden de bahseden Aksan, göstergenin nedensizliğini, çizgiselliğini ve çağrışım kavramıyla ilişkisini de örneklerle açıklamıştır: “Göstergenin önemli bir özelliği, onun nedensiz (Fr. arbitraire, immotive) oluşudur. Yukarıdaki tavşan göndergesiyle onun gösteren'i olan t.a.v.ş.a.n ses bileşimi arasında hiçbir bağ yoktur; değişik insan toplulukları, kendi içlerindeki uyum, uzlaşmaya dayalı olarak aynı kavramı başka başka ses bileşimleriyle dile getirir (Örneğin Fr. lapin, Alm. Hase, Fars. /hargu:ş/ gibi).” (Aksan, 2006: 34).

Göstergenin çağrışım kavramıyla ilişkisi konusunda ise, Aksan, Saussure'ün gösterilen ile gösterenin sürekli birbirlerini çağrıştırdıklarını ifade ettiğini aktarır. Bu fikri, kabul edenlerin de reddedenlerin de olduğunu açıklar. Kabul edenlerin büyük bir bölümü, dört farklı çağrışım türünün olduğu da kabul eder. Bunlar:

1. Kökü aynı olan öğelerin birbirlerini çağrıştırması
2. Anlam açısından yakın olan öğelerin birbirlerini çağrıştırması
3. Biçim açısından olan yakınlığın ya da eşliğin birbirlerini çağrıştırması
4. Ses imgesi bakımından olan yakınlığın birbirlerini çağrıştırması şeklindedir. Bu konuda Saussure'e katıldığını ifade eden Aksan, konuya örneklerle açıklık getirmek istemiştir. “Özellikle ses imgesinin ses açısından başka öğeleri çağrıştırması en sık görülen olaylardan biridir. Kendi öğrencilerimiz üzerinde yaptığımız deneylerde bunu gözlemlemiş bulunuyoruz. Örneğin dilde olmayan “mülendiz” gibi bir ses bileşimi söylendiği ya da yazıldığında öğrencilerin zihinlerinde beliren ilk sözcük, mühendis olmaktadır. Türk ve - Türkçeyi bilen- yabancı öğrencilere yine dilde olmayan “dörek” ses bileşimi verildiğinde ilk anımsadıkları, buna sesçe yakın olan börek ve çörek sözcükleridir. Yalnız dildeki sözcükler değil, yabancı olan, bize yabancı gelen özel adlar da sesçe yakın olan, bilinen sözcükleri çağrıştırmaktadır. Yerlileştirme ya da halk etimolojisi (folk etymology) adı verilen dil olayında bu etkenin önemli bir rolü vardır.

Örneğin yabancı kökenli Galandos, Gelendost'a dönerken Balahisar, Ballıhisar olup çıkmıştır.” (Aksan, 2006: 36-37).

Bu bilgiler dahilinde, konuyla ilgili çalışma yapan ünlü dilcilerden bahseden Aksan, Peirce, Jakobson, Guiraud, Barthes gibi bilginlerin yaptıkları çalışmalarla birlikte, alana büyük katkı sağladıklarını ifade etmiş ve Kloepfer'in üç türden oluşan gösterge tasnifine yer vermiştir:

A. “İkona tipi göstergeler: Nedensiz öğeler gibi olmayan, nesnelere tanıma ve anımsama sırasındaki algılama işlemine benzer biçimde oluşturularak resimleri, fotoğrafları andıran göstergeler. Bunlar doğrudan doğruya ses açısından gerçek benzerliğe dayanan, seslerin yansıtılmasına yönelik göstergelerdir: Türkçedeki cıvıldamak, havlamak, takır takır, horultu... gibi.” (Aksan, 2006: 39).

B. “Belirleyici, dizin tipi göstergeler: Gösterilenle gösteren arasında gerçek bir ilişkiye, nedenselliğe işaret eden, parmak izleri, acıdan ileri gelen bağırma gibi belli bir olay ya da durumu ortaya koyanlar. Sesin yeğinliği, yumuşaklık ya da sertliği, ton değişiklikleri gibi ruhsal durumu belirten ses özellikleri, konuşanın ruhsal durumu aracıyla bizde belli düşünce ya da kanıların oluşmasına yol açar. Örneğin Türkçede, vaadde bulunan bir kimsenin yüksek bir sesle söz! deyişi, pişmanlık belirtisi olarak yüksek bir tonla söylenen tüh! ünlemi gibi.” (Aksan, 2006: 39).

C. “Simge tipi göstergeler: Gösterilenle gösteren arasında herhangi bir benzerlik ya da ilgiye dayanmayan, yalnızca toplumun bir uyuma ürünü olarak kullanılan göstergeler. Bunlar, kullandığımız sözcüklerin en büyük çoğunluğunu oluşturanlardır.” (Aksan, 2006: 39).

Göstergeler üzerine çalışan ve kendi tasnifini oluşturan bir diğer dil bilimci de Özcan Başkan'dır. Özcan Başkan, göstergeleri, ilk olarak insan kökenli ve insan dışı olmak üzere ikiye ayırmıştır. İnsan dışı olan göstergelerde, doğanın büyük rol oynadığını belirterek, kara bulutların, yağmuru çağrıştırdığını, çiçeklerin açmasının ise baharın gelişini gösterdiğini ifade etmiştir. Daha sonra göstergeleri, dil içi olan göstergeler ve dil dışı olan göstergeler olmak üzere ikiye ayıran Başkan, dil içi göstergelere, sözcükleri örnek vermiştir.

5.7. Dil Bilgisel Göstergelerde Düz İşlev ve Yan İşlev

Dil bilgisel göstergelerin çeşitli işlevleri vardır. Bunlar göstergelerin kullanıldığı yere göre değişiklik gösterir. Cümle içinde kullanılan bir gösterge cümleyle tutarlı olmak içinde barındırdığı anlamı cümleye katmak durumundadır. Bu ve buna benzer gösterge işlevleri konusunda Akerson maddeler halinde bir tasnif oluşturmuştur. Bu tasnife göre göstergelerin düz ve yan işlevleri şu şekildedir:

- A.** “Her dilde, iletişimi sağlayabilmek için dilsel göstergeler arasındaki ilişkiyi kuracak dilbilgisel göstergelere gerek vardır.
- B.** Dilbilgisel göstergelerin işlevleri, sözcükler arasında belli ilişkiler kurmaktır.
- C.** Bu işlevler bütün dünya dillerinde bulabileceğimiz evrensel işlevlerdir.
- D.** Her dilde bu işlevlerin her birinin belli bir dışavurulma biçimi vardır.
- E.** Dilbilgisel işlev ve bunun dışavurulma biçimi birlikte bir dilbilgisel gösterge oluşturur.
- F.** Bir dilbilgisel göstergenin biçiminde ortaya çıkacak her değişiklik mutlaka işlev katında bir değişikliğe yol açar. Bazen temel işlev değişmese bile, cümleye bir yan işlev eklenmiş olur (anlam katında duygusal yaklaşım, üslup... gibi).
- G.** Hiçbir dilbilgisel gösterge tek başına değer taşımaz. Dilbilgisel göstergeler de öteki göstergeler gibi dizge oluştururlar.
- H.** Her dilbilgisel gösterge, dizge içindeki öteki göstergelerle kurduğu karşıtlık ve ilişkiler çerçevesinde kullanım değeri kazanır. (Türkçedeki tam cümle-sıfat tamlaması işlevlerinin değişik sıra ilişkileriyle gerçekleşmesi gibi.)
- İ.** Her dilbilgisel göstergeyi (kural) etkileyen birçok başka kural vardır. Ancak bazen bu öteki kuralları yakın çevrede hemen bulamayabiliriz. Bunlar artık kullanılmayan, unutulmuş kurallar olabileceği gibi, dilbilgisinin başka bir alanında (uzak çevre) da yer alabilirler.
- J.** Bir dilbilgisel göstergenin yerinin bazen başka bir dilbilgisel gösterge olabilir. Bu durumda ilk kurala uyma gereği kalmayabilir.
- K.** Bir dilbilgisel göstergeyi tüm işlevleriyle doğru kullanabilmek için, mutlaka o dildeki öteki dilbilgisel göstergeleri yani dilin dilbilgisel dizgesinin tümünü tanımak gerekir.
- L.** Bir dilin dilbilgisel göstergelerindeki biçim-işlev ilişkisi, başka bir dilde bambaşka yollardan kurulabilir.” (Akerson, 1991: 118-119).

5.8. Gösterge Bilimi

Gösterge bilimi, en basit olarak göstergeleri her yönüyle ele alıp inceleyen bilim dalı şeklinde tanımlanabilir. Göstergeler, sadece dil açısından önem gerektiren dilsel unsurlar değildir. Pek çok sanat dalında da bu kavramla karşılaşmaktadır. Özellikle güzel sanatlarda yer alan birçok bölümün içerisinde de gösterge vardır. İşte göstergeyi her bakımdan ele alıp inceleyen bilim dalına gösterge bilimi, gösterge bilim ya da semiotik denir. “Gösterge biliminin, Avrupa dillerindeki karşılığı olan **semiotik** (Almanca), **semiotique** ve **semiologie** (Fransızca), **semiotics** (İngilizce) terimleri, Eski Yunancadaki *semeion* sözcüğüne dayanır. *Semeion*, Eski Yunancada, gösterge, işaret anlamına geliyordu. Eski Yunancada, bu sözcük daha çok tıp dilinde kullanılmıştır. Bergama’daki ünlü hastaneyi, Asklepion’u kuran Hippokrates (İ.Ö. 460-370) gibi hekimler için, örneğin mide ağrısı şeklindeki bir *semeion*, hastalığın kendisi değil, belirtisiydi. Gene Bergamalı bir hekim olan Galenos (İ.S. 139-199), tanı koyma süreci için *semeiosis* terimini kullanıyordu. Günümüzde, Türkiye’deki tıp fakültelerinde hala semiyoloji adlı, hastalık belirtilerini deşifre etmeyi öğreten bir ders okutulmaktadır.” (Akerson, 2005: 49).

Gösterge bilimini, birçok açıdan ele alan, araştırmacılarından biri Günay Karaağaç’tır. Karaağaç, gösterge bilimini, göstergelerin yapısını, göstergelerin üretilme yollarını, gösterge çeşitlerini, göstergelerin yorumlanma ve anlaşılma süreçlerini inceleyen bir bilim dalı şeklinde tanımlamıştır. Araştırma alanının ise, sadece dil göstergeleri değil, saymaca olan ve anlamlı bir bütün oluşturan her şeyden oluştuğunu da ifade etmiştir. Bu sebeple resimler, jestler, mimikler vb. şeyler de bu alanın konusu olmuştur. Kristeva ve Bayrav da bu tanıma ilave olarak, bütün bildirişme sistemlerini, örfleri, modayı ve nezaket kurallarını da gösterge biliminin çalışma alanları arasında göstermişlerdir. Saussure ve Peirce de, gösterge bilimini, insan dünyasında, anlam barındıran, her şeyi inceleyen bir bilim dalı olarak kabul etmişlerdir. Bütün bu ifadelerler birlikte, ortak bir noktaya varmak gerekirse eğer, anlamlı her şey, gösterge biliminin araştırma alanına girmektedir, noktasına varabiliriz.

6. KAVRAM VE KAVRAMLAŞTIRMA(ANLAMLAMA)

6.1. Kavram

Kavram, birçok araştırmacının üzerinde durduğu, çok geniş çaplı bir konudur. Araştırmacı sayısının çok olmasından dolayı, kavram kelimesinin farklı, çok fazla, tanımının yapıldığı görülmektedir. Tanımı yapılırken de, soyut bir olgu olan kavramın sınırlarının çizilebilmesi oldukça önemlidir. Kavram, tıpkı gösterge gibi soyut bir olgudur. Birtakım özellikleriyle birlikte, birtakım kurallar çerçevesinde şekillenir hatta kimi zaman somut bir hale bürünebilir. İçerisinde yorum barındırdığı için herkese göre farklılık gösterebilir. Bu sebeple de üzerinde çok fazla çalışılan konulardan biri olduğu söylenebilir. Aksan, bu konuyla ilgili şu ifadeleri kullanmıştır: “Kavram kavramı, bugüne değin düşünürlerin, ruhbilimci ve dilcilerin, üzerinde uzun uzadıya durdukları, açıklamaya ve tanımlamaya çalıştıkları bir sorundur. Buna karşılık, herkesçe benimsenmiş bir tanımını vermek olanağının bulunmadığını da söyleyebiliriz. Bu durumun doğmasına, kavramın dille iç içe olması, kavramı belirlemeye çalışırken karşımıza “dil ve düşünce ilişkisi” sorununun çıkması neden oluyor. Eğer dille düşüncenin sınırı ya da dil olmadan düşünmenin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği konusu tartışmalı olmasa, dile başvurmaksızın düşünmenin olanaklı bulunduğu herkesçe benimsense, kavramı dilden bağımsız olarak düşünebilir ya da tanımlayabilirdik. Ancak birbirinden ayrılan bütün görüş ve tanımlara karşın konunun ruhbilim ve felsefe açısından incelenmesine kaçmadan dilbilimsel anlambilimin çerçevesi içinde kavram’a yine de bir açıklık getirilebileceği kanısındayız.” (Aksan, 2009: 149).

a) “Kavram, dünyadaki nesnelere, biçimlerin, olgu, durum ve devinimlerin dilde anlatım buluşudur. Bu anlatım, tuz, ip, su; yüreklilik, çöpçatan, açlık; hasıraltı, tepeden inme, açık göz gibi değişik ses ve biçimlerle, değişik yollardan gerçekleşir; somut ve soyut diye nitelediğimiz kavramları oluşturur.

b) Kavram, dünyadaki nesnelere ortak niteliklerine dayanan, dile özgü bir genelleme, bir soyutlamadır: ağaç, bitki, hayvan, çiçek, memeli... gibi.” (Aksan, 2009: 151).

“Kavramların değeri, niteliği, aynı dilbirliğinden olan (aynı dili konuşan) kimselerde aşağı yukarı aynıdır. Türkiye Türkçesi konuşan kimselere kar, çekiç, düğün ya da ekmek sözcükleri söylense onların zihninde canlanan tasarımlar, ancak yetişme çevresine, kültüre, kişisel niteliklere ve kişisel deneyimlere göre ufak tefek ayrımlar

gösterir. Bu ayrımlar, kar, çekiç sözcüklerinde söz konusu olmazken düğün ve ekmekte olabilir: Köyden hiç çıkmamış, yalnızca köy düğününü bilen bir Türkün zihninde canlanan, köy düğünüdür; yaşam düzeyi yüksek bir kentlininse daha değişiktir. Türkler için kutsal bir kavram olan ekmek için de aynı şeyi söyleyebiliriz: Saçta ya da tandırda pişirilen ekmek yiyen kimseyle yalnız kentlerde satılan ekmeğe alışmış olan kimsenin ekmek tasarımları arasında elbette ayrılık bulunacaktır.” (Aksan, 2009: 151-152). “Öte yandan, kavramların aynı dili konuşan kimselerde birtakım kişisel değerler taşıdığını, değişik tasarım ve duygular uyandırdığını da eklemeliyiz. Örneğin pastayı çok seven bir kimseye pasta dendiğinde onda uyanan tasarım ve duygularla, bir kez pastadan zehirlenip ağır hastalanan kimsedeki tasarım ve duygular aynı değildir. Bu açıdan kavramların uyandırdığı tasarımları,

a) Genel (topluma, dilbirliğine özgü olan),

b) Özel (kişiye özgü olan) biçiminde ikiye ayırabiliriz.” (Aksan, 2009: 152).

Aksan’ın bu ifadelerinden sonra, kavramı ele alan bazı dil bilimcilerin, bu konudaki görüşlerine de yer vermek gerekirse, Hengirmen, kavramı, duyguların, düşüncelerin ve nesnelere zihinde oluşturduğu tasarım olarak tanımlamaktadır. Sözcük ile kavram arasındaki ilişkiye de değinen Hengirmen, ikisi arasındaki ilişkinin, ayna ile aynadaki yansıma kadar yakın olduğunu ifade etmiştir. Hazar, tasarlama sonucu oluşan anlamayı, kavram olarak nitelendirmiştir. Lyons, zihnin belli şeyleri kavramasına aracılık eden mantıksal bir yapının ve düşüncenin kavram olduğunu açıklamıştır. Erol ise, bütün araştırmacıların kavramı iki şekilde tanımladıklarından bahsetmiştir. Bunlardan birincisinde, durumların, olguların, nesnelere vb. şeylerin, dilde anlatım bulma amacı vardır. İkincisinde de, ortak özelliklere sahip olan şeyler sayesinde dilde oluşan bir genelleşme, soyutlama durumu vardır. Bütün bu tanımlar ve yukarıdaki bilgiler dahilinde, en çok kabul gören tanım, Aksan’ın, kavram tanımı olmuştur. Kişisel gözlemlere ve tecrübelerine dayanan tasarımların, imgelerin zihinde oluşan şekilleri ile soyutlama olayı neticesinde dile dökülen şekillerinin birlikte var olduğu sistem, kavramı oluşturur.

Kavramın alanıyla ilgili olarak da birçok görüş mevcuttur. Kavramları inceleyen bir bilim dalı olan kavram biliminin, alanında, anlamın, anlamın değişme yollarının, anlam

esaslarının da yeri vardır. Bu alanın şekillenmesinde somutluk, soyutluk gibi olguların katkısı çok büyüktür. Bunların bir çoğu da deneyimler sonucu elde edilen bilgilerle sağlanır. Deneyimler sonucu elde edilen bilgiler, sınıflandırılarak genel kavramlara ulaşılır. Bazı dil bilimcilerin, kavramı, “sözlükte yer alan ve madde başı olan her kelime” şeklinde karşılması, gözlem ve deneyimler sonucu oluşan bilgilerin, sınıflandırılması neticesinde, genel kavramlara ulaşılabilmesiyle bağlantılıdır. Bu süreç, bize, kavramlarla ilgili başka bir olanak da sağlamaktadır. O olanak, genel kavramlarla birlikte onların ilişkili oldukları kavramlar arasındaki bağlantıları ve ayrımları tanıma olanağıdır. Burada da yine zihnimiz devreye girmektedir. Zihnimizle birlikte, insanoğlunu etkileyen, çevre, tecrübeler, ruhsal durum vb. etmenler de bu bağlantıların ve ayrımların belirlenmesinde etkili olan etmenlerdir. Genel tasarımlar, çok fazla değişmeye de kişi özelinde farklı tasarımlar canlanabilir.

6.2. Kavramlaştırma (Anlamlama)

Kavramlaştırma, kavram haline gelebilme, aynı dili konuşan insanların bir ifadeden benzer şeyleri çıkarması, tasavvur etmesiyle oluşan bir durum. Nesne ve olayların, belli seslerin birleşmeleriyle meydana gelen bir simge oluşturarak, bir kavram haline gelmesine kavramlaştırma-anlamlama denilmektedir. Her dil, nesnelere, olguları, durumları simgeleştirirken, o simgeleri kendine has bir şekilde yorumlar. O yorumlanan şekil ise, o dili kullanan toplum tarafından kendine özgü bir adlandırmayı ve genel bir tasarımı meydana getirir. Aksan, konuyu “tavşan” örneği üzerinden, şu ifadelerle açıklamıştır: “Bir örnek olarak dünyanın her yerinde yaşayan tavşan'ın değişik dillerde nasıl adlandırıldığına değinelim: Türkçede bu hayvanın adı, en eski metinlerde tavişgan, tavişkan olarak geçmekteydi. Bu yapıyla sözcüğün XI. yüzyılda 'duygu ve kımıldanma' anlamına gelen taviş, tavuş sözcüğüyle ve büyük olasılıkla, bugün davranmak eyleminde geçen tav köküyle ilgili olduğu anlaşılmakta, tavşanın çabucak kaçan, hareket eden bir yaratık oluşu bu adlandırmada rol oynamaktadır.” (Aksan, 2006: 31). “Hint-Avrupa ailesine bakacak olursak aynı anlamdaki Alm. Hase, İsveççe, Danca ve İngilizce'deki hare (İngilizce'de 'yaban tavşanı') sözcüklerinin 'gri, parıldayan' anlamlarına gelen ve hayvanın rengiyle ilgili olan *hasan köküne dayandırıldığı görülür. Farsça'da ise ilginç, nükteli bir kavramlaştırmayla karşılaşılır; kulaklarının uzun ve büyük oluşu nedeniyle tavşana 'eşek kulaklı' anlamına gelen /hargu:ş/ adı verilmiştir. Bu

örnekleri kolaylıkla artırabiliriz: Örneğin Türkçe, güneşin ve ayın görünmesi olayını "doğmak" kavramıyla birleştirmiş, "güneş doğuyor" ya da "ay doğdu" biçimindeki kullanımlara yer vermiştir. Güneşin doğduğu yöne bu nedenle doğu denmiştir. (Köktürk metinlerindeki kün togsık 'gün doğması' [doğu]' daha başlangıçta bu anlatım yolunun seçildiğini gösterir)." (Aksan, 2006: 31-32). Örnekten de anlaşılacağı üzere kavramlaştırma, bir kavramı, bir gösterge/kelime ile söze dökme ve bu sözle birlikte bir anlam üretme manasına gelmektedir.

6.3. Türkçede Kavramlaştırma (Türkçede Anamlama)

Anlam vermek, anlam kazandırmak diye de tanımlayabileceğimiz, kavramlaştırma terimi, Türkçede kendine oldukça fazla yer bulmuştur. Bunda ses ve anlam olaylarının varlığı büyük rol oynamıştır. Dil bilimsel ve dil bilimsel olayların yanında bir diğer etken olarak da kültürel etkileşim söylenebilir. Bir kavramın kavramlaşmasında toplum tarafından kabul görme, benimsenme kısmı da fazlasıyla önemlidir. Bu toplumsal kabulü bir kenara bırakıp dil açısından değerlendirilmeye devam edersek eğer, benzetmelerin ve aktarmaların bu konuda ne kadar etkili olduğunu ifade etmemiz gerekir. "Aktarma doğadaki nesnelere arasında da olabilir. Mesela başlangıçta güneşi ifade eden "kün" ismini Türkler, zamanla güneşin doğuşuyla batışı arasındaki süreyi anlatmak için kullanmışlardır. Yine, başlangıçta "gökyüzündeki yıldızlar ve gezegenler" için kullandıkları "yultuz" kelimesini, Eski Anadolu Türkçesinde "talih, baht, kader" için de kullanmaya başlamışlardır. Bu şekilde de kelimeyi çok anlamlı hale getirmişler ve anlam genişlemesi denen dil olayını gerçekleştirmişlerdir. Tabii ki bütün bu kelimeler/göstergeler ancak doğadaki varlık ve olayların insan zihnindeki tasarımları, görüntüleriyle bağlıdır; doğadaki nesnelere değildir." (Erol, 2018: 28-29).

6.4. Türkçenin Kavramlaştırma Açısından Nitelikleri

Türkçenin kavramlaştırma şekli ve nitelikleri üzerinde duran ünlü dil bilimci Doğan Aksan, bu nitelikleri üç madde halinde açıklamıştır:

A. "Anamlama işleminin dillerde farklı oluşu anlam yapıları bakımından her dile kendine özgü nitelikler kazandırır. Türkçenin bu açıdan en önemli özelliği, tek tek sözcüklerde olsun, deyimlerde ve öteki birden çok öğeli birimlerde olsun, kavramlaştırma sırasında doğadaki nesnelere dayanması, doğadaki nesnelere, biçimler,

renklerden yararlanarak, bir şeyi canlandırarak anlatmasıdır.” (Aksan, 2006: 97-98). “Her dilde, balık, elma, masa, kerpeten gibi, zihinde belli bir görüntüsü, tasarımı bulunan kavramların yanı sıra, ancak dille var olan, belli bir tasarıma sahip olmayan huzur, acıma, kıskançlık, görgü, mutluluk gibi soyut kavramlar da bulunur. Çeşitli dillerde soyut kavramların somutlardan yararlanılarak, çeşitli aktarmalara başvurularak anlatılabildiği de görülür. Türkçe bu açıdan zengin örneklere sahiptir; bu niteliğiyle bir "somut anlatım dili" sayılabilir. Bugünkü Türkiye Türkçesinde sıkılmak, sıkılmak, ezilmek, ezilmek, dayanmak, dayatmak, kavramak, dalmak, incinmek, incitmek, kırmak, kırılmak, çekinmek, dökülmek, bozmak, atmak... gibi birtakım somut devinimleri gösteren eylemler birer aktarmayla soyut kavramların anlatımını da üstlenmişler, konuları daha güçlü bir durumda dile getirir hale gelmişlerdir. Örneğin ezilmek "O çocuk o evde çok ezildi" tümcesinde eziyet, sıkıntı çekmeyi, hor görülmeyi anlatırken dalmak 'çevresiyle ilgisini keserek belli bir düşünceye kapılmak' anlamında kullanılır. Kırmak, kırılmak, incinmek aynı biçimde yeni yan anlamlar kazanmıştır. Deyim Aktarmaları bölümünde görüleceği gibi, deyim niteliği taşıyan sözlerden büyük bir bölümü aynı türden somut anlatımın tanığıdır. Örneğin ipin ucunu kaçırmak, kabına sığmamak, içine sindirememek, göğüs germek, parmağında oynatmak... Bunlardan ancak birkaçıdır. "Zihniyet" için kafa'nın, sevimsiz bir kimse için kullanılan soğuk sıfatının, ayrıca vurdumduymaz, kaypak gibi insanlar için kullanılan çeşitli sıfatların varlığı yine somut anlatımın işaretlerindedir.” (Aksan, 2006: 98-99).

B. “Türkçe geniş türetme olanaklarına sahip bir dildir. Bir yandan bütün zaman, kip çekimlerinin, ad durumlarının, türetmelerin, çoğul yapmanın yalnızca bir ek türüyle (sonek, suffix) gerçekleştirilmesi, bunların art arda getirilmesi, bir yandan da birden fazla bağımsız biçimbirimlerinin birleştirilerek bileşik sözcüklere dönüştürülebilmesi çok değişik kavramların oluşturulabilmesine olanak verir. Bağlantılı (agglutinative) dil tipinin ilginç bir örneği olan Türkçede aynı kökten zaman zaman geniş sözcük ailelerinin oluştuğu görülür. Türkiye Türkçesinde bir tek sür- kökünden 100 kadar, gör-kökünden ise 70 dolayında sözcüğün türetilmiş olduğunu göstermiştik (1987: 27-30). tut- kökü ise 65 sözcüğün türetildiği bir kök durumundaydı (1996: 45-46). Bu türevler arasında, örneğin sür- kökünden sürgü, sürme gibi somut kavramların yanında süre, sürüm, süreç, sürekli, süresiz... gibi soyut kavramlar da bulunuyor, tut- kökünden ise

tutaç, tutmaç, tutkal gibi somutların yanında tutku, tutarlı, tutarlık, tutumluluk... gibi soyut kavramları görülüyordu. Bağımlı biçimbirimlerin de birden çok işleri yerine getirebilmeleri dilin anlatım gücünü artıran bir etken oluyordu. Örneğin [-Cİ] biçimbirimi fizikçi, nakliyecisi, sunucu gibi ögelerde meslek gösterirken mesleği yerine getirmekte özelliği olan kişiler için gözcü, gececi, öncü, artçı, uygulamacı gibi sözcüklere başvurulmaktaydı. Bunların yanı sıra bir huyu, bir tutumu, davranışı ağır basan kimseleri nitelerken inatçı, kinci, yalancı, mızıkçı gibi türetmelerden yararlanılıyor, bir kimseye, bir kurama, bir düşünce dizgesine bağlı olanlar için Atatürkçü, Kantçı, Türkçü, gerici, ilerici... gibi sıfatlar kullanılıyordu. Araç-gereç ve madde adı olan alıcı, susturucu, çekici, ateşleyici gibi türevlerde ise aynı biçimbirim daha değişik bir işlevi üstlenmekteydi.” (Aksan, 2006: 99-100). “Türkçede [-Dik], [-mİş], [-(İ)r] gibi, çekimde görev alan eklerin aynı zamanda bildik, görülmedik, tanıdık; sararmış, dolmuş, yanmış; gelir, içilir, taşınır gibi ad soylu ögeleri türetmesi yine bu çokişlevliliğin tanıklarındandır. Bu yoldan dilde yerleşmiş pek çok sözcük vardır; üstelik böyle ikili işlevi olan biçimbirimler yalnızca bunlardan ibaret değildir.” (Aksan, 2006: 100).

“Türkçede anlatım yollarını artıran bir kavramlaştırma türü de sözcük birleştirmedir. Bu yolla bir yandan insanlar için kullanılan çalçene, kabadayı, boşboğaz, açık göz, kulkuyruk, çöpçatan, kılıbık (<kıl+ibik), delidolu gibi bileşik sözcükler, bir yandan bityeniği, ipucu, çıbanbaşı gibi deyim aktarmalı örnekler oluşturularak dile yerleşmiştir. Bilim, sanat, teknik alanlarında geçen birçok terim de bu yoldan kavramlaştırılmış bulunmaktadır. Dışbükey, içbükey, ısıölçer, atardamar, izdüşüm, katsayı, eşanlamlı, dilbilim, bilirkışı... gibi değişik dalların terimleri bunlardan ancak birkaçıdır. Yeni bilim dallarında yeni ortaya atılan ya da Türkçeden karşılanmak istenen kavramların dile getirilmesinde bu yoldan büyük ölçüde yararlanılmaktadır. Önceleri elektronik beyin tamlamasıyla ve kompüter yabancı terimiyle karşılanan terim bilgisayar bileşik sözcüğü türetilince dilde çabucak benimsenerek tutunmuş, ehl-i vukuf tamlaması ise yine aynı biçimde bilirkışı olarak yerleşmiştir.” (Aksan, 2006: 100). “Bileşik sözcükler içinde anlambilim açısından en ilginç olanlar, her ikisi birden kendi anlamlarının dışında kullanılarak yeni bir kavram oluşturan çöpçatan, çıbanbaşı, kılıbık, bityeniği, ipucu gibileridir ki, bunlara yavruağzı, camgöbeği gibi, yukarıda geçen renk tonlarını,

kaynanadili, hasekiküpesi gibi bitki adlarını ekleyebiliriz. Bunlar gibi aktarmalı örneklerin içinde kargaburun, gelberi, deveboynu gibi araçgereç adları da yer alabilir.” (Aksan, 2006: 101).

C. “Türkçenin her döneminde belirgin olarak ortaya çıkan bir anlatım özelliği, ikilemelerin sık kullanılmasıdır. Dünyanın pek az dilinde Türkçedekine yakın oranda görülen bu özellik, bugün Korecede ve bir ölçüde Japoncada bulunmakta, buna karşılık Hint-Avrupa dillerinde pek az örneğine rastlanmaktadır; koskoca Latin yazınında birkaç ikileme görülmektedir.” (Aksan, 2006: 101-102). “Türkçenin bu anlatım yolu, gerek kavramlaştırma, gerekse sözdizimi, tümcelerın anlamları açısından ilginç olduğu kadar önemlidir de. Üstelik, ikilemeler belli bir sözcük türüyle sınırlandırılmamakta, değişik türleri bulunmaktadır. Türkiye Türkçesinde bir yandan ev bark, çift çubuk, sorgu sual, çarşı pazar gibi, yerli ve yabancı kökenli eşanlamlı adlar ikileme olarak kullanılırken eğri büğrü, açık seçik, derme çatma, akıllı uslu gibi sıfatlar bir araya getirilmekte, ayrıca, belirteç, ulaç, ortaç, eylem (çekimli ve çekilmemiş) gibi değişik sözcük türlerinden ikilemeler oluşturulmaktadır. Yine değişik sözcük türlerinden tersanlamlı ögeler de az çok, iyi kötü, yer gök, dost düşman, irili ufaklı, gidip gelip, yatakalka örneklerinde olduğu gibi kalıplaşmaktadır.” (Aksan, 2006: 102). “Sabah sabah, akşam akşam, sokak sokak, isteksiz isteksiz, akın akın, durup durup, derin derin gibi, değişik sözcük türlerinden olup da yinelemeli kullanılan örnekleri, ayrıca kitap mitap, kadın madın, okul makul gibi, önsesi imi ile değiştirilerek oluşturulanlar yine ikilemelerdendir. Türkçede yansımaların büyük bölümünü de mırıl mırıl, fokur fokur, takır takır, kıtır kıtır örneklerinde olduğu gibi ikilemeler oluşturmakta, bunların bir bölümünde çatır çatır, çatır çutur, çıtır çıtır yansımalarında görüldüğü üzere bir dereceleme ortaya konmaktadır. Bu türden kimi ikilemelerde yalnızca, belli bir eylemde kullanılma özelliği göze çarpıyor: bıcır bıcır (konuşmak), cayır cayır (yanmak), fokur fokur (kaynamak) gibi.” (Aksan, 2006: 102). “Anlambilim açısından ikilemeler dikkati çeken bir nitelik taşıyor: İki ayrı gösterge, tek bir gösterge olarak, belli bir gösterilene sahip olur; zihinde kimi kez tek tek çözümlenme yerine yeni bir kavramın oluşmasını sağlar. İyi kötü ikilemesinde nitelenen eylem ne iyi, ne de kötüdür; ikisi ortası, orta karar bir niteleme söz konusudur. Az çok, derme çatma, kör topal, köşe hucak, ölüm kalım, belli belirsiz, alı al, moru mor, yağlı ballı, öte beri, belli başlı gibi örneklerde da

aynı nitelik görülmektedir. Bunlar içinden kör total ikilemesiyle aktarılmak istenen kavram, ne "kör", ne de "total"dır; yarım yamalak, zoraki yürüyen bir işin gidişi anlatılır. Bu yeni göstergenin, dolayısıyla yeni kavramın oluşmasında **körün** daha çok da **totalın** gösterilene, zihindeki tasarımları etkili olmakta, duygu değerleri de devreye girmektedir; her biri ayrı birer gösteren ve gösterilene sahip olan iki ayrı gösterge böylece, ortaklaşa yeni bir kavram oluşturmaktadır. Anlam açısından durum, bileşik sözcüklerdekini aynıdır.” (Aksan, 2006: 102-103). “Düğün bayram, düğün dernek, çeyiz çimen, yalan yanlış, don paça, çanak çömlek, bugüne bugün, az buz, saçma sapan, baldır bacak, kol kanat, bardak çanak gibi ikilemelerde ise yeni bir kavramın oluşturulmasından çok, birtakım ses yinelemelerinden de sık sık yararlanılarak bir araya getirilen göstergelerle kavramın pekiştirilmesi, zihinde çeşitli tasarımlar yaratılarak anlatımın zenginleştirilmesi söz konusudur. Yorgun argın, sağ salım, sorgu sual, yol yordam gibi eşanlamlıların bir araya getirildiği eşanlamlılarda da aynı tasarım çeşitlenmesiyle canlı ve zengin anlatım sağlanmaktadır. Eski püskü, kargacık burgacık, bölük pörçük gibi örnekler yine ses yinelemeleriyle türetilmiş ikinci öğelerin yardımıyla aynı zengin anlatıma yönelirler. Kargacık burgacık ikilemesinin yalnızca kötü ve acemice yazılmış yazılar için kullanılması da ilgi çekicidir.” (Aksan, 2006: 103-104).

6.5. Türkçenin Kavramlar Dünyası

Türkçe, çok eski ve köklü bir dil olduğu için birçok açıdan zengin bir dil olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu zenginliklerden biri de kavram açısından var olan bolluk ve çeşitliliktir. Türkçenin kavramlar dünyasındaki bu bolluk ve çeşitlilik art zamanlı ve eş zamanlı birtakım çalışmalar ve incelemeler yapılarak rahatça ortaya konulabilmektedir.

Türkçenin kavramlar dünyasını ve bu dünyanın zaman içerisinde biriktirdiği zenginliği iyi bir şekilde açıklayabilmek için önce Köktürk yazıtlarını ele almak gerekir. Yazıtlar, kısa anlatımlar ve kısıtlı konular içermesine rağmen, VIII. yüzyılda gerek somut, gerek de soyut açıdan dilin ne kadar zengin olduğunu gösteren ürünler olarak karşımıza çıkar. Soyut açıdan yetersiz olduğunu düşünen, Krámsky gibi araştırmacıların fikirlerine karşı olarak, Aksan, yazıtlarda %33 oranında soyut kavrama rastlandığını, bu oranın sadece belli konular içeren bu metinler için bile az sayılamayacak bir oran olduğunu ifade etmiştir. Bu ifadesini de şu örneklerle desteklemiştir: “Köktürk yazıtlarında, bugün

'baht, talih, kısmet' gibi yabancı kökenli sözcüklerle dile getirdiğimiz kavramlar için *ülüg* ve *kut* sözcükleriyle karşılaşıyoruz. Bunlardan *ülüg* ilginç bir biçim ve anlam özelliği göstermektedir. Bugün *üleşmek*, *üleştirmek* eylemleriyle dilimizde yaşamakta olan, *ül-* köküne dayanan *ülemek* eylemi Eski Türkçede de kullanılıyor, Uygur metinlerinde 'parçalamak, paylaşmak, bölmek, taksim etmek' anlamına geliyordu. *Ülüg* aynı kökün (*ü/-*) türevi olarak 'pay, hisse' anlamında aynı çağda kullanılmakta, "insanın hissesine düşen, pay" düşüncesiyle 'baht, talih, mutluluk' anlamını da kazanmış bulunmaktaydı. Kültigin yazıtında "kutum har için *ülügüm* bar için... " (mutluluğum, talihim olduğu için) (doğu 29) biçiminde eşanlamli iki sözcüğün kullanılmış olması daha o dönemdeki kavram zenginliğinin örneklerindedir." (Aksan, 2006: 106). "Sözvarlığının kısıtlılığına karşın aynı metinlerde 'hilekar, sahtekar, aldatıcı' demek olan üç ayrı soyut kavramın geçmekte olması da ilgi çekicidir: Köktürk yazıtlarında *kür* 'hile, kandırma' kökünden gelen *kürlüg* 'hilekar, aldatıcı', 'armak, aldatmak' kökünün türevi *armakçı* (aynı anlamda) ve *teblig* 'aldatıcı' aynı tümcede kullanılmış bulunmaktadır (Kültigin, doğu 22)." (Aksan, 2006: 106). "Yine aynı metinlerde toplumsal - siyasal birer kavram olarak *tarkanç* (*tarkınç*) (Tonyukuk, 22) ve *bulganç* (a.y.) terimlerine rastlanmaktadır. Bunlardan ilki tar 'dar' biçiminde, Uygur metinlerinde geçen köke dayanmakta, 'ülkede huzursuzluk' anlamına gelmektedir. *Bulganç* ise bugün bulamak, bulanmak eylemlerinde yaşayan *bul-* kökünden gelmekte, yine ülkedeki karışıklığı anlatmaktadır. Bir ad ve bir eylem kökünden gelen bu soyut kavramlardaki anlam gelişmesi bizce dikkati çeker niteliktedir." (Aksan, 2006: 106-107).

Sonrasında, Türkçeyi türetme (yerli kelimeler türetme-yabancı kaynaklardan alıp türetme) ve tamlamalar açısından da ele alan Aksan, bu konuyla ilgili olarak da şu örnekler üzerinde durmuştur: "Karahanlı Türkçesi döneminde *er* 'erkek, adam' sözcüğünün birçok türevi içinde *eren* 'insanlar', eretmek 'erkekleşmek' , *erngen* 'ergen, bekar', *erlenmek* 'kadın evlenmek' , *ersek* 'hafif kadın' *ersig* 'erkek, yiğit, kahraman', *ersinmek* 'erkekleşmek' gibilerine rastlanıyordu. Kutadgu Bilig'de, Farsçadan gelen süvari kullanılmazken atçı geçiyor, yine Farsça kökenli terzi görülmezken yi 'elbise dikişi' kökünün türevi *yiçi* sözcüğünden yararlanılıyordu. Aynı dönemde somut kavramlardan *sorgu* 'kan alma aygıtı', *közüngü* 'ayna', *ulatu* 'mendil' gibi sözcüklere rastlanıyor, soyut kavramlardan 'adet' anlamındaki *ögreyük*, 'ihsan, bağış' demek olan

açığı, ' töhmet' anlamındaki yala ve bunun türevi yalattmak 'töhmet altında kalmak' sözcükleri yaşıyordu. Uygur metinlerinden beri gelen, um- kökünün türevi, ' ümit' anlamındaki *umunç* ve 'cevap' karşılığı *yanıt* kullanılıyordu.” (Aksan, 2006: 107). “Eski Anadolu Türkçesinde ise, bugün halk dilinde bile yaygın olan Farsça kökenli mehtap (<mehta:b) yerine, uzun yüzyıllar boyu ay aydını ve aydıñı kullanılmıştır. Bad-i saba 'sabah rüzgarı' yerine de tanyeli geçiyordu. 'İbret vermek, ders vermek' anlamında *öglendirmek*. 'kendine gelmek' için *öglenmek* gibi, ög/ök kökünün türevlerinden yararlanılıyordu.” (Aksan, 2006: 107).“Yine Eski Anadolu Türkçesinde, XV. yüzyılda Farsça kökenli çoban yerine güden ve güdücü sözcüklerine rastlanmakta, somut kavramlardan 'pankreas için öksüzce bağır, 'rahim, dölyatağı' için oğlan yatağı, 'kerpeten' için kısaç, 'mengene' yerine kısıdırma ve kısıkı kullanılmaktaydı. Soyut kavramlardan 'feragat etmek' için el dartmak (çekmek), 'hayal kurmak, tasavvur etmek, kuşkuya düşmek' için “sanu sanmak” gibi bir bölümü somutlaştırmaya dayanan birçok öge kullanılıyor, Ar. insaniyet, ademiyyet yerine adamlık, ünsiyet yerine öğürlük, 'munis, çabuk arkadaş edinen' anlamına öğürsek sözcüklerine rastlanıyor, 'bakir' yerine kız oğlan tamlamasından yararlanılıyordu (Geçtikleri kaynaklar için bkz. Aksan, 1987: 50-54). Aynı dönemde sayru 'hasta', yağı 'düşman', yazuk 'günah', yazuklu 'günahkar', dirlik 'yaşam' gibi sözcüklerin dışında, çeviri sözcük ve tamlamalarla da karşılaşmaktadır. Ar. Beytullah, Tanrı evi. halik, yaradan, mahlûk, yaradılmış, haset, yavuz dilemek biçiminde çevrilerek dile aktarılan ögeler bulunmaktaydı.” (Aksan, 2006: 107-108).

XI. yüzyıldan itibaren yabancı dillerin Türkçe üzerindeki etkisi, zaman zaman Türkçenin söz varlığına zarar verecek boyutta olmuştur. Arapça-Farsça sözcük ve tamlamalarla, Tanzimat dönemi ve sonrasında Fransızcadan gelen sözcüklerle birlikte dilde bir yabancılaşma söz konusu olmuştur. Fakat çeşitli Türkçeleşme hareketleriyle birlikte Türkçenin gücü yeniden ortaya çıkarılmıştır. Anadolu ağızları da bu gücün canlı ve yerleşik bir hal almasını sağlayan en önemli faktörlerden biri olarak karşımıza çıkmıştır ve hala da bu görevini sürdürmektedir.

6.6. Türkçe Bitki Adlarının Kavramlaştırılması ve Kavramlar Dünyasıyla İlişkisi

Türkçe, kavramlar açısından oldukça zengin bir dildir. Köktürkçe döneminden günümüze kadar incelendiğinde gelişimi ve değişimi ortaya çıkmaktadır. Özellikle bir dilde soyut kavramların çok olması o dilin zenginliğini gösteren en önemli göstergelerden biri olarak düşünülebilir ki Köktürkçe'nin var olduğu dönemde soyut kavramların varlığı hatta çokluğu bu durumun bir kanıtıdır. Kavram, herhangi bir şeyin, zihinde oluşturduğu tasarımdır. Dolayısıyla, ev, ağaç, insan, sevgi ve dostluk birer kavramdır.

Bitkilerin ve bitki adlarının kavramlaşması konusuna gelindiğinde, önce bir bitki, üst sınıf olarak belirlenip, daha sonra onun alt sınıflarıyla birlikte bu türün ayrıştırıldığı dikkati çeker. Akerson bu konuyu “çiçek” kelimesini örnek göstererek açıklamaya çalışmıştır: Çiçek anlam biriminin içinde yer alan en küçük birimler (anlam birimcikler) şöyle sıralanabilir:

- a) Yerden biten bir sap üstünde yer alır;
- b) Bir ağaç üstünde bulunabilir;
- c) Bir merkezden açılan yaprakları vardır;
- d) Bu yaprakların rengi, saptaki ya da ağaçtaki yaprakların renginden farklıdır;
- e) (Güzel?) kokar;
- f) Açar ve solar;

g) Çiçekler meyva ve tohum vermenin ilk aşamasıdır.” (Akerson, 2016: 186-187). “Bu anlambirimciklerin bazıları zorunlu, bazıları seçimlidir. Örneğin, **a)** ve **b)** şıkkı arasında hep bir seçim yapılır, bir çiçek ya yerden biter ya da ağaç üstündedir, ikisi birden gerçekleşmez. **e)** şıkkı da seçimlidir, bazı çiçekler kokmaz (ya da bizim için kokusuzdur, kötü kokuludur). **c); d); f)** ve **g)** şıkları ise zorunludur. Biz, bir tümcede çiçek sözcüğünü kullanırken bu şıkların bazen hepsini bazen de bir kısmını kullanırız. [Çiçekler insana ferahlık verir] tümcesinde, **a)**'dan **f)**'ye kadar olan şıklar kullanmış, ötekiler göz önüne alınmamıştır; [solma] ve [meyvaya, tohuma dönüşme] şıkları zihnimizde örtük olarak mevcut olsa bile, bu tümcede arka planda kalır. Oysa [masanın üstündeki vazoda solmuş çiçekler duruyordu] gibi bir tümcede, öteki şıklar gene örtük olarak kullanılmakla birlikte, asıl vurgulanan **f)** şıkkıdır. Örnek olarak verdiğimiz iki tümcede de [çiçek]'in farklı anlambirimciklerine gönderme yapılmaktadır. Hangi

birimciklere gönderme yapıldığı da, tümcedeki öteki sözcüklerin oluşturduğu bağlamdan, yani anlam bütünlüğünden anlaşılır. Bu önemli bir noktadır. Tüm kavramların tüm anlambirimciklerini her zaman kullanmayız, kavramların anlam yelpazesi çoğu zaman çok geniştir, biz genellikle bunların içinden ortama ve amacımıza göre bir seçme yaparız. Bu da ekonomik bir yaklaşımdır, bir sözcükle, yerine göre, farklı şeyler ifade edebiliriz, hangi özelliği vurguladığımız da bağlamdan anlaşılır.” (Akerson, 2016: 187). “Öte yandan, şunu da söyleyebiliriz: [Çiçek] sözcüğü Türkçede soyut bir üst kavramdır. Yani oldukça büyük bir kümenin adıdır. Küme genişledikçe, soyutluğu artar. Zihnimizde, bu kavrama karşılık gelen, oldukça şematik bir genelleme (bir soyutlama) bulunur. Bu şematik genelleme kümenin tüm üyelerini temsil edebilir.” (Akerson, 2016: 187). “Ama bir üst kavramın altında, başka daha küçük kümeler bulunabilir. Gene çiçek örneğinde kalırsak, lalelerden, güllerden, menekşelerden, papatya, karanfil, sümbül ve leylaktan... söz edebiliriz. Bir botanikçi size neler neler sayabilir. Ama [lale] kavramı da gene soyut bir küme oluşturur, dünyada kim bilir ne çok *lale çeşidi* ve *tek tek lale* vardır. Yani dünyayı, önce geniş kapsamlı büyük dilimlere (kümelere) ayırırız, sonra gene gereksinimlerimize göre, bu kümeleri daha dar alt kümelere ayırırız. Böylece, birçok alanda, oldukça sistemli hiyerarşik bir düzen kurarız. Hele daha önce hiç görmediğimiz bir çiçekle karşılaşır da, bu varlıktan söz etmek istersek, o genel çiçek kavramı fevkalade işimize yarar.” (Akerson, 2016: 188).

Bitki adlarının her dilde, çeşitli kavramlaştırmalarla karşı karşıya kaldığı söylenebilir. Ancak, kavramlaştırmalar, her dilde farklı şekillerde yapılır. Burada da her dilin kendine has özelliklerinin olması durumu etkilidir. Dilimizde kavramlaştırma amacıyla, en çok kullanılan yöntem, doğadaki nesnelere, çeşitli yönlerinin kullanılması yöntemidir. Herhangi bir şeyin biçimi, rengi vs. özellikleri, benzetmeler, aktarmalar sayesinde başka bir şeye aktararak, bir ad, bir kavram oluşturulur. Bu yöntem somut kavramlarda kullanıldığı gibi, soyut kavramlar için de kullanılır. En çok da deyim aktarmalarından yararlandığı söylenebilir. Kavramlaştırma konusuna, bitkiler açısından baktığımız zaman, bitkilerin, doğadaki hayvanlardan, onların organ adlarından ya da vücut bölümlerinden yararlanılarak bir ad alabileceğini görüyoruz. Kuşburnu, aslanpençesi gibi daha binlerce, bu şekilde oluşmuş, bitki adına rastlamaktayız. Benzetmelerle de çeşitli bitkilere, çeşitli adlar verildiğini söyleyebiliriz. Konuyla ilgili olarak Aksan şu

örnekleri aktarmıştır. “Doğaya dayalı anlatım sırasında estetik açıdan dikkati çeken deyim aktarmalarından, kimi zaman nükteli benzetmelerden yararlanıldığı görülür. Bir kır çiçeği (papaver rhoeas) gelincik biçiminde adlandırılırken Akdeniz bölgesinde süs bitkisi olarak yetiştirilen bougainvillia bitkisine gelinduvağı, bir başka bitkiye de gelindüğmesi (centaurea solstitialis) adı verilir. Padişahların gözde cariyeleri için kullanılan haseki sanından yararlanan hasekiküpesi (aquilegia) ve ilginç bir ad olan saksıgüzeli (cotyledon umbilicus) bu tür adlardandır. Bir kaktüs türüne kaynanadili denmesi ise ilginç bir nükte eğiliminin örneğidir.” (Aksan, 2006: 98).

Bitkilerin kavramlaştırılmasıyla ilgili olarak değinilmesi gereken bir diğer konu da, aynı bitkinin birden fazla kavramla karşılanabilmesi durumudur. Özellikle Anadolu ağızlarında, çok sık karşılaştığımız bu durumun, adlandırmaların benzer yollarla yapılmasından ve kültürel etkileşimden kaynaklı olduğunu söyleyebiliriz. Zaman zaman karışıklıklara yol açabilen bu durum, söz varlığı açısından ele alındığında büyük bir zenginlik olarak kabul edilebilir. Ağızlarda, havuç kelimesi yerine, yerebatan, yeregeçen vb. 24 tane farklı isme rastlanması bu zenginliğe bir örnek olarak gösterilebilir.

7. ANLAM

Türkçe Sözlük **anlamı**, “Bir kelimedenden, bir sözden, bir davranış veya olgudan anlaşılan şey, bunların hatırlattığı düşünce veya nesne, mana, meal, fehva, deme, mazmun, medlul, valör” şeklinde tanımlamaktadır. Genel itibariyle bu tanım doğru olarak kabul edilse de soyut bir kavram olan “anlam” üzerinde çalışan her bir dil bilimci bu konuda kendi tanımını yapmıştır. Anlamı kendi tanımları ve düşünceleri doğrultusunda ele alıp ona göre türlerini belirlemişlerdir. Örneğin; anlam ve türleri üzerinde çalışan Karaağaç, anlamla ilgili olarak şu ifadeleri kullanmıştır: “**Anlam:** Anlam, beş duyu algısının veya dilbilgisel yapının öbür yüzüdür. Anlamın başlıca iki kaynağından birisini; varlığı aracısız ve doğrudan doğruya gerçeklik göstergeleri kullanarak belirten beş duyu; diğerini ise, varlığı saymaca göstergeler veya eğretilmeli göstergelerle belirten dil oluşturur. Çok genel ifadelerle söylemek gerekirse, gerçekler dünyası olan doğadan beş duyu organı yoluyla elde edilen algıların; saymacalardan oluşan yapay bir dünya olan dil ve düşünce dünyasından dil yoluyla alınan bilgilerin, kişinin önceki algı ve bilgileri

ışığında yorumlanmış biçimine anlam denir. Anlam, daha doğru bir ifade ile anlamlandırma, yeni algı ve bilgilerin eski algı ve bilgilerin gölgesinde değerlendirilmesidir.” (Karaağaç, 2015: 313).

Özellikle, sözcük anlam bilimi üzerinde çalışan Hazar, eserinde anlamla ilgili olarak şu ifadeleri kullanmıştır: “Sözcüklerin veya dildeki birimlerin belli bir bağlam içinde belirttiği kavramların zihinde uyandırdığı, konuşurların iletişimine uygun tasarlanmış düşünce, duygu ve nesne biçimine anlam denir.” (Selçuk, 2010: 365; Hazar, 2014: 60). “Sözcükler kavramların göstergesidir. Türk-islam mantık geleneğinde manaya “suret” denilmektedir (Filizok, 2001: 7). Sözle anlam arasında itibarî/saymaca bir ilişki vardır .” (Hazar, 2014: 60).

Ünlü dil bilimci Doğan Aksan ise anlamla ilgili şu konulara değinmiştir: “Geleneksel çalışmalar arasında anlam kavramı üzerinde, dilciden dilciye değişen büyük bir ayrımın ortaya çıktığı söylenemez. Daha çok “anlam değişmesi” adı altında ele alınan gelişmelerde ve aktarma dediğimiz dil olaylarında anlam terimiyle belirtilmek istenen, bir sözcüğün yansıttığı kavramdır.” (Aksan, 2009: 159). “XX. yüzyıl dilbiliminde anlam konusunda değişik anlayış ve görüşlerin bulunduğunu, Ogden ve Richards’ın daha 1923’te yayımlanan yapıtında gözlemlemek olanağı vardır. Bu iki bilgin, üç ayrı bölüm halinde, anlamın 20 kadar tanımını verirler. Bunlardan birkaçını buraya aktaralım:

“Bir sözlükte, bir sözcüğe eklenen öteki sözcükler”

“Bir nesnenin bir dizge içindeki yeri”

“Bir sözcüğün duygu değeri”

“Bir nesnenin, gelecekteki deneyimlerimiz içindeki pratik sonuçları”

“Bir simgeyi kullananın gerçekte belirttiği şey” ...” (Aksan, 2009: 159-160).

J.R. Firth, bir kelimenin anlamını, diğer kelimelerle ya da dilsel unsurlarla olan ilişkisinin belirlediğini ifade etmiştir. Bağdaştırıldığı her unsur ile de bir anlam örgüsü oluşturduğunu açıklamıştır. L. Wittgenstein ve P. Guiraud, sözcüklerin anlamlarının olmadığını, kullanımlarına göre anlam kazandıklarını fikrini savunmuşlardır. Rus dilcisi V.A. Zvegintsev, sözcüğün birkaç anlamının birden olamayacağı vurgusunu yapmıştır.

Vardar, anlamın soyutlukla ilişkisini ele alıp şu ifadeleri kullanmıştır: “Anlamlarına bakmaksızın konuşma seslerini inceleme bir soyutlamadır; gerçek kullanımda konuşma sesleri belirtkeler biçiminde söylenir. Bir dilsel biçimin anlamını, konuşucunun bu biçimi söylediği durum ile dinleyicide yol açtığı tepki olarak tanımladık. Her birimizin, hem konuşucu, hem de dinleyici olarak davranmayı öğrendiğimizden konuşucunun durumuyla dinleyicinin tepkisi birbiriyle çok yakın bir ilişki içindedir. Şu nedensel sıralamada, konuşunun durumu – konuşma - dinleyicinin tepkisi, birinci öge olan konuşucunun durumu dinleyicinin tepkisine oranla daha yalındır. Bu nedenle, anlamları çoğunlukla konuşucunun uyararı olarak ele alıp tanımlarız.” (Vardar, 1999: 76).

Eş anlamlılık üzerinde çalışan Pilten, anlama ve anlamın türleriyle ilgili şu bilgilere yer vermiştir: “Anlam” sadece dil bilimcilerin değil felsefecilerin, psikologların, antropologların da ilgi alanına giren bir kavramdır. Anlam konusunda çoğu dil bilimci tarafından dikkat çekilen önemli bir nokta bulunmaktadır: Bir sözcük konuşulduğunda veya yazıldığında belirli bir anlamı taşır ve aynı dilin kullanıcıları bunu anlar. Bu bağlamda anlam, konuşmacı veya yazar tarafından iletilenlerle dinleyici veya okuyucu tarafından algılananlar arasındaki bir ilişki olarak görünmektedir. Bu yaklaşımdan hareketle Alexander (1969: 1-13) iletişim sürecinde dört farklı anlam bulunduğunu ortaya koymuştur. Bunlar aşağıdaki şekilde sıralanabilir: (Pilten, 2013: 25).

- a) **Kasıtlı anlam:** Konuşmacının iletisini tasarlarırken zihninde olan anlamdır.
- b) **İçerik anlamı:** Konuşmacının nakletmek istediği iletinin anlamıdır, kavramsal, duygusal ve etken anlam olmak üzere üç alt bölümde incelenebilir.
- c) **Gösterge anlamı:** Konuşmacının veya yazarın kullandığı işaret ve sembollerin anlamlarıdır.
- d) **Çeviri anlam:** İletiyi aldığı dinleyicinin zihninde oluşan anlamdır.” (Pilten, 2013: 25).

“Leech (1981:9-19) ise anlamı aşağıdaki şekilde sınıflandırmıştır:

- a) **Kavramsal anlam:** Kavramsal anlam, bir sözcüğün temel anlamı ve dil bilimsel iletişimin ana faktörü olarak kabul edilir. (Leech, 1981:9; Pilten, 2013: 25).
- b) **Çağrışımsal anlam:** Çağrışımsal anlam bir ifadenin iletişimsel değeridir ve onun kavramsal içeriğinin üzerinde ve ötesinde bir değerle ilgilidir. Çağrışımlar kültüre, tarihî

döneme ve bireysel deneyimlere göre değişiklik gösterdiğinden çağrışımsal anlam, kavramsal anlama kıyasla ikincil olarak değerlendirilmiştir (Leech, 1981: 12; Pilten, 2013: 25-26).

c) **Sosyal anlam:** Bir dil parçası kullanıldığı sosyal çevreyi de beraberinde taşır. Bir okuyucu bir metnin aynı dildeki farklı boyutlarını ve stil seviyelerini tanımlayarak sosyal anlamını anlamaya muktedirdir (Leech, 1981: 14; Pilten, 2013: 26).

d) **Duygusal anlam:** Dil, kişisel duyguları ve konuşmacının davranışlarını yansıtır. Leech, sözcüğün temelde kavramsal ve çağrışımsal içeriği aracılığıyla kullanıldığını düşünerek duygusal anlamın parazit bir kategori olduğunu ileri sürmüştür (Leech, 1981: 15; Pilten, 2013: 26).

e) **Yansıyan anlam:** Yansıyan anlam çoklu kavramsal anlamların bir arada bulunduğu durumlarda, yani bir sözcüğün anlam özellikleriyle ilgili olmayan başka bir kavramı karşılamak için kullanıldığında ortaya çıkar (Leech, 1981: 16; Pilten, 2013: 26).

f) **Eş dizimsel anlam:** Sözcüğün onun çevresinde olmaya eğilimli diğer sözcüklerle ilişkilerinden kazandığı anlama eş dizimsel anlam denir (Leech, 1981: 16; Pilten, 2013: 26).

g) **Tematik anlam:** Tematik anlam, konuşmacının veya yazarın ulaştırmak istediği mesajı düzenleme yoluyla belirlenir.” (Leech, 1981: 16; Pilten, 2013: 26).

Anlamla ilgili bir diğer konu da anlam üçgeni konusudur. Bu konuyla ilgili olarak Hazar, eserinde şu ifadelerle yer vermiştir. “Bir nesnede üç unsur “nesne, imge, ad” vardır. Buna anlam üçgeni denir. Nesnelere kavram, kavramlarla sözcükler arasında doğrudan bağlantı bulunmuştur. Anlam üçgeninde sözcüğün ses yapısına da bakılır. (Eker, 2005: 508; Hazar, 2014: 62). Anlam üçgeni, ağaç göstergesine uygulanırsa üçgenin tepesinde kökü, gövdesi, yaprakları bulunan bitki (kavram), gösterilen köşesinde doğadaki ağaç, gösteren köşesinde a.ğ.a.ç. sembollerinde varlığın (ağacın) fiziki özellikleri ağırlık kazanır. “Kökleri toprağı tutan, gövdesi odun, yakacak veya kereste olabilen, dalları ve yaprakları gölgelik yapan, bazen meyvesi olan, havayı temizleyen, kuşların üzerinde yuva yaptığı, kurtçukların barındığı, uzun yıllar yaşayabilen” vb. tasarım ortaya çıkabilir.” (Hazar, 2014: 62-63).

Somut, herhangi bir kavramın, anlam açısından tanımlanamaması durumunda, tanımlanabilmesi için başvuru en önemli yöntem, gösterme yöntemidir. “Eğer bir kimse “elma” sözcüğünün anlamını bilmiyorsa, ona bunu ya bir elma vererek ya da göstererek anlatabiliriz. Bu işlemi, söz konusu kişinin elmaları göstermekte, vermekte ya da almakta yanlışlar yaptığı sürece yineler, o kişinin elma sözcüğünü alışılmalı biçimde kullanmasına dek sürdürürüz. Yaptığımız bu işlem, gerçekte çocukların konuşma biçimlerini kullanmayı öğrendikleri süreçtir. Dilimizi belirli bir ölçüde bilen bir kimse “elma” sözcüğünün ne demek olduğunu sorduğunda dolaylamaya başvururuz. Bu da sözcüklerin seçtiği yoldur, yani elma sözcüğünün içinde bulunduğu duruma uyacak dolaylı bir anlatımdır. Örneğin şöyle deriz: “Elma, çok tanınan, sert etli, düz kabuklu, büyüklüğü, biçimi, rengi ve asit derecesi çok değişken olan Malus cinsinden ağaçların yuvarlak ya da uzun meyvesidir.” Ya da soru soran kişinin dilindeki yaklaşık eşdeğer biçimi söyleyebiliriz.” (Vardar, 1999: 77).

Anlam, doğruluk ve doğruluk koşulları açısından ele alındığında, doğruluk; düşüncenin, gerçekte uyumması, yargı ve önermelerin gerçeğe uygun olması manalarına gelir. Kısaca, bütün olguların, nesnel olan gerçekliklerle uygun olma durumudur. Doğruluk koşulları da, anlamlılık, tutarlılık ve geçerlilik ilkeleriyle birlikte şekillenir. Bir şeyin, doğru olabilmesi bu ilkelere bağlıdır. Anlamlılık ilkesi, bir nesnenin, varlığın ya da olgunun, taşıdığı değerle birlikte varlığını gösterir. Tutarlılık, bir ifadenin, bir sefer, doğrulanabilme niteliği taşıdığını ortaya koyar. Geçerlilik ise, tutarlı bir ifadenin, her zaman doğrulanabilme özelliğine sahip olduğunu belirtir.

7.1. Anlamın Özellikleri ve Türleri

Soyut bir kavram olan anlam, içerisinde pek çok özellik barındırır. Bu özelliklerle ilgili olarak çalışmalar yapan dil bilimciler ortak bir kanaata varamamış olsalar da genel olarak dört madde kabul edilebilir durumdadır. “Her kelimenin başlangıçta sadece bir anlam taşıdığı görüşü, onlara bir gösterge değeri kazandırmaktadır. Dildeki göstergeler, bir kavramla (gösterilenle) bir ses hayalinin (gösterenin) birleşmesinden ibarettir. Kavram, ses hayalinin karşıladığı zihinsel unsurdan (varlığın zihindeki hayalinden); ses hayali ise, bu kavramı adlandıran kelimeyi oluşturan seslerin zihindeki bir yansımasından ibarettir. Nasıl varlıklar görülmeden gözde canlandırılabiliriyorsa;

kelimeler de söyleme olmadan insan zihninde yer alabilmektedir. Bir kelime bünyesinde gerçekleştirilen bu kavram/ses hayali birleştirmesi, aşağıdaki şartlar doğrultusunda gerçekleşmektedir.” (Güneş, 2003: 147: Hazar, 2014: 36-37).

- A. “Benzerlik
- B. Keyfilik
- C. Değişmezlik
- D. Başkalaşabilirlik” (Hazar, 2014: 37).

Anlamın türleri konusunda herkes tarafından kabul görülen bir görüş yoktur. Konuyla ilgili çalışma yapan dil bilimciler, kendi anlam anlayışları doğrultusunda kendi anlam türlerini sıralamışlardır. Öncelikle Aksan’ın anlam türleri tasnifine sonra da Hazar’ın anlam türleri tasnifine yer vereceğiz. Aksan’ın tasnifi şu şekildedir:

- A. Göndergesel Anlam
- B. Çağrışımsal Anlam
- C. Duygusal Anlam
- D. Betimleyici Anlam
- E. Toplumsal Anlam
- F. Anlatıcı Anlam

“Anlambilimle ilgili yayımlarda, öteden beri, değişik yazarlarca anlamın birçok türleri belirlenmiştir. Ancak hemen ekleyelim ki, bunlar arasında bir koşutluk, bir eşlik olmadığı gibi, bir terim bolluğu ve kargaşasıyla da karşılaşmaktadır. Ogden ve Richards, sözcüklerin anlam açısından değişik özellikleri olduğuna değiniyor. Anlamın türleri içinde en çok söz konusu edilenlerden biri olan göndergesel anlam üzerinde duralım: **Göndergesel anlam**, genel olarak bir sözcüğün temel anlam ögesini içeren, temel anlamını oluşturan ve ses bileşimiyle ilk olarak dile yansıtılan kavram, anlamdır. Türkçede “ayçiçeği, günçiçeği, günebakan” gibi değişik adlarla anılan tek bir bitki vardır (Helianthus annuus). Bu çiçeği dile getiren bileşik adların tek başına değişik anlamları olduğu halde bunların tek bir göndergesel anlamı vardır.” (Aksan, 2009: 173). “Göndergesel anlam değişik yazarlarca “temel anlam ögesini içeren anlam”, “kavramsal anlam”, “kavramsal içerik”, “sözlüksel anlam”... gibi karşılıklarla da anılmıştır. En çok sözü edilen türler arasında **çağrışımsal anlam** ve **duygusal anlam** türleri de vardır. Bally’nin çağrışım alanı kuramına uyan çağrışımsal anlam, bir göstergenin ya da daha

büyük bir birimin insanda, çağrışımına yol açtığı çeşitli tasarımlara verilen addır. **Duygusal anlam** diye adlandırılan anlam türü, kimi dilcilerce “sözcüğün taşıdığı duygu yükü” olarak nitelenirken kimi dilciler de onu “konuşma sırasında konuşanın dinleyene yansıttığı kişisel duygu” olarak nitelendirir.” (Aksan, 2009: 174).

Mehmet Hazar’ın Sözcük Anlam Bilimi eserinde yer verdiği anlam türleri de şu şekildedir:

Olgularına Göre Anlam Türleri

1. Aktif anlam
2. Algı/idrak/bilinçlik anlamı
3. Alt anlamlar
4. Ana anlam
5. Argo anlamı
6. Arizî/geçici anlam
7. Bağlam/kontekst anlamı
 - a. Söz içerisindeki anlamı
 - b. Telaffuza göre anlamı
8. Başat/ düz/ gerçek/ hakiki/ gönderge/ ilk/ lafzî/ sözcük/temel anlam
9. Bireysel, keyfî/mürtecel anlam
10. Birleştirilmiş anlam
11. Buluş anlamı
12. Bütünlük anlamı
13. Cüz’î/tikel anlam
14. Çeviri anlamı
 - a. Yalancı eş değer
 - b. Tercüme hatası
15. Cinaslı anlam
16. Çağrıştırma anlam
17. Çok anlamlılık
18. Dar anlam
19. Değişmeceli yan anlam
20. Değer anlamı

21. Değerler/etik anlamı
22. Destekleyici anlam
23. Dil bilgisi/grametikal anlam
 - a. *Çatı anlamı*
 - i. Edilgen/meçhul/belirsiz anlam
 - ii. Ettirgen anlam
 - b. *Kip anlamı*
 - i. Dilek anlamı
 - ii. Bildirme anlamı
 - c. *Belirtmelerine göre anlamlar*
 - i. Belirsiz anlam
 - ii. Belirtili anlam
 - iii. Belirtilmiş/ayrılmış anlam
24. Dini/dinsel anlam
25. Değişmiş anlam
 - a. *Anlam iyileşmesi*
 - i. Güzel adlandırma
 - ii. Tabulaştırma
 - iii. Ahlaka mugayir sözcüklerin yerine ödünçleme
 - b. *Anlam kötüleşmesi*
26. Duygusal anlam
27. Eksen anlamı
28. Estetik anlam
29. Eş/ yakın anlam
30. Geçersiz/kullanılmayan/ ölü anlam
31. Genel/ cemî/ küllî/ kolektif/tümel anlam
 - a. *Zâhirî/görünen anlam*
 - b. *Bâtinî/ manevî/ zımnî/ içsel/ gizli anlam*
 - c. *Haddi/hukuk/örfi anlam*
 - d. *Muttali/doğuş anlam*
32. Geniş anlam
33. Görelî/karşılaştırmalı/izafi anlam

34. Haberî sıfat anlamı
35. Hedef/amaç/ideal/sembolik anlam
36. İkileme anlamı
37. İstidlal anlamı/kanıt/muhakeme/ delil/ çıkarım anlamı
38. İzlenimsel anlam
39. Jest ve mimik anlamı
40. Karşıt/ters/ zıt anlam
 - a. *Tariz/ dokundurma/ iğneleme*
41. Kavramsal anlam
42. Kimlik anlamı
43. Kod anlamı
44. Konu anlamı
45. Kök anlamı
46. Mantikî anlam
47. Mecaz/ değişmeceli yan anlam
 - a. *Aktarma/ eğretilme anlam*
 - i. Mecaz-ı mürsel/ ad aktarması/ düz deyişmece/deyim anlamı/ komşu yan anlam
 - I. Ad aktarması
 - ii. Deyim aktarması
 - iii. İstiare / başka adla anlamlandırma
48. Lakap anlamı
49. Metin anlamı
50. Yerdeşlik/ izotip anlamı
51. Mistik/ gizemci anlam
52. Mutlak/tek anlam
53. Mübalağalı anlam
54. Müphem/şüpheli/ şaşsı anlam
55. Nötr anlam
56. Objektif/yeni kategorik anlam
57. Olumlu anlam
58. Olumsuz anlam
59. Örtülü/örtmece/dolaylı/ tabu anlam

60. Pekiştirme anlamı
61. Psikolojik baskı anlamı
62. Poetik/ şiirsel anlam
63. Pragmatik/ öğretici anlam
64. Soru/ istifham anlamı
65. Soyut/ manevi/temsili teşbihe bağlı anlam ve somut anlam
 - a. *Ahlakî anlam*
 - b. *Alegorik anlam*
 - c. *Mistik anlam*
 - d. *Somutlaştırma*
66. Sözcük grubu anlamı
67. Sözlük anlamı
68. Tarihî anlam
69. Taşınan/ transfer anlam
70. Telmihten doğan anlam
71. Terim anlamı
72. Ters/tezat/ zıt/ karşıt anlam
73. Toplumsal ve bireysel/ kinayeli anlam
74. Türemiş anlam
75. Uzak/ tevriye anlam
 - a. *Tevriyede uzak anlam*
76. Üslûp anlamı
77. Üst anlam
78. Yan anlam/yakıştırma/ çağrışımlar
 - a. *Benzerlik ve bitişiklik yan anlamları*
 - i. İşaretlenen benzerlik anlamı
 - ii. İşaretleyen benzerlik anlamı
 - iii. İşaretleyen bitişiklik anlamı
 - iv. İşaretlenen bitişiklik anlamı
 - b. *Yan anlam tipleri*
 - i. Tematik yan anlamlar
 - ii. Karakter anlatan yan anlamlar

- iii. Yönlendirici / telkinî yan anlamlar
- iv. Kültürel yan anlamlar
- 79. Yanlış adlandırma/galat anlamı
- 80. Yakınlık anlamı
- 81. Yakın/ eş anlam
- 82. Yansıma/ refleks anlam
- 83. Yek ahenk/ bütüncül anlam
- 84. Yönlendirici anlam
- 85. Zayıf anlam/ arıklayış
- 86. Zihnî anlam
- 87. Zihinsel anlam/ düşünme anlamı (Hazar, 2014: 70-141).

“J. Lyons anlam türlerini iletişim türleri içinde, onlarla bağıntılı olarak ele almakta, **betimleyici**, **toplumsal** ve **anlatıcı** olmak üzere üç anlamsal bildirme tipi, üç anlam türü belirlemektedir. Bunlardan ilki, belli bir betimleme işlevini yerine getiren ve bunun dışında, ek niteliğinde, betimleme dışındaki bilgi ya da bildiriği içermeyen anlam türüdür. Birbirinden kesinlikle ayrılmayan öteki iki anlam türünden anlatıcı anlam, “konuşanın bütün özelliklerini içeren öğeler”, toplumsal anlam ise “toplumsal bağıntılar ve ilişkiler kurmak için kullanılan anlam görünümü biçiminde tanımlanmaktadır.” (Aksan, 2009: 175).

L. Bloomfield, anlamı, temel anlam ve yan anlam olmak üzere ikiye ayırmıştır. Anlamı ele alırken argo, arkaizm, tabu, ünlemler vb. kavramları da konunun içerisine dahil etmiştir. G. Leech, anlamın yedi türünün olduğunu ifade etmiştir. Bu türleri, kavram anlamı, yan anlam, sosyal ve duygu anlamı, çağrışım anlamı, kastedilen ve yorumlanan anlam, yansıyan ve eş dizimli anlam ve konu anlamı olarak sıralamıştır. Ahanov, Vinogradov’un tasnifini aktarmıştır. Bu tasnife göre anlam, nesnel anlam, mecaz anlam ve cümle anlamı olarak üçe ayrılmıştır. F. R. Palmer, gerçek anlam ve mecaz anlama ilave olarak, çağrışımlardan oluşan çağrışımsal bir anlam türünü de eklemiştir.

7.2. Anlam ve Anlam Alanı

Anlam ve anlam alanıyla ilgili, Saussure, Bloomfield, Lyons, Aksan, Vardar, Akerson, Karaağaç, Erol, Hazar gibi isimler ciddi araştırmalar yaparak, bu alana büyük katkı sağlayacak, önemli bilgiler ortaya koymuşlardır. Bu isimlerden bazılarının anlam tanımlarını aktarmak gerekirse, “Bugüne kadar anlamın çeşitli tanımları yapılmıştır. Vecihe Hatiboğlu (1982: 13) anlamı “Sözcüklerin veya davranışların zihinde uyandırdığı izlenim” şeklinde vermiş, Türkçe Sözlük’te de buna yakın bir tarif yapılarak “Bir kelimededen, bir sözden, bir davranış veya olgudan anlaşılan şey; bunların hatırlattığı düşünce veya nesne, mana” denmiştir. Berke Vardar (1998: 20), Açıklamalı Dilbilim Terimleri sözlüğünde “Dildeki bir birimin aktardığı ya da uyandırdığı kavram, tasarım, düşünce; içerik” tanımını verirken, Leonard Bloomfield (1933: 139), Language adlı kitabında anlam için “Konuşmacının dile getirdiği durumu ve dinleyicinin algıladığı cevabı ifade eden dil şeklidir” demektedir. Doğan Aksan (1990 III: 180) anlam için “Eğer tek anlamlı bir sözlüksel biçim birim, bir sözcük üzerinde duruluyorsa anlam, bunun dile aktardığı kavram, gösterilendir” açıklamasını yapmış, Zeynep Korkmaz (1992: 8), Gramer Terimleri Sözlüğü’nde “Kelimenin söz içindeki diğer unsurlarla bağlantılı olarak zihinde yarattığı kavramlardan her biri” tanımını vererek kelimenin kavram alanıyla ilgili yapılan tartışmalar hakkında da bir ipucu vermişler.” (Erol, 2018: 20). “Çağdaş dil bilimi şu görüşü benimser: “Kelimelerin anlamları yoktur, yalnızca kullanımları vardır”, “bir kelimenin anlamları, bunların kullanımlarının toplamından başka bir şey değildir”. Bu görüşe göre konuşma dışında anlam yoktur ve bir kelimenin konuşmadaki anlamı söz zincirinde öbür kelimelerle kurduğu ilişkilerle tanımlanır. Yani bir dil unsuru, ancak belli bir bağlam ve durum içinde gerçekten anlam taşıyabilir.” (Martinet 1985: 27; Vardar, 1998: 20; Erol, 2018: 21).

Anlamla birlikte anlam kazanma yollarını da araştıran Saussure, bunun iki şekilde kazanıldığını savunmuştur. Birincisinde, unsurların zaman ve mekan açısından birbirleriyle alakasının olması durumu söz konusuysen, ikincisinde unsurlar arasındaki zıtlık, anlam kazanımına vesile olmaktadır (Duranti, 1977: 164). Ullmann (1972: 49), anlam kazanma durumunun, kelimenin kullanıldığı bağlam dışında da var olduğunu ifade etmiştir. Bağlam içinde farklı farklı anlamlar kazanan kelimelerin temeldeki anlamı sayesinde sözlüklerin hazırlandığını savunmuştur.

Anlamla ilgili olarak değinilmesi gereken bir diğer konu da anlam alanı konusudur. Anlam alanı, işitildiğinde aynı ya da benzer kavramları çağrıştıran bir kelimenin, çağrıştırdığı kavramların oluşturduğu alandır. farklı ifadelerle tanımlanmaktadır. “Anlam alanı, aynı kavram alanına giren kelimelerin seslere dökülmüş ifadelerinin oluşturduğu bütün olarak da tanımlanabilir. Bu yüzden de bugün kavram alanı ve anlam alanı terimleri çok sık şekilde birbirinin yerine kullanılmaktadır.” (Erol, 2018: 23). “Dilciler ve filozoflar dillerdeki anlamın açıklamasını üç şekilde yaparlar:

- a) kelime anlamının doğasının tanımlanmasıyla,
- b) cümle anlamının doğasının tanımlanmasıyla,
- c) iletişimin gelişimini açıklayarak. Dolayısıyla anlamı açıklayabilmek için en azından üç tane muhtemel başlangıç noktası vardır: Kelimelerin anlamı, cümlelerin yorumu ve iletişim sırasında konuşmacının taşımaya niyetlendiği şey.” (Kempson, 1977: 11-12; Erol, 2018: 23). Küsmek kelimesinin çağrıştırdığı, gücenmek, darılmak, incinmek, kırılmak gibi kelimeler, küsmek kelimesiyle ortak bir anlam alanına sahiptir.

Mehmet Hazar, “Türkçe (Sözcük) Anlam Bilimi” adlı eserinde, anlam alanını iki ana başlık altında incelemiştir: Birincisi, işlevsel anlam alanı, diğeri de özek/çekirdek anlam alanı. Bu alanları şu ifadelerle açıklamıştır:

A. İşlevsel Anlam Alanı: “Bağımsız anlam birimlerinde durum böyleyken bağımlı anlam birimlerinde ise işlevsel anlam alanı ortaya çıkar. Lehçeler arası aktarmada öznenin nesne üzerindeki etkisiyle ettirgenlik eki kullanmadan sadece anlamda ettirgenlik görülür.” (Hazar, 2014: 145).

B. Özek/Çekirdek Alan: “Cümledeki en az iki öge arasındaki bağa denir (Vardar, 2002: 59). Bir kelimenin anlamında değişmeyen, aynı kalan bir anlam çekirdeği vardır, bunlara çekirdek sem denir.” (Hazar, 2014: 146).

7.3. Anlam Birimler ve Anlam Birimcikler

Anlam birim, anlam ayırt eden en küçük öge olarak tanımlanabilir. Gösterge, kavram ve anlam ilişkisi içerisinde görev alan dil bilimsel bir unsurdur. İçerik ve addan oluşan, semem adıyla da bilinen bu unsur, anlam bilimi kapsamında değerlendirilir. Anlam birimlerin içerisinde yer alan, daha alt özellikler içeren unsura da anlam birimcik, diğer

bir adıyla da sem denir. Türk dili dikkate alındığında, anlam taşıyan en küçük bağımsız birimler sözcüklerdir. Ekler de anlam taşıyan ama bağımlı olan dil unsurlarıdır. Zeynep Korkmaz, sözcüğün esas manasına, kavram çekirdeği dendiğini ifade etmiştir. Bu anlamlar kimi zaman varlığını temel anlam olarak devam ettirmiş, kimi zaman yan anlam niteliği kazanarak varlığını sürdürmüş, kimi zaman da ne temel anlamını ne yan anlamını devam ettirebilmiştir. Bu durumda da, ya bambaşka bir anlam kazanmışlar, ya da unutulmuşlardır.

Anlam birimle ilgili olan ve üzerinde durulması gereken bir konu da ayrıştırma konusudur. Anlam konusuyla yakından alakalı bir mesele olan anlam birimlere ayrıştırma mevzusu, çözümlenme sayesinde sağlanmaktadır. Martinet, çözümlenme ile sağlanan bu işlemin, gösterenlerin ses birimlere ayrıştırılmasını sağlayan işleme benzer bir işlem olduğunu ve anlam birimlerin yapısındaki farklılık sebebiyle de karmaşık bir işlem haline geldiğini belirtmiştir. Karmaşıklık oluşmasında, hem dilden dile meydana gelen değişikliklerin hem de aynı dil içinde var olan farklılıkların etkisinin olduğunu dile getiren Martinet, bu değişimleri inceleme işinin biçim bilimi üzerinde çalışanlara düştüğünü ifade etmiştir.

Anlam birimlerin türlerine değinmek gerekirse, Martinet'in anlam birimlerini, özerk anlam birimler ve işlevsel anlam birimler olmak üzere ikiye ayırdığını söylemek gerekir. Özerk anlam biriminin, geçtiği cümlede kurduğu bağlantı, cümlenin diğer öğeleriyle olan bağlantısı sonucunda gerçekleşmez. Taşıdığı zorunlu anlam ile ilişkilidir. İşlevsel anlam birimler ise, diğer bir anlam biriminin fonksiyonunun şekillenmesine, belirlenmesine katkı sağlayan anlam birimleridir. Akerson, da dilde anlam oluşturan birimlerle ilgili olarak şu ifadeleri kullanmıştır: “Dilde anlam oluşturan birimler, bağımlı ve bağımsız olmak üzere ikiye ayrılırlar. Bağımlı birimler dilbilgisel birimlerdir, tek başlarına anlam taşımazlar, tek başlarına bulunamazlar da. Tüm çekim takıları, yapı ekleri bu kümeye girer. Bağımsız birimler ise tek başlarına anlam taşırlar ve tek başlarına bulunabilirler (su, bardak, cinayet gibi). Aradaki ayırım biraz kaypak olduğu gibi, her zaman sınır çizgisi bu kadar açık seçik çizilemez. Gene, tek başlarına anlam taşıyan fiil kökleri hemen hiç bir zaman yalın durumda bulunmazlar, kök bağımsız olmakla birlikte, hep bağımlı öğelerle birlikte, ancak bu öğelerle kullanım

alanına girebilir. Ayrıca, değişik dilbilgisi akımlarının bağımlı bağımsız birimlere verdikleri adlar da değişiktir. Sözcük derken, içinde en az bir bağımsız birim bulunan, yalın ya da karmaşık, sözlükte madde başı olabilecek bir birimi kastediyoruz. Örneğin; sulak, bir bağımsız (su) bir de bağımlı (-lak) birimden oluşan bir sözcüktür, karmaşıktır. Madde başı olabilir. Anlam alanında bizim üstünde duracağımız en küçük birimler sözcükler olacaktır.” (Akerson, 1991: 58).

7.4. Anlam Belirleyicileri ve Ayırıcıları

Anlam konusu içerisinde yer alan bir diğer konu da anlam belirleyici ve anlam ayırıcı dil unsurlardır. Dil belli kurallar dâhilinde varlığını sürdüren ve kendini geliştiren bir olgudur. Anlam belirleyiciler ve ayırıcılar da bu kurallar dâhilinde anlamı çevreler. Bu aşamada bağlamın da etkisi oldukça fazladır. Bağlam içerisinde kelimelerin tutarlılığı ve doğruluğu da anlamı şekillendiren unsurlardan sayılabilir. Her sözcük biriminin, bazı anlam belirleyici özellikler taşıdığı fikri, birçok yabancı dil bilimci tarafından kabul gören bir varsayım olarak karşımıza çıkar. Kimi anlam bilimciler bu belirleyicileri anlam birimcik (sem) olarak ele almışlardır.

“İnsan zihninde dünya bilgisine, kazanılmış deneyimlere bağlı olarak yaşıyan bu özellikler ‘Kadın kuzuyu besledi.’ gibi bir tümcenin anlamlı, kabul edilebilir, doğru bir tümce olarak üretilmesini ve algılanmasını sağlar.” (Aksan, 2006: 48-49). “Biz bunun yerine, örneğin; ‘Kadın iskemleyi besledi.’ diyecek olursak iskemle'nin belirleyicileriyle beslemek eyleminin belirleyicileri bağdaşamayacağı için bu, mantıklı, kabul edilebilir bir tümce olmayacaktır. İşte, sözcüklerin daha büyük bileşimlere bağlanabilmesini sağlayan yönlendirme kuralları (projection rules) bu tür bağlantıların yerine, doğru, mantığa uygun tamlamaların ve tümcelerin kurulmasını olanaklı kılar. Biz kadın terliği gibi bir tamlama kurabildiğimiz halde normal olarak -tıpkı yukarıdaki tümcedeki gibi- yerinde olmayan bir bağdaştırma ile lokomotif terliği gibi bir yapay tamlamaya gidersek bu, alışılmışın dışında, mantığa uymayan bir bağdaştırma olur. Çünkü terlik, yalnızca insanların ayaklarına giydikleri bir nesnedir.” (Aksan, 2006: 49-50).

Anlam ayırıcılar konusuna geldiğimizde de yine aynı durumla karşı karşıya kalmaktayız. “Bunlar sözcüğün en belirgin niteliklerini gösterir. Örneğin keman,

viyolonsel, flüt, piyano gibi dört müzik aletini ele alırsak ilk ikisi yaylı, üçüncüsü nefesli, dördüncüsü vurmali çalgılar olarak, ayrıca 'küçük' ve 'büyük' biçiminde nitelenebilir. Ancak her birinin ortak anlam ayırıcısı 'müzik aleti'dir. Başka nesnelere bakacak olursak iskemle'nin anlam ayırıcısı 'oturacak', kurşunkalem'in ise 'yazma aracı'dır." (Aksan, 2006: 50).

7.5. Sözcük ve Anlam

Sözcük ve anlam denildiğinde ilk akla gelen şey, sözcüğün göstergeyle olan ilişkisidir. "Kağıdın iki yüzü" tabiriyle özdeşleştirilen gösterge, bir nevi sözcükle birlikte somutlaşır. O şekilde de içinde taşıdığı anlamı dışarı aktarır. "Her ne kadar bugüne kadar anlamın kesin ve herkesçe benimsenen bir tanımını yapılamamışsa da, göstergeden yola çıkılarak önce göndergesel ve yan anlamları, uyandırdıkları tasarımları hesaba katarak sözcüğe dayalı bir anlamdan söz edilebilir. Öte yandan, burada göz ardı edilmemesi gereken bir gerçek vardır. Tek tek göstergeleri hiçbir zaman anlamdan bütünüyle soyutlayarak ele alamayız. Yalnızca tekanlamlı göstergeler (oksijen, üzengi, merdiven... gibi) değil, çokanlamlı öğeler (baş, kol, ayak; sürmek, parlamak... gibi) de söylendiğinde göndergesel anlamlarının hemen zihnimizde aydınlandığını, devreye girdiğini görürüz. Ullmann'ın da belirttiği gibi eğer sözcükler bağlam dışında var olmasaydı bir sözlük yazılamazdı. Biz bu bakımdan anlamın türlerinin de göz önünde tutulup uzlaşım sal bir birim olarak sözcük anlamı'ndan söz edilebileceği kanısındayız. Öte yandan, hemen anımsanmalıdır ki, bir göstergenin çeşitli kullanımları, yeni anlamları çeşitli aktarmalar, özellikle deyim aktarmaları yoluyla, o gösterge kullanıldıkça, zaman içinde ortaya çıkar. Başlangıçta bir göstergenin mutlaka bir nesneyi, bir duyguyu, bir kavramı adlandırması söz konusudur. Örneğin göz, başlangıçta yalnızca insanın görme organını anlatmak üzere kullanılmış, zamanla, onunla bir yönden ilişkisi, yakınlığı, benzerliği bulunan başka kavramlara yaklaştırılarak 'kaynak' (su), 'delik', 'bölme' 'ağacın tomurcuklu yeri' gibi somut, 'nazar' gibi soyut yan anlamlar kazanmıştır." (Aksan, 2006: 45-46).

Sözcüğün anlamı üzerinde duran ve bu konuda çeşitli çalışmalar ortaya koyan araştırmacılardan biri de Wittgenstein'dir. Wittgenstein, sözcüğün anlamının, dil içerisindeki kullanımı sayesinde oluştuğunu, yani anlamın değil de kullanımın var

olduğunu ifade etmiştir. Bu fikri benimseyen başka isimler de olmuştur. Firth, bir ögenin anlamını, ilişki kurduğu başka öğelerle birlikte kazandığını savunmuş ve bağlam üzerinde durmuştur. Greimas de, Firth gibi düşünmüş ve anlamın öğeler arasındaki bağıntıyla şekillendiğini vurgulamıştır. Bağıntıdan kasıt olarak da, iki ögenin birlikte kavranabilmesi için belirleyici olan, ortak yanları ve başkalıkları kastedilmiştir. Örnek olarak, gemi kelimesini örnek gösteren Aksan, yolcu gemisi ve yük gemisi tamlamalarında, gemi kelimesinin ortak tarafı karşıladığını, yolcu ve yük kelimelerinin ise başkalık kısmına örnek olduğunu aktarmıştır. Bütün bu görüş ve düşünceler etrafında, çoğu dil bilimcinin kabul ettiği görüş, kelimeler, bağlam içerisinde başka başka anlamlar kazanmış olsa da, her kelimenin sözlükte yer alabilecek bir temel anlama sahip olduğu görüşüdür.

Bütün bu bilgiler doğrultusunda sözcük anlam bilimi (lexical semantics) ve sözcüğün anlam yapısı ile ilgili olarak Aksan şu ifadelerle yer vermiştir: **“Dilde birer “gösterge” niteliğiyle yer alan, insanın dünya bilgisine dayalı birtakım belirleyicileri bulunan sözcüklerin belli bir bağlam ve belli bir konu içinde ilettikleri kavram.”** (Aksan, 2006: 48). “Çocuğun dil edinimi sırasında nesnelere, olayların, devinimlerin ve bunlara ilişkin çeşitli niteliklerin sözcüklere bağlı olarak algılandığı bir gerçektir. İnsan zihninde yerleşen anadiline ait sözvarlığı içindeki gösterge ya da sözcüksel birimlerin, insanın dünya bilgisine, kişisel deneyimlerine bağlı olarak birtakım anlam belirleyici ve ayırıcıları da vardır.” (Aksan, 2006: 48) ve bunlar anlam açısından oldukça önemli dil unsurlarıdır. Bierwisch, Lutzeier, Picoche, Katz, Fodor, Nida gibi araştırmacılar, bu önemli unsurlar üzerinde araştırmalar yaparak, anlam yapılarını ve anlamı oluşturan nitelikleri daha net bir şekilde ortaya koymaya çalışmışlardır.

7.6. Sözcük Boyutunda Anlam Çözümlemesi

Anlam çözümlemesi, sözcüğün anlamının değişim sürecini ve aşamalarını inceleme eylemidir. Bu sayede dilin gelişimi ve söz varlığındaki zenginlik daha net bir şekilde ortaya çıkar. Anlam çözümlemesinin niçin yapıldığına dair bir yazı kaleme alan Karaağaç, durumu maddeler halinde açıklamıştır:

1. “Dilbilgisel yapıdan anlam çıkarma yollarını açıklamak ve bir dilin anlam örgüsünü veya dil içi dünya görüşünü anlamak. Anlam çözümlemesi; dillerin gerek

kök sözlerinde gerekse yapımlık bağlı birimlerle elde edilen türemiş gövdelerinde veya çekimlik bağlı birimlerle kurulan söz dizimlerinde ortaya çıkan anlam değişmelerini incelemek, böylece o dil konuşucularının önceki ve sonraki bilgi ilişkilerini belirleyerek, o dilin anlam örgüsünü ve dil içi dünya görüşünü ortaya koyma çalışmalarıdır. Değiştirme, dillerin hem ses-biçim hem de anlam düzlemlerinde yapılmaktadır. Değiştirme, bir dilin, büyük kısmı bütün dillerde ortak olan her türden türetme, yer değiştirme, ön, iç ve son ses türeme ve düşmeleri ile ünlü ve ünsüz değişmeleri gibi biçim değiştirmeleri yanında, bir toplumun hangi yeni bilgiyi hangi eski bilgi ile ilişkilendirdiğini ifade eden anlam değiştirmelerini kapsamaktadır.” (Karaağaç, 2015: 337). “Dillerin anlam yapıları üzerinde yapılan çalışmalar ise, bize, oldukça farklı bir tablo sunmaktadırlar. Dillerdeki anlam değiştirme yollarını daralma, genişleme, iyileşme, kötüleşme vb. gibi başlıklar altında sınıflandırmak mümkün olsa da, sözlerin kök ve türevleri arasındaki anlam ilişkisi, dilden dile büyük farklılıklar göstermektedir. Bu ise, değişik dillerde üreten kişilerin önceki bilgi-sonraki bilgi, alt bilgi-üst bilgi veya yaşlı bilgi-genç bilgi ilişkisinin farklılığından kaynaklanmaktadır.” (Karaağaç, 2015: 337).

“İnsanoğlunun yeni bilgilere hep eski bilgilerin gölgesinde ulaştığı bilinen bir gerçektir. Kişi veya toplum, yeni bir bilgiye kendisi ulaşmışsa, onu, hemen eski bilgilerinden birinin adı olan bir sözü değiştirerek adlandırır. Daha doğrusu, yeni bilgi, eski bilgiden türetilerek adıyla birlikte doğar. Böylece, eski bilgilerin adları ile yeni bilgilerin adları arasında bazılarının “dil içi dünya görüşü” dedikleri eski bilgi ile yeni bilginin ilişkilendirilme zinciri ortaya çıkar. Dillerin ses-biçim ve anlam değiştirmeleri, eski bilgi-yeni bilgi ilişkisini ifade etmektedir.” (Karaağaç, 2015: 338). “Sözlerin anlam ilişkilerinin sadece ses değişmelerini açıklamak için bir araç olarak kullanıldığını görüyoruz. Oysa, dillerin bireysel olan ses yapıları, sosyal olan anlam yapılarına oranla oldukça hızlı değişmektedir. Bu yüzden, bugün, hiçbir ses benzerliği bulunmayan sözlerden aynı söz ailesinin üyeleri gibi, sesleri aynı olan sözlerden de ayrı sözler olarak söz edebilmekteyiz.” (Karaağaç, 2015: 338).

2. “Başka Dillerden Öğrenilen Bilgileri Belirlemek.” (Karaağaç, 2015: 339).

3. “Bir Dili Kullananların Dil Ve Düşünce Dünyalarındaki Değişmeleri İzlemek.”

(Karaağaç, 2015: 340).

7.7. Temel (Göndergesel, Düz, Asıl, Nesnel, Kök, Kavramsal) Anlam

Kelime işitildiği zaman, akla gelen ilk anlam, o kelimenin temel anlamıdır. Temel, göndergesel, düz vb. farklı adlandırmaları olan bu anlam türü, diğer anlam türlerinin de zeminini oluşturan anlam türüdür. Bu anlam türünün de, diğer anlam türlerinde olduğu gibi, kendine özgü oluşum şekilleri, kuralları ve özellikleri vardır. Temel anlam, düz anlam, herhangi bir göstergenin, kavramsal içeriğine karşılık gelir. “Düzanlam aynı zamanda kavramsal anlam olarak da kullanılır; çünkü düzanlam bir göstergenin kavramsal içeriğidir. Sözcüklerin anlamları ile ilgilenen kişilerin ilk başvurdukları şey, bir sözcüğün düz ya da kavramsal anlamını yakalamaktır. Bir sözcüğün düz ya da kavramsal anlamı, sözlüğün genel kullanım bağlamındaki anlamının temel, zorunlu bileşenlerini içerir.” (Kılıç, 2009: 35).

Hazar, temel anlama, temel sözcükler açısından yaklaşarak şu ifadeleri kullanmıştır: “Sözcüğün basit, ilk, asıl, düz, en yaygın anlamına temel anlam denir. Bir de temel sözcükler vardır. İnsanoğlu en yakın varlıkları adlandırır. İlk bakışta görülen, etkileyici izlenim oluşturan varlıklar temel sözcüklerdir. Temel sözcükler güçlü ve işlevli olanlardır. Ne çok özel, ne de genel anlamları içerir. Temel sözcükler çoğu kez yalnızca bir yüzey adıdır. Ana temel sözcükler (organ adları) sıklık sözlüklerinde daha çok görülürler. Ana temel sözcükler yerleşiktirler ve iyice bilinirler. Ana temel sözcükler daha az yapım eki alırlar ve daha az mecazlaşırlar. Ana temel sözcük yan sözcüğün kategorisine girmez. Ana temel sözcükler daha iyi korunurlar, ödünçlenmezler. Yakınlaştıkça ve zaman geçtikçe tali özellikler dikkat çeker.” (Hazar, 2014: 153). Türkçede diş’in temel anlamı “ağzımızdaki sert ve ısırıp koparmaya yarayan organlardan her biri”, göz’ün “görme organı”; kızmak eyleminin ise “ısı verecek kadar sıcaklığı artmak”tır. Taş göstergesiyle de “doğadaki sert nesne” anlatılmıştır.” (Aksan, 2009: 180).

Karaağaç, göstergelerin nedensiz kullanımları üzerinden temel anlamı ele almış ve şu ifaderi kullanmıştır: “Dil birimlerinin nedensiz kullanımları, onların düz anlamlarını verir. Gösterge ile gösterilen arasında, nedensiz, fakat saymaca ve toplumsal uzlaşmaya dayalı bir ilişkinin olduğu göstergeler olan dil birimleri, düz anlamlı göstergelerdir.

Dillerin sözlük birimleri, böyle, nedensiz göstergelerdir; gösterge ile gösterilen arasında herhangi bir gerçek ve doğal ilişki yoktur; gösterge-gösterilen ilişkisi, saymaca, yapay ve toplumsal uzlaşmaya dayalı bir ilişkidir. Saymaca gösterge, yorumlayan olmasaydı kendisini gösterge yapan özelliği yitirecek olan bir göstergedir. Bir başka deyişle, saymaca ve nedensiz gösterge, insanlar arasındaki bir uzlaşmaya dayanan göstergedir. Dil birimlerini, saymaca ve nedensiz göstergeler olarak kullanmak, onları gerçek ve düz anlamlarında kullanmak demektir. Düz anlam, kök anlam veya temel anlamın belirlenmesinde en etkili ölçek, somut anlam ve soyut anlam ilişkisidir. Soyut anlam, somut anlama göre çok daha yeni anlamdır.” (Karaağaç, 2015: 316)

Temel anlama, gönderge açısından yaklaşan Aksan ise, şu ifadeleri kullanmıştır: “Anlambilim açısından dünyadaki nesnelere, adlandırılan şeylere gönderge (referent) denir. Eğer belli bir bağlam ve konu içinde olmaksızın tek tek sözcüklerden yola çıkarak örneğin bir kedi, bir çiçek, bir balık göstergelerini ele alacak olursak bunlar söylendiğinde ya da yazılı olarak önümüze geldiğinde zihnimizde bir tasarım, bir görüntü oluşturdukları görülür ki, bu görüntüler köpek, ot ya da kuş göstergelerinden bütün bütün farklıdır. İşte biz, örneğin kedi sözcüğü söylendiğinde zihnimizde beliren bu tasarıma temel anlam ögesi (denotation) adını veriyoruz. Bilginlerin kimi zaman değişik adlarla ve yorumlarla değindikleri bu tasarım, zihnimizde canlanan bu imge, sözcük açısından düşünülünce sözcüğün göndergesel anlam'ı (denotative meaning, referential meaning) olmaktadır. Her ne kadar yerine göre, değişik bağlamlar içinde başka başka kavramları yansıtsalar da tilki, dolap, kuru, parlamak gibi değişik sözcük türlerinden öğeler, bunları dinleyen ya da okuyan kimseye ilk olarak genellikle bu ilk anlamı, temel anlamı aktarırlar. Kimi sözcüklerin dile getirdikleri göndergesel anlamların bir bölümü gerçekten, belli bir sınıfı gösteren, genel kavram niteliğindeki öğelerdir. Örneğin; çiçek, balık sözcükleri böyledir; birtakım bitkilerin (menekşe, papatya, lale gibi) ya da balık türlerinin (barbunya, hamsi, istavrit gibi) ortak niteliklerine dayanılarak meydana getirilmişlerdir.” (Aksan, 2006: 50-51).

Korkmaz (1992: 149) da, Aksan gibi düşünmüş ve temel anlam ile “denotation” kavramı arasındaki ilişki üzerinde durmuştur. Lyons (1981: 153), temel anlamın farklı bir yönüne değinerek, dildeki bir kelimenin, başka bir dildeki kelimeyle, aynı asıl

anlama sahip olamayacağını ifade etmiştir. Sonuç olarak, temel anlam, akla gelen, zihinde tasarlanan ilk anlamdır. Yan anlamlar da temel anlamların geçirdiği çeşitli anlam olaylarıyla birlikte ortaya çıkar. Bu anlam olaylarının gerçekleşmesinde de, benzetmeler, aktarmalar vb. unsurlar etkilidir. Dolayısıyla bu iki anlam türü arasında sıkı bir bağ söz konusudur.

7.8. Yan (Yazınsal, Eğretilmeli, Mecaz, Metaforik) Anlam

Yan anlam, birçok farklı adla da bilinen, temel anlamdan sonra gelen ikincil anlamdır. Üzerinde oldukça fazla çalışma yapılan bu anlam türüyle ilgili olarak, pek çok da tanım yapılmıştır. Karaağaç, gösterge merkezli bir tanım yaparak şu ifadeleri kullanmıştır: “Yan anlam, diğer adıyla eğretilmeli anlam, sosyal, nedensiz ve saymaca bir gösteren-gösterilen ilişkisine sahip dil göstergelerinin nedenli kullanımınıdır.” (Karaağaç, 2015: 317). “Dil birimlerinin nedenli kullanımları, onların yan anlamlarını veya eğretilmeli anlamlarını verir. Eğretilmeli anlam, mecaz veya metaforik anlam, ancak, bir sözlük biriminin nedenli kullanımıyla ve ancak söz diziminde gerçekleştirilebilir. Eğretilmeler, bir varlığı ve dolayısıyla adını benzerlik, neden- sonuç, parça-bütün, teklik-çokluk veya herhangi bir ilişkiyle, bir başka varlığa işaret etmek için kullanan göstergelerdir. Bunlar, gösterilen varlık ile benzerlik, neden, sonuç, eşitlik, parçalık, bütünlük vb. gibi herhangi bir türden ilişkisi olan, yani nedenli olan göstergelerdir; yani belirtici gösterge, iki varlık arasındaki gerçek bir çağrışıma dayanır. Göstergenin göstereni ile gösterileni arasında toplumsal veya bireysel bir bağ kurulmuşsa, bu gösterge, belirtici gösterge veya nedenli gösterge olur. Burada gösteren ile gösterilen arasında, herhangi bir çağrışıma dayalı nedenli bir ilişkisi söz konusudur. Bu nedenle, eğretilmeli anlam, bireysel veya toplumsal olabilir. Bu göstergeler, dil kullanımı veya söz dizimi kaynaklı oldukları için, gösterilen ile nedenli bir ilişki içindedirler. İşte eğretilme yapmak demek, nedensiz olan sözlük birimlerini, söz diziminde nedenli olarak kullanmak demektir.” (Karaağaç, 2015: 316-317). Sonuç olarak, eğretilme, nedensiz sözlük birimlerinin, herhangi bir ilişkiyle, yani kurulan bir ilişkiyle, nedenli olarak kullanılmasıdır. Kurulan ilişkinin yapısına göre, bu eğretilme, sosyal veya bireysel olabilir. Dil kullanımında kurulan herhangi bir ilişkiyle nedenli hale gelen ve bu ilişkiye bağlı olarak kazanılan yan anlam veya eğretilmeli anlam, söz konusu ilişkinin türüne göre de sınıflandırılabilir.” (Karaağaç, 2015: 320).

Karaağaç gibi Kılıç da, yan anlam üzerinde çalışmalar yapmış ve yan anlamı, kişisel değerlendirmeler ve yorumlar açısından ele almıştır. Temel anlama bağlı olarak oluşan bu anlamın, kişinin algısıyla, yorumuyla ve kişide oluşan çağrışımlarla şekillendiğini dile getirmiştir. Dizge açısından da değerlendirme yapan Kılıç, dizgedeki ilk göstergenin temel anlamı gösterdiğini, diğerlerinin ise yan anlama karşılık geldiğini ifade etmiştir. Akerson, yan anlamların kalıplaşmış olabileceği gibi bireysel de olabileceğini söyleyerek yan anlamın, bu özelliği üzerinde açıklamalarda bulunmuştur. Kalıplaşmış yan anlamlara, atasözlerini ve deyişleri örnek göstermiştir. Bireysel yan anlamların ise, anlaşılmasının zor olduğunu ve kişiden kişiye farklı yorumlanabileceğini vurgulamıştır. Dolayısıyla Kılıç'ın ifade ettiği yorumlama fikrine benzerlik gösteren bir söylem kullanmıştır. G. Leech, yan anlamı, sınırsız ve sonuca bağlanmamış bir anlam türü olarak tanımlamıştır. Bilgilerin ve inançların, sınırsız ve ucu açık taraflarıyla bağdaştırarak bu yargıya ulaşmıştır.

Aksan, yan anlam konusunu örnekler üzerinden anlatarak tanımlamıştır: “Türkçedeki dil (en eski biçimi tıl, til), bugün ağızımızdaki organı anlatan bir temel anlam ögesine, dolayısıyla bir temel anlama sahiptir. Biçim ilişkisine, yakınlığına dayanılarak bu ad doğadaki, çevremizdeki nesnelere aktarılmış, 'nefesli çalgılardaki ince metal yaprak', 'terazi, kilit gibi aygıtlarda yassı, devinimli bölüm', doğada 'denize uzanan dar ve alçak kara parçası', 'makara içindeki oluklu, küçük tekerlek' gibi somut nesnelere de anlatır duruma gelmiştir. Aynı sözcük, pek çok dilde olduğu gibi, 'iletişimi sağlayan dizge', 'konuşma yeteneği' gibi soyut kavramları da anlatır duruma gelmiştir. Hayvanlarda gövdenin alt bölümündeki uzantıyı anlatan kuyruk, koyunlarda yağı taşıyan bölüme de ad olmuş, kuşlarda gövde arkasındaki tüy demetini göstermekten uçurtma, uçak gibi şeylere de aktarılarak 'kuyruğa benzer uzantı' anlamını da vermeye başlamıştır. Asıl ilginç olan 'halkın sıra beklerken oluşturduğu dizi' anlamını da biçim ilişkisi nedeniyle taşımaya başlaması ve nükteli bir anlatım eğilimleriyle birinin arkasından ayrılmayan 'kimsele de kuyruk, ... nin kuyruğu denmesidir.’ (Aksan, 2006: 59).

“Somut bir kavram olan çaylak göstergesi 'toy, deneyimsiz, acemi' gibi bir yan anlam kazanmış, torpil 'savaş gemilerindeki büyük su altı bombası' yine soyut bir kavramı da

kapsayarak 'kayıрма, kayırıcı, arka' kavramlarını anlatır duruma gelmiştir. Eğer çok kullanılan eylemlere göz atacak olursak bunların da bir sıra yan anlam ve kullanıma sahip olduğunu görürüz (Almak 40 kadar, gelmek 30'dan fazla, çekmek 30'dan fazla, vermek kadar değişik anlam ve kullanımla sözlüklerde yer alır). Bu durum sözlüklerin kullanım sıklıklarının artması, kullanım yerlerinin çokluğuyla orantılıdır; kimi bilgiler sözcüklerin bu niteliğinin, onların dil içinde "sağlıklı durumda" olduğunu gösterdiğini ileri sürerler. Türkçede sık kullanılan eylemlerden örneğin “geçmek” eylemini ele alacak olursak 'belli bir yerden ilerleyerek onu arkada bırakmak' biçimindeki temel anlamının yanında 'hastalığın bulaşması', 'okulda sınıfını başarıyla bitirmek', 'bir şeye gücün yetmemesi' (benden geçti gibi kullanımlar), bir olay için 'vuku bulmak', 'geride bırakma', 'müzik parçasını icra etmek' ... gibi yeni anlamlar kazanmış olduğunu görürüz. Temel anlamı 'bir şeye değmek' olan dokunmak da bir şeyi karıştırmak', 'bir şeyi yiyeceğin sağlığı bozması', 'bir olayın, bir davranışın, bir sanat yapının insanı etkileyip duygulandırması' gibi yan anlamlara sahiptir.” (Aksan, 2006: 59-60). “Bunların hepsinde, temel anlam dışındaki yeni anlam ve kullanımların söz konusu olduğu görülür. Her dilde, her göstergenin başlangıçta bir kavramın simgesi olduğu düşünülürse öteki kavramların sonradan eklendiği, sözcüklerin kullanıla kullanıla çokanamlı duruma geldiği kabul edilir.” (Aksan, 2006: 60).

Bu ve buna benzer örneklerin çoğaltılabileceği muhakkaktır. Dilde, oldukça geniş bir yer tutan bu konu ile ilgili olarak değinilmesi gereken bir diğer mesele de bu yan anlamların kazanılma meselesidir. Yan anlamların kazanılmasındaki en büyük etken aktarmalardır. Aktarmalar sayesinde bir kelime temel anlamının yanında başka bir anlam daha kazanabilmektedir. Bunun yanında yan anlamların kazanılmasında etkili olan başka anlam olayları da vardır. Ahanov, yan anlamların gelişme yollarını şu cümlelerle ifade etmiştir: “Ahanov (1993: 108), kelime anlamlarının değişmesinin, yan anlamlar kazanmasının, bazen deyim aktarması ve ad aktarması yoluyla, bazen de işlev birliği ve komşuluk yoluyla olduğunu söylemektedir. Ahanov’un belirttiklerine ek olarak benzetme, çok anlamlılık, eş anlamlılık, eş seslilik, bağlam gibi pek çok olayı da belirtmek gerekir.” (Erol, 2018: 31-32). “Her dilde yan anlamlar genellikle dört şekilde kelimelere bağlanır:

1. Somuta yeni somut anlamlar eklenmesi

2. Somuta yeni soyut anlamlar eklenmesi
3. Soyuta yeni soyut anlamlar eklenmesi
4. Soyuta yeni somut anlamlar eklenmesi.” (Erol, 2018: 32). Yan anlam konusuna etki eden bu anlam olaylarına, tezin ilerleyen kısımlarında, ayrıntılı bir şekilde yer verilecektir.

7.9. Tasarımlar ve İmgeler

Tasarım, zihinde canlandırılan, tasavvur edilen şeydir. İmge ise, algılanan herhangi bir şeyin bilince yansıyan şeklidir. İnsan beyninin en önemli özelliklerinden biri, zihinde var olan kavramların, görüldüğü ya da duyulduğu anda, birçok tasarımın ve imgenin canlanmasına sebep olmasıdır.

Duygu değeri konusunda da, yan anlam konusunda da ortak olan, zihinde oluşan şeyler, çağrışımlar, zaman zaman bu olayların karıştırılmasına sebep olmuştur. Bu durumla ilgili olarak Aksan, şu ifadeleri kullanmıştır: “Anlambilimde tasarımlar, yan anlam ve duygu değeri, birbirine çok karıştırılan ve çeşitli terimlerle anılan kavramlardır. Tasarımlar, imgeler konusu, birçok kez, aşağıda, ayrıca ele alacağımız duygu değeri ile de örtüşmekte, en azından her iki öge aynı göstergede, bir arada bulunabilmektedir. Biz, kendi anlayışımıza göre kavramları birbirinden ayırarak ve yalınlaştırarak tanımlayıp açıklamak istiyoruz.” (Aksan, 2006: 52-53). “Kavramlara, göstergelere bağlı bulunan bu tasarım ve imgeleri

A. Genel, belli bir toplumun kişilerine özgü,

B. Özel, kişisel

olmak üzere ikiye ayırıyoruz. Örneğin düğün ya da balık göstergelerinin belli birer temel anlam ögesi, dolayısıyla temel anlamı vardır (ilkinde 'evlenme nedeniyle yapılan tören, eğlence', ikincisinde 'suda yaşayan, yumurtayla çoğalan omurgalı hayvan'). Bunlar Türkçe konuşan kimselerin zihninde aşağı yukarı birbirine yakın genel tasarımları canlandırırlar. Özel tasarımlar ise kişinin yetiştiği çevreye, yaşam deneyimleri ne, kültür düzeyine, cinsiyetine ve kişisel duygularına göre değişebilir. Köyden hiç çıkmamış, yalnız köy düğünlerini bilen bir kimsedeki düğün tasarımlarıyla büyük kentlerde yetişmiş, belli bir yaşam düzeyindeki insandaki düğün tasarımları arasında farklar vardır. Hiç deniz görmemiş, plaja gitmemiş bir köylü çocuğu için plaj,

ancak gazete ve televizyonlardan görebilmişse, kendine özgü bir tasarım olarak kalacak, kıyıda, büyük kentlerde yaşayan ve plaja gidenlerinkinden bütün bütün ayrılacaktır. Bu örnekleri kolaylıkla artırabiliriz. Bunların dışında, tamamiyle kişisel nitelikte çağrışımlar da söz konusudur; bir sözcük bize bir olayı, bir kimseyi, bir anıyı, hatta bir melodiyi çağrıştırabilir.” (Aksan, 2006: 53-54).

Bütün bu bilgiler ve örnekler dahilinde, genel ve özel olmak üzere ikiye ayrılan tasarımlar, toplumsal ve bireysel algılar ile şekillenmektedir. Genel tasarımlarda, toplumun büyük kesiminde genel hatlarıyla, aynı çağrışımları yapma durumu söz konusuyken, özel tasarımlarda kişisel çağrışımlar söz konusudur. Özel tasarımlarda, kişiler arasındaki çağrışım çok farklı şekilde ve çok farklı düzeyde olabilir. Yaşanılan tecrübeler, bu farklılıkların oluşmasındaki en önemli etkenlerden biridir.

7.10. Duygu Değeri

Duygu değeri, kişiden kişiye değişen, anlamla bağlantılı bir olgudur. Herhangi bir şeyin insanda bıraktığı hissel etkiyi kapsar. Bu kavram içerisindeki en önemli ayrıntı ise kişisel tecrübelerdir. “Yaşanmışlıkla ilgili olarak bir göstergelye kişiöğlunda oluşan çağrışımlara *duygu değeri* denir. Yaşanmışlıklara göre sözcükler yeni duygu değerleri kazanabilir.” (Hazar, 2014: 150). “Bir göstergelye bağılı olarak insanda uyanan çeşitli duygular, beliren çağrışımlardır. Duygu değeri yan anlamların yanı sıra ya da onların dışında, bir göstergenin dile getirdiğı duygular, değişik tasarımlardır.” (Aksan, 2009: 194-195). Duygu değeri konusunu kimi araştırmacılar duygusal anlam, kimi araştırmacılar etkileyici içerik adı altında incelemişlerdir. Aksan, duygu değerininin, duygusal anlamı karşıladığını ifade etmiştir.

Şiir dilinde çok fazla yer verilen, duygu değeri taşıyan öğeler, dilin şiirsel işlevini ortaya çıkarır. Böylece de sözcüklerin, insanlarda uyandırdıkları tasarım ve imgeler, duygu değeriyle birlikte daha da pekişir ve etki alanları da artar. Kesin ve açık bir ifadeyi yansıtmayan, duygularla ve tasarımlarla şekillenen duygu değeri, hem özneliğı hem de değişimi içerisinde barındırır.

7.11. Yerlileştirme (Halk Etimolojisi)

Yerlileştirme, yabancı dilden alınan kelimelerin zaman içerisinde Türkçenin kurallarına uygun hale getirilmesi ve o şekilde kullanılmaya devam edilerek alıntı kelimelerin Türkçeleştirilmesidir. Diğer bir ifadeyle, yabancı bir ögenin, sesçe ona yakın olan yerli ögelerle yerlileştirilmesi olayıdır. Bu olayın gerçekleştirilmesindeki en önemli rolü halk oynamaktadır. Yerlileştirme örneklerine bakıldığında birçoğunun ağız özellikleri doğrultusunda değişim gösterdiği görülmektedir. Aksan, eserinde, konuyla ilgili olarak şu örneklere yer vermiştir: “(Hydrangea) hortensia bitki adı Türkçeye XX. yüzyıl başlarında girmiş, ortansiya ve ortanča biçimlerinde kullanıldıktan sonra Türkçedeki ortanca sıfatıyla birleştirilerek “ortanca”ya dönmüştür. Yine aynı doğrultuda, “Hint hurması” anlamına gelen temr-i hindî tamlaması halka yabancı gelmiş, buna sesçe yakın olan “demirhindi”ye döndürülerek yerlileştirilmiştir.” (Aksan, 2009: 198).

Yerlileştirme konusuyla ilgili olarak, genel kabul gören görüş, üç farklı türünün bulunduğu görüşüdür. Bunlar:

- a) Yabancı ya da kökeni bilinmeyen bir ögeye, ses çağrışımı aracıyla ve gösterdiği nesneyle ilişkili bulunmayan bir yerli sözcüğün yakıştırılması. **Ortanca ve demirhindi** kelimeleri örnek olarak gösterilebilir.” (Aksan, 2009: 198).
- b) “Yabancı ya da kaynağı bilinmeyen ögeye, çoğu kez bilinçli olarak bir yerli sözcüğün yakıştırılması. Bu yakıştırma kimi kez bilgince karşılıklar bulma yoluyla gerçekleşmektedir. Örneğin, Yunanca **prason** sözcüğünden gelen **pirasa** bir zamanlar Farsça “pir” ve Arapça “hasa” sözcüklerinden yapılan “pürhasa” biçiminde açıklanmakta, böylece sağlığa yararlı nitelikleri olduğu ileri sürülmekteydi.” (Aksan, 2009: 199).
- c) “Yabancı ya da kaynağı bilinmeyen ögeyle yerli öge arasında anlam ilgisi kurulması biçiminde belirlediğimiz türün ise başka dillerde olduğu gibi, Türkçede de örnekleri vardır: Fransızca garde-robe Türkçede gardrop biçiminde kullanılırken halk dilinde gardolap biçiminde söylenir. Bu son örnekte bir benzeşmezlik eğiliminin yanı sıra, yabancı ögenin gösterileniyle dolap sözcüğünün anlam özellikleri arasındaki yakınlık etkili olmuştur.” (Aksan, 2009: 199).

Üç farklı yöntem kullanılarak yapılan yerileştirme olayı, Türk dilini hem söz varlığı açısından hem de anlam biliminin araştırma alanı olması sebebiyle anlam açısından zenginleştiren bir olay olarak karşımıza çıkar. Dilin ağız özellikleri de bu zenginleşmeyi sağlayan etmenlerden biridir.

7.12. Benzetme

Benzetme, hemen hemen her alanda yer alan, anlatımı zenginleştirmek ve güçlendirmek için kullanılan bir edebi sanat olarak karşımıza çıkar. Herhangi bir yönden birbirine benzeyen iki kavram arasında benzerlik ilgisi kurularak yapılan bu sanat, konuşma dilinde de kendisine oldukça geniş bir yer bulmuştur. “Benzetmeler, aktarmaların ilk aşamasıdır. Bir insan için kullanılan fitil gibi sarhoş benzetmesi, ikinci bir aşamada yalnızca fitilin söylenmesiyle bir deyim aktarmasına dönüşür. Keçi gibi inatçı benzetmesi de o ne keçidir ya da inatçı keçi kullanımında artık bir deyim aktarmasıdır. Eksiksiz benzetmelerde 4 ögenin varlığı söz konusudur. Bunu açıklamak için şu örneği ele alalım: Taş gibi sert çörek. Bu örnekte şu öğeler vardır: **1) Benzetmeye konu olan nesne, varlık, benzetilen (çörek), 2) Kendisine benzetilen (taş), 3) Benzetme yönü (sertlik), 4) Benzetme ilgeci (gibi).** Bu öğelerin biri ya da ikisi olmadan da benzetme oluşturulabilir: Taş gibi çörek ya da taş çörek gibi.” (Aksan, 2006: 61).

Benzetme kavramı üzerinde çalışma yapan Karaağaç, benzetme ile anlam arasındaki ilişkiyi inceleyerek, üç madde halinde açıklamıştır:

Benzerlik İlişisine Dayalı Eğretilmeli Anlam: “Birbirinden apayrı olan varlıklardan birinin, herhangi bir benzetme yönüyle bir başka varlığa işaret ettiği eğretilmeli anlamlardır. Bu tür eğretilmeler, çeşitli açılardan benzerliği bulunmayan iki şeyin, önemli bir açıdan nasıl benzerlik taşıyabileceğini gösteren karşılaştırmalardır. Ad+ad veya ad+eylem biçiminde başlıca iki kullanımı olan dillerde, yan yana getirilen ad ile ad veya ad ile eylem arasındaki ilişki, gerçek dünyada bulunmayan saymaca bir ilişki ise, zaten kendileri de saymaca olan bu ikili unsur arasında yeni bir alt katmana geçilmiş olur, daha alt bir anlama doğru yeni anlam dalları gelişmeye başlar. İşte buna eğretilme diyoruz.” (Karaağaç, 2015: 320-321). “Bu tür eğretilmeler, yapı ve yönlerine göre bazı farklılıklar taşırlar: benzeşim, mecaz-ı mürsel, kinaye, mecaz, mübalağa, mesel, alegori

gibi çeşitli söz sanatları, sözlere nedenli bir üçüncü eklem kazandırmanın, yani eğretilmeli anlamların başlangıç noktalarıdır.” (Karaağaç, 2015: 321).

Komşuluk İlişisine Dayalı Eğretilmeli Anlam: “Varlıklar arasındaki benzerlik dışındaki neden-sonuç, eşlik-zıtlık, parçalık-bütünlük, zaman-mekan, iş-araç, üretim-tüketim vb. türden ortak özellikler, birbirlerini çağrıştırmacı komşuluk ilişkileri yaratır. İşte, bu ortak özelliklere dayalı çağrışımlardan doğan eğretilmeler, komşuluk veya kapsamlayıcı eğretilmelerdir. Bir sözün anlam alanının komşu sözlerin alanlarına bulaşmasıdır. Aralarında komşuluk ilişkileri bulunan sözlerin kolayca birbirlerinin anlam alanlarını kapsadıkları görülür. Anlam değişme yollarının en genel olanı, bu tür zıtlık ilişkilerinden çok, sözün kullanıldığı ortamlardaki bilgilerle kurulan komşuluk ilişkileri yoluyla gerçekleşir. Komşuluk ilişkileri, benzerlik, parça-bütün, neden-sonuç vb. pek çok ilişkiye bağlı olup, asıl anlamdan başka bir anlama geçiş, yani bir kavramdan başka bir kavrama geçişle ilgili anlam değişmelerinin hepsini içine almaktadır.” (Karaağaç, 2015: 321-322).

Kültürel Ve Kurgusal Bir İlişkiye Dayalı Eğretilmeli Anlam: “Aralarında benzerlik veya herhangi bir türden komşuluk ilişkisi olduğu bilinmeyen, bireysel veya toplumsal kurgulara ve farzetmelere dayalı çağrışımların doğurduğu eğretilmelerdir. Bu tür eğretilmeler, bireyin veya toplumun bilgi birikimini, dünya görüşünü, kısacası kültürel kimliğini yansıtan kavramsal eğretilmelerdir. Kavramsal eğretilmeler, genellikle bireysel ve bazen de kültürel bir değer yarattığı kavramsal bir çağrışımdan kaynaklanan toplumsal kurgulardır; kültürel değerler sistemi içinde doğmuş anlamlardır. Sözlerin bu anlamları, benzerlik ve komşuluk ilişkiler dışındaki başka ve kurgusal ilişkiler kaynaklıdır. Sözlerin terim anlamları ile her türlü tabu, anlam iyileşmesi, anlam kötüleşmesi, anlam daralması ve anlam genişlemesi olayları sonucu doğan anlamları, toplumun her türlü kültür değerleri sonucu kurgulanan bireysel veya sosyal eğretilmeler sonucu doğmuştur.” (Karaağaç, 2015: 323).

7.12.1. Türkçede Benzetme

Türkçede benzetme konusunu ele almak için, öncelikli olarak ilk yazılı kaynaklar olan Köktürk yazıtlarındaki benzetme unsurlarını incelemek gerekir. Sonrasında da sonraki devirlerde benzetmenin yeri ve önemi konusunda çalışmalar yapmak doğru bir yol ve yöntem olacaktır. Türkçenin her döneminde var olan benzetme sanatı, tıpkı Türkçenin

diğer olayları gibi belli kurallar dâhilinde yapılmaktadır. “Bir nesnenin, varlığın niteliğini daha güçlü, daha etkili biçimde anlatmak üzere bir başka nesneden, daha belirgin niteliği olan bir varlıktan yararlanma eğilimi Türkçede de değişik yollardan, yaygın olarak gerçekleşmektedir. Türkçenin en eski evrelerinde de bugünkü gibi bir ilgeçle (teg) yapılan benzetmeler sıkça kullanılmıştır. Köktürk yazıtlarında örneğin "Teñri küç birtük üçün kañım kagan süsi böri teg ermiş yağısı koñ teg ermiş" (Kültigin, doğu 12) (Tanrı güç verdiği için babam hakanın ordusu kurt gibiymiş, düşmanı koyun gibiymiş) tümcesindeki kurt gibi ve koyun gibi benzetmeleri ilgi çekicidir.” (Aksan, 2006: 111).

Köktürkler zamanında *teg* ilgeciyle yapılan benzetmeler günümüzde *gibi* ilgeciyle yapılmaya devam etmektedir: Aksan, eserinde, bu konuyla ilgili olarak şu örnekleri vermektedir:

1. “zehir gibi (acı), limon gibi (ekşi), pamuk gibi (yumuşak)
2. sıırım gibi (ince yapılı, güçlü insan), cıva gibi (hareketli insan, çocuk), tilki gibi (kurnaz insan)
3. ay parçası gibi (güzel çocuk, kız), taş bebek gibi (güzel, donuk kız, kadın)
4. arpacı kumrusu gibi düşünmek, kedi ciğere bakar gibi bakmak, gül gibi geçinmek.
5. tereyağından kıl çeker gibi (bir işi kolaylıkla, sorumluluk almadan çözümlenmek), yangından mal kaçırır gibi (bir işi çok aceleyle yapmak)

“Bu örnekler içinden 1. öbektekiler tad alma ve dokunma duyusunu ilgilendiren nitelikleri, doğada bu yönden belirgin özelliği olan başka nesnelere yararlanarak dile getirmektedir. 2. ve 3. öbektekiler insanların özelliklerini yine doğadaki nesnelere, hayvanlardan yararlanarak anlatan benzetmelerdir. 4. öbekte yer alanlar, ancak belli bir eylemle kullanılan, deyim dönüşmüş örneklerdir. 5. öbekte ise yine deyim olan, değişik eylemlerde kullanılabilen benzetmelerdir. Burada ancak dörder örneğini verebildiğimiz bu benzetmelerden 4. ve 5. öbektekiler Türkçenin kimi olayları imgelerden yararlanarak, somutlaştıran sahnelerle çok canlı bir biçimde anlatabildiğini göstermektedir.” (Aksan, 2006: 112-113). “Türkiye Türkçesinde bunların yanında [-E] dönmek eylemiyle kalıplaşmış, deyim niteliğindeki benzetmeler de vardır:

6. suyu çekilmiş değirmene dönmek, dut yemiş bülbüle dönmek, eşekten düşmüş karpuzla dönmek.” (Aksan, 2006: 113).

Çeşitli yollarla ve çeşitli unsurlarla, anlatımı güçlendirmek, canlandırmak ve zenginleştirmek amacıyla yapılan, kimi araştırmacıların edebi sanat olarak kabul ettikleri benzetme olayı, her dilde varlığını gösteren bir anlam olayıdır. Benzetmeler, zamanla yaygınlaşır, yaygınlaştıkça kalıplaşır, kalıplaştıktan sonra da kişisel bir anlatım olmaktan çıkar ve dilin söz varlığına dahil olarak, o dili zenginleştirir.

7.12.2. Türkçe Bitki Adlarının Oluşumunda Benzetmenin Etkisi

Benzetme, dilimizde yaygın olarak görülen edebi bir sanattır. Bu sanat, hem edebiyatçıların hem de dilcilerin araştırma alanı olmuştur. Farklı alanlara ait kavramlar benzetme ve aktarmalar sayesinde kimi zaman soyut kimi zaman da somut anlamlar kazanmıştır. Anlamlar adlandırmaları, adlandırmalar da anlamları etkilemiş ve bu kavramlar arasında sıkı bir bağ oluşmasına sebep olmuştur. Bu duruma gösterilebilecek en güzel örneklerden biri, bitki adlarının oluşumunda etkili olan benzetme unsurlarıdır. Bitkiler kimi zaman şekilleriyle, kimi zaman yetiştirme dönemleriyle ve yetiştirme şartlarıyla, kimi zaman renkleriyle adlandırılmıştır. Benzetme konusunda en önemli etken de şekilsel özellikleri olmuştur. Kimi zaman bir organa, kimi zaman bir hayvana, kimi zaman da herhangi bir nesneye benzetilmiş ve o doğrultuda adlar verilmiştir. Taradığımız eserlerden elde ettiğimiz ve benzetme ilişkisi sebebiyle ad almış olan bitkilerden bazıları şunlardır:

Acem arpası (Ar.+T.): 1. Dağ çayı. 2. Çiçeği kuru arpanın çiçeğine benzetilen bir bitki (*Sideritis libanotica* subsp. *Linearis*). [TBAS 17/ İBAS 4/ TBS 25/ CEBA 120].

akçabardak: Çiçeğinin şekli bardağa benzeyen bir bitki (*Leucojum aestivum*). [TBS 46/ TTABİ 92/ TTBA 52/ TTBA 89/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ TTBA 98].

Arapdudağı (Öİ+T.): Kırmızı çiçekleri olan ve şekli dudağa benzeyen bir süs bitkisi (*Erythrina crista-galli*). [TBS 61].

Arapküpelisi (Öİ+T.): Çiçekleri kırmızı renkte olup şekli de küpeye benzeyen bir süs bitkisi (*Fuchsia Thalia*). [TBS 61]

at otu: Atlara yedirilen ve şekli atkuyruğuna benzer ot (*Eriolobus trilobatus*). [İBAS 29].

atayağı:Yaprakları ve grup halindeki meyveleri benzediği için bu adı almış bir bitki (Caltha polypetala). [TGİB 50/ TBS 71].

avize çiçeği (Far.+T.): Çiçekli dallarının görünüşü avizeye benzetilen süs bitkisi (Yucca filamentosa). [TBS 74].

ayı mısırı (T.+Ar.):Çiçekleri mısıra benzeyen bir bitki (Digitalis ferruginea). [TBS 76].

balıkağzı: Çiçeğine iki yandan bastırılınca ağzın açılışına-kapanışına benzer bir görüntü oluşan bu sebeple bu adı alan bir bitki (Delphinium peregrinum). [TBS 89].

beygirkuyruğu: Bitkinin genel yapısı atkuyruğuna benzetilmiş, o sebeple bu isim verilmiştir (Equisetum telmateia). [TBS 102/ HATBA 9].

borazan çiçeği (T.+Far.+T.): Çiçekleri borazana benzeyen bir süs bitkisi (Datura innoxia). [İBAS 57/ TGİB 126/ TBS 111].

cennetkuşu (Ar.+T.): Çiçekleri kuşa benzeyen bir süs bitkisi (Strelitzia reginae).[TBS 131].

civcivayağı mantarı (T.+T.+Rum.): Şekli civciv ayağına benzetilen bir tür mantar, saçak mantarı (Ramaria condensata). [TBAS 61/ TBS 136].

çanta çiçeği: 1. İki çeneklilerden, beyaz, erguvani veya sarı renkli, çiçekleri çantaya benzeyen bir süs bitkisi (Calceolaria herbeohybrida). 2. Marmuza,marmuzah. [TS 392/ NEBAS 46/ TBS 147/ TTBA 99/ TTBA 90/ TTBA 34/ BDVN 131/ TTABİ 74].

çingirak çiçeği:Çiçekleri çingırağa benzeyen bir bitki (Helichrysum plicatum). [TBS 158].

çobankirpiği (Far.+T.): İnce parçalı yaprakları kirpiğe benzeyen bir bitki (Achillea tenuifolia). [TBS 171].

çobantorbası (Far.+T.): Meyveleri torbaya benzeyen bir bitki (Capsella bursa-pastoris). [TBS 172].

çömlek otu: 1. Ban otu. 2. Meyveleri çömleğe benzeyen bir bitki (Hyoscyamus niger). [TBAS 76/ İBAS 85/ BTS 146/ TBS 174/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTBA 89/ TTBA 35].

danadili: 1. Geyikdili. 2. Yaprak şekli danadiline benzetilen bir bitki (Anchusa undulata). [TBAS 84/ İBAS 90/ TBS 190/ TTBA 35/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

danakuyruğu: Çiçekli kısmı dana kuyruğuna benzetilen bir bitki, sığırkuyruğu (Verbascum). [TBAS 84/ İBAS 90/ TBS 191/ TTBA 35/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ TTABİ 67].

davul çiçeği (Ar.+T.): Meyve şekli davula benzeyen bir bitki (Tordylium apulum). [TBS 193].

doğandili: Çiçek parçaları kuş diline benzetilen bir bitki, lâle türü (Tulipa orphanidea). [TBAS 92/ TBS 221].

domuz kenesi-domuzkenesi: Tohumlarının görünüşü keneye benzeyen bir bitki (Ricinus communis). [TGİB 213/ TBS 226].

duman ağacı: Çiçek topluluğu uzaktan dumana benzetildiği için bu adı alan bir bitki (Cotinus coggyria). [NEBAS 56/ TBS 228].

ebeiğnesi: Bitkinin meyveleri iğneye benzediği için bu adı almıştır (Erodium cicutarium). [TBS 232].

ekşikulak: Yaprakları kulağa benzetilen bir bitki, kuzukulağı (Oxalis pes-caprae).[TBAS 98/ TS 615/ İBAS 110/ TBS 238/ TTBA 54/ OABA 294/ TTABİ 103].

eşekzıpkını: Bitkinin gövdesi tepesindeki çiçek kümeleriyle birlikte zıpkına benzetilmiştir (Asphodeline taurica). [TBS 253].

fener çiçeği (Rum.+T.): 1. Çiçek topluluğunun meyve zamanındaki şekli fenere benzetildiği için bu adı alan bir bitki, güveyfeneri (Scorzonera elata). 2. Gelin otu. [İBAS 125/ NEBAS 62/ TBS 258/ BDVN 344/ BDVN 457].

fırça ağacı (Rum.+T.): Çiçek topluluğu fırçaya benzeyen bir süs bitkisi (Callistemon viminalis). [TBS 259].

flamingo çiçeği-filamingo çiçeği (İng.+T.): Çiçek topluluğu flamingo kuşuna benzetilen bir süs bitkisi, anturyum (Anthurium andreanum). [TBS 261-263/ NEBAS 64].

gargaburnu-garğa burnu: Meyveleri karga gagasına benzeyen bir ot. [TTBA 38/ DS 1925].

gelinalı: Taç yaprağının rengi gelin duvağının kırmızısına benzetilmiştir (Anemone coronaria). [TBS 274].

gelinküpesi: 1. Tavşan kirazı, atdili. 2. Parlak, kırmızı, küre şeklindeki meyveleri küpeye benzetilen bir bitki (Ruscus aculeatus). [TBAS 114/ İBAS 135/ TBS 276].

gızbaldırı: Bitkinin yenen kökü baldıra benzetildiği için bu adı almıştır, kızbaldırı (*Scorzonera tuberosa*). [TBS 286].

gözlük çiçeği: Olgun meyvelerin sap üzerindeki kalıntısı gözlüğe benzetilen bir süs bitkisi (*Lunaria annua*). [TGİB 142/ NEBAS 70/ TBS 295/ OABA 295].

hanımçantası: Çiçeği çantaya benzetilen bir süs bitkisi (*Calceolaria*). [TBS 311].

hanımtuzluğu: Meyvesi tuzluğa benzetilen bir bitki (*Berberis crataegina*). [TBS 312].

Hıdırellezkamçısı (Öİ+Öİ+T.): Bitkinin görüntüsü kamçıya benzetildiği için bu adı almıştır (*Asphodeline taurica*).[TGİB 40/ TBS 323].

hindiibiği: Çiçek kurulu ibiğe benzeyen bir süs bitkisi (*Amaranthus caudatus*).[TBS 326].

horozkuyruğu (Far.+T.): Çiçekli kısmı benzediği için bu ad verilmiştir (*Consolida regalis*).[TBS 329].

ıstakoz çiçeği (Rum.+T.): Çiçekleri ıstakozla benzetilen, kırmızı çiçekli bir süs bitkisi (*Erythrina crista-galli*). [TBS 336].

iğne-iğneli- iğnecik: Meyveleri iğneye benzeyen bir bitki (*Erodium cicutarium*). [TBS 339/ TTBA 25/ TTABİ 93].

inci çalısı: Meyveleri inciye benzetilen bir süs bitkisi (*Symphoricarpos albus*). [TBS 342].

kağıt çiçeği (Far.+T.): 1. Akimen. 2. Saman çiçeği. 3. Çiçek kurulundaki yaprakları kağıda benzetilen bir süs bitkisi (*Helichrysum bracteatum*). [NEBAS 90/ TBS 358].

kalp çiçeği (Ar.+T.): Yaprakları kalbe benzetilen bir süs bitkisi (*Ceropegia woodii*). [TBS 362].

kandil çiçeği-kandilçiçeği (Ar.+T.): 1. Civanperçemi. 2. Uzun bir sap üstünde sarkık olarak bulunan çiçeği kandile benzetilmiştir (*Cyclamen hederifolium*). [KT 587/ TBAS 151/ TS 1060/ İBAS 191/ NEBAS 92/ TBS 364/ BDVN 12/ TTBA 40].

karagöz lalesi (T.+T.+Far.): Çiçekleri göze benzetilen bir bitki (*Fritillaria latakensis*). [TBS 385].

kargabağırsağı: Gövde yapısı bağırsağa benzetilen bir bitki (*Spergularia marina*). [TBS 392].

katırboncuğu-katır boncuğu: 1. Yılanboncuğu. 2. Çiçek kurulu boncuğa benzetilen bir bitki (*Centaurea depressa*). [İBAS 201/ RFLMT 114/ TBS 396].

keçisakalı mantarı (T.+T.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantardır. Şekli keçi sakalına benzer (Ramaria botrytis). [TBS 409].

kedibıyığı: 1. İnce dalları benzetilmiştir (Equisetum telmateia). 2. (Java tea). [TBAM 98/ TBS 410].

kediboncuğu: Çiçekleri boncuğa benzetilen bir bitki (Muscari armeniacum). [TBS 410].

kedidili: Yaprakları benzetilmiştir (Alyssum sibiricum). [TGİB 25/ TBS 411].

kedimerdiveni (T.+Far.): Yaprak şekli merdivene benzeyen bir bitki (Equisetum telmateia). [TBS 412].

kelebek ağacı: Bitkinin meyvesi kanatlıdır ve kelebeğe benzetilir (Acer campestre). [TBS 420].

kilkuyruk: Yaprakları ince, uzun; çiçek kurulu kuyruğa benzeyen bir bitki (Asphodeline). [TBS430/ TTABİ 68/ TTABİ 104/ TTBA 56/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTABİ 73].

kırboncuk: Çiçekleri boncuğa benzetilen bir bitki (Muscari armeniacum). [TBS 434].

kocakulak ağusu: Yapraklarının şekli kulağa benzeyen zehirli bir bitki (Urginea maritima). [TBS 455].

köpek dili-köpek dili-köpek dili otu: 1. Kırmızımsı veya morumsu çiçekli iki yıllık otsu bir bitki, kızılılık otu (Cynoglossum officinale). 2. Başlı diken. 3. Tavşankulağı. 4. Yapraklarının şekli benzetilmiştir (Anchusa azurea). [KT 258/ ŞBA 544/ İBAS 226/ TGİB 85/ BDVN 221/ BDVN 145/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 42/ HATBA 13/ TTBA 79/ TBS 471].

köpekkulağı: Yaprakları benzetilmiştir (Verbascum). [TBS 472].

körük otu: Meyveleri körüğe benzetilen bir bitki, düğün çiçeği (Ranunculus constantinopolitanus). [TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 475].

kulak mantarı-kulakmantarı: Kulağa benzetilen bir mantar çeşidi, kayın mantarı (Helvella lacunosa). [TBAS 187/ TBS 479/ TTBA 43/ TTBA 81/ TTABİ 66/ OABA 298].

kurtkuyruğu: Yaprakları kurt kuyruğuna benzetilen bir bitki (Echium italicum). [TBS 484].

kuşayağı mancarı (T.+T.+<?): Yaprakları kuş ayağına benzeyen bir bitki (Capsella bursa-pastoris) [TBS 486].

kuşdili diken: Yaprakları kuş diline benzetilen dikenli bir bitki (*Jurinea consanguinea*). [TBS 488].

küpe otu: Çiçekleri sarkık ve küpeye benzeyen bir bitki (*Briza maxima*). [TGİB 47/ TBS 496].

küpeli meşe (T.+Far.): Meyveleri benzetilmiştir. Daha çok gürgen adıyla tanınır (*Carpinus betulus*). [TBS 496].

leylek otu (Far.+T.): 1. Meyvelerinin tepesindeki leylek gagasına benzer bir uzantı vardır (*Scandix macrorhyncha*). 2. Kışniş. [TBAS 197/ İBAS 242/ TBS 502].

makas otu (Ar.+T.): Yaprakları benzetilen bir süs bitkisi (*Carpobrotus edulis*). [TBS 509].

melekkanadı (Ar.+T.): Yaprakları ile ilgili benzetme yapılmıştır (*Syngonium podophyllum*). [TBS 519].

memecik: Çiçeklerinin şekli benzetilmiştir (*Campanula lyrata*). [TBS 521].

memelik-memek: Çiçeklerinin şekli memeye benzetilmiştir (*Campanula lyrata*). [TBS 521].

merkepkuşağı (Ar.+T.): Yaprakları benzetilmiştir (*Aristolochia auricularia*). [TBS 526].

mızraklırozet (Ar.+Fr.): Yaprakları rozet şeklinde olan ve çiçek kurulu mızrağa benzeyen bir süs bitkisi (*Aechmea fasciata*). [NEBAS 123/ TBS 531].

minare otu (Ar.+T.): Bitkiler duruş ve şekil bakımından minareye benzetilmiştir (*Equisetum telmateia*). [TBS 532].

nar gülü (Far.+Far.): Nar ağacına benzeyen bir ağacın gül gibi olan çiçeği. [TTBA 44].

oğlakkulağı: Yaprakları benzetilmiştir, kuzukulağı (*Rumex scutatus*). [TBAS 217/ İBAS 278/ TBS 548/ TTBA 98/ TTBA 83/ TTBA 45/ HATBA 14/ OABA 300/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

orak gülü (T.+Far.): Çiçekleri güle benzetilen bir bitki (*Paeonia mascula*). [TBS 549].

orman çileği: Meyveleri çileğe benzetilen bir bitki, dağ çileği (*Arbutus unedo*). [NEBAS 131/ TBS 550/ BDVN 281].

orman üzümü: Meyveleri üzüme benzeyen bir bitki (*Rubus sanctus*). [TBS 550].

öküzkuyruğu-öküzguyruğu: Çiçek kurulu kuyruğa benzetilmiştir (*Leonurus glaucescens*). [TGİB 136/ TBS 556].

örgü otu: Çiçeklerinin bir sap üzerinde dizilişi örgüye benzetilmiştir (*Heliotropium hirsutissimum*). [TBS 558].

papazsakalı (Rum.+T.): Bitkinin toprak üstü kısmının görüntüsü sakala benzetilmiştir (*Asparagus aphyllus*). [TBS 568].

para otu (Far.+T.): Meyveleri yassı, yuvarlak ve madeni paraya benzetilmiştir (*Medicago orbicularis*). [TBS 568].

patates çiçeği (İt.+T.): Bitkinin toprak altından büyük, yassı patatese benzeyen bir yumrusu vardır (*Cyclamen hederifolium*). [TBS 570].

pembe inci çalısı (Far.+T.+T.): Meyveleri inciye benzeyen bir bitki (*Symphoricarpos*). [TBS 576].

peruka çalısı-peruke çalısı (İt.+T.): 1. Duman ağacı. 2. Çiçek kurulu peruğa benzetilmiştir (*Cotinus coggyria*). [NEBAS 137/ TBS 578].

petek otu: Çiçeklerinin şekli peteğe benzetilen bir bitki (*Lamium purpureum*). [TBS 578].

peygamberdüğmesi (Far.+T.): Çiçek kurulu düğmeye benzetilmiştir (*Centaurea cheiranthifolia*). [TBS 579].

piç üzümü (Far.+T.): Meyveleri üzüme benzeyen bir bitki (*Rubus hirtus*). [TBS 584].

pipo çiçeği (İt.+T.): 1. Loğusa otu. 2. Çiçekleri pipoya benzeyen bir bitki (*Aristolochia*). [TBAS 226/ İBAS 286/ TBS 586/ TTBA 99/ TTBA 92/ TTBA 45/ TTABİ 71/ TTABİ 74].

pisiburnu: Meyvesi kedi burnuna benzeyen bir bitki (*Rosa canina*). [TBS 588].

pisikkulağı: Yaprakları kedi kulağına benzetilen bir bitki (*Trifolium ambiguum*). [TBS 588].

püskül çalısı-püsküllü çalı: Çiçekleri püsküle benzetilen bir bitki (*Deutzia scabra*). [TBS 594-595].

rozet çiçeği (Fr.+T.): Çiçekleri rozete benzeyen bir süs bitkisi (*Catharanthus roseus*). [TGİB 277/ NEBAS 142/ TBS 598].

saman çiçeği: Saman renginde olan ve samana benzeyen bir bitki, ölmez çiçek, altın otu (*Helychrysum orientale*). [İBAS 298/ NEBAS 145/ TBS 609/ BDVN 14/ BDVN 120/ BDVN 310].

sarı kavun: Meyveler sarı renkli olup kavuna benzetilmiştir (*Mandragora autumnalis*). [TBS 616].

sarı nergis-sarı nergiz (T.+Far.): Çiçekleri sarı renkli olan ve nergise benzeyen bir bitki, azeryun (*Sternbergia lutea*). [İBAS 301/ RFLMT 162/ TBS 616/ BDVN 46].

sarmaşık tilkisi: Sarılıcı olan ve tilki bitkisine (*Asparagus*) benzeyen bir bitki (*Tamus communis*). [TBS 622].

sat otu (Ar.+T.): Kökeni saat otu olup, meyveleri saatin akrep ve yelkovanına benzetilmiştir (*Erodium cicutarium*). [TBS 623].

serçedili-serçe dili: 1. Yapraklarının serçe diline benzetilmesi sebebiyle bu adı alan bir bitki, kuş otu (*Stellaria media*). 2. Cam otu. [TBAS 240/ EM 176/ İBAS 308/ NEBAS 149/ TBS 628/ TTBA 46/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 98/ HATBA 14/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ OABA 300/ BDVN 568/ TMTBA 16/ YATBT 41/ LMEBA 412].

sıgırkulağı-sıgır kulağı: Yaprakları sıgır kulağına benzetilen bir bitki (*Echium plantagineum*). [TMİB 953/ İBAS 311/ RFLMT 167/ TGİB 240/ TBS 631/ BDVN 251/ HATBA 14].

sinekkanadı: 1. Kekik. 2. Mercanköşk. 3. Elle ufalanmış irice tütün. 4. Yapraklarının yapı ve duruş bakımından sinek kanadına benzemesi sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Origanum micranthum*). [TBAS 244/ TBAS 244/ KBS II 783/ TBS 640].

su biberi-su büberi (T.+Rum.): 1. Sulak yerlerde yetişen bir bitkidir. Yaprakları biber yaprağına benzetilmiştir (*Polygonum persicaria*). 2. Madımak. 3. Yeşil biber. [TBAS 248/ İBAS 319/ TBS 653/ BDVN 253/ BDVN 476/ LMEBA 412].

su kestanesi (T.+Rum.): Meyveleri kestaneye benzetilen bir su bitkisi, göl kestanesi (*Trapa natans*). [TBAS 249/ İBAS 320/ NEBAS 155/ TBS 654/ TTBA 46].

su pazısı-su pazısı: Yaprakları pazı yaprağına benzeyen, nemli topraklarda çok görülen bir bitki (*Plantago major*). [TBS 655/ LMEBA 412].

su sümbülü (T.+Far.): Yurdumuzda süs olarak yetiştirilen, çiçekleri sümbüle benzetilen bir su bitkisi (*Eichornia crassipes*). [NEBAS 157/ TBS 656/ BDVN 252].

surahi kabak (Ar.+T.): Şekli sürahiye benzeyen kabak türü. [İBAS 321].

süvari yıldızı (Far.+T.): Çiçekleri yıldıza benzeyen bir süs bitkisi (*Hippeastrum equestre*). [TBS 669].

şemsiye çiçeği (Ar.+T.): Yaprakları büyük, sert yapılı olan ve duruşu bakımından şemsiyeye benzeyen bir bitki (*Helleborus orientalis*). [TBS 677].

şeytanküpesi (Ar.+T.): Çiçekleri küpeye benzetilen bir bitki (*Holosteum umbellatum*). [TBS 679].

şimşek otu: Yapraklarındaki çok belirgin ve uzun damarlar şimşeğe benzetilmiştir (*Plantago major*). [TGİB 237/ TBS 680].

şövalye yıldızı-şövalyeyıldızı (Fr.+T.): Çiçekleri yıldız benzeyen bir süs bitkisi (*Hippeastrum equestre*). [NEBAS 162/ TBS 682].

taraklı otu-taraklı ot: 1. Fesçitarağı, çobantarağı. 2. Meyveleri fırça şeklinde taraklı olan bu sebeple tarağa benzetilen bir bitki (*Datura stramonium*). [İBAS 344/ TBS 685].

tavukayağı mantarı (T.+T.+Rum.): Şekli tavuk ayağına benzeyen, yurdumuzda yetişen ve yenebilen bir mantar türü (*Ramaria condensata*). [TBS 695].

tavukkanadı: Dalları yatay uzayan ve kanada benzetilen bir bitki (*Cotoneaster horizontalis*). [TBS 695].

tavus çiçeği-tavuşçiçeği (Ar.+T.): 1. Çiçekleri tavus kuşuna benzetilen bir süs bitkisi (*Caesalpinia gilliesii*). 2. Cennet ağacı. [NEBAS 165/ TBS 696/ BDVN 231].

tayboncuğu: Mavi renkli çiçekleri olan ve boncuğa benzeyen bir bitki (*Centaurea depressa*). [TBS 696].

tespihcik (Ar.+T.): Yuvarlak meyveleri tespih tanesine benzetilmiştir (*Asphodeline globifera*). [TBS 702].

tırpan ağacı (Yun.+T.): Yaprakları tırpana benzeyen bir süs bitkisi (*Cunninghamia lanceolata*). [TBS 704].

vapurdumanı (Fr.+T.): Çiçekleri vapor dumanına benzetilen bir süs bitkisi (*Ageratum houstonianum*). [NEBAS 171/ TBS 728].

yayla üzümü: Meyveleri üzüme benzetilen bir bitki (*Chenopodium foliosum*). [TBS 758].

yaylatapası (T.+İt.): Meyvelerin şekli şişe tıpasına benzediği için bu adı alan bir bitki (*Asphodeline damascena*). [TBS 759].

yer muşmulası (T.+Rum.): Şekil bakımından muşmulaya benzetilen bir bitki (*Mandragora autumnalis*). [TGİB 146/ TBS 766].

yersiki- yer siki: 1. Acırğa. 2. Bitkinin duruşu ve şekli benzetilmiştir (*Orobanche alba*). [İBAS 378/ TBS 767/ LMEBA 414].

yılan kabağı: Görünüş olarak yılan benzeyen zehirli bir bitki (*Dracunculus vulgaris*). [TBS 770/ BDVN 591/ HATBA 15].

yıllankamçısı: Kamçıya benzetilen bir bitki (*Dracunculus vulgaris*). [TBS 775].

yıllıkulak: Yaprakları at kulağına benzetilen bir bitki (*Rumex patientia*). [TBS 777].

yüksük çay (T.+Çin.): Çiçekleri saran yaprakları yüksüğe benzetilen ve çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis perfoliata*). [TBS 783].

zeytinüzümü (Ar.+T.): Tanesi zeytine benzer kara, tatlı bir çeşit üzüm. [TTBA 50].

7.13. Aktarmalar

Aktarmalar, deyim aktarmaları ve ad aktarmaları olmak üzere kendi içinde ikiye ayrılan, ve tıpkı benzetme gibi anlatımı güçlendirmek amacıyla kullanılan edebi sanatlardan biridir. “Sözcüklerin çeşitli aktarmalarla yeni yan anlamlar kazanmaları başlıca 4 doğrultuda olmaktadır: **a) Somuta yeni somut anlam eklenmesi, b) Somuta yeni soyut anlam eklenmesi, c) Soyuta yeni soyut anlam eklenmesi, d) Soyuta yeni somut anlam eklenmesi.** Bunlar içinden a türüne, organ adlarında gördüğümüz gelişmeleri (dil’in, burun’un, diş’in yeni somut anlamları gibi) gösterebiliriz. b türü için, dil’in ‘iletişim dizgesi’, burun’un ‘kibir, büyülenme’ anlamları; az rastlanan gelişmelerden sayılabilecek olan c türü için açlık’ın ‘aç olma hali’nin yanı sıra ‘kıtlık’, ‘yoksulluk’ anlamları, d türü için de örneğin eğri’nin ‘doğru olmayan çizgi’ gibi somut anlam kazanması gösterilebilir.” (Aksan, 2009: 186). İki kavram arasındaki benzerlik ve yakınlık durumu dikkate alınarak oluşturulan aktarmalar, çok anlamlılığı da beraberinde getirir. Farklı türleri bulunan ve etkileyici söz sanatlarından biri olarak kabul edilen aktarmalar, aynı zamanda anlam değişmelerine de yol açmaktadır. Dolayısıyla hem çok anlamlılığa hem de anlam değişmelerine olan etkisi sebebiyle aktarmalar, anlam bilimcilerin çalışma alanlarından biri olmuştur. Deyim aktarması ve ad aktarması konuları, anlam bilimcilerin üzerinde durduğu başlıca konular haline gelmiştir.

7.13.1. Deyim Aktarması

Türkçe Sözlük’de, aralarında uzaktan veya yakından ilgi bulunan iki şey arasında bir benzetme ilişkisi kurarak, bunlardan birinin adını, geçici olarak kendisine benzetilen diğer şeyin adı ile karşılama olayı olarak tanımlanan deyim aktarması, diğer bir adıyla deyim aktarımı bir edebi sanat olarak kabul edilir. Bütün dünya dilleri içinde de en yaygın aktarma türü olan deyim aktarması, çoğu kez benzetme yoluyla bir ilişki

kurularak yapılır. Anlatımı daha canlı bir hale getirmek amacıyla kullanılan deyim aktarması olayı, benzetmenin ileri bir aşaması olarak da ifade edilir. Çeşitli yollarla sağlanan bu aktarmalarda, öncelikli yol, insanın kendisinden yola çıkarak benzetmeler yaptığı yoldur. “İnsanoğlu, başta, organlarıyla ilgili kavramlar olmak üzere, kendisiyle ilgili şeylere benzettiği nesnelere, onların adını vermiş, böylece, her dilde aynı doğrultuda gelişmeler olmuş, bu sözcükler çokanlamlı duruma gelmiştir. Ayrıca insana özgü sıfatların doğadaki varlıklar için kullanılışı da yaygın bir eğilimdir. Kör kuyu, kel tepe, hasta deniz gibi pek çok anlatımlar aynı türden birer deyim aktarması olup yazın çalışmalarında kapalı öğretilme adıyla anılan bir sanat sayılır.” (Aksan, 2009: 183-184). “Bütün bu aktarmalar ilk kez kullanıldığında özgün, ilginç bir dil olayı, bir söz sanatı olduğu halde yerleşip kalıplaştıktan sonra birer **yan anlam** oluşturur; öylece yaşar.” (Aksan, 2009: 184).

Deyim aktarmaları, gösterge ve anlam açısından ele alındığında, aktarmaların bu iki öge ile şekillendiği söylenebilir. İçerisinde anlam barındıran bir gösterge, başka bir göstergeyle benzerlik ilişkisi ile bir ilişki kurarak aktarmaları oluşturmaktadır. Tilki kelimesiyle “*kurnazlık*”, melek kelimesiyle “*iyilik*” kavramlarının kastedilmesi bu ilişki sayesinde ortaya çıkmış bir durumdur. Deyim aktarmalarının temelini oluşturan bu benzerlik olayı, çeşitli şekillerde sağlanabilir. Aksan, benzetme unsurları doğrultusunda deyim aktarmalarını beş gruba ayırmıştır:

- a) İnsandan doğaya aktarma
- b) Doğadan insana aktarma
- c) Doğadaki nesnelere arasında aktarma
- d) Somutlaştırma
- e) Duyular arasında aktarma.

a) İnsandan Doğaya Aktarma

İnsanların, özellikle organ adlarından ve vücut bölümlerinin adlarından yola çıkarak, benzetme ilgisiyle birlikte doğadaki nesnelere anlam aktarması olayıdır. İlk aktarma çeşitlerinden olan bu aktarma türü, eski olması sebebiyle dile iyice yerleşen deyim aktarması çeşididir. Diller arasında da benzer aktarma çeşitlerine rastlanır. Aksan, şu örnekler üzerinde durmuştur. “Bilindiği gibi, Türkçede baş sözcüğü, temel anlamının

yanında 'arazide en yüksek nokta' (dağ başı), 'bir şeyin toparlakça ucu' (Çıbanın başı), 'başlangıç' , 'bir şeyin uçlarından biri' (köprü başı). 'tane' (bir baş soğan), 'bir şeyin yakını ya da çevresi' (ocak başı, mangal başı), 'bir topluluğu yöneten' (ustabaşı)... gibi yan anlamlar da taşır. Başka dillere bakacak olursak örneğin Fr.da la tete d'un clou 'çivinin başı', Alm.da yine Nagelkopf 'çivi başı' dendiğini görürüz. Türkçede dağın başı, dağ başı dendiği gibi Far.da da yine dağın başı tamlamasına rastlanmakta (/ser-i ku:h), aynı dilde kuyu başı kullanımı (/ser-i ça:h) ile karşılaşılmaktadır. Fr.daki baş (tere) sözcüğünün 'başlangıç' anlamı en tete. a la tete kullanımlarında görülmekte, Far.da da, tıpkı Türkçede olduğu gibi hafta başı (/ser-i hefte/) kullanılmaktadır. İki dağ arasındaki geçit, tıpkı Türkçede olduğu gibi Fr.da da boğaz (gorge) sözcüğüyle karşılanmakta, Alm.da yine aynı anlam Kehle sözcüğünün yan anlamı olmaktadır. Türkçede denize uzanmış dar ve üstü düz kara parçasına dil dendiği gibi İngilizcede de dil (tongue) denmekte, Fr.da langue de terre aynı adlandırmayı göstermektedir. Türklerin şişenin boynu biçimindeki anlatımı Fr.da da görülmektedir (cou d'une bouteille).” (Aksan, 2006: 64).

“En geniş kullanım alanına, dolayısıyla çokanlamlılığa sahip olan organ ve vücut bölümleri arasından ağız göstergesine bakacak olursak onun ne ölçüde değişik aktarmalara sahne olduğunu görürüz. Bardağın, kavanozun, sürahinin, güğümün en üstte kalan, açık yanlarını gösteren ağız, bıçağın, testerenin ve benzeri, kesici araç gerecin kesen taraflarını anlatmak üzere de kullanılmakta, ayrıca, nehrin ağızı, yol ağızı, mağara ağızı gibi kullanımlarda karşımıza çıkmaktadır. Kapı ağızı (kapının önü, yakını)da aynı niteliktedir. Boğaz, boyun, burun, dil gibi sözcüklerin -birçok dilde olduğu gibi- birer coğrafya kavramı niteliği kazanmış olması da burada belirtilmelidir. El (havan eli, kapı eli), çeşitli makinelerin ve nesnelerin işletilmesinde kullanılan kol (meyve sıkacağıın kolu, kapı kolu), kimi çalgıların elle tutulan sapı (tamburun kolu), telli çalgılarda teli geren bölümü gösteren kulak (bağlamanın kulağı), sabanın iki yanındaki, toprağı aktarmaya yarayan bölüm (sabanın kulağı) hep aynı anlatım eğiliminin örneklerindendir. Araba sürücülerinin, otomobilin göstergelerinin bulunduğu bölümden ön cama kadar olan yerine göğüs adını vermeleri, lastiklerin dış yanlarına yanak sözcüğünü yakıştırmaları da aynı eğilimin yeni belirtilerindendir.” (Aksan, 2006: 114).

Kimi dilcilere göre dilde tutumluluk amacıyla, kimi dilcilere göre de etkili söz söyleme amacıyla ortaya çıkan deyim aktarmalarının, insandan doğaya aktarılan aktarmalar çeşidi, yazın ve şiir dilinde, doğadaki varlıklara insana özgü nitelikler kattığı için “kişileştirme” olarak kabul edilir. Ancak bu kişileştirme örnekleri, daha bireysel aktarmalar olduğu için, dile yerleşerek kalıplaşmaz. Sadece bir söz sanatı olarak edebi metinlerde varlığını gösterir.

b) Doğadan İnsana Aktarma

Bir diğer deyim aktarması türü de, doğayla ilgili öğelerin insana aktarılmasıyla oluşan aktarma türüdür. Her dilde yaygın bir şekilde görülen bu tür aktarmalarda, en fazla öne çıkan şey, hayvan adlarıyla yapılan aktarmalardır. “Eşek, maymun, öküz, keçi, kuzu, aslan, kurt, çaylak, kaz... gibi hayvan adlarından başlayarak özellikle argoda kullanılan armut, hıyar, kabak, balkabağı, kereste, odun sözcüklerine, ayrıca sert, yumuşak, tatlı gibi, doğadaki nesnelere özelliklerini gösteren sıfatlara kadar uzanan bu aktarmalarda da yine diller arasında benzerlik ve koşutluklara rastlanır: Örneğin Türklerde din açısından "mekruh" sayılan domuz, insanlar için 'hain, aksi, inatçı' anlamında kullanılırken din açısından böyle bir özelliği olmadığı halde Batı uluslarında yine insanlara aktarılmakta, Fr.daki *cochon* 'pis herif, utanmaz kişi' , Alm.daki Schwein 'pis herif' anlamını da taşımaktadır. Türkçeye hırsız biçiminde, Ar.dan geçen 'domuz' anlamındaki sözcük Ar.da da pis ve katı yürekli insanları anlatmaya yarar. Türkçedeki tilki aktarmasının eşini, aynı zamanda 'kurnaz, hinoğluhin' demek olan Fr. *renard*, Alm. Fuchs sözcüklerinde de buluyoruz.” (Aksan, 2006: 65-66).

Doğan Aksan, konuyla ilgili olarak, bir tasnif hazırlamıştır. “Her biri insan zihninde bir imge yaratarak canlı ve güçlü bir anlatım sağlamaya yönelik bu aktarmalardan 1. kümedekiler, çoğunlukla aşağılama amacıyla değişik söylem çeşitlerinde insanlar için kullanılmaktadır. Bunlar içinden aslan ile ufak tefek, cana yakın genç kız ve kadınlar için kullanılan fındıkkurdu örnekleri aşağılayıcı değil, övücü, yüceltici niteliktedir. 2. kümedekilerde, çevremizdeki çeşitli nesnelere yine, çoğunlukla aşağılama için başvurulduğu görülmektedir. Bunlar içinden çöpsüz üzüm, özel bir kullanım yerine sahiptir; evlenme açısından ideal, kusursuz sayılan bir genç erkeği anlatmada başvurulan bir deyim niteliğindedir. 3. kümedeki sıfatlar ise doğrudan doğruya

insanların yaratılış ve davranış özelliklerini belirlemede de yararlanılan göstergelerdendir. Çok sert adam, yapışkan biri, ne pişkin kadın!, tatlı ihtiyar, sulu bir delikanlı, hafif kadın, ince bir adam kullanımları bunun örneklerindedir.” (Aksan, 2006: 116).

1. grup	2. grup	3. grup
aslan	hıyar	sert
maymun	kabak	pişkin
eşek	odun	hafif
domuz	kereste	yumuşak
tilki	balkabağı	yapışkan
kaz	çiroz	ince
öküz	çöpsüz üzüm	yırtık
köpek (it)	sinameki	kaba
yılan	karaçalı	tatlı
kurt	düdük	sulu
çaylak	çam yarması	ağır
fındıkkurdu	mikrop	
	paçavra	
	fitil	
	çirkef	

(Aksan, 2006: 116).

c) Doğadaki Nesnelere Arasında Aktarma

Doğada var olan iki nesne arasında kurulan benzetme ilişkisi ile ortaya çıkan aktarmalardır. Tıpkı, diğer aktarma türlerinde olduğu gibi, bu türün örnekleri de her dilde görülür. Bu aktarma türü içinde en fazla görülen şey ise, hayvandan hayvana ve hayvandan bitkiye şeklinde yapılan aktarmalardır. “Örneğin kimi bitkilere, biçim benzerlikleri nedeniyle kuşburnu, katırtırnağı, tavşankulağı gibi adlar verilmesi, kimi hayvanlara da karatavuk, kırlangıçbalığı denmesi bu eğilimin örneklerindedir. Değişik dillerde özellikle bitki adlarında bu açıdan birbirine yakın adlandırmalarla karşılaşılır. Örneğin tohumlarının ucu turnanın gagasına benzeyen geranium robertianum bitkisi Türkçede turnagagası adını alırken İng. ve Fr.da halk arasında aynı yolla adlandırılır (İng. cranes-bill, Fr. bec de grue). Çiçekleri kartopuna benzeyen viburnum bitkisi de Türkçede (kartopu) olduğu gibi, batı dillerinde de aynı anlamdaki adı taşır (Alm. Schneeball, İng. snowball, Fr. boule de neige). Araç-gereç adlarında da aynı aktarmalarla karşılaşılır.” (Aksan, 2006: 66).

Doğan Aksan, konuyla ilgili olarak bir tasnif yapmış ve örneklerle durumu izah etmiştir:

1) *Hayvandan bitkiye*

kuşburnu

turnagagası

horozibiği

aslanpençesi

atkuyruğu

ayıkulağı

katırkuyruğu

tavşankulağı

aslanağzı

tavşanmemesi

tekesakalı

itburnu

keçisakalı

koyungözü

öküzgözü

öküzdili
sıçankulağı
domuzayağı

2) Nesnelerden bitkiye

kartopu
küpeçiçeği
çançiçeği
mercançiçeği
yıldızçiçeği
yüksükotu
kandil otu
patlıcan çiçeği

3)Hayvandan hayvana

Kırlangıçbalığı
kirpi balığı
köpekbalığı
kurbağabalığı
boğabalığı
ördekbalığı
domuzbalığı
kedibalığı

4)Nesnelerden hayvana

çekiçbalığı
kayışbalığı
tırpanbalığı
kurdelabalığı
müreккеpbalığı
dilbalığı
kalkanbalığı

kılıçbalığı.

(Aksan, 2006: 117).

“Yukarıda başlıcalarından örnekler verdiğimiz bu aktarmaların yanı sıra borazankuşu, yilancık gibi kimi kuş adlarını, kargaburun, maymuncuk, deveboynu, sıçandişi (bir dikiş türü), sıçankuyruğu gibi kimi araç gereç adlarını ve değişik kavram alanlarından, daha başkalarını göstermek olanaklıdır. Yukarıdaki 1. öbekte görüleceği gibi, özellikle bitkilerin biçimsel niteliklerini belirlemede hayvanların organ ve vücut bölümlerinin adlarından yararlanılması önemli bir yer tutmaktadır. 2. öbek, aynı amaçla doğadaki başka nesnelere başvurulduğunu, 3. ve 4. öbekte ise balık türlerini başka hayvan adlarıyla ve değişik nesnelere adlarıyla kavramlaştırmanın yaygın olduğunu ortaya koymaktadır.” (Aksan, 2006: 117-118).

ç) Somutlaştırma

Soyut olan herhangi bir duygu ve düşünceyi, somut kavramlarla anlatmaya somutlaştırma denir. Türkçenin her döneminde, lehçe ve ağızlar da kullanılan bu aktarma türünün en güzel örnekleri deyimlerdir. Anlatımın canlı ve etkili olması amacıyla kullanılan bu aktarma türü, başka dillerde de görülmektedir. Örneğin; “Türkçedeki sıkılmak, sıkılmak, ezilmek gibi birçok eylem aynı yoldan yeni anlamlar kazanmıştır. Örneğin temel anlamı 'bir nesneyi, çevresini sararak basınç altına almak' olan sıkılmak 'bir kimseye bıkkınlık ve sıkıntı vermek' anlamında da kullanılır; sıkılmak türevinde de aynı durum görülür. Bir insan için O çocuk o evde çok eziliyor ya da O işe girerse ezilir gibi kullanımlarda geçen ezilmek, aynı biçimde kavramın somutlaştırılarak anlatımını gösterir. Kızmak ve bunun türevi olan **kızgın**'ı biz Türkçede kimi maddelerin ısısının yükselmesiyle ilgili olarak kullanırken aynı zamanda somutlaştırarak insanların hiddetlenmesini anlatmak üzere de kullanırız. Başka dillerde de eylemlerde görülen bu somutlaştırma türüne bir örnek vermekle yetinelim: Alm.da **begreifen** eylemi 'elle dokunmak, el sürmek' temel anlamını taşıırken Türkçe kavramak'ta olduğu gibi 'anlamak, kavramak, aklı almak' anlamlarında da kullanılır.” (Aksan, 2006: 67).“Bir konuyu, bir sakıncayı gereğinden fazla büyütmeyi anlatan pıreyi deve yapmak Alm.da aus einer Mücke einen Elefanten machen (“sivrisinekten bir fil yapmak”), İng.de make a mountain out of a molehill (“köstebek kümesinden bir dağ yapmak”) biçiminde bu koşutluğu gösterir. Bir şeye burnunu sokmak da Fr.da mettre le nez dans, İng.de pake

one's nose into deyimleriyle somutlaştırılmıştır. Türkçedeki bir ayağı çukurda (olmak) deyiminin koşut anlatımını da İng.de (have one foot in the grave), Alm.da (mit einem Fuß schon im Grabe stehen) deyimlerinde buluyoruz.” (Aksan, 2006: 68)

Aksan, somutlaştırmayı, üç gruba ayırarak incelemiştir: ilk grupta, bir durumu, sahnede izliyor gibi hissettiren oluşturulmuş deyimler yer alır. Kaş yapayım derken göz çıkarmak, baltayı taşa vurmak gibi deyimler buna örnek olarak gösterilebilir. İkinci grupta, çeşitli sorunların ve zorlukların ifade edilmesi için, benzetme ilişkisiyle kurulan ve daha çok tamlama biçiminde olan ögeler vardır. Ateşten gömlek, kuyruk acısı örnek olarak gösterilebilir. Üçüncü grupta ise, soyut olan kavramları, somut eylemlerle, hareketlerle aktarma söz konusudur. Isınmak, yanmak gibi eylemler bu duruma örnek gösterilebilir. Bu eylemlerin, temel anlamlarına ek olarak kazandıkları yan anlamlar, bu tür aktarmalar ile sağlanmıştır. Dilimizde bu tür örneklerin sayısı oldukça fazladır.

d) Duyular Arasında Aktarma

Deyim aktarmalarının bir türü de farklı duyulara ait kavramların, birlikte kullanılmasıyla oluşan aktarma türüdür. Anlatıma canlılık katmak amacıyla kullanılan bu aktarma türü, diğer aktarma türlerinde de olduğu gibi, her dilde görülür. “Bu tutumla, örneğin tat alma duyusuyla ilgili bir kavram, işitme duyusuna ait bir kavramla bağdaştırılmış, dokunma duyusunu ilgilendiren bir sıfat, görme duyusuna ait bir kavramla birleştirilmiş olur. Sıcak bir bakış, tatlı dil, kara bir düşünce, yumuşak bir ses, acı söylemek gibi, hemen her dilde görülen kullanımlar da aynı türden aktarmaların tanığıdır.” (Aksan, 2009: 186). Türkiye Türkçesindeki acı sıfatı, tat alma duyusuyla ilgili bir kavram iken bizim onu dokunma duyusunu ilgilendiren soğuk' la birleştirip acı soğuk tamlamasını yapmamız, görme duyusunu ilgilendiren sarı ve yeşil gibi sıfatlarla birlikte acı sarı, acı yeşil biçimindeki kullanımlarımız bu eğilimin örneklerindedir. Acı çığlık tamlaması ise bu kez duyma duyusuyla bir bağdaştırmanın olduğunu gösteriyor. Renkler için tatlı (örneğin: kahverengi), çiğ (renkler), soğuk (renkler), hatta bir yansıma ürünü olan *cart* 'ın kullanılması (cart renkler, cart kırmızı), kokular için keskin sıfatından yararlanılması, yine duyu alanlarını yaklaştıran sıcak bir ses, tatlı bir ses, soğuk bir ses, soğuk bakışlar gibi birleştirmelere gidilmesi bu aktarma türünün örneklerindedir.” (Aksan, 2006: 120).

7.13.2. Ad Aktarması

Bir kavramın kendisi kullanılmadan, ona anlam olarak çok yakın olan ve ilgi-benzerlik ilişkisi bulunun bir kavramın kullanılması ad aktarmasıdır. Ad aktarmasındaki en belirleyici şey, iki kavram arasındaki ilgidir. Düz değişmece adıyla bilinen bu anlam olayında bütün ve parça ilişkisi söz konusudur. “Tiyatro yerine sahne, sinema için beyaz perde ya da perde; seçime katılmak yerine sandık başına gitmek, fazla konuşmak yerine çenesi açılmak, karnı acılmak yerine içi ezilmek ve midesi kazınmak hep bu aktarma türünden sayılabilir.” (Aksan, 2009: 188). “Çeşitli dillerdeki kullanımlara koşut olarak Türkçede rastlanan Chopin’i dinlemek, Namık Kemal’i okumak gibi anlatım biçimlerinde yine ad aktarmalarıyla karşılaşmakta, bir sanatçının yapıtı yerine, onun adının anıldığı görülmektedir.” (Aksan, 2009: 188). “Örneğin, *taç* sözcüğünün saltanatı (krallığı) temsil etmesi.” (Kılıç, 2009: 55-56). ile “Çok konuşan kişi için “çenesi düşük”, doğmak yerine “dünyaya gelmek.” vb. (Hazar, 2014: 158) tabirlerinin kullanılması ad aktarmasına gösterilebilecek örneklerdendir.

Ölmek, kavramını ele alan Aksan, şu kullanımlara yer vermiş ve bunları açıklamıştır:

1) can vermek

vadesi yetmek

son nefesini vermek

vadesi tamam olmak

eceli gelmek

iki eli yanına gelmek

son uykusuna yatmak

namazı kılınmak

gözlerini yummak

sonsuzluğa intikal etmek

gözlerini (dünyaya) kapamak (göçmek)

öbür dünyaya gitmek

ahirete intikal etmek

Rahmeti Rahmana kavuşmak

Allahın rahmetine kavuşmak.” (Aksan, 2006: 121).

2) “Öbür (öteki) dünyayı boylamak

dört kolluya binmek

kuyruğu titretmek

gebermek

tahtalı köyü boylamak

cartayı çekmek

mortoyu çekmek.” (Aksan, 2006: 121-122). “Bu sözler içinden 1. kümedekiler genellikle saygılılık çabası içinde ve olağan durumlarda kullanılırken 2. kümedekiler bu çabadan uzak olan, kaba ve argotik nitelikli ögelerdir. Ölmeye yakın olmayı anlatmak üzere bir ayağı çukurda (olmak), can çekişmek, gözünü toprağa dikmek, ölüm döşeğinde (olmak), yaşlanmayı anlatmak için kullanılan nüfus kağıdı eskimek de aynı tür aktarmalardandır. Sonuncusu, nüktelidir de.” (Aksan, 2006: 122).

Tıpkı deyim aktarması gibi gibi, ad aktarması da çok anlamlılığa yol açan bir anlam olayıdır. Ancak ad aktarmasının deyim aktarmasından bir farkı vardır. Bu fark da ad aktarmasında daha çok, soyut kelimelere somut bir anlam verme durumudur. Anlatımı kolaylaştırmak ve etkili bir söylem katmak amacıyla kullanılan bu tür aktarmalara, şiir dilinde de çok sık rastlanır. Şiir dilinde mecaz-ı mürsel adıyla yer alan edebi bir sanat olarak karşımıza çıkar. Deyim aktarması gibi ad aktarması da her dilde görülen bir anlam olayıdır. “Türkçede nasıl, bir kral, bir hükümdar için tahta çıkmak'tan söz ediliyor, bununla yönetimi ele alması anlatılıyorsa, Fransızcada da aynı anlamdaki monter sur le trône deyişimi kullanılır. Birçok dilde bir bardak içmek ya da bir tabak yemek, bardak ya da tabağın içindekileri içmek ya da yemek için kullanılır. Türkçede "ağlamak" kavramı, onunla ilişkisi bulunan **yaş dökmek**'le de anlatılabilir. Ad aktarmasının bir türü, Yunancada *sünekdokhe* adı verilen (Fr. synecdoque) aktarmaları kapsar ki, iki ayrı yolla gerçekleşir.” (Aksan, 2006: 69) “**1. Bütün yerine parçanın anılması (Lat. pars pro toto biçiminde formülleştirilir), 2. Parça yerine bütünü anılması (Lat. totum pro parte).** Bunlardan Birincisinde bir nesnenin bir parçası, onun bütünü anlatmak üzere kullanılır. Örneğin Türkçedeki ocağını tüttürmek, ocağına incir dikmek deyimlerinde evin bir parçası olan ocak' tan söz edilerek evin, evde oturan ailenin, hatta yerine göre sülalenin anlatıldığı görülür. Baba ocağı, asker ocağı kullanımlarında da aynı eğilim söz konusudur. Tiyatro yerine sahne, sinema için

perde (ya da beyaz perde), televizyon için de ekran dendiğinde yine bütün yerine parça anılmaktadır. Tenisçi yerine raket'ten söz edilmesi (örn. Yabancı raketler başarılı oldu) ya da yelkenli tekneler yerine yelken'in kullanılması (Örn. yelken yarışları) aynı yoldan anlatımları gösterir.” (Aksan, 2006: 69-70) “İkinci türde ise bir nesnenin bütününün, onun bir parçası yerine kullanılması, bir sanatçının ürününün onun adıyla anılması söz konusudur. Bir resmi seyrederken "Bu bir Rembrandt!" dendiğinde, "Dün gece Reşat Nuri'yi okudum" ya da "Beethoven dinledik" gibi kullanımlarda bu türün örnekleri oluşur.” (Aksan, 2006: 70).

7.13.3. Türkçe Bitki Adlarının Oluşumunda Aktarmaların Etkisi

Aktarmalar, tıpkı benzetmeler gibi kavramların adlandırılmasında oldukça önemli bir rol oynar. Hatta bu yüzden benzetmelerin, aktarmaların ilk aşaması olduğu söylenir. Aktarmalar ad ve deyim olmak üzere ikiye ayrılır. Aktarmaların oluşmasında duyuların etkisi çok fazladır. Çeşitli yollarla yapılabilen aktarmalarda, bitki adları söz konusu olduğunda “doğa” en önemli kaynak olarak gösterilebilir. “Doğaya dayalı anlatım sırasında estetik açıdan dikkati çeken deyim aktarmalarından, kimi zaman nükteli benzetmelerden yararlandığı görülür. Bir kır çiçeği (papaver rhoeas) *gelincik* biçiminde adlandırılırken Akdeniz bölgesinde süs bitkisi olarak yetiştirilen bougainvillia bitkisine *gelinduvağı*, bir başka bitkiye de *gelindüğmesi* (centaurea solstitialis) adı verilir. Padişahların gözde cariyeleri için kullanılan haseki sanından yararlanan *hasekiküpesi* (aquilegia) ve ilginç bir ad olan *saksıgüzeli* (cotyledon umbilicus) bu tür adlardandır. Bir kaktüs türüne kaynanadili denmesi ise ilginç bir nükte eğiliminin örneğidir. “*katırtırnağı, horozibiği, ayıkulağı, devetabanı, atkuyruğu, öküzgözü, kuşburnu, itburnu, tavşanmemesi, domuzayağı....* gibi bitki adları, özellikle biçim benzerliklerine dayanan anlamlandırmalardan ancak birkaçıdır. *Hanumeli, kaynanadili* gibi adlar belli bir adlandırma özelliği taşıırken, yine doğadaki nesnelere yararlanan *çançiçeği, küpeçiçeği, yıldızçiçeği, patlıcançiçeği, yüksük otu, gramafonçiçeği, kartopu, kandilotu ...* gibilerinin sayısı da çoktur.” (Kıran, 2003: 29; Aksan).

“Türkçede yazı dilince “*ayçiçeği*” olarak adlandırılan bitkinin (heliantus annuus) dilde, dilin değişik lehçe ve ağızlarında *günçiçeği, günebakan, günâşık, günâşığı, gündöndü,*

günedüz, *güntabak* gibi çeşitli karşılıkları vardır ki, bu adlandırma bitkinin, doğuşundan batışına kadar güneşe yönelmesi özelliğine dayanır. Aynı tutum hemen bütün dillerde görülür: Yunanca: Helio tropion: güneş ve döndürmek eyleminden, Fransızca: Héliotrope, İtalyanca: Tornosole “güneşe döner”, Almanca: Sonnenblume “*güneş çiçeği*”, Farsça: A:fta:b perest “*güneş seven*”, Arapça: Abdu’ş-şems “*güneşin kulu*”... gibi. Aynı çiçeğe ilişkin bir başka adlandırma ise onun biçimiyle ilgili bir benzetmeden kaynaklanır: Tıpkı Türkçedeki ayçiçeği gibi Latince lunaris, Fransızca lunaire “*aya ait, ay gibi*”. Türkçede yazı dilinde, birçok dilde olduğu gibi “*unutmabeni*” biçiminde adlandırılan (auricula muris) çiçeği, biçiminden ötürü birçok dilde “*sıçankulağı*” anlamındaki birleşik sözcüklerle anlatım bulur. Yunanca: “müos otis”, Fransızca halk dilinde “oreille de souris”, Farsça: “merzengûş”, Arapça: “âzânu’l-fâr... gibi. Bu örneklerin daha birçoklarını, özellikle bitki ve hastalık adlarında göstermek olanaklıdır.” (Aksan, 2009: 127).

Taradığımız eserlerden elde ettiğimiz ve aktarmalara örnek olarak gösterebileceğimiz bitki adlarından bazıları şunlardır:

aslanagzı: Sıracagillerden, türlü renkte, güzel, kokusuz çiçekleri olan bir bitki, danaburnu (Antirrhinum majus). [KT 72/ TS 132/ İBAS 27/ NEBAS 30/ TBS 67/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ HATBA 9/ OABA 292/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ TTABİ 103].

aslanpençesi: "Alchemilla (Rosaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu, rizomlu ve parçalı yapraklı bitkiler. Eş anl. Arslanayağı, Fındık otu (Trabzon bölgesi), Şahaten, Şehduran. Alchemilla arvensis (L.) Scop. (Syn: Aphanes arvensis L) - Fındık otu, Yıldıznişanı. Kök ve yaprakları idrar artırıcı ve kabız olarak kullanılır. A barbatiflora Juz- Dokuztepe (Hamsiköy. Maçka-Trabzon). Yapraklarının genellikle 9 parçalı olmasından dolayı bu isim verilmektedir. Fındık otu (Sürmene-Trabzon). A. orthotricha Rothm.- Fındık otu (Sürmene-Trabzon). A pseudocartalinica Juz - Fındık otu, Kabız ve idrar artırıcı olarak kullanılır. " [TBAS 34/ TGİB 23/ BTS 55/ BDVN 32].

atkuyruğu-at kuyruğu: "1. Equisetum (Equisetaceae) türlerine verilen genel ad. Sulak çayırlar ve su kenarlarında yetişen, rizomlu, çok yıllık ve otsu bitkilerdir. Genç sürgünleri özellikle at ve sığırlarda tehlikeli zehirlenmelere neden olmaktadır. Eş anl. Çam otu (Bozdağ-ödemiş), Çığçığ, Ekli ot (Muğla), Katırkuyruğu, Kırkboğum,

Kırkboğum otu, Kırkkilit otu, Tilkikuyruğu, Zemberek otu. Equisetum arvense L.- Zehirli olarak tanınmış bir türdür. E. ramosissimum Desf.- Kırkboğum. Ulama, Ulama otu. Yayılğan otu (Gelendost - İsparta). 2. Atkuyruğugillerden, kök sapı ömürlü olan, genellikle nemli yerlerde yetişen ve ilaç olarak kullanılan bir bitki, zemberek otu (Equisetum arvense)." [TBAS 36/ KT 76/ TS 144/ ŞBA 171/ İBAS 29/ TGİB 96/ BTS 62/ NEBAS 31/ TBS 72/ TBAM 55/ HATBA 9/ TTABİ 60/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ BDVN 257/ BKTS 18/ BDVN 319].

ayçiçeği- ay çiçeği: 1. Birleşikgillerden, sarı renkli çiçeği çok iri olan, yurdumuzda çok yetiştirilen bir bitki, gün çiçeği, günebakan, gündöndü (Helianthus annuus). 2. Bu bitkinin yağ çıkarılan ve çerez olarak da yenilen tohumu. 3. Hindi çalı tutu. [TS 157/ ŞBA 180/ İBAS 30/ KBS I 93/ RFLMT 31/ TGİB 114/ BTS 65/ NEBAS 32/ TBS 74/ TSD 29/ BKTS 20/ BDVN 134/ BDVN 309/ BDVN 532/ TTBA 32/ TBYBA 31].

ayıkulağı-ay kulağı: 1. Phlomis grandiflora H. S. Thomson (Labiatae). Çok yıllık, sarı çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitki. Bk. Çalba. Eş anl. Karağan (Akseki-Antalya). 2. Çuha çiçeğinin bir türü, şakayık (Primula auricula). 3. Ada çayı. 4. Çalba. 5. Çuha çiçeği. 6. Salep. 7. Çuha çiçeğinin bir türü (Primula auricula). [TTBA 32/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ TGİB 13/ HATBA 9/ KT 85/ TBAS 38/ TS 158/ İBAS 31/ BTS 66/ TBS 77/ TTABİ 65/ OABA 293/ TTABİ 72/ TTABİ 67].

çan çiçeği: 1. Leucojum aestivum L (Amaryllidaceae). Soğanlı, beyaz çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Taze yumrusu kusturucu etkiye sahiptir. Bk. Kardelen. Eş anl. Akça bardak (Çatalca - İstanbul), Akçe bardak (Terkos köyü-İstanbul). Göl soğanı. Kar çiçeği. 2. Çıngırak otu (Campanula). 3. Çan çiçeğigillerden, süs bitkisi olarak ekilen ve çiçekleri çan biçiminde olan bir bitki cinsi, meryemanaeldiveni, boru çiçeği (Campanula medium). [TBAS 66/ TS 392/ İBAS 78/ TGİB 51/ BTS 131/ NEBAS 46/ TBS 146/ BDVN 19/ TTBA 34/ TTBA 86/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 68/ BDVN 137].

devetabanı: 1. Birleşikgillerden, geniş yapraklı bir süs bitkisi (Phlodontron). 2.Ebegümece (Malva). 3. Çakmuz. 4. Domuz ağırşığı (Cyclamen caum). 5. Kabalak, öksürük otu (Tussulago farfara). 6. Nilüfer (Nymphaea alba). 7. (Cyclamen cilicicum). [TBAS 91/ KBS I 280/ NEBAS 55/ LME 257/ BDVN 448/ CFBİ 579/ LMEBA 406/ TMTBA 8/ YATBT 15/ BDVN 599/ BDVN 525/ TTBA 79/ TTABİ 65/ TTBA 36/

HATBA 10/ TBAS 90/TBAS 91/ KT 253/ MŞ II 85/ TS 513/ İBAS 98/ TGİB 83/ TBS 208-209/ DS 1441]

domuzayağı: Domuz ayrığı veya diğer isimleriyle meyve bahçesi, horoz ayağı bitkisi “dactylis” türünden yaygın bir ot türüdür. Serin sezonlu, tek yıllık otsu gövdeli yem bitkisidir (Dactylis Glomerata). [HATBA 10]

gelinduvağı: Yurdumuzda yetiştirilen kırmızı renkli süs bitkisi (Bougainvillea glabra). [NEBAS 68/ TBS 276]

gelindüğmesi: 1. Peygamber çiçeği (Centaurium). 2. Gelinayağı (Sempervivum armenum). [İBAS 135/ TBS 276/ TTBA 38/ TTBA 86/ TTBA 72/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 102/ TTABİ 63/ TTABİ 68]

hanimeli: "1. Lonicera (Caprifoliaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, kışın yaprak döken, beyaz, sarı veya kırmızı çiçekli ağaççık veya tırmanıcı bitkilerdir. Lonicera japonica Thunb.- Hanımeli. Türüz otu. Bahçelerde yetiştirilir. L. nummulariifolia Jaub.et Spach-Tavşançili (Erzincan). 2. Hanımeligillerden, tırmanıcı, korularda, çalılıklarda yetişen bir bitki (Lonicera caprifolium). 3. Bu bitkinin güzel kokulu çiçeği. 4. Hanımparmağı." [KT 302/ TBAS 129/ TS 843/ İBAS 154/ THBS 244/ TGİB 141/ BTS 267/ NEBAS 73/ TBS 312/ VHBA 13/ BDVN 370/ TETTL II 251/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 61/ OABA 295/ TTBA 97/ TTBA 70/ TTBA 83/ TTBA 39]

hasekiküpesi-haseki küpesi: "1. Aquilegia türleri (Ranunculaceae) ne verilen genel ad. Çok yıllık, otsu ve gösterişli çiçeklere sahip bitkiler. Bazı türler bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl. Sultanküpesi. Aquilegia olympica Boiss,- 30-60 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve mavi beyaz çiçekli bir türdür. Kuzey ve Doğu Anadolu dağlarında bulunur. 2. Düğün çiçeğigillerden bir süs bitkisi (Aquilegia). 3. Büyük çan çiçeği. 4. Küpe çiçeği. Çiçekleri küpeye benzeyen bir süs bitkisi (Aquilegia vulgaris)." [TBAS 130/ TS 852/ İBAS 157/ NEBAS 73/ BDVN 70/ BDVN 137/ BDVN 283/ TTBA 39/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTABİ 71/ TTBA 92/ TBS 315]

horozibiği-horoz ibiği: "1. Chrysanthemum segetum L. (Compositae). Bir yıllık, otsu ve sarıçiçekli bir bitkidir. Gövdesi taze olarak yenir (Köyceğiz-Muğla). Bk. Dağlama. 2. Horozibiğigillerden, kırmızı çiçekleri horoz ibiğini andıran bir süs bitkisi (Amaranthus). 3. Kazgagası. 4. Horozibiği püskül (Celosia argentea). 5. Gelin çiçeği." [KT 488/ TBAS 135/TBAS 135/ TS 900/ İBAS 171/ RFLMT 96/ TGİB 242/ NEBAS 77/ TBS 329/ TSD

165/ BDVN 45/ BDVN 157/ TTABİ 65/ BDVN 508/ BKTS 114/ TTBA 39/ TTBA 79/ TTABİ 67/ TTBA 83/ HATBA 11/ OABA 295/ VHBA 13].

itburnu-it burnu: 1. Dikenli, soluk pembe veya koyu pembe çiçekli bir çalıdır, yabani gül (*Rosa canina*). 2. İt üzümü. 3. Kuşburnu. [ETG 276/ KT 157/ TMİB 770/ MŞ II 165/ TBAS 145/ TS 1002/ İBAS 184/ EUTSV 157/ THBS 241/ MMŞM 441/ TBS 348/ BDVN 513/ BKTS 123/ CFBİ 583/ YATBT 25/ LMEBA 408/ EATBT 1051/ TMTBA 11/ THBS 247/ HKHTM 820/ EOS 143/ DS 2567/ OABA 296/ TTABİ 73/ HATBA 11/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTBA 40/ TTBA 83].

kandil otu: 1. Güveyfeneri. 2. Pat pat otu (*Ballota acetabulosa*). [TBAS 151/ İBAS 191/ TBS 364/ TTBA 40].

kartopu: 1. Hanımeligillerden, birçok türü süs bitkisi olarak yetiştirilen, zeytinimsi, meyvemsi, kırmızı renkte bir ağaççık (*Viburnum opulus*), gilaburu. 2. Kasımpatı çiçeği. [TBAS 161/ TS 1096/ İBAS 199/ KBS I 471/ TGİB 275/ NEBAS 96/ TBS 394/ TTBA 41/ TTBA 99].

katirkuyruğu-katır kuyruğu: 1. Baklagillerden, çiçekleri sarı ve şemsiye durumunda olan acı bir bitki, zivircik. (*Anagyris foetida*). 2. Atkuyruğu (*Equisetum*). 3. Yı lanyastığı (*Arum italicum*). 4. Katırtırnağı (*Spartium junceum*). [KT 610/ MŞ II 178/ TBAS 162/ TBAS 162/ TS 1105/ EM 150/ İBAS 201/ RFLMT 114/ TBS 396/ ŞMS 106/ BDVN 54/ CFBİ 584/ MOBA 108/ TMTBA 12/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 12/ TTBA 97/ OABA 296/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ YATBT 28].

katırtırnağı-katır tırnağı: "1. *Spartium junceum* L. (Leguminosae). Çok yıllık, çalı görünüşünde ve sarı çiçekli bir bitkidir, özellikle tohumlan zehirlidir. Kurutulduktan sonra yakacak olarak kullanılır. Bk. Yasemin. Eş anl. Borcak (Akseki-Antalya), Borçoh, Boruk, Kuş çubuğu (İnebolu). 2. Baklagillerden, dalları çok ince, çiçekleri sarı, bazı türleri hekimlikte idrar söktürücü olarak kullanılan bir bitki (*Genista scoparia*). 3. Katır çiçeği." [KT 610/ TBAS 162/ TS 1105/ İBAS 201/ RFLMT 114/ TGİB 249/ BTS 345/ NEBAS 97/ TBS 396/ BDVN 291/ BDVN 600/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 97/ TTBA 79/ OABA 296/ HATBA 12/ TTABİ 65].

kaynanadili: 1. Frenk inciri (*Opuntia ficus indica*). 2. Kaktüs. [TBAS 165/ İBAS 204/ KBS I 485/ BTS 347/ TBS 404/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 69/ TTBA 41/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTABİ 62/ OABA 296].

keçisakalı-keçi sakalı: 1. Ladengillerden, çayırlarda, nemli yerlerde yetişen, yaprakları mızraksı ve çizgili, çiçekleri mavimsiyah veya mor renkte laden bitkisinin bir türü, keçisedefi (*Cistus creticus*). 2. Gülgillerden, beyaz veya pembe çiçekli, bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilen bir ağaççık, erkeçsakalı, çayırmelikesi (*Spiraea aruncus*). 3. Tekesakalı (*Filipendula ulmaria maxim*). 4. Sahil karanfili (*Limonium angustifolium*). 5. Keçi sedefi. [KT 623/ TBAS 167/ TS 1125/ ŞBA 481 / İBAS 206/ TBAM 97/ NEBAS 100/ TBS 409/ OABA 297/ HATBA 12/ TTBA 41/ TTBA 79/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ BDVN 287/ BKTS 141/ BDVN 563/ BDVN 84].

koyungözü- koyun gözü: "1. *Bellis perennis* L. (Compositae), Çok yıllık, rozet yapraklı ve beyaz çiçekli otsu bir bitkidir. Toprak üstü kısımları Antakya bölgesinde sebze olarak kullanılır. Eş anl. Çayır papatyası. Koyun çiçeği. 2. Birleşikgillerden, beyaz ve iri bir papatya türü (*Matricaria parthenium*). 3. Beyaz çiçekli, otsu bir bitki, çayır papatyası (*Bellis perennis*). 4. İnci çiçeği (*Convallaria majalis*). 5. Mahmude otu (*Convolvulus betonicifolius*). 6. Kızgözü. 7. Koyunçiçeği. 8. İlkbahar çiçeği, paskalya çiçeği." [KT 400/ KT 679/ TBAS 183/ TS 1226/ OABA 298/ TTBA 42/ TTBA 79/ HATBA 13/ TTBA 83/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 97/ TTABİ 65/ İBAS 225/ NEBAS 108/ TBS 466/ BDVN 105/ CFBİ 586].

kuşburnu: 1. Çalılık ve ormanlık alanlarda yetişen, soluk pembe renkte çiçekler açan bir ağaç, yaban gülü ağacı (*Rosa canina*), yabani gül. 2. Bu ağacın parlak kırmızı renkli, içi tüylü ve çekirdekli meyvesi. [KT 699/TBAS 190/ TS 1269/ İBAS 234/ THBS 248/ KBS I 581/ RFLMT 128/ TGİB 214/ BTS 398/ TBS 486/ TTBA 43/ OABA 299/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTABİ 58/ TTABİ 67/ TTABİ 103/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTBA 79/ YATBT 32/ TMTBA 14].

küpe çiçeği-küpeçiçeği: 1. Küpe çiçeğigillerin örneği olan süs bitkisi (*Fuchsia*). 2. Bu bitkinin kırmızı, pembe, mor veya beyaz renkli çiçeği, küpeli. 3. Hasekiküpesi. [KT 707/ TS 1284/ İBAS 237/ TGİB 47/ NEBAS 112/ TBS 496/ TTBA 99/ TTBA 92/ TTBA 43/ BDVN 283/ TTABİ 71/ TTABİ 74].

mercan çiçeği-mercançiçeği: Baklagillerden tırmanıcı bir ağaç türü (*Kennedy*). [İBAS 257/ NEBAS 121/ TTBA 44/ BDVN 344].

öküzdili: Lisânü's-sevr denilen nebat, sığırdili. [KT 953/ TS 1536/ İBAS 280/ TTBA 45/ TTBA 83/ TTBA 98/ HATBA 14/ OABA 300/ TTABİ 73/ TTABİ 67].

öküzgöbeği: Alıç. [TBAS 219/ İBAS 280/ DS 3328/ TTBA 83/ TTBA 45/ TTBA 98/ HATBA 14/ OABA 300/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

öküzgözü-öküz gözü: 1. Birleşikgillerden, sarı renkte, papatyayı andırır bir çiçek ve onun bitkisi, sığırgözü, mastı çiçeği, arnika (*Arnica montana*). 2. Nergis. 3. Sarı papatya. 4. Kaliteli, kendine özgü kokusu olan şarap üretilen, orta kalın kabuklu, siyah renkli bir tür üzüm (*Vitis vinifera*). [KT 399/ TBAS 219/ TBAS 219/ TS 1536/ TS 1536/ İBAS 280/ TKF 454/ NEBAS 132/ TBS 556/ BDVN 65/ TTABİ 67/ TTBA 98/ TTABİ 73/ HATBA 14/ OABA 300/ TTBA 83/ TTBA 45].

pathcan çiçeği: Tatula, diken elması. [KT 972/ TTBA 45].

sıçankulağı- sıçan kulağı: 1. *Myosotis* denilen çiçek, boncuk otu. 2. Farekulağı (*Anagallis arvensis*). 3. Mersin. 4. Köpektaşağı (*Aristolochia bottae*). 5. Beş parmak otu. 6. Mavi unutmabeni. [KT 1077/ TMİB 952/ TBAS 241/ TS 1747/ İBAS 311/ KBS II 763/ RFLMT 167/ NEBAS 149/ TBS 630/ BDVN 41/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ HATBA 14/ OABA 300/ TTBA 98/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 46/ BDVN 161/ BDVN 406/ LMEBA 412].

tavşanbıyığı: Bir yonca türü (*Aegilops biuncialis*). [KT 132/ TS 1923/ İBAS 346/ TBS 692/ TTBA 98/ TTBA 79/ TTBA 47/ TTABİ 65/ HATBA 15/ OABA 301/ TTABİ 73].

tavşankulağı-tavşan kulağı: 1. Çuha çiçeğigillerden, kalp biçiminde geniş yapraklı, beyaz, pembe, şarap rengi çiçekli bir bitki, buhurumeryem, siklamen (*Cyclamen coum*). 2. Domuzağırşağı. 3. Navruz. 4. Tarla sarmaşağı, top yayılgan (*Convolvulus lineatus*). 5. Köpek dili. [KT 688/ TMİB 1016/ TBAS 262/ TS 1923/ TGİB 143/ TBS 693/ TTBA 80/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 48/ OABA 301/ TTABİ 73/ HATBA 15/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ BDVN 221/ BDVN 124/ LMEBA 413/ İBAS 347/ RFLMT 184/ NEBAS 165].

tavşanmemesi: 1. Yüksekliği 30-100 santimetre olan, kışın yapraklarını dökmeyen bir ağaççık (*Ruscus aculeatus*). 2. Tavşan kirazı. [TBAS 262/ TS 1923/ İBAS 347/ TBAM 137/ TGİB 220/ TBS 693/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 80/ TTBA 48/ TTABİ 67/ HATBA 15/ OABA 301/ TTABİ 66/ TTABİ 73].

tavşanpaçası: 1. Bir cins yonca. 2. Domuzağırşağı. [KT 963/ TBAS 263/ İBAS 347/ TTBA 80/ TTBA 48/ HATBA 15/ OABA 301].

tekesakalı-teke sakalı: "1. *Scorzonera* veya *Tragopogon* (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, mor veya sarı çiçekli ve otsu bitkiler. Türkiye'de 20 kadar

türü yetişmektedir. Genç kökleri çiğ olarak yenir. Bk. Kanlık. Yemlik. Yer sakızı. Eş anl. Dedekuleti, Dedemsakalı. Dedesakalı, Didemsakalı, Geçisakalı, Keçisakalı. Kekilcan, Tekersakalı, Tekesakallı, Tekilcan, Tekilcen, Tekkesakalı, Teksakal. 2. Tekesakalı otu, keçisakalı; (*Tragopogon porrifolius*). 3. Birleşikgillerden, kökleri sebze olarak kullanılan otsu bir bitki (*Tragopogon porrifolius*)." [KT 1208/ TMİB 1017/ MŞ II 292/ TBAS 264/ TS 1936/ EM 186/ İBAS 348/ KK 332/ KBS II 875/ RFLMT 186/ TGİB 38/ NEBAS 165/ TBS 697/ TE 1979/ HHKA 198/ LME 534/ TKS 319/ ABY 490/ DS 4747/ YİŞ 1078/ ACBA 140/ CFBİ 592/ TTABİ 73/ HATBA 15/ YATBT 45/ TTBA 98/ TTBA 48/ TTABİ 58/ OABA 301/ VHBA 13/ TBAS 264/ OABA 301/ TMTBA 18/ LMEBA 413].

turnagagası-turna gagası: 1. Sardunygillerden, tohumlarının ucunda turna gagasına benzer ince uzun bir uç bulunan, yaprakları güzel kokulu bir bitki, dön Baba (*Geranium robertianum*). 2. İtır. [KT 1260/ İBAS 357/ TBS 715/ BDVN 293/ BDVN 261/ TBAS 270/ TS 2009/ ŞBA 765/ NEBAS 168/ TTBA 80/ TTBA 84/ TTBA 98/ TTBA 48/ OABA 302/ HATBA 15/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

unutmabeni-unutma beni: 1. İki çeneklilerden, küçük mavi çiçekler açan bir bitki (*Myosotis palustris*). 2. Boncuk otu. 3. Kuş gözü. [TBAS 272/ TS 2036/ İBAS 362/ BTS 676/ TTABİ 106/ TTBA 65/ BDVN 405].

yıldız çiçeği: 1. Birleşikgillerden çiçekleri katmerli, yıldız biçiminde ve türlü renkte bir süs bitkisi, dalya (II) (*Dahlia*). 2. Aster. 3. Pat çiçeği. [TS 2181/ İBAS 379/ NEBAS 180/ TBS 776/ BDVN 225/ BDVN 91/ TTBA 49/ TTABİ 103].

yüksük otu: "*Digitalis* (*Scrophulariaceae*). İki yıllık, otsu, kırmızı, san veya kirli san renkli çiçekli türler. Zehirli bitkilerdir. *Digitalis ferruginea* L- Arıkovanı (Uludağ-Bursa). *D. purpurea* L.- Mayasıl otu, Parmakçık otu. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir ve yaprakları kalp hastalıklarının tedavisinde kullanılır. Sıracagillerden, kalp hastalıklarının iyileştirilmesinde kullanılan bir alkaloid veren, çiçekleri yüksük biçiminde olan bitki (*Digitalis purpurea*)." [TBAS 288/ TS 2207/ İBAS 381/ TGİB 89/ BTS 717/ NEBAS 181/ TBS 783/ BDVN 238/ BDVN 40/ TTBA 100/ TTBA 50/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTBA 92].

7.14. Çok Anlamlılık (Polysemy)

Bir kelimenin birden çok anlamı barındırmasına çok anlamlılık denir. Çok anlamlı kelimelerin fazlalığı, o dilin zenginliğinin bir göstergesidir. Bir kavrama karşılık gelen bir gösterge, çeşitli anlam olaylarıyla ve kavramın kullanım sıklığının da artmasıyla birlikte yeni kavramlarla da anılmaya başlar. Böylelikle de o gösterge birden fazla anlama sahip olup, çok anlamlı bir gösterge haline gelir. Çok anlamlılığa etki eden pek çok faktör vardır. Bunlardan en önemlileri benzetmeler ve aktarmalardır. Çok anlamlılığa etki eden en önemli üçüncü öge olarak da argoyu söylebiliriz. Hatta argonun, benzetme ve aktarmalar üzerindeki etkisi de oldukça fazladır. “R. Filizok (2001: 132-133) çok anlamlılığı üç grupta incelenmektedir:

- a) Temel anlamlardan elde edilen çok anlamlılık.
- b) Bir temel anlamla bir yahut birçok yan anlamın bir araya gelmesiyle ortaya çıkan çok anlamlılık.
- c) Üslûp sapmalarından doğan çok anlamlılık.” (Erol, 2018: 53).

“Daha İ.Ö. V. yüzyılda Yunan düşünürü Demokritos'un değindiği (bkz. Kronasser, 1952:2) çokanlamlılık konusu günümüze kadar pek çok dilci tarafından ele alınmış, daha önce de belirttiğimiz gibi bu olayı dilin temel niteliklerinden biri olarak görenler olmuştur. Başta insandan doğaya aktarma eğilimi olmak üzere çeşitli aktarmalarla sözcüklerin yeni yeni anlamlar kazanmaları her dilin sözvarlığını belli sınırlar içinde tutmuş, daha az göstergeyle pek çok kavramın dile getirilmesi kimi bilginlerce dilde tutumluluğun bir belirtisi olarak görülmüştür. Ullmann, ünlü Fransızca sözlük Littre'de, çok kullanılan eylemlerden aller 'gitmek' eyleminin 39, mettre 'koymak'ın 49, prendre 'almak'ın 80, faire 'yapmak' eylemi için de 82 anlamının yer aldığına değinir (1969: 199 ss.). Türkçede almak'ın 40 kadar, gelmek ve çekmek'in 30'dan fazla, vermek eyleminin de 20 kadar değişik anlamının, kullanımının bulunduğu burada anımsanmalıdır.” (Aksan, 2006: 71). “Her dilde kullanım sıklığı fazla olmayan teknik terim niteliğindeki göstergeler, araç-gereç adları genellikle tekanlamlı (Fr. monosematique) öğelerdir. Örneğin sodyum, flüoresan, sunta, keser... gibi sözcükler böyledir. Ancak bunların kullanım sıklığı artarsa Fr. kökenli enflasyon örneğinde olduğu gibi birden çok anlam kazanabildikleri görülür (1. para şişkinliği, 2. pahalılık, 3. gereğinden fazla artma).” (Aksan, 2006: 71).

Çok anlamlılık konusuyla ilgili olarak değinilmesi gereken bir diğer konu da, bazı dilcilerin, çok anlamlılığın bir anlam bulanıklığına yol açtığını ifade etmesi konusudur. Ses açısından birbiriyle aynı ya da benzer olan eş sesli - eş adlı sözcüklerin olması durumunun, çok anlamlılıkla karıştığını ifade bazı dil bilimciler olmuştur. Aslında bu iki kavram arasındaki ayırım çok rahat bir şekilde anlaşılabilir. Çok anlamlı bir sözcük, temel anlamıyla bağlantılı yeni anlamlar kazanırken, eş adlılıkta anlam açısından bir ilgisi olmayan, kimi zaman rastlantı sonucu, kimi zaman da yabancı bir dilden alınan unsurlara bağlı bir şekilde kazanılan bir anlam söz konusudur. Anlam bulanıklığının bağlamla ortadan kalkabileceğini vurgulayan Aksan ise, durumu şu ifadelerle açıklamıştır: “Buna Türkçeden bir örnek verelim: "Çaya gittiler" gibi bir tümcede geçen Çince kökenli çay göstergesi hem bir bitkiyi, hem bu bitkinin kurutulmuş biçimini, hem bununla yapılan bir içeceği, hem de çay içilerek yapılan bir eğlenceyi, toplantıyı anlatır. Öte yandan Türkçede bunun eşadlısı olan ve ırmaktan küçük akarsuyu gösteren çay göstergesi de vardır. "Çaya gittiler" tümcesi yalnız başına alınırsa elbette bir anlam bulanıklığı söz konusu olabilir. Ancak içinde geçtiği metin ve bağlama, konuya bakılınca kavram kolayca aydınlanır; bir anlaşılma zorluğu kalmaz.” (Aksan, 2006: 72). Eş adlılık ile çok anlamlılık arasındaki fark, sözcüklerin düzenlenmesinde de oldukça etkili bir şekilde görülür. Sözlüklerde, çok anlamlı sözcükler bir madde altında verilirken, eş adlı olan sözcükler, ayrı ayrı başlıklarda yer alır.

Çok anlamlılık konusu, bir dilin ne kadar eski, köklü ve söz varlığı açısından ne kadar zengin bir dil olduğunu göstermesi açısından önemli bir konudur. Bir sözcüğün, çok anlamlı bir sözcük olabilmesi için hem geniş bir alanda kullanılması hem de uzun bir süre varlığını sürdürmesi gerekir. Bu sayede sözcük, çeşitli anlam olayları geçirip yeni anlamlar kazanabilir.

7.14.1. Türkçede Çok Anlamlılık

Türkçenin en eski yazılı kaynaklarından başlayarak günümüze kadar ortaya çıkarılan eserler incelendiğinde bir kelimenin anlam açısından değişimi ve gelişimi net bir şekilde görülebilir. Çeşitli benzetmelerle, aktarmalarla oluşan ve her dilde görülen çok anlamlılık, diller işlendikçe daha da artmış ve bu artış da dillerin söz varlıklarını

zenginleştirmiştir. “Türkçenin eldeki en eski ürünlerine bakacak olursak, konuları ve sözcük sayısı çok kısıtlı olan Köktürk yazıtlarında da bu olayın ilgi çekici örnekleriyle karşılaşırız. Örneğin oturmak (oturmak) eylemi temel anlamının dışında ' ikamet etmek, yurt tutmak' ve 'tahta çıkmak' gibi anlamları da içeriyor, tegmek (değmek) de temel anlamından başka 'ulaşmak, erişmek' ve 'saldırmak, yakalamak' kavramlarını yansıtmak üzere kullanılıyordu. Bişük (beşik) aynı zamanda 'hısım akraba' anlamına geliyor, 'pay, hisse, bölüm' demek olan ülüg, 'baht, şans' anlamını da içeriyor, bugünkü iç sözcüğü aynı zamanda 'hükümdar sarayı, saraya ait olanlar' kavramıyla birlikte 'gizli' kavramını da anlatıyordu. 'İpekli kumaş' demek olan ağı Uygur metinlerinde 'servet, hazine, varlık' anlamlarını da karşılıyordu. Bu örneklerle daha birçokları eklenebilir. Türk yazı dilinin yaşının belirlenmesi konusunda, çokanlamlılık olgusu, bulduğumuz başka ölçütlerle birlikte, bir dilin yazı dilinin eskiliğini, başlangıcını saptamada bize yardımcı olmaktadır. Dilin en eski ürünlerinde görülen çokanlamlı sözcükler, çokanlamlı duruma gelinceye kadar uzun süre kullanılmış, belli anlam gelişmelerini arkada bırakmış oldukları için dilin daha önceki dönemlerinde de yaşamış olmalıdırlar. Eski Türkçe dönemi metinlerinde görülen çokanlamlılık işte bu nedenle - öteki ölçütlerle birlikte- dilin bu metinlerden çok daha eskilere götürülebileceğinin ipuçlarıdır.” (Aksan, 2006: 124).

“Bugünkü Türkiye Türkçesindeki eylemler gözden geçirilecek olursa, özellikle, kullanım sıklığı çok olan eylemlerde çokanlamlılığın yüksek olduğu hemen göze çarpar. Bir genel sözlük karıştırılacak olursa örneğin çıkmak eyleminin 60, almak' ın 40, atmak' ın 30, kesmek, vermek, gitmek eylemlerinin 20, bozmak, kırmak, girmek, durmak eylemlerinin ise 10 kadar değişik kullanım yerinin, anlamının bulunduğu görülür. Bunlar içinden almak sözcüğüne bakarsak, temel anlamının dışında 'ele geçirmek, fethetmek', 'yolmak, koparmak' (kaş almak gibi), 'gidermek, yok etmek' (açık hava elbisesinin kokusunu almış örneğindeki gibi) anlamlarının bulunduğu tanık oluruz. Özellikle son yıllarda öğrencilerin sınavı aldım, sporcuların ve sporla ilgilenenlerin maçı aldık biçimindeki kullanımlarının bu eyleme yeni anlamlar eklediği ('kazanmak') de burada anımsanmalıdır. Bu ve benzeri eylemlerde kimi zaman somutlaştırma, kimi zaman da değişik etkenler yeni yeni anlamların belirmesine yol açar. Örneğin somut, devinim gösteren yemek ve yedirmek gibi eylemler çeşitli anlamlarının yanı sıra 'hakkı

olmayan, yasak bir şeyi almak' (Kooperatif yönetimdekiler çok yediler) örneğindeki gibi, 'rüşvet vermek' (ona yedirdikleri belli! Örneğindeki gibi) anlamlarını da içermektedir. 'Suyun içine hızla girmek' demek olan dalmak aynı etkenlerle 'kendi düşünce dünyasına kapılmak' ya da 'kendini bir işe, uğraşa kaptırmak' gibi durumları da dile getirir. Dokunmak eyleminin 'sağlığı bozmak', 'kırmak'ın ise 'bir kimsenin duygularını, onurunu zedelemek' gibi anlamları da vardır.” (Aksan, 2006: 125).

7.14.2. Türkçe Bitki Adlarında Çok Anlamlılık

Bitki adlarında çok anlamlılık konusu, daha çok çevresel etkenlerle birlikte ağız özelliklerinin bir sonucu olarak karşımıza çıkar. Tek anlamla, temel anlamıyla doğan kelime, zamanla ve çeşitli unsurların etkisiyle temel anlamının yanında başka anlamlar da kazanır. Bu durum bitki adları için de geçerlidir. Bitki adlarının çok anlamlı olmasında en büyük etken, aynı bitkiye farklı yörelerde, farklı adlar ve anlamlar verilmiş olmasıdır. Aynı bitkiye benzetme ya da aktarma yoluyla ve öznel olarak verilen bir ad, etkileşim içinde bulunduğu diğer yörelerdeki insanlar tarafından da benimsenebilir. Bu adlandırmadan haberdar olamayacak bir yörede ise insanlar aynı bitkiye farklı bir ad vermiş olabilir. Buradaki durum her ne kadar dilin zenginleşmesine olanak sağlasa da aynı zamanda bitkileri ayırt etme konusunda bir karışıklığa da sebep olmaktadır. Bütün bunlarla birlikte, aynı özellikleri (renk, yetiştirme şartı, şekli vs.) barındıran iki farklı bitki de çok farklı yörelerde olsa da aynı ya da benzer bir adla adlandırılabilir. Örneğin, sarı renge sahip iki farklı bitki de “sarı çiçek” ya da “altın otu” adlarıyla adlandırılmış olabilir. Kimi zaman önceden adlandırılmış bir bitkiye benzerliğinden ötürü, yine aynı adı alan bitkilere de rastlanmaktadır. Yanlış ve eksik aktarmalar da ad ve anlam konusunda bir çeşitlilik yaratmaktadır. Genel itibariyle ad ve anlam arasında sıkı bir ilişki söz konusudur. Tek bir adın, birden çok bitkiyi karşıladığı durumlar, adlandırmalardaki çeşitlilik sebebiyle ortaya çıkmaktadır. Bu, çok çeşitli adlandırma ve anlamlandırma bitkilerin doğru şekilde tasnif edilmesine büyük bir engeldir. Özetle, farklı adlar aynı bitkiyi karşılayabileceği gibi, farklı anlama sahip olan bitkiler birtakım benzerlikler sebebiyle aynı adı alabilmektedir. Bu da hem çok anlamlılığı hem de çok adlılığı ortaya çıkarmaktadır.

Taradığımız eserlerde karşımıza çıkan çok anlamlı bitki adları şunlardır:

ababaşı-aba başı: 1. Yer mürveri. 2. Dağlarda yetişen ve dağlıların yediği hıyar gibi dikenli bir ot. [İBAS 3/ KTS 116/ DLTMY 195/ OABA 291]

acalma: 1. Dağlarda yetişen bir çeşit yabani elma. 2. Kırmızı çiçekli güzel kokulu, iki metre kadar boyu olan bir çalı. [TBAS 17/ İBAS 4/ DS 4404].

acamık: 1. Peygamber çiçeği. 2. Çok sık dallı, acı ve fena kokulu bir yaban otu (*Psoralea bituminosa*). [İBAS 4/ KBS I 46/ TBS 25/ DS 37].

Acem arpası (Ar.+T.): 1. Dağ çayı. 2. Çiçeği kuru arpanın çiçeğine benzetilen bir bitki (*Sideritis libanotica* subsp. *Linearis*). [TBAS 17/ İBAS 4/ TBS 25/ CEBA 120].

acı badem- acı badam (T.+Far.): 1. Gülgillerden, dikenli veya dikensiz, meyvelerinin kabukları kalın, çekirdekleri küçük olan bir tür badem ağacı (*Amygdalus amara*). 2. Bu ağacın hidrosiyanik içermesinden dolayı fazla tüketildiğinde zehirlenmeye sebep olan, krem, koku ve ayakkabı boyası yapımında kullanılan acımtırak, keskin kokulu meyvesi. [KT 24/ TMİB 381/ MŞ II 25/ MN 109/ TS 7/ ŞBA 192/ İBAS 4/ KK 169/ KM 99/ TKF 399/ HKHTM 816/ BKTS 2/ KFT 430/ ACBA 125/ MOBA 112/ TTBA 50/ EATBT 1050/ LMEBA 403/ TTABİ 103].

acı ekşi: 1. Turunç. 2. Limon. [DS 45].

acı elma: 1. Dağlarda yetişen bir çeşit yabani elma. 2. Ebuçehil karpuzu, acı karpuz, hanzal. [KT 24/ KT 305/ TBAS 18/ TS 7/ İBAS 5/ BTS 3/ BDVN 179/ TTBA 50/ TTABİ 79].

acı marul (T.+Yun.): 1. Birleşikgillerden, tadı acı, yaprakları dişli, sürgününden çıkan sütü uyuşturucu ve yatıştırıcı olarak kullanılan iki yıllık bir bitki, yaban marulu, eşek marulu, güneyik otu (*Lactuca serriola*). 2. Yabani kara hindiba. 3. Nardeng marulu. [KT 755/ TBAS 19/ TS 8/ ŞBA 592/ İBAS 6/ BTS 3/ TBS 28/ EOS 113/ BKTS 2/ MOBA 112/ BDVN 175/ TMTBA 4/ YATBT 6/ LMEBA 403/ TTBA 50].

acı ot: 1. Acı yavşan, kırgın ot (*Teucrium polium*). 2. Tilkişen, kuşkonmaz (*Asparagus officinalis*). 3. *İnula gmveolens (L.) Desf.* ve *İ. viscosa (L.) Aiton*. 4. Kuzey Anadolu dağlarının ormanlarında yetişen, toprak altında bilek kalınlığında kökü bulunan çok yıllık ve otsu bir bitki (*Tamus communis*). 5. Filizinin uçları yumurta ve peynirle kavrulmuş yenilen bir yaban otu. 6. Suda kaynatılan ve karın ağrısına ilaç olarak kullanılan bir yabani ot. [TBAS 20/ TBAS 295/ TS 8/ İBAS 6/ TGİB 253/ BTS 3/ TBS 29/ DS 51/ TTBA 50].

acımığ-acımık-acımih-acimuh-acimuk-acimik-acimik-acumuk: 1. Peygamber çiçeği. 2. Fena kokulu bir yaban otu, pelemir, sütleğen, mavi kantaron (*Cephalaria syriaca*). 3. Belemir. 4. Maydanoz. 5. Tereye benzer yenilir ekşi bir ot. [TBAS 19 / İBAS 6 / TBS 31/ TBAS 19/ TS 8/ BTS 3/ DS 51/ TTBA 21/ TTABİ 102/ TBS 32].

açıkbaş: 1. Bir cins çiçek. 2. Turpgillerden bir bitki (*Hesperis acris*). [KT 26/ TS 11/ İBAS 7/ OABA 292].

adıyaman: 1. Şeftali, 2. Badem, 3. İncir, 4. Havuç. [TTBA 62/ TTABİ 105].

ağda çiçeği: 1. Çuha çiçeği. 2. Ahududu, ayıkulağı. [TBAS 22/ İBAS 9/ TTBA 31].

**ağu kunduz-agu kunduz-ağu kunduzi- agukunduzu-ağu kunduzu-ağukunduzu-
agu kundus (T.+Ar.):** 1. Aksırık otu, kündüs, çöven (*Gypsophila struthium*). 2. Ak çöpleme, beyaz harbak (*Veratrum album*). [MŞ II 30/ TBAS 23/ İBAS 10/ KM 99/ HHKA 107/ MNT 468/ CFBİ 575/ TTBA 31/ YATBT 6].

ak bardak- akbardak: 1. Çan çiçeği (*Leucojum aestivum*). 2. Kardelen (*Galanthus*). [TBAS 25/ İBAS 12/ TBS 45/ BTS 18/ TTBA 52/ TTABİ 70/ TTBA 98/ TTBA 89/ TTABİ 74].

ak burçak- akburçak: 1. Yem bitkisi türü, mürdük, mürdümük. 2. Yassı mercimek. 3. Küşni. [KT 156/ TBAS 25/ BDVN 354/ TS 48/ İBAS 12/ TSD 8/ BDVN 430/ TTBA 52].

ak diken- akdiken: 1. *Rhamnus catharticus* L. (*Rhamnaceae*). 2-6 m yükseklikte bir çalı veya küçük bir ağaçtır. Dallar dikenli, meyve olgunlukta siyah renklidir. Meyveleri müshil olarak kullanılır. Bk. Ala cehri. Cehri. 2. Geyik dikenini. 3. Alıç. 4. Kırlarda yetişen ak dikenli bir çeşit ot. [TBAS 26/ TBS 41/ BKTS 8/ BDVN 206/ BDVN 456 KT 39/ TS 49/ NEBAS 22/ DS 4411/ TTBA 52].

ak kulak- akkulak-akkulağı: 1. Camuşkulağı. 2. Beyaz mantar. 3. Sütü kurutulmuş güzel kokulu sakız yapılan bir çeşit ot. [TBAS 26/ İBAS 14/ DS 156/ TTBA 52/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 72].

akasma: 1. Dügün çiçeğigillerden, beyaz çiçek veren, bahçelerde süs çiçeği olarak yetiştirilen, sarmaşık özelliği gösteren bir bitki, yaban asması, orman sarmaşığı, meryemana asması (*Clematis vitalba*). 2. Bir çeşit beyaz çardak gülü. [TS 47/ İBAS 12/ BTS 17/ NEBAS 22/ DS 140/ BKTS 9/ TTBA 52/ TTABİ 97].

akbacak: 1. Şeftali. 2. Biber. 3. Çiğ olarak yenen bir çeşit ot. [İBAS 12/ DS 141/ TTBA 52/ TTBA 96/ TTABİ 72].

akbaşı-akbaşlı 1. Civanperçemi. 2. İnce ve sık yapraklı beyaz çiçekli bir yabancı ot, ayvadan. [TBAS 25/ İBAS 12/ TBS 45/ DS 142/ TTBA 52/ DLTMY 196/ OABA 292/ TTABİ 95].

ala bacak-alabacak: 1. Şeftali. 2. Biber. [TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 72].

alagöz: 1. Kırlarda biten ince, kılçıklı bir çeşit yaban otu. 2. Bir çeşit kara üzüm. [İBAS 16/ DS 4413/ TTBA 53/ TTBA 84/ TTABİ 72/ TTABİ 68].

altıntop: 1. Greyfurt (Citrus Paradisi). 2. İki çeneklilerden, uzun dikenli ve kürecikler hâlinde çiçekleri olan bir kaktüs türü (Trollius ranunculoides). 3. (Consolida regalis). 4. Mimoza. [KT 53/ TS 84/ ŞBA 141/ İBAS 18/ TBS 55/ DS 4417/ TTBA 53/ TTBA 91/ TTBA 98/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

altun otu: 1. Talak otu. 2.Sarı papatya. 3. Saman çiçeği. [BDVN 164/ BDVN 308/ BDVN 310].

alyanak: 1. Bir çeşit şeftali. 2.Denizüzümü. [TBAS 30/ İBAS 19/ DS 4417/ TTABİ 72/ TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68].

argun: 1. Bir çeşit yabancı armut, ahlat. 2. Su kerdemesi. [TBAS 34/ İBAS 23/ KK 177/ HKHT 205/ AMATK 220/ DS 4423/ TTBA 21/ TTABİ 100].

arı otu- ariotu: 1. Nepeta caesarea Boiss. (Labiatae). 50-80 cm yükseklikte, çok yıllık, yumuşak tüylü, beyaz veya pembe çiçekli bir bitkidir. Arılar geldiği için birçok bitki türüne Türkçede "Arı otu" adı verilmektedir. 2. Sığırdili. 3. Yüksük otunun pembe veya sarı nevi. 4. Yenilebilen, en fazla 20 cm. büyüklüğünde, küçük ve tüylü bir ot. 5. Kırmızı, sarı renkli, arıların çokça kondukları bir kır çiçeği. [TBAS 34/ KT 64/ İBAS 24/ TGİB 43/ BTS 54/ TBS 64/ DS 322/ BDVN 386/ BKTS 14/ HATBA 8/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

at dikenli: 1. Boğa dikenli (Eryngium giganteum). 2. Eşek dikenli (Onopordum tauricum). [TBAS 35/ TBAS 36/ İBAS 28/ TBS 70/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

at dili- atdili: 1. Yaprığı mersin yaprağına benzeyen bir bitki; (Ruscus hypoglossum). 2. Tavşan kirazı. [TMİB 416/ TBAS 36/ İBAS 28/ BDVN 518].

at elması: 1. Eriolobus trilobatus (Poiret) Roemer (Rosaceae). 5-6 m yükseklikte bir ağaççıktır. Meyveleri 3 cm kadar çapında, sarı renkli ve ekşi lezzetlidir. Meyveleri yenir. Gazi Antep ve Kahraman Maraş bölgelerinde turşu yapılır. 2. Adamotu

(Mandragora autumnalis). 3. Yonca (Trifolium ambiguum). [TBAS 36/ İBAS 28/ TGİB 98/ BTS 61/ TBS 70/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ay çiçeği- ayçiçeği: 1. Birleşikgillerden, sarı renkli çiçeği çok iri olan, yurdumuzda çok yetiştirilen bir bitki, gün çiçeği, günebakan, gündöndü (Helianthus annuus). 2. Bu bitkinin yağ çıkarılan ve çerez olarak da yenilen tohumu. 3. Hindi çalı tutu. [TS 157/ ŞBA 180/ İBAS 30/ KBS I 93/ RFLMT 31/ TGİB 114/ BTS 65/ NEBAS 32/ TBS 74/ TSD 29/ BKTS 20/ BDVN 134/ BDVN 309/ BDVN 532/ TTBA 32/ TBYBA 31].

ayak otu: 1. Kumlu topraklarda, kumullarda yetişen, yaprakları ince uzun, kenarları keskin ve oluklu olan mayıs ve haziranda çiçek açan çok yıllık bir bitki, saparna (Carex arenaria). 2. (Ranunculus muricatus). 3. Almanya saparnası. [ŞBA 179/ İBAS 30/ NEBAS 32/ TBS 75/ BDVN 145].

aygün çiçeği: 1. Ayçiçeği. 2. Beyaz bambul, siğil otu, akrep otu (Heliotropium europaeum). [TTBA 32/ TBS 75].

ayı kulağı-ayı gulağı: 1. Yer şakayıkı. 2. Gelinciğe benzer bir çeşit ot. 3. Meyan kökü. 4. Çok yıllık, sarı çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitki; çuha çiçeğinin bir türü. [KT 688/ TMİB 421/ RFLMT 32/ NEBAS 32/ DS 416/ BDVN 91/ BDVN 298/ BDVN 484/ BKTS 22/ BDVN 73].

bahar (Far.) : 1. Sığırgözü, bahar. 2. Zeytin çekirdeği ve ceviz büyüklüğündeki kavun, 3. Yeşillik, yenilebilen otlar, 4. Sigara tütününü. [TKF 410/ TBS 85/ BKTS 26/ KFT 491/ CFBİ 576].

bal çiçeği- balçiçeği: 1. Çingirak otu (Campanula). 2. Hanımeli (Lonicera). 3. Hastane çiçeği. 4. Almaşık yapraklı, kırmızı veya kırmızıya çalan sarı renkli çiçekli ağaççık. [TBAS 42/ TBAS 295/ TS 190/ İBAS 39/ TBS 86/ TTBA 33/ BDVN 389].

bal otu: 1. Kadife otu; inci otu, boncuk otu. 2. (Achillea nobilis). [İBAS 40/ TBS 87/ BDVN 389].

balbaşı: 1. Dağ çayı. 2. Gövde tepesindeki çiçekleri balözü salgılayan bir bitki türü (Lamium macrodon). [TBAS 42/ İBAS 39/ TBS 87/ DLTM 196].

balık ağusu-balıkağısı-balıkağusu: 1. Sarı sütleğen denilen bitki. 2. Balık yakalamak için yararlanılan bitki (Verbascum sinuatum). [TTBA 33/ TBS 89/ BKTS 28/ İBAS 39].

ballı boynuz-ballıboynuz: 1. Bakla şeklinde ve kahve renkli, yenilebilen tatlı bir çeşit meyve. 2. Keçiboynuzu, meyveleri olgunlaştığında tatlı ve boynuz şeklinde olan bir

bitki (*Ceratonia siliqua*). [TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 103/ TTABİ 96/ TBAS 43/ TBS 90/ DS 509/ OABA 293].

ballık: 1. Balıkotu, sarı sütleğen (*Euphorbia helioscopia*). 2. Katran yoncası. 3. Ballıbaba (*Lamium album*). 4. Meşe ağacı. 5. Çiçekleri balözü salgılayan bir bitki (*Cerinth major*). [MŞ II 49/ TBAS 43/ TS 194/ İBAS 40/ TBS 90/ TMTBA 5/ TTABİ 96/ TTBA 21].

bambil otu-bambul otu-banbıl otu- bambıl otu- banbal otu-bambal otu-banbul otu (<?+T.): 1. İt üzümü. 2. Helleborus vesicarius Auch. 3. Sıcak ve ılıman bölgelerde yetişen otsu veya çalı türü bir bitki (*Heliotropium*). 4. Yazın tarlalarda biten, beyaz çiçekli, boz renkli yaprakları olan, develerin yediği bir ot, siğil otu. [KT 104/ TMİB 435/ MŞ II 50/ TBAS 43/ TBAS 295/ TS 196/ İBAS 40/ İBAS 41/ RFLMT 36/ TBS 92/ BKTS 28/ TTBA 33/ YATBT 9].

ban ağacı (Ar.+T.): 1. Asya'nın tropik bölgelerinde ve Afrika'nın kuzeyinde yetişen, yaprakları telek damarlı, çiçekleri salkım durumunda, meyvesinden kokusuz bir yağ elde edilen ağaç (*Moringa oleifera*). 2. Sepetçi söğüdü (*Salix viminalis*). [TBAS 44/ TS 196/ İBAS 40/ TTBA 33].

bardacık: 1. Bir tür küçük ve tatlı yaş incir (*Firus carica*). 2. Bir cins erik. [TS 200/ İBAS 41/ TETTL 280/ TTBA 22/ TTABİ 93].

basur otu-basır otu (Ar.+T.): 1. *Ranunculus ficaria* L. (*Ranunculaceae*). 10-20 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, yumru köklü ve parlak sarı çiçekli bir bitkidir. Andırın (Kahraman Maraş) köylerinde toplanan yumru kökleri kurutulduktan sonra Arpacık salebi, Çöpmalı, Çöp salebi veya Şehriye salebi adı altında salep yerine satılır. Bk. Düğün çiçeği, Salep. Eş anl. Yağlı çiçek. 2. Acı yavşan. 3. Düğün çiçeğillerden, nemli ormanlarda biten, köklerinde basur memelerine iyi gelen bir madde bulunan, sarı çiçek açan küçük bir bitki (*Ranunculus ficaria*). 4. Küçük karangıç otu. [TBAS 44/ TS 208/ ŞBA 208/ İBAS 42/ TGİB 208/ BTS 77/ NEBAS 37/ TBS 93/ BDVN 276/ BDVN 503/ TTBA 33].

bayır çayı (T.+Çin.): 1. Mercanköşk. 2. Bir tür bitki, tahtacı kekiği (*Origanum saccatum*). [TBAS 45/ İBAS 43/ TBS 94].

Bektaşi üzümü (Öİ+T.): 1. Taşkırangillerden bir çalı (*Ribes grossularia*). 2. Bu çalının mayhoş, nohut büyüklüğünde, ak veya kara yemişi. 3. Frenk üzümü. [KT 119/ TBAS

45/ TS 235/ ŞBA 212/ İBAS 45/ NEBAS 38/ TBS 95/ TTBA 71/ TTBA 33/ BDVN 511/ TTABİ 62/ CEBA 124].

belemir-belemür (<?): 1. Mavikantaron. 2. Tanelerinden yağ çıkarılan bir çeşit ot. 3. Tohumları öğütülüp buğday ununa katıldığı zaman, hamuru esmer fakat lezzetli yapan bir çeşit bitki. 4. Pelemir, peygamber çiçeği. [TS 237/ TBAS 45/ İBAS 46/ TDES 47/ KBS I 128/ BTS 83/ DS 611/ TETTL 309].

bit otu-bitotu: 1. Mevzek otu (*Delphinium staphisagria*). 2. Su karanfile (*Geum urbanum*). 3. Tohum ufantısı, bit öldürücü ve solucan düşürücü olarak da kullanılan ağılı bitki. 4. Papaz otu (*Schoenocaulon officinale*). [TBAS 48/ KT 140/ TS 288/ İBAS 56/ TGİB 89/ NEBAS 40/ TBS 106/ TTBA 33/ HATBA 9/ BDVN 232/ BDVN 444].

boğaz alan: 1. Sulu olmayan bir çeşit ayva, ham ayva, 2. Bir çeşit armut. [TTBA60/ TTABİ 97].

bostan otu: 1. Şevketibostan, kökboya (*Cnicus benedictus*). 2. Genellikle bostanlarda yetişen bir bitki (*Calepina irregularis*). [TBAS 51/ ŞBA 233/ İBAS 58/ TGİB 49/ NEBAS 41/ TBS 112/ DS 742/ TTBA 33].

boynuz otu: 1. Çöpleme. 2. Karaca ot. 3. Tahta biti otu. [KT 147/ TBAS 52/ İBAS 59/ BDVN 175/ OABA 293].

boz ot-boz otu: 1. *Marrubium vulgare* L. (*Labiatae*). 60 cm kadar yükseklikte, çok yıllık, sık tüylü ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Baharat olarak kullanılır. Eş anl. İt sineği. Kara derme. Köpek otu, Kukas otu, Mayasıl otu. 2. Siğil otu (*Heliotropium*). [TBAS 52/ TBAS 53/ İBAS 59/ TBAM 65/ TGİB 43/ BTS 101/ NEBAS 42/ TBS 116/ TTBA 54].

bozoğlan: 1. Ölmez çiçek. 2. Boz renkli bir bitki (*Cistus salviifolius*). 3. Boz renkli bir bitki (*Amaranthus retroflexus*). [TBAS 52/ İBAS 59/ TTBA 54/ TTBA 70/ TTBA 95/ TBS 119/ TTABİ 61/ TTABİ 72].

börek otu: 1. Dere otu. 2. Gelincik. 3. Böreğe katılan bir bitki (*Anethum graveolens*). [TBAS 53/ TBAS 53/ İBAS 60/ BTS 107/ TBS 121/ DS 769/ TTBA 33].

burnukızıl: 1. Bir çeşit erik. 2. Kızılçık. [TTBA 62/ TTABİ 105].

cam otu (Far.+T.): 1. Kuş otu. 2. Çam otu, görünüşü çama benzeyen bir bitki (*Equisetum telmateia*). 3. Serçe dili. [TBAS 57/ İBAS 66/ TBS 127/ BDVN 568/ TTBA 34/ TTBA 86/ TTABİ 68].

cennet ağacı (Ar.+T.): 1. Aylandız. 2. Bir süs bitkisi (*Caesalpinia gilliesii*). 3. Tavus çiçeği. [NEBAS 44/ TBS 130/ BDVN 231].

cercer-cercir-circir (Ar.): 1. Su teresi. 2. Şahtere otu. 3. Acı bakla, delice bakla. 4. Roka. [RB 71/ KM 106/ MMŞM 424/ TKF 416/ TAH 464/ TKS 191/ UUF 349/ BDVN 262].

cırnak: 1. Çoban çantası. 2. Hindiba. [DS 936].

cin otu (Ar.+T.): 1. Boru çiçeği, benc otu. 2. Kereviz. 3. Şeytan otu. [TBAS 60/ İBAS 73/ TETTL 449/ BDVN 229/ TTBA 34].

cinsaçı (Ar.+T.): 1. Bostanbozan. 2. Gövdesi ipliksi ve uzun olan ve başka bitkilerin üzerine sarılıcı olan parazit bir bitki (*Cuscupa epithimum*). 3. Küsküt. [İBAS 73/ TGİB 82/ TBS 135/ NEBAS 45/ TBAS 60/ TTBA 34/ TTBA 96/ TTABİ 72].

çadır çiçeği (Far.+T.): 1. Çadır şeklinde açan bir çiçek, paşa çadırı (*Euryaleferox*). 2. Mahmude otu, kuzu sarmaşığı, keleh, uşak ağacı (*Convolvulus arvensis*). 3. Nilüfergillerden, Çin ve Amerika ırmaklarında yetişen, büyük yapraklı, pembe ve beyaz çiçekli bir bitki (*Euryaleferox*). 4. Kahkaha çiçeği. [KT 191/TBAS 63/ TS 380/ İBAS 76/ TBS 138/ TSD 54/ BKTS 48/ TTBA 99/ TTBA 90/ TTBA 34/ BDVN 196/ TMTBA 7/ LMEBA 405/ TTABİ 60/ YATBT 13/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

çakırdikeni-çakırdiken-çakır diken- çakır diken-çakır tiken-çahr tiken (Ar.+T.): 1. Maydanozgillerden, hekimlikte kullanılan bir bitki, deveelması, boğa dikeni (*Eryngium campestre*). 2. Kenger (*Gundelia tourneforti*). 3. Aptesbozan otu (*Sarcopoterium spinosum*). 4. Top top sarı çiçekleri olan büyük dikenli bir bitki. [KT 193/ TMİB 496/ MŞ II 73/ TBAS 63/ TS 384/ EM 120/ İBAS 76/ TKF 418/ TGİB 58/ NEBAS 46/ TBS 141/ LME 241/ DS 1045/ BKTS 49/ KFT 558/ KDB 4/ CFBİ 578/ TMTBA 7/ DS 1040/ TTBA 54/ TTABİ 103/ YATBT 13/ LMEBA 405/ TTBA 34].

çalı çileği: 1. Çoban üzümü. 2. Mersin. 3. Meyveleri çileğe benzeyen çalımsı bir bitki (*Vaccinium myrtillus*). [TBAS 65/ İBAS 77/ TBS 144].

çalı süpürgesi-çalısüpürgesi: 1. Kırmızı çiçekleri olan ve süpürge yapımında kullanılan bir bitki. 2. Güneş çiçeği, çakırdikeni (*Centaurea solstitialis*). [TTBA 34/ TTABİ 103/ TTABİ 71/ TTBA 92/ TBS 144].

çam otu: 1. Atkuyruğu (*Equisetum*). 2. Burç (*Viscum album*). 3. Kibrit otu (*Lycopodium clavatum*). [TBAS 66/ İBAS 77/ TGİB 96/ TBS 146/ TTBA 34].

çanakçatlattan: 1. Boynuzlu gelincik. 2. Yaprakları çanak şeklinde olan ve genellikle kaya çatlaklarında yetişen bir bitki (*Umbilicus erectus*). [TBAS 66/ TBS 146/ TTBA 60/ TTBA 86/ TTABİ 68/ TTABİ 94/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

çekem-çeken-çekim-çekkem-çeküm: 1. Burç (*Viscum album*), ökse otu. 2. Böğürtlen. [TBAS 68/ İBAS 79/ BTS 133/ TBS 154/ DS 1110/ TTBA 23/ TTABİ 99].

çinkırık: 1. Küçük erik. 2. Küçük domates. [TTABİ 101/ TTBA 23].

çingil: 1. Küçük üzüm salkımı. 2. Çiçekleri çingırağa benzeyen, ince saplı bir bitki (*Briza maxima*). [KBS I 237/ TBS 158].

çomak-çomağ-çomah-çomak otu: 1. Ak çöpleme. 2. Çomak (*Veratrum album*). 3. Zehirli bir bitki. 4. Kılçıksız, taneleri içli bir çeşit buğday. [TBAS 76/ İBAS 85/ TGİB 271/ TBS 173/ TETTL 529/ TTBA 9].

çögür-çögür: 1. Çördük. 2. Çöven. 3. Maydanozgillerden bir çeşit dikenli yaban bitkisi. 4. Tohumdan yetişmiş küçük fidan. 5. Ahlat ağacı. [TBAS 76/ TS 449/ İBAS 85/ SN 557/ KBS I 252/ BTS 145/ TETTL 532/ TTBA 9].

çöpleme-çöplemecik: 1. Düğün çiçeğigillerden, kökleri iç sürdürücü olarak kullanılan, karaçöpleme, yeşilçöpleme ve sarıçöpleme gibi türleri olan bir bitki, marulcuk (*Helleborus*). 2. Harbak. 3. Karaca ot. 4. Dokuz tepeli. 5. Yalan zeytin ağacı. [KT 224/ TS 451/ İBAS 85/ BTS 146/ NEBAS 51/ TBS 175/ LME 248/ DS 1289/ TETTL 535/ BDVN 608/ BKTS 59/ BDVN 186/ TTBA 23/ LMEBA 405/ TBAS 76/ BDVN 311/ TTABİ 99].

dağ sakızı: 1. Hindiba (*Cichorium*). 2. Kannık, kanlık (*Scorzonera sublanata*). 3. Marul (*Lactuca*). 4. Yemlik (*Scorzonera*). 5. Yakı otu (*Scorzonera*). [TBAS 83/ TBAS 83/ İBAS 88/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75/ TTABİ 103].

dağ servisi-dağ selvisi (T.+Far.): 1. Sedir. 2. Ardıç. 3. Dağ servisi. [TMİB 1004/ TS 461/ İBAS 88/ RFLMT 54/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].

demircik: 1. Dişbudak, dişbudak ağacı. 2. Kızılcık. 3. (*Cornus sanguinea*). [TBAS 88/ TBAS 88/ TS 494 / İBAS 94/ TBS 203/ TTABİ 93/ TTBA 23].

dere gülü (T.+Far.): 1. Baldırıkara. 2. Baldıran. 3. Bir eğrelti türü (*Polystichum setiferum*). [TBAS 89/ İBAS 95/ TBS 205].

deve elması- deve elması- deve elması-devealması-deve alması-deve (diken) elması: 1. 40 cm. ye kadar büyüyen, çok dallanan, dikenli ve bozyeşil renkte otsu bir bitkidir. Dip yapraklar 3 parçalı olup ortadaki 2 veya 3 bölümlü, kenarları çok dikenli ve basittir. Çiçekler; sıkı bir baş etrafında toplu olup alt kısmı dikenli yaprakçıklarda sarıdır, soluk yeşil renktedir. 2. Boğa dikeni. 3. Çakırdiken. [KT 305/ TBAS 90/ TS 513/ İBAS 97/

NEBAS 54/ LME 256/ LMEBA 406/ BDVN 262/ BKTS 70/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10].

devediş: 1. Bir cins nar. 2. Sarı, iri taneli bir buğday çeşidi. 3. İri taneli mısır. 4. (Alhagi pseudoalhagi). [KT 253/ İBAS 97/ TGİB 23/ TBS 208/ TTBA 36/ TTBA 79/ TTBA 96/ TTABİ 73/ TTABİ 65].

develik-develek: 1. Dafne, defne. 2.Ebe gümece. 3.Lâbada. [TTBA 23/ VHBA 13/ HATBA 10/ LMEBA 406/ TTABİ 96/ TBAS 90/ TS 513/ İBAS 98/ KM 110/ TGİB 87/ TBS 209/ LME 257/ BKTS 70].

dilki kuyruğu-dilkü kuyruğu: 1.Kırmızı çiçek açan bir bitki. 2.İnce dikenli, mavi çiçekli bir bitki. 3.Hayvanlara yedirilen bir çeşit ot. 4.Uzun salkımlı bir çeşit ak üzüm. [LME 263/ LMEBA 406].

dip: 1. Havuç. 2. Lahana. 3. Yer elması. 4. Şalgam, 5. Pancar ve kökü, şeker pancarı. [TTBA 9].

domates (Yun.): 1. Patlıcangillerden, yaprakları tüylü, çiçekleri salkım durumunda, vitamince zengin, kırmızı ürünü için yetiştirilen bir bitki (Solanum lycopersicum). 2. Bu bitkinin yenilen kırmızı veya yeşil ürünü. 3. Frenk patlıcanı. [ŞBA 328/ İBAS 101/ TGİB 143/ BTS 183/ NEBAS 55/ TBS 223/ TETTL 643/ TBYBA 31/ BDVN 375].

domuz elması-domuzelması: 1. Domuzağırşığı (Cyclamen). 2. Keme (Terfesia). 3. (Malus sylvestris). 4. Yer mantarı. [TBAS 94/ TBAS 94/ İBAS 101/ TBS 224/ BDVN 598/ HATBA 10/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64/ KT 271].

domuz otu: 1. Kumsallarda ve kayalıklarda yetişen sarı çiçekli ot. 2. Eğrelti otu. 3. (Dryopteris filix-mas). [TS 559/ İBAS 102/ TBS 224/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10].

domuz soğanı: 1. Kardelen (Galanthus ikariae). 2. (Muscari armeniacum). 3. Macar şalgamı, domuz soğanı. [TBAS 94/ İBAS 102/ TBS 225/ TTBA 77/ TTBA 36/ TTABİ 64/ HATBA 10/ BDVN 218].

döven otu: 1. Kurşun otu. 2. Yakı otu. 3. Kuduz otu. [TBAS 95/ İBAS 102/ TTBA 36].

ebelik 1. Yabani pancar. 2. Kırmızı ve ekşi bir kır bitkisi. 3. Tütüne benzeyen bir bitki. 4. **ebegümece**. 5. Yaralara sarılan ve yarayı yumuşatmaya yarayan geniş yapraklı bir bitki. [DS 1654/ TTABİ 96/ TTBA 24].

ekşi ot-ekşi otu: 1. Kuzukulağı. 2. (Oxalis articulata). 3. (Rumex acetosella). [TBAS 99/ İBAS 110/ TGİB 171/ TBS 237-238/ TTBA 54].

enlik: 1. Havacıva, şencer. 2. Kökü kızıl ot. 3. (*Arnebia densiflora*). [TBAS 100/ İBAS 115/ KK 227/ RFLMT 64/ TBS 244/ AMATK 260/ LME 281/ DS 1754/ TETTL 726/ ACBA 130/ RMTBA 30/ LMEBA 406].

eşek helvası-eşekhelası (T.+Ar.): 1. Eşek dikenli. 2. (*Lactuca serriola*). 3. Enginara benzer bir bitki. [TBAS 102/ TGİB 242/ TBS 252/ DS 1789/ TTBA 37/ TTBA 80/ HATBA 10].

eşek otu: 1. Dağ çayı. 2. Korunga. 3. Köygöçüren. 4. Evliya otu. 5. (*Chondrilla juncea*). [TBAS 103/ TBAS 103/ TS 656/ İBAS 120/ NEBAS 61/ TBS 251/ ŞMS 98/ TTBA 37/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 10].

eşek turpu- işşek turpu- eşek turbu (T.+Far.): 1. Karın ağrısına iyi gelen, turp gibi acı bir çeşit ot; bayır turpu (*Armoracia rusticata*). 2. (*Raphanus raphanistrum*). 3. Hardal otu. [KT 322/ MŞ II 105/ EM 129/ TGİB 210/ TBS 251/ EOS 133/ DS 1790/ KFT 637/ CFBİ 580/ YATBT 18/ TTBA 77/ TTBA 37/ TTABİ 64/ HATBA 10/ TMTBA 9/ TBAS 103/ İBAS 120/ TKF 422/ BKTS 88].

eşekkulağı- eşek kulağı: 1. Sığırdilgillerden, çiçekleri beyaz ve menekşeye çalan kırmızı renkte, eczacılıkta kullanılan bir bitki, karakafes (*Melilotus officinalis* pall). 2. Misk çiçeği. 3. (*Verbascum symes*). [KT 322/ TBAS 103/ TS 656/ ŞBA 359/ İBAS 120/ RFLMT 66/ NEBAS 61/ TBS 252/ BDVN 344/ BKTS 88/ TTBA 37/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 96/ TTABİ 65/ OABA 294/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ HATBA 10].

farekulağı-fare kulağı: 1. Çuha çiçeğigillerden, tohumu kuş yemi olarak kullanılan bitkilerin cins adı, bağırsak otu, sıçankulağı (*Anagallis*). 2. Yabani mercanköşk. 3. *Anagallis arvensis* L. (*Primulaceae*). Bir yıllık, otsu ve çıplak bitkilerdir. Yapraklar sapsız, çiçekler mavi veya kırmızı renkli. Eş anl. Sıçankulağı, Sıçanotu. 4. Mercangüş. [TBAS 106/ TS 680/ İBAS 123/ NEBAS 62/ TTBA 37/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ BDVN 41/ BDVN 318].

gavşak: 1. Kestane. 2. Kıyışak (*Silene vulgaris*). 3. Tohumunu kabarcıklı bir zar içinde saklayan, üzeri gri çizgili bir ağaç. 4. Buğday tarlalarında bulunan pembe ve sarı çiçekli bir çeşit ot. [TBAS 112/ İBAS 133/ TBS 269/ DS 1941/ TTABİ 101/ TTBA 24].

gelin çiçeği: 1. Zambakgillerden bir bitki (*Fritillaria imperialis*). 2. Ağlayangelin. 3. Yurdumuzun çeşitli yörelerinde bitkinin çiçeklerinden oyuncak gelin yapılır (*Papaver rhoeas*). 4. Soğanlı ve otsu bir süs bitkisi, ağlayangelin, şahtuğu (*Fritillaria imperialis*). 5. Sakız sardunya. 6. Akçe otu. [TBAS 113/ TS 742/ THBS 241/ TGİB 32/ NEBAS 68/

TBS 273/ TTBA 72/ TTBA 38/ İBAS 135/ TTABİ 63/ TTABİ 102/ THBS 241/ BDVN 157].

gelin gülü (T.+Far.): 1. Gelincik (Papaver). 2. Çuha çiçeği (Primula). 3. Lale (Tulipa). [TBAS 114/ TBAS 114/ BTS 241/ TTBA 72/ TTABİ 63/ TTBA 38/ TTABİ 102/ TTABİ 103/ İBAS 135/ DS 1980].

gelin otu: 1. Güveyfeneri (Physalis alkekengi). 2. Gelincik. 3. Fener çiçeği. [TBAS 114/ TBAS 114/ TS 743/ BKTS 96/ İBAS 135/ TTABİ 63/ TTBA 72/ TTBA 38/ BDVN 457/ TTABİ 102].

gelifeneri (T.+Rum.): 1. Gülgillerden, yaprak açmadan önce beyaz çiçek veren, kaplamacılıkta kullanılan yabani ağaç, ılgıncar, kuş kirazı (Cerasus padus). 2. Bu ağacın reçel ve likör yapılan meyvesi. 3. Güveyfeneri (Withania somnifera). 4. Kuş kirazı. 5. Yurdumuzda hem yabani olarak bulunan hem de yetiştirilen bir bitki (Physalis alkekengi). [KT 377/ TBAS 114/ TS 742/ İBAS 135/ TBS 276/ TTABİ 102/ TTABİ 69/ TTABİ 103/ TTABİ 74/ TTABİ 63/ TTBA 99/ TTBA 87/ TTBA 38/ TTBA 72].

gevrek-gevrik-gevreh: 1. Gövdesi gevrek yapılı bir bitki (Cephalaria procera). 2. Peleminir. 3. Ceviz büyüklüğünde dikenli meyvesi olan bir çeşit ot. [TBAS 116/ TGİB 61/ TBS 281/ DS 2014].

geyik dikeni 1. Ak diken (Rhamnus catharticus). 2. Alıç (Crataegus). 3. Cehri ağacı. [TBAS 116/ TBAS 116/ TS 756/ İBAS 137/ NEBAS 69/ TBS 281/ BDVN 456/ TTBA 77/ TTBA 38/ TTABİ 64/ HATBA 10/ BDVN 506].

geyik otu: 1. Gazel otu, ak Girit otu (Dictamnus albus). 2. Sâter (Satureja hortensis). 3. Sedef otugillerden, bahçelerde süs olarak yetiştirilen güzel kokulu bir bitki (Dictamnus fraxinella). 4. Güvey otu (Origanum sipyleum). 5. (Hypericum calycinum). [TBAS 116/ TBAS 117/ TS 757/ İBAS 137/ MMŞM 432/ NEBAS 69/ TBS 282/ HHKA 139/ BDVN 237/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 38/ BDVN 531/ HATBA 10].

göbelek: 1. Burç (Viscum album). 2. Kuzugöbeği (Boletus). 3. Yenilebilen bir mantar türü (Morchellaceae). [TBAS 120/ TBAS 120/ İBAS 140/ THBS 244/ TDES 157/ KBS I 373/ BTS 254/ NEBAS 70/ TBS 291/ DS 2116/ TETTL II 166/ BKTS 99/ TTABİ 94/ TTBA 25].

gömeç-gömeç otu: 1. Ebe gümeçi (Malva sylvestris). 2. Bir çeşit papatya, 3. Bir çeşit erik. [TBAS 121/ İBAS 140/ TBS 294/ DS 2149/ TETTL II 171/ TTABİ 101/ TTBA 25].

gülfatma (Far.+Öİ) 1. Boynuzlu gelincik. 2. Hatmi. 3. (Alcea pallida). [TBAS 124/ TBAS 124/ TGİB 22/ TBS 301/ TETTL II 202].

hasır otu (Ar.+T.): Hasır otugillerden, bataklıklarda yetişen düz, ince uzun ve dayanıklı olan yaprakları kıtık yapmaya, hasır ve zembil örmeye yarayan bir saz, su kamışı, kofa, kiliz (Typha). 2. Saksıgüzeli. [KT 439/ TBAS 130/ TS 853/ İBAS 157/ RFLMT 89/ TGİB 266/ NEBAS 73/ TBS 315/ TSD 153/ BKTS 109/ CFBİ 581/ BDVN 222/ TTBA 88/ TTBA 39/ TTABİ 69/ BDVN 341].

herdentaze- her dem taze (Far.+T.+Far.): 1. İt üzümü. 2. Ölmez çiçek, ölmez otu. (Helichrysum). 3. Tavşan kirazı (Ruscus aculeatus). 4. (Limonium sinuatum). [TBAS 132/ TBAS 132/ İBAS 164/ RFLMT 93/ TGİB 138/ NEBAS 75/ TBS 322/ BDVN 619/ BDVN 370/ BDVN 541].

horozibiği-horoz ibiği-horuzibi (Far.+T.): "1. Chrysanthemum segetum L. (Compositae). Bir yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Gövdesi taze olarak yenir (Köyceğiz-Muğla). Bk. Dağlama. 2. Horozibiğigillerden, kırmızı çiçekleri horoz ibiğini andıran bir süs bitkisi (Amaranthus). 3. Kazgagası. 4. (Celosia argentea). 5. Gelin çiçeği." [KT 488/ TBAS 135/ TBAS 135/ TS 900/ İBAS 171/ RFLMT 96/ TGİB 242/ NEBAS 77/ TBS 329/ TSD 165/ BDVN 45/ BDVN 157/ TTABİ 65/ BDVN 508/ BKTS 114/ TTBA 39/ TTBA 79/ TTABİ 67/ TTBA 83/ HATBA 11/ OABA 295/ VHBA 13].

ilk bahar çiçeği-ilkbahar çiçeği (T.+Far.+T.): 1. Kış boynuz otu. 2. İnci çiçeği, paskalya çiçeği. 3. Evvel bahar çiçeği. [BDVN 258/ BDVN 105/ BDVN 484].

inci çiçeği-incü çiçeği: 1. Zambakgillerden, temren biçimindeki yaprakları arasında, ince bir sap üzerinde küçük çan biçiminde beyaz çiçekler açan bir süs bitkisi, müge (Convallaria majalis). 3. İlbahar çiçeği, paskalya çiçeği. [TBAS 143/ KT 520/ TS 967/ İBAS 181/ RFLMT 104/ TGİB 74/ NEBAS 83/ TBS 342/ BKTS 120/ TTBA 92/ TTBA 39/ BDVN 105/ TTABİ 71].

it üzümü-it üzümü-itüzümü: "1. Solanum nigrum L. (Solanaceae). Bir yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Meyveleri bezelye büyüklüğünde ve olgunlukta siyah renklidir. Meyvelerinin zehirlenmelere neden olduğu yayınlarda kayıtlıdır. Yapraklı dallan Bodrum ve çevresinde pazarlarda satılır ve haşlandıktan sonra salata olarak yenir. Eş anl. Bambıl otu, Bambıl otu, Bambul otu. Girit otu. İtboncuğu, Köpekmemesi, Köpek üzümü. Kuş üzümü. Stifno (Ayvalık). Yaldıran. Solanum pseudocapsicum L. -

Herdemtaze. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir (İstanbul). 2. *Chenopodium foliosum* (Moench) Aschers. (Syn: *Blitum virgatum* L) (Chenopodiaceae). 25-70 cm yükseklikte, bir veya çok yıllık, otsu bir bitkidir. Yapraklı dallan Erzurum ve Kars köylerinde sebze olarak kullanılır. 3. Frenk üzümü. 4. Patlıcangillerden, 20-50 santimetre yüksekliğinde, bazı ilaçların yapımında kullanılan bir yıllık otsu bir bitki, köpek üzümü, tilki üzümü. 5. Bögürtlen (*Solanum nigrum*). 6. Çekirdeği çok ve iri, suyu az bir çeşit üzüm. 7. Şırası bol bir çeşit üzüm. 8. Ahududu. 9. Bahçe kenarlarında biten tırtıllı, baharat şeklinde meyve veren bir bitki. 10. Tilki üzümü. [KT 521/TMİB 770/ MŞ II 165/ TBAS 145/ TBAS 145/ TBAS 146/ TS 1005/ EM 147/ İBAS 185/ EUTSV 158/ KK 261/ RFLMT 106/ HBH 253/ KM 123/ MMŞM 441/ TGİB 66/ NEBAS 85/ TBS 348/ TE 1434/ HHKA 152/ MNT 669/ HKHTM 820/ EOS 143/ ABY 398/ TMTBA 11/ TTABİ 103/ TTBA 40/ TTBA 77/ HATBA 11/ LMEBA 408/ EATBT 1051/ BDVN 556/ YİŞ 714/ BKTS 124/ ACBA 132/ CFBİ 583/ MOBA 108/ YATBT 25/ DS 2570].

itburnu-it burnu-it burnu: 1. Yabanî gül ve meyvesi (*Rosa canina*). 2. İt üzümü. 3. Kuşburnu. 4. Dikenli, soluk pembe veya koyu pembe çiçekli bir çalır, yabani gül (*Rosa canina*). [ETG 276/ KT 157/ TMİB 770/ MŞ II 165/ TBAS 145/ TS 1002/ İBAS 184/ EUTSV 157/ THBS 241/ MMŞM 441/ TBS 348/ BDVN 513/ BKTS 123/ CFBİ 583/ YATBT 25/ LMEBA 408/ EATBT 1051/ TMTBA 11/ THBS 247/ HKHTM 820/ EOS 143/ DS 2567/ OABA 296/ TTABİ 73/ HATBA 11/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTBA 40/ TTBA 83].

itsarımşağı-itsarımşağı-it sarımşağı-it sarmısağı: 1. Deli salep, güz çiğdemi 2. (*Allium scorodoprasum*). 3. Sağanak da denen, keskin, fena kokulu bir çeşit ot, yabani sarımsak. [TBAS 145/ İBAS 184/ TBS 347/ HATBA 11/ TTABİ 103/ DS 2570/ TTABİ 64/ TTBA 40/ TTBA 77].

kaba: 1. Kabak. 2. Kavun. 3. Yapraklarının tüylü, yumuşak ve kaba bir yapısı olan bir bitki (*Malva nicaeensis*). [İBAS 186/ TBS 353/ DS 4527].

kağıt çiçeği (Far.+T.): 1. Akimen. 2. Saman çiçeği. 3. Çiçek kurulundaki yaprakları kağıda benzetilen bir süs bitkisi (*Helichrysum bracteatum*). [NEBAS 90/ TBS 358].

kamalak: 1. Sedir ağacı (*Cedrus libani*). 2. Soymuk (*Pinus*). 3. Çam türünden bir ağaç. [TBAS 150/ TBAS 150/ İBAS 190/ KBS I 456/ TGİB 57/ TBS 362/ KDB 4/ TTBA 26/ TTABİ 94].

kar çiçeği: 1. Kardelen (*Galanthus nivalis*). 2. Acı çiğdem (*Merendera trigyna*). 3. Çan çiçeği (*Leucojum aestivum*). 4. Manisa lâlesi. 5. Ak çöpleme (*Veratrum album*). 6. Yumrulu, sarı çiçekli otsu bir bitki, sarı kokulu (*Eranthis hyemalis*). 7. Süsengillerden, beyaz ve pembe çiçekler açan soğanlı bitki (*Leuconium*). 8. Kar ağacı. 9. Hüzbe. 10. Dokuz tepeli. [TMİB 784/ TBAS 159/ TBAS 159/ TBAS 160/ TS 1084/ İBAS 197/ RFLMT 110/ TGİB 97/ BTS 330/ TBS 371/ LME 388/ BKTS 132/ MOBA 108/ BDVN 171/ BDVN 608/ BDVN 190/ BDVN 360/ BDVN 311/ TTABİ 103/ TTBA 41/ LMEBA 408/ TTABİ 59].

kara pelin (T.+Rum.): 1. Pelin nevi (*Artemisia abrotanum*). 2. Yavşan. 3. Zivan çiçeği, kaysum. [KT 595/ TBAS 158/ ŞBA 452/ İBAS 196/ NEBAS 95/ BDVN 80].

kara sakız-karasakız: 1. Kara günlük. 2. Yersakızı. 3. Yakı otu. [KT 1031/ MN 189/ TBAS 158/ TGİB 210/ BKTS 133].

kara süpürge: 1. Bitki demet haline getirilip süpürge olarak kullanmaya elverişlidir (*Artemisia scoparia*). 2. Yavşan. 3. (*Salvia cryptantha*). [TBAS 158/ TBS 380/ TBS 390].

karabiber-kara biber (T.+Rum.): 1. Karabibergillerin örnek bitkisi olan, zeytinsi, meyvelerin taneleri yuvarlak, yaprakları kalp biçiminde, tırmanıcı bir bitki (*Piper nigrum*). 2. Bu bitkinin baharat olarak kullanılan kuru ve siyah tanesi. 3. Bitki uçucu yağ içerir ve yakıcı lezzettedir. Bilinen karabiberle bir ilgisi yoktur (*Rosmarinus officinalis*). [KT 595/ TS 1075/ ŞBA 454/ MMŞM 442/ BTS 335/ NEBAS 93/ TBS 372/ İBAS 193/ KDB 4/ TBS 372/ EÇSBA 147/ BKTS 132/ TTBA 55].

karaca: 1. Çörek otu. 2. Karamuk. 3. (*Agrostemma gracilis*). [TBAS 153/ TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 384/ TTABİ 79/ TTABİ 93/ TTBA 26].

karadiken-kara diken: 1. Böğürtlen (*Rubus*). 2. Ala cehri, cehri. 3. Kara çalı (*Asparagus acutifolius*). 4. Çok sivri, sert dikenleri olan bir cins nebat. 5. Deniz kestanesi. [TBAS 154/ TBAS 154/ İBAS 194/ TGİB 211/ NEBAS 94/ TBS 374/ TTBA 55/ KT 595/ KBS I 463/ DS 2642].

karagöz: "1. Amelanchier parviflora Boiss, (Rosaceae). 2 m kadar yükselebilen, kışın yaprak döken, dikensiz, küçük ve beyaz çiçekleri olan bir ağaççıktır. Meyve küçücük bir elma görünüşünde, önce kırmızı ve sonra siyah renkli ve tatlı lezzetlidir. Batı ve Orta Anadolu dağlarında yetişir ve meyvesi yenir (Çepni, Gemerek-Sivas). 2. Çengel sakızı.

3. Gelincik." [TBAS 155/ TBAS 155/ İBAS 194/ TBS 385/ BKTS 133/ TTABİ 68/ TTBA 55/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTABİ 60].

karakafes (T.+Ar.): "1. Symphytum türleri (Boraginaceae) ne verilen genel ad. Çok yıllık, otsu ve tüylü bitkiler. Çiçek beyaz, pembe veya mavimsi renkli. *S. officinale* L. türü tedavi maksadıyla kullanılır. Eş anl. Eşekkulağı, Kafes otu. 2. (*Petasites hybridus*)."
[TBAS 156/ TS 1077/ TBS 386/ TTBA 93/ TTBA 56/ TTBA 99/ TTABİ 74].

karakavlak-karakavluk-karakavruk-karakavuk- karakavıt: 1. Çengel sakızı. 2. (*Chondrilla juncea*). 3. (*Taraxacum serotinum*). [TBAS 156/ İBAS 195/ TBS 387/ DS 4534/ TTBA 56/ TTABİ 101].

katirkuyruğu-katır kuyruğu: 1. Baklagillerden, çiçekleri sarı ve şemsiye durumunda olan acı bir bitki, zivircik. (*Anagyris foetida*). 2. Atkuyruğu (*Equisetum*). 3. Yıllanyastığı (*Arum italicum*). 4. (*Spartium junceum*). [KT 610/ MŞ II 178/ TBAS 162/ TBAS 162/ TS 1105/ EM 150/ İBAS 201/ RFLMT 114/ TBS 396/ ŞMS 106/ BDVN 54/ CFBİ 584/ MOBA 108/ TMTBA 12/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 12/ TTBA 97/ OABA 296/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ YATBT 28].

katırtırnağı-katır tırnağı: "1. *Spartium junceum* L. (Leguminosae). Çok yıllık, çalı görünüşünde ve sarı çiçekli bir bitkidir, özellikle tohumlan zehirlidir. Kurutulduktan sonra yakacak olarak kullanılır. Bk. Yasemin. Eş anl. Borcak (Akseki-Antalya), Borçoh, Boruk, Kuş çubuğu (İnebolu). 2. Baklagillerden, dalları çok ince, çiçekleri sarı, bazı türleri hekimlikte idrar söktürücü olarak kullanılan bir bitki (*Genista scoparia*). 3. Katır çiçeği." [KT 610/ TBAS 162/ TS 1105/ İBAS 201/ RFLMT 114/ TGİB 249/ BTS 345/ NEBAS 97/ TBS 396/ BDVN 291/ BDVN 600/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 97/ TTBA 79/ OABA 296/ HATBA 12/ TTABİ 65].

katran ağacı (Ar.+T.): 1. Toroslarda yetişen bir sedir türü (*Cedrus libani*). 2. Şerbin ağacı. 3. Yabani ardıç. 4. Kara çam [TBAS 162/ TS 1108/ İBAS 202/ RFLMT 115/ TGİB 57/ BTS 345/ NEBAS 98/ BKTS 138/ CFBİ 584/ BDVN 156/ TTBA 41/ BDVN 342/ BDVN 351/ LMEBA 409].

kayın ağacı: "1. *Fagus* (Fagaceae) türlerine verilen genel ad. 30-40 m kadar bir boya erişebilen ve kışın yaprak döken ağaçlar. Türkiye'de aşağıdaki türler bulunmaktadır. *Fagus orientalis* Lipsky- Doğu kayını. Bağnaz (Güney Anadolu). *F. sylvatica* L.- Avrupa kayını. 2. Gürgen ağacı, ak gülgen. 3. Kuş ağacı." [TBAS 164/ ŞBA 468/ İBAS

204/ RFLMT 115/ NEBAS 99/ TBS 402/ TSD 207/ BKTS 139/ BDVN 107/ BDVN 148/ BDVN 273].

kaz otu: 1. Genellikle çayrlarda, yol kenarlarında, nemli ve killi topraklarda yetişen parlak sarı çiçekleri olan çok yıllık bir bitki (*Potentilla anserina*). 2. Çoban süzeği. 3. Gümüş otu. [ŞBA 475/ İBAS 205 / NEBAS 100/ BDVN 288/ BDVN 482].

kazankarası: 1. Ebe gümece. 2. Salep. 3. (*Thlaspi lilacinum*). [TBAS 165/ TBAS 165/ İBAS 204/ BTS 348/ NEBAS 99/ TBS 405/ DS 2710/ TTABİ 70/ TTBA 41/ TTBA 89].

keklik çiğdemi: 1. Karga soğanı. 2. (*Gynandris sisyrinchium*). 3. Kuzgun kılıcı. [TBAS 168/ İBAS 208/ TBS 417/ BKTS 142/ BDVN 295/ TTABİ 64/ HATBA 12/ TTBA 77/ TTBA 41].

keklik otu-keklik: 1. Dağ reyhanı (*Ziziphora clinopodioides*). 2. Karaca ot (*Helleborus orientalis*). 3. Kara hindiba (*Taraxacum*). 4. Mercanköşk (*Origanum vulgare*). 5. Kekik (*Thymus glaber*). 6. Sater. 7. Güveği otu. [TBAS 168/ TBAS 168/ İBAS 208/ TGİB 20/ TBS 417/ HATBA 12/ TTABİ 103/ TTBA 77/ TTABİ 64/ TTBA 41/ BDVN 429/ MOBA 108/ BDVN 586].

kelebek otu: 1. Bir cins yaban yoncası. 2. Dügün çiçeği. 3. (*Isatis arenaria*). [KT 627/ TBAS 169/ TS 1129/ İBAS 208/ TBS 420/ HATBA 12/ TTBA 41].

kenger otu (Far.+T.): 1. (*Gundelia tournefortii*). 2. Yabani enginar. 3. Şahin otu. [TBS 423/ BDVN 9/ BDVN 220/ BDVN 317].

kesme: 1. *Phillyrea latifolia* L. (*Oleaceae*). Kısm yaprağını dökmeyen ve 5 m kadar yükselebilen bir ağaççık. Akdeniz bölgesinde yaygındır. Eş anl. Akça kesme. Akçe kesme. 2. Kıyılarımızda yaygın olarak bulunan, yuvarlak tepeli, 5 metre kadar boyulu, her dem yeşil, yaprakları küçük ve kenarları testere dişli, çiçekleri yeşilimsi beyaz renkli olan bir süs ağacı, akçakesme (*Phillyrea latifolia*). 3. Palamut. [TBAS 172/ TS 1145/ İBAS 213/ KBS I 503/ TGİB 182/ TBS 426/ TTABİ 99/ TTBA 26].

kılıç otu: 1. Yaraları iyileştirmekte kullanılan söğüt yaprağı gibi yaprakları ve sarı çiçekleri olan bir ot (*Achillea biebersteinii*). 2. Yaprakları kamışa benzeyen, kenarları keskin ve kısa bir ot. 3. Arapsaçı otu. 4. Bataklık süseni. 5. Kantaron. 6. Karga soğanı. 7. Süsen. [KT 643/ TBAS 173/ TBAS 173/ İBAS 216/ RFLMT 120/ TGİB 126/ NEBAS 103/ TBS 430/ BDVN 14/ DS 2798/ BDVN 335/ TTBA 42/ TTBA 90/ TTABİ 70/ BDVN 326].

kılık: 1. Palamut. 2. Kuru fasulye. 3. Bir çeşit küçük mantar. 4. Fındık büyüklüğünde, turşusu ve reçeli yapılan bir yaban meyvesi. 5. Çam, meşe, ardıç vb. ağaçların meyveleri. [TTABİ 101/ TTBA 26].

kırkboğum-kırk boğum-kırkboğum otu: 1. Atkuyruğu. 2. Topalak. 3. Gövde ve dalları çok boğumlu görüntüye sahiptir (*Equisetum arvense*). [TBAS 174/ TBAS 174/ İBAS 217/ TBS 435/ DS 2828/ BDVN 223/ TTABİ 99/ TTBA 56/ TTBA 42].

kıvrışık-kıvrışık-kıvrışık: 1. Gıvrışgan otu. 2. (*Silene vulgaris*). 3. Semizotu. [TBAS 175/ İBAS 219/ TBS 441/ DS 2850].

kızıl yaprak-kızılyaprak: 1. Kasık otu. 2. Ağır otu. 3. Gülgillerden, 20-120 santimetre yüksekliğinde, yol kenarlarında biten, sarı çiçek açan, çok yıllık, otsu bir bitki, koyun otu, fitik otu, kuzu pıtrağı (*Agrimonia eupatorium*). [TBAS 177/ İBAS 220/ BDVN 26/ KT 657/ TS 1177/ TTBA 56].

kızılca: 1. Koçlama mantarı. 2. Yabanî pancar. 3. Kızıla çalan bir çeşit buğday. 4. (*Beta corolliflora*). [TBAS 176/ TBAS 176/ TS 1177/ RFLMT 122/ TGİB 46/ TBS 446/ DS 2864/ TTABİ 93/ TTBA 26].

kocabaş-kocabaşı: 1. Pancar (kocabaşı). 2. Turp. 3. Lahana. 4. Gengel. 5. (*Silybum marianum*). 6. Mavi renkli çiçeği ve nohut büyüklüğünde tohumu olan bir buçuk metre boyundaki dikenli bir ot. [OABA 298/ DLTMY 197/ TTBA 97/ TTBA 84/ TTBA 56/ TTABİ 68/ TTABİ 73/ TTABİ 78/ DLTMY 197/ TTBA 83/ TTBA 42/ TTBA 97/ OABA 298/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TBAS 179/ TS 1193/ TBS 455/ LME 402].

koç otu: 1. Koçkuyruğu. 2. İtkasarı (*Orchis hircine*). 3. (*Astragalus subrobustus*). [TBAS 180/ İBAS 223/ TBS 456/ LMEBA 410/ TTBA 42/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 12].

kovan otu: 1. Yüksük otu. 2. Oğul otu (*Melissa officinalis*). 3. Ölmez çiçek. [KT 666/ TBAS 183/ TBAS 183/ TS 1224/ İBAS 225/ RFLMT 124/ TKF 442/ NEBAS 108/ TBS 464/ AMATK 306/ YİŞ 795/ BDVN 390/ TTBA 42/ YATBT 31/ TMTBA 13/ LMEBA 410].

koyun otu-koyunotu: 1. *Agrimonia eupatoria* L (Rosaceae). 20-120 cm yükseklikte, rizomlu, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Eş anl. Fıtık otu, Kasık otu. Kızıl yaprak. Kuzu pıtrağı. 2. Ağır otu. 3. Misk otu. [KT 679/ TBAS 183/ ŞBA 538/ İBAS 225/ RFLMT 124/ TBAM 105/ TGİB 20/ TBS 465/ BDVN 82/ BDVN 26/ MOBA 108/ HATBA 12/ TTABİ 64/ TTBA 42/ TTBA 77].

köpek otu: 1. Boz ot (*Marrubium vulgare*). 2. Yalancı ısırgan (*Ballota nigra*). 3. Tatarcık (*Ixiolirion tatricum*). [TBAS 185/ TBAS 185/ ŞBA 546/ İBAS 226/ TGİB 126/ NEBAS 109/ TBS 471/ HATBA 13/ TTBA 42/ TTBA 78/ TTABİ 64].

köpek soğanı 1. Akyıldız. 2.Yabani sarımsak. 3. Soğan. 4. Toprak altında soğanı olan yabancı bir bitki (*Ornithogalum*). [TBAS 185/ TBAS 185/ TS 1232/ İBAS 227/ TGİB 170/ TBS 471/ TTBA 78/ TTBA 42/ HATBA 13/ TTABİ 64].

kurt otu: 1. Civanperçemi (*Achillea mobilis*). 2. Kurtboğan (*Aconitum*). 3. (*Hyoscyamus niger*). [TBAS 189/ TBAS 189/ İBAS 232/ TGİB 144/ TBS 483/ TTBA 43/ TTBA 78/ HATBA 13/ TTABİ 65].

kuş alıcı-kuş alıcı (T.+Far.): 1. Tavşan elması. 2. Çalı muşmulası. 3. Musa ağacı. [TTBA 43/ TTBA 78/ TBAS 190/ İBAS 233/ HATBA 13/ TTABİ 65/ BDVN 494/ BDVN 206].

kuş üzümü: 1. Siyah çekirdeksiz ufak üzüm (*Cerasus angustifolia*). 2. Ahududu. 3. Çoban üzümü. 4. İt üzümü. 5. Kışniç. [KT 699/ TBAS 191/ TBAS 191/ TS 1271/ İBAS 235/ RFLMT 128/ NEBAS 112/ TBS 485/ TSD 234/ LMEBA 410/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 78/ TTBA 43].

kuşekmeği-kuşetmeği-kuşepmeği-kuş etmeği: "1. Turpgillerden, çorak yerlerde yetişen, beyaz veya mor çiçekli, eskiden hekimlikte kullanılmış olan otçul bir bitki, çobandağarcığı (*Thlaspi*). 2. Kuşkuş otu. 3. Madımak. 4. Tuderî." [KT 699/ TMİB 846/ TBAS 190/ TS 1270/ ŞBA 564/ İBAS 234/ KBS I 581/ TGİB 53/ TBS 488/ HATBA 13/ TTBA 43/ TBAS 190/ TBAS 190/ RFLMT 128/ NEBAS 111/ DS 4574/ CFBİ 586/ TMTBA 14/ YATBT 32/ LMEBA 410].

kuşyemi- kuş yemi "1. *Phalaris* minör Retz. (*Gramineae*). 20-80 cm yükseklikte, otsu ve bir yıllık bir bitki. Yabancı olarak bulunduğu gibi meyveleri (taneleri) için yetiştirilir. Meyveleri kuş yemi adı altında satılmaktadır. 2. Madımak. 3. Buğdaygillerden, durgun sularda yetişen bir bitki (*Phalaris canariensis*). 4. Bu bitkinin taneleri. " [TBAS 191/ TBAS 191/ İBAS 235/ HATBA 13/ KT 699/ TS 1271/ TBS 490/ TTBA 78/ TTBA 43/ TTABİ 65].

kuzupıtrağı-kuzu pıtrağı: 1. Koyun otu, kasık otu. 2. Kızılyaprak. 3. Bir nevi nebat, ganj. [TBAS 193/ İBAS 236/ TTBA 43/ HATBA 13/ KT 132].

Macar (Öİ): 1. Bir çeşit yabancı pancarı. 2. Koyu sarı renkli, üstünde kırmızı benekler olan fasulye. 3. Küçük taneli kırmızı buğday. [DS 3098].

mancar-mancarlık (<?+T.): 1. Pancar. 2. Lahana, karalahana. 3. Ispanak, yabanıspanağı. 4. Pazı. 5. Yenilen bir çeşit ot. 6. İnce yapraklı, ince köklü bir çeşit labada. 7. Yaprakları pancar yaprağına benzeten bir bitki (*Rumex pulcher*). [TGİB 46/ TBS 510/ DS 3118/ TTABİ 96/ TTBA 27/ VHBA 13].

maya otu (Far.+T.): 1. Şerbetçi otu. 2. Uyuz otu. 3. Çiçeklerinden peynir mayalanmasında yararlanır (*Scabiosa argentea*). [TBAS 202/ TBAS 202/ İBAS 253/ TBS 515/ BDVN 323/ TTBA 44].

mayasıl otu (Ar.+T.): 1. Bir deri hastalığına karşı kullanılan, pek çok çeşidi bulunan bitki türleri, altın otu (*Ceterach officinarum*). 2. Acı yavşan (*Digitalis purpurea*). 3. Boz ot. 4. Kantaron (*Hypericum perforatum*). 5. Yer çamı (*Ajuga chamaepitys*). 6. Yüksük otu. 7. Mayasıl tedavisinde kullanılan bir bitki (*Achillea nobilis*). 8. Yüksük otu. 9. Bin bir delik otu, yara otu. [KT 761/ TBAS 202/ TBAS 203/ TS 1355/ İBAS 253/ TGİB 20/ BTS 431/ NEBAS 120/ TBS 515/ BDVN 29/ BDVN 238/ BDVN 327/ TTBA 44/ TTABİ 103].

mine çiçeği (Far.+T.): 1. Mine çiçeğigillerden, yaprakları karşılıklı ve oymalı, çiçekleri başak durumunda alacalı, mavi veya menekşe renginde, sapı dört köşeli olan güzel kokulu bir bitki (*Verbena officinalis*). 2. Bu bitkinin çiçeği. 3. Güvercin otu. [KT 808/ TS 1399/ ŞBA 615/ İBAS 262/ TGİB 274/ NEBAS 124/ TBS 532/ TTBA 44/ BDVN 609].

misk otu (Ar.+T.): 1. Yavşan (*Artemisia vulgaris*). 2. İki çeneklilerden, 50-100 santimetre boyunda, sarımtırak renkli, şeker, uçucu yağ, A ve B vitaminleri içeren güzel kokulu bir bitki (*Calamintha officinalis*). 3. Koyun otu. 4. Büyük fesleğen, yabani fesleğen. 5. Mukallid otu. 6. Soğulcan otu. [TBAS 209/ İBAS 263/ NEBAS 124/ BDVN 21/ BDVN 398/ BDVN 576/ LMEBA 411/ BDVN 82/ BDVN 129/ BDVN 185].

nezle otu (Ar.+T.): 1. Pisik otu. 2. Kedinanesi. 3. Pirekapanı. 4. Nezle tedavisinde kullanılan bir bitki (*Anemone albana*). 5. Akırkarha. [TBAS 215/ TS 1473/ İBAS 276/ TGİB 68/ NEBAS 128/ TBS 545/ BDVN 53/ BDVN 170/ BDVN 494/ TTBA 45].

oğul otu: "1. Acı yavşan. 3. Ballıbabagillerden, 20-150 santimetre yüksekliğinde, tıpta yapraklarından yararlanan çok yıllık ve otsu bir bitki, kovan otu, melisa (*Melissa officinalis*). 4. Kovan otu. 5. Badrenc denilen nebat." [TBAS 217/ TBAS 217/ TS 1491/ ŞBA 631/ İBAS 278 / RFLMT 149/ TKF 453/ TGİB 148/ NEBAS 130/ TBS 548/ TSD

271/ HKHTM 822/ KFT 916/ MOBA 109/ TTABİ 61/ TTABİ 103/ TTBA 70/ TTBA 45/ YATBT 38/ BDVN 390/ TMTBA 15/ LMEBA 411/ EATBT 1052/ KT 939/ TMİB 891/ MŞ II 225].

onbiray çiçeği: 1. Çuha çiçeği. 2. Gelinduvağı. 3. (Primula). [NEBAS 130/ TBS 549].

orman gülü (T.+Far.): 1. Avrupa, Asya dağlarında yetişen açelyaya benzer bitki. 2. Komar. 3. (Rosa gallica). [TBAS 217/ TS 1510/ İBAS 279/ TGİB 212/ NEBAS 131/ TBS 550/ TTBA 45].

öküzgötü-öküzkötü: 1. Alıç. 2. Yabanî gül. 3. Kötü kokulu bir bitki (Crataegus monogyna). [TBAS 219/ TBAS 219/ İBAS 280/ TTBA 98/ TTABİ 73/ OABA 300/ TTABİ 67/ HATBA 14/ TTBA 45/ TTBA 83/ TBS 555/ TBAS 220].

öküzgözü-öküz gözü: 1. Birleşikgillerden, sarı renkte, papatyayı andırır bir çiçek ve onun bitkisi, sırgöz, mastı çiçeği, arnika (Arnica montana). 2. Nergis. 3. Sarı papatya. 4. Kaliteli, kendine özgü kokusu olan şarap üretilen, orta kalın kabuklu, siyah renkli bir tür üzüm (Vitis vinifera). [KT 399/ TBAS 219/ TBAS 219/ TS 1536/ TS 1536/ İBAS 280/ TKF 454/ NEBAS 132/ TBS 556/ BDVN 65/ TTABİ 67/ TTBA 98/ TTABİ 73/ HATBA 14/ OABA 300/ TTBA 83/ TTBA 45].

pancar (Erm.): 1. Turşusu yapılan ve usaresi şeker imaline yarayan içi pek kırmızı maruf sebze, salk. 2. Ispanakgillerden, vitamince zengin bir bitki (Beta vulgaris). 3. Bu bitkinin şeker elde edilen kalın ve etli kökü. 4. Yabanî pancar. 5. Şekerpancarı. 6. (Arum maculatum). [KT 966/ TBAS 222/ TS 1566/ İBAS 281/ KK 305/ TDES 323/ RFLMT 151/ NEBAS 134/ TBS 564/ TSD 286/ HKHT 494/ LME 465/ ACBA 137].

papaz otu- papas otu (Rum.+T.): 1. Mevzek otu. 2. Bit otuna müşabih bir nebat. 3. (Plumbago europaea). [KT 967/ TBAS 222/ İBAS 282/ TBS 567].

patlangıç-patlangoz-patlavuç: 1. Mürver. 2. (Datura stramonium). 3. Patlangaç. 4. İçi boş dallarından mekik yapılan, küçük yapraklı bir ağaç. 5. Çalı, funda. 6. Kırmızı ve beyaz çiçekli bir çeşit gelincik. [TBAS 223/ İBAS 283/ TBS 571/ DS 3412/ TTBA 27/ TTABİ 100].

pire otu: 1. Karnıyarık (börülce) nevi. 2. Civanperçemi. 3. Yüksekliği 25-50 santimetre olan, parçalı yapraklı, soluk veya koyu pembe çiçekli, böcekleri özellikle pireleri öldürmek amacıyla kullanılan otsu bir bitki, Oltu otu, pirempan (Tanacetum coccineum). [KT 983/ TBAS 226/ TBAS 226/ TS 1609/ İBAS 287/ TGİB 75/ NEBAS

138/ TBS 586/ LMEBA 468/ DS 3458/ BDVN 331/ BDVN 471/ BDVN 493/ BDVN 94/ BDVN 259/ LMEBA 411/ TTBA 45/ TTBA 78/ HATBA 14/ TTABİ 65].

sarı çiçek-sarıçiçek: 1. (*Helichrysum plicatum*). 2. Çuha çiçeği. 3. Ölmez çiçek. [TMİB 943/ TBAS 236/ TBAS 236/ İBAS 300/ TGİB 125/ TBS 612/ BDVN 55/ KDB 5/ TTBA 57/ TS 1704].

sarı süsen-sarı susan (T.+Ar.): 1. (*Iridaceae pseudacorus*). 2. Bataklık süseni. 3. Sarı çiçekli bir bitki, süsen (*Iris xanthospuria*). 4. Kılıç otu. [TMİB 943/ TBAS 238/ TBAS 238/ İBAS 301/ NEBAS 146/ TBS 618/ BDVN 335/ TTBA 57].

sarı zambak-sarızambak-sarı zambak (T.+Ar.): 1. Sarı çiçekli zambak. 2. Çiriş. 3. Aşnan çiğdemi. [TBAS 238/ İBAS 302/ NEBAS 147/ TTBA 58/ BDVN 312/ BDVN 337/ TS 1706].

sazak: 1. Mersin. 2. Çam ağacı. 3. Sulak ve sazlık alanlarda yetişen bir bitki (*Juncus inflexus*). [TBAS 239/ TS 1717/ İBAS 303/ TBS 625/ TTABİ 94].

sıcak otu: 1. Acı yavşan. 2. Kısamahmut otu (*Teucrium polium*). [TBAS 241/ TBAS 241/ İBAS 310/ TBS 630/ TTBA 46].

sıçankulağı- sıçan kulağı: 1. *Myosotis* denilen çiçek, boncuk otu. 2. Farekulağı (*Anagallis arvensis*). 3. Mersin. 4. (*Aristolochia bottae*). 5. Beş parmak otu. 6. Mavi unutmabeni. [KT 1077/ TMİB 952/ TBAS 241/ TS 1747/ İBAS 311/ KBS II 763/ RFLMT 167/ NEBAS 149/ TBS 630/ BDVN 41/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ HATBA 14/ OABA 300/ TTBA 98/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 46/ BDVN 161/ BDVN 406/ LMEBA 412].

sıtma otu: 1. *Eupatorium cannabinum* L. (*Compositae*). 1 m kadar yükselebilen, çalı görünüşünde, otsu, tüylü ve çok yıllık bir bitki. Çiçekler kırmızı, pembe veya beyaz renkli. 2. Kırmızı kantaron. 3. Kurşun otu. 4. Yavşan. 5. Sıtma tedavisinde kullanılan bir bitki (*Plantago major*). [TBAS 243/ TBAS 243/ İBAS 312/ BTS 589/ NEBAS 150/ TBS 635/ DS 3621/ TTBA 46].

sıyrma: 1. Taze fasulye. 2. Taze börülce. 3. Hayvanlara yedirilen bir çeşit dikenli bitki. [TTABİ 99/ TTBA 28].

sinekkanadı: 1. Kekik. 2. Mercanköşk. 3. Elle ufalanmış irice tütün. 4. Yapraklarının yapı ve duruş bakımından sinek kanadına benzemesi sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Origanum micranthum*). [TBAS 244/ TBAS 244/ KBS II 783/ TBS 640].

soğulcan otu: "1. Birleşikgillerden, yuvarlak yapraklı çiçekleri solucan düşürücü olarak kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki, solucan otu (*Pelargonium endlicherianum*). 2. Kestere. 3. Misk otu." [HKHTM 824/ BDVN 566/ BDVN 576/ EATBT 1053].

solucan otu: "1. *Tanacetum vulgare* L. (Compositae). 60-120 cm yükseklikte, çok yıllık ve sarı çiçekli bir bitki. Kuvvet verici, iştah açıcı ve kurt düşürücü olarak kullanılır. 2. Birleşikgillerden, Karadeniz ve Doğu Anadolu bölgelerinde yetişen, 15-35 santimetre yüksekliğinde, yuvarlak yapraklı çiçekleri solucan düşürücü olarak kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki (*Pelargonium endlicherianum*)." [KT 1098/ TBAS 247/ TBAS 247/ TS 1788/ İBAS 318/ TGİB 179/ NEBAS 152/ TBS 648/ HATBA 14/ TTBA 46/ TTBA 78/ TTABİ 65].

su nanesi- su nanası (T.+Ar.): 1. Yüksekliği 20-90 santimetre olan, kırmızımtırak renkli, az veya çok tüylü, yaprakları saplı ve kuvvetli kokulu, çok yıllık ve otsu bir bitki (*Mentha aquatica*). 2. Nane. 3. Yarpuz, su nanesi. 4. Yabani oğul otu, yaban nanesi. [TBAS 250/ TS 1819/ İBAS 321/ RFLMT 171/ HBTM 214/ TGİB 83/ NEBAS 156/ TBS 654/ DS 3696/ TTBA 47/ BDVN 391/ BDVN 130].

sütlü kengel-sütlü kenger (T.+Far.): 1. Gengel. 2. Deve dikenini. 3. Süt taşıyan bir bitki (*Sonchus tenerrimus*). [TBAS 254/ TS 1836/ TBS 666/ TTBA 58].

sütlüce: 1. Bir cins sütleğen (*Euphorbia altissima*). 2. Dügün çiçeği. 3. Mantar. [KT 1118/ TS 1836/ İBAS 325/ KBS II 829/ TBS 668/ EÇSBA 158/ BDVN 268/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 28].

şakşak: 1. Sarı çiçekli bir bitki. 2. Dağda biten, ekşimsi bir ot. 3. Gelincik bitkisi. [DS 3737-3738/ TTABİ 105/ TTBA 62].

tarak otu-tarak ot: 1. Dereotu (*Anethum graveolens*). 2. Fesçitarağı (*Dipsacus laciniatus*). 3. Moryana. 4. İğnelik (*Erodium acaule*). [KT 1180/ TBAS 259/ TBAS 259/ TS 1906/ İBAS 344/ KK 330/ NEBAS 163/ TBS 685/ EOS 167/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTABİ 101/ TTBA 100/ TTBA 92/ TTBA 47].

tavşankulağı-tavşan kulağı: 1. Çuha çiçeğigillerden, kalp biçiminde geniş yapraklı, beyaz, pembe, şarap rengi çiçekli bir bitki, buhurumeryem, siklamen (*Cyclamen coum*). 2. Domuzağırşağı. 3. Navruz. 4. (*Convolvulus lineatus*). 5. Köpek dili. [KT 688/ TMİB 1016/ TBAS 262/ TS 1923/ TGİB 143/ TBS 693/ TTBA 80/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 48/ OABA 301/ TTABİ 73/ HATBA 15/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ BDVN 221/ BDVN 124/ LMEBA 413/ İBAS 347/ RFLMT 184/ NEBAS 165].

tavşantopuğu: 1. Salep (Orchis). 2. Tavşan elması (Pyracantha coccinea). 3. Tavşan kirazı (Ruscus aculaetus). 4. Sarı renkli, top biçiminde bir kır çiçeği. 5. Toprak altında toparlak yumrusu olan bir bitki (Anacamptis pyramidalis). [TBAS 263/ TBAS 263/ İBAS 347/ KBS II 870/ TBS 694/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 80/ TTBA 48/ HATBA 15/ OABA 301/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

tavuk otu-tavukotu: 1. Anagalis denilen bir cins nebat. 2. Kuş otu. 3. (Chenopodium album). 4. Camotu, serçe dili. 5. Böreğe konan bir ot. [KT 1193/ TBAS 263/ İBAS 347/ KBS II 871/ TGİB 237/ TBS 695/ TTABİ 65/ BDVN 473/ DS 3850/ HATBA 15/ TTBA 78/ TTBA 48].

temre otu-temra otu: 1. Kırlangıç otu. 2. Oğul otu. 3. Temre hastalığı tedavisinde kullanılan bir bitki (Heliotropium europaeum). 4. (Chelidonium majus). [TBAS 265/ TBAS 265/ İBAS 349/ TBS 699/ DS 3876/ TTBA 48].

tilki üzümü: 1. Üzüm envai, it üzümü (Solanum nigrum). 2. Paris incompleta Bieb. (Liliaceae). Çok yıllık otsu bir bitki. Meyveler olgunlukta siyah renkli. Hamsiköy (Trabzon) çevresinde zehirli bir bitki olarak tanınır. 3. Yaban yasemini. 4. Böğürtlen (Rubus discolor). [KT 1292/ MŞ II 87/ TBAS 267/ TBAS 267/ TS 1982/ İBAS 353/ KM 146/ NEBAS 167/ TBS 706/ BDVN 440/ BDVN 556/ TTBA 48/ HATBA 15].

topalak-topalah-tobalak-topalağ: 1. Domuzağırşağı. 2. İncirop. 3. Kara topalak. 4. Hünnapgillerden, yapraklarından yeşil boya çıkarılan bir bitki (Rhamnus clorophorus globosus). 5. Toprak altında toparlak yumruları olan bitki (Anemone blanda). [TBAS 268/ TBAS 268/ TS 1991/ EM 189/ İBAS 355/ KK 335/ KBS II 912/ RFLMT 189/ ŞMK 208/ HBH 333/ KM 147/ MMŞM 466/ TKF 469/ TGİB 85/ TBS 711/ HKHT 555/ TE 2009/ AMATK 355/ HHKA 200/ MNT 856/ HKHTM 814/ ETFT 369-370/ LME 540-553/ ABY 493/ DS 3962/ YİŞ 1099/ KFT 1072/ CFBİ 592/ MOBA 107/ BDVN 223/ ŞMS 124/ ACBA 140/ TBAS 268/ LMEBA 413/ TTABİ 95/ TTBA 28/ RMTBA 31/ TMTBA 19/ YATBT 46].

uşkun-uşgun-uşhun: 1. Karabuğdaygillerden, yaprakları yürek biçiminde, kökü dıştan sincabi ve içten sarı renkte olan bir ravent türü (Rheum rhaponticum). 2. Keçikulağı dahi denilen bir nebat. 3. Bektaşî üzümü. 4. Işkın. [KT 1279/ TS 2039/ İBAS 364/ DLT 925/ KBS II 972/ MMŞM 468/ TGİB 211/ TBS 722/ DS 4045/ CFBİ 593].

uyuz otu: 1. Gıcık otu, bir cins nebat. 3. Hekimlikte uyuza karşı kullanılan çiçekli bitki, kum otu (*Scabiosa rotata*). [KT 1282/ TBAS 272/ TS 2047/ ŞBA 771/ İBAS 365/ TGİB 153/ BTS 678/ NEBAS 170/ TBS 722/ BDVN 532/ BDVN 571/ TTBA 48].

yabani deve dikenini (Far.+Ar.+T.+T.): 1. Eşek dikenini. 2. Yabani fırça otu. 3. Gaçağan dikenini. [İBAS 371/ BDVN 242/ BDVN 424].

yara otu: 1. Dağ çayı. 2. Kantaron. 3. Halk arasında yaralara iyi geldiğine inanılan bitki (*Anthyllis vulneraria*). 4. Yara tedavisinde kullanılan bitki türü (*Asphodeline tenuior*). 5. Bin bir delik otu, mayasıl otu. [TBAS 281/ TBAS 281/ TS 2133/ ŞBA 801/ İBAS 375/ RFLMT 201/ TGİB 199/ NEBAS 177/ TBS 752/ BDVN 67/ DS 4181/ BDVN 327/ TTBA 49/ İBAS 371/ BDVN 242/ BDVN 424].

yemişen-yemşen: 1. Gülgillerden, meyvesi elmaya benzeyen, yaprakları kısa saplı, yumurtamsı biçimde ve kenarları dişli olan, dikenli bir bitki. 2. Kırmızı renkte, ufak yemişleri olan dikenli bir ağaç, alıç. 3. Bir kır yemişi (*Crataegus monogyna*). [TBAS 283/ TS 2164/ İBAS 377/ KBS II 1118/ TGİB 78/ BTS 707/ TBS 762/ CFBİ 593/ TTABİ 92/ TTBA 29/ TBAS 284/ TDES 452/ RB 103/ İBAS 376/ TBS 764].

yer elması-yerelması: 1. Birleşikgillerden, kök sapları yumru durumunda olan bir bitki (*Helianthus tuberosus*). 2. Bu bitkinin besin olarak yararlanılan kök sapı. 3. Adamotu. [KT 305/ TBAS 284/ TS 2170/ İBAS 377/ TGİB 98/ NEBAS 179/ TBS 765/ TSD 399/ BDVN 332/ TTBA 49/ TBYBA 31].

yer palamudu (T.+Rum.): 1. Kısamahmut otu. 2. Kurtluca. 3. Meşecik denilen bir ot. (*Teucrium chamaedrys*). 4. Dalak otu. [TBAS 285/ TS 2172/ İBAS 378/ TBS 767/ BDVN 29/ BDVN 580/ TTBA 49].

yer sarmaşığı: 1. Menekşe renginde çiçekler açan, boyu 25 cm'e ulaşan çok yıllık bir bitki (*Glechoma hederaceum*). 2. Gebre otugillerden, nemli yerlerde, duvar diplerinde yetişen bir bitki (*Cleome*). 3. (*Convolvulus arvensis*). [TS 2172/ ŞBA 806/ NEBAS 179/ TBS 767/ THBS 251/ TTBA 49/ BDVN 296].

yersomunu-yer somunu (T.+Rum.): 1. Toprak içinde büyük, topraklak bir yumrusu vardır ve somuna benzetilmiştir (*Leontice leontopetalum*). 2. Domuzağırşığı. 3. Macar şalgamı, domuz soğanı. [TBAS 285/ İBAS 378/ TGİB 136/ BDVN 218/ TTBA 49/ TBS 768].

yılan çiçeği: 1. Civanperçemi (*Achillea aleppica*). 2. Ölmez çiçek. 3. Kıvrımlı eğrelti otunun bir türü. [TBAS 286/ TS 2179/ İBAS 379/ TBS 770/ DS 4265/ TTBA 78/ TTBA 49/ HATBA 15/ TTABİ 65].

yılandili-yılan dili: 1. Bağa. 2. Civanperçemi. 3. Yı lanyastığı. 4. Küçük eğrelti otu (*Ophioglossum*). 5. (*Anchusa azurea*). [TBAS 286/ TBAS 286/ TS 2179/ İBAS 379/ TGİB 136/ TBS 774/ TTBA 49/ TTBA 80/ TTBA 84/ TTBA 98/ HATBA 15/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ BDVN 425/ DS 4265].

yoğurt çiçeği: "1. *Anthémis altissima* L. Bir yıllık otsu bir bitkidir. Dil şeklindeki çiçekler beyaz, tüp şeklinde olanlar sarı renklidir. Yoğurt satıcıları, gölge yapması ve koku vermesi için, bu türün çiçekli dallarını bakraçlarının üzerine koyarlar. *A. hyalina* DC. türüne de aynı ad verilmektedir. Bu türlerin çiçekleri Gaziantep bölgesinde, Alman papatyası (*Anthémis nobilis* L.) yerine kullanılmaktadır. 2. Manisa lâlesi. 3. Papatya." [TBAS 287/ TBAS 298/ TS 2186/ İBAS 380/ TBS 778/ TTBA 49].

7.15. Eş Seslilik/ Eş Adlılık (Homonym)

Eş seslilik, sesteşlik gibi adlarla da bilinen eş adlılık, aynı yazıma sahip iki kelimenin farklı anlamlara sahip olma durumudur. "Bir dil içinde, birbirinden bütün bütün ayrı iki ya da daha çok kavramın ses ya da yazım açısından aynı nitelikteki göstergelerle dile getirilmesidir. Bu göstergelere öteden beri Yun. homo 'eş, benzer' ve onama 'ad' sözcüklerinden kurulu bir ad verilmiştir (Fr. homonyme, İng. homonymous). Türkçede kişi adlı olan (1. kişi) ben ile tendeki ufak leke ya da kabartıyı gösteren ben bugün eşadlılardandır."(Aksan, 2006: 72-73). Eş adlıların oluşumu üzerine çalışan dilciler, konuyu maddeler halinde ele almışlardır:

a) "Bazı eş sesliler, kelime türetmenin leksiko-semantik yöntemi sonucunda oluşur. Dilin gelişimi içerisinde, çok anlamlı kelimelerin anlamları arasındaki anlam bağının kopması sonucunda iki farklı kelime, yani ses bakımından aynı, anlam bakımından farklı eş sesli kelimeler türer. Çok anlamlı kelimelerin anlamları arasındaki anlam ilgisinin yok olması sonucunda, farklı kelimelerin (eş sesli kelimeler) ortaya çıkması, kelime türetmede leksiko-semantik yöntem olarak bilinir. Böyle durumlarda çok anlamlılık, eş sesliliği doğurur ve kelimenin birliği bozulur." (Ullmann, 1972: 177; Erol, 2018: 56). "Çok anlamlılık ile eş sesliliği ayırma meselesinin zorluğu, çok anlamlı sözlere yaklaşan, benzeyen eş seslilerden kaynaklanmaktadır." (Ahanov, 1993: 113).

“Ahanov, bu konuda ölçünün, anlamlar arasında ilgi kurulup kurulmaması olduğunu söyler. Eğer anlamlar arasında ilgi kuruluyorsa çok anlamlı kelimenin anlamları olarak kabul edilir. Anlamlar arasında anlam bağı bulunmuyorsa, bu anlamlar bir kelimeye değil, farklı kelimelere ait anlamlar olarak değerlendirilir.” (Lyons, 1977 II: 551; Erol, 2018: 56).

Günay Karaağaç, bu konuda Ahanov’un fikrine katılmadığını ifade etmiştir. Karaağaç’a göre iki kelime arasında anlam ilgisinin bulunması ya da bulunmaması belirleyici bir etken değildir. Asıl önemli olan etken, dilin belli bir yer ve zamanında, konuşanlar ve dinleyenler tarafından ayrı kelimeler olarak algılanması durumudur. “Ahanov’a (1993: 114-115) göre bir kelimeyi eş sesli sayabilmek için başvurulması gereken diğer ölçü de şudur: “Bunları eş sesliler sınıfında gösterirken esas alınan dayanak, eş sesliler sınıfına giren kelimelerin farklı kelime türleri olmasıdır. Kelimede leksik anlam ile gramer anlamı karışarak birleşir. Eş seslilerin anlam farklılıklarına göre gramer farklılıkları daha fazladır. Biri isim olup isimlerle ilgili birimlerle kullanılırken, diğeri fiil olup, fiillerle ilgili birimlerle kullanılmaktadır.” (Erol, 2018: 57).

b) “Dillerdeki bir kısım eş sesli sözler, çeşitli ses değişmelerine uğrayarak söyleniş bakımından aynı olmaları sonucunda oluşmuştur.” (Ullmann, 1972: 176). “Farklılıkların düzenli olduğu ve bazılarının tahmin edilebilir olduğu durumlarda eş seslilikten çok, çok anlamlılık vardır.” (Palmer, 1981: 103; Erol, 2018: 57). “Kelimelerin ses değişmelerine uğrayarak, söyleniş bakımından aynı olması sonucunda oluşan eş sesli kelimelerin eski şekli, tarihî yazma eserlerde ve akraba dillerin bazısında saklanmıştır. Yani, eş seslilerin oluşma yolunu aydınlatmada tarihî yazma eserler ile akraba dillerdeki eski şekiller kıymetli malzemeler verebilmektedir. Bu etimolojik kriterdir. Fakat her zaman sonucu belirlemez. Çünkü, bazı kelimelerin tarihî gelişimleri belirsizdir.” (Ahanov, 1993: 115-116; Palmer, 1981: 105; Lyons 1977 II: 550-551; Erol, 2018: 58).

c) “Eş sesliler, köklere sesteş eklerin getirilmesi suretiyle de oluşur. Kök sözlerden oluşan eş sesliler, kök eş sesliler diye adlandırılırken, köke sesteş eklerin getirilmesiyle oluşan eş sesliler türemiş eş sesliler diye adlandırılmaktadır.” (Ahanov, 1993: 118; Erol, 2018: 58).

d) “Bazı eş sesliler, alıntı sözler ile yerli sözlerin söyleniş bakımından birleşmesiyle oluşur. Bu durum, genellikle alıntı sözün ses değişmesine uğrayarak alıcı dildeki yerli

sözle söyleniş bakımından birleşmesiyle gerçekleşir.” (Ullmann, 1972: 180; Erol, 2018: 58).

“Sweetser (1990: 22) eş sesliliğe yol açan sebepleri üç grupta toplanmaktadır:

1. Kelime anlamındaki çok anlamlı kalıplar
2. Anlam değişmesindeki tarihî kalıplar
3. İlgili veya duruma özgü/şarta bağlı cümlelerin yorumundaki çok yönlü ihtimaller.” (Erol, 2018: 58).

Ahanov (1933: 120-123) eş seslileri üç grupta inceler:

1. **“Leksik (veya tam) eş sesliler:** Bu gruptaki eş sesli kelimeler, kelime türlerinin yalnız birinde yer alır. Ne şekilde çekimlenirse çekimlensin gramer kategorilerinde birbiriyle aynıdırlar. Leksik/tam eş sesli bütün kelimeler, bütün çekimli şekillerinde, anlamları bakımından ayrılırken, gramer işlevleri bakımından aynıdır.” (Erol, 2018: 58).
2. **“Leksiko-gramerlik (veya yarım) eş sesliler:** Eş seslilerin bu türünde, eş sesli kelimeler, farklı kelime türlerinde yer almaktadır. Bundan dolayı, bunlar yalnızca çekimlenmemiş şekilleriyle aynıdır, çekime girdiklerinde farklılaşmaktadırlar.” (Erol, 2018: 58).
3. **“Karışık eş sesliler:** Birkaç kelimenin eş sesli olması söz konusudur. Böylesi çok ögeli eş sesliler, leksik/tam eş seslileri de, leksiko-gramerlik/yarım eş seslileri de kapsar. Mesela, at (hayvan), at (isim) ve at-.” (Erol, 2018: 58). “Bazı dilciler tarafından (Ahanov 1993: 123-124, Vardar, 1998: 97) eş seslilik, eş adlılık olarak adlandırılır ve iki grupta incelenir: Eş sesliler ve eş yazılılar. Söylenişi aynı, yazılışı ayrı sözler eş sesliler diye adlandırılır. Yazılışı aynı olup, vurgusunun farklılığından değişik söylenişe sahip sözler de eş yazılılar diye adlandırılır. Bugün dilcilikteki tartışmalardan biri eş anlamlılar gibi eş seslilerin de dilde bir anlam bulanıklığına yol açıp açmadığı meselesidir. Dildeki diğer kelimeler gibi eş seslilerin de anlamları genellikle içinde geçtikleri bağlamdan anlaşılır. Dolayısıyla kullanım alanına geçtiklerinde herhangi bir anlam bulanıklığına yol açmazlar.” (Erol, 2018: 59).

7.15.1. Eş Seslilik/Eş Adlılık ve Çok Anlamlılık

Eş seslilik ve çok anlamlılık üzerinde çalışan dil bilimcilerin birçoğu bu üç kavramın sınırlarını net bir şekilde açıklayabilmiş değillerdir. Diğer anlam konularının pek çoğunda olduğu gibi burada da farklı dil bilimcilerin farklı görüşleri mevcuttur.

Karaağaç, konuyla ilgili düşünceleri şu şekilde ifade etmektedir: “Yeterince karışık olan dil ve sözlük çalışmaları, eş sesli (homophone) ve çok anlamlı (polysem) şekillerle daha karmaşık hale gelir. Eş seslilik ve çok anlamlılık, dilciliğin ve sözlükçülüğün en çetin konularındandır.” (Karaağaç, 2002: 55). Eş seslilik, iki veya daha fazla kelimenin aynı ses yapısına sahip olması; çok anlamlılık ise, bir veya aynı kelimenin iki veya daha fazla anlamının olmasıdır.” (Karaağaç, 2002: 55; Heger, 1963: 471-491).

“Eş seslilerin belirlenmesinin, etimoloji çalışmalarının ve sözlükçülüğün her türünde büyük önemi vardır; bilhassa kelimelerin bir dizi özelliğinin, ses yapılarındaki değişmelerin ve anlam alanlarının belirlenmesinde bu konu pek önem kazanır. Bugün için çok anlamlı görünen kelimelerin bütün anlamları eş seslilik içinde olabilir veya bugün anlamları arasındaki ilişki unutulduğu için eş sesli olarak düşünülen kelimeler, aslında eski devirlerin çok anlamlı tek bir kelimesi olabilir. Eş sesliliğin ve çok anlamlılığın birbirini izleyen durumlar olmaları yüzünden bunların sık sık birbirlerine karıştırıldıklarını görürüz. Bazen bu iki yapıyı birbirinden ayırmak zorlaşır, hatta imkansızlaşır. Bazen eş seslilik ve çok anlamlılık o kadar iç içedir ki sadece dilden hareketle işin içinden çıkılmaz olur ve bu noktada dil dışı konulara başvurmak gerekir; sosyal ve tarihi alanlara, kültür alışverişlerine gidilir. Kısacası eş seslilik ile çok anlamlılık, aralarındaki çizgiyi bazen açıkça sezemediğimiz, aynı ses değerine sahip iki veya daha fazla dil birimini ilgilendiren bir dil durumudur. Bunların, Türkçe'nin değişik yer ve zamanlarına ait sözlüklerinde birbirlerine karıştırıldıklarını görüyoruz.” (Karaağaç, 2002: 60-61).

“Aralarında binlerce yıllık yaş farkı bulunan şekil ve anlamların birlikte yaşadıkları birer yuva olan dillerin belirli yer ve zamanlarında, aynı ses değerine sahip; fakat anlam ve fonksiyonca farklı eş sesli şekillerle, aynı şekil ile karşılanan farklı anlamlar, çok anlamlı şekiller buluruz. Kelimenin kullanıldığı her farklı alan, farklı bir anlam demek olduğu için aynı kelime altındaki farklı anlamlar, yani çok anlamlılık ortaya çıkar. Eş seslilerin bir kısmı, farklı kaynaklı kelimelerin tesadüfi ses uygunluğuna, bir kısmı da çok anlamlı kelimelere dayanır. Bunlar anlam, bölünmeleri ve şekil birleşmeleri veya daha az olarak anlam birleşmeleri veya daha az olarak şekil bölünmeleridir. İşte çeşitli dil birimlerinde görülen anlam ve şekil birleşme ve bölünmeleri, dilcilikte eş seslilik ve

çok anlamlılık dediğimiz durumları doğururlar. Kısacası eş seslilik ve çok anlamlılık, dillerin şekil ve anlam yapılarında görülen bu bölünme ve birleşmeleri tamamlanma süreçleri boyunca ortaya çıkan durumdur. Bu sürecin tamamlanmasından sonra her şekil kendisine göre bir anlama, her anlam kendisine ait bir şekle sahip olur. Görüldüğü gibi eş seslilik ve çok anlamlılık durumları, bir dilin belirli bir yer ve zamandaki hayatıyla ilgilidir; dillerin ses ve anlam yapılarının sürekli değişmesi, dilleri kullananların sürekli farklı komşuluk ilişkilerine girmeleri, eş seslileri ve çok anlamlıları da sürekli değiştirir.” (Karaağaç, 2002: 61).

“Eş zamanlı ve eş mekânlı bir durum olan eş sesliliğin, diğer diller gibi, Türkçe için de başlıca üç kaynağı vardır:

1. Çok anlamlılığın yol açtığı eş seslilik,
2. Ses değişmelerinin yol açtığı eş seslilik,
3. Alıntı şekillerin yol açtığı eş seslilik.” (Karaağaç, 2002: 61-62).

7.15.2. Çok Anlamlılığın Yol Açtığı Eş Seslilik/Eş Adlılık

Çok anlamlılık, bir kelimenin birden fazla anlama sahip olması şeklinde tanımlanabilir. Aslında kelime tek anlamla doğar. Daha sonra zamanın, kültürel etkileşimlerin ve bir takım ses ve anlam olaylarının sonucunda farklı anlamlar kazanmaya başlar. Kelimeler anlam değişimine çok açık olan dil unsurlarıdır. “Yeni kelimeler, aynı kelimenin anlamlarının asıl anlamından zaman içinde ayrılmalarıyla ortaya çıkarlar. Çeşitli dil birliklerinin farklı yer ve zamanlarda, farklı ortamlarda kullanılmaları dillerin ses yapısında, dal ses ve dal şekilleri ortaya çıkarırken, dillerin anlam yapısında da dal anlamları, mecaz anlamları ortaya çıkarır. İşte mecazlaştırmadan doğan anlam değişimleri, bir dil birliğinin belirli yer ve zamandaki asıl anlamı ile dal/mecaz anlamlarının yer değiştirmesiyle ortaya çıkar. Bu yer değiştirme bazen kelimelerin tamamen ferdî olan çağrışım alanlarıyla asıl ve mecaz anlamları arasında bile görülür.” (Karaağaç, 2002: 65-66; Bloomfield, 1979: 426).

Mecazlaştırmanın Başlıca Yolları

1. Benzerlik
2. Daralma
3. Genişleme
4. Komşuluk

5. Abartma
6. İyileştirme
7. Kötüleştirme
8. Özel ad ve terimlerin genelleştirilmesi (Karaağaç, 2002: 66-67).

7.15.3. Ses Değişmelerinin Yol Açtığı Eş Seslilik/Eş Adlılık

Dilde, bir etken sayesinde ya da kendiliğinden oluşan ses değişimleri, birtakım anlam değişimlerine de sebep olur. Dillerin yapılarını ve sözcüklerin değişimlerini etkileyen en önemli şey, dilin kullanıldığı zaman ile dilin kullanıldığı coğrafyadır. Bu iki unsur, dili şekillendirir. Yer ve zamanın ortak olduğu durumlarda ise belirleyici olan şey kişisel çağrışımlardır. “Anlaşmaya engel olmayacak kadar küçük, ayırıcı olmayan yani fonemik yük taşımayan; fakat ses organlarının yapılarından, onları kullanım tarzından doğan ve her kişide bulunan bu farklar, kişiden kişiye, sosyal gruplara ve nihayet dil topluluğunun tamamına geçerek, dilleri, ses yapılarında görülen sürekli bir değişimin kaynağını oluştururlar.” (Karaağaç, 2002: 70). Dildeki ses değişimlerine etki eden bir diğer unsur da, kelimelerin kullanım sıklığıdır. Bir kelime, ne kadar sık kullanılırsa, o kelimedeki ses değişimleri, o oranda fazlalaşır ve değişimler de hızlı bir şekilde olur. Az kullanılan bir kelimedeki ses değişimleri de az olur ve bu değişim yavaş bir şekilde meydana gelir. Kelimelerdeki ses değişmelerinin de anlam değişmelerine oranla daha sık ve daha hızlı bir şekilde gerçekleştiğini de söylemek gerekir.

Karaağaç, bu değişimleri de düzenli ses değişimleri ve düzensiz ses değişimleri olarak ikiye ayırmış ve şu ifadeleri kullanmıştır: “Dili konuşanların farklı telaffuzlarının, dilin büyük kısmını işgal edip eski telaffuz alışkanlıklarını ortadan kaldırmalarına düzenli ses değişimleri diyoruz. Düzenli ses değişmelerinde, her kelime aynı ses tercihlerine uğradığı için kelimeler arasında bir ses buluşması, yani eş sesli hale gelmek tabii ki mümkün değildir. Bu tür düzenli ses değişimleri yanında dillerde, bir de bu değişmelere direnen donuk şekiller ile karmaşık ve çoğu dil dışı sebeplere bağlı olarak ortaya çıkmış, dili konuşanların ses tercihlerinin bileşkesi olan ses kanunlarıyla açıklanmayacak kadar ileri ses değişmelerine uğramış veya çeşitli ses tasarrufları sonucu ortaya çıkmış görüntü şekiller ile yer değiştirme, ön, son ve iç ses düşmeleri gibi oldukça çeşitli ve dili kullananların genel ses tercihleri dışında kalan ses değişmelerine

uğramış şekiller vardır. Bu tür ses değişmelerine düzensiz ses değişmeleri diyoruz. Düzensiz ses değişmeleri, düzenli ses değişmelerinin aksine olarak dillerde eş sesliliğin kaynağı olabilmektedir.” (Karaağaç, 2002: 72-73).

7.15.4. Alıntıların Yol Açtığı Eş Seslilik/Eş Adlılık

Alıntı, başka bir dilden alınan şey manasına gelir. Tarihin her döneminde halk, başka gruplarla etkileşim içinde olmuştur. Bu durum neticesinde kültürel etkileşim olduğu kadar dil açısından da etkileşimler meydana gelmiştir. Başka dillerden alınan kelimelerin bir kısmı alındığı şekliyle dile yerleşirken bir kısmı da Türkçenin kuralları doğrultusunda Türkçeleştirilmeye çalışılmıştır. “Her kişi ve topluluk, kendisinden farklı tarihî ve coğrafi ortamlarda yaşayan, farklı bilgilenme yollarından geçmiş bir başka kişi ve topluluktan, akraba veya komşu kavimlerden bir şeyler öğrenir ve dolayısıyla, bu öğrendiklerinin adlarını kendi diline taşır, onların dillerinden alıntılar yapar. Bilgilenmenin bir sonucu olan bu alıntılar yanında, kişi ve toplulukların, başka kişi ve topluluklardan akraba ve komşu kavimlerden bilgilenme ve öğrenme olmaksızın da alıntılar yaptıklarını görüyoruz. Genellikle birden çok kavmin aynı tarihî ve coğrafi birlik içinde yaşadıkları yer ve zamanlarda gördüğümüz bu tür alıntılarda ise bilgi ve öğrenme değil; siyasî ve iktisadî üstünlük, yönetici-yönetilen ilişkisi, prestij ve modalaşma gibi dil dışı konular gündemdedir. İlk türden alıntılar, yani kültürle ilgili alıntı kelimeler, bize, bir milletin diğerine neler öğrettiğini göstermesine ve “kelime alma, büyük oranda daha yüksek seviyeli dilden daha aşağı seviyeli dile doğru” olmasına rağmen, ikinci türden alıntıların bilgi dünyası ve dille hiçbir ilgisi yoktur.” (Karaağaç, 2002: 73-74; Bloomfield, 1979: 458-461).

“Alıntılar, bir dilin ses sisteminin değişmesinde önemli bir yere sahiptirler. Dilcilikte formüleştirelmesi zor, hatta sık sık imkânsız olan konulardan biri de alıntı kelimeler fonolojisidir; çünkü alıntılar, değişik yer ve zamanlarda değişik kişiler ve sosyal gruplar tarafından yapılmaktadır ve “yeni şekiller, alındıkları yeni ortamlara uygun hale getirilirler. Bu uygunlaştırmanın derecesi ise, alınma şartlarına göre değişebilir.” (Karaağaç, 2002: 75). “Diğer taraftan, dillerin hem ses hem anlam yapılarındaki değişiklikler için geçerli olan kullanılış yüzdesi veya sıklık oranı, alıntı kelimeler üzerinde de hükmünü yürütür. Alıntı kelimelerde de sıklık oranı yüksek olduğu zaman

daha hızlı, sıklık oranı belli bir seviyenin altında bulunduğunda daha yavaş ses ve anlam değişimleri görülür.” (Karaağaç, 2002: 76). “İşte alınan kelimenin alıcı dilde daha önceden mevcut bir başka kelimeyle eş sesli oluşu veya formülleştirilemeyecek kadar düzensiz değiştirme ve benzetmelerle alıcı dilde daha önceden var olan bir başka kelimeyle eş sesli hale getirilebilmesi, dilde eş sesliliğe, değişik anlamlara gelen, fakat aynı ses değerine sahip şekillerin ortaya çıkmasına yol açar.” (Karaağaç, 2002: 77).

7.15.5. Türkçede Eş Adlılık/Eş Seslilik

Türkçede eş adlılık konusunu doğru bir şekilde ele alabilmek için, kelimelerin eş zamanlı ve art zamanlı olarak gelişim ve değişimleri incelemek gerekmektedir. Çünkü kelime temel anlamıyla doğar, sonrasında birtakım etkenlerden dolayı gerek ses gerekse de anlam açısından değişiklikler gösterir. “Eşadlılıkların oluşmasındaki etkenlerden biri, bu türden öğelerin önceleri ses, kimi zaman biçim ve anlam özellikleri bakımından farklı iken sonradan, geçirdikleri değişikliklerde başka sözcüklere yaklaşarak eşsesli duruma gelmeleridir. Örneğin bugün ısının sıfırın altına düşmesiyle oluşan hava durumunu gösteren don sözcüğü XI. yüzyılda genzel /n/ sesiyle ton biçimindeydi (Divan, III, 356). Bugün bir iç çamaşırı adı olan don, Türkçenin en eski sözcüklerinden biri olup ' giysi' anlamındaydı. Her ikisinin bugün don biçiminde olması, aradaki farklılığı ortadan kaldırmıştır.” (Aksan, 2006: 132). “Bugün taşra sözcüğünde yaşayan ve Eski Türkçede 'dış' anlamına gelen taş sözcüğü [Kültigin, güney 12] ile bugün kullandığımız taş yine eşadlıydı. Bugün el biçiminde olan organ adı Eski Türkçede elig olarak geçmekte (Kültigin, doğu 32), Türkiye Türkçesinde eloğlu, yad eller gibi sözlerde geçen el ise o dönemde il olarak, 'ülke, halk' anlamında kullanılmaktaydı (Örneğin Kültigin, doğu 25). Günümüzde ikisi de eşadlıdır.” (Aksan, 2006: 132-133). “Aynı dil içinde değişik köklerden gelen kimi sözcükler de eşadlılık gösterebilmektedir. Örneğin solu- kökünün türevi olan soluk 'nefes' ile sol- kökünden gelen soluk 'solgun' bu türdendir. 'Karşıt' anlamındaki ters ile 'hayvan pisliği' demek olan ters yine aynı dil içindeki örneklerdendir. Kişi adılı olan biz ile kundura dikişinde kullanılan biz de aynı niteliktedir.” (Aksan, 2006: 133).

“Eşadlılıkların oluşmasında ikinci bir etken, yabancı bir dilden gelen bir öğeyle yerli öğenin aynı ses bileşimiyle kullanılır duruma gelmesidir. Farsçadan alınan ve Türkçede

ünlüsü kısalan saz 'çalgi' ve saz 'ince kamış' bu türün örneklerindedir. Yine Farsça kökenli bağ (<ba:g) 'meyve bahçesi' ile Türkçedeki bağ 'sicim, ip ve benzeri şeyler' bugün dilde eşanlamlı olarak kullanılıyor.” (Aksan, 2006: 133).

7.15.6. Türkçe Bitki Adlarında Eş Adlılık/Eş Seslilik

Ad ve anlam, birbirlerine sıkı sıkıya bağlı olan iki kavramdır. Biri kelimenin (yazıyla birlikte) somut tarafını, diğeri de soyut tarafını oluşturur. Ad verilirken anlam çok etkilidir. Temel anlamıyla doğan kelimelerin bazıları, zamanla yeni yan anlamlar kazanır. Kazandıkları bu yan anlamlar birbirleriyle alakalı yan anlamlar da olabilir, temel anlamıyla çok alakasız yan anlamlar da olabilir. Bitki adları, çok zengin bir söz varlığı alanıdır. Dolayısıyla temel anlamlara bağlı olan ve olmayan pek çok kelimeyi içerisinde barındırır. Yazılışları aynı olup anlamları farklı olan, sestüş kelimeler içerisinde ad kadar anlamın, hatta yerine göre de bağlamın etkisi çok önemlidir. Taradığımız eserlerde karşımıza çıkan eş adlı bitki adlarını, hem bitki adı olarak kazandığı anlamıyla hem de diğere anlamlarıyla birlikte bir liste olarak vermekteyiz:

acem (Ar.): Bir çeşit beyaz buğday. [DS 44/ CEBA 120].

Acem (Ar.): 1. İranlı. 2. İran ülkesi. [TS].

acemi (Ar.): İri, çekirdeği tatlı kayısı. [DS 44].

acemi (Ar.): 1. Bir işin yabancısı olan, eli işe alışmamış, bir işi beceremeyen. 2. İşinde, mesleğinde yeni olan, toy. 3. Bir yere, bir şeye yabancı olan. 4. Saraya yeni alınmış cariye. [TS].

acıma-acımak: 1. Hindiba, labada. 2. Tarlalarda biten acı, sütlü bir ot. [TBAS 19/ İBAS 6/ DS 4405/ TTABİ 97/ TTBA 21/ TTBA 21/ TTABİ 99].

acıma: 1. Acımak durumu. 2. Başka bir kimsenin veya canlının mutsuzluğuna karşı duyulan üzüntü, merhamet. [TS]. **acımak**: 1. Tadı acı duruma gelmek, acılaştırmak. 2. Acılı, ağırlı olmak. [TS].

adaklık: Üzüm bağlarında çardak için kullanılan ağaç. [DLT 540].

adaklık: 1. Adak adanan yer. 2. Adak olarak ayrılmış (hayvan). [TS].

adiyaman: 1. Şeftali, 2. Badem, 3. İncir, 4. Havuç. [TTBA 62/ TTABİ 105].

Adiyaman: Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan illerinden biri. [TS].

ağırşak: Bir çeşit elma (Cyclamen coum). [İBAS 10/ TBS 37].

ağırşak: 1. Yün veya iplik eğrilen iği ağırlaştırmak için alt ucuna geçirilen yarım küre biçiminde, ortası delik ağaç veya kemik parça. 2. Teker biçiminde yassı nesne, kurs. [TS].

ahlat- ahlet- ahlad (Yun.): "1. Gülgillerden, kendi kendine yetişen, üzerine armut aşıl原因 ağaç, yaban armudu, dağ armudu (Pirus piraster). 2. Bu ağacın, armuda benzeyen, iyice olgunlaştıktan sonra yenilebilen yemişi. ". [KT 37/ TBAS 23/ TS 44/ TDES 6/ RB 65/ TGİB 204/ BTS 14/ TBS 39/ DS 4410/ TETTL 118/ BKTS 7/ TTABİ 60/ OYAA 136].

Ahlat: Bitlis iline bağlı ilçelerden biri. [TS].

ahu (<?): Arı çiçeği. [TGİB 112/ TBS 39].

ahu (Far.): 1. Ceylan. 2. Güzel, ince, zarif (kadın). [TS].

akça: Bir tür bitki. [TTBA 21/ TTABİ 92].

akça: 1. Oldukça beyaz. 2. Akçe. [TS].

apalak: Çiğdem. [TBAS 33/ İBAS 22].

apalak: Tombul, gürbüz, iri (bebek veya küçük çocuk). [TS].

arpacık: Bir tür küçük soğan. [KBS I 79].

arpacık: 1. Göz kapağının kenarında çıkan küçük çıban, it dirseği. 2. Tüfek, tabanca vb. ateşli silahlarda namlunun en ileri bölümünde bulunan ve nişan alırken gezle birlikte göz ile hedef arasında aynı çizgi üzerine getirilen küçük çıkıntı. [TS].

asma: 1. Asmagillerden, dalları çardak üzerine yayılan üzüm vb. bitkiler. 2. Belirli bir tür üzüm veren bitki (Vitis vinifera). [KT 72/ TS 132/ İBAS 27/ RFLMT 31/ RB 67/ TKF 408/ TGİB 280/ TBS 68/ HKHT 208/ HKHTM 809/ EOS 116/ YİŞ 361/ KFT 473/ BDVN 617/ TETTL 211/ BKTS 16/ EATBT 1047/ TTABİ 97/ TBYBA 31/ TTBA 21].

asma: 1. Asmak işi. 2. Asılmış, asılı. [TS].

aşı: Mısır tanesi. [İBAS 28/ TTBA 9].

aşı: 1. Birtakım hastalıklara karşı bağışıklık sağlamak için vücuda verilen, o hastalığın mikrobuyla hazırlanmış eriyik. 2. Bir ağacın dalı veya gövdesi üzerine, aynı familyanın daha iyi bir türünden alınan dal, göz, tomurcuk vb. parçaları kaynaştırma işi. [TS].

aşılama: Büyük ve sulu armut. [TTBA 21/ TTABİ 97].

aşılama: 1. Aşılama işi, telkih. 2. Yeni aşılanmış ağaç. 3. Soğuğa sıcak, sığağa soğuk su katma. 4. Bitkilerin aşı yoluyla üretilmesi, ilkah. [TS].

ateşböceği (Far.+T.): Bir tür bitki (Adonis aestivalis). [TBS 72].

ateş böceği: Kın kanatlılardan, karanlıkta ışıltama özelliği olan böcek, yıldız böceği, yıldız kurdu (Lampyrus noctiluca). [TS].

atmaca (<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

atmaca: Kartalgillerden, ava alıştırılabilen küçük bir yırtıcı kuş, akkuş (Accipiter nisus). [TS].

aydede: Ayçiçeği. [DS 4433/ TTBA 53/ TTBA 68/ TTBA 94/ TTABİ 62/ TTABİ 72].

aydede: Çocuk dilinde ay. [TS].

aydın: Ayçiçeği. [DS 4433/ TTBA 21/ TTABİ 94].

Aydın: Türkiye'nin Ege Bölgesi'nde yer alan illerinden biri. [TS].

aylak: Bir tür bitki (Cynodon dactylon). [TBS 78].

aylak: İşsiz, boş gezen, avare (kimse). [TS].

bağarcık-bağcık: Uzun, sarılıcı gövdesi olan bir bitki (Convolvulus arvensis). [TBS 84].

bağarcık-bağcık: Kaplumbağa. [DS].

bağırğan: Çiçeklerinin şekli açık bir ağıza benzeyen bir bitki (Convolvulus arvensis). [TBS 84/ TTBA 21/ TTABİ 97].

bağırğan: Bağırıp çağıran, tepkisini hemen ve sert bir biçimde dışa vuran. [TS].

bağırtlak: Yoncaya benzeyen bir ot. [DS 480/ TTBA 21/ TTABİ 94].

bağırtlak: Orta büyüklükte, eti sevilen bir cins göçebe ördek, bozkır tavuğu (Querquedula). [TS].

bahar (Far.): 1. Sığırgözü, bahar. 2. Zeytin çekirdeği ve ceviz büyüklüğündeki kavun, 3. Yeşillik, yenilebilen otlar, 4. Sigara tütünü. [TKF 410/ TBS 85/ BKTS 26/ KFT 491/ CFBİ 576].

bahar (Far.): İlkbahar. [TS].

bal (<?): Hint hıyarı (Cucumis sps). [İBAS 38].

bal: Bal arılarının bitki ve çiçeklerden topladıkları bal özünden yapıp kovanlarındaki petek gözlerine doldurdukları, rengi beyazdan esmere kadar değişen tatlı, koyu, sıvı madde. [TS].

ballı: Koyu pembe renkli, ince kabuklu, çekirdeği orta büyüklükte, kısa saplı ve çok tatlı bir çeşit kiraz. [TTBA 21/ TTABİ 95].

ballı: İçinde bal bulunan. [TS].

bardak: 1. Taze incir. 2. Uzun, kokulu, sarı veya mor renkte bir çeşit erik. [TTABİ 94/ TTBA 22].

bardak: Su vb. şeyleri içmek için kullanılan, genellikle camdan yapılan kap. [TS].

barut (Far.): Ağız otu, top otu. [TSD 36].

barut (Far.): Ateşli silahla bir merminin atılmasına veya herhangi bir aracın fırlatılmasına yarayan, patlayıcı madde. [TS].

baylık: 1. Kurtboğan, kaplan otu. 2. (Sempervivum).[İBAS 43/ TBS 95/ LME 202/ LMEBA 404/ BDVN 244/ BDVN 15].

baylık: Zenginlik. [DS]

bebe: Peynir otu. [DS 590].

bebe: Bebek, küçük çocuk. [TS].

benek: Menengiç, sakız, çitlenbik. [İBAS 47/ DS 627/ TTBA 22/ TTABİ 94].

benek: Herhangi bir şey üzerindeki ufak leke, nokta, puan. [TS].

bey: 1. Bir çeşit mısır. 2. Ayva (Cydonia oblonga). [TBS 98/ TTBA 9].

bey: Erkek adlarından sonra kullanılan saygı sözü. [TS].

beze (Rum.): 1. Pazı. 2. Dağlarda yetişen ve yazın toplanarak yenen bir ot. [TDES 50/ DS 650].

beze: Yara veya çıban sebebiyle vücudun herhangi bir yerinde oluşan şişkinlik, gудde. [TS].

bıldırcın: Bir tür bitki (Quercus coccifera). [TBS 103].

bıldırcın: Tavukgillerden, boz renkli, benekli, yurdumuzda en çok sonbaharda eti için avlanan, etinden ve yumurtasından yararlanan göçebe kuş (Coturnix). [TS].

bıyık: Asma filizi. [TTBA 9].

bıyık: Üst dudak üzerinde çıkan kıllar. [TS].

bıyıklı: Çalı fasulyesi. [TTABİ 95/ TTBA 22].

bıyıklı: Bıyığı olan. [TS].

bilek (<?): Turfanda meyve. [İBAS 55].

bilek: Elle kolun, ayakla bacağı birleştiği bölüm. [TS].

boğmaca: Başka bitkiler üzerinde asalak olarak yaşayan ve üzerinde yaşadığı bitkiye zarar veren bir bitki (Cuscuta planiflora). [TBS 109].

boğmaca: Genellikle çocuklarda öksürük nöbetleriyle kendisini gösteren bulaşıcı bir hastalık. [TS].

bohça: Çiçek örtüsü bohça şeklinde olan bir bitki (Helleborus orientalis). [TBS109/ DS 731].

bohça: İçine çamaşır, elbise vb. koyup sarılan dört köşe kumaş. [TS].

boya: Bir çeşit ağaç (Alnus glutinosa). [TBS 114/ TTBA 9].

boya: Renk vermek, dış etkilerden korumak için eşyanın üzerine sürülen veya içine katılan renkli madde. [TS].

boynuz: Meyveleri boynuza benzeyen bir bitki (Ceratonia siliqua). [TBS 115].

boynuz: Bazı hayvanların başında bulunan, tırnağı bir maddeden, uzun, kıvrık veya çatalı korunma organı. [TS].

bozca: Bir çeşit ot. [DS 750].

bozca: Rengi boza çalan. [TS].

bozdurma: Bir çeşit üzüm. [TTBA 22/ TTABİ 97].

bozdurma: Bozdurmak işi. [TS].

bozuk: Armut. [TTBA 22].

bozuk: 1. Bozulmuş olan. 2. Görevini yapamaz duruma gelmiş (organ). [TS].

bozuntu: Ölmez çiçek (Helichrysum stoechas). [TBS 119].

bozuntu: 1. Bozulmuş bir şeyin kalan bölümleri, döküntü. 2. Kendinde bulunması gereken nitelikleri taşımayan kimse veya şey. [TS].

böcü: Yüksek yerlerde yetişen, karaağaca benzer bir ağaç. [TTABİ 93/ TTBA 22].

böcü: 1. Kurt. 2. Böcek. [TS].

burç-buruç-burunç: "1. Ökse otu. 2. Diğer ağaçların üzerinde biten bir nebat ki tohumuna Macar üzümü denilip, ökse macununu yapmakta kullanılır. 3. Karabiber." [KT 156/ TBAS 54/ TS 327/ İBAS 62/ KBS I 185/ TGİB 279/ BTS 110/ NEBAS 43/ TBS 124/ TETTL 397/ BKTS 42/ LMEBA 405/ TETTL 397/ TBAS 55].

burç (Ar.): 1. Kale duvarlarından daha yüksek, yuvarlak, dört köşe veya çok köşeli kale çıkıntısı. 2. Zodyak üzerinde yer alan on iki takımyıldız verilen ortak ad. [TS].

büzgülü: Kalın kabuklu, uzun taneli, dayanıklı siyah üzüm. [TTABİ 95/ TTABİ 100/ TTBA 22].

büzgülü: Büzgüsü olan, büzülerek dikilmiş olan. [TS].

cacık-cacık (<?): 1. İlkbaharda tarlalarda biten ve yenilebilen otlar. 2. Semiz otu, 3. Yabanî mantar. 4. (Cephalaria procera). [TBS 127/ EÇSBA 139/ DS 839/ BKTS 45].

cacık: Yoğurt, ayran içine hıyar veya marul doğranarak yapılan, çoğu kez sarımsaklı, iştah açıcı yiyecek. [TS].

cadı (Far.): Acı yavşan. [TBAS 57].

cadı (Far.): Geceleri dolaşarak insanlara kötülük ettiğine inanılan hortlak. [TS].

civelek (<?): 1. Bir çeşit elma. 2. Gelincik otu. [DS 988].

civelek: Canlı, neşeli ve sokulgan. [TS].

çadır (Far.): Kuzu sarmaşığı, çadır çiçeği. [HBH 201/ KM 107/ MMŞM 425/ HKHT 261/ AMATK 243/ ETFT 228/ LME 242/ ACBA 128].

çadır (Far.): Keçe, deri, kıl dokuma, sık dokunmuş kalın bez veya plastik maddelerden yapılarak direklerle tutturulan, taşınabilir barınak, çerçe, oba, otağ. [TS].

çakal (Far.): Keçiboynuzu (Ceratonia siliqua). [TBS 139].

çakal (Far.): Etoburlardan, sürü hâlinde yaşayan, kurttan küçük bir yaban hayvanı (Canis aureus). [TS].

Çalgı: Hindiba (Cichorium intybus). [TBS 143].

Çalgı: Müzik aleti, çalgı aleti, enstrüman. [TS].

çatalca: Buğday, arpa tanelerinin içinde bulunan ot tohumu. [DS 1088/ BKTS 51].

Çatalca: İstanbul iline bağlı ilçelerden biri. [TS].

çatlak 1. Ardiç. 2. Kökünden patates gibi yumrular bulunan ve bir karış boyunda sarı çiçekler açan bir çeşit bitki. [DS 1091/ TTABİ 101/ TTBA 22].

çatlak: 1. Çatlamış olan. 2. Ara, aralık. [TS].

çekirdek: Ayçiçeği. [BTS 134].

çekirdek: Kuyumculukta kullanılan ve 5 cgr'a eşit olan ağırlık ölçüsü. [TS].

çekme: 1. Geven. 2. Karakavuk (Chondrilla juncea). [TBAS 68/ İBAS 79/ TBS 154/ DS 1115/ TTABİ 97/ TTBA 23].

çekme: 1. Çekmek işi. 2. Çekmece. [TS].

çengel (Far.): Çengel sakızı elde edilen bitki (Chondrilla juncea). [TBS 155].

çengel (Far.): Bir yere takılmaya, geçirilmeye yarayan eğri ve ucu sivri demir. [TS].

çetin (<?): Burç, ökse otu. [TBAS 69/ İBAS 81].

çetin: Amaçlanan duruma getirilmesi, elde edilmesi, çözümlenmesi, işlenmesi güç veya engeli çok olan, güç, zor, müşkül. [TS].

çevik: Palamut. [TTABİ 101/ TTBA 23].

çevik (Far.): Kolaylık ve çabuklukla davranan, tetik, atik, atik tetik. [TS].

çiğ (<?): Kargı kamışı (Arundo donax). [TBS 157].

çığ: Dağın bir noktasından kopup yuvarlanan ve yuvarlandıkça büyüyen kar kümesi. [TS].

çıkıntı: Afyonun fena bir cinsi. [TTBA 23].

çıkıntı: Bir yüzeyde ileri doğru çıkan bölüm. [TS].

çıkma: Çavuş üzümü. [TTABİ 99/ TTBA 23].

çıkma: Çıkmak işi. [TS].

çingırak: Çiçekleri çingırağa benzeyen bir bitki (*Leucojum aestivum*). [TBS 158].

çingırak: 1. Küçük çan. 2. İçindeki tanelerin hareketiyle ses çıkaran metal nesne, çingırdak. [TS].

çıtlamak: Alıca benzeyen bir yemiş. [TTBA 23].

çıtlamak: “Çıt” sesi çıkarmak. [TS].

çiğ: Fesçitarağı. [TBAS 71/ İBAS 82/ TTBA 9].

çiğ: Pişmemiş veya az pişmiş. [TS].

çil (Erm.): 1. Topraktan yeni çıkan bitki, ekin, 2. Yaprakları sebze olarak kullanılan labadanın çok tazesi, 3. Tazeyken yenilen dikenli bir çeşit ot. [VHBA 13].

çil: Orman tavuğugillerden, eti için avlanan, ormanlarda yaşayan bir kuş, dağ tavuğu (*Tetrastes bonasia*). [TS].

çomak-çomağ-çomah: 1. Ak çöpleme. 2. Çomak (*Veratrum album*). 3. Zehirli bir bitki. 4. Kılçıksız, taneleri içli bir çeşit buğday. [TBAS 76/ İBAS 85/ TGİB 271/ TBS 173/ TETTL 529/ TTBA 9].

çomak: Ucu topuzlu değnek. [TS].

çomar (<?): Havuç. [İBAS 85].

çomar: İri köpek, çoban köpeği. [TS].

çorak (<?): Uşnan. [İBAS 85/ BDVN 524].

çorak: Verimli olmayan (toprak). [TS].

çöpleme: 1. Dügün çiçeğigillerden, kökleri iç sürdürücü olarak kullanılan, karaçöpleme, yeşil çöpleme ve sarı çöpleme gibi türleri olan bir bitki, marulcuk (Helleborus). 2. Harbak. 3. Karaca ot. 4. Dokuz tepeli. 5. Yalan zeytin ağacı. [KT 224/ TS 451/ İBAS 85/ BTS 146/ NEBAS 51/ TBS 175/ LME 248/ DS 1289/ TETTL 535/ BDVN 608/ BKTS 59/ BDVN 186/ TTBA 23/ LMEBA 405/ TBAS 76/ BDVN 311/ TTABİ 99].

çöpleme: 1. Çöpe takılarak pişirilen bir çeşit kebab. 2. Temizleme, ayıklama. [TS].

çubukluk: Dalları badem sirkelemede çubuk olarak kullanılan bir bitki (Laurus nobilis). [TBS 177].

çubukluk: Çubukların saklandığı yer, çubuk odası. [TS].

çukur: Çukur otu, hindiba. (Cichorium intybus). [TBS 177/ DS 1302/ TETTL 538].

çukur: Çevresine göre aşağı çökmüş olan yer. [TS].

çulluk (Ar.+T.): Meyvesi müşhil yerine kullanılan bir çeşit ağaç (Consolida orientalis). [TBS 178/ TTABİ 96/ TTBA 23].

çulluk: Çullukgillerden, Avrupa, Asya ve Kuzey Afrika'da yaşayan, tüyleri kahverengi ve kül rengi, göçebe, eti için avlanan, uzun gagalı, göçmen bir kuş, bekas (Scolopax rusticola). [TS].

dağlama: "Bazı Chrysanthemum (Compositae) türlerine verilen genel ad. 20-70 cm yükseklikte, bir yıllık, sarı çiçekli ve otsu bitkilerdir. Çiçek açmadan önce toplanır, suda haşlanır ve salata olarak yenir. Aşağıdaki türler Batı Anadolu bölgesinde kullanılmaktadır. Chrysanthemum coronarium L. C. segetum L. - Bk. Horozibiği." [TBAS 82/ İBAS 88/ TTABİ 99/ TTBA 23].

dağlama: Dağlamak işi. [TS].

dangalak (Erm.): İspanağa benzeyen bir bitki. [DS 1359].

dangalak: Akılsız, düşüncesiz kimse. [TS].

delice-delüce: 1. Lolium temulentum L (Gramineae). 50-100 cm yükseklikte, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Zehirlenmelere neden olduğu bilinmektedir. Eş anl. Eres. Erez (Silifke). Zivan. 2. Zeytin. 3. Buğdaygillerden, genellikle buğday tarlalarında yetişen, tohumu zehirli, yabancı bir bitki (Lolium temulentum). 4. Aşılanmamış zeytin ağacı, yabancı ağaç. 5. Buğday arasında biten siyah bitki. [TBAS 87/ TBAS 87/KT 244/ TMİB 522/TS 490/ İBAS 93/ RFLMT 55/ NEBAS 53/ TBS 201/ YİŞ 487/ BKTS 66/ CFBİ 578/ TTABİ 93/ TTBA 23/ TBS 202/ BDVN 369/ TSD 54/ LME 252/ VHBA 13/ LMEBA 406].

delice: Davranışları aşırı, deli gibi olan. [TS].

derman (Far.): Çeşitli rahatsızlıkların tedavisinde yararlanılan bir bitki (Teucrium chamaedrys). [TBS 206].

derman (Far.): 1. Güç, takat, mecal. 2. İlaç. [TS].

dilki: Yabancı kuşkonmaz (Asparagus acutifolius). [TBS 218].

dilki: Tilki, köpekgillerden, uzunluğu 90, kuyruğu 30 santimetre kadar, ırklarına göre çeşitli renklerde olan, ağız ve burnu uzun ve sivri, kümes hayvanlarına zarar veren, kürkü beğenilen bir tür memeli (Vulpes). [TS].

dip: 1. Havuç. 2. Lahana. 3. Yer elması. 4. Şalgam. 5. Pancar ve kökü, şeker pancarı. [TTBA 9].

dip: 1. Oyuk veya çukur bir şeyin en alt bölümü. 2. Taban. [TS].

direk (<?): Kavak. [KBS I 287].

direk: 1. Ağaçtan veya demirden yapılan uzun ve kalın destek. 2. Sütun. [TS].

doku (<?): Yabancı havuç (Peucedanum grande). [İBAS 101].

doku: Bir vücudun veya bir organın yapı öğelerinden birini oluşturan hücreler bütünü, nesic. [TS].

dolgu: Davulgu (Arbutus unedo). [TBS 222].

dolgu: Bir oyuğun, bir kovuğun içine doldurulan madde. [TS].

dombul: Bir tür erik. [TTABİ 77].

dombul: Omuz. [DS].

döğme: Döğülüp kabuğu çıkartılmış buğday, yarma. [TMİB 542].

döğme: Kadınların yüzlerinin iki yanına takılan altın süs. [DS].

döşeklik: Yumuşak dallı olduğu için dalları döşek olarak serilen bir bitki (Spartium junceum).[TBS 227].

döşeklik: 1. Yatak yüzü. 2. Yatak konulan yer. [DS].

dövme: 1. Ahlat, armut. 2. Döğülüp kabuğu çıkartılmış buğday, yarma. [KBS I 305].

dövme: Dövmek işi. [TS].

düğme: Çiçeklerinin yapısı benzetildiği için bu adı alan bir bitki (Centaurea cheirolopha). [TBS 230].

düğme: Giyecek, yorgan vb.nin bazı yerlerine ilikleyici veya süs olarak dikilen kemik, metal, sedef gibi sert maddelerden yapılmış küçük tutturma aracı. [TS].

düğmeli: Yapraklarının üzeri benekli olan bir çeşit ot. [DS 1622].

düğmeli: 1. Düğmesi olan. 2. Düğme ile tutturulan. [TS].

dürme: Lahana. [KBS I 313/ TTABİ 99/ TTBA 24].

dürme: 1. Dürmek işi. 2. Gözleme. [TS].

düve: Küçük karpuz. [TTBA 9].

düve: Boğaya gelmemiş 1-2 yaşında dişi sığır. [TS].

ebe: 1. Ham eriklerin arasından daha önce olgunlaşıp, yenebilen eksi erik. 2. Bir çeşit mantar. [DS 1650/ TTBA 9].

ebe: Doğum işini yaptıran kadın. [TS].

eđri: Sarı çiçek ačan kısa boylu bir ağaç. [TTABİ 100/ TTBA 24].

eğri: Doğru veya düz olmayan, bir noktasında yön değiştiren, çarpık, münhani, doğru karşıtı. [TS].

ekşi: 1. Limon. 2. Yalancı iğde (Hippophae rhamnoides). [TBS 237/ TTBA 9].

ekşi: 1. Sirke veya limon tadında olan. 2. Bu tadı veren şey. [TS].

emcek: Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki, emzik otu (Onosma aucheranum).

[TBAS 100/ İBAS 112/ TBS 242].

emcek: Meme. [TS].

emzik: Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki (Anchusa leptophylla). [TBAS 100/ İBAS 112/ TBS 243/ TBS 242/ TTABİ 101/ TTABİ 68/ TTABİ 74/ TTBA 37/ TTBA 86/ TTBA 99/ OABA 294].

emzik: Süt çocuklarını oyalamak için ağızlarına verilen kauçuk meme. [TS].

ergen: Kırmızı renkli meyveleri olan ve daha çok kızılıcık adıyla bilinen bir bitki (Cornus mas). [TBS 244/ TTABİ 97/ TTBA 24].

ergen: 1. Döl verebilecek duruma gelmiş olan, erin, yeni yetme, akıl baliğ, baliğ.
2. Henüz evlenmemiş, bekâr. [TS].

erişte-erişde (Far.): Posidonia oceanica (L) Delile (Posidoniaceae). Rizomlu ve çok yıllık bir deniz bitkisidir. Yaprakları şerit şeklinde, 1 cm kadar genişlikte ve 50 cm kadar uzunluktadır. Yaprak ve rizom parçalarına deniz kenarlarında rastlanır. Türkiye’de Ege ve Akdeniz sahillerinde bulunmaktadır. [TBAS 101/ İBAS 117/ TBS 245/ BDVN 119].

erişte (Far.): İnce ince kesilip kurutulmuş hamur. [TS].

eşek: Ayıgülü. [TTABİ 66].

eşek: Atgillerden, uzun kulaklı binek ve hizmet hayvanı, merkep, karakaçan, uzun kulaklı (Equus asinus). [TS].

evren: Pelin otu, yavşan otu, afsentin. [İBAS 121/ ETFT 252].

evren: Gök varlıklarının bütünü, kâinat, cihan, âlem, kozmos. [TS].

halayık (Ar.): Bir çeşit ot. [DS 2257].

halayık (Ar.): Kadın köle, cariye. [TS].

har (Far.): Defne ağacı. (Laurus nobilis). [TBAS 129/ TBS 313/ TGİB 135/ BTS 267/ NEBAS 73].

har (Ar.): Sıcak, kızgın, yakıcı. [TS].

haşlama: 1. Tütün fidesi, 2. Taze börülce. [TTABİ 99/ TTBA 25].

haşlama: Haşlamak işi. [TS].

haziran (Ar.): Alıç (Crataegus). [TBS 319].

haziran (Ar.): Yılın altıncı ayı. [TS].

hendek (Ar.) 1. Baldıran otu. 2. Isırgana benzer yabancı bir ot. [İBAS 164/ LME 316/ LMEBA 407].

hendek (Ar.): Geçmeye engel olacak biçimde uzunlamasına kazılmış derin çukur. [TS].

hıyarcık (Far.+T.): Eşek hıyarı. [TBAS 134/ İBAS 168/ TTABİ 93/ TTBA 25].

hıyarcık: Kasık lenf bezlerinin iltihaplanması. [TS].

ibrişim-ibrisim (Far.): Kuduz otu. [İBAS 179/ ETFT 281/ TETTL II 363].

ibrişim (Far.): Kalınca bükülmüş ipek iplik. [TS].

iğdiş: Armut. [TTABİ 97/ TTBA 25].

iğdiş (Far.): Erkeklik bezleri çıkarılarak veya burularak erkeklik görevi yapamayacak duruma getirilmiş (hayvan ve özellikle at). [TS].

iğne-iğneli: Meyveleri iğneye benzeyen bir bitki (Erodium cicutarium). [TBS 339/ TTBA 25/ TTABİ 93].

iğne: Dikiş dikmeye yarayan, ince, ucu sivri, bir ucunda iplik geçecek deliği bulunan çelik araç. [TS]. **iğneli:** 1. İğnesi olan. 2. İğne ile tutturulmuş, iğnelenmiş. [TS].

kaba: 1.Kabak. 2. Kavun. 3. Yapraklarının tüylü, yumuşak ve kaba bir yapısı olan bir bitki (Malva nicaeensis). [İBAS 186/ TBS 353/ DS 4527].

kaba: Özensiz, gelişigüzel yapılmış, zevksiz, sakil, ince karşıtı. [TS].

kabakulak: Kurtluca da denilen bir tür ot. [KBS I 446].

kabakulak: Tükürük bezlerinin, özellikle kulak altı bezlerinin iltihaplanmasıyla beliren bulaşıcı, salgın ve ateşli bir hastalık, kabaşış, yazma. [TS].

kabarcık: Yılan yastığı (Arum dioscoridis). [TBS 355/ TTABİ 93/ TTBA 25].

kabarcık: 1. İçi su, hava dolu ufak kabartı veya kürecik. 2. Vücutta oluşan sivilce gibi küçük şişkinlik. [TS].

kadın: Kayın ağacı (Fagus orientalis). [KB 1164/ DLT 675/ KBBA 203/ KTS 239].

kadın: Erişkin dişi insan, hatun, hatun kişi, zen. [TS].

kak: Yemiş. [TTBA 9].

kak: Beceriksiz. [DS].

kakma: Gelincik. [TBAS 149/ İBAS 189/ TTBA 26/ TTABİ 99].

kakma: 1. Kakmak işi. 2. Ağaç üzerinde veya diğer ahşap malzemede, mobilyada, belirlenmiş desen ve çizimlere göre oyulmuş yuvalara gümüş, sedef vb. süs maddeleri kakılıp oturtularak yapılan iş. [TS].

kalem (Ar.): Gövdesinin eskiden kalem olarak kullanılması sebebiyle bu adı alan bir bitki (Arundo donax). [TBS 360].

kalem (Ar.): Yazma, çizme vb. işlerde kullanılan çeşitli biçimlerde araç. [TS].

kalemlik (Ar.+T.): Gövdesinin eskiden kalem olarak kullanılması sebebiyle bu adı alan bir bitki (Arundo donax). [TBS 360].

kalemlik: Kalem kutusu. [TS].

kalkan: Bozkangal (Onopordum turcicum). [TBS 361].

kalkan: Ok, kılıç vb.nden korunmak için savaşçıların kullandığı korunmalık. [TS].

kalpak: Baharda duvarlarda çıkan, etli yaprağı şapka gibi olan yumru köklü bir bitki. [DS 2610].

kalpak: Kesik koni biçiminde deri, kürk veya kumaştan yapılmış başlık. [TS].

kangal (<?): Eşek dikenini, kenger (Carduus hamulosus). [TBAS 151/ TDES 207/ TBS 365].

kangal: Tel, kurşun boru gibi uzun ve bükülebilir şeylerin halka biçiminde sarılmasıyla yapılan bağ. [TS].

kaplıca: 1. Taneleri ufak bir cins buğday (Triticum monococcum). 2. Kayışkıran (Ononis spinosa). [TS 1071/ İBAS 193/ TBS 370].

kaplıca: İlica. [TS].

karaca: 1. Çörek otu. 2. Karamuk. 3. (Agrostemma gracilis). [TBAS 153/ TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 384/ TTABİ 79/ TTABİ 93/ TTBA 26].

karaca: Geyikgillerden, boynuzları küçük ve çatallı bir av hayvanı, ahı, ceylan (Capreolus). [TS].

karagöz: "1. Amelanchier parviflora Boiss, (Rosaceae). 2 m kadar yükselebilen, kışın yaprak döken, dikensiz, küçük ve beyaz çiçekleri olan bir ağaççıktır. Meyve küçücük bir elma görünüşünde, önce kırmızı ve sonra siyah renkli ve tatlı lezzetlidir. Batı ve Orta Anadolu dağlarında yetişir ve meyvesi yenir (Çepni, Gemerek-Sivas). 2. Çengel sakızı. 3. Gelincik." [TBAS 155/ TBAS 155/ İBAS 194/ TBS 385/ BKTS 133/ TTABİ 68/ TTBA 55/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTABİ 60].

karagöz: İzmaritgillerden, 25-30 santimetre uzunluğunda, enli, boz renkli, beyaz etli bir balık (Sargus sargus). [TS].

kesme: “1. Phillyrea latifolia L. (Oleaceae). Kışın yaprağını dökmeyen ve 5 m kadar yükselabilen bir ağaççık. Akdeniz bölgesinde yaygındır. Eş anl. Akça kesme. Akçe kesme. 2. Kıyılarımızda yaygın olarak bulunan, yuvarlak tepeli, 5 metre kadar boyulu, her dem yeşil, yaprakları küçük ve kenarları testere dişli, çiçekleri yeşilimsi beyaz renkli olan bir süs ağacı, akçakesme (Phillyrea latifolia). 3. Palamut. [TBAS 172/ TS 1145/ İBAS 213/ KBS I 503/ TGİB 182/ TBS 426/ TTABİ 99/ TTBA 26].

kesme: Kesmek işi. [TS].

kılçık: Çiçek kurulunda kıl benzeri uzantılar olan bir bitki (Bromus japonicus). [TBS 429].

kılçık: Balıkların eti arasında bulunan diken gibi ince ve küçük kemik. [TS].

kılıç: Yaprakları kılıca benzeyen bir süs bitkisi (Sanseveria trifasciata). [TBS 430].

kılıç: Uzun, düz veya eğri, ucu sivri, bir veya her iki yüzü keskin, kın içinde bele takılan, çelikten silah. [TS].

kılık: 1. Palamut. 2. Kuru fasulye. 3. Bir çeşit küçük mantar. 4. Fındık büyüklüğünde, turşusu ve reçeli yapılan bir yaban meyvesi. 5. Çam, meşe, ardıç vb. ağaçların meyveleri. [TTABİ 101/ TTBA 26].

kılık: Bir kimsenin giyinişi, dış görünüşü, üst baş. [TS].

kıvılcım: Harpu soğanı (Allium kharputense). [TBS 441].

kıvılcım: Yanmakta olan bir maddeden sıçrayan küçük ateş parçası, alev, çakım, çakın, çingı, şerare. [TS].

kıvrıcık: Bir santimetre eninde, on santimetre boyunda yaprakları kıvrımlı bir çeşit ot (Allium orientale). [TS 1170/ TBS 441/ DS 2850/ TTABİ 93/ TTBA 26].

kıvrıcık: Küçük küçük kıvrımları olan. [TS].

kıyak: Sazlık yerlerde biten bir çeşit çayır otu. [DS 2854/ TTABİ 101/ TTBA 26].

kıyak: Benzerlerinden üstün olan, çok güzel, mükemmel. [TS].

kızamık-kızambuk-kızambık-kızamuk: 1. Karamuk. 2. Meyveleri kırmızı bir bitki, kızamık (Berberis integerrima). [TBAS 176/ İBAS 219/ TBS 443/ TBAS 176/ İBAS 219/ TTABİ 102/ TTBA 26].

kızamık: Genellikle küçük yaşlarda görülen, kuluçka dönemi bir iki hafta süren, bulaşıcı, ateşli, ufak kızıl lekeler döktüren hastalık. [TS].

kızılık: 1. Üzerinde kızılciğa benzer meyvesi biten bir çalı. 2. (Salvia aethiopsis). [TBS 448/ TTBA 26/ TTABİ 96].

kızılık: Kızıl olma durumu. [TS].

kokarca: Çok kötü kokulu bir bitki (Inula viscosa). [TBS 459].

kokarca: Etoburlardan, orta boyda, kendini korumak için düşmanına kötü kokulu sıvı fişkırtan, ince, uzun bir kürk hayvanı (Mustela putorius). [TS].

konak 1. Darı, akdarı. 2. Çavdar. [ETG 282/ İBAS 224/ EUTSV 195/ DLT 727/ KTS 279/ KBS I 537].

konak: Büyük ve gösterişli ev. [TS].

koru: Demir dikenli meyvesinin pıtrak denen meyvesi. [İBAS 224/ DLT 730].

koru: Bakımlı küçük orman. [TS].

kova: Bataklıklarda yetişen bir çeşit saz, hasır otu (Juncus acutus). [TBAS 183/ TS 1223/ İBAS 225/ TBS 464].

kova: Genellikle su ve sulu şeyler taşımaya, kuyudan veya denizden su çekmeye yarayan üstünden kulplu kap. [TS].

kovan: Bir tür bitki (Scirpoides holoschoenus). [TBS 464/ KFT 837].

kovan: Fişeğin kapsül, barut ve kurşun taşıyan yuva bölümü, kapçık. [TS].

kötürüm: Peygamber çiçeği (Centaurea urvillei). Dikenli, çok sert batıcı bir bitki, yere yapışık haldeki bitkiye basıldığında bu dikenler ayağa batar ve çok acı verir.

[TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 476].

kötürüm: Yaşlılık veya sakatlık sebebiyle yürüyemeyen, ayağa kalkamayan (kimse), oturak. [TS].

kunduz-kundus: Kunduz otu (Silene odontopetala). [TBS 481/ HHKA 164/ ETFT 311].

kunduz: Kemirgenlerden, kuyruğu geniş ve yassı, art ayak parmaklarının arası perdeli, ağaçları kemirerek beslenen, su kıyılarında yaşayan, yuvalar ve su setleri kuran, postu değerli bir hayvan, kastor (Castor fiber). [TS].

kurşun: Deniz börülcesi otu, diş otu, kuduz otu. [MOBA 99].

kurşun: Tüfek, tabanca vb. hafif ateşli silahlarda kullanılan mermi. [TS].

kurt: Kaba yonca (Medicago sativa). [UUF 522].

kurt: Köpekgillerden, Avrupa, Asya ve Kuzey Amerika'da yaşayan, postu gri sarı renkli, yırtıcı, etçil memeli hayvan (Canis lupus). [TS].

küllük: Eğrelti otu. [İBAS 237/ TTABİ 96/ TTBA 27].

küllük: 1. Çöplük. 2. Sigara külü silkelenen ve sigara söndürülen kap, tabla, kül tablası, sigara tablası. [TS].

küveli: Küpe çiçeği (Briza maxima). [TS 1285/ TBS 496/ TTABİ 95/ TTBA 27].

küveli: Küpe takmış olan. [TS].

Macar (Öİ): 1. Bir çeşit yaban pancarı. 2. Koyu sarı renkli, üstünde kırmızı benekler olan fasulye. 3. Küçük taneli kırmızı buğday. [DS 3098].

Macar: Macaristan halkından veya bu halkın soyundan olan kimse. [TS].

mağara (Ar.) Tarlalarda kendiliğinden biten, kırmızılı beyazlı çiçek açan, kökleri çok yayılan yabancı bir bitki. [DS 3103].

mağara (Ar.): Bir yamaca veya kaya içine doğru uzanan, barınak olarak kullanılabilen yer kovuğu, in. [TS].

mahmur-mahmure (Ar.): Mahmur çiçeği, çiğdem. [NEBAS 117/ HKHTM 831].

mahmur (Ar.): Sarhoşluğun sebep olduğu sersemlik içinde olan. [TS].

maltepe (Ar.+T.): Yenilen bir çeşit mantar. [DS 3114/ TTBA 57].

Maltepe: İstanbul iline bağlı ilçelerden biri. [TS].

mamak: 1. Yenilen yumru köklü bir bitki. 2. Kabak. [DS 3115].

Mamak: Ankara iline bağlı ilçelerden biri. [TS].

maraz (Ar.): Çivit otu. [DLT 762].

maraz (Ar.): Hastalık. [TS].

masura (Ar.): Kargı. [TBAS 202/ KM 131/ TTBA 44].

masura (Rum.): Koni veya silindir biçiminde olup üzerine şerit, iplik vb. sarılan, karton, tahta, plastik vb.nden yapılan araç. [TS].

melek (Ar.): Burçak. [İBAS 255].

melek (Ar.): Tanrı ile insan arasında aracılık yaptığına ve nurdan olduğuna inanılan manevi varlık, ferişte. [TS].

melhem-melham (Ar.): Mahlep (Cerasus mahaleb). [TBAS 297/ TBS 520].

melhem (Ar.): Merhem, deriye sürülerek kullanılan, içinde birçok etkili madde bulunan, yumuşak ve koyu kıvamda, yağlı veya yağsız ilaç. [TS/DS].

mercan (Ar.): Mercan otu (Trigonella gladiata). [HBTM 191/ KM 132/ MMŞM 450/ TBS 524/ YİŞ 848].

mercan (Ar.): Tropik ve ılık denizlerde yaşayan, geniş resifler oluşturan, mercanlar sınıfının örneği olan, kırmızı kalker iskeletli hayvan, mercan balığı (Corallium rubrum). [TS].

mersin (Yun.)"Mersingillerden, Güney ve Batı Anadolu dağlarında yetişen, yaprakları yaz kış yeşil kalan, gıda ve parfüm sanayisinde ham madde olarak kullanılan, meyvesi murt adıyla bilinen, esansı çıkarılan, beyaz çiçekli, güzel kokulu bir ağaç, mersin ağacı, sazak (*Myrtus communis*)" [TBAS 206/ İBAS 258 / KK 290/ RFLMT 139/ ŞMK 191/ HBH 279/ HBTM 191/ KM 132/ MMŞM 450/ TKF 448/ TGİB 156/ NEBAS 122/ TBS 526/ HKHT 451/ TE 1626/ AMATK 315/ HHKA 170/ MNT 727/ HKHTM 848/ ETFT 319/ TAH 654/ TKS 268/ EÇSBA 151/ EOS 153/ YİŞ 850/ TASS 801/ KEA 356/ KFT 872/ TN 1017/ ŞMS 110/ ACBA 136/ CFBİ 588/ YATBT 36].

Mersin: Türkiye'nin Akdeniz Bölgesi'nde yer alan illerinden biri. [TS].

mine (Far.): Süs bitkisi (*Lantana camara*). [TBS 532].

mine (Far.): 1. Metal eşya üzerine vurulan renkli cam katmanı. 2. Saat kadranı. 3. Dişlerin taç kısmını kaplayan beyaz ve sert doku. [TS].

morca (Erm.+T.): Güz çiğdemi (*Colchicum boissieri*). [TBAS 209/ İBAS 263/ TGİB 213/ TBS 534/ TTABİ 93/ TTBA 27].

morca: Genellikle sonbaharda çıkan ağırlı bir çıban. [DS].

moruk (Erm.) 1. Bir çeşit diken. 2. Sazlık yerlerde yetişen, mavi çiçekli bir çeşit ot. 3. (*Cistus creticus*). [TBS 535/ DS 3210].

moruk (Erm.): Gençlere göre yaşlı anne, baba. [TS].

mum (Far.): Mum çiçeği (*Cerinth minor*). [KM 133/ ABY 433/ KFT 887/ YATBT 37].

mum (Far.): Bir fitilin etrafına erimiş bal mumu, içyağı, stearik asit veya parafin dökülerek genellikle silindir biçiminde dondurulan ince, uzun aydınlatma aracı [TS].

müşgül (Ar.): Dede gülü. [TBAS 211/ İBAS 270].

müşgül: Meşgul, zor durum. [DS].

nara (<?): Nar yemişi. [EUTSV 235].

nara (Ar.): Haykıрма, bağıрма. [TS].

nazarlık (Ar.+T.): Üzerlik. [BTS 464].

nazarlık: Nazarı etkisiz duruma getirdiğine inanılan kumaş parçası, mavi boncuk, kurşun, dua yazılı kâğıt, muska vb. şeyler. [TS].

nevruz (Far.) Süsen. [BTS 467].

nevruz (Far.): Eski takvimlere göre yılın ve baharın ilk günü sayılan martın yirmi birine rastlayan gün. [TS].

oğul-ogul: Ballıbabagillerden, 20-150 santimetre yüksekliğinde, tıpta yapraklarından yararlanılan çok yıllık ve otsu bir bitki, kovan otu, melisa (*Melissa officinalis*), oğul otu. [VHBA 13].

oğul: Erkek evlat, mahdum. [TS].

okluk Bir çeşit saz, kamyş. [TTABİ 96/ TTBA 27].

okluk: İçine ok konulan ve sırtta taşınan meşinden yapılmış ok kılıfı, sadak. [TS].

orman: Böğürtlen ağacı. [TTBA 27].

orman: Ağaçlarla örtülü geniş alan. [TS].

osmancık (Öİ+T.): Osman çiçeği (*Gladiolus illyricus*). [TBS 551].

Osmancık: Çorum iline bağlı ilçelerden biri. [TS].

oymalık: Dolmalık biber. [TTBA 27/ TTABİ 96/ TTABİ 99].

oymalık: Duvarda eşya koymaya yarayan kapaksız dolap, raf. [DS].

ög (<?): 1. Bir çiçek türü. 2. Ög ağacı. [EUTSV 249/ HHKA 180].

ög: 1. Ön. 2. Önce. [DS].

öğürtmek: İt soğanı (*Allium scorodoprasum*). [TBS 553].

öğürtmek: Öğürmesine yol açmak. [TS].

ölemez: Ortamda uzun süre kurumadan canlı kalan, kesilip atılsa bile kökünden yeniden çıkan dikenli bir bitki (*Ononis spinosa*). [TBS 556/ DS 3330].

ölemez: Çok zayıf, sıksa, cılız. [DS].

ötleşen-ötlegen (<?): Bir tür ot. [KBS II 675/ DS 3358].

ötleşen: Çalı bülbülü. [TS].

özlemek: Silcan. [TBAS 220/ DS 3372].

özlemek: Bir kimseyi, bir yeri veya bir şeyi görmeyi, ona kavuşmayı istemek, göreceği gelmek. [TS].

padişah (Far.): Süs bitkisi (*Pelargonium peltatum*). [TBS 560].

padişah (Far.): Osmanlı Devleti'nde devlet başkanına verilen unvan, hükümdar, sultan. [TS].

palak (<?): "*Stipa hohenackeriana* Trin.et Rupr.var. *hohenackeriana* (Gramineae). 30-80 cm yükseklikte, çok yıllık ve otsu bir bitkidir, özellikle Doğu Anadolu bölgesinde (Ağrı, Kars) yetişmektedir. Başakları süs olarak kullanılır. Diğer bazı *Stipa* türlerinin başakları da. boyandıktan sonra İstanbul çiçekçilerinde Konsol çiçeği adı altında süs olarak satılmaktadır." [TBAS 221/ İBAS 281/ TBS 561/ DS 3382].

palak: Tombul çocuk. [DS].

palamut-palut-palıt (Rum.): Yurdumuzda yetişen meşe türlerinin uzunca, fındığa benzeyen, sert ve pürüzlü, bir yüksük içinde bulunan, tanen bakımından zengin meyvesi, pelit. [TBAS 221/ TBAS 221/ İBAS 281/ TDES 322/ RFLMT 151/ BTS 505/ TBS 561/ TSD 285].

palamut (Rum.): Uskumrugillerden, ortalama 1-2 kilogram gelen, eti esmer, büyüklüğüne göre `Çingene palamudu, torik, sivri, altıparmak, piçuta` adlarını alan, pulsuz bir balık, sivri (*Pelamys sarda*). [TS].

palan (Far.): Süpürge otu. 2. Abdestbozan otu (*Sarcopoterium spinosum*). [TBAS 221/ İBAS 281/ TBS 561/ DS 3383].

palan (Far.): Genellikle eşeklere, bazen de atlara vurulan, kaşsız, enli, yayvan ve yumuşak bir tür eyer. [TS].

pamukçuk-pamucak (Far.+T.): Çiçekleri pamuk çiçeğine benzeyen bir bitki (Cistus creticus). [TBS 562-563].

pamukçuk: Genellikle bebeklerde ağızda, sıklıkla yanak içinde veya dilde görülen bir çeşit mantar hastalığı, beyaz yara. [TS].

pat: 1. Birleşikgillerden, kasımpatıya benzeyen bir çiçek. 2. Astar envaından yassı çayır çiçeği. [KT 971/ TS 1583/ İBAS 282].

pat: Yassı, basık. [TS].

patlak "Staphylea pinnata L. (Staphyleaceae). 6 m kadar yükselebilen bir ağaç veya çalı. Çiçekler beyaz renkli. Meyve şişkin ve balon biçiminde. Kuzey Anadolu bölgesinde yaygındır. 2. Meyveleri hafifçe şişkin olan bir bitki (Helleborus orientalis)." [TBAS 223/ İBAS 282/ TBS 570/ TTBA 27/ TTABİ 94/ TTABİ 101].

patlak: Patlayarak açılmış, yırtık, yarık. [TS].

pınar (<?): Defne yapraklı laden (Cistus laurifolius). [TBS 581].

pınar: Yerden kaynayarak çıkan su, kaynak. [TS].

pıtpıt: Patates. [TTBA 62/ TTABİ 105].

pıtpıt: Tembel, beceriksiz. [DS].

porsuk: Taxus baccata L. (Taxaceae). Kışın yapraklarını dökmeyen, kırmızı ve etli kozalaklı bir ağaçtır. Zehirli bir bitkidir. [TBAS 228/ TGİB 254/ NEBAS 139/ TBS 590/ DS 3470/ TTABİ 101/ TTBA 27].

porsuk: Sansargillerden, su kıyılarında kazdıkları deliklerde yaşayan, ot ve etle beslenen, pis kokulu, memeli bir hayvan (Meles). [TS].

sabır-sabr-sabur (Ar.): Sabır otu, öd ağacı ve bu bitkiden elde edilen tıbbi zamk (Alae littoralis). (Agave americana). [İBAS 295/ HBH 302/ KM 138/ MMŞM 457/ TKF 456/

TBS 600/ HKHT 503-516/ TE 1820/ AMATK 331/ HHKA 182/ MNT 782/ HKHTM 832/ ETFT 342/ TAH 723/ TKS 296/ ABY 463/ YİŞ 952/ TASSŞ 863/ KEA 402/ KFT 978/ TN 1085/ ŞMS 118/ ACBA 137/ CFBİ 589/ YATBT 39/ CCBA 623].

sabır (Ar.): Acı, yoksulluk, haksızlık vb. üzücü durumlar karşısında ses çıkarmadan onların geçmesini bekleme erdemi, dayanç. [TS].

sandal (Ar.): Sandal ağacı (Arbutus andrachne). [HBH 304/ HBTM 208/ KM 139/ MMŞM 458/ TBS 611/ HKHT 520/ TE 1839/ AMATK 334/ HHKA 184/ MNT 789/ HKHTM 813/ ETFT 344/ TKS 298/ EÇSBA 155/ YİŞ 961/ TASSŞ 870/ KEA 407/ KFT 988/ ŞMS 118/ ACBA 138/ YATBT 40/ EATBT 1048].

sandal (Rum.): İnsan taşıyacak biçimde yapılmış, kürekle yürütülen deniz teknesi. [TS].

sarkaç (<?): Acı marul, yabani hindiba. [DLT 806/ KTS 351].

sarkaç: Dağ eteği. [DS].

sarmak: Kara pazı. [İBAS 302/ BDVN 95].

sarmak: Çevresini çevirmek, çepeçevre dolanmak, çevrelemek. [TS].

sası: Bir çeşit ot. [DS 3549/ TTBA 9].

sası: 1. Küf ve çürük gibi kokan. 2. Kokuşmuş. 3. Tatsız. [TS].

sav: 25-40 em yükseklikte, çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Van bölgesinde, toprak üstü kısımları peynir ve çökeleğe konur. [TBAS 239/ İBAS 303].

sav: Atasözü. [TS].

say (<?): Yabani elma (Malus sylvestris). [TBS 624].

say: Düz, ince, yassı taş. [TS].

saz: 1. Genellikle su kıyılarında, bataklık yerlerde yetişen ince, açık sarı renkli kamış, hasır otu, kiliz, kofa (Arundo donax). 2. Bu kamıştan yapılmış. [DK II 261/ TGİB 185/ TBS 624/ EÇSBA 156/ TTBA 9].

saz (Far.): Türk halk müziğinde kullanılan, gövdesi ağaçtan oyularak yapılmış, telli, uzun saplı çalgı, bağlama. [TS].

sazan: 1. Keçiboğan otu (*Calicotome villosa*).2. Saz bitkisi. [TBS 625/ TTABİ 92/ TTBA 28].

sazan: Sazangillerden, Avrupa, Asya ve Amerika'nın tatlı sularında yaşayan, sırt yüzgeci uzun, eti beğenilen kılçıklı bir balık (*Cyprinus carpio*). [TS].

sedef-sadef sadaf-sedef-sedab (Ar.): Sedef otu. [TKF 459/ HKHT 504/ TE 1822/ AMATK 332/ HHKA 183 / EOS 160/ ACBA 138/ CCBA 623/ CFBİ 589/ YATBT 40/ ŞMK 200/ ŞMS 119].

sedef (Ar.): Midye, istiridye vb. deniz hayvanlarının kabuğunda bulunan sedefçilikte kullanılan, pırıltılı, beyaz, sert bir madde. [TS].

sedir (Fr.): "Kışın yaprağını dökmeyen, kozalaklı ve büyük bir ağaçtır. Toros ve Antitoros dağlarında bulunur. Odunundan sarı katran denen bir katran elde edilir" [TBAS 239/ İBAS 304/ TGİB 57/ BTS 578/ TBS 626/ HHKA 185].

sedir (Ar.): Arkalıksız, üstü minderli ve yastıklı olabilen, oturmaya veya yatmaya yarayan ev eşyası, divan. [TS].

semirik: Bir çeşit ot. [DS 3580].

semirik: Şişmanlamış, semirmiş. [DS].

semizlik-semüzlük: Semiz otu (*Portulaca oleracea*). [TBAS 240/ İBAS 307/ DLT 813/ KTS 356/ TBS 628/ LME 487/ DS 3580/ KFT 998/ TTBA 28/ TTABİ 96/ TMTBA 16/ YATBT 41].

semizlik: Semiz olma durumu, tav, semen. [TS].

sepetlik (Far.+T.): Dallarından sepet yapımında yararlanıldığı için bu adı alan bir bitki (*Acer campestre*). [TBS 628].

sepetlik: Kaburga kemiği, göğüs kafesi. [DS].

sıra (<?): 1. Kefe kimyonu. (Foeniculum vulgare). 2. Raziyaneye benzer, kurdumana da denilen bir ot. [TBAS 242/ İBAS 312/ TBS 634/ DS 3614/ YİŞ 990].

sıra: Yan yana, art arda olan şey veya kimselerin tümü, dizi. [TS].

sıraca (<?): Silcan (Smilax). [TBAS 242/ İBAS 312/ TBS 634].

sıraca: Deride ve genellikle boyunda görülen, lenf düğümlerinin şişkinliğiyle beliren tüberküloz türü. [TS].

sıyırma: 1. Taze fasulye. 2. Taze börülce. 3. Hayvanlara yedirilen bir çeşit dikenli bitki. [TTABİ 99/ TTBA 28].

sıyırma: Sıyırmak işi. [TS].

sim (<?): Nergis. [TBAS 244/ İBAS 314].

sim (Far.) 1. Gümüş. 2. Genellikle işlemlerde kullanılan, gümüş görünüşünde ve parlaklığında olan iplik vb. [TS].

sinirli: Sinirli yaprak. [RMTBA 31].

sinirli: İçinde sinir bulunan. [TS].

sirke (Far.): Loğusa otu (Aristolochia pontica). [TBS 643].

sirke: Bit, tahtakurusu vb. asalak böceklerin yumurtası. [TS].

soğancık: 1. Yalın kat yaprakla sarılı, besin bakımından zengin küçük soğan (Allium schoenoprasum). 2. Kardelen. 3. Toprak altında soğanı olan bitki (Galanthus). [TBAS 247/ TS 1783/ ŞBA 723/ İBAS 318/ KBS II 790/ TBS 647/ TTABİ 94/ TTBA 28].

soğancık: Beyinle omurilik arasında kalan son bölge. [TS].

soğukluk: 1. Semizotu. 2. Soğuk içilen çorbalara katılması nedeniyle verilen bir ad (Portulaca oleracea). [TBAS 247/ İBAS 318/ TBS 647/ VHBA 13/ TTABİ 96/ TTBA 28/ TTABİ 101].

soğukluk: Soğuk olma durumu, soğuk bir etki yapan şeyin özelliği, bürudet. [TS].

soy (<?): Baldırgan. (Heracleum trachyloma). [TBAS 247/ İBAS 318/ TBS 651/ DS 3668].

soy: Bir atadan gelen kimselerin topluluğu, köken, sülale. [TS].

sultani (Ar.): Çekirdeksiz bir tür üzüm. [TS 1818].

sultani (Ar.): Sultanlara yaraşan veya sultanlarla ilgili. [TS].

suluk: Yabani dereotu. [DS 3692/ TTABİ 96/ TTBA 28].

suluk: Öğrencilerin okula su götördükleri kap. [TS].

suna (<?): Yaprakları ince, maydanoza benzer bir bitki. [DS 3695/ TTABİ 66].

suna: Erkek ördek. [TS].

sülük: Asma bıyığı (Asphodeline ciliçica). [TS 1826/ TBS 659/ TTABİ 66].

sülük: Sülüklerden, tatlı sularda yaşayan, vücudunda yirmi iki sindirim kesesi olduğu için bir kezde ağırlığının sekiz katı kan emebilen, halk arasında bazı kan hastalıklarının tedavisinde yararlanılan hayvan (Hirudo medicinalis). [TS].

sürme: Mantargillerden bir bitki ve bunun isi. [ABY 479].

sürme: Sürmek işi. [TS].

sürmeli: Bir çeşit buğday. [TTABİ 95/ TTBA 28].

sürmeli: Sürme ile boyanmış olan. [TS].

süs (<?): Peygamber süpürgesi (Artemisia annua). [TBS 662].

süs: Süslemeye, süslenmeye yarayan şey, bezek, süs püs. [TS].

süzek: Fesçitarağı (Dipsacus laciniatus). [TBS 669].

süzek: Süzgeç. [TS].

süzgün: Rengi kara, dikenli bir dağ ağacıdır. [KTS 376].

süzgün: Biraz zayıflamış, güçsüzleşmiş. [TS].

şakşak: 1. Sarı çiçekli bir bitki. 2. Dağda biten, ekşimsi bir ot. 3. Gelincik bitkisi. [DS 3737-3738/ TTABİ 105/ TTBA 62].

şakşak: Çoğunlukla hokkabazların kullandıkları, hafifçe vurulduğunda hızla vurulmuş gibi `şak` diye ses çıkaran tahta maşa. [TS].

şallak (<?): Ham karpuz. [İBAS 328].

şallak: Çıplak. [TS].

şemsiye (Ar.) Bitkinin yapraklarının şekli şemsiyeye benzetilen bir süs bitkisi (Cyperus alternifolius). [TBS 677].

şemsiye (Ar.): Bir sapın üzerinde esnek tellere gerilmiş, açılıp kapanabilen, yağmur ve güneşten korunmak için kullanılan, su geçirmez kumaştan yapılmış taşınabilir eşya, güncek. [TS].

şirin (Far.): Kara mürver (Sambucus nigra). [TBS 681].

şirin (Far.): Sevimli, cana yakın, tatlı, hoş. [TS].

taban (<?): Bir çeşit bitki. [EUTSV 302].

taban: Ayağın alt yüzü, aya. [TS].

takacak (<?): Kuşotu (Stellaria media). [TBS 684].

takacak: Su testilerini omuzda taşımaya yarayan yünden yapılmış kalın ip. [DS].

tarsus (Ar.): Hint ayvası. [KM 145].

Tarsus: Mersin iline bağlı ilçelerden biri. [TS].

tasma (<?): Bükülebilen, çok sağlam yapılı ve kolay kopmayan gövdeleri olan bir bitki (Daphne pontica). [TBS 687].

tasma: Bazı hayvanların boynuna takılan, bu hayvanları bir yere bağlamaya, çekip götürmeye yarayan kemer biçiminde bağ. [TS].

telce-telçe (Erm.+T.) Tel pancarı (Chenopodium album). [TBAS 264/ TBS 698/ DS 3868/ TTABİ 93/ TTBA 28].

telce: İp sarmaya yarayan bir aygıt. [DS].

tellice (Erm.+T.): 1. Dedesakalı mantarı. 2. Saçak mantarı. 3. Tel pancarı. (Chenopodium album). [TBAS 264/ TBAS 264/ İBAS 348/ TBS 699/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 28].

tellice: Tek kadın tarafından oynanan bir oyun türü. [TS].

temriye: 1. Kara yosunu. 2. Temriye tedavisinde kullanılan bir bitki (Lupinus varius). [TS 1950/ İBAS 349/ TBS 700].

temriye: Deride yer yer küme durumundaki birtakım kabartılarla kendini gösteren hastalık. [TS].

tespih (Ar.): Yurdumuzda süs olarak yetiştirilen bir ağaç (Melia azedarach). [TBS 701].

tespih (Ar.): Belirli dinî sözleri tekrarlamak veya elde oyalanmak için kullanılan, türlü maddelerden boncuk biçiminde yapılmış, genellikle otuz üç veya doksan dokuz taneden oluşmuş dizi. [TS].

testere (Far.) Sarısabır (Aloe arborescens). [TBAS 266/ TBS 702].

testere (Far.): Ağaç, demir vb. şeyleri kesmeye yarayan, genellikle üçgen biçiminde dişleri olan, dar ve uzunca çelik araç. [TS].

tırmık: Kebere. [TBAS 266/ İBAS 352/ DS 4761/ TTBA 28/ TTABİ 102].

tırmık: Kabartılmış toprağın taşını, çöpünü ayıklamak için kullanılan seyrek dişli, tarak biçiminde araç. [TS].

tırtıl: Ağaç çiçeği. [TTABİ 66].

tırtıl: Yumurtadan çıkan kelebek kurtçuklarının ilk durumu. [TS].

top: Erkek incir ağacı (Ficus carica). [TBAS 268/ İBAS 355/ TBS 711].

top: Birçok spor oyununda kullanılan, türlü büyüklükte, genellikle kauçuktan yapılmış yuvarlak nesne. [TS].

toparlak: Bir tür erik. [TTABİ 77].

toparlak: Top biçiminde olan, yuvarlak, kürevi. [TS].

topuk: Badem ve ceviz büyüklüğünde yumru kökleri olan bir çeşit ot. [DS 3965/ TTBA 29/ TTABİ 95].

topuk: Ayağın yuvarlakça olan alt bölümü. [TS].

topuz (Ar.): "Echinops (Compositae) türlerine verilen genel ad. 50-100 cm yükseklikte, dikenli, iki yıllık ve otsu bitkiler. Çiçek durumlarının ekseni Erzurum ve Kars bölgelerinde çiğ olarak yenmektedir." [TBAS 268/ İBAS 355/ TGİB 93/ TBS 712/ DS 3965].

topuz (Ar.): 1. Ucu top biçiminde eski bir silah. 2. Top biçiminde toplanmış saç. [TS].

toy: İlaç yapılan bir ot. [İBAS 356/ DLT 894/ KTS 415].

toy: 1. Gençliği sebebiyle görgüsüz ve beceriksiz olan. 2. Ziyafet. [TS].

turşu (Far.): Tadı ekşi bir bitki (Rumex tuberosus). [TBS 716].

turşu (Far.): Tuzlu suda, sirkede bırakılarak özel bir kıvama getirilmiş sebze veya meyve. [TS].

tuzak (<?): İnce saplarının uçlarında açık kozaları bulunan bir çeşit yabancı ot.[DS 4003].

tuzak: Kuş veya yaban hayvanlarını yakalamaya yarayan araç veya düzenek. [TS].

tütün: 1. Patlıcangillerden, birleşiminde nikotin bulunan, otsu bir bitki; (Nicotiana tabacum). 2. Deli tütün. Yabanî tütün. [TBAS 271/ TMİB 1039/ TS 2022/ KK 336/ KBS II 950/ TGİB 158/ BTS 672/ NEBAS 169/ TBS 718/ MNT 860/ EÇSBA 159/ TBYBA 31/ TTABİ 102/ TTBA 29].

tütün: Duman. [TS].

tüylü: Toprak altında yetişen ak, yumru gövdesi yenilen, ince, yeşil yapraklı bir çeşit bitki. [TTABİ 95/ TTBA 29].

tüylü: Uzun tüyleri olan kilim. [TS].

uç (<?): Bir dağ ağacı (Lonicera tatarica). [DLT 915/ KTS 431].

uç: Genellikle uzun bir nesnenin incelerek biten son ve sivri noktası. [TS].

ulam (<?): Sulak yerlerde yetişen bir çeşit ot. [İBAS 361/ LMEBA 414].

ulam: Aralarında herhangi bir bakımdan ilgi veya benzerlik bulunan şeylerin tümü, makule, kategori. [TS].

uşak (Ar.): Çadıruşağı otu ve bundan elde edilen zamk (Dorema ammoniacum). [MŞ II 303/ MN 252/ EM 191/ KK 337/ RFLMT 194/ HBH 337/ KM 149/ MMŞM 468/ HKHT 569/ TE 2038/ AMATK 357/ HHKA 202/ MNT 864/ ETFT 373/ TKS 324/ ABY 498/ KEA 452/ CFBİ 593/ LMEBA 414/ YATBT 48/ EOTTD 328/ RMTBA 31].

uşak: Çocuk. [TS].

üvez: "1. Gülgillerden, orta boylu bir ağaç (Pirus sorbus). 2. Bu ağacın muşmulaya benzeyen yemişi. 3. Muşmulaya müşabih bir meyve ki ziyade olmadıkça yenmez." [KT 1286/ TBAS 273/ TS 2068/ İBAS 366/ TDES 429/ KBS II 1004/ RFLMT 196/ RB 102/ TGİB 248/ BTS 685/ NEBAS 170/ TBS 726/ LME 562/ EÇSBA 160/ MOBA 99/ LMEBA 414/ TTBA 9].

üvez: Sivrisineğe benzer bir böcek. [TS].

üzümlü: Ak renkli, ortası sarı bir börülce çeşidi. [TTABİ 95/ TTBA 29].

üzümlü: Erzincan iline bağlı ilçelerden biri. [TS].

vaşak (<?): Çadıruşağı otu ve bundan elde edilen zamk. [MŞ II 308/ EM 193/ İBAS 367/ KK 341/ TKS 328/ YİŞ 1132/ ACBA 141/ MOBA 99].

vaşak (Far.): Kedigillerden, kulakları sivri, dişleri ve tırnakları keskin, kürkünden yararlanan, yırtıcı bir hayvan (Lynx lynx). [TS].

velvele (Ar.): Kına çiçeği. [DS 4095].

velvele (Ar.): Gereksiz telaş, gürültü ve heyecan. [TS].

yağlık: Yerelmasına benzer, kayalık ve sert topraklarda biten, yumru köklü bir çeşit bitki. [DS 4808/ TTABİ 96/ TTBA 29].

yağlık: Yağ için ayrılmış, yağ elde etmeye özgül. [TS].

yağma: Kocayemiş. [TBAS 278/ İBAS 373].

yağma: Yağmak işi. [TS].

yalama-yalamık: Soymuk. [TBAS 279/ İBAS 374].

yalama: Yalamak işi. [TS].

yama (<?): Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 749].

yama: Delik ve yırtığı uygun bir parça ile onarma, kapatma. [TS].

yapışkan: Bitkinin yapışkan özelliği sebebiyle verilen bir ad (*Parietaria judaica*). [TBS 750/ DS 4178].

yapışkan: Yapıştırıcı. [TS].

yarma: 1. Kayısı kurusu. 2. Kırılmış buğday. [TTABİ 99].

yarma: Yarmak işi. [TS].

yavısı (<?): Göl ve akarsu kıyılarında yetişen bitkiler. [DS 4206].

yavısı: Bir tür kene. [TS].

yaygın: Kızılağaç. [TTABİ 100/ TTBA 29].

yaygın: Çoğu kimselerce duyulmuş, öğrenilmiş, kullanılmış veya benimsenmiş olan. [TS].

yazılı: Börülce. [TTABİ 95/ TTBA 29].

yazılı: 1. Yazılmış olan, muharrer, sözlü karşısı. 2. Üzerinde yazı bulunan, yazısı olan. [TS].

yemlik: Bir veya çok yıllık, morumsu veya sarı çiçekli, otsu ve sütlü bitkilerdir. [TBAS 284/ İBAS 377/ TGİB 262/ BTS 707/ TBS 763/ DS 4819/ TTABİ 58/ TTABİ 96/ TTBA 29].

yemlik: Hayvanlara yem verilen yer veya kap. [TS].

yen: Yıllanyastığıgiller, muzgiller vb. bitki familyalarında, çiçeklerin üzerinde bir örtü gibi duran ve çoğu renkli olan bir çiçek yaprağı. [TS 2164].

yen: Giysi kolu. [TS].

yıldız: Çiçekleri yıldız benzeyen bir süs bitkisi (Dahlia pinnata). [TBS 776].

yıldız: Çekirdeğinde oluşan füzyon sonucunda açığa çıkan enerjiyi uzaya ışınım biçiminde yayan, ışıklı gök cisimlerinden her biri. [TS].

yumuk: Açılmamış çiçek, gül goncası. [TTABİ 101/ TTBA 29].

yumuk: 1. Yumulmuş olan, yumulmuş gibi duran, yumulu. 2. Tombul. [TS].

yumurcak: Kışniş (Coriandrum sativum). [TBAS 288/ İBAS 380/ TBS 783/ DS 4317/ DS 4825/ TTABİ 93/ TTBA 29].

yumurcak: Yaramaz küçük çocuk. [TS].

Yusufçuk (Öİ+T.): Mandalina. [İBAS 381].

yusufçuk: 1. Dağlık ve ormanlık bölgelerde yaşayan, güvercine benzeyen, ondan daha küçük bir kuş (Turtur auritus). 2. Parlak renkli, iri kanatlı, büyük kız böceği (Libellula variegata). [TS].

zehir (Far.): Sütleğen (Arum italicum). [TBAS 291/ İBAS 384/ TGİB 277/ TBS 787/ AMATK 377].

zehir (Far.): Organizmaya girdiğinde kimyasal etkisiyle fizyolojik görevleri bozan ve miktarına göre canlıyı öldürebilen madde, ağı, sem. [TS].

zerde (Far.): Havuç. [KK 358].

zerde: Sütlaç. [DS].

zıpır-zıppır (<?): Canavar otu (*Orobanche crenata*). [TBS 790].

zıpır: Şımarık ve delice tavırlı, hareketlerinde ölçüsüz, delişmen, zırtapoz, zirzop. [TS].

zıpkın (<?): Uzun sapı ile birlikte çiçek kurulu zıpkına benzetilmiştir (*Urginea maritima*). [TBS 790].

zıpkın: Büyük balıkları vurup çekmeye yarayan ucu çengelli mızrak. [TS].

7.16. Eş Anlamlılık (Synonymy)

Anlamları aynı ya da birbirine yakın olan kelimelerin durumuna eş anlamlı ya da andamdaş denir. Bu konuyla ilgili olarak dil bilimcilerin farklı görüş ve düşünceleri vardır. Genel olarak kabul gören görüş, herhangi bir sözcüğün, onu her yönüyle karşılayan bir eş anlamlısının olamayacağı yönündedir. Bu fikir doğrultusunda da eş anlamlı tabiri yerine anlam benzerliği tabirini kullanmak daha yerinde bir tercih olur. “Dilbilimde genellikle benimsenen yargı, hiçbir dilde, başlangıçta, bir kavramı yansıtmak için birden çok göstergenin kullanılamayacağı biçimindedir. Bir başka deyişle, aynı dilde iki ayrı gösterge, bütünüyle aynı anlama gelemmez. Bu gerçek N. Goodman tarafından mantık açısından da kanıtlanmıştır. Durum böyleyken birbirine yakın anlamlı sözcükler için Yunancada kullanılan *sün* 'birlikte, eş' ve onama 'ad' sözcüklerinden kurulu *sünônümos* terimi bütün dillerde yaygınlaşmıştır. Bir dilde, birbirine yakın anlamda birçok sözcüğün bulunması o dilin zenginliğini, işlenmişliğini gösteren özelliklerdendir. Örneğin; Türkçede darılmak, küsmek, gücenmek, incinmek, alınmak gibi, aynı kavram alanından, aralarında ince kullanım ayrımları olan göstergelerin bulunması bunun tanıklarındandır.” (Aksan, 2006: 78).

“Eş anlamlılık kavramı üzerine yapılan çalışmaların başlangıcı antik Yunan filozoflarına kadar uzanır. Plato'nun diyaloglarında sıkça andığı Prodicus'un en önemli

özelliklerinden biri tam bir sözlük bilimci olması ve eş anlamlı olduğu iddia edilen iki sözcük arasındaki ince anlamsal farklılığı her zaman bulabilmesidir.” (Pilten, 2013: 29). “Hatiboğlu (1970), anlamdaş olarak görülen sözcüklerdeki anlam eşitliğinin tamamen görecelik arz ettiğini ve bunlar için matematiksel bir eşitliğin söz konusu olmasının mümkün olmadığını ifade ederek dilde eş anlamlılığın bulunmadığını savunmuştur.” (Pilten, 2013: 30). “Dil biliminin kurucusu sayılan Saussure (1976: 114) eş anlamlı görülen sözcükler arasında anlam farklılıkları olduğunu ve bu farklılıkların anlamın yaratılışının ve sınırlarının belirlenmesinde temel teşkil ettiğini vurgulamıştır.” (Pilten, 2013: 31).

Eş anlamlılık konusuyla ilgili olarak, ifade edilen bu farklılıklar, “tam” eş anlamlı kelimelerin olmadığı sonucunu doğurmaktadır. Ancak bu durumun da bir istisnası vardır. O da başka dilden alınan kelimelerle gerçekleşir. “Dilde bir kavramı karşılayan bir gösterge varken gerekli gereksiz, bir yabancı dilden alınan aynı anlamdaki öge de yerleşebilmektedir. Türkçenin Eski Türkçe döneminde dilde sü 'asker, ordu' sözcüğü kullanılırken sonradan Arapçadan asker alınmış, yine aynı dönemde us ve ög/ök yaygınken Arapça'dan akıl sözcüğü girmiştir. Dilde üzüntü varken Arapça'dan elem, keder, gam; Farsça'dan gelen dert kullanılmaya başlanmış, tasa ve kaygı yerine de Farsça endişe kendine yer edinmiştir. Daha sonraki dönemde giren ve yakın zamana kadar -toplum kesimlerine göre- kullanım alanı değişerek kullanılan Far. peder (baba), mader (anne), Fr. kuzen (erkek yeğen), kuzin (kız yeğen), Ar. mahdum (oğul), zevce (erkek eş), zevce (kadın eş) gibi pek çok öge bu arada gösterilebilir.” (Aksan, 2006: 79-80). “Dil Devrimiyle Türkçeye türetilerek kazandırılan birçok sözcükle Osmanlıcadaki ve batı dillerinden gelen ögelerin birlikte oluşturdukları eş anlamlı çiftlerinden bir bölümü bugün dilde bir arada yaşamaktadır. Örneğin sebep/neden, ihtiyaç/gereksinme, gereksinim, âlim/bilgin, tecrübe/deney, deneyim, muvazene/denge, cemiyet/toplum, teklif/öneri ve rejisör/yönetmen, iletişim/iletme çiftleri bunlardan ancak birkaçıdır. Her dilde, ister, biri yabancı kökenli olsun, ister her ikisi de yerli olsun, bu türden eş anlamlı çiftlerine ilişkin bir olgu göze çarpar: Birbirine eş ya da çok yakın anlamlı sözcükler arasında bir yaşam kavgası olur; bunun sonucunda bunlardan biri dilden silinir; kimi zaman da Türkçede olduğu gibi, ancak ikilemelere tutunarak dilde kalmayı başarır. Örneğin daha Köktürkçe döneminde kullanılan ebirmek (evirmek)

bugün unutulmuş, ancak evirmek çevirmek ikilemesinde kalmıştır. Aynı biçimde ar-kökünden gelen argın kullanılmazken yorgun argın ikilemesinde yaşamını sürdürmektedir. Her ikisi aynı anlama gelen ev ve bark sözcüklerinden ikincisi de ev bark ikilemesiyle bugüne kadar yaşayabilmiştir. Dil Devrimiyle türetilerek kavramı iyi karşıladığı için kolaylıkla tutunan üretim, istihsal'i, üretici müstahsil'i, tüketici müstehlik'i unutturmuştur. Bunlara daha birçok örnek gösterilebilir.” (Aksan, 2006: 80).

Eş anlamlılarla ilgili değinilmesi gereken bir diğer konu da, eş anlamlı kelimelerin oluşma yollarıdır. Bu konu üzerinde çalışan Ahanov, eş anlamlıların oluşma yollarını beşe ayırmış ve bunları maddelerle açıklamıştır:

1. Sözü anlam yönünden gelişmesi, yan anlamlara sahip olması, eş anlamlılığın oluşmasında etkilidir. Bundan dolayı çok anlamlı sözler ile eş anlamlı sözler arasında bir ilgi doğar. Çok anlamlı söz, her anlamıyla farklı eş anlamlı dizilere dahil olarak, eş anlamlı sözlerin alanını genişletir.
2. Nesne veya durumların ilk anda fark edilmeyen özel vasıf ve görünüşlerini, birer birer açıklayarak adlandırmak için veya anlam ayrıntılarını ifade etmek için yeni sözler türetilir ve bunun sonucunda da dilin söz varlığı sürekli bir gelişme ve zenginleşme gösterir. Türemiş yeni sözler ise söz yapmanın çeşitli yöntemleriyle oluşturulur. Söz yapmanın çeşitli yöntemleri aracılığıyla, söz varlığının gelişmesi sonucunda eş anlamlı sözler de oluşur.
3. Yazı dilinin ağızlardan söz alması sonucunda da eş anlamlı sözler oluşur.
4. Belli bir anlatımda kullanılan örtmeceler, başka bir kelimeyle veya kelime grubuyla eş anlamlılık gösterebilir.
5. Bir dilin söz varlığı yabancı dillerden giren kelimelerle de zenginleşir. Bazen yabancı dillerden giren kelimeler, o dilin temel kelimeleriyle yakın anlama sahip olurlar. Bunun sonucunda da eş anlamlılar oluşur.” (1993: 129-130). “Tam eş anlamlılarla ilgili belirtilmesi gereken bir nokta, bunların her zaman birbirinin yerine kullanılamayacağıdır. Bu yüzden bunların sadece bazı durumlarda birbirinin yerine kullanıldığı belirtilmelidir (Palmer, 1981: 89-91). Bunlar aynı dağılıma sahip olduklarında ve bütün anlamlarıyla ve ortaya çıktıkları bütün bağlamlarda tamamen eş anlamlı olduklarında tam eş anlamlı olarak kabul edilirler.” (Lyons, 1981: 148; Erol, 2018: 55). “Burada söylenmesi gereken bir olay, çok anlamlılık ve eş seslilik gibi eş

anlamlılığın da dilde anlam bulanıklığına yol açan etkenler arasında sayıldığıdır. “Cümle ile anlam arasındaki pek çok ilişkiden biri belirsizliktir, bu eş anlamlılığın zıddı olarak kabul edilebilir” (Bloomfield, 1933: 79). Ullmann (1972: 156-159) üç tip belirsizlik tespit etmiştir: Fonetik, gramatikal ve leksikal. Belirsizlik, cümlenin ses yapısından kaynaklanabilir, gramerle ilgili faktörlerden kaynaklanabilir veya kelimeyle ilgili faktörlerden kaynaklanabilir ki bunun içinde çok anlamlılık ve eş seslilik de vardır.” (Erol, 2018: 56).

7.16.1. Eş Anlamlılığın Ölçümü ve Sınıflandırılması

Lyons (1981:50-51), eş anlamlılığı üç farklı kategoriye ayırır:

1. **En yüksek eş anlamlılık:** Eş anlamlılar ancak ve ancak bütün anlamları aynı ise en yüksek eş anlamlıdır.
2. **Tam eş anlamlılık:** Eş anlamlılar ancak ve ancak bütün bağlamlarda eş anlamlı ise tamamen eş anlamlıdır.
3. **Eksiksiz eş anlamlılık:** Eş anlamlılar ancak ve ancak anlamın (konuyla ilgili) bütün boyutlarında aynı ise eksiksiz eş anlamlıdır (Pilten, 2013: 33).

Lyons’un eş anlamlılık tasnifi şu şekildedir:

Mutlak Eş Anlamlılık: “Lyons (1983: 400; 1995: 60) mutlak eş anlamlılığın ölçütünü özdeşlik olarak belirlemiştir. Lyons (1995: 61) ifadelerin mutlak eş anlamlı olarak nitelendirilebilmesi için aşağıdaki özelliklere sahip olması gerektiğini belirtir:

1. Bütün anlamları aynı olmalı;
2. Bütün bağlamlarda eş anlamlı olmalı;
3. Anlamın tüm boyutlarında semantik olarak eşit olmalı.” (Pilten, 2013: 34). “Türk dilinde eş anlamlılık üzerine çalışmalar yapmış olan dil bilimcilerden Hatiboğlu (1970: 9) eş anlamlı sözcüklerdeki anlam eşitliğinin bütünüyle göreceli olduğunu, matematiksel bir eşitliğin ileri sürülemeyeceğini, eş anlamlı görünen sözcüklerin hemen hepsinin, her anlamda birbirinin yerini tutamayacağını ve bütün kullanımlarda eş değer olamayacağını ileri sürmektedir. Ona göre tamamen birbirinin aynısıymış gibi görünen anlamca çok yakın bir sözcük çiftinin arasında bile çok küçük de olsa ayrımların olabileceğini söylemek mümkündür. Bu küçük ayrımlar söylem ve bağlam içerisinde kendini göstermektedir. Ayrıca Hatiboğlu (1970: 9) eş anlamlı olmayan sözcüklerin aynı eki aldıklarında farklı anlamlar kazanacağını da belirtmiştir. “ev” ve “hane”

sözcüklerini bu duruma örnek olarak vermiştir. –li eki getirilerek oluşturulan “evli” ve “haneli” sözcüklerinin anlam bakımından birbirinden tamamen farklı olduğunu ifade ederek bu durumun ilk bakışta eş anlamlı görünen “ev” ve “hane” sözcüklerinin eş anlamlı olmadığını ortaya koyduğunu söylemiştir.” (Pilten, 2013: 35).

Bilişsel Eş Anlamlılık: “Lyons (1968: 449), bilişsel ve bilişsel olmayan eş anlamlılık arasındaki ayrımın değişik dil bilimciler tarafından çeşitli biçimlerde belirtildiğini ama her durumda ilk olarak tanımlananın “bilişsel” eş anlamlılık olduğunu söyler. Dilin asıl kullanımı söz konusu olduğunda, belli bir sözcüğün değişik duygusal ya da uyarıcı çağrışımlar nedeniyle bir başkasına tercih edildiğini kabul eder. Fakat hiçbir dil bilimcinin “duygusal” yönden eş anlamlı ama “bilişsel” yönden eş anlamlı olmayan sözcüklerden söz etmediğini vurgular. Bu durumun “eş anlamlılık” terimini birçok anlam bilincinin “bilişsel eş anlamlılık” diye tanımladığı anlamla sınırlamanın uygun olduğu sonucunu ortaya çıkarttığını ileri sürer. Bu düşünceden hareketle Lyons (1983: 382) eş anlamlılığı (dolayısıyla bilişsel eş anlamlılığı), “Birinin yerine ötekinin konması sonucu ortaya çıkan tümceler anlamı aynı ise iki (ya da daha çok) öge eş anlamlıdır.” şeklinde tanımlar.” (Pilten, 2013: 37).

Yakın Eş Anlamlılık: “Yakın eş anlamlılık kavramıyla ilgili dil bilimciler arasında farklı anlayışlar bulunmaktadır. Cruse (1986) aynı gerçek durumları farklı dışa vurumsal anlam, tarz, kesit dili, veya farklı eş dizimlenmelerle anlatan sözcük çiftleri için bilişsel eş anlamlı; farklı gerçek durumlar için kullanılmalarına rağmen anlam bakımından benzer cümleler kurulmasına yardımcı olan sözcük çiftleri için ise “plesionim” terimini kullanmaktadır. Plesio- ön eki “yakın” anlamına gelmektedir, dolayısıyla bu terim “yakın eş anlamlılar” ile eş anlamlıdır (Edmonds ve Hirst, 2002: 3). Fakat literatürde bu terim her zaman Cruse’un yüklediği anlamı yansıtmak için kullanılmamaktadır. Sözlük bilimciler ve pek çok dil bilimci (Edmonds ve Hirst, 2002: 3) tarafından bu terim bilişsel eş anlamlıları ve plesionimleri içine alarak kullanılmıştır.” (Pilten, 2013: 45). “Cruse (2000: 251), yakın eş anlamlıları “anlamın özünü büyük ölçüde paylaşan fakat nispeten ikincil açılardan farklılık gösteren sözcüklerdir” şeklinde tanımlamıştır.” (Pilten, 2013: 45).

Çotuksöken'in tasnifi ise şu şekildedir:

1. “Tam (mutlak, bütüncül) eşanlamlılık: Hemen bütün kullanım bağlamlarında birbirinin yerine geçebilen sözcükler, tam eşanlamlılık oluşturmaktadır. Tam eşanlamlılık, hemen bütün dillerde sınırlı sayıda örnekte görülmektedir. Tam eşanlamlılık sözcüklerin bilişsel ve duygusal anlamlarıyla yakından ilgilidir. İki sözcüğün bilişsel ve duygusal anlamları eşit olduğunda, örtüştüğünde tam eşanlamlılıktan söz edilebilir.” (Çotuksöken, 2012: 7). “Bunu Türkçe’den örneklendirmek gerekirse, **göndermek** ve **yollamak** sözcüklerini inceleyebiliriz. Bu iki sözcük her bağlamda birbirinin yerini tutar; bilişsel ve duygusal anlamları örtüşür.” (Çotuksöken, 2012: 7).

Sözcük

“Malları ne zaman **göndereceksiniz?**”

“Kardeşine mektup **gönderdin mi?**”

“Oğullarını tahsil için Amerika’ya **gönderdiler.**”

“Hemen gelmesi için haber **gönderdik.**”

(Çotuksöken, 2012: 8).

“Türkçe’ye yabancı dillerden girmiş olan sözcüklere (özellikle terim değerindeki sözcüklere) bulunan karşılıklar da bu bağlamda değerlendirilebilir:

Tam Eş Anlamlısı

(... **yollayacaksınız?**)

(... **yolladın mı?**)

(... **yolladılar.**)

(... **yolladık.**)”

Sözcük (Yabancı)

alfabe

bibliyografya

egzistansiyalizm

hasta

idrak

iltihap

kravat

netice

Tam Eş Anlamlısı (Türkçe)

abece

kaynakça

varoluşçuluk

sayrı

algı

yangı

boyunbağı

sonuç.”

(Çotuksöken, 2012: 8).

“Ancak bu karşılıklar, bilişsel anlamları örtüşse bile, her zaman tarihsel-kültürel alan, ideoloji vb. yönlerden tam eşanlamlılık kapsamına girmemektedir. Sözgelimi **okul**, mektep’in, **il**, vilayet’in... tam eşanlamlısı değildir. Bu bakımdan genellikle terim

olanların dışındaki karşılıkları bağlamsal (kısmi) eşanlamlılık bölümünde değerlendirmek gerekir. Ölçünlü (standart) dili besleyen yerel ağızlar ile özel dillerdeki sözcükler (özellikle terim niteliğindeki) tam eşanlamlı örneklerini verirler.” (Çotuksöken, 2012: 8).

2. “Bağlamsal (kısmi, parçalı) eşanlamlılık: Kimi sözcükler, belirli bağlamlarda birbirlerinin yerine kullanılabilir. Bu gibi durumlarda bağlamsal (kısmi, parçalı) eşanlamlılıktan söz edilebilir. Bağlamsal eşanlamlılıkta bilişsel anlam ile duygusal anlam aynı değerde değildir, yani örtüşmez.” (Çotuksöken, 2012: 8).

7.16.2. Türkçede Eş Anlamlılık

Hem dilin eskiliğini hem de söz varlığı açısından durumunu ortaya koymak amacıyla eş anlamlılık üzerinde duran araştırmacıların temel problemi, tam eş anlamlılık konusuyla ilgili olmuştur. Her ne kadar aynı dil içinde aynı kökene sahip tam eş anlamlı kelimelerin bulunamayacağı yönünde fikir birliği olmuş olsa da, bazı örnekler bu durumun aksini göstermektedir. Buradaki en önemli etken de, kelimelerin zamanla anlam değişmelerine, anlam kaymalarına uğraması olmuştur. “Eski Türkçe döneminin metinlerinde tam eşanlamlılı sayılabilecek olan tün ve kiçe (gece), küç (güç) ve erk sözcüklerinin yanı sıra pek çok Türkçe kökenli eşanlamlılara rastlanır. Örneğin yinçe (ince) ve yuyka (bugünkü yufka), ögmek ve alkamak 'övmek', kut ve ülüg 'şans, baht, talih', "kötü" kavramını yansıtan yabız (yavuz), yablak, anıg sözcükleri, 'tatlı' anlamındaki tatıglıg ve süçig bunlardan ancak birkaçıdır.” (Aksan, 2006: 126). “Türkiye Türkçesinde bugün tam eşanlamlı durumundaki göndermek / yollamak sözcükleri bu açıdan ilginçtir; biri, öteki yerine kullanılabilir niteliktedir. "Bana para göndermiş / Bana para yollamış", "Haber göndermiş / Haber yollamış" örnekleri bunu göstermeye yeter. Ancak tarih boyunca anlam bakımından gelişmeleri izlenecek olursa bu iki sözcüğün başlangıçta farklı anlamları bulunduğu görülür. Bugünkü göndermek, XI. yy.da, Kutadgu Bilig'de köndürmek biçiminde ve 'doğrultmak, yöneltmek' anlamında kullanılıyor, Kaşgarlı'nın Divan'ında köndürmek yazılışıyla 'doğrultmak, düzeltmek, yola kılavuzlamak, ikrar ettirmek' anlamında karşımıza çıkıyordu. Kökeni, Uygur metinlerinden beri rastlanan kön- 'doğrultmak, düzelmek'di. Yollamak ise yol köküne dayanmakta, XIII.- XIV. yüzyılda İbnü Mühenna Sözlüğünde 'yola salmak', Evliya Çelebi'de (XVII. yz.) 'uğurlamak' anlamında görülmektedir.” (Aksan, 2006: 78-79).

Türkiye Türkçesindeki eş anlamlıların türleri üzerine araştırma yapan Aksan, bu türleri, kelimelerin kökeni açısından iki gruba ayırarak ele almıştır:

A. “Her Öğesi Türkçe Olanlar: Bunlar genellikle eskiden beri yaşayagelen yerli sözcükler olup kullanım sıklıkları çoğunlukla fazla olan sözcüklerden oluşmuştur. Birkaç örnek verelim:

duymak/işitmek/dinlemek	bıkmak/bezmek/usanmak
çoğalmak/artmak	geri/arka
küsmek/darılmak/gücenmek	kaçınmak/çekinmek
çoğaltmak/arttırmak	dedikodu/söylenti...gibi.” (Aksan, 2006:
demek/söylemek	127).
doğru/düzgün	

B. “Türkçesiyle Birlikte Yabancı Öğeleri de Yaşayanlar: Türkiye Türkçesinde bugün Dil Devrimi döneminde türetilerek dile yerleşen pek çok sözcükle bunların Osmanlıcadan gelen, yabancı dillerden giren karşılıkları bir arada yaşamaktadır:

etki/tesir	görev/vazife	yapay/suni
yüzyıl/asır	olasılık/ihtimal	çoğunluk/ekseriyet
kapsam/şümül	öğrenim/tahsil	sözcük/kelime
antlaşma/muahede	özgürlük/hürriyet	yazım/imla
uyruk/tabiyet	içermek/ihtiva etmek	kural/kaide
dilekçe/arzuhal	içerik/muhteva	özel/hususî
ilgi/alâka	doğal/tabii	mutlu/mesut... gibi.”
olanak/imkan	uğraş/meşgale	(Aksan, 2006: 127).

“Osmanlıca’dan gelen bu öğelerin yanı sıra batı dillerindeki karşılıklarıyla birlikte yaşayanlar da vardır:

ilke/prensip	simge/sembol
sorun/problem	seçenek/alternatif
etken/faktör	güncel/aktüel
bunalım/kriz	güldürü/komedi
ayrıntı/detay	sömürgeci/emperyalist

eşcinsel/homoseksüel
saplantı/idefiks... gibi.”

(Aksan, 2006: 127-128).

“Değişik bilim ve sanat alanlarındaki terimlerde de sayıları binleri bulan Türkçeleştirilmiş terimler kullanılmaktadır:

atardamar/arter

iletişim/komünikasyon

gizilgüç/potansiyel enerji

dil bilgisi/gramer

toplardamar/ven

göstergebilim/semiyoloji

asalak/parazit

sözdizimi/sentaks

yapısalcılık/strüktüralizm

gerçeküstü/sürrealist gibi.”

toplumsal/sosyal

(Aksan, 2006: 128).

izlenimcilik/empresyonizm

Görüldüğü üzere eş anlamlılar arasında bir yaşam savaşı vardır. Yerli de olsa yabancı da olsa her zaman birinin daha fazla tercih edildiği, diğerinin de yavaş yavaş unutulmaya başlandığı görülür. Bu durum Türkiye Türkçesi için de geçerlidir. Türkçe bir kelimeden türetilen birçok kelime, yabancı kökenli olan eş anlamlılarını unutturmuştur. Böylece, hem Türkçe söz varlığı bu tür türetmelerle daha da zenginleşmiş hem de dilin eski ve köklü bir dil olarak daha da kalıcı olması sağlanmıştır.

7.16.3. Türkçe Bitki Adlarında Eş Anlamlılık

Eş anlamlılık, çok tartışmalı bir konu olarak karşımıza çıkar. Bu alan üzerinde çalışan araştırmacıların çoğu, (alıntı kelimeler dışında), bir kelimenin “birebir” eş anlamlısının olmayacağı görüşündedirler. Mutlaka arada ufak tefek farkların olacağını savunmaktadırlar. Bütün bu bilgiler dâhilinde, bitki adlarını ele aldığımızda, alıntı sayısının da çok fazla olmaması sebebiyle, her tür kaynakta, “eş anl.”, “bkz”, “bk.”, gibi kısaltmalarla ya eş anlamlılarının verildiğini ya da eş anlamlısı olduğu düşünülen başka bir bitkiye gönderme yapıldığını görmekteyiz. Benzeri bir uygulamayı bitki adları üzerine yapılmış kapsamlı iki çalışmadan tarayarak biz de yapmaktayız. O, eş anlamlı bitki listeleri şu şekildedir:

Şifalı Bitkiler Ansiklopedisinde Yer Alan Bazı Eş Anlamlı Bitkiler

1. Acı yonca- su yoncası

2. Adi çayır düğmesi- büyük çayır düğmesi
3. Adi yonca-kaba yonca
4. Ahududu-ağaç çileği, dağ çileği, sultan böğürtleni
5. Ak zambak- bey zambağı, beyaz zambak, misk zambağı
6. Aklar otu-hevhulma
7. Alıç- akdiken, beyaz diken, edran, ekşi muşmula, geviş, yemişen
8. Altınasa- adi altınbaşak, altınbaşak, yahudi otu
9. Altıncık- nergis, öküzgözü, ölü çiçeği
10. Altıntop- Greyfurt, greyfrut, kızmemesi
11. Andız otu- Andız kökü, anduz kökü, at gözü, indus kökü, kızıl ağaç
12. Aspir- aspur, boyacı aspiri, kır safranı, kurtum, yabani safran, yalancı safran, zaferani kâzib
13. Ayak otu- Kındıra, nemse saparnası
14. Ayçiçeği-gündöndü,günebakan
15. Ayrık otu- tarla ayrığı
16. Ayvadana- adi pelin, adi yavşan, karadeniz pelini, koyun otu
17. Azak eğiri- eğir, hazanbel
18. Bahçe kara pazısı- çayır kara pazısı, kara pazi
19. Bahçe nanesi- biberi nane
20. Ballıbaba- ballık otu, beyaz ballıbaba
21. Basur otu- yağlı çiçek
22. Bayırturpu-Eşek turpu, yabani kaşık otu
23. Beşparmak otu- İncibar kökü, parmak otu, Sarı tabusluk, yedi parmak otu
24. Beyaz dut ağacı-ak dut
25. Mor dut ağacı- kırmızı dut
26. Binbirdelik otu- Bira çiçeği, kılıç otu, koyunkıran, kuzukıran, yara otu
27. Boğa dikenini- Adi çakırdikenini, deveci dikenini, devedikenini, deve elması, tengel dikenini
28. Boy otu- buy otu, çemen, çimen, hülbe
29. Böğürtlen- ağaç çileği
30. Küçük ısırgan- dalagan, cızlak

31. Centiyane- centiyan, cintiyane, defneyezit, güşad otu, kantaronu kebir, sarı gentinyan, Sivri kökü
32. Civanperçemi- Adi merkep ketesi, akbaşı, barsama otu, binbir yaprak otu, kandil çiçeği, marsama otu
33. Çakal eriği-yabani erik
34. Çayır papatyası- Adi çayır papatyası, çayır güzeli, koyun gözü
35. Çıçırgan- çalığagası, cıcılık, çişkan, yalancı iğde
36. Çoban üzümü- keçi yemişi, yaban mersini
37. Çobançantası- çingıldaklı ot
38. Çobankaldıran- çobankalkıtan, timurdikeni
39. Çörek otu- çöre otu, karaotçam
40. Büyük çuha çiçeği- tutya
41. Dağ mayasıl otu- adi mayasıl otu
42. Yer çamı- bodur ot, bozbodur ot, bozca ot, mayasıl otu, yer servisi
43. Dar yapraklı sinirli ot- mızrak yapraklı sinirli ot, zeybek
44. Büyük sinirli ot- geniş yapraklı sinir otu
45. Beyaz sinirli ot- küçük sinir otu
46. Darı- Arnavut darısı, boz darı, boza darısı, kum darısı, saçak darı
47. Defne- tehnel
48. Deniz teresi-deniz otu
49. Deniz yavşanı- kokulu yavşan, kır yavşanı
50. Dere nanesi- su nanesi, su yarpuzu
51. Dere otu- darak otu, durak otu, tarhan otu
52. Deve dikenini- Akkız, deve kengeli, eşek dikenini, kengel, kıbbun, meryemana dikenini, sütlü kengel, şevkülmeriyem
53. Deve kulağı-yara otu
54. Diş otu- diş hilali, hıltan, karaman kimyonu, kılır, köşni, kürdan otu
55. Dişbudak ağacı-uzun dişbudak
56. Döngel-döngal, ezgil, gelinboğan, tongel, töngel
57. Dul avrat otu- dul karı gömleği, hanım yaması, ulu avrat otu
58. Ebegümeçini- büyük ebegümeçini, ebeçgümeç, tolluk, yabani ebegümeçini

59. Yaban elması- acalma, acamuk, acı elma, acuk, ekşi elma, kivil, kratuna, sengeç, senkeç
60. Eşek hıyarı- acidülek, acı düvelek, acı kavun, cırtlatan, cırtlak, hıyarcık, karga düveliği, şeytan keleş, yabani hıyar
61. Eşek yoncası- koç boynuzu, kokulu yonca, pire otu, sarı taş yoncası
62. Fesleşen- fesliyen, peslan, reyhan
63. Frenk inciri- kaynanadili
64. Frenk kimyonu- hakiki kimyon
65. Gazel boynuzu-boynuzlu yonca, gazal boynuzu, sepik, şerpik, yalancı bezelye
66. Gazel otu- akgirit otu
67. Gece menekşesi-frenk menekşesi, gecegündüz çiçeğı
68. Geyikdili- danadili, gazeldili
69. Ginkgo ağacı- mabet ağacı
70. Gülhatmi-gülfatma
71. Gümüşdüğme- varalika otu
72. Güvey otu- keklik otu
73. Güveyfeneri- gelinfeneri, gelin otu, kambel otu, kambil otu, kandil otu
74. Hardal-eşek hardalı, kara hardal, siyah hardal
75. Havacıva- eğlik, enlik, ennik (Kadirli), hevecive, kızıl enik, tüylü boya, yerineğı
76. Tosbağı otu- güvegüve, kanbuyuran, kurbağı otu, sarı havacıva, tosbağı otu, tosba otu
77. Hünnap- çiğde, ünnap
78. Hercai menekşe- benefşe, menekşe, menevşe
79. Hodan- Sığırdili, zembil çiçeğı
80. İskorçına- iskorçine, kara iskorçına
81. Kabak- sakız kabağı
82. Kabe süpürgesi- kabe kekiğı- peygamber süpürgesi
83. Kadıntuzluğu- Amberparis, çobantuzluğu, diken üzümü, it tuzluğu, karamuk, sarıçalı
84. Kakule- kardamon
85. Kantaron-kantarion, kırmızı kantaron, kızıl kantaron, küçük kantaron
86. Kara hindiba- arslandişi, karakavuk, radika, sarı aslandişi

87. Kara pelin- erkek pelin, kâfur otu, misk otu
88. Karanfil- baharat karanfili
89. Karga otu-altınkamış
90. Karnıyarık- pire otu
91. Kasık otu- atyaran, Türk otu
92. Kaya eğreltisi- besbaye, bespaye, benekli eğrelti
93. Kayısı-zerdali; acı kayısı, fışfış, sarı erik
94. Kayışkıran- kayık çiçeği, yandak, yantak
95. Kaz otu- gümüş otu, kazayağı, parmak otu, kazayağı beşparmak otu
96. Sürüngen parmak otu- Kaz otu, kazgagası, sürüngen beşparmak otu, sürünücü beşparmak otu
97. Kebere- berimkemberi (diyarbakır), gebele(denizli), geber, gebre, gebre otu, gedigen, kabbar, kapari, keber, keber diken, kedi cırnağı, kedi tırnağı, tırmık
98. Keçi boynuzu- ballı baba, ballı boynuz (denizli), hannip, hinnip, harnup, harrup, kaluş, melük
99. Keçi sakalı- Çayır kraliçesi, ergeçsakal, tekesakal
100. Kedi nanesi- nezle otu
101. Kedi otu- ağı otu, yaban maydanozu
102. Kel otu- veba otu
103. Kerdeme-tere
104. Keten-zeyrek
105. Kırmızı biber- hint biberi, macar biberi, türk biberi
106. Kırmızı pancar- sebzelik pancar
107. Kırmızı yonca- çayır dutu, çayır tırfılı
108. Kısamahmut otu- bodurmahmut otu, dalak otu, erkurtaran, Kısacık mahmut otu, kumacı otu, sıcak otu, yer meşesi, yer palamudu
109. Kızıl söğüt- adi kızıl ağaç, kızıl ağaç
110. Kızıl cık ağacı- beyaz kızıl cık, çalı kızıl cığı, çum, eğren, ergen, eyir, güren, kevren, kıran, kiren, şefit, zağal, zaval, zağal, zavrak, zoğal, zongal, zoval, zuğal, zuhal, zuval
111. Kimyon- çemen kimyonu, acem kimyonu, kemnon, sıra, zıra
112. Kişniş-kara kimyon

113. Koca yemiş- ayı yemişi, dağ yemişi, davulga, davulđı, davulgo, davulgu, yağma
114. Koyun otu- fitik otu, kasık otu, kızılıyaprak, kuzupıtırağı
115. Koyunpıtırağı-İbni Sina otu, sıtma otu
116. Kök boya- Boya çili, boya kökü, boya pürçü, boya sarmaşığı, boyacı kökü, boyalık otu, çubuk boya, dil kanatan, kırmızı boya, kırmızı kök, kızıl kök, yumurta boyası
117. Köpek dili- pisikcırnağı, pisiktetiği, pisiktırnağı, pişikcırnağı
118. Köpek otu- boz otu, itsineği, kukas otu
119. Kurşun otu- diş otu, döven otu, kuduz otu, seçiler otu, sıtma otu
120. Kurtbağa otu- Tıbbi testere
121. Kurtluca-lohusa otu, su sarımsağı
122. Kurtpençesi- Çıyancık, çıyan otu, yılan kökü
123. Kuş kirazı- ılgıncar
124. Kuş otu- serçe dili, serçe otu
125. Kuşdili-biberiye, hasalban
126. Kuşekmeği- kadımalak
127. Kuşkonmaz- çoban çırası, yelmük
128. Kuzu sarmaşığı- çadır çiçeği, hamıza, kabumbağa otu, mamıza, tarla sarmaşığı
129. Mahmude otu- surya sarmaşığı, bingöz otu
130. Küçük çayır düğmesi- amel otu, kelek otu
131. Limon ağacı- suluzırtlak
132. Marsıvan otu- marsıma, marsuvan otu, merseme
133. Acı marul- eşek marulu, has marul, yağ marulu
134. Maydanoz-maydanos, maydanüs
135. Mercanköşk- macuran otu, mercengüş
136. Mine çiçeği-güvercin otu
137. Mürver-Kara mürver, melesir, mindar ağacı, mindıraç, patlak, patlangaç, patlangıç, patlangoz, patlankuç, patlavuç, patlayak, şişni, yalangoz, yalankoz
138. Nohut- hohud
139. Oğul otu- Acem otu, kovan otu, limon otu, melisa otu, turuncan
140. Okalıptüs-Mavi ökalıptüs, ökalıptüs, sıtma ağacı
141. Göl karabaşı- göl ısırđanı

142. Öksürük otu- aslan pençesi, devetabanı
143. Ölmez çiçek-güneş çiçeği
144. Kokulu ölmez çiçek- güve otu
145. Papatya- adi papatya, babunç, kelkız, mayıs papatyası, tıbbi papatya
146. Peygamber çiçeği-mavi peygamber çiçeği
147. Rezene-raziyane, tatlı anason
148. Salatalık-hıyar
149. Acur- acar, accor, acılaşır, acor, ancur, gıta, hıta, hitti
150. Salep- gelincik, anadolu salep otu, çayır salep, tavşantopuğu
151. Saplı meşe- kızıl meşe, yaz meşesi, zenepli meşe
152. Sarımsak-sarmısak, sarmusak
153. Sarımsak otu- sarımsak hardalı
154. Sarısabır- agav, ağu, sabırlık
155. Sater- geyik otu, zater
156. Servi- selvi
157. Sığırdili- arı otu
158. Silcan- italyan saparnası, öz diken, zimilaçi, zimilas
159. Siyah frenk üzümü- siyah beктаşi üzümü
160. Su karanfili- mübarek otu- bit otu
161. Su teresi- acı gerdeme, gerdeme, kardomat, kerdeme, su kerdemesi, su mancasi
162. Süpürge çalısı- funda, goyun, morca süpürge, süpürge otu
163. Şahin otu- tırnak otu
164. Şahtere otu- hakiki şahtere otu
165. Şerbetçi otu- biraçiçeği, maya otu, ömer otu
166. Tarçın-seylan tarçını
167. Tavşan kirazı- emir, fare diken, herdemtaze, sıçan diken, tavşan memesi, tavşan topuğu, yabanmersini
168. Trabzon hurması- amme, japon hurması
169. Turnagagası-leylek kakkacı
170. Uyuz otu- adi şeytan yeniği
171. Üzüm- asma, sirke, şarap, üzüm çekirdeği yağı

172. [Van gülü- yağ gülü]sadberg gülü, katkı gülü, okka gülü, ısparta gülü, şam gülü
173. Venüs saçı- karabacak
174. Yabani gül- gülburnu, kuşburnu, yaban gülü
175. Yabani hindiba- adi acımarul, mavi hindiba
176. Yalancı ısırgan- köpek otu, leylim otu, leylim yaprağı
177. Yapışkan otu- bere otu, duvar fesleğeni
178. Yara otu- adi yara otu, çobangülü
179. Yarpuz- filiskin, pülüskür
180. Yer fıstığı- amerikan fıstığı
181. Yıldız anason- çin anasonu
182. Yoğurt otu- çoban süzeği, sünnetlice otu, yapışkan otu, dil kanatan
183. Yonca- tarla üçgülü
184. Yün tarak otu- tarak otu
185. Zerdaçal- hint safranı, zerdeçap, zerdeçöp
186. Zulfa otu- çördek otu, çürdük otu, zufa otu

İlaç ve Bitki Adları Sözlüğü'nde Verilen Bazı Eş Anımlı Bitkiler

1. Abdestbozan otu: çakırdikeni, geren diken
2. Acı badem: yabani badem
3. Acı bakla: yabani bakla, domuz baklası, termiye, türmüs
4. Acı çiğdem: faki, güz çiğdemi, çakal çiğdemi, katırtaşağı
5. Acı dülek: eşek hıyarı
6. Acı karpuz: hanzal, acı elma, ebucehil karpuzu, şenhıyar, şingiyar
7. Acı kıcı: kastarun
8. Acı yavşan: acı ot, ak sedef otu, basur otu, sıracı otu, peryavşan, oğlan otu, mayasal otu, afsentin, pelin, kısamahmut otu, meryem otu
9. Ada çayı: şalba, çalba diş otu, meryemiye, dağ çayı
10. Adam otu: köpek elması, abdüsselam otu, köpektaşağı, at elması, kan kurutan, yer elması, luffah
11. Ada soğanı: ayı soğanı, şalgaba, ak soğan, deniz soğanı, basal-ı unsul, ansel, mürdesenk

12. Avşar otu: Avşar otu. Çetük otu. Çobandüdüğü. Meyhaneci otu., azak eğiri
13. Ağaç kavunu: turunç, utruç, ütrüc, atrac, acem elması
14. Ağaç mantarı: cücül, katran köpüğü
15. Ahududu: moruh, totuk, kuş üzümü,
16. Ak çöpleme: ağu kunduzu, beyaz harbak, çomak, cumah, dokuz tepeli, kunduzaga, sumaç, zumagu
17. Ak diken: geyikdili, acı cehre, cumurd, geyik dikenini, mürdeşe, Barut ağacı.
18. Ak günlük: asılbend, lübban, kündür
19. Akrep otu: derunec, bambul otu
20. Altın dikenini: akçakızı, sarı diken, çetmi dikenini, kızılğöz dikenini
21. Aslandişi: acı marul, yaban marulu, keklik otu, kara hindiba
22. Aslanpençesi: findık otu, şahten, şehduran, şebnemli
23. Atdili: Gelin küpesi, Yalova mercanı, herdemtaze
24. At keşanesi: Acı keşane, yabani keşane
25. Atkuyruğu: kırkboğum otu, çığçığ, ekli ot, zemberek otu, çam otu, tilkikuyruğu, kırkboğum, katırkuyruğu, kırkkilit otu, ulema yoncası
26. Ayı findığı: tesbih ağacı, çakıldak, yaban ayvası, zamzalak
27. Bağa: ateş yaprağı, bağa yaprağı, beşdamar otu, damar otu, siğil otu, sinir otu, sinirli ot, kırksinir otu, yilandili, yılan otu, karnıyarık
28. Ban otu: batbat otu, bengildek, bengilik otu, berç, çömlek otu, diş otu, dağdağan, göz otu, beng, benc, esrar
29. Basur otu: salep, küçük kırılancık otu, düğün çiçeği, yağlı çiçek.
30. Binbirdelik otu: Sarı kantaron, kan otu, kılıç otu, koyunkıran, kuzukıran, mayasıl otu, yara otu.
31. Boru çiçeği: 1. Kakula, kokar ot, cin otu, bostan karanfili, büyü otu, sihirbaz otu, tatala, tatula, yeleşik, şeytan otu, şeytan elması. 2. Kahkaha çiçeği, gündüzsefası, çan çiçeği. 3. Nergis, zerrin.
32. Bostanbozan: bağbozan, gelinsaçı, cinsaçı, eftimon, kızıl sarmaşık, küşüt, şeytansaçı.
33. Boynuzlu gelincik: boynuzlu haşhaş, eşek lalesi, gülgülü, çanakkıran, gülfatma, gülhatun, gülgülüm

- 34.** Böğürtlen: ağaç çileği, avat, büldürgen, fik otu, fiske, fisko, fukuka, fuska, gürüzüm, diken çileği, hamdakuka, karamana, kara diken, kedi dutu, kür, kürmez, mihra, moloş, mor menik, pisko, ahududu.
- 35.** Centiyane: Arapdede, eşek turpu, büyük kantaron, güşad otu, pancar otu, cintiyane.
- 36.** Çay üzümü: Avcı üzümü, libade, lifor, likaba, orman liforu, peygamber üzümü, trabzon çayı, çoban üzümü.
- 37.** Çengel sakızı: Çıtlık, çöpkanak, kara kavruk, karagöz, ak hindiba, karaca kovuk, karakavuk, karavlık, sakız otu.
- 38.** Çiğdem: Alvele, apalak, çivtan, çiyelem, yayla kestanesi, çiğdem çiçeği, hezye, mahmur çiçeği.
- 39.** Çobançantası: Kuşkuş otu, cingıldak otu
- 40.** Çoban üzümü: Kuş üzümü, çalı çileği, çay üzümü, garagilik, lifora, yaban mersini, yayla liforu, yer liforu.
- 41.** Çörekotu: Şuniz, şehviz, siyah susam, cöcce, cöccem, karaca otu, otçam, siyah kimyon
- 42.** Çöven: çevgen, çöğür, şekerci çöveni ,sabun otu
- 43.** Dağ sümbülü: Arap otu, Araptaşağı, camışmemesi.
- 44.** Dalak otu: Kurtluca, duvar sedefi, kısamahmut otu
- 45.** Dereotu: Börek otu, darak otu, dereotu, dorak otu, hadimala, hukar, sakal otu, samit, tarhana otu.
- 46.** Dişbudak: Demir ağacı, demircik, asfur ağacı.
- 47.** Domuzağırşığı: Buhur-ı meryem, buhur otu, danagöbeği, tavşankulağı, devetabanı, domuz elması, domuz turpu, kır menekşesi, aslanpençesi, köstüköpeği, kuskusa, topalak, yersomunu.
- 48.** Döngel: gelinboğan, muşmula, beşbıyık, ezgil.
- 49.** Dulavrat otu: dulkarigömleği, hanımyaması, uluavrat otu, pıtrak diken, galabak.
- 50.** Düğün çiçeği: gelebek otu, sütleğen, basur otu, kurbağa otu, kelebek otu, kebikeç, yaraaçan otu
- 51.** Eğrelti otu: evratı, eylentü, güllük, ifteri, kızıl ot, papra, kuzgun otu.
- 52.** Eşek hıyarı: Acı düğlek, acı kavun, cırtatan, hıyarcık, it hıyarı, karga düğeleği, kargaibiği, karga cevizi, şeytan keleği.
- 53.** Eşekkulağı: mayasıl otu, karakafes, kafes otu, kantariyun.

54. Eşek marulu: Acı marul, kundrul, süt otu, kuzugevreği, kuzukürtü.
55. Eşek turpu: bayır turpu, yabani kaşık otu, hardal otu.
56. Farfara otu: Öksürük otu, katırtırnağı, devetabanı.
57. Fesçitarağı: tarak otu, çobantarağı, karağan, pukiç
58. Frenk inciri: Firavun inciri, Hint inciri, kaynanadili, mart yemişi.
59. Gelincik: Alvala, arı gülü, aş otu, börek otu, düğmeli ot, gagaç, gelineli, gelin gülü, gelin otu, gülgülü, hüddüdü, ibiççe, kakma, kapçık otu, kapırcak, karagöz, malaşa, mümülü, tultuk, vıccı, yordanlı
60. Geven: Çekme, gön, ketire, ketre, keven.
61. Geyikdili: Danadili, karkazayağı.
62. Gıvışgan otu: ecibücü, gıvırşık, tavukyastığı
63. Günlük: Buhur, sıgala ağacı, mi'a, mukl-ı azrak
64. Güveyfeneri: teleme otu, gelin otu, kambil otu, gelinfeneri
65. Hatuntuzluğu: karamuk dikenini, diken üzümü, emberbaris
66. Havaciva otu: eğlik, eğnik, kızilenik, tosbağa otu, tüylüboya, şencâr
67. Hint yağı ağacı: Kene otu, dedemene, generçek otu, hırva, hindiye.
68. Isırgan otu: Ağdalak, cıncar, cızlagan, dalagan, gezgez, geznik, gıcıkdan otu, gidişken otu, yığınç.
69. İnci çiçeği: mayısçanı, mayıs çiçeği, koyungözü
70. Kabakulak otu: Lohusa otu, lohusa çiçeği, venüs çiçeği, zeravend.
71. Kabalak: kusut, öksürük otu, gabalak, şabla, deve şaplağı, devetabanı, nilüfer
72. Kadıntuzluğu: diken üzümü, karamuk, cavşır, ambarbaris, oğlanaşı, zirişk, emirbaris
73. Kahkaha çiçeği: Çit sarmaşığı, boru çiçeği, gündüzsafası, mahmude otu, çadır çiçeği, yalı otu.
74. Karabaş otu: keşiş otu, yalancı lavanta çiçeği, gargan, ustuhudus
75. Karaca ot: 1. ak çöpleme, siyah harbak, çöplemecik, bohça otu, boynuz otu, çatlak, danabağırtan, danakıran, kara çöpleme, keklik otu, patlak çiçeği, siyah harbak. 2. Çörek otu.
76. Kara çalı: çaltı dikenini, çeşmezen, çıçırgan, isa dikenini, kunar, sincan dikenini.
77. Karamuk dikenini: diken üzümü, hatuntuzluğu, amberbaris, ekşimen, gıraba, kamberiz, karaca, kızambuk, kızamık, sarı çalı.

78. Kara yemiş: Taflan, laz kirazı, laz üzümü, karamış, kattak, hint kirazı.
79. Karga soğanı: keklik çiğdemi, kılıç otu, kuzgun kılıcı, ak yıldız, tükürük otu.
80. Kasık otu: Fitik otu, koyun otu, kuzu pıtrağı, kızıl yaprak, egir otu.
81. Kaya kekiği: Girit sateri, kara kekik, kılıç kekiği, taş kekiği, sater.
82. Kaya koruğu: Dam koruğu, kulak otu, çobankavurması, camuskulağı.
83. Keten: cimit, ezgin, gökdün, zarek, seğelek, segrek, seyrik, siyelek, zeyrek.
84. Mahmur çiçeği: Üzerlik, kadife çiçeği, güz çiğdemi, horozibiği.
85. Manisa lalesi: Girit lalesi, yoğurt çiçeği, kar çiçeği, ebaberi, Girit şakayığı.
86. Ölmez çiçek: Altın otu, alay çiçeği, altın başak, altın çiçeği, arı çiçeği, bozoğlan, herdentaze, kovan otu, kudama, leblebi çiçeği, mantı çiçeği, mantuvar çiçeği, sarı çiçek, sarı savran, yayla çiçeği, yayla otu, yılan gülü.
87. Sabun otu: köpürgen, tahdik otu, uşnan, çöven.

7.17. Ters Anlamlılık/ Zıt Anlamlılık/ Karşıt Anlamlılık (Antonymy)

Ters anlamlılık, iki öge arasında (çeşitli ölçü ve derecelere göre) meydana gelen karşıtlıktır. “Bu tür ögeler için, Yunanca anti 'ters, karşıt' ve onama 'ad' sözcüklerinden kurulan terim kullanılmakta, batı dillerinde olayın adı olarak örneğin Fr. antonymie, İng. antonymy, birbirine karşıt anlamdaki sözcükler için de Fr. antonyme, İng. antonymous terimlerinden yararlanılmaktadır. Dilbilimciler tersanlamlıların birçok türlerini belirlemişlerdir. Bilginlerin birbirine zaman zaman uymayan bu sınıflamaları arasında yön gösteren, dereceli, ilişkisel, ikili, kutupsal, biçimsel ilişkili (ve ilişkisiz) gibi türler de belirlenmiştir.” (Aksan, 2006: 81). Bu çeşitler konusunda dil bilimcilerin farklı görüşleri mevcuttur.

Lyons karşıt anlamlıları şu şekilde tasnif etmiştir: “Sözcük düzeyindeki karşıtlık türlerinden yön gösteren tersanlamlılara Türkçeden aşağı/yukarı, ileri/geri, sağ/sol, kuzey/güney gibi örnekleri gösterebiliriz. Dereceli tersanlamlılara sıcak/ılık/serin/soğuk, açık/aralık/kapalı örnekleri gösterilebilir. İlişkisel tersanlamlılar olarak nitelenenlere ise almak/satmak, satılık/kiralık, ana/baba/evlat, usta/kalfa/çırak sözcükleri uymaktadır. Leech'in (1981: 99) ikili sınıflandırma adını verdiği örneklere Türkçedeki canlı/ölü, zengin/fakir, genç/yaşlı sözcükleri uymaktadır. Bunlar içinden zengin/fakir (ya da yoksul) Leech'in kutupsal tersanlamlılık olarak nitelediği örneklere de uymakta, ayrıca

yüksek/alçak, sevmek/nefret etmek gibileri de bulunmaktadır. Biçimsel, ilişkili tersanamlılara Türkçeden sorumluluk/sorumsuzluk, paralı/parasız, görmüş/görmemiş karşıtlıkları gösterilebilir. Lyons, İngilizcede en çok, biçimsel ilişkili olmayan örneklerin kullanıldığına dikkati çeker.” (Aksan, 2006: 82).

Çotuksöken, ters anlamlıları şu şekilde tasnif etmiştir:

a) **“Karşıtlık**, karşılaştırma derecelerine göre oluşturulur. Sözelimi büyük-küçük karşıtlığı.

b) **Karşılıklık**, “satın almak-satmak”, “almak-vermek” gibi sözcük çiftleriyle oluşturulur.

c) **Olumsuzlama**, “bekâr-evli”, “taze-bayat” gibi kavram çiftleri karşılaştırılır. Bu tür karşıtanamlılık durumlarında bir kavram diğerinin olumsuzunu da içerir.

Sözelimi: Ben **evliyim**. (Ben **bekâr** değilim’i de içerir.)

Bu balıklar **taze**. (Bu balıklar **bayat** değil’i de içerir.)” (Çotuksöken, 2012: 10).

Vardar ve Kılıç, ters anlamlılık/karşıtlık anlamlılık/zıt anlamlılık ile ilgili olarak 4 türü olduğunu açıklamışlardır: “Geleneksel tanımı olarak, anlam açısından karşıtlık olan sözcüklere verilen addır. Ancak bu anlam açısından karşıtların birkaç türünden söz etmek olasıdır:

a) **Yalın karşıtanamlılık:** Bir sözcüğün olumsuz anlamı ötekisinin olumlu anlamını sezdirir. Bu tür sözcük çiftine ikili karşıtlık da denilir. Örneğin: ölü/diri, çalışkan/tembel, varlıklı/yoksul, aşağı/yukarı, kapalı/açık.

b) **Derecelendirilebilen karşıtanamlılık:** İki sözcük arasındaki karşıtanlam ilişkisidir. Bu tür sözcük çiftlerinde birisinin olumsuz anlamı ötekisinin mutlaka olumlu anlamını sezdirmez. Örneğin: yaşlı/genç, hızlı/yavaş, güzel/çirkin. Bu ilişki doğrudan sıfatların kullandıkları bağlamdaki göreceli anlamlarına ilişkindir. Her zaman bu iki karşıtanamlılık arasında bir orta yol vardır. Örneğin: yoksul/varlıklı arasındaki ilişki kimin ne kadar varlıklı, karşılaştırılanın ne kadar yoksul olduğuna bağlıdır.

c) **Ters karşıtlık:** Bu tür karşıtlıkların en önemli özelliği bir eyleme betimlerken o eylemin karşıtlığının kendisiyle ters bir karşıtlık içinde olmasıdır. Örneğin: açmak/kapamak, gelmek/gitmek, inmek/çıkmaq vb. Bu tür eylemlerde ters bir yönelim

bulunmaktadır. Bu kavram daha da genişletildiğinde şu tür eylemleri de içerebilir düşüncesindeyim; doldurmak/boşaltmak, örmek/sökmek.

d) Karşıtsallık: İki birim arasındaki ilişkiyi seçmeceli bir açıdan betimleyen sözcüklerdir. Örneğin: ast/üst, altta/üstte, işveren/işçi. Eğer bir yüklem iki şey ya da insan arasındaki ilişkiyi betimliyorken, bir başka yüklem de bu iki şey ya da insan arasındaki ilişkiyi karşıtlık biçiminde betimliyorsa bu iki yüklem karşıtsallık özellikleri var denilebilir. Örneğin: *ebeveyn* ve *çocuk* bu anlamda karşıtsallık özelliğine sahiptirler.” (Kılıç, 2009: 51). “Karşıtanlamlık gösteren öğeler için kullanılır. Karşılaştırmaların kimileri ikili karşıtlık oluşturur (ölü/diri) kimileri ise ara evreler içerir (sıcak, serin, soğuk).” (Vardır: 136; Kılıç, 2009: 51).

7.17.1. Türkçede Ters Anlamlılık

Aksan, Türkçedeki ters anlamlılık konusunu ele alırken, işe öncelikli olarak Köktürk yazıtlarını inceleyerek başlamıştır: “Her dilde olduğu gibi, Türkçede de birbirine yakın, aynı kavram alanı içinde bulunan kavramların yanı sıra birbirine bütün bütün karşıt kavramlar da vardır. Daha VIII. yüzyılda, Köktürk yazıtlarında bu türden öğelere rastlanıyordu. Örneğin irak / yağru 'yakın' (her ikisi de Kültigin, güney7), tün (gece) / küntüz (gündüz) (her ikisi de Kültigin doğu 27), toruk 'zayıf' / semiz (Tonyukuk, 5), ilgerü (ileri, ileride, doğuda, doğuya doğru) ile kirü (geride, batıda) (her ikisi de Kültigin, doğu 2) bunlardan birkaçıdır.” (Aksan, 2006: 129). “Türkiye Türkçesine dönünce hemen belirtmeliyiz ki, bu dönemde özellikle Arapça ve Farsçadan gelerek dile yerleşmiş sözcüklerin tersanlamlıların oluşmasında önemli payı bulunmakta, örneğin yaygın kullanılan zengin/fakir ikilisinden ilki Farsçadan, ikincisi Arapçadan gelmektedir. Fakir'in karşılığı olan Türkçe yoksul ve türevi yoksulluk sözcüklerinin kullanım sıklığı fakir sözcüğü kadar fazla değildir. Öksüz/ yetim karşıtlığının ilk ögesinin kökü Türkçede unutulmuş öglök 'anne' sözcüğü iken ikincisi Arapçadan alınmıştır.” (Aksan, 2006: 129).

Aksan'ın ters anlamlılar tasnifi de şu şekildedir:

1. İkili Karşıtlıklar: Kimi bilginlerin kutupsal tersanlamlılık adını verdikleri bu türde *Türkçe kökenli ad soylu öğeler önemli bir toplam tutmaktadır:*

çok/az

dolu/boş

kalın/ince

iyi/kötü

sulu/kuru

gündüz/gece

aç/tok

erkek/dişi

oğlan/kız

doğru/yanlış

derin/sığ

somut/soyut gibi.” (Aksan, 2006: 129-130).

“*Bunlara, bir ögesi yabancı kökenli*

güzel/çirkin

hafif/ağır

tenha/kalabalık

taze/bayat

canlı/ölü

horoz/tavuk.” (Aksan, 2006: 130).

“*çiftleri ve yine ikili karşıtlık gösteren*

çıkma/inme

kaçırma/yakalama

alçalma/yükselme

ısıtma/soğutma

gitme/gelme

ağarma/kararma

itme/çekme

dağıtma/toplama gibi eylemleri ekleyebiliriz.” (Aksan, 2006: 130).

2. Biçimsel İlişkili Karşıtlıklar: “Bu türün örneklerinde Türkçede aynı ya da aynı kökten türemiş sözcüklerin değişik ekler alarak oluşturdukları tersanlamlılar kullanılmaktadır. Bunlar içinden en çok yaygın olanlar, [-İ] ve [-Siz] ekleriyle türetilenlerdir:

sorumlu/sorumsuz

akıllı/akılsız

uğurlu/uğursuz

zamanlı/zamansız

ücretli/ücretsiz

gerekli/gereksiz gibi.” (Aksan, 2006: 130).

“Bunların dışında, başka eklerle türemiş olanlar da vardır:

eşitlik/eşitsizlik

görmüş/görmemiş

beceriklilik/beceriksizlik

tanıdık/tanımadık gibi.” (Aksan, 2006: 130).

3. İlişkisel Karşıtlıklar: “Bu öbekte yer alan örnekler birbirleriyle ilgili kavramlar arasındaki karşıtlığı göstermekte, aynı konuyla ilgili, ancak tersanlamlı olan sözcüklerden oluşmaktadır. Örneğin satılık ve kiralık, bir mal, özellikle de bir taşınmaz için söz konusu olmaktadır. Bu türdekilere ayrıca,

almak/satmak

oyuncu/seyirci

peşin/taksitle

ısıtmak/kaynatmak

öğretmek/öğrenci

ast/üst

imam/cemaat

amir/memur

antrenör/sporcu

profesyonel/amatör

gibi, değişik sözcük türlerinden, yerli ve yabancı kökenliler gösterilebilir.” (Aksan, 2006: 130-131).

4. Dereceli Karşıtlıklar: “Türkiye Türkçesinde bu türe, daha çok, ikili tersanlamlıların arasına giren kimi öğelerle oluşturulan tersanlamlılar girmektedir. Örneğin sıcak/soğuk ikilisinin derecelenmesi sıcak/ ılık/soğuk, kimi zaman sıcak/ılık/serin/soğuk biçiminde genişlemektedir. Aynı türde kapalı/aralık/açık karşıtlığı dikkati çekmekte, orta ögesi birçok, dereceli karşıtlık oluşturmaktadır:

küçük/orta/büyük

iyi/orta/kötü

kısa/orta/uzun

kalın/orta/ince gibi.” (Aksan, 2006: 131).

“Kimi dilbilimciler uzunluk ölçülerini de bu öbeğe sokmakta, örneğin milimetre /santimetre/metre/dekametre/hektometre/kilometre gibi ölçüleri göstermektedir.

5. Yön Gösteren Karşıtlıklar: Bu öbeğe örnek olarak da Türkiye Türkçesindeki

sağ/sol

alt/üst

ön/arka

ileri/geri

doğu/batı

kuzey/güney

yukarı/aşağı gibi tersanlamlılar gösterilebilir.” (Aksan, 2006: 131). “Bu öbeklerdeki örnekler içinde birden çok öbeğe girebilecek olanlar vardır: Ön/arka karşıtlığı hem ilişkisel, hem yön gösteren tersanlamlılık olarak düşünülebilir. Yukarıda değindiğimiz çirak/kalfa/usta üçlüsü de hem ilişkisel, hem dereceli karşıtlıklardandır. Isıtmak/kaynatmak örneği de aynı türdendir. Türkçenin anlambilim, biçimbilim ve sözdizimi bakımından belirgin olan ikililerden yararlanma özelliği tersanlamlılar açısından da görülmekte, az/çok, aşağı/yukarı, ileri/geri, akşama/sabaha gibi pek çok tersanlamlı, yeni anlamları yansıtabilecek biçimde, ikili olarak kullanılmaktadır.” (Aksan, 2006: 131-132).

7.17.2. Türkçe Bitki Adlarında Ters Anlamlılık

Ters anlamlılık, zıt anlamlılık, karşıt anlamlılık adlarıyla da bilinen ve kendi içinde türlere ayrılan bir kavramdır. Türleriyle ilgili olarak farklı araştırmacıları farklı tasnifleri mevcuttur. Bir netlik söz konusu değildir. Bitki adları, söz varlığı açısından oldukça geniş bir alanı kapsadığı ve anlam açısından da büyük bir öneme sahip olduğu için, bu başlık altında ele almak gerekmektedir. Bitki adlarında ters anlamlılık genel olarak, zıt anlamlı kelimelerin kullanımıyla sağlanmaktadır. Aynı bitkinin rengi, şekli, boyutu, tadı vb. açısından karşıtlığı, anlam açısından da karşıtlığı beraberinde getirmektedir. Ak-kara, beyaz-siyah, acı-tatlı, büyük-küçük, yaz-kış, yaş-kuru, sert-yumuşak karşıtlıkları temelinde, taranan eserlerdeki bitki adları listesi şu şekildedir:

Ak-kara

ak ağaç-akağaç-akagaç	karaağaç-kara ağaç
ak alıç-akalıç	kara alıç
ak ardıç	karaardıç- karaardıç -kara arduc -kara ardıcı
ak asma-akasma	karaasma-kara asma
ak armut	kara armut
akbaba	karababa
akbacak	karabacak
ak bakla- akbakla-ağ bakla	kara bakla
ak baldır- akbaldır- ağ baldır- ağbaldır	karabaldır otu
akban -ağban	kara ban
akbaş	karabaş
akbaşak-akbasak	karabaşak-kara başak
akbaşlı-akbaşlı	karabaşlı
ak biber-ak büber	karabiber-kara biber
ak buğday- akbuğday-akbugday:	karabuğday-kara buğday
ak burçak- akburçak	karaburçak-kara burçak
akça	karaca
akça ağaç-akca ağaç-akçe ağaç- akça ağaç	karaca ağaç
akça ot-akca ot-akça otu-ağca otu-akçaot	karaca ot-karaca otu- karacaot
akçalı-ak çalı	karaçalı-kara çalı-kara çaltı
ak çam- akçam	karaçam-kara çam
ak çöpleme- akçöpleme	kara çöpleme
ak davulgu-	kara davulgu
ak dolgu	kara dolgu
ak dut- akdut	karadut-kara tut
ak diken- akdiken	karadiken-kara diken
ak alma-ak elma	kara elma
ak encir-ah encir	kara encir
ak erik- ak erük- ag erük	kara erik-kara erük

ak fiğ - akfiğ	kara fiğ- kara fik
ak geven	kara geven
ak gevrek- akgevrek	karagevrek-kara gevrek
ak günlük- akgünlük	kara günlük- kara günlük [ağacı]-kara günnük [ağacı]
ak gürgen	karagürgen-kara gürgen
ak harbak- ak hırbak	kara harbak
ak hardal-akhardal-ak hardel	kara hardal
ak haşhaş- ah haşhaş	kara haşhaş
ak hindiba-ak hindibağ	kara hindiba-karahindiba
ak hurma	kara hurma-karahurma
ak incir- ak encir	kara incir
ak kabak	kara kabak
ak kavak-akkavak	karakavak-kara kavıt-kara kavuk
ak kavza	karakavza-kara kavza
ak kekik	kara kekik
ak kök	kara kök-karakök
ak kulak- akkulak-akkulağı	karakulak
ak lahana	karalahana-kara lahana
ak mantar-ağ mantar-akmantar	kara mantar
ak mersin	kara mersin
ak meşe	kara meşe
ak nohud	kara nohut
ak ot- ak otu	kara ot
ak pancar-akpancar	kara pancar
ak parmak- akparmak	karaparmak
ak pazı	kara pazı-karapazı
ak pelin - akpelin	kara pelin
ak sakız- aksakız-ağsakkız	kara sakız-karasakız
ak selvi	kara selvi
ak sirke- aksirke	karasirke

ak sirken	kara sirken
ak soğan- aksoğan	kara soğan
ak söğüt-aksöğüt	kara söğüt
aktavuk	karatavuk
ak turp	kara turp- karaturp
ak tut	kara tut
ak üzüm-ağ üzüm-ah üzüm	kara üzüm
ak yavşan-akyavşan	kara yavşan

Beyaz-siyah

beyaz bang otu	siyah ban otu
beyaz boynuz otu	siyah boynuz otu
beyaz civanperçemi	siyah civanperçemi
beyaz harbak	siyah harbak
beyaz hardal	siyah hardal
beyaz haşhaş	siyah haşhaş
beyaz kurtluca	siyah kurtluca
beyaz mantar	siyah mantar
beyaz ot	siyah ot
beyaz sant ağacı	siyah sant ağacı
beyaz sığır kuyruğu	siyah sığır kuyruğu

Acı-tatlı

acı badem-acı badam	tatlı badem-tatlı badem- tatlı badam
acı biyan	tatlı biyan
acı boyan-acı buyan	tatlı boyan
acı elma	tatlı elması-tatlı alma
acı gerdeme	tatlı gerdeme-tatlı kerdeme
acı ısırğan	tatlı ısırğan
acı kök	tatlı kök
acı labada	tatlı labada

acı erik-acı erük	tatlu erük
acı kabak	tatlu kabak
acı kust	tatlu kust

Büyük-küçük

büyük baldıran	küçük baldıran
büyük ebe gümeci-büyük ebemgümece	küçük ebemgümece
büyük fesleğen	küçük fesleğen
büyük ısırgan	küçük ısırgan
büyük ısırgan otu	küçük ısırgan otu
büyük kantaron-büyük kantaryon	küçük kantaron-küçük kantaryon
büyük Latin çiçeği	küçük Latin çiçeği
büyük sinir otu	küçük sinir otu

Yaz-kış

yaz armudu	kışarmudu
yaz elması	kışelması
yaz kekiği	kış kekiği
yaz mantarı	kış mantarı
yaz sümbülü	kış sümbülü

Yaş-kuru

yaş otu	kuru ot
yaş üzüm	kuru üzüm
yaş zufa	kuru zufa

Sert-yumuşak

sert buğday	yumuşak buğday
-------------	----------------

8. BAĞLAM

Bağlam, Türkçe Sözlük'te "Bir dil birimini çevreleyen, ondan önce veya sonra gelen, birçok durumda söz konusu birimi etkileyen, onun anlamını, değerini belirleyen birim

veya birimler bütünü, kontekst.” şeklinde tanımlanmaktadır. Bağlam ve anlam oldukça sıkı bir bağla birbirlerine bağlıdır. Özellikle cümle anlam bilimi konusunda, bağlam en önemli dil unsurudur. Pek çok cümlede bağlam sayesinde, doğru anlaşma sağlanır. “Göstergeler hemen her zaman, içinde geçtikleri tamlamalar, tümceler ve sözcelerde, öteki sözcüklerle oluşturdukları bütünle kesinlik kazanır; belli bir kavramı eksiksiz yansıtır. Dilin sözvarlığında yer alan öğelerin büyük bir bölümünde aynı özellik görülür.” (Aksan, 2006: 74). Örneğin;

1. Gemi limandan ayrıldı

tümcesinde temel anlamında kullanılan ayrılmak eylemini

2. Kadın kocasından ayrıldı

tümcesinde düşünürsek akla hemen 'boşanmak' gelecektir.

Ancak tümce;

3. Kadın kocasından ayrılıp otobüse bindi

biçimindeyse yine temel anlam söz konusu olacaktır.” (Aksan, 2006: 74-75).

Göstergenin, öteki göstergelerle birlikte oluşturduğu anlam bütününe bağlam (context) denir. Göstergenin bağlam sayesinde bir anlam, bir değer kazanması, dilin bir dizge olduğunun da göstergesidir. Saussure’ün bu alanda yaptığı çalışmalar bağlamın şekillenmesinde büyük rol oynamıştır. Bağlam kelimesi yerine zaman zaman “bağlamsal anlam” ifadesi de kullanılmıştır. “Bağlam, konuşmacı tarafından iletilen mesajdaki/ifadedeki belirsizliği veya çok anlamlılığı yok eder. “Konuşmacı veya yazıcının eksiltme ile attığı bilgiyi karşılar” (Leech, 1981: 67). Bu özelliği ile bağlam, eş seslilerin belirlenmesinde de büyük önem taşır.” (Erol, 2018: 59). “Her bir ifade kültürel değeri olan bağlamlarda ortaya çıkar ve ifadenin anlamı da konuşmacının içinde yaşadığı toplumdaki hayat kalıplarının ve konuşmacının kişiliği ile kişisel rolünün oluşturduğu bütünden çıkar. Yani, sadece kelimeler ve terkipler değil, seslerle dil dışı ve prosodik ifade özellikleri de (vurgu, titreşim, uzunluk) anlamlıdır. Bütün bu unsurların anlamı, içinde geçtikleri cümle veya daha büyük birliklerde fonksiyon bakımından tanımlanır (Lyons, 1977 II: 607-608). Bu yüzden modern dilciler, bağlamın kelime anlamı üzerindeki etkisine yoğunlaşırlar.” (Ullmann, 1972: 49; Erol, 2018: 59).

9. BAĞDAŞTIRMA VE ALIŞILMAMIŞ BAĞDAŞTIRMA

Dilde yer alan sözcü, cümle vb. dil unsurlarını, anlamlı bir ifade oluşturmak için bir arada kullanmaya bağdaştırma denir. Belli bir şeyi anlatmak için sadece kelimeler yeterli olmaz. Birbiriyle anlam açısından bağlantılı olabilecek, bir araya geldiklerinde mantığı uygun ifadeler meydana getirebilecek kelimelerle birlikte, cümlelerin ve sözcüklerin kurulması iletişim açısından en doğru yol olur. Örnek vermek gerekirse: “En yalın bağdaştırmalara örnek olarak, sokağı aydınlatmak için kullanılan lamba ile sokak sözcüğünün böyle bir bağdaştırma sonucunda sokak lambası, masaya örtülen örtüye de masa örtüsü denmesi gösterilebilir. Çavdar ekmeği, kadın ayakkabısı, sınav günü; körpe patlıcan, demir köprü, çıkmaz sokak, yatılı okul... gibi binlerce tamlama incelenecek olursa, bunlarda bağdaştırılan öğelerin anlam belirleyicileri ve anlam ayırıcıları (ya da yapısal dilbilimcilerin anlambirincik adını verdikleri) özellikler açısından birbirleriyle uyushabildikleri görülür. Örneğin çavdar ekmeği tamlamasında bu özellikleri bakımından uyum sağlayan iki ögenin (bir yiyecek maddesi olan ekmeğin yine, yenebilecek bir madde olan çavdarın) bağdaştırılması mantığa uygun gelen, bu nedenle dile yerleşen alışılmış bir bağdaştırmadır. Ancak, yenmeyecek bir madde olan kireç ya da balçık ile aynı tamlamayı kuramayız. Kadın ayakkabısı tamlaması da ayakkabının, insanların giyeceği bir şey olması, kadının da insan olması nedeniyle alışılmış, olağan bir bağdaştırma niteliği taşır.” (Aksan, 2006: 83). Mantık açısından uygunluğun olduğu ifadelerdeki bu tarz bağdaştırmalar olağan bağdaştırmalar, alışılmış bağdaştırmalardır. Her dilde bulunan bu tür bağdaştırmaların, zamanla kalıplaştığı, deyimleştiği de görülmektedir.

Olağan bağdaştırmaların dışında, bir bağdaştırma çeşidi daha vardır. Bu da alışılmamış bağdaştırma adıyla bilinmektedir. Anlam belirleyicilerin ve anlam ayırıcıların arasında uyumluluk olmayan bağdaştırmalara denir. Gerek dil açısından gerek anlam açısından ve gerek de mantık açısından bir tutarlılık barındırmayan bu bağdaştırma türünün oluşmasında aktarmalar en büyük etkidir. “Türkiye Türkçesinde körpe patlıcan, körpe salatalık, körpe fidan tamlamalarını kurabildiğimiz halde, bu nedenle, körpe masa, körpe matematik, körpe merdiven gibi tamlamalar oluşturamayız. Çünkü körpe, ancak bitkiler, yeni bitmiş bitkiler için kullanılan bir sıfattır.” (Aksan, 2006: 84).

10. ANLAM DEĞİŞMELERİ

Anlamın daralması, genişlemesi, kayması veya bayağılaşması, şeklinde tanımlanan anlam değişmesi, her dilde var olan bir dil unsurudur. Konu üzerinde çalışan anlam bilimciler anlam değişmelerini birkaç gruba ayırmış, bu doğrultuda çalışmalar yapmışlardır. “Anlambilim çalışmalarında en eskiden beri üzerinde durulan konuların başında anlam değişmeleri (Alm. Bedeutungswandel, İng. Semantic change) gelir. Bu terimle anlatılan olay, bir göstergenin başlangıçta dile getirdiği kavramda bir daralma, bir genişleme belirmesi ya da aynı sözcüğün bir zaman sonra başka bir kavramı anlatır duruma gelmesidir. Her dilde görülen bu olaylar kimi bilginlerce gösteren (ya da gösterge) değişmesi olarak nitelenir.” (Aksan, 2006: 88). Anlam değişmesinin varlığını kabul eden ve onu, nitelikleri doğrultusunda inceleyen dilciler olduğu gibi, anlam değişmesinin varlığını kabul etmeyenler ve “anlam değişmesi” terimine karşı olan dilciler de vardır.

Sözler her zaman anlam değişmelerine açık olup, farklılıklar kazanırlar. Bu durum da anlamların canlı ve değişken bir yapıya sahip olduğunu gösterir. Değişimlerde zaman faktörü önemlidir. Bir kavramın yansıttığı anlam zaman içinde, belli bir süreçte değişebilir. Başkan'ın araştırması neticesinde, bin yıl içerisinde temel sözcüklerin %19'unda anlam değişmesi meydana geldiği ortaya çıkmıştır. Zaman dışında anlam değişmelerinde etkili olan unsurlardan biri de, duygu değeridir. Bir kavramın insanda uyandırdığı duygu değeri, farklılık gösterir. Bu durum da farklı anlamların oluşmasına sebep olmaktadır. Anlam değişmelerine etki eden bir diğer faktör de toplumda meydana değişimler, değişimlerdir. “Konservatuvar örneğindeki değişme böyle bir nedenle olmuş, kimsesiz çocukların eğitildiği bakımevleri, bunlar için müzik derslerinin konmasıyla, giderek müzik ve sanat okullarına dönüşmüştür.” (Aksan, 2006: 89). Anlam değişmeleri üzerinde etkili olan bir diğer şey de aktarmalardır. Her dilde görülen aktarmalar, anlamda genişlemelere, çok anlamlılığa sebep olmaktadır. Aktarma konusunda olduğu gibi, anlam değişmesi konusu da yabancı kökenli öğelerde görülebilir. Başka bir dile giren bir sözcük, girdiği dilde yeni anlamlara sahip olabilir. O dilde, bambaşka bir anlamda kullanılabilir. “Örneğin Ar.dan Türkçeye giren mektep (<mekteb) kaynak dilde 'yazıhane, büro' anlamını taşıırken dilimizde yalnızca 'okul' anlamıyla kullanılmıştır. Aynı biçimde Ar. kökenli hicran 'ın bu dildeki karşılığı 'ayrılık'

hafız (<ha:fiz)'in temel anlamı ise 'koruyan', saklayan'dır; bu sözcük ülkemizde 'Kur'ani ezberleyen ve okuyan' anlamıyla kullanılmaktadır. Fr.da 'efendi, sahip, yönetici, öğretmen...' gibi çeşitli anlamları olan *maître* sözcüğünün dişisi *maîtresse* tıpkı *maître* gibi, çeşitli anlamlar ('kadın yönetici, patron, bayan öğretmen gibi) taşırken Türkçeye metres biçiminde ve yalnızca 'bir kocanın nikahsız karısı ' anlamıyla geçmiş ve öyle kullanılmıştır. Yine Fr. Artiste 'sanatçı' anlamında olup her türlü sanatçıyı anlatan bir sözcük iken Türkçede artist yalnızca sahne ve perde sanatçıları için kullanılarak bir daralma göstermiştir.” (Aksan, 2006: 93).

Aksan, anlam değişmelerini, anlam daralması, anlam genişlemesi ve başka anlama geçiş olmak üzere üç gruba ayırarak ele alırken, yabancı dil bilimciler bu konuyla ilgili görüşlerini ve tasniflerini şu şekilde ifade etmişlerdir: “L. Bloomfield de (1933: 435) pek çok anlam değişikliğinde kullanım sıklığındaki artış ve düşüşün rol oynadığı kanaatindedir: Pek çok semantik değişiklikte rol oynayan faktör kullanım sıklığındaki artıştan kaynaklanan özel bir durumdur, çünkü doğrusunu söylemek gerekirse, bir şeklin hemen hemen her ifadesi yeni bir durumla ortaya çıkar ve bu yeniliğin derecesi belirli ölçülere dayalı değildir. Aslında diller bu açıdan farklılaşır ve bu tam olarak semantik değişiklik çalışmalarında bizi ilgilendiren, bir şeklin yeni bir anlama yayılışıdır.” (Erol, 2018: 63). “Ullmann (1972: 192-195) ise, anlam değişmelerini kolaylaştıran faktörler olarak nesiller arasında devamlılığın yok olması, anlamdaki belirsizlik, kullanım sıklığının azalması, çok anlamlılık, bağlamdaki belirsizlik ve kelime yapısını verir.” (Erol, 2018: 63). “Anlam değişmeleri yalnız eşya ve olaylara değil, aynı zamanda tasavvur ve inanışların değişmesine de racidir.” (Üçok, 1947: 74; Erol, 2018: 64). “P. Guiraud (1984: 44-54), anlam değişmelerini Stern ve Ullmann’ın ruh bilimi açısından yaklaşımına dayanan bakış açılarına göre iki şekilde ele alır. Stern’e göre anlam değişmeleri, dil içi ve dil dışı değişmeler olmak üzere iki grupta incelenir.” (Erol, 2018: 66).“Dil içi değişiklikler dili doğrudan doğruya etkiler. Bunlar dizge içindeki adın veya anlamın gerçekten değişmesine yol açar.

Stern (Guiraud, 1984: 44-49), dil içi değişiklikleri üçe ayırır:

a) **Kelime bağıntısının veya adın yer değiştirmesi:** Bunlar da kendi içinde ikiye ayrılır:

i. **İlk grup birleşim, bağlaşıklık, ses analojisini kapsar.**

“**Birleşim**: Bir birimin, dilin dizimsel boyutundaki öbür birimlerle kurduğu bağıntı; bu türlü bağıntıdan kaynaklanan birleşmedir.” (Vardar, 1998: 49).

“**Bağlılaşık**: Ses biliminde, iki yanlı, orantılı ve eksik ögeli karşıtlık bağıntısı içinde bulunan ses birim çiftleri için kullanılır (Türkçede /t/ ve /d/).” (Vardar, 1998: 35).

“**Ses analojisi**: Dildeki bazı kelimelerin örnek alınması ve yakıştırma yolu ile onlara benzetilerek yeni kelimeler türetilmesi.” (Korkmaz, 1992: 168).

ii. “İkinci grup kısaltmayı kapsar. Bir kelimeyi kısaltma güdükleme, kelime grubunu kısaltma ise eksiltme olarak adlandırılır.

b) Gönderge bağıntısının ya da anlamın yer değiştirmesi: Bu da kendi içinde ikiye ayrılır:

i. Adlandırma (birleştirme ve türetme, amaçlı aktarım, mecaz).

ii. Aktarım (amaçsız).

c) Kelime ile konuşan bireyler arasındaki kişisel bağıntının yer değiştirmesi: Bu da ikiye ayrılır:

i. Değişim/değiş: Söz zincirinde yer alan ögelerin yer değiştirmesi.

ii. Uygunluk: Bazı dillerde yan cümledeki fiilin zamanının temel cümledeki fiilin zamanına uyması.” (Erol, 2018: 66). “Stern dil dışı değişimleri ise nesnel, mantıksal ve kişisel olmak üzere üçe ayırmıştır. (Erol, 2018: 66).

“S. Ullmann’a (1972: 211-227) göre anlam değişimleri anlamlar ve adlar arasındaki ilişkiye dayanır. Bu ilişkiye göre Ullmann anlam değişmelerini dört grupta inceler:

1. Anlamlar arasındaki benzerlik yoluyla gerçekleşen değişmeler (deyim aktarmaları/metafor). Ullmann (1972: 212-217), bunları da dört grupta inceler: **a)** insandan doğaya aktarmalar, **b)** doğadan insana aktarmalar, **c)** somuttan soyuta aktarmalar, **d)** doğadaki varlıklar arasında aktarmalar.” (Erol, 2018: 67).

2. “Anlamlar arasındaki bitişiklik yoluyla gerçekleşen değişmeler (ad aktarması). Bunları da Ullmann (218-220), mekan ilişkisiyle ad aktarmaları, zaman ilişkisiyle ad aktarmaları, parça-bütün ilişkisiyle ad aktarmaları, içeren-içerik, kaşif-keşif, mucit-icat vb. gibi ilişkilerle ad aktarmaları olarak tasnif eder.” (Erol, 2018: 67).

3. “Adlar arasındaki benzerlik yoluyla gerçekleşen değişmeler (**halk etimolojisi**). Ullmann (1972: 221), bunların seslerin benzerliğinden ve anlam arasındaki ilişkinin kaybolmasından kaynaklandığını belirtir.” (Erol, 2018: 67).

4. “Adlar arasındaki bitişiklik yoluyla gerçekleşen değişmeler. Bu da yan yana kullanılan kelimelerin birbirini anlam bakımından etkilemesiyle gerçekleşir. En yaygın şekli **eksiltmedir**.” (Ullmann, 1972: 222; Erol, 2018: 67).

“Anlam değişmelerini bu dört grupta inceleyen Ullmann (1972: 223), bunlar dışında, pek çok değişikliği birden yaşayan kelimelerin de varlığına dikkat çekerek, karmaşık değişikliklerin bulunduğunu ekler. Ullmann’a (1972: 227-235) göre bu değişmeler sonucunda, kelimenin anlamı genişler, daralır, iyileşir veya kötüleşir.” (Erol, 2018: 67).

“L. Bloomfield (Bloomfield, 1933: 15-157; Palmer, 1981: 9) ise anlam değişmelerini daralma, genişleme, deyim aktarması, ad aktarması, komşuluk, abartma, bozma ve yüceltme şeklinde tasnif etmiştir. Bloomfield’in bu tasnifi de esasında Stern ve Ullmann’ın tasniflerine dayanmaktadır. Aynı anlam olayları dikkate alınmıştır. Fakat farklı bir düzen ve tanımlama seçilmiştir.” (Erol, 2018: 67).

Karaağaç, anlam değişmeleri ile ilgili olarak önce, değişme nedenleri üzerinde durmuş daha sonra anlam değişme yolları ile ilgili bir tasnif ortaya koymuştur. Anlam değişmelerinin nedenlerini, yer, zaman ve eksik öğrenme başlıkları ile üç gruba ayırmıştır. Anlam değişme yollarını da şu tasnifle açıklamıştır:

1. “**Düz Anlam**

2. **Yan Anlam**

a. *Benzerlik İlişkisine Dayalı İğretilemeli Anlam*

b. *Komşuluk İlişkisine Dayalı İğretilemeli Anlam*

c. *Kültürel ve Kurgusal Bir İlişkiye Dayalı İğretilemeli Anlam*

c.1. **Anlam Genişlemesi**

c.2. **Anlam Daralması**

c.3. **Anlam İyileşmesi**

c.4. **Anlam Kötüleşmesi**

c.5. **Tabu Söz**: Korku telkin eden veya kutsal sayıldığı için kullanımından kaçınılan söz tabu sözdür. Bu söz yerine, genellikle bu sözün eş veya zıt anlamlısı olan bir başka söz kullanılır.” (Karaağaç, 2013: 44).

c.6. “**Eksiltme**”: Söz dizimi kaynaklı bir anlam değiştirme olayı olarak, iki sözden oluşan herhangi bir söz öbeğinin bir ögesinin eksiltilmesiyle elde edilir ve kalan tek söz, söz öbeğinin anlamını taşır.” (Karaağaç, 2013: 46).

c.7. “**Abartma**”: Varlığı ve varlığın gerçekleştirdiği olayları gerçek boyutlarının ötesine taşıma, abartma olarak bilinir. Burada, bir varlık, büyütme veya küçültme ilişkisiyle, bir başka varlığa gösterge olur.” (Karaağaç, 2013: 46).

c.8. “**Meslek Dili**”: Herhangi bir mesleğe ait olan dil kullanımı, meslek dili olarak bilinir. Ortak ve ölçünlü dilde kullanımları pek yaygın olmayan terim sözlüklerine veya sözlerin terim anlamlarına dayalı dil kullanımı, meslek dilidir.” (Karaağaç, 2013: 47).

c.9. “**Argo**”: Geniş anlamıyla argo, ortaklaşa kullanılan ölçünlü dilin dışında kalan her türlü dil kullanımıdır. Dil kullanımında tek amaç vardır: İletilmek istenilen bilginin karşı tarafa dökmeden samadan taşınması. Bu amaç dışında kalan, anlam taşımayı arka plana atan her türlü dil kullanımı, argodur.” (Karaağaç, 2013: 48).

c.10. “**zel Ad ve Terimlerin Genelleştirilmesi**”: Bu olay ansiklopediden sözlüğe giden yoldur. Özel ad, işaret ettiği varlığın herhangi bir özelliğinin herkesçe bilinir olması noktasında, genel ad haline gelebilir. Genel adların özel ada dönüşmesinin ters yönlü bir eşi de vardır.” (Karaağaç, 2013: 55).

c.11. “**Dilbilgiselleme**”: Asıl biçim birimlerinin bağlı biçim birimi haline gelişleri, dilbilgiselleme olarak bilinir.” (Karaağaç, 2013: 57).

c.12. “**Telmih**”: Bir toplumun tarihinde yer almış bir durum veya olayın belirgin özelliğiyle, başka durum ve olaylar için de kullanılmasıdır. Telmih göstergesinde, yeni durum veya olay, gösteren; eski durum veya olay ise, gösterilendir (Karaağaç, 2013: 58).” (Karaağaç, 2013: 35-62).

10.1. Anlam İyileşmesi

Anlam iyileşmesi, kötü anlam taşıyan bir kelimenin, iyi bir anlam taşımaya başlaması olayıdır. Yani göstergenin önceden taşıdığı anlamda bir iyileşme olması durumudur. “Anlam iyileşmesinin Türkçede ilginç örnekleri vardır: Eski Türkçede, daha VIII. yüzyılda yabız biçiminde ve 'fena, kötü, perişan' anlamlarında geçen bugünkü yavuz, XV., XVI. yüzyıllara kadar bu anlamlarını korumuş, daha sonra 'iyi, güzel, gcl, etin' anlamlarına gelmeye başlamıştır. Türk donanmasının ünlü zırhlısına bu adın verilmesi yeni anlamın benimsendiğini göstermektedir. Bugün batı Anadolu ağızlarından kuzey

ve doğu Anadolu ağızlarına kadar, yaygın bir biçimde ' iyi, güzel, yiğit, mert, becerikli, çalışkan' anlamlarında kullanılan sözcüğün 'sert, keskin, yabanıl ' anlamları da eski anlamlarının uzantısı olarak kimi illerimizin dolaylarında yaşamaktadır (Bkz. Derleme Sözlüğü XI.). Aynı türden bir gelişmeyi, Eski Türkçede 'acı, eziyet, zahmet' demek olan emgek sözcüğünün bugün emek biçimiyle, bir işin gerçekleşmesini sağlayan beden ve kafa gücünü anlatır duruma gelişinde görüyoruz. Sözcük böylece, insanlarca değer verilen bir kavramı yansıtmaya başlayarak iyileşme göstermektedir.” (Aksan, 2006: 136).

10.2. Anlam Kötüleşmesi

Anlam iyileşmesinin tam tersi olarak tanımlanabilir. İyi bir anlama sahip olan bir sözcüğün, kötü veya kötüye doğru giden, bir anlam kazanmasıdır. Anlam kötüleşmesi, alıntılarda ve totemistik devirlerde fazlaca görülen anlam olaylarından biri olmuştur. Örtmecelerin arkasında da bu kötüleşme olayları vardır. Önyargılar da pek çok kelimenin anlamının kötüleşmesinde rol oynamıştır.“Farsçadan Türkçeye geçen “canavar” kelimesinde benzeri bir gelişme görülür. Bizde, önceleri, Farsçada olduğu gibi “canver, canvar: canlı hayvan” anlamında kullanılan sözcük bugünkü anlamını kazanırken bir anlam kötüleşmesine sahne olmuştur.” (Aksan, 2009: 216).

10.3. Anlam Daralması

Anlam daralması, önceden içerisinde birden çok anlam barındıran bir kelimenin, zamanla bu anlamlarından birini ya da birkaçını kaybetmesi olayıdır. “Anlam daralmasının en ilginç olan örneklerinden biri, bugün Türkçede oğul ve oğlan biçiminde kullanılan sözcüklerin (Eski Türkçede ogıl ve oğlan) başlangıçta 'evlat, çocuk' anlamına gelerek bu anlamını aşağı yukarı XVII. yüzyıla kadar korumuş olmasıdır. ' Küçük çocuk, bebek' kavramı ise aşağı yukarı aynı tarihlere kadar oğlancuk (oğlancık) sözcüğüyle karşılanmıştır. Oğul ve bunun çoğulu olduğu ileri sürülen oğlan'ın her iki cinsteki çocuk gibi, genel bir kavramı karşıladığı dönemlerde 'erkek çocuk' için un oğlan ya da irkek oğlan tamlamalarına rastlanması, bugünkü Türkçede kız oğlan kız 'bakire' sözünün bulunması, günümüzde Anadolunun kimi yörelerinde kızların bile oğul yavrum biçiminde sevilmesi bu anlam daralmasının sonradan gerçekleştirildiğini göstermektedir.” (Aksan, 2006: 133-134). “Başlangıçta şeftali, kayısı, zerdali, hatta

armut gibi meyvelerin ortak adı olan, Türkçe erük (erik) sözcüğü de belirgin bir daralmaya uğrayarak yalnız bir meyvenin (*prunus domestica*) adı olmuştur.” (Aksan, 2006: 134).

“Daralmaya uğrayan örnekler içinde birçok eylem de vardır: Bugün ölçünlü dilde 'zannetmek' anlamındaki “sanmak” Karahanlı döneminde 'saymak'la birlikte, 'düşünmek' demektir. Bugünkü dirilmek eylemi ise Eski Türkçede hem 'yaşamak', hem de 'öldükten sonra canlanmak' için kullanılıyordu; 'yaşamak' anlamının Türkiye Türkçesindeki diri sözcüğünde sürdüğünü görüyoruz.” (Aksan, 2006: 134). “Bugünkü ölçünlü dilde genellikle, uçan şeylerin bir yere inmesini anlatmak üzere kullanılan konmak çok eski, çokanlamlı ve Türkçede konşu (komşu), konuk, konuklamak, konak, konaklamak... gibi birçok türevi olan bir eylemdir. Köktürk yazıtlarında 'yerleşmek, yer tutmak' demek olan sözcük Uygur döneminde 'konmak, geceleme' demek iken Karahanlı döneminde hem kuşun bir yere inişini, hem de bir yere yerleşmeyi anlatıyordu. Bu örnekleri kolaylıkla artırabiliriz.” (Aksan, 2006: 134-135).

10.3.1. Özelleşme

Özelleşme, anlam daralmasının bir çeşidi olarak kabul edilir. Anlamlı herhangi bir birimin içeriğinin, daha genel bir kapsamdan daha dar bir kapsama geçmesiyle oluşan bir anlam olayıdır. “Genelleşme için yapılan bazı tanımlardan hareketle özelleşmeyi sadece cinsin tür adı haline gelmesi olarak değerlendirmemek, nesnelere ve hareketler arasındaki parça-bütün ilişkisini dikkate almak gerekir. Ayrıca, yine genelleşmenin tanımından ve bunun için verilen örneklerden hareketle özelleşmeyi, sadece genel bir adın özel bir ad haline gelişi olarak algılamak da doğru değildir. Böyle bir yaklaşım, bu anlam olayının kapsamını dar olarak ele almak olacaktır. Zaten yapı bakımından genel ad ile aynı olan özel ad, genel adın yanında değişik bir kategori oluşturur ve ad biliminin inceleme alanına girer.” (Ullmann, 1972: 77; Erol, 2018: 72).

10.4. Anlam Genişlemesi

Anlam genişlemesi, anlam daralması olayının tersi olarak düşünülebilir. Bir kelimenin karşıladığı anlam sayısının artması, o kelimenin anlam alanının genişlemesi anlamına gelir. “Bir gösterge, temel anlam olarak bir nesnenin, bir işin bir bölümünü, ya da bir

türünü gösterirken zamanla o nesnenin bütününü, bütün türlerini anlatır duruma gelirse buna anlam genişlemesi denmektedir.” (Aksan, 2009: 214).“Anlam genişlemesinin Türkçedeki örnekleri çok daha azdır; özellikle Türkiye Türkçesi döneminde genişlemelere daha çok rastlanmaktadır. Örneğin XI. yüzyılda 'düz ve alçak yer' demek olan ve Eski Anadolu Türkçesinde de bu anlamda görülen alan sözcüğü Ar. saha'nın yerine kullanılarak, onun etkisiyle 'iş, meslek, araştırma- inceleme konusu, uzmanlık' gibi çeşitli anlamlara gelmeye başlamıştır. Dal sözcüğünde de buna koşut bir gelişme olmuş, bilim, sanat, spor konularında, üzerinde çalışılan alanı anlatır duruma gelmiştir. Burada da Fr. branche sözcüğü etkili olmuştur. Anlam genişlemesinin ilginç bir örneği, Türkçe çevre sözcüğünde görülmekte, bir şeyin yakını, çevresini anlatan bu öge zamanla 'muhit, ortam, geometri terimi...' kavramlarını yansıtmaya başladıktan sonra son yıllarda İng. environment, Fr. environnement sözcüklerinin anlam etkisiyle içinde bulunulan doğal yapıyı belirtmek üzere de kullanılarak bu anlamla yaygınlaşmıştır. Ayrıca İng. ecology, Fr. Ecologie'yi karşılamak üzere çevrebilimi terimi de genelleşmiştir.” (Aksan, 2006: 135).

10.4.1. Genelleşme

Genelleşme, anlam genişlemesinin bir alt türü olarak kabul edilen bir kavramdır. Bu kavramla ilgili olarak kesin yargılara ulaşılamasa da kimi dilciler tarafından varlığı kabul edilmiş ve anlam genişlemesiyle olan ilişkisi açıklanmaya çalışılmıştır. Bir özel adın, bir tür adına ya da bir sığata dönüşmesiyle genel bir anlam taşımaya başlaması durumuna genelleşme denir. Bazı dilciler bu durumun, özel ad ve genel ad arasındaki ilişki açısından tanımlanmasının eksik bir tanım olacağını ifade eder. Konuya dair örnek vermek gerekirse: “Örneğin günlük yaşamda çok geçen ve Türkçede dizel olarak kullanılan motor türü, bunu bulan Alman mühendisi Diesel'in adından gelmekte, röntgen de X ışınlarını bulan Alman fizikçisi Röntgen 'in adının genelleştiğini göstermektedir. Zeplin (Zeppelin), giyotin (Guillotine) yine özel adlara dayanmakta, konyak (Cognac), şampanya (Champagne) da yapıldıkları bölgelerin adlarını taşımaktadır. Don Kişot (Don Quichotte) ve Don Juan (Don Juan) adları ise (ilki roman kahramanı, ikincisi bir efsane kahramanı) zamanla birçok dile geçerek erkeklerin belli davranış ve tutumlarını yansıtan birer sıfat niteliği kazanmışlardır.” (Aksan, 2006: 91). “Bu anlam değişmesi türünde adların bazıları deyim aktarması ve bazıları da ad

aktarması yoluyla genelleşir. Deyim aktarması yoluyla genelleşenlerde benzer veya ortak yönler dikkate alınır. Mesela bir kişi veya yer adını, benzer kişi veya yerlerin bulunduğu bütüne verebilir. Ad aktarması yoluyla genelleşenlerde mucit-icad, kaynak-ürün gibi ilişkiler söz konusudur.” (Erol, 2018: 74).

10.4.2. Mecazlaşma

Mecazlaşma, bir kelimenin ya da bir kavramın, genel kabul gören anlamının dışında başka bir anlama gelecek şekilde kullanılması olayıdır. Bunda kimi zaman benzetmenin etkisinin olduğu da görülmektedir. Anlam bilimcilerin üzerinde durduğu önemli konulardan biri olan mecazlaşma olayı, benzetmenin dışında çeşitli etkenlere de bağlanmaktadır “Çeşitli dil birliklerinin farklı yer ve zamanlarda, farklı ortamlarda kullanılmaları dillerin anlam yapısında dal anlamları, mecaz anlamları ortaya çıkarır.” (Bloomfield: 1933: 426; Erol, 2018: 74). Bunlar:

1. Komşuluk
2. Eksiltme
3. Tabu ve Örtmece
4. Argo (Erol, 2018: 74). Mecazlaşma, bir dilin ne kadar zengin bir dil olduğunu gösteren anlam olaylarından biridir. Bir dilde, mecaz anlam ve anlatım içeren öge ne kadar çoksa, o dil, o derece zengin bir dil demektir.

10.5. Başka Anlama Geçiş/Anlam Kayması

Bir kelimenin, önceden taşıdığı anlamdan farklı bir anlam taşımaya başlaması olayıdır. Bu anlam olayının oluşmasında, somutlaştırma, aktarma, benzetme gibi olayların etkisi büyüktür. Başka anlama geçiş yani anlam kayması olayı, üç gruba ayrılarak incelenmiştir. Yakın anlama geçiş, uzak anlama geçiş ve zıt anlama geçiş başlıkları altında değerlendirilen anlam kayması olayının en önemli özelliği, bu anlam olayının çok uzun yıllar içinde gerçekleşmesidir. “Örneğin eskiden yalnızca 'duman' anlamına gelen, tüt- kökeninden tütün sözcüğü, yakılarak içilen bitkinin Türkiyede yaygınlaşmasından sonra (XVI. yz.dan sonra olmalıdır) yalnızca bu bitkiyi anlatır duruma gelmiştir. Sakınmak eylemi, Eski Türkçede 'düşünmek, üzerinde durmak, kederlenmek' anlamında iken bugün 'bir şeyi yapmaktan uzak durmak, yapmamak için önlemler almak, korumak' anlamlarını almıştır. İlginç bir örnek de Eski Türkçe

dönemindeki üzme eyleminin 'kırmak, kesmek' (Dede Korkut'ta 'koparmak') demek iken ve bu anlamı değişik lehçelerde sürerken bugünkü Türkiye Türkçesinde yalnızca 'üzüntü vermek' anlamını almış olmasıdır. Ucuz sözcüğü de Eski Türkçedeki 'kolay, değersiz, hakir' anlamından bugünkü anlamına geçmiştir.” (Aksan, 2006: 135).

10.6. Anlam Değişmelerinin Nedenleri, Süresi ve Gelişimi

Anlam değişmelerinin, pek çok nedeni vardır. Benzetmeler, aktarmalar, mecaz anlatımlar gibi dilsel nedenlerle birlikte, toplumsal-kültürel nedenler de bu değişmelerde etkilidir. Anlam değişmelerinde ruhsal etkiler ve dilsel etkiler oldukça önemli bir yer tutar. İkisinin de ortak bir şekilde etki ettiği kısım ise, aktarmalardır. Çeşitli somutlaştırmalar, güzel adlandırmalar, kolay söyleyişi tercih etme ve terbiyelilik çabaları da değişmelere yol açan etkenlerdendir. Diğer bir etken ise, sosyal ve kültürel değişmelerin dile yansmasıyla ortaya çıkar. Sözcüklerin kullanım yerleri, alanları değişerek, farklı anlamlar kazandığını söylemek gayet doğaldır.

Süre, kısmına gelindiğinde ise, bir kelimenin anlamının değişmesi ve o anlamın toplum tarafından kabul görerek dile yerleşmesi uzunca bir zaman almaktadır. Uzunluktan kast edilen şeyin de birkaç yüzyıl olduğunu belirtmek gerekir. Fakat burada değinilmesi gereken bir nokta daha vardır. O da, bir toplumda çok kısa süre içerisinde çok hızlı değişimler ve gelişimler olduysa, anlam değişmelerinin de o oranda hızlı bir şekilde gerçekleştiği görülmektedir. Türk Dil Devrimi süreci içinde gerçekleşen pek çok değişim bu duruma örnek olarak gösterilebilir. Dil açısından bahsedilmesi gereken bir diğer konu da, anlam değişmeleri açısından dilin ağız ve lehçelerinin durumu konusudur. Yazı dilinde meydana gelen çeşitli değişmelerin, lehçe ve ağızlara çok fazla yansmadığı görülür. Eski ve yerleşik anlamların kullanımını uzun yıllar devam eder.

“Bir dildeki anlam değişmelerini inceleme art zamanlı bir çalışmayı gerektirmektedir. Çünkü başlangıçta eş zamanlı olan, bir dilin belirli bir yer ve zamanındaki farklılıklarının bütünü, art zamanlı farklılıkları/değişiklikleri, yani dilin tarihindeki ses ve anlam değişikliklerini meydana getirmektedir.” (Erol, 2018: 85). “Son yıllarda dil biliminde art zamanlı anlam bilimi konusunda çok önemli üç gelişme ortaya çıkmıştır:

a) Bazı anlam alanlarının tarihini izlemede yapısal prensiplere başvurma.

b) Bir dilin kelime hazinesinin tarihinin, bu dili konuşan insanların sosyal, ekonomik ve kültürel tarihinden bağımsız olarak incelenmesinin imkânsız olduğuna dair prensibi uygulama.

c) Art zamanlı değişikliklerle diyalekt değişikliklerinin ayrılmaz olduğunu anlama.” (Lyons, 1977 II: 620; Erol, 2018: 85).“Anlam bilimi açısından yapılacak art zamanlı bir inceleme yazının tarihiyle sınırlıdır ve bu tarih, dilin tarihi göz önünde bulundurulduğu oldukça yakın bir tarihtir. Bu yüzden “Elde mevcut olan en mükemmel kayıtlardan bile, tarihî değişim ismini hak eden bazı değişikliklerin tam olarak nerede başladığını belirlemeyi başaramayız.” (Bloomfield, 1933: 369; Erol, 2018: 85).

“Bütün bu bilgilerin ışığında araştırmacılar anlam değişmelerinin sebeplerini çeşitli şekillerde tasnif etmişlerdir. Ancak bu tasniflerin tamamı K. Ahanov (1993: 106-107)’un da belirttiği şu iki grupta toplanır:

1. Dil içi sebepler,
2. Dil dışı sebepler.

Ahanov, dil dışı sebepleri beş grupta incelemiştir:

1. Kavramın maddi şekli olan kelime, düşüncenin gelişmesiyle ilişkili olan kavramın gelişmesini de gösterir. Düşüncenin gelişmesine bağlı olan değişme süreçleri, mesela somuttan soyuta, özelden genele dönüşme ve kavramın ayrımlaşması kelime anlamının gelişmesini mutlaka ki etkilemiştir.
2. Kelimenin kullanım sahasının değişmesi, mesela bir sahadan başka bir sahaya geçmesi anlamının değişmesine etki eder. Eğer kelime geniş bir sahadan, dar veya özel bir sahaya, mesela halkın söz varlığından özel dil bilimine geçince, o kelimenin anlamı da özelleşir ve belirli bir kavramı bildiren terimlik anlama sahip olur.
3. Kelime anlamının, toplumun gelişmesi, iletişim ve üretim yönteminin gelişmesiyle bağlı olarak değişip çeşitlenmesi söz konusudur.
4. Kelime anlamının, işlevsel anlam yasasına bağlı olarak da değişmesi mümkündür. İşlevsel anlam yasası nesnelere görev birliğine dayanır. Bir nesne veya araç, başka bir nesne veya aracın görevini gördüğünde, ikincisi işlev birliğine göre, başlangıçtaki nesnenin veya aracın adıyla adlandırılır.

5. Toplumun gelişmesi sonucunda, yeni öğrenilen nesne ve durumları adlandırma, değişik yöntemlerle mesela söz anlamının değişmesi, yani sözün yeni anlama sahip olması biçiminde de gerçekleşebilir.” (Erol, 2018: 86).

“Dil içi sebeplerin çok çeşitli olduğunu söyleyen Ahanov (1993: 107-108), bunların hepsinin temelde şuna dayandığını belirtir: “Kelime tek başına değil, genellikle başka kelimelerle sürekli bir ilişki içinde yaşamını sürdürür. Dilin sözlüğü, dağınık sözlerin düzensiz topluluğu değildir. Bütün kelimeler toplanıp, birbiriyle ilişkiye girerek dilin leksiko-semantik sistemine katılır. Bu ilişki iki yönlü olabilir: Dilin leksiko-semantik sistemine katılan yeni kelimeyi veya anlamı, söz varlığında bulunan kelimeler etkileyebileceği gibi, söz varlığında bulunan kelimeleri, yeni kelime veya anlam da etkileyebilir.” (Erol, 2018: 86).

11. TÜRKÇE BİTKİ ADLARININ ADLANDIRILMASI VE TÜRKÇE BİTKİ ADLARINDA ANLAM OLAYLARI

adamotu/ çavşır otu: “Patlıcangillerden, geniş yapraklı, kötü kokulu bir bitki, kankurutan, adamkökü (Türkçe Sözlük, 2005: 20). Hakkında çeşitli inanışlar bulunan adamotu, ismini şeklinden almaktadır. Görüntü itibariyle insana benzemesinden dolayı adamotu olarak bilinen bu ota Anadolu'da hayvancılıkla uğraşan bazı yörelerde "çavşır" adı verilmiştir. Araştırma yaptığımız sahada, bu isimle ilgili bir bilgi bulamamış olsak da; çavşır adının, bu otun çıkarmış olduğu ses dolayısıyla verilmiş olduğu kanaatindeyiz.” (Özkan, 2012: 58).

adruk (ayruk): “Clauson’un (1972: 65) açıklamaları şöyledir: “adır-‘tan türemiş edilgen isim; krş. Adrık; temelde “bölünmüş ayrılmış”, bundan genellikle “farklı, başka” ve özellikle “-den farklı, (diğerlerinden) üstün” anlamlarına geliyor (Erol, 2018: 134). Sonra kelime “ayrık” otu ifadesiyle yeni bir anlam daha kazanıyor. Buğdaygillerden, kökü hekimlikte idrar söktürücü olarak kullanılan yabani bir bitki.” (Türkçe Sözlük, 2005: 163). “Ziraatla uğraşan çiftçilerin yakından tanıdığı ayrık otu, kökü toprağın derinliklerine inebilen, aynı zamanda çok geniş bir alana kanca atarak yayılan yabani bir bitkidir. Mahsullerin köklerini sarıp, büyümesini engelleyen bu ot; tarladan kolay kolay temizlenemediğinden, çiftçiler için sıkıntı verici, zararlı bir ottur.

Şekil itibariyle bir gövdeden, ayrı ayrı kök salarak toprağın altında farklı yönlere doğru gelişir.” (Özkan, 2012: 71).

ahlat: “Kamus-ı Türkî ’de 2, Türkçe Sözlük’de 3 anlamı vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→2, 2→1 şeklindedir. 2→1: Türkçe Sözlük’ye “gülgillerden, kendi kendine yetişen, üzerine armut aşılana, yaban armudu, dağ armudu (pirus piraster)” anlambirimciklerinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 3. anlamın “ argo. kaba adam, yol iz bilmez kimse” argolaşmasıyla sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 36).

akağaç: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Kamus-ı Türkî ve Türkçe Sözlük’de Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’ye “gürgengillerin beyaz kabuklu bir türü (zelkova carpinifolia)” anlambirimciğinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 36).

ak pelin: “Bu sözlükbirim Türkçe Sözlük’de tek anlam “pelin” ile açıklanmıştır. Bu noktada “pelin” sözlükbirimine gidilmiş ve karşılaştırma Kamus-ı Türkî’de “ak pelin” ile Türkçe Sözlük’de “pelin” arasında yapılmıştır. Bu karşılaştırmada eşleşen birer anlam dikkate alınmıştır. Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’e “yapraklarında ve bölümlerinde çok acı, kokulu bir madde bulunan, hekimlikte kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki, pelin otu, acı pelin, akpelin” anlambirimciklerinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 37-38).

alıç: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’de “akdiken” anlambirimciğinin eksilmesi ile eşleşmede anlam daralması olmuştur. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “bu ağacın mayhoş yemişi” söz eksiltme yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 39).

andız: “Kamus-ı Türkî ’de 2, Türkçe Sözlük’de 3 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1, 2→3 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’e “yaprakları dikenli olan”

anlambirimciğin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. 2→3: Türkçe Sözlük'e "otun kökü" anlambirimciğinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük'de 2. anlamın "servi ağacı" halk ağzına geçmesi ile sözlükbirimde anlam genişlemesi oluşmuştur. Türkçe Sözlük'de 2. anlamın halk ağzına geçtiği belirtilmemiştir." (Küçük, 2012: 41).

ardıç: "Servigillerden, güzel kokulu yapraklarını kışın da dökmeyen, yuvarlak karayemişleri ilaç olarak kullanılan bir ağaççık." (Türkçe Sözlük, 2005: 116). "Ardıç, bütün Türk dünyasında tanınan, saygı duyulan, tanrı tarafından dikildiğine inanılan kutlu ağaçlardandır. Orta Asya'da "arça", "arçın" olarak da adlandırılan ardıç; temizliğin ve kutsallığın en önemli sembolüdür. Ateşle yapılan temizliği ve kötü ruhların kovulmasını ifade eden ardıçtan; şeytana, kötü ruhlara, insanlara ve hayvanlara gelen hastalıklara karşı tütsü yapılarak istifade edilir." (Ergun, 2004: 224-226; Özkan, 2012: 7).

arpa: Arpa (*I*, 123-18). "Türk tahıl kültürü içerisinde önemli bir yere sahiptir. Dayanıklı bir bitki olması ve birçok yerde yetiştirilebilir olması buna temel teşkil eder. "Oğuzlar, buğdaya aşlık derdi. Çünkü Oğuzlar, yemeklerini buğday ile yapıyorlardı. Oğuzlar artık, darı, çavdar ve arpa kültürü gibi çağları çoktan aşmış ve 'buğday çağı' gelişmesine erişebilmişlerdi." (Ögel, **a.g.e.**, c. II, s. 144). Bu nedenle her ne kadar mutfak kültürünün önemli bir parçası olsa da daha çok at yemi olarak *arpa* sözcüğüne rastlamaktayız." (Yılmaz, 2006: 94-95).

azgan: "Kelimenin anlamındaki gelişmeyi Clauson (1972: 283) şöyle açıklamıştır: "az- 'tan daimî hareketin adı; asıl anlam "daimî olarak yanlış yolda giden", fakat pratikte normal olarak bir çalı ismi olarak kullanılıyor "yabanî gül, yabanî çalı" vb.". 11. yy.'a has olan bu kelimedeki anlam olayı dikkat çekicidir. Burada doğaya aktarma söz konusudur. Bu aktarma sonucunda bir anlam genişlemesi, hatta yakın anlama geçiş meydana gelmiştir. Divanü Lugati't-Türk: Kuş burnu, yaban gülü; ağaçların en kötüsü olup gül gibi sarı, beyaz çiçekleri olan bir ağaççık, küpe gibi meyvaları olur. Kutadgu Bilig: Yaban çiçeği." (Erol, 2018: 171).

başak: “Clauson’un “1 baş’ın küçültme şekli; asıl anlam ‘küçük baş’, ilk önce spesifik olarak ‘ok ucu’, daha sonra ‘buğday başağı’ vs.” şeklindeki açıklamaları kelimenin bir anlam genişlemesi hadisesi geçirdiğini göstermektedir (Clauson, 1972: 378; Erol, 2018: 184). Kelimenin yapı ve anlam gelişimini H. Eren şöyle açıklamaktadır: “başak: ‘arpa, buğday gibi ekinlerin, tanelerini taşıyan başı’. ‘Anadolu ağızlarında tarlalarda kalmış veya dökülmüş başak’ olarak da kullanılır. Orta Türkçede başak ‘okun veya kargının ucuna geçirilen demir, temren’ olarak geçer. Sonraki dönemlerde ‘ekin başı, başak’ anlamını almıştır (Eren, 1999: 43; Erol, 2018: 184). Divanü Lugati’t-Türk: Okun ve mızrağın ucuna geçirilen demir, temren; ok temreni, ok başağı. Türkçe Sözlük: **başak (I):** Ürün toplandıktan sonra dal ve sap üzerinde kalmış olan artıklar. **başak (II):** Okun ucundaki sivri demir, temren.” (Erol, 2018: 184). “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’e “arpa, yulaf, buğday vb.” anlambirimciğinin eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “tarlalarda, bağlarda dökülmüş veya tek tük kalmış ürün” halk ağzına geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 53).

bostan: “Kamus-ı Türkî’de 2, Türkçe Sözlük’de 3 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1, 2→3 şeklindedir. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “kavun, karpuz bahçesi” ad aktarması [parça-bütün] yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 60).

boy: “Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü’nde ‘boya, renk’ olarak geçen bu kelimenin anlamı daha sonraki yüzyıllarda ‘poy otu, çemen otu’dur. Belki de başlangıçta ‘boya, renk’ anlamına gelen bu kelime zamanla adı olduğu otun boya çıkarıcı özelliği olması ve bu özelliğinden dolayı bir yiyecekte, çemende kullanılmasından dolayı yeni bir nesneye ad olmuştur. Clauson da (1972: 384) kelimenin anlamını ‘çemen’ olarak vermiştir. Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü: Boya, renk. Divanü Lugati’t-Türk: Yenilen bir ot, poy otu (Oğuzca). Türkçe Sözlük: Tohumu pastırma çemeninin yapılmasında kullanılan bir bitki.” (Erol, 2018: 741).

buğday: “*Buğday*.(III, 240-6). Tarıg, darı, budgay ve Oğuzlar arasında aşlık da denilen buğday Türk mutfak kültürünün vazgeçilmez ürünlerinden biridir. Buğdaydan yapılan yemek adları da oldukça fazladır. Bunun dışında buğdayın ekmeğin ham maddesi olduğu da unutulmamalıdır.” (Yılmaz, 2006: 91-92). “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “bu bitkinin başaktan ayrılıp öğütülmesiyle elde edilen tanesi” ad aktarması yoluyla [bütün-parça] yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 62)

burçak: “*Burçak*. (I, 466-7).Günümüzdeki anlamının yanı sıra “burçak” sözcüğü benzetme ilgisi kurularak ter taneleri için de kullanılmıştır. Bu benzetmede ter tanelerinin burçak tanelerine olan benzerliği esastır.” (Yılmaz, 2006: 93). “Bahaeddin Ögel’e (1991b: 169) göre kelime başlangıçta, Uygur Türklerinde baklagillerin hepsi için kullanılan bir kelime idi. Daha sonra 11. yy.da daha çok “fasülye” için kullanılmaya başlandı. Ögel’in bu sözlerine biz de katılıyoruz. Kelime Clauson’un da (1972: 357) belirttiği gibi burmak “güzel kokmak”tan türemiş “güzel kokulu şey” anlamında genel bir anlama sahipken, biraz özelleşerek “baklagiller türünden şeyler” ve ardından biraz daha özelleşerek “fasülye” ve bazen de “bezelye” gibi bitkiler için kullanılmıştır. Ardından mecazî bir anlam kazanmış ve “dolu tanesi, ter tomurcuğu”gibi anlamlara gelmiştir. Kelimenin Eski Anadolu Türkçesindeki kullanımı için Ögel (1991b: 169) şu ifadeyi kullanıyor: “Burçak sözünün eski Anadolu terminolojisinde yalnızca “*vicia sativa*” için söylendiği de bir gerçek idi” Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü: Bezelye, burçak **Özelleşme** yoluyla anlam daralmasına uğramıştır.”(Erol, 2018: 114).

butık: “Kelimeyi “butı-‘tan somut isim, ‘(bir ağacın) dalı’, bazı genişlemiş anlamlarla.” şeklinde açıklayan Clauson (1972: 301-302)’un dışında şu anlamlarına da rastlanır. Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü: Budak, dal. Divanü Lugati’t-Türk: budak, dal; ağaç. Türkçe Sözlük: 1. Dal. 2. Şube, teferruat.” (Erol, 2018: 223).

çetene: “Kenevir otu (Baytop, 2007: 69). Lif veya tohumu için ekilen bu bitkinin yaprakları ve çiçeklerinden uyuşturucu madde elde edilir. Anadolu’da çetene, kendir vb. adlarla bilinir, tohumları ise kavru olarak çerez olarak yenir (Baytop, 2007: 170)

Türkülere konu olan bu kenevir otuna, görüntüsünden ziyade çıkardığı sestten dolayı çetene ismi verilmiştir.” (Özkan, 2012: 19).

çiğdem-çiğdem: “Tahminen çiğ’den türemiş isimdir. Etimolojik olarak nemli veya benzeri bir anlama gelmeli. ‘çiğdem, Crocus sativus’ anlamında yaşıyor (Clauson,1972: 414). Uygur Türkçesinde ‘bir bitki’ anlamıyla kayıtlı olan kelimenin temel anlamının ‘nemli’ olması gerektiğini söyleyen Clauson’un bu görüşü dikkate alındığında kelimenin anlamının genişlediği ortaya çıkar. Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü: çiğdem: bir bitki.” (Erol, 2018: 249).

çitlembik: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→2 şeklindedir. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 1. anlamın “karaağaçgillerden düz kabuklu, kerestesi sert ve dayanıklı bir ağaç, çıtlık, melengiç(celtis)” söz eksiltme yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 73)

çögür→çögür(I), çögür(II): “Bu sözlükbirim Türkçe Sözlük’de iki ayrı sözlükbirim olarak belirtilmiştir. Anlam eşleşmeleri; 1→1(II), 1→1(I) 1→1(II): Türkçe Sözlük’e “maydanozgillerden” anlambirimciğinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. 1→1(I) Türkçe Sözlük’e “kısa saplı” anlambirimciğinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük (II)’de 2. anlamın “tohumdan yetişmiş küçük fidan” benzetme yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012:74).

devedikeni: “Birleşikgillerden, yol ve tarla kenarlarında yetişen, 30- 100cm yükseklikte yetişen, dikenli ve pembe çiçekli ve çok yıllık bir bitki (Türkçe Sözlük, 2005: 513; Baytop, 2007: 90). Anadolu’da develer çok severek yediği için ‘deve dikeni’ adını alan bu bitki, yalnızca Türkler için değil, başka milletler için de önem taşımaktadır. Örneğin Hristiyan toplumlar için günahı, Hz. İsa’nın ıstırabını, kanaatkârlık ve kindarlığı sembolize etmektedir (Gezgin, 2010: 61) Bu bitkinin uzun ve dikenli görüntüsü Hz İsa’nın gerildiği çarım ve onun acıya tahammülü ile bağdaştırılmış olmalıdır.” (Özkan, 2012: 19).

ekin: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “kültür, hars” benzetme yoluyla uzak anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 89).

elma-alma-almıla: “Elma Türklerin çok eskiden beri tanıdıkları bir meyvedir. Alma veya almıla sözleri de Türkçedir. Bütün Türk ağzlarından başka, Moğol, Mançu ve Fin-Ugor dillerine de yayılmıştır. Göktürk devletinin batı kesimleri Batıya kaydıka, Türklerde bahçecilik daha da ilerlemişti. Bu sebeple Batı ve Doğu Türkleri arasında bazı deyiş ayrılıkları belirmeye başlamıştı.” (Ögel, a.g.e., c. II s. 280). Kaşgarlı elmaya Oğuzların *alma* diğeri Türklerin ise *almıla* dediğini belirtmektedir (173 D.L.T. c. I, s. 130). Günümüzde birçok elma çeşidi bilirse de Divânü Lûgati’t-Türk’te sadece “senkeç” (D.L.T. c. I, s. 455) adında küçük, tatlı bir elma çeşidi belirtilmektedir (Yılmaz, 2006: 48-49). **alma→elma:** “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→2 şeklindedir. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 1. anlamın “gülgillerden çiçekleri pembe veya beyaz bir ağaç” söz eksiltme yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 40). **1.**Gülgillerden çiçekleri pembe veya beyaz bir ağaç. **2.** Bu ağacın kabuğu parlak, sert, kırmızı, sarı ve yeşil renkte, kokusu hoş, tadı ekşi veya tatlı, kokusu gevrek, ufak çekirdekli meyvesi (Türkçe Sözlük, 2005: 629). Divanü Lûgat-it-Türk’te “alma- almıla” (Atalay, C.III, 2006: 272) şeklinde geçen elma, bütün Türk dünyası ve hatta komşu ülkelerde de aynı adla bilinmektedir. Elma, M.Ö. yaklaşık 6000 yılından bu yana Anadolu’da bulunmaktadır. Çatal Höyük kazılarında ilk tür olan yaban elmasının çekirdeklerine rastlanmıştır (Naskali, 2008: 2) Dünyada ise yaklaşık 6000 ila 6500 çeşidinin var olduğu ve bunlardan 460 türünün Anadolu’da yetiştirildiği söylenmektedir.” (Şimşek, 2008: 194; Özkan, 2012: 37-38). “Türkçe Sözlük’te elma, “Yurdumuzun her yanında yetişen, kabuğu parlak, sert, kırmızıdan yeşile kadar tüylü renkte, kokusu hoş, tadı ekşi ya da tatlı, dokusu gevrek, ufak çekirdekli bir meyvedir.” (Türkçe Sözlük, 1974:267) şeklinde tanımlanmaktadır. Kaynaklarda sengeç, senkeç adı verilen küçük, akı ve kırmızısı olan tatlı bir elmadan (Ögel, 1991) söz edilmesi; Orta Asya’da Almalığ adlı bir şehrin bulunması; ayrıca Alma-Ata gibi bir evliya makamının

varlığı (Ögel 1995, 474); Manas Destanı'nda Manas öldükten sonra karısının, babası Kara-Han'ın ülkesine giderken Elmalı dağ (Ögel 1995, 336) adlı bir yere ulaşması, Manas'ın kahramanı Kanıkey'in baba yurdunda yetişen elmaları "O yerin elmaları, Malakaçka inek memesi" gibi (Yıldız 1995, 476) diye betimleyerek iriliğiyle övmesi elmanın kültürümüzdeki yerinin izleridir. Dilimize şekliyle misket, ferik, hüyemez; tadıyla acı, ekşi, mayhoş, tatlı; rengiyle al, ak, kızıl, sarı, yeşil; memleketiyle Amasyalı, Niğdeli, Gümüşhaneli olan elma Türkçenin somutlama gücüyle adlandırılmakta ve tanımlanmaktadır. Halk kültürünün hemen her alanında elma, olağan ve olağanüstü yanıyla ele alınmış bir meyvedir. Elma Anadolu'da bolluk, bereket, üreme simgesidir. Sağaltma ve iletişim sembolüdür." (Altun, 2008: 262-263).

eñlik: "eñ 'yanak'tan türemiş somut anlamda isimdir. Divanü Lugati't-Türk'de "kırmızı allık" anlamıyla kayıtlıdır. Türkçe Sözlük'de 'boyacılıkta kullanılan kökü kırmızı bir ot' anlamıyla kayıtlı olması yakın anlama geçiş yaptığını gösterir: Divanü Lugati't-Türk: Kadınların yanaklarına sürdükleri allık. Türkçe Sözlük: Boyacılıkta kullanılan kökü kırmızı bir ot." (Erol, 2018: 742).

erük: "*Şeftali, kaysı, erik gibi meyvelere verilen genel bir addır; araları bir sıfatla ayrılır:*

"tülüg erük = seftali

"sarıg erük = kaysı, zerdali

"kara erük = erik" (I, 69-17). Bir göstergenin "gösterilen" yönü eskiye göre daralır, bir başka deyişle, sözcük, eskiden anlattığı nesnenin bir bölümünü, bir türünü anlatır duruma gelirse buna anlam daralması adı verilir." (Aksan, 1995: 337). "Türkçede anlam daralmasının bir örneği de "erük (erik)" sözcüğüdür. "Erük (erik)" sözcüğü eskiden şeftali, kaysı, erik gibi meyvelerin genel adyken günümüzde sadece erik meyvesinin adı olarak kullanılmaktadır. Bugün Anadolu'nun bazı yörelerinde kayısı için "erük" sözcüğünün kullanılmaya devam ettiğini de görmekteyiz." (D.S. c. V, s. 1778; Yılmaz, 2006: 50). "1. (<ET erük "meyve, yemiş"). 2. [Anlam daralmasına dayalı kültürel ilişkiyle eğretilme]: Gülgillerden, beyaz çiçekli bir ağaç (Prunus domestica). 2. [Anlam daralmasına dayalı kültürel ilişkiyle eğretilme]: Bu ağacın kabuğu ince, çeşitli

renklerde, mayhoş veya tatlı, eti sulu, tek ve sert çekirdekli meyvesi.” (Karaağaç, 2015: 350).

fasulye: “Kamus-ı Türkî ’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→2 şeklindedir. Anlam değişimleri; Kamus-ı Türkî’de 1. anlamın “maruf sebze ki tazesı kabuğuyla beraber kurusu tane olarak yenip mevâdd-ı mugazziyedendir. Barbunya, çalı, ayşekadın, yer fasulyesi vesair envayı vardır.” Türkçe Sözlük’de 1. “fasulyegillerden barbunya, çalı, ayşekadın, horoz vb. türleri bulunan bitki” ve 2. anlam “bu bitkinin sebze olarak yararlanılan yeşil ürünü ve kuru tohumları” ile ifade edilmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 96).

fındık: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 3 anlamı vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1, 1→2 şeklindedir. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 1. “kayingillerden, kuzey yarım kürenin ılık yerlerinde ve yurdumuzun genellikle Doğu Karadeniz bölgesinde yetişen, boyu 6-7 m, yaygın tepeli bir ağaççık (*corylus avellana*)” ve 2. anlamın “bu ağacın sert bir kabuk içinde bulunan yağlı, nişastalı bir ürünü” Kamus-ı Türkî’de 1. anlamın “maruf meyve ki katı ve sert bir kabuk içinde yuvarlak veya mustatilce bir lübbü vardır ve yabanî bostânîsi olur” ” ile ifade edilmesi ile anlam ayrılmış; Türkçe Sözlük’de 3. anlamın “*argo*. hileli zar” argolaşmasıyla sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012:99).

fişne→vişne: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’ye “gülgillerden” anlam birimciğinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “bu ağacın genellikle reçel ve şerbet yapılan, kırmızı renke ekşimtırak meyvesi, ekşi kiraz” ad aktarması [bütün-parça] yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012:100).

fulya: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’de “Gedik Ahmet Paşa tarafından getirilen” anlambirimciğinin eksilmesi ile eşleşmede anlam daralması; Türkçe Sözlük’e “bu bitkinin zerrin ve nergis

adlarıyla anılan güzel çiçekleri” anlam birimciğinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 101).

gelincik: “Yazın kırlarda, özellikle ekin tarlalarında yetişen, kırmızı ve otsu bitki, gün gülü (Türkçe Sözlük, 2005:742). Kırmızı olduğu için *gelin alı* da diyerek bahsettiği gelincik çiçeğinin, ismini aslında nereden aldığı anlaşılmaktadır. Ali F. Karamanlıoğlu gelincik hakkında yazdığı makalesinde de aynı noktayı vurgulamıştır. Günümüzde kullanılan beyaz gelinlikler, esasında Avrupa’dan gelmiş bir adettir. Eski Türk gelinlikleri kadife ya da benzeri kıymetli kumaşlardan yapılmış, renkli, çoğunlukla da kırmızı renktedir. Bu çiçeğe ad verilmesinde Karamanlıoğlu “*işte al bir ipek kadife gelinlik içinde nazlı bir gelin gibi boynunu bükmüş duran bu çiçeğe de, gelin kelimesine küçültme ve sevgi ifade eden -cik eki getirilmek suretiyle teşkil edilmiş gelincik kelimesinden daha uygun hangi isim bulunabilirdi?*” (Karamanlıoğlu, 1967: 660) diyerek milletin dil dehasının bulunduğunu söyler.” (Özkan, 2012: 20).

gül: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1, 1→2 şeklindedir. Anlam değişimleri; Kamus-ı Türkî’de 1. anlamın “maruf çiçek ki küçük ve dikenli bir ağaçta olup şeklinin ve kokusunun güzelliğiyle meşhur ve beyne’ş-şu’arâ bülbülün dil-dâdesi olmakla mütevâtirdir. Pek çok envayı vardır.” Türkçe Sözlük’de 1. “güllillerin örnek bitkisi” ve 2. anlam “bu bitkinin katmerli, genellikle kokulu olan çiçeği” ile ifade edilmesiyle anlam ayrışmış sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 110-111).

günebakan çiçeği/ ayçiçeği: “Ayçiçeği (Türkçe Sözlük, 2005: 812). Ülkemizde en çok Trakya Bölgesinde yetiştirilen, çekirdekleri kuruyemiş olarak tüketilen ve gıda sanayiinde kullanılan bir yağ bitkisidir. Bu uzun yağ bitkisinin altın sarısı renginde olan çiçek kısmı her daim güneşe dönüktür. Halk arasında bu nedenle günebakan adını alan bitkiyle ilgili Türk mitolojisinde pek bilgi bulunmamaktadır. Yunan mitolojisinde kul köle olmayı temsil eden günebakan; Çinlilerde ise ölümsüzlük sembolüdür.” (Özkan, 2012: 61).

günlük→günlük: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’de “buhur”, “kündür”, “lübân” eş ve yakın anlamlı sözcüklerdir.” (Küçük, 2012:111-112).

horozibiği: “Horozibiğigillerden, kırmızı çiçekleri horoz ibiğini andıran bir süs bitkisi.” (Türkçe Sözlük, 2005: 900; Baytop: 2007:135). “Horozun kırmızı ibiğine benzediği için bu adı alan bitki, Yunan mitolojisinde ölümsüzlük sembolü olarak kullanılır ve ölümsüz sayılan tanrıların tasvirlerinde yer alır. Efsaneye göre; herkesin ilgisini çekmek isteyen horozibiği, tanrıların ve insanların sadece onu seyretmelerini istemiş. Bu yüzden de çiçekler arasında en sevilen gülü çok kıskanmış. Ama gül tek mevsim açıp solarken, horozibiği dört mevsim açmaktan kendini alamazmış.” (Gezgin, 2010: 95; Özkan, 2012: 72).

ıhlamur: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 3 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1, 1→2, 1→3 şeklindedir. Anlam değişimleri; Kamus-ı Türkî’de anlamın “kerestesi güzel cilâ almakla marangozlukta istimal olunan ve çiçeği haşlanıp terlemek için içilen maruf bir ağaç ki çiçeği güzel kokar, şecer-i zîzîfûn”, Türkçe Sözlük’de 1. “ıhlamurgillerden, kerestesi beğenilen, büyük bir gölge ağacı”, 2. “bu ağacın güzel kokulu çiçeği” ve 3. anlam “bu çiçeğin kurutulup kaynatılması ile elde edilen içecek” ile ifade edilmesiyle anlam ayrılmış sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 122).

ısrırgan-ısrırgan: “Isırgangillerden, her tarafı sert tüylerle kaplı, tüyleri kırıldığında karınca asidi denilen çok kaşıntıverici bir madde çıkaran bir ot.” (Türkçe Sözlük, 2005: 915). “Türkçe’de ısrırgan kelimesindeki “ısrırmak”; dokunarak teni acıtmak veya kaşıntıvermek, dalamak anlamındadır (Gülensoy, 2007: 419). Anadolu’nun hemen her bölgesinde yetişen ısrırgan bitkisi gerçekten de vücutla teması hâlinde, kaşıntıverip yakarak tahrişe sebep olur.” (Özkan, 2012: 19-20). “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’de “hararet kabarcığı” anlambirimciğinin eksilmesi ile eşleşmede anlam daralması olmuştur.” (Küçük, 2012: 122).

iğde: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1, 1→2 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’e “kokulu, sarı çiçekleri olan” anlambirimciklerinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. 1→2: Türkçe Sözlük’e “zeytin biçiminde, kabuğu kırmızıya çalan renkte, beyaz unlu, tadı hoş” anlambirimciklerinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Anlam değişimleri; Kamus-ı Türkî’de anlamın “ekşi pistenek ağacı ve meyve ve çiçeği”, “Türkçe Sözlük’de 1. “iğdegillerden, kokulu, sarı çiçekleri olan, çalı biçiminde bir ağaç (elaegnus)” ve 2. anlam “bu ağacın zeytin biçiminde, kabuğu kırmızıya çalan sarı renkte, beyaz unlu, tadı mayhoş yemişi” ile ifade edilmesiyle anlam ayrılmış, sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 124-125)

incir-encir: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→2 şeklindedir. 1→2: Kamus-ı Türkî’de “tîn ki patlıcan, kavak, lop inciri gibi envai vardır” anlambirimciğinin eksilmesi ile eşleşmede anlam daralması, Türkçe Sözlük’e “yaş ve kuru olarak yenilen etli, tatlı yemişi” anlambirimciğinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Türkçe Sözlük’de “ballıdarı” eş anlamlı sözcüktür. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 1. anlamın “dutgillerden, asıl yurdu Akdeniz kıyıları olan, yaprakları geniş dilimli bir ağaç” söz eksiltme yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 127) “**1.** Dutgillerden, asıl yurdu Akdeniz kıyıları olan, yaprakları geniş dilimli bir ağaç (Ficus carica). **2.** Bu ağacın yaş veya kuru olarak yenilen etli, tatlı yemişi, ballıdarı. Birçok medeniyete ev sahipliği yapan Anadolu’da, incir kültürü çok eski çağlara dayanır. Yaprığı erkekliği, meyvesi dişiliği, sapından çıkan sütü ise doğurganlığı temsil eden incir, âdeta bir bereket sembolüdür (Gezgin, 2010:105) Kutsal kitaplarda da yer verilmiş olmasına bakılırsa meyvelerin en eskisi sayılabilir.” (Özkan, 2012: 39).

kabak: “*Kabak, yaş iken yemek yapılan bir sebze. (I, 382-5).* Günümüz Türk mutfağında kullanılan önemli sebzelerden biri de kabaktır. Kabak yemeğini Türklerin çok eski dönemlerde tanıdığını görmekteyiz. “Bu sözcük Clauson’a göre kab’ın küçültme biçimidir. Doerfer de Türkçe kap kökün küçültme biçimi olarak değerlendirebileceğini açıklamıştır.” (Eren, “Etimolojik Sözlük”, s. 199; Yılmaz, 2006: 55).

kavun-kagun: “‘Kagun’ sözü Türkçedir. Türkler kavunu, bilemediğimiz eski çağlardan beri tanıyordu. Türklerin büyük bir kültür eseri olan Kutadgu Bilig’de de ‘kagun’ sözünerastlamaktayız.”(Ögel, **a.g.e.**, c. II, s. 228). “Kagun” sözcüğü atasözlerinde de kullanılıyor olması kavun sözcüğünün çok eskiden beri Türkler tarafından kullanıldığının göstergesidir. Türkler kavun tarlasına “kagunluk” (D.L.T. c. I, s. 504) demektedirler. Yine kavun sahibi olmak anlamında “kagunlan-” (D.L.T. c. III, s. 206) fiilini; canı kavun istemek anlamında da “kagunsa-” (D.L.T. c. I, s. 280) fiilini kullanmaktadırlar.” (Yılmaz, 2006: 45-46)

karamuk: “İlk defa Kaşgarlı’da karşımıza çıkan bu kelimenin anlamı çeşitli benzetmelerle genişlemiştir. Kelimeyi kara’dan türemiş isim olarak gösteren Clauson (1972: 660) orijinal anlamının “burçak, darı tanesi” vb. olduğunu söylemiş ve Çağatay Türkçesi için şu anlamları sıralamıştır: “(1) ‘ekşi çilek gibi kırmızı renkli bir meyve’, (2) ‘buğdayda ortaya çıkan siyah tohum’ (3) mecazî ‘çocuklarda ortaya çıkan tehlikeli siyah noktalar.’. Kelimenin Osmanlı Türkçesindeki anlamları da şöyle verilmiştir: ‘karamuk: (1) burçak, (2) yabani erik, (3) sivilce, döküntü. Bütün bunlar kelimedede *mecazlaşma* yoluyla anlam genişlemesi olduğunu göstermektedir.” (Erol, 2018: 673-674).

karnabit:“Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1 Kamus-ı Türkî’de “lahanaya benzer bir sebze” anlambirimciğinin eksilmesi ile eşleşmede anlam daralması olmuştur.” (Küçük, 2012: 141)

kayın: “Kayıngillerin örnek bitkisi olan, 30-40 m boyunda, 2 m çapında, kışın yapraklarını döken, kerestesi beyaz ve değerli olan bir orman ağacı (Türkçe Sözlük, 2005: 1115). Aslına çeken şeyler için kullanılan “Kayına katılık, söğüde tazelik yakışır” (Atalay, C.I, 2006: 356) savı günümüze kadar gelen kayın kelimesi, Divanü Lûgat-it-Türk’te “kadhıng” ya da “kayıng” şekliyle geçmektedir (Atalay, C.IV, 2006: 248). Tanrının ağacı olarak bilinen kayın, Türk kültürünün en önemli ağacıdır. Tanrı kutunu taşıdığı için, bütün iyi ve koruyucu ruhların yeryüzüne inme yoludur. Bu yüzden de

yetiştği yerlerde insanlara ferahlık, mutluluk vererek, iyiliğe yönlendirir.” (Ergun, 2004: 196; Özkan, 2012: 14-15).

kekre: “Genellikle çiftlik hayvanları tarafından yenen ‘acı, veya keskin, bitki’ anlamındadır. Güney Doğu Türkçesinde “kekre” ‘çavdar mahmuzu anlamına gelir. Açık bir etimolojisi yok, belki alıntı bir kelimedir.” (Clauson, 1972: 712). “Kelimenin Kaşgarlı’da bir bitkinin adı olarak geçmesi ve Clauson’un verdiği ‘acı bitki; acı, keskin’ anlamlarından hareketle Revnak-ı Bustan’daki anlamın bitkinin tadından türemiş olduğu sonucuna varabiliriz. Divanü Lugati’t-Türk: Develerin yediği acı ot.Revnağ-ı Bustan: Acımtırak, ekşimsi tat.” (Erol, 2018: 335).

kendir: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “*sf.* kenevirde yapılmış (ad→sıfat)” sözcük türü değiştirerek dilbilgisel anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 147).

kesme/kanak: “Kıyılarımızda yaygın olarak bulunan, yuvarlak tepeli, 5m kadar boylu, her dem yeşil, yaprakları küçük ve kenarları testere dişli, çiçekleri yeşilimsi beyaz renkli olan bir süs ağacı, akçakesme (Türkçe Sözlük, 2005: 1146). Sütleğen gibi kesildiği ya da kırıldığı zaman içinden beyaz renkli bir sıvı çıkar. Fakat sütleğenden farklı olarak çıkan bu sıvı hemen donar. Donan beyaz maddeler toplanarak sakız olarak çiğnenir, ama bu sakızın uyuşturucu özelliği yoktur. Kanak esasında bir çeşit sakız ağacıdır. Kesilerek süt çıkarılmasından dolayı kesme; ya da içinden akan sıvının akışının kanama eylemine benzetilmesinden, kanayan anlamında, kanak adlarını almıştır.” (Özkan, 2012: 21).

kimyon: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri; 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’de “tohum” anlambirimciğinin eksilmesi ile eşleşmede anlam daralması; Türkçe Sözlük’e “Maydonozgillerden”, “50cm kadar yükseklikte”, “beyaz ya da pembe çiçekli”, “bir yıllık”, “güzel kokulu” ve “otsu” anlambirimciklerinin eklenmesi ile eşleşmede anlam genişlemesi olmuştur. Anlam değişimleri; Türkçe Sözlük’de 2. anlamın “bu bitkinin tohumundan elde edilen ve

baharat olarak kullanılan bir toz” ad aktarması [parça-bütün] yoluyla yakın anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Küçük, 2012: 154).

lahana: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-1 Türkî’deki “etle pişer” ve “dolması ve turşu ve salatası yapılıır” anlambirimciklerinin *eksilmesiyle anlam daralması*; Türkçe Sözlük’e “turpgillerden”, “güz ve kış sebzesi” ve “birçok türü olan” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. Türkçe Sözlük’deki “kapuska” eş anlamlı sözcüktür.” (Oğuz, 2011: 39).

leylak: “Kamus-1 Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1, 1→2 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’e “zeytingillerden” ve “yaprakları karşılıklı duran” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. 1→2: Türkçe Sözlük2’e “eflatun” ve “güzel kokulu” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. Anlam değişimleri, Kamus-1 Türkî’deki 1. anlamın “salkım şeklinde ve mor ve beyaz renklerde maruf bir çiçek ve bunu veren ağaç”, Türkçe Sözlük’deki 1. anlam “zeytingillerden, yaprakları karşılıklı bir ağaççık” ve 2. anlam “bu ağacın koni durumunda toplanmış, beyaz, eflatun veya pembe renkte, güzel kokulu çiçekleri” ile ifade edilmesiyle *anlam ayırılmış, sözlükbirimde anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 42). “Kamus-1 Türkî’deki 1. anlamın “salkım şeklinde ve mor ve beyaz renklerde maruf bir çiçek ve bunu veren ağaç” kaybolmasıyla sözlükbirimde anlam daralması olmuştur.” (Oğuz, 2011: 22).

mandalina: “Kamus-1 Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→2 şeklindedir. 1→2: Kamus-1 Türkî’deki “esasen Çin cihetinden gelme”, “maruf bir cins küçük” ve “kabuğu ayrı durup kolay soyulur” anlambirimciklerinin *eksilmesiyle anlam daralması*; Türkçe Sözlük 2’e “turunçgillerden”, “turuncu renkli”, “tatlı” ve “lezzetli” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. Anlam değişimleri, Türkçe Sözlük’deki 1. anlam “turunçgillerden, ılıman iklimlerde yetişen ve portakala çok benzeyen bir ağaç” **mandalina ağacından söz eksiltmeyle** sözlükbirimde *anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 50).

muşmula: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→2 şeklindedir. 1→2: Kamus-ı Türkî’deki “sert çekirdekleri olup”, “sonbaharda olur” anlambirimciklerinin *eksilmesiyle anlam daralması*; Türkçe Sözlük 2’e “olgunlaşıp yumuşadıktan sonra yenilebilen”, “yuvarlak”, “mayhoş”, buruk ve beş çekirdekli” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. Anlam değişimleri, Türkçe Sözlük’deki 1. anlamın “gülgillerden, 2-3 m yükseklikte dikenli küçük bir ağaç”, **muşmula ağacından söz eksilmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi** olmuştur.” (Oğuz, 2011: 73). “Gülgillerden, olgunlaşıp çürüdükten sonra yenilebilen, yuvarlak, mayhoş, buruk ve beş çekirdekli meyvesi olan, 2-3 m yükseklikte, dikenli, küçük bir ağaççık (Alkayış, 2007: 492). Aşılı ve yabani türleri bulunan muşmulanın, hepsinin de farklı adları mevcuttur. Bahaeddin Ögel, eskiden Anadolu’nun köylerinde muşmula, kızılılık ve yaban kirazı gibi meyvelerin hepsine birden yemişgen adı verildiğinden bahseder. Yemişgen adı verilen bu meyve, muşmulanın aşılı türüdür. Muşmulayı meyve olarak geliştirip, bahçelerinde yetiştiren Türkler; iri büyük türü için *beş bıyık*, yaban muşmulası için de *döngel* adını vermişlerdir.” (Ögel, 1978: 316). “Muşmula kelimesi için Ögel, Ahmet Vefik Paşa’ya dayandırarak adının İtalyancadan geldiğini söyler.” (Ögel, 1978: 315; Özkan, 2012: 42).

mürver: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’deki “hanımeligilllerden”, “yaprakları karşılıklı” ve “meyvesi zeytine benzer” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 82).

nar: “Enar. **1.** Nargillerden, yaprakları karşılıklı, çiçekleri büyük, koyu kırmızı renkte, küçük bir ağaç. **2.** Bu ağacın kırmızımtırak sarı sert bir kabukla örtülü, içinde çok sayıda kırmızımtırak, sulu taneler bulunduran yemişi.” (Türkçe Sözlük, 2005: 1456). “Ateş renkli çiçeği ve şekli ile güneşi, kırmızı suyuyla yaşamı ve kanı, taneleriyle doğurganlığı simgeleyen nar; hem şifa kaynağıdır hem de zeytin ve incir ile birlikte kutsal sayılan bir bitkidir. Türkler nar bitkisi ile Uygurlar zamanında tanışmışlardır. Uygur tıp kitaplarında “dana” adıyla geçen söz, Çin’e de Türkler yoluyla “danak” adı ile girmiştir. Bu dana sözü Orta Asya’daki “Soğd” dillerinde kullanılan dana, “tane” gibi bir sözden gelmiş olmalıdır.” (Ögel, 1978: 316) “Narın taneli oluşu bu durumu

açıklamaktadır. Uygur döneminde ziraat de gelişmiş olduğundan nar yalnız adı ile değil yetiştirme yöntemiyle de bilinmektedir. Uygurlar zamanında “açığ nara” (ekşi nar) vb. çeşitleri bilinen narın Anadolu’ya gelindiğinde (devediş nar, feyz narı, kara nar vb.) bu çeşitliliğin attığı görülmektedir.” (Ögel, 1978: 317; Özkan, 2012: 43).

nardin: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’deki “Sümbül-i Rumi denilen” anlambirimciğinin *eksilmesiyle anlam daralması*; Türkçe Sözlük’e “maydonozgillerden”, “çayırlarda yetişen ve hayvanlara yem olarak verilen”, “başakçıkları tek çiçekli” ve “küçük” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 86).

ot: ‘ot, bitki’, “genellikle ekilmiş ekine zıt olarak kendiliğinden yetişenler için kullanılıyor. Kelimenin anlamları Clauson (1972: 34-35) şöyle vermektedir: “(1) ‘ilaç otu, ilaç’; (2) ‘kullanılmayan bitki, zararlı ot’; (3) ‘zehirli bitki, zehir’; *ot em* ‘tedavi edici ot/ bitkisel ilaç’ ile ot yem arasında bir fark var gibi görünüyor.”

Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü: ot, bitki, ilaç otu.

Divanü Lugati’t-Türk: ot: ot, hayvan yemlerinin hepsi

ot: ilaç, em; zehir.

ot yem: kara biber, kimyon gibi tohum ve baharatlar.

Kutadgu Bilig: ot: ilaç, çare; zehir.

Türkçe Sözlük: (I) ot.

(II) 1. İlaç. 2. Kokulu tohumlar, baharat.”

(Erol, 2018: 425-426).

ökse: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 3 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. Kamus-ı Türkî’deki **ökse çubuğu** sözlükbirimciği Türkçe Sözlük 2 ile eşleşmiştir. 1→1: Kamus-ı Türkî’deki “macar üzümü denilen”, “kuşların ayakları yapışıp tutulması için diknelere sürülür” anlambirimciklerinin *eksilmesiyle eşleşmede anlam daralması* olmuştur. Anlam değişimleri, Türkçe Sözlük’deki 3. anlamın “*mec.* erkekleri kendine bağlamasını bilen alımlı kadın” *mecazlaşmasıyla* sözlükbirimde *anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 97).

pancar: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→2 şeklindedir. Anlam değişimleri, Türkçe Sözlük’deki 1. anlamın “ıspanakgillerden, vitamince zengin bir bitki” **pancar bitkisinden söz eksilmesiyle** sözlükbirimde *anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 101).

papatya: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’deki “koyun gözü denilen” ve “haşlanarak suyu göğsü yumuşatmak için içilir” anlambirimcilerinin *eksilmesiyle anlam daralması*; Türkçe Sözlük’deki “birleşikgillerden”, “20-50 cm yükseklikte”, “baharda çiçek açan”, “kömeçli”, “bir yıllık” ve “otsu” anlambirimcilerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. Kamus-ı Türkî’deki “pabune”, “babunec”, “akhuvan” ve Türkçe Sözlük’deki “yoğurt çiçeği” eş anlamlı sözcüklerdir.”(Oğuz, 2011: 101).

reyhan: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’deki “güzel kokulu” anlambirimciğinin *eksilmesiyle eşleşmede anlam daralması* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 112).

sahleb→salep: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 3 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1, 1→2, 1→3 şeklindedir. Anlam değişimleri, Kamus-ı Türkî’deki 1. anlamın “dağlarda biten bir nebatın kökünden çıkan un halinde bir madde ki kaynatılıp sıcak içilen yine bu isimle maruf meşrub hasil olur”, Türkçe Sözlük’deki 1. “*bot. salepgillerin tek köklü, yumrulu, salkımlı veya başak çiçekli örnek bitkisi (Orchis)*”, 2. “bu bitkinin yumru durumundaki köklerinden dövülerek hazırlanan beyaz toz” ve 3. anlam “bu tozun, şekerli süt veya su ile kaynatılmasıyla yapılan sıcak içecek” ile ifade edilmesiyle *anlam ayrılmış, sözlükbirimde anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 117).

sarımsak: “**1.** Zambakgillerden, 25-100 cm yükseklikte, yapraklarında, saplarında ve toprak altındaki soğanında kokulu yağ bulunan bir kültür bitkisi. **2.** Bu bitkinin baharat olarak kullanılan dişli bölümü.” (Türkçe Sözlük, 2005: 1705). “Sarımsak, diş adı verilen küçük parçaların birleşmesinden oluşan bir bitkidir. Birçok parçadan oluşmasına rağmen tek bir bütün gibi görünür. Bu parçaların, kabuk veya zarlar tarafından sıkıca

sarılarak tek bir baş gibi görünmesinden dolayı halk bu bitkiye sarımsak adını vermiştir.” (Duman, 1999: 185). Anadolu’da sarımsak şeklinde söylenen kelime XI. yüzyıl kayaklarında sarmusak şekliyle yazılmıştır. Kazan, Azerbaycan, Özbek ve Kırgız Türklerinde de çoğunlukla sarımsak kelimesi kullanılmaktadır. Doğu Türkistanlılarda kelime bozularak “semsek”e dönüşürken; Uygur Türkleri “satun” adını vermiştir.” (Ögel, 1978: 251- 254; Özkan, 2012: 66).

semizotu: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Türkçe Sözlük’e “semizotugillerden” anlambirimciğinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 127).

sığırkuyruğu: “Sıracagillerden, ülkemizde yabancı olarak birçok türleri yetişen, tüylü yapraklı, sarıçiçekli bir kır bitkisi (Türkçe Sözlük, 2005: 1750). Kalın, uzun ve tüylü görüntüsüyle aynen büyükbaş hayvanların kuyruğunu andırdığı için şeklinden dolayı bu adı almıştır.” (Özkan, 2012: 21).

susam: “Kamus-ı Türkî’de 1, Türkçe Sözlük’de 3 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→2 şeklindedir. Kamus-ı Türkî’deki **susam çiçeği** sözlükbirimciği Türkçe Sözlük 3 ile eşleşmektedir. 1→2: Kamus-ı Türkî’deki “simsim denilen” anlambirimciğinin *eksilmesiyle anlam daralması*; Türkçe Sözlük 2’e “yağ çıkarılan”, “öğütülerek tahin elde edilen” ve “simit vb.nin üzerine serpilene” “küçük” “sarımtrak” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. Anlam değişimleri, Türkçe Sözlük’deki 1. anlamın “susamgillerden, sıcak bölgelerde yetişen küçük bir bitki” **susam bitkisinden söz eksilmesiyle** sözlükbirimde anlam genişlemesi olmuştur.” (Oğuz, 2011: 138).

sütleğen: “Sütleğengillerden, yaprak sap ve köklerinde süt görünüşlü, kekre ve yakıcı bir öz su bulunan, verdiği öz su türlerine göre hekimlikte ve sanayide kullanılan, yedi yüz kadar türü bilinen, bir veya çok yıllık bir bitki.” (Türkçe Sözlük, 2005:1836). “Sütleğen, çok süt veren anlamına gelmektedir. Bitkinin gövdesi ya da dalları kırıldığında içinden çıkan beyaz renkteki sıvı ona bu adın verilmesine sebep olmuştur.” (Özkan, 2012: 22).

şalgam: “Kamus-ı Türkî’de 1 Türkçe Sözlük’de 2 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→2 şeklindedir. 1→2: Kamus-ı Türkî’deki “şeklen soğana benzer” anlambirimciğinin *eksilmesiyle* eşleşmede *anlam daralması* olmuştur. Anlam değişimleri, Türkçe Sözlük’deki 1. anlamın “turpgillerden yumru köklü bir bitki” **şalgam bitkisinden söz eksilmesiyle** sözlükbirimde *anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 142).

tal: “Kelime hakkında aşağıdaki açıklamayı yapan Clauson’un (1972: 489) görüşlerini destekleyecek kanıtlar taranan kaynaklarda ortaya çıkmıştır. Buna göre kelime başlangıçta “dal” anlamının yanında “söğüt ağacı” anlamına da sahiptir. Ancak bu anlam daha sonra görülmemektedir (Erol, 2018: 103). “En eski anlamı “dal, sürgün” imiş gibi görünüyor. Başka yerlerde bu kelime oldukça eski dönemden beri söğüt ağacı anlamına gelmektedir. Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü: 1. Dal. 2. Dalak. 3. Söğüt ağacı. Türkçe Sözlük: Dal.” (Erol, 2018: 104).

tarığ: “tarı-‘tan türemiş isimdir. İki temel anlama sahiptir. (1) ‘ekilmiş alan’, ki tarığ tarı- terkinde biraz zayıflatılmıştır. Tarı-‘la neredeyse eş anlamlıdır; (2) ‘ekilen alandaki ürün’, genellikle bir çeşit tahıl.” (Clauson 1972: 537-538). “Bir tarım bitkisi olan darı’nın Türk kültürüne girişi ve ifade ettiği anlam hakkında B. Ögel’in (1991b: 178-181) açıklamaları da şu şekildedir: “Anlaşıldığına göre bir ziraat ve kültür bitkisi olarak darının anayurdu, Çin idi. Doğu ve batı Türkleri, yiyecek bakımından “buğday kültürüne geçince, darı yalnızca çok kuzeylerde oturan yoksul Türkler ve Moğollar tarafından ana yiyecek maddesi olarak kullanılmıştı. Batı Türklerinde ise darı ekmeği, yoksulluğun sembolü olmuştu. Hatta arpa ekmeği bile öyle görülmüştü. Bugünkü Türkçemizdeki darı sözü, eski Türklerin tarı-, yani ekin ekme sözünden türemiştir. Aslında bu kökten türemiş olan eski Türklerdeki tarığ, yani darı sözünün anlayışı çok daha genişti. XI. Yüzyıldaki Oğuzların dışında kalan bütün Türkler ekin, tohum, tane, buğday, zahire gibi hububat için yalnız olarak tarığ diyorlardı. Oğuzlar ise darıyı diğer diğer hububat çeşitlerinden ayırmışlardı. Bu sebeple Oğuzlar, tarığ sözünü yalnızca darı bitkisi ve taneleri için söylemişlerdi. Hiç şüphe yok ki, Batı Türkistan’ın içlerine kadar çok erken çağlarda inmiş olan Oğuzlar ile diğer Batı Türkleri arasında ziraatçilik çok daha gelişmiş idi. Sonradan Anadolu’ya gelen bu Türkler, ilk yurtlarında olgunlaşmış gelişmiş idi. Sonradan Anadolu’ya gelen bu Türkler, ilk yurtlarında olgunlaşmış gelişmiş

olan ziraat gelenekleri ile birlikte gelmişlerdi. İşte bizim bugün söylediğimiz darı sözünün geçmişi de böyle bir geleneğe dayanıyordu.” (Erol, 2018: 490-491).”Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü: 1. Ekin, ekilmiş saha. 2. Darı, hububat. 3. Menşe, soy. Divanü Lugati't-Türk: ekin, bitki; arpa, buğday; tane, tohum; zahire (Türklerce); darı (Oğuzlarca). Kutadgu Bilig: Ekin, tohum.” (Erol, 2018: 491).

tere: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî'deki “az yakıcı”, “dar ve uzun” anlambirimciklerinin *eksilmesiyle* eşleşmede *anlam daralması*; Türkçe Sözlük'e “turpgillerden” anlambirimciğinin *eklenmesiyle* eşleşmede *anlam genişlemesi* olmuştur. Kamus-ı Türkî'deki “cırcır, kara” eş anlamlı sözcüklerdir.” (Oğuz, 2011: 167).

uşkun: “Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî'deki “keçikulağı dahi denilen” anlambirimciğinin *eksilmesiyle* *anlam daralması*; Türkçe Sözlük'e “karabuğdaygillerden”, “yaprakları yürek biçiminde”, “kökü dıştan sincabi ve içten sarı renkte olan” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle* eşleşmede *anlam genişlemesi* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 180).

üzerlikotu: “**1.** Sedef otugillerden, yaprakları almaşık, çiçekleri beyaz renkte, susama benzeyen tohumları acı olan, halk hekimliğinde tedavi amaçlı, tütsü olarak kullanılan bir bitki. **2.** Bu bitkinin tohumlarından yapılan nazarlık veya süs olarak kullanılan eşya.” (Türkçe Sözlük, 2005: 2070). “Evlerde ekseriya tütsü için kullanılan yabani sedef tohumu (Sami, 2010: 1275). Anadolu'da hemen her evde asılı bulunan üzerlik, nazara karşı koruyucu olduğuna inanılan bir bitkidir. Ateşin üzerine konularak yakılan tohumlarından çıkan güzel kokulu dumanın, kötü ruhları kovacağına inanılır. Bu işlem, nazara uğradığı düşünülen kişi üzerinde ya da kişinin bulunduğu evin içinde dumanı tüten otun gezdirilmesi suretiyle yapılır. Herhangi bir insan ya da eşya üzerinde gezdirilmesinden dolayı bu ismi almış olması muhtemeldir. Halk arasında Hz. Ali'nin atını bu otlarla beslediğine de inanılmaktadır.” (Gezgin, 2010: 182; Özkan, 2012: 57-58).

üzüm: “*Üzüm. (I, 75-7).* Üzüm sözcüğü Divân'ın birçok yerinde geçmektedir. Bu üzümün Türkler tarafından çok eski çağlardan beri bilinmekte ve yaygın bir şekilde

kullanılmakta olduğunun göstergesidir. Türklerin üzümü tanımlarında, üzümün birçok iklim çeşidinde rahatlıkla yetişebilen bir meyve olmasının da etkili olduğunu düşünüyoruz. Divân'da üzüm sözcüğünün yanında “üz-” (D.L.T. c. I, 165) fiilinin bulunması dikkat çekicidir. “üz-” fiili ip ve benzeri şeyleri kesmek anlamında kullanılan bir fiildir. “Üzüm” sözcüğünün “üz-” fiilinde türemiş olması muhtemeldir. Clauson da üzümün salkım halinde koparıldığını belirterek bu sözcüğü “üz-” fiiline dayandırmıştır.” (Clauson, a.g.e., s. 288; Yılmaz, 2006: 53). “Asmanın taze veya kuru olarak yenilen ve salkım durumunda bulunan meyvesi.” (Türkçe Sözlük, 2005: 2070). “Üzüm, bağcılığın geliştiği Ege, Akdeniz, Orta Doğu ve Anadolu uygarlıklarında mitolojik dönemlerden bu yana bolluk, bereket ve verimlilik sembolü olarak bilinen kutsal meyvelerden bir tanesidir. Çeşitli dinlerde ve kültürlerde kullanılan güçlü bir semboldür.” (Akarpınar, 2008:146). “Üzüm ve bağcılık Türklerin çok eski çağlardan beri bildikleri bir kültürdür. Bahaeddin Ögel’e göre üzüm Türkçe bir sözdür. Kelimenin kökeni hakkında yeterli bilgi bulunmadığını belirten Ögel, kültür tarihi açısından incelendiğinde, üzüm sözünün Türkçe yazılı belgelerde Uygur çağı ile başladığını söyler.” (Ögel, 1978: 326). “Kaşgarlı Mahmut’a göre ise; “üz-” kökünden türeyen üzüm sözü, XI. yy. Türklerince “üzüm toplamada yarış etmek, kesmek” anlamında söylenmiştir.” (Atalay, 2006: 721; Özkan, 2012: 45-46).

yandık: “Kamus-ı Türkî’de 2, Türkçe Sözlük’de 1 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 2→1 şeklindedir. 2→1: Türkçe Sözlük’e “baklagillerden”, “sıcak ve kurak bölgelerde yetişen” ve “sarımtırak küçük tohumlarından kudret helvasına benzer” anlambirimciklerinin *eklenmesiyle* eşleşmede *anlam genişlemesi* olmuştur. Anlam değişimleri, Kamus-ı Türkî’deki 1. anlamın “beyazca diken, câverz” *kaybolmasıyla* sözlükbirimde *anlam daralması* olmuştur.” (Oğuz, 2011: 192).

yaşam otu/ ölmez otu: “Beyaz, mor veya firfiri çiçek açan otsu bitki.” (Alkayış, 2007: 504). “Yeni doğan çocuk için ağaç dikilmesi geleneği pek çok kültürde olduğu gibi Türk kültüründe de yaygındır. Çok eski çağlara dayanan bu uygulamanın temeli “yaşam bitkisi” inanışına dayanmaktadır. Her yeni doğan çocukla birlikte kutsal sayılan bir bitki dikilir. Çünkü bu bitki çocukla birlikte yaşayacaktır. Yaşam bitkisi çocuğun yaşamını

simgelediği gibi; bitkinin kurumması da çocuk için uğursuzluk sayılır.” (Gezgin, 2010:186; Özkan, 2012: 74).

yemiş: “*Yemiş, meyva. Cins ismidir. Çok kere ağaçların meyvasına denir.*”(III, 12-14.) “Meyve anlamına gelen “yemiş” sözcüğü günümüze kadar şeklini ve anlamını korumuştur. Elbette Anadolu ağızlarında “yemiş” sözcüğü meyve anlamının yanında “incir, kuruyemiş, kavun” gibi anlamlarda da görülmektedir.” (D.S. c. XI, s. 4242). “Fakat Divân’da çoğunlukla bu sözcüğün meyve anlamıyla kullanıldığı belirtilmiştir.” (D.L.T. c. II, s. 12; Yılmaz, 2006: 41).

yemşen: ““Yemşen” Anadolu ağızlarında çok farklı bitkiler veya meyveler için kullanılmaktadır. Anadolu’da küçük bir elma çeşidine, iğde meyvesine ve alıç meyvesine “yemşen” denilmektedir. Yine Anadolu’da kırmızı, ufak yemişleri olan, yabani bir ağaca da “yemşen” denilmektedir.” (D.S. c. XI, s. 4242). “Besim Atalay da Divân’da kastedilen yemişin bu olduğunu düşünmektedir.” (Yılmaz, 2006: 47-48).

yılanburçağı: “Genellikle mezarlıklarda, kayalık yerlerde biten enli, uzun parlak yapraklı, sarımsağa benzer yumrulu, çok yıllık ve otsu bir bitkidir (Alkayış, 2007:609; Baytop,2007:285) (yılanekmeği, yılanyastığı, yılanbıçağı diye de bilinir.). Yenilebilir bir ot olan yılan burçağı adını, yılanın bu otu çok sevip, ondan beslenmesinden almıştır.” (Özkan, 2012: 23).

yigde: “*İğde. (III, 31-1.)*“İğde 7 m kadar yükselebilen, dikenli veya dikensiz, sarımsı renkli ve kuvvetli kokulu çiçekli bir ağaç veya ağaççıktır. Memleketimizde yabani olarak yetiştiği gibi, bağ ve bahçelerde de yetişir.” (Baytop, **a.g.e.**, s. 141). “İğde sözcüğü XI. yüzyılda “yigde” veya “yikte” şeklinde kullanılmaktadır. Küçük ses değişiklikleriyle bu sözcük günümüze kadar varlığını korumuştur. Divân’da kullanılan “bar yigde”. (D.L.T. c. III, s. 147) sıfat tamlaması ise iri iğde anlamına gelmektedir.” (Yılmaz, 2006: 42)

zakkum: “Kamus-ı Türkî’de 2, Türkçe Sözlük’de 1 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî’deki “meyvesi acı” anlambirimciğinin

eksilmesiyle eşleşmede anlam daralması; Türkçe Sözlük'e "zakkumgillerden", "Akdeniz ülkelerinde yetişen", "çiçekleri pembe veya beyaz renkli" ve "kışın yapraklarını dökmeyen" anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur. Anlam değişimleri, Kamus-ı Türkî'deki 2. anlamın "cehennemde hasıl olup acı meyvesi ehl-i cehenneme yedirilecek ağaç" *kaybolmasıyla sözlükbirimde anlam daralması* olmuştur." (Oğuz, 2011: 202).

zambak: "Her iki sözlükte de birer anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→1 şeklindedir. 1→1: Kamus-ı Türkî'deki "soğanlı", "güzel rahiyalı" ve "en maruf cinsi beyazdır" anlambirimciklerinin *eksilmesiyle anlam daralması*; Türkçe Sözlük'e "zambakgillerden", "güzel ve iri çiçekli" ve "çok yıllık" anlambirimciklerinin *eklenmesiyle eşleşmede anlam genişlemesi* olmuştur." (Oğuz, 2011: 203).

zeytin: "Kamus-ı Türkî'de 1, Türkçe Sözlük'de 3 anlam vardır. Anlam eşleşmeleri, 1→2 şeklindedir. Anlam değişimleri, Türkçe Sözlük'deki 1. anlamın "zeytingillerden, Akdeniz ülkelerinde yetişen, 10-20 m yüksekliğinde, dalları dikensiz, yaprakları karşılıklı, küçük ve gümüş renginde, uzun ömürlü bir ağaç" **zeytin ağacından söz eksilmesiyle**, 3. anlamın "bu ağaçtan yapılmış, bu ağaçla kaplamalı" (ad→sıfat) *sözcük türü değişerek dilbilgisel anlama geçmesiyle sözlükbirimde anlam genişlemesi* olmuştur." (Oğuz, 2011: 205). "1. Zeytingillerden, Akdeniz ülkesinde yetişen, 10-20m.yüksekliğinde, dalları dikensiz, yaprakları karşılıklı, küçük ve gümüş renginde, uzun ömürlü bir ağaç. 2.Bu ağacın tazeyken yeşil, sonradan kararan, yüksek besin değeri taşıyan yağlı meyvesi." (Türkçe Sözlük, 2005: 2232). "Üç kutsal kitapta geçen zeytin; Musevi, Hıristiyan ve Müslümanlar için aynı anlamı ifade eder: Zenginlik, bereket, doğurganlık, barış, iktidar, uzun ömür ve olgunluk. Nuh peygambere tufanın bittiği müjdesini veren güvercinin zeytin dalı ile dönmesi insanlar ve tanrı arasındaki barışın ve yeniden doğuşun simgesidir. Tufana direnen zeytin ağacı ölümsüzlüğü, zeytinin yağı ise refah ve bolluğu sembolize eder." (Ünsal, 2000: 31). "Zeytinin ilk yetiştirildiği yer; üzüm, incir, hurma, nar gibi birçok meyvenin de ilk defa yetiştirildiği yer olan uygarlıklar beşiği ön Asya'dır. Suriye, Filistin, İran, İsrail, Ürdün vb. Ön Asya ve Mezopotamya ülkelerinden sonra Akdeniz kıyı şeridi boyunca kültür bitkisi şeklinde geliştirilmiştir. (Ünsal, 2000: 15). "Daha sonra başka bölgelere de yayılan zeytin Çin'e

bile ulaşmıştır.” (Ögel, 1978: 330). “Ağacından tabak, kaşık, yakacak odun, meyvesinden sofralık yiyecek, çekirdeğinden tesbih, bilezik, kolye, yağından besin ve sabun, posasından yakıt yapılan zeytin Anadolu kültüründe önemli bir yere sahiptir.” (Ünsal, 2000: 47). “Zeytin, Arapça ‘zeytun’ sözcüğünden ses değişikliğine uğrayarak Türkçenin yapısına uyum sağlamış alıntı bir isimdir.” (Alkayış, 2009: 72). “Fakat Anadolu’nun birçok yöresinde zeytin çeşitleri için kullanılan kelimeler: Karaca, devediş, çilli, azman, tekir, boncuk, kekre, kıvırcık vb. isimler hep Türkçedir. Bunun yanında birçok köy ve kasaba ismi de (Zeytinburnu, Zeytinoba, Zeytinli, Zeytinler, Çatalzeytin, Zeytindağ vb.) zeytin sözcüğünden türemedir.” (Ünsal, 2000: 72). “Türkiye’de yetişme alanları Marmara, Ege, Akdeniz ve Güneydoğu Bölgeleridir. Yoğunluklu olarak Çanakkale, Balıkesir, Bursa, Aydın, İzmir, Manisa, İçel, Maraş, Hatay ve Mardin illerinde yetiştirilir. Yetiştirme alanı bu kadar geniş olan zeytinin kullanım alanı da oldukça geniştir. Kırma, çizme, salamura ve sele yöntemleriyle tatlandırılan yeşil veya siyah çeşitleriyle sofralarımızı süsleyen zeytin; sağlık ve güzellik sektörünün vazgeçilmez kaynaklarından. Diğer yağlı bitkilerden farklı olarak zeytinin kendisi ve yağı tam bir şifa kaynağıdır. Geleneksel halk hekimliğinin en önemli tedavi yöntemlerinden biridir. Zeytinin yağı, şeker ve tansiyon hastalığı, saç dökülmesi, kepeklenme, yanıkların iyileştirilmesinde kullanıldığı gibi; yaprağı da çiğnendiği takdirde ağız içinde çıkan aft yaralarının tedavisinde etkilidir. Zeytin; ağacı, yağı ve meyvesiyle yeniden dirilişi, ölümsüzlüğü, adaleti, iktidarı, bereketi ve yerleşik hayatı simgeleyen kutsal bir bitkidir.” (Özkan, 2012: 49-53).

12. TÜRKÇE BİTKİ ADLARI LİSTESİ VE TASNİFLERİ

12.1. Dil Açısından Yapılan Tasnif

12.1.1. Sadece Türkçe Olanlar

ababaçça	acı yavşan-acı yavsan	ağcabek
ababaşı-aba başı	acı yonca	ağcaca
abemdedem	acıca	ağcağız
abra	acıgıcı kulağı	ağcağız
acağaç	acıgıcı kulağı -acıgıcı	ağcı
acakızı	kulağı	ağcık
acalma	acıgıcı-acıgucu-acıkıcı	ağda çiçeği
acamık	acı gıcı- acı kıcı	ağdalık
acamuk	acikulak	ağı
acan biberi	acıma-acımak	ağı ağacı- ağu ağacı-agu
acangeç	acımca	ağacı
acı ağaç	acımığ-acımık-acımih-	ağı çalısı
acı ayıt	acımuh-acımuk-acımık-	ağı çiçeği
acı buyan-acı boyan	acimik-acumuk	ağı dalı
acı çiğdem-acı çiğdem-	acımık otu	ağı düğü-ağu düğü
acı çidam	acımuk	ağı otu-ağu otu
acı dam koruğu	açıkagız	ağıcık
acı darı-acı daru	ada kekiği	ağın ağacı
acı dölek- acı düğlek-	ada soğanı-ada soğanı	ağır otu-ağırotu
acı dülek- acı düvlek-	adalık	ağırşak
acı düvelek-acı düvelek-	adalık	ağız otu
acı düğlek	adıyaman	ağızlık ağacı
acı düvelek köki	ağaca otu	ağlar ağaç
acı ekşi	ağaç bor otu	ağlargaç
acı elma	ağaç borusu	ağlayan çam
acı elma otu	ağaç çiçeği	ağlayangelin
acı erik-acı erük	ağaç çileği	ağlayangelin çiçeği
acı ılgın	ağaç dikenli	ağrı otu
acı ısırgan	ağaç ebegümece	ağu
acı kabak	ağaç eğreltisi	ağu ağacı-agu ağacı
acı kabalak- acıkabalak	ağaç göğsü	ağu çiçeği
acı kara-acıkara	ağaç kavunu ağacı	ağu otu
acı kavak	ağaç kavunu-ağaç	ağucuk
acı kavruk-acı kavuk	kavunu	ağzıaçık- ağzu açık-ağzı
acı kavun	ağaç küpesi	açuk
acı kelek	ağaç küpesi- ağaçküpesi	ahududu
acı kokan	ağaç mor otu	ak ağaç
acı koruk	ağaç sarmaşığı	ak ağaç-akağaç-akagaç
acı kök	ağaç sütleğeni- ağaç	ak alma
acı ot	sütleğeni-ağaç	ak ardıç
acı otu	sütlegeni	ak arpa
acı serçe dili	ağaç üzümü	ak arpa- akarpa
acı soğan-acı soğan	ağaç yosunu	ak asma
acı süpürge	ağaççık	ak baldır- akbaldır- ağ
acı sütlük	ağan ağacı-ağın ağacı	baldır

ak baldır- akbaldır-
ağbaldır
ak baldıran
ak bardak- akbardak
ak bardak- akbardak
ak benek- akbenek-
ağbenek
ak buğday- akbuğday-
akbugday
ak burçak- akburçak
ak burçak- akburçak
ak çalı
ak çam
ak çam ağacı
ak çiğdem
ak çöpleme- akçöpleme
ak dalak- ağ dalak
ak dalak- akdalak-
ağdalak
ak darı- akdarı- ahdarı
ak darı-ağ darı
ak darısı
ak diken
ak diken- akdiken
ak doldurma
ak dolgu
ak elma
ak erik- ak erük- ag
erük
ak ganak-akganak
ak gavak-akgavak
ak gernez- akgernez-
akgernaz
ak geven
ak gevenlik
ak gevrek- akgevrek
ak guyruk- akguyruk
ak gülgen
ak günek- akgünek
ak günlük
ak günlük- akgünlük
ak gürgen
ak ılgın- akılgın
ak kabak
ak kadın parmağı
ak kadın parmağı-
akkadın barmağı
ak kanak- ağ ganak

ak kanak-akkanak-
agganak
ak kavak
ak kavak ağacı
ak kavak ağacı-
akkavak ağacı
ak kavak-akkavak
ak kekik
ak kozak- akkozak
ak kozalak ağacı
ak kök
ak kulak- akkulak-
akkulağı
ak kuyruk- akkuyruk
ak künlük
ak ot- ak otu
ak pancar
ak pancar-akpancar
ak parmak- akparmak
ak pazı
ak püren-ak pürün
ak sakız ağacı
ak sakız- aksakız-
ağsakkız
ak sarmaşık
ak sarmaşık- aksarmaşık
ak saz
ak saz- aksaz
ak sedir-aksedir
ak sıçan otu
ak sirken
ak soğan
ak soğan- aksoğan
ak söğüt
ak söğüt ağacı
ak şeker-ak şeker-ah
şeker-
ak tarı
ak tefek-aktefek
ak topaç-aktopaç
ak top-aktop-agtop-
ağtop
ak üçgül
ak üvez
ak üzerlik
ak üzüm-ağ üzüm-ah
üzüm
ak yavşan

ak yavşan- akyavşan
ak yazlık- akyazlık
ak yemşen- ak yemsen-
ag yemşen
ak yıldız soğanı-
akyıldız soğanı
ak yıldız-akyıldız
ak yılgun
ak yonca- ag yonca-ağ
yonca
akala
akar ardıç
akasma
akbaba çiçeği
akbacak
akban otu-ağban otu
akbaş otu
akbaşak-akbasak
akbaş-akbas
akbaşlı-akbaşlı
akberdi
akbitirak
akbörülce
akbudama
akbulama
akbulgar
akbülgül
akcılıgarabalı
akça
akça ağaç-akca ağaç-
akçe ağaç
akça armudu- akça
armut- akça bağ-
akçabağ-akcabag-
akcadağ
akça bardak-
akçabardak-akçe bardak
akça buğday
akça çiçeği
akça elma
akça kavak
akça kesme-akçe
kesme-akçakesme
akça kesmik
akça mercimek
akça ot-akca ot-akça
otu-ağca otu-akçaot

akçaagaç-akçaagaç-akçe
ağaç
akçabardak
akçabaş
akçabudak
akçaç
akçakavak
akçakızı-akçakızı
akçakızı-akçakız
akçalı
akçalıbasan
akçam
akçasöğüt
akçatefek
akçavdar
akçayazlık
akçe otu
akçiçek
akdoldurma
akganak
akgömlek
akgömlek kenkeri
akkanat
akkarın otu
akkaş
akkayşak
akkız-aggız
akköpek otu
akkunduz
akkuşeriği
aklan
aklar ot-aklar otu
aklı gideren ot-
aklıgideren ot
akova
aksırık otu
aksırmak otu
aksöğüt
aksulu
akşam çiçeği
akşamyıldızı
akşekerı
aktaş
aktavuk
al elma
al elma- akelma
al erük
al göğündürme

al yonca
al yud
al yud- alyud-al yut
ala
ala ayaş
ala bacak-alabacak
ala böce
ala börülce
ala diken
ala göbek
ala gömeç-ala gümeç
ala kangal-alakangalı
ala pancar
alabaş
alaca
alaca gök
alaca keme
alaca kır
alaca menekşe- alaca ot
alaca üzüm
alacakız
alaçam
alagöbek
alagöz
alakakaç
alakavun otu
alakoruk
alakurtaran
alaoğlak
alapancar
alasalulu
alatavşan üzümü
alatura
alayaprak
alaycık çiçeği-alay
çiçeği
alaz
albalı
alça
alçacık
aldangeç
alev ağacı-alevağacı
alev çalısı
alev çiçeği
alımıla
allı ballı-allıballı
alluca
alma

alma ağacı
alma çiçeği
alma erdiren
alma otu
alma yaprağı
almacık otu
almacık-almacuk
alma-elma-almıla-almak
almageyik
almalık-almalılıh
alme çalısı
almecik
aloğlu
Alpyıldızı
altı kıran arpa
altı parmak
altıgıran
altın ağacı
altın ayvası
altın çiçeği
altın dikenı-altın diken
altın geveni
altın kökü
altın otu-altın otu
altın parmak otu
altınasa
altınbaş
altınbaş kekik
altınbaş otu
altınbaşak
altınbaşak bitkisi
altınbaşak otu
altıncık
altınçanak-altınçanağı
altınçan-altınçanı
altındüğme
altınığne yastığı
altınkamış
altınkökü- altın kökü
altınlıca ot
altınsaç
altıntop
altıntop ağacı
altıntop çiçeği
altınyāğmuru
altınyāğmuru ağacı
altınyıldız
altıparmak

altıparmak otu
altun başı
altun çam ağacı
altun çanağı
altun çiçeği
altun dikenini
altun güneş çiçeği
altun ipliği
altun kamışı
altun kökü
altun otu
altun saçı
altun topu
altun yapraklı
altunbaş otu
altuncık-altuncuk
altunlu düğün çiçeği
aluça-alça-alluca
alvar eriği
alyanak
ana gümece
ana kurudan
ana yemlik
anababa kekiği
anababa kokusu-
anababakokusu-
anabubakokusu
anaç tikenini
analı kızlı-analıkızlı
anambabamkokusu
ancur
andız- anduz- andız otu-
anduz otu-enduz otu
andız çamı-andız çam
andız pekmezi
anduz ağacı
angiç-angaç
apa başı
apalak
ardıç ağacı
ardıç ağacı
ardıç- arduç- arduç-
arduc-ardıc
ardıç burcu- ardıç
burçu-ardıç purcu
ardıç dikenini
ardıç güveliği
ardıç otu

ardıç yemişi
arduç ağacı-arduc ağacı
argun
arı çiçeği
arı götü-arıgötü
arı kekiği
arı kovanı- arıkovanı
arı kovanı çiçeği-
arıkovanı çiçeği
arı otu- arıotu
arı püreni
arı saman-arısaman
arıburnu
arıcık otu
arıç
arıkkaldıran-
arıkgaldıran
armut otu
arpa elması
arpa-arba
arpacık
arpacık soğanı-arpacık
soğan
arpağan-arpagan
arपालिक
arşlan ağzı
arşlan kuyruğu
arşlanayağı
arşlandişi-arşlan dişi
arşlankulağı
arşlanpençesi-
arşlanpençesi
arşlanyatağı
arşın üzüm
artıgan
artuç-artunç
asa otu
asgu üzüm
asılmışadam
askı düleği
aslanagzı
aslanayağı-aslan ayağı
arşlandişi-aslan dişi
arşlankulağı-aslan kulağı
arşlankuyruğu
arşlanpençesi-aslan
pençesi
asma

asma çiçeği
asma kabağı-
asmakabağı- asma
gabak
asma üzümü
aş eriği-aşeriği
aş kekik
aş otu-aşuti
aş yemliği
aşçılar otu
aşdarı
aşgın-aşkın
aşı
aşı otu
aşıaşı
aşı kara
aşılama
aşlık
aş-pancarı-aş penceri
at bürülcesi
at böyrüce
at çıglığı
at çimenini
at dikenini
at dili- atdili
at elması
at geveni
at kişnek otu
at kulağı- atkulağı-at
gulağı- atkulak
at kuyruğu- atkuyruğu-
atkuyruğu otu
at nalı
at otu
at yaran-atyaran
at yemliği
at yoncası
ata soğanı
atayağı
atgötü
atgözü-atgözü otu
atmalı
atmemesi
atnalı
attersi
attırnağı
atyut
avcı otu

avcı üzümü
avı
avşak
avu
avu çiçeği
avya-awya
ay ağacı
ay alması
ay çekirdeği
ay çiçeği- ayçiçeği
ay otu
ayak otu
ayaklı kekik
aydede
aydın
aydın buğday
aydın çiçeği
aydın göz
ayeriği
aygün çiçeği
ayı ağırşığı
ayı ardıcı
ayı asması
ayı baldıranı
ayı çiğdemi
ayı çileği
ayı dikenini
ayı elması
ayı eriği-ayieriği
ayı kulağı-ayı gulağı
ayı kulağı-ayıkulağı
ayı otu
ayı ovazı
ayı pancarı
ayı parmağı-ayıparmağı
ayı pençesi
ayı pençesi- ayıpençesi
ayı pıtırağı
ayı sarımsağı-ayı
sarmısağı-ayı sarmusağı
ayı sarmaşığı
ayı soğanı
ayı üzümü- ayu üzümü
ayı yemişi-ayıyemişi
ayı yoncası
ayıayağı
ayıayası
ayıboğan

ayıcı
ayıdanası
ayıd-ayıt-ayıd ağacı
ayıdöşeği
ayıeli-ayu eli
ayıt
ayıt ağacı
aylak
aylıh otu
aylık otu
ayran çiçeği
ayran otu
ayrancı otu
ayrıhotu
ayrık- ayruk- ayrık otu-
aylık otu
ayrık kökü
ayu kulağı
ayu otu
ayu pençesi
ayu üzümü
ayuboğan
ayva ağacı
ayva- ayva ağacı
ayva yaprağı
azan
azan çalısı
azan dikenini
azgan
azgançeçek
azı otu
azırgan
azmak otu
azmuh-azmuk
babadeşen
babambaşı-babanbaşı
baban öldüren
babo otu
bacak otu
bacakkıran
badırgan
bağa
bağa yaprağı
bağarcık-bağcık
bağarcıkurganı
bağırgan
bağırsak otu
bağırsık

bağırtlak
bağlaşık
bağlık otu
bağrıbütün
bağrı kara-bağrı kara
bağur-bagur
bakıldak
bakıldak otu
bakır bağcığı
bakır çiçeği
bal çiçeği- balçiçeği
bal dikenini
bal elması
bal eriği
bal kabağı
bal kekiği
bal otu
bal üzümü
balaşlama
balbal
balbardağı-balbardak -
balbardah-balbardâ
balbaşı
balcık
baldır otu
baldıran
baldıran otu
baldırgan-baldırğan-
baldırkan-balgırdan
baldırıkara
baldırıkız
baldırıkızıl-baldırı kızıl
balık ağusu-balıkağısı-
balıkağusu
balık çiçeği
balık otu
balık öldüren-
balıköldüren
balık sütleşeni
balıkağzı
balıkkıran-balıkgıran
balımışık
balkadın
balkaymağı
ballağan
ballı
ballı boynuz-
ballıboynuz

ballıbaba
ballıca
ballıcak
ballıdarı
ballık
ballık çalısı
ballık otu
ballıkara
ballısüpürge
baltabatak
balyaprağı
bañ
banak
bancar
bandık
bardacık
bardacık eriği-bardak
eriği
bardak
bardak ağacı
bardak çiçeği
bardakçı
bartlak
basbaşı
basırık otu
bastırma çalısı
baş otu
başağaç
başak otu
başak-başşak
başibütün
başı diken
başı ot
başığ çiçeği
batak otu
batalık düğün çiçeği
batırgan
bayırçayı
bayırgan otu
bayrak çiçeği
bebe
bebecük
bebek otu
bebekçik
beg börki-begbörki- beğ
börkü-beg börği
beğlerce
belalı ot

belbağlayan
benek
benekli eğrelti otu
benekli yılanıyastığı
benli üzümü
benlik
bere otu
bertik otu
beslek kaçırın
beş parmak ağacı
beş parmak-beşparmak-
beş parmak- beş parmak
otu- beşparmak otu- biş
parmak
beş yapraklı diş otu
beşbüyük
beşdamar-beş damar
otu- beşdamar otu
beşiz çiçeği
beşparmak çalısı
beşpençe
beşyaprak-beş yaprak
bey
bey böreği- beyböreği
bey yüreği
beybeğendi-beybeyendi
beygirkuyruğu
beyoglu-beyolu
beyyaprağı
bezmece otu
bıçak otu
bıçgın
bıldırcın
bıldırcın otu
bıldırcınbudu
bırçalık-bırçalık-
bırçalak-bırçılak
bırıç
bısırgan
bıtrak-bıtırak-bıtarak
bıyık
bıyıklı
bıyırğan
bibercik
bildik
bilen otu

bin bir delik otu-
binbirdelik otu
bin bir yaprak otu-
binbiryaprak otu
bin kulak
bin yaprak- binyaprak
otu
bin yapraklı
bingöz otu
binkulaç
bire otu
bit otu-bitotu
bitcik
biten-bitgen
bitiniş
bitirge
bitli ot
bizlengiç
bodur ağaç
bodur ardıç
bodur çıban otu
bodur elma
bodur gözlük otu
bodur ot
bodur otu
bodur sinek kapan
bodur söğüt ağacı
bodurgan
bodurkulağı
boğa diken-boğa tiken-
buğa tikani-buğa diken
boğa otu
boğa yaprağı
boğan otu
boğasiki-buğasiki
boğaz alan
boğaz çiçeği
boğmaca
boğumcuk
boğumcuk otu
boğumlu ot
boğumluca otu-
boğumluca ot-
boğumluca otu
bohça
bohça çiçeği
bohça otu

bokluk otu
boncuk otu
bor ağacı
bor ot
borcak çalısı
borcak-borçoh-borçak
boru ağacı
boru çalısı
boru çiçeği
boru elması
boru kabağı
borulu hanımeli
bostan otu
boya
boya ağacı
boya çiçeği
boya çili-boyaçili
boya kökü
boya otu
boya pürçü
boyacı diken-i-boyacı
diken
boyacı katırtırnağı
boyacı kökü
boyacı otu
boyaçın
boyalık
boyalık otu
boyalık-boyalık ağacı
boyan dibi
boyan kökü
boyan-buyan-boyam
boyatan sarmaşık
boylu ardıç
boylu gıcır
boynuburuk
boynubükük
boynueğri
boynueğrice
boynuz
boynuz ağacı
boynuz otu
boynuz yapraklı
boynuzlu baldırıkara
boynuzlu gelincik
boynuzlu yonca
boynuzluca ot
boyun otu

boyunduruk otu
boz ağaç
boz andız
boz bodur ot-bozbodur
ot
boz darı
boz elma
boz geven-bozgeven
boz kavak
boz konak
boz kulak otu
boz ot-boz otu
boz pencer
boz pıtırak
boz sarmaşık
boz sirken
boz söğüt
boz yavşan
boza darısı
bozağan
bozamık
bozanak
bozbağırğan
bozboğan
bozboruk otu
bozca
bozca ot
bozca otu
bozcaboğum
bozdoğan
bozdurma
bozkulak
bozlağan
bozlan
bozoğlan
bozuk
bozuntu
böbrek ağacı
böbrek otu
böce otu
böcekkapan
böcekiyen yüksük otu
böcü
bögrek eriği
böğelek
böğürtlen ağacı
böğürtlen çalısı

böğürtlen diken-i-börtlen
diken-i
böğürtlen ormanı
böğürtlen üzümü-
börtlen üzümü
böğürtlen yaprağı
böğürtlen-böğürtlem
böğürtlencik
börek otu
börtlen
börtliyen diken-i
börülce-bögrülce-
bögrülce-bögrilce-
börüce-böyürce-
böyrüce-böyrülce
bözcük
budgay
buğday başı
buğday çiçeği
buğday delicesi
buğday karamuğu
buğday kepeği
buğday otu
buğday sümbülesi
buğday-bugday-buğda
buğdaycık
buğdaycık otu
buğdayık
buğdaylık otu
bulak otu-bulag otu
bulgur-burgul
bulut ağacı
bulut üzümü-buluti
üzüm
burağan
burç ağacı
burç üzümü
burçak-burcak-burçah-
bırçak
burçalak-burçalık-
burcalığ
burç-buruç-burunç
burgacan
burgaç
burnu çukur
burnukızıl

burun otu- burnot- burn
otu- burnut- burnotu-
burunotu
burunca otu
butrak-buturak-
buturgak-pıtrak
buynuz
buynuzlu erük-boynuzlu
erik
buyrgan
buz çiçeği
buz otu
buzaalık
buzağı otu
buzağıburnu
bük
bük sarmaşığı
bük üzümü
bülçüklü sovan
büre otu
bürük
bürüklü
büyü otu
büyük ayrık otu
büyük baldıran
büyük bıtırak
büyük çan çiçeği
büyük çiçekli semiz otu
büyük çiçekli
sığırkuyruğu
büyük damkoruğu
büyük deve diken
büyük ebe gümece-
büyük ebemgümece
büyük ısırgan
büyük ısırgan otu
büyük inci çiçeği
büyük kabalak-büyük
kabaldak
büyük kedi otu
büyük keklük otu
büyük köklü çan çiçeği
büyük pıtrak
büyük sarı
büyük sinir otu
büyük sinirli ot
büyük su kamışı
büyük yayılğan

büzgülü
cayan otu
cegirgen
cibarca
cıcılık
cırık
cırlangıç
cırmılak
cırnak
cırnak otu
cirt
cirt cirt
cirtlak
cirtlak otu
cirtlak sakızı
cirtlak-cirtlangıç
cirtlan
cirtlatan acur
cirtlatan ot-cirtlatan otu
cirtlavuk
cirtlık
cız
cız diken
cızcız diken
cızgan-cızlağan-
cızlagan-cıslagan
cızlayık
cicibici
cicik üzümü
ciğer otu
ciğer yosunu
cimcik diken
civcilik-civcivlik
cüce ardiç
cüce bağırsağı
cüce ot
cücegözü
cücekız
çağ
çakçak
çakıl diken
çakıl elma
çakıl eriğı
çakıldak
çakmur buğday
çalağan
çalağan otu
çalak

çalğı
çalgıcı otu
çalgılık
çalı
çalı ağacı
çalı ardıcı
çalı çırpı
çalı çileği
çalı dibi-çalıdibi
çalı diken-çaltı diken-
çalı diken
çalı kavak
çalı kekiğı
çalı kızılıcığı
çalı süpürgesi-
çalısüpürgesi
çalıbasan
çalıbasmaz
çalı-çalık-çalıh
çalı-çaltı-çalı-çaltı
çalıgaga
çalıgagası- çalı gagası
çalık
çalık kavak
çalkantı otu
çaltı
çaltı çalı
çaltı diken
çam
çam ağacı
çam buğdayı
çam burcu-çam burucu
çam çiçeği
çam kökü
çam otu
çam özü
çam sakız ağacı
çam sakızı
çam üzümü
çamköklü
çan çiçeği
çan sarmaşığı
çanak çiçeği
çanak çömlek otu
çanakçatlantı
çanakkıran
çanta çiçeği
çapul-capul

çarçur otu
çarık dikenini
çarıkkesen
çaşıt
çatal erük
çatalca
çatallı yosun
çatalyürek
çatlaggara
çatlağan
çatlağan otu
çatlak
çatlak otu
çavışlar dibi otu
çavuş üzümü
çayan otu
çayır
çayır çiçeği
çayır çiğdemi
çayır otu
çayır sazı
çayır soğanı
çayır yemliği
çayır yulafı
çayırçömezi
çayırdüğmesi-çayır
düğmesi
çayırgüzeli-çayır güzeli
çekem otu
çekem-çeken-çekim-
çekkem-çeküm
çekiçlik
çekirdek
çekirdeksiz üzüm
çekirge ayağı-
çekirgeayağı
çekirge otu
çekirken otu
çekme
çeküm çileği
çelikdaşağı
çet
çet otu
çetene-çetine
çetlenbik-çetlemük-
çetlemik
çetme
çevik

çevirdik
çevrince
çevrince çalısı
çıban çiçeği
çıban otu
çıbıklık
çıçırgan-çıçırgan otu
çıfit otu
çığçığ-çığçıg
çığırğan
çığıştak-çığıştak
çıkarak
çıkart
çıkıntı
çıkma
çıkırık tekeri
çımkırık
çingil
çingirak
çingirak çiçeği
çingirak otu
çingirdak
çingirdaklı ot
çıplak arpa
çırçır otu
çırlavuk
çırnak
çırpı
çırtlak
çırtlavuk
çıt otu
çıtçıt otu
çıtımık
çıtır dikenini
çıtır elma
çıtır erik-çıtır erük
çıtır-çıtırgı
çıtırgı
çıtırık
çıtırmık
çıtlak-çıtlık
çıtlamak
çıtlamık
çıtlanbuk
çıtlık
çıyan- çıyan otu- çayan
otu
çıyancık-çıyangıç

çibiçiibi
çiçek
çiçek otu
çiçekli damkoruğu
çiçekli diken
çiçekli dişbudak
çiçekli eyrelti otu
çiçekli hasır otu
çiçekli yosun
çift ağacı
çiftlik elması
çiğ
çiğde
çiğdem çiçeği
çiğdem-çiğdem-çiğdam-
çidam-çidem-çigidem-
çiğde
çiğelek-çiğelem
çiğindirik
çildirim
çilek ağacı
çilek elması
çilek üzümü
çilek-çiğlek
çim
çimen otu
çimencik
çimen-çimgen-çemen
çirti
çirtik
çit sarmaşığı
çitili kavun
çitime
çitlek
çitlek otu-çitlak otu
çitlembik ağacı-
çitlenbik ağacı-
çitlembiç ağacı-
çitlangıç ağacı
çitlembik- çitemek-
çitemik- çitlenbek-
çitlenbik- çetlemük-
çitlenbic-çitlengüç
çitlengiç
çitlik
çitmik
çivit ağacı
çivit- çivit otu-çivid otu

çiyen otu
çiyençik
çiydem-çiydam-
çiyelem-çivtan
çocuk düşen otu
çocuk otu
çocukboğan
çomak-çomağ-çomah-
çomak otu
çordik-çorduk-
çöğürdük-çövürdük
çöğen
çöğen otu
çöğre
çöğür-çögür
çöğürdalı
çöğürdük
çökere
çökülce
çöl alması
çöl otu
çölmekçi otu
çömçöm
çömelen
çömlek otu
çömlekçatlatan
çöpçük
çöpleme-çöplemecik
çöpür
çöpürlü
çördük-çörtlük-çörtük-
çördük otu
çöre
çöre otu
çöregün otu
çörek otu-çörekotu-çöre
otu-çöreotu-çörek otı-
çörek
çörtlük otu
çöven otu
çöven-çöğen
çövürdük
çubuk ağacı
çubukboya
çubukluk
çuka çiçeği
çukur
çukur çitliği

çukur otu
çüklüce
çükündürük
çürük erük
çüvit-çüvüd
daban çiçeği
dadaş otu
dadığan
dadırgan
dağ andızı
dağ cehrisi
dağ çamı
dağ çayırı
dağ çiçeği
dağ çileği
dağ çöveni
dağ dalak otu
dağ darısı
dağ elması-dağelması
dağ eriği
dağ erik otu
dağ gelinciği
dağ kara ağacı-dağ
karaağacı
dağ kavağı
dağ kekiği
dağ otu
dağ öküzgözü
dağ pancarı
dağ pazısı
dağ pıtırağı
dağ pire otu
dağ sakızı
dağ sarımsağı-dağ
sarımsağı
dağ sarmaşığı
dağ soğanı
dağ süpürgesi
dağ tütünü
dağ üvezi
dağ üzümü
dağ yarpuzu
dağ yemişi
dağ yoncası
dağarcık
dağdel
dağdeveği
dağdoğan

dağlama
dal
dala diken- dala diken-
dal diken
dalağan-dalığan-
dalagan-dalgan-dalan
dalağaz otu
dalak otu
dalasıçtı
dalayan
dalayan diken
dalbastı
dalkıran elma
dalkıran-dalğiran
dallama-dallampa-
dalleme
dam koruğu-damkoruğu
damar otu
damar yaprağı-
damaryaprağı
damarcık
damarlı ot
damarlıca
damla sakız ağacı
damsüpürgesi
dana soğanı
danaayağı-dana ayağı
danabağırtan
danabaklası
danaburnu- danaburnu
(otu)
danadaşak-danataşağı-
danataşak
danadaşak eriği
danadili
danagöbeği
danagöz
danagözü
danakıran-danakıran
[otu] -danagıran
danakuyruğu
danamemesi
dar yapraklı sinirli ot-
dar yapraklı sinir otu
darak otu-darağ otu-
darah otu
daraklık otu-daraklı ot
dardağan darısı

dardağan-dardahan-
dardoğan
darı otu
darıca-darıcan-darıçan-
darıcan-darıca (otu)
darı-daru
daş kekiği
daş otu
daşelması
datlı kenger
datlibilem
datlu elma
datlu erük
datlu kabak
davar otu
davşan otu
davşancık
davşancil tırnağı
davşanelması
davşankulağı
davşantopu
davulga-davulğı-
davulgo-davulgu-
davulka-davılga
davulgu üzümü
dedeburnu
dededeğneği
dedesakalı-dedemsakalı
değirmenci
değirmenci üzümü
değnek çiçeği
dekesakalı
deli asma
deli boynuz
deli boz ot
deli çalı
deli çetlemik
deli çörek otu
deli çöven
deli dolgu
deli dülek
deli ebe gümece
deli erik-delierik
deli geven
deli göz diken-deligöz
diken
deli ısırğan
deli ızgın

deli kara ot
deli kargı
deli kavak
deli kekik
deli kenker
deli otu-deli ot
deli sarı ot
deli sarımsak
deli sirken
deli tütün
deli yemiş
deli yonca
delibiber
deliboynuz
delibuğday
delice-delüce-delice
(ot)-delice (otu)
delicedoğan
deliçal
delikanlı
delikara
demir ağacı
demir bıtırağı-demir
bıtırak-demir pıtırak
demir diken-demür
diken-demirdiken-
demir tikanı
demir otu
demirbozan-
demürbozan-demür
bozan
demircik
demirdelen
demirli
demirliyen
demiryonca
denden
deniz börölcesi
deniz diken
deniz gelinciği
deniz geveni
deniz kökü
deniz otu
deniz saçı
deniz sarmaşığı
deniz soğanı
deniz yavşanı
deniz yoncası

deniz yosunu
denizgüneşi
denizibiği
denizkoruğu
denizkulağı
deniztavşanı-deniz
tavşanı
denizüzümü-deniz
üzümü
deper otu
dere elması
dere kabalağı-
derekabalağı
dere otu-dereotu
dere yosunu
deredaban
dederoruk
destebasan
destebozan
desteçürüden
deve çalısı
deve diken- devedikeni
deve dili
deve elması- deve
elması- deveelması-
devealması-deve
alması-deve (diken)
elması
deve kulağı-devekulağı-
devegulak
deve mercimeği
deve otu
deve örgüç
deve pıtırağı
deve sakalı
deve semizliği
devebağırtan
deveboynu
deveci diken
devecibardağı-deveci
bardağı
deveçökerten
devedili
devediş
deveetmeği-deve etmeği
devegözü
devegülü
develi otu

develik otu-develek otu
develik-develek
devesiniri
deveşaplağı
devetabanı çiçeği
devetabanı dikenli
devetabanı-deve tabanı-
devedabanı
devetırnağı
devetopalağı- deve
topalağı
devetopuğu
dışbudak-dışbudağ
dibi kıllı-dibikıllı
dibikara
didemsakalı-
dedemsakalı
diken
diken ağacı
diken ardıcı-diken ardıç
diken başı-dikenbaşı
diken çalısı
diken çiçeği-dikenli
çiçek
diken çileği
diken kökü
diken otu
diken özü
diken sakızı otu
diken sarmaşığı
diken ucu
diken üzümü
diken üzümü ağacı
dikencik
dikenkedipisi
dikenli acı ot
dikenli andız
dikenli ardıç
dikenli ardıç evi
dikenli baldırıkara
dikenli dışbudak ağacı
dikenli ısırgan
dikenli kabak
dikenli katır çiçeği
dikenli kavun ağacı
dikenli kızıl ot
dikenli meyan
dikenli mısır

dikenli oğul otu
dikenli orman
dikenli ot
dikenli pıtırak
dikenli sarmaşık
dikenli sıracı otu
dikenli yonca
dikenliyaprak
dikenpisi
dikensiz ardıç
dikensiz kızıl ot
dikenucu
dikme
dikme diken
dil damak çiçeği-dil
tamak çiçeği
dilburan
dildamak-dildamak
çiçeği
dildoku
dilenci kabağı
dilganatacā
dilice otu
diliçikık-diliçikırık
dilidüdük
diliensesindençıkmiş
dilimli kavun
dilkanatan
dilkanatan otu
dilki
dilki kuyruğu-dilkü
kuyruğu
dilki taşığı-dilkü taşığı-
dilkü taşığı
dilki üzümü-dilkü
üzümü-dilkü üzümü
dilkiboğan
dilkicek-dilkicik
dillice
dillidüdük
dingdingkara
dinlendiren-dinnendiren
dip
dip sakızı
dipçin
diplitura
diri örtü
dirlik otu

dış ağrısı otu
dış otu
dışbudak-dış budak-
dışbudak (ağacı)
dişi çöven
dişi kızılıcık
dişice
dişlek
dişlek darı
dişli soğan
divdiv
divlek
dizi
doğandili
doğrukara
doğu kayını
doğum
doğurgan kabak
dokunmabana
dokuzbaşı-dokuz başlı
dokuzboğum-
dokuzboğan
dokuzbuğmalı
dokuzdolma
dokuzdon-dokuzdonlu
dokuztepe
dokuztepeli-dokuz
tepeli
dolama otu
dolaman
dolaşık
dolaşık ot-dolaşık otu
dolaşkan
dolgu
dolma biber
dolma otu
dolma yaprağı
dolu börülcesi
domalan-dolaman
dombul
domuz ayrığı
domuz ayrık otu
domuz başı
domuz dikenli-tonuz
dikenli
domuz ekmeği-domuz
etmeği-domuzekmeği

domuz elması-	döymeç otu	ebe
domuzelması	dudakpatlatan	ebe gümecı-ebem
domuz eriği	dul çiçeği	gümecı-ebem kömecı-
domuz kenesi-	dulaptal otu	ebegümecı-
domuzkenesi	dulkarıgömleği	ebemgümecı- ebem
domuz otu	duman ağacı	gömecı-ebe gömeç-ebe
domuz pancarı	duman asması	gümece-ebe gümeç
domuz pıtrağı-domuz	duman otu	ebe kulağı-ebekulağı
pıtırağı-domuz bıtırağı-	dur da bak	ebe pisiği
domuzbıtırağı	dur da bak çiçeği	ebecik
domuz soğanı	durak	ebecik otu
domuz topalağı	durak otu-durakotu-	ebedön
domuz üzümü	durak otı	ebeiğnesi
domuzağırşağı-	durçalak < dur çalalım	ebelek-ebelık-efelek
domuzarşağı-domuz	durdabak < dur da bak	ebeli
ağırşağı-tonuzağırşağı	durnacık	ebelık
domuzaşa	durnadili	ebem bükü-ebembükü
domuzayağı	dutulga	ebem çıtlığı
domuzdaşağı-	duvak ağacı	ebem ekmeği
domuzaşağı	duvaklıca	ebem ekşisi-ebenekşisi
domuzkökü	duvar yosunu	ebembulguru
domuzkuyruğu-domuz	düdüklük	ebembükme
kuyruğu	düğem	ebemekmeği-ebem
domuzpotulağı	düğlek-dügelek-düglek-	ekmeği
domuztırnağı	düğelek-dülek	ebemterliği
domuzyandıran	düğme	efelek-efelik-efelek otu
donakıran	düğme ağacı	egece-egece
dongurak	düğmecik	eğecen
dopalak	düğmeli	eğilce
dorah	düğmeli	eğilcen
dorak otu-donak otu-	düğmeli ot	eğlik-eğnik-eglik
dorag otu-dor otu-doru	düğmelicesüpürge	eğlim
otu	düğün çiçeği	eğreli- eğreli otu-
döğme	düğün otu	egreli otu
dөгün otu	düğün yaprağı	eğri
dökülen	dülek-dünlek	eğri yavşan
dölek	dülekkazı	eğriboyun
dönbaba dönelim	dürme	eğrice yonca
dönbabadön	dürülü	eğrice-eğriçe-egriçe
dönbaba-dön baba	düşbudak	eğril
döngel ağacı	düve	eğrilce
döngel-döngal	düvelik	eğrilcen otu
dördüz otu	düvetabanı	eğrim
dörtörtlük	düvlek-düvelek	eğşikulak
döşeklik	düvülcek	eğşilik
dövelek	düyetavanı	eğşioğlak
döven otu	düzbağa-düz bağa	ekin boğan otu
dövme	düzgülü	ekin otu

ekinebesi
ekin-ikin
ekinli ot
ekiz erük
eklem otu
ekleme otu
eklemik
ekli ot
ekmek ağacı
ekmek ayvası
ekmeklik
ekşi
ekşi ağacı
ekşi elma
ekşi erig ağacı
ekşi erik-ekşi erük
ekşi ot-ekşi otu
ekşi yonca
ekşice-ekşicek
ekşigüne
ekşikara-ekşikara dut-
ekşikara dut ağacı
ekşikulak
ekşileme-ekşime
ekşili
ekşilice
ekşilik
ekşimcik
ekşimek
ekşimelek-ekşimenek
ekşimen
ekşimen çalısı
ekşimik-ekşimcik-
ekşincik-ekşimük
ekşioğlak
el ayık otı
el otu
ela
elâgöz
eldiven çayı
elduran-eldüren
eldüren
elgabardan
elibayır
elik yoncası
elim otu
elkoğan
elköpürten

elkurtaran-el kurtaran
ellik
ellik otu
ellikgıran
elma
elma ağacı
elma çalısı
elma eriği
elma otu
elma yağı
elmacık
elmacıkyaprağı
elmasüpürgesi
eltieltiyeküstü < elti
eltiye küstü
emcek
emecen
emecik-emicik-emicek
emlik
emmecik otu
emzik çiçeği
emzik-emzik otu
eneç
enek
enek memesi
engerek başı
engerek dikenli
engerek otu
engerekbaşımı
engerekbaşımı
emzikotu
engili buğday
enlik
er kurtaran
erekleme
erelik
eren
erenler çiçeği
ergan üzümü
ergeçsakalı-erbec sakalı
ergen
ergendöşeği
ergil
erik ağacı
erik kekiği
erik otu
erik-erük
erinç

erkeçsakalı
erkek ağaç
erkek ak diken
erkek boz ot
erkek eğrelti-erkek
eğrelti otu
erkek geven
erkek kekik
erkek kızılıcık
erkek kova
erkek orman
erkek üzüm
erkurtaran
erkurtaran otu
eryeten
eskilik
eşek
eşek baldıranı
eşek çalısı
eşek çıtlığı
eşek çiçeği
eşek dikenli
eşek elması
eşek eriği
eşek geveni
eşek gevreği
eşek gömeci
eşek inneliği
eşek kalkanı
eşek karakavuşu
eşek kekiği
eşek kömüdeği
eşek kömürdeği
eşek közlemesi
eşek memesi
eşek otu
eşek pancarı
eşek püskülü
eşek sarı otu
eşek sirkeni-eşek
sirkemi
eşek tikenli
eşek yağırı
eşek yarpuzu
eşek yoncası
eşekkulağı- eşek kulağı
eşekkuyruğu
eşektırnağı-eşek tırnağı

eşekzıpkını
eşgın-eşgun-eşkın-eşkin
eşgice
eşki
et elması
et kekiği
et üzümü
eterik
etmek ağacı
etyaran otu
evcikkıran-evcıkıran
evlenme çiçeği
evren
evren yavşanı
evrümçevrüm
eyilcan otu
eyreli otu
eyreli-eyreli-eyratı-
eylentü-eyraltu
eysebak < iyi ise bak
eyşi gece
ezgin
fare dikenini
fare otu
farekulağı-fare kulağı
felfelek
ferik
ferik elması
fiçı otu
fırıldak çiçeği
fısırgan
fişfiş
fışıldayık
foskulak
furçak
gabalah-gabalak-
galabah-galabak-
galagan
gabarcık
gadin barmak-gadun
barmah
gadin budu
galin gabuh
galkan-galagan
gancık kova
gara çayır
gara ot
garabaş

garabaşkekik
garabaşot
garagavuk-gara gavık-
gara kavık-garagavlık-
garavuk
garahan-garahat
garamık-garamuk-
garamuh
garasakgız
garavruk
garayağı
garga çiçeği
garga düleği-garga
düneği-gargadüğülek
garga kavunu-garga
gavun
gargaburnu-garğa burnu
gartlı
gatırdırnā
gavruk
gavşak
gayınna dili
gayış gıran
gaynanacuh
gazandelen
gazayağı-gazayak-
gazeyağı-gazyak-
gazyayağı-gazayah
gecebiten
gecegündüz çiçeği-gece
gündüz çiçeği
geç erük
geçisakalı
geçitgen
gedirgen
gelebek otu
gelgeç
gel-gel
geli
geliç
gelin çiçeği
gelin elması
gelin güveyi elması
gelin otu
gelinalı
gelinbarmağı-
gelinbarnağı
gelinboğan

gelincik çiçeği-gelincük
çiçeği
gelincik otu
gelincik-gelincük
gelincikleme otu
gelindili
gelindöndüren
gelinduvağı
gelindüğmesi
gelineli
gelinelması
gelinfesi
gelingöbeği
gelingüldüren
gelinkadın
gelinkirpiği
gelinküpesi
gelinparmağı
gelinsaçı-gelin saçı
gelinsoğanı
gelinsüpürgesi
gelinteli
gelintırnağı-gelin tırnağı
gelinyanağı
gelinyemişi-gelin
yemişi
gemre
gen otu
gence
gence-gence-genceç
genç kara ağaç
gene otu
geneç
genegerçek otu
generçek
gerdene otu
geven yoncası
geven-keven
gevecik
gevrek elma
gevrek söğüt
gevrek-gevrik-gevreh
gevreyik-gevreyük
gevriyen-gevreyen
geyicek
geyik
geyik ardıcı
geyik dikenini

geyik elması
geyik otu
geyik sarmaşığı
geyik sarmısağı-geyik
sarmusağı
geyik yoncası
geyikboynuzu
geyikdili-geyik dili
geyikgöbeğı-geyik
göbeğı
geyiksırtı-geyik sırtı
geyiktuzu-geyik tuzu
gez ağacı
gezdigeçti
gezer
gezer iletir
gezgez-gezgez-
gezgezk
gezgın ağacı
gıcı
gıcı yaprağı
gıcıcıcı
gıcıcıcı
gıcık
gıcık otu
gıcıkdan otu
gıcır-gıcır diken-
gıcırdak diken
gıcime
gırçıl
gırtıl
gıvışgan otu- gıvışgan--
gıvışkan- gıvışık-
gıvışık-gıvışıyık
gıyık
gıyşak
gızbaldırı
gızılca
gızılcah
gızlar yağlığı
gızmemesi
gicig otu
giciyık otu
gidilcen
gidişgen-gidişken-
gidişgen [otu]
giyık elması
gizli otu

goca yaprah
gocadarı
goçotu
gofalık
gollüce
gomeç
gonur
gonyaşı
gorunga-gorulgan
gova
govan
govan sakızı
govanlık
goyun
goyun gözü
goyun gulağı
göbek elması
göbek otu
göbelek
göçkovan
göçtovan
gödelek
göden alıcı
gödüredi (gök türedi)
gög elma
gögce ağaç
gögce otu
gögcek
gögçelielma(<gökçeliel
ma)
gögelek-gögelek
gögem
gögem eriğı
gögercin otu
gögercinayağı-gögercin
ayağı
gög erik
gögce
gögcek
gögçebaş
gögçe-gökçe-gögçe otu
gögdeli
gögëbakan
gögëlek
gögem eriğı
gögëmcik-gögëmcik
gögem-gögem
gögë

göglemez
gögölük
gögşulu-gögşül
(<gög+sulu)
gögündürme
gögüş
gögüşdürme
gök ağacı
gök ala buğday
gök boya
gök börölce
gök çiçeğı
gök diken
gök erik
gök geven
gök otu
gök yonca
gökbaş-gökçebaş
gökçe
gökçe ağaç
gökçe söğüt
gökçegöz
gökçekarlık
gökdedem-gök dedem
gökdü
gökgöz
gökkız-gökgız
göksulu
göktenyağan
göl düğün çiçeğı
göl ısırganı
göl karabaşı
göl otu
göl soğanı
göl yakı otu
göl yoğurt otu
gölcür
göldibi
gölek
gölge otu
göllüce
gömeçeriğı
gömeç-gömeç otu
gömölgen
gömürgen
gön
gön ağacı
gönen

hatunmemesi-hatun
memesi
hatunparmağı-hatun
parmağı-hatınbarnağı-
hatunbarmâ
hatuntuzluğu-
hatunduzluğu-hatun
tuzluğu
havacıva otu-hava civa
otu-havacıva otu
havacıva-hevecive
havlupüskülü
hayıt
hayva
hılhlıl
hımhım
hırhır
hırsız çalmaz eriği
hıtır
hıtır çiçeği
hindiibiği
höllük
hüvez
ıçkın-ıçgın
ılan boncuğu
ılgın ağacı-ılgun ağacı
ılgıncar
ılgın-ılgun-yılgın
ındız
ırmak yarpuzu
ırmık
ısrın
ısrandalak
ısrın dikeni-ısrın
dikeni-ısrın tiken
ısrın kökü
ısrın-ısrın-ısrın
ısrın otu
ısrın
ısrın
ısrın ot-ısrın ot- ısrın
ısrın-ısrın-ısrın-ısrın-
ısrın
ısrın-ısrın
ısrın
ısrın
ısrın ağacı
ısrın göynü

ıçıkızıl
ıçlıkız
ığ ağacı
ığcik
ığde ağacı
ığde çalısı
ığde çiçeği
ığde-ığde
ığdiş
ığlek-ilek
ığne yaprak
ığne-ığneli- ığnecik
ığnelik-ığnelik otu
ığnesil
iki kardeş kanı
iki kardeş kanı ağacı
ılan burçağı
ılan otu
ılan sarmısağı
ılan üzümü
ılanbaşı-ılan başı
ılanbıçağı-ılan bıçağı
ılanboncuğu
ilandili
ilantağı
iletir
iletir sakızı
ilişken
ilme
ilmek
ilmek
ilmek
ince borcak
ince kekik
inceçayır
inci çalısı
inci çiçeği-incü çiçeği
inci otu
inci soğanı
inek ağacı
inek boynuzu
inek buğdayı
inek çiçeği
inek emceği
inek gözü
inek memesi-
inekmemesi
inek otu

inekbiciği
inekgözü
inelik otu-inelik
ipburnası
ipburnu
ipek ağacı
ipek çalısı
ipek çiçeği
ipek otu
ipkesiği
iplikcik-iplikcik
iri erük
irikara
irkek pancarı
irticiler ayağı
isot
it çiçeği
it kaçırın
it kavunu
it keleş
it otu
it öldüren ot
it pancarı
it sıracı otu
it üzerliği
it üzümü-it üzümü-
itüzümü
itboğan
itboğan otu
itboncuğu- it boncuğu
itboruğu
itburnu ağacı
itburnu yemişi
itburnu-it burnu-it burnu
itdili-it dili
itdirseği
iteriği
itkabağı-it kabağı
itkaçırın
itkasarı-it kasarı
itkeseri-it keseri
itkuyruğu-it kuyruğu
itmemesi-it memesi
itöldüren ot
itsarımşağı-itsarımşağı-
it sarımşağı-it sarımşağı
itsidiği
itsiki- it siki

itsineği-it sineği
itsiyeyi-itsiyeyi-itse-
itsiyeyi
itsoğanı-it soğanı
ittaşığı-it taşığı
ivecen
ivez-ivaz
iyreltü
izmelece
kaba
kaba ardıç
kaba diken
kaba- elması
(<kabakelması)
kaba ot
kaba yaprâ
kaba yonca
kabağaç
kabak
kabak ağacı
kabak çiçeği
kabak otu
kabakızıl
kabakulak
kabakulak ağusu
kabakulak otu
kabalak otu
kabalak-kabaldak
kabaldızdiken
[kabayıldızdiken]
kabalık
kabarcık
kabarcık otu-
kabarcıkotu
kabargan
kabargıç
kabartlak
kabartlama
kabasaba
kabuklu kavun
kadın dili
kadınbudu
kadındüğmesi
kadıngöbeği
kadın-kazın-kadıng
kadınparmağı-
kadıparmağı-

kadınbarmâ-
kadınparmak
kadıntuzluğu –[hatun]
tuzluğu- kadın tuzluğu-
[hatun]tuzluğu-kadun
tuzluğu-kadın duzluğu-
kadun tuzluğu-kadun
tuzluğu
kafalık
kafasüpürgesi
kaful
kagun
kağşak otu
kak
kak otu
kakalaşka
kakma
kalay otu
kalkan
kalkan ağacı
kalkan diken
kalkan otu
kalkanlı baldırıkara
kalkgit çiçeği
kalkgit-kalk git
kalpak
kalpak otu
kamalak
kamuş-kamış [otu]
kan ağacı-kanağacı
kan çiçeği
kan damla otu
kan diken
kan eriği
kan otu
kanağısı
kanak-kanaak
kanatma
kanburuyan
kancık kova
kançal- kan çal
kandamlası
kandaş diken
kandindiren
kankurutan-kan kurudan
kanlı yürek
kanlık
kanlıpınar

kanluca ot
kantepen
kanyaş otu
kanyaş-kanyaşı-kaynaşı
kapaklı ot
kapçık-kapçık [otu]
kapıncak-kapırcak-
kapırcık
kaplan çiçeği
kaplan otu
kaplanboğan
kaplankuyruğu-kaplan
kuyruğu
kaplıca
kaplıca
kaplumbağa keleş -
kaplıngaba keleş
kaplumbağa otu
kaplumbağaboncuğu
kar ağacı-karağaç
kar ardıcı
kar çiçeği
kar diken-kardiken
kar geveni
kar topu
kara ağız
kara ağı
kara aş
kara ayrığı
kara azgan
kara baldırıkara
kara başlu
kara bazı
kara bit otu
kara boru çiçeği
kara böğürtlen- kara
börtlen
kara börklü
kara çavuş
kara çitir
kara çitlik
kara çilek
kara çovan
kara çögür
kara çöpleme
kara çörek-kara çörek
[otu]
kara derme

kara elma	karaba(r)dacık	karakabuk-kara kabuk
kara erik-kara erük	karababa	karakan
kara gelincik	karabacak	karakan çalısı
kara geven	karabacak otu	karakat
kara göndürme-kara	karabaldır otu	karakavak-kara kavıt-
göğündürme-kara	karabaldır-kara baldır-	kara kavuk
göyündürme	karabaldur	karakavlak-karakavluk-
kara günlük- kara	karabaş	karakavruk-karakavuk-
günlük [ağacı]-kara	karabaş çiçeği	karakavıt
günnük [ağacı]	karabaş kekik-karabaş	karakayın
kara günlük yağı	kekiği	karakazancık
kara ısırgan	karabaşak-kara başak	karakılıçık
kara kabak	karabaşlı	karakıllı
kara kavun	karaboğaz	karakıllı
kara kazancık	karabuğday-kara	karakıyah-karakıyak
kara kekik	buğday	karakovuk
kara keme- karakeme	karaburcu	karakulak
kara kuruğu-karakoruğu	karaburçak-kara burçak	karakurbağa otu
kara kök-karakök	karaburun	karakurut
kara kurbağı otu	karabüzgül	karalık
kara kuşburnu	karaca	karamama
kara ot	karaca ağaç	karamaz
kara pancar	karaca darı-karaca darısı	karamık çalısı
kara pazı-karapazı	karaca erik	karamış-karamış
kara sakız otu	karaca kovuk-	karamuk ağacı
kara sakız-karasakız	karacakovuk	karamuk çiçeği
kara sirken	karaca ot-karaca otu-	karamuk dikenini
kara soğan	karaca otcık-karacaot	karamuk otu
kara söğüt	karaca üzüm	karamuk-karamık-
kara süpürge	karacık	karamik-karamıh-
kara sütlük	karaçalı dikenini-kara çalı	karamuh
kara topalak	dikenini	karanfil ağacı
kara toz ağacı	karaçalı-kara çalı-kara	karantı dikenini
kara ürük	çalıtı	karantı- karantı dikenini
kara üzüm	karaçam-kara çam	karaoğlan
kara yaprak	karacıyır	karaparmak
kara yavşan	karacekme	kararak
kara yemiş ağacı-	karadal	karasergi
karayemiş ağacı	karadiken-kara diken	karatavuk
kara yemiş-karayemiş	karagavruk	karatombalak
kara yonca	karagevrek-kara gevrek	karayandık-karayantak-
kara yosunu	karagovuk	kara yandık- kara
karaağaç-kara ağaç	karagöz	yantak
karaağır	karagöz otu	karcık üzümü
karaan-karaan çalısı	karagülle	karçin
karaaslanı-kara aslanı	karagürgen-kara gürgen	kardelen
karaasma-kara asma	karahan	kardeşkanı ağacı
karaavlık-karaavluk	karakabarcık	

kardeşkanı-kardaşkanı-
kardeşkanı-kardaş kanı
karga baldırıkara
karga büken ağacı
karga düleği-karga
dövleği-karga dügleği-
karga döleği-karga
düveleği-kargadüleği-
karga düğleği
karga kavunu
karga keleş
karga kozağı
karga otu
karga sarımsağı
karga soğanı
karga üzümü
kargaayağı-karga ayağı
kargabağırşağı
kargabardağı
kargaböreği
kargaburnu
kargabüken
kargadelen
kargadıdağı
kargagözü-karga gözü
kargaibiği-karga ibiği
kargaiğnesi
kargalık
kargayaşmağı-
kargayamşağı
kargayüreği-kargayürek
kargı kamışı-kargu
kamış-karku kamışı
kargı otu
kargıdalı
kargı-kargu-karkı-karku
karıgezdiren
karın ağrısı otu
karın geçürür ot
karınca otu
karıncaayağı
karıncakavağı otu
karıncık
karındaş ağacı
karındaş kanı
karıngeveni-karın
geveni
karıyaşı

karkavut
karlanguç otu
karlankuç
karna batmaz
karnıkara
karnıyarık otu
karnıyarık-karnı yarık-
karnı yaruk
kartal ağacı
kartal eğreltisi-
kartaleğreltisi
kartallı eğrelti otu
kartaltüyü
kartopu
kasan
kasık otu
kaşık otu
kaşıkçalan
kaşıntı otu
kat
katağaç
katı gözlük otu
katır çiçeği
katır çiçeği ağacı
katır çiğdemi
katırızığı
katırbaşı
katırboncuğu-katır
boncuğu
katırcı kuzukulağı
katırdaşağı-katırtaşağı-
katırdaşyağı
katırkulağı-katırgulağı
katırkuyruğu otu
katırkuyruğu-katır
kuyruğu
katırtırnağı-katır tırnağı
kav
kav diken
kavak
kavak ağacı
kavak elması
kavalak
kavbaşı
kavlağan-kavlagan-
kavlağan-kavlağın-
kavlan-kavla-kavlak-
kavlangaç-kavlayan

kavlak
kavruk
kavun ağacı
kavun elması
kavun-kovun
kavur otu
kavurt otu
kavuşlak
kay otu
kaya andız otu
kaya çekemi
kaya eğreltisi
kaya elması
kaya kekiği
kaya koruğu-
kayakoruğu
kaya otu
kaya sarımsağı-kaya
sarımsağı
kaya sarmaşığı
kaya teresi
kaya üzümü
kaya yarpuzu
kayacık-kayacık ağacı
kayacuk-kayaçuk
kayagölgesi
kayagölgesi ağacı
kayayağı
kayı soğan
kayık çiçeği
kayıkkıran
kayın
kayın ağacı
kayındili
kayır
kayışkıran kökü
kayışkıran otu
kayışkıran-kayış kıran
kayışkoparan
kaymacık
kaymak ağacı
kaymak çiçeği
kaymak otu
kaymaklık
kaynanacık
kaynanadili-kaynadili
kaynanayumruğu
kaz

kaz otu
kazandelen
kazankarası
kazayağı kökü
kazayağı-kaz ayağı-
kazayak-kazıyak
kazbacağı
kazbudu
kazgagası
kazık
kazıkyemiş-kazık yemiş
kazmaç
kazmaç kaz
kazparmak otu
kazrek
kazyacağı-kaz yağı
keçe otu
keçelek
keçeli ot
keçemçik
keçemük
keçi çağlası
keçi geveni
keçi kömüreni-keçi
kөрmeni
keçi otu
keçi söğüdü
keçi söğüt ağacı
keçi yemişi
keçiyacağı-keçi ayağı
keçibiciğı-keçibiciğı
keçiboğan
keçiboynuzu ağacı-keçi
boynuzu ağacı
keçiboynuzu-keçi
boynuzu
keçiemceğı- keçi
emceğı
keçi gevişi-keçiebişi
keçigüvesi
keçik otu
keçikulağı
keçimemesi-keçi
memesi
keçisakalı- keçi sakalı
keçitaşığı
keçitırnağı-keçi tırnağı
kedi başı

kedi çıtlığı
kedi eriğı
kedi otu
kedi üzümü
kediyağı-kedi ayağı
kediayası
kedibağırsağı-
kedibarsağı
kedibaş-kedibaşı
kedibıyığı
kedibiciğı-kedicibiğı
kediboncuğı
kedicırnağı-kediçırnağı-
kediçınağı
kediçomağı
keditili
kedigötü
kedigözü
kedikulağı
kedikuyruğı
kedipisi
keditaşığı-kedi taşığı
keditırnağı-kedidırna-
kedi tırnağı
kediyağı
kedi yüzü
kek otu
kekeremik
kekik
kekik otu-kekük otu
kekikboğan
kekiksaçı
keklik buğdayı
keklik çiğdemi
keklik otu-keklik
keklik üzümü
keklikganağı
keklikgözü-keklik gözü
kekre
kel çığı
kel otu
kelbaş
kelçiçeğı-kelçiçek
kelebek ağacı
kelebek çalıısı
kelebek çiçeğı
kelebek otu
kelebek sarmaşığı

kelek
kelek otu
keler
keler ayağı
keler diken
kelerkuyruğı-keler
kuyruğı
kendi biten
kendillik
kendirik
kendir-kendir otu
kene ağacı
kene otu-kene
kenebörülcesi
kentir
kepek
kepek elması
kepekli elma
kertenkele kuyruğı-
kertenkelekuyruğı
kertenkelegözü
kertlemik
kertme-kertne
kesercik
kesik otu-keskin ot
kesme
kesme ağacı
keven
keyik
kığıştak
kıl çiçek
kıl otu
kılcan ot
kılçık
kılçık diken
kılçık kekiğı
kılçık otu
kılçıklı ot
kılçiksız arpa
kılgın
kılıç
kılıç çiçeğı
kılıç kekiğı
kılıç otu
kılıçarpa
kılık
kıl kıl
kıl kırışı

kılkuyruk
kıllı ayak otu
kıllı kozak
kıllı yemlik
kındıra
kındıra otu
kır çiçeği
kır çileği
kır çörek otu
kır darısı
kır elması
kır iğdesi
kır kekiği
kır pazısı
kır sakızı
kır soğanı
kır yemliği
kır yoncası
kıraç yoncası-kırbaç
yoncası
kırboncuk
kırçıl
kırçıyan
kırçkırç otu
kırgın otu
kırık
kırk budak
kırk günlük
kırkbaş
kırkbaş dikenini
kırkbaş göğündürme
kırkbaş otu
kırkbatıran
kırkboğum-kırk boğum-
kırkboğum otu
kırkdamar otu
kırkdilim-kırkdilim otu
kırkgöz otu
kırkısırak
kırkkanat
kırkkilit- kırk kilit-
kırkkilit otu-kırk kilit
otu
kırklık
kırkma kamış
kırkpınar otu
kırksinir-kırksinir otu
kırklangıç

kırklangıç otu-
kırklangıçotu
kırklangıçkuyruğu
kırılı
kırsüpürgesi
kırt
kırt kırt
kırtık
kısa ayaklı
kısa ebemgümece
kısarakuyruğu
kış boynuz otu
kış çiçeği
kış kabağı
kış kekiği
kış kolu
kış üzümü
kışelması
kışgözü
kışkış
kışla dikenini
kıtırçalı
kivılcım
kivircik
kivircik baldırıkara
kivirkivir
kivirşik-kivirşik-kivirşik
kivirşgan-kivirşkan-
kivirşyık-kivirşık-
kivirşik-kivirşak-kivirşak-
kivirşayak
kivrak buğday
kivrak darı
kivrık yapraklı
sıgırkuyruğu
kivrım
kiyak
kiyi otu
kiyık elması
kız dikenini
kız elması
kız kamışı
kız oğlan aşısı
kız oğlan sütü
kız otu
kızamık-kızambuk-
kızambık-kızamuk
kızamuk dikenini

kızgın otu-kızgın otu
kızgözü
kızgüzeli
kızhanım
kızıl ardiç
kızıl boya-kızılboya
kızıl buğday
kızıl çaltı
kızıl çam
kızıl çam ağacı
kızıl çitir
kızıl çöğür
kızıl diken
kızıl elma
kızıl enik-kızıl enik
kızıl erük
kızıl göz dikenini-kızıl göz
dikenini-kızıl göz dikenini
kızıl kavun
kızıl kaytarma
kızıl kök-kızıl kök
kızıl kurt-kızıl kurt
kızıl ot-kızıl ot
kızıl pancar
kızıl sarmaşık
kızıl soğan
kızıl söğüt-kızıl söğüt
kızıl su yosunları
kızıl üzüm
kızıl yaprak-kızıl yaprak
kızıl yonca
kızıl ağaç-kızıl ağaç
kızılak
kızıl bacak
kızıl burun
kızılca
kızılca buğday
kızılca çöğür
kızılca dişisi
kızılca sütleğen
kızılca dişisi
kızılca çalısı
kızılca dikenini
kızılca otu
kızılca-kızılca-
kızılca ağacı
kızılca-kızılca
kızılca

kızıldımçevir
kızıldibi-kızıldip
kızıleğlim
kızılekşi
kızılgücük
kızıliçli
kızıllık
kızıllık otu
kızıltarığ
kızlar yağlığı
kızlar yemişi
kızlargöbeği
kızmemesi
kızmemesi ağacı
kızıyanağı
kilit otu
kiliz
kiriş
kiriş otu
kirişlik
kirli elma
kirlice
kirlihanım çiçeği
kirpi diken-i-kipri diken
kirpi otu
kirpibaşı
kirtil
kirve otu
kitre ağacı
kitre- kitire
kobuh-kobuk
koca ağaç
koca ağı
koca başı-kocabaş
koca buğday
koca ot
koca yaprak
koca yarpuzu-kocalar
yarpuzu
koca yemişi
koca yemiş-kocayemiş
kocabaş otu
kocabaş-kocabaşı
kocadepen
kocakarı elması
kocakarı yemişi
kocakarıiğnesi
kocakulak ağusu

kocalar yemişi
kocaman çiçeği
kocayemiş
koç otu
koçboynuzu otu
koçboynuzu-koç
boynuzu
koçkuyruğu
koçtaşağı
kofa otu
kofa-koğa-kofalık-
koğalık
kofurgalık
koğan otu
kokak ağaç
kokar
kokar ağaç
kokar ardıç
kokar baldıran
kokar çalı
kokar geven
kokar ısırgan
kokar kamış
kokar ot-kokar otu
kokar yavşan
kokarak
kokarca
kokarcık
kokarganak
kokoroz
koku ağacı
kokulu aslan otu
kokulu çayır otu
kokulu ince çiçek
kokulu kartopu
kokulu ot
kokulu ölmez çiçek
kokulu pire otu
kokulu sarı yonca
kokulu süpürge otu
kokulu yapışgan
kokulu yapışkan otu
kokulu yavşan
kokulu yoğurtotu
kokulu yonca
kokuluboncuk
kol kabağı
kolun çedüğü

komar
komşugezen
konak
konak darısı
koru otu
koru
koru gözlük otu
koruk
kotankıran
kova
kova otu
kovalık
kovan
kovan çiçeği
kovan otu
kovancık
kovuk
koyak
koyun butrağı
koyun çiçeği
koyun diken
koyun dili
koyun ekmeği
koyun kekiği
koyun kıran kılıç otu
koyun otu-koyunotu
koyun sarmaşığı
koyun üçgülü
koyun yavşanı
koyuncuk çiçeği
koyundibi
koyunekmeği
koyungöbeği
koyungözü- koyun gözü
koyunkıran-koyun
öldüren- koyunöldüren
koyunörmece
koyunpıtırağı-
koyunpıtırağı-koyun
pıtırağı
koyunyumağı-koyun
yumağı
kozağı ağacı
kozak
kozak üzümü
kosalak
kosalak otu
köğrek

kök
kök boya-kökboya-
kökboyası- kök boyası
kök çiçeği-kökçiçeği
kök sakız
kökelma
köklü böyrüce
köksakızı otu
köle doyuran
kömeç
köpek dikenini
köpek ekşikulağı
köpek elması
köpek eriği
köpek kavunu
köpek keleş
köpek kızılıcığı
köpek kuyruğu
köpek kuzukulağı
köpek otu
köpek sarımsağı
köpek sirkeni
köpek soğanı
köpek üçgülü
köpek üzümü
köpekayası-köpek ayası
köpekboğan-köpek
boğan
köpekdili-köpek dili-
köpekdili otu
köpekdişi
köpekdişi ayrığı
köpekgötü dikenini
köpekgürü
köpekkulağı
köpeklolosu-
köpeklolosı
köpekmemesi
köpeköldüren
köpeksiyeği-
köpeksiyen-
köpeksiyeeni-
köpeksiyeen otu
köpeктаşığı
köpektırnağı
köpektutağı
köpük çalısı
köpük elması

köpük otu
köpürcek
köpüren ot-köpürgen
otu
köpürgen-köpürtgen-
köpürtken
köpürük otu
kör diken
kör geven
körük otu
köstebek dikenini
köstebek otu
köstek dikenini
kötürüm
kubatça
kuduz bacağı
kuduz otu
kulak
kulak otu
kulapa yaprağı
kulecik
kulecik
kulgan
kulinc otu
kulinc otu
kulkas
kum buğday
kum çavdarı
kum elması
kum eriği
kum kamışı
kum otu
kum sarmaşığı
kumdarı-kum darı
kumlu
kumsal çamı
kunduz ağacı
kunduz ağı-kunduz
avu-kunduz ağa-
kunduzavu
kunduz buğday-
kunduzbuğday
kunduzkoku
kunduz-kundus
kunduztaşığı-kunduz
taşığı
kurbağa çiçeği
kurbağa gözü

kurbağa otu
kurbağa yarpuzu
kurbağa yosunu
kurbağakaşığı
kurbağapisliğı
kurd boğazı
kurd üzümü
kurd yemeğen ağaç
kurdluca ot
kurşun
kurşun eriği
kurşun otu
kurt
kurt ağacı
kurt bağı- kurd bağı
kurt böğürtleni
kurt çalısı
kurt otu
kurt soğanı
kurt yatağı
kurtağı
kurtayağı-kurt ayağı
kurtbağa otu
kurtbağı
kurtboğan
kurtböğreği
kurtkirişi
kurtkoku
kurtkulağı-kurt kulağı
kurtkuyruğu
kurtlu diken
kurtlu otu
kurtluca otu
kurtluca-kurdluca
kurtpençesi-kurt
pençesi- kurttırnağı
kurtyemez ağaç-
kurtyemeyen ağaç
kuru ot
kuru üzüm
kuru yarpuz
kurudan
kurugan
kurukayış
kurulgan
kuruşakşak
kurutakırdak
kurutma

kuş ağacı
kuş böyreği
kuş çiçeği
kuş dikenini
kuş eriği
kuş iğdesi
kuş karabuğdayı
kuş otu
kuş üvezi
kuş üzümü
kuş yemişi
kuş yoncası
kuş yuvası
kuşağzı
kuşayağı-kuş ayağı
kuşbudak
kuşbudu
kuşburnu gökçesi-
kuşburnu kökçesi
kuşburnu-kuşburnu-kuş
burnu
kuşça
kuşçubuğu-kuş çubuğu
kuşdili
kuşdili ağacı
kuşdili dikenini
kuşdili otu
kuşekmeği-kuşetmeği-
kuşepmeği-kuş etmeği
kuşelması-kuş elması
kuşevin
kuşgözü
kuşgözü-kuş gözü
kuşkanadı-kuş kanadı
kuşkondurma dikenini-
kuşkonmaz diken
kuşkonmaz
kuşkonmaz dikenini-
kuşkonmaz diken
kuşkonmaz kökü
kuşkonmaz otu
kuşkulağı
kuşlak otu
kuşmemesi
kuşübüğü
kuşyemi- kuş yemi
kuşyemi otu
kuşyemliği

kuşyüreği
kuşyürek
kutluca otu
kuyguç
kuyruk çiçeği
kuyruklu ot
kuyruklu otu
kuyrukyaran
kuzgun armudu
kuzgun otu
kuzgunayağı- kuzgun
ayağı
kuzguncuk
kuzgunekmeği-
kuzgunetmeği
kuzgunkılıcı- kuzgun
kılıcı
kuzu kulağı
kuzu butrağı-kuzu
butrağı
kuzu otu
kuzu sarmaşığı
kuzubaşı
kuzuböbreği
kuzudili-kuzu dili
kuzueti
kuzugevreği-kuzu
gevreği
kuzugöbeği
kuzukemirdi
kuzukıran
kuzukulağı-kuzu kulağı-
kuzu kulağı- kuzukulak
kuzukulak ağacı
kuzukürkü
kuzumoğlağı
kuzupıtrağı-kuzu pıtrağı
küçük ardıç
küçük baldıran
küçük boru çiçeği
küçük çayır düğmesi
küçük çayır güzeli
küçük çiçekli
sığırkuyruğu
küçük ebengümece
küçük geyik otu
küçük ısırğan
küçük ısırğan otu

küçük ince çiçek
küçük kızıl buğday
küçük kök boyası
küçük kurt bağı
küçük kuzu kulağı-
küçük kuzukulağı
küçük sıracı otu
küçük sinek tutan
küçük sinir otu
küçük yalan çivid
küçük yılan dili
kül çiçeği
kül otu
küllüce otu
küllük
küllük kömeci
küllükara
küp düşen-küpdüşen
küpdüşdü
küpe çiçeği
küpe otu
küpeli
küpeli otu
küpkıran
küp mavisini
küseğen
küskün
küskün otu
küstüm otu
küsülü baruşduran
kütük
kütüklü diken
kütür
ladin
ladin çamı
lapa
lokurdak
mamak
manda pıtrağı
mandadili
mandaeriği
mandagözü
mandakulağı
mangır otu
maviş ot
meltem çiçeği
meme üzümü
memecik

memelik-memek
meyan
meyan kökü
meyan otu
mısmıl ağacı
mucuk otu
murdümük
müdürmük
mürdüm
mürdüm eriği
mürdümük- mürdük-
mürdümek
mürdümük otu
müsküle
nine otu
ninemelması
ocaksüpürgesi otu
oda sarmaşığı
oğlak otu
oğlakkarası
oğlakkulağı
oğlan aşu-oğlanaşı
oğlan düşüren
oğlan otu-oğlan otu
oğlanbaşı
oğlanelması
oğrı diken
oğul kekik- oğul kekiğı
oğul otu
oğul-ogul
ok çiçeğı
okluk
onbiray çiçeğı
onbiraylık-on bir aylık
orak çiçeğı
orakeriğı
orakkıran-orakgıran
orman
orman asması
orman çayıru
orman çileğı
orman karabaşı
orman kavağı
orman sarmaşığı
orman üzümü
ormandere-ormanderen
ormangüzeli
osuruk ağacı

osuruk çiçeğı
osuruk otu
ot baldırı
ot çanağı
otçam-otcam
oteriğı
otkoku
otlak ayrığı
otsuz çavdar
otukesme otu
oturak
ovaca
ovez-ovaz
oya
oya ağacı
oya çiçeğı
oymadere
oymalı yaprak
oymalık
öfke çiçeğı
öğlan otu
öğle çiçeğı
öğrek otu-öğrekotu
öğsüz çiçeğı
öğüm
öğür otu
öğür otu
öğürtmek
öksürük otu
öksüz çiçeğı
öksüz çiğdemi
öksüzce
öksüzoğlan
öksüzoğlan çiçeğı
öksüzoğlan çiğdemi-
öksüz oğlan çiğdemi
öksüzoğlansoğanı
öksüzurganı
öküz boynuzu
öküz dikenı
öküz gözü
öküz soğanı
öküz yemez
öküzçanı
öküzdili
öküzgöbeğı
öküzgötü-öküzkötü
öküzgözü-öküz gözü

öküzkulağı-öküzgulağı
öküzkuyruğı-
öküzguyruğı
öküzkütüğü
öküzosurtan
öküzpörçüğü
ölemez
ölmez çiçek
ölmez diken-ölmez
dikeni
ölmez otu
ölü çiçeğı
ölü ısırgan
ölü soğanı
ölümkörü
ördekayağı
ördekburnu
örgü otu
örmece
örük
örümcek çiçeğı
örümcek otu
ötürge
öveyik budu
öveyikbuğdayı
övez
öylen çiçeğı
öz dikenı
özlemek
özsütlü
özübüyük
özüllük
paflak
paga yaprağı-pağa
yaprağı
palağ
parlacık
parlak çiçek
parmak çanı
parmak otu
parmak üzümü
parmakçık otu
paşa ağacı
paşabeğendi
paşakılıcı
pat
pat çiçeğı
patdüşen

patiçi
patküt
patlak
patlak ağacı
patlak çiçeği
patlak otu
patlangaç
patlangaç-patlangoz-
patlavuç
patlayık
pekmez çiçeği
pekmez otu
pepekuş
petek otu
pıslak
pıtırca
pıtpıt
pıtrak
pıtrak diken
pıtrak otu-pıtırak otu
pıtraklı otu-pıtıraklı otu
pıtrak-pıtırak-pıtırak-
pıtırangan
pire ağacı
pire otu
pire yavşağı
pire yavşanı
pirekapan-pirekapanı
pirelik
pis kokulu kazayağı
pis ot
pisi otu
pisiburnu
pisik otu
pisikcırnağı-pişikcırnağı
pisikkulağı
pisikkuyruğu
pisiktaşığı
pisiktetiği
pisiktırnağı
pisimpisim otu
pisipisi
pisipisi otu-pisi pisi otu
pişmez
porsuk
porsuk ağacı
porsuk bitkisi
puf sazı

purçak
purç-purc
pursuk ardıç
putrak diken
pürçam-pür çam
pürçüklü
püskül çalısı-püsküllü
çalı
püsküllü
sabankıran
saç otu
saçak darı
saçaklı kurtluca
saçbüyüten
saçkıran otu
saçlı yosun
saçuzatan
sağır gözü
sağırkulak
sağlık otu
sakal çürüten-sahal
çürüten- sakalçürüten
sakal otu
sakalıslayan
sakız
sakız ağacı
sakız çiçeği
sakız diken
sakız diken
sakız kabağı
sakız otu-sakızotu
sakızdırık-sakızcırık
sakızlak
sakızlığun
sakızlık
sakızlık ağacı
sakızlık otu
sakızözü
saksı güzeli-saksıgüzeli
salkım
salkım ağacı
salkım başak
salkım çiçeği
salkım çiçeği ağacı
salkım çiçekli eyrelti
otu
salkım darı
salkım huşu-salkım huş

salkım söğüt ağacı
salkım söğüt-
salkımsöğüt
salkım-salkum
saman
saman ağacı
saman çiçeği
samsak
samursak-samırsak
sancak diken
sancak otu-sancakotu
sancı çubuğu
sancı otu
sapankıran otu
sapı sarı
sapı uzun
saraca
saracak
sarı ağaç
sarı ağı- sariağı
sarı ardıç
sarı boya
sarı boya ağacı
sarı burçak
sarı çalı-sarıçalı
sarı çam-sarıçam
sarı çitlik
sarı çiçekli ot
sarı çiçek-sarıçiçek
sarı çiğdem-sarıçiğdem
sarı çubuk
sarı darı
sarı diken-sarıdiken
sarı elma
sarı erik-sarığ erik
sarı gelincük
sarı geven
sarı havaciva
sarı ısırgan otu
sarı kavak
sarı kavun
sarı kokulu- sarıkokulu
sarı kök-sarıkök-sarı
kökü
sarı odun
sarı odun ağacı
sarı ot-sarot
sarı pıtrak

sarı sarımsak
sarı söğüt
sarı sütleğen
sarı sütleğen otu
sarı tekesakalı
sarı tiken
sarı topuzluk
sarı üçgül
sarı üzüm
sarı yaprak
sarı yavşan
sarı yediveren sarmaşığı
sarı yemiş
sarı yoğurt otu
sarı yonca-sarıyonca
sarıağı
saribaş
saribaş diken
sarıca erik-sarıcaerik
sarıcayüz
sarig erük
sarigaç
sarigöbek elması
sarıkılçık
sarıklık
sarikoğuk
sarılıcı soğan
sarılık çiçeğı
sarılık otu
sarımsak otu-sarımsak
otu-sarmusak otu
sarımsak- sarmusak-
sarımsak-saramsak
sarımsak soğanı
sarımşılık-sarımşırık
sarıparmak
sarısalkım-sarı salkım
sarısolmaz
sarısütlü
sarıyalan
sarıyazlık
sarma ağacı
sarmak
sarmalık
sarmaşık otu
sarmaşık tilkisi
sarmaşık yıldız

sarmaşık-sarmaşuk-
samaşuk-sarmaşuh
sarmaşık
saru ağaç
saru boya
saru elma
saru erük
saru ot
saruca ağaç
saruluk otu
sası
sav
saz
saz kamışı
saz kargı
saz otu
saz söğüt
sazak
sazak ağacı
sazak otu
sazan
seğelek-seğerek-seğrek-
seğrek-segelek
semirik
semiz kabak
semiz otu-semizotu-
semizlik ot-semüz otı-
semiz ot-semüz-semüz
ot-semüz otu
semizebe
semizlik-semüzlük
semizotu çiçeğı
sepik
serçe başak elması
serçe darısı
serçe otu
serçe yem otu
serçebaşı
serçedili-serçe dili
serçegözü
sergen
sergi üzümü
sevgi otu
sıcak otu
sıçan diken
sıçan otu- sıçanotu
sıçan saçı
sıçan soğanı

sıçankulağı- sıçan
kulağı
sıçankuyruğu-sıçan
kuyruğu
sığır baldıranı
sığır diken-sığirdikeni
sığır otu
sığır sazi
sığırbiciğı
sığircık otu
sığirdili-sığır dili
sığirgözü-sığır gözü
sığirkulağı-sığır kulağı
sığirkuyruğu çiçeğı
sığirkuyruğu-sığır
kuyruğu-sığirguyruğu-
sığirguyrū
sığirödü-sığır öd
sığirsidiğı-sığirsidiğı
sığirsiki-sığır siki
sığirsoğanı
sığirtikeni
sıksarı
sıncan-zıncan
sırça otu
sırgan-sırgan otu
sırım
sırımağı
sırımbağı
sırımsız
sırmacık çiçeğı
sırtlan ayası-sırtlanayası
sıtma ağacı
sıtma otu
sıvarma
sıyırma
sıyırma diken-
sıyırmadikeni
sıyırma-sıyırtma
sızı otu
sicim otu
sicim yosunu
sidikzoru otu
sifin
sigala
siğil otu
siğilli huş ağacı
siğillik otu-siğlek otu

sinekkanağı
sinekkapan-sinek kapan
sinekkıran
sinektutan
sinektutan tıkan
sinir otu
sinirli
sinirli kabalak
sinirli ot-sinirlü ot-
sinirlice ot-sinirlüce ot-
sinir otu
sinirli yaprak-sinirlüce
yaprak-sinirli yaprağı-
sinirlü yaprak-
sinirliyaprak-sinirlice
yaprak
sinirlibeyyaprağı
sinirlüce-sinirlice-
sinirli-sinürli
sirken otu
sirken-sirkene-sirkeyen-
sirgen
sivri elma
sivri kekik-sivri kekiği
sivri kökü-sivrikökü
sivri siğil otu
siyek
soğan çiçeği
soğan sarımsağı
soğan ufağı
soğan uşağı
soğanak
soğanbağı
soğancık
soğan-sogan
soğlaç
soğlaç buğdayı
soğuk ot
soğukluk
soğukluk otu
soğulcan otu
soğulcançıkaran-
soğulcan çıkaran
soğulcandüşüren-
soğulcan düşüren
solgun
solmaz çiçek
solmaz sarı

solmaz sarı çiçek
solmazsoluk
solucan eğrelti otu
solucan eğreltisi
solucan otu
somruk-somruk otu-
somrukotu
sorguç otu
sorguçlu güvercin
sorhun çiçeği
sovukluk
soymuk
soyuk
soyulgan
soyurgan
söğecen
söğüt ağacı-söyüd ağacı
söğüt kabuğu
söğüt otu
söğüt-söğüd
su baldıranı
su binbirdelik otu
su çiçeği-suçiçeği
su çileği
su dikenı
su düğün çiçeği
su eğreltisi
su kabağı
su kamışı
su kara yemişi
su kazayağı
su kekiği
su kendiri
su keneviri
su kılıç otu
su kısrakkuyruğu
su otu
su pazısı-su pazısı
su pıtırağı
su sarımsağı-su
sarmısağı
su sıçan kuyruğu
su sıçanı otu- susıçanı
otu
su soğanı
su söğüdü
su söğüt ağacı
su süpürgesi

su tası
su unutma beni-su
unutmabenisi
su yarpuzu- suyarpuzu
su yıldız çiçeği
su yıldızı
su yoncası
su yosunu
sucuk
sugan
sugözeği otu
sugözü otu
sulak otu
sulandık otu
sulu elma
sulu ulama
sulugöz
suluk
suluyoncası
suluzırtlak
suoku
surkun ağacı
susak
susakkabağı
susıçanı otu
suvarmılık
suyarpuzu
suyoncası yaprağı
südlüce ot
südlü sarı
süğüt elması
sülük
sülük dikenı
sülük otu
süngüllük-süngüllük
sünük
süpürge
süpürge ağacı
süpürge bıtıradı
süpürge çalıısı
süpürge çiçeği
süpürge darısı
süpürge kamışı
süpürge otu
süpürge yavşanı
süpürgelik
süpürgelik geven
süpürgelik otu

süpürge otu	şaplama otu	taşkıran çiçeği
süpürke teli	şapla-şaplak	taşkıran otu
sürme	şingirdak otu	taşkıran-taş kıran
sürmeli	şikirdaklı	taşlık kekiği
sürtmeğ	şimşek ağacı-şimşag	taşlıoğlu buğdayı
sürüngen parmak otu	ağacı	tatarcık
sürünücü beşparmak otu	şimşek otu	tatlı
süslü bitki	şimşekyaprağı	tatlı elması
süslühanım çiçeği	şişti	tatlı ısırgan
süt ağacı	taş elması	tatlı kök
süt çiçeği	taş eriği-taş erüğü	tatlı su gelinciği
süt elması	taş pazusu	tatlıbaba
süt otu	taş üzümü	tatlıca ot-tatlıca ot
sütgen	taş yarpuzu-taş yarpuzu	tatlıgöbek
sütleğen ağusu	takalak	tatlıkabuk-tatlıkabık
sütleğen ot-sütleğen	takımcık	tatlıkazık
otu-sütliğen otu	talak otu	tatlı alma
sütleğen-südlüğen-	tana burnu	tatlı erük
südlüğen-süddüyen-	tanışman	tatlı kabak
südlüvan-südüğen-	tarak çiçeği	tatlı üzüm
sütgen-sütlengeç-	tarak otu-tarak ot	tavşan
sütliğen-sütliyen	tarakdalı-tarak dalı	tavşan çakıldağı
sütlüğan-sütlüğen-	tarakdiken-tarak diken	tavşan çiçeği
sütlüot-sütlüvan-	taraklı ot-taraklı ot	tavşan darısı
südlüğen- sütlücen -	taraklık	tavşan elması-
sütliğen -sütliğan-	taraklık ağacı	tavşanelması
sütlüğan -sütlegen-	taraklık otu	tavşan otu
sütlüyen	tarıg-tarag	tavşan topalağı
sütlemek	tarı-taru	tavşan yoncası
sütlice otu	tarla akça çiçeği	tavşanağzı
sütlü elma	tarla çörek otu	tavşanak
sütlü ot	tarla çöveni	tavşanak çalısı
sütlü sarmaşık	tarla sarmaşığı	tavşanayağı-tavşan
sütlüce	tarla üzümçüğü	ayağı
sütlüce otu	tarla yemliği	tavşanbaşı
sütlücen-sütlücan	tarma	tavşanbıyığı
sütlük	taru başağı	tavşancık
sütlüvan	taş eğreltisi	tavşancıl çalısı
süzek	taş kekiği-taş kekik	tavşancıl otu
süzek otu	taş kesen otu	tavşancıl toynağı
süzgeç otu	taş otu	tavşancıl-tavşançıl
süzgün	taş sarımsağı	tavşancıl tırnağı-
şakıldak	taş yoncası	tavşancıl tırnağı
şakşak	taş yosunu	tavşancüçüğü
şakşak otu	taşakcıl ot	tavşançakıldağı
şakşakı	taşaklı ısırgan	tavşançili
şaldır	taşayvası	tavşandudağı
şangalak	taşkesen otu	tavşanekmeği

tavşangöbeği
tavşangölgesi
tavşangözü
tavşankulağı çiçeği
tavşankulağı-tavşan
kulağı
tavşankuyruğu-tavşan
kuyruğu
tavşanküpesi
tavşanlı
tavşanmemesi
tavşanpatlağı
tavşantopu
tavşantopuğu
tavşantüyü
tavuk çiçeği
tavuk darısı
tavuk otu-tavukotu
tavuk üzerliği
tavukayağı
tavukbüzüğü
tavukgötü
tavukgözü
tavukkanadı
tavukkıcı
tavukkursağı-
tavukgursā
tavuktırnağı
tavukyastığı
tavukyumurtlamaz
tavuşan
tay tırnağı
tayboncuğu
taydişi
taykulak
tek ağacı
tek ağaç
tek sakal
tekçekirdek
teke ağacı
teke dikenini
tekel
tekerelması-teker elma
tekersakalı
tekesakalı-teke sakalı-
tekesahalı-tekkesakalı
tekesakallı
teketaşağı

teknecik
teknegöt
temre otu-temra otu
temriye
temriye otu
tepe otu
tepeli ot
teper otu-teperotu
tepetaşak
terskulak
tevek
tikan
tıkıç
tıkma üzüm
tiktiki
tırmık
tırnak otu
tırtıl
tırtıl otu
tikence
tilki
tilki buğdayı
tilki dikenini
tilki üzümü
tilkicik
tilkikuyruğu
tilkitaşağı-dilkü taşağı-
tilki taşağı
tilkitırnağı
titrek kavak
titrek otu-titrekotu
titrekızım-titregızım
tobalak
tobbaş
tok buğday
tokalı üçgül
tokalık
tokaloğlu
toklu
toklubaşı
tokmak
tokmaklık
tokmaküzüm
tokuz diplü
tomçak
tomdurcuk
tonuz çiçeği
tonuz dikenini

tonuz eriği
tonuz otu
tonuz topalağı
tonuzağırşağı-tonuz
ağırşağı
top
top ağacı
top çam
top elma
topacık
topaçça
topak sirken
topalak ağacı
topalak kökü
topalak otu
topalak-topalah-tobalak-
topalağ
topalan
topalan otu
toparлак
topatan
topbaş üzümü
topbaş-topbaş
topçu çiçeği
toplucu
topluk
topoç
topuk
topuklutiken
topul
torak-torak otu-turak
otu
toruk
tosbağa çiçeği-tosbağı
çiçeği-tosgabaçiça
tosbağa otu-tosbağı otu-
tosba otu-tosgaba otu
tosbağa yoncası
tosunburnu
toy- toy otu
tozağacı-toz ağacı
tozkulak
tömtöm
töngel
turak otu-turak-turak otu
turaklık
turma
turnaayağı

turnadili
turnagagası-turna gagası
tuz ağacı
tuzcul kavak
tuzlu ot
tük
tükrük otu
tükürük otu
tülü
tülübaba
tülüg
tülüg erük-tülüg erik
türeme
tütsülüg
tütün
tütün çiçeği
tütün otu
tütüzleme otu
tüvelik otu
tüy otu
tüy yosunu
tüylü
tüylü boru çiçeği
tüylü dalak otu
tüylü halı çiçeği
tüylü kanak
tüylü kartopu
tüylü ot
tüylü sirken
tüylübaba
tüylübarak
tüylüboya-tüylüboya
tüylüce
tüylüce ot
tüylüceyumru
tüylüdombalak-
tüylütombalak
tüylütapan
tüylütöparlak
tüysüz kirpibaşı
uçgun-uçkun-uskun-
uşgun
uçkulak
uçkurutan
ufak soğan
ufakkulaklı
ulama yonca-
ulamayonca

ulama-ulama otu
unluca
unutmabeni çiçeği
unutmabeni-unutma
beni
urgan otu
urgancık
urunguç
uruşman
uslu baldıran
uslu ebe gümecı
uslu emıcık-uslu emecık
uslu kara ot
uslu sirken
uşak ağacı
uşkun-uşgun-uşhun
uyurgöz
uyuyangüzel
uyuz otu
uzauza
uzun ayak otu
uzun elma
uzun erük
uzun kavak
uzun kavun
uzun kekik
uzun yavşan
uzunalma
uzundamar otu
uzunsap
üçbudak
üçdamarlı bitki
üçdişli pıtırak
üçkulak
üçkulak otu-üçgulah ot-
üç kulak otu
üçleme
ürkeğen otu
üşüş
üvez ağacı
üvezli
üvez-ügez
üzerlik otu
üzerlik otu
üzerlik-üzellik-üzerlik-
üzerrik-üzeriyh-yüzerlik
üzüm
üzüm ağacı

üzüm asması
üzümcü eriği-üzüm
eriği
üzümcük
üzümlü
üzümotu
vahvah
varcık
vargit
vargit çiçeği
varsama-varsam-varsan
vıccı vıccı-vıccıvıccı
vıccı
yabçan
yağ ağacı
yağ ardıcı
yağ çiçeği
yağ otu
yağçanağı
yağlı ardıç
yağlı çiçek
yağlı dürülü
yağlı ot
yağlıca dikenı
yağlıcak
yağlıca-yağlıca
yağlısırgan-yağlı
ısırgan
yağlık
yağlıkara
yağlıkara otu
yağlı erük
yağma
yağmur otu
yağmurbastığı
yağşan
yakarca
yakı ağacı
yakı otu
yakı sakızı
yakıcı soğan
yakmuk
yalama-yalamık-
yalamuk
yalan ak diken
yalan boynuz otu
yalan ebemgümece
yalan havacıva otu

yer ağacı
yer çamı
yer çileği
yer elması-yerelması
yer iğdesi
yer incisi-yer encüsü-
yerincisi
yer kabağı
yer kazayağı
yer kekiği
yer otu
yer sarmaşığı
yer soğanı
yer yoncası
yerbağıracağı-yer
bağıracağı-yir bağırak-
yerbağıracağı [otu]-yer
bağıracağı [otu]
yerboyası
yerebakan
yerebatan
yeregeçen
yerekaçan
yergöbeği-yer göbeği
yergök çiçeği
yeringi
yerkökü
yerküpelisi
yerli elma
yersakızı-yer sakızı
yersiki- yer siki
yersolucanı
yeryaran
yeryumurtası
yeşil acur
yeşil akçe ağaç
yeşil çogan
yeşil elma
yeşil erük
yeşil kekik otu
yeşil soğan
yeşilbaş
yeşilken
yeşillik
yığı ot- yızıg ot
yığınç
yılan ağısı-yılan ağusu
yılan başı

yılan başı boncuğu
yılan çiçeği
yılan darısı
yılan dikenli
yılan kabağı
yılan kavunu
yılan kökü
yılan otu-yılan odu
yılan purçağı
yılan sarımsağı-yılan
sarmısağı
yılan soğanı
yılan üzümü
yılan yarpuzu
yılan yemişi
yılan yoncası
yılanbalı
yılanbaşı-ılanbaşı
yılanbıçağı otu
yılanbıçağı-yılan bıçağı
yılanboncuğu-yılan
boncuğu
yılanbucağı -yılan
bucağı
yılanburçağı- yılan
burçağı
yılancık
yılancık otu
yılancücüğü
yılançıkaran
yilandili-yılan dili
yılanekmeği
yilangelmez
yılankamçısı
yılankavı
yılankılıcı
yılankulağı-yılan kulağı
yılankuyruğu-yılan
kuyruğu-yılanguyrū
yılanlı ağı
yılansakalı-yılan sakalı
yılanyastığı-
yılanyasdığı-yılan
yastığı-yılan yasdığı
yılbaşı çiçeği
yıldız
yıldız çiçeği
yıldız kökü

yıldız otu
yıldızkökü
yılgin otu
yılgin çalısı
yılgin-yılgin-yelgin
yılkıkulak
yımırta eriği
yirticiler ayası
yigde
yığilcik
yimişen-yimşen
yimlik
yir iğde
yir otu
yir sakızı
yirticiler otu
yirtici-yirticiler otu
yoğurt çiçeği
yoğurt otu
yoğurtçuk
yoksul buğday
yoksulurganı-yohsul
urganı
yol otu
yoldurga-yoldurgan
yonca dikenli
yonca otu
yonca-yonça
yorgancık
yorunça-yorinça-
yorinça
yosun
yosun otu
yoz elma
yumak otu
yumak-yuvmak
yumru
yumrukara
yumrulu aslandışi
yumrulu tavşanbıyığı
yumrulu turnagagası
yumuk
yumurca
yumurcak
yumurta boyası
yumurta çiçeği
yumurta elması
yumurta otu

yumuşak buğday
yumuşak diken
yumuşak ot-yumuşak
otu
yuva kavunu
yuvarlak yapraklı
taşkıran
yüksek söğüt

yüksük otu
yüksükcük
yün otu
yün tarak otu
yünlü yüksük otu
yürek otu
yürek yaprağı
yüzerlik çiçeği

yüzerlik-yüzellik
yüzükgaşı
yüzüm
zartlak
zingirdak otu
zıplak
zifin

12.1.2. Türkçe-Arapça / Arapça-Türkçe Olanlar

Türkçe-Arapça

acı kust (T.+Ar.)
acıfindık (T.+Ar.)
ağaç şakayıkı (T.+Ar.)
ağız miski (T.+Ar.)
ağu kınası (T.+Ar.)
ağu kunduz-agu
kunduz-ağu kunduzı-
agukunduzu-ağu
kunduzu-ağukunduzu-
agu kundus (T.+Ar.)
ak adari-ak azari
(T.+Ar.)
ak anzarut- ak anzerut
(T.+Ar.)
ak bakla- akbakla
(T.+Ar.)
ak behmen (T.+Ar.)
ak benc (T.+Ar.)
ak berdi (T.+Ar.)
ak emlec (T.+Ar.)
ak fulful- ak fülful
(T.+Ar.)
ak fülful-ak-fulful-ah
fulful (T.+Ar.)
ak harbak- ak hırbak
(T.+Ar.)
ak hardal- akhardal
(T.+Ar.)
ak hardal-ak hardel
(T.+Ar.)
ak haşhaş- ah haşhaş
(T.+Ar.)
ak hatmi-ah hatmi
(T.+Ar.)
ak hindiba-ak hindibağ
(T.+Ar.)

ak hurma (T.+Ar.)
ak kadeh-akkadeh
(T.+Ar.)
ak karanfil-ak karanful
(T.+Ar.)
ak kemmun- ak kemnun
(T.+Ar.)
ak kıvşak (T.+Ar.)
ak reyhan (T.+Ar.)
ak sandal-ah sandal
(T.+Ar.)
ak selihe- ak seliha- ag
seliha (T.+Ar.)
ak süsen-ak susen
(T.+Ar.)
ak türbüt-ak türbüd
(T.+Ar.)
ak zahran- akzahran
(T.+Ar.)
ak zambak (T.+Ar.)
ak zambak- akzambak
(T.+Ar.)
ak zuval (T.+Ar.)
akar amber (T.+Ar.)
akhuvan-akhavan
(T.+Ar.)
akşam sabah (T.+Ar.)
akşam sabah (T.+Ar.)
akşamsefası (T.+Ar.)
akşamşavkı (T.+Ar.)
akşi hamur (T.+Ar.)
ala haşhaş (T.+Ar.)
ala pakla (T.+Ar.)
alaca bakla (T.+Ar.)
alamelek (T.+Ar.)
altınhaşhaş (T.+Ar.)

andız katranı (T.+Ar.)
arı selefi (T.+Ar.)
arpacık salebi (T.+Ar.)
asi hurma (T.+Ar.)
aşılı zeytin (T.+Ar.)
at baklası-at paklası
(T.+Ar.)
at kasnısı (T.+Ar.)
at nanesi (T.+Ar.)
athelvası (T.+Ar.)
ayı baklası (T.+Ar.)
ayı fındığı (T.+Ar.)
ayı fıstığı (T.+Ar.)
ayı mısırı (T.+Ar.)
ayı mısırı- ayımısırı
(T.+Ar.)
bataklık keteni (T.+Ar.)
begler kimnunu-beyler
kimyonu (T.+Ar.)
bey zambağı (T.+Ar.)
beyzambağı (T.+Ar.)
boyacı aspi (T.+Ar.)
boyacı sumağı (T.+Ar.)
boynuzlu haşhaş
(T.+Ar.)
boynuzlu kimyon
(T.+Ar.)
büyük lokma (T.+Ar.)
çam fıstığı (T.+Ar.)
çam salebi (T.+Ar.)
çayır nanesi (T.+Ar.)
çayır salebi (T.+Ar.)
çayır zafranı (T.+Ar.)
çayırmelikesi-çayır
melikesi (T.+Ar.)

çayırsedefi-çayır sedefi (T.+Ar.)
çiçek hatmi (T.+Ar.)
çim karanfili (T.+Ar.)
çitkınası (T.+Ar.)
çocuk nefesi (T.+Ar.)
çöl reyhanı (T.+Ar.)
çubuk findığı (T.+Ar.)
dağ ıtırı (T.+Ar.)
dağ karanfili (T.+Ar.)
dağ kimyonu (T.+Ar.)
dağ nanesi (T.+Ar.)
dağ reyhanı (T.+Ar.)
dağ sabunu-dağsabunu (T.+Ar.)
dağ salebi (T.+Ar.)
dağ zambağı-dağ zombağı (T.+Ar.)
darı mısırı (T.+Ar.)
deli bakla (T.+Ar.)
deli bamya (T.+Ar.)
deli batbat (T.+Ar.)
deli culban (T.+Ar.)
deli findık (T.+Ar.)
deli hardal (T.+Ar.)
deli karanfil (T.+Ar.)
deli nane (T.+Ar.)
deli patpat (T.+Ar.)
deli salep (T.+Ar.)
deli zeytin (T.+Ar.)
delibadılcan (T.+Ar.)
delice bakla-delüce bakla (T.+Ar.)
delice zeytin-delüce zeytin (T.+Ar.)
deniz baklası (T.+Ar.)
deniz haşhaşı (T.+Ar.)
deniz kadayıfı-denizkadayıfı (T.+Ar.)
dere nanesi (T.+Ar.)
derici sumağı (T.+Ar.)
devesabunu (T.+Ar.)
diken haşhaşı (T.+Ar.)
diken tacı (T.+Ar.)
dikenli haşhaş (T.+Ar.)
diş hilali-dişhilali (T.+Ar.)
dişi ziravend (T.+Ar.)

doğu haşhaşı (T.+Ar.)
doğu süseni (T.+Ar.)
domuz baklası (T.+Ar.)
domuzhınzır (T.+Ar.)
ekşi hamur (T.+Ar.)
ekşi nane (T.+Ar.)
erkek zeytin (T.+Ar.)
eşek baklası (T.+Ar.)
eşek hardalı (T.+Ar.)
eşek helvası-eşekhelvası (T.+Ar.)
eşek nanesi (T.+Ar.)
eşek susamı (T.+Ar.)
eşek zahteri (T.+Ar.)
gecesefası-gece sefası (T.+Ar.)
geçitiftiği (T.+Ar.)
gelintaçı (T.+Ar.)
geyik aşığı (T.+Ar.)
geyik kimyonu (T.+Ar.)
gıcık hardalı (T.+Ar.)
gök bakla (T.+Ar.)
gök süsen-gök susen (T.+Ar.)
göl süseni (T.+Ar.)
göl zambağı (T.+Ar.)
gönüldolabı (T.+Ar.)
gün aşığı-günaşığı-günaşık (T.+Ar.)
gün süsen (T.+Ar.)
gündüzsefası (T.+Ar.)
güneaşık (T.+Ar.)
günekber (T.+Ar.)
güvercin ıtırı (T.+Ar.)
güylek cevizi (T.+Ar.)
güzelhatmi (T.+Ar.)
güzrızası (T.+Ar.)
irkek hanzal (T.+Ar.)
it nanesi (T.+Ar.)
it zencebili- it zencefili (T.+Ar.)
itnanesi-it nanesi (T.+Ar.)
kaba nane (T.+Ar.)
kaplan zambağı (T.+Ar.)
kara as (T.+Ar.)
kara bakla (T.+Ar.)

kara ban (T.+Ar.)
kara bındık (T.+Ar.)
kara cadvar (T.+Ar.)
kara ceviz (T.+Ar.)
kara harbak (T.+Ar.)
kara hardal (T.+Ar.)
kara haşhaş (T.+Ar.)
kara hindiba-karahindiba (T.+Ar.)
kara kafes (T.+Ar.)
kara kimyon (T.+Ar.)
kara nane (T.+Ar.)
karabuhur-kara buhur (T.+Ar.)
karakafes (T.+Ar.)
karakavza-kara kavza (T.+Ar.)
karakına (T.+Ar.)
kardeşkınası (T.+Ar.)
karga cevizi (T.+Ar.)
karga sabunu-kargasabunu (T.+Ar.)
katırnalı (T.+Ar.)
kaya karanfili (T.+Ar.)
kaya lifi (T.+Ar.)
kayakınası-kaya kınası (T.+Ar.)
keçisedefi-keçi sedefi (T.+Ar.)
kedi nanesi (T.+Ar.)
kedikınası (T.+Ar.)
keklik susamı (T.+Ar.)
kel kefen (T.+Ar.)
kel zeytin (T.+Ar.)
kılıkaranfil (T.+Ar.)
kır karanfil (T.+Ar.)
kır nanesi (T.+Ar.)
kıraç süseni (T.+Ar.)
kıvırcık nane (T.+Ar.)
kızıl behmen (T.+Ar.)
kızıl haşhaş (T.+Ar.)
kızıl sandal (T.+Ar.)
kızıl sumak (T.+Ar.)
kızıl süsen-kızıl susen (T.+Ar.)
kızıl temri-kızıl temr (T.+Ar.)
kızılkalbi (T.+Ar.)

koca bakla (T.+Ar.)
kokar bakla (T.+Ar.)
kokar sedef (T.+Ar.)
kokceviz (T.+Ar.)
kokulu nane (T.+Ar.)
kokulu reyhan (T.+Ar.)
kokulu sumak (T.+Ar.)
kokulu zater (T.+Ar.)
koyun baklası (T.+Ar.)
kök karanfil-kök karanfil
(T.+Ar.)
köklü susan (T.+Ar.)
kömürçü şıkığı (T.+Ar.)
köpek nanesi (T.+Ar.)
köpek zencefili (T.+Ar.)
köpekcevizi (T.+Ar.)
kum baklası (T.+Ar.)
kum zambağı (T.+Ar.)
kurt baklası (T.+Ar.)
kurt helvası (T.+Ar.)
kuru sezab (T.+Ar.)
kuru zufa (T.+Ar.)
kuşkınası (T.+Ar.)
kuyu fındığı (T.+Ar.)
küçük cavers (T.+Ar.)
küçük kakule-küçük
kakula (T.+Ar.)
otkınaşı (T.+Ar.)
ova nanesi (T.+Ar.)
öküz baklası (T.+Ar.)
ördekkalemi (T.+Ar.)
örümcek zambağı
(T.+Ar.)
öz salebi (T.+Ar.)
saçak karanfil (T.+Ar.)
sakız baklası (T.+Ar.)
salkım kakula (T.+Ar.)
sarı hardal (T.+Ar.)
sarı haşhaş (T.+Ar.)
sarı hindiba (T.+Ar.)
sarı hitmi (T.+Ar.)
sarı süsen-sarı susan
(T.+Ar.)
sarı zambak-
sarızambak-sarı zambak
(T.+Ar.)
sarımsak hardalı
(T.+Ar.)

sarımsak salebi (T.+Ar.)
sarısabır-sarı sabır-sarı
sabr (T.+Ar.)
saru misk (T.+Ar.)
saru sabır-saru sabur
(T.+Ar.)
saru süsen-saru susen
(T.+Ar.)
saru türbüd (T.+Ar.)
saruca katran (T.+Ar.)
sıçansabunu-sıçan
sabunu (T.+Ar.)
su haşhaşı (T.+Ar.)
su karanfili (T.+Ar.)
su keteni (T.+Ar.)
su makası (T.+Ar.)
su miğferi (T.+Ar.)
su nanesi- su nanası
(T.+Ar.)
su salebi (T.+Ar.)
suibriği- su ibriği
(T.+Ar.)
suşeridi (T.+Ar.)
tağ nanesi-tağ nanası
(T.+Ar.)
tağ reyhanı (T.+Ar.)
tağ sultanı (T.+Ar.)
tağ zeytunu (T.+Ar.)
tağ kınaşı-taşkınası
(T.+Ar.)
taş nanesi (T.+Ar.)
tatlı hindiba (T.+Ar.)
tatlı mısır (T.+Ar.)
tatlı kust (T.+Ar.)
tavşan baklası (T.+Ar.)
tilki kuskusu (T.+Ar.)
tilki mısırı (T.+Ar.)
tombul fındık (T.+Ar.)
tüylü karanfil (T.+Ar.)
tüylü nane (T.+Ar.)
ufak bakla (T.+Ar.)
uslu zeytin (T.+Ar.)
yağcı pelidi (T.+Ar.)
yalan kahve (T.+Ar.)
yalan summak (T.+Ar.)
yalancı karanfil
(T.+Ar.)
yalancı safran (T.+Ar.)

yapağı sabunu (T.+Ar.)
yaprak buhur (T.+Ar.)
yaş zeytin (T.+Ar.)
yaş zufa (T.+Ar.)
yayla cevizi (T.+Ar.)
yayla salebi (T.+Ar.)
yayla süseni (T.+Ar.)
yayla zambağı (T.+Ar.)
yazı susamı (T.+Ar.)
yenidünya (T.+Ar.)
yer cevizi (T.+Ar.)
yer fındığı (T.+Ar.)
yer fıstığı (T.+Ar.)
yer miski (T.+Ar.)
yer pelidi (T.+Ar.)
yer sanavberi (T.+Ar.)
yer şakayığı (T.+Ar.)
yermeseri (T.+Ar.)
yeşil kafur (T.+Ar.)
yeşil uşnan (T.+Ar.)
yılanbaklası (T.+Ar.)
yılanmisi (T.+Ar.)
yoz fındık (T.+Ar.)
yumru süsen (T.+Ar.)
yünlü aspir (T.+Ar.)

Arapça-Türkçe

abdal otu (Ar.+T.)
abdüsselam çiçeği
(Ar.+T.)
abdüsselam otu-abdus
selam otu (Ar.+T.)
Acamlar alması
(Ar.+T.)
Acem arpası (Ar.+T.)
Acem çiçeği (Ar.+T.)
Acem eriği (Ar.+T.)
Acem kamışı (Ar.+T.)
Acem kimyonu (Ar.+T.)
Acem otu (Ar.+T.)
Acem sarısı (Ar.+T.)
Acemborusu (Ar.+T.)
Acempatı (Ar.+T.)
acur kavunu (Ar.+T.)
adam kökü-adamkökü
(Ar.+T.)

adam otu-adamotu-
adem otu (Ar.+T.)
adam yemliği (Ar.+T.)
adamayası (Ar.+T.)
adameli (Ar.+T.)
adem otu (Ar.+T.)
adi altınbaşak (Ar.+T.)
adî ardıç (Ar.+T.)
adî aslandışi (Ar.+T.)
adi ılgın (Ar.+T.)
adi kurtbağrı (Ar.+T.)
adi pazı (Ar.+T.)
adi sarmaşık (Ar.+T.)
adi yonca (Ar.+T.)
afyon ağacı (Ar.+T.)
afyon çiçeği (Ar.+T.)
afyon otu (Ar.+T.)
akrab kuyruğu (Ar.+T.)
akrab otu (Ar.+T.)
akrep otu (Ar.+T.)
akrepkuyruğu (Ar.+T.)
âksâr otu (Ar.+T.)
alim erik (Ar.+T.)
alim üzümü (Ar.+T.)
allahakmeği (Ar.+T.)
Allahkavurgası (Ar.+T.)
amber ağacı (Ar.+T.)
amber çiçeği-anber
çiçeği (Ar.+T.)
amel otu (Ar.+T.)
ameliyat otu (Ar.+T.)
anzarot ağacı-anzerut
ağacı (Ar.+T.)
aptal otu (Ar.+T.)
arzu otu (Ar.+T.)
asfur ağacı (Ar.+T.)
asıl yonca (Ar.+T.)
asker borusu (Ar.+T.)
askeriboz (Ar.+T.)
aşık otu (Ar.+T.)
aşk kekiği (Ar.+T.)
aşûra buğday (Ar.+T.)
atlas çiçeği (Ar.+T.)
avrat otu (Ar.+T.)
aynısefa çiçeği-aynısefa
çiçeği (Ar.+T.)
aziz çiçeği (Ar.+T.)
babunec ot (Ar.+T.)
bakam [ağacı] (Ar.+T.)
bakla çalısı-baklaçalısı
(Ar.+T.)
bakla çiçeği-baklaçiçeği
(Ar.+T.)
bakla soğan (Ar.+T.)
baklakıran (Ar.+T.)
baklakırı (Ar.+T.)
balgam elması (Ar.+T.)
balgam otu (Ar.+T.)
ban ağacı (Ar.+T.)
ban ağacı-ben ağacı
(Ar.+T.)
ban otu (Ar.+T.)
bang otu-banc otu
(Ar.+T.)
basur otu-basır otu
(Ar.+T.)
batabat otu (Ar.+T.)
-batbat otu- batbit otu
(Ar.+T.)
bekar otu (Ar.+T.)
berri yonca (Ar.+T.)
bevasir otu (Ar.+T.)
beyaz civanperçemi
(Ar.+T.)
beyaz çalı (Ar.+T.)
beyaz çiçek (Ar.+T.)
beyaz çöpleme (Ar.+T.)
beyaz divlek (Ar.+T.)
beyaz elma (Ar.+T.)
beyaz kamış (Ar.+T.)
beyaz kavak (Ar.+T.)
beyaz kekik (Ar.+T.)
beyaz keme (Ar.+T.)
beyaz kızılıcık (Ar.+T.)
beyaz kurtluca (Ar.+T.)
beyaz ot (Ar.+T.)
beyaz otu (Ar.+T.)
beyaz pamukluk
(Ar.+T.)
beyaz püren (Ar.+T.)
beyaz salkım (Ar.+T.)
beyaz soğan (Ar.+T.)
beyaz üzerlik (Ar.+T.)
beyaz yonca (Ar.+T.)
buhur otu (Ar.+T.)
buhur yağı (Ar.+T.)
buvur sakızı (Ar.+T.)
buyan ağacı (Ar.+T.)
buyan dibi (Ar.+T.)
buyan kökü (Ar.+T.)
buyan otu (Ar.+T.)
cafa çiçeği (Ar.+T.)
cavers otu (Ar.+T.)
cavşir otu (Ar.+T.)
cefa çiçeği (Ar.+T.)
cehennem çiçeği
(Ar.+T.)
cemal böğrülcesi
(Ar.+T.)
cennet ağacı (Ar.+T.)
cennet çalısı (Ar.+T.)
cennet çiçeği-cinnet
çiçeği (Ar.+T.)
cennet otu (Ar.+T.)
cennet süpürgesi
(Ar.+T.)
cennetkuşu (Ar.+T.)
cerrah otu (Ar.+T.)
ceviz ağacı (Ar.+T.)
ceviz çiçeği (Ar.+T.)
cila ağacı (Ar.+T.)
cin ağacı (Ar.+T.)
cin darısı (Ar.+T.)
cin elması (Ar.+T.)
cin otu (Ar.+T.)
cinsaçı (Ar.+T.)
cül üzümü (Ar.+T.)
çağşır otu (Ar.+T.)
çakır otu (Ar.+T.)
çakırca diken-çakırca
(Ar.+T.)
çakırdikeni-çakırdiken-
çakır dikeni- çakır
diken-çakır tiken-çahır
tiken (Ar.+T.)
çakşır otu-çakşur otu-
çaksır otu (Ar.+T.)
çarşır otu (Ar.+T.)
çaşırğöbeği (Ar.+T.)
çulluca-çullukça
(Ar.+T.)
çulluk (Ar.+T.)
çulluoglu (Ar.+T.)
dabag otu (Ar.+T.)

darbe otu (Ar.+T.)	hapkesen (Ar.+T.)	hiltan otu (Ar.+T.)
davul çiçeği (Ar.+T.)	haptutan-haptutan otu (Ar.+T.)	hinzır ağarşağı (Ar.+T.)
davul otu (Ar.+T.)	harabtutan- harab tutan- harb tutan (Ar.+T.)	hinzir otu (Ar.+T.)
davulcu (Ar.+T.)	hardal otu (Ar.+T.)	hilal otu (Ar.+T.)
davulcuk (Ar.+T.)	harnup ağacı (Ar.+T.)	hiltit ağacı (Ar.+T.)
dua çiçeği (Ar.+T.)	haseki söğüt (Ar.+T.)	hiltit otu (Ar.+T.)
dünya otu (Ar.+T.)	hasekiküpesi-haseki küpesi (Ar.+T.)	hindiba çiçeği (Ar.+T.)
dünyagüzeli (Ar.+T.)	hasır otu (Ar.+T.)	hulfa otu (Ar.+T.)
emir ardıç (Ar.+T.)	hasır saz (Ar.+T.)	humma otu (Ar.+T.)
encüriyye otu (Ar.+T.)	haskaraca (Ar.+T.)	hummad otu-humad otu (Ar.+T.)
enfiye otu (Ar.+T.)	hasret çiçeği (Ar.+T.)	hüryemez (Ar.+T.)
erz ağacı (Ar.+T.)	hasretkavuşturan (Ar.+T.)	hüthütgözü-hüdhüd gözü (Ar.+T.)
esmer buğday (Ar.+T.)	haşhaş darısı (Ar.+T.)	ıtır çiçeği (Ar.+T.)
esrar otu (Ar.+T.)	hatem çiçeği (Ar.+T.)	iblis tırnağı- iblistırnağı (Ar.+T.)
evliya otu (Ar.+T.)	hatmi çiçeği-hatme çiçeği (Ar.+T.)	ikbal çiçeği (Ar.+T.)
ezan çiçeği (Ar.+T.)	hatmi kökü (Ar.+T.)	ikbal otu (Ar.+T.)
fakirkatığı (Ar.+T.)	hava çiçeği (Ar.+T.)	insan kökü (Ar.+T.)
fakirurganı (Ar.+T.)	hava otu-havaotu (Ar.+T.)	insan otu (Ar.+T.)
findıca (<findıkçak) (Ar.+T.)	havacık (Ar.+T.)	insansevdiği (Ar.+T.)
findık otu (Ar.+T.)	havayaprağı (Ar.+T.)	ishal dikenini (Ar.+T.)
findikelması (Ar.+T.)	havuz çiçeği (Ar.+T.)	ishal otu (Ar.+T.)
fıskıye otu (Ar.+T.)	havuz otu (Ar.+T.)	kadeh çiçeği (Ar.+T.)
fistik çamı (Ar.+T.)	haydut otu (Ar.+T.)	kadı ağacı (Ar.+T.)
fitik otu (Ar.+T.)	hayırlu daru (Ar.+T.)	kadı otu (Ar.+T.)
fil çiçeği (Ar.+T.)	hayırsız ot (Ar.+T.)	kadıbaşı (Ar.+T.)
fil elması (Ar.+T.)	hayranlık otu (Ar.+T.)	kadife çiçeği (Ar.+T.)
filburnu (Ar.+T.)	hayranlık (Ar.+T.)	kadife otu (Ar.+T.)
filkulağı-fil kulağı (Ar.+T.)	hazineçiçeği (Ar.+T.)	kafes otu-kafesotu (Ar.+T.)
gantar otu (Ar.+T.)	haziran çiçeği (Ar.+T.)	kafirsacı (Ar.+T.)
gariplerurganı (Ar.+T.)	hekimana (Ar.+T.)	kâfur ağacı (Ar.+T.)
gazelboynuzu (Ar.+T.)	helal otu (Ar.+T.)	kafur otu-kafuri otu (Ar.+T.)
gazel dili (Ar.+T.)	helva kökü-helva kökü (Ar.+T.)	kahkaha çiçeği (Ar.+T.)
gazel otu (Ar.+T.)	helvacı çöveni-helvacı çovani-helvacık çovani (Ar.+T.)	kahve ağacı (Ar.+T.)
hacı otu-hacılar otu-hacılar otu (Ar.+T.)	helvacı kabağı (Ar.+T.)	kahve otu (Ar.+T.)
hacıbalbal (Ar.+T.)	helvacı kökü (Ar.+T.)	kalegezen (Ar.+T.)
hakim eriği (Ar.+T.)	helvacık (Ar.+T.)	kalemlik (Ar.+T.)
hale çiçeği (Ar.+T.)	helvacılar boyası (Ar.+T.)	kalp çiçeği (Ar.+T.)
halfa otu (Ar.+T.)	hılaf ağacı (Ar.+T.)	kalp otu (Ar.+T.)
halvacı çöğeni (Ar.+T.)		kandil ağacı (Ar.+T.)
hamam otu (Ar.+T.)		kandil çiçeği-
hamurkesen-hamur kesen (Ar.+T.)		kandilçiçeği (Ar.+T.)
hamzan kökü (Ar.+T.)		kandil otu (Ar.+T.)
hançer çiçeği (Ar.+T.)		kandil sakızı (Ar.+T.)
hantal ağacı (Ar.+T.)		

kandilkökü (Ar.+T.)
kandilli çiçek (Ar.+T.)
kandilyaprağı (Ar.+T.)
kantara kabağı (Ar.+T.)
kantara otu (Ar.+T.)
kantariye otu (Ar.+T.)
kantartopu (Ar.+T.)
karanfil çiçeğı (Ar.+T.)
karanfil elması (Ar.+T.)
karanfil kökü (Ar.+T.)
karanfil otu (Ar.+T.)
karanfil yarpuzu-
karanfil yarpuzu
(Ar.+T.)
kasnı otu (Ar.+T.)
katran ağacı (Ar.+T.)
katran ardıcı (Ar.+T.)
katran çamı (Ar.+T.)
katran çiçeğı (Ar.+T.)
katran köpüğü-
katranköpüğü (Ar.+T.)
katran otu (Ar.+T.)
katran yoncası (Ar.+T.)
katranalacası (Ar.+T.)
katrancı (Ar.+T.)
katrancık (Ar.+T.)
keber çalısı (Ar.+T.)
keber dikenı (Ar.+T.)
kebere kökü (Ar.+T.)
kebere otu-kebre otu
(Ar.+T.)
keme dikenı (Ar.+T.)
keten çiçeğı (Ar.+T.)
keten otu (Ar.+T.)
ketencik (Ar.+T.)
ketengömleğı (Ar.+T.)
keyiflice ot (Ar.+T.)
kına ağacı (Ar.+T.)
kına çiçeğı (Ar.+T.)
kına dikenı (Ar.+T.)
kına otu (Ar.+T.)
kınaağısı-kınaağusu
(Ar.+T.)
kınacuk (Ar.+T.)
kınalı yapıncak (Ar.+T.)
kınınap otu (Ar.+T.)
kırmızı ağaç (Ar.+T.)
kırmızı bacaklı (Ar.+T.)

kırmızı darı (Ar.+T.)
kırmızı elma (Ar.+T.)
kırmızı erük (Ar.+T.)
kırmızı gevrek (Ar.+T.)
kırmızı kızılçık (Ar.+T.)
kırmızı kök (Ar.+T.)
kırmızı pancar (Ar.+T.)
kırmızı soğan (Ar.+T.)
kırmızı üzerlik (Ar.+T.)
kırmızı yonca (Ar.+T.)
kırmızıdipli (Ar.+T.)
kısmet ağacı (Ar.+T.)
kibrit otu (Ar.+T.)
kimya otu (Ar.+T.)
kulkas otu (Ar.+T.)
kulunç otu-kulunc otu
(Ar.+T.)
kunalıçiçek (Ar.+T.)
kurban otu (Ar.+T.)
kutnu [otu] (Ar.+T.)
küre çiçeğı (Ar.+T.)
lakk ağacı (Ar.+T.)
lal ağacı (Ar.+T.)
leylak ağacı (Ar.+T.)
leylak çiçeğı (Ar.+T.)
lif kabağı (Ar.+T.)
mabet ağacı-mabad
ağacı (Ar.+T.)
mahlep ağacı (Ar.+T.)
mahmude otu (Ar.+T.)
mahmudiye otu
(Ar.+T.)
mahmur çiçeğı (Ar.+T.)
mahmuz çiçeğı (Ar.+T.)
makas otu (Ar.+T.)
maldili (Ar.+T.)
malkadın (Ar.+T.)
maltepe (Ar.+T.)
mangalcık (Ar.+T.)
masura [kamuşu]
(Ar.+T.)
masuralık (Ar.+T.)
mavi çam (Ar.+T.)
mavi çiçek (Ar.+T.)
mavi çiğdem (Ar.+T.)
mavi ladin (Ar.+T.)
mavi otu (Ar.+T.)
mavi sakallı (Ar.+T.)

mavi salkım (Ar.+T.)
mavi yaprak (Ar.+T.)
mayasıl otu (Ar.+T.)
maymunçıkamaz
(Ar.+T.)
melaıke kökü (Ar.+T.)
melayik ağacı (Ar.+T.)
melayik borusu (Ar.+T.)
melayik otu (Ar.+T.)
melek otu (Ar.+T.)
melek üzümü (Ar.+T.)
melekkanadı (Ar.+T.)
menşur çiçeğı (Ar.+T.)
mercan ağacı-
mercanağacı (Ar.+T.)
mercan çalısı (Ar.+T.)
mercan çiçeğı (Ar.+T.)
mercan kökü (Ar.+T.)
mercan odunu (Ar.+T.)
mercan otu (Ar.+T.)
mercan üzümü-
mercanüzümü (Ar.+T.)
merkepulağı (Ar.+T.)
mesir otu (Ar.+T.)
mezar otu (Ar.+T.)
mezarlık otu (Ar.+T.)
mısır buğdayı (Ar.+T.)
mısır darısı (Ar.+T.)
mısır dikenı (Ar.+T.)
mısır otu (Ar.+T.)
mısır yemişı (Ar.+T.)
mi'de otu-mide otu
(Ar.+T.)
minare çiçeğı (Ar.+T.)
minare otu (Ar.+T.)
miraç çiçeğı (Ar.+T.)
mis ağacı (Ar.+T.)
mis çiçeğı (Ar.+T.)
mis üzümü (Ar.+T.)
misk çiçeğı (Ar.+T.)
misk dikenı (Ar.+T.)
misk elması (Ar.+T.)
misk kavunu (Ar.+T.)
misk otu (Ar.+T.)
misk soğanı (Ar.+T.)
miskiçelması (Ar.+T.)
miskli kabak- misk
kabağı (Ar.+T.)

mislibuğday (Ar.+T.)
 misvak ağacı (Ar.+T.)
 muhabbet çiçeği
 (Ar.+T.)
 muhabbet otu (Ar.+T.)
 mutfak soğanı (Ar.+T.)
 muz ağacı (Ar.+T.)
 muz elması (Ar.+T.)
 mübarek ağaç (Ar.+T.)
 mübarek diken
 (Ar.+T.)
 mübarek otu (Ar.+T.)
 mür ağacı (Ar.+T.)
 mürid kuyruğu (Ar.+T.)
 mürr ağacı (Ar.+T.)
 mürr diken (Ar.+T.)
 nabk ağacı (Ar.+T.)
 nalçeken (Ar.+T.)
 namus otu (Ar.+T.)
 nane çiçeği (Ar.+T.)
 nane otu (Ar.+T.)
 nane yaprağı (Ar.+T.)
 naneli (Ar.+T.)
 nanekekik (Ar.+T.)
 nanekök (Ar.+T.)
 nasır otu (Ar.+T.)
 nasırlıyaprak (Ar.+T.)
 nazar diken (Ar.+T.)
 nazar otu (Ar.+T.)
 nazarlık (Ar.+T.)
 nazle otu (Ar.+T.)
 neferlik (Ar.+T.)
 nevazil otu (Ar.+T.)
 nezle otu (Ar.+T.)
 ömr ağacı (Ar.+T.)
 ömr otu (Ar.+T.)
 ömür ağacı (Ar.+T.)
 ömür çiçeği (Ar.+T.)
 ömür otu (Ar.+T.)
 özürlük otu (Ar.+T.)
 pakla otu (Ar.+T.)
 papağanyemi (Ar.+T.)
 pelid burcu (Ar.+T.)
 pelid som (Ar.+T.)
 pelid yosunu (Ar.+T.)
 pelit ağacı (Ar.+T.)
 pelit çitiri (Ar.+T.)
 rakı otu (Ar.+T.)

reyhan otu (Ar.+T.)
 rezaki üzümü (Ar.+T.)
 saat çiçeği (Ar.+T.)
 saat otu (Ar.+T.)
 sabahyıldızı (Ar.+T.)
 sabır darısı (Ar.+T.)
 sabır otu (Ar.+T.)
 sabırlık (Ar.+T.)
 sabun ağacı (Ar.+T.)
 sabun çiçeği-
 sabunçiçeği (Ar.+T.)
 sabun otu (Ar.+T.)
 sac ağacı-saç ağacı
 (Ar.+T.)
 safran çiçeği (Ar.+T.)
 safran çiğdemi (Ar.+T.)
 sahil çamı (Ar.+T.)
 sahleb otu (Ar.+T.)
 sakalak (Ar.+T.)
 salep çiçeği (Ar.+T.)
 salep otu (Ar.+T.)
 salmanca (Ar.+T.)
 saltanat çiçeği (Ar.+T.)
 sandal ağacı (Ar.+T.)
 sandık çiçeği (Ar.+T.)
 sater otu (Ar.+T.)
 satır arpa (Ar.+T.)
 sedef çiçeği (Ar.+T.)
 sedef otu-sazab otu
 (Ar.+T.)
 seher otu (Ar.+T.)
 selam otu (Ar.+T.)
 selecek (Ar.+T.)
 semen otu (Ar.+T.)
 senet ağacı (Ar.+T.)
 sevda çiçeği (Ar.+T.)
 sevda otu (Ar.+T.)
 seyran ağacı (Ar.+T.)
 sırat darısı (Ar.+T.)
 somak ekşisi (Ar.+T.)
 somak pekmezi
 (Ar.+T.)
 suduran (Ar.+T.)
 sultan böğürtleni-sultan
 böğürtlen (Ar.+T.)
 sultan otu (Ar.+T.)
 sultan börgü (Ar.+T.)
 sultani söğüt (Ar.+T.)

sultanküpesi (Ar.+T.)
 summak ağacı (Ar.+T.)
 suni çayır (Ar.+T.)
 surahi kabak (Ar.+T.)
 suret darısı (Ar.+T.)
 susam asması (Ar.+T.)
 susam çiçeği (Ar.+T.)
 susam kökü (Ar.+T.)
 sünnetlüce ot (Ar.+T.)
 şakayık çiçeği (Ar.+T.)
 şark çöveni (Ar.+T.)
 şarlık (Ar.+T.)
 şefkat çiçeği (Ar.+T.)
 şehvet otu (Ar.+T.)
 şemsiye ağacı (Ar.+T.)
 şemsiye bitkisi (Ar.+T.)
 şemsiye çiçeği (Ar.+T.)
 şemsiye otu (Ar.+T.)
 şerbet boyası (Ar.+T.)
 şerbet otu (Ar.+T.)
 şerbetçi otu-şerbetçiotu
 (Ar.+T.)
 şerit çiçeği (Ar.+T.)
 şevkat çiçeği (Ar.+T.)
 şevket otu (Ar.+T.)
 şeytan arabası-
 şeytanarabası (Ar.+T.)
 şeytan arpası (Ar.+T.)
 şeytan boku (Ar.+T.)
 şeytan darısı (Ar.+T.)
 şeytan elması (Ar.+T.)
 şeytan kabalağı (Ar.+T.)
 şeytan kavunu (Ar.+T.)
 şeytan keleş (Ar.+T.)
 şeytan keneviri (Ar.+T.)
 şeytan otu (Ar.+T.)
 şeytan pıtırağı (Ar.+T.)
 şeytan saç-şeytansaçı
 (Ar.+T.)
 şeytan yağı (Ar.+T.)
 şeytanayağı (Ar.+T.)
 şeytanbıyığı (Ar.+T.)
 şeytançubuğu (Ar.+T.)
 şeytandili (Ar.+T.)
 şeytangözü (Ar.+T.)
 şeytanipliği (Ar.+T.)
 şeytankulağı (Ar.+T.)
 şeytanküpesi (Ar.+T.)

şeytanpürü (Ar.+T.)
şeytansaçı (Ar.+T.)
şeytantsi (Ar.+T.)
şeytantırnağı (Ar.+T.)
şifa otu (Ar.+T.)
taç çiçeği (Ar.+T.)
taç yaprağı (Ar.+T.)
taflan ağacı (Ar.+T.)
tahdik otu (Ar.+T.)
tamli (Ar.+T.)
tantana ağacı (Ar.+T.)
tarfaya ağacı (Ar.+T.)
taun otu (Ar.+T.)
tavus çiçeği-tavusçiçeği
(Ar.+T.)
tespih ağacı-tesbih ağacı
(Ar.+T.)
tespih çalısı (Ar.+T.)
tespih çiçeği (Ar.+T.)

tespih darısı (Ar.+T.)
tespih otu (Ar.+T.)
tespihcik (Ar.+T.)
tespihlik (Ar.+T.)
topus dikenli (Ar.+T.)
topuz çiçeği (Ar.+T.)
topuz dikenli (Ar.+T.)
topuzlu otu (Ar.+T.)
topuzlu pıtrak (Ar.+T.)
topuzluca (Ar.+T.)
topuzluk (Ar.+T.)
tutya çiçeği (Ar.+T.)
türbe eriği (Ar.+T.)
ud ağacı (Ar.+T.)
ünab ağacı (Ar.+T.)
üryani-üryani eriği
(Ar.+T.)
veba kökü (Ar.+T.)
verem otu (Ar.+T.)

vezir salkımı-
vezirsalkımı (Ar.+T.)
yemin otu (Ar.+T.)
zac ağacı (Ar.+T.)
zank ağacı (Ar.+T.)
zank geveni (Ar.+T.)
zembil çiçeği (Ar.+T.)
zembil otu (Ar.+T.)
zencefil kökü (Ar.+T.)
zeytin ağacı (Ar.+T.)
zeytin çiçeği (Ar.+T.)
zeytin yaprağı (Ar.+T.)
zeytinüzümü (Ar.+T.)
zimilaci-zimilas
[zembil+ağacı] (Ar.+T.)
zufa otu (Ar.+T.)
zulfa otu (Ar.+T.)
zühretarağı (Ar.+T.)
zümrüt otu (Ar.+T.)

12.1.3. Türkçe-Farsça / Farsça-Türkçe Olanlar

Türkçe-Farsça

acı badem- acı badam
(T.+Far.)
acı cehre (T.+Far.)
acı hıyar (T.+Far.)
acı karpuz (T.+Far.)
acı kayısı (T.+Far.)
acı mercimek (T.+Far.)
acı piyam-acı piyan- acı
piyan (T.+Far.)
acı tere (T.+Far.)
ak alıç (T.+Far.)
ak alıç-akalıç (T.+Far.)
ak armut (T.+Far.)
ak badılcan- akbadılcan
(T.+Far.)
ak beng (T.+Far.)
ak dut- akdut (T.+Far.)
ak mürdesenk - ak
mürdeseng (T.+Far.)
ak nercis (T.+Far.)
ak nilüfer (T.+Far.)
ak nohud (T.+Far.)
ak râvend (T.+Far.)
ak selvi (T.+Far.)

ak sirke- aksirke
(T.+Far.)
ak surincan (T.+Far.)
ah şekker (T.+Far.)
ak şekeri- akşekeri
(T.+Far.)
ak tebaşir- ah tebaşir
(T.+Far.)
ak tere (T.+Far.)
ak tuderli (T.+Far.)
ak turp (T.+Far.)
ak tut (T.+Far.)
akcarmıt (T.+Far.)
ağca armut (T.+Far.)
akçabağ (T.+Far.)
al badılcan- albadılcan
(T.+Far.)
al pehlivan (T.+Far.)
al yasemini (T.+Far.)
ala cehri-ala ceher-ala
cehir- ala ciğir-ala ciyir
(T.+Far.)
ala kangal-ala kenger
(T.+Far.)
alacamenekşe (T.+Far.)

alaca selvi (T.+Far.)
alaz armudu-alaz armut
(T.+Far.)
arı gülü (T.+Far.)
arı pürü-arıpürü
(T.+Far.)
arpa armudu (T.+Far.)
aş inciri (T.+Far.)
at mercimeği-at
mercimeleği (T.+Far.)
at teresi (T.+Far.)
ay gülü (T.+Far.)
aydın gülü (T.+Far.)
aygır incir (T.+Far.)
ayı dudu (T.+Far.)
ayı gülü (T.+Far.)
ayı gülü- ayıgülü- ayı
gülü- ayu gülü- ayu güli
(T.+Far.)
ayı köşkü-ayı köşk
(T.+Far.)
ayı razyanesi (T.+Far.)
ayı rezenesi (T.+Far.)
ayı şalgamı (T.+Far.)
ayva alıcı (T.+Far.)

azman armut (T.+Far.)	çalı bademi (T.+Far.)	dağ meşesi (T.+Far.)
baba incir-baba inciri (T.+Far.)	çalı meşe-çalı meşesi (T.+Far.)	dağ nergisi-dağ nergizi (T.+Far.)
bal armut-bal armudu (T.+Far.)	çalı navruz-çalı nevruzu (T.+Far.)	dağ nohudu (T.+Far.)
balçık hurması (T.+Far.)	çam çoğanı-çam çoğanı (T.+Far.)	dağ payamı (T.+Far.)
ballıca armudu (T.+Far.)	çam mazısı (T.+Far.)	dağ servisi-dağ selvisi (T.+Far.)
ballık armudu-ballıg armudu (T.+Far.)	çatal armut (T.+Far.)	dağ sümbülü (T.+Far.)
ballık meşesi (T.+Far.)	çayan gülü (T.+Far.)	dağ teresi (T.+Far.)
bardacık inciri (T.+Far.)	çayır dutu (T.+Far.)	dağpamuğu (T.+Far.)
bardah armudu-bardâ armudu (<bardak armudu) (T.+Far.)	çayır nergizi (T.+Far.)	dağşekeri (T.+Far.)
bardakçı inciri (T.+Far.)	çayır sümbülü (T.+Far.)	danaçadırı (T.+Far.)
barmak şeker (T.+Far.)	çekme armut (T.+Far.)	daş armudu (T.+Far.)
bataklık nergisi (T.+Far.)	çır şalgamı (T.+Far.)	daş kerfesi (T.+Far.)
bataklık servisi (T.+Far.)	çıtır armut (T.+Far.)	daşlıca armut (T.+Far.)
bataklık süseni (T.+Far.)	çıtır gülü (T.+Far.)	datlu armut (T.+Far.)
batı mazısı (T.+Far.)	çıtır meşe (T.+Far.)	dede gülü (T.+Far.)
bayır turpu-bayırturpu (T.+Far.)	çiçek armudu (T.+Far.)	değirmen armudu (T.+Far.)
beğ armudu (T.+Far.)	çiçek narı (T.+Far.)	deli aliç (T.+Far.)
benekli armut (T.+Far.)	çiğdem armudu (T.+Far.)	deli armut (T.+Far.)
benekliköse (T.+Far.)	çim menekşe (T.+Far.)	deli bostan (T.+Far.)
bey armudu (T.+Far.)	çimenturşusu (T.+Far.)	deli gül (T.+Far.)
bıldırcın armudu (T.+Far.)	çirkin armut (T.+Far.)	deli hurma (T.+Far.)
bodur armut (T.+Far.)	çivi lalesi (T.+Far.)	deli incir (T.+Far.)
bodur lale (T.+Far.)	çivit tohmi-çivit tohumu (T.+Far.)	deli kereviz (T.+Far.)
bodur nar (T.+Far.)	çöğür armudu (T.+Far.)	deli lale (T.+Far.)
boğa inciri (T.+Far.)	çökellik armudu (T.+Far.)	deli nergis (T.+Far.)
boya pürü-boyapürü (T.+Far.)	çöl hiyarı (T.+Far.)	deli nohut (T.+Far.)
boz armut (T.+Far.)	çöl karpuzu (T.+Far.)	deli pamukluk (T.+Far.)
boz meşe (T.+Far.)	çöl turpu (T.+Far.)	deli tere (T.+Far.)
buğdaysı meyve (T.+Far.)	çürüğen armut (T.+Far.)	deli turp (T.+Far.)
buz karpuzu (T.+Far.)	dağ armudu (T.+Far.)	delibağ-delüce bağ (T.+Far.)
bük tudu (T.+Far.)	dağ bademi (T.+Far.)	delice armut (T.+Far.)
büyük helile-büyük halile (T.+Far.)	dağ gülü-dağgülü (T.+Far.)	delice kişniş (T.+Far.)
cırt bostan (T.+Far.)	dağ havucu (T.+Far.)	deniz lalesi (T.+Far.)
cüce mürver (T.+Far.)	dağ inciri (T.+Far.)	deniz menekşesi (T.+Far.)
	dağ karpuzu (T.+Far.)	deniz mumyası (T.+Far.)
	dağ kerevizi-dağ kerefsi (T.+Far.)	deniz perçemi (T.+Far.)
	dağ kişnişi (T.+Far.)	deniz razyanesi (T.+Far.)
	dağ lalesi (T.+Far.)	deniz rezenesi (T.+Far.)
	dağ menekşesi (T.+Far.)	deniz teresi (T.+Far.)
	dağ menevişi (T.+Far.)	denizgülü (T.+Far.)
		dere armudu (T.+Far.)

dere gülü (T.+Far.)
dere şalgamı (T.+Far.)
deve gülü (T.+Far.)
deve kengeli-deve
kenkeri (T.+Far.)
deveturpu (T.+Far.)
dibek armudu (T.+Far.)
diken dutu (T.+Far.)
diken inciri (T.+Far.)
dikenli gül (T.+Far.)
dilki hayası-dilkühayası
(T.+Far.)
diş bademi (T.+Far.)
doğan armudu (T.+Far.)
doğu mazısı (T.+Far.)
dolma kenkeri-dolmalık
kenker (T.+Far.)
dombul armut (T.+Far.)
domuz pamuklanı
(T.+Far.)
domuz pamukluğu-
domuz pamuklusu
(T.+Far.)
domuz rezenesi
(T.+Far.)
domuz turpu (T.+Far.)
ebem armudu (T.+Far.)
ekin dudu (T.+Far.)
ekin nohudu (T.+Far.)
ekşi armut (T.+Far.)
ekşi dut (T.+Far.)
ekşi nar (T.+Far.)
ekşinar (T.+Far.)
enük armudu (T.+Far.)
er armut (T.+Far.)
erce armut (T.+Far.)
ergen perçemi (T.+Far.)
eriksi meyve (T.+Far.)
erkek incir (T.+Far.)
erken armut (T.+Far.)
eşek armudu (T.+Far.)
eşek gengeri (T.+Far.)
eşek gülü (T.+Far.)
eşek havucu (T.+Far.)
eşek hıyarı (T.+Far.)
eşek kengeri-eşek
kenkeri (T.+Far.)
eşek lalesi (T.+Far.)

eşek navruzu (T.+Far.)
eşek razıyanesi
(T.+Far.)
eşek turbı (T.+Far.)
eşekköftesi (T.+Far.)
et şeftalisi (T.+Far.)
evren gülü (T.+Far.)
gabak armudu (T.+Far.)
gara armut (T.+Far.)
gara erişte (T.+Far.)
garalâle (T.+Far.)
garga armudu (T.+Far.)
gavşak armudu
(T.+Far.)
gavun armudu (T.+Far.)
gece menekşesi
(T.+Far.)
gece şebboyu (T.+Far.)
gece yasemini (T.+Far.)
geç armut (T.+Far.)
gelin çarşafı (T.+Far.)
gelin gülü (T.+Far.)
gelin lalesi (T.+Far.)
gelinarmudu (T.+Far.)
gelinçarşafı (T.+Far.)
gelinmumu (T.+Far.)
gerçek servi (T.+Far.)
geven püsü-geven püzü
(T.+Far.)
geyik lalesi (T.+Far.)
geyik ziresi-geyik
zırası-geyik sırası
(T.+Far.)
gış armudu (T.+Far.)
gızıl armut (T.+Far.)
goca armut (T.+Far.)
golpezüğü (T.+Far.)
govan armudu (T.+Far.)
gögce inciri (T.+Far.)
göğ baldırcan (T.+Far.)
göğceli armudu
(T.+Far.)
göğündürme lalesi
(T.+Far.)
gök gülü (T.+Far.)
gökçe incir (T.+Far.)
göztohumu-göz tohumu
(T.+Far.)

guguk lâlesi (T.+Far.)
gumlu armut (T.+Far.)
guş armudu (T.+Far.)
guşah armudu (T.+Far.)
guyumcu armudu
(T.+Far.)
gün gülü (T.+Far.)
gündebahar (T.+Far.)
gündüz gülü (T.+Far.)
güneş gülü-güneşgülü
(T.+Far.)
güngülü-güngülüz
(T.+Far.)
güz lalesi (T.+Far.)
güz nergisi (T.+Far.)
güzgülü-güz gülü
(T.+Far.)
hayıt meyvesi (T.+Far.)
iç gülü (T.+Far.)
ilk armut (T.+Far.)
inceniyar (T.+Far.)
inci sümbülü (T.+Far.)
ipek gülü (T.+Far.)
ipek pambuğı (T.+Far.)
işşek turpu (T.+Far.)
it alıcı- italicı (T.+Far.)
it hayası (T.+Far.)
it menekşesi (T.+Far.)
it penefşesi (T.+Far.)
it tohmı (T.+Far.)
itgülü-it gülü (T.+Far.)
ithıyarı-it hıyarı
(T.+Far.)
itinciri-it inciri (T.+Far.)
itkişnişi-it kişnişi
(T.+Far.)
kaba incir (T.+Far.)
kaba lâle (T.+Far.)
kaba meşe (T.+Far.)
kabak gülü (T.+Far.)
kabakarmudu (T.+Far.)
kadın inciri (T.+Far.)
kan karpuzu (T.+Far.)
kapaklıca armudu
(T.+Far.)
kaplan postu-
kaplanpostu (T.+Far.)
kaplanpençesi (T.+Far.)

kaplumbağagerdanı (T.+Far.)	kel armut (T.+Far.)	köpek bostanı (T.+Far.)
kara alıç (T.+Far.)	kel lale (T.+Far.)	köpek inciri (T.+Far.)
kara armut (T.+Far.)	kel nergis (T.+Far.)	köpekgülü-köpek gülü (T.+Far.)
kara encir (T.+Far.)	kel turp (T.+Far.)	köpekmeneşesi-köpek meneşesi (T.+Far.)
kara helile-karahelile- karahalile (T.+Far.)	kendir armudu (T.+Far.)	köpekpençesi (T.+Far.)
kara hurma-karahurma (T.+Far.)	kene tohumu (T.+Far.)	köpekzehiri (T.+Far.)
kara incir (T.+Far.)	kıl çirişi-kıl çiriş-kılcan çirişi (T.+Far.)	kör kenger (T.+Far.)
kara kenker (T.+Far.)	kır bostanı (T.+Far.)	kum havucu (T.+Far.)
kara koz (T.+Far.)	kır gülü (T.+Far.)	kum minesini (T.+Far.)
kara küncü (T.+Far.)	kır lalesi (T.+Far.)	kumarmudu (T.+Far.)
kara meşe (T.+Far.)	kır meneşesi (T.+Far.)	kumlu armut (T.+Far.)
kara mürver (T.+Far.)	kır yasemini (T.+Far.)	kunduzhayası-kundus hayası (T.+Far.)
kara nohut (T.+Far.)	kırturşusu (T.+Far.)	kurbağa zehiri (T.+Far.)
kara selvi (T.+Far.)	kısa meşe (T.+Far.)	kurtbağrı-kurt bağı
kara turp- karaturp (T.+Far.)	kış inciri (T.+Far.)	kurtbaharı (T.+Far.)
kara tut (T.+Far.)	kış sümbülü (T.+Far.)	kurd pençesi (T.+Far.)
karaardıç-kara ardıç- kara arduc-kara ardıcı (T.+Far.)	kış zerreni (T.+Far.)	kuru benefşe (T.+Far.)
karabaldırcan (T.+Far.)	kışarmudu (T.+Far.)	kuru encir (T.+Far.)
karadut-kara tut (T.+Far.)	kızıl alıç (T.+Far.)	kuru gül (T.+Far.)
karahülün (T.+Far.)	kızıl armut (T.+Far.)	kuru helile (T.+Far.)
karasirke (T.+Far.)	kızıl encir (T.+Far.)	kuru kişnic (T.+Far.)
karga bostanı (T.+Far.)	kızıl gül (T.+Far.)	kuru merzencuş (T.+Far.)
karga sümbülü (T.+Far.)	kızıl kişnic-kızıl kinşic (T.+Far.)	kuş alıcı-kuş alıcı (T.+Far.)
karınca armudu (T.+Far.)	kızıl meşe (T.+Far.)	kuş armudu (T.+Far.)
kartalpençesi (T.+Far.)	kızıl şeker-kızıl şeker (T.+Far.)	kuş lalesi (T.+Far.)
kasnak meşesi (T.+Far.)	kızıl tüderi-kızıl tuderi (T.+Far.)	kuşnarı (T.+Far.)
katmerli badem (T.+Far.)	kirpi hıyarı (T.+Far.)	kuşturşusu (T.+Far.)
kavak gülü (T.+Far.)	kokar çaşır (T.+Far.)	kuyumcu armudu (T.+Far.)
kavak inciri (T.+Far.)	kokar ispetan (T.+Far.)	kuzgunhayası- kuzgun hayesi (T.+Far.)
kavun armudu (T.+Far.)	kokarzâde (T.+Far.)	kuzu kişnişi (T.+Far.)
kaya meşesi (T.+Far.)	kokulu filbahar (T.+Far.)	küçük armut (T.+Far.)
kaya sümbülü (T.+Far.)	kokulu menekşe (T.+Far.)	küçük havlican (T.+Far.)
kaz teresi (T.+Far.)	kokulu nergiz (T.+Far.)	küçük kenger (T.+Far.)
kazbağsı (T.+Far.)	kokulu yasemin (T.+Far.)	küçük nilüfer (T.+Far.)
keçi alıcı (T.+Far.)	komar gülü (T.+Far.)	küçük sümbül (T.+Far.)
kedi dutu (T.+Far.)	kotan alıcı (T.+Far.)	küçük şalgam (T.+Far.)
kedi turpu (T.+Far.)	kovan sepeti (T.+Far.)	küçük turp (T.+Far.)
kedimerdiveni (T.+Far.)	koyun alıcı (T.+Far.)	küp armudu (T.+Far.)
kedipençesi (T.+Far.)	koyunpaçesi (T.+Far.)	küpeli meşe (T.+Far.)
	kömür dut-kömür tut (T.+Far.)	lop incir (T.+Far.)

loparmudu (T.+Far.)
orak armudu (T.+Far.)
orak gülü (T.+Far.)
orman gülü (T.+Far.)
osurgan gülü-
osurgangülü (T.+Far.)
ova nergisi (T.+Far.)
öküz gülü (T.+Far.)
paşa narı (T.+Far.)
paşaçadırı (T.+Far.)
paşmakçı çirişi
(T.+Far.)
saçlı meşe (T.+Far.)
sakız bademi (T.+Far.)
sakız gülü (T.+Far.)
sakız leblebisi (T.+Far.)
salkım sümbülü-
salkımlı zümbül
(T.+Far.)
saplı meşe (T.+Far.)
sapsız meşe (T.+Far.)
sarı alıç (T.+Far.)
sarı can-sarıcan
(T.+Far.)
sarı civanperçemi
(T.+Far.)
sarı çiriş (T.+Far.)
sarı gül (T.+Far.)
sarihalile (T.+Far.)
sarı mercimek (T.+Far.)
sarı navruz (T.+Far.)
sarı nergis-sarı nergiz
(T.+Far.)
sarı nilüfer (T.+Far.)
sarı sümbül (T.+Far.)
sarı şebboy (T.+Far.)
sarı yasemin (T.+Far.)
sarı zırnıh (T.+Far.)
sarıpatlıcan (T.+Far.)
sarmaşık gül (T.+Far.)
saru armut (T.+Far.)
saru helile (T.+Far.)
saru incir (T.+Far.)
saru nergis (T.+Far.)
saru zernih (T.+Far.)
saruca armut (T.+Far.)
sıçan alucı (T.+Far.)
sığır karpuzu (T.+Far.)

sıtma gülü (T.+Far.)
sidikli meşe (T.+Far.)
sivri lale (T.+Far.)
söğüt gülü (T.+Far.)
su alıcı (T.+Far.)
su armudu (T.+Far.)
su civanperçemi
(T.+Far.)
su ferasyunu (T.+Far.)
su gülü (T.+Far.)
su kerevizi-su kerefesi-
su kerfesi (T.+Far.)
su lalesi (T.+Far.)
su menekşesi (T.+Far.)
su mercimeği-su
mercimek (T.+Far.)
su nergisi (T.+Far.)
su rezenesi-su razyanesi
(T.+Far.)
su sümbülü (T.+Far.)
su teresi (T.+Far.)
sulu armut (T.+Far.)
suluca armut (T.+Far.)
superisi (T.+Far.)
susak armudu (T.+Far.)
südürcü ravend
(T.+Far.)
sütlü kengel-sütlü
kenger (T.+Far.)
sütlüce armudu-sütlüce
armut (T.+Far.)
tağ emrudu (T.+Far.)
tağ kerefesi (T.+Far.)
tağ kişniçi (T.+Far.)
tağ razıyanesi (T.+Far.)
tağ servisi (T.+Far.)
tam teresi (T.+Far.)
tarla gülü (T.+Far.)
tarla hazareni (T.+Far.)
tarla turpu (T.+Far.)
taş armudu-taşarmudu
(T.+Far.)
taş bademi (T.+Far.)
taş gülü (T.+Far.)
taş payamı-taş piyamı
(T.+Far.)
taşturşusu (T.+Far.)

tatlı badem-tatlı badem
(T.+Far.)
tatlı kenger (T.+Far.)
tatlı ravent (T.+Far.)
tatlı badam-tatlı badem
(T.+Far.)
tatlı nar (T.+Far.)
tavşanmeyvesi-tavşan
meyvesi (T.+Far.)
tavşanpaçası (T.+Far.)
tavşan turpu (T.+Far.)
tavukpençesi-tavuk
pençesi (T.+Far.)
tekir armut (T.+Far.)
ters lale (T.+Far.)
tırmanıcı gül (T.+Far.)
tilki kişnişi (T.+Far.)
top patlıcan (T.+Far.)
topuklu armut (T.+Far.)
tosbağa bostanı
(T.+Far.)
töngel armut (T.+Far.)
tulukarmudu (T.+Far.)
tülüşah (T.+Far.)
tüylü meşe (T.+Far.)
tüysüz şeftali (T.+Far.)
uslu kenger-uslu kenker
(T.+Far.)
uslu nergis (T.+Far.)
uslu turp (T.+Far.)
uşşak çadırı (T.+Far.)
uzun armut (T.+Far.)
üçgül (T.+Far.)
üzüm alıcı (T.+Far.)
yağ gülü (T.+Far.)
yağ şalgamı (T.+Far.)
yalan erüşde (T.+Far.)
yalan nergiz (T.+Far.)
yalan ravend (T.+Far.)
yalancı çiriş (T.+Far.)
yalancı hurma (T.+Far.)
yalancı servi -yalancı
selvi (T.+Far.)
yalancı sümbül
(T.+Far.)
yalancı yasemin
(T.+Far.)
yangınalayı (T.+Far.)

yapışkan pamuklu
(T.+Far.)
yarma şeftali (T.+Far.)
yassı mercimek
(T.+Far.)
yavan armudu (T.+Far.)
yavan kenger-yavan
kenker (T.+Far.)
yayarmudu (T.+Far.)
yayla çirişi (T.+Far.)
yayla gülü (T.+Far.)
yayla lalesi (T.+Far.)
yaylaçadırı (T.+Far.)
yaz armudu (T.+Far.)

yaz sümbülü (T.+Far.)
yazılı incir (T.+Far.)
yenibahar (T.+Far.)
yer inciri (T.+Far.)
yer meşesi (T.+Far.)
yer mürveri-yer mülveri
(T.+Far.)
yer narı (T.+Far.)
yer servisi (T.+Far.)
yerdutu (T.+Far.)
yılan bostanı (T.+Far.)
yılan gülü (T.+Far.)
yılan karpuzu (T.+Far.)
yıldız meyvesi (T.+Far.)

yıldız sümbülü
(T.+Far.)
yıldız yasemini-yıldız
yasemin (T.+Far.)
yıldıznişanı (T.+Far.)
yımırta armudu
(T.+Far.)
yinibahar (T.+Far.)
yir kasnisi (T.+Far.)
yir mürveri (T.+Far.)
yoz incir (T.+Far.)
yumurta patlıcanı
(T.+Far.)

Farsça-Türkçe

abdestbozan (Far.+T.)
abdestbozan otu-abdest
bozan otu (Far.+T.)
ahır otu-ahırotu
(Far.+T.)
ale gümece-ale gömeci-
ale gömeç-ale meç
(Far.+T.)
alıç ağacı (Far.+T.)
aluc ağacı (Far.+T.)
arguvan ağacı (Far.+T.)
armut ağacı-armud
ağacı (Far.+T.)
armut kabağı (Far.+T.)
ateş buğdayı (Far.+T.)
ateş çiçeği (Far.+T.)
ateş dikenini (Far.+T.)
ateş yaprağı-ateşyaprağı
(Far.+T.)
ateşböceği (Far.+T.)
ateştacı (Far.+T.)
avize ağacı (Far.+T.)
avize bitkisi (Far.+T.)
avize çiçeği (Far.+T.)
ayna çiçeği (Far.+T.)
ayna otu (Far.+T.)
aynalı tiken (Far.+T.)
azad ağacı (Far.+T.)
badem ağacı (Far.+T.)
badem otu (Far.+T.)

bağ bardağı (Far.+T.)
bağ çiçeği (Far.+T.)
bağ otu (Far.+T.)
bağ sarımsağı (Far.+T.)
bağ sarmaşığı (Far.+T.)
bağ söğüdü (Far.+T.)
bağ yaprağı (Far.+T.)
bağboğan (Far.+T.)
bağcıyaprağı (Far.+T.)
bahar çiçeği (Far.+T.)
bahar otu (Far.+T.)
baharyıldızı (Far.+T.)
bahçe iğdesi (Far.+T.)
bahçe kekiği (Far.+T.)
bahçe üvezi (Far.+T.)
bahçegüzeli (Far.+T.)
bak ağacı (Far.+T.)
baruk çiçeği (Far.+T.)
barut ağacı (Far.+T.)
bekmezcik (Far.+T.)
beladur ağacı-baladur
ağacı (Far.+T.)
belesan ağacı-belisan
ağacı-balasan ağacı
(Far.+T.)
benefşe kökü (Far.+T.)
beygir otu (Far.+T.)
bilader ağacı (Far.+T.)
bistanbozan (Far.+T.)
bostan borusu (Far.+T.)

bostan ocağı (Far.+T.)
bostanboyası (Far.+T.)
bostanbozan (Far.+T.)
bostanbozuntusu
(Far.+T.)
bostangüzeli-bostan
güzeli (Far.+T.)
bostankenisi (Far.+T.)
bure otu (Far.+T.)
bustani kekik (Far.+T.)
bustani yarpuz (Far.+T.)
buy-büy-buy otu
(Far.+T.)
bülbul otu (Far.+T.)
bülbulyuvası (Far.+T.)
cadı dikenini (Far.+T.)
cadısüpürgesi (Far.+T.)
cam otu (Far.+T.)
camgüzeli (Far.+T.)
camış otu (Far.+T.)
camışcî
(<camış+ciciği)
(Far.+T.)
camışgıran (Far.+T.)
camışmemesi-
camızmemesi-
camusmemesi-
camuşmemesi (Far.+T.)

camuskulağı-	çınarçeçek (Far.+T.)	çobankalkıtan-çoban
camızkulağı-	çıra ağacı (Far.+T.)	kalkıtan- çoban
camuşkulağı (Far.+T.)	çıra üzümü (Far.+T.)	kalkıdan-
can eriği (Far.+T.)	çıralı çam (Far.+T.)	çobangalgıdan-
can kesme (Far.+T.)	çiriş ağusu (Far.+T.)	çobankalgıdan (Far.+T.)
can otu (Far.+T.)	çiriş otu (Far.+T.)	çobankaşığı-çoban
canavar otu (Far.+T.)	çoban ağacı (Far.+T.)	kaşığı (Far.+T.)
canı çıkık (Far.+T.)	çoban asması (Far.+T.)	çobankavurğası-
cavır otu (Far.+T.)	çoban çalısı (Far.+T.)	çobankavurması-
cavır soğanı (Far.+T.)	çoban çedenesi	çobankavurgası
cavur çitlığı (Far.+T.)	(Far.+T.)	(Far.+T.)
cavur dilkiceği	çoban çiçeği (Far.+T.)	çobankirpiği (Far.+T.)
(Far.+T.)	çoban çileği (Far.+T.)	çobankösteği-çoban
cehri ağacı (Far.+T.)	çoban dikenli (Far.+T.)	kösteği (Far.+T.)
cehri çiçeği (Far.+T.)	çoban elması (Far.+T.)	çobanpüskülü-çoban
ceylan çiçeği (Far.+T.)	çoban iğdesi (Far.+T.)	püskülü-çoban püsgülü
civanperçemi otu	çoban işleten (Far.+T.)	(Far.+T.)
(Far.+T.)	çoban otu (Far.+T.)	çobansargısı (Far.+T.)
çadır çiçeği (Far.+T.)	çobanaldatan (Far.+T.)	çobansüpürgesi
çadırete (Far.+T.)	çobançantası-çoban	(Far.+T.)
çadıruşağı-çadır uşağı	çantası (Far.+T.)	çobansüzeği-çoban
(Far.+T.)	çobançökerten-	süzeği (Far.+T.)
çağla ağacı (Far.+T.)	çobançökeltin-	çobansüzgeci (Far.+T.)
çağla otu (Far.+T.)	çobançökeren-	çobantarağı-çoban
çakal baldıran (Far.+T.)	çobançöküren-çoban	darağı (Far.+T.)
çakal çiğdemi-çakal	çökerden (Far.+T.)	çobantorbası (Far.+T.)
çiytemi (Far.+T.)	çobançökeleği	çobantuzluğu (Far.+T.)
çakal eriği (Far.+T.)	(Far.+T.)	çobanüzümü-çoban
çakal otu (Far.+T.)	çobançöreği (Far.+T.)	üzümü (Far.+T.)
çakal üzümü (Far.+T.)	çobandağarcığı	çobanyastığı (Far.+T.)
çakalbarsağı-	(Far.+T.)	çobanyatağı (Far.+T.)
çakalbağırsılığı	çobandayağı-çoban	çobanyüzüğü (Far.+T.)
(Far.+T.)	dayağı-çoban tayağı	çoğan çiçeği (Far.+T.)
çakalboğan (Far.+T.)	(Far.+T.)	çöp bacak (Far.+T.)
çamışmemesi (Far.+T.)	çobandeğneği-çoban	çöp bitkisi (Far.+T.)
çarkifelek otu (Far.+T.)	değneği (Far.+T.)	çöp boya (Far.+T.)
çarşı çekemi-	çobandöşeği (Far.+T.)	çöp içi (Far.+T.)
çarşıçekemi (Far.+T.)	çobandüdüğü-çoban	çöp otu (Far.+T.)
çavdar otu (Far.+T.)	düdüğü (Far.+T.)	çöpbacâ (Far.+T.)
çeltik elması (Far.+T.)	çobandürmeği (Far.+T.)	çöpboyası (Far.+T.)
çeltük tarısı-çeltük	çobanekmeği-	çöpçanak (Far.+T.)
darısı (Far.+T.)	çobanekmâ- çoban	çöpkanat (Far.+T.)
çengel otu (Far.+T.)	ekmeği (Far.+T.)	çöpmalı (Far.+T.)
çengel sakızı-çenkel	çobanhoplatan-	çuha çiçeği (Far.+T.)
sakızı (Far.+T.)	çobanoplatan (Far.+T.)	dağdağan ağacı-
çeşmek otu (Far.+T.)	çobaniğnesi (Far.+T.)	dağdığan ağacı
çeşmezen otu (Far.+T.)	çobankaldıran (Far.+T.)	(Far.+T.)
çınar ağacı (Far.+T.)		damat sirkeni (Far.+T.)

demal (Far.+T.)
derya köpüğü (Far.+T.)
destere otu (Far.+T.)
dev dudağı (Far.+T.)
dev sakalı (Far.+T.)
dilber otu (Far.+T.)
dilber saçı-dilbersaçı
(Far.+T.)
dilberdudağı (Far.+T.)
dilberdudak (Far.+T.)
dilberkirpiğı (Far.+T.)
div sakalı-divsakalı
(Far.+T.)
dölger otu (Far.+T.)
duduburnu (Far.+T.)
düm ağacı (Far.+T.)
dut ağacı (Far.+T.)
dut çöğürü (Far.+T.)
duvar arpası (Far.+T.)
duvar baldırıkarası
(Far.+T.)
duvar otu (Far.+T.)
duvar sarmaşığı
(Far.+T.)
dülger otu (Far.+T.)
dülgerçekici (Far.+T.)
eblecük (Far.+T.)
egnik otu (Far.+T.)
ejder kanı (Far.+T.)
ejder otu (Far.+T.)
emrud otu (Far.+T.)
encir-encir ağacı-ençir
ağacı (Far.+T.)
erguvan ağacı (Far.+T.)
erguvani söğüt (Far.+T.)
gavur börülcesi
(Far.+T.)
gavur çovanı (Far.+T.)
gavur otu (Far.+T.)
gavur pancarı (Far.+T.)
gavur soğanı (Far.+T.)
gavurbaşı (Far.+T.)
gavuroklavası (Far.+T.)
gavursaçağı (Far.+T.)
gerdanlık (Far.+T.)
gozgoçu-gozkoçu
(Far.+T.)
gül ağacı (Far.+T.)

gül çalısı (Far.+T.)
gül elması (Far.+T.)
gül eriğı (Far.+T.)
gül otu (Far.+T.)
gül üzüm (Far.+T.)
gülburnu-gül burnu
(Far.+T.)
gülhatun (Far.+T.)
güllü diken (Far.+T.)
güllü otu (Far.+T.)
gülyağı (Far.+T.)
güşad otu (Far.+T.)
haç otu (Far.+T.)
ham azgunu (Far.+T.)
ham derme (Far.+T.)
ham elma (Far.+T.)
ham erik-ham erük
(Far.+T.)
ham kavun (Far.+T.)
ham sütlüvan (Far.+T.)
hamı tatlı (Far.+T.)
hamkara (Far.+T.)
harman dikenı (Far.+T.)
harman eriğı (Far.+T.)
harman otu (Far.+T.)
harman süpürgesi
(Far.+T.)
hastane çiçeğı (Far.+T.)
havıt otu (Far.+T.)
herdidik (Far.+T.)
hevenk üzümü (Far.+T.)
hezarenk (hezar-renk)
çiçeğı (Far.+T.)
hıyar ağacı (Far.+T.)
hıyar otu (Far.+T.)
hıyarcık (Far.+T.)
hıarşember ağacı
(Far.+T.)
hil otu-hil (Far.+T.)
hoca boynuzu (Far.+T.)
hoca yemişı (Far.+T.)
hocalar yemişı (Far.+T.)
horos gözi (Far.+T.)
horoz otu-horaz otu
(Far.+T.)
horozayağı-horoz ayağı
(Far.+T.)
horozbudağı (Far.+T.)

horozcuk-horoscuk-
horozcuk [otu] (Far.+T.)
horozgözü- horoz gözü
(Far.+T.)
horozibiğı-horoz ibiğı-
horuzibi (Far.+T.)
horozkarası-horoz
karası (Far.+T.)
horozkursağı (Far.+T.)
horozkuyruğı (Far.+T.)
horoztarağı (Far.+T.)
horoztaşağı-horozdaşağı
(Far.+T.)
horozyüreğı (Far.+T.)
hoşafılama (Far.+T.)
hoşkuran-hoşkırın-
huşkuran (Far.+T.)
hoşvaran-hoşveren
(Far.+T.)
hurma eriğı (Far.+T.)
hurma- hurma [ağacı]
(Far.+T.)
hurma koruğı (Far.+T.)
hurma üzümü (Far.+T.)
hünkarbeğendi
(Far.+T.)
incir ağacı (Far.+T.)
incir çiçeğı (Far.+T.)
incir kekiğı (Far.+T.)
incirkuşu (Far.+T.)
isfendan ağacı (Far.+T.)
işkembe otu (Far.+T.)
kâğıt ağacı (Far.+T.)
kağıt çalısı (Far.+T.)
kağıt çiçeğı (Far.+T.)
karpuz elması (Far.+T.)
kaygana çiçeğı
(Far.+T.)
kayganacık (Far.+T.)
kayısı ağacı-kaysı ağacı
(Far.+T.)
kayısı çiçeğı (Far.+T.)
kayısı üzüm (Far.+T.)
kebuter otu (Far.+T.)
kekilcen (Far.+T.)
kelemlı otu (Far.+T.)
kelkaş (Far.+T.)
kelleliot (Far.+T.)

kenger dikenini (Far.+T.)
kenger otu (Far.+T.)
kenger sakızı (Far.+T.)
kengi otu (Far.+T.)
kervanotu-kervan otu
(Far.+T.)
kese çiçeği (Far.+T.)
keşirlik otu (Far.+T.)
keşiş kalpağı (Far.+T.)
keşkeş çiçeği (Far.+T.)
kilim ucu (Far.+T.)
kireçlik (Far.+T.)
kişniş otu (Far.+T.)
kişniş üzümü (Far.+T.)
kozalı kekik (Far.+T.)
kozluk çiçeği (Far.+T.)
köfte otu (Far.+T.)
kömüş dikenini (Far.+T.)
kömüş üçgülü (Far.+T.)
kömüşbuynuzu
(Far.+T.)
kömüşciciği (Far.+T.)
körtiken (Far.+T.)
köse buğday-köse
buğdayı (Far.+T.)
köse otu (Far.+T.)
kösemen (Far.+T.)
köseyayılımı-köse
yayılımı (Far.+T.)
köy otu (Far.+T.)
köy söğüdü (Far.+T.)
köyağı (Far.+T.)
köygöçüren (Far.+T.)
köykaldıran (Far.+T.)
kullapa otu (Far.+T.)
künk otu (Far.+T.)
lad ağacı (Far.+T.)
laden ağacı (Far.+T.)
laden çiçeği (Far.+T.)
laden otu (Far.+T.)
lale ağacı (Far.+T.)
lale çiçeği (Far.+T.)
leblebi çiçeği (Far.+T.)
leblebi otu (Far.+T.)
lekeli baldıran (Far.+T.)
leylek burnu (Far.+T.)
leylek otu (Far.+T.)

leylekayağı-leylekayā
(Far.+T.)
leylekburnu (Far.+T.)
leylekgagası-leylek
gagası (Far.+T.)
leylekkakacı (Far.+T.)
lörötu (Far.+T.)
magzinelması (Far.+T.)
marsıvan otu-marsuvan
otu (Far.+T.)
maya ağacı (Far.+T.)
maya çiçeği (Far.+T.)
maya otu (Far.+T.)
mayhoş elma (Far.+T.)
mazı ağacı-mazu ağacı
(Far.+T.)
mazı otu (Far.+T.)
mazlık (Far.+T.)
menekşe kökü (Far.+T.)
meneveş yemişi
(Far.+T.)
meneviş ağacı (Far.+T.)
merceguş otu (Far.+T.)
mercimek otu (Far.+T.)
meşe ağacı (Far.+T.)
meşe burçu-meşe burcu
(Far.+T.)
meşe çiçeği (Far.+T.)
meşe yosunu (Far.+T.)
meşecik (Far.+T.)
meşin ağacı (Far.+T.)
mevzec otu (Far.+T.)
mevzek otu (Far.+T.)
mihlica (Far.+T.)
mihtepesi (Far.+T.)
mihtepesi mantarı
(Far.+T.)
mıkbaşı (Far.+T.)
mine çalısı (Far.+T.)
mine çiçeği (Far.+T.)
mine otu (Far.+T.)
mir aşıkân otu- mir-i
aşıkân [otu] (Far.+T.)
mum ağacı (Far.+T.)
mum çiçeği (Far.+T.)
mum kabağı (Far.+T.)
mum otu (Far.+T.)

murdar ağacı-murdar
ağaç (Far.+T.)
murdar ilik (Far.+T.)
mürver ağacı (Far.+T.)
mürver çiçeği (Far.+T.)
namazbozan (Far.+T.)
nar ağacı (Far.+T.)
nar çiçeği (Far.+T.)
nar kabı (Far.+T.)
narcil ağacı (Far.+T.)
nargile tütünü (Far.+T.)
narin ağacık (Far.+T.)
navruz çiğdemi
(Far.+T.)
nazik elması (Far.+T.)
nemnem otu (Far.+T.)
nergis çiçeği-nergiz
çiçeği (Far.+T.)
nevbetçik (Far.+T.)
nevruz çiçeği (Far.+T.)
nevruz otu (Far.+T.)
nilüfer çiçeği (Far.+T.)
nişadır soğanı (Far.+T.)
nişasta buğdayı
(Far.+T.)
nohutluk (Far.+T.)
ölüfer çiçeği (Far.+T.)
pabuç ağısı-pabuç ağısu
(Far.+T.)
pabuç çiçeği (Far.+T.)
pabuçcuk (Far.+T.)
padişah otu (Far.+T.)
pambuk ağacı (Far.+T.)
pambuk otu (Far.+T.)
pamıklık (Far.+T.)
pamucak (Far.+T.)
pamuça (Far.+T.)
pamuk ağacı (Far.+T.)
pamuk çiçeği (Far.+T.)
pamuk dikenini (Far.+T.)
pamuk elması (Far.+T.)
pamuk otu (Far.+T.)
pamucan (Far.+T.)
pamukelma (Far.+T.)
pamukla-pamuklan-
pamuklar-pamuklu
(Far.+T.)
pamuklar otu (Far.+T.)

pamuklıyanotu (Far.+T.)	pirinç otu (Far.+T.)	şeftali otu (Far.+T.)
pamuklu kavak (Far.+T.)	pirinçcik (Far.+T.)	şehduran (Far.+T.)
pamuklu otu (Far.+T.)	poy-poy otu (Far.+T.)	şeker ağacı (Far.+T.)
pamukluk (Far.+T.)	ravent kökü (Far.+T.)	şeker darısı (Far.+T.)
pamukluk otu (Far.+T.)	rengli burçak (Far.+T.)	şeker dikenini (Far.+T.)
para otu (Far.+T.)	renk otu (Far.+T.)	şeker elması (Far.+T.)
paralık (Far.+T.)	renkli ot (Far.+T.)	şeker kamışı (Far.+T.)
patıshyanağı (Far.+T.)	rüzgar çiçeği (Far.+T.)	şeker kamışı-şeker kamışı (Far.+T.)
patlıcan çiçeği (Far.+T.)	rüzgarçanı (Far.+T.)	şeker otu (Far.+T.)
pazıbaşı (Far.+T.)	sahte arpa (Far.+T.)	şekerci çöveni (Far.+T.)
pelenk çiçeği (Far.+T.)	saray çiçeği (Far.+T.)	şekerciboyası-şekerci boyası (Far.+T.)
pelesenk ağacı-pelsenk ağacı (Far.+T.)	saraypatı (Far.+T.)	şekerli-şekerli ot (Far.+T.)
pembe elma (Far.+T.)	sarhoş otu (Far.+T.)	şevketibostan dikenini (Far.+T.)
pembe gemre (Far.+T.)	sarvi otu (Far.+T.)	şevketibozan (Far.+T.)
pençeçalısı (Far.+T.)	sebestan ağacı (Far.+T.)	şimşir ağacı-çimşir ağacı (Far.+T.)
pergel otu (Far.+T.)	sepet çiçeği (Far.+T.)	tahta yemişi (Far.+T.)
perpertiken (Far.+T.)	sepetçi kavağı (Far.+T.)	tahtacı otu (Far.+T.)
pervane çiçeği (Far.+T.)	sepetçi söğüdü (Far.+T.)	tane kıran-tana kıran (Far.+T.)
peygamber ağacı (Far.+T.)	sepetlik (Far.+T.)	tarçın ağacı (Far.+T.)
peygamber arpası (Far.+T.)	sepetlik ağacı (Far.+T.)	tarçın kabuğu (Far.+T.)
peygamber buğdayı (Far.+T.)	sert buğday (Far.+T.)	tarhana çiçeği (Far.+T.)
peygamber çiçeği (Far.+T.)	serv ağacı-servi ağacı (Far.+T.)	tarhana kekiği (Far.+T.)
peygamber dikenini (Far.+T.)	servi kavağı (Far.+T.)	tarhana otu (Far.+T.)
peygamber süpürgesi (Far.+T.)	servi kozalağı (Far.+T.)	taze soğan (Far.+T.)
peygamber üzümü (Far.+T.)	servi otu-selvi otu (Far.+T.)	tef otu (Far.+T.)
peygamberdüğmesi (Far.+T.)	sirke otu (Far.+T.)	testere bitkisi (Far.+T.)
peygamberkılıcı (Far.+T.)	siyah arpa (Far.+T.)	testere çiçeği (Far.+T.)
peynir ağacı (Far.+T.)	siyah erik-siyah erük (Far.+T.)	testi kabağı (Far.+T.)
peynir çiçeği (Far.+T.)	siyah kurtluca (Far.+T.)	tömbeki tütününü (Far.+T.)
peynir kekiği (Far.+T.)	siyah ot (Far.+T.)	turp otu (Far.+T.)
peynir otu (Far.+T.)	siyah üzüm (Far.+T.)	turşu otu (Far.+T.)
peynircik (Far.+T.)	siyahgöz (Far.+T.)	turunc ağacı -turunç ağacı (Far.+T.)
piç üzümü (Far.+T.)	sülüğotu-sülüg otu (Far.+T.)	turuncubileği (Far.+T.)
piç yonca (Far.+T.)	sümbül çiçeği (Far.+T.)	turunç otu-turunçotu (Far.+T.)
pir sakızı (Far.+T.)	sümbül otu (Far.+T.)	yaban ağacı (Far.+T.)
pirinç çiçeği (Far.+T.)	süvari yıldızı (Far.+T.)	yaban alması (Far.+T.)
	şahin otu (Far.+T.)	yaban asması (Far.+T.)
	şahtere otu (Far.+T.)	yaban ayvası (Far.+T.)
	şahtuğu (Far.+T.)	yaban buğdayı (Far.+T.)
	şalgamcık (Far.+T.)	
	şamdarı (Far.+T.)	
	şebnem yaprağı (Far.+T.)	
	şeftali ağacı (Far.+T.)	

yaban çileği (Far.+T.)
yaban darısı (Far.+T.)
yaban elması (Far.+T.)
yaban eriği (Far.+T.)
yaban ısırğanı (Far.+T.)
yaban kabağı (Far.+T.)
yaban kabuğu (Far.+T.)
yaban kamışı (Far.+T.)
yaban kavağı (Far.+T.)
yaban kavunu (Far.+T.)
yaban kekiği (Far.+T.)
yaban keleşi (Far.+T.)
yaban kızılçığı
(Far.+T.)
yaban pazısı (Far.+T.)
yaban sarımsağı-yaban
sarımsağı (Far.+T.)

yaban sarmaşığı
(Far.+T.)
yaban soğanı (Far.+T.)
yaban söğüdü (Far.+T.)
yaban üzümü (Far.+T.)
yaban yoncası
(Far.+T.)
yabanbacı (Far.+T.)
yabandarısı (Far.+T.)
yahnisikızıl (Far.+T.)
yaren otu (Far.+T.)
yasemin çiçeği
(Far.+T.)
zehircik (Far.+T.)
zehirli çiğdem (Far.+T.)
zehirli sarmaşık
(Far.+T.)

zehirli yonca (Far.+T.)
zehir-zehir otu (Far.+T.)
zehr ağacı (Far.+T.)
zemberek otu (Far.+T.)
zerdali ağacı (Far.+T.)
zerdali dikenli (Far.+T.)
zerdeçal kökü (Far.+T.)
zerdeli aşması (Far.+T.)
zeyrek otu (Far.+T.)
zırnık otu (Far.+T.)
zil çiçeği (Far.+T.)
zil otu (Far.+T.)
zilli erik (Far.+T.)
zivircik (Far.+T.)

12.1.4. Türkçe Kabul Edilen veya Türkçeleşen Bitki Adları

Taranılan eserlerden elde edilen Türkçe kökenli olmayan ve Türkçe karşılıkları bulunmadığı için yabancı kökenli şekilleriyle dilimizde yer edinen bitki adlarından bazıları şunlardır:

acur
açelya
afsentin
ahlat
akasya
alıç
ananas
anason
anzarot
araka
asarun
asfur
aspir
azeryun
badem
bağ
bahar
bakla
balamut
bambu
bamyay
barbunya

barsama
barut
begonvil
begonya
behmen
beladır
belesan
belile
bergamot
besbase
besfayic
bespaye
bezelye
bezir
biber
biberiye-biberiyye
borana
bostan
brokoli
buhur
calba
cavers

cavşir
cedvar
cehri
centiyane
ceviz-cevz
civanperçemi
culban
cülнар
çadır
çağla
çakşır
çalba
çavdar
çavşır
çay
çeltik
çemen
çınar
çoğan
çükündür
dafne-defne
dırfil-tırfil

domat	kanola	merzengüş
domates	kantaron	meşe
dut	karanfil	mevizek
eğir-egir	karpuz	mısır
ekinezya	kasnı	misvak
emir	kasni	muşmula
emlec-emle	kayısı-kaysı	muz
enar	kenevir	mürr
enginar	kenger	mürver
erguvan	kerdeme	nane
erişte	kereviz	nanhuvah
esrar	kestane	nar
fasulye	keten	narcil
findık	kına-kınna	nardin
fıstık	kimyon	narenc
fesleğen	kiraz	navruz
fiğ	kişniş	nektarin
frambuaz	kivi	nergis
frezya	koz	nesrin
fulya	koza	nilüfer
funda	köknar	nohut
ginkgo	kust	okaliptüs-ökaliptüs
ginseng	kükürt	orkide
greyfurt	labada	ortanca
gül	lâden	ökaliptus-ökaliptos
harbak	lahana	ökse
hardal	lale	palamut
harnup	lavanta	palmiye
haşhaş	leblebi	pamuk
hatmi	leylak	pancar
havlican	liken	papatya
havuç	limon	papaya
helile	madımak	patates
helyun	mahlep	patlıcan
hınna-hına	mandalina	pazı
hıyar	manolya	pelin
hindiba	mantar	pelit
hurma	marsama	pırasa
hünnap	marul	pirinç
ıspanak	maydanoz	portakal
incir	mazı	ravent
isfendan	melisa	raziyane
kafur	menekşe	reyhan
kahve	mercan	rezene
kakao	mercangüş	roka
kaktüs	mercanköşk	sabır
kakule	mercimek	safran
kamelya	mersin	sahlep

salata
salep
sandal
sardunya
sater
sedef
sedir
servi
sezab
siklamen
soya
sumak
susam
sümbül
süsen
şakayık

şalba
şalgam
şaytarac
şebboy
şeftali
şeker
şimşir
taflan
tarçın
tarhun
temirhindi
tohmekan
turp
turunç
tut
unnab-ünnap

uşak
vanilya
veronika
vişne-fişne
yasemin-yasemen
yulaf
zaferan
zakkum
zambak
zencefil
zerdali
zerrin
zeytin
zikkım

12.2. Yapılarına Göre Yapılan Tasnif

12.2.1. Basit Yapılı Türkçe Bitki Adları

adrik
ağı
ağırşak
ağu
akala
akçaç
ala
alatura
alaz
alça
alımıla
alma
alma-elma-almıla-almak
aluça-alça-alluca
ancur
andız- anduz- andız otu-
anduz otu-enduz otu
angıç-angaç
ardıç- arduç- arduñ-
arduc-ardıc
argun
arıç
arpa-arba
artıgan
artuç-artunç
aşgın-aşkın

avı
avşak
avu
avya-awya
aydın
ayd
ayıt
aylak
azan
azgan
azırgan
azmuh-azmuk
badırgan
bağa
bağur-bagur
bakıldak
balbal
baldıran
baldırgan-baldırğan-
baldırkan-balgırdan
balımışık
bañ
banak
bancar
bandık
bardak

bartlak
başak-başşak
bebe
benek
bey
bıçgın
bildircin
bırçalık-bırçalık-
bırçalak-bırçılak
bırıç
bısırgan
bitrak-bitirak-bitarak
bıyık
bildik
bizlengiç
bohça
borcak-borçoh-borçak
boya
boyan-buyan-boyam
boynuz
böcü
börülce-bögrülce-
bögrülce-bögrilce-
börüce-böyürce-
böyrüce-böyrülce
budgay

buğday-bugday-buğda
bulgur-burgul
burçak-burcak-burçah-
birçak
burçalak-burçalık-
burcalığ
burç-buruç-burunç
burgacan
burgaç
butrak-buturak-
buturgak-pıtrak
buynuz
bük
bürük
cırık
cırlangıç
cırmılak
cırnak
cırt
cırtatan-cırtlatan
cız
cilban
cirtatan-ciritatan
çakıldak
çalağan
çalak
çalı
çalı-çalık-çalıh
çalı-çaltı-çalu-çaltu
çalık
çaltı
çam
çaşıt
çatlak
çayır
çekem-çeken-çekim-
çekkem-çeküm
çekirdek
çet
çetene-çetine
çevik
çevirdik
çıçırgan-çıçırgan [otu]
çığıştak-çığıştak
çımkırik
çingil
çingirak
çingirdak

çırılavuk
çırnak
çırpı
çırtlak
çırtlavuk
çıtımık
çıtır
çıtırgı
çiçek
çiğ
çiğde
çiğdem-çiğdem-çiğdam-
çidam-çidem-çigidem
çiğelek-çiğelem
çiğindirik
çıldırım
çilek-çiğlek
çim
çimen-çimgen-çemen
çiriş- çireş- çirişne
çirti
çirtik
çitime
çitmik
çiydem-çiydam-
çiyelem-çivtan
çomak-çomağ-çomah-
çordik-çorduk-
çöğürdük-çövürdük
çöğen
çöğre
çöğür-çögür
çöğürdük
çöpür
çördük-çörtlük-çörtük-
çöre
çöven-çögen
çövürdük
çukur
çükündürük
çüvit-çüvüd
dadığan
dadırgan
dağdel
dal
darı-daru

davulga-davulgı-
davulgo-davulgu-
davulka-davılga
diken
dilki
dip
dipçin
divlek
dizi
dolaman
domalan
dombul
dongurak
dopalak
dorah
dölek
döngel-döngal
durak
dutulga
dügem
düğlek-dügelek-düglek-
dügelek-dülele
dülek-dünlek
düve
dövlek-düvelek
ebe
efek-efekt
efenk
eğri
eğril
eğrim
ekin-ikin
eklemik
ekşi
elma
eneç
enek
erik-erük
erinç
eşek
eşgin-eşgun-eşkın-eşkin
eşki
eterik
evren
eyreli-eyreli-eyratı-
eylentü-eyraltu
ezgin
felfelek

ferik	gövem	kalpak
fııldayık	göverik	kamalak
furçak	gövrek	kamış
gabalah-gabalak-	göyinek-göynek-	kanak-kanaak
galabah-galabak-	göyinek-güneyik	karakat
galagan	göylek	kavuk
garavruk	gözüm	karamaz
gavruk	guguvak	karamış-karamış
gavşak	gülük	karamuk-karamık-
geli	gümülgen-gümürgen-	karamik-karamıh-
geliç	gümürsen- gümüren	karamuh
gemre	günsü	karantı
gence	gürgen-gülgen	karçin
geneç	güvem-güven	kargı-kargu-karkı-karku
generçek	hayıt	karkavut
geven-keven	hayva	karlankuç
gevrek-gevrik-gevreh	hıtır	kasan
gevreyik-gevreyük	hüvez	kat
gevriyen-gevreyen	ıçkın-ıçgın	katağaç
geyik	ılgıncar	kav
gıcı	ılgın-ılgun-yılgın	kavak
gıcık	ındız	kavalak
gıcır	ırmık	kavlak
gıcime	ıskın	kavun-kovun
gırçıl	ışgın-ışgun-ışkın-ışhun-	kavuşlak
gırtıl	uşkun	kayın
gıvışkan- gıvırşık-	ibibik	kayır
gıvrışık-gıvrışıyık	iğde-igde	kaz
gıyşak	iğdiş	kazrek
gomeç	iğlek-ilek	keçelek
gonur	iğne	keçemçik
gorunga-gorulgan	iğnesil	keçemük
gova	ilim	kekeremik
govan	ilmen	kekik
goyun	ilmik	kekre
göbelek	isot	kelek
gödelek	ivecen	keler
gögelek-gögelek	ivez-ivaz	kendir
gögem	iyreltü	kene
gögelek	kaba	kentir
gögem-gögem	kabak	kepek
gögen	kabalak-kabaldak	keven
gökdün	kadın-kazın-kadıng	keyik
gölcür	kaful	kığıştak
gölek	kagun	kılgın
gön	kak	kılıç
gönen	kakalaşka	kılık
gövelek-göveldek	kalkan	kındıra

kırçıl	müdürmük	soğan-sogan
kırık	mürdüm	soğlaç
kırlangıç	mürdümük- mürdük-	solgun
kırt	mürdümek	soymuk
kırtık	oğul-ogul	soyuk
kıvılcım	okcül	söğecen
kıvrışık-kıvışık-kıvrışık	ovez-ovaz	söğüt-söğüd
kıvşak-kıyışak-kıyşayak	oya	sucuk
kıyak	öğüm	sugan
kızamık-kızambuk-	örük	suoku
kızambık-kızamuk	ötürge	susak
kiliz	övez	sülük
kiriş	paflak	sümter
kirtıl	palağ	sünük
kobuh-kobuk	pat	şaldır
kofa-koğa	porsuk	şangalak
kokoroz	purçak	takalak
komar	purç-purc	tarıg-tarag
konak	saan	tarı-taru
koru	sakız	tavşan
koruk	salkım-salkum	tavuşan
kova	saman	tekel
kovan	samsak	tekercen
kovuk	samursak-samırsak	temriye
koyak	sarımsak- sarmusak-	tevek
kozak	sarımsak-saramsak	tıkıç
kozalak	sarımsılık-sarımsırık	tırmık
köğrek	sarmaşık-sarmaşuk-	tırtıl
kök	samaşuk-sarmaşuh	tilki
kömeç	sası	tobalak
kötürüm	sav	tokmak
kulak	saz	tomçak
kulgan	sazak	top
kulkas	sazan	topalak-topalah-tobalak-
kunduz-kundus	seğelek-seğerek-seğrek-	topalağ
kurşun	seğrek-segelek	topalan
kurt	semüz	toparlık
kuşne	sepik	topoç
kuyguç	sergen	topuk
kütük	sımak	topul
kütür	sıncan-zıncan	torak
ladin	sırgan	toruk
lapa	sırım	toy
lokurdak	sifin	töngel
mamak	sigala	turak
mayan	sirken-sirkene-sirkeyen-	turma
meyan	sirgen	tük
mürdümük	siyek	tütün

uçgun-uçkun-uskun-
uşgun
urunguç
uruşman
uşkun-uşgun-uşhun
üşüş
üvez-üğez
üzerlik-üzellik-üzerlik-
üzerrik-üzeriyh-yüzerlik
üzüm
varsama-varsam-varsan
vıci
yabçan
yağşan
yakmuk
yalangi-yalangu-yalankı

yalangoz-yalankoz
yalıngaç-yelengeç
yalpuz
yanal
yarpuz-yarpus-yapriz-
yapruz-yarbut
yasmuk-yasımuk-
yasmık-yaşmık
yavaşana
yavçan
yavşan-yavşağan-
yavuşan
yelmik-yelmiyh-yelmük
yemiş
yemişen-yemşen
yemişgen-yemişken

yen
yıldız
yılgun-yılgin-yelgun
yigde
yimişen-yimşen
yonca-yonçga
yosun
yumru
yumuk
yüzerlik-yüzellik
yüzüm
zartlak
zifin
zilfir

12.2.2. Türemiş Yapılı Türkçe Bitki Adları

acıma-acımak
acımcı
adalık
adalık
ağaççık
ağcaca
ağcağız
ağcı
ağcık
ağdalık
ağıcık
ağlargaç
akça
aklan
alaca
alçacık
alluca
almacık-almacuk
almalık-almalih
almecik
altıncık
altuncık-altuncuk
arpacık
arpağan-arpagan
arpalık
aşılama
aşlık
ayıcı

Ayşecik (Öİ)
bağarcık-bağcık
bağırgan
bağırsık
bağırtlak
bağlaşık
baklacık
balaşlama
balcık
ballağan
ballı
ballıca
ballıcak
ballık
bardacık
bardakçı
batırgan
bebecük
bebekçik
beğlerce
bekmezcik (Far.+T.)
benlik
bıyıklı
bıyırğan
bibercik
bitcik
biten-bitgen
bitiniş

bitirge
bodurgan
boğumcuk
boyaçın
boyalık
bozağan
bozamık
bozanak
bozca
bozdurma
bozlağan
bozlan
bozuntu
bozuk
bözcek
buğdaycık
buğdayık
burağan
buzaalık
bürüklü
büzgülü
cırtlak
cırtlak-cırtlangıç
cırtlan
cırtlavuk
cırtlık
cızgan-cızlağan-
cızlagan-cıslagan

cızlayık	doğum	eşgice
civcivlik-civcivlik	dolaşık	Fatmacık (Öİ+T.)
çalgi	dolaşkan	gabarcık
çalgılık	dolgu	garlı
çatlağan	domatça (Yun.+T.)	geçitgen
çavdarcık	döğme	gelincik-gelincük
çavdarlık	döşeklik	gerdanlık (Far.+T.)
çekiçlik	dövelek	gevecik
çibıklık	dövme	geyicek
çikarak	durnacık	gızılca
çikart	duvaklıca	gızılıcılı
çikıntı	düdüklük	gofalık
çikma	düğme	gollüce
çitırık	düğmecik	govanlık
çitırmık	düğmeli	gögcek
çıtlak-çıtlık	düğmeli	göğce
çıtlamak	dürme	göğcek
çıtlamık	dürülü	göğçe-gökçe
çıtlanbuk	düvelik	göğdeli
çıtlık	ebecik	göğemcik-göğemçik
çıyancık-çıyangıç	ebelek-ebelik-efelek	göğlemez
çimencik	ebeli	göğlük
çıyançik	ebelik	göğündürme
çöpçük	eblecük (Far.+T.)	göğüş
çöpleme-çöplemecik	efelek-efelik	göğüşdürme
çöpürlü	eğşilik	gökçe
çubukluk	ekmeklik	göllüce
çulluk (Ar.+T.)	ekşice-ekşicek	gömülgen
çüklüce	ekşileme-ekşime	gömürgen
dağlama	ekşili	gözenek
damarcık	ekşilice	güllük
damarlıca	ekşilik	güpeli
davşancık	ekşimcik	güzelce
davulcu (Ar.+T.)	ekşimek	hanaylı (Yun.+T.)
davulcuk (Ar.+T.)	ekşimelek-ekşimenek	hasancık (Öİ)
değirmenci	ekşimen	haşlama
delice-delüce-delice	ekşimik-ekşimcik-	hatuncuk
(ot)-delice (otu)	ekşincik-ekşimük	havacık (Ar.+T.)
demircik	ellik	hayranlık (Ar.+T.)
demirli	elmacık	helvacık (Ar.+T.)
demirliyen	emcek	hıyarcık (Far.+T.)
develik-develek	emecen	hıyarlama
dikencik	emecik-emicik-emicek	horozcuk-horoscuk
dikme	emlik	(Far.+T.)
dillice	enlik	hoşafılama (Far.+T.)
dinlendiren-dinnendiren	erekleme	ısıran
dişice	erelik	ısırgan-ısırga-ısırgı
dişlek	eskilik	ısıtan

iğcik	kokarcık	pamukla-pamuklan-
iğneli- iğnecik	kovalık	pamuklar-pamuklu
iğnelik	kovancık	(Far.+T.)
innelik	köpürgen-köpürtgen-	pamukluk (Far.+T.)
iplikcik-iplicik	köpürtken	pancarcık (Erm.+T.)
kabalık	kösemen (Far.+T.)	paralık (Far.+T.)
kabarcık	kubatça	parlacık
kabargan	kulecik	peynircik (Far.+T.)
kabargıç	kulecik	pıtırca
kabartlak	kumlu	pirelik
kabartlama	kurtluca-kurdluca	pirinçcik (Far.+T.)
kafalık	kurutma	pişmez
kalemlik (Ar.+T.)	kuşça	pürçüklü
kanatma	kuzguncuk	püsküllü
kanlık	küllük	sabırlık (Ar.+T.)
karaca	küpeli	sakalak (Ar.+T.)
karacık	mancarlık (<?+T.)	sakızlak
karalık	mangalcık (Ar.+T.)	sakızlık
kararak	marulcuk (Rum.+T.)	sakızlığun
kargalık	masuralık (Ar.+T.)	salatalık (İt.+T.)
karıncık	mazlık (Far.+T.)	salmanca (Ar.+T.)
kayacuk-kayaçuk	memecik	sarıklık
kayacık	memelik-memek	sarmak
kayganacık (Far.+T.)	meşecik (Far.+T.)	sarmalık
kaymacık	mıhlıca (Far.+T.)	sarmaşlık
kaymaklık	moramık (Erm.+T.)	sebzevat (Far.)
kaynanacık	morca (Erm.+T.)	selecek (Ar.+T.)
kekilcen (Far.+T.)	nazarlık (Ar.+T.)	semirik
kendillik	neferlik (Ar.+T.)	semizlik-semüzlik
kendirik	nevbetçik (Far.+T.)	sepetlik (Far.+T.)
kertilce (Yun.+T.)	nohutluk (Far.+T.)	sırımsız
kertilice (Yun.+T.)	okluk	sıyırma
kesercik	osmancık (Öİ+T.)	sıyırma-sıyırtma
kesme	ovaca	sinirli
ketencik (Ar.+T.)	oymalık	sinirlüce-sinirlice-
kılçık	öğürtmek	sinirli-sinürlü
kınacık (Ar.+T.)	ökselek (Rum.+T.)	soğanak
kırklık	öksüzce	soğancık
kızılca	ölemez	soğukluk
kızılcık-kızılcuk	örmece	sovukluk
kızıllık	özlemek	soyulgan
kireçlik (Far.+T.)	özüllük	soyurgan
kirişlik	pabuçcuk (Far.+T.)	sultani (Ar.)
kirlice	pamıklık (Far.+T.)	suluk
kofalık-koğalık	pamucak (Far.+T.)	suvarmılık
kofurgalık	pamuça (Far.+T.)	Süleymercik
kokarak	pamukçuk-pamucak-	süngüllük-süngüllük
kokarca	pamucan (Far.+T.)	süpürgelik

sürme	tetirli (<?.+T.)	yandırız
sürmeli	tikence	yapışgan
sürtmeğ	tilkicik	yapuşgak
sütgen	tokalık	yarma
sütleğen-südlüğün-	toklu	yavşancıl-yavşancılı
südlüğün-süddüyen-	tokmaklık	yaygın
südlüvan-süldüğün-	tomdurcuk	yayılgan
sütgen-sütlengeç-	topacık	yazılı
sütligen-sütliyen	topaçça	yeleşik
sütlüğün-sütlüğün-	toplucu	yellice
sütlüot-sütlüvan-	topluk	yemlik
südligen- sütlücen -	topuzluca (Ar.+T.)	yemliyh
sütlüğün -sütlüğün-	topuzluk (Ar.+T.)	yeşilken
sütlüğün -sütlegen-	turaklık	yeşillik
sütlüyen	tüllü (Fr.+T.)	yığınç
sütlüce	tülü	yılancık
sütlücen-sütlücan	türeme	yiğilcik
sütlük	tütsülüg	yimlik
sütlüvan	tüylü	yirtici
şalgamcık (Far.+T.)	tüylüce	yoğurtçuk
şarlık (Ar.+T.)	unluca	yoldurga-yoldurgan
şekerli (Far.+T.)	urgancık	yorgancık
şikirdaklı	üçleme	yorunçka-yorınçga-
takımcık	üvezli	yorınça
tamli (Ar.+T.)	üzümcük	yulafcık (Rum.+T.)
taraklık	üzümlü	yumak-yuvmak
tatarcık	varcık	yumurca
tavşanak	yabantırak	yumurcak
tavşancık	(Far.+Ar.+T.)	Yusufçuk (Öİ+T.)
tavşancıl-tavşançıl	yağlıcak	yüksükcük
tavşanlı	yağlıca-yağlıca	zehircik (Far.+T.)
tekneçik	yağlık	zıplak
telçe-telce (Erm.+T.)	yakarca	zivircik (Far.+T.)
tellice (Erm.+T.)	yalama-yalamık-	
tespihcik (Ar.+T.)	yalamuk	
tespihlik (Ar.+T.)	yandıran	

12.2.3. Birleşik Yapılı Türkçe Bitki Adları

abıkızı-abı kızı (<?.+T.)	acayib elması (Ar.+ T.)	Acem kimyonu (Ar.+T.)
abros ağacı (Lat.+T.)	Acem arpası (Ar.+T.)	Acem lâlesi (Ar.+ Far.)
acab ağacı (<?.+T.)	Acem çiçeği (Ar.+T.)	Acem otu (Ar.+T.)
acağaç	Acem düğün çiçeği	Acem sarısı (Ar.+T.)
acakızı	(Ar.+T.+T.)	Acem ters lâlesi
Acalma	Acem eriği (Ar.+T.)	(Ar.+T.+ Far.)
Acamlar alması	Acem kamışı (Ar.+T.)	Acem yavşan otu
(Ar.+T.)		(Ar.+T.+T.)
acan biberi		

Acemborusu (Ar.+T.)
Acemkūlahı (Ar.+Far.)
Acempatı (Ar.+T.)
acı ağaç
acı armut (T.+ Far.)
acı ayıt
acı badem- acı badam
(T.+Far.)
acı badem ağacı-
acıbadem ağacı
(T.+Far.+T.)
acı bakla (T.+ Ar.)
acı balda (T.+ <?)
acı biber (T.+Rum.)
acı biyan (T.+ <?)
acı buyan-acı boyan
acı cehre (T.+Far.)
acı ceviz (T.+ Ar.)
acı culban (T.+ Ar.)
acı çiğdem-acı çiğdem-
acı çidam
acı dam koruğu
acı darı-acı daru
acı dölek- acı düğlek-
acı dülek- acı düvlek-
acı düvelek-acı dövelek-
acı düğlek
acı düvelek köki
acı ekşi
acı elma
acı elma otu
acı erik-acı erük
acı fesleğen (T.+Rum.)
acı gavık (T.+ <?)
acı gerdeme (T.+Yun.)
acı güneyik-acı güneş-
acıgüneyik (T.+ <?)
acı hıyar (T.+Far.)
acı ılgın
acı ısırğan
acı kabak
acı kabalak- acıkabalak
acı kanak (T.+<?)
acı kara-acıkara
acı karpuz (T.+Far.)
acı kavak
acı kavruk-acı kavuk
acı kavun

acı kayısı (T.+Far.)
acı kelek
acı kırmızı biber
meyvesi
(T+Ar.+Rum.+Far.)
acı kiraz (T.+Yun.)
acı kokan
acı koruk
acı kök
acı kust (T.+Ar.)
acı labada (T.+ Bulg.)
acı manca (T.+ <?)
acı mancar (T.+ <?)
acı mantar (T.+Yun.)
acı marul (T.+Yun.)
acı mercimek (T.+Far.)
acı meyan (T.+ <?)
acı murt- acimur-
acimurt (T.+Yun.)
acı ot
acı otu
acı papatya (T.+Rum.)
acı payam ağacı
(T.+Far.+T.)
acı pelin (T.+Yun.)
acı pelin otu
(T.+Yun.+T.)
acı piyam-acı piyan- acı
piyan (T.+Far.)
acı portakal ağacı
(T.+Fr.+T.)
acı serçe dili
acı soğan-acı soğan
acı süpürge
acı sütlük
acı tere (T.+Far.)
acı tere otu (T.+Far.+T.)
acı tilkişen-acı tilkisen
(T.+ <?)
acı yavşan-acı yavsan
acı yonca
acıalba (T.+ Lat.)
acıfındık (T.+Ar.)
acıfiliz (T.+Rum.)
acıgıcı kulağı acıgıcı
kulağı -acıgıcı kulağı
acıgıcı-acıgucu-acıkıcı
acı gıcı- acı kıcı

acıkulak
acımık otu
acıtevek
acur kavunu (Ar.+T.)
açıkağız
ada çayı (T.+ Çin.)
ada kekiği
ada marulu (T.+Yun.)
ada soğanı-ada soğanı
adalya soğanı (<?+T.)
adam eveliği (Ar.+<?)
adam haşhaşı (Ar.+ Ar.)
adam kökü-adamkökü
(Ar.+T.)
adam otu-adamotu-
adem otu (Ar.+T.)
adam yemliği (Ar.+T.)
adamayası (Ar.+T.)
adamelı (Ar.+T.)
Adana çam ağacı
(Ö.İ+T. T.)
Adana çiğdemi (Öİ+T.)
Adana köknarı
(Ö.İ+Rum.)
Adana okaliptüsü (Ö.İ+
Fr.)
adem otu (Ar.+T.)
adıyaman
Adıyaman lalesi
(Öİ+Far.)
adi altınbaşak (Ar.+T.)
adî ardıç (Ar.+T.)
adî armut (Ar.+Far.)
adî aslandışi (Ar.+T.)
adi boynuzlukimyon
(Ar.+T.+Ar.)
adi çayır düğmesi
(Ar.+T.+T.)
adi düğün çiçeği
(Ar.+T.+T.)
adi engerek otu
(Ar.+T.+T.)
adi ılgın (Ar.+T.)
adi karga otu
(Ar.+T.+T.)
adi kedi otu (Ar.+T.+T.)
adi kurtbağrı (Ar.+T.)

adi küçük kabak (Ar.+T.+T.)	ağaca otu	ağır kestane-ağır kesdâne-ağır kestene (T.+ Rum.)
adi nane (Ar.+Ar.)	ağaç bamyası (T+Ar.)	ağır otu-ağırotu
adi papatya (Ar.+Rum.)	ağaç bor otu	ağız miski (T.+Ar.)
adi pazı (Ar.+T.)	ağaç borusu	ağız otu
adi sarmaşık (Ar.+T.)	ağaç çiçeği	ağızlık ağacı
adi servi (Ar.+Far.)	ağaç çileği	ağlar ağaç
adi su teresi (Ar.+T.+T.)	ağaç dikenli	ağlayan çam
adî şebboy (Ar.+Far.)	ağaç domatesi (T.+Rum.)	ağlayangelin
adi yonca (Ar.+T.)	ağaç ebegümeci	ağlayangelin çiçeği
Afrika abanozu (Ö.İ+Yun.)	ağaç eğreltisi	ağrı otu
Afrika çam ağacı (Öİ+ T.T.)	ağaç göğsü	ağu ağacı-agu ağacı
Afrika gül ağacı (Öİ+ Far.+T.)	ağaç kaktüs (T.+Fr.)	ağu çiçeği
Afrika hatmisi (Ö.İ+Ar.)	ağaç kavunu ağacı	ağu kınası (T.+Ar.)
Afrika ketmi (Öİ+ <?)	ağaç kavunu-ağaç kavunu	ağu kunduz-agu kunduz-ağu kunduzi-
Afrika lalesi (Ö.İ+ Far.)	ağaç küpesi	agukunduzu-ağu kunduzu-ağukunduzu-
Afrika lastik ağacı (Ö.İ+ Fr.+T.)	ağaç küpesi- ağaçküpesi	agu kundus (T.+Ar.)
Afrika maunu (Ö.İ+<?)	ağaç lalesi (T.+ Far.)	ağu otu
Afrika menekşesi (Ö.İ+Far.)	ağaç mantarı (T.+ Rum.)	ağucuk
Afrika mercan çiçeği (Ö.İ+ Ar.+T.)	ağaç minesini (T.+ Far.)	ağulu batbat (T.+ <?)
Afrika muzı (Ö.İ+Ar.)	ağaç mor otu	ağulu mantar- agulu mantar (T.+Rum.)
Afrika mürr ağacı (Ö.İ+Ar.+T.)	ağaç mürveri-ağaç mülveri (T.+ Far.)	ağustos armudu (Lat.+ Far.)
Afrika papatyası (Öİ+Rum.)	ağaç sarmaşığı	ağustos elması- ağustos alması (Lat.+T.)
Afrika sümbülü (Öİ+ Far.)	ağaç sütleğeni- ağaç südleşeni-ağaç südleşeni	ağustos gülü (Lat.+Far.)
Afrika yıldız çiçeği (Ö.İ+T.+T.)	ağaç şakayıkı (T.+Ar.)	ağustos kara yemişi (Lat.+T.+T.)
Afrika zambağı (Ö.İ+Ar.)	ağaç üzümü	ağzıaçık- ağzu açık-ağzı açuk
Afrikayıldızı (Ö.İ+T.)	ağaç yosunu	ahbun otu (<Erm.+T.)
Afşar otu (Öİ+T.)	ağaçhatmi (T.+ Ar.)	ahdar hindiba (<?+ Ar.)
afyon ağacı (Ar.+T.)	ağan ağacı-ağın ağacı	ahır otu-ahırotu (Far.+T.)
afyon çiçeği (Ar.+T.)	ağardılmış badem (T.+ Far.)	ahlat ağacı (Yun.+T.)
afyon haşhaşı (Ar.+Ar.)	ağcabek	ahlat armudu (Yun.+ Far.)
afyon otu (Ar.+T.)	ağda çiçeği	ahlat burucu (Yun.+ T.)
afyon-afyun (Ar.)	ağı ağacı- ağu ağacı-agu ağacı	ahududu
Agop çalbası (Ö.İ+ Yun.)	ağı çalısı	ajdar başı (<?+T.)
	ağı çiçeği	ajdar otu (<?+T.)
	ağı dalı	ak adarı-ak azarı (T.+Ar.)
	ağı düğü-ağu düğü	ak ağaç
	ağı otu-ağu otu	
	ağın ağacı	

ak ağaç-akağaç-akagaç
ak alıç (T.+Far.)
ak alıç-akalıç (T.+Far.)
ak alma
ak anasin (T.+ <?)
ak anber (T.+ Ar.)
ak anzarut- ak anzerut
(T.+Ar.)
ak ardıç
ak armut (T.+Far.)
ak arpa
ak arpa- akarpa
ak asma
ak baba- ak babaç- ak
babacca- ak bubaç- ak
bubaşçe-ak babasca-ak
bubaç-ak bubeç-ak
bubeçlik-ak bubeçya
(T.+<?)
ak baba- akbaba-
akbuba-akbabacca-
akbabaç-akbabaçça-
akbubacca-akbubaç-
akbubasça-akbubatça
ak badem (T.+ Far.)
ak badılcan (T.+ Far.)
ak badılcan- akbadılcan
(T.+Far.)
ak bahar (T.+ Ar.)
ak bakla- akbakla
(T.+Ar.)
ak bakla--ağ bakla (T.+
Ar.)
ak baldır- akbaldır- ağ
baldır
ak baldır- akbaldır-
ağbaldır
ak baldıran
ak bambal (T.+<?)
ak bardak- akbardak
ak bardak- akbardak
ak behmen (T.+Ar.)
ak benc (T.+Ar.)
ak benek- akbenek-
ağbenek
ak beng (T.+Far.)
ak berdi (T.+Ar.)

ak biber-ak büber
(T.+Rum.)
ak buğday- akbuğday-
akbugday
ak burçak- akburçak
ak burçak- akburçak
ak çalı
ak çam
ak çam ağacı
ak çiğdem
ak çivit (T.+ Far.)
ak çöpleme- akçöpleme
ak dalak- ağ dalak
ak dalak- akdalak-
ağdalak
ak darı- akdarı- ahdarı
ak darı-ağ darı
ak darısı
ak davulgu (T.+ <?)
ak diken
ak diken- akdiken
ak dimlit- akdimlit
(T.+<?)
ak dirmit- akdirmit-
ağdirmit (T.+Yun.)
ak doldurma
ak dolgu
ak dut (T.+ Far.)
ak dut- akdut (T.+Far.)
ak elma
ak emlec (T.+Ar.)
ak encir-ah encir (T.+
Far.)
ak erik- ak erük- ag
erük
ak feraskun (T.+ Far.)
ak fesleğen (T.+ Rum.)
ak fiğ (T.+ Rum.)
ak fiğ- akfig (T.+Rum.)
ak fulful- ak fülful
(T.+Ar.)
ak fülful-ak-fulful-ah
fulful (T.+Ar.)
ak ganak-akganak
ak gavak-akgavak
ak gernez (T.+ <?)
ak gernez- akgernez-
akgernaz

ak geven
ak gevenlik
ak gevrek- akgevrek
ak Girit otu (T.+Ö.İ+T.)
ak guyrük- akguyrük
ak gül (T.+ Far.)
ak gülgen
ak günek- akgünek
ak güneyik-ak günek
(T.+<?)
ak günlük
ak günlük- akgünlük
ak gürgen
ak harbak- ak hırbak
(T.+Ar.)
ak hardal- akhardal
(T.+Ar.)
ak hardal-ak hardel
(T.+Ar.)
ak haşhaş- ah haşhaş
(T.+Ar.)
ak hatmi-ah hatmi
(T.+Ar.)
ak hindiba-ak hindibağ
(T.+Ar.)
ak hurma (T.+Ar.)
ak huş (T.+ <?) - ak huş
ağacı (T.+<?+T.)
ak huş ağacı-akhuş
ağacı
ak ılgın- akılgın
ak incir- ak encir (T.+
Far.)
ak kabak
ak kadeh-akkadeh
(T.+Ar.)
ak kadın parmağı
ak kadın parmağı-
akkadın barmağı
ak kanak- ağ ganak
ak kanak-akkanak-
agganak
ak karanfil-ak karanful
(T.+Ar.)
ak kavak
ak kavak ağacı
ak kavak ağacı-
akkavak ağacı

ak kavak-akkavak
ak kavza (T.+<?)
ak kekik
ak kemmun- ak kemnun
(T.+Ar.)
ak kıvşak (T.+Ar.)
ak kozak- akkozak
ak kozalak ağacı
ak kök
ak köse- akköse (T.+<?)
ak kulak- akkulak-
akkulağı
ak kuyruk- akkuyruk
ak künlük
ak lahana (T.+Rum)
ak mandır- akmandır
(T.+Yun.)
ak mantar-ağ mantar
(T.+Rum)
ak mantar-akmantar
(T.+Rum.)
ak mazı (T.+ Far.)
ak menekşe (T.+ Far.)
ak mersin (T.+Rum)
ak meşe (T.+ Far.)
ak mürdesenk - ak
mürdeseng (T.+Far.)
ak nercis (T.+Far.)
ak nilüfer (T.+Far.)
ak nohud (T.+Far.)
ak ot- ak otu
ak pancar
ak pancar-akpancar
ak pandur (T.+<?)
ak papaçya (T.+Rum)
ak parmak- akparmak
ak pas (T.+<?)
ak pas- akpas (T.+ <?)
ak pazı
ak pelin (T.+Rum)
ak pelin- akpelin
(T.+Yun.)
ak pınar (T.+<?)
ak pusa- akpusa
(T.+Yun.)
ak püren-ak pürün
ak râvend (T.+Far.)
ak reyhan (T.+Ar.)

ak sakız ağacı
ak sakız- aksakız-
ağsakkız
ak sandal-ah sandal
(T.+Ar.)
ak sant ağacı
(T.+Ar.+T.)
ak sarmaşık
ak sarmaşık- aksarmaşık
ak saz
ak saz- aksaz
ak sedef otu
(T.+Ar.+T.)
ak sedir-aksedir
ak selihe- ak seliha- ag
seliha (T.+Ar.)
ak selihe otu
(T.+Ar.+T.)
ak selvi (T.+Far.)
ak sıçan otu
ak sirke- aksirke
(T.+Far.)
ak sirken
ak soğan
ak soğan- aksoğan
ak söğüt
ak söğüt ağacı
ak surincan (T.+Far.)
ak süsen-ak susen
(T.+Ar.)
ak şeker-ak şeker-ah
şeker-ah şeker
(T.+Far.)
ak şekeri- akşekeri
(T.+Far.)
ak tarı
ak tebaşir- ah tebaşir
(T.+Far.)
ak tefek-aktefek
ak tere (T.+Far.)
ak topaç-aktopaç
ak top-aktop-agtop-
ağtop
ak tuderı (T.+Far.)
ak turp (T.+Far.)
ak tut (T.+Far.)
ak türbüt-ak türbüt
(T.+Ar.)

ak üçgül
ak üfelik (T.+<?)
ak üvez
ak üzerlik
ak üzüm-ağ üzüm-ah
üzüm
ak yagak (T.+<?)
ak yavşan
ak yavşan- akyavşan
ak yazlık- akyazlık
ak yemşen- ak yemsen-
ag yemşen
ak yıldız soğanı-
akyıldız soğanı
ak yıldız-akyıldız
ak yılgun
ak yonca- ag yonca-ağ
yonca
ak zahran- akzahran
(T.+Ar.)
ak zambak (T.+Ar.)
ak zambak- akzambak
(T.+Ar.)
ak zuval (T.+Ar.)
akaju ağacı (Fr.+T.)
akar amber (T.+Ar.)
akar ardıç
akasma
akbaba çiçeği
akbacak
akbağ
akban otu-ağban otu
akbaş otu
akbaşak-akbasak
akbaş-akbas
akbaşlı-akbaşlı
akberdi
akbıtırak
akbörülce
akbudama
akbulama
akbulgar
akbülgül
akcarmıt (T.+Far.)
akcılıgarabalı
akça ağaç-akca ağaç-
akçe ağaç

akça armudu- akça
armut- ağca armut
(T.+Far.)
akça bağ-akçabağ-
akcabag-akcadağ
akça bardak-
akçabardak-akçe bardak
akça buğday
akça çiçeği
akça elma
akça kavak
akça kesme-akçe
kesme-akçakesme
akça kesmik
akça mercimek
akça ot-akca ot-akça
otu-ağca otu-akçaot
akça pınar (T.+<?)
akçaağaç-akçaagaç-akçe
ağaç
akçabağ (T.+Far.)
akçabardak
akçabaş
akçabudak
akçakavak
akçakızı-akcakızı
akçakızı-akçakız
akçalı
akçalıbasan
akçam
akçasöğüt
akçatefek
akçavdar
akçayazlık
akçe otu
akçiçek
akdoldurma
akganak
akgömlek
akgömlek kenkeri
akhuvan-akhavan
(T.+Ar.)
akı yağak (T.+<?)
akıllı çetlemik
(Ar.+T.+T.)
akıllı dolgu (Ar.+T.+<?)
akıllı eğrelti
(Ar.+T.+T.)

akıllı fıstık
(Ar.+T.+Ar.)
akıllı geven (Ar.+T.+T.)
akıllı ısırğan
(Ar.+T.+T.)
akıllı labada
(Ar.+T.+Rum.)
akıllı poruk
(Ar.+T.+<?)
akıllı sarı ot
(Ar.+T.+T.+T.)
akıllı sarmaşık
(Ar.+T.+T.)
akkanat
akkarın otu
akkaş
akkayşak
akkız-aggız
akköpek otu
akkunduz
akkuşeriği
aklahna üzümü
(T.+Yun.+T.)
aklar ot-aklar otu
aklı gideren ot-
aklıgideren ot
akova
akrab kuyruğu (Ar.+T.)
akrab otu (Ar.+T.)
akrep otu (Ar.+T.)
akrepkuyruğu (Ar.+T.)
âksâr otu (Ar.+T.)
aksırık otu
aksırmak otu
aksöğüt
aksulu
aksünter-aksüntere-
agsüntere (T.+<?)
akşam çiçeği
akşam sabah (T.+Ar.)
akşam sabah (T.+Ar.)
akşam sabah güzeli
(T.+Ar.+T.)
akşamsefası (T.+Ar.)
akşamşavkı (T.+Ar.)
akşamyıldızı
akşayık-ağşayık-agsayık
(T.+ <?)

akşekeri
akşi hamur (T.+Ar.)
aktaş
aktavuk
Aktinidya asması
(Ö.İ+T.)
al badılcan- albadılcan
(T.+Far.)
al elma
al elma- akelma
al erük
al göğündürme
al pehlivan (T.+Far.)
al yasemini (T.+Far.)
al yonca
al yud
al yud- alyud-al yut
ala ayaş
ala bacak-alabacak
ala böce
ala börülce
ala cehri-ala ceher-ala
cehir- ala ciğir-ala ciyir
(T.+Far.)
ala cüer-alacüer (T.+<?)
ala diken
ala göbek
ala gömeç-ala gümeç
ala haşhaş (T.+Ar.)
ala kangal-ala kenger
(T.+Far.)
ala kangal-alakangalı
ala pakla (T.+Ar.)
ala pancar
alabaş
alaca bakla (T.+Ar.)
alaca gök
alaca keme
alaca kır
alaca menekşe-
alacamenekşe (T.+Far.)
alaca ot
alaca selvi (T.+Far.)
alaca üzüm
alacakız
alacalı defne (T.+Rum.)
alaçam
alagöbek

alagöz
alakakaç
alakavun otu
alakoruk
alakurtaran
Alaman gumpili-
Alamangumpili
(Ö.İ+Bulg.)
Alaman sümbülü
(Ö.İ+Far.)
alamelek (T.+Ar.)
alaoğlak
alapancar
alasit üzümü (<?+T.)
alasilu
alataşan üzümü
alayaprak
alaycık çiçeği-alay
çiçeği
alaz armudu-alaz armut
(T.+Far.)
Alb dağlarının misk otu
(Ö.İ+T.+Ar.+T.)
albalı
aldangeç
ale gümece-ale gömeci-
ale gömeç-ale meç
(Far.+T.)
alef ağacı (Ar+T.)
Aleksandra otu (Öİ+T.)
alev ağacı-alevağacı
alev çalısı
alev çiçeği
alfa otu (<?+T.)
alıç ağacı (Far.+T.)
Ali Paşa armudu
(Ö.İ+Far.)
Ali yonca (Öİ+T.)
Alibey buğdayı
(Öİ+T.+T.)
alıçehre (Ar.+Far.)
Alidede (Öİ+T.)
alim erik (Ar.+T.)
alim üzümü (Ar.+T.)
Aliöksüz-aliökrüz- ali
öksüz (Öİ+T.)
Ališan çalısı (Ö.İ+T.)
Allah fidanı (Ar.+Rum.)

allahekmeği (Ar.+T.)
Allahkavurgası (Ar.+T.)
allı ballı-allıballı
alma ağacı
alma çiçeği
alma erdiren
alma otu
alma yaprağı
almacık otu
almageyik
Alman ılgını (Öİ+T.)
Alman papatyası
(Öİ+Rum.)
Alman sarı papatyası
(Ö.İ+T.+Rum.)
Almanya harbak otu
(Öİ+Ar.+T.)
Almanya saparnası
(Ö.İ+İsp.)
Almanya susamı
(Ö.İ+Ar.)
alme çalısı
aloe vera-aloe (Lat.)
aloğlu
Alp çayı (Ö.İ+Çin.)
alpa gülü (<?+Far.)
Alpyıldızı
altı kıran arpa
altı köşe arpa
(T.+Far.+T.)
altı parmak
altıgıran
altın ağacı
altın ayvası
altın çiçeği
altın diken-altın diken
altın geveni
altın kökü
altın otu-altın otu
altın parmak otu
altın yumurta mantarı
(T.+T.+Rum.)
altınasa
altınbaş
altınbaş çayı (T.+Çin.)
altınbaş kekik
altınbaş otu
altınbaşak

altınbaşak bitkisi
altınbaşak otu
altınçanak-altınçanağı
altınçan-altınçanı
altındüğme
altınhaşaş (T.+Ar.)
altınığne yastığı
altinkadeh çiçeği
(T.+Ar.+T.)
altinkamış
altinkökü- altın kökü
altınlica ot
altınsaç
altıntop
altıntop ağacı
altıntop çiçeği
altınvaril kaktüsü
(T.+Fr.+Fr.)
altınyāğmuru
altınyāğmuru ağacı
altınyıldız
altıparmak
altıparmak otu
altın başı
altın çam ağacı
altın çanağı
altın çiçeği
altın diken
altın güneş çiçeği
altın ipliği
altın kamışı
altın kökü
altın otu
altın pelin (T.+Rum.)
altın saç
altın topu
altın yapraklı
altınbaş otu
altını köşeli (Ar.+Far.)
altını köşeli kırkbaş
(Ar.+Far.+T.)
altınlu düğün çiçeği
aluc ağacı (Far.+T.)
alvar eriği
alyanak
Amam otu-Aman otu
(Öİ+T.)

Amarkanomcası (Öİ+T.)	Amerika üzümü- Amerikaüzümü (Öİ+T.)	Anadolu teke dikeni (Ö.İ+T.+T.)
Amasya bamyası (Öİ+Ar.)	Amerika zerdali ağacı (Öİ+Far.+T.)	Anadolu tere dikeni (Ö.İ+T.+T.)
Amasya elması (Öİ+T.)	Amerika zeytin ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Anadolu tosbağa otu (Ö.İ+T.+T.)
Amasya eriği (Öİ+T.)	Amerikan armudu (Öİ+Far.)	Anakara üzümü (Ö.İ+T.)
Amasya lalesi (Öİ+Far.)	Amerikan barut ağacı (Öİ+Far.+T.)	analı kızlı-analıkızlı anambabamkoku
amber ağacı (Ar.+T.)	Amerikan biber ağacı (Ö.İ+Rum.+T.)	ananas çiçeği (Fr.+T.)
amber çiçeği-anber çiçeği (Ar.+T.)	Amerikan çimi (Öİ+T.)	anason otu (Rum.+T.)
amber-anber (Ar.)	Amerikan fıstığı (Ö.İ+Ar.)	andız çamı-andız çam andız giligi (T.+<?)
amel otu (Ar.+T.)	Amerikan güzeli (Öİ+T.)	andız katranı (T.+Ar.)
ameliyat otu (Ar.+T.)	Amerikan lotusu (Öİ+Lat.)	andız pekmezi
Amerika armudu (Öİ+Far.)	Amerikan sarmaşığı (Öİ+T.)	anduz ağacı
Amerika ateş çiçeği (Öİ+T.+T.)	Amerikan selvisi (Öİ+Far.)	Angara armudu (Öİ+Far.)
Amerika bademi (Öİ+Far.)	ana gümeci	Angola fasulyesi- Angola fasulyası
Amerika bal kabağı (Öİ+T.+T.)	ana kurudan	(Öİ+Rum.)
Amerika baldıran (Öİ+T.)	ana yemlik	Ankara acı çiğdemi (Öİ+T.+T.)
Amerika beyaz zambağı (Ö.İ+Ar.+Ar.)	anababa kekiği	Ankara armudu (Öİ+Far.)
Amerika çan çiçeği (Öİ+T.+T.)	anababa kokusu- anababakokusu- anabubakokusu	Ankara çiçeği (Öİ+T.)
Amerika çayı (Ö.İ+Çin.)	anaç tiken	Ankara çiğdemi (Öİ+T.)
Amerika çöğeni (Öİ+T.)	Anadol palamut ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Ankara elması (Öİ+T.)
Amerika elma ağacı (Öİ+T.+T.)	Anadolu canavar otu (Ö.İ+Far.+T.)	ankur tohumu (<?+Far.)
Amerika elması (Öİ+T.)	Anadolu havacıva otu (Ö.İ+T.+T.)	Antakiye mahmudesi (Ö.İ+Ar.)
Amerika hanımeli (Öİ+T.+T.)	Anadolu kaktüsü (Ö.İ+Fr.)	Antalya çiğdemi (Ö.İ+T.)
Amerika ısıtma ağacı (Öİ+T.+T.)	Anadolu kenger otu (Ö.İ+Far.+T.)	Antep fıstığı (Öİ+Ar.)
Amerika kara ağacı (Öİ+T.+T.)	Anadolu otu (Ö.İ+T.)	Antep gülü (Öİ+ Far.)
Amerika kavağı (Öİ+T.)	Anadolu ravendi (Öİ+Far.)	Antep karası (Öİ+T.)
Amerika kaya sarmaşığı (Öİ+T.+T.)	Anadolu salep otu (Öİ+Ar.+T.)	Antep nanesi (Öİ+Ar.)
Amerika lale ağacı (Öİ+Far.+T.)	Anadolu taşkesen otu (Ö.İ+T.+T.)	Antepfıstığı ağacı (Öİ+Ar.+T.)
Amerika öd ağacı (Öİ+Ar.+T.)		anzarot ağacı-anzerut ağacı (Ar.+T.)
Amerika summak ağacı (Öİ+Ar.+T.)		Anzer çayı (Öİ+Çin.)
		apa başı
		aptal baklası (Ar.+Ar.)
		aptal otu (Ar.+T.)
		aptesbozan otu (Ar.+T.+T.)

Arabistan akasyası (Öİ+Fr.)	Arapkızı (Öİ+T.)	arko lahanası (<?+Rum.)
Arabistan çayı (Öİ+Çin.)	Arapküpeli (Öİ+T.)	armut ağacı-armud ağacı (Far.+T.)
Arabistan defnesi (Öİ+Rum.)	Arapsaçı-Arap saçı (Öİ+T.)	armut çekümü (Far.+ <?)
Arabistan inciri- Arapistan inciri (Öİ+Far.)	Arapşiki (Öİ+T.)	armut domates (Far.+Rum.)
Arabistan kirazı (Öİ+Rum.)	Araptaşığı-Arap daşşığı- Arap daşığı (Öİ+T.)	armut kabağı (Far.+T.)
Arabistan mersin ağacı (Öİ+Rum.+T.)	ararot ağacı (<?+T.)	armut otu
Arabistan yasemini (Öİ+Far.)	ararot kamışı (<?+T.)	armut öveleği (Far.+ <?)
araoğlan	arcı ağaç (<?+T.)	armut pürüçü (Far.+ <?)
Arap baklası (Öİ+Ar.)	ardıç ağacı	arnamus otu (Ar.+Ar.+T.)
Arap buturağı (Öİ+T.)	ardıç ağacı	Arnavut biberi (Öİ+Rum.)
Arap çiçeği (Öİ+T.)	ardıç burcu- ardıç burçu-ardıç purcu	Arnavut darısı-Arnayud darısı (Öİ+T.)
Arap darısı (Öİ+T.)	ardıç dikenli	Arnavut elması (Öİ+T.)
Arap dikenli (Öİ+T.)	ardıç giligi-arduç giligi- ardıç kılığı (T.+<?)	Arnavutköy çileği (Öİ+T.)
Arap elması-Arab elması (Öİ+T.)	ardıç güveliği	arneb ağacı (<?+T.)
Arap fıstığı (Öİ+Ar.)	ardıç katranı ağacı (T.+Ar.+T.)	arnic sakalı (<?+T.)
Arap hurması (Öİ+Ar.)	ardıç otu	arnika çiçeği (İt.+T.)
Arap inciri (Öİ+Far.)	ardıç yemişi	arnika otu (İt.+T.)
Arap kabağı (Öİ+T.)	arduç ağacı-arduc ağacı	arpa armudu (T.+Far.)
Arap kirazı (Öİ+Rum.)	Areb kozu (Öİ+Far.)	arpa elması
Arap könceği- Arapkönceği (Öİ+T.)	Arek hurma ağacı (Öİ+Ar.+T.)	arpa fiği (T.+Rum.)
Arap mantarı (Öİ+Rum.)	Areng hurma ağacı (Öİ+Ar.+T.)	arpacık salebi (T.+Ar.)
Arap otu (Öİ+T.)	argan ağacı (Lat.+T.)	arpacık soğanı-arpacık soğan
Arap papatyası (Öİ+Rum.)	arguvan ağacı (Far.+T.)	ars ağacı (<?+T.)
Arap semeri (Öİ+T.)	arı çiçeği	arslan ağzı
Arap sümbülü (Öİ+Far.)	arı götü-arıgötü	arslan kuyruğu
Arap şalgamı (Öİ+Far.)	arı gülü (T.+Far.)	arslanayağı
Arap taşığı-Arabdaşşā (Öİ+T.)	arı kekiği	arslandişi-arslan dişi
Arap topalağı (Öİ+T.)	arı kovanı- arıkovanı	arslankulağı
Arap üçgülü (Öİ+T.)	arı kovanı çiçeği- arıkovanı çiçeği	arslanpençesi- aslanpençesi
Arap üzümü (Öİ+T.)	arı otu- arıotu	arslanyatağı
Arap yasemini (Öİ+Far.)	arı püreni	arşın üzüm
Arapcan (Öİ+Far.)	arı pürü-arıpürü (T.+Far.)	arzu otu (Ar.+T.)
Arapdede (Öİ+T.)	arı saman-arısaman	asa otu
Arapdudağı (Öİ+T.)	arı selefi (T.+Ar.)	asaku ağacı (<?+T.)
	arıburnu	aselbend-asılbind- asıl bend (Ar.+Far.)
	arıcık otu	
	arıkkaldıran-	
	arıkgaldıran	

aselbent ağacı-asılbend ağacı (Ar.+Far.+T.)	aşk merdiveni- aşkmerdiveni (Ar.+Far.)	athelvası (T.+Ar.)
aselbent çiçeği (Ar.+Far.+T.)	aşktere (Ar.+Far.)	atlas çiçeği (Ar.+T.)
asfur ağacı (Ar.+T.)	aş-pancarı-aş penceri	Atlas sediri (Ö.İ+Fr.)
asgu üzüm	aşûra buğday (Ar.+T.)	atmalı
asıl yonca (Ar.+T.)	at baklası-at paklası (T.+Ar.)	atmemesi
asılmışadam	at börülcesi	atnalı
asi hurma (T.+Ar.)	at böyrüce	attersi
asker borusu (Ar.+T.)	at çığlığı	attırnağı
asker gülü (Ar.+Far.)	at çimeni	atyut
askeriboz (Ar.+T.)	at dikenini	avanaktamisi (Erm.+<?)
askı dülegi	at dili- atdili	avat dikenini (Yun.+T.)
aslanağzı	at elması	avcı otu
aslanayağı-aslan ayağı	at eveliği (T.+<?)	avcı üzümü
aslandişi-aslan dişi	at geveni	avelik otu (<?+T.)
aslankulağı-aslan kulağı	at kasmısı (T.+Ar.)	avize ağacı (Far.+T.)
aslankuyruğu	at kestanesi-atkestanesi (T.+Rum.)	avize bitkisi (Far.+T.)
aslanpençesi-aslan pençesi	at kişnek otu	avize çiçeği (Far.+T.)
aslı çalapa (Ar.+<?)	at kulağı- atkulağı-at gulağı- atkulak	avlu ağacı (Rum.+T.)
asma çiçeği	at kuyruğu- atkuyruğu- atkuyruğu otu	avodire ağacı (<?+T.)
asma kabağı-	at madımağı (T.+Erm.)	avokado ağacı (İsp.+T.)
asmakabağı- asma gabak	at mercimeği-at mercimeleği (T.+Far.)	avokado-avakado (İsp.)
asma üzümü	at nalı	avrat otu (Ar.+T.)
asnam incir ağacı (<?+Far.+T.)	at nanesi (T.+Ar.)	Avrupa ada çayı (Öİ+T.+Çin.)
aspirin otu (Fr.+T.)	at otu	Avrupa çayı (Öİ+Çin.)
astım otu (Fr.+T.)	at teresi (T.+Far.)	Avrupa kayını (Öİ+T.)
asurtgu ot (<?+T.)	at yaran-atyaran	Avrupa kurşunotu (Öİ+T.+T.)
Asya abanozu (Öİ+Yun.)	at yemliği	Avrupa ladini (Öİ+T.)
aş eriği-aşeriği	at yoncası	avşan otu (<?+T.)
aş inciri (T.+Far.)	ata soğanı	Avşar çalısı (Öİ+T.)
aş kekik	Atana armudu (Öİ+Far.)	Avşar otu (Öİ+T.)
aş otu-aşuti	Atatürk çiçeği (Öİ+T.)	avu çiçeği
aş yemliği	atayağı	ay ağacı
aşçılar otu	ateş buğdayı (Far.+T.)	ay alması
aşdarı	ateş çiçeği (Far.+T.)	ay çekirdeği
aşhun-aşhun [otu] (<?+T.)	ateş dikenini (Far.+T.)	ay çiçeği- ayçiçeği
aşı otu	ateş yaprağı-ateşyaprağı (Far.+T.)	ay eşele (T.+<?)
aşıaşı	ateşböceği (Far.+T.)	ay gülü (T.+Far.)
aşık otu (Ar.+T.)	ateşpamuğu (Far.+Far.)	ay otu
aşıkara	ateştacı (Far.+T.)	ayak otu
aşılı zeytin (T.+Ar.)	atgötü	ayaklı kekik
aşk kekiği (Ar.+T.)	atgözü-atgözü otu	aydede
		aydın buğday
		aydın çiçeği
		aydın göz
		aydın gülü (T.+Far.)
		ayeriği

aygır incir (T.+Far.)	ayı sarımsağı-ayı	azad ağacı (Far.+T.)
aygün aşığı (T.+T.+Ar.)	sarmısağı-ayı sarmusağı	azak eğiri (<?+Yun.)
aygün çiçeği	ayı sarmaşığı	azan çalısı
ayı ağırşağı	ayı soğanı	azan dikenli
ayı ardıcı	ayı şalgamı (T.+Far.)	azgançeçek
ayı asması	ayı üzümü- ayu üzümü	azı otu
ayı baklası (T.+Ar.)	ayı yemişi-ayıyemişi	aziz çiçeği (Ar.+T.)
ayı baldıranı	ayı yoncası	azmak otu
ayı çiğdemi	ayıayağı	azman armut (T.+Far.)
ayı çileği	ayıayası	azobe ağacı (<?+T.)
ayı dikenli	ayıboğan	baba çayı (T.+Çin.)
ayı dududu (T.+Far.)	ayıca mantarı	baba incir-baba inciri
ayı elması	(T.+Rum.)	(T.+Far.)
ayı eriği-ayıeriği	ayıdanası	babadeşen
ayı fındığı (T.+Ar.)	ayıdöşeği	babambaşı-babanbaşı
ayı fıstığı (T.+Ar.)	ayıeli-ayu eli	baban öldüren
ayı gülü (T.+Far.)	ayıt ağacı	babo otu
ayı gülü- ayıgülü- ayı	aylandız ağacı (Çin.+T.)	babunec ot (Ar.+T.)
gülü- ayu gülü- ayu güli	aylıh otu	bac ağacı (<?+T.)
(T.+Far.)	aylık otu	bac biber (<?+Rum.)
ayı köşkü mantarı-	ayna çiçeği (Far.+T.)	bacak otu
ayıköşk mantarı-	ayna otu (Far.+T.)	bacakkıran
ayıköşk mantarı	aynalı tiken (Far.+T.)	badem ağacı (Far.+T.)
(T.+Far.+Rum.)	aynısefa çiçeği-aynısefa	badem fındık (Far.+Ar.)
ayı köşkü-ayı köşk	çiçeği (Ar.+T.)	badem otu (Far.+T.)
(T.+Far.)	ayran çiçeği	badem-badam (Far.)
ayı kulağı-ayı gulağı	ayran kirazı (T.+Rum.)	badılcan inciri
ayı kulağı-ayıkulağı	ayran otu	(Far.+Far.)
ayı lahanası (T.+Rum.)	ayrancı otu	badik otu (<?+T.)
ayı liforu (T.+<?)	ayrıhotu	baganos otu (Yun.+T.)
ayı ligarbası-ayı	ayrık- ayruk- ayrık otu-	bağ armudu (Far.+Far.)
libargası (T.+Yun.)	aylık otu	bağ bamyası (Far.+Ar.)
ayı mantarı-ayımantarı	ayrık kökü	bağ bardağı (Far.+T.)
(T.+Rum.)	Ayşekadın- Aşagadin	bağ çiçeği (Far.+T.)
ayı marlı (T.+<?)	(Öİ+T.)	bağ kaya koruğu
ayı mısırı (T.+Ar.)	ayu kulağı	(Far.+T.+T.)
ayı mısırı- ayımısırı	ayu mamuğu (T.+<?)	bağ otu (Far.+T.)
(T.+Ar.)	ayu otu	bağ sarımsağı (Far.+T.)
ayı otu	ayu pençesi	bağ sarmaşığı (Far.+T.)
ayı ovazı	ayu üzümü	bağ söğüdü (Far.+T.)
ayı pancarı	ayuboğan	bağ yaprağı (Far.+T.)
ayı parmağı-ayıparmağı	ayva ağacı	bağa yaprağı
ayı pençesi	ayva alıcı (T.+Far.)	bağarcıkurganı
ayı pençesi- ayıpençesi	ayva- ayva ağacı	bağboğan (Far.+T.)
ayı pıtırağı	ayva yaprağı	bağbozan
ayı razyanesi (T.+Far.)	ayva yapraklı muşmula	bağcıyaprağı (Far.+T.)
ayı rezenesi (T.+Far.)	ağacı (T.+T.+Rum.+T.)	Bağdat hurması
	ayvadana otu (Yun.+T.)	(Öİ+Far.)

bağırsak otu	baklakıran (Ar.+T.)	ballı boynuz-
bağlık otu	baklakırı (Ar.+T.)	ballıboynuz
bağrıbüütün	baklamsı meyve	ballıbaba
bağrikara-bağrı kara	(Ar.+Far.)	ballıca armudu
bahar çiçeği (Far.+T.)	Bakülü armudu	(T.+Far.)
bahar gülü (Far.+Far.)	(Öİ+Far.)	ballıdarı
bahar karanfil ağacı	bal armut-bal armudu	ballık armudu-ballıg
(Far.+Ar.+T.)	(T.+Far.)	armudu (T.+Far.)
bahar otu (Far.+T.)	bal çiçeği- balçiçeği	ballık çalısı
baharat kokulu kaktüs	bal dikenini	ballık meşesi (T.+Far.)
(Ar.+T.+Fr.)	bal elması	ballık otu
baharyıldızı (Far.+T.)	bal eriği	ballıkara
bahçe begonyası	bal kabağı	ballısüpürge
(Far.+Fr.)	bal kekiği	balma üzüm (<?+T.)
bahçe domatesi	bal mantarı (T.+Rum.)	balonlu sarmaşık
(Far.+Yun.)	bal otu	(Fr.+T.)
bahçe hezarenini	bal pirenini (T.+<?)	balsa ağacı (<?+T.)
(Far.+Far.)	bal üzümü	balsam otu (İt.)
bahçe iğdesi (Far.+T.)	balaban mantarı	baltabatak
bahçe kara pazısı	(Far.+Rum.)	balyaprağı
(Far.+T.+T.)	baladı otu (<?+T.)	bambambiyak ağısı-
bahçe kekiği (Far.+T.)	balbardağı-balbardak -	bambampiyak ağısı
bahçe kirazı	balbardah-balbardâ	(<?+T.)
(Far.+Rum.)	balbaşı	bambıl otu-bambul otu-
bahçe nanesi (Far.+Ar.)	balçık hurması (T.+Far.)	banbıl otu- bambıl otu-
bahçe sedefotu	baldır otu	banbal otu-bambal otu-
(Far.+Ar.+T.)	baldıran otu	banbul otu (<?+T.)
bahçe şebboyu	baldırıkara	bambu ağacı (Fr.+T.)
(Far.+Far.)	baldırıkız	ban ağacı (Ar.+T.)
bahçe teresi (Far.+Far.)	baldırıkızıl-baldırı kızıl	ban ağacı-ben ağacı
bahçe üvezi (Far.+T.)	balgam elması (Ar.+T.)	(Ar.+T.)
bahçe vanilyası	balgam otu (Ar.+T.)	ban otu (Ar.+T.)
(Far.+İt.)	balık ağusu-balıkağısı-	Bandırma (Öİ)
bahçecanavarı	balıkağusu	Bandırma kabı (Öİ+T.)
(Far.+Far.)	balık çiçeği	Bandırma üzümü
bahçegüzeli (Far.+T.)	balık otu	(Öİ+T.)
bak ağacı (Far.+T.)	balık öldüren-	Bandırmayaprağı
bakam [ağacı] (Ar.+T.)	balıköldüren	(Öİ+T.)
bakam kırmızı ağacı	balık sütleğeni	bang otu-banc otu
(Ar.+Ar.+T.)	balık zehiri otu-	(Ar.+T.)
bakıldak otu	balıkzehri otu	banian ağacı (<?+T.)
bakır bağcığı	(T.+Far.+T.)	bankaş ağacı (<?+T.)
bakır çiçeği	balıkağzı	banksiya çiçeği (<?+T.)
bakla çalısı-baklaçalısı	balıkiğnesi kaktüsü	bankul ağacı (<?+T.)
(Ar.+T.)	(T.+T.+Fr.)	banyan ağacı (<?+T.)
bakla çiçeği-baklaçiçeği	balıkkıran-balıkgıran	baobap ağacı (Fr.+T.)
(Ar.+T.)	balkadın	baraklu armut-
bakla soğan (Ar.+T.)	balkaymağı	barahluarmut

bardacık eriği-bardak
eriği
bardacık inciri (T.+Far.)
bardah armudu-bardâ
armudu (<bardak
armudu) (T.+Far.)
bardak ağacı
bardak çiçeği
bardakçı inciri (T.+Far.)
barmak şeker (T.+Far.)
barsama otu (Rum.+T.)
bartinya otu-bartınva
otu (Yun.+T.)
baruk çiçeği (Far.+T.)
barut ağacı (Far.+T.)
basbaşı
basırık otu
bastırma çalısı
baston mantarı
(İt.+Rum.)
basur otu-basır otu
(Ar.+T.)
baş biberi (T.+Rum.)
baş otu
başağaç
başak çayı (T.+Çin.)
başak otu
başibütün
başkavkas (T.+<?)
başlahana (T.+Rum.)
başlı diken
başlı ot
başlı çiçeği
batabat otu (Ar.+T.)
batak otu
bataklık düğün çiçeği
bataklık keteni (T.+Ar.)
bataklık mersini
(T.+Rum.)
bataklık nergisi
(T.+Far.)
bataklık servisi
(T.+Far.)
bataklık süseni
(T.+Far.)
batbat-batbat otu- batbit
otu (Ar.+T.)

batbat-batbata-batbatı-
batı mazısı (T.+Far.)
Batum armudu
(Öİ+Far.)
Batum elması (Öİ+T.)
bayır çayı (T.+Çin.)
bayır fiyi (T.+Rum.)
bayır pelini (T.+Rum.)
bayır turpu-bayırturpu
(T.+Far.)
bayırçayı
bayırgan otu
baylak otu-baylan otu
(<?+T.)
baylık-baylık otu
(<?+T.)
bayrak çiçeği
baze otu (<?+T.)
bazlak çayı (<?+Çin.)
bebek otu
bednur gözü (<?+T.)
beg börki-begbörki- beğ
börkü-beg börgi
begler kimnunı-beyler
kimyonu (T.+Ar.)
beğ armudu (T.+Far.)
bek mantar (T.+Rum.)
bekâr armudu
(Ar.+Far.)
bekar otu (Ar.+T.)
Bektaşî üzümü (Öİ+T.)
bektaşıkavuğu (Öİ+T.)
beladur ağacı-baladur
ağacı (Far.+T.)
belalı ot
belbağlayan
belerçe üzümü (<?+T.)
belesan ağacı-belisan
ağacı-balasan ağacı
(Far.+T.)
Belhi söğüt (Öİ+T.)
belsem ağacı-balsam
ağacı (<?+T.)
belum otu (<?+T.)
benbel otu (<?+T.)
benefşe kökü (Far.+T.)
benekli armut (T.+Far.)
benekli eğrelti otu

benekli hind kamışı
(T.+Öİ+T.)
benekli yılanıyastığı
benekliköse (T.+Far.)
Bengal incir ağacı
(Öİ+Far.+T.)
bengildek-bengilik otu
(Far+ T +T.)
bengli ısırgan otu
(<?+T.+T.)
bengli lale (<?+Far.)
Benk çiçeği (<?+T.)
benli belerce (T.+<?)
benli üzümü
bere otu
bergamot ağacı (Fr.+T.)
bergamot otu (Fr.+T.)
Bermuda çimi (Öİ+T.)
berri kokar sedef
(Ar.+T.+Ar.)
berri yonca (Ar.+T.)
bertik otu
beslek kaçırın
Besni üzümü (Öİ+T.)
beş parmak ağacı
beş parmak-beşparmak-
beş barmak- beş parmak
otu- beşbarmak otu-
beşparmak otu- biş
barmak
beş yapraklı diş otu
beşbıyık
beşdamar-beş damar
otu- beşdamar otu
beşiz çiçeği
beşparmak çalısı
beşpençe
beşyaprak-beş yaprak
bevasir otu (Ar.+T.)
bey armudu (T.+Far.)
bey böreği- beyböreği
bey yüreği
bey zambağı (T.+Ar.)
beyan kökü (<?+T.)
beyan otu (<?+T.)
beyaz acıbakla
(Ar.+T.+Ar.)

beyaz ada çayı (Ar.+T.+Çin.)	beyaz dut (Ar.+Far.)	beyaz ot (Ar.+T.)
beyaz afyon çiçeği (Ar.+Ar.+T.)	beyaz dut ağacı (Ar.+Far.+T.)	beyaz otu (Ar.+T.)
beyaz akasya (Ar.+Fr.)	beyaz elma (Ar.+T.)	beyaz pamukluk (Ar.+T.)
beyaz amesken (Ar.+<?)	beyaz ferasyun (Ar.+Far.)	beyaz papatya (Ar.+Rum.)
beyaz ayrık otu (Ar.+T.+T.)	beyaz gül (Ar.+Far.)	beyaz puf mantarı (Ar.+T.+Rum.)
beyaz ballıbaba çiçeği (Ar.+T.+T.)	beyaz gül fidanı (Ar.+Far.+Rum.)	beyaz püren (Ar.+T.)
beyaz bambul (Ar.+<?)	beyaz harbak (Ar.+Ar.)	beyaz salep (Ar.+Ar.)
beyaz bang otu (Ar.+Far.+T.)	beyaz hardal (Ar.+Ar.)	beyaz salkım (Ar.+T.)
beyaz bezelya ağacı (Ar.+Rum.+T.)	beyaz hardal tohumu (Ar.+Ar.+Far.)	beyaz sandal (Ar.+Ar.)
beyaz bıçak otu (Ar.+T.+T.)	beyaz haşhaş (Ar.+Ar.)	beyaz sandal odunu (Ar.+Ar.+T.)
beyaz boru zambağı (Ar.+T.+Ar.)	beyaz her dem taze (Ar.+T.+T.+T.)	beyaz sant ağacı (Ar.+Ar.+T.)
beyaz boynuz otu (Ar.+T.+T.)	beyaz Hind armudu ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.)	beyaz sığır kuyruğu (Ar.+T.+T.)
beyaz burç ağacı	beyaz ısırğan otu (Ar.+T.+T.)	beyaz sinirli ot (Ar.+T.+T.)
beyaz ceviz ağacı (Ar.+Ar.+T.)	beyaz isfendan ağacı (Ar.+Far.+T.)	beyaz soğan (Ar.+T.)
beyaz civanperçemi (Ar.+T.)	beyaz kadeh çiçeği (Ar.+Ar.+T.)	beyaz sümbül (Ar.+Far.)
beyaz çalı (Ar.+T.)	beyaz kamış (Ar.+T.)	beyaz şalba (Ar.+<?)
beyaz çam fıstık ağacı (Ar.+T.+Ar.+T.)	beyaz kangal (Ar.+Rum.)	beyaz tatula (Ar.+Fr.)
beyaz çam sakız ağacı (Ar.+T.+T.+T.)	beyaz kavak (Ar.+T.)	beyaz tut ağacı (Ar.+Far.+T.)
beyaz çan çiçeği (Ar.+T.+T.)	beyaz kavak ağacı (Ar.+T.+T.)	beyaz üzerlik (Ar.+T.)
beyaz çay (Ar.+Çin.)	beyaz kekik (Ar.+T.)	beyaz yer elması (Ar.+T.+T.)
beyaz çiçek (Ar.+T.)	beyaz keme (Ar.+T.)	beyaz yer pırasası (Ar.+T.+Rum.)
beyaz çiçekli pamukçuk (Ar.+T.+T.)	beyaz kızılıcık (Ar.+T.)	beyaz yer sakızı (Ar.+T.+T.)
beyaz çiriş (Ar.+Far.)	beyaz kitre zambak ağacı (Ar.+T.+Ar.+T.)	beyaz yoğurt çiçeği (Ar.+T.+T.)
beyaz çöpleme (Ar.+T.)	beyaz kuduz otu (Ar.+T.+T.)	beyaz yonca (Ar.+T.)
beyaz dağ lalesi (Ar.+T.+Far.)	beyaz kurtluca (Ar.+T.)	beyaz zafran (Ar.+Ar.)
beyaz dağ salebi (Ar.+T.+Ar.)	beyaz lahana (Ar.+Rum.)	beyaz zambak-beyaz zambak (Ar.+Ar.)
beyaz darçın (Ar.+Far.)	beyaz lop incir (Ar.+T.+Far.)	beyaz zambak ağacı (Ar.+Ar.+T.)
beyaz deve dikeni (Ar.+T.+T.)	beyaz mantar (Ar.+Rum.)	beyaz zeravend (Ar.+Ar.)
beyaz divlek (Ar.+T.)	beyaz oğul otu (Ar.+T.+T.)	beyazdiken kaktüsü (Ar.+T.+Fr.)
	beyaz ormadere (Ar.+<?)	beyazdikencik üzümü (Ar.+T.+T.)

beyazkurna (Ar+Ar.)	bin yaprak- binyaprak	boğasık-boğasık otu
beyazyelken çiçeği	otu	(<?+T.)
(Ar.+T.+T.)	bin yapraklı	boğasiki-buğasiki
beyazzulzula (Ar.+<?)	bingöz otu	boğaz alan
beybeğendi-beybeyendi	binkulaç	boğaz çiçeği
beygir otu (Far.+T.)	bira çiçeği (İt.+T.)	boğumcuk otu
beygirkuyruğu	bire otu	boğumlu çay (T.+Çin.)
beyoglu-beyolu	bistanbozan (Far.+T.)	boğumlu ot
beyyaprağı	bit otu-bitotu	boğumluca otu-
beyzambağı (T.+Ar.)	bitli ot	boğunluca ot-
bezelye ağacı (Yun.+T.)	bizelya ağacı (Rum.+T.)	boğumluca ot-
bezelye fidanı	bo inciri (<?+Far.)	boğunluca otu
(Yun.+Rum.)	bodan-bodan otu	bohça çiçeği
bezmece otu	(<?+T.)	bohça otu
bıdırgan otu (<?+T.)	Bodrum papatyası	bok mancar (T.+<?)
bıçak otu	(Öİ+Rum.)	bokluk otu
bıldırın armudu	bodukkulağı (<?+T.)	boldo yaprağı (<?+T.)
(T.+Far.)	bodukmıhı-bodukmıhı	Bombay fasulyesi
bıldırın otu	(<?+Far.)	(Öİ+Yun.)
bıldırınbudu	bodur ağaç	boncuk fasulye
bıraş otu (<?+T.)	bodur ardıç	(T.+Yun.)
biber ağacı (Rum.+T.)	bodur armut (T.+Far.)	boncuk otu
biber mürver ağacı	bodur çıban otu	boncuk şalba (T.+Yun.)
(Rum+Far.+T.)	bodur elma	boncuklu çay (T.+Çin.)
biber otu (Rum.+T.)	bodur gözlük otu	Bongossi ağacı (Öİ+T.)
biber yavşanı	bodur Japon ağacı	bor ağacı
(Rum.+T.)	(T.+Öİ+T.)	bor ot
biberiye yaprağı	bodur lale (T.+Far.)	boranı elması (Erm.+T.)
(Yun.+T.)	bodur meşe ağacı	borazan çiçeği
biberli mantar	(T.+Far.+T.)	(T.+Far.+T.)
(Rum.+Rum.)	bodur nar (T.+Far.)	borazan mantarı
biberlice (Rum.)	bodur ot	(T.+Far.+Rum.)
biberlice mantar	bodur otu	borcabahar (<?+Far.)
(Rum.+Rum.)	bodur palmiye (T.+Fr.)	borcak çalısı
bibohça otu (<?+T.)	bodur sinek kapan	Bornova misketi-
bidek ağacı (Yun.+T.)	bodur söğüt ağacı	bornovamisketi
bikir asması (<?+T.)	bodurcamahmut-boturca	(Öİ+Fr.)
bikir çiçeği (<?+T.)	mahmud (T.+Öİ)	bortum üzümü (<?+T.)
bilader ağacı (Far.+T.)	bodurkulağı	boru ağacı
bilen otu	bodurmahmut (T.+Öİ)	boru çalısı
bilon otu (<?+T.)	bodurmahmut otu	boru çiçeği
bilyalı kekik (İt.+T.)	(T.+Öİ+T.)	boru elması
bin bir delik otu-	boğa dikeni-boğa tiken-	boru kabağı
binbirdelik otu	buğa tikanı-buğa dikeni	borulu hanımeli
bin bir yaprak otu-	boğa inciri (T.+Far.)	boscu otu (<?+T.)
binbiryaprak otu	boğa otu	bosça otu (<?+T.)
bin kulak	boğa yaprağı	bostan borusu (Far.+T.)
	boğan otu	

bostan hindibası (Far.+Ar.)	boylu ardıç	boz şalpa-boz şapla-boz şabla (T.+<?)
bostan karanfili (Far.+Ar.)	boylu gıcır	boz şavlak (T.+<?)
bostan ocağı (Far.+T.)	boynuburuk	boz yavşan
bostan otu	boynubükük	boza darısı
bostan patlıcanı (Far.+Ar.)	boynueğri	bozbağırgan
bostanboyası (Far.+T.)	boynueğrice	bozboğan
bostanbozan (Far.+T.)	boynuk otu (<?+T.)	bozboruk otu
bostanbozuntusu (Far.+T.)	boynuz ağacı	bozca ot
bostangüzeli-bostan güzeli (Far.+T.)	boynuz otu	bozca otu
bostankenese (Far.+T.)	boynuz yapraklı	bozcaboğum
boş şalpa-boşalpa (T.+<?)	boynuzlu baldırıkara	bozdoğan
boş şalpa-boşşapla- boşaplı (T.+<?)	boynuzlu dücük- boynuzludücük (T.+<?)	Bozdoğan armudu (Öİ+Far.)
Boşnak eriği	boynuzlu gelincik	bozik kenger (<?+Far.)
boy- boy otu-boyotu- buy otu (Far.+T)	boynuzlu haşhaş (T.+Ar.)	bozkulak
boy tohumu (Far.+Far.)	boynuzlu kimyon (T.+Ar.)	bozkulak çalbası (T.+Yun.)
boya ağacı	boynuzlu yonca	bozoğlan
boya çiçeği	boynuzluca ot	böbrek ağacı
boya çili-boyaçili	boyun otu	böbrek otu
boya fidanı (T.+Rum.)	boyunduruk otu	böce otu
boya kökü	boz ağaç	böcekkapan
boya otu	boz ahlat (T.+Rum.)	böcekiyen yüksük otu
boya pürçü	boz andız	bögrek eriği
boya pürü-boyapürü (T.+Far.)	boz armut (T.+Far.)	bögelek
boyacı aspiri (T.+Ar.)	boz bodur ot-bozbodur ot	böğürtlen ağacı
boyacı diken-boyacı diken	boz çavla (T.+<?)	böğürtlen çalısı
boyacı katırtırnağı	boz darı	böğürtlen diken-börtlen diken
boyacı kökü	boz elma	böğürtlen ormanı
boyacı otu	boz geven-bozgeven	böğürtlen üzümü- börtlen üzümü
boyacı papatyası (T.+Rum.)	boz kangal (T.+<?)	böğürtlen yaprağı
boyacı sarı papatyası (T.+T.+Rum.)	boz kavak	böğürtlen-böğürtlem
boyacı sumağı (T.+Ar.)	boz konak	böğürtlencik
boyalık otu	boz kulak otu	börek mantar-börek mantarı (T.+Rum.)
boyalık-boyalık ağacı	boz mayasıl otu (T.+Ar.+T.)	börek otu
boyan dibi	boz meşe (T.+Far.)	börtlen
boyan kökü	boz ot-boz otu	börtliyen diken
boyatan sarmaşık	boz pencer	Brezilya biber ağacı
	boz pırnal (T.+Rum.)	Brezilya çayı ağacı (Öİ+Çin.+T.)
	boz pıtrak	Brezilya gül ağacı (Öİ+Far.+T.)
	boz pınar-boz pıynar (T.+<?)	Brezilya kestane ağacı (Öİ+Rum.+T.)
	boz sarmaşık	
	boz sirken	
	boz söğüt	

Brüksel lahanası (Öİ+Rum.)	bustani güyegü otu (Far.+T.+T.)	büyük helile-büyük halile (T.+Far.)
Bufalo çimi (İng.+ T.)	bustani kekik (Far.+T.)	büyük her dem taze (T.+T.+T.+Far.)
buğday başı	bustani yarpuz (Far.+T.)	büyük ısırgan
buğday çiçeği	buvur sakızı (Ar.+T.)	büyük ısırgan otu
buğday delicesi	buyan ağacı (Ar.+T.)	büyük inci çiçeği
buğday fiği (T.+Rum.)	buyan dibi (Ar.+T.)	büyük kabalak-büyük kabaldak
buğday karamuğu	buyan kökü (Ar.+T.)	büyük kafur ağacı (T.+Ar.+T.)
buğday kepeği	buyan otu (Ar.+T.)	büyük kantaron-büyük kantaryon (T.+Yun.)
buğday otu	buy-büy-buy otu (Far.+T.)	büyük kara kafes otu (T.+T.+Ar.+T.)
buğday sümbülesi	buynuzlu erük-boynuzlu erik	büyük kedi otu
buğdaycık otu	buz çiçeği	büyük keklik otu
buğdaylık otu	buz karpuzu (T.+Far.)	büyük köklü çan çiçeği
buğdaysı meyve (T.+Far.)	buz otu	büyük labada (T.+Rum.)
buhur otu (Ar.+T.)	buzağı otu	büyük Latin çiçeği (T.+Öİ+T.)
buhur yağı (Ar.+T.)	buzağburnu	büyük lokma (T.+Ar.)
buhurcuoğlu otu (Ar.+T.+T.)	bük sarmaşığı	büyük melek mantarı (T.+Ar.+Rum.)
buhuru meryem elması (Ar.+Öİ+T.)	bük tudu (T.+Far.)	büyük ömür ağacı (T.+Ar.+T.)
buhurumeryem-buhur-ı meryem (Ar.+Öİ)	bük üzümü	büyük papatya (T.+Rum.)
bul ağacı (<?+T.)	bülbül otu (Far.+T.)	büyük pıraz (T.+<?)
bulak otu-bulag otu	bülbülyuvası (Far.+T.)	büyük pıtrak
bulgarsıktı (Öİ+T.)	bülçüklü sovan	büyük sarı
bulut ağacı	büllü baklası (<?+Ar.)	büyük sinir otu
bulut üzümü-buluti üzüm	bürdi çiçeği (<?+T.)	büyük sinirli ot
bumbur otu (<?+T.)	büre otu	büyük su kamışı
bunbul alması (<?+T.)	büyü otu	büyük taneli buğday (T.+Far.+T.)
burç ağacı	büyük ayrık otu	büyük tulavret otu (T.+T.+Ar.+T.)
burç üzümü	büyük baldıran	büyük yapraklı ıhlamur (T.+T.+Rum.)
bure otu (Far.+T.)	büyük bıtrak	büyük yayılğan cadı diken (Far.+T.)
burmalı marul-burmalı marıl (T.+Yun.)	büyük cincile (T.+<?)	cadı şimşiri (Far.+Far.)
burnu çukur	büyük çan çiçeği	cadıfındığı (Far.+Ar.)
burnukızıl	büyük çiçekli hezaren (T.+T.+Far.)	cadısüpürgesi (Far.+T.)
Bursa armudu (Öİ+Far.)	büyük çiçekli semiz otu	cafa çiçeği (Ar.+T.)
Bursa buğdayı (Öİ+T.)	büyük çiçekli sığırkuyruğu	cam otu (Far.+T.)
Bursa çayı (Öİ+Çin.)	büyük çuha çiçeği (T.+Far.+T.)	
burun otu- burnot- burn otu- burnut- burnotu- burunotu	büyük damkоруğu	
burunca otu	büyük deve diken	
burut dimnidi (<?+Yun.)	büyük ebe gümece- büyük ebemgümece	
	büyük fesleğen (T.+Rum.)	
	büyük Frenk benefşesi (T.+Öİ+Far.)	

camgüzeli (Far.+T.)
camış baklası-camız
baklası-camus baklası-
camuş baklası -camuz
baklası (Far.+Ar.)
camış otu (Far.+T.)
camışcicî
(<camış+ciciği)
(Far.+T.)
camışgıran (Far.+T.)
camışmemesi-
camızmemesi-
camusmemesi-
camuşmemesi (Far.+T.)
camuskulağı-
camızkulağı-
camuşkulağı (Far.+T.)
can eriği (Far.+T.)
can kesme (Far.+T.)
can otu (Far.+T.)
canavar çalbası
(Far.+Yun.)
canavar otu (Far.+T.)
canı çıkık (Far.+T.)
Canik elması (Öİ+T.)
Canik eriği (Öİ+T.)
cavers otu (Ar.+T.)
cavır hıyarı (Far.+Far.)
cavır otu (Far.+T.)
cavır soğanı (Far.+T.)
cavşir otu (Ar.+T.)
cavur baklası (Far.+Ar.)
cavur çitliği (Far.+T.)
cavur dilkiceği
(Far.+T.)
cavurbaşı
cayan otı
cazı gülü-cazu gülü
(Far.+Far.)
cefa çiçeği (Ar.+T.)
cehendem zanbağı
(<?+Ar.)
cehennem çiçeği
(Ar.+T.)
cehennem zambağı
(Ar.+Ar.)
cehri ağacı (Far.+T.)
cehri çiçeği (Far.+T.)

cemal böğrölcesi
(Ar.+T.)
cenik armudu (<?+Far.)
cenik sovanı (<?+T.)
cennet ağacı (Ar.+T.)
cennet armudu
(Ar.+Far.)
cennet bambusu
(Ar.+Fr.)
cennet biberi
(Ar.+Rum.)
cennet çalısı (Ar.+T.)
cennet çiçeği-cinnet
çiçeği (Ar.+T.)
cennet hurması ağacı
(Ar.+Far.+T.)
cennet otu (Ar.+T.)
cennet süpürgesi
(Ar.+T.)
cennet turuncu
(Ar.+Far.)
cennet zambağı
(Ar.+Ar.)
cennetkuşu (Ar.+T.)
cennetkuşu çiçeği
(Ar.+T.+T.)
centiana otu (Yun.+T.)
centiyane kökü
(Yun.+T.)
centiye otu (Yun.+T.)
cerik ağacı (<?+T.)
cerrah otu (Ar.+T.)
ceviz ağacı (Ar.+T.)
ceviz çiçeği (Ar.+T.)
ceylan çiçeği (Far.+T.)
Cezayir menekşesi-
Cezayir benefşesi
(Öİ+Far.)
Cezayir sarmaşığı
(Öİ+T.)
cingiravı elması
(<?+T.)
cırlavuk otu (<?+T.)
cırnak otu
cırt bostan (T.+Far.)
cırt cırt
cırtatan düğlegi-cırtatan
dülegi (<?+T.)

cırtatan kavunu
cırtatan keleş
cırtlak otu
cırtlak sakızı
cırtlatan acur
cırtlatan ot-cırtlatan otu
cız diken
cızcız diken
cibcik sakızı (<?+T.)
cicibici
cicik üzümü
ciğer likeni (T.+Yun.)
ciğer otu
ciğer yosunu
cila ağacı (Ar.+T.)
cimcik diken
cimcim diken (<?+T.)
cin ağacı (Ar.+T.)
cin darısı (Ar.+T.)
cin elması (Ar.+T.)
cin haşhaşı (Ar.+Ar.)
cin lalesi (Ar.+Far.)
cin mısırı (Ar.+Ar.)
cin otu (Ar.+T.)
cinbiberi (Ar.+Yun.)
Cincife üzümü (Öİ+T.)
cinden ağacı (<?+T.)
cinek otu (<?+T.)
cinet otu (<?+T.)
cingen diken (Yun.+T.)
cingil kadife (Yun.+Ar.)
cinsaçı (Ar.+T.)
citteli keçi (<?+T.)
civanperçemi otu
(Far.+T.)
civcivayağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
collikey hatuna (<?+T.)
collikey keran (<?+<?)
coplak çatlak (<?+T.)
culak ağacı (<?+T.)
cumagöbeği (Ar.+T.)
cüce ardiç
cüce bağıracağı
cüce kız mantarı
(T.+T.+Rum.)
cüce mürver (T.+Far.)
cüce ot

cüce palmiye (T.+Fr.)
cücegözü
cücekız
cücemahmut (T.+Öİ)
cül üzümü (Ar.+T.)
çadır çiçeği (Far.+T.)
çadırete (Far.+T.)
çadıruşağı-çadır uşağı
(Far.+T.)
çağla ağacı (Far.+T.)
çağla otu (Far.+T.)
çağman otu (<?+T.)
çağşır otu (Ar.+T.)
çak süpürge (<?+T.)
çakal armudu
(Far.+Far.)
çakal baldıran (Far.+T.)
çakal çiğdemi-çakal
çiytemi (Far.+T.)
çakal eriği (Far.+T.)
çakal nergisi (Far.+Far.)
çakal otu (Far.+T.)
çakal üzümü (Far.+T.)
çakalbarsağı-
çakalbağırsılığı
(Far.+T.)
çakalboğan (Far.+T.)
çakalboğan pıtırağı
(Far.+T.+T.)
çakçak
çakıl diken
çakıl elma
çakıl eriği
çakıldakkutru (T.+<?)
çakır alıcı (Ar.+Far.)
çakır otu (Ar.+T.)
çakırca diken-çakırca
(Ar.+T.)
çakırdikeni-çakırdiken-
çakır diken- çakır
diken-çakır tiken-çahır
tiken (Ar.+T.)
çakırğa burcu (<?+T.)
çakmur buğday
çakşır otu-çakşur otu-
çaksır otu (Ar.+T.)
Çal çayı (Öİ+Çin.)
Çal kirazı (Öİ+Yun.)

çalağan otu
çalba çayı (Yun.+Çin.)
çalba çiçeği (Yun.+T.)
çaldır dikenini (<?+T.)
çalgıcı otu
çalı ağacı
çalı ardıcı
çalı bademi (T.+Far.)
çalı çırpı
çalı çileği
çalı dibi-çalıdibi
çalı dikenini-çalı dikenini-
çalı diken
çalı fasulye-çalı
fasulyesi (T.+Rum.)
çalı kavak
çalı kekiği
çalı kızılıcığı
çalı meşe-çalı meşesi
(T.+Far.)
çalı muşmulası
(T.+Rum.)
çalı navruzu-çalı
navruzu (T.+Far.)
çalı süpürgesi-
çalısüpürgesi
çalıbasan
çalıbasmaz
çalıgaga
çalıgagası- çalı gagası
çalık kavak
çalkantı otu
çallica otu (<?+T.)
çaltı çalı
çaltı dikenini
çam ağacı
çam buğdayı
çam burcu-çam burucu
çam çiçeği
çam çoğanı-çam çoğanı
(T.+Far.)
çam fıstığı (T.+Ar.)
çam fıstık ağacı
(T.+Ar.+T.)
çam kökü
çam mantarı (T.+Rum.)
çam mazısı (T.+Far.)
çam otu

çam özü
çam sakız ağacı
çam sakızı
çam salebi (T.+Ar.)
çam üzümü
çamışmemesi (Far.+T.)
çamköklü
çan çiçeği
çan sarmaşığı
çanak çiçeği
çanak çömlek otu
çanakçatlatan
Çanakkale kekiği
(Öİ+T.)
çanakkıran
Çandır dikenini (Öİ+T.)
çangal fasilesi
(Far.+Yun.)
çanta çiçeği
çaplançanak (<?+T.)
çarçur otu
çardaksüpürgesi otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
çardımçanak (<?+T.)
çarık dikenini
çarıkkesen
çarkıfelek (Far.)
çarkıfelek otu (Far.+T.)
çarliston-çarliston biber
(İng.+Yun.)
çarşı çekemi-
çarşıçekemi (Far.+T.)
çarşır otu (Ar.+T.)
çaşır mantarı
(Ar.+Rum.)
çaşırğöbeği (Ar.+T.)
çatal armut (T.+Far.)
çatal erük
çatalca
çatallı yosun
çatalyürek
çatlaggara
çatlağan otu
çatlak otu
çatlangaç süpürgesi
çavdar otu (Far.+T.)
çavdarmahmuzu-çavdar
mahmuzu (Far.+Ar.)

çavışlar dibi otu
çavuş üzümü
çay çiçeği (Çin.+T.)
çay elması (Çin.+T.)
çay kekiği (Çin.+T.)
çay nanesi (Çin.+Ar.)
çay otu (Çin.+T.)
çay üzümü (Çin.+T.)
çayan gülü (T.+Far.)
çayan otu
çayır çiçeği
çayır çiğdemi
çayır dutu (T.+Far.)
çayır mantarı (T.+Rum.)
çayır nanesi (T.+Ar.)
çayır nergizi (T.+Far.)
çayır otu
çayır papatyası
(T.+Rum.)
çayır salebi (T.+Ar.)
çayır sazi
çayır soğanı
çayır sümbülü (T.+Far.)
çayır teresi- çayır su
teresi (T.+T.+Far.)
çayır tırfilı-çayır tırfilı
(T.+Rum.)
çayır yemliği
çayır yulaflı
çayır zafranı (T.+Ar.)
çayırçömezi
çayırdüğmesi-çayır
düğmesi
çayırüzeli-çayır güzeli
çayırkarası inciri
(T.+T.+Far.)
çayırmelikesi-çayır
melikesi (T.+Ar.)
çayırsedefi-çayır sedefi
(T.+Ar.)
çayterüzüsü (Çin.+Far.)
çeç eriği (<?+T.)
çeçik kulağı (<?+T.)
çedene (Far.)
çedene kahvesi
(Far.+Ar.)
çeft ağacı (<?+T.)
çehri (Lat.)

çekem otu
çekirdeksiz üzüm
çekirge ayağı-
çekirgeayağı
çekirge otu
çekirken otu
çekme armut (T.+Far.)
çeküm çileği
Çelebi lalesi (Öİ+Far.)
çelikdaşağı
çeltik elması (Far.+T.)
çeltük tarısı-çeltük
darısı (Far.+T.)
çem kulağı (<?+T.)
çem salebi (<?+Ar.)
çemen otu (Erm.+T.)
çemenotu tohumu
(Erm.+T.+Far.)
çeng otu (<?+T.)
çengel otu (Far.+T.)
çengel sakızı-çenkel
sakızı (Far.+T.)
çengelsakızı otu
(Far.+T.+T.)
Çerkez eriği (Öİ+T.)
çeşmek otu (Far.+T.)
çeşmezen otu (Far.+T.)
çet otu
çetemek ağacı-çetimek
ağacı (<?+T.)
çetmi dikenini (<?+T.)
çetük-çetük otu (<?+T.)
çevrince çalısı
çıban çiçeği
çıban otu
çıbı işi (<?+T.)
çıçırgan-çıçırgan otu
çıfit otu
çığçığ-çığçığ
çıkırık tekeri
çınar ağacı (Far.+T.)
çınar mantarı
(Far.+Rum.)
çınarçeçek (Far.+T.)
Çınarlık armudu
(Öİ+Far.)
çingirak çiçeği
çingirak otu

çingirdaklı ot
çingra çiçeği (<?+T.)
çınrağ çiçeği (<?+T.)
çıplak arpa
çıplak tohumlu yulaf
(T.+Far.+Rum.)
çır şalgamı (T.+Far.)
çıra ağacı (Far.+T.)
çıra üzümü (Far.+T.)
çıralı çam (Far.+T.)
çırçır otu
çırnık otu (<?+T.)
çirtan mantarı
(<?+Rum.)
çıt otu
çıtçıt otu
çıtçitan ağacı (<?+T.)
çıtık otu (<?+T.)
çıtır armut (T.+Far.)
çıtır dikenini
çıtır elma
çıtır erik-çıtır erük
çıtır gülü (T.+Far.)
çıtır meşe (T.+Far.)
çıtınak kara (<?+T.)
çıyan- çıyan otu- çayan
otu
çibiçibi
çiçek armudu (T.+Far.)
çiçek begonya (T.+Fr.)
çiçek çayı (T.+Çin.)
çiçek hatmi (T.+Ar.)
çiçek lahanası
(T.+Rum.)
çiçek narı (T.+Far.)
çiçek otu
çiçekli damkoruğu
çiçekli diken
çiçekli dişbudak
çiçekli eyrelti otu
çiçekli hasır otu
çiçekli kalikant (T.+<?)
çiçekli mancar (T.+<?)
çiçekli yosun
çift ağacı
çiftlik elması
çiğdem armudu
(T.+Far.)

çiğdem çiçeği
çiğşir ağusu (<?+T.)
çih otu (<?+T.)
çil pancar (Erm.+Erm.)
çil soğan (Erm.+T.)
çilbaş (Erm.+T.)
çilbir otu (Erm.+T.)
çiledağ (<?+T.)
çilek ağacı
çilek elması
çilek üzümü
çim karanfili (T.+Ar.)
çim menekşe (T.+Far.)
çimen eveliği (T.+<?)
çimen mantarı
(T.+Rum.)
çimen otu
çimenturşusu (T.+Far.)
Çin anasonu-Çin
anisonu (Öİ+Rum.)
Çin ardıcı (Öİ+T.)
Çin ayvası (Öİ+T.)
Çin borsuk ağacı
(Öİ+T.+T.)
Çin çamı (Öİ+T.)
Çin çivid otu
(Ö.İ+Far.+T.)
Çin gülü (Öİ+Far.)
Çin ıspanağı (Öİ+Rum.)
Çin kabağı (Öİ+T.)
Çin karanfili (Öİ+Ar.)
Çin kavağı (Öİ+T.)
Çin keneviri (Öİ+Yun.)
Çin lahanası (Öİ+Rum.)
Çin lalesi (Öİ+Far.)
Çin leylağı (Öİ+Ar.)
Çin lubyası (Öİ+<?)
Çin portakalı (Öİ+Fr.)
Çin tarçın ağacı
(Öİ+Far.+T.)
çingene otu (<?+T.)
çingene sakızı (<?+T.)
çini çitlak (<?+T.)
çini çiçeği (<?+T.)
çini sütleğen (<?+T.)
çiriş ağusu (Far.+T.)
çiriş otu (Far.+T.)
çirişlik otu

çirişsiki
çirkin armut (T.+Far.)
çit sarmaşığı
çitili kavun
çitkınası (T.+Ar.)
çitlek otu-çitlak otu
çitlembik ağacı-
çitlenbik ağacı-
çitlembiç ağacı-
çitlangıç ağacı
çivi lalesi (T.+Far.)
çivit ağacı
çivit- çivit otu-çivid otu
çivit tohumu-çivit tohumu
(T.+Far.)
çiyan otu
çoban ağacı (Far.+T.)
çoban asması (Far.+T.)
çoban çalısı (Far.+T.)
çoban çayı (Far.+Çin.)
çoban çedenesi
(Far.+T.)
çoban çiçeği (Far.+T.)
çoban çileği (Far.+T.)
çoban dikenli (Far.+T.)
çoban elması (Far.+T.)
çoban gülü (Far.+Far.)
çoban iğdesi (Far.+T.)
çoban işleten (Far.+T.)
çoban lalesi (Far.+Far.)
çoban otu (Far.+T.)
çoban poyu (Far.+Far.)
çobanaldatan (Far.+T.)
çobançadırı (Far.+Far.)
çobançantası-çoban
çantası (Far.+T.)
çobançırası-çoban çırası
(Far.+Far.)
çobançökeleği
(Far.+T.)
çobançökerten-
çobançökerten-
çobançöküren-çoban
çökerden (Far.+T.)
çobançöreği (Far.+T.)
çobandağarcığı
(Far.+T.)

çobandayağı-çoban
dayağı-çoban tayağı
(Far.+T.)
çobandeğneği-çoban
değneği (Far.+T.)
çobandöşeği (Far.+T.)
çobandüdüğü-çoban
düdüğü (Far.+T.)
çobandürmeği (Far.+T.)
çobanekmeği-
çobanekmā- çoban
ekmeği (Far.+T.)
çobanhoplattan-
çobanoplattan (Far.+T.)
çobaniğnesi (Far.+T.)
çobankaldıran (Far.+T.)
çobankalkıtan-çoban
kalkıtan- çoban
kalkıdan-
çobangalgıdan-
çobankalgıdan (Far.+T.)
çobankaşığı-çoban
kaşığı (Far.+T.)
çobankavurğası-
çobankavurması-
çobankavurgası
(Far.+T.)
çobankirpiği (Far.+T.)
çobanköse (Far.+Far.)
çobankösteği-çoban
kösteği (Far.+T.)
çobanmayesi-çoban
mayesi (Far.+Ar.)
çobanminaresi-çoban
minaresi (Far.+Ar.)
çobanpüskülü-çoban
püskülü-çoban püsgülü
(Far.+T.)
çobansargısı (Far.+T.)
çobansüpürgesi
(Far.+T.)
çobansüzeği-çoban
süzeği (Far.+T.)
çobansüzgeci (Far.+T.)
çobantakkesi-çoban
takkesi (Far.+Ar.)
çobantarağı-çoban
darağı (Far.+T.)

çobantorbası (Far.+T.)
çobantuzluğu (Far.+T.)
çobanüzümü-çoban
üzümü (Far.+T.)
çobanyastığı (Far.+T.)
çobanyatağı (Far.+T.)
çobanyüzüğü (Far.+T.)
çobanzornası
(Far.+Far.)
çocuk düşen otu
çocuk nefesi (T.+Ar.)
çocuk otu
çocukboğan
çoğan çiçeği (Far.+T.)
çomak otu
çorak armudu (<?+Far.)
çorak otu (<?+T.)
çorizya ağacı (Lat.+T.)
çoruşbozan (<?+T.)
çöğen otu
çöğür armudu (T.+Far.)
çöğürdalı
çökelik armudu
(T.+Far.)
çöl alması
çöl çayı (T.+Çin.)
çöl hıyarı (T.+Far.)
çöl karpuzu (T.+Far.)
çöl otu
çöl reyhanı (T.+Ar.)
çöl sıracı otu
(T.+<?+T.)
çöl turpu (T.+Far.)
çölmekçi otu
çömlek otu
çömlekçatlatan
çöp bacak (Far.+T.)
çöp bitkisi (Far.+T.)
çöp boya (Far.+T.)
çöp içi (Far.+T.)
çöp otu (Far.+T.)
çöp salebi-çöp salep
(Far.+Ar.)
çöpbacâ (Far.+T.)
çöpboyası (Far.+T.)
çöpçanak (Far.+T.)
çöpçini-çöp-i çini (Far.)
çöpkanat (Far.+T.)

çöp malı (Far.+T.)
çör otu (<?+T.)
çördük otu
çöre otu
çöregün otu
çörek mantarı
(T.+Rum.)
çörek otu-çörekotu-çöre
otu-çöreotu-çörek otu-
çörek
çörtlük otu
çöti tiken (<?+T.)
çöven otu
çöyür otu (<?)
çubuk ağacı
çubuk fındığı (T.+Ar.)
çubukboya
çubuklu tartıl otu
(T.+<?+T.)
çuha çiçeği (Far.+T.)
çuka çiçeği
çukur çitliği
çukur otu
çulluca-çullukça
(Ar.+T.)
çulluoglu (Ar.+T.)
çürdük otu (<?+T.)
çürüğen armut (T.+Far.)
çürük erük
çüsüm söğüt (<?+T.)
dabag otu (Ar.+T.)
daban çiçeği
dadaş otu
dağ abanozu (T.+Yun.)
dağ andızı
dağ armudu (T.+Far.)
dağ bademi (T.+Far.)
dağ baklası-dağbaklası
dağ bezr-i benci
(T.+Ar.+Ar.)
dağ biberi (T.+Rum.)
dağ cehrısı
dağ çalbası (T.+Yun.)
dağ çamı
dağ çayı (T.+Çin.)
dağ çayırı
dağ çiçeği
dağ çileği

dağ çoban püskülü
(T.+Far.+T.)
dağ çöveni
dağ dalak otu
dağ darısı
dağ defnesi (T.+Yun.)
dağ dırılcası (T.+<?)
dağ efeği (T.+Yun.)
dağ elması-dağelması
dağ eriği
dağ erik otu
dağ fiği (T.+Rum.)
dağ gelinciği
dağ gülü-dağgülü
(T.+Far.)
dağ havucu (T.+Far.)
dağ ihlamuru (T.+Rum.)
dağ ıtırı (T.+Ar.)
dağ inciri (T.+Far.)
dağ kara ağacı-dağ
karaağacı
dağ karanfili (T.+Ar.)
dağ karpuzu (T.+Far.)
dağ kavağı
dağ kekiği
dağ kerevizi-dağ kerefsi
(T.+Far.)
dağ kestanesi
(T.+Rum.)
dağ kesteresi (T.+<?)
dağ kimyonu (T.+Ar.)
dağ kirazı (T.+Rum.)
dağ kişnişi (T.+Far.)
dağ körmenei-dağ
köremenei (T.+<?)
dağ lale çiçeği
(T.+Far.+T.)
dağ lalesi (T.+Far.)
dağ marulu (T.+Rum.)
dağ mayasıl otu
(T.+Ar.+T.)
dağ maydanozu
(T.+Rum.)
dağ mazaryun ağacı
(T.+Yun.+T.)
dağ menekşesi (T.+Far.)
dağ menevişi (T.+Far.)
dağ meşesi (T.+Far.)

dağ misgisi (T.+<?)
dağ muşmulası
(T.+Rum.)
dağ nanesi (T.+Ar.)
dağ nergisi-dağ nergizi
(T.+Far.)
dağ nohudu (T.+Far.)
dağ otu
dağ öküzgözü
dağ pancarı
dağ papatyası
(T.+Rum.)
dağ payamı (T.+Far.)
dağ pazısı
dağ pırasası
dağ pıtırağı
dağ pire otu
dağ reyhanı (T.+Ar.)
dağ sabunu-dağsabunu
(T.+Ar.)
dağ sakızı
dağ salebi (T.+Ar.)
dağ sanikulasi (T.+<?)
dağ sarımsağı-dağ
sarmısağı
dağ sarmaşığı
dağ servisi-dağ selvisi
(T.+Far.)
dağ soğanı
dağ sümbülü (T.+Far.)
dağ süpürgesi
dağ tere otu
(T.+Far.+T.)
dağ teresi (T.+Far.)
dağ tütünü
dağ üvezi
dağ üzümü
dağ yarpuzu
dağ yemişi
dağ yoncası
dağ zambağı-dağ
zombağı (T.+Ar.)
dağdağan ağacı-
dağdığan ağacı
(Far.+T.)
dağdeveği
dağdoğan
dağmekkesi (T.+<?)

dağpamuğu (T.+Far.)
dağşekeri (T.+Far.)
dakırdalak (<?+T.)
dakka otu (<?+T.)
dal limonu (T.+Rum.)
dala diken-i dala diken-
dal diken-i
dalağaz otu
dalak otu
dalasıçtı
dalayan diken
dalbastı-dalbastı (kiraz)
(T.+T.+Rum.)
dalfidan (T.+Rum.)
dalkıran elma
daluca inciri (<?+Far.)
dam kuruğu-damkuruğu
damar otu
damar yaprağı-
damaryaprağı
damarlı ot
damartartık (T.+<?)
damat sirkeni (Far.+T.)
damla sakız ağacı
damsüpürgesi
dana soğanı
danaayağı-dana ayağı
danabağırtan
danabaklası
danaburnu- danaburnu
(otu)
danaçadırı (T.+Far.)
danadaşak-danataşağı-
danataşak
danadaşşak eriği
danadili
danagöbeği
danagöz
danagözü
danakıran-danakıran
[otu] -danagıran
danakuyruğu
danamemesi
dancak otu (<?+T.)
dane çadır- dene çadır
dâne çâdur (Far.+Far.)
dantel ağacı (Fr.+T.)

dar biber-dar biberi
(T.+Rum.)
dar yapraklı sinirli ot-
dar yapraklı sinir otu
darak otu-darağ otu-
darah otu
daraklık otu-daraklı ot
darbe otu (Ar.+T.)
darçın-darçin-darçini-
dar-ı çini (Far.)
dardağan darısı
darı mancarı (T.+<?)
darı mısırsı (T.+Ar.)
darı otu
darıfülful-darü'l-fülful-
dar-ı fülful-dar-ı fulful
(Far.+Ar.)
dartul otu (<?+T.)
daş armudu (T.+Far.)
daş gilası (T.+<?)
daş kekiği
daş kerfesi (T.+Far.)
daş kiraz (T.+Rum.)
daş otu
daşelması
daşlıca armut (T.+Far.)
dat çalısı (<?+T.)
datlı kenger
datlıbilem
datlu armut (T.+Far.)
datlu elma
datlu erük
datlu kabak
davar otu
davşan otu
davşancıl tırnağı
davşanelması
davşankulağı
davşantopu
davul çiçeği (Ar.+T.)
davul otu (Ar.+T.)
davulgu üzümü
davun otu (<?+T.)
davur çöğeni (<?+T.)
Davut yaprağı (Öİ+T.)
daz servi ağacı
(<?+Far.+T.)
dede gülü (T.+Far.)

dedebört-dedebörtü (T.+<?)	deli çörek otu	deli pamukluk (T.+Far.)
dedeburnu	deli çöven	deli papatya (T.+Rum.)
dededeğneği	deli dirfil (T.+Rum.)	deli patpat (T.+Ar.)
dedekuleti (T.+<?)	deli dolgu	deli pırasa (T.+Rum.)
dedemene (T.+<?)	deli dülek	deli pınar (T.+Rum.)
dedesakalı mantarı (T.+T.+Rum.)	deli ebe gümeci	deli salep (T.+Ar.)
dedesakalı-dedemsakalı	deli efek (T.+Yun.)	deli sarı ot
def'-i yılan otu (Ar.+T.+T.)	deli emecik-deli emicik (T.+<?)	deli sarımsak
defne ağacı (Yun.+T.)	deli erik-delierik	deli sılcın (T.+<?)
defne yaprağı (Yun.+T.)	deli eşekhelvası (T.+T.+Ar.)	deli sirken
defne yapraklı summak (Yun.+T.+Ar.)	deli fatmaana (T.+Öİ+T.)	deli şalba (T.+Yun.)
defne yemişi (Yun.+T.)	deli fındık (T.+Ar.)	deli tere (T.+Far.)
değirmen armudu (T.+Far.)	deli geven	deli turp (T.+Far.)
değirmenci üzümü	deli göz diken-deligöz diken	deli tütün
Değirmendere fındığı (Öİ+Ar.)	deli gül (T.+Far.)	deli yulaf otu (T.+Rum.+T.)
değnek çiçeği	deli hardal (T.+Ar.)	deli yemiş
dekesakalı	deli harıp (T.+<?)	deli yonca
deleme otu (<?+T.)	deli hurma (T.+Far.)	deli yulaf (T.+Rum.)
deli ada çayı (T.+T.+Çin.)	deli hurma ağacı (T.+Far.+T.)	deli zeytin (T.+Ar.)
deli ale gömeci-deli ale gümeci (T.+<?+<?)	deli ısırgan	delialan maydanozu (T.+T.+Rum.)
deli alıç (T.+Far.)	deli ızgın	delibadılcan (T.+Ar.)
deli armut (T.+Far.)	deli incir (T.+Far.)	delibağ-delüce bağ (T.+Far.)
deli asma	deli kara ot	delibiber
deli bakla (T.+Ar.)	deli karan (T.+<?)	deliboynuz
deli bambal (T.+<?)	deli karanfil (T.+Ar.)	delibuğday
deli bambıl-deli bombal (T.+<?)	deli kargı	delice armut (T.+Far.)
deli bamyası (T.+Ar.)	deli kavak	delice bakla-delüce bakla (T.+Ar.)
deli bardağan (T.+<?)	deli kekik	delice kiraz (T.+Rum.)
deli batbat (T.+Ar.)	deli kenker	delice kişniş (T.+Far.)
deli bostan (T.+Far.)	deli kereviz (T.+Far.)	delice mantar-delüce mantar (T.+Rum.)
deli boynuz	deli kiraz-delikiraz (T.+Rum.)	delice zeytin-delüce zeytin (T.+Ar.)
deli boz ot	deli körek (T.+<?)	delicedoğan
deli culban (T.+Ar.)	deli lale (T.+Far.)	deliçal
deli çalı	deli mancar (T.+<?)	delikanlı
deli çaşur (T.+<?)	deli manda (T.+<?)	delikara
deli çavdar otu (T.+Far.+T.)	deli mantar (T.+Rum.)	demal (Far.+T.)
deli çayı (T.+Çin.)	deli maydanoz (T.+Rum.)	demeskine eriği (Yun.+T.)
deli çetlemik	deli nane (T.+Ar.)	demir ağacı
	deli nergis (T.+Far.)	demir bıtırağı-demir bıtırak-demir pıtırak
	deli nohut (T.+Far.)	
	deli otu-deli ot	

demir diken-i-demür
diken-i-demirdiken-
demir tikanı
demir otu
demirbozan-
demürbozan-demür
bozan
demirdelen
demirhindi-demür hindi
(Far.)
demiryonca
denbel otu (<?+T.)
denden
denebölce (<?)
denekutnu (<?)
deniz baklası (T.+Ar.)
deniz börülcesi
deniz çam fıstık ağacı
(T.+T.+Ar.+T.)
deniz diken-i
deniz fasulyesi
(T.+Rum.)
deniz gelinciği
deniz geveni
deniz haç otu
(T.+Far.+T.)
deniz haşhaşı (T.+Ar.)
deniz hindistan cevizi
(T.+Öİ+Ar.)
deniz kadayıfı-
denizkadayıfı (T.+Ar.)
deniz kökü
deniz lahanası
(T.+Rum.)
deniz lalesi (T.+Far.)
deniz lavantası-
denizlavantası (T.+İt.)
deniz marulu (T.+Rum.)
deniz menekşesi
(T.+Far.)
deniz mummyası
(T.+Far.)
deniz otu
deniz pelini (T.+Rum.)
deniz perçemi (T.+Far.)
deniz pırasası-
denizpırasası (T.+Rum.)

deniz razyanesi
(T.+Far.)
deniz rezenesi (T.+Far.)
deniz saçı
deniz sarmaşığı
deniz soğanı
deniz teresi (T.+Far.)
deniz yavşanı
deniz yoncası
deniz yosunu
denizenginarı
(T.+Rum.)
denizgülü (T.+Far.)
denizgüneşi
denizibiği
denizkoruğu
denizkulağı
deniztavşanı-deniz
tavşanı
denizüzümü-deniz
üzümü
deper otu
dercik otu (<?+T.)
dere armudu (T.+Far.)
dere biberi (T.+Rum.)
dere çayı (T.+Çin.)
dere elması
dere gülü (T.+Far.)
dere kabalağı-
derekabalağı
dere kirazı (T.+Rum.)
dere lahanası (T.+Rum.)
dere nanesi (T.+Ar.)
dere otu-dereotu
dere şalgamı (T.+Far.)
dere yosunu
deredaban
deredoruk
derici sumağı (T.+Ar.)
derme armut (<?+Far.)
derya köpüğü (Far.+T.)
destebasan
destebozan
desteçürüden
destere otu (Far.+T.)
deşdiye salebi (<?+Ar.)
deş elma-deşt alma
(<?+T.)

dev dudağı (Far.+T.)
dev sakalı (Far.+T.)
devdala otu (<?+T.)
deve bambılı (T.+<?)
deve çalısı
deve diken-i- devedikeni
deve dili
deve elması- deve
elması- deveelması-
devealması-deve
alması-deve (diken)
elması
deve gengeli (T.+<?)
deve gülü (T.+Far.)
deve kangalı (T.+Rum.)
deve kengeli-deve
kenkeri (T.+Far.)
deve kulağı-devekulağı-
devegulak
deve mercimeği
deve otu
deve örgüç
deve pıtrağı
deve sakalı
deve semizliği
devebağırtan
deveboynu
deveci diken-i
devecibardağı-deveci
bardağı
deveçökerten
devedili
devediş-i
deveetmeği-deve etmeği
devegözü
devegülü
devekutnu (T.+<?)
develangır (T.+<?)
develi otu
develik otu-develek otu
devesabunu (T.+Ar.)
devesil-devesil otu
(<?+T.)
devesiniri
devesürdeği (T.+<?)
deveşaplağı
devetabanı çiçeği
devetabanı diken-i

devetabanı-deve tabanı-
devedabanı
devetırnağı
devetopalağı- deve
topalağı
devetopuğu
deveturpu (T.+Far.)
devm ağacı (<?+T.)
devre otu (<?+T.)
Devrent kekiği (Öİ+T.)
dıranı üzüm (<?+T.)
dışbudak-dışbudağ
Diabet otu (Fr.+T.)
dibek armudu (T.+Far.)
dibi kıllı-dibikıllı
dibikara
didemsakalı-
dedemsakalı
diken ağacı
diken ardıcı göveleği
(T.+T.+<?)
diken ardıcı-diken ardıç
diken başı-dikenbaşı
diken çalısı
diken çiçeği-dikenli
çiçek
diken çileği
diken dutu (T.+Far.)
diken enginarı
(T.+Rum.)
diken haşhaşı (T.+Ar.)
diken inciri (T.+Far.)
diken kökü
diken mancarı (T.+<?)
diken otu
diken özü
diken sakızı otu
diken sarmaşığı
diken tacı (T.+Ar.)
diken ucu
diken üzümü
diken üzümü ağacı
dikenkedipisi
dikenli acı ot
dikenli ada çayı
(T.+T.+Çin.)
dikenli andız
dikenli ardıç

dikenli ardıç evi
dikenli baldırıkara
dikenli çetir (T.+<?)
dikenli çörtük (T.+<?)
dikenli defne (T.+Rum.)
dikenli dışbudak ağacı
dikenli enginar
(T.+Rum.)
dikenli eşekhelvası
(T.+T.+Ar.)
dikenli Frenk inciri
(T.+Öİ+Far.)
dikenli gül (T.+Far.)
dikenli haşhaş (T.+Ar.)
dikenli ısırgan
dikenli kabak
dikenli kaktüs (T.+Fr.)
dikenli katır çiçeği
dikenli kavun ağacı
dikenli kızıl ot
dikenli kiraz (T.+Rum.)
dikenli meyan
dikenli mısır
dikenli oğul otu
dikenli orman
dikenli ot
dikenli pıнар (T.+<?)
dikenli pıtırak
dikenli pınar-dikenli
pınar-dikenli pıynar
(T.+<?)
dikenli sarmaşık
dikenli sıracı otu
dikenli summak ağacı
(T.+Ar.+T.)
dikenli yonca
dikenliyaprak
dikenpisi
dikensiz ardıç
dikensiz kenger otu
(T.+Far.+T.)
dikensiz kızıl ot
dikensiz pınar (T.+<?)
dikenucu
dikme diken
dil damak çiçeği-dil
tamak çiçeği
dil mantarı (T.+Rum.)

dil üfteri otu (T.+<?+T.)
dilber otu (Far.+T.)
dilber saçı-dilbersaçı
(Far.+T.)
dilberdudağı (Far.+T.)
dilberdudak (Far.+T.)
dilberkakülü (Far.+Far.)
dilberkirpiği (Far.+T.)
dilburan
dildamak-dildamak
çiçeği
dildoku
dilenci kabağı
dilganatacā
dilice otu
diliçıkık-diliçıkırık
dilidüdük
diliensesindençıkmiş
dilimli kavun
dilkanatan
dilkanatan otu
dilki hayası-dilkühayası
(T.+Far.)
dilki kuyruğu-dilkü
kuyruğu
dilki taşacağı-dilkü taşacağı-
dilkü taşacağı
dilki üzümü-dilkü
üzümü-dilkü üzümü
dilkiboğan
dillidüdük
dingdingkara
dip sakızı
diplitura
diri örtü
dirlik otu
diş ağrısı otu
diş bademi (T.+Far.)
diş hilali-dişhilali
(T.+Ar.)
diş kurdancukları
(T.+Fr.)
diş otu
dışbudak-diş budak-
dışbudak (ağacı)
dişi çöven
dişi kızılçık
dişi ziravend (T.+Ar.)

dişlek darı
dişli mısır buğdayı
(T.+Ar.+T.)
dişli soğan
div sakalı-divsakalı
(Far.+T.)
divar kaz ayağı
(Far.+T.+T.)
divar marulu
(Far.+Rum.)
divar sedefi (Far.+Ar.)
Diyarbakır karpuzu
(Öİ+Far.)
dizine armudu (<?+Far.)
dobac çiçeği (<?+T.)
dodil otu (<?+T.)
doğan armudu (T.+Far.)
doğandili
doğrukara
doğu haşhaşı (T.+Ar.)
doğu kayını
doğu ladini (T.+<?)
doğu mazısı (T.+Far.)
doğu süseni (T.+Ar.)
doğumparça otu
(T.+Far.+T.)
doğurgan kabak
dokunmabana
dokuzbaşı-dokuz başlı
dokuzboğum-
dokuzboğan
dokuzbuğmalı
dokuzdolma
dokuzdon-dokuzdonlu
dokuztepe
dokuzteveli-dokuz
teveli
dolama otu
dolaşık ot-dolaşık otu
dolma biber
dolma kenkeri-dolmalık
kenker (T.+Far.)
dolma otu
dolma yaprağı
dolu börülcesi
domalan mantarı
(T.+Rum.)

domates çiçeği
(Yun.+T.)
dombay eriği
(Gürc.+T.)
dombul armut (T.+Far.)
domuz ayrığı
domuz ayrık otu
domuz baklası (T.+Ar.)
domuz başı
domuz diken-tonuz
diken
domuz ekmeği-domuz
etmeği-domuzekmeği
domuz elması-
domuzelması
domuz eriği
domuz karağanı (T.+<?)
domuz kenesi-
domuzkenesi
domuz lahanası
(T.+Rum.)
domuz mancarı (T.+<?)
domuz marulu
(T.+Rum.)
domuz otu
domuz pamuklanı
(T.+Far.)
domuz pamukluğu-
domuz pamuklusu
(T.+Far.)
domuz pancarı
domuz pıtrağı-domuz
pıtrağı-domuz bitirağı-
domuzbitirağı
domuz rezenesi
(T.+Far.)
domuz soğanı
domuz topalağı
domuz turpu (T.+Far.)
domuz üzümü
domuzağırşağı-
domuzarşağı-domuz
ağırşağı-tonuzağırşağı
domuzaşa
domuzayağı
domuzdaşağı-
domuzdaşağı
domuzhınzır (T.+Ar.)

domuzkökü
domuzkuyruğu-domuz
kuyruğu
domuzpıtırı (T.+<?)
domuzpotulağı
domuztırnağı
domuzyandıran
donakıran
dorak otu-donak otu-
dorag otu-dor otu-doru
otu
döğün otu
dölger otu (Far.+T.)
dönbaba dönelim
dönbabadön
dönbaba-dön baba
döngel ağacı
dönkaracaoğlan (T.+Öİ)
dördüz otu
dörtörtlük
döven otu
dövlümüş avrat otu
(T.+Ar.+T.)
döymeç otu
dözdömbelek (<?)
dua çiçeği (Ar.+T.)
dudakpatlatan
duduburnu (Far.+T.)
dukkuk çiçeği (<?+T.)
dul çiçeği
dulaptal otu
dulavrat otu-dul avrat
otu (T.+Ar.+T.)
dulcık dibi (<?+T.)
dulkarığömleği
dûm ağacı (Far.+T.)
dum hurma ağacı
(Far.+Far.+T.)
duman ağacı
duman asması
duman otu
dumanlı mantar
(T.+Rum.)
dur da bak
dur da bak çiçeği
durak otu-durakotu-
durak otu
durçalak < dur çalalım

durdabak < dur da bak
durnadil zambağı
(T.+T.+Ar.)
durnadili
dut ağacı (Far.+T.)
dut çögürü (Far.+T.)
duvak ağacı
duvaklı mantar
(T.+Rum.)
duvar arpası (Far.+T.)
duvar baldırıkarası
(Far.+T.)
duvar erüşde otu
(Far.+Far.+T.)
duvar fesleğeni
(Far.+Rum.)
duvar otu (Far.+T.)
duvar sarmaşığı
(Far.+T.)
duvar sarmaşığı yaprağı
(Far.+T.+T.)
duvar sedefi-
duvarsedefi (Far.+Ar.)
duvar yosunu
dügme ağacı
dügmeli ot
dügmelicesüpürge
dügün çiçeğı
dügün otu
dügün yaprağı
dülcek dibi (<?+T.)
dülekkazı
dülger otu (Far.+T.)
dülgerçekici (Far.+T.)
dünya otu (Ar.+T.)
dünyagüzeli (Ar.+T.)
düşbudak
düvetabanı
düyetavanı
düzbağa-düz bağa
ebe gümecı-ebem
gümecı-ebem kömecı-
ebegümecı-
ebemgümecı- ebem
gömecı-ebe gömeç-ebe
gümece-ebe gümeç
ebe kulağı-ebekulağı
ebe pisiğı

ebecik otu
ebedön
ebeığnesı
ebem ahlatı (T.+Rum.)
ebem armudu (T.+Far.)
ebem bükü-ebembükü
ebem çıtlığı
ebem ekmeğı
ebem ekşisi-ebenekşisi
ebemulguru
ebembükme
ebembülük (T.+<?)
ebemekmeğı-ebem
ekmeğı
ebemterliğı
Ebucehil karpuzu-ebu
cehl karpuzu- ebucehl
karpuzu-abu cehl
karpuzu (Öİ+Far.)
Ebucehil kozağı
(Öİ+T.)
Ebucehil kozu-ebu
cehil kozı (Öİ+Far.)
Ebucehil otu (Öİ+T.)
Ebucehil yarpuzu
(Öİ+T.)
ebülmülük-ebulmülük-
ebülmelük (<?)
eceavlusı (T.+Rum.)
ecibücü (<?)
efek yoncası (Yun.+T.)
efek otu-efelek otu
(Yun.+T.)
efelek otu
efenk otu (<?+T.)
egnik otu (Far.+T.)
egzama otu (Fr.+T.)
eğer otu (<?+T.)
eğik başlı kangal-
eğikbaşlı kangal
eğir kökü (Yun.+T.)
eğir mumu (Yun.+Far.)
eğir otu (Yun.+T.)
eğletmeç otu (<?+T.)
eğrelti- eğrelti otu-
egrelti otu
eğri kestane (T.+Rum.)

eğri kestane otu
(T.+Rum.+T.)
eğri yavşan
eğri zipçuk armudu
(T.+<?+Far.)
eğriboyun
eğrice yonca
eğrilcen otu
eğşikulak
eğşioğlak
ejder kanı (Far.+T.)
ejder otu (Far.+T.)
ejderkanı ağacı
(Far.+T.+T.)
ekin boğan otu
ekin dudı (T.+Far.)
ekin fiğı (T.+Rum.)
ekin nohudı (T.+Far.)
ekin otu
ekinebesı
ekinli ot
ekiz erük
eklem otu
ekleme otu
ekli ot
ekmek ağacı
ekmek ayvası
ekşi ağacı
ekşi armut (T.+Far.)
ekşi çördük (T.+<?)
ekşi dut (T.+Far.)
ekşi elma
ekşi erig ağacı
ekşi erik-ekşi erük
ekşi hamur (T.+Ar.)
ekşi incir ağacı
(T.+Far.+T.)
ekşi kiraz (T.+Rum.)
ekşi limon (T.+Rum.)
ekşi limon ağacı
(T.+Rum.+T.)
ekşi muşmula ağacı
(T.+Rum.+T.)
ekşi nane (T.+Ar.)
ekşi nar (T.+Far.)
ekşi ot-ekşi otu
ekşi üçgül (T.+T.+Far.)
ekşi yonca

ekşigüne
ekşikara-ekşikara dut-
ekşikara dut ağacı
ekşikulak
ekşimen çalısı
ekşinar (T.+Far.)
ekşioğlak
el ayık otu
el otu
elâgöz
elbis otu-elbiz otu
(<?+T.)
eldaş üzümü (<?+T.)
eldiven çayı
elduran-eldüren
elenika ayvası (<?+T.)
elgabardan
elgelen hardalı
(T.+T.+Ar.)
elibayır
Elif elması (Öİ+T.)
elik yoncası
elim otu
elkoğan
elköpürten
elkurtaran-el kurtaran
ellik otu
ellikgıran
elma ağacı
elma çalbası (T.+Yun.)
elma çalısı
elma eriği
elma otu
elma yağı
elmacıkyaprağı
elmalı çalba (T.+Yun.)
elmasüpürgesi
elmelik (Ar.)
eltieltiyeküstü < elti
eltiye küstü
emen kömenci
(Yun.+<?)
emir ardıç (Ar.+T.)
emirali (Ar.+Öİ)
emirsultan (Öİ)
emli ot (<?+T.)
emmecik otu
emrud otu (Far.+T.)

emzik çiçeği
emzik [otu]
encir-encir ağacı-ençir
ağacı (Far.+T.)
encüriyye otu (Ar.+T.)
endirek ağacı (Yun.+T.)
enek memesi
enfiye otu (Ar.+T.)
engerek başı
engerek diken
engerek otu
engerekbasımsı
engerekbasımsı
emzikotu
engili buğday
enginar çiçeği
(Yun.+T.)
enginar otu (Yun.+T.)
enginar yaprağı
(Yun.+T.)
enik mancar (T.+<?)
enişte mantarı
(T.+Rum.)
enük armudu (T.+Far.)
er armut (T.+Far.)
er kurtaran
erce armut (T.+Far.)
erdel kökü (<?+T.)
erefe otu (<?+T.)
ereğil otu (<?+T.)
erel otu (<?+T.)
erenler çiçeği
ergan üzümü
ergeçsakalı-erges sakalı
ergen perçemi (T.+Far.)
ergendöşeği
ergenkirez (T.+Rum.)
erguvan ağacı (Far.+T.)
erguvani söğüt (Far.+T.)
erik ağacı
erik kekiği
erik otu
eriksi meyve (T.+Far.)
erişte mantarı
(Far.+Rum.)
erkeçsakalı
erkek ağaç
erkek ak diken

erkek boz ot
erkek eğrelti-erkek
eğrelti otu
erkek geven
erkek incir (T.+Far.)
erkek kekik
erkek kızılıcık
erkek kova
erkek orman
erkek pelin (T.+Rum.)
erkek üzüm
erkek zeytin (T.+Ar.)
erken armut (T.+Far.)
erkurtaran
erkurtaran otu
Ermeni kimyonu
(Öİ+Ar.)
Ermeniler hıyarı
(Öİ+Far.)
ervist ağacı (<?+T.)
erz ağacı (Ar.+T.)
Eskişehir armudu
(Ö.İ+Far.)
esmer buğday (Ar.+T.)
esmer su yosunları
(Ar.+T.+T.)
esrar otu (Ar.+T.)
ester otu (<?+T.)
eşek armudu (T.+Far.)
eşek baklası (T.+Ar.)
eşek baldıranı
eşek çalısı
eşek çası (T.+<?)
eşek çayı (T.+Çin.)
eşek çıtlığı
eşek çiçeği
eşek diken
eşek elması
eşek enginarı (T.+Rum.)
eşek eriği
eşek fiği (T.+Rum.)
eşek gengeri (T.+Far.)
eşek gerdanası-eşek
gerdebene (T.+<?)
eşek geveni
eşek gevreği
eşek gömeci
eşek gülü (T.+Far.)

eşek gürülü (T.+<?)
eşek hardalı (T.+Ar.)
eşek havucu (T.+Far.)
eşek helvası-eşekhelvası
(T.+Ar.)
eşek hıyarı (T.+Far.)
eşek inciri
eşek inneliği
eşek kalkanı
eşek kangalı
eşek kangalı
eşek karakavuğu
eşek kekiği
eşek kengeri-eşek
kenkeri (T.+Far.)
eşek kerdemesi
(T.+Yun.)
eşek kırşarığı (T.+<?)
eşek kömüdeği
eşek kömürdeği
eşek közlemesi
eşek kürülü (T.+<?)
eşek lalesi (T.+Far.)
eşek madımağı
(T.+Erm.)
eşek mantarı (T.+Rum.)
eşek marulu (T.+Rum.)
eşek maydanozu
(T.+Rum.)
eşek memesi
eşek nanesi (T.+Ar.)
eşek navruzu (T.+Far.)
eşek otu
eşek pancarı
eşek papatyası
(T.+Rum.)
eşek püskülü
eşek razıyanesi
(T.+Far.)
eşek sarı otu
eşek sirkeni-eşek
sirkemi
eşek susamı (T.+Ar.)
eşek tikeni
eşek tırfili (T.+Rum.)
eşek turpu- işşek turpu-
eşek turbı (T.+Far.)
eşek türpengi (T.+<?)

eşek yağı
eşek yarpuzu
eşek yoncası
eşek zahteri (T.+Ar.)
eşekçitlimi (T.+<?)
eşekgıcılavuk (T.+<?)
eşekköftesi (T.+Far.)
eşekkulağı- eşek kulağı
eşekkuyruğu
eşekkuzulası-
eşekkuzilesi (T.+<?)
eşektırnağı-eşek tırnağı
eşekzıpkını
eşşekganağı (T.+<?)
eşşekmadımā (T.+Erm.)
et elması
et kekiği
et mantarı (T.+Rum.)
et şeftalisi (T.+Far.)
et üzümü
etlirozet (T.+Fr.)
etmek ağacı
etteni eriği (<?+T.)
etyaran otu
evcikkıran-evcıkıran
evelik otu
everina mantarı
(<?+Rum.)
eveyikbudu (<?+T.)
evlek mantarı
(Rum.+Rum.)
evlenme çiçeği
evlida otu (<?+T.)
evlimemed otu
(T.+Öİ+T.)
evliya otu (Ar.+T.)
evren gülü (T.+Far.)
evren yavşanı
evrümçevrüm
evvel bahar çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
eyilcan otu
eyreli otu
eysebak < iyi ise bak
eyşi gece
ezan çiçeği (Ar.+T.)
Fadime armudu
(Öİ+Far.)

fakirkatığı (Ar.+T.)
fakirurganı (Ar.+T.)
farasyun kalbi (Ar.+Ar.)
faraz otu (<?+T.)
fare dikenini
fare otu
farekulağı-fare kulağı
farekuyruğu kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
farfara otu (Lat.+T.)
Fârisî alma (Öİ+T.)
Fatma çiçeği (Öİ+T.)
Fatmaana gülü
(Öİ+T.+Far.)
Fatmaana otu
(Öİ+T.+T.)
Fatmaanamumulusu
(Öİ+T.+Far.)
Fatmacık çiçeği-
Fatmecik çiçeği (Öİ+T.)
Fatmagül (Öİ+Far.)
Fatmasaçı (Öİ+T.)
fatmaşal (Öİ+Far.)
fena kokulu gül fidanı
(Ar.+T.+Far.+Rum.)
fena kokulu harbak
(Ar.+T.+Ar.)
fena kokulu kaz ayağı
(Ar.+T.+T.+T.)
fena kokulu kuzgun
kılıcı (Ar.+T.+T.+T.)
fena kokulu oğul otu
(Ar.+T.+T.+T.)
fena kokulu sina
(Ar.+T.+Ar.)
fena kokulu suseni
(Ar.+T.+Ar.)
fener çiçeği (Rum.+T.)
fener otu (Rum.+T.)
fenerit üzümü (<?+T.)
fenerli çay (Rum.+Çin.)
Fenike ardıcı (Öİ+T.)
Fenike portakalı
(Öİ+Fr.)
ferbiyon otu (Yun.+T.)
ferik elması
fesçitarağı-fesci darağı
(Öİ+T.)

fesligan üzümü (Yun.+T.)	flamingo çiçeği- filamingo çiçeği (İng.+T.)	Frenk patlıcanı-Freng patlıcanı (Öİ+Far.)
fiçi otu	Floransa süseni- Floransa suseni (Öİ+Ar.)	Frenk salatası (Öİ+İt.)
fık otu (<?+T.)	floş ipek ağacı (Fr.+T.+T.)	Frenk soğanı (Öİ+T.)
findıca (<findıkçak) (Ar.+T.)	fos mantarı (T.+Rum.)	Frenk taflanı (Öİ+T.)
findık armudu (Ar.+Far.)	foskulak	Frenk teresi (Öİ+Far.)
findık biber (Ar.+Rum.)	foskulak mantarı (T.+T.+Rum.)	Frenk turpu (Öİ+Far.)
findık gülü (Ar.+Far.)	Fransız lavantası (Öİ+İt.)	Frenk tutu (Öİ+Far.)
findık otu (Ar.+T.)	Fransız zambağı (Öİ+Ar.)	Frenk üzümü ağacı (Öİ+T.+T.)
findık tiriti (Ar.+<?)	frengi otu-firengi (<?+T.)	Frenk üzümü-Firenk üzümü (Öİ+T.)
findıkelması (Ar.+T.)	Frenk arpası (Öİ+T.)	Frenk yemişi (Öİ+T.)
findık [ağacı]-finduk [ağacı] (Ar.)	Frenk asması (Öİ+T.)	fufal ağacı (<?+T.)
Fırat kavağı (Öİ+T.)	Frenk badıncanı (Öİ+Far.)	fulbahar (Far.)
fırça ağacı (Rum.+T.)	Frenk biberi-Frenk büberi (Öİ+Rum.)	furuncuh armudu (Rum+Far.)
fırça çalı-fırça çalısı (Rum.+T.)	Frenk çam fıstık ağacı (Öİ+T.+Ar.+T.)	fünler çalısı (<?+T.)
fırça çiçeği (Rum.+T.)	Frenk çileği (Öİ+T.)	gaba gömeç (<?+T.)
fırça otu (Rum.+T.)	Frenk elması (Öİ+T.)	gaba pancar (<?+T.)
fırıldak çiçeği	Frenk fesleğeni (Öİ+Rum.)	gabak armudu (T.+Far.)
fıskıye otu (Ar.+T.)	Frenk gülü (Öİ+Far.)	gaçağan dikenini (<?+T.)
fıstık çamı (Ar.+T.)	Frenk inciri-Firenk inciri (Öİ+Far.)	gadin barmak-gadun barmah
fıstık çamı ağacı (Ar.+T.+T.)	Frenk kimyonu-Firenk kimyonu (Öİ+Ar.)	gadin budu
fitık otu (Ar.+T.)	Frenk lahanası (Öİ+Rum.)	gale armudu (<?+Far.)
fiğ otu-fi otu (Rum.+T.)	Frenk maydanozu- Firenk maydanozu- Frenk mağdanosu (Öİ+Rum.)	galeme çiçeği (<?+T.)
fil çiçeği (Ar.+T.)	Frenk menekşesi (Öİ+Far.)	galın gabuh
fil elması (Ar.+T.)	Frenk muşmulası (Öİ+Rum.)	galın sap armudu (T.+T.+Far.)
fil mahmudi ağacı (Ar.+Öİ+T.)	Frenk patı-Frenkpatı (Öİ+T.)	gancık kova
filayağı ağacı (Ar.+T.+T.)		gangal-gankal-gangal dikenini
filbahar-filbahri (Far.)		gantar armudu (Ar.+Far.)
filburnu (Ar.+T.)		gantar otu (Ar.+T.)
filisgin kekik-filistin kekik (Yun.+T.)		gapcuk fasille (T.+Yun.)
filkulağı-fil kulağı (Ar.+T.)		gara armut (T.+Far.)
fincan çayı (T.+Çin.)		gara avu (T.+<?)
Finike ardıcı (Öİ+T.)		gara çayır
fınk baklası (<?+Ar.)		gara erişte (T.+Far.)
Firavun inciri (Öİ+Far.)		gara fatma (T.+Öİ)
fırıl ağacı (Yun.+T.)		gara gilik-garagilik (T.+<?)
fisko kara yemişi (<?+T.+T.)		gara ot
		garabaş
		garabaşkekik

garabaşot
garaçepni armudu
(T.+Öİ+Far.)
garadalah armudu
(T.+T.+Far.)
garagavuk-gara gavık-
gara kavık-garagavlık-
garavuk
garahan-garahat
garalâle (T.+Far.)
garamık-garamuk-
garamuh
garan kulpu (<?+T.)
garapil çiçeği (<?+T.)
garasakgız
garayağı
garçiçeği
gardelen
garga armudu (T.+Far.)
garga çiçeği
garga düleği-garga
düneği-gargadügüle
garga kavunu-garga
gavun
gargaburnu-garğa burnu
gargakülülü (T.+<?)
gargan otu (<?+T.)
garipler urganı-
gariplerurganı (Ar.+T.)
Garland kasımpatısı
(Ö.İ+T.)
garören armudu
(T.+T.+Far.)
garpuz armudu
(Far.+Far.)
gatırdırnâ
gavlağan ağacı (<?+T.)
gavşak armudu
(T.+Far.)
gavun armudu (T.+Far.)
gavur baklası (Far.+Ar.)
gavur biberi
(Far.+Rum.)
gavur bostanı
(Far.+Far.)
gavur börülcesi
(Far.+T.)
gavur çovanı (Far.+T.)

gavur haşhaşı (Far.+Ar.)
gâvur hıyarı (Far.+Far.)
gavur mancarı (Far.+<?)
gavur nergisi
(Far.+Far.)
gavur otu (Far.+T.)
gavur pancarı (Far.+T.)
gavur soğanı (Far.+T.)
gavur tilkişeni (Far.+<?)
gavurbaşı (Far.+T.)
gavurdedengili
(Far.+<?)
gavuroklavası (Far.+T.)
gavursaçağı (Far.+T.)
gayınna dili
gayış gıran
gayip otu (<?)
gaynanacuh
gaynolu armudu
(<?+Far.)
gaz otu-gazot- gazotu
(Fr.+T.)
gazandelen
gazanferün çiçeği
(Öİ+T.)
gazankulpu (T.+Rum.)
gazayağı-gazayak-
gazeyağı-gazyak-
gazyağı-gazayah
gazel boynuzu-
gazelboynuzu (Ar.+T.)
gazel dili (Ar.+T.)
gazel lisani (Ar.+Ar.)
gazel otu (Ar.+T.)
Gazibey armudu
(Öİ+Far.)
gazyağı otu (Fr.+T.+T.)
-gebre [otu] (Lat.)
gece menekşesi
(T.+Far.)
gece şebboyu (T.+Far.)
gece yasemini (T.+Far.)
gecebiten
gecegündüz çiçeği-gece
gündüz çiçeği
gecesefa çiçeği
(T.+Ar.+T.)

gecesefası-gece sefası
(T.+Ar.)
gecik otu (<?+T.)
geç armut (T.+Far.)
geç erük
geçisakalı
geçitiftiği (T.+Ar.)
gegeç otu (<?+T.)
gelebek otu
gelemir buğdayı
(<?+T.)
gelgeç
gel-gel
gelin çarşafı (T.+Far.)
gelin çiçeği
gelin elması
gelin gülü (T.+Far.)
gelin güveyi elması
gelin lalesi (T.+Far.)
gelin mantarı (T.+Rum.)
gelin otu
gelinalı
gelinarmudu (T.+Far.)
gelinbarmağı-
gelinbarnağı
gelinboğan
gelincik çiçeği-gelincük
çiçeği
gelincik mancarı-
gelincikmancarı (T.+<?)
gelincik otu
gelincikleme otu
gelinçarşafı (T.+Far.)
gelindili
gelindöndüren
gelinduvağı
gelindüğmesi
gelineli
gelinelması
gelinfeneri (T.+Rum.)
gelinfesi
gelingöbeği
gelingöldüren
gelinkadın
gelinkirpiği
gelinküpesi
gelinmumu (T.+Far.)
gelinparmağı

gelinsaçı-gelin saçı
gelinsoğanı
gelinsüpürgesi
gelintaçı (T.+Ar.)
gelinteli
gelinteli mantarı
(T.+T.+Rum.)
gelintırnağı-gelin tırnağı
gelinyanağı
gelinyemişi-gelin
yemişi
geliy(i)r armudu
(<?+Far.)
gen otu
genç kara ağaç
gene gerçek-geneğerçek
(Far.)
gene otu
gene yulafı (<?+Rum.)
geneğerçek otu
gerçek akasya (T.+Fr.)
gerçek servi (T.+Far.)
gerdek armudu
(Far.+Far.)
gerdeme otu (Rum.+T.)
gerdene otu
geren dikenini (<?+T.)
geren otu (<?+T.)
geven hıccı (T.+<?)
geven püsü-geven püzü
(T.+Far.)
geven yoncası
gevrek elma
gevrek söğüt
geyik ardıcısı
geyik aşığı (T.+Ar.)
geyik borcağı (T.+<?)
geyik dikenini
geyik elması
geyik kimyonu (T.+Ar.)
geyik körmeni (T.+<?)
geyik lalesi (T.+Far.)
geyik mantarı
(T.+Rum.)
geyik otu
geyik sarmaşığı
geyik sarmısağı-geyik
sarmusağı

geyik yoncası
geyik ziresi-geyik
zırası-geyik sırası
(T.+Far.)
geyikboynuzu
geyikdili-geyik dili
geyikgöbeği-geyik
göbeği
geyiksırtı-geyik sırtı
geyiktuzu-geyik tuzu
gez ağacı
gezdigeçti
gezer iletir
gezgez-gezgez-
gezgezk
gezgin ağacı
gıcıcı yaprağı
gıcıcıcısı
gıcık hardalı (T.+Ar.)
gıcık otu
gıcıkdan otu
gıcır dikenini-gıcırdak
dikenini
gıdıgulā (<?+T.)
gıldikli yonca (<?+T.)
gılıf ceviz (Ar.+Ar.)
gıral ağacı (Sırp.+T.)
gış armudu (T.+Far.)
gıvışgan otu
gızbaldırı
gızıl armut (T.+Far.)
gızlar yağlığı
gızmemesi
gıcığı otu
gıciyik otu
gıdişgen [otu]
gilgil darısı-gıgil darısı
(<?+T.)
gilik üzümü (<?+T.)
gilikşeker (<?+Far.)
ginkgo ağacı-ginko
ağacı (Lat.+T.)
ginseng kökü (Lat.+T.)
Giresun armudu
(Öİ+Far.)
Girid abanos ağacı
(Öİ+Yun.+T.)

Girid dalak otu
(Öİ+T.+T.)
Girid keklik otu
(Öİ+T.+T.)
Girid sasalı (Öİ+<?)
Girid sater otu
(Öİ+Ar.+T.)
Girit havucu (Öİ+Far.)
Girit kekiği (Öİ+T.)
Girit kendiri (Öİ+T.)
Girit ladeni (Öİ+Far.)
Girit lalesi (Öİ+Far.)
Girit otu (Öİ+T.)
Girit sateri (Öİ+Ar.)
Girit sümbülü -Girid
sümbülü (Öİ+Far.)
Girit şakayığı-Girid
şakayıkı (Öİ+Ar.)
Giritli otu (Öİ+T.)
giyik elması
gizli otu
goca armut (T.+Far.)
goca yaprah
gocadarı
goçotu
godıl elması (<?+T.)
godon alıcısı (<?+Far.)
goh armut (<?+Far.)
golpezüğü (T.+Far.)
gonca gül (Far.+Far.)
gonyaşı
gorkbastıran (<?+T.)
gorkdaşak-gorktaşak
(<?+T.)
govan armudu (T.+Far.)
govan sakızı
goyun gözü
goyun gulağı
gozgoçu-gozkoçu
(Far.+T.)
göbek elması
göbek lahana (T.+Rum.)
göbek mantarı
(T.+Rum.)
göbek otu
göbek salata-göbekli
salata (T.+İt.)

göbeklek mantarı
(<?+Rum.)
göçkovan
göden alıcı
gödüredi (gök türedi)
gög elma
gögce ağaç
gögce inciri (T.+Far.)
gögce otu
gögçelielma(<gökçeliel
ma)
gögem eriği
gögenkaplan (<?+T.)
gögercin otu
gögercinayağı-gögercin
ayağı
göğ baldırcan (T.+Far.)
göğ erik
göğce değermi (T.+<?)
göğceli armudu
(T.+Far.)
göğçebaş
göğçe otu
göğ kekiği (<?+T.)
göğ otu-göğ otu
(<?+T.)
göğebakan
göğem eriği
göğerdin-göğerdin otu
(<?+T.)
göğsulu-göğsül
(<gög+sulu)
göğündürme lalesi
(T.+Far.)
gök ağacı
gök ala buğday
gök bakla (T.+Ar.)
gök boya
gök börülce
gök çiçeği
gök diken
gök erik
gök geven
gök gülü (T.+Far.)
gök otu
gök süsen dibi-gök
susen dibi (T.+Ar.+T.)

gök süsen kökü
(T.+Ar.+T.)
gök süsen-gök susen
(T.+Ar.)
gök yonca
gökbaş-gökçebaş
gökçe ağaç
gökçe incir (T.+Far.)
gökçe söğüt
gökçegöz
gökçekarlık
gökdedem-gök dedem
gökgöz
gökkız-gökgız
gökneş dikenini (<?+T.)
göksulu
göktenyağan
göl düğün çiçeği
göl ısırganı
göl karabaşı
göl kestanesi (T.+Rum.)
göl otu
göl soğanı
göl suseni (T.+Ar.)
göl yakı otu
göl yoğurt otu
göl zambağı (T.+Ar.)
gölböyük (T.+<?)
göldibi
gölezeriği (Yun.+T.)
gölge otu
gölgel otu (<?+T.)
gömeçeriği
gömeç-gömeç otu
gön ağacı
gönü kavun
gönüldolabı (T.+Ar.)
götlek ormanı
götlezgötü (<?+T.)
göv elma (<gög<gök
elma)
göv sovan
gövçe otu (<?+T.)
göve otu
gövem eriği-güğem
erük-gövemeriği
gövercin göksü
gövercin gözü

gövercin topuğu
göybiber
göye otu
göz ağacı
göz çiçeği
göz çiğdemi
göz dikenini-göz dikenini
göz otu
gözendeği otu (<?+T.)
gözkıvıştıran
gözlüce yaprak
gözlük çiçeği
gözlük otu-gözlükotu
gözmumcuğu çiçeği
(T.+Far.+T.)
göztohumu-göz tohumu
(T.+Far.)
gramofon çiçeği
(Fr.+T.)
greyfurt ağacı (İng.+T.)
grip otu (Fr.+T.)
guatr otu (Fr.+T.)
guayava ağacı (<?+T.)
guddeme çiçeği (<?+T.)
guga dikenini (Yun.+T.)
gugu çiçeği (Yun.+T.)
gugu lalesi (Yun.+Far.)
guguk lâlesi (T.+Far.)
guguk otu
gula Muhammed
(<?+Öİ)
guli bacağı (<?+T.)
gumacık otu (<?+T.)
gumlu armut (T.+Far.)
gurluğan otu
gurtgulağı
guş alması
guş armudu (T.+Far.)
guşah armudu (T.+Far.)
guşburnu
guşdili
guşetmeği-guşekmā
guşgonmaz
guşguş
guşkirazı (T.+Rum.)
guşmadımā (T.+Erm.)
guy otu (<?+T.)
guyövsüpürgesi (<?+T.)

guyumcu armudu
(T.+Far.)
guzugulağı-guzugulā
gübre mantarı
(Rum.+Rum.)
gübre otu (Rum.+T.)
gübre yoncası
(Rum.+T.)
gübür kaldıran
(Yun.+T.)
gücle büken (<?+T.)
gücle göğen (<?+T.)
gügercin otu
güğündürme lalesi
(<?+Far.)
gül ağacı (Far.+T.)
gül armudu (Far.+Far.)
gül çalısı (Far.+T.)
gül darçını (Far.+Far.)
gül elması (Far.+T.)
gül eriği (Far.+T.)
gül fidanı (Far.+Rum.)
gül hatmi-gül hitmi
(Far.+Ar.)
gül kaktüs (Far.+Fr.)
gül lale (Far.+Far.)
gül otu (Far.+T.)
gül üzüm (Far.+T.)
gülburcu tikenı
(Far.+T.+T.)
gülburnu-gül burnu
(Far.+T.)
gülbüzük (Far.+<?)
güldibi
gülemez otu
gülfaki (Far.+Ar.)
gülfalcı (Far.+Ar.)
gülfatma (Far.+Öİ)
gülfatma çiçeği
(Far.+Öİ+T.)
gülgülü-gülgülüm
gülhatem çiçeği
(Far.+Ar.+T.)
gülhatmi-gül hatmi- gül
hitmi (Far.+Ar.)
gülhatun (Far.+T.)
gülhatun çiçeği
(Far.+T.+T.)

gülibrişim (Far.+Far.)
gülibrişim ağacı
(Far.+Far.+T.)
gülleğen dikenı (<?+T.)
güllü diken (Far.+T.)
güllü göğündürme
(Far.+<?)
güllü otu (Far.+T.)
gülnar (Far.)
gülnar gülü (Far.+Far.)
gülnasir (Far.+<?)
gülnazik (Far.+<?)
gülük üzüm
gülyağı (Far.+T.)
gülyasır (Far.+<?)
gümüş ağacı
gümüş akçaağaç
gümüş arslan pençesi
(T.+T.+Far.)
gümüş baldırıkara
gümüş diken-gümüş
dikenı
gümüş otu
gümüş süpürge
gümüş süpürge otu
gümüş yapraklı
gümüş yapraklı defne
ağacı (T.+T.+Rum.+T.)
gümüşdüğme
gümüşdüğme
gümüşi akasya
(T.+Ar.+Fr.)
gümüşi ıhlamur
(T.+Ar.+Rum.)
gümüşlü asma
gümüşlü pelin
(T.+Rum.)
gümüşsepeti
gümüştupuk
gün aşığı-günaşığı-
günaşık (T.+Ar.)
gün çiçeği
gün gülü (T.+Far.)
gün süsen (T.+Ar.)
gündebahar (T.+Far.)
gündergüzel
gündergüzel
gündergüzel
gündergüzel
gündergüzel
gündergüzel

gündüz gülü (T.+Far.)
gündüz sefa çiçeği-
gündüzsefası çiçeği
(T.+Ar.+T.)
gündüzgüzeli
gündüzsefası (T.+Ar.)
güneaşık (T.+Ar.)
günebakan-güne bakan
günekbekber (T.+Ar.)
güneküsen-güneküstü
güneş çiçeği
güneş darısı
güneş dikenı
güneş gülü-güneşgülü
(T.+Far.)
güneş keneviri
güneş otu
güneşşapakası
güneştopyu-güneş topu
günetapan
güney Afrika darısı
(T.+Öİ+T.)
güneyik otu (<?+T.)
güngülü-güngülüz
(T.+Far.)
güngüzeli
günlük otu
günlük ağacı
günnük sakızı
gür dikenı (<?+T.)
gür üzüm
gür üzüm (<?+T.)
Gürcü elması (Öİ+T.)
Gürcü kirazı (Öİ+Rum.)
güre maydanoz
(<?+Rum.)
gürgen ağacı-gülgen
ağacı
gürlük otu
gürün zamk ağacı
(<?+Ar.+T.)
güşad otu (Far.+T.)
güve kekiği
güve otu
güvegüve
güveği otu-güveği otu
güveldek-güvelek (<?)
güveltek otu (<?+T.)

güvem dikenini
güvem eriği
güvercin ağacı
güvercin ayağı
güvercin çiğdemi
güvercin ıtır (T.+Ar.)
güvercin kökü
güvercin otu
güvercin üzümü
güvey çiçeği
güvey kekiği
güvey otu- güveyi otu -
güyeği otu-güvegü otu-
güvegü otu-güveygü otu
güveyfeneri ağacı
(T.+Rum+T.)
güveyfeneri-
güveyifeneri (T.+Rum.)
güveykandili ağacı
(T.+Ar.+T.)
güveyseslihanı
(T.+Rum.)
güyana otu (<?+T.)
güyeği keküğü
güylek cevizi (T.+Ar.)
güz acı çiğdemi
güz armudu
güz çiğdemi
güz çimi
güz lalesi (T.+Far.)
güz nergisi (T.+Far.)
güzdede
güzelavrat otu-güzel
avrat otu (T.+Ar.+T.)
güzelhatmi (T.+Ar.)
güzelhatun-güzelhatun
çiçeği
güzellik çalısı
güzellik otu
güzelnamus otu
(T.+Ar.+T.)
güzeloğlan
güzgülü-güz gülü
(T.+Far.)
güzlük buğday
güzirzası (T.+Ar.)
habbas musvak
(<?+Ar.)

Habeş ada çayı
(Öİ+T.+Çin.)
Habeş biberi (Öİ+Rum.)
Habeş buhuru (Öİ+Ar.)
Habeş otu (Öİ+T.)
habilis armudu
(<?+Far.)
Hacı Mahmut elması
(Öİ+Öİ+T.)
hacı otu-hacılar otu-
haciler otu (Ar.+T.)
hacıbalbal (Ar.+T.)
hacıelli bademi
(Ar.+T.+Far.)
Hacılu armudu
(Öİ+Far.)
hacıosman otu
(Öİ+Öİ+T.)
haç otu (Far.+T.)
hafız gülü (Ar.+Far.)
hafızali-hafız ali
(Ar.+Öİ)
hahana ağacı (Rum.+T.)
hakiki cincile (Ar.+<?)
hakiki kardeş kan ağacı
(Ar.+T.+T.+T.)
hakim eriği (Ar.+T.)
hale çiçeği (Ar.+T.)
Haleb caversi (Öİ+Ar.)
Haleb çam fıstık ağacı
(Öİ+T.+Ar.+T.)
Haleb sedef otu
(Öİ+Ar.+T.)
Haleb çamı (Öİ+T.)
Haleb horasanisi
(Öİ+Ar.)
Haleb lalesi (Öİ+Far.)
Haleb şalgamı
(Öİ+Far.)
halfa otu (Ar.+T.)
halıdokuyan çiçeği
halısaçağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
halısaçağı-halsaçığı
halus otu (<?+T.)
halvacı çöğeni (Ar.+T.)
halvan otu (<?+T.)
ham armut (Far.+Far.)

ham azgunu (Far.+T.)
ham çörtük (Far.+<?)
ham derme (Far.+T.)
ham elma (Far.+T.)
ham erik-ham erük
(Far.+T.)
ham gül (Far.+Far.)
ham kavun (Far.+T.)
ham sırgan (Far.+<?)
ham sütlüvan (Far.+T.)
hamam otu (Ar.+T.)
hamı tatlı (Far.+T.)
hamıtatlı erik
(Far.+T.+T.)
hamkara (Far.+T.)
hamurkesen dikenini
(Ar.+T.+T.)
hamurkesen-hamur
kesen (Ar.+T.)
hamzan kökü (Ar.+T.)
hançer çiçeği (Ar.+T.)
hanım pabuç otu
(T.+Far.+T.)
hanım parmağı
hanımağzi
hanımçantası
hanımdüğmesi
hanımeli-hanımeli
hanımgömleği
hanımkirpiği
hanımparmağı
hanımpüskülü
hanımşiltesi
hanımtuzluğu
hanımyaması
hanımyastığı
hanifecik otu (Öİ+T.)
hantal ağacı (Ar.+T.)
hantal-hanzal (Ar.)
hapkesen (Ar.+T.)
hapşırık otu-hapşuruk
otu
haptutan-haptutan otu
(Ar.+T.)
harabtutan- harab tutan-
harb tutan (Ar.+T.)
hardal otu (Ar.+T.)
harhiyar (Far.+Far.)

Hicaz mürr ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hind tarusu (Öİ+T.)	Hint darısı (Öİ+T.)
hil otu- (Far.+T.)	Hind teresi (Öİ+Far.)	Hint eriği (Öİ+T.)
hilal otu (Ar.+T.)	Hind yasemini (Öİ+Far.)	Hint fesleğeni (Öİ+Rum.)
hilit ağacı (Ar.+T.)	Hind yer elması (Öİ+T.+T.)	Hint fıstığı (Öİ+Ar.)
hilit otu (Ar.+T.)	Hind zafranı (Öİ+Ar.)	Hint fulü (Öİ+Ar.)
Himalaya sediri (Öİ+Fr.)	Hindi çalı tutu (Öİ+T.+Far.)	Hint hıyarı (Öİ+Far.)
Hind abanosı (Öİ+Yun.)	hindi sanavber (Öİ+Ar.)	Hint hurması (Öİ+Far.)
Hind armudu ağacı (Öİ+Far.+T.)	hindi topalak (Öİ+T.)	Hint inciri-Hint inciri [ağacı] (Öİ+Far.)
Hind asması (Öİ+T.)	hindiba çiçeği (Ar.+T.)	Hint kabağı (Öİ+T.)
Hind ayva ağacı (Öİ+T.+T.)	hindiibiği	Hint kamışı (Öİ+T.)
Hind bademi ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hindistan ayvası- Hindustan ayvası (Öİ+T.)	Hint karanfile (Öİ+Ar.)
Hind baklası (Öİ+Ar.)	Hindistan böğrölcesini (Öİ+T.)	Hint karpuzu (Öİ+Far.)
Hind bezelyesi (Öİ+Rum.)	Hindistan cevizi ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hint keneviri (Öİ+T.)
Hind biberi (Öİ+Rum.)	Hindistan cevizi- hindistan cevizi (Öİ+Ar.)	Hint kestane ağacı (Öİ+Rum.+T.)
Hind buğday (Öİ+T.)	Hindistan gül ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint kestenesi (Öİ+Rum.)
Hind darısı (Öİ+T.)	Hindistan kozu- hindistan kozu (Öİ+Far.)	Hint keteni (Öİ+Ar.)
Hind defnesi (Öİ+Rum.)	Hindiye-Hindiyye (Öİ)	Hint kirazı (Öİ+Rum.)
Hind halile (Öİ+Far.)	hingç (<?)	Hint kokusu (Öİ+T.)
Hind hurması (Öİ+Far.)	Hint alıcı (Öİ+Far.)	Hint kozu-hind kozu (Öİ+Far.)
Hind inciri (Öİ+Far.)	Hint anasonu (Öİ+Rum.)	Hint leylağı (Öİ+Ar.)
Hind kamışı (Öİ+T.)	Hint ardıcı (Öİ+T.)	Hint lotusu (Öİ+Lat.)
Hind karpuzu (Öİ+Far.)	Hint armudu (Öİ+Far.)	Hint mazaryonu (Öİ+Yun.)
Hind keneviri (Öİ+T.)	Hint armudu ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint nar ağacı (Öİ+Far.+T.)
Hind kinnabi (Öİ+Ar.)	Hint ayva ağacı (Öİ+T.+T.)	Hint nilüferi (Öİ+Far.)
Hind kiraz ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Hint bademi (Öİ+Far.)	Hint pamuğu (Öİ+Far.)
Hind kök (Öİ+T.)	Hint baklası (Öİ+Ar.)	Hint pirinci (Öİ+Far.)
Hind limon ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Hint bamyası (Öİ+Ar.)	Hint portakalı (Öİ+Fr.)
Hind mango ağacı (Öİ+Por.+T.)	Hint bezelyesi (Öİ+Rum.)	Hint safranı (Öİ+Ar.)
Hind nar ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint biberi (Öİ+Rum.)	Hint servisi (Öİ+Far.)
Hind öd ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hint çaldudu (Öİ+T.+Far.)	Hint sümbülü -Hint sümbülü (Öİ+Far.)
Hind sakız ağacı (Öİ+T.+T.)	Hint çiçeği (Öİ+T.)	Hint teresi (Öİ+Far.)
Hind saparnası (Öİ+<?)		Hint yağı ağacı (Öİ+T.+T.)
Hind sarvisi (Öİ+Far.)		Hint yağı baklası (Öİ+T.+Ar.)
Hind sinai (Öİ+Ar.)		Hintkemerini (Öİ+Far.)
Hind sümbülü (Öİ+Far.)		Hinttaş (Öİ+T.)
		Hintyağı bitkisi (Öİ+T.+T.)
		Hitit çiğdemi (Öİ+T.)

hoca boynuzu (Far.+T.)
hoca yemişi (Far.+T.)
hoca yemişi ağacı
(Far.+T.+T.)
hocalar yemişi (Far.+T.)
hodayı armudu
(Far.+Ar.+Far.)
hokka gülü (Ar.+Far.)
holis otu (<?)
Hollanda kavağı
hor ağacı (<?+T.)
Horasan afsentini
(Öİ+Yun.)
horos gözi (Far.+T.)
horoz fasulyesi
(Far.+Rum.)
horoz gülü (Far.+Far.)
horoz hayası (Far.+Far.)
horoz lalesi-horoz lelesi
(Far.+Far.)
horoz mantarı
(Far.+Rum.)
horoz otu-horaz otu
(Far.+T.)
horozayağı-horoz ayağı
(Far.+T.)
horozbudağı (Far.+T.)
horozcuk [otu] (Far.+T.)
horozgözü- horoz gözü
(Far.+T.)
horozibiği-horoz ibiği-
horuzibi (Far.+T.)
horozkarası-horoz
karası (Far.+T.)
horozkursağı (Far.+T.)
horozkuyruğu (Far.+T.)
horoztarağı (Far.+T.)
horoztaşağı-horozdaşağı
(Far.+T.)
horozyüreği (Far.+T.)
hoskulak (<?+T.)
hoş yıdıglıg ot
(Far.+<?+T.)
hoşkuran-hoşkuran-
huşkuran (Far.+T.)
hoşmerik (Far.+<?)
hoşul otu (<?+T.)

hoşvaran-hoşveren
(Far.+T.)
hozan çiçeği (Erm.+T.)
hölmez otu (<?+T.)
hulfa otu (Ar.+T.)
humma otu (Ar.+T.)
hummad otu-humad otu
(Ar.+T.)
hummalı şa'ir (Ar.+Ar.)
huni çiçeği (Rum.+T.)
hunuli mantar
(Rum.+Rum.)
hura ağacı (<?+T.)
hurma eriği (Far.+T.)
- hurma [ağacı]
(Far.+T.)
hurma koruğu (Far.+T.)
hurma üzümü (Far.+T.)
hurma zeytin (Far.+Ar.)
hurmuz sakalı (<?+T.)
husrudaru-husrev-daru
(Far.)
huş ağacı yaprağı
(<?+T.+T.)
huş-huş ağacı (<?+T.)
Hüdaverdi otu-
Hudaverdi otu
(Ar.+T.+T.)
hüngürük kökü
hünkarbeğendi
(Far.+T.)
hüryemez (Ar.+T.)
hüsame otu- hüzame otu
(Öİ+T.)
hüsnüyusuf çiçeği
(Ar.+Öİ+T.)
hüsnüyusuf-hüsn-i
yusuf (Ar.+Öİ)
hüthütgözü-hüdhüd
gözü (Ar.+T.)
hüzmekyaprağı (<?+T.)
ıhlamur ağacı
(Rum.+T.)
ıhlamur çiçeği
(Rum.+T.)
ıhlamur-ıflamur (Rum.)
ılan boncuğu
ılgın ağacı-ılgun ağacı

ıpar-ıpar yavşanı-ıpar
yavşan-ıpar yavşan-ıpar
yavşanı (<?+T.)
ırmak yarpuzu
ısırandalak
ısırgan çayı (T.+Çin.)
ısırgan diken-ısırgan
diken-ısırgan tiken
ısırgan kökü
-ısırgan otu
Isparta gülü (Öİ+Far.)
ıssı ot-ıssı ot- ıssot
ıstakoz çiçeği
(Rum.+T.)
ıtır çiçeği (Ar.+T.)
ıtırşahı (Ar.+Far.)
ıtırşahi çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
ıy ağacı (<?+T.)
iberide çiçeği (<?+T.)
ibiş-gıbiş otu (<?+T.)
iblis arpa otu
(Ar.+T.+T.)
iblis tırnağı- iblistırnağı
(Ar.+T.)
ibrahim diken (Öİ+T.)
ibrikböcekkapanı
(Ar.+T.+T.)
ibrük armudu (Ar.+Far.)
ibuduk ekini (<?+T.)
iç gülü (T.+Far.)
iç yağ ağacı
içi göynü
içikızıl
içlikız
id ağacı (<?+T.)
İdris ağacı (Öİ+T.)
İdris eli (Öİ+T.)
İdris otu (Öİ+T.)
ifteri-ifteri otu (<?+T.)
iğ ağacı
iğde ağacı
iğde çalısı
iğde çiçeği
iğden otu (<?+T.)
iğdin çalısı (<?+T.)
iğdir turpu (<?+Far.)
iğilcan otu (<?+T.)

iğne yaprak
iğnelik otu
ikbal çiçeği (Ar.+T.)
ikbal otu (Ar.+T.)
iki kardeş kanı
iki kardeş kanı ağacı
ikSOR çiçeği (<?+T.)
ilan burçağı
ilan gürülü (T.+<?)
ilan otu
ilan sarmısağı
ilan üzümü
ilanbaşı-ilan başı
ilanbıçağı-ilan bıçağı
ilanboncuğu
ilandili
ilanpurçalağı (T.+<?)
ilantağı
ilcan otu (<?+T.)
ilengül (<?+Far.)
iletir sakızı
ilik mantarı (T.+Rum.)
ilimon otu (Rum.+T.)
ilk armut (T.+Far.)
ilk bahar çiçeği-ilkbahar
çiçeği (T.+Far.+T.)
ilk bahar mantarı
(T.+Far.+Rum.)
ilkbahar armudu
(T.+Far.+Far.)
ilkbahar yıldız çiçeği
(T.+Far.+T.+T.)
imamlar armudu
(Ar.+Far.)
imirt söğüt (<?+T.)
imparator lalesi
(İt.+Far.)
imparator mantarı
(İt.+Rum.)
imparator otu-imperator
otu (İt.+T.)
inabut çalısı (<?+T.)
ince borcak (T.+<?)
ince kekik
ince sap armudu
(T.+T.+Far.)
inceçayır
inceniyar (T.+Far.)

inci çalısı
inci çiçeği-incü çiçeği
inci mantarı (T.+Rum.)
inci otu
inci soğanı
inci sümbülü (T.+Far.)
incir ağacı (Far.+T.)
incir çiçeği (Far.+T.)
incir kekiği (Far.+T.)
inciri adem (Far.+Ar.)
incirkuşu (Far.+T.)
inek ağacı
inek boynuzu
inek buğdayı
inek çiçeği
inek emceği
inek gözü
inek memesi-
inekmemesi
inek otu
inek sabun otu
(T.+Ar.+T.)
inekbiciği
inekgözü
inelik otu
ingek küci (<?)
İngiliz çimi (Öİ+T.)
İngiliz hardal-İngiliz
hardalı (Öİ+Ar.)
İngiliz katır tırnağı
(Öİ+T.+T.)
İngiliz lavantası (Öİ+İt.)
İngiliz nanesi (Öİ+Ar.)
İngiliz sarmaşığı
(Öİ+T.)
insan kökü (Ar.+T.)
insan otu (Ar.+T.)
insansevdiği (Ar.+T.)
ipburnası
ipburnu
ipek ağacı
ipek çalısı
ipek çiçeği
ipek fidanı (T.+Rum.)
ipek gülü (T.+Far.)
ipek mantarı (T.+Rum.)
ipek otu
ipek pamuğu (T.+Far.)

ipkesiği
iplikli avize çiçeği
(T.+Far.+T.)
iri başlı lahana
(T.+T.+Rum.)
iri erük
iri papatya çiçeği
(T.+Rum.+T.)
iri Sudan zeytunu
(T.+ÖİAr.)
irikara
irkek hanzal (T.+Ar.)
irkek pancarı
irticiler ayağı
irülü ız armudu
(T.+T.+Far.)
İsa dikenini (Öİ+T.)
isfendan ağacı (Far.+T.)
ishal dikenini (Ar.+T.)
ishal otu (Ar.+T.)
İskenderiye defnesi
(Öİ+Rum.)
İskenderiye maydanozu
(Öİ+Rum.)
İskilip elması (Öİ+T.)
İskilip eriği (Öİ+T.)
iskorbüt otu (Fr.+T.)
İslice armudu -İslice
armut (Öİ+Far.)
İspanya ardıcı (Öİ+T.)
İspanya eriği ağacı
(Öİ+T.+T.)
İspanya sarmısağı
(Öİ+T.)
İspanya süseni (Öİ+Ar.)
İspanyol göknarı
(Öİ+Rum.)
İspanyol leylağı
(Öİ+Ar.)
İspanyol sümbülü
(Öİ+Far.)
İspanyol yosunu
(Öİ+T.)
ispirik otu (<?+T.)
İstanbul akasyası
(Öİ+Fr.)
İstanbul armudu
(Öİ+Far.)

İstanbul çiçeği (Öİ+T.)	itboğan otu	jamboz ağacı (<?+T.)
istanbul dutu (Öİ+Far.)	itboncuğu- it boncuğı	Japon akça ağacı
İstanbul kekiği (Öİ+T.)	itboruğu	(Öİ+T.+T.)
istanbul lalesi (Öİ+Far.)	itburnu ağacı	Japon anemonu
İstanbul şalgamı	itburnu gülü	(Öİ+Fr.)
(Öİ+Far.)	(T.+T.+Far.)	Japon armudu (Öİ+Far.)
İstanbul üzümü (Öİ+T.)	itburnu yemişi	Japon ayvası (Öİ+T.)
İstanbul zambağı	itburnu-it burnı-it burnu	Japon elması (Öİ+T.)
(Öİ+Ar.)	itcumurdu-it cumurdu	Japon eriği (Öİ+T.)
istavrit kara yemişi	(T.+<?)	Japon gülü (Öİ+Far.)
(Rum.+T.+T.)	itdili-it dili	Japon hurması
İsveç üçgülü	itdirseği	(Öİ+Far.)
(Öİ+T.+T.)	iteriği	Japon kaktüsü (Öİ+Fr.)
işkembe otu (Far.+T.)	itgülü-it gülü (T.+Far.)	Japon kamelyası
işşek burgacanı (T.+<?)	ithıyarı-it hıyarı	(Öİ+Fr.)
işşek turpu (T.+Far.)	(T.+Far.)	Japon kavağı (Öİ+T.)
işyan otu (<?)	itinciri-it inciri (T.+Far.)	Japon kirazı (Öİ+Rum.)
it alıcı- italıcı (T.+Far.)	itkabağı-it kabağı	Japon muşmulası
it çiçeği	itkaçıran	(Öİ+Rum.)
it hayası (T.+Far.)	itkasarı-it kasarı	Japon papazkühahı
it kaçıran	itkeseri-it keseri	(Öİ+Rum.+Far.)
it kavunu	itkişnişi-it kişnişi	Japon patatesi
it keleş	(T.+Far.)	(Öİ+Rum.)
it labadası (T.+Rum.)	itkuyruğu-it kuyruğu	Japon sarmaşığı (Öİ+T.)
it menekşesi (T.+Far.)	itmemesi-it memesi	Japon şemsiyesi-
it nanesi (T.+Ar.)	itnanesi-it nanesi	Japonşemsiyesi
it otu	(T.+Ar.)	(Öİ+Ar.)
it öldüren ot	itöldüren ot	Japon üçgülü (Öİ+T.)
it pancarı	itsarımsağı-itsarmısağı-	Japon üzümü (Öİ+T.)
it papatyası (T.+Rum.)	it sarımsağı-it sarmısağı	Japonbaharı (Öİ+Far.)
it penefşesi (T.+Far.)	itsidiği	Japonsikası (Öİ+<?)
it sıracı otu	itsiki- it siki	Japonsofhorası (Öİ+<?)
it tohmı (T.+Far.)	itsineği-it sineği	Japonya armudu
it üzerliği	itsiyegi-itseyegi-itse-	(Öİ+Far.)
it üzümü-it üzümü-	itsiyeyi	Japonya bang otu
itüzümü	itsoğanı-it soğanı	(Öİ+Far.+T.)
it zencebili- it zencefilı	ittaşığı-it taşığı	Japonya cila ağacı
(T.+Ar.)	ivdin otu (<?+T.)	(Öİ+Ar.+T.)
İtalya lahanası	iye otu (<?+T.)	Japonya gülü (Öİ+Far.)
(Öİ+Rum.)	İzabel çiçeği (Öİ+T.)	Japonya inciri (Öİ+Far.)
İtalya limon ağacı	İzlanda gelinciği	Japonya mum ağacı
(Öİ+Rum.+T.)	(Öİ+T.)	(Öİ+Far.+T.)
İtalyan çimi (Öİ+T.)	İzlanda yosunu (Öİ+T.)	Japonya sarmaşığı
İtalyan kabağı (Öİ+T.)	İzmir akasyası (Öİ+Fr.)	(Öİ+T.)
İtalyan kavağı (Öİ+T.)	İzmir kekiği (Öİ+T.)	Japonya yoncası
İtalyan kızıl ağacı	İzmir mercanköşkü	(Öİ+T.)
(Öİ+T.+T.)	(Öİ+Far.)	kaba ardıç
itboğan	izolu armudu (<?+Far.)	kaba diken

kaba- elması (<kabakelması)	kadı lokması (Ar.+Ar.)	kâğıt dudu (Far.+Far.)
kaba filiskin (T.+Rum.)	kadı otu (Ar.+T.)	kağıthane çiçeği (Far.+Far.+T.)
kaba incir (T.+Far.)	kadıbaş diken-kadıbaş tiken (Ar.+T.+T.)	kağsak otu
kaba lâle (T.+Far.)	kadıbaşı (Ar.+T.)	kahkaha çiçeği (Ar.+T.)
kaba meşe (T.+Far.)	kadım ağacı (<?+T.)	kahve ağacı (Ar.+T.)
kaba nane (T.+Ar.)	kadın dili	kahve otu (Ar.+T.)
kaba ot	kadın inciri (T.+Far.)	kaju cevizi ağacı (İng.+Ar.+T.)
kaba pınar (T.+<?)	kadınbudu	kak otu
kaba yaprâ	kadındüğmesi	kakao ağacı (Fr.+T.)
kaba yonca	kadınörsü (T.+<?)	kakule meyvesi (Ar.+Far.)
kabaağaç	kadıngöbeği	kalabak otu (<?+T.)
Kababağ bademi (Öİ+Far.)	kadınörekesi (T.+<?)	kalabar baklası (<?+Ar.)
kabak ağacı	kadınparmağı-	kalafat dikeni-kalavat diken (Rum.+T.)
kabak çiçeği	kadıparmağı-	kalay otu
kabak gülü (T.+Far.)	kadınbarmâ-	kalb çiriş otu (Ar.+Far.+T.)
kabak otu	kadınparmak	kalb dolama otu (Ar.+T.+T.)
kabakarmudu (T.+Far.)	kadıntuzluğu –[hatun] tuzluğu- kadın tuzluğu-	kalb turpu (Ar.+Far.)
kabakızıl	[hatun]tuzluğu-kadun tuzluğu-kadın duzluğu-	kaldırak dikeni (<?+T.)
kabakulak	kadun tuzluğu-kadun tuzluğu	kalegezen (Ar.+T.)
kabakulak ağusu	kadıntuzluğu kantorbaşı (T.+T.+<?+T.)	kalem jengar (Ar.+Far.)
kabakulak mantarı (T.+T.+Rum.)	kadife çiçeği (Ar.+T.)	kalem kaktüs (Ar.+Fr.)
kabakulak otu	kadife horoz ibiği (Ar.+Far.+T.)	kalem şeker (Ar.+Far.)
kabalak otu	kadife otu (Ar.+T.)	kalın sap armudu (T.+T.+Far.)
kabaldızdiken	kafasüpürgesi	Kalifornia haşhaşı (Öİ+Ar.)
[kabayıldızdiken]	kafes otu-kafesotu (Ar.+T.)	kalisar çiçeği (<?+T.)
kabarcık otu-	kafir limonu (Ar.+Rum.)	kalkan ağacı
kabarcıkotu	kafir zambağı (Ar.+Ar.)	kalkan dikeni
kabasaba	kafırşacı (Ar.+T.)	kalkan otu
kabatepek (T.+<?)	Kafkas ihlamuru (Öİ+ Rum.)	kalkanlı baldırıkara
Kabe fesleğeni (Öİ+Rum.)	Kafkas kedinanesi (Öİ+T.+Ar.)	kalkgit çiçeği
Kâbe kekiği (Öİ+T.)	Kafkas şifaotu (Öİ+Ar.+T.)	kalkgit-kalk git
Kabe lalesi (Öİ+Far.)	kâfur ağacı (Ar.+T.)	kalkıyan-kalkıyan otu (<?+T.)
Kabe samanı (Öİ+T.)	kafur otu-kafuri otu (Ar.+T.)	Kalmuk çayı (Öİ+Çin.)
Kâbe süpürgesi-	kâğıt ağacı (Far.+T.)	kalp çiçeği (Ar.+T.)
Kabesüpürgesi (Öİ+T.)	kağıt çalısı (Far.+T.)	kalp kalbe karşı-
kabili helile (<?+Far.)	kağıt çiçeği (Far.+T.)	kalpkalbekarşı (Ar.+Ar.+T.)
kabran armudu (<?+Far.)		kalp otu (Ar.+T.)
kabuklu kavun		kalpak otu
kad hindi (<?+Öİ)		
kadeh çiçeği (Ar.+T.)		
kadeh-i Meryem (Ar.+Öİ)		
kadı ağacı (Ar.+T.)		

kalya otu (Ar.)	kandil sakızı (Ar.+T.)	kaplankuyruğu-kaplan
kamaniça otu (<?+T.)	kandilkökü (Ar.+T.)	kuyruğu
kambak buğday (<?+T.)	kandilli çay (Ar.+Çin.)	kaplanpençesi (T.+Far.)
kambil-kambel-kambel	kandilli çiçek (Ar.+T.)	kaplık otu (<?+T.)
[otu]-kambil [otu]	kandilyaprağı (Ar.+T.)	kaplumbağa keleş -
(<?+T.)	kandindiren	kaplıngaba keleş
-kamış [otu]	kangal dikenini (<?+T.)	kaplumbağa otu
kampana çiçeği (İt.+T.)	kangran otu (<?+T.)	kaplumbağaboncuğu
kan ağacı-kanağacı	kangren otu (Fr.+T.)	kaplumbağagerdanı
kan çiçeği	kan-ı hindi (T.+Öİ)	(T.+Far.)
kan damla otu	kankurutan-kan kurudan	kapok ağacı (<?+T.)
kan dikenini	kanlı yürek	kar ağacı-karağaç
kan eriği	kanlıca mantarı	kar ardıcı
kan karpuzu (T.+Far.)	(T.+Rum.)	kar çiçeği
kan otu	kanlıpınar	kar dikenini-kardikenini
kan portakalı (T.+Fr.)	kanluca ot	kar geveni
kana çiçeği (<?+T.)	kannık sakızı (<?+T.)	kar topu
Kanada kavağı (Ö.İ+T.)	kanser otu (Fr.+T.)	kara ağz
Kanada şifa otu	kantalup kavunu	kara ağ
(Öİ+Ar.+T.)	(İng.+T.)	kara alıç (T.+Far.)
kanağısı	kantar armudu	kara amesken (T.+Yun.)
kanarion ağacı (<?)	(Ar.+Far.)	kara armut (T.+Far.)
kanarya çiçeği (İsp.+T.)	kantar kabağı (Ar.+T.)	kara as (T.+Ar.)
kanarya gülü (İsp.+Far.)	kantar otu (Ar.+T.)	kara aş
kanarya otu (İsp.+T.)	kantariye otu (Ar.+T.)	kara ayrığı
kanarya sarmaşığı	kantaron çiçeği-kanter	kara azgan
(İsp.+T.)	çiçeği (Rum.+T.)	kara babadiya
kanatlı her dem taze	kantaron otu -kantıran	(T.+Yun.)
(T.+Far.+T.+Far.)	otu-kantaron otu	kara bakla (T.+Ar.)
kanavcı otu-kan avcı	(Rum.+T.)	kara baldırıkara
otu (<?+T.)	kantartopu (Ar.+T.)	kara ban (T.+Ar.)
kanbel- kanbel otu	kantepen	kara başlu
(<?+T.)	kantiyane (<?)	kara bazı
kanbil- kanbil otu	kantorbası	kara bındık (T.+Ar.)
(<?+T.)	kanyaş otu	kara bit otu
kanburuyan	kanyaş-kanyaşı-kaynaşı	kara boru çiçeği
kancık kova	kapaklı ot	kara böğürtlen- kara
kançal- kan çal	kapaklıca armudu	börtlen
kandamlası	(T.+Far.)	kara börklü
kandaş dikenini	-kapçık [otu]	kara cadvar (T.+Ar.)
kandıra ağacı (Lat.+T.)	kaplan çiçeği	kara ceviz (T.+Ar.)
kandıra otu-kandıra	kaplan elçesi (T.+<?)	kara çalba (T.+Yun.)
(Lat.+T.)	kaplan otu	kara çaltık-kara çaltı(k)
kandil ağacı (Ar.+T.)	kaplan postu-	(T.+<?)
kandil çayı (Ar.+Çin.)	kaplanpostu (T.+Far.)	kara çavuş
kandil çiçeği-	kaplan zambağı	kara çay (T.+Çin.)
kandilçiçeği (Ar.+T.)	(T.+Ar.)	kara çitir
kandil otu (Ar.+T.)	kaplanboğan	kara çitlik

kara çilek	kara kabak	kara silcan-kara silcan
kara çovan	kara kafes (T.+Ar.)	(T.+<?)
kara çöğür	kara kafes otu	kara sirken
kara çöpleme	(T.+Ar.+T.)	kara soğan
kara çörek-kara çörek	kara kangal (T.+<?)	kara söğüt
[otu]	kara kantaryon	kara süpürge
kara davulgu-kara dolgu	(T.+Yun.)	kara sütlük
(T.+<?)	kara kavun	kara şabla-kara şalva-
kara derme	kara kazancık	kara şapla (T.+<?)
kara duğ (T.+<?)	kara kazıyak (<?)	kara tatula (T.+Fr.)
kara elma	kara kekik	kara topalak
kara encir (T.+Far.)	kara keme- karakeme	kara toz ağacı
kara erik-kara erük	kara kenker (T.+Far.)	kara turp- karaturp
kara fiğ- kara fik	kara kimyon (T.+Ar.)	(T.+Far.)
(T.+Rum.)	kara koçlama mantarı	kara tut (T.+Far.)
kara gelincik	(T.+T.+Rum.)	kara tut ağacı
kara geven	kara kuruğu-karakoruğu	(T.+Far.+T.)
kara geviç (T.+<?)	kara koz (T.+Far.)	kara ürük
kara göndürme-kara	kara kök-karakök	kara üzüm
göğündürme-kara	kara kurbağı otu	kara yandırak (T.+<?)
göyündürme	kara kuşburnu	kara yaprak
kara günlük- kara	kara küncü (T.+Far.)	kara yaprak inciri
günlük [ağacı]-kara	kara labada (T.+Rum.)	(T.+T.+Far.)
günnük [ağacı]	kara lahana (T.+Rum.)	kara yavşan
kara günlük yağı	kara lop incir	kara yemiş ağacı-
kara harbak (T.+Ar.)	(T.+T.+Far.)	karayemiş ağacı
kara hardal (T.+Ar.)	kara madımak	kara yemiş-karayemiş
kara harif (T.+<?)	(T.+Erm.)	kara yer pırasası
kara Hasan çayı	kara mancar-kara	(T.+T.+Rum.)
(T.Öİ+Çin.)	mama-kara manca-	kara yonca
kara Hasan otu	karamanca (T.+<?)	kara yosunu
(T.+Öİ+T.)	kara mantar (T.+Rum.)	karaağaç-kara ağaç
kara haşhaş (T.+Ar.)	kara mersin (T.+Rum.)	karaağır
kara helile-karahelile-	kara meşe (T.+Far.)	karaan-karaan çalısı
karahalile (T.+Far.)	kara mürver (T.+Far.)	karaardıç-kara ardıç-
kara Hind kamışı	kara nane (T.+Ar.)	kara arduc-kara ardıcı
(T.+Öİ+T.)	kara nohut (T.+Far.)	(T.+Far.)
kara hindiba kökü	kara ot	karaaslanı-kara aslanı
(T.+Ar.+T.)	kara pancar	karaasma-kara asma
kara hindiba otu	kara pazı-karapazı	karaavlık-karaavluk
(T.+Ar.+T.)	kara pelin (T.+Rum.)	karaba(r)dacık
kara hindiba-	kara pelin otu	karababa
karahindiba (T.+Ar.)	(T.+Rum.+T.)	karabacak
kara hurma-karahurma	kara piren (T.+Yun.)	karabacak otu
(T.+Far.)	kara sakız otu	Karabağ bademi
kara ısırgan	kara sakız-karasakız	(Öİ+Far.)
kara incir (T.+Far.)	kara selvi (T.+Far.)	Karabağ kişkişi (Öİ+<?)
kara iskorçına (T.+İt.)		karabaldır otu

karabaldırcan (T.+Far.)	karadalak armudu (T.+T.+Far.)	karakılçık
karabaldır-kara baldır-	Karadeniz pelini (Öİ+Rum.)	karakıllı
karabaldur	karadiken-kara diken	karakıllı
karabaş	karadut ağacı (T.+Far.+T.)	karakına (T.+Ar.)
karabaş çiçeği	karadut-kara tut (T.+Far.)	karakıyah-karakıyah
karabaş kekik-karabaş	karafatma (T.+Öİ)	karakız mantarı (T.+T.+Rum.)
kekiği	karagavruk	karakovuk
karabaş lavanta çiçeği (T.+T.+İt.+T.)	karagevrek-kara gevrek	karakoyunteği (T.+T.+<?)
karabaş otu	karagovuk	karakulak
karabaşak-kara başak	Karagöl buğdayı (Öİ+T.)	karakulak mantarı (T.+T.+Rum.)
karabaşlı	karagöz	karakurbağa otu
karabiber ağacı (T.+Rum.+T.)	karagöz lalesi (T.+T.+Far.)	karakurut
karabiber-kara biber (T.+Rum.)	karagöz mançarı (T.+T.+<?)	karakuş mantarı (T.+T.+Rum.)
karaboğaz	karagöz otu	karalahana-kara lahana (T.+Rum.)
karabuğday-kara	karagülle	karamama
buğday	karagürgen-kara gürgen	Karaman kardikeni (Öİ+T.+T.)
karabuhur-kara buhur (T.+Ar.)	karağan çalısı (Moğ.+T.)	Karaman kimyonu (Öİ+Ar.)
karabulgar (T.+Öİ)	karağan çiçeği-karagan çiçeği (Moğ.+T.)	Karaman otu (Öİ+T.)
karaburcu	karahan	karambol ağacı (Fr.+T.)
karaburçak-kara burçak	karahavut (T.+<?)	karamık çalısı
karaburun	karahülün (T.+Far.)	karamiş maturçalı (T.+<?)
karabüzgül	karakabarcık	karamoru (T.+Erm.)
karaca ağaç	karakabuk-kara kabuk	karamuk ağacı
karaca darı-karaca darısı	karakafes (T.+Ar.)	karamuk çiçeği
karaca erik	karakala fasulyası (T.+<?+Rum.)	karamuk diken
karaca kovuk-	karakan	karamuk otu
karacakovuk	karakan çalısı	karanfil ağacı
karaca occanı-	karakatran otu (T.+Ar.+T.)	karanfil biberi (Ar.+Rum.)
karacaoccanı (T.+<?)	karakavak-kara kavıt-	karanfil çayı (Ar.+Çin.)
karaca ot-karaca otu-	kara kavuk	karanfil çiçeği (Ar.+T.)
karaca otcık-karacaot	karakavlak-karakavluk-	karanfil elması (Ar.+T.)
karaca üzüm	karakavruk-karakavuk-	karanfil kökü (Ar.+T.)
Karacaoğlan mantarı-	karakavıt	karanfil otu (Ar.+T.)
Karacaoğlan (Öİ+Rum.)	karakavza-kara kavza (T.+Ar.)	karanfil yarpuzu-
karaçalı diken-kara çalı	karakayın	karanful yarpuzu (Ar.+T.)
dikeni	karakazancık	karanfilbaş tütün (Ar.+T.+T.)
karaçalı-kara çalı-kara		karantı diken
çalıtı		
karaçam-kara çam		
karaçayır		
karaçekme		
karaçön (T.+<?)		
karadal		

- karantı dikenini	kargagözü-karga gözü	kartanesi çiçeği
karaoğlan	kargaibiği-karga ibiği	(T.+Far.+T.)
karapa ağacı (<?+T.)	kargaiğnesi	kartopu
karaparmak	kargayaşmağı-	karulaotu (<?+T.)
karasergi	kargayamşağı	Karun otu (Öİ+T.)
karasirke (T.+Far.)	kargayüreği-kargayürek	kasık otu
karatavuk	kargı kamışı-kargu	Kasım çiçeği (Öİ+T.)
karatombalak	kamış-karku kamışı	kasımpatı (<?+T.)
karayandık-karayantak-	kargı otu	kasnak meşesi (T.+Far.)
kara yandık- kara	kargıdalı	kasnı otu (Ar.+T.)
yantak	karıgezdireni	Kastamonu sarımsağı
karaza dikenini (<?+T.)	karın ağrısı otu	(Öİ+T.)
karcık üzümü	karın geçürür ot	kaşık otu
kardelen	karınca armudu	kaşıkçalan
kardeşkanı ağacı	(T.+Far.)	kaşıntı otu
kardeşkanı-kardaşkanı-	karınca otu	kaşmir anber çiçeği
kardeşkanı-kardaşkanı	karıncaayağı	(Fr.+Ar.+T.)
kardeşkanası (T.+Ar.)	karıncakavağı otu	kaşu akasyası (<?+Fr.)
kardinal çiçeği (Fr.+T.)	karındaş ağacı	kataf belesen ağacı
karga baldırıkara	karındaşkanı	(<?+Far.+T.)
karga bostanı (T.+Far.)	karıngeveni-karın	-katalpa ağacı (Fr.+T.)
karga büken ağacı	geveni	katı gözlük otu
karga cevizi (T.+Ar.)	karıyaşı	katır çiçeği
karga düleği-karga	karides çiçeği	katır çiçeği ağacı
düvleği-karga düğleği-	(Rum.+T.)	katır çiğdemi
karga döleği-karga	karkazayağı-karkaz	katır hindi (T.+<?)
düveleği-kargadüleği-	ayağı (<?+T.)	katır kestanesi
karga düğleği	karlanguç otu	(T.+Rum.)
karga kavunu	karlı çay-karlık çayı	katırazığı
karga keleği	(T.+Çin.)	katırbaşı
karga kozağı	karna batmaz	katırboncuğu-katır
karga otu	karnabahar (Rum.+Far.)	boncuğu
karga pırasası	karnıkara	katırcı kuzukulağı
(T.+Rum.)	karnıyarık otu	katırdaşığı-katırtaşığı-
karga sabunu-	karnıyarık tohumu	katırdaşyağı
kargasabunu (T.+Ar.)	(T.+T.+Far.)	katırkulağı-katırgulağı
karga sarımsağı	karnıyarık-karnı yarık-	katırkuyruğu otu
karga soğanı	karnı yarık	katırkuyruğu-katır
karga sümbülü (T.+Far.)	karpuz armudu	kuyruğu
karga üzümü	(Far.+Far.)	katırnalı (T.+Ar.)
kargaayağı-karga ayağı	karpuz elması (Far.+T.)	katırtırnağı-katır tırnağı
kargabağırsağı	kartal ağacı	katkatı gül (T.+T.+Far.)
kargabardağı	kartal eğreltisi-	katkatı nergis
kargaböreği	kartaleğreltisi	(T.+T.+Far.)
kargaburnu	kartallı eğrelti otu	katmer zerrin kadeh
kargabüken	kartalpençesi (T.+Far.)	çiçeği (T.+Far.+Ar.+T.)
kargadelen	kartaltüyü	katmerli badem
kargadıdağı		(T.+Far.)

katmerli begonya (T.+Fr.)	kaya marulu (T.+Rum.)	kaz otu
katrak ağacı (<?+T.)	kaya meşesi (T.+Far.)	kaz teresi (T.+Far.)
katran ağacı (Ar.+T.)	kaya otu	kazandelen
katran ardıcı (Ar.+T.)	kaya sarımsağı-kaya	kazankarası
katran çamı (Ar.+T.)	sarmısağı	kazankulpu (T.+Rum.)
katran çiçeği (Ar.+T.)	kaya sarmaşığı	kazayağı kökü
katran köpüğü-	kaya sümbülü (T.+Far.)	kazayağı-kaz ayağı-
katranköpüğü (Ar.+T.)	kaya teresi	kazayak-kazıyak
katran otu (Ar.+T.)	kaya üzümü	kazbacağı
katran yoncası (Ar.+T.)	kaya yarpuzu	kazbağısı (T.+Far.)
katranalacası (Ar.+T.)	-kayacak ağacı	kazbudu
katrancı (Ar.+T.)	kayagölgesi	Kazdağı çayı (Öİ+Çin.)
katrancık (Ar.+T.)	kayagölgesi ağacı	Kazdağı köknarı-
kauçuk ağacı-kavçuk	kayakınası-kaya kınası	Kazdağı göknarı
ağacı (Fr.+T.)	(T.+Ar.)	(Öİ+Rum.)
kauçuk çiçeği (Fr.+T.)	kayapüt ağacı (<?+T.)	Kazdağı meşesi
kauri çamı (İng.+T.)	kayayağı	(Öİ+Far.)
kav diken	kaygana çiçeği	kazgagası
kav mantarı (T.+Rum.)	(Far.+T.)	kazıyemiş-kazık yemiş
kava biberi (İng.+Rum.)	kayı soğan	kazkazayağı (<?+T.)
kavak ağacı	kayık çiçeği	kazmaç kaz
kavak elması	kayikkıran	kazparmak otu
kavak gülü (T.+Far.)	kayın ağacı	kazyağı-kaz yağı
kavak inciri (T.+Far.)	kayın mantarı	keber çalısı (Ar.+T.)
kavan ot (<?+T.)	(T.+Rum.)	keber diken
kavan ot çiçeği	kayındili	(Ar.+Rum.)
(<?+T.+T.)	kayısı ağacı-kaysı ağacı	kebere kökü (Ar.+T.)
kavbaşı	(Far.+T.)	kebere otu-kebre otu
kavgalaz diken (<?+T.)	kayısı çiçeği (Far.+T.)	(Ar.+T.)
kavun ağacı	kayısı narı (Far.+Far.)	kebuter otu (Far.+T.)
kavun armudu (T.+Far.)	kayışkırın kökü	keçe otu
kavun elması	kayışkırın mantarı	keçeli ot
kavun fidanı (T.+Rum.)	(T.+T.+Rum.)	keçi alıcı (T.+Far.)
kavur otu	kayışkırın otu	keçi çağlası
kavurt otu	kayışkırın-kayış kıran	keçi geveni
kay otu	kayışkoparan	keçi kirazı (T.+Rum.)
kaya andız otu	kayısı üzüm (Far.+T.)	keçi kömüreni-keçi
kaya çekemi	kaymak ağacı	körmeni
kaya eğreltisi	kaymak çiçeği	keçi lahanası (T.+Rum.)
kaya elması	kaymak otu	keçi mantarı (T.+Rum.)
kaya ihlamuru	kaynanadili kaktüsü	keçi marulu (T.+Rum.)
(T.+Rum.)	(T.+T.+Fr.)	keçi mayasıl otu
kaya karanfili (T.+Ar.)	kaynanadili-kaynadili	(T.+Ar.+T.)
kaya kekiği	kaynanayumruğu	keçi otu
kaya kuruğu-	kaypak mantar	keçi söğüdü
kayakoruğu	(T.+Rum.)	keçi söğüt ağacı
kaya lifi (T.+Ar.)	kayrak çakşırı	keçi yemişi
	kayrak çayı (T.+Çin.)	keçiyayağı-keçi ayağı

keçibiciği-keçibiciği
keçiboğan
keçiboyuzu ağacı-keçi
boynuzu ağacı
keçiboyuzu-keçi
boynuzu
keçieğirtmeci-keçi
eğirtmeci (T.+<?)
keçiemceği- keçi
emceği
keçigevişi-keçiebişi
keçigüvesi
keçik otu
keçikulağı
keçimemesi-keçi
memesi
keçisakalı- keçi sakalı
keçisakalı mantarı
(T.+T.+Rum.)
keçisedef otu- keçi
sedef otu (T.+Ar.+T.)
keçisedefi-keçi sedefi
(T.+Ar.)
keçitaşağı
keçitırnağı-keçi tırnağı
kedi başı
kedi çıtlığı
kedi dutu (T.+Far.)
kedi eriği
kedi kangalı (T.+<?)
kedi nanesi (T.+Ar.)
kedi otu
kedi turpu (T.+Far.)
kedi üzümü
kediyağı-kedi ayağı
kediayası
kedibağırsağı-
kedibarsağı
kedibaş-kedibaşı
kedibıyığı
kedibiciği-kedicibiği
kediboncuğu
kedicırnağı-kedıçırnağı-
kediçınağı
kediçomağı
kendidili
kedigötü
kedigözü

kediiskelesi (T.+İt.)
kedikınası (T.+Ar.)
kedikulağı
kedikuyruğu
kedimerdiveni (T.+Far.)
kedipençesi (T.+Far.)
kedipisi
keditaşağı-kedi taşağı
keditırnağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
keditırnağı-kedidırna-
kedi tırnağı
kediyağı
kediüzü
Kefe kimyonu (Öİ+Ar.)
Kefe lalesi (Öİ+Far.)
keg elması-keğ elması
(<?+T.)
kek otu
kekik çayı (T.+Çin.)
kekik otu-kekük otu
kekikboğan
kekiksaçı
keklik buğdayı
keklik çiğdemi
keklik otu-keklik
keklik susamı (T.+Ar.)
keklik üzümü
keklikganağı
keklikgözü-keklik gözü
kel armut (T.+Far.)
kel bambal (T.+<?)
kel çığ
kel kefen (T.+Ar.)
kel lale (T.+Far.)
kel nergis (T.+Far.)
kel otu
kel papatya (T.+Rum.)
kel turp (T.+Far.)
kel zeytin (T.+Ar.)
kelbaş
kelçiçeği-kelçiçek
kele türbüsü (<?)
kelebek ağacı
kelebek çalısı
kelebek çiçeği
kelebek mancarı
(T.+<?)

kelebek otu
kelebek sarmaşığı
kelek otu
kelemlı otu (Far.+T.)
keler ayağı
keler diken
kelerkuyruğu-keler
kuyruğu
kelkaş (Far.+T.)
kelkız çiçeği
(Far.+T.+T.)
kelleliot (Far.+T.)
kellinar (Far.+Far.)
keloğlan çiçeği
(Far.+T.+T.)
keloğlan kırçan
(Far.+T.+<?)
kelpeşir armudu
(<?+Far.)
kelse otu (<?+T.)
kembel otu (<?+T.)
kemçük armut (<?+Far.)
keme dikenı (Ar.+T.)
keme mantarı
(Ar.+Rum.)
Kemer patlıcanı
(Öİ+Far.)
kendi biten
kendir armudu (T.+Far.)
kendir palmyesi
(T.+Fr.)
-kendir otu
kene ağacı
kene otu-
kene tohumu (T.+Far.)
kenebörülcesi
kenevir defnesi
(Yun.+Rum.)
kenevir mozu
(Yun.+<?)
kenevir otu (Yun.+T.)
kenger dikenı (Far.+T.)
kenger kahvesi
(Far.+Ar.)
kenger otu (Far.+T.)
kenger sakızı (Far.+T.)
kengerhan (Far.+<?)
kengi otu (Far.+T.)

kepek elması	kıl çirişi-kıl çiriş-kılcan	kır gülü (T.+Far.)
kepekli elma	çirişi (T.+Far.)	kır iğdesi
kepir otu (<?+T.)	kıl otu	kır karanfil (T.+Ar.)
kepir yavşanı (<?+T.)	kılcan ot	kır kekiği
kerem otu (<?+T.)	kılçık diken	kır lalesi (T.+Far.)
keremdane (<?+Far.)	kılçık kekiği	kır menekşesi (T.+Far.)
kereviz otu (Far.)	kılçık otu	kır nanesi (T.+Ar.)
kereya lalesi (<?+Far.)	kılçıklı ot	kır papatyası (T.+Rum.)
kermes meşesi	kılçiksız arpa	kır pazısı
(Fr.+Far.)	kılıç çiçeği	kır pelini (T.+Rum.)
kerpeyıldızı (<?+T.)	kılıç fasulyası	kır sakızı
kertenkele kuyruğu-	(T.+Rum.)	kır soğanı
kertenkelekuyruğu	kılıç kekiği	kır yasemini (T.+Far.)
kertenkelegözü	kılıç otu	kır yemliği
kervanotu-kervan otu	kılıçarpa	kır yoncası
(Far.+T.)	kılıçkını mantarı	kıraç süseni (T.+Ar.)
kese çiçeği (Far.+T.)	(T.+T.+Rum.)	kıraç yoncası-kırbaç
kesek mantarı	kılır otu-kılır otu	yoncası
(T.+Rum.)	(<?+T.)	kıral eğreltisi (<?+T.)
kesik otu-keskin ot	kıl kıl	kıral otu (<?+T.)
kesme ağacı	kıl kirişi	kırboncuk
kestane ağacı (Yun.+T.)	kıl kuyruk	kırçıyan
kestane kabağı	kıllı ayak otu	kırçkırç otu
(Yun.+T.)	kıllı kozak	kırgın otu
kestane turpu	kıllı yemlik	kırk budak
(Yun.+Far.)	kıllıkaranfil (T.+Ar.)	kırk günlük
keşirlik otu (Far.+T.)	kıltır ağacı (<?+T.)	Kırkağaç kavunu
keşiş kalpağı (Far.+T.)	kına ağacı (Ar.+T.)	(Öİ+T.)
keşiş otu-keşiş otu	kına çiçeği (Ar.+T.)	kırkanahtar (T.+Rum.)
keşişbaşı	kına dikeni (Ar.+T.)	kırkbaş
keşişyemez armudu-	kına otu (Ar.+T.)	kırkbaş dikeni
keşişyemez armudu	kınaağısı-kınaağusu	kırkbaş göğündürme
(Far.+T.+Far.)	(Ar.+T.)	kırkbaş otu
keşkeş çiçeği (Far.+T.)	kınakına ağacı (İsp.+T.)	kırkbatıran
keşmir camgüzeli	kınalı bamyı (Ar.+Ar.)	kırkboğum-kırk boğum-
(<?+T.+T.)	kınalı yapıncak (Ar.+T.)	kırkboğum otu
keteğen dikeni (<?+T.)	kınalıparmak	kırkdamar otu
keten armudu (Ar.+Far.)	kındıra otu	kırkdilim-kırkdilim otu
keten çiçeği (Ar.+T.)	kingıra otu (<?+T.)	kırkgöz otu
keten otu (Ar.+T.)	kınnap otu (Ar.+T.)	kırkısırak
keten tohumu (Ar.+Far.)	Kıpti baklası (Öİ+Ar.)	kırkkanat
ketengömleği (Ar.+T.)	kır bostanı (T.+Far.)	kırkkilit- kırk kilit-
ketenköynek	kır çayı (T.+Çin.)	kırkkilit otu-kırk kilit
keyiflice ot (Ar.+T.)	kır çiçeği	otu
Kıbrıs akasyası (Öİ+Fr.)	kır çileği	kırkma kamış
Kıbtı bakla (Öİ+Ar.)	kır çörek otu	kırkpınar otu
kıçkır otu (<?+T.)	kır darısı	kırksinir-kırksinir otu
kıl çiçek	kır elması	

kırlangıç otu-
kırlangıçotu
kırlangıçkuyruğu
kırmız meşesi
(Ar.+Far.)
kırmızı Afrika lalesi
(Ar.+Öİ+Far.)
kırmızı ağaç (Ar.+T.)
kırmızı akasya (Ar.+Fr.)
kırmızı akçaağaç
(Ar.+T.+T.)
kırmızı alıç (Ar.+Far.)
kırmızı ayı üzümü
(Ar.+T.+T.)
kırmızı bacaklı (Ar.+T.)
kırmızı baldırıkara
(Ar.+T.+T.)
kırmızı ballıbaba
(Ar.+T.+T.)
kırmızı behmen
(Ar.+Ar.)
kırmızı biber-
kırmızıbiber
(Ar.+Rum.)
kırmızı boynuzgelincik
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çam ağacı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çayır otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çiçekli kırlangıç
otu (Ar.+T.+T.+T.)
kırmızı çobandeğneği
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı darı (Ar.+T.)
kırmızı elma (Ar.+T.)
kırmızı erük (Ar.+T.)
kırmızı Frenk gülü
(Ar.+Öİ+Far.)
kırmızı Frenk üzümü
(Ar.+Öİ+T.)
kırmızı gevrek (Ar.+T.)
kırmızı guddeme çiçeği-
kırmızı guddeme-
kırmızı kudama çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı gül-kırmızı gül
(Ar.+Far.)

kırmızı hevhulma
(Ar.+<?)
kırmızı Hind armudu
ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.)
kırmızı Hind keberi
(Ar.+Öİ+Ar.)
kırmızı ıhlamur
(Ar.+Rum.)
kırmızı ısırğan otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı iğne kaktüsü
(Ar.+T.+Fr.)
kırmızı incir ağacı
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı inek buğdayı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı isfendan ağacı
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı kadife çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı kantaron otu
(Ar.+Yun.+T.)
kırmızı kantaron-
kırmızı kantaryon
(Ar.+Yun.)
kırmızı kedi otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı kınakına ağacı
(Ar.+İsp.+T.)
kırmızı kızılçık (Ar.+T.)
kırmızı kök (Ar.+T.)
kırmızı kuduz otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı lahana-
kırmızilahana
(Ar.+Rum.)
kırmızı leblebi çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı mantar
(Ar.+Rum.)
kırmızı meyveli ayı
üzümü
(Ar.+Far.+T.+T.)
kırmızı mızrak çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı muşmula ağacı
(Ar.+Rum.+T.)
kırmızı nane (Ar.+Ar.)

kırmızı pamukluk
(Ar.+Far.)
kırmızı pancar (Ar.+T.)
kırmızı sandal ağacı
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı sığır dili-kırmızı
sığırdili (Ar.+Ar.+T.)
kırmızı sığır kulağı
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı soğan (Ar.+T.)
kırmızı turp-kırmızıturp
(Ar.+Far.)
kırmızı üzerlik (Ar.+T.)
kırmızı yer mantarı
(Ar.+T.+Rum.)
kırmızı yılan soğanı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı yonca (Ar.+T.)
kırmızı zambak-kırmızı
zanbak (Ar.+Ar.)
kırmızıboya ağacı
(Ar.+T.+T.)
kırmızıdipli (Ar.+T.)
kırmızımahmuz çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kirsüpürgesi
kirt kirt
kirturşusu (T.+Far.)
kısa ayaklı
kısa ebemgümeçi
kısa meşe (T.+Far.)
kısa yapraklı çam fıstık
ağacı
(T.+T.+T.+Ar.+T.)
kısamahmut-
kısacamahmut-
kısamahmutçuk-
kısamahmut otu-
kısacikmahmut otu
(T.+Öİ+T.)
kısmet ağacı (Ar.+T.)
kısakkuyruğu
kış boynuz otu
kış çiçeği
kış inciri (T.+Far.)
kış kabağı
kış kekiği
kış kolu

kış mantarı (T.+Rum.)	kızıl çaltı	kızılağaç-kızıl ağaç
kış ortancası (T.+Rum.)	kızıl çam	kızılak
kış sümbülü (T.+Far.)	kızıl çam ağacı	kızılacak
kış üzümü	kızıl çıtır	kızılburun
kış zerreni (T.+Far.)	kızıl çöğür	kızılca buğday
kışarmudu (T.+Far.)	kızıl çördük (T.+<?)	kızılca çöğür
kışelması	kızıl diken	kızılca dişi
kışgözü	kızıl elma	kızılca sütleğen
kışkış	kızıl encir (T.+Far.)	kızılca dişi
kışla dikeni	kızıl enik-kızıl enik	kızılca dişi
kıtırçalı	kızıl eruk	kızılca dişi
kıvırcık baldırıkara	kızıl fencerni (T.+<?)	kızılca dişi
kıvırcık hurma ağacı (T.+Far.+T.)	kızıl göz dikeni-kızıl göz dikeni-kızıl göz dikeni	kızılca dişi
kıvırcık lahana (T.+Rum.)	kızıl gül (T.+Far.)	kızılca dişi
kıvırcık marul (T.+Rum.)	kızıl haşhaş (T.+Ar.)	kızılca dişi
kıvırcık nane (T.+Ar.)	kızıl kantaron-	kızılca dişi
kıvırcık salata (T.+İt.)	kızıl kantaron (T.+Yun.)	kızılca dişi
kıvırcık kıvrık	kızıl kavun	kızılca dişi
kıvrak buğday	kızıl kaytarma	kızılca dişi
kıvrak darı	kızıl kişnic-kızıl kişic (T.+Far.)	kızılca dişi
kıvrık yapraklı	kızıl kök-kızıl kök	kızılca dişi
sığırkuyruğu	kızıl kurt-kızıl kurt	kızılca dişi
kıyı otu	kızıl mantar (T.+Rum.)	kızılca dişi
kıyık elması	kızıl meşe (T.+Far.)	kızılca dişi
kız dikeni	kızıl ot-kızıl ot	kızılca dişi
kız elması	kızıl pancar	kızılca dişi
kız kamışı	kızıl pınar-kızıl pınar-	kızılca dişi
kız oğlan aşısı	kızılca pınar (T.+<?)	kızılca dişi
kız oğlan sütü	kızıl sandal (T.+Ar.)	kızılca dişi
kız otu	kızıl sarmaşık	kızılca dişi
kız portakalı (T.+Fr.)	kızıl soğan	kızılca dişi
kızamuk dikeni	kızıl söğüt-kızıl söğüt	kızılca dişi
kızgın otu-kızgın otu	kızıl su yosunları	kızılca dişi
kızgözü	kızıl sumak (T.+Ar.)	kızılca dişi
kızgüzeli	kızıl süsen-kızıl süsen (T.+Ar.)	kızılca dişi
kızhanım	kızıl şeker-kızıl şeker (T.+Far.)	kızılca dişi
kızıl alıç (T.+Far.)	kızıl temri-kızıl temr (T.+Ar.)	kızılca dişi
kızıl ardıç	kızıl tüderi-kızıl tüderi (T.+Far.)	kızılca dişi
kızıl armut (T.+Far.)	kızıl üzüm	kızılca dişi
kızıl behmen (T.+Ar.)	kızıl varatika (T.+<?)	kızılca dişi
kızıl birinc (T.+Far.)	kızıl yaprak-kızıl yaprak	kızılca dişi
kızıl boya-kızıl boya	kızıl yonca	kızılca dişi
kızıl buğday		
kızıl buye (T.+<?)		
kızıl çalba (T.+Yun.)		

kirgiç-kirgiç ağı-kirgiç ağusu (<?+T.)	kocakavkas (T.+<?)	kokulu Frenk mağdanosu (T.+Öİ+Rum.)
kiriş otu	kocakulak ağusu	kokulu ince çiçek
kirli elma	kocalar yemişi	kokulu kartopu
kirlihanım çiçeği	kocaman çiçeği	kokulu kiraz (T.+Yun.)
kirman armudu (<?+Far.)	kocayemiş	kokulu kiraz ağacı (T.+Yun.+T.)
kirpi diken-i-kipri diken-i	koç anuğu (T.+<?)	kokulu menekşe (T.+Far.)
kirpi hıyarı (T.+Far.)	koç mantarı	kokulu nane (T.+Ar.)
kirpi otu	koç otu	kokulu narpis
kirpibaşı	koçboynuzu otu	kokulu nergiz (T.+Far.)
kirt elması (<?+T.)	koçboynuzu-koç boynuzu	kokulu ot
kirtik kiraz (T.+Yun.)	koçkuyruğu	kokulu ölmez çiçek
kirve otu	koçlama mantarı (T.+Rum.)	kokulu pervane çiçeği (T.+Far.+T.)
kişincik otu (<?+T.)	koçtaşağı	kokulu pire otu
kişkiş otu (<?+T.)	kofa otu	kokulu reyhan (T.+Ar.)
kişniş meyvesi (Far.+Far.)	koğan otu	kokulu sarı yonca
kişniş otu (Far.+T.)	koğuş ağacı (<?+T.)	kokulu sumak (T.+Ar.)
kişniş üzümü (Far.+T.)	kohoş kökü (<?+T.)	kokulu süpürge otu
kitre ağacı	koka ağacı (İsp.+T.)	kokulu yapışgan
kitre sant ağacı (T.+<?+T.)	kokak ağaç	kokulu yapışkan otu
kivi asması (İng.+T.)	kokar ağaç	kokulu yasemin (T.+Far.)
Kleopatra çiçeği (Öİ+T.)	kokar ardıç	kokulu yavşan
kobak otu (<?+T.)	kokar bakla (T.+Ar.)	kokulu yoğurtotu
koca ağaç	kokar baldıran	kokulu yonca
koca ağı	kokar çalı	kokulu zater (T.+Ar.)
koca bakla (T.+Ar.)	kokar çarşır (T.+Far.)	kokuluboncuk
koca başı-kocabaş	kokar geven	kol kabağı
koca buğday	kokar ısırgan	kola ağacı (Fr.+T.)
koca ot	kokar ispetan (T.+Far.)	kola cevizi (Fr.+Ar.)
koca yaprak	kokar kamış	kola cevizi ağacı (Fr.+Ar.+T.)
koca yarpuzu-kocalar yarpuzu	kokar ot-kokar otu	kolgan-kolgan diken-i (<?+T.)
koca yemişi	kokar sedef (T.+Ar.)	kolonya çiçeği (İt.+T.)
koca yemiş-kocayemiş	kokar yavşan	kolonya otu (İt.+T.)
kocabaş otu	kokarganak	kolun çedüğü
kocabaş-kocabası	kokarzâde (T.+Far.)	komar gülü (T.+Far.)
kocadepen	kokceviz (T.+Ar.)	komşugezen
kocakarı armudu (T.+T.+Far.)	kokone buğday (Yun.+T.)	konak darısı
kocakarı elması	koku ağacı	konak hurma ağacı (T.+Far.+T.)
kocakarı hurması (T.+T.+Far.)	kokulu aslan otu	konik çam (Fr.+T.)
kocakarı yemişi	kokulu bezelye çiçeği (T.+Rum.+T.)	konik ladin (Fr.+T.)
kocakarığnesi	kokulu çayır otu	
	kokulu defne (T.+Rum.)	
	kokulu filbahar (T.+Far.)	

konsol çiçeği (Fr.+T.)	kozağı ağacı	köpek eriği
Kore göknarı	kozak üzümü	köpek inciri (T.+Far.)
(Öİ+Rum.)	kozalak otu	köpek kavunu
korku otu	kozalaklı tirfil	köpek keleş
Korsika yosunu (Öİ+T.)	(T.+Rum.)	köpek kızılıcığı
koru gözlük otu	kozalı kekik (Far.+T.)	köpek kişgini (T.+<?)
kotan alıcı (T.+Far.)	kozluk çiçeği (Far.+T.)	köpek kuyruğu
kotankıran	kozmos çiçeği (Fr.+T.)	köpek kuzukulağı
kova otu	köçet elması (<?+T.)	köpek lahanası
kovan çiçeği	köfte otu (Far.+T.)	(T.+Rum.)
kovan otu	kök boya-kökboya-	köpek marulu
kovan sepeti (T.+Far.)	kökboyası- kök boyası	(T.+Rum.)
koyun alıcı (T.+Far.)	kök çayı-kökçayı	köpek maydanozu
koyun baklası (T.+Ar.)	(T.+Çin.)	(T.+Rum.)
koyun butrağı	kök çiçeği-kökçiçeği	köpek nanesi (T.+Ar.)
koyun çiçeği	kök enfiye-kökenfiye	köpek otu
koyun dikenli	otu (T.+Ar.+T.)	köpek papatyası
koyun dili	kök karanfil-kökkaranfil	(T.+Rum.)
koyun ekmeği	(T.+Ar.)	köpek sarımsağı
koyun fındık ağacı	kök mantar (T.+Rum.)	köpek sirkeni
(T.+Ar.+T.)	kök marul (T.+Rum.)	köpek soğanı
koyun kekiği	kök sakız	köpek üçgülü
koyun kıran kılıç otu	kökelma	köpek üzümü
koyun mantarı	köklü böyrüce	köpek zencefili (T.+Ar.)
(T.+Rum.)	köklü susan (T.+Ar.)	köpekayası-köpek ayası
koyun otu-koyunotu	köksakızı otu	köpekbaş armudu
koyun sarmaşığı	kökü soğanlı mantar	(T.+T.+Far.)
koyun üçgülü	(T.+T.+Rum.)	köpekboğan-köpek
koyun yavşanı	köle doyuran	boğan
koyuncuk çiçeği	kömeturşusu (<?+Far.)	köpekcevizi (T.+Ar.)
koyundibi	kömür dut-kömür tut	köpek dili-köpek dili-
koyundücüğü (T.+<?)	(T.+Far.)	köpek dili otu
koyunekmeği	kömürcü şıkığı (T.+Ar.)	köpekdişi
koyungöbeği	kömüş dikenli (Far.+T.)	köpekdişi ayrığı
koyungöbeği mantarı	kömüş mancarı	köpekgötü dikenli
(T.+T.+Rum.)	(Far.+<?)	köpekgülü-köpek gülü
koyungözü- koyun gözü	kömüş üçgülü (Far.+T.)	(T.+Far.)
koyungözü salebi	kömüşbuynuzu	köpekgürü
(T.+T.+Ar.)	(Far.+T.)	köpekkulağı
koyunkıran-koyun	kömüşciciği (Far.+T.)	köpeklolosu-
öldüren- koyunöldüren	köpek baş armudu	köpeklolosu
koyunörmece	(T.+T.+Far.)	köpekmantarı
koyunpaçesi (T.+Far.)	köpek bostanı (T.+Far.)	(T.+Rum.)
koyunpıtırağı-	köpek dikenli	köpekmemesi
koyunpıtırağı-koyun	köpek domatesi	köpekmenekşesi-köpek
pıtırağı	(T.+Rum.)	menekşesi (T.+Far.)
koyunyumağı-koyun	köpek ekşikulağı	köpeköldüren
yumağı	köpek elması	köpekpençesi (T.+Far.)

köpeksiyeği-
köpeksiyen-
köpeksiyeni-
köpeksiyen otu
köpektaşağı
köpektırnağı
köpektutağı
köpekzehiri (T.+Far.)
köpük çalısı
köpük elması
köpük otu
köpüren ot-köpürgen
otu
köpürük otu
kör diken
kör geven
kör kenger (T.+Far.)
körek mantarı
(<?+Rum.)
körtiken (Far.+T.)
körük otu
köse buğday-köse
buğdayı (Far.+T.)
köse otu (Far.+T.)
köse tahılı (Far.+Ar.)
kösehalil (Far.+Öİ)
kösesefer (Far.+Öİ)
köseyayılımı-köse
yayılımı (Far.+T.)
köstebek dikenini
köstebek otu
köstek dikenini
köstüköpeği (<?+T.)
köy çayı (Far.+Çin.)
köy mantarı
(Far.+Rum.)
köy otu (Far.+T.)
köy söğüdü (Far.+T.)
köyağı (Far.+T.)
köygöçüren (Far.+T.)
köykaldıran (Far.+T.)
kral eğrelti otu
(Sırp.+T.+T.)
kral eğreltisi (Sırp.+T.)
kral otu (Sırp.+T.)
kralkandili (Sırp.+Ar.)
kraltacı (Sırp.+Ar.)
kud fasulya (<?+Rum.)

kudama-kudama çiçeği
(<?+T.)
kudret helvası (Ar.+Ar.)
kudret narı (Ar.+Far.)
kuduz bacağı
kuduz otu
Kudüs adaçayı
(Öİ+T.+Çin.)
kukas otu (<?+T.)
kukumav otu (<?+T.)
kulak mantarı-
kulakmantarı
kulak otu
kulapa yaprağı
kulinc otı
kulinc otu
kulkas otu (Ar.+T.)
kullapa otu (Far.+T.)
Kulpluca inciri
(Öİ+Far.)
kulugan-kulugan dikenini
(<?+T.)
kulunç otu-kulunc otu
(Ar.+T.)
kum baklası (T.+Ar.)
kum buğday
kum çavdarı
kum elması
kum eriği
kum havucu (T.+Far.)
kum kamışı
kum minesini (T.+Far.)
kum otu
kum sarmaşığı
kum zambağı (T.+Ar.)
kumacı otu-kumacık otu
(<?+T.)
kumarmudu (T.+Far.)
kumdarı-kum darı
kumlu armut (T.+Far.)
kumpir üzümü
(Bulg.+T.)
kumpir-kumpir (Bulg.)
kumral çay (T.+Çin.)
kumsal çamı
kunalıçecek (Ar.+T.)
kunduz ağacı

kunduz ağı-kunduz
avu-kunduztağı-
kunduzavu
kunduz buğday-
kunduzbuğday
kunduz hayası-
kunduzhayesi-
kunduzhayası-kunduz
hayası (T.+Far.)
kunduziye otu (<?+T.)
kunduzkayırı-kunduz
kayırı (T.+<?)
kunduzkökü
kunduztaşağı-kunduz
taşağı
kurabağa nanesi
(<?+Ar.)
kuraz dikenini (<?+T.)
kurbağa çiçeği
kurbağa gözü
kurbağa otu
kurbağa yarpuzu
kurbağa yosunu
kurbağakaşığı
kurbağapisliği
kurbağazehiri-
kurbağazehri-kurbağa
zehiri (T.+Far.)
kurban otu (Ar.+T.)
kurd boğazı
kurd üzümü
kurd yemeğeni ağaç
kurdeşeni otu (<?+T.)
kurdluca ot
kurfa ağacı (<?+T.)
kurfe ağacı (<?+T.)
kurp otu (<?+T.)
kurşun eriği
kurşun otu
kurt ağacı
kurt bağı- kurd bağı
kurt baklası (T.+Ar.)
kurt böğürtleni
kurt çalısı
kurt helvası (T.+Ar.)
kurt mantarı-kurd
mantarı (T.+Rum.)
kurt otu

kurt soğanı
kurt yatağı
kurtağzı
kurtayağı-kurt ayağı
kurtbağa otu
kurtbağı
kurtbağrı-kurt bağı
kurtbaharı (T.+Far.)
kurtboğan
kurtböğreği
kurtkirişi
kurtkökü
kurtkulağı-kurt kulağı
kurtkuyruğu
kurtlu diken
kurtlu otu
kurtluca otu
kurtpençesi-kurt
pençesi-kurd pençesi
(T.+Far.)
kurttırnağı
kurtyemez ağaç-
kurtyemeyen ağaç
kuru benefşe (T.+Far.)
kuru encir (T.+Far.)
kuru fasulye (T.+Rum.)
kuru gül (T.+Far.)
kuru helile (T.+Far.)
kuru kişnic (T.+Far.)
kuru merzencuş
(T.+Far.)
kuru ot
kuru sezab (T.+Ar.)
kuru üzüm
kuru yarpuz
kuru zufa (T.+Ar.)
kurukayış
kuruşakşak
kurutakırdak
kuş ağacı
kuş alıcı-kuş alıcı
(T.+Far.)
kuş armudu (T.+Far.)
kuş böyreği
kuş çiçeği
kuş dikenini
kuş eriği
kuş fiği (T.+Rum.)

kuş iğdesi
kuş karabuğdayı
kuş kirazı (T.+Yun.)
kuş lalesi (T.+Far.)
kuş mancasi (T.+<?)
kuş otu
kuş üvezi
kuş üzümü
kuş yemişi
kuş yoncası
kuş yuvası
kuşağzı
kuşayağı mancarı
(T.+T.+<?)
kuşayağı-kuş ayağı
kuşbari-kuşbarik
(T.+<?)
kuşbudak
kuşbudu
kuşburnu giliği
(T.+T.+<?)
kuşburnu gökçesi-
kuşburnu kökçesi
kuşburnu kokocu
(T.+T.+<?)
kuşburnu-kuşburnu-kuş
burnu
kuşçırılığı (T.+<?)
kuşçubuğu-kuş çubuğu
kuşdili
kuşdili ağacı
kuşdili dikenini
kuşdili otu
kuşekmeği-kuşetmeği-
kuşepmeği-kuş etmeği
kuşelması-kuş elması
kuşevin
kuşfesleği-kuş fesleği
(T.+Yun.)
kuşgözü
kuşgözü-kuş gözü
kuşkanadı-kuş kanadı
kuşkerdemesi-kuş
kerdimesi (T.+Yun.)
kuşkınası (T.+Ar.)
kuşkirazı ağacı
(T.+Yun.+T.)

kuşkondurma dikenini-
kuşkonmaz diken
kuşkonmaz
kuşkonmaz dikenini-
kuşkonmaz diken
kuşkonmaz kökü
kuşkonmaz otu
kuşkulağı
kuşkuş otu (<?+T.)
kuşkuşekmeği (<?+T.)
kuşlak otu
kuşmemesi
kuşnarı (T.+Far.)
kuşturşusu (T.+Far.)
kuşübüğü
kuşyemi- kuş yemi
kuşyemi otu
kuşyemliği
kuşyüreği
kuşyürek
kutluca otu
-kutnu [otu] (Ar.+T.)
kuyruk çayı (T.+Çin.)
kuyruk çiçeği
kuyruklu ada çayı
(T.+T.+Çin.)
kuyruklu biber
(T.+Rum.)
kuyruklu ot
kuyruklu otu
kuyrukyanan
kuyu fıncığı (T.+Ar.)
kuyumcu armudu
(T.+Far.)
kuza otu (<?+T.)
kuzgun armudu
kuzgun otu
kuzgunayağı- kuzgun
ayağı
kuzgunekmeği-
kuzgunetmeği
kuzgunhayası- kuzgun
hayesi (T.+Far.)
kuzgunkılıcı- kuzgun
kılıcı
kuzı kulağı
kuzu butrağı-kuzı
butrağı

kuzu kestanesi (T.+Rum.)	küçük ısırgan	küllükara
kuzu kişnişi (T.+Far.)	küçük ısırgan otu	kümküm ağacı (<?+T.)
kuzu mantarı (T.+Rum.)	küçük ince çiçek	künk otu (Far.+T.)
kuzu otu	küçük kakule-küçük	küp armudu (T.+Far.)
kuzu pınarı-kuzu pırnar-	kakula (T.+Ar.)	küp düşen-küpdüşen
kuzu pıynar (T.+<?)	küçük kantaron-küçük	küp evleği (T.+Rum.)
kuzu sarmaşığı	kantaryon (T.+Yun.)	küpdüşdü
kuzubaşı	küçük karanfil çiçeği	küpe çiçeği
kuzuböbreği	(T.+Ar.+T.)	küpe otu
kuzudili-kuzu dili	küçük karangıç otu	küpeli meşe (T.+Far.)
kuzueti	(T.+<?+T.)	küpeli otu
kuzugevreği-kuzu	küçük kenger (T.+Far.)	küpkıran
gevreği	küçük kızıl buğday	küpmavisi
kuzugöbeği	küçük kişniş otu	kür üzümü (<?+T.)
kuzugöbeği mantarı	(T.+Far.+T.)	kürdan otu (Fr.+T.)
(T.+T.+Rum.)	küçük koç mantarı	kürdanlık (Fr.+T.)
kuzukemirdi	(T.+T.+Rum.)	kürdüm otu (<?+T.)
kuzukıran	küçük kök boyası	küre çiçeği (Ar.+T.)
kuzukulağı-kuzu kulağı-	küçük kurt bağı	kürt reyhanı (<?+Ar.)
kuzı kulağı- kuzukulak	küçük kuzu kulağı-	Kürtün armudu
kuzukulak ağacı	küçük kuzukulağı	(Öİ+Far.)
kuzukürkü	küçük Latin çiçeği	küsen fidanı (T.+Rum.)
kuzumoğlağı	(T.+Öİ+T.)	küskün otu
kuzupıtrağı-kuzu pıtrağı	küçük melek otu	küsküt [otu] (Fr.+T.)
küçük ardıç	(T.+Ar.+T.)	küstüm otu
küçük armut (T.+Far.)	küçük muhabbet çiçeği	küsül armut (<?+Far.)
küçük baldıran	(T.+Ar.+T.)	küsülü baruşdurun
küçük boru çiçeği	küçük nilüfer (T.+Far.)	küt yapraklı labada
küçük cavers (T.+Ar.)	küçük sıraca otu	(T.+T.+Bulg.)
küçük Cezayir benefşesi	küçük sinek tutan	kütütü kiraz
(T.+Öİ+Far.)	küçük sinir otu	(T.+T.+Yun.)
küçük çayır düğmesi	küçük sümbül (T.+Far.)	kütük mantarı
küçük çayır güzeli	küçük şalgam (T.+Far.)	(T.+Rum.)
küçük çiçekli karanfil	küçük turp (T.+Far.)	kütüklü diken
(T.+T.+Ar.)	küçük yaban mersini	labada otu-lapada otu
küçük çiçekli	(T.+Far.+Rum.)	(Bulg.+T.)
sığırkuyruğu	küçük yaban sümbülü	laciverdi gül
küçük ebengümeçi	(T.+Far.+Far.)	(Far.+Ar.+Far.)
küçük fesleğen	küçük yalan çivid	lad ağacı (Far.+T.)
(T.+Rum.)	küçük yılan dili	laden ağacı (Far.+T.)
küçük geyik otu	küçük mahmut (T.+Öİ)	laden çiçeği (Far.+T.)
küçük havlican	kükürt mantarı	laden otu (Far.+T.)
(T.+Far.)	(Far.+Rum.)	ladin çamı
küçük Hindistan cevizi	kül çiçeği	lahana otu (Rum.+T.)
(T.+Öİ+Ar.)	kül otu	lahana yapraklı hurma
küçük Hindistan cevizi	küllü mancar (T.+<?)	ağacı
ağacı (T.+Öİ+Ar.+T.)	küllüce otu	(Rum.+T.+Far.+T.)
	küllük kömeci	lahmiya otu (<?+T.)

lakk ağacı (Ar.+T.)	limon armudu (Yun.+Far.)	magnolya ağacı (Fr.+T.)
lal ağacı (Ar.+T.)	limon çalısı (Yun.+T.)	magzinelması (Far.+T.)
lale ağacı (Far.+T.)	limon çiçeği (Yun.+T.)	mağaza armudu (Fr.+Far.)
lale çiçeği (Far.+T.)	limon kekiği (Yun.+T.)	mağrab inciri (Ar.+Far.)
lale fidanı (Far.+Rum.)	limon nanesi-	mahlep ağacı (Ar.+T.)
-lapaza çiçeği (Lat.+T.)	limonnanesi (Yun.+Ar.)	mahmude otu (Ar.+T.)
lapkadife (<?+Ar.)	limon otu (Yun.+T.)	mahmudiye otu (Ar.+T.)
lastik ağacı (Fr.+T.)	limon portakalı (Yun.+Fr.)	mahmur çiçeği (Ar.+T.)
lastik incir ağacı (Fr.+Far.+T.)	limon selvi (Yun.+Far.)	Mahmut elması (Öİ+T.)
Latin çiçeği (Öİ+T.)	limoneması (Yun.+T.)	Mahmut payamı (Öİ+Far.)
lavanta çiçeği (İt.+T.)	limonkokulu kekik (Yun.+T.+T.)	Mahmuttaşağı (Öİ+T.)
lavanta nanesi (İt.+Ar.)	livar otu (<?+T.)	mahmuz çiçeği (Ar.+T.)
lavanta otu (İt.+T.)	livikeriği (<?+T.)	mahrabaşı (<?+T.)
Laz armudu (Öİ+Far.)	lohusa çiçeği-loğusa çiçeği (Rum.+T.)	mai boya kökü (Ar.+T.+T.)
Laz çiğdemi (Öİ+T.)	lohusa otu-loğusa otu (Rum.+T.)	mai zambağı (Ar.+Ar.)
Laz hurması (Öİ+Far.)	Lokman armudu (Öİ+Far.)	mak- mak [otu] (<?+T.)
Laz kirazı (Öİ+Yun.)	Lombardi kavağı (Öİ+T.)	makas otu (Ar.+T.)
Laz otu (Öİ+T.)	lop incir (T.+Far.)	Makedonya mağdanosu (Öİ+Rum.)
Laz süseni (Öİ+Ar.)	loparmudu (T.+Far.)	mal ardıcı
Laz üzümü (Öİ+T.)	loteşir soğanı-loteriş soğanı (<?+T.)	Malatya armudu (Öİ+Far.)
Laz yemişi (Öİ+T.)	lörötu (Far.+T.)	maldili (Ar.+T.)
lazot-lazotu (Erm.)	lûfer çiçeği (Rum.+T.)	malkadın (Ar.+T.)
lebede-lebada [otu] (Bulg.+T.)	Lut çiçeği (Öİ+T.)	malpig ağacı (<?+T.)
leblebi çiçeği (Far.+T.)	Lübnan sediri (Öİ+Ar.)	Malta eriği (Öİ+T.)
leblebi otu (Far.+T.)	lûfer otu (Rum.+T.)	Malta mantarı (Öİ+Rum.)
lebnan ağacı (<?+T.)	mabet ağacı-mabad ağacı (Ar.+T.)	maltepe (Ar.+T.)
lekeli baldıran (Far.+T.)	Macar biberi (Öİ+Rum.)	mambol otu (<?+T.)
lekeli ballıbaba (Far.+T.+T.)	Macar fiği (Öİ+Rum.)	mamut ağacı (<?+T.)
leylak ağacı (Ar.+T.)	Macar şalgamı (Öİ+Far.)	mana çalısı (<?+T.)
leylak çiçeği (Ar.+T.)	Macar üçgülü (Öİ+T.)	mancar otu (<?+T.)
leylek burnu (Far.+T.)	Macar üzümü (Öİ+T.)	Mançurya keneviri (Öİ+T.)
leylek otu (Far.+T.)	macuran otu (<?+T.)	manda pıtırağı
leylekayağı-leylekayā (Far.+T.)	Madagaskar erik ağacı (Öİ+T.+T.)	mandadili
leylekburnu	madavur otu (<?+T.)	mandaeriği
leylekgagası-leylek gagası (Far.+T.)	madımağın oynası (Erm.+T.)	mandagözü
leylekkakacı (Far.+T.)		mandakulağı
leylim otu (<?+T.)		mandalina ağacı (İt.+T.)
leylim yaprağı-		mandilya çiçeği (<?+T.)
leylimyaprağı (<?+T.)		mangır otu
leylimkara (<?+T.)		mango ağacı (Por.+T.)
lif kabağı (Ar.+T.)		
lim ağacı (Fr.+T.)		
limon ağacı (Yun.+T.)		

mangrov ağacı (<?+T.)	mavi inci çiçeği	maydanoz otu
Manisa keneviri	(Ar.+T.+T.)	(Yun.+T.)
(Öİ+T.)	mavi karpuz (Ar.+Far.)	mayhoş elma (Far.+T.)
Manisa lalesi	mavi ladin (Ar.+T.)	mayıs armudu
mann ayran ağacı- man	mavi lale (Ar.+Far.)	(Rum.+Far.)
ayran ağacı (<?+T.+T.)	mavi otu (Ar.+T.)	mayıs çanı (Rum.+T.)
mantar ağacı (Rum.+T.)	mavi peygamber çiçeği	mayıs çiçeği (Rum.+T.)
mantar meşesi	(Ar.+Far.+T.)	mayıs dikenli (Rum.+T.)
(Rum.+Far.)	mavi pire otu	mayıs elması (Rum.+T.)
mantar otu (Rum.+T.)	(Ar.+T.+T.)	mayıs otu (Rum.+T.)
mantı çiçeği (Çin+T.)	mavi sakallı (Ar.+T.)	mayıs papatyası
mantuvar otu (<?+T.)	mavi salkım (Ar.+T.)	(Rum.+Rum.)
maralotu (Moğ.+T.)	mavi sedir (Ar.+Ar.)	maymun orkidesi
Maraş kurtkulağı	mavi selvi (Ar.+Far.)	(Ar.+Fr.)
(Öİ+T.+T.)	mavi su zambağı	maymunçikamaz
Maraş otu (Öİ+T.)	(Ar.+T.+Ar.)	(Ar.+T.)
margarit çiçeği (Fr.+T.)	mavi susan (Ar.+Ar.)	maymunçikmaz ağacı
Marko sakızı (Öİ+T.)	mavi süpürge çiçeği	(Ar.+T.+T.)
Marok zeytin ağacı	(Ar.+T.+T.)	maymunekmeği ağacı
(Öİ+Ar.+T.)	mavi tantela çiçeği	(Ar.+T.+T.)
marsama otu (Rum.+T.)	(Ar.+<?+T.)	mazaryon ağacı
marsıvan otu-marsuvan	mavi timsah otu	(Yun.+T.)
otu (Far.+T.)	(Ar.+Ar.+T.)	mazı ağacı-mazu ağacı
marsil yosunu (<?+T.)	mavi unutma beni	(Far.+T.)
mart çiçeği (Lat.+T.)	(Ar.+T.+T.)	mazı meşesi (Far.+Far.)
mart yemişi (Lat.+T.)	mavi yaprak (Ar.+T.)	mazı otu (Far.+T.)
marul otu (Rum.+T.)	mavi yasemin	meçikli (<?+T.)
mastı çiçeği (Rum.+T.)	(Ar.+Far.)	medanya güzeli (<?+T.)
- masura [kamışı]	mavi yıldız çiçeği	Medine çiçeği (Öİ+T.)
(Ar.+T.)	(Ar.+T.+T.)	Medine hurması
masusaelması (<?+T.)	mavi zambak-mavi	(Öİ+Far.)
maşç üzüm (<?+T.)	zambak	Mekke ayrığı-Mekke
maun ağacı (Amerika	mavigökbaş	ayrığı (Öİ+T.)
yerlilerinin	(Ar.+T.+T.)	Mekke belesen ağacı
dillerinden+T.)	mavikantaron-mavi	(Öİ+Ar.+T.)
mavi cincile (Ar.+<?)	kantaron (Ar.+Yun.)	Mekke pelesenk ağacı-
mavi çam (Ar.+T.)	mavi-kırmızı	Mekke pelesengi ağacı
mavi çarkıfelek	turnagagası	(Öİ+Ar.+T.)
(Ar.+Far.+Ar.)	(Ar.+Ar.+T.+T.)	Mekke samanı (Öİ+T.)
mavi çiçek (Ar.+T.)	mavi-mor şalba	mekrikarmudu
mavi çiçekli ada çayı	(Ar.+T.+Yun.)	(<?+Far.)
(Ar.+T.+T.+Çin.)	maviş ot	Meksika çayı (Öİ+Çin.)
mavi çiğdem (Ar.+T.)	maya ağacı (Far.+T.)	Meksika çiçeği (Öİ+T.)
mavi gece sefası	maya çiçeği (Far.+T.)	Meksika keneviri
(Ar.+T.+Ar.)	maya otu (Far.+T.)	(Öİ+T.)
mavi göl suseni	mayasıl otu (Ar.+T.)	Meksika mahmudesi
(Ar.+T.+Ar.)	maydanoz kökü	(Öİ+Ar.)
mavi hindiba (Ar.+Ar.)	(Yun.+T.)	

Meksika portakalı
(Öİ+Fr.)
melaik kökü (Ar.+T.)
melaki otu (<?+T.)
melayik ağacı (Ar.+T.)
melayik borusu (Ar.+T.)
melayik otu (Ar.+T.)
mele çiçeği (<?+T.)
melek mantarı
(Ar.+Rum.)
melek otu (Ar.+T.)
melek üzümü (Ar.+T.)
melekkanadı (Ar.+T.)
meleket kökü
(Ar.+T.+T.)
melendere ayvası
(<?+T.)
melez çınar (Ar.+Far.)
melez oğul otu
(Ar.+T.+T.)
melez selvi (Ar.+Far.)
melez servi ağacı
(Ar.+Far.+T.)
melikşah (Ar.+Far.)
melisa otu (Rum.+T.)
meltem çiçeği
meme üzümü
memeli kaktüs (T.+Fr.)
mendimelek (<?+Ar.)
menekşe gülü
(Far.+Far.)
menekşe kökü (Far.+T.)
menendiarmudu
(Far.+Ar.+Far.)
menengiç ağacı (<?+T.)
menengiç kahvesi
(<?+Ar.)
meneveş yemişi
(Far.+T.)
meneviş ağacı (Far.+T.)
menşur çiçeği (Ar.+T.)
mentol nane (Fr.+Ar.)
merbangöbeği (<?+T.)
mercan ağacı-
mercanağacı (Ar.+T.)
mercan çalısı (Ar.+T.)
mercan çiçeği (Ar.+T.)
mercan gülü (Ar.+Far.)

mercan kökü (Ar.+T.)
mercan odunu (Ar.+T.)
mercan otu (Ar.+T.)
mercan üzümü-
mercanüzümü (Ar.+T.)
merceguş otu (Far.+T.)
mercimek otu (Far.+T.)
mercivan otu (<?+T.)
merkepulağı (Ar.+T.)
mersin ağacı (Yun.+T.)
mersin çalısı (Yun.+T.)
mersin yapraklı turunc
(Yun.+T.+Far.)
Meryem çiçeği-Mariam
çiçeği (Öİ+T.)
Meryem otu (Öİ+T.)
Meryem pelesengi
(Öİ+Ar.)
Meryemana ada çayı
(Öİ+T.+T.+Çin.)
Meryemana asması
(Öİ+T.+T.)
Meryemana dikenini
(Öİ+T.+T.)
Meryemanaeldiveni
(Öİ+T.+T.)
Meryemanaeli
(Öİ+T.+T.)
Meryemeli-Meryem eli
(Öİ+T.)
Meryemsaçı (Öİ+T.)
mesir otu (Ar.+T.)
meşe ağacı (Far.+T.)
meşe burçu-meşe burcu
(Far.+T.)
meşe çiçeği (Far.+T.)
meşe mantarı
(Far.+Rum.)
meşe navruzu
(Far.+Far.)
meşe palamudu
(Far.+Rum.)
meşe yosunu (Far.+T.)
meşiç üzüm (<?+T.)
meşin ağacı (Far.+T.)
meşveş ağacı (<?+T.)
mevzec otu (Far.+T.)
mevzek otu (Far.+T.)

meyan kökü
meyan otu
meyhaneci otu
(Far.+Far.+T.)
meyral çalısı (<?+T.)
meyram kabağı (<?+T.)
meyre otu (<?+T.)
mezar otu (Ar.+T.)
mezarlık otu (Ar.+T.)
mezarlık servisi
(Ar.+Far.)
mezarlık zambağı
(Ar.+Ar.)
mezuş çiçeği (<?+T.)
mıgırıkarmudu
(<?+Far.)
mıhtepesi (Far.+T.)
mıhtepesi mantarı
(Far.+T.)
mıkbaşı (Far.+T.)
mınikotu (<?+T.)
Mısır anasonu
(Öİ+Rum.)
Mısır baklası (Öİ+Ar.)
Mısır benefşesi
(Öİ+Far.)
mısır buğdayı (Ar.+T.)
mısır darısı (Ar.+T.)
mısır dikenini (Ar.+T.)
Mısır fulü (Öİ+Ar.)
Mısır gülü (Öİ+Far.)
Mısır inciri (Öİ+Far.)
Mısır kol kabağı
(Öİ+T.+T.)
Mısır menekşesi
(Öİ+Far.)
Mısır mercimeği
(Öİ+Far.)
Mısır nakili (Öİ+<?)
mısır otu (Ar.+T.)
Mısır patlıcanı
(Öİ+Far.)
Mısır sant ağacı
(Öİ+<?+T.)
Mısır yapışkan otu
(Öİ+T.+T.)
Mısır yasemini
mısır yemişi (Ar.+T.)

Mısır yoncası (Öİ+T.)
mısırbaz otu
(Ar.+<?+T.)
mısmıl ağacı
mızraklırozet (Ar.+Fr.)
mi'de otu-mide otu
(Ar.+T.)
midrebulut (<?+T.)
midye çiçeği (Rum.+T.)
minare çiçeği (Ar.+T.)
minare otu (Ar.+T.)
mine çalısı (Far.+T.)
mine çiçeği (Far.+T.)
mine otu (Far.+T.)
mir aşıkân otu- mir-i
aşıkân [otu] (Far.+T.)
miraç çiçeği (Ar.+T.)
mirtmirt
mis ağacı (Ar.+T.)
mis çiçeği (Ar.+T.)
mis üzümü (Ar.+T.)
misk ada çayı
(Ar.+T.+Çin.)
misk çiçeği (Ar.+T.)
misk dikenini (Ar.+T.)
misk elması (Ar.+T.)
misk gülü (Ar.+Far.)
misk kavunu (Ar.+T.)
misk kokulu mayasal
otu (Ar.+T.+Ar.+T.)
misk otu (Ar.+T.)
misk soğanı (Ar.+T.)
misk zambağı (Ar.+Ar.)
misket alması (Fr.+T.)
misket gülü (Fr.+Far.)
misket limonu
(Fr.+Rum.)
miskicearmut (Ar.+Far.)
miskiçelması (Ar.+T.)
miskli kabak- misk
kabağı (Ar.+T.)
mislibuğday (Ar.+T.)
misvak ağacı (Ar.+T.)
moloş-moloşa-moloşa
[otu] (<?+T.)
mor akasya (Erm.+Fr.)
mor çiçek (Erm.+T.)
mor çiğdem (Erm.+T.)

mor diken (Erm.+T.)
mor dut (Erm.+Far.)
mor dut ağacı
(Erm.+Far.+T.)
mor göğündürme
(Erm.+T.)
mor inci çalısı
(Erm.+T.+T.)
mor incir (Erm.+Far.)
mor kız çayı
(Erm.+T.+Çin.)
mor kozalak çiçeği
(Erm.+T.+T.)
mor lale (Erm.+Far.)
mor menekşe-
mormenekşe
(Erm.+Far.)
mor menik (Erm.+<?)
mor mine (Erm.+Far.)
mor orman gülü
(Erm.+T.+Far.)
mor ot (Erm.+T.)
mor salkım sarmaşığı
(Erm.+T.+T.)
mor salkım-morsalkım
(Erm.+T.)
mor süsen (Erm.+Ar.)
mor şabla-morşabla
(Erm.+Yun.)
mor telgraf çiçeği
(Erm.+Fr.+T.)
mor zambak (Erm.+Ar.)
mora dikenini (Erm.+T.)
morbaş (Erm.+T.)
morca süpürge
(Erm.+T.)
morminik (Erm.+T.)
morpat (Erm.+T.)
moryıldız çalısı
(Erm.+T.+T.)
Moskof çayı (Öİ+Çin.)
Moskof turpu (Öİ+Far.)
moz ağacı (<?+T.)
mozaik bitkisi (Fr.+T.)
mucuk otu
Mudanya güzeli
(Öİ+T.)

muhabbet çiçeği
(Ar.+T.)
muhabbet gülü
(Ar.+Far.)
muhabbet otu (Ar.+T.)
mukaddes defne
(Ar.+Rum.)
mukaddes odun ağacı
(Ar.+T.+T.)
mukallid otu (<?+T.)
mukli erzak ağacı
(Ar.+Ar.+T.)
mum ağacı (Far.+T.)
mum çiçeği (Far.+T.)
mum kabağı (Far.+T.)
mum otu (Far.+T.)
mum palmyesi
(Far.+Fr.)
Munzur otu (Öİ+T.)
murdar ağacı-murdar
ağaç (Far.+T.)
murdar ilik (Far.+T.)
Musa ağacı (Öİ+T.)
Mustafa bey armudu
(Öİ+T.+Far.)
Mustafa çiçeği (Öİ+T.)
Muş lalesi (Öİ+Far.)
muşmula ağacı
muşurbaz otu (<?+T.)
Mut üzümü (Öİ+T.)
mutfak soğanı (Ar.+T.)
muz ağacı (Ar.+T.)
muz armudu (Ar.+Far.)
muz elması (Ar.+T.)
muzahar diş budağı
(<?+T.+T.)
mübarek ağaç (Ar.+T.)
mübarek dikenini
(Ar.+T.)
mübarek otu (Ar.+T.)
mührüsüleyman-mühr-i
süleyman (Far.+Öİ)
mür ağacı (Ar.+T.)
mürücü otu (<?+T.)
mürdüm eriği
mürdümük otu
mürekkab mantarı
(Ar.+Rum.)

mürid kuyruğu (Ar.+T.)
mürr ağacı (Ar.+T.)
mürr dikenini (Ar.+T.)
mürver ağacı (Far.+T.)
mürver çiçeği (Far.+T.)
mürver mantarı
(Far.+Rum.)
nabk ağacı (Ar.+T.)
nadas turpu
(Rum.+Far.)
nakıl çiçeği-nakil çiçeği
(<?+T.)
nalçeken (Ar.+T.)
nalık ağacı (<?+T.)
namazbozan (Far.+T.)
namaz-bur otu
(Far.+<?+T.)
namus otu (Ar.+T.)
nane çiçeği (Ar.+T.)
nane otu (Ar.+T.)
nane ruhu-naneruhu
(Ar.+Ar.)
nane yaprağı (Ar.+T.)
nanedalı (Ar.+T.)
nanekekik (Ar.+T.)
nanekök (Ar.+T.)
nar ağacı (Far.+T.)
nar armudu (Far.+Far.)
nar çiçeği (Far.+T.)
nar gülü (Far.+Far.)
nar kabı (Far.+T.)
narcil ağacı (Far.+T.)
nardeng marulu
(Far.+Rum.)
nargile tütününü (Far.+T.)
nargiz marzağı
(Far.+<?)
narin ağacık (Far.+T.)
narin dağ palmyesi
(Far.+T.+Fr.)
nasır otu (Ar.+T.)
nasırlıyaprak (Ar.+T.)
nasr ağacı (<?+T.)
natal lalesi (<?+Far.)
navruz çiğdemi
(Far.+T.)
nazar dikenini (Ar.+T.)
nazar otu (Ar.+T.)

nazik elması (Far.+T.)
nazil incir (Ar.+Far.)
nazle otu (Ar.+T.)
nebat şekker (Ar.+Far.)
Nebi dede (Öİ+T.)
neblul otu (<?+T.)
nehri kuzu kulağı
(Ar.+T.+T.)
Nemçe arpası (Öİ+T.)
nemnem otu (Far.+T.)
Nemse arpası (Öİ+T.)
Nemse kimyonu
(Öİ+Ar.)
nergis çiçeği-nergiz
çiçeği (Far.+T.)
nergis zambağı-nergiz
zambağı (Far.+Ar.)
nesrin gülü (Ar.+Far.)
nesterin gülü (Far.+Far.)
nevazil otu (Ar.+T.)
nevruz çiçeği (Far.+T.)
nevruz otu (Far.+T.)
nezle otu (Ar.+T.)
nicar otu (<?+T.)
Nil nilüferi (Öİ+Far.)
Nil zambağı (Öİ+Ar.)
nilüfer çiçeği (Far.+T.)
nine otu
ninemelması
Nisan papatyası
(Ar.+Rum.)
nişadır soğanı (Far.+T.)
nişasta buğdayı
(Far.+T.)
Noel yıldızı (Öİ+T.)
norzeriği (<?+T.)
notaşır ağusu (<?+T.)
nukl çiçeği (<?+T.)
-Numan çiçeği (Öİ+T.)
nurlu badem (Ar.+Far.)
nuşidar soğanı (<?+T.)
nuteşir soğanı-nuteriş
soğanı (<?+T.)
nuzla otu-nuzlaotu
(<?+T.)
ocaksüpürgesi otu
oda aralyası (T.+<?)
oda ıhlamuru (T.+Rum.)

oda sarmaşığı
oğlak otu
oğlakkarası
oğlakkulağı
oğlan aşı-oğlanaşı
oğlan düşüren
oğlan otu-oğlan otu
oğlanbaşı
oğlanelması
oğrı diken
oğul kekik- oğul kekiği
oğul otu
ok çiçeği
okka gülü (Ar.+Far.)
okume ağacı (<?+T.)
oltu otu (<?+T.)
onbiray çiçeği
onbiraylık-on bir aylık
orak armudu (T.+Far.)
orak çiçeği
orak gülü (T.+Far.)
orakeriği
orakkıran-orakgıran
orkide ağacı (Fr.+T.)
orkide kaktüsü (Fr.+Fr.)
orman
orman asması
orman çayırı
orman çileği
orman gülü (T.+Far.)
orman karabaşı
orman kavağı
orman liforu (T.+<?)
orman ligarbası-orman
likarbası-orman
likardası (T.+Yun.)
orman sarmaşığı
orman üzümü
ormandere-ormanderen
ormangüzeli
oropa çayı (<?+Çin.)
osman çiçeği (Öİ+T.)
Osmanlı lalesi
osmantopu (Öİ+T.)
osurgan gülü-
osurgangülü (T.+Far.)
osuruk ağacı
osuruk çiçeği

osuruk otu	öksüzurganı	örümcek zambağı
ot baldırı	öküz baklası (T.+Ar.)	(T.+Ar.)
ot çanağı	öküz boynuzu	öveyik budu
ot çayı (T.+Çin.)	öküz dikenı	öveyikbuğdayı
otçam-otcam	öküz gözü	övündüre lalesi-
oteriği	öküz gülü (T.+Far.)	övendere lalesi
otkınası (T.+Ar.)	öküz soğanı	(<?+Far.)
otkökü	öküz yemez	öylen çiçeği
otlak ayrığı	öküzçanı	öz dikenı
otsuz çavdar	öküzdili	öz salebi (T.+Ar.)
otukesme otu	öküzgöbeği	Özbek dikenı (Öİ+T.)
oturakfasulyesi	öküzgötü-öküzkötü	Özbekistan kavağı
(T.+Rum.)	öküzgözü-öküz gözü	(Öİ+T.)
ova arslan pençesi	öküzkulağı-öküzgulağı	özsütlü
(T.+T.+Far.)	öküzkuyruğu-	özübüyük
ova lahanası (T.+Rum.)	öküzguyruğu	özürlük otu (Ar.+T.)
ova nanesı (T.+Ar.)	öküzkütüğü	pabuç ağısı-pabuç ağısu
ova nergisi (T.+Far.)	öküzosurtan	(Far.+T.)
oya ağacı	öküzpörçüğü	pabuç çiçeği (Far.+T.)
oya çiçeği	ölmez çiçek	padişah otu (Far.+T.)
oymadere	ölmez diken-ölmez	paduk ağacı (<?+T.)
oymalı yaprak	dikenı	paga yaprağı-pağa
öd ağacı -üd ağacı	ölmez otu	yaprağı
öfke çiçeği	ölü avrat otu	pakla otu (Ar.+T.)
öfken otu (<?+T.)	(T.+Ar.+T.)	palamut ağacı
oğlan otu	ölü çiçeği	(Rum.+T.)
öğle çiçeği	ölü ısırgan	palamut meşesi
öğre otu (<?+T.)	ölü soğanı	(Rum+Far.)
öğrek otu-öğrekotu	ölüfer çiçeği (Far.+T.)	palçık kurması (T.+<?)
öğsüz çiçeği	ölümkörü	pambuk ağacı (Far.+T.)
öğündüre lalesi	Ömer otu (Öİ+T.)	pambuk otu (Far.+T.)
(<?+Far.)	Ömerkarısı dikenı	pampa otu (Fr.+T.)
öğür otu	(Öİ+T.+T.)	pampa sazı (Fr.+T.)
öğür otu	ömr ağacı (Ar.+T.)	pamuk ağacı (Far.+T.)
ökse ağacı (Rum+T.)	ömr otu (Ar.+T.)	pamuk çiçeği (Far.+T.)
ökse inciri (Rum.+Far.)	ömür ağacı	pamuk dikenı (Far.+T.)
ökse otu-ökseotu	ömür çiçeği	pamuk elması (Far.+T.)
(Rum+T.)	ömür otu (Ar.+T.)	pamuk otu (Far.+T.)
öksürük otu	ördekayağı	pamuk palmiyesi
öksüz çiçeği	ördekburnu	(Far.+Fr.)
öksüz çiğdemi	ördekkalemi (T.+Ar.)	pamukelma (Far.+T.)
öksüzalı (T.+Öİ)	ören gülü (<?+Far.)	pamuklar otu (Far.+T.)
öksüzmeşmet (T.+Öİ)	ören pulu (<?+Far.)	pamuklıyanotu
öksüzdoğan	ören yavşanı-ören	(Far.+T.)
öksüzdoğan çiçeği	yavşan	pamuklu kavak
öksüzdoğan çiğdemi-	örgü otu	(Far.+T.)
öksüz oğlan çiğdemi	örümcek çiçeği	pamuklu otu (Far.+T.)
öksüzdoğansoğanı	örümcek otu	

pamuklu sumak (Far.+Ar.)	parsa gözü (<?+T.)	pelesenk ağacı-pelsenk ağacı (Far.+T.)
pamukluk otu (Far.+T.)	pas mantarı (T.+Rum.)	pelid burcu (Ar.+T.)
Panama portakalı	paskalya çiçeği (Rum.+T.)	pelid somı (Ar.+T.)
panbul otu (<?+T.)	paşa ağacı	pelid yosunu (Ar.+T.)
pancar otu (Erm.+T.)	paşa narı (T.+Far.)	pelin ağacı (Rum.+T.)
panzehir otu (Far.+Far.+T.)	paşabeğendi	pelin otu (Rum.+T.)
papağanıyemi (Ar.+T.)	paşaçadırı (T.+Far.)	pelit ağacı (Ar.+T.)
papak otu (<?+T.)	paşakılıcı	pelit çitırı (Ar.+T.)
papatya çiçeği (Rum.+T.)	paşapalası (T.+İt.)	pelud meşesi (Ar.+Far.)
papaya ağacı (İng.+T.)	paşmakçı çirişi (T.+Far.)	pelvan otu (<?+T.)
papaz armudu (Rum.+Far.)	pat çiçeği	pembe biber (Far.+Rum.)
papaz eriği (Rum.+T.)	patarık otu (<?+T.)	pembe çiçekli
papaz inciri (Rum.+Far.)	patates çiçeği (İt.+T.)	pamukçuk (Far.+T.+Far.)
papaz otu- papas otu (Rum.+T.)	patdüşen	pembe dirfil (Far.+Rum.)
papaz ravendi (Rum.+Far.)	patışahyanağı (Far.+T.)	pembe elma (Far.+T.)
papazkalpağı (Rum.+T.)	patiçi	pembe gemre (Far.+T.)
papazkarası (Rum.+T.)	patküt	pembe inci çalısı (Far.+T.+T.)
papazkülahlı (Rum.+Far.)	patlak ağacı	pembe kantaron (Far.+Yun.)
papazsakalı (Rum.+T.)	patlak çiçeği	pembe oğul otu (Far.+T.+T.)
papaztakkesi (Rum.+Ar.)	patlak otu	pençeçalısı (Far.+T.)
papaztakkesi kaktüsü (Rum.+Ar.+Fr.)	patlıcan çiçeği (Far.+T.)	pençeli şahtere (Far.+Far.+Far.)
par yavşan-par yavşanı- paryavşanı (<?+T.)	patlıcan inciri (Far.+Far.)	pepekuş
para otu (Far.+T.)	patpat (Ar.)	perçemli hercayi menekşe (Far.+Far.+Ar.+Far.)
pardı üzümü (<?+T.)	patpat otu	perçemli kuşkonmaz (Far.+T.+T.)
parfüm çalısı (Fr.+T.)	patpatanak-patpatan	pergel otu (Far.+T.)
parlak çiçek	patpatı	pernar ağacı (<?+T.)
parlak mantar (T.+Rum.)	patpatik-patpatik [ağacı] (<?+T.)	perpertiken (Far.+T.)
parlak palmiye (T.+Fr.)	pavlovniya ağacı (<?+T.)	Peru biberi (Öİ+Rum.)
parmak aralya (T.+<?)	pay yavşan-pay yavşanı (<?+T.)	peruka çalısı-peruke çalısı (İt.+T.)
parmak çamı	payam ağacı (<?+T.)	pervane çiçeği (Far.+T.)
parmak otu	pazı pancarı (Far.+Erm.)	peşrev armudu (Far.+Far.)
parmak üzümü	pazıbaşı (Far.+T.)	petek otu
parmakçık otu	pazlak çayı (<?+Çin.)	pevran otu (<?+T.)
pars lalesi-parslalesi (Far.+Far.)	peçelması (İt.+T.)	peygamber ağacı (Far.+T.)
pars zambağı (Far.+Ar.)	pekan cevizi ağacı (<?+Ar.+T.)	
	pekmez çiçeği	
	pekmez otu	
	pelemür otu (Far. +T.)	
	pelenk çiçeği (Far.+T.)	

peygamber arpası (Far.+T.)
peygamber buğdayı (Far.+T.)
peygamber çiçeği (Far.+T.)
peygamber dikenı (Far.+T.)
peygamber süpürgesi (Far.+T.)
peygamber üzümü (Far.+T.)
peygamberdüğmesi (Far.+T.)
peygamberkılıcı (Far.+T.)
peynir ağacı (Far.+T.)
peynir çiçeği (Far.+T.)
peynir kekiği (Far.+T.)
peynir otu (Far.+T.)
pınarbaşılıfizi (<?+T.+Rum.)
pırnal çalıısı (Rum.+T.)
pırnal meşesi-pırnar meşesi (Rum.+Far.)
pırpılkavak (<?+T.)
pırpır otu (<?+T.)
pıtıptı
pıtrak dikenı
pıtrak otu-pıtırak otu
pıtraklı otu-pıtıraklı otu
piç üzümü (Far.+T.)
piç yonca (Far.+T.)
piçgül (Far.+Far.)
piçkiren (Far.+Yun.)
pim bakla-pimpim bakla-pin bakla-pinpin bakla (<?+Ar.)
pimpiri mantarı (<?+Rum.)
pınar çalıısı (<?+T.)
pinsirik otu (<?+T.)
pipo çiçeği (İt.+T.)
pir sakızı (Far.+T.)
pire ağacı
pire otu
pire yavşağı
pire yavşanı

pirekapan-pirekapanı
piren çalıısı (Yun.+T.)
piren kekiği (Yun.+T.)
pirenyavşağı (Yun.+T.)
pirinç çiçeği (Far.+T.)
pirinç otu (Far.+T.)
pis kokulu kazayağı
pis ot
pisi otu
pisiburnu
pisik otu
pisikcırnağı-pişikcırnağı
pisikkulağı
pisikkuyruğu
pisiktaşağı
pisiktetiği
pisiktırnağı
pisimpisim otu
pisipisi
pisipisi otu-pisi pisi otu
pissikpahası (T.+<?)
pişik geveni (<?+T.)
pokçaotu (<?+T.)
polen çiçeği (Fr.+T.)
Polonya buğdayı (Öİ+T.)
ponpon kartopu (Fr.+T.+T.)
porsuk ağacı
porsuk bitkisi
portakal ağacı (Fr.+T.)
portakal nergisi (Fr.+Far.)
porukluk çalıısı (<?+T.)
pos mantarı (Far.+Rum.)
potutotu-potuotu (<?+T.)
poy-poy otu (Far.+T.)
prostat çiçeği (Fr.+T.)
puf mantarı (T.+Rum.)
puf sazi
puro ağacı (İt.+T.)
pursuk ardıç
purtul armut-purtullu armut (<?+Far.)
puta otu (<?+T.)
putrak dikenı

pürçam-pür çam
püren ağacı (Yun.+T.)
püren çiçeği (Yun.+T.)
pürpürü
pürpürüm mantarı (<?+Rum.)
pürün çiçeği (<?+T.)
pürüpürü
püs geveni-püs geven (<?+T.)
püskuyruğu (<?+T.)
püskül çalıısı-püsküllü çalı
Rados odun ağacı (Öİ+T.+T.)
rafya palmiyesi (Fr.+Fr.)
rakı otu (Ar.+T.)
rakıta ağacı (<?+T.)
rambutan ağacı (<?+T.)
ravend-i rûmi (Far.+Ar.)
ravent kökü (Far.+T.)
reçina otu (Rum.+T.)
reçine çiçeği (Rum.+T.)
renkli burçak (Far.+T.)
renkli nergiz zambağı (Far.+Far.+Ar.)
renk otu (Far.+T.)
renkli ot (Far.+T.)
Reşatın otu (Öİ+T.)
reyhan karanfulı (Ar.+Ar.)
reyhan otu (Ar.+T.)
rezaki üzümü (Ar.+T.)
rezede çiçeği (<?+T.)
rezene meyvesi (Far.+Far.)
rigdan ağacı (<?+T.)
Rize mandalini (Öİ+İt.)
roka ağacı (Yun.+T.)
rokka salata (<?+İt.)
roku ağacı (<?+T.)
rozet çiçeği (Fr.+T.)
ruderal bitki (Lat.+T.)
Rum cevizi-Rum cevzi (Öİ+Ar.)
Rum kozı (Öİ+Far.)
Rumi bakla (Öİ+Ar.)

Rumî ceviz (Öİ+Ar.)
Rumî elma (Öİ+T.)
Rumi papatya
(Öİ+Rum.)
Rüstem ağacı (Öİ+T.)
rüzgar çiçeği (Far.+T.)
rüzgar gülü (Far.+Far.)
rüzgarçamı (Far.+T.)
saat çiçeği (Ar.+T.)
saat otu (Ar.+T.)
sabahyıldızı (Ar.+T.)
sabankıran
sabır darısı (Ar.+T.)
sabır otu (Ar.+T.)
sabin ardıcı (<?+T.)
sabuç otu (<?+T.)
sabun ağacı (Ar.+T.)
sabun çiçeği-
sabunçiçeği (Ar.+T.)
sabun otu (Ar.+T.)
sac ağacı-saç ağacı
(Ar.+T.)
saç otu
saçak darı
saçak karanfil (T.+Ar.)
saçak mantarı
(T.+Rum.)
saçaklı kurtluca
saçbüyüten
saçkıran otu
saçlı meşe (T.+Far.)
saçlı yosun
saçuzatan
sadberk gülü (<?+Far.)
sadr ağacı (<?+T.)
safran çiçeği (Ar.+T.)
safran çiğdemi (Ar.+T.)
safran gülü (Ar.+Far.)
sago hurma ağacı
(<?+Far.+T.)
sagu ağacı (<?+T.)
sağır gözü
sağırkulak
sağlık otu
sahil çamı (Ar.+T.)
sahleb otu (Ar.+T.)
sahrai lale (Ar.+Far.)
sahte arpa (Far.+T.)

saka dikenini (<?+T.)
sakal çürüten-sahal
çürüten- sakalçürüten
sakal likeni (T.+Yun.)
sakal otu
sakalıslayan
sakar otu (<?+T.)
sakar yonca (<?+T.)
sakız ağacı
sakız bademi (T.+Far.)
sakız baklası (T.+Ar.)
sakız çiçeği
sakız dikenini
sakız dikenini
sakız enginarı
(T.+Rum.)
sakız gülü (T.+Far.)
sakız kabağı
sakız leblebisi (T.+Far.)
sakız murcu (T.+<?)
sakız otu-sakızotu
sakız sardunya -sakız
sardunyası (T.+ İt.)
sakızlık ağacı
sakızlık otu
sakızözü
sakka dikenini (<?+T.)
saksı güzeli-saksıgüzeli
salep çiçeği (Ar.+T.)
salep otu (Ar.+T.)
salep sümbülü
(Ar.+Far.)
salkım ağacı
salkım başak
salkım çiçeği
salkım çiçeği ağacı
salkım çiçekli eyrelti
otu
salkım darı
salkım huşu-salkım huş
salkım kakula (T.+Ar.)
salkım söğüt ağacı
salkım söğüt-
salkımsöğüt
salkım sümbülü-
salkımlı zümbül
(T.+Far.)
salon çamı (Fr.+T.)

salon çiçeği (Fr.+T.)
salon palmyesi
(Fr.+Fr.)
salon sarmaşığı (Fr.+T.)
salon yaprağı (Fr.+T.)
saltanat çiçeği (Ar.+T.)
Saltanatlı civanperçemi
(Ar.+Far.)
salu ağacı (<?+T.)
saman ağacı
saman çiçeği
Samsun armudu
(Öİ+Far.)
sancak dikenini
sancak otu-sancakotu
sancı çubuğu
sancı otu
sandal ağacı (Ar.+T.)
sandık çiçeği (Ar.+T.)
Sapanca çayı (Öİ+Çin.)
sapankıran otu
sapıсарı
sapıuzun
saplı mantar (T.+Rum.)
saplı meşe (T.+Far.)
saplıcan otu
(T.+Far.+T.)
saplıcatinton-saplıtinton
(T.+<?)
sapot ağacı (Fr.+T.)
sapsız meşe (T.+Far.)
saray çiçeği (Far.+T.)
saray menekşesi
(Far.+Far.)
saraypatı (Far.+T.)
sarhoş otu (Far.+T.)
sarı ağaç
sarı ağu- sariağu
sarı akasya (T.+Fr.)
sarı alıç (T.+Far.)
sarı anber çiçeği
(T.+Ar.+T.)
sarı ardıç
sarı bambuza (T.+<?)
sarı baris (T.+<?)
sarı boya
sarı boya ağacı

sarı boya fidanı
(T.+T.+Rum.)
sarı burçak
sarı can-sarıcan
(T.+Far.)
sarı centiyan (T.+Lat.)
sarı civanperçemi
(T.+Far.)
sarı çalı-sarıçalı
sarı çam-sarıçam
sarı çay (T.+Çin.)
sarı çitlik
sarı çiçekli ot
sarı çiçek-sarıçiçek
sarı çiğdem-sarıçiğdem
sarı çiriş (T.+Far.)
sarı çiriş otu
(T.+Far.+T.)
sarı çubuk
sarı dağ kirazı
(T.+T.+Rum.)
sarı darı
sarı diken-sarıdiken
sarı dirfil (T.+Rum.)
sarı elma
sarı erik-sarığ erik
sarı gelincük
sarı geven
sarı gül (T.+Far.)
sarı hardal (T.+Ar.)
sarı haşhaş (T.+Ar.)
sarı havacıva
sarı helile-sarı halile-
sarihalile (T.+Far.)
sarı Hind kamışı
(T.+Öİ+T.)
sarı hindiba (T.+Ar.)
sarı hitmi (T.+Ar.)
sarı horoz ibiği
(T.+Far.+T.)
sarı ısırgan otu
sarı ilek (T.+<?)
sarı iskorçına-sarı
ıskorçına (T.+İt.)
sarı kantaron otu
(T.+Yun.+T.)

sarı kantaron-sarı
kantaron-sarı kantaryon
(T.+Yun.)
sarı kavak
sarı kavun
sarı kız mantarı
(T.+T.+Rum.)
sarı kokulu- sarıkokulu
sarı kök-sarıkök-sarı
kökü
sarı lop incir
(T.+T.+Far.)
sarı mantar (T.+Rum.)
sarı mercimek (T.+Far.)
sarı muhabbet çiçeği
(T.+Ar.+T.)
sarı navruz (T.+Far.)
sarı nergis-sarı nergiz
(T.+Far.)
sarı nilüfer (T.+Far.)
sarı odun
sarı odun ağacı
sarı orman gülü
(T.+T.+Far.)
sarı ot-sarot
sarı papatya-sarıpapatya
(T.+Rum.)
sarı pelin (T.+Rum.)
sarı pıtrak
sarı püren (T.+Yun.)
sarı sarımsak
sarı savran (T.+<?)
sarı sormuk (T.+<?)
sarı söğüt
sarı sümbül (T.+Far.)
sarı süsen dibi
(T.+Ar.+T.)
sarı süsen-sarı susan
(T.+Ar.)
sarı sütleğen
sarı sütliğen otu
sarı şalba (T.+Yun.)
sarı şebboy (T.+Far.)
sarı talasbi (T.+<?)
sarı tekesakalı
sarı tiken
sarı tirfil (T.+Rum.)
sarı topuzluk

sarı üçgül
sarı üzüm
sarı yaprak
sarı yasemin (T.+Far.)
sarı yavşan
sarı yediveren sarmaşığı
sarı yemiş
sarı yoğurt otu
sarı yonca-sarıyonca
sarı zambak çiçeği
(T.+Ar.+T.)
sarı zambak-
sarızambak-sarı zambak
(T.+Ar.)
sarı zırnıh (T.+Far.)
sarıağı
sarıayak mantarı
sarıbaş
sarıbaş dikenli
Saribekir armudu
(Öİ+Far.)
sarıca erik-sarıcaerik
sarıcaayüz
sarıfiğ (T.+Rum.)
sarıg erük
sarıg turma (T.+<?)
sarıgaç
sarıgöbek elması
Sarılızır elması (Öİ+T.)
sarıkanarya çiçeği
(T.+İsp.+T.)
sarıkılçık
sarıkız çayı
(T.+T.+Çin.)
sarıkoğuk
sarılıcı soğan
sarılık çiçeği
sarılık otu
sarımantı (T.+Çin.)
sarımsak hardalı
(T.+Ar.)
sarımsak otu-sarımsak
otu-sarmusak otu
sarımsak salebi (T.+Ar.)
sarımsak soğanı
sarıoturak fasulye
(T.+T.+Rum.)
sarıparmak

sarıpatlıcan (T.+Far.)
sarısabır-sarı sabır-sarı
sabr (T.+Ar.)
sarısalkım-sarı salkım
sarısolmaz
sarısütlü
sarıtoppas (T.+<?)
sarıyalan
sarıyazlık
sarızağar (T.+<?)
sarkun-sarkun ağacı
(<?+T.)
sarma ağacı
sarmaşık gül (T.+Far.)
sarmaşık ortanca çiçeği
(T.+Rum.+T.)
sarmaşık ortancası
(T.+Rum.)
sarmaşık otu
sarmaşık tilkisi
sarmaşık yıldız
saru ağaç
saru armut (T.+Far.)
saru boya
saru burunsuz armut
(T.+T.+Far.)
saru elma
saru erük
saru helile (T.+Far.)
saru incir (T.+Far.)
saru misk (T.+Ar.)
saru nergis (T.+Far.)
saru ot
saru sabır-saru sabur
(T.+Ar.)
saru söpü (T.+<?)
saru süsen-saru susen
(T.+Ar.)
saru türbüd (T.+Ar.)
saru zernih (T.+Far.)
saruca ağaç
saruca armut (T.+Far.)
saruca katran (T.+Ar.)
saruhoban (T.+<?)
saruluk otu
sarvi otu (Far.+T.)
sasafraş ağacı (<?+T.)
sat ıgaç (<?+T.)

sat otu (<?+T.)
sater otu (Ar.+T.)
satır arpa (Ar.+T.)
satir otu (<?+T.)
say ağacı (<?+T.)
sayal sant ağacı
(<?+<?+T.)
saz kamışı
saz kargı
saz otu
saz söğüt
sazak ağacı
sazak otu
sebestan ağacı (Far.+T.)
sebuzek dikenini (<?+T.)
seçiler otu (<?+T.)
sedef çiçeği (Ar.+T.)
sedef otu-sazab otu
(Ar.+T.)
sedir ağacı (Fr.+T.)
seher otu (Ar.+T.)
sehhar otu (<?+T.)
sekoya ağacı (Lat.+T.)
seksek ağacı (<?+T.)
sekva ağacı (<?+T.)
selam otu (Ar.+T.)
selamotu kökü
(Ar.+T.+T.)
selem otu (<?+T.)
Selemen armudu
(Öİ+Far.)
selsepet sakızı
(<?+Far.+T.)
sema gülü (Ar.+Far.)
semen otu (Ar.+T.)
semer ağacı (Yun.+T.)
semer otu (Yun.+T.)
semerci sazı (Yun.+T.)
semiz kabak
semiz otu-semizotu-
semizlik ot-semüz otı-
semiz ot- -semüz ot-
semüz otu
semizebe
semizotu çiçeği
sencan dikenini (<?+T.)
sendeban ağacı (<?+T.)
senet ağacı (Ar.+T.)

sent helen çayı
(<?+<?+Çin.)
sepet çiçeği (Far.+T.)
sepetçi kavağı (Far.+T.)
sepetçi söğüdü (Far.+T.)
sepetlik ağacı (Far.+T.)
seray çiçeği (<?+T.)
serçe başak elması
serçe darısı
serçe otu
serçe yem otu
serçebaşı
serçedili-serçe dili
serçegözü
serende armudu
(<?+Far.)
sergel otu (?+T.)
sergi üzümü
sergîn otu (<?+T.)
serkel otu-serkele otu
(<?+T.)
serkizotu (<?+T.)
serpenekıran
sert buğday (Far.+T.)
sert mısır buğdayı
(Far.+Ar.+T.)
serv ağacı-servi ağacı
(Far.+T.)
servi kavağı (Far.+T.)
servi kozalağı (Far.+T.)
servi otu-selvi otu
(Far.+T.)
sevda çiçeği (Ar.+T.)
sevda otu (Ar.+T.)
sevgi otu
seylan tarçın ağacı
(<?+Far.+T.)
seylan tarçını (<?+T.)
seyran ağacı (Ar.+T.)
sezuan biberi
(<?+Rum.)
sıcak otu
sıçan alucı (T.+Far.)
sıçan dikenini
sıçan otu- sıçanotu
sıçan saçı
sıçan soğanı

sıçankulağı- sıçan
kulağı
sıçankuyruğu-sıçan
kuyruğu
sıçansabunu-sıçan
sabunu (T.+Ar.)
sıgun otu (<?+T.)
sığala ağacı-sığla ağacı
(Rum.+T.)
sığala yağı (Rum.+T.)
sığır baldıranı
sığır dikenini-sığır dikenini
sığır karpuzu (T.+Far.)
sığır körmene (T.+<?)
sığır mantarı (T.+Rum.)
sığır otu
sığır papatyası
(T.+Rum.)
sığır sazi
sığır bacağı
sığır cık otu
sığır diledi mantarı
(T.+T.+Rum.)
sığır diledi-sığır dili
sığır gözü-sığır gözü
sığır kulağı-sığır kulağı
sığır kuyruğu çiçeği
sığır kuyruğu-sığır
kuyruğu-sığır gıyruğu-
sığır gıyru
sığır ödü-sığır öd
sığır sidiği-sığır siydiği
sığır siki-sığır siki
sığır soğanı
sığır tikenini
sıracı otu (<?+T.)
sırat darısı (Ar.+T.)
sırça otu
sırğan otu
sırık domatesi
(T.+Rum.)
sırık fasulyesi
(T.+Rum.)
sırımağı
sırımbağı
sırmacık çiçeği
sırsıçlu armudu
(<?+Far.)

sırtlan ayası-sırtlan ayası
sıtma ağacı
sıtma gülü (T.+Far.)
sıtma otu
sıyırma dikenini-
sıyırma dikenini
sıyırma pakla
sızı otu
sicim otu
sicim yosunu
sidikli meşe (T.+Far.)
sidikzoru otu
siğil otu
siğilli huş ağacı
siğillik otu-siğlek otu
siğir libey (<?+T.)
sihirbaz otu
(Ar.+Far.+T.)
Siirt fıstığı (Öİ+Ar.)
silim soğanı (<?+T.)
silindir çiçeği-
silindir çiçeği (Fr.+T.)
siliseven (Fr.+T.)
sililik otu (<?+T.)
sim otu (<?+T.)
simaba ağacı (<?+T.)
sinameki-sina-yı mekki-
sinai mekke-senemek-
sinameki (Ar.)
sinan otu (<?+T.)
sincan ağacı (<?+T.)
sincan çalısı (<?+T.)
sincan dikenini (<?+T.)
sincan otu (<?+T.)
sinek mantarı-
sinekmantarı (T.+Rum.)
sinekkana
sinekkapan-sinek kapan
sinekkıran
sinektutan
sinektutan tikan
sinir otu
sinirli kabalak
sinirli ot-sinirli ot-
sinirlice ot-sinirlice ot-
sinir otu
sinirli yaprak-sinirlice
yaprak-sinirli yaprağı-

sinirli yaprak-
sinirli yaprak-sinirlice
yaprak
sinir libey yaprağı
sirke manca
(Far.+Erm.)
sirke otu (Far.+T.)
sirken otu
sisal keneviri (<?+T.)
sivri biber (T.+Rum.)
sivri çayı (T.+Çin.)
sivri elma
sivri kekik-sivri kekiği
sivri kökü-sivri kökü
sivri lale (T.+Far.)
sivri siğil otu
siyah ak asma
(Far.+T.+T.)
siyah akçe ağaç
(Far.+T.+T.)
siyah arpa (Far.+T.)
siyah ban otu
(Far.+<?+T.)
siyah biber-siyah biber
(Far.+Rum.)
siyah boynuz otu
(Far.+T.+T.)
siyah civanperçemi
(Far.+Far.)
siyah çam ağacı
(Far.+T.+T.)
siyah darı otu
(Far.+T.+T.)
siyah encir (Far.+Far.)
siyah erik-siyah erik
(Far.+T.)
siyah Frenk üzümü
(Far.+Öİ+T.)
siyah Frenk üzümü
ağacı (Far.+Öİ+T.+T.)
siyah harbak (Far.+Ar.)
siyah hardal (Far.+Ar.)
siyah haşhaş (Far.+Ar.)
siyah iri üzüm
(Far.+T.+T.)
siyah kızıl ağaç
(Far.+T.+T.)
siyah kimyon (Far.+Ar.)

siyah kurtluca (Far.+T.)	somalop armudu (<?+Far.)	su kabağı
siyah mantar (Far.+Rum.)	somruk-somruk otu-somrukotu	su kabağı fidanı (T.+T.+Rum.)
siyah mersin (Far.+Rum.)	somun elma (<?+T.)	su kamışı
siyah ot (Far.+T.)	sonbahar kan avcı otu (T.+Far.+T.+T.+T.)	su kanası (T.+<?)
siyah sant ağacı (Far.+<?+T.)	sorguç otu	su kantaronu (T.+Yun.)
siyah sığır kuyruğu (Far.+T.+T.)	sorguçlu güvercin	su kara yemişi
siyah tirit (Far.+Yun.)	sorgun ağacı (<?+T.)	su karanfil otu (T.+Ar.+T.)
siyah tohumlu kantaryon (Far.+Far.+Yun.)	sorhun çiçeğı	su karanfili (T.+Ar.)
siyah turp-siyah turpu (Far.+Far.)	sorkun yemişi (<?+T.)	su kazayağı
siyah üzüm (Far.+T.)	sormuk otu (<?+T.)	su kekiğı
siyah yapraklı deve dili (Far.+T.+T.+T.)	sosyete sarmısağı (Fr.+T.)	su kendiri
siyahgöz (Far.+T.)	soya fasulyesi (Fr.+Rum.)	su keneviri
soda otu (İt.+T.)	söbelen mantarı (<?+Rum.)	su kerdemesi (T.+Yun.)
sofora ağacı (<?+T.)	sögü otu (<?+T.)	su kerevizi-su kerefesi-su kerfesi (T.+Far.)
Sofya behmeni (Öİ+Ar.)	sögüt ağacı-söyüd ağacı	su kestane ağacı (T.+Rum.+T.)
soğan çiçeğı	sögüt gülü (T.+Far.)	su kestanesi (T.+Rum.)
soğan sarımsağı	sögüt kabuğı	su kestere otu (T.+<?+T.)
soğan ufağı	sögüt mantarı (T.+Rum.)	su keteni (T.+Ar.)
soğan uşağı	sögüt otu	su kılıç otu
soğanbağı	sökelek mancarı (<?+Erm.)	su kısrakkuyruğu
soğlaç buğdayı	sökü otu (<?+T.)	su lalesi (T.+Far.)
soğuk ot	spatula çiçeğı (İt.+T.)	su lapada otu (T.+Rum.+T.)
soğukluk otu	su alıcı (T.+Far.)	su lobelyası (T.+Lat.)
soğulcan otu	su armudu (T.+Far.)	su makası (T.+Ar.)
soğulcançıkaran-soğulcan çıkaran	su baldıranı	su mancası (T.+<?)
soğulcandüşüren-soğulcan düşüren	su biberi-su büberi (T.+Rum.)	su marulu (T.+Rum.)
solmaz çiçek	su binbirdelik otu	su menekşesi (T.+Far.)
solmaz sarı	su civanperçemi (T.+Far.)	su mercimeğı-su mercimek (T.+Far.)
solmaz sarı çiçek	su çiçeğı-suçiçeğı	su Meryem otu (T.+Öİ+T.)
solmazsoluk	su çileğı	su miğferi (T.+Ar.)
solucan eğrelti otu	su dikenini	su nanesi- su nanası (T.+Ar.)
solucan eğreltisi	su düğün çiçeğı	su nergisi (T.+Far.)
solucan otu	su eğreltisi	su otu
somak ekşisi (Ar.+T.)	su ferasyunu (T.+Far.)	su paprası (T.+<?)
somak pekmezi (Ar.+T.)	su gerdemesi-su kerdemesi (T.+Yun.)	su pazısı-su pazusu
	su gülü (T.+Far.)	su pıtrağı
	su haşhaşı (T.+Ar.)	su pirinç otu (T.+Far.+T.)

su rezenesi-su razyanesi
(T.+Far.)
su rumi çiçeği
(T.+Ar.+T.)
su salebi (T.+Ar.)
su sarı sabr (T.+T.+Ar.)
su sarımsağı-su
sarmısağı
su sediri (T.+Fr.)
su sıçan kuyruğu
su sıçanı otu- susıçanı
otu
su soğanı
su söğüdü
su söğüt ağacı
su sümbülü (T.+Far.)
su süpürgesi
su tası
su teresi (T.+Far.)
su unutma beni-su
unutmabenisi
su yarpuzu- suyarpuzu
su yıldız çiçeği
su yıldızı
su yoncası
su yosunu
su yulafı (T.+Rum.)
su zambağı
Sudan fülülü (Öİ+Ar.)
Sudan otu (Öİ+T.)
Sudan zeytunu (Öİ+Ar.)
suduran (Ar.+T.)
sugözeği otu
sugözü otu
suibriği- su ibriği
(T.+Ar.)
sukar ağacı (<?+T.)
sulak otu
sulandık otu
sulfata ağacı (İt.+T.)
sultan böğürtleni-sultan
böğürtlen (Ar.+T.)
sultan Mustafa armudu
(Ar.+Öİ+Far.)
sultan otu (Ar.+T.)
sultan teresi (Ar.+Far.)
sultan zambağı
(Ar.+Ar.)

sultanbörki-sultan
börkü-sultan börgü
(Ar.+T.)
sultani söğüt (Ar.+T.)
sultanküpesi (Ar.+T.)
sulu armut (T.+Far.)
sulu değermi (T.+<?)
sulu elma
sulu göynü-sulugöynü
(T.+<?)
sulu ulama
suluca armut (T.+Far.)
sulucagümbet (T.+<?)
sulugöz
suluyoncasi
suluzırtlak
suman asması (<?+T.)
summak ağacı (Ar.+T.)
sunatluca otu (<?+T.)
suni çayır (Ar.+T.)
supaprası (T.+<?)
superisi (T.+Far.)
surahi kabak (Ar.+T.)
suret darısı (Ar.+T.)
Suriye enginarı
(Öİ+Rum.)
Suriye gülü (Öİ+Far.)
Suriye kimyonu
(Öİ+Ar.)
Suriye orkidesi (Öİ+Fr.)
Suriye tütününü (Öİ+T.)
surkun ağacı
susak armudu (T.+Far.)
susakkabağı
susam asması (Ar.+T.)
susam çiçeği (Ar.+T.)
susam kökü (Ar.+T.)
susıçanı otu
suşeridi (T.+Ar.)
suvar kozu (<?+Far.)
suyarpuzu
suyoncasi yaprağı
südlüce ot
südlüsarı
sügüt elması
Süleyman otu (Öİ+T.)
Süleyman peygamber
ağacı (Öİ+Far.+T.)

Süleyman reyhanı
(Öİ+Ar.)
sülügotu-sülüğ otu
(Far.+T.)
sülük diken
sülük otu
sülüklü pancar
(T.+Erm.)
sümbül çayı (Far.+Çin.)
sümbül çiçeği (Far.+T.)
sümbül otu (Far.+T.)
sümbüllü çay
(Far.+Çin.)
sümbülteber (Far.+Far.)
sümekek darısı (<?+T.)
sümüklü mantar
(T.+Rum.)
sünbülü hindi (Far.+Öİ)
sünger ağacı (Rum.+T.)
sünnetlüce ot (Ar.+T.)
süpürge ağacı
süpürge bitırağı
süpürge bülbül otu
(T.+Far.+T.)
süpürge çalısı
süpürge çiçeği
süpürge darısı
süpürge kamışı
süpürge otu
süpürge yavşanı
süpürgelik geven
süpürgelik otu
süpürge otu
süpürke teli
südüürücü ravend
(T.+Far.)
südüürücü şebrem
(T.+<?)
sürme mantarları
(T.+Rum.)
sürüngen parmak otu
sürünücü beşparmak otu
süs ada çayı
(<?+T.+Çin.)
süs ayçiçeği (<?+T.)
süs biberi (<?+Rum.)
süs bitkisi (<?+T.)
süs çayır otu (<?+T.+T.)

süs çileği (<?+T.)
süs domatesi
(<?+Rum.)
süs elması (<?+T.)
süs eriği (<?+T.)
süs eriği ağacı
(<?+T.+T.)
süs fındığı (<?+Ar.)
süs kirazı (<?+Rum.)
süs lahanası (<?+Rum.)
süs limonu (<?+Rum.)
süs narı (<?+Far.)
süs portakalı (<?+Fr.)
süs sinamekisi
(<?+Ar.+Ar.)
süslü bitki
süslühanım çiçeği
süt ağacı
süt çiçeği
süt datlu armudu
(T.+T.+Far.)
süt elması
süt mancar (T.+Erm.)
süt mantarı (T.+Rum.)
süt otu
süt ötrüm (T.+<?)
sütleğen ağusu
sütleğen ot-sütleğen
otu-sütliğen otu
sütlemek
sütlice otu
sütlü elma
sütlü güşad otu
(T.+<?+T.)
sütlü kengel-sütlü
kenger (T.+Far.)
sütlü mantar (T.+Rum.)
sütlü ot
sütlü sarmaşık
sütlübiyan (T.+<?)
sütlüce armudu-sütlüce
armut (T.+Far.)
sütlüce otu
sütsüz mantar
(T.+Rum.)
sütun kaktüs-sütunlu
kaktüs (Far.+Fr.)

süvarim mahmuzu
(<?+Ar.)
süvari yıldızı (Far.+T.)
süzek otu
süzgeç otu
şağrak mantarı
(<?+Rum.)
şahbilut ağacı
(Far.+Ar.+T.)
şahdanec (Far.)
şahin otu (Far.+T.)
şahmehlemi (Far.+Ar.)
şahmelek otu-şahmelik
otu-şahmelik otu
(Far.+Ar.+T.)
şahmelik-şahmelek
(Far.+Ar.)
şahtere -şahterrec-
şahterrec -şahterrec -
şahter -şahdanec (Far.)
şahtere otu (Far.+T.)
şahtuğu (Far.+T.)
şakayık çiçeği (Ar.+T.)
şaknalı salep (<?+Ar.)
şakşak
şakşak otu
şakşakı
şal kabağı (<?+T.)
şalgaba-şalkaba (<?+T.)
şalgam armudu
(Far.+Far.)
şalgam lahanası
(Far.+Rum.)
şalgamlı Frenk
mağdanosu
(Far.+Öİ+Rum.)
şalgamlı lahana
(Far.+Rum.)
Şam ağacı (Öİ+T.)
Şam çörek otu
(Öİ+T.+T.)
Şam çöveni (Öİ+T.)
Şam dutu (Öİ+Far.)
Şam fıstığı-Şam fustuğu
(Öİ+Far.)
Şam fıstık ağacı
(Öİ+Far.+T.)
Şam gülü (Öİ+Far.)

Şam kayısı (Öİ+Far.)
Şam patlıcanı (Öİ+Far.)
Şam pırasası (Öİ+Rum.)
Şam razakısı (Öİ+Ar.)
şam sakızı
Şam torusu (Öİ+<?)
Şam üzümü (Öİ+T.)
şamakı tut (<?+Far.)
şamdan çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
şamdarı (Far.+T.)
şans palmyesi (Fr.+Fr.)
şaplama otu
şarab hurma ağacı
(Ar.+Far.+T.)
şark çöveni (Ar.+T.)
şaşort kovan (<?+T.)
şatta biberi (<?+Rum.)
şebnem yaprağı
(Far.+T.)
şefkat çiçeği (Ar.+T.)
şeftali ağacı (Far.+T.)
şeftali otu (Far.+T.)
şehdâne - şehdâne
(Far.)
şehduran (Far.+T.)
şehmelik otu
(Far.+Ar.+T.)
şehriye salebi (Ar.+Ar.)
şehvet otu (Ar.+T.)
şeker ağacı (Far.+T.)
şeker armut-şeker
armudu (Far.+Far.)
şeker darısı (Far.+T.)
şeker dikenini (Far.+T.)
şeker elması (Far.+T.)
şeker fasulyesi
(Far.+Rum.)
şeker incir (Far.+Far.)
şeker kamışı (Far.+T.)
şeker kamışı-şeker
kamışı (Far.+T.)
şeker otu (Far.+T.)
şeker pancarı
(Far.+Erm.)
şekerci çöveni (Far.+T.)

şekerciboyası otu-
şekerci boyası otu
(Far.+T.+T.)
şekerciboyası-şekerci
boyası (Far.+T.)
şekerli ot (Far.+T.)
şemsiye ağacı (Ar.+T.)
şemsiye bitkisi (Ar.+T.)
şemsiye çiçeği (Ar.+T.)
şemsiye mantarı
(Ar.+Rum.)
şemsiye otu (Ar.+T.)
şerbet boyası (Ar.+T.)
şerbet otu (Ar.+T.)
şerbetçi otu-şerbetçiotu
(Ar.+T.)
şerbin ağacı (<?+T.)
şerit çiçeği (Ar.+T.)
şevkat çiçeği (Ar.+T.)
şevket otu (Ar.+T.)
şevketibostan (Far.)
şevketibostan dikenini
(Far.+T.)
şevketibozan (Far.+T.)
şeytan arabası-
şeytanarabası (Ar.+T.)
şeytan arpası (Ar.+T.)
şeytan bademi
şeytan boku (Ar.+Far.)
şeytan boku (Ar.+T.)
şeytan darısı (Ar.+T.)
şeytan elması (Ar.+T.)
şeytan gülü (Ar.+Far.)
şeytan havucu
(Ar.+Far.)
şeytan kabalağı (Ar.+T.)
şeytan karpuzu
(Ar.+Far.)
şeytan kavunu (Ar.+T.)
şeytan keleşini (Ar.+T.)
şeytan kenevirini (Ar.+T.)
şeytan otu (Ar.+T.)
şeytan pıtırağı (Ar.+T.)
şeytan portakalı
(Ar.+Fr.)
şeytan saçını-şeytansaçı
(Ar.+T.)

şeytan şalgamını
(Ar.+Far.)
şeytan tespihi (Ar.+Ar.)
şeytan yağı (Ar.+T.)
şeytan zeytini (Ar.+Ar.)
şeytanayağı (Ar.+T.)
şeytanbıyığı (Ar.+T.)
şeytançubuğu (Ar.+T.)
şeytandili (Ar.+T.)
şeytanfenerini
(Ar.+Rum.)
şeytangözü (Ar.+T.)
şeytanipliğini (Ar.+T.)
şeytankancası kökünü
(Ar.+İt.+T.)
şeytankavını (Ar.+<?)
şeytankulağını (Ar.+T.)
şeytanküpesini (Ar.+T.)
şeytanminaresini
(Ar.+Ar.)
şeytanpatlıcanını
(Ar.+Far.)
şeytanpençesini
(Ar.+Far.)
şeytanpürünü (Ar.+T.)
şeytansaçını (Ar.+T.)
şeytantaburesini (Ar.+Fr.)
şeytanteresini (Ar.+Far.)
şeytantersini (Ar.+T.)
şeytantırnağını (Ar.+T.)
şihmanboz armudunu
(<?+Far.)
şingirdak otunu
şifa otunu (Ar.+T.)
Şili biberini (Öİ+Rum.)
şimşad ağacını (<?+T.)
şimşek ağacını-şimşak
ağacını
şimşek otunu
şimşekyaprağını
şimşir ağacını-çimşir
ağacını (Far.+T.)
şirid otunu (<?+T.)
şirin meyhan (Far.+<?)
şirinli marulunu
(Far.+Rum.)
şivan çiçeğini (<?+T.)

şövalye yıldızını-
şövalyeyıldızını (Fr.+T.)
ta'alluk teresini (<?+Far.)
taar elmasını (<?+T.)
taban (tapan) incirini
(<?+Far.)
tabancakapsülünü (T.+Fr.)
tablığu ağacını (<?+T.)
taç çiçeğini (Ar.+T.)
taç yaprağını (Ar.+T.)
taçlı kaktüsünü (Ar.+Fr.)
taçşahı çiçeğini
(Ar.+Far.+T.)
taflan ağacını (Ar.+T.)
tağ elmasını
tağ emrudunu (T.+Far.)
tağ eriğini-tağ erüğünü
tağ kerefesini (T.+Far.)
tağ kişnicini (T.+Far.)
tağ nanesini-tağ nanasını
(T.+Ar.)
tağ pazusunu
tağ pelinini (T.+Rum.)
tağ razıyanesini (T.+Far.)
tağ reyhanını (T.+Ar.)
tağ servisini (T.+Far.)
tağ sultanını (T.+Ar.)
tağ üzümünü
tağ yarpuzunu-tağ yarpuzunu
tağ zeytununu (T.+Ar.)
tahdik otunu (Ar.+T.)
Tahir armudunu-Tahiri
armudunu (Öİ+Far.)
tahta bitisi otu-tahtabiti
otunu (Far.+T.+T.)
tahta yemişini (Far.+T.)
tahtacı otunu (Far.+T.)
tahtakurusu otunu
(Far.+T.+T.)
talağan dögenini (<?+T.)
talak otunu
talaşmalasını (T.+<?)
tam teresini (T.+Far.)
tana burnunu
tane kıran-tana kıranını
(Far.+T.)
tanel çalısını (<?+T.)
tantana ağacını (Ar.+T.)

tarak çiçeği	taş payamı-taş piyamı	tatlı patates (T.+İt.)
tarak otu-tarak ot	(T.+Far.)	tatlı ravent (T.+Far.)
tarakdalı-tarak dalı	taş sarımsağı	tatlı su gelinciği
tarakdiken-tarak diken	taş yoncası	tatlıbaba
taraklı otu-taraklı ot	taş yosunu	tatlıca ot-tatlıca ot
taraklık ağacı	taşakcıl ot	tatlıgöbek
taraklık otu	taşaklı cızgan (T.+<?)	tatlıkabuk-tatlıkabık
tarçın ağacı (Far.+T.)	taşaklı ısırgan	tatlıkazık
tarçın kabuğu (Far.+T.)	taşayvası	tatlı alma
tarfaya ağacı (Ar.+T.)	taşkesen otu	tatlı badam-tatlı badem
tarhana çiçeği (Far.+T.)	taşkıran çiçeği	(T.+Far.)
tarhana kekiği (Far.+T.)	taşkıran otu	tatlı erük
tarhana otu (Far.+T.)	taşkıran-taş kıran	tatlı kabak
tarla akça çiçeği	taşlık çayı (T.+Çin.)	tatlı kust (T.+Ar.)
tarla çörek otu	taşlık kekiği	tatlı nar (T.+Far.)
tarla çöveni	taşlıoğlu buğdayı	tatlı üzüm
tarla gülü (T.+Far.)	taşturşusu (T.+Far.)	tatula çalısı (Fr.+T.)
tarla hazareni (T.+Far.)	tatahan çayırı (<?+T.)	tatula çiçeği (Fr.+T.)
tarla köremeni-tarla	tatarbaşı (Öİ+T.)	tatula otu (Fr.+T.)
körmeni (T.+<?)	tatarcı otu-tatarcık otu	taun otu (Ar.+T.)
tarla mantarı (T.+Rum.)	(Öİ+T.)	tavgaç yudası (<?)
tarla pancarı (T.+Erm.)	tatlı badem-tatlı badem	tavşan baklası (T.+Ar.)
tarla püreni (T.+Yun.)	(T.+Far.)	tavşan bezelyesi
tarla sarmaşığı	tatlı bayram-tatlıbayram	(T.+Rum.)
tarla turpu (T.+Far.)	(T.+<?)	tavşan çakıldağı
tarla üzümçüğü	tatlı biyan (T.+<?)	tavşan çalbası
tarla yemliği	tatlı boyan (T.+<?)	(T.+Yun.)
tarlakuşumahmuzu	tatlı elması	tavşan çiçeği
(T.+T.+Ar.)	tatlı gerdeme-tatlı	tavşan darısı
Tarsus afsentini	kerdeme (T.+Yun.)	tavşan elması-
(Öİ+Rum.)	tatlı hindiba (T.+Ar.)	tavşanelması
tartil otu (<?+T.)	tatlı ısırgan	tavşan kirazı (T.+Rum.)
taru başağı	tatlı isfendan ağacı	tavşan otu
tasma otu (<?+T.)	(T.+Far.+T.)	tavşan topalağı
taş anasonu (T.+Yun.)	tatlı kenger (T.+Far.)	tavşan turpu (T.+Far.)
taş armudu-taşarmudu	tatlı kök	tavşan yoncası
(T.+Far.)	tatlı labada (T.+Rum.)	tavşanağzı
taş bademi (T.+Far.)	tatlı limon (T.+Rum.)	tavşanak çalısı
taş eğreltisi	tatlı limon ağacı	tavşanayağı-tavşan
taş gülü (T.+Far.)	(T.+Rum.+T.)	ayağı
taş kekiği-taş kekik	tatlı menengiç-tatlı	tavşanbaşı
taş kesen otu	melengeç	tavşanbıyığı
taş kınası-taşkınası	tatlı mercanköşkü	tavşancıl çalısı
(T.+Ar.)	(T.+Ar.+Far.)	tavşancıl otu
taş kiraz (T.+Rum.)	tatlı mısır (T.+Ar.)	tavşancıl toynağı
taş mantarı (T.+Rum.)	tatlı miyan (T.+<?)	tavşancıl tırnağı-
taş nanesi (T.+Ar.)	tatlı papra (T.+<?)	tavşancıl tırnağı
taş otu	tatlı patata (T.+<?)	tavşancüçüğü

tavşançakıldağı
tavşançili
tavşandudağı
tavşanekmeği
tavşanfasulyası-
tavşanfasulyesi
(T.+Rum.)
tavşangöbeği
tavşangölgesi
tavşangözü
tavşankulağı çiçeği
tavşankulağı süseni
(T.+T.+Ar.)
tavşankulağı-tavşan
kulağı
tavşankuyruğu-tavşan
kuyruğu
tavşanküpesi
tavşanmemesi
tavşanmeyvesi-tavşan
meyvesi (T.+Far.)
tavşanpaçası (T.+Far.)
tavşanpatlağı
tavşantopu
tavşantopuğu
tavşantüyü
tavşanyülmesi (T.+<?)
tavuk çetisi (T.+<?)
tavuk çiçeği
tavuk darısı
tavuk mantarı
(T.+Rum.)
tavuk otu-tavukotu
tavuk tiriti (T.+<?)
tavuk üzerliği
tavukayağı
tavukayağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
tavukbacağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
tavukbüzüğü
tavukgötü
tavukgözü
tavukkanadı
tavukkiçi
tavukkursayı-
tavukgursā

tavukpençesi-tavuk
pençesi (T.+Far.)
tavuktırnağı
tavukyastığı
tavukyumurtlamaz
tavus çiçeği-tavusçiçeği
(Ar.+T.)
tavus kuşu kuyruğu
(Ar.+T.+T.)
tay tırnağı
tayboncuğu
taydişi
tayıncak otu (<?+T.)
taykulak
taze fasulye
(Far.+Rum.)
taze gül (Far.+Far.)
taze soğan (Far.+T.)
tef otu (Far.+T.)
tefne ağacı (Rum.+T.)
tek ağacı
tek ağaç
tek sakal
tekçekirdek
teke ağacı
teke dikenli
teke orkidesi (T.+Fr.)
tekelpancarı
(T.+T.+Erm.)
tekerelması-teker elma
tekersakalı
tekesakalı-teke sakalı-
tekesahalı-tekkesakalı
tekesakallı
teketaşığı
tekir armut (T.+Far.)
teknegöt
teksakal
tel pancarı (Erm.+Erm.)
teleme otu (<?+T.)
telgömlek (Erm.+T.)
telgövnük (Erm.+<?)
telgraf çiçeği (Fr.+T.)
telli ıştır (Erm.+<?)
telli kavak (Erm.+T.)
telli papatya
(Erm.+Rum.)

tellice mantar
(Erm.+Rum.)
telligelin (Erm.+T.)
telot (Erm.+T.)
temir hindi ağacı
(Ar.+Öİ+T.)
temre otu-temra otu
temriye otu
tengel dikenli (<?+T.)
tentürdiyot çiçeği
(Fr.+T.)
tepe otu
tepeli ot
teper otu-teperotu
tepetaşak
tere tohumu (Far.+Far.)
tere yağ ceviz ağacı
(Far.+T.+Ar.+T.)
tere yağı mantarı
(Far.+T.+Rum.)
tere-terre- tere [otu]
(Far.)
tereyağı ağacı-tere yağ
ağacı (Far.+T.+T.)
tereyağı armudu
(Far.+T.+Far.)
tergömlek
terlik çiçeği (<?+T.)
termiye çalısı (Yun.+T.)
ters lale (T.+Far.)
terskulak
terzi armudu (Far.+Far.)
tespih ağacı-tesbih ağacı
(Ar.+T.)
tespih çalısı (Ar.+T.)
tespih çiçeği (Ar.+T.)
tespih darısı (Ar.+T.)
tespih otu (Ar.+T.)
tespih salebi (Ar.+Ar.)
testere bitkisi (Far.+T.)
testere çiçeği (Far.+T.)
testere kaktüs (Far.+Fr.)
testi kabağı (Far.+T.)
tetra ağacı (<?+T.)
tetra çalısı (<?+T.)
tevriz kabağı (<?+T.)
tevrizi gülü (<?+Far.)
tıbbi hatmi (Ar.+Ar.)

tibbi karakafes otu (Ar.+T.+Ar.+T.)
tibbi kokulu yonca (Ar.+T.+T.)
tibbi nane (Ar.+Ar.)
tibbi nergis (Ar.+Far.)
tibtî papatya (Ar.+Rum.)
tıkma üzüm
tıktıkı
tırmanıcı gül (T.+Far.)
tırnak otu
tırpan ağacı (Yun.+T.)
tırtıl otu
tırtılşki (<?+T.)
tik ağacı (Fr.+T.)
tilki buğdayı
tilki dikenini
tilki kişnişi (T.+Far.)
tilki kuskusu (T.+Ar.)
tilki mısırı (T.+Ar.)
tilki üzümü
tilkikuyruğu
tilkitaşağı-dilkü taşağı-
tilki taşağı
tilkitırnağı
timurdikeni-timur
dikeni (Öİ+T.)
tirfil ot-tirfil otu (Yun.+T.)
tiskinik otu (<?+T.)
titrek kavak
titrek otu-titrekotu
titrekızım-titregızım
tobbaş
toga kekiği (<?+T.)
tok buğday
tokalı çay (T.+Çin.)
tokalı dücük-
tokalıdücük (T.+<?)
tokalı üçgül
tokaloğlu
Tokat elması (Öİ+T.)
toklubaşı
tokmaküzüm
tokuz diplü
tomalan mantarı (<?+Rum.)

tombul fındık (T.+Ar.)
tongarelməsi (<?+T.)
tonka ağacı (<?+T.)
tonuz çiçeği
tonuz dikenini
tonuz eriği
tonuz otu
tonuz topalağı
tonuzağırşağı-tonuz
ağırşağı
top ağacı
top çam
top elma
top kaktüs (T.+Fr.)
top lahana (T.+Rum.)
top patlıcan (T.+Far.)
top salata (T.+İt.)
topak sirken
topalak ağacı
topalak kökü
topalak otu
topalan otu
topalömer otu (T+Öİ+T.)
topanbaş (<?+T.)
topanbaşlı kekik (<?+T.+T.)
topankelle dikenini (<?+Far.+T.)
topar yavşanı (<?+T.)
topatan
topbaş üzümü
topbaş armudu (T.+T.+Far.)
topbaş-topbaş
topçu çiçeği
toppancar (T.+Erm.)
topuk çayı-topukçayı (T.+Çin.)
topuklu armut (T.+Far.)
topuklu çay-topukluçay (T.+Çin.)
topuklutiken
-topus dikenini (Ar.+T.)
topuz çiçeği (Ar.+T.)
topuz dikenini (Ar.+T.)
topuz mantarı (Ar.+Rum.)

topuzlu otu (Ar.+T.)
topuzlu pıtrak (Ar.+T.)
-torak otu-turak otu
torasaninciri (Öİ+Far.)
Toros çamı (Öİ+T.)
Toros çayı (Öİ+Çin.)
Toros köknarı-toros
köknarı (Öİ+Far.)
Toros sediri (Öİ+Fr.)
Torosan inciri (Öİ+Far.)
tosbağa bostanı (T.+Far.)
tosbağa çiçeği-tosbağı
çiçeği-tosgabaçiçe
tosbağa otu-tosbağı otu-
tosba otu-tosgaba otu
tosbağa yoncası
toskafa kavunu (<?+Ar.+T.)
tosunburnu
toy otu
toz mantarı (T.+Rum.)
tozağacı-toz ağacı
tozkulak
tömbeki tütününü (Far.+T.)
tömtöm
töngel armut (T.+Far.)
Trabzon armudu (Öİ+Far.)
Trabzon çayı (Öİ+Çin.)
Trabzon elması (Öİ+T.)
Trabzon güz çiğdemi (Öİ+T.+T.)
Trabzon hurması (Öİ+Far.)
Trabzon hurması ağacı (Öİ+Far.+T.)
Trabzon kekiği (Öİ+T.)
Trabzon yaban mersini (Öİ+Far.+Rum.)
Trabzon yılanıyastığı (Öİ+T.+T.)
Trakya lalesi (Öİ+Far.)
tuba ağacı (<?+T.)
tukuk çiçeği (<?+T.)
tukul otu (<?+T.)

tulavrat yaprağı
(T.+Ar.+T.)
tulavret otu (T.+Ar.+T.)
tuluk mantarı
(T.+Rum.)
tulukarmudu (T.+Far.)
tulumba armudu
(İt.+Far.)
turak otu -turak otı
turnaayağı
turnadil zambağı
(T.+T.+Ar.)
turnadili
turnagagası-turna gagası
turoz otu (<?+T.)
turp lahanası
(Far.+Rum.)
turp otu (Far.+T.)
turşu armudu
(Far.+Far.)
turşu otu (Far.+T.)
turuc otu (<?+T.)
turunc ağacı -turunç
ağacı (Far.+T.)
turuncu gelinalı
(Far.+T.+T.)
turuncubileği (Far.+T.)
turunç otu-turunçotu
(Far.+T.)
tuçça otu (<?+T.)
tutya çiçeği (Ar.+T.)
tuz ağacı
tuzcul kavak
tuzla otu (<?+T.)
tuzlu ot
tükrük otu
tükürük otu
tül çiçeği (Fr.+T.)
tül kuşkonmaz (Fr.+T.)
tülekdokuyan (<?+T.)
tülübaba
tülüdombak-
tülütombak-tülütombak-
tülütombak-tülütombak
(T.+<?)
tülüg erük-tülüg erik
tülüşah (T.+Far.)
türbe eriği (Ar.+T.)

Türk bataklık salebi
(Öİ+T.+Ar.)
Türk biberi (Öİ+Rum.)
Türk güz çiğdemi
(Öİ+T.+T.)
Türk kara hindibası
(Öİ+T.+Ar.)
Türk kudrethelvası
(Öİ+Ar.)
Türk lalesi (Öİ+Far.)
Türk meşesi (Öİ+Far.)
Türk otu (Öİ+T.)
Türki göyinek (Öİ+T.)
Türkiye melisası
(Öİ+Yun.)
Türkmen adaçayı
(Öİ+T.+Çin.)
türüz otu (<?+T.)
tütün çiçeği
tütün fidanı (T.+Rum.)
tütün otu
tütümbulgarı (T.+<?)
tütüzleme otu
tüvelik otu
tüy otu
tüy yosunu
tüylü ada çayı
(T.+T.+Çin.)
tüylü ayıpençesi
(T.+T.+Far.)
tüylü boru çiçeği
tüylü çalba (T.+Yun.)
tüylü çay
tüylü dalak otu
tüylü halı çiçeği
tüylü kaktüs (T.+Fr.)
tüylü kanak
tüylü karanfil (T.+Ar.)
tüylü kartopu
tüylü meşe (T.+Far.)
tüylü nane (T.+Ar.)
tüylü ot
tüylü sirken
tüylübaba
tüylübarak
tüylübaş trifil
(T.+T.+Yun.)
tüylüboya-tüylüboya

tüylüce ot
tüylüceyumru
tüylüdombalak-
tüylütombalak
tüylüğüyün (T.+<?)
tüylütapan
tüylütöparlak
tüysüz gümüşi kangal
(T.+T.+Ar.+<?)
tüysüz kirpibaşı
tüysüz şeftali (T.+Far.)
uçkulak
uçkurutan
ud ağacı (Ar.+T.)
ufak bakla (T.+Ar.)
ufak soğan
ufakkulaklı
ufrazya otu-ufrazia otu-
firazia otu (<?+T.)
ula otu (<?+T.)
ulam otu (<?+T.)
ulama yonca-
ulamayonca
ulama-ulama otu
ulu avrat otu-uluavrat
otu
Uludağ binbirdelikotu
(Öİ+T.+T.+T.)
Uludağ kantaronu
(Öİ+Yun.)
Uludağ köknarı-Uludağ
göknarı (Öİ+Far.)
Uludağ sığırkuyruğu
(Öİ+T.+T.)
Uludağ soğanı (Öİ+T.)
un mantarı (T.+Rum.)
unutmabeni çiçeği
unutmabeni-unutma
beni
organ otu
urgiyeye çiçeği (<?+T.)
uruz otu (<?+T.)
uslu baldıran
uslu bambıl (T.+<?)
uslu ebe gümece
uslu emicik-uslu emecik
uslu kara ot

uslu kenger-uslu kenker (T.+Far.)	ünnab ağacı (Ar.+T.)	vercina süt otu (<?+T.+T.)
uslu nergis (T.+Far.)	ürkegen otu	verem otu (Ar.+T.)
uslu papatya (T.+Rum.)	üryani-üryani eriği (Ar.+T.)	veymut çamı (<?+T.)
uslu pınar (T.+<?)	üstükızıl mantarı (T.+T.+Rum.)	vezir salkımı- vezirsalkımı (Ar.+T.)
uslu sirken	üvez ağacı	viks çiçeği-visk çiçeği (<?+T.)
uslu turp (T.+Far.)	üzerlik otu	viks otu (<?+T.)
uslu zeytin (T.+Ar.)	üzerlik otu	Virginia demir ağacı (Öİ+T.+T.)
uşak ağacı	üzüm ağacı	voynuk otu-voynuk otu (<?+T.)
uşşak çadırı (T.+Far.)	üzüm alıcı (T.+Far.)	yaban ağacı (Far.+T.)
uyurgöz	üzüm asması	yaban ahladı (Far.+Rum.)
uyuyangüzel	üzümcü eriği-üzüm eriği	yaban ahusu dili (Far.+Far.+T.)
uyuz otu	üzümotu	yaban alması (Far.+T.)
uzauza	vahvah	yaban armudu- yabani armut (Far.+Far.)
uzgurt meşesi (<?+Far.)	vak çiçeği (<?+T.)	yaban asması (Far.+T.)
uzun armut (T.+Far.)	vakvak ağacı (<?+T.)	yaban ayvası (Far.+T.)
uzun ayak otu	vakvak çiçeği (<?+T.)	yaban badıncanı (Far.+Far.)
uzun baça-uzunbaca (T.+<?)	valay armudu (Far.+Far.)	yaban baklası (Far.+Ar.)
uzun biber (T.+Rum.)	Van gülü (Öİ+Far.)	yaban biberi ağacı (Far.+Rum.+T.)
uzun elma	Van kavunu (Öİ+T.)	yaban buğdayı (Far.+T.)
uzun erük	vandibi (<?)	yaban çileği (Far.+T.)
uzun kavak	vanilya çiçeği (Yun.+T.)	yaban darısı (Far.+T.)
uzun kavun	vanilya fidanı (Yun.+Rum.)	yaban defnesi (Far.+Rum.)
uzun kekik	vapurdumanı (Fr.+T.)	yaban dere otu (Far.+T.+T.)
uzun yavşan	varadika otu (<?+T.)	yaban domuz dikenini (Far.+T.+T.)
uzunalma	vargit	yaban düleği (Far.+T.+T.)
uzundamar otu	vargit çiçeği	yaban elması (Far.+T.)
uzunsap	varil kaktüsü (Fr.+Fr.)	yaban enginarı (Far.+Rum.)
üçbudak	Vaşingtonya palmyesi (Öİ+Fr.)	yaban eriği (Far.+T.)
üçdamarlı bitki	vavul kara yemişi (<?+T.+T.)	yaban fesleğeni (Far.+Rum.)
üçdişli pıtırak	veba kökü (Ar.+T.)	yaban fındığı (Far.+Far.)
üçgül (T.+Far.)	venbel otu	
üçgül otu (T.+Far.+T.)	Venedik terementi ağacı (Öİ+Fr.+T.)	
üçgül yonca (T.+Far.+T.)	venüs çiçeği (Fr.+T.)	
üçgüllü (T.+Far.+T.)	venüs göbeği (Fr.+T.)	
üçkulak	venüs otu (Fr.+T.)	
üçkulak otu-üçgulah ot- üç kulak otu	venüsçarığı (Fr.+T.)	
ülker çiçeği-ülkerçiçeği (<?+T.)	venüssaçı-venüs saçı (Fr.+T.)	
ülker otu (<?+T.)	venüstarağı (Fr.+T.)	
ülker üzümü (<?+T.)		
ülper yavşağı (<?+T.)		
ülser otu (Fr.+T.)		
ümbülük çiçeği-ümülük çiçeği (<?+T.)		

yaban gendenesi-yaban kendenesi (Far.+Far.)
yaban gülü (Far.+Far.)
yaban güneyiği (Far.+<?)
yaban hardalı (Far.+Ar.)
yaban havucu (Far.+Far.)
yaban hitmisi (Far.+Ar.)
yaban hıyarı (Far.+Ar.)
yaban hulusu (Far.+<?)
yaban hurması (Far.+Ar.)
yaban ısırğanı (Far.+T.)
yaban inciri (Far.+Far.)
yaban inciri ağacı (Far.+Far.+T.)
yaban kabağı (Far.+T.)
yaban kabuğu (Far.+T.)
yaban kamışı (Far.+T.)
yaban karanfili-yaban karanfulu (Far.+Ar.)
yaban kasnisi (Far.+Far.)
yaban kavağı (Far.+T.)
yaban kavunu (Far.+T.)
yaban kekiği (Far.+T.)
yaban keleş (Far.+T.)
yaban kemmuni (Far.+Ar.)
yaban kerevizi-yaban kereviz (Far.+Far.)
yaban kesdanesi (Far.+Rum.)
yaban keşürü (Far.+Far.)
yaban keteni (Far.+Ar.)
yaban kızılciğı (Far.+T.)
yaban kinici (Far.+<?)
yaban kirazı (Far.+Rum.)
yaban lahanası (Far.+Rum.)
yaban leylağı (Far.+Ar.)
yaban mantarı (Far.+Rum.)

yaban marulu (Far.+Rum.)
yaban maya otu (Far.+Far.+T.)
yaban maydanozu (Far.+Rum.)
yaban mersini (Far.+Yun.)
yaban mürveri (Far.+Far.)
yaban nanesi (Far.+Ar.)
yaban narı (Far.+Far.)
yaban nohudu (Far.+Far.)
yaban pancarı (Far.+Erm.)
yaban pazısı (Far.+T.)
yaban pelini (Far.+Rum.)
yaban pırasası (Far.+Rum.)
yaban pireni (Far.+<?)
yaban saparnası (Far.+Amerika yerlilerinin dillerinden)
yaban sarımsağı-yaban sarmısağı (Far.+T.)
yaban sarmaşığı (Far.+T.)
yaban servisi (Far.+Far.)
yaban sinamekisi (Far.+Ar.+Ar.)
yaban soğanı (Far.+T.)
yaban söğüdü (Far.+T.)
yaban sümbülü-yaban sünbülü (Far.+Ar.)
yaban şalgamı (Far.+Far.)
yaban şehdanesi (Far.+Far.)
yaban tere otu (Far.+Far.+T.)
yaban teresi (Far.+Far.)
yaban torak otu (Far.+T.+T.)
yaban turpu-yaban turbu (Far.+Far.)

yaban üzümü (Far.+T.)
yaban yasemini (Far.+Far.)
yaban yoncası (Far.+T.)
yaban yulafı (Far.+Rum.)
yaban zeytini-yaban zeytunu (Far.+Ar.)
yabanarmudu (Far.+Far.)
yabanbacı (Far.+T.)
yabandarısı (Far.+T.)
yabani acı marul (Far.+Ar.+T.+Rum.)
yabani ada çayı (Far.+Ar.+T.+Çin.)
yabani akdiken (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani altın kökü (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani ananas (Far.+Ar.+Fr.)
yabani anason (Far.+Ar.+Rum.)
yabani ardıç (Far.+Ar.+T.)
yabani armut (Far.+Ar.+Far.)
yabani armut ağacı-yabani armud ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani arpa (Far.+Ar.+T.)
yabani asma (Far.+Ar.+T.)
yabani aşun otu (Far.+Ar.+<?+T.)
yabani badem (Far.+Ar.+Far.)
yabani bakla (Far.+Ar.+Ar.)
yabani balık otu (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani bamya (Far.+Ar.+Ar.)
yabani bergamot (Far.+Ar.+Fr.)

yabani bezelye (Far.+Ar.+Rum.)	yabani enginar (Far.+Ar.+Rum.)	yabani hıyar (Far.+Ar.+Ar.)
yabani biber (Far.+Ar.+Rum.)	yabani erik ağacı (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani Hind kök (Far.+Ar.+Öİ+T.)
yabani biberiye (Far.+Ar.+Rum.)	yabani erik-yabanî erük (Far.+Ar.+T.)	yabani Hind yer elması (Far.+Ar.+Öİ+T.+T.)
yabani böğürtlen (Far.+Ar.+T.)	yabani erukası (Far.+Ar.+<?)	yabani hindiba (Far.+Ar.+Ar.)
yabani börülce (Far.+Ar.+T.)	yabani fasulye (Far.+Ar.+Rum.)	yabani hurma (Far.+Ar.+Ar.)
yabani buğday (Far.+Ar.+T.)	yabani fatmagül (Far.+Ar.+Öİ+Far.)	yabani hurma ağacı (Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani ceviz (Far.+Ar.+Ar.)	yabani fesleğen (Far.+Ar.+Rum.)	yabani ıspanak (Far.+Ar.+Rum.)
yabani çam ağacı (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani fındık (Far.+Ar.+Far.)	yabani iğde (Far.+Ar.+T.)
yabani çam fıstık ağacı (Far.+Ar.+T.+Far.+T.)	yabani fındık ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani iğde ağacı (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani çarkıfelek (Far.+Ar.+Far.+Ar.)	yabani fırça otu (Far.+Ar.+Rum.+T.)	yabani incir-yabani incir [ağacı] (Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani çeçi (Far.+Ar.+<?)	yabani fıstık (Far.+Ar.+Ar.)	yabani kaba yonca (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani çilek (Far.+Ar.+T.)	yabani fıstık ağacı (Far.+Ar.+Ar.+T.)	yabani kadife çiçeği (Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani çivid otu (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani fiğ-yabani fi (Far.+Ar.+Rum.)	yabani karanfil (Far.+Ar.+Ar.)
yabani çörek otu (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani fişne ağacı (Far.+Ar.+Sl+T.)	yabani karayemiş (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani dalak otu (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani Frenk mağdanosu (Far.+Ar.+Öİ+Rum.)	yabani kasımpatı (Far.+Ar.+T.)
yabani darçın ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani gömeç (Far.+Ar.+<?)	yabani kavun (Far.+Ar.+T.)
yabani defne (Far.+Ar.+Rum.)	yabani gül (Far.+Ar.+Far.)	yabani keçiboynuzu (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani defne ağacı (Far.+Ar.+Rum.+T.)	yabani gül ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani kekeş (Far.+Ar.+<?)
yabani deve dikenini (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani hanımeli-yabani hanım eli (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani kekik (Far.+Ar.+T.)
yabani diken (Far.+Ar.+T.)	yabani hardal (Far.+Ar.+Ar.)	yabani keklik otu (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani ebemgümece (Far.+Ar.+T.+<?)	yabani haşhaş (Far.+Ar.+Ar.)	yabani kenevir (Far.+Ar.+Rum.)
yabani ekşi elma (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani havuç (Far.+Ar.+Far.)	yabani kereviz (Far.+Ar.+Yun.)
yabani elma (Far.+Ar.+T.)	yabani hercaiye menekşe (Far.+Ar.+Far.+Far.)	yabani kestane (Far.+Ar.+Rum.)
yabani elma ağacı (Far.+Ar.+T.+T.)		

yabani keten (Far.+Ar.+Ar.)	yabani meyan otu (Far.+Ar.+<?+T.)	yabani sarımsak-yabani sarımsak-yabani
yabani kızılçık (Far.+Ar.+T.)	yabani muşmula (Far.+Ar.+Yun.)	sarmusak (Far.+Ar.+T.)
yabani kimyon (Far.+Ar.+Ar.)	yabani mürver (Far.+Ar.+Far.)	yabani sedef otu (Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani kiraz (Far.+Ar.+Yun.)	yabani nane-yaban nanesi (Far.+Ar.+Far.)	yabani semiz otu (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kiraz ağacı (Far.+Ar.+Yun.+T.)	yabani nar ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani servi (Far.+Ar.+Far.)
yabani kişniş (Far.+Ar.+Far.)	yabani nardin (Far.+Ar.+Ar.)	yabani sina (Far.+Ar.+Ar.)
yabani kişniş otu (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani nergis (Far.+Ar.+Far.)	yabani sinameki-yabani senemek (Far.+Ar.+Ar.+Ar.)
yabani korunga (Far.+Ar.+Erm.)	yabani nohut (Far.+Ar.+Far.)	yabani sirken (Far.+Ar.+T.)
yabani kuşkonmaz (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani oğul otu (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani soğan (Far.+Ar.+T.)
yabani kuzu kulağı (Far.+Ar.+T.+T.)	yabani panbuk ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani söğüt ağacı (Far.+Ar.+T.+T.)
yabani küncü (Far.+Ar.+<?)	yabani pancar (Far.+Ar.+Erm.)	yabani su teresi (Far.+Ar.+T.+Far.)
yabani küşne (Far.+Ar.+Ar.)	yabani papatya (Far.+Ar.+Rum.)	yabani sümbül (Far.+Ar.+Far.)
yabani labada (Far.+Ar.+Bulg.)	yabani pazı (Far.+Ar.+T.)	yabani sümbül çiçeği (Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani lahana (Far.+Ar.+Rum.)	yabani pelin (Far.+Ar.+Rum.)	yabani şalgam (Far.+Ar.+Far.)
yabani lale (Far.+Ar.+Far.)	yabani pırasa (Far.+Ar.+Rum.)	yabani şeker havucu (Far.+Ar.+Far.+Far.)
yabani lale çiçeği (Far.+Ar.+Far.+T.)	yabani reyhan (Far.+Ar.+Ar.)	yabani şeker kamışı (Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani mağdanos (Far.+Ar.+Rum.)	yabani rezene-yabani raziane (Far.+Ar.+Far.)	yabani taflan (Far.+Ar.+Ar.)
yabani mantar (Far.+Ar.+Rum.)	yabani roka salata- yabani rokka salata (Far.+Ar.+Rum.+İt.)	yabani tarhun (Far.+Ar.+Ar.)
yabani marul (Far.+Ar.+Rum.)	yabani safran-yabani zağfaran (Far.+Ar.+Ar.)	yabani tere (Far.+Ar.+Far.)
yabani maydanoz (Far.+Ar.+Rum.)	yabani saparna (Far.+Ar.+Amerika)	yabani tere otu (Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani melek otu (Far.+Ar.+Ar.+T.)	yabani yerlilerinin dili	yabani teretaze (Far.+Ar.+Far.+Far.)
yabani menekşe (Far.+Ar.+Far.)	yabani sardunya (Far.+Ar.+İt.)	yabani tevek (Far.+Ar.+T.)
yabani mercanköşk (Far.+Ar.+Far.)	yabani sarı gül (Far.+Ar.+T.+Far.)	yabani tirfil (Far.+Ar.+Rum.)
yabani mersin (Far.+Ar.+Yun.)		yabani turmus (Far.+Ar.+Far.)

yabani turp
(Far.+Ar.+Far.)
yabani tütün
(Far.+Ar.+T.)
yabani tütün fidanı
(Far.+Ar.+T.+Rum.)
yabani unnab
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani ünnab ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani üvez ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani üzüm
(Far.+Ar.+T.)
yabani vişne
(Far.+Ar.+Sl.)
yabani yasemin
(Far.+Ar.+Far.)
yabani yemiş
(Far.+Ar.+T.)
yabani yonca
(Far.+Ar.+T.)
yabani yulaf
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani yulaf otu
(Far.+Ar.+Rum.+T.)
yabani zambak
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zencefil
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zeytin
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zeytun ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabru armudu (<?+Far.)
yağ ağacı
yağ ardıcı
yağ çiçeği
yağ gülü (T.+Far.)
yağ hurma ağacı
(T.+Far.+T.)
yağ marulu (T.+Rum.)
yağ otu
yağ şalgamı (T.+Far.)
yağ ügürü (T.+<?)
yağcı pelidi (T.+Ar.)
yağçanağı
yağlı ardıç

yağlı çiçek
yağlı dürülü
yağlı kadife çiçeği
(T.+Ar.+T.)
yağlı mancar-
yağlımancar (T.+Erm.)
yağlı ot
yağlı pancar (T.+Erm.)
yağlıca diken
yağlısırgan-yağlı
ısırgan
yağlıkara
yağlıkara otu
yağlu erük
yağmur otu
yağmurbastığı
yahnisikızıl (Far.+T.)
Yahudi baklası
(Öİ+Ar.)
Yahudi ebegümece
(Öİ+T.+<?)
Yahudi hurması
(Öİ+Far.)
Yahudi kalpağı (Öİ+T.)
Yahudi kirazı
(Öİ+Rum.)
Yahudi otu (Öİ+T.)
yakı ağacı
yakı çalbası (T.+Yun.)
yakı otu
yakı sakızı
yakı şalbası (T.+Yun.)
yakıcı soğan
Yakub çiçeği (Öİ+T.)
Yakub otu-Yakup otu
(Öİ+T.)
Yakub zambağı
(Öİ+Ar.)
yalan abanos ağacı
(T.+Far.+T.)
yalan ak diken
yalan ak ravend
(T.+T.+Far.)
yalan biber ağacı
(T.+Rum.+T.)
yalan boynuz otu
yalan çay (T.+Çin.)

yalan çivid ağacı
(T.+Far.+T.)
yalan çivid fidanı
(T.+Far.+Rum.)
yalan ebemgümece
yalan erüşde (T.+Far.)
yalan gülhatem
(T.+Far.+<?)
yalan havaciva otu
yalan kahve (T.+Ar.)
yalan karanfil çiçeği
(T.+Ar.+T.)
yalan kenevir otu
(T.+Yun.+T.)
yalan küşkün otu
(T.+<?+T.)
yalan nergiz (T.+Far.)
Yalan öd ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalan panbuk ağacı
(T.+Far.+T.)
yalan papatya
(T.+Rum.)
yalan ravend (T.+Far.)
yalan sac ağacı
yalan salkım
yalan sandal ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalan sant ağacı
(T.+<?+T.)
yalan senemeki ağacı
(T.+Ar.+Ar.+T.)
yalan summak (T.+Ar.)
yalan tarçın ağacı
(T.+Far.+T.)
yalan uyuz otu
yalan yıldız süseni
(T.+T.+Ar.)
yalan yulaf otu
(T.+Rum.+T.)
yalan zeytin ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalancı akasya (T.+Fr.)
yalancı aralya (T.+<?)
yalancı biber (T.+Rum.)
yalancı biber ağacı
(T.+Rum.+T.)
yalancı buğday

yalancı çiriş (T.+Far.)	yalancı vanilya (T.+Yun.)	yapraklı kara yosunları
yalancı çivit ağacı (T.+Far.+T.)	yalancı yasemin (T.+Far.)	yara otu
yalancı diş otu	yalancı yemiş	yaraaçan otu-yaraaçan ot
yalancı eğir (T.+Rum.)	yalancı otu (Rum.+T.)	yaramerhemi otu (T.+Ar.+T.)
yalancı havacıva	yalotu	yarasakızı
yalancı hurma (T.+Far.)	Yalova mercanı (Öİ+Ar.)	yarayaprağı
yalancı ısırgan	Yalova misketi (Öİ+Fr.)	yaren otu (Far.+T.)
yalancı ispirya (T.+<?)	yaltak dikenini (<?+T.)	yarkökü
yalancı karabiber ağacı (T.+T.+Rum.+T.)	yamaneyisi	yarma şeftali (T.+Far.)
yalancı karanfil (T.+Ar.)	yambul otu (<?+T.)	yarpa armudu (<?+Far.)
yalancı kavak	yanabidildamak (<?)	yasemin çiçeği (Far.+T.)
yalancı keçi otu	yanardöner	yassı kaktüs (T.+Fr.)
yalancı keçi-boynuzu	yandak dikenini -yandak tiken (<?+T.)	yassı mercimek (T.+Far.)
yalancı keçi-yalancıkeçi	yandak otu (<?+T.)	yaş çoğan
yalancı kekik	yandık otu	yaş otu
yalancı kendir	yangınalay (T.+Far.)	yaş üzüm
yalancı kenevir (T.+Yun.)	yanık otu	yaş zeytin (T.+Ar.)
yalancı lavanta çiçeği (T.+İt.+T.)	yanıkara	yaş zufa (T.+Ar.)
yalancı madımak (T.+Erm.)	yanıkızıl	yaşlı adam kaktüsü (T.+Ar.+Fr.)
yalancı öd ağacı (T.+Ar.+T.)	yapağı sabunu (T.+Ar.)	yaşlı kadın kaktüsü (T.+T.+Fr.)
yalancı palmiye (T.+Fr.)	yapık otu (<?+T.)	yaşlı servi ağacı (T.+Far.+T.)
yalancı porsuk bitkisi	yapışak ardıc	yavan armudu (T.+Far.)
yalancı portakal (T.+Fr.)	yapışak ot	yavan kenger-yavan kenker (T.+Far.)
yalancı portakal ağacı (T.+Fr.+T.)	yapışgan otu	yavruağzı
yalancı safran (T.+Ar.)	yapışık ot	yavrubaş
yalancı sagu palmyesi (T.+<?+Fr.)	yapışkan	yavrudede
yalancı servi -yalancı selvi (T.+Far.)	yapışkan çalı	yavşan otu
yalancı servi ağacı (T.+Far.+T.)	yapışkan kazayağı	yavşancık otu
yalancı sinameki (T.+Ar.+Ar.)	yapışkan ot	yay ağacı-ya ağacı
yalancı sümbül (T.+Far.)	yapışkan otu	yay otu
yalancı sütlü	yapışkan pamuklu (T.+Far.)	yayarmudu (T.+Far.)
yalancı tespih ağacı (T.+Ar.+T.)	yapışkan sarı ot	yaygıç gökçesi-
	yaprağıgüzel	yaygıgökçesi (<?+T.)
	yaprak begonya (T.+Fr.)	yayılğan otu
	yaprak buhur (T.+Ar.)	yayla ardıcı
	yaprak çiçeği	yayla cevizi (T.+Ar.)
	yaprak mantarı (T.+Rum.)	yayla çayı (T.+Çin.)
	yaprak tut ağacı (T.+Far.+T.)	yayla çayırı
	yaprâkalın	yayla çiçeği
	yaprakgüzeli	yayla çirişi (T.+Far.)

yayla gülü (T.+Far.)
yayla kekiği
yayla kestanesi
(T.+Rum.)
yayla lalesi (T.+Far.)
yayla liforu (T.+<?)
yayla likapası (T.+<?)
yayla otu
yayla pancarı (T.+Erm.)
yayla salebi (T.+Ar.)
yayla sarımsağı
yayla süseni (T.+Ar.)
yayla tütünü
yayla üzümü
yayla yavşanı
yayla yoncası
yayla zambağı (T.+Ar.)
yaylaçadırı (T.+Far.)
yaylagüzeli
yaylakovan
yaylatapası (T.+İt.)
yayoku
yaz armudu (T.+Far.)
yaz elması
yaz ıhlamuru (T.+Rum.)
yaz kekiği
yaz mantarı (T.+Rum.)
yaz sümbülü (T.+Far.)
yaz tiriti (T.+<?)
yaz yarpuzı
yaz ıspanağı (T.+Rum.)
yaz mantarı (T.+Rum.)
yaz marulu (T.+Rum.)
yaz pancarı-yazıpancarı
(T.+Erm.)
yazı susamı (T.+Ar.)
yazı süpürgesi
yazı yoncası
yazılı incir (T.+Far.)
yazılı kavak inciri
(T.+T.+Far.)
yazkarı
yazkış gökçek
yazkış gövdesi-
yazkışgövdesi
yazkış otu
yazlık aster (T.+<?)
yazlık buğday

yazlık kan avcı otu
yedi ayahlu
yediadım
yeditamar
yeditamar otu-yedi
damar otu
yediteli
yediveren
yediveren limonu
(T.+T.+Rum.)
yediveren sarmaşığı
yegenası
Yehova ağacı (Öİ+T.)
Yehuda pelin
(Öİ+Rum.)
yekese otu- yekesek
otu-yelese otu (<?+T.)
yel çiçeği
yel otu
yeldüdikara (<?+T.)
yeleli mantar (T.+Rum.)
yelkovan otu
yelkovan yemişi
yellice otu
yellim ağacı
yellimkara-yelimkara
yelmeşük otu
yelpaze hurma ağacı-
elpaze hurma ağacı
(<?+Far.+T.)
yelpaze yapraklı hurma
ağacı (<?+T.+Far.+T.)
yelpazeyapraklı bodur
palmiye (<?+T+T.+Fr.)
yelpazeyapraklı palmiye
(<?+T.+Fr.)
Yemen safranı (Öİ+Ar.)
Yemen zafranı (Öİ+Ar.)
yemin otu (Ar.+T.)
yemiş ağacı
yemiş kekiği
yemişen ağacı
yemişgen çalısı
yemişken dikenli
yemlik arpa
yemlik otu
yenen çayır otu

yengeçgözü-yengeç
gözü
yeni sürük (T.+<?)
Yeni Zelanda ıspanağı
(Öİ+Rum.)
Yeni Zelanda kendiri
(Öİ+T.)
Yeni Zelanda keteni
(Öİ+Ar.)
yenibahar (T.+Far.)
yenibahar ağacı
(T.+Far.+T.)
yenidünya (T.+Ar.)
yenidünya ağacı-yeni
dünya ağacı
(T.+Ar.+T.)
yenidünya inciri ağacı
(T.+Ar.+Far.+T.)
yer ağacı
yer cevizi (T.+Ar.)
yer çamı
yer çileği
yer dehenlü (T.+<?)
yer elması-yerelması
yer fasulyesi (T.+Rum.)
yer fesleğeni (T.+Rum.)
yer fıncığı (T.+Ar.)
yer fıstığı (T.+Ar.)
yer iğdesi
yer inciri (T.+Far.)
yer incisi-yer encüsü-
yerincisi
yer kabağı
yer karagan çiçeği
(T.+<?+T.)
yer kazayağı
yer kekiği
yer kestanesi (T.+Rum.)
yer kulancı (T.+<?)
yer lahanası (T.+Rum.)
yer liforu (T.+<?)
yer ligarbası (T.+<?)
yer mantarı (T.+Rum.)
yer meşesi (T.+Far.)
yer miski (T.+Ar.)
yer muşmulası
(T.+Rum.)

yer mürveri-yer mülveri (T.+Far.)	yeryaran mantarı (T.+T.+Rum.)	yılanbıçağı otu
yer narı (T.+Far.)	yeryumurtası	yılanbıçağı-yılan bıçağı
yer otu	yeşil acur	yılanboncuğu-yılan boncuğı
yer palamudu (T.+Rum.)	yeşil ada çayı (T.+T.+Çin.)	yılanbucağı -yılan bucağı
yer pelidi (T.+Ar.)	yeşil akçe ağaç	yılanburçağı- yılan burçağı
yer pırasası (T.+Rum.)	yeşil biber- yeşilbiber (T.+Rum.)	yılancık otu
yer pireni (T.+<?)	yeşil çay (T.+Çin.)	yılancücüğü
yer sanavberi (T.+Ar.)	yeşil çogan	yılançikaran
yer saparnası (T.+Amerika	yeşil elma	yilandili-yılan dili
yerlilerinin dilinden)	yeşil erük	yılanekmeği
yer sarmaşığı	yeşil kafur (T.+Ar.)	yılangelmez
yer servi ağacı (T.+Far.+T.)	yeşil kekik otu	yılankamçısı
yer servisi (T.+Far.)	yeşil orkide (T.+Fr.)	yılankavı
yer soğanı	yeşil salata (T.+İt.)	yılankılıcı
yer şakayığı (T.+Ar.)	yeşil soğan	yılankulağı-yılan kulağı
yer yenedünyası (T.+T.+Ar.)	yeşil uşnan (T.+Ar.)	yılankuyruğu kaktüsü (T.+T.+Fr.)
yer yoncası	yeşilbaş	yılankuyruğu-yılan kuyruğu-yılanguyrū
yerbağırşağı-yer	yıdıg ot- yızıg ot	yılanlı ağı
bağırşağı-yir bağırşuk-	yılan ağısı-yılan ağusu	yılanmisi (T.+Ar.)
yerbağırşağı [otu]-yer	yılan başı	yılanpancarı-yılan pancarı (T.+Erm.)
bağırşağı [otu]	yılan başı boncuğı	yılansakalı-yılan sakalı
yerboyası	yılan bostanı (T.+Far.)	yılyastığı-
yerdutu (T.+Far.)	yılan çiçeği	yılyasdığı-yılan
yerebakan	yılan darısı	yastığı-yılan yasdığı
yerebatan	yılan dikenli	yılbaşı çiçeği
yeregeçen	yılan fidanı (T.+Rum.)	yıldırgöz dikenli (<?+T.+T.)
yerekaçan	yılan gülü (T.+Far.)	yıldız anasonu- yıldız anason-yıldız anasonu (T.+Rum.)
yerğöbeği-yer göbeği	yılan kabağı	yıldız çiçeği
yerğök çiçeği	yılan karpuzu (T.+Far.)	yıldız kaktüsü (T.+Fr.)
yerineği	yılan kavunu	yıldız kökü
yerkökü	yılan kökü	yıldız meyvesi (T.+Far.)
yerküpelisi	yılan otu-yılan odu	yıldız otu
yerleme sakızı (<?+T.)	yılan purçağı	yıldız sümbülü (T.+Far.)
yerli elma	yılan sarımsağı-yılan	yıldız yasemini-yıldız yasemin (T.+Far.)
yerli mantar (T.+Rum.)	sarmısağı	yıldızkökü
yermeresi (T.+Ar.)	yılan soğanı	yıldıznişanı (T.+Far.)
yersakızı-yer sakızı	yılan üzümü	yılgın otu
yersiki- yer siki	yılan yarpuzu	
yersolucanı	yılan yemişi	
yersomunu-yer somunu (T.+Rum.)	yılan yoncası	
yeryaran	yılanbaklası (T.+Ar.)	
	yılanbalı	
	yılanbaşı buncakı (T.+T.+<?)	
	yılanbaşı-ılanbaşı	

yılgun çalısı
yılıkıkulak
yılkun kuzagı (T.+<?)
yımırta armudu
(T.+Far.)
yımırta eriği
yırkasını (<?+Ar.)
yırtıcılar ayası
yırtıcılan otu (<?+T.)
yidin otu (<?+T.)
yiğdin-yiğdin otu
(<?+T.)
yinibahar (T.+Far.)
yir iğde
yir kasnisi (T.+Far.)
yir mürveri (T.+Far.)
yir otu
yir sakızı
yirticiler otu
yirticiler otu
yiyirün otu (<?+T.)
yoğurt çiçeği
yoğurt otu
yoka kadız (<?)
yoksul buğday
yoksulurganı-yohsul
urganı
yol otu
yonca dikeni
yonca otu
yongöbek (<?+T.)
yonsul otu (<?+T.)
yosun otu
yoz elma
yoz findık (T.+Ar.)
yoz incir (T.+Far.)
yuka ağacı (Lat.+T.)
yulaf eriği (Rum.+T.)
yulaf otu (Rum.+T.)
yumak otu
yumgak tana (<?)
yumrukara
yumrulu aslandışi
yumrulu süsen (T.+Ar.)
yumrulu tavşanbıyığı
yumrulu turnagagası
yumurta boyası
yumurta çiçeği

yumurta elması
yumurta mantarı
(T.+Rum.)
yumurta otu
yumurta patlıcanı
(T.+Far.)
yumuşak buğday
yumuşak diken
yumuşak ot-yumuşak
otu
Yunan ardıç ağacı
(Öİ+T.+T.)
Yunan çam ağacı
(Öİ+T.+T.)
Yunan kedi otu-Yunan
kediotu (Öİ+T.+T.)
yund dişi-yunddişi
(<?+T.)
Yunus eriği-Yonus
eriği-Yonuz eriği
(Öİ+T.)
Yusuf eriği (Öİ+T.)
Yusuf gülü (Öİ+Far.)
Yusufefendi-
Yüsufefendi (Öİ+Rum.)
yuva kavunu
yuvarlak yapraklı ıtır
(T.+T.+Ar.)
yuvarlak yapraklı
taşkıran
yüksek söğüt
yüksük çay (T.+Çin.)
yüksük otu
yün otu
yün tarak otu
yünlü ada çayı
(T.+T.+Çin.)
yünlü aspir (T.+Ar.)
yünlü fidan (T.+Rum.)
yünlü yüksük otu
yürek otu
yürek yaprağı
yüzerlik çiçeği
yüzükgaşı
zac ağacı (Ar.+T.)
zade çam ağacı
(<?+T.+T.)
zakkum ağacı

zalıklıdı (<?+T.)
zalumba kökü (<?+T.)
zank ağacı (Ar.+T.)
zank akasyası (Ar.+Fr.)
zank geveni (Ar.+T.)
zamsalak-zanzalak-
zanzalah (Ar.)
zan meşesi (<?+Far.)
zarif şamadora (Ar.+<?)
zavzara kirezi
(<?+Rum.)
zehirli çiğdem (Far.+T.)
zehirli mantar
(Far.+Rum.)
zehirli marul
(Far.+Rum.)
zehirli sarmaşık
(Far.+T.)
zehirli yonca (Far.+T.)
-zehir otu (Far.+T.)
zehr ağacı (Far.+T.)
zelderi dikeni (<?+T.)
zemberek otu (Far.+T.)
zembil çiçeği (Ar.+T.)
zembil otu (Ar.+T.)
zencefil kökü (Ar.+T.)
zencefil zambağı
(Ar.+Ar.)
zerdali ağacı (Far.+T.)
zerdali dikeni (Far.+T.)
zerdeçal kökü (Far.+T.)
zerdeçal-zerdeçav-
zerdeçu-zerdeçuba
(Far.)
zerdeçöp-zerdeçöp
(Far.)
zerdeli aşması (Far.+T.)
zeres çayı (<?+Çin.)
zerrinkadeh-zerrin
kadeh-zerinkadeh
(Far.+Ar.)
zevgülü armudu
(<?+Far.)
zeyrek otu (Far.+T.)
zeytin ağacı (Ar.+T.)
zeytin çiçeği (Ar.+T.)
zeytin mantarı
(Ar.+Rum.)

zeytin yaprağı (Ar.+T.)
zeytin yapraklı ada çayı
(Ar.+T.+T.+Çin.)
zeytinüzümü (Ar.+T.)
zıngırdak otu
zırnık otu (Far.+T.)
Zigana zambağı
(Öİ+Ar.)
zil çiçeği (Far.+T.)
zil otu (Far.+T.)

zılfür otu (<?+T.)
zilli erik (Far.+T.)
zimbilaçi-zimbilaci-
zimilacı-zimilaci-
zimilas [zembil+ağacı]
(Ar.+T.)
zinc cevizi (<?+Ar.)
zincer üzümü (<?+T.)
zinya çiçeği (<?+T.)

ziraat armudu
(Ar.+Far.)
zivan çiçeği
zivzik narı (<?+Far.)
zomzom eriği (<?+T.)
zorlak otu (<?+T.)
zufa otu (Ar.+T.)
zulfa otu (Ar.+T.)
zühretarağı (Ar.+T.)
zümrüt otu (Ar.+T.)

12.3. Yapı Bakımından Birleşik Türkçe Bitki Adlarının Kuruluşu

12.3.1. İsim Tamlaması Biçiminde Kurulan Bitki Adları

abıkızı-abı kızı (<?+T.)
abros ağacı (Lat.+T.)
acab ağacı (<?+T.)
acakızı
Acamlar alması
(Ar.+T.)
acan biberi
Acem arpası (Ar.+T.)
Acem çiçeği (Ar.+T.)
Acem düğün çiçeği
(Ar.+T.+T.)
Acem eriği (Ar.+T.)
Acem kamışı (Ar.+T.)
Acem kimyonu (Ar.+T.)
Acem lâlesi (Ar.+ Far.)
Acem otu (Ar.+T.)
Acem sarısı (Ar.+T.)
Acem ters lâlesi
(Ar.+T.+ Far.)
Acem yavşan otu
(Ar.+T.+T.)
Acemborusu (Ar.+T.)
Acemkühahı (Ar.+Far.)
Acempatı (Ar.+T.)
acur kavunu (Ar.+T.)
ada çayı (T.+ Çin.)
ada kekiği
ada marulu (T.+Yun.)
ada soğanı-ada soganı
adalya soğanı (<?+T.)
adam eveliği (Ar.+<?)

adam haşhaşı (Ar.+ Ar.)
adam kökü-adamkökü
(Ar.+T.)
adam otu-adamotu-
adem otu (Ar.+T.)
adam yemliği (Ar.+T.)
adamayası (Ar.+T.)
adamelı (Ar.+T.)
Adana çam ağacı
(Ö.İ+T. T.)
Adana çiğdemi (Öİ+T.)
Adana köknarı
(Ö.İ+Rum.)
Adana okalıptüsü (Ö.İ+
Fr.)
adem otu (Ar.+T.)
Adıyaman lalesi
(Öİ+Far.)
Afrika abanozu
(Ö.İ+Yun.)
Afrika çam ağacı (Öİ+
T.T.)
Afrika gül ağacı (Öİ+
Far.+T.)
Afrika hatmisi
(Ö.İ+Ar.)
Afrika ketmi (Öİ+ <?)
Afrika lalesi (Ö.İ+ Far.)
Afrika lastik ağacı (Ö.İ+
Fr.+T.)
Afrika maunu (Ö.İ+<?)

Afrika menekşesi
(Ö.İ+Far.)
Afrika mercan çiçeği
(Ö.İ+ Ar.+T.)
Afrika muzı (Ö.İ+Ar.)
Afrika mürr ağacı
(Ö.İ+Ar.+T.)
Afrika papatyası
(Öİ+Rum.)
Afrika sümbülü (Öİ+
Far.)
Afrika yıldız çiçeği
(Ö.İ+T.+T.)
Afrika zambağı
(Ö.İ+Ar.)
Afrikayıldızı (Ö.İ+T.)
Afşar otu (Öİ+T.)
afyon ağacı (Ar.+T.)
afyon çiçeği (Ar.+T.)
afyon haşhaşı (Ar.+Ar.)
afyon otu (Ar.+T.)
Agop çalbası (Ö.İ+
Yun.)
ağaç bamyası (T+Ar.)
ağaç bor otu
ağaç borusu
ağaç çiçeği
ağaç çileği
ağaç dikenı
ağaç domatesi
(T.+Rum.)

ağaç ebegümecei	ağustos elması- ağustos	Aleksandra otu (Öİ+T.)
ağaç eğreltisi	alması (Lat.+T.)	alev ağacı-alevağacı
ağaç göğsü	ağustos gülü (Lat.+Far.)	alev çalısı
ağaç kaktüs (T.+Fr.)	ağustos kara yemişi	alev çiçeği
ağaç kavunu ağacı	(Lat.+T.+T.)	alfa otu (<?+T.)
ağaç kavunu-ağaç	ahbun otu (<Erm.+T.)	alıç ağacı (Far.+T.)
kavunu	ahdar hindiba (<?+ Ar.)	Ali Paşa armudu
ağaç küpesi	ahır otu-ahırotu	(Ö.İ+Far.)
ağaç küpesi- ağaçküpesi	(Far.+T.)	Alibey buğdayı
ağaç lalesi (T.+ Far.)	ahlat ağacı (Yun.+T.)	(Öİ+T.+T.)
ağaç mantarı (T.+	ahlat armudu (Yun.+	Alişan çalısı (Ö.İ+T.)
Rum.)	Far.)	Allah fidanı (Ar.+Rum.)
ağaç minesini (T.+ Far.)	ahlat burucu (Yun.+ T.)	allahekmeği (Ar.+T.)
ağaç mor otu	ajdar başı (<?+T.)	Allahkavurgası (Ar.+T.)
ağaç mürveri-ağaç	ajdar otu (<?+T.)	alma ağacı
mülveri (T.+ Far.)	akaju ağacı (Fr.+T.)	alma çiçeği
ağaç sarmaşığı	akbaba çiçeği	alma otu
ağaç sütleğeni- ağaç	akrab kuyruğu (Ar.+T.)	alma yaprağı
sütleğeni-ağaç	akrab otu (Ar.+T.)	almacık otu
sütleğeni	akrep otu (Ar.+T.)	Alman ılgını (Öİ+T.)
ağaç şakayıkı (T.+Ar.)	akrepkuyruğu (Ar.+T.)	Alman papatyası
ağaç üzümü	âksâr otu (Ar.+T.)	(Öİ+Rum.)
ağaç yosunu	aksırık otu	Alman sarı papatyası
ağaçhatmi (T.+ Ar.)	aksırmak otu	(Ö.İ+T.+Rum.)
ağda çiçeği	akşam çiçeği	Almanya harbak otu
ağı ağacı- ağı ağacı-agu	akşam sabah güzeli	(Öİ+Ar.+T.)
ağacı	(T.+Ar.+T.)	Almanya saparnası
ağı çalısı	akşamsefası (T.+Ar.)	(Ö.İ+İsp.)
ağı çiçeği	akşamşavkı (T.+Ar.)	Almanya susamı
ağı dalı	akşam yıldızı	(Ö.İ+Ar.)
ağı düğü-ağı düğü	Aktinidya asması	alme çalısı
ağı otu-ağı otu	(Ö.İ+T.)	Alp çayı (Ö.İ+Çin.)
ağın ağacı	Alaman gumpili-	alpa gülü (<?+Far.)
ağız miski (T.+Ar.)	Alamangumpili	Alpyıldızı
ağız otu	(Ö.İ+Bulg.)	altın ağacı
ağızlık ağacı	Alaman sümbülü	altın ayvası
ağrı otu	(Ö.İ+Far.)	altın çiçeği
ağı ağacı-agu ağacı	alasıit üzümü (<?+T.)	altın diken-altın diken
ağı çiçeği	alaycık çiçeği-alay	altın geveni
ağı kınası (T.+Ar.)	çiçeği	altın kökü
ağı kunduzı-	alaz armudu-alaz armut	altın otu-altın otu
agukunduzu-ağı	(T.+Far.)	altın parmak otu
kunduzu-ağukunduzu	Alb dağlarının misk otu	altın yumurta mantarı
(T.+Ar.)	(Ö.İ+T.+Ar.+T.)	(T.+T.+Rum.)
ağı otu	ale gümece-ale gömece-	altınbaş çayı (T.+Çin.)
ağustos armudu (Lat.+	ale gömeç-ale meç	altınbaş kekik
Far.)	(Far.+T.)	altınbaş otu
	alef ağacı (Ar+T.)	altınbaşak bitkisi

altınbaşak otu	Amerika bademi	Amerikan sarmaşığı
altınçanağı	(Öİ+Far.)	(Öİ+T.)
altınçanı	Amerika bal kabağı	Amerikan selvisi
altınığne yastığı	(Öİ+T.+T.)	(Öİ+Far.)
altinkadeh çiçeğı	Amerika baldıran	ana gümecı
(T.+Ar.+T.)	(Öİ+T.)	anababa kekiğı
altinkökü- altın kökü	Amerika beyaz zambağı	anababa kokusu-
altınlıca ot	(Ö.İ+Ar.+Ar.)	anababakokusu-
altıntop ağacı	Amerika çan çiçeğı	anabubakokusu
altıntop çiçeğı	(Öİ+T.+T.)	anaç tikenı
altınvarıl kaktüsü	Amerika çayı	Anadol palamut ağacı
(T.+Fr.+Fr.)	(Ö.İ+Çin.)	(Öİ+Rum.+T.)
altınyağmuru	Amerika çöğeni (Öİ+T.)	Anadolu canavar otu
altınyağmuru ağacı	Amerika elma ağacı	(Ö.İ+Far.+T.)
altıparmak otu	(Öİ+T.+T.)	Anadolu havacıva otu
altun başı	Amerika elması (Öİ+T.)	(Ö.İ+T.+T.)
altun çam ağacı	Amerika ısıtma ağacı	Anadolu kaktüsü
altun çanağı	(Öİ+T.+T.)	(Ö.İ+Fr.)
altun çiçeğı	Amerika kara ağacı	Anadolu kenger otu
altun dikenı	(Öİ+T.+T.)	(Ö.İ+Far.+T.)
altun güneş çiçeğı	Amerika kavağı (Öİ+T.)	Anadolu otu (Ö.İ+T.)
altun ipliğı	Amerika kaya sarmaşığı	Anadolu ravendi
altun kamışı	(Öİ+T.+T.)	(Öİ+Far.)
altun kökü	Amerika lale ağacı	Anadolu salep otu
altun otu	(Öİ+Far.+T.)	(Öİ+Ar.+T.)
altun saçı	Amerika öd ağacı	Anadolu taşkesen otu
altun topu	(Öİ+Ar.+T.)	(Ö.İ+T.+T.)
altunbaş otu	Amerika summak ağacı	Anadolu teke dikenı
aluc ağacı (Far.+T.)	(Öİ+Ar.+T.)	(Ö.İ+T.+T.)
alvar eriğı	Amerika üzümü-	Anadolu tere dikenı
Amam otu-Aman otu	Amerikaüzümü (Öİ+T.)	(Ö.İ+T.+T.)
(Öİ+T.)	Amerika zerdali ağacı	Anadolu tosbağa otu
Amarkanomcası	(Öİ+Far.+T.)	(Ö.İ+T.+T.)
(Öİ+T.)	Amerika zeytin ağacı	Anakara üzümü
Amasya bamyası	(Öİ+Ar.+T.)	(Ö.İ+T.)
(Öİ+Ar.)	Amerikan armudu	anambabamkokusu
Amasya elması (Öİ+T.)	(Öİ+Far.)	ananas çiçeğı (Fr.+T.)
Amasya eriğı (Öİ+T.)	Amerikan barut ağacı	anason otu (Rum.+T.)
Amasya lalesi (Öİ+Far.)	(Öİ+Far.+T.)	andız çamı
amber ağacı (Ar.+T.)	Amerikan biber ağacı	andız giligi (T.+<?)
amber çiçeğı-anber	(Ö.İ+Rum.+T.)	andız katranı (T.+Ar.)
çiçeğı (Ar.+T.)	Amerikan çimi (Öİ+T.)	andız pekmezi
amel otu (Ar.+T.)	Amerikan fıstığı	anduz ağacı
ameliyat otu (Ar.+T.)	(Ö.İ+Ar.)	Angara armudu
Amerika armudu	Amerikan güzeli	(Öİ+Far.)
(Öİ+Far.)	(Öİ+T.)	Angola fasulyesi-
Amerika ateş çiçeğı	Amerikan lotusu	Angola fasulyası
(Öİ+T.+T.)	(Öİ+Lat.)	(Öİ+Rum.)

Ankara acı çiğdemi (Öİ+T.+T.)	Arap kirazı (Öİ+Rum.)	arı çiçeği
Ankara armudu (Öİ+Far.)	Arap könçeği- Arapköçeği (Öİ+T.)	arı götü-arıgötü
Ankara çiçeği (Öİ+T.)	Arap mantarı (Öİ+Rum.)	arı gülü (T.+Far.)
Ankara çiğdemi (Öİ+T.)	Arap otu (Öİ+T.)	arı kekiği
Ankara elması (Öİ+T.)	Arap papatyası (Öİ+Rum.)	arı kovanı- arıkovanı
ankur tohumu (<?+Far.)	Arap semeri (Öİ+T.)	arı kovanı çiçeği-
Antakiye mahmudesi (Ö.İ+Ar.)	Arap sümbülü (Öİ+Far.)	arıkovanı çiçeği
Antalya çiğdemi (Ö.İ+T.)	Arap şalgamı (Öİ+Far.)	arı otu- ariotu
Antep fıstığı (Öİ+Ar.)	Arap taşağı-Arabdaşşā (Öİ+T.)	arı püreni
Antep gülü (Öİ+ Far.)	Arap topalağı (Öİ+T.)	arı pürü-arıpürü (T.+Far.)
Antep karası (Öİ+T.)	Arap üçgülü (Öİ+T.)	arı selefi (T.+Ar.)
Antep nanesi (Öİ+Ar.)	Arap üzümü (Öİ+T.)	arıburnu
Antepfıstığı ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Arap yasemini (Öİ+Far.)	arıcık otu
anzarot ağacı-anzerut ağacı (Ar.+T.)	Arapdudağı (Öİ+T.)	arko lahanası (<?+Rum.)
Anzer çayı (Öİ+Çin.)	Arapkızı (Öİ+T.)	armut ağacı-armud ağacı (Far.+T.)
apa başı	Arapküpelisi (Öİ+T.)	armut çekümü (Far.+ <?)
Arabistan akasyası (Öİ+Fr.)	Arapsaçı-Arap saçı (Öİ+T.)	armut kabağı (Far.+T.)
Arabistan çayı (Öİ+Çin.)	Arapsiki (Öİ+T.)	armut otu
Arabistan defnesi (Öİ+Rum.)	Araptaşağı-Arap daşşāğı- Arap daşağı (Öİ+T.)	armut öveleği (Far.+ <?)
Arabistan inciri-	ararot ağacı (<?+T.)	armut pürüçü (Far.+ <?)
Arapistan inciri (Öİ+Far.)	ararot kamışı (<?+T.)	arnamus otu (Ar.+Ar.+T.)
Arabistan kirazı (Öİ+Rum.)	ardıç ağacı	Arnavut biberi (Öİ+Rum.)
Arabistan mersin ağacı (Öİ+Rum.+T.)	ardıç burcu- ardıç	Arnavut darısı-Arnayud darısı (Öİ+T.)
Arabistan yasemini (Öİ+Far.)	burçu-ardıç purcu	Arnavut elması (Öİ+T.)
Arap baklası (Öİ+Ar.)	ardıç dikeni	Arnavutköy çileği (Öİ+T.)
Arap buturağı (Öİ+T.)	ardıç giliği-arduç giliği-	arneb ağacı (<?+T.)
Arap çiçeği (Öİ+T.)	ardıç kılıgi (T.+<?)	arnıc sakalı (<?+T.)
Arap darısı (Öİ+T.)	ardıç güveliği	arnika çiçeği (İt.+T.)
Arap dikenini (Öİ+T.)	ardıç katranı ağacı (T.+Ar.+T.)	arnika otu (İt.+T.)
Arap elması-Arab elması (Öİ+T.)	ardıç otu	arpa armudu (T.+Far.)
Arap fıstığı (Öİ+Ar.)	ardıç yemişi	arpa elması
Arap hurması (Öİ+Ar.)	arduç ağacı-arduc ağacı	arpa fiği (T.+Rum.)
Arap inciri (Öİ+Far.)	Areb kozu (Öİ+Far.)	arpacık salebi (T.+Ar.)
Arap kabağı (Öİ+T.)	Arek hurma ağacı (Öİ+Ar.+T.)	arpacık soğanı-arpacık soğan
	Areng hurma ağacı (Öİ+Ar.+T.)	ars ağacı (<?+T.)
	argan ağacı (Lat.+T.)	arслан ağzı
	arguvan ağacı (Far.+T.)	arслан kuyruğu
		arslanayağı

arslandişi-arslan dişi
arslankulağı
arсланpençesi-
aslanpençesi
arslanyatağı
arzu otu (Ar.+T.)
asa otu
asaku ağacı (<?+T.)
aselbent ağacı-asılbend
ağacı (Ar.+Far.+T.)
aselbent çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
asfur ağacı (Ar.+T.)
asker borusu (Ar.+T.)
asker gülü (Ar.+Far.)
askı düleği
aslan ağzı
aslanayağı-aslan ayağı
aslandişi-aslan dişi
arslankulağı-aslan kulağı
arslankuyruğu
aslanpençesi-aslan
pençesi
asma çiçeği
asma kabağı-
asmakabağı
asma üzümü
asnam incir ağacı
(<?+Far.+T.)
aspirin otu (Fr.+T.)
astım otu (Fr.+T.)
Asya abanozu
(Öİ+Yun.)
aş eriği-aşeriği
aş inciri (T.+Far.)
aş otu-aşuti
aş yemliği
aşçılar otu
aşhun otu (<?+T.)
aşu otu
aşık otu (Ar.+T.)
aşk kekiği (Ar.+T.)
aşk merdiveni-
aşkmerdiveni (Ar.+Far.)
aş-pancarı-aş penceri
at baklası-at paklası
(T.+Ar.)
at börülcesi

at çığılığı
at çimeni
at dikenini
at dili- atdili
at elması
at eveliği (T.+<?)
at geveni
at kasnısı (T.+Ar.)
at kestanesi-atkestanesi
(T.+Rum.)
at kişnek otu
at kulağı- atkulağı-at
gulağı- atkulak
at kuyruğu- atkuyruğu-
atkuyruğu otu
at madımağı (T.+Erm.)
at mercimeği-at
mercimeleği (T.+Far.)
at nalı
at nanesi (T.+Ar.)
at otu
at teresi (T.+Far.)
at yemliği
at yoncası
ata soğanı
Atana armudu (Öİ+Far.)
Atatürk çiçeği (Öİ+T.)
atayağı
ateş buğdayı (Far.+T.)
ateş çiçeği (Far.+T.)
ateş dikenini (Far.+T.)
ateş yaprağı-ateşyaprağı
(Far.+T.)
ateşböceği (Far.+T.)
ateşpamuğu (Far.+Far.)
ateştacı (Far.+T.)
atgötü
atgözü-atgözü otu
athelvası (T.+Ar.)
atlas çiçeği (Ar.+T.)
Atlas sediri (Ö.İ+Fr.)
atmalı
atmemesi
atnalı
attersi
attırnağı
avat dikenini (Yun.+T.)
avcı otu

avcı üzümü
avelik otu (<?+T.)
avize ağacı (Far.+T.)
avize bitkisi (Far.+T.)
avize çiçeği (Far.+T.)
avlu ağacı (Rum.+T.)
avodire ağacı (<?+T.)
avokado ağacı (İsp.+T.)
avrata otu (Ar.+T.)
Avrupa ada çayı
(Öİ+T.+Çin.)
Avrupa çayı (Öİ+Çin.)
Avrupa kayını (Öİ+T.)
Avrupa kurşunotu
(Öİ+T.+T.)
Avrupa ladini (Öİ+T.)
avşan otu (<?+T.)
Avşar çalısı (Öİ+T.)
Avşar otu (Öİ+T.)
avu çiçeği
ay ağacı
ay alması
ay çekirdeği
ay çiçeği- ayçiçeği
ay gülü (T.+Far.)
ay otu
ayak otu
aydın çiçeği
aydın gülü (T.+Far.)
ayeriği
aygün aşığı (T.+T.+Ar.)
aygün çiçeği
ayı ağırşığı
ayı ardıcı
ayı asması
ayı baklası (T.+Ar.)
ayı baldıranı
ayı çiğdemi
ayı çileği
ayı dikenini
ayı dudu (T.+Far.)
ayı elması
ayı eriği-ayieriği
ayı findığı (T.+Ar.)
ayı fıstığı (T.+Ar.)
ayı gülü (T.+Far.)

ayı gülü- ayıgülü- ayı
gülü- ayu gülü- ayu gülü
(T.+Far.)
ayı köşkü mantarı-
ayıköşk mantarı-
ayıköşk mantarı
(T.+Far.+Rum.)
ayı köşkü-ayı köşk
(T.+Far.)
ayı kulağı-ayı gulağı
ayı kulağı-ayıkulağı
ayı lahanası (T.+Rum.)
ayı liforu (T.+<?)
ayı ligarbası-ayı
libargası (T.+Yun.)
ayı mantarı-ayımantarı
(T.+Rum.)
ayı marlı (T.+<?)
ayı mısırı (T.+Ar.)
ayı mısırı- ayımısırı
(T.+Ar.)
ayı otu
ayı ovazı
ayı pancarı
ayı parmağı-ayıparmağı
ayı pençesi
ayı pençesi- ayıpençesi
ayı pıtırağı
ayı razyanesi (T.+Far.)
ayı rezenesi (T.+Far.)
ayı sarımsağı-ayı
sarımsağı-ayı sarmusağı
ayı sarmaşığı
ayı soğanı
ayı şalgamı (T.+Far.)
ayı üzümü- ayu üzümü
ayı yemişi-ayıyemişi
ayı yoncası
ayıyağı
ayıyası
ayıca mantarı
(T.+Rum.)
ayıdanası
ayıdöşeği
ayıeli-ayu eli
ayıt ağacı
aylandız ağacı (Çin.+T.)
aylıh otu

aylık otu
ayna çiçeği (Far.+T.)
ayna otu (Far.+T.)
aynısefa çiçeği-aynısefa
çiçeği (Ar.+T.)
ayran çiçeği
ayran kirazı (T.+Rum.)
ayran otu
ayrancı otu
ayrıhotu
ayrık otu- aylık otu
ayrık kökü
ayu kulağı
ayu mamuğu (T.+<?)
ayu otu
ayu pençesi
ayu üzümü
ayva ağacı
ayva alıcı (T.+Far.)
ayva yaprağı
ayva yapraklı muşmula
ağacı (T.+T.+Rum.+T.)
ayvadana otu (Yun.+T.)
azad ağacı (Far.+T.)
azak eğiri (<?+Yun.)
azı otu
aziz çiçeği (Ar.+T.)
azmak otu
azobe ağacı (<?+T.)
baba çayı (T.+Çin.)
baba inciri (T.+Far.)
babambaşı-babanbaşı
babo otu
bac ağacı (<?+T.)
bacak otu
badem ağacı (Far.+T.)
badem otu (Far.+T.)
badılcan inciri
(Far.+Far.)
badik otu (<?+T.)
baganos otu (Yun.+T.)
bağ armudu (Far.+Far.)
bağ bamyası (Far.+Ar.)
bağ bardağı (Far.+T.)
bağ çiçeği (Far.+T.)
bağ kaya koruğu
(Far.+T.+T.)
bağ otu (Far.+T.)

bağ sarımsağı (Far.+T.)
bağ sarmaşığı (Far.+T.)
bağ söğüdü (Far.+T.)
bağ yaprağı (Far.+T.)
bağa yaprağı
bağarcıkurganı
bağcıyaprağı (Far.+T.)
Bağdat hurması
(Öİ+Far.)
bağırsak otu
bağlık otu
bahar çiçeği (Far.+T.)
bahar gülü (Far.+Far.)
bahar karanfil ağacı
(Far.+Ar.+T.)
bahar otu (Far.+T.)
baharyıldızı (Far.+T.)
bahçe begonyası
(Far.+Fr.)
bahçe domatesi
(Far.+Yun.)
bahçe hezarenı
(Far.+Far.)
bahçe iğdesi (Far.+T.)
bahçe kara pazısı
(Far.+T.+T.)
bahçe kekiği (Far.+T.)
bahçe kirazı
(Far.+Rum.)
bahçe nanesi (Far.+Ar.)
bahçe sedefotu
(Far.+Ar.+T.)
bahçe şebboyu
(Far.+Far.)
bahçe teresi (Far.+Far.)
bahçe üvezi (Far.+T.)
bahçe vanilyası
(Far.+İt.)
bahçecanavarı
(Far.+Far.)
bahçegüzeli (Far.+T.)
bak ağacı (Far.+T.)
bakam ağacı (Ar.+T.)
bakam kırmızı ağacı
(Ar.+Ar.+T.)
bakıldak otu
bakır bağcığı
bakır çiçeği

bakla çalısı-baklaçalısı
(Ar.+T.)
bakla çiçeği-baklaçiçeği
(Ar.+T.)
Bakülü armudu
(Öİ+Far.)
bal armudu (T.+Far.)
bal çiçeği- balçiçeği
bal diken
bal elması
bal eriği
bal kabağı
bal kekiği
bal mantarı (T.+Rum.)
bal otu
bal pireni (T.+<?)
bal üzümü
balaban mantarı
(Far.+Rum.)
baladı otu (<?+T.)
balbardağı
balbaşı
balçık hurması (T.+Far.)
baldır otu
baldıran otu
balgam elması (Ar.+T.)
balgam otu (Ar.+T.)
balık ağusu-balıkağısı-
balıkağusu
balık çiçeği
balık otu
balık sütleşeni
balık zehiri otu-
balıkzehri otu
(T.+Far.+T.)
balıkağzı
balıkiğnesi kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
balkaymağı
ballica armudu
(T.+Far.)
ballık armudu-ballıg
armudu (T.+Far.)
ballık çalısı
ballık meşesi (T.+Far.)
ballık otu
balsa ağacı (<?+T.)
balsam otu (İt.+T.)

balyaprağı
bambambiyak ağısı-
bambampiyak ağısı
(<?+T.)
bambıl otu-bambul otu-
banbıl otu- bambıl otu-
banbal otu-bambal otu-
banbul otu (<?+T.)
bambu ağacı (Fr.+T.)
ban ağacı (Ar.+T.)
ban ağacı-ben ağacı
(Ar.+T.)
ban otu (Ar.+T.)
Bandırma kabı (Öİ+T.)
Bandırma üzümü
(Öİ+T.)
Bandırmayaprağı
(Öİ+T.)
bang otu-banc otu
(Ar.+T.)
banian ağacı (<?+T.)
bankaş ağacı (<?+T.)
banksiya çiçeği (<?+T.)
bankul ağacı (<?+T.)
banyan ağacı (<?+T.)
baobap ağacı (Fr.+T.)
bardacık eriği-bardak
eriği
bardacık inciri (T.+Far.)
bardah armudu-bardâ
armudu (<bardak
armudu) (T.+Far.)
bardak ağacı
bardak çiçeği
bardakçı inciri (T.+Far.)
barsama otu (Rum.+T.)
bartınya otu-bartınva
otu (Yun.+T.)
baruk çiçeği (Far.+T.)
barut ağacı (Far.+T.)
basbaşı
basırık otu
bastırma çalısı
baston mantarı
(İt.+Rum.)
basur otu-basır otu
(Ar.+T.)
baş biberi (T.+Rum.)

baş otu
başak çayı (T.+Çin.)
başak otu
başlıg çiçeği
batabat otu (Ar.+T.)
batak otu
bataklık düğün çiçeği
bataklık keteni (T.+Ar.)
bataklık mersini
(T.+Rum.)
bataklık nergisi
(T.+Far.)
bataklık servisi
(T.+Far.)
bataklık süseni
(T.+Far.)
batbat otu- batbit otu
(Ar.+T.)
batı mazısı (T.+Far.)
Batum armudu
(Öİ+Far.)
Batum elması (Öİ+T.)
bayır çayı (T.+Çin.)
bayır fiyi (T.+Rum.)
bayır pelini (T.+Rum.)
bayır turpu-bayırturpu
(T.+Far.)
bayırçayırı
bayırgan otu
baylak otu-baylan otu
(<?+T.)
baylık otu (<?+T.)
bayrak çiçeği
baze otu (<?+T.)
bazlak çayı (<?+Çin.)
bebek otu
bednur gözü (<?+T.)
beg börki-begbörki- beğ
börkü-beg börgi
begler kimnuni-beyler
kimyonu (T.+Ar.)
beğ armudu (T.+Far.)
bekâr armudu
(Ar.+Far.)
bekar otu (Ar.+T.)
Bektaşî üzümü (Öİ+T.)
bektaşıkavuğu (Öİ+T.)

beladur ağacı-baladur ağacı (Far.+T.)	biber otu (Rum.+T.)	Bornova misketi- bornovamisketi (Öİ+Fr.)
belerçe üzümü (<?+T.)	biber yavşanı (Rum.+T.)	bortum üzümü (<?+T.)
belesan ağacı-belisan ağacı-balasan ağacı (Far.+T.)	biberiye yaprağı (Yun.+T.)	boru ağacı
belsem ağacı-balsam ağacı (<?+T.)	bibohça otu (<?+T.)	boru çalısı
belum otu (<?+T.)	bidek ağacı (Yun.+T.)	boru çiçeği
benbel otu (<?+T.)	bikir asması (<?+T.)	boru elması
benefşe kökü (Far.+T.)	bikir çiçeği (<?+T.)	boru kabağı
Bengal incir ağacı (Öİ+Far.+T.)	bilader ağacı (Far.+T.)	boscu otu (<?+T.)
bengilik otu (Far+ T +T.)	bilon otu (<?+T.)	boşça otu (<?+T.)
Benk çiçeği (<?+T.)	bira çiçeği (İt.+T.)	bostan borusu (Far.+T.)
bere otu	bire otu	bostan hindibası (Far.+Ar.)
bergamot ağacı (Fr.+T.)	bit otu-bitotu	bostan karanfili (Far.+Ar.)
bergamot otu (Fr.+T.)	bizelya ağacı (Rum.+T.)	bostan ocağı (Far.+T.)
Bermuda çimi (Öİ+T.)	bo inciri (<?+Far.)	bostan otu
bertik otu	bodan otu (<?+T.)	bostan patlıcanı (Far.+Ar.)
Besni üzümü (Öİ+T.)	Bodrum papatyası (Öİ+Rum.)	bostanboyası (Far.+T.)
bevasir otu (Ar.+T.)	bodukkulağı (<?+T.)	bostanbozuntusu (Far.+T.)
bey armudu (T.+Far.)	bodukmıhı-bodukmuhi (<?+Far.)	bostangüzeli-bostan güzeli (Far.+T.)
bey böreği- beyböreği	boğa diken-i-boğa tiken-i-buğa tikanı-buğa diken-i	bostankenesi (Far.+T.)
bey yüreği	boğa inciri (T.+Far.)	Boşnak eriği
bey zambağı (T.+Ar.)	boğa otu	boy otu-boyotu-buy otu (Far.+T)
beyan kökü (<?+T.)	boğa yaprağı	boy tohumu (Far.+Far.)
beyan otu (<?+T.)	boğan otu	boya ağacı
beygir otu (Far.+T.)	boğasık-boğasık otu (<?+T.)	boya çiçeği
beygirkuyruğu	boğasiki-buğasiki	boya çili-boyaçili
beyoglu-beyolu	boğaz çiçeği	boya fidanı (T.+Rum.)
beyyaprağı	boğumcuk otu	boya kökü
beyzambağı (T.+Ar.)	bohça çiçeği	boya otu
bezelye ağacı (Yun.+T.)	bohça otu	boya pürçü
bezelye fidanı (Yun.+Rum.)	bokluk otu	boya pürü-boyapürü (T.+Far.)
bezmece otu	boldo yaprağı (<?+T.)	boyacı aspiri (T.+Ar.)
bıdırgan otu (<?+T.)	Bombay fasulyesi (Öİ+Yun.)	boyacı diken-i
bıçak otu	boncuk otu	boyacı katırtırnağı
bıldırcın armudu (T.+Far.)	Bongossi ağacı (Öİ+T.)	boyacı kökü
bıldırcın otu	bor ağacı	boyacı otu
bıldırcınbudu	boranı elması (Erm.+T.)	boyacı papatyası (T.+Rum.)
bıraş otu (<?+T.)	borazan çiçeği (T.+Far.+T.)	boyacı sarı papatyası (T.+T.+Rum.)
biber ağacı (Rum.+T.)	borazan mantarı (T.+Far.+Rum.)	
biber mürver ağacı (Rum+Far.+T.)	borcak çalısı	

boyacı sumacağı (T.+Ar.)	buhur otu (Ar.+T.)	cam otu (Far.+T.)
boyalık otu	buhurcuoğlu otu	camgüzeli (Far.+T.)
boyalık ağacı	(Ar.+T.+T.)	camış baklası-camız
boyan dibi	buhuru meryem elması	baklası-camus baklası-
boyan kökü	(Ar.+Öİ+T.)	camuş baklası -camuz
boynuk otu (<?+T.)	bul ağacı (<?+T.)	baklası (Far.+Ar.)
boynuz ağacı	bulak otu-bulag otu	camış otu (Far.+T.)
boynuz otu	bulut ağacı	camışcicî
boyun otu	bulut üzümü	(<camış+ciciği)
boyunduruk otu	bumbur otu (<?+T.)	(Far.+T.)
boza darısı	bunbul alması (<?+T.)	camışmemesi-
bozboruk otu	burç ağacı	camızmemesi-
böbrek ağacı	burç üzümü	camusmemesi-
böbrek otu	bure otu (Far.+T.)	camuşmemesi (Far.+T.)
böce otu	Bursa armudu (Öİ+Far.)	camuskulağı-
bögrek eriği	Bursa buğdayı (Öİ+T.)	camızkulağı-
böğürtlen ağacı	Bursa çayı (Öİ+Çin.)	camuşkulağı (Far.+T.)
böğürtlen çalısı	burun otu- burnot- burn	can eriği (Far.+T.)
böğürtlen diken-börtlen	otu- burnut- burnotu-	can otu (Far.+T.)
dikeni	burunotu	canavar çalbası
böğürtlen ormanı	burunca otu	(Far.+Yun.)
böğürtlen üzümü-	bustani güyegü otu	canavar otu (Far.+T.)
börtlen üzümü	(Far.+T.+T.)	Canik elması (Öİ+T.)
böğürtlen yaprağı	buvur sakızı (Ar.+T.)	Canik eriği (Öİ+T.)
börek mantarı	buyan ağacı (Ar.+T.)	cavers otu (Ar.+T.)
(T.+Rum.)	buyan dibi (Ar.+T.)	cavır hıyarı (Far.+Far.)
börek otu	buyan kökü (Ar.+T.)	cavır otu (Far.+T.)
börtliyen diken	buyan otu (Ar.+T.)	cavır soğanı (Far.+T.)
Brezilya biber ağacı	buy otu (Far.+T.)	cavşir otu (Ar.+T.)
Brezilya çayı ağacı	buz çiçeği	cavur baklası (Far.+Ar.)
(Öİ+Çin.+T.)	buz karpuzu (T.+Far.)	cavur çitliği (Far.+T.)
Brezilya gül ağacı	buz otu	cavur dilkeceği
(Öİ+Far.+T.)	buzağı otu	(Far.+T.)
Brezilya kestane ağacı	buzağıburnu	cavurbaşı
(Öİ+Rum.+T.)	bük sarmaşığı	cayan otu
Brüksel lahanası	bük tudu (T.+Far.)	cazı gülü-cazu gülü
(Öİ+Rum.)	bük üzümü	(Far.+Far.)
Bufalo çimi (İng.+ T.)	bülbül otu (Far.+T.)	cefa çiçeği (Ar.+T.)
buğday başı	bülbülyuvası (Far.+T.)	cehendem zanbağı
buğday çiçeği	büllü baklası (<?+Ar.)	(<?+Ar.)
buğday delicesi	bürdi çiçeği (<?+T.)	cehennem çiçeği
buğday fiği (T.+Rum.)	büre otu	(Ar.+T.)
buğday karamuğu	büyü otu	cehennem zambağı
buğday kepeği	cadı diken (Far.+T.)	(Ar+Ar.)
buğday otu	cadı şimşiri (Far.+Far.)	cehri ağacı (Far.+T.)
buğday sümbülesi	cadıfındığı (Far.+Ar.)	cehri çiçeği (Far.+T.)
buğdaycık otu	cadısüpürgesi (Far.+T.)	cemal böğrülcesi
buğdaylık otu	cafa çiçeği (Ar.+T.)	(Ar.+T.)

cenik armudu (<?.+Far.)
cenik sovanı (<?.+T.)
cennet ağacı (Ar.+T.)
cennet armudu
(Ar.+Far.)
cennet bambusu
(Ar.+Fr.)
cennet biberi
(Ar.+Rum.)
cennet çalısı (Ar.+T.)
cennet çiçeği-cinnet
çiçeği (Ar.+T.)
cennet hurması ağacı
(Ar.+Far.+T.)
cennet otu (Ar.+T.)
cennet süpürgesi
(Ar.+T.)
cennet turuncu
(Ar.+Far.)
cennet zambağı
(Ar.+Ar.)
cennetkuşu (Ar.+T.)
cennetkuşu çiçeği
(Ar.+T.+T.)
centiana otu (Yun.+T.)
centiyane kökü
(Yun.+T.)
centiye otu (Yun.+T.)
cerik ağacı (<?.+T.)
cerrah otu (Ar.+T.)
ceviz ağacı (Ar.+T.)
ceviz çiçeği (Ar.+T.)
ceylan çiçeği (Far.+T.)
Cezayir menekşesi-
Cezayir benefşesi
(Öİ+Far.)
Cezayir sarmaşığı
(Öİ+T.)
cıngıravu elması
(<?.+T.)
cırlavuk otu (<?.+T.)
cırnak otu
cırtlak otu
cırtlak sakızı
cız dikenini
cızcız dikenini
cibcık sakızı (<?.+T.)
cicik üzümü

ciğer likeni (T.+Yun.)
ciğer otu
ciğer yosunu
cila ağacı (Ar.+T.)
cimcik dikenini
cimcim dikenini (<?.+T.)
cin ağacı (Ar.+T.)
cin darısı (Ar.+T.)
cin elması (Ar.+T.)
cin haşhaşı (Ar.+Ar.)
cin lalesi (Ar.+Far.)
cin mısırını (Ar.+Ar.)
cin otu (Ar.+T.)
cinbiberi (Ar.+Yun.)
Cincife üzümü (Öİ+T.)
cinden ağacı (<?.+T.)
cinek otu (<?.+T.)
cinet otu (<?.+T.)
cingen dikenini (Yun.+T.)
cinsaçı (Ar.+T.)
civanperçemi otu
(Far.+T.)
civcivayağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
culak ağacı (<?.+T.)
cumagöbeği (Ar.+T.)
cüce bağırsağı
cüce kız mantarı
(T.+T.+Rum.)
cücegözü
cül üzümü (Ar.+T.)
çadır çiçeği (Far.+T.)
çadıruşağı-çadır uşağı
(Far.+T.)
çağla ağacı (Far.+T.)
çağla otu (Far.+T.)
çağman otu (<?.+T.)
çağşır otu (Ar.+T.)
çakal armudu
(Far.+Far.)
çakal çiğdemi-çakal
çiytemi (Far.+T.)
çakal eriği (Far.+T.)
çakal nergisi (Far.+Far.)
çakal otu (Far.+T.)
çakal üzümü (Far.+T.)

çakalbarsağı-
çakalbağırsılığı
(Far.+T.)
çakıl dikenini
çakıl eriği
çakıldakkutru (T.+<?)
çakır alıcı (Ar.+Far.)
çakır otu (Ar.+T.)
çakırdikenini-çakırdiken-
çakır dikenini- çakır
diken-çakır tiken-çahır
tikenini (Ar.+T.)
çakırğa burcu (<?.+T.)
çakşır otu-çakşur otu-
çaksır otu (Ar.+T.)
Çal çayı (Öİ+Çin.)
Çal kirazı (Öİ+Yun.)
çalba çayı (Yun.+Çin.)
çalba çiçeği (Yun.+T.)
çaldır dikenini (<?.+T.)
çalgıcı otu
çalı ağacı
çalı ardıcı
çalı bademi (T.+Far.)
çalı çileği
çalı dibi-çalıdibi
çalı dikenini-çalı dikenini
çalı fasulyesi (T.+Rum.)
çalı kekiği
çalı kızılıcığı
çalı meşesi (T.+Far.)
çalı muşmulası
(T.+Rum.)
çalı navruzunu-çalı
nevruzunu (T.+Far.)
çalı süpürgesi-
çalısüpürgesi
çalıgagası- çalı gagası
çalkantı otu
çallica otu (<?.+T.)
çaltı dikenini
çam ağacı
çam buğdayı
çam burcu-çam burucu
çam çiçeği
çam çoğanı-çam çoğanı
(T.+Far.)
çam fıstığı (T.+Ar.)

çam fıstık ağacı
(T.+Ar.+T.)
çam kökü
çam mantarı (T.+Rum.)
çam mazısı (T.+Far.)
çam otu
çam özü
çam sakız ağacı
çam sakızı
çam salebi (T.+Ar.)
çam üzümü
çamışmemesi (Far.+T.)
çan çiçeği
çan sarmaşığı
çanak çiçeği
çanak çömlek otu
Çanakkale kekiği
(Öİ+T.)
Çandır diken (Öİ+T.)
çanta çiçeği
çarçur otu
çardaksüpürgesi otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
çarık diken (Far.+T.)
çarkifelek otu (Far.+T.)
çarşı çekemi-
çarşıçekemi (Far.+T.)
çarşır otu (Ar.+T.)
çaşır mantarı
(Ar.+Rum.)
çaşırğöbeği (Ar.+T.)
çatlağan otu
çatlak otu
çatlangaç süpürgesi
çavdar otu (Far.+T.)
çavdarmahmuzu-çavdar
mahmuzu (Far.+Ar.)
çavışlar dibi otu
çavuş üzümü
çay çiçeği (Çin.+T.)
çay elması (Çin.+T.)
çay kekiği (Çin.+T.)
çay nanesi (Çin.+Ar.)
çay otu (Çin.+T.)
çay üzümü (Çin.+T.)
çayan gülü (T.+Far.)
çayan otu
çayır çiçeği

çayır çiğdemi
çayır dutu (T.+Far.)
çayır mantarı (T.+Rum.)
çayır nanesi (T.+Ar.)
çayır nergizi (T.+Far.)
çayır otu
çayır papatyası
(T.+Rum.)
çayır salebi (T.+Ar.)
çayır sazi
çayır soğanı
çayır sümbülü (T.+Far.)
çayır teresi- çayır su
teresi (T.+T.+Far.)
çayır tirfili-çayır tırfılı
(T.+Rum.)
çayır yemliği
çayır yulafı
çayır zafranı (T.+Ar.)
çayırçömezi
çayırdüğmesi-çayır
düğmesi
çayırgüzeli-çayır güzeli
çayırkarası inciri
(T.+T.+Far.)
çayırmelikesi-çayır
melikesi (T.+Ar.)
çayırsedefi-çayır sedefi
(T.+Ar.)
çayterüzüsü (Çin.+Far.)
çeç eriği (<?+T.)
çeçik kulağı (<?+T.)
çedene kahvesi
(Far.+Ar.)
çeft ağacı (<?+T.)
çekem otu
çekirge ayağı-
çekirgeayağı
çekirge otu
çekirken otu
çeküm çileği
Çelebi lalesi (Öİ+Far.)
çelikdaşağı
çeltik elması (Far.+T.)
çeltük tarısı-çeltük
darısı (Far.+T.)
çem kulağı (<?+T.)
çem salebi (<?+Ar.)

çemen otu (Erm.+T.)
çemenotu tohumu
(Erm.+T.+Far.)
çeng otu (<?+T.)
çengel otu (Far.+T.)
çengel sakızı-çenkel
sakızı (Far.+T.)
çengelsakızı otu
(Far.+T.+T.)
Çerkez eriği (Öİ+T.)
çeşmek otu (Far.+T.)
çeşmezen otu (Far.+T.)
çet otu
çetemek ağacı-çetimek
ağacı (<?+T.)
çetmi diken (çetmi) (<?+T.)
çetük otu (<?+T.)
çevrince çalısı
çıban çiçeği
çıban otu
çıbı işi (<?+T.)
çıdırgan otu
çifit otu
çıkırık tekeri
çınar ağacı (Far.+T.)
çınar mantarı
(Far.+Rum.)
Çınarlık armudu
(Öİ+Far.)
çingirak çiçeği
çingirak otu
çingra çiçeği (<?+T.)
çınrağ çiçeği (<?+T.)
çır şalgamı (T.+Far.)
çıra ağacı (Far.+T.)
çıra üzümü (Far.+T.)
çırnık otu (<?+T.)
çirtan mantarı
(çirtan) (<?+Rum.)
çıt otu
çıtçıtan ağacı (<?+T.)
çıtık otu (<?+T.)
çıyan otu- çayan otu
çiçek armudu (T.+Far.)
çiçek çayı (T.+Çin.)
çiçek lahanası
(T.+Rum.)
çiçek narı (T.+Far.)

çiçek otu	çirişlik otu	çobandüdüğü-çoban
çiçekli damkoruğu	çirişsiki	düdüğü (Far.+T.)
çiçekli eyrelti otu	çit sarmaşığı	çobandürmeği (Far.+T.)
çiçekli hasır otu	çitkınası (T.+Ar.)	çobanekmeği-
çift ağacı	çitlek otu-çitlak otu	çobanekmā- çoban
çiftlik elması	çitlembik ağacı-	ekmeği (Far.+T.)
çiğdem armudu	çitlenbik ağacı-	çobaniğnesi (Far.+T.)
(T.+Far.)	çitlembiç ağacı-	çobankaşığı-çoban
çiğdem çiçeği	çitlangıç ağacı	kaşığı (Far.+T.)
çiğşir ağusu (<?+T.)	çivi lalesi (T.+Far.)	çobankavurğası-
çih otu (<?+T.)	çivit ağacı	çobankavurması-
çilbir otu (Erm.+T.)	çivit otu-çivid otu	çobankavurgası
çilek ağacı	çivit tohmı-çivit tohumu	(Far.+T.)
çilek elması	(T.+Far.)	çobankirpiği (Far.+T.)
çilek üzümü	çiyan otu	çobankösteği-çoban
çim karanfili (T.+Ar.)	çoban ağacı (Far.+T.)	kösteği (Far.+T.)
çimen eveligi (T.+<?)	çoban asması (Far.+T.)	çobanmayesi-çoban
çimen mantarı	çoban çalısı (Far.+T.)	mayesi (Far.+Ar.)
(T.+Rum.)	çoban çayı (Far.+Çin.)	çobanminaresi-çoban
çimen otu	çoban çedenesi	minaresi (Far.+Ar.)
çimenturşusu (T.+Far.)	(Far.+T.)	çobanpüskülü-çoban
Çin anasonu-Çin	çoban çiçeği (Far.+T.)	püskülü-çoban püsgülü
anisonu (Öİ+Rum.)	çoban çileği (Far.+T.)	(Far.+T.)
Çin ardıcı (Öİ+T.)	çoban dikenli (Far.+T.)	çobansargısı (Far.+T.)
Çin ayvası (Öİ+T.)	çoban elması (Far.+T.)	çobansüpürgesi
Çin borsuk ağacı	çoban gülü (Far.+Far.)	(Far.+T.)
(Öİ+T.+T.)	çoban iğdesi (Far.+T.)	çobansüzeği-çoban
Çin çamı (Öİ+T.)	çoban işleten (Far.+T.)	süzeği (Far.+T.)
Çin çivid otu	çoban lalesi (Far.+Far.)	çobansüzgeci (Far.+T.)
(Ö.İ+Far.+T.)	çoban otu (Far.+T.)	çobantakkesi-çoban
Çin gülü (Öİ+Far.)	çoban poyu (Far.+Far.)	takkesi (Far.+Ar.)
Çin ıspanağı (Öİ+Rum.)	çobançadırı (Far.+Far.)	çobantarağı-çoban
Çin kabağı (Öİ+T.)	çobançantası-çoban	darağı (Far.+T.)
Çin karanfili (Öİ+Ar.)	çantası (Far.+T.)	çobantorbası (Far.+T.)
Çin kavağı (Öİ+T.)	çobançırası-çoban çırası	çobantuzluğu (Far.+T.)
Çin keneviri (Öİ+Yun.)	(Far.+Far.)	çobanüzümü-çoban
Çin lahanası (Öİ+Rum.)	çobançökeleği	üzümü (Far.+T.)
Çin lalesi (Öİ+Far.)	(Far.+T.)	çobanyastığı (Far.+T.)
Çin leylağı (Öİ+Ar.)	çobançöreği (Far.+T.)	çobanyatağı (Far.+T.)
Çin lubyası (Öİ+<?)	çobandağarcığı	çobanyüzüğü (Far.+T.)
Çin portakalı (Öİ+Fr.)	(Far.+T.)	çobanzornası
Çin tarçın ağacı	çobandayağı-çoban	(Far.+Far.)
(Öİ+Far.+T.)	dayağı-çoban tayağı	çocuk düşen otu
çingene otu (<?+T.)	(Far.+T.)	çocuk nefesi (T.+Ar.)
çingene sakızı (<?+T.)	çobandeğneği-çoban	çocuk otu
çini çiçeği (<?+T.)	değneği (Far.+T.)	çoğan çiçeği (Far.+T.)
çiriş ağusu (Far.+T.)	çobandöşeği (Far.+T.)	çomak otu
çiriş otu (Far.+T.)		çorak armudu (<?+Far.)

çorak otu (<?+T.)
çorizya ağacı (Lat.+T.)
çöğen otu
çöğür armudu (T.+Far.)
çöğürdalı
çökellik armudu
(T.+Far.)
çöl alması
çöl çayı (T.+Çin.)
çöl hıyarı (T.+Far.)
çöl karpuzu (T.+Far.)
çöl otu
çöl reyhanı (T.+Ar.)
çöl sıracı otu
(T.+<?+T.)
çöl turpu (T.+Far.)
çölmekçi otu
çömlek otu
çöp bitkisi (Far.+T.)
çöp içi (Far.+T.)
çöp otu (Far.+T.)
çöp salebi-çöp salep
(Far.+Ar.)
çöpbacâ (Far.+T.)
çöpboyası (Far.+T.)
çöpmalı (Far.+T.)
çör otu (<?+T.)
çördük otu
çöre otu
çöregün otu
çörek mantarı
(T.+Rum.)
çörek otu-çörekotu-çöre
otu-çöreotu-çörek otı
çörtlük otu
çöven otu
çöyür otu (<?)
çubuk ağacı
çubuk fındığı (T.+Ar.)
çubuklu tartıl otu
(T.+<?+T.)
çuha çiçeği (Far.+T.)
çuka çiçeği
çukur çitliği
çukur otu
çulluoğlu (Ar.+T.)
çürdük otu (<?+T.)
dabag otu (Ar.+T.)

daban çiçeği
dadaş otu
dağ abanozu (T.+Yun.)
dağ andızı
dağ armudu (T.+Far.)
dağ bademi (T.+Far.)
dağ baklası-dağbaklası
dağ biberi (T.+Rum.)
dağ cehrısı
dağ çalbası (T.+Yun.)
dağ çamı
dağ çayı (T.+Çin.)
dağ çayırı
dağ çiçeği
dağ çileği
dağ çoban püskülü
(T.+Far.+T.)
dağ çöveni
dağ dalak otu
dağ darısı
dağ defnesi (T.+Yun.)
dağ dırılması (T.+<?)
dağ efeği (T.+Yun.)
dağ elması-dağelması
dağ eriği
dağ erik otu
dağ fiği (T.+Rum.)
dağ gelinciği
dağ gülü-dağgülü
(T.+Far.)
dağ havucu (T.+Far.)
dağ ıhlamuru (T.+Rum.)
dağ ıtırı (T.+Ar.)
dağ inciri (T.+Far.)
dağ kara ağacı-dağ
karaağacı
dağ karanfili (T.+Ar.)
dağ karpuzu (T.+Far.)
dağ kavağı
dağ kekiği
dağ kerevizi-dağ kerefsi
(T.+Far.)
dağ kestanesi
(T.+Rum.)
dağ kesteresi (T.+<?)
dağ kimyonu (T.+Ar.)
dağ kirazı (T.+Rum.)
dağ kişnişi (T.+Far.)

dağ körmeni-dağ
köremeni (T.+<?)
dağ lale çiçeği
(T.+Far.+T.)
dağ lalesi (T.+Far.)
dağ marulu (T.+Rum.)
dağ mayasıl otu
(T.+Ar.+T.)
dağ maydanozu
(T.+Rum.)
dağ mazaryun ağacı
(T.+Yun.+T.)
dağ menekşesi (T.+Far.)
dağ menevişi (T.+Far.)
dağ meşesi (T.+Far.)
dağ misgisi (T.+<?)
dağ muşmulası
(T.+Rum.)
dağ nanesi (T.+Ar.)
dağ nergisi-dağ nergizi
(T.+Far.)
dağ nohudu (T.+Far.)
dağ otu
dağ öküzgözü
dağ pancarı
dağ papatyası
(T.+Rum.)
dağ payamı (T.+Far.)
dağ pazısı
dağ pırasası
dağ pıtırağı
dağ pire otu
dağ reyhanı (T.+Ar.)
dağ sabunu-dağsabunu
(T.+Ar.)
dağ sakızı
dağ salebi (T.+Ar.)
dağ sanikulasi (T.+<?)
dağ sarımsağı-dağ
sarmısağı
dağ sarmaşığı
dağ servisi-dağ selvisi
(T.+Far.)
dağ soğanı
dağ sümbülü (T.+Far.)
dağ süpürgesi
dağ tere otu
(T.+Far.+T.)

dağ teresi (T.+Far.)
dağ tütünü
dağ üvezi
dağ üzümü
dağ yarpuzu
dağ yemişi
dağ yoncası
dağ zambağı-dag
zombağı (T.+Ar.)
dağdağan ağacı-
dağdığan ağacı
(Far.+T.)
dağdeveği
dağmekkesi (T.+<?)
dağpamuğu (T.+Far.)
dağşekeri (T.+Far.)
dakka otu (<?+T.)
dal limonu (T.+Rum.)
dala diken-i dala diken-
dal diken-i
dalağaz otu
dalak otu
daluca inciri (<?+Far.)
dam kuruğu-damkuruğu
damar otu
damar yaprağı-
damaryaprağı
damat sirkeni (Far.+T.)
damla sakız ağacı
damsüpürgesi
dana soğanı
danaayağı-dana ayağı
danabaklası
danaburnu- danaburnu
(otu)
danaçadırı (T.+Far.)
danataşığı
danadaşak eriği
danadili
danagöbeği
danagözü
danakuyruğu
danamemesi
dancak otu (<?+T.)
dantel ağacı (Fr.+T.)
darak otu-darağ otu-
darah otu
darbe otu (Ar.+T.)

dardağan darısı
darı mancarı (T.+<?)
darı mısırı (T.+Ar.)
darı otu
dartul otu (<?+T.)
daş armudu (T.+Far.)
daş gilası (T.+<?)
daş kekiği
daş kerfesi (T.+Far.)
daş otu
daşelması
dat çalısı (<?+T.)
davar otu
davşan otu
davşancil tırnağı
davşanelması
davşankulağı
davşantopu
davul çiçeği (Ar.+T.)
davul otu (Ar.+T.)
davulgu üzümü
davun otu (<?+T.)
davur çoğeni (<?+T.)
Davut yaprağı (Öİ+T.)
daz servi ağacı
(<?+Far.+T.)
dede gülü (T.+Far.)
dedebörtü (T.+<?)
dedeburnu
dededeğneği
dedekuleti (T.+<?)
dedesakalı mantarı
(T.+T.+Rum.)
dedesakalı-dedemsakalı
def-i yılan otu
(Ar.+T.+T.)
defne ağacı (Yun.+T.)
defne yaprağı (Yun.+T.)
defne yemişi (Yun.+T.)
değirmen armudu
(T.+Far.)
değirmenci üzümü
Değirmendere findığı
(Öİ+Ar.)
değnek çiçeği
dekesakalı
deleme otu (<?+T.)

demeskine eriği
(Yun.+T.)
demir ağacı
demir bıtırağı-demir
bıtırac-demir pıtırac
demir diken-i-demür
diken-i- demir tikamı
demir otu
denbel otu (<?+T.)
deniz baklası (T.+Ar.)
deniz börülcesi
deniz çam fıstık ağacı
(T.+T.+Ar.+T.)
deniz diken-i
deniz fasulyesi
(T.+Rum.)
deniz gelinciği
deniz geveni
deniz haç otu
(T.+Far.+T.)
deniz haşhaşı (T.+Ar.)
deniz hindistan cevizi
(T.+Öİ+Ar.)
deniz kadayıfı-
denizkadayıfı (T.+Ar.)
deniz kökü
deniz lahanası
(T.+Rum.)
deniz lalesi (T.+Far.)
deniz lavantası-
denizlavantası (T.+İt.)
deniz marulu (T.+Rum.)
deniz menekşesi
(T.+Far.)
deniz mummyası
(T.+Far.)
deniz otu
deniz pelini (T.+Rum.)
deniz perçemi (T.+Far.)
deniz pırasası-
denizpırasası (T.+Rum.)
deniz razyanesi
(T.+Far.)
deniz rezenesi (T.+Far.)
deniz saçı
deniz sarmaşığı
deniz soğanı
deniz teresi (T.+Far.)

deniz yavşanı
deniz yoncası
deniz yosunu
denizenginarı
(T.+Rum.)
denizgülü (T.+Far.)
denizgüneşi
denizibiği
denizkoruğu
denizkulağı
deniztavşanı-deniz
tavşanı
denizüzümü-deniz
üzümü
deper otu
dercik otu (<?+T.)
dere armudu (T.+Far.)
dere biberi (T.+Rum.)
dere çayı (T.+Çin.)
dere elması
dere gülü (T.+Far.)
dere kabalağı-
derekabalağı
dere kirazı (T.+Rum.)
dere lahanası (T.+Rum.)
dere nanesi (T.+Ar.)
dere otu-dereotu
dere şalgamı (T.+Far.)
dere yosunu
derici sumağı (T.+Ar.)
derya köpüğü (Far.+T.)
destere otu (Far.+T.)
deşdiye salebi (<?+Ar.)
dev dudağı (Far.+T.)
dev sakalı (Far.+T.)
devdala otu (<?+T.)
deve bambılı (T.+<?)
deve çalısı
deve dikenini- devedikeni
deve dili
deve elması- deve
elması- deveelması-
devealması-deve
alması-deve (diken)
elması
deve gengeli (T.+<?)
deve gülü (T.+Far.)
deve kangalı (T.+Rum.)

deve kengeli-deve
kenkeri (T.+Far.)
deve kulağı-devekulağı-
deve mercimeği
deve otu
deve örgüç
deve pıtırağı
deve sakalı
deve semizliğı
deveboynu
deveci dikenini
devecibardağı-deveci
bardağı
devedili
devediş
deveetmeği-deve etmeği
devegözü
devegülü
develi otu
develik otu-develek otu
devesabunu (T.+Ar.)
devesil otu (<?+T.)
devesiniri
devesürdeği (T.+<?)
deveşaplağı
devetabanı çiçeği
devetabanı dikenini
devetabanı-deve tabanı-
devedabanı
devetırnağı
devetopalağı- deve
topalağı
devetopuğu
deveturpu (T.+Far.)
devm ağacı (<?+T.)
devre otu (<?+T.)
Devrent kekiği (Öİ+T.)
Diabet otu (Fr.+T.)
dibek armudu (T.+Far.)
didemsakalı-
dedemsakalı
diken ağacı
diken ardıcı göveleği
(T.+T.+<?)
diken ardıcı
diken başı-dikenbaşı
diken çalısı
diken çiçeği

diken çileği
diken dutu (T.+Far.)
diken enginarı
(T.+Rum.)
diken haşhaşı (T.+Ar.)
diken inciri (T.+Far.)
diken kökü
diken mancarı (T.+<?)
diken otu
diken özü
diken sakızı otu
diken sarmaşığı
diken tacı (T.+Ar.)
diken ucu
diken üzümü
diken üzümü ağacı
dikenkedipisi
dikenpisi
dikenucu
dil damak çiçeği-dil
tamak çiçeği
dil mantarı (T.+Rum.)
dil üfteri otu (T.+<?+T.)
dilber otu (Far.+T.)
dilber saç-dilbersaçı
(Far.+T.)
dilberdudağı (Far.+T.)
dilberdudak (Far.+T.)
dilberkakülü (Far.+Far.)
dilberkirpiği (Far.+T.)
dildamak çiçeği
dilenci kabağı
dilice otu
dilki hayası-dilkühayası
(T.+Far.)
dilki kuyruğu-dilkü
kuyruğu
dilki taşacağı-dilkü taşacağı-
dilkü taşacağı
dilki üzümü-dilkü
üzümü-dilkü üzümü
dip sakızı
diri örtü
dirlik otu
diş ağrısı otu
diş bademi (T.+Far.)
diş hilali-dişhilali
(T.+Ar.)

diş kurdancukları (T.+Fr.)	domuz karağanı (T.+<?)	dulaptal otu
diş otu	domuz kenesi-	dulavrat otu-dul avrat
dişbudak ağacı	domuzkenesi	otu (T.+Ar.+T.)
div sakalı-divsakalı (Far.+T.)	domuz lahanası (T.+Rum.)	dulcık dibi (<?+T.)
divar kaz ayağı (Far.+T.+T.)	domuz mancarı (T.+<?)	dulkarıgömleği
divar marulu (Far.+Rum.)	domuz marulu (T.+Rum.)	dûm ağacı (Far.+T.)
divar sedefi (Far.+Ar.)	domuz otu	dum hurma ağacı (Far.+Far.+T.)
Diyarbakır karpuzu (Öİ+Far.)	domuz pamuklanı (T.+Far.)	duman ağacı
dizine armudu (<?+Far.)	domuz pamukluğu-	duman asması
dobac çiçeği (<?+T.)	domuz pamuklusu (T.+Far.)	duman otu
dodil otu (<?+T.)	domuz pancarı	durak otu-durakotu-
doğan armudu (T.+Far.)	domuz pıtırağı-domuz	durak otu
doğandili	pıtırağı-domuz bıtırağı-	durnadil zambağı (T.+T.+Ar.)
doğu haşhaşı (T.+Ar.)	domuz bıtırağı	durnadili
doğu kayını	domuz rezenesi (T.+Far.)	dut ağacı (Far.+T.)
doğu ladini (T.+<?)	domuz soğanı	dut çögürü (Far.+T.)
doğu mazısı (T.+Far.)	domuz topalağı	duvak ağacı
doğu süseni (T.+Ar.)	domuz turpu (T.+Far.)	duvar arpası (Far.+T.)
doğumparça otu (T.+Far.+T.)	domuz üzümü	duvar baldırıkarası (Far.+T.)
dolama otu	domuzağırşağı-	duvar erüşde otu (Far.+Far.+T.)
dolaşık otu	domuzarşağı-domuz	duvar fesleğeni (Far.+Rum.)
dolma kenkeri (T.+Far.)	ağırşağı-tonuzağırşağı	duvar otu (Far.+T.)
dolma otu	domuzayağı	duvar sarmaşığı (Far.+T.)
dolma yaprağı	domuzdaşağı-	duvar sarmaşığı yaprağı (Far.+T.+T.)
dolu börülcesi	domuzzaşağı	duvar sedefi-
domalan mantarı (T.+Rum.)	domuzkökü	duvarsedefi (Far.+Ar.)
domates çiçeği (Yun.+T.)	domuzkuyruğu-domuz	duvar yosunu
dombay eriği (Gürc.+T.)	kuyruğu	düğme ağacı
domuz ayrığı	domuzpıtırı (T.+<?)	düğün çiçeği
domuz ayrık otu	domuzpotulağı	düğün otu
domuz baklası (T.+Ar.)	domuztırnağı	düğün yaprağı
domuz başı	dorak otu-donak otu-	dülcek dibi (<?+T.)
domuz diken-i-tonuz	dorag otu-dor otu-doru	dülekkazı
dikeni	otu	dülger otu (Far.+T.)
domuz ekmeği-domuz	döğün otu	dülgerçekici (Far.+T.)
etmeği-domuzekmeği	dölger otu (Far.+T.)	dünya otu (Ar.+T.)
domuz elması-	döngel ağacı	dünyagüzeli (Ar.+T.)
domuzelması	döven otu	düvetabanı
domuz eriği	döymeç otu	düyetavanı
	dua çiçeği (Ar.+T.)	ebe gümeci-ebem
	duduburnu (Far.+T.)	gümeci-ebem kömeci-
	dukkuk çiçeği (<?+T.)	
	dul çiçeği	

ebegümecei-
ebemgümecei- ebem
gömecei-ebe gömeç-ebe
gümece-ebe gümeç
ebe kulağı-ebekulağı
ebe pisiği
ebecik otu
ebeığnesi
ebem ahlatı (T.+Rum.)
ebem armudu (T.+Far.)
ebem bükü-ebembükü
ebem çıtlığı
ebem ekmeği
ebem ekşisi-ebenekşisi
ebembulguru
ebembükme
ebembülük (T.+<?)
ebemekmeği-ebem
ekmeği
ebemterliği
Ebucehil karpuzu-ebu
cehl karpuzu- ebucehl
karpuzu-abu cehl
karpuzu (Öİ+Far.)
Ebucehil kozağı
(Öİ+T.)
Ebucehil kozu-ebu
cehil (Öİ+Far.)
Ebucehil otu (Öİ+T.)
Ebucehil yarpuzu
(Öİ+T.)
eceavlusu (T.+Rum.)
efek yoncası (Yun.+T.)
efek otu-efekek otu
(Yun.+T.)
efekek otu
efenk otu (<?+T.)
egnik otu (Far.+T.)
egzama otu (Fr.+T.)
eğer otu (<?+T.)
eğir kökü (Yun.+T.)
eğir mumu (Yun.+Far.)
eğir otu (Yun.+T.)
eğletmeç otu (<?+T.)
eğrelti otu-egrelti otu
ejder kanı (Far.+T.)
ejder otu (Far.+T.)

ejderkanı ağacı
(Far.+T.+T.)
ekin boğan otu
ekin dududu (T.+Far.)
ekin fiği (T.+Rum.)
ekin nohudu (T.+Far.)
ekin otu
ekinebesi
eklem otu
ekleme otu
ekmek ağacı
ekmek ayvası
el ayık otu
el otu
elbis otu-elbiz otu
(<?+T.)
eldaş üzümü (<?+T.)
eldiven çayı
elenika ayvası (<?+T.)
elgelen hardalı
(T.+T.+Ar.)
Elif elması (Öİ+T.)
elik yoncası
elim otu
ellik otu
elma ağacı
elma çalbası (T.+Yun.)
elma çalısı
elma eriği
elma otu
elmacıkyaprağı
elmasüpürgesi
emen kömenci
(Yun.+<?)
emmecik otu
emrud otu (Far.+T.)
emzik çiçeği
emzik otu
encir ağacı-encir ağacı
(Far.+T.)
encüriyye otu (Ar.+T.)
endirek ağacı (Yun.+T.)
enek memesi
enfiye otu (Ar.+T.)
engerek başı
engerek dikenini
engerek otu

engerekbaşımı
emzikotu
enginar çiçeği
(Yun.+T.)
enginar otu (Yun.+T.)
enginar yaprağı
(Yun.+T.)
enişte mantarı
(T.+Rum.)
enük armudu (T.+Far.)
erdel kökü (<?+T.)
erefe otu (<?+T.)
ereğil otu (<?+T.)
erel otu (<?+T.)
erenler çiçeği
ergan üzümü
ergeçsakalı-ergec sakalı
ergen perçemi (T.+Far.)
ergendöşeği
erguvan ağacı (Far.+T.)
erik ağacı
erik kekiği
erik otu
erişte mantarı
(Far.+Rum.)
erkeçsakalı
erkek eğrelti otu
Ermeni kimyonu
(Öİ+Ar.)
Ermeniler hıyarı
(Öİ+Far.)
ervist ağacı (<?+T.)
erz ağacı (Ar.+T.)
Eskişehir armudu
(Ö.İ+Far.)
esrar otu (Ar.+T.)
ester otu (<?+T.)
eşek armudu (T.+Far.)
eşek baklası (T.+Ar.)
eşek baldıranı
eşek çalısı
eşek çası (T.+<?)
eşek çayı (T.+Çin.)
eşek çıtlığı
eşek çiçeği
eşek dikenini
eşek elması
eşek enginarı (T.+Rum.)

eşek eriği
eşek fiği (T.+Rum.)
eşek gengeri (T.+Far.)
eşek gerdanası-eşek
gerdebeni (T.+<?)
eşek geveni
eşek gevreği
eşek gömeci
eşek gülü (T.+Far.)
eşek gürülü (T.+<?)
eşek hardalı (T.+Ar.)
eşek havucu (T.+Far.)
eşek helvası-eşekhelvesi
(T.+Ar.)
eşek hıyarı (T.+Far.)
eşek inciri
eşek inneliği
eşek kalkanı
eşek kangalı
eşek karakavuğu
eşek kekiği
eşek kengeri-eşek
kenkeri (T.+Far.)
eşek kerdemesi
(T.+Yun.)
eşek kırşarığı (T.+<?)
eşek kömüdeği
eşek kömürdeği
eşek közlemesi
eşek kürülü (T.+<?)
eşek lalesi (T.+Far.)
eşek madımağı
(T.+Erm.)
eşek mantarı (T.+Rum.)
eşek marulu (T.+Rum.)
eşek maydanozu
(T.+Rum.)
eşek memesi
eşek nanesi (T.+Ar.)
eşek navruzu (T.+Far.)
eşek otu
eşek pancarı
eşek papatyası
(T.+Rum.)
eşek püskülü
eşek razıyanesi
(T.+Far.)
eşek sarı otu

eşek sirkeni-eşek
sirkemi
eşek susamı (T.+Ar.)
eşek tikeni
eşek tirfili (T.+Rum.)
eşek turpu- işşek turpu-
eşek turbı (T.+Far.)
eşek türpengi (T.+<?)
eşek yağı
eşek yarpuzu
eşek yoncası
eşek zahteri (T.+Ar.)
eşekçitlimi (T.+<?)
eşekköftesi (T.+Far.)
eşekkulağı- eşek kulağı
eşekkuyruğu
eşekkuzulası-
eşekkuzilesi (T.+<?)
eşektırnağı-eşek tırnağı
eşekzıpkını
eşşekganağı (T.+<?)
eşşekmadımā (T.+Erm.)
et elması
et kekiği
et mantarı (T.+Rum.)
et şeftalisi (T.+Far.)
et üzümü
etmek ağacı
etteni eriği (<?+T.)
evelik otu
everina mantarı
(<?+Rum.)
eveyikbudu (<?+T.)
evlek mantarı
(Rum.+Rum.)
evlenme çiçeği
evlida otu (<?+T.)
evlimemed otu
(T.+Öİ+T.)
evliya otu (Ar.+T.)
evren gülü (T.+Far.)
evren yavşanı
evvel bahar çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
eyilcan otu
eyrelti otu
ezan çiçeği (Ar.+T.)

Fadime armudu
(Öİ+Far.)
fakirkatığı (Ar.+T.)
fakirugamı (Ar.+T.)
farasyun kalbi (Ar.+Ar.)
faraz otu (<?+T.)
fare diken
fare otu
farekulağı-fare kulağı
farekuyruğu kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
farfara otu (Lat.+T.)
Fatma çiçeği (Öİ+T.)
Fatmaana gülü
(Öİ+T.+Far.)
Fatmaana otu
(Öİ+T.+T.)
Fatmaanamumlusu
(Öİ+T.+Far.)
Fatmacık çiçeği-
Fatmecik çiçeği (Öİ+T.)
Fatmasaçı (Öİ+T.)
fener çiçeği (Rum.+T.)
fener otu (Rum.+T.)
fenerit üzümü (<?+T.)
Fenike ardıcı (Öİ+T.)
Fenike portakalı
(Öİ+Fr.)
ferbiyon otu (Yun.+T.)
ferik elması
fesçitarağı-fesci darağı
(Öİ+T.)
fesligan üzümü
(Yun.+T.)
fıçı otu
fık otu (<?+T.)
findık armudu
(Ar.+Far.)
findık gülü (Ar.+Far.)
findık otu (Ar.+T.)
findık tiritimi (Ar.+<?)
findıkelması (Ar.+T.)
findık ağacı-finduk
ağacı (Ar.)
Fırat kavağı (Öİ+T.)
firça ağacı (Rum.+T.)
firça çalısı (Rum.+T.)
firça çiçeği (Rum.+T.)

fırça otu (Rum.+T.)
fırıldak çiçeği
fıskıye otu (Ar.+T.)
fıstık çamı (Ar.+T.)
fıstık çamı ağacı
(Ar.+T.+T.)
fitik otu (Ar.+T.)
fiğ otu-fi otu (Rum.+T.)
fil çiçeği (Ar.+T.)
fil elması (Ar.+T.)
fil mahmudi ağacı
(Ar.+Öİ+T.)
filayağı ağacı
(Ar.+T.+T.)
filburnu (Ar.+T.)
filkulağı-fil kulağı
(Ar.+T.)
fincan çayı (T.+Çin.)
Finike ardıcı (Öİ+T.)
fink baklası (<?+Ar.)
Firavun inciri (Öİ+Far.)
firfil ağacı (Yun.+T.)
fisko kara yemişi
(<?+T.+T.)
flamingo çiçeği-
filamingo çiçeği
(İng.+T.)
Floransa süseni-
Floransa suseni
(Öİ+Ar.)
floş ipek ağacı
(Fr.+T.+T.)
fos mantarı (T.+Rum.)
foskulak mantarı
(T.+T.+Rum.)
Fransız lavantası
(Öİ+İt.)
Fransız zambağı
(Öİ+Ar.)
frenge otu (<?+T.)
Frenk arpası (Öİ+T.)
Frenk asması (Öİ+T.)
Frenk badıncanı
(Öİ+Far.)
Frenk biberi-Frenk
büberi (Öİ+Rum.)
Frenk çam fıstık ağacı
(Öİ+T.+Ar.+T.)

Frenk çileği (Öİ+T.)
Frenk elması (Öİ+T.)
Frenk fesleğeni
(Öİ+Rum.)
Frenk gülü (Öİ+Far.)
Frenk inciri-Frenk
inciri (Öİ+Far.)
Frenk kimyonu-Frenk
kimyonu (Öİ+Ar.)
Frenk lahanası
(Öİ+Rum.)
Frenk maydanozu-
Firenk maydanozu-
Frenk mağdanosu
(Öİ+Rum.)
Frenk menekşesi
(Öİ+Far.)
Frenk muşmulası
(Öİ+Rum.)
Frenk patı-Frenkpatı
(Öİ+T.)
Frenk patlıcanı-Freng
patlıcanı (Öİ+Far.)
Frenk salatası (Öİ+İt.)
Frenk soğanı (Öİ+T.)
Frenk taflanı (Öİ+T.)
Frenk teresi (Öİ+Far.)
Frenk turpu (Öİ+Far.)
Frenk tutu (Öİ+Far.)
Frenk üzümü ağacı
(Öİ+T.+T.)
Frenk üzümü-Frenk
üzümü (Öİ+T.)
Frenk yemişi (Öİ+T.)
fufal ağacı (<?+T.)
furuncuh armudu
(Rum+Far.)
fünler çalısı (<?+T.)
gabak armudu (T.+Far.)
gaçağan dikenini (<?+T.)
gadin budu
gale armudu (<?+Far.)
galeme çiçeği (<?+T.)
gangal dikenini
gantar armudu
(Ar.+Far.)
gantar otu (Ar.+T.)
garan kulpu (<?+T.)

garapil çiçeği (<?+T.)
garayağı
garçiçeği
garga armudu (T.+Far.)
garga çiçeği
garga düleği-garga
düneği-gargadüğülek
garga kavunu
gargaburnu-garğa burnu
gargakülülü (T.+<?)
gargan otu (<?+T.)
garipler urganı-
gariplerurganı (Ar.+T.)
Garland kasımpatısı
(Ö.İ+T.)
garören armudu
(T.+T.+Far.)
garpuz armudu
(Far.+Far.)
gatırdırnā
gavlağan ağacı (<?+T.)
gavşak armudu
(T.+Far.)
gavun armudu (T.+Far.)
gavur baklası (Far.+Ar.)
gavur biberi
(Far.+Rum.)
gavur bostanı
(Far.+Far.)
gavur börölçesi
(Far.+T.)
gavur çovanı (Far.+T.)
gavur haşhaşı (Far.+Ar.)
gâvur hıyarı (Far.+Far.)
gavur mancarı (Far.+<?)
gavur nergisi
(Far.+Far.)
gavur otu (Far.+T.)
gavur pancarı (Far.+T.)
gavur soğanı (Far.+T.)
gavur tilkişeni (Far.+<?)
gavurbaşı (Far.+T.)
gavurdedengili
(Far.+<?)
gavuroklavası (Far.+T.)
gavursaçağı (Far.+T.)
gayınna dili
gayip otu (<?)

gaynolu armudu (<?+Far.)
gaz otu-gazot- gazotu (Fr.+T.)
gazanferün çiçeği (Öİ+T.)
gazankulpu (T.+Rum.)
gazayağı-gazayak-
gazeyağı-gazyak-
gazyayağı-gazayah
gazel boynuzu-
gazelboynuzu (Ar.+T.)
gazel dili (Ar.+T.)
gazel lisanı (Ar.+Ar.)
gazel otu (Ar.+T.)
Gazibey armudu (Öİ+Far.)
gazyayağı otu (Fr.+T.+T.)
gebre otu (Lat.+T.)
gece menekşesi (T.+Far.)
gece şebboyu (T.+Far.)
gece yasemini (T.+Far.)
gecegündüz çiçeği-gece
gündüz çiçeği
gecesefa çiçeği (T.+Ar.+T.)
gecesefası-gece sefası (T.+Ar.)
gıcık otu (<?+T.)
geçisakalı
geçitiftiği (T.+Ar.)
gegeç otu (<?+T.)
gelebek otu
gelemir buğdayı (<?+T.)
gelin çarşafı (T.+Far.)
gelin çiçeği
gelin elması
gelin gülü (T.+Far.)
gelin güveyi elması
gelin lalesi (T.+Far.)
gelin mantarı (T.+Rum.)
gelin otu
gelinalı
gelinarmudu (T.+Far.)
gelinbarmağı-
gelinbarnağı

gelincik çiçeği-gelincük
çiçeği
gelincik mancarı-
gelincikmancarı (T.+<?)
gelincik otu
gelincikleme otu
gelinçarşafı (T.+Far.)
gelindili
gelinduvağı
gelindüğmesi
geline
gelinelması
gelinfeneri (T.+Rum.)
gelinfesi
gelingöbeği
gelinkadın
gelinkirpiği
gelinküpesi
gelinmumu (T.+Far.)
gelinparmağı
gelinsaçı-gelin saçı
gelinsoğanı
gelinsüpürgesi
gelintaçı (T.+Ar.)
gelinteli
gelinteli mantarı (T.+T.+Rum.)
gelintırnağı-gelin tırnağı
gelinyanağı
gelinyemişi-gelin
yemişi
gen otu
gene otu
gene yulafı (<?+Rum.)
genegerçek otu
gerdek armudu (Far.+Far.)
gerdeme otu (Rum.+T.)
gerdene otu
geren dikenini (<?+T.)
geren otu (<?+T.)
geven püsü-geven püzü (T.+Far.)
geven yoncası
geyik ardıcı
geyik aşığı (T.+Ar.)
geyik borcağı (T.+<?)
geyik dikenini

geyik elması
geyik kimyonu (T.+Ar.)
geyik körmeni (T.+<?)
geyik lalesi (T.+Far.)
geyik mantarı (T.+Rum.)
geyik otu
geyik sarmaşığı
geyik sarmısağı-geyik
sarmusağı
geyik yoncası
geyik ziresi-geyik
zırası-geyik sırası (T.+Far.)
geyikboynuzu
geyikdili-geyik dili
geyikgöbeği-geyik
göbeği
geyiksırtı-geyik sırtı
geyiktuzu-geyik tuzu
gez ağacı
gezgin ağacı
gıcık yaprağı
gıcık hardalı (T.+Ar.)
gıcık otu
gıcıkdan otu
gıcır dikenini-gıcırdak
dikenini
gıdıgulā (<?+T.)
gıral ağacı (Sırp.+T.)
gış armudu (T.+Far.)
gıvışgan otu
gızbaldırı
gızlar yağlığı
gızmemesi
gicig otu
giciyik otu
gilgil darısı-gigil darısı (<?+T.)
gılik üzümü (<?+T.)
ginkgo ağacı-ginko
ağacı (Lat.+T.)
ginseng kökü (Lat.+T.)
Giresun armudu (Öİ+Far.)
Girid abanos ağacı (Öİ+Yun.+T.)

Girid dalak otu (Öİ+T.+T.)	göğem eriği	guatr otu (Fr.+T.)
Girid keklik otu (Öİ+T.+T.)	göğerdin otu (<?+T.)	guayava ağacı (<?+T.)
Girid sasalı (Öİ+<?)	göğündürme lalesi (T.+Far.)	guddeme çiçeği (<?+T.)
Girid sater otu (Öİ+Ar.+T.)	gökneş dikenini (<?+T.)	guga dikenini (Yun.+T.)
Girit havucu (Öİ+Far.)	göl düğün çiçeği	gugu çiçeği (Yun.+T.)
Girit kekiği (Öİ+T.)	göl ısırganı	gugu lalesi (Yun.+Far.)
Girit kendiri (Öİ+T.)	göl karabaşı	guguk lâlesi (T.+Far.)
Girit ladeni (Öİ+Far.)	göl keşanesi (T.+Rum.)	guguk otu
Girit lalesi (Öİ+Far.)	göl otu	guli bacağı (<?+T.)
Girit otu (Öİ+T.)	göl soğanı	gumacık otu (<?+T.)
Girit sateri (Öİ+Ar.)	göl suseni (T.+Ar.)	gurluğan otu
Girit sümbülü -Girid sümbülü (Öİ+Far.)	göl yakı otu	gurtgulağı
Girit şakayığı-Girid şakayıkı (Öİ+Ar.)	göl yoğurt otu	guş alması
Giritli otu (Öİ+T.)	göl zambağı (T.+Ar.)	guş armudu (T.+Far.)
giyik elması	göldibi	guşah armudu (T.+Far.)
gizli otu	gölezeriği (Yun.+T.)	guşburnu
goçotu	gölge otu	guşdili
godil elması (<?+T.)	gölgel otu (<?+T.)	guşetmeği-guşekmā
godon alıcı (<?+Far.)	gömeçeriği	guşkirazı (T.+Rum.)
golpezüğü (T.+Far.)	gömeç otu	guşmadımā (T.+Erm.)
govan armudu (T.+Far.)	gön ağacı	guy otu (<?+T.)
govan sakızı	gönüldolabı (T.+Ar.)	guyövsüpürgesi (<?+T.)
goyun gözü	götlek ormanı	guyumcu armudu (T.+Far.)
goyun gulağı	götlezgötü (<?+T.)	guzugulağı-guzugulā
gozgoçu-gozkoçu (Far.+T.)	gövçe otu (<?+T.)	gübre mantarı (Rum.+Rum.)
göbek elması	göve otu	gübre otu (Rum.+T.)
göbek mantarı (T.+Rum.)	gövem eriği-güğem	gübre yoncası (Rum.+T.)
göbek otu	erük-gövemeriği	gügercin otu
göbeklek mantarı (<?+Rum.)	gövercin gözü	güğündürme lalesi (<?+Far.)
göden alıcı	gövercin topuğu	gül ağacı (Far.+T.)
gögem eriği	göye otu	gül armudu (Far.+Far.)
gögercin otu	göz ağacı	gül çalısı (Far.+T.)
gögercinayağı-gögercin ayağı	göz çiçeği	gül elması (Far.+T.)
göğceli armudu (T.+Far.)	göz çiğdemi	gül eriği (Far.+T.)
göğçe otu	göz dikenini-gözdikeni	gül fidanı (Far.+Rum.)
göğkekiği (<?+T.)	göz otu	gül otu (Far.+T.)
göğke otu-göğke otu (<?+T.)	gözendeği otu (<?+T.)	gülburcu tikenini (Far.+T.+T.)
	gözlük çiçeği	gülburnu-gül burnu (Far.+T.)
	gözlük otu-gözlükotu	güldibi
	gözmumcuğu çiçeği (T.+Far.+T.)	gülfatma çiçeği (Far.+Öİ+T.)
	göztohumu-göz tohumu (T.+Far.)	
	gramofon çiçeği (Fr.+T.)	
	grefurt ağacı (İng.+T.)	
	grip otu (Fr.+T.)	

gülhatem çiçeği
(Far.+Ar.+T.)
gülhatun çiçeği
(Far.+T.+T.)
gülibrişim ağacı
(Far.+Far.+T.)
gülleğen dikenini (<?+T.)
güllü otu (Far.+T.)
gülınar gülü (Far.+Far.)
gümüş ağacı
gümüş arslan pençesi
(T.+T.+Far.)
gümüş dikenini
gümüş otu
gümüş süpürge otu
gümüş yapraklı defne
ağacı (T.+T.+Rum.+T.)
gümüşsepeti
gün aşığı-günaşığı
gün çiçeği
gün gülü (T.+Far.)
gündüz gülü (T.+Far.)
gündüz sefa çiçeği-
gündüzsefası çiçeği
(T.+Ar.+T.)
gündüzgüzeli
gündüzsefası (T.+Ar.)
güneş çiçeği
güneş darısı
güneş dikenini
güneş gülü-güneşgülü
(T.+Far.)
güneş kenevirini
güneş otu
güneşşapkası
güneştopu-güneş topu
güney Afrika darısı
(T.+Öİ+T.)
güneyik otu (<?+T.)
güngülü (T.+Far.)
güngüzeli
günlük otu
günlük ağacı
günnük sakızı
gür dikenini (<?+T.)
Gürcü elması (Öİ+T.)
Gürcü kirazı (Öİ+Rum.)

gürgen ağacı-gürgen
ağacı
gürlük otu
gürün zımk ağacı
(<?+Ar.+T.)
güşad otu (Far.+T.)
güve kekiği
güve otu
güveği otu-güveği otu
güveltek otu (<?+T.)
güvem dikenini
güvem eriği
güvercin ağacı
güvercin ayağı
güvercin çiğdemi
güvercin ıtırı (T.+Ar.)
güvercin kökü
güvercin otu
güvercin üzümü
güvey çiçeği
güvey kekiği
güvey otu- güveyi otu -
güyeği otu-güvegü otu-
güvegü otu-güveygü otu
güveyfeneri ağacı
(T.+Rum.+T.)
güveyfeneri-
güveyifeneri (T.+Rum.)
güveykandili ağacı
(T.+Ar.+T.)
güveyselihanı
(T.+Rum.)
güyana otu (<?+T.)
güyeyi keküğü
güylek cevizi (T.+Ar.)
güz acı çiğdemi
güz armudu
güz çiğdemi
güz çimi
güz lalesi (T.+Far.)
güz nergisi (T.+Far.)
güzgülü-güz gülü
(T.+Far.)
güzrızası (T.+Ar.)
Habeş ada çayı
(Öİ+T.+Çin.)
Habeş biberi (Öİ+Rum.)
Habeş buhuru (Öİ+Ar.)

Habeş otu (Öİ+T.)
habilis armudu
(<?+Far.)
Hacı Mahmut elması
(Öİ+Öİ+T.)
hacı otu-hacılar otu-
hacılar otu (Ar.+T.)
hacıelli bademi
(Ar.+T.+Far.)
Hacılu armudu
(Öİ+Far.)
hacıosman otu
(Öİ+Öİ+T.)
haç otu (Far.+T.)
hafız gülü (Ar.+Far.)
hahana ağacı (Rum.+T.)
hakiki kardeş kan ağacı
(Ar.+T.+T.+T.)
hakim eriği (Ar.+T.)
hale çiçeği (Ar.+T.)
Haleb caversi (Öİ+Ar.)
Haleb çam fıstık ağacı
(Öİ+T.+Ar.+T.)
Haleb sedef otu
(Öİ+Ar.+T.)
Haleb çamı (Öİ+T.)
Haleb lalesi (Öİ+Far.)
Haleb şalgamı
(Öİ+Far.)
halfa otu (Ar.+T.)
halısaçağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
halısaçağı-halsacağı
halus otu (<?+T.)
halvacı çöğeni (Ar.+T.)
halvan otu (<?+T.)
hamam otu (Ar.+T.)
hamurkesen dikenini
(Ar.+T.+T.)
hamzan kökü (Ar.+T.)
hançer çiçeği (Ar.+T.)
hanım pabuç otu
(T.+Far.+T.)
hanım parmağı
hanımağzı
hanımçantası
hanımdüğmesi
hanımelili-hanımelili

hanımgömleği	hatmi kökü (Ar.+T.)	hılaf ağacı (Ar.+T.)
hanımkirpiği	hatun sırgan	hıltan otu (Ar.+T.)
hanımparmağı	hatunmemesi-hatun	hınzır ağarşağı (Ar.+T.)
hanımpüskülü	memesi	hınzır razyanesi-hınzır
hanımşiltesi	hatunparmağı-hatun	razyanesi (Ar.+Far.)
hanımtuzluğu	parmağı-hatinbarnağı-	hınzır otu (Ar.+T.)
hanımyaması	hatunbarmâ	hıra çiçeği-hire çiçeği
hanımyastığı	hatuntuzluğu-	(<?+T.)
hanifecik otu (Öİ+T.)	hatunduzluğu-hatun	hıra gömeci (<?+T.)
hantal ağacı (Ar.+T.)	tuzluğu	hırra gömeci (<?+T.)
hapşırık otu-hapşuruk	hav otu (<?+T.)	hışhış çiçeği (<?+T.)
otu	hava çiçeği (Ar.+T.)	hıtır çiçeği
hardal otu (Ar.+T.)	hava otu-havaotu	hıyar ağacı (Far.+T.)
harıp ağacı (Ar.+T.)	(Ar.+T.)	hıyar armudu
harman armudu	havacıva otu-hava civa	(Far.+Far.)
(Far.+Far.)	otu-havacıva otu	hıyar otu (Far.+T.)
harman dikenini (Far.+T.)	haval otu (<?+T.)	hıyarşember ağacı-
harman eriği (Far.+T.)	havayaprağı (Ar.+T.)	hıyarşember ağacı
harman otu (Far.+T.)	havıt otu (Far.+T.)	(Far.+T.)
harman süpürgesi	havlupüskülü	Hicaz buğdayı (Öİ+T.)
(Far.+T.)	havuz çiçeği (Ar.+T.)	Hicaz mürr ağacı
harnup ağacı (Ar.+T.)	havuz otu (Ar.+T.)	(Öİ+Ar.+T.)
Harpüt soğanı (Öİ+T.)	Havvaanaeli (Öİ+T.+T.)	hil otu (Far.+T.)
hartana armudu	haydut otu (Ar.+T.)	hilal otu (Ar.+T.)
(<?+Far.)	hayıt meyvesi (T.+Far.)	hiltit ağacı (Ar.+T.)
Hasandede üzümü	haylan kabağı (<?+T.)	hiltit otu (Ar.+T.)
(Öİ+T.+T.)	hayranlık otu (Ar.+T.)	Himalaya sediri
Hasanhüseyin çiçeği	hazineçiçeği (Ar.+T.)	(Öİ+Fr.)
(Öİ+Öİ+T.)	haziran çiçeği (Ar.+T.)	Hind abanosu
Hasanhüseyintiryakisi	helal otu (Ar.+T.)	(Öİ+Yun.)
(Öİ+Öİ+Ar.)	helep şalgamı (Öİ+Far.)	Hind armudu ağacı
Hasankeyf tütünü	helva kökü-helva kökü	(Öİ+Far.+T.)
(Öİ+T.)	(Ar.+T.)	Hind asması (Öİ+T.)
hasekiküpesi-haseki	helvacı çöveni-helvacı	Hind ayva ağacı
küpesi (Ar.+T.)	çovanı-helvacık çovanı	(Öİ+T.+T.)
hasır otu (Ar.+T.)	(Ar.+T.)	Hind bademi ağacı
haspir dikenini (<?+T.)	helvacı kabağı (Ar.+T.)	(Öİ+Far.+T.)
hasret çiçeği (Ar.+T.)	helvacı kökü (Ar.+T.)	Hind baklası (Öİ+Ar.)
hastane çiçeği (Far.+T.)	helvacılar boyası	Hind bezelyesi
haşhaş darısı (Ar.+T.)	(Ar.+T.)	(Öİ+Rum.)
haşmet bademi	herma parmağı (<?+T.)	Hind biberi (Öİ+Rum.)
(Ar.+Far.)	hevenk üzümü (Far.+T.)	Hind darısı (Öİ+T.)
hatab ağacı (<?+T.)	hezarenk (hezar-renk)	Hind defnesi
hatem çiçeği (Ar.+T.)	çiçeği (Far.+T.)	(Öİ+Rum.)
hatıl ağacı (<?+T.)	hıdrellezkamçısı	Hind hurması (Öİ+Far.)
hatındöşeği	(Öİ+Öİ+T.)	Hind inciri (Öİ+Far.)
hatmi çiçeği-hatme	hıdrellez çiçeği (Öİ+T.)	Hind kamışı (Öİ+T.)
çiçeği (Ar.+T.)	hıdrellez otu (Öİ+T.)	Hind karpuzu (Öİ+Far.)

Hind keneviri (Öİ+T.)	Hint armudu ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint servisi (Öİ+Far.)
Hind kinnabi (Öİ+Ar.)	Hint ayva ağacı (Öİ+T.+T.)	Hint sümbülü -Hint sümbülü (Öİ+Far.)
Hind kiraz ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Hint bademi (Öİ+Far.)	Hint teresi (Öİ+Far.)
Hind limon ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Hint baklası (Öİ+Ar.)	Hint yağı ağacı (Öİ+T.+T.)
Hind mango ağacı (Öİ+Por.+T.)	Hint bamyası (Öİ+Ar.)	Hint yağı baklası (Öİ+T.+Ar.)
Hind nar ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint bezelyesi (Öİ+Rum.)	Hintkemer (Öİ+Far.)
Hind öd ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hint biberi (Öİ+Rum.)	Hintyağı bitkisi (Öİ+T.+T.)
Hind sakız ağacı (Öİ+T.+T.)	Hint çalldudu (Öİ+T.+Far.)	Hitit çiğdemi (Öİ+T.)
Hind saparnası (Öİ+<?)	Hint çiçeği (Öİ+T.)	hoca boynuzu (Far.+T.)
Hind sarvisi (Öİ+Far.)	Hint darısı (Öİ+T.)	hoca yemişi (Far.+T.)
Hind sümbülü (Öİ+Far.)	Hint eriği (Öİ+T.)	hoca yemişi ağacı (Far.+T.+T.)
Hind tarusu (Öİ+T.)	Hint fesleğeni (Öİ+Rum.)	hocalar yemişi (Far.+T.)
Hind teresi (Öİ+Far.)	Hint fıstığı (Öİ+Ar.)	hodayı armudu (Far.+Ar.+Far.)
Hind yasemini (Öİ+Far.)	Hint fulü (Öİ+Ar.)	hokka gülü (Ar.+Far.)
Hind yer elması (Öİ+T.+T.)	Hint hıyarı (Öİ+Far.)	holis otu (<?)
Hind zafranı (Öİ+Ar.)	Hint hurması (Öİ+Far.)	Hollanda kavağı
Hindi çalı tutu (Öİ+T.+Far.)	Hint inciri-Hint inciri [ağacı] (Öİ+Far.)	hor ağacı (<?+T.)
hindiba çiçeği (Ar.+T.)	Hint kabağı (Öİ+T.)	Horasan afsentini (Öİ+Yun.)
hindiibiği	Hint kamışı (Öİ+T.)	horos gözi (Far.+T.)
Hindistan ayvası-	Hint karanfili (Öİ+Ar.)	horoz fasulyesi (Far.+Rum.)
Hindistan ayvası (Öİ+T.)	Hint karpuzu (Öİ+Far.)	horoz gülü (Far.+Far.)
Hindistan böğrölcesi (Öİ+T.)	Hint keneviri (Öİ+T.)	horoz hayası (Far.+Far.)
Hindistan cevizi ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hint kestane ağacı (Öİ+Rum.+T.)	horoz lalesi-horoz lelesi (Far.+Far.)
Hindistan cevizi-	Hint kestanesi (Öİ+Rum.)	horoz mantarı (Far.+Rum.)
hindistan cevzi (Öİ+Ar.)	Hint keteni (Öİ+Ar.)	horoz otu-horaz otu (Far.+T.)
Hindistan gül ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint kirazı (Öİ+Rum.)	horozayağı-horoz ayağı (Far.+T.)
Hindistan kozı-	Hint kokusu (Öİ+T.)	horozbudağı (Far.+T.)
hindistan kozı (Öİ+Far.)	Hint kozu-hind kozı (Öİ+Far.)	horozcuk otu (Far.+T.)
Hint alıcı (Öİ+Far.)	Hint leylağı (Öİ+Ar.)	horozgözü- horoz gözü (Far.+T.)
Hint anasonu (Öİ+Rum.)	Hint lotusu (Öİ+Lat.)	horozibiği-horoz ibiği-horuzibi (Far.+T.)
Hint ardıcı (Öİ+T.)	Hint mazaryonu (Öİ+Yun.)	horozkarası-horoz karası (Far.+T.)
Hint armudu (Öİ+Far.)	Hint nar ağacı (Öİ+Far.+T.)	horozkursuğı (Far.+T.)
	Hint nilüferi (Öİ+Far.)	horozkuyruğı (Far.+T.)
	Hint pamuğı (Öİ+Far.)	
	Hint pirinci (Öİ+Far.)	
	Hint portakalı (Öİ+Fr.)	
	Hint safranı (Öİ+Ar.)	

horoztarağı (Far.+T.)
horoztaşağı-horozdaşağı
(Far.+T.)
horozyüreği (Far.+T.)
hoşul otu (<?+T.)
hozan çiçeği (Erm.+T.)
hölmez otu (<?+T.)
hulfa otu (Ar.+T.)
humma otu (Ar.+T.)
hummad otu-humad otu
(Ar.+T.)
huni çiçeği (Rum.+T.)
hura ağacı (<?+T.)
hurma eriği (Far.+T.)
hurma ağacı (Far.+T.)
hurma koruğu (Far.+T.)
hurma üzümü (Far.+T.)
hurmuz sakalı (<?+T.)
huş ağacı yaprağı
(<?+T.+T.)
huş ağacı (<?+T.)
Hüdaverdi otu-
Hudaverdi otu
(Ar.+T.+T.)
hüngürük kökü
hüsame otu- hüzame otu
(Öİ+T.)
hüsnüyusuf çiçeği
(Ar.+Öİ+T.)
hüthütgözü-hüdhüd
gözü (Ar.+T.)
hüzmekyaprağı (<?+T.)
ıhlamur ağacı
(Rum.+T.)
ıhlamur çiçeği
(Rum.+T.)
ılan boncuğu
ılgın ağacı-ılgun ağacı
ıpar yavşanı- apar
yavşanı (<?+T.)
ırmak yarpuzu
Isparta gülü (Öİ+Far.)
ıstakoz çiçeği
(Rum.+T.)
ıtır çiçeği (Ar.+T.)
ıtırşahı (Ar.+Far.)
ıtırşahi çiçeği
(Ar.+Far.+T.)

ıy ağacı (<?+T.)
iberide çiçeği (<?+T.)
ibiş-gibiş otu (<?+T.)
iblis arpa otu
(Ar.+T.+T.)
iblis tırnağı- iblistırnağı
(Ar.+T.)
ibrahim dikenini (Öİ+T.)
ibrikböcekkapanı
(Ar.+T.+T.)
ibrük armudu (Ar.+Far.)
ibuduk ekini (<?+T.)
iç gülü (T.+Far.)
iç yağ ağacı
id ağacı (<?+T.)
İdris ağacı (Öİ+T.)
İdris eli (Öİ+T.)
İdris otu (Öİ+T.)
ifteri otu (<?+T.)
iğ ağacı
iğde ağacı
iğde çalısı
iğde çiçeği
iğden otu (<?+T.)
iğdin çalısı (<?+T.)
iğdir turpu (<?+Far.)
iğilcan otu (<?+T.)
iğnelik otu
ikbal çiçeği (Ar.+T.)
ikbal otu (Ar.+T.)
iki kardeş kanı
iki kardeş kanı ağacı
iksor çiçeği (<?+T.)
ılan burçağı
ılan gürülü (T.+<?)
ılan otu
ılan sarmısağı
ılan üzümü
ılanbaşı-ılan başı
ılanbıçağı-ılan bıçağı
ılanboncuğu
ilandili
ılanpurçalağı (T.+<?)
ilantağı
ilcan otu (<?+T.)
ilic mantarı (T.+Rum.)
ilimon otu (Rum.+T.)

imamlar armudu
(Ar.+Far.)
imparator lalesi
(İt.+Far.)
imparator mantarı
(İt.+Rum.)
imparator otu-imperator
otu (İt.+T.)
inabut çalısı (<?+T.)
inci çalısı
inci çiçeği-incü çiçeği
inci mantarı (T.+Rum.)
inci otu
inci soğanı
inci sümbülü (T.+Far.)
incir ağacı (Far.+T.)
incir çiçeği (Far.+T.)
incir kekiği (Far.+T.)
incirkuşu (Far.+T.)
inek ağacı
inek boynuzu
inek buğdayı
inek çiçeği
inek emceği
inek gözü
inek memesi-
inekmemesi
inek otu
inek sabun otu
(T.+Ar.+T.)
inekbiciği
inekgözü
inelik otu
ingek küçi (<?)
İngiliz çimi (Öİ+T.)
İngiliz hardalı (Öİ+Ar.)
İngiliz katır tırnağı
(Öİ+T.+T.)
İngiliz lavantası (Öİ+İt.)
İngiliz nanesi (Öİ+Ar.)
İngiliz sarmaşığı
(Öİ+T.)
insan kökü (Ar.+T.)
insan otu (Ar.+T.)
ipburması
ipek ağacı
ipek çalısı
ipek çiçeği

ipek fidanı (T.+Rum.)
ipek gülü (T.+Far.)
ipek mantarı (T.+Rum.)
ipek otu
ipek pambuğu (T.+Far.)
ipkesiği
irkek pancarı
irticiler ayağı
irülü ız armudu
(T.+T.+Far.)
İsa dikenini (Öİ+T.)
isfendan ağacı (Far.+T.)
ishal dikenini (Ar.+T.)
ishal otu (Ar.+T.)
İskenderiye defnesi
(Öİ+Rum.)
İskenderiye maydanozu
(Öİ+Rum.)
İskilip elması (Öİ+T.)
İskilip eriği (Öİ+T.)
iskorbüt otu (Fr.+T.)
İslice armudu -İslice
armut (Öİ+Far.)
İspanya ardıcı (Öİ+T.)
İspanya eriği ağacı
(Ö.İ+T.+T.)
İspanya sarmısağı
(Öİ+T.)
İspanya süseni (Öİ+Ar.)
İspanyol göknarı
(Öİ+Rum.)
İspanyol leylağı
(Öİ+Ar.)
İspanyol sümbülü
(Öİ+Far.)
İspanyol yosunu
(Öİ+T.)
ispirik otu (<?+T.)
İstanbul akasyası
(Öİ+Fr.)
İstanbul armudu
(Öİ+Far.)
İstanbul çiçeği (Öİ+T.)
istanbul dutu (Öİ+Far.)
İstanbul kekiği (Öİ+T.)
istanbul lalesi (Öİ+Far.)
İstanbul şalgamı
(Öİ+Far.)

İstanbul üzümü (Öİ+T.)
İstanbul zambağı
(Öİ+Ar.)
istavrit kara yemişi
(Rum.+T.+T.)
İsveç üçgülü
(Öİ+T.+T.)
işkembe otu (Far.+T.)
işşek burgacanı (T.+<?)
işşek turpu (T.+Far.)
işşyan otu (<?)
it alıcı- italicı (T.+Far.)
it çiçeği
it hayası (T.+Far.)
it kavunu
it keleşti
it labadası (T.+Rum.)
it menekşesi (T.+Far.)
it nanesi (T.+Ar.)
it otu
it pancarı
it papatyası (T.+Rum.)
it peneşesi (T.+Far.)
it sıracı otu
it tohmı (T.+Far.)
it üzerliği
it üzümü-it üzümü-
itüzümü
it zencebili- it zencefili
(T.+Ar.)
İtalya lahanası
(Öİ+Rum.)
İtalya limon ağacı
(Öİ+Rum.+T.)
İtalyan çimi (Öİ+T.)
İtalyan kabağı (Öİ+T.)
İtalyan kavağı (Öİ+T.)
İtalyan kızıl ağacı
(Öİ+T.+T.)
itboncuğu- it boncuğı
itboruğu
itburnu ağacı
itburnu gülü
(T.+T.+Far.)
itburnu yemişi
itburnu-it burnı-it burnu
itcumurdu-it cumurdu
(T.+<?)

itdili-it dili
itdirseği
iteriği
itgülü-it gülü (T.+Far.)
ithıyarı-it hıyarı
(T.+Far.)
itinciri-it inciri (T.+Far.)
itkabağı-it kabağı
itkasarı-it kasarı
itkeseri-it keseri
itkişnişi-it kişnişi
(T.+Far.)
itkuyruğu-it kuyruğu
itmemesi-it memesi
itnanesi-it nanesi
(T.+Ar.)
itsarımsağı-itsarmısağı-
it sarımsağı-it sarmısağı
itsidiği
itsiki- it siki
itsineği-it sineği
itsiyegi-itsiyegi-itse-
itsiyeyi
itsoğanı-it soğanı
ittaşığı-it taşığı
ivdin otu (<?+T.)
iye otu (<?+T.)
İzabel çiçeği (Öİ+T.)
İzlanda gelinciği
(Öİ+T.)
İzlanda yosunu (Öİ+T.)
İzmir akasyası (Öİ+Fr.)
İzmir kekiği (Öİ+T.)
İzmir mercanköşkü
(Öİ+Far.)
izolu armudu (<?+Far.)
jamboz ağacı (<?+T.)
Japon akça ağacı
(Öİ+T.+T.)
Japon anemonu
(Öİ+Fr.)
Japon armudu (Öİ+Far.)
Japon ayvası (Öİ+T.)
Japon elması (Öİ+T.)
Japon eriği (Öİ+T.)
Japon gülü (Öİ+Far.)
Japon hurması
(Öİ+Far.)

Japon kaktüsü (Öİ+Fr.)	Kabe lalesi (Öİ+Far.)	kafur otu-kafuri otu (Ar.+T.)
Japon kamelyası (Öİ+Fr.)	Kabe samanı (Öİ+T.)	kâğıt ağacı (Far.+T.)
Japon kavağı (Öİ+T.)	Kâbe süpürgesi-	kağıt çalısı (Far.+T.)
Japon kirazı (Öİ+Rum.)	Kabesüpürgesi (Öİ+T.)	kağıt çiçeği (Far.+T.)
Japon muşmulası (Öİ+Rum.)	kabran armudu (<?+Far.)	kâğıt dutu (Far.+Far.)
Japon papazkülâhı (Öİ+Rum.+Far.)	kadeh çiçeği (Ar.+T.)	kağıthane çiçeği (Far.+Far.+T.)
Japon patatesi (Öİ+Rum.)	kadı ağacı (Ar.+T.)	kağsak otu
Japon sarmaşığı (Öİ+T.)	kadı lokması (Ar.+Ar.)	kahkaha çiçeği (Ar.+T.)
Japon şemsiyesi-	kadı otu (Ar.+T.)	kahve ağacı (Ar.+T.)
Japonşemsiyesi (Öİ+Ar.)	kadıbaşı (Ar.+T.)	kahve otu (Ar.+T.)
Japon üçgülü (Öİ+T.)	kadım ağacı (<?+T.)	kaju cevizi ağacı (İng.+Ar.+T.)
Japon üzümü (Öİ+T.)	kadın dili	kak otu
Japonbaharı (Öİ+Far.)	kadın inciri (T.+Far.)	kakao ağacı (Fr.+T.)
Japonsikası (Öİ+<?)	kadınbudu	kakule meyvesi (Ar.+Far.)
Japonsofhorası (Öİ+<?)	kadındüğmesi	kalabak otu (<?+T.)
Japonya armudu (Öİ+Far.)	kadınörsü (T.+<?)	kalabar baklası (<?+Ar.)
Japonya bang otu (Öİ+Far.+T.)	kadınöbeği	kalafat diken-i-kalavat diken-i (Rum.+T.)
Japonya cila ağacı (Öİ+Ar.+T.)	kadınörekesi (T.+<?)	kalay otu
Japonya gülü (Öİ+Far.)	kadınparmağı-	kalb çiriş otu (Ar.+Far.+T.)
Japonya inciri (Öİ+Far.)	kadınparmağı-	kalb dolama otu (Ar.+T.+T.)
Japonya mum ağacı (Öİ+Far.+T.)	kadınbarmâ	kalb turpu (Ar.+Far.)
Japonya sarmaşığı (Öİ+T.)	kadıntuzluğu –[hatun] tuzluğu-	kaldırak diken-i (<?+T.)
Japonya yoncası (Öİ+T.)	[hatun]tuzluğu-kadun tuzluğu-	Kalifornia haşhaşı (Öİ+Ar.)
Kababağ bademi (Öİ+Far.)	kadun tuzluğu-kadun tuzluğu-	kalisar çiçeği (<?+T.)
kabak ağacı	kadun tuzluğu-kadun tuzluğu	kalkan ağacı
kabak çiçeği	kadıntuzluğu kantorbaşı (T.+T.+<?+T.)	kalkan diken-i
kabak gülü (T.+Far.)	kadife çiçeği (Ar.+T.)	kalkan otu
kabak otu	kadife horoz ibiği (Ar.+Far.+T.)	kalkgit çiçeği
kabalak otu	kadife otu (Ar.+T.)	kalkıyan otu (<?+T.)
kabaldızdiken-i	kafasüpürgesi	Kalmuk çayı (Öİ+Çin.)
[kabayıldızdiken-i]	kafes otu-kafesotu (Ar.+T.)	kalp çiçeği (Ar.+T.)
kabarcık otu-	kafir limonu (Ar.+Rum.)	kalp otu (Ar.+T.)
kabarcıkotu	kafir zambağı (Ar.+Ar.)	kalpak otu
Kabe fesleğeni (Öİ+Rum.)	kafırşacı (Ar.+T.)	kalya otu (Ar.+T.)
Kâbe kekiği (Öİ+T.)	Kafkas ihlamuru (Öİ+Rum.)	kamaniça otu (<?+T.)
	Kafkas kedinanesi (Öİ+T.+Ar.)	kambel otu-kambil otu (<?+T.)
	Kafkas şifaotu (Öİ+Ar.+T.)	kamış otu
	kâfur ağacı (Ar.+T.)	kampana çiçeği (İt.+T.)
		kan ağacı-kanağacı

kan çiçeği	kantaron çiçeği-kanter çiçeği (Rum.+T.)	Karaman otu (Öİ+T.)
kan damla otu	kantaron otu -kantıran otu-kantaron otu (Rum.+T.)	karambol ağacı (Fr.+T.)
kan dikenini	kantartopu (Ar.+T.)	karamik çalısı
kan eriği	kantorbaşı	karamiş maturçalı (T.+<?)
kan karpuzu (T.+Far.)	kanyaş otu	karamoru (T.+Erm.)
kan otu	kapaklıca armudu (T.+Far.)	karamuk ağacı
kan portakalı (T.+Fr.)	kapçık otu	karamuk çiçeği
kana çiçeği (<?+T.)	kaplan çiçeği	karamuk dikenini
Kanada kavağı (Öİ+T.)	kaplan elçesi (T.+<?)	karamuk otu
Kanada şifa otu (Öİ+Ar.+T.)	kaplan otu	karanfil ağacı
kanağısı	kaplan postu- kaplanpostu (T.+Far.)	karanfil biberi (Ar.+Rum.)
kanarion ağacı (<?)	kaplan zambağı (T.+Ar.)	karanfil çayı (Ar.+Çin.)
kanarya çiçeği (İsp.+T.)	kaplankuyruğu- kaplan kuyruğu	karanfil çiçeği (Ar.+T.)
kanarya gülü (İsp.+Far.)	kaplanpençesi (T.+Far.)	karanfil elması (Ar.+T.)
kanarya otu (İsp.+T.)	kaplık otu (<?+T.)	karanfil kökü (Ar.+T.)
kanarya sarmaşığı (İsp.+T.)	kaplumbağa keleş - kaplumbağa keleş	karanfil otu (Ar.+T.)
kanavcı otu-kan avcı otu (<?+T.)	kaplumbağa otu	karanfil yarpuzu- karanfil yarpuzu (Ar.+T.)
kanbel otu (<?+T.)	kaplumbağaboncuğu	karantı dikenini
kanbil otu (<?+T.)	kaplumbağagerdanı (T.+Far.)	karapa ağacı (<?+T.)
kandamlası	kapok ağacı (<?+T.)	karaza dikenini (<?+T.)
kandaş dikenini	kar ağacı	karcık üzümü
kandıra ağacı (Lat.+T.)	kar ardıcı	kardeşkanı ağacı
kandıra otu (Lat.+T.)	kar çiçeği	kardeşkanı-kardaşkanı- kardeşkanı-kardaşkanı
kandil ağacı (Ar.+T.)	kar dikenini-kardikeni	kardeşkanısı (T.+Ar.)
kandil çayı (Ar.+Çin.)	kar geveni	kardinal çiçeği (Fr.+T.)
kandil çiçeği- kandilçiçeği (Ar.+T.)	kar topu	karga bostanı (T.+Far.)
kandil otu (Ar.+T.)	kara yosunu	karga cevizi (T.+Ar.)
kandil sakızı (Ar.+T.)	karaaslanı-kara aslanı	karga düleği-karga düvleği-karga düğleği- karga döleği-karga düveleği-kargadüleği- karga düğleği
kandilyaprağı (Ar.+T.)	Karabağ bademi (Öİ+Far.)	karga kavunu
kangal dikenini (<?+T.)	Karabağ kişikişi (Öİ+<?)	karga keleş
kangran otu (<?+T.)	Karacaoğlan mantarı (Öİ+Rum.)	karga kozağı
kangren otu (Fr.+T.)	Karadeniz pelini (Öİ+Rum.)	karga otu
kanlıca mantarı (T.+Rum.)	Karaman kardikeni (Öİ+T.+T.)	karga pırasası (T.+Rum.)
kannık sakızı (<?+T.)	Karaman kimyonu (Öİ+Ar.)	karga sabunu- kargasabunu (T.+Ar.)
kanser otu (Fr.+T.)		karga sarımsağı
kantalup kavunu (İng.+T.)		karga soğanı
kantar armudu (Ar.+Far.)		karga sümbülü (T.+Far.)
kantar kabağı (Ar.+T.)		
kantar otu (Ar.+T.)		
kantariye otu (Ar.+T.)		

karga üzümü
kargaayağı-karga ayağı
kargabağırsağı
kargabardağı
kargaböreği
kargaburnu
kargadıdağı
kargagözü-karga gözü
kargaibiği-karga ibiği
kargaiğnesi
kargayaşmağı-
kargayamşağı
kargayüreği
kargı kamışı-kargu
kamış-karku kamışı
kargı otu
kargıdali
karın ağrısı otu
karın geçürür ot
karınca armudu
(T.+Far.)
karınca otu
karıncaayağı
karıncakavağı otu
karındaş ağacı
karındaş kanı
karingeveni-karın
geveni
kariyaşı
karides çiçeği
(Rum.+T.)
karkazayağı-karkaz
ayağı (<?+T.)
karlanguç otu
karnıyarık otu
karnıyarık tohumu
(T.+T.+Far.)
karpuz armudu
(Far.+Far.)
karpuz elması (Far.+T.)
kartal ağacı
kartal eğreltisi-
kartaleğreltisi
kartallı eğrelti otu
kartalpençesi (T.+Far.)
kartaltüyü
kartanesi çiçeği
(T.+Far.+T.)

kartopu
karulaotu (<?+T.)
Karun otu (Öİ+T.)
kasık otu
Kasım çiçeği (Öİ+T.)
kasımpatı (<?+T.)
kasnak meşesi (T.+Far.)
kasnı otu (Ar.+T.)
Kastamonu sarımsağı
(Öİ+T.)
kaşık otu
kaşıntı otu
kaşmir anber çiçeği
(Fr.+Ar.+T.)
kaşu akasyası (<?+Fr.)
kataf belesen ağacı
(<?+Far.+T.)
katalpa ağacı (Fr.+T.)
katır çiçeği
katır çiçeği ağacı
katır çiğdemi
katır kestanesi
(T.+Rum.)
katırazığı
katırbaşı
katırboncuğu-katır
boncuğu
katırcı kuzukulağı
katırdaşığı-katırtaşığı-
katırdaşyağı
katırkulağı-katırgulağı
katırkuyruğu otu
katırkuyruğu-katır
kuyruğu
katırnalı (T.+Ar.)
katırturnağı-katır turnağı
katrak ağacı (<?+T.)
katran ağacı (Ar.+T.)
katran ardıcı (Ar.+T.)
katran çamı (Ar.+T.)
katran çiçeği (Ar.+T.)
katran köpüğü-
katranköpüğü (Ar.+T.)
katran otu (Ar.+T.)
katran yoncası (Ar.+T.)
katranalacası (Ar.+T.)
kauçuk ağacı-kavçuk
ağacı (Fr.+T.)

kauçuk çiçeği (Fr.+T.)
kauri çamı (İng.+T.)
kav dikenini
kav mantarı (T.+Rum.)
kava biberi (İng.+Rum.)
kavak ağacı
kavak elması
kavak gülü (T.+Far.)
kavak inciri (T.+Far.)
kavan ot çiçeği
(<?+T.+T.)
kavbaşı
kavgalaz dikenini (<?+T.)
kavun ağacı
kavun armudu (T.+Far.)
kavun elması
kavun fidanı (T.+Rum.)
kavur otu
kavurt otu
kay otu
kaya andız otu
kaya çekemi
kaya eğreltisi
kaya elması
kaya ihlamuru
(T.+Rum.)
kaya karanfili (T.+Ar.)
kaya kekiği
kaya koruğu-
kayakoruğu
kaya lifi (T.+Ar.)
kaya marulu (T.+Rum.)
kaya meşesi (T.+Far.)
kaya otu
kaya sarımsağı-kaya
sarmısağı
kaya sarmaşığı
kaya sümbülü (T.+Far.)
kaya teresi
kaya üzümü
kaya yarpuzu
kayacık ağacı
kayagölgesi
kayagölgesi ağacı
kayakınası-kaya kınası
(T.+Ar.)
kayapüt ağacı (<?+T.)
kayayağı

kaygana çiçeği (Far.+T.)	keçi çağlası	kediyayağı-kedi ayağı
kayık çiçeği	keçi geveni	kediyası
kayın ağacı	keçi kirazı (T.+Rum.)	kedibağırsağı-
kayın mantarı (T.+Rum.)	keçi kömüreni-keçi körmeni	kedibarsağı
kayındili	keçi lahanası (T.+Rum.)	kedibaşı
kayısı ağacı-kaysı ağacı (Far.+T.)	keçi mantarı (T.+Rum.)	kedibıyığı
kayısı çiçeği (Far.+T.)	keçi marulu (T.+Rum.)	kedibiciği-kedicibiği
kayısı narı (Far.+Far.)	keçi mayasıl otu (T.+Ar.+T.)	kediboncuğu
kaymak ağacı	keçi otu	kedicırnağı-kediçırnağı-
kaymak çiçeği	keçi söğüdü	keçiçmağı
kaymak otu	keçi söğüt ağacı	kedidili
kaynanadili kaktüsü (T.+T.+Fr.)	keçi yemişi	kedigötü
kaynanadili-kaynadili	keçiyayağı-keçi ayağı	kedigözü
kaynanayumruğu	keçibiciği-keçibiciği	kediskelesi (T.+İt.)
kayrak çakşırı	keçiboynuzu ağacı-keçi boynuzu ağacı	kedikınası (T.+Ar.)
kayrak çayı (T.+Çin.)	keçiboynuzu-keçi boynuzu	kedikulağı
kaz otu	keçieğirtmeci-keçi eğirtmeci (T.+<?)	kedikuyruğu
kaz teresi (T.+Far.)	keçiemceği- keçi emceği	kedimerdiveni (T.+Far.)
kazankarası	keçi gevişi-keçiebişi	kedipençesi (T.+Far.)
kazankulpu (T.+Rum.)	keçigüvesi	kedipisi
kazayağı kökü	keçik otu	keditaşağı-kedi taşağı
kazayağı-kaz ayağı	keçikulağı	keditırnağı mantarı (T.+T.+Rum.)
kazbacağı	keçimemesi-keçi memesi	keditırnağı-kedidırna-
kazbağısı (T.+Far.)	keçisakalı- keçi sakalı	keci tırnağı
kazbudu	keçisakalı mantarı (T.+T.+Rum.)	kediyayağı
Kazdağı çayı (Öİ+Çin.)	keçisedef otu- keçi sedef otu (T.+Ar.+T.)	kediyüzü
Kazdağı köknarı-	keçisedefi-keçi sedefi (T.+Ar.)	Kefe kimyonu (Öİ+Ar.)
Kazdağı göknarı (Öİ+Rum.)	keçitaşağı	Kefe lalesi (Öİ+Far.)
Kazdağı meşesi (Öİ+Far.)	keçitırnağı-keçi tırnağı	keg elması-keğ elması (<?+T.)
kazgagası	kedi başı	kek otu
kazkazayağı (<?+T.)	kedi çıtlığı	kekik çayı (T.+Çin.)
kazparmak otu	kedi dutu (T.+Far.)	kekik otu-kekük otu
kazyayağı-kaz yağı	kedi eriği	kekiksaçı
keber çalısı (Ar.+T.)	kedi kangalı (T.+<?)	keklik buğdayı
keber dikenini (Ar.+T.)	kedi nanesi (T.+Ar.)	keklik çiğdemi
keber fidanı (Ar.+Rum.)	kedi otu	keklik otu
kebere kökü (Ar.+T.)	kedi turpu (T.+Far.)	keklik susamı (T.+Ar.)
kebere otu-kebre otu (Ar.+T.)	kedi üzümü	keklik üzümü
kebuter otu (Far.+T.)		keklikganağı
keçe otu		keklikgözü-keklik gözü
keçi alıcı (T.+Far.)		kel otu
		kelçiçeği-kelçiçek
		kele türbüsü (<?)
		kelebek ağacı
		kelebek çalısı

kelebek çiçeği	kermes meşesi	kına ağacı (Ar.+T.)
kelebek mancarı	(Fr.+Far.)	kına çiçeği (Ar.+T.)
(T.+<?)	kerpeyıldızı (<?+T.)	kına dikenı (Ar.+T.)
kelebek otu	kertenkele kuyruğu-	kına otu (Ar.+T.)
kelebek sarmaşığı	kertenkelekuyruğu	kınaağısı-kınaağusu
kelek otu	kertenkelegözü	(Ar.+T.)
keler ayağı	kervanotu-kervan otu	kınakına ağacı (İsp.+T.)
kelerkuyruğu-keler	(Far.+T.)	kındıra otu
kuyruğu	kese çiçeği (Far.+T.)	kingıra otu (<?+T.)
kelkız çiçeği	kesek mantarı	kınnap otu (Ar.+T.)
(Far.+T.+T.)	(T.+Rum.)	Kıpti baklası (Öİ+Ar.)
keloğlan çiçeği	kesik otu	kır bostanı (T.+Far.)
(Far.+T.+T.)	kesme ağacı	kır çayı (T.+Çin.)
kelpeşir armudu	kestane ağacı (Yun.+T.)	kır çiçeği
(<?+Far.)	kestane kabağı	kır çileği
kelse otu (<?+T.)	(Yun.+T.)	kır çörek otu
kembel otu (<?+T.)	kestane turpu	kır darısı
keme dikenı (Ar.+T.)	(Yun.+Far.)	kır elması
keme mantarı	keşirlik otu (Far.+T.)	kır gülü (T.+Far.)
(Ar.+Rum.)	keşiş kalpağı (Far.+T.)	kır iğdesi
Kemer pathıcanı	keşiş otu-kesiş otu	kır kekiği
(Öİ+Far.)	keşişbaşı	kır lalesi (T.+Far.)
kendir armudu (T.+Far.)	keşkeş çiçeği (Far.+T.)	kır menekşesi (T.+Far.)
kendir palmyesi	keşmir camgüzeli	kır nanesi (T.+Ar.)
(T.+Fr.)	(<?+T.+T.)	kır papatyası (T.+Rum.)
kendir otu	keteğen dikenı (<?+T.)	kır pazısı
kene ağacı	keten armudu (Ar.+Far.)	kır pelini (T.+Rum.)
kene otu	keten çiçeği (Ar.+T.)	kır sakızı
kene tohumu (T.+Far.)	keten otu (Ar.+T.)	kır soğanı
kenebörölcesi	keten tohumu (Ar.+Far.)	kır yasemini (T.+Far.)
kenevir defnesi	ketengömlerđi (Ar.+T.)	kır yemliği
(Yun.+Rum.)	Kıbrıs akasyası (Öİ+Fr.)	kır yoncası
kenevir mozu	kıl çirişi-kıl çiriş-kılcan	kıraç süseni (T.+Ar.)
(Yun.+<?)	çirişi (T.+Far.)	kıraç yoncası-kırbaç
kenevir otu (Yun.+T.)	kıl otu	yoncası
kenger dikenı (Far.+T.)	kılçık kekiği	kıral eđreلتisi (<?+T.)
kenger kahvesi	kılçık otu	kıral otu (<?+T.)
(Far.+Ar.)	kılıç çiçeği	kırgın otu
kenger otu (Far.+T.)	kılıç fasulyası	Kırkağaç kavunu
kenger sakızı (Far.+T.)	(T.+Rum.)	(Öİ+T)
kengi otu (Far.+T.)	kılıç kekiği	kırlangıç otu-
kepek elması	kılıç otu	kırlangıçotu
kepir otu (<?+T.)	kılıçkını mantarı	kırlangıçkuyruğu
kepir yavşanı (<?+T.)	(T.+T.+Rum.)	kırmız meşesi
kerem otu (<?+T.)	kılır otu-kılur otu	(Ar.+Far.)
kereviz otu (Far.)	(<?+T.)	kırsüpürgesi
kereya lalesi (<?+Far.)	kılkişişi	kırturşusu (T.+Far.)
	kıltır ağacı (<?+T.)	kısmet ağacı (Ar.+T.)

kısrakkuyruğu	kilim ucu (Far.+T.)	koçboynuzu-koç
kış boynuz otu	kilit otu	boynuzu
kış çiçeği	kimya otu (Ar.+T.)	koçkuyruğu
kış inciri (T.+Far.)	kinin otu (<?+T.)	koçlama mantarı
kış kabağı	kipri fidanı (T.+Rum.)	(T.+Rum.)
kış kekiği	kiraz ağacı (Yun.+T.)	koçtaşağı
kış kolu	kiraz elması (Yun.+T.)	kofa otu
kış mantarı (T.+Rum.)	kiraz kara yemişi	koğan otu
kış ortancası (T.+Rum.)	(Yun.+T.+T.)	koğuş ağacı (<?+T.)
kış sümbülü (T.+Far.)	kiraz turpu (Yun.+Far.)	kohoş kökü (<?+T.)
kış üzümü	kirez armudu	koka ağacı (İsp.+T.)
kış zerreni (T.+Far.)	(Yun.+Far.)	koku ağacı
kışarmudu (T.+Far.)	kirgiç ağusu (<?+T.)	kol kabağı
kışelması	kiriş otu	kola ağacı (Fr.+T.)
kışgözü	kirman armudu	kola cevizi (Fr.+Ar.)
kışla dikeni	(<?+Far.)	kola cevizi ağacı
kıvrık yapraklı	kirpi dikeni-kipri dikeni	(Fr.+Ar.+T.)
sıgirkuyruğu	kirpi hıyarı (T.+Far.)	kolgan dikeni (<?+T.)
kıyı otu	kirpi otu	kolonya çiçeği (İt.+T.)
kıyık elması	kirpibaşı	kolonya otu (İt.+T.)
kız dikeni	kirt elması (<?+T.)	kolun çedüğü
kız elması	kirtik kiraz (T.+Yun.)	komar gülü (T.+Far.)
kız kamışı	kirve otu	konak darısı
kız oğlan aşı	kişkincik otu (<?+T.)	konak hurma ağacı
kız oğlan sütü	kişkiş otu (<?+T.)	(T.+Far.+T.)
kız otu	kişniş meyvesi	konsol çiçeği (Fr.+T.)
kız portakalı (T.+Fr.)	(Far.+Far.)	Kore göknarı
kızamuk dikeni	kişniş otu (Far.+T.)	(Öİ+Rum.)
kızgın otu-kızgan otu	kişniş üzümü (Far.+T.)	korcu otu
kızgözü	kitre ağacı	Korsika yosunu (Öİ+T.)
kızgüzeli	kitre sant ağacı	koru gözlük otu
kızılçık çalısı	(T.+<?+T.)	kotan alıcı (T.+Far.)
kızılçık dikeni	kivi asması (İng.+T.)	kova otu
kızılçık kirazı	Kleopatra çiçeği	kovan çiçeği
(T.+Rum.)	(Öİ+T.)	kovan otu
kızılçık otu	kobak otu (<?+T.)	kovan sepeti (T.+Far.)
kızılçık ağacı	kocakarı armudu	koyun alıcı (T.+Far.)
kızkalbi (T.+Ar.)	(T.+T.+Far.)	koyun baklası (T.+Ar.)
kızkalbi çiçeği	kocakarı elması	koyun butrağı
(T.+Ar.+T.)	kocakarı hurması	koyun çiçeği
Kızlan çayı (Öİ+Çin.)	(T.+T.+Far.)	koyun dikeni
kızlar yağlığı	kocakarı yemişi	koyun dili
kızlar yemişi	kocakarığnesi	koyun ekmeği
kızlargöbeği	koç anuğu (T.+<?)	koyun fındık ağacı
kızmemesi	koç mantarı	(T.+Ar.+T.)
kızmemesi ağacı	koç otu	koyun kekiği
kızıyanağı	koçboynuzu otu	koyun mantarı
kibrit otu (Ar.+T.)		(T.+Rum.)

koyun otu-koyunotu	köpek domatesi	köpekpençesi (T.+Far.)
koyun sarmaşığı	(T.+Rum.)	köpeksiyeği-
koyun üçgülü	köpek ekşikulağı	köpeksiyen-
koyun yavşanı	köpek elması	köpeksiyeni-
koyuncuk çiçeği	köpek eriği	köpeksiyen otu
koyundibi	köpek inciri (T.+Far.)	köpektaşağı
koyundücüğü (T.+<?)	köpek kavunu	köpektırnağı
koyunekmeği	köpek keleş	köpektutağı
koyungöbeği	köpek kızılıcığı	köpekzehiri (T.+Far.)
koyungöbeği mantarı	köpek kişgini (T.+<?)	köpük çalısı
(T.+T.+Rum.)	köpek kuyruğı	köpük elması
koyungözü- koyun gözü	köpek kuzukulağı	köpük otu
koyungözü salebi	köpek lahanası	köpürük otu
(T.+T.+Ar.)	(T.+Rum.)	körek mantarı
koyunörmece	köpek marulu	(<?+Rum.)
koyunpaçesi (T.+Far.)	(T.+Rum.)	körük otu
koyunpıtırağı-	köpek maydanozu	köse otu (Far.+T.)
koyunpıtırağı-koyun	(T.+Rum.)	köse tahılı (Far.+Ar.)
pıtırağı	köpek nanesi (T.+Ar.)	köstebek diken
koyunyumağı-koyun	köpek otu	köstebek otu
yumağı	köpek papatyası	köstek diken
kozağı ağacı	(T.+Rum.)	köstüköpeği (<?+T.)
kozak üzümü	köpek sarımsağı	köy çayı (Far.+Çin.)
kozalak otu	köpek sirkeni	köy mantarı
kozluk çiçeği (Far.+T.)	köpek soğanı	(Far.+Rum.)
kozmos çiçeği (Fr.+T.)	köpek üçgülü	köy otu (Far.+T.)
köçet elması (<?+T.)	köpek üzümü	köy söğüdü (Far.+T.)
köfte otu (Far.+T.)	köpek zencefili (T.+Ar.)	köyağı (Far.+T.)
kökboyası- kök boyası	köpekayası-köpek ayası	kral eğrelti otu
kök çayı-kökçayı	köpekbaş armudu	(Sırp.+T.+T.)
(T.+Çin.)	(T.+T.+Far.)	kral eğreltisi (Sırp.+T.)
kök çiçeği-kökçiçeği	köpekcevizi (T.+Ar.)	kral otu (Sırp.+T.)
kökenfiye otu	köpekdili-köpek dili-	kralkandili (Sırp.+Ar.)
(T.+Ar.+T.)	köpekdili otu	kraltacı (Sırp.+Ar.)
köksakızı otu	köpekdişi	kudama çiçeği (<?+T.)
kömeturşusu (<?+Far.)	köpekdişi ayrığı	kudret helvası (Ar.+Ar.)
kömürcü şıkığı (T.+Ar.)	köpekgötü diken	kudret narı (Ar.+Far.)
kömüş diken (Far.+T.)	köpekgülü-köpek gülü	kuduz bacağı
kömüş mancarı	(T.+Far.)	kuduz otu
(Far.+<?)	köpekgürü	Kudüs adaçayı
kömüş üçgülü (Far.+T.)	köpekkulağı	(Öİ+T.+Çin.)
kömüşbuynuzu	köpeklolosu-	kukas otu (<?+T.)
(Far.+T.)	köpeklolosi	kukumav otu (<?+T.)
kömüşciciği (Far.+T.)	köpekmantarı	kulak mantarı-
köpek baş armudu	(T.+Rum.)	kulakmantarı
(T.+T.+Far.)	köpekmemesi	kulak otu
köpek bostanı (T.+Far.)	köpekmeneşesi-köpek	kulapa yaprağı
köpek diken	meneşesi (T.+Far.)	kulinc otu

kulkas otu (Ar.+T.)	kurd boğazı	kuş lalesi (T.+Far.)
kullapa otu (Far.+T.)	kurd üzümü	kuş mancası (T.+<?)
Kulpluca inciri (Öİ+Far.)	kurdeşeni otu (<?+T.)	kuş otu
kulugan dikenini (<?+T.)	kurfa ağacı (<?+T.)	kuş üvezi
kulunç otu-kulunc otu (Ar.+T.)	kurfe ağacı (<?+T.)	kuş üzümü
kum baklası (T.+Ar.)	kurp otu (<?+T.)	kuş yemişi
kum çavdarı	kurşun eriği	kuş yoncası
kum elması	kurşun otu	kuş yuvası
kum eriği	kurt ağacı	kuşağzı
kum havucu (T.+Far.)	kurt bağı- kurd bağı	kuşayağı mancarı (T.+T.+<?)
kum kamışı	kurt baklası (T.+Ar.)	kuşayağı-kuş ayağı
kum minesini (T.+Far.)	kurt böğürtleni	kuşbudu
kum otu	kurt çalısı	kuşburnu giliği (T.+T.+<?)
kum sarmaşığı	kurt helvası (T.+Ar.)	kuşburnu gökçesi-
kum zambağı (T.+Ar.)	kurt mantarı-kurd mantarı (T.+Rum.)	kuşburnu kökçesi
kumacı otu-kumacık otu (<?+T.)	kurt otu	kuşburnu kokocu (T.+T.+<?)
kumarmudu (T.+Far.)	kurt soğanı	kuşburnu-kuşburnu-kuş burnu
kumpir üzümü (Bulg.+T.)	kurt yatağı	kuşçırılığı (T.+<?)
kumsal çamı	kurtağzı	kuşçubuğu-kuş çubuğu
kunduz ağacı	kurtayağı-kurt ayağı	kuşdili
kunduz hayası-	kurtağa otu	kuşdili ağacı
kunduzhayesi-	kurbağı	kuşdili dikenini
kunduzhayası-kunduz hayası (T.+Far.)	kurbağı-kurt bağı	kuşdili otu
kunduziye otu (<?+T.)	kurbaharı (T.+Far.)	kuşekmeği-kuşetmeği-
kunduzkayırı-kunduz kayırı (T.+<?)	kurtböğreği	kuşepmeği-kuş etmeği
kunduzkökü	kurtkirişi	kuşelması-kuş elması
kunduztaşağı-kunduz taşağı	kurtkörü	kuşfesleği-kuş fesleği (T.+Yun.)
kurabağa nanesi (<?+Ar.)	kurtkulağı-kurt kulağı	kuşgözü
kuraz dikenini (<?+T.)	kurtkuyruğu	kuşgözü-kuş gözü
kurbağa çiçeği	kurtlu otu	kuşkanadı-kuş kanadı
kurbağa gözü	kurtluca otu	kuşkerdemesi-kuş kerdimesi (T.+Yun.)
kurbağa otu	kurtpençesi-kurt pençesi-kurd pençesi (T.+Far.)	kuşkinası (T.+Ar.)
kurbağa yarpuzu	kurttırnağı	kuşkirazı ağacı (T.+Yun.+T.)
kurbağakaşığı	kuş ağacı	kuşkondurma dikenini
kurbağapisliği	kuş alıcı-kuş alıcı (T.+Far.)	kuşkulağı
kurbağazehiri-	kuş armudu (T.+Far.)	kuşkuşekmeği (<?+T.)
kurbağazehri-kurbağa zehiri (T.+Far.)	kuş böyreği	kuşlak otu
kurban otu (Ar.+T.)	kuş çiçeği	kuşmemesi
	kuş dikenini	kuşnarı (T.+Far.)
	kuş eriği	kuşturşusu (T.+Far.)
	kuş fiği (T.+Rum.)	kuşübüğü
	kuş iğdesi	
	kuş karabuğdayı	
	kuş kirazı (T.+Yun.)	

kuşyemi- kuş yemi
kuşyemi otu
kuşyemliği
kuşyüreği
kutluca otu
kutnu otu (Ar.+T.)
kuyruk çayı (T.+Çin.)
kuyruk çiçeği
kuyu fıncığı (T.+Ar.)
kuyumcu armudu
(T.+Far.)
kuza otu (<?+T.)
kuzgun armudu
kuzgun otu
kuzgunayağı- kuzgun
ayağı
kuzgunekmeği-
kuzgunetmeği
kuzgunhayası- kuzgun
hayesi (T.+Far.)
kuzgunkılıcı- kuzgun
kılıcı
kuzı kulağı
kuzu butrağı-kuzı
butrağı
kuzu kestanesi
(T.+Rum.)
kuzu kişnişi (T.+Far.)
kuzu mantarı (T.+Rum.)
kuzu otu
kuzu pınarı (T.+<?)
kuzu sarmaşığı
kuzubaşı
kuzuböbreği
kuzudili-kuzu dili
kuzueti
kuzugevreği-kuzu
gevreği
kuzugöbeği
kuzugöbeği mantarı
(T.+T.+Rum.)
kuzukulağı-kuzu kulağı-
kuzı kulağı
kuzukulak ağacı
kuzukürkü
kuzumoğlağı
kuzupıtrağı-kuzu pıtrağı

kükürt mantarı
(Far.+Rum.)
kül çiçeği
kül otu
kümüm ağacı (<?+T.)
künk otu (Far.+T.)
küp armudu (T.+Far.)
küp evleği (T.+Rum.)
küpe çiçeği
küpe otu
küpnavisi
kür üzümü (<?+T.)
kürdan otu (Fr.+T.)
kürdüm otu (<?+T.)
küre çiçeği (Ar.+T.)
kürt reyhanı (<?+Ar.)
Kürtün armudu
(Öİ+Far.)
küsün otu
küsüt otu (Fr.+T.)
küstüm otu
kütük mantarı
(T.+Rum.)
labada otu-lapada otu
(Bulg.+T.)
lad ağacı (Far.+T.)
laden ağacı (Far.+T.)
laden çiçeği (Far.+T.)
laden otu (Far.+T.)
ladin çamı
lahana otu (Rum.+T.)
lahmiya otu (<?+T.)
lakk ağacı (Ar.+T.)
lal ağacı (Ar.+T.)
lale ağacı (Far.+T.)
lale çiçeği (Far.+T.)
lale fidanı (Far.+Rum.)
lapaza çiçeği (Lat.+T.)
lastik ağacı (Fr.+T.)
lastik incir ağacı
(Fr.+Far.+T.)
Latin çiçeği (Öİ+T.)
lavanta çiçeği (İt.+T.)
lavanta nanesi (İt.+Ar.)
lavanta otu (İt.+T.)
Laz armudu (Öİ+Far.)
Laz çiğdemi (Öİ+T.)
Laz hurması (Öİ+Far.)

Laz kirazı (Öİ+Yun.)
Laz otu (Öİ+T.)
Laz süseni (Öİ+Ar.)
Laz üzümü (Öİ+T.)
Laz yemişi (Öİ+T.)
lebede otu -lebada otu
(Bulg.+T.)
leblebi çiçeği (Far.+T.)
leblebi otu (Far.+T.)
lebnan ağacı (<?+T.)
leylak ağacı (Ar.+T.)
leylak çiçeği (Ar.+T.)
leylek burnu (Far.+T.)
leylek otu (Far.+T.)
leylekayağı-leylekayā
(Far.+T.)
leylekburnu
leylekgagası-leylek
gagası (Far.+T.)
leylekkakacı (Far.+T.)
leylim otu (<?+T.)
leylim yaprağı-
leylimyaprağı (<?+T.)
lif kabağı (Ar.+T.)
lim ağacı (Fr.+T.)
limon ağacı (Yun.+T.)
limon armudu
(Yun.+Far.)
limon çalısı (Yun.+T.)
limon çiçeği (Yun.+T.)
limon kekiği (Yun.+T.)
limon nanesi-
limonnanesi (Yun.+Ar.)
limon otu (Yun.+T.)
limon portakalı
(Yun.+Fr.)
limoneması (Yun.+T.)
livar otu (<?+T.)
livikeriği (<?+T.)
lohusa çiçeği-loğusa
çiçeği (Rum.+T.)
lohusa otu-loğusa otu
(Rum.+T.)
Lokman armudu
(Öİ+Far.)
Lombardi kavağı
(Öİ+T.)
loparmudu (T.+Far.)

loteşir soğanı-loteriş soğanı (<?+T.) lörotu (Far.+T.) lûfer çiçeği (Rum.+T.) Lut çiçeği (Öİ+T.) Lübnan sediri (Öİ+Ar.) lüfer otu (Rum.+T.) mabet ağacı-mabad ağacı (Ar.+T.) Macar biberi (Öİ+Rum.) Macar fiği (Öİ+Rum.) Macar şalgamı (Öİ+Far.) Macar üçgülü (Öİ+T.) Macar üzümü (Öİ+T.) macuran otu (<?+T.) Madagaskar erik ağacı (Öİ+T.+T.) madavur otu (<?+T.) madımağın oynası (Erm.+T.) magnolya ağacı (Fr.+T.) magzinelması (Far.+T.) mağaza armudu (Fr.+Far.) mağrab inciri (Ar.+Far.) mahlep ağacı (Ar.+T.) mahmude otu (Ar.+T.) mahmudiye otu (Ar.+T.) mahmur çiçeği (Ar.+T.) Mahmut elması (Öİ+T.) Mahmut payamı (Öİ+Far.) Mahmuttaşığı (Öİ+T.) mahmuz çiçeği (Ar.+T.) mahrabaşı (<?+T.) mak otu (<?+T.) makas otu (Ar.+T.) Makedonya mağdanosu (Öİ+Rum.) mal ardıcı Malatya armudu (Öİ+Far.) maldili (Ar.+T.) malpig ağacı (<?+T.) Malta eriği (Öİ+T.)	Malta mantarı (Öİ+Rum.) mambol otu (<?+T.) mamut ağacı (<?+T.) mana çalısı (<?+T.) mancar otu (<?+T.) Mançurya keneviri (Öİ+T.) manda pıtırağı mandadili mandaeriği mandagözü mandakulağı mandalina ağacı (İt.+T.) mandilya çiçeği (<?+T.) mangır otu mango ağacı (Por.+T.) mangrov ağacı (<?+T.) Manisa keneviri (Öİ+T.) Manisa lalesi mann ayran ağacı- man ayran ağacı (<?+T.+T.) mantar ağacı (Rum.+T.) mantar meşesi (Rum.+Far.) mantar otu (Rum.+T.) mantı çiçeği (Çin+T.) mantuvar otu (<?+T.) maralotu (Moğ.+T.) Maraş kurtkulağı (Öİ+T.+T.) Maraş otu (Öİ+T.) margarit çiçeği (Fr.+T.) Marko sakızı (Öİ+T.) Marok zeytin ağacı (Öİ+Ar.+T.) marsama otu (Rum.+T.) marsıvan otu-marsuvan otu (Far.+T.) marsil yosunu (<?+T.) mart çiçeği (Lat.+T.) mart yemişi (Lat.+T.) marul otu (Rum.+T.) mastı çiçeği (Rum.+T.) masura kamışı (Ar.+T.) masusaelması (<?+T.)	maun ağacı (Amerika yerlilerinin dillerinden+T.) maya ağacı (Far.+T.) maya çiçeği (Far.+T.) maya otu (Far.+T.) mayasıl otu (Ar.+T.) maydanoz kökü (Yun.+T.) maydanoz otu (Yun.+T.) mayıs armudu (Rum.+Far.) mayıs çanı (Rum.+T.) mayıs çiçeği (Rum.+T.) mayıs dikenini (Rum.+T.) mayıs elması (Rum.+T.) mayıs otu (Rum.+T.) mayıs papatyası (Rum.+Rum.) maymun orkidesi (Ar.+Fr.) maymunekmeği ağacı (Ar.+T.+T.) mazaryon ağacı (Yun.+T.) mazı ağacı-mazu ağacı (Far.+T.) mazı meşesi (Far.+Far.) mazı otu (Far.+T.) medanya güzeli (<?+T.) Medine çiçeği (Öİ+T.) Medine hurması (Öİ+Far.) Mekke ayrığı-Mekke ayrığı (Öİ+T.) Mekke belesen ağacı (Öİ+Ar.+T.) Mekke pelesenk ağacı- Mekke pelesengi ağacı (Öİ+Ar.+T.) Mekke samanı (Öİ+T.) mekrikarmudu (<?+Far.) Meksika çayı (Öİ+Çin.) Meksika çiçeği (Öİ+T.) Meksika keneviri (Öİ+T.)
---	--	--

Meksika mahmudesi (Öİ+Ar.)	mercivan otu (<?+T.)	mezarlık servisi (Ar.+Far.)
Meksika portakalı (Öİ+Fr.)	merkepulağı (Ar.+T.)	mezarlık zambağı (Ar.+Ar.)
melaik kökü (Ar.+T.)	mersin ağacı (Yun.+T.)	mezuş çiçeği (<?+T.)
melaki otu (<?+T.)	mersin çalısı (Yun.+T.)	mıgırıkarmudu (<?+Far.)
melayik ağacı (Ar.+T.)	Meryem çiçeği-Mariam çiçeği (Öİ+T.)	mıhtepesi (Far.+T.)
melayik borusu (Ar.+T.)	Meryem otu (Öİ+T.)	mıhtepesi mantarı (Far.+T.)
melayik otu (Ar.+T.)	Meryem pelesengi (Öİ+Ar.)	mıkbaşı (Far.+T.)
mele çiçeği (<?+T.)	Meryemana ada çayı (Öİ+T.+T.+Çin.)	mınikotu (<?+T.)
melek mantarı (Ar.+Rum.)	Meryemana asmaı (Öİ+T.+T.)	Mısır anasonu (Öİ+Rum.)
melek otu (Ar.+T.)	Meryemana dikenı (Öİ+T.+T.)	Mısır baklası (Öİ+Ar.)
melek üzümü (Ar.+T.)	Meryemanaeldivenı (Öİ+T.+T.)	Mısır benefşesi (Öİ+Far.)
melekkanadı (Ar.+T.)	Meryemanaeli (Öİ+T.+T.)	mısır buğdayı (Ar.+T.)
melekotu kökü (Ar.+T.+T.)	Meryemeli-Meryem eli (Öİ+T.)	mısır darısı (Ar.+T.)
melendere ayvası (<?+T.)	Meryemsaçı (Öİ+T.)	mısır dikenı (Ar.+T.)
melisa otu (Rum.+T.)	mesir otu (Ar.+T.)	Mısır fulü (Öİ+Ar.)
meltem çiçeği	meşe ağacı (Far.+T.)	Mısır gülü (Öİ+Far.)
meme üzümü	meşe burçu-meşe burcu (Far.+T.)	Mısır inciri (Öİ+Far.)
memeli kaktüs (T.+Fr.)	meşe çiçeği (Far.+T.)	Mısır kol kabağı (Öİ+T.+T.)
menekşe gülü (Far.+Far.)	meşe mantarı (Far.+Rum.)	Mısır menekşesi (Öİ+Far.)
menekşe kökü (Far.+T.)	meşe navruzu (Far.+Far.)	Mısır mercimeği (Öİ+Far.)
menendiarmudu (Far.+Ar.+Far.)	meşe palamudu (Far.+Rum.)	Mısır nakili (Öİ+<?)
menengiç ağacı (<?+T.)	meşe yosunu (Far.+T.)	mısır otu (Ar.+T.)
menengiç kahvesi (<?+Ar.)	meşin ağacı (Far.+T.)	Mısır patlıcanı (Öİ+Far.)
meneveş yemişi (Far.+T.)	meşveş ağacı (<?+T.)	Mısır sant ağacı (Öİ+<?+T.)
meneviş ağacı (Far.+T.)	mevzec otu (Far.+T.)	Mısır yapışkan otu (Öİ+T.+T.)
menşur çiçeği (Ar.+T.)	mevzek otu (Far.+T.)	Mısır yasemini
merbangöbeği (<?+T.)	meyan kökü	mısır yemişi (Ar.+T.)
mercan ağacı-	meyan otu	Mısır yoncası (Öİ+T.)
mercanağacı (Ar.+T.)	meyhaneci otu (Far.+Far.+T.)	mısırbaz otu (Ar.+<?+T.)
mercan çalısı (Ar.+T.)	meyral çalısı (<?+T.)	mısmıl ağacı
mercan çiçeği (Ar.+T.)	meyram kabağı (<?+T.)	mi'de otu-mide otu (Ar.+T.)
mercan gülü (Ar.+Far.)	meyre otu (<?+T.)	midye çiçeği (Rum.+T.)
mercan kökü (Ar.+T.)	mezar otu (Ar.+T.)	minare çiçeği (Ar.+T.)
mercan odunu (Ar.+T.)	mezarlık otu (Ar.+T.)	minare otu (Ar.+T.)
mercan otu (Ar.+T.)		
mercan üzümü-		
mercanüzümü (Ar.+T.)		
merceguş otu (Far.+T.)		
mercimek otu (Far.+T.)		

mine çalısı (Far.+T.)
mine çiçeği (Far.+T.)
mine otu (Far.+T.)
mir aşıkan otu- mir-i
aşıkan otu (Far.+T.)
miraç çiçeği (Ar.+T.)
mis ağacı (Ar.+T.)
mis çiçeği (Ar.+T.)
mis üzümü (Ar.+T.)
misk ada çayı
(Ar.+T.+Çin.)
misk çiçeği (Ar.+T.)
misk dikenini (Ar.+T.)
misk elması (Ar.+T.)
misk gülü (Ar.+Far.)
misk kavunu (Ar.+T.)
misk kokulu mayasal
otu (Ar.+T.+Ar.+T.)
misk otu (Ar.+T.)
misk soğanı (Ar.+T.)
misk zambağı (Ar.+Ar.)
misket alması (Fr.+T.)
misket gülü (Fr.+Far.)
misket limonu
(Fr.+Rum.)
miskiçelması (Ar.+T.)
misvak ağacı (Ar.+T.)
moloş-moloşa-moloşa
[otu] (<?+T.)
mora dikenini (Erm.+T.)
Moskof çayı (Öİ+Çin.)
Moskof turpu (Öİ+Far.)
moz ağacı (<?+T.)
mozaik bitkisi (Fr.+T.)
mucuk otu
Mudanya güzeli
(Öİ+T.)
muhabbet çiçeği
(Ar.+T.)
muhabbet gülü
(Ar.+Far.)
muhabbet otu (Ar.+T.)
mukaddes odun ağacı
(Ar.+T.+T.)
mukallid otu (<?+T.)
mukli erzak ağacı
(Ar.+Ar.+T.)
mum ağacı (Far.+T.)

mum çiçeği (Far.+T.)
mum kabağı (Far.+T.)
mum otu (Far.+T.)
mum palmyesi
(Far.+Fr.)
Munzur otu (Öİ+T.)
murdar ağacı (Far.+T.)
Musa ağacı (Öİ+T.)
Mustafa bey armudu
(Öİ+T.+Far.)
Mustafa çiçeği (Öİ+T.)
Muş lalesi (Öİ+Far.)
muşmula ağacı
muşurbaz otu (<?+T.)
Mut üzümü (Öİ+T.)
mutfak soğanı (Ar.+T.)
muz ağacı (Ar.+T.)
muz armudu (Ar.+Far.)
muz elması (Ar.+T.)
muzahar diş budağı
(<?+T.+T.)
mübarek dikenini
(Ar.+T.)
mübarek otu (Ar.+T.)
mür ağacı (Ar.+T.)
mürücü otu (<?+T.)
mürdüm eriği
mürdümük otu
mürekkab mantarı
(Ar.+Rum.)
mürüd kuyruğu (Ar.+T.)
mürü ağacı (Ar.+T.)
mürü dikenini (Ar.+T.)
mürver ağacı (Far.+T.)
mürver çiçeği (Far.+T.)
mürver mantarı
(Far.+Rum.)
nabk ağacı (Ar.+T.)
nadas turpu
(Rum.+Far.)
nakıl çiçeği-nakil çiçeği
(<?+T.)
nalık ağacı (<?+T.)
namaz-bur otu
(Far.+<?+T.)
namus otu (Ar.+T.)
nane çiçeği (Ar.+T.)
nane otu (Ar.+T.)

nane ruhu-naneruhu
(Ar.+Ar.)
nane yaprağı (Ar.+T.)
nanelalı (Ar.+T.)
nar ağacı (Far.+T.)
nar armudu (Far.+Far.)
nar çiçeği (Far.+T.)
nar gülü (Far.+Far.)
nar kabı (Far.+T.)
narcil ağacı (Far.+T.)
nardeng marulu
(Far.+Rum.)
nargile tütününü (Far.+T.)
nargiz marzağı
(Far.+<?)
nasır otu (Ar.+T.)
nasr ağacı (<?+T.)
natal lalesi (<?+Far.)
navruz çiğdemi
(Far.+T.)
nazar dikenini (Ar.+T.)
nazar otu (Ar.+T.)
nazik elması (Far.+T.)
nazle otu (Ar.+T.)
neblul otu (<?+T.)
nehri kuzu kulağı
(Ar.+T.+T.)
Nemçe arpası (Öİ+T.)
nemnem otu (Far.+T.)
Nemse arpası (Öİ+T.)
Nemse kimyonu
(Öİ+Ar.)
nergis çiçeği-nergiz
çiçeği (Far.+T.)
nergis zambağı-nergiz
zambağı (Far.+Ar.)
nesrin gülü (Ar.+Far.)
nesterin gülü (Far.+Far.)
nevazil otu (Ar.+T.)
nevruz çiçeği (Far.+T.)
nevruz otu (Far.+T.)
nezle otu (Ar.+T.)
nicar otu (<?+T.)
Nil nilüferi (Öİ+Far.)
Nil zambağı (Öİ+Ar.)
nilüfer çiçeği (Far.+T.)
nine otu
ninemelması

Nisan papatyası (Ar.+Rum.)	orman ligarbası-orman likarbası-orman	öksüz çiçeği
nişadır soğanı (Far.+T.)	likardası (T.+Yun.)	öksüz çiğdemi
nişasta buğdayı (Far.+T.)	orman sarmaşığı	öksüzdoğan çiçeği
Noel yıldızı (Öİ+T.)	orman üzümü	öksüzdoğan çiğdemi
norzeriği (<?+T.)	ormangüzeli	öksüzdoğansoğanı
notaşır ağusu (<?+T.)	oropa çayı (<?+Çin.)	öksüzurganı
nuştar çiçeği (<?+T.)	osman çiçeği (Öİ+T.)	öküz baklası (T.+Ar.)
Numan çiçeği (Öİ+T.)	Osmanlı lalesi	öküz boynuzu
nuşidar soğanı (<?+T.)	osmantopu (Öİ+T.)	öküz diken
nuteşir soğanı-nuteriş soğanı (<?+T.)	osurgan gülü-	öküz gözü
nuzla otu-nuzlaotu (<?+T.)	osurgangülü (T.+Far.)	öküz gülü (T.+Far.)
ocaksüpürgesi otu	osuruk ağacı	öküz soğanı
oda aralyası (T.+<?)	osuruk çiçeği	öküzçanı
oda ıhlamuru (T.+Rum.)	osuruk otu	öküzdili
oda sarmaşığı	ot baldırı	öküzgöbeği
oğlak otu	ot çanağı	öküzgötü-öküzkötü
oğlakkarası	ot çayı (T.+Çin.)	öküzgözü-öküz gözü
oğlakkulağı	oteriği	öküzkulağı-öküzgulağı
oğlan aşısı-oğlanaşı	otkınası (T.+Ar.)	öküzkuyruğu-
oğlan otu-oğlan otu	otkökü	öküzguyruğu
oğlanbaşı	otlak ayrığı	öküzkütüğü
oğlanelması	otukesme otu	öküzpörçüğü
oğul kekiği	oturakfasulyesi (T.+Rum.)	ölmez otu
oğul otu	ova arslan pençesi (T.+T.+Far.)	ölü avrat otu (T.+Ar.+T.)
ok çiçeği	ova lahanası (T.+Rum.)	ölü çiçeği
okka gülü (Ar.+Far.)	ova nanesi (T.+Ar.)	ölü soğanı
okume ağacı (<?+T.)	ova nergisi (T.+Far.)	ölüfer çiçeği (Far.+T.)
oltu otu (<?+T.)	oya ağacı	Ömer otu (Öİ+T.)
onbiray çiçeği	oya çiçeği	Ömerkarısı diken (Öİ+T.+T.)
orak armudu (T.+Far.)	öd ağacı -üd ağacı	ömr ağacı (Ar.+T.)
orak çiçeği	öfke çiçeği	ömr otu (Ar.+T.)
orak gülü (T.+Far.)	öfken otu (<?+T.)	ömür ağacı
orakeriği	oğlan otu	ömür çiçeği
orkide ağacı (Fr.+T.)	oğle çiçeği	ömür otu (Ar.+T.)
orkide kaktüsü (Fr.+Fr.)	oğre otu (<?+T.)	ördekayağı
orman asması	oğrek otu-oğrekotu	ördekburnu
orman çayırı	öğsüz çiçeği	ördekkalemi (T.+Ar.)
orman çileği	öğündüre lalesi (<?+Far.)	ören gülü (<?+Far.)
orman gülü (T.+Far.)	oğür otu	ören pulu (<?+Far.)
orman karabaşı	ökse ağacı (Rum+T.)	ören yavşanı
orman kavağı	ökse inciri (Rum.+Far.)	örgü otu
orman liforu (T.+<?)	ökse otu-ökseotu (Rum+T.)	örümcek çiçeği
	öksürük otu	örümcek otu
		örümcek zambağı (T.+Ar.)

öveyik budu	papaya ağacı (İng.+T.)	patlak otu
öveyikbuğdayı	papaz armudu (Rum.+Far.)	patlıcan çiçeği (Far.+T.)
övündüre lalesi-	papaz eriği (Rum.+T.)	patlıcan inciri (Far.+Far.)
övendere lalesi (<?+Far.)	papaz inciri (Rum.+Far.)	patpatanak-patpatan
öylen çiçeği	papaz otu- papas otu (Rum.+T.)	patpatik-patpatik [ağacı] (<?+T.)
öz dikenini	papaz ravendi (Rum.+Far.)	pavlovniya ağacı (<?+T.)
öz salebi (T.+Ar.)	papazkalpağı (Rum.+T.)	pay yavşanı (<?+T.)
Özbek dikenini (Öİ+T.)	papazkarası (Rum.+T.)	payam ağacı (<?+T.)
Özbekistan kavağı (Öİ+T.)	papazkülahlı (Rum.+Far.)	pazı pancarı (Far.+Erm.)
özürlük otu (Ar.+T.)	papazsakalı (Rum.+T.)	pazıbaşı (Far.+T.)
pabuç ağısı-pabuç ağısu (Far.+T.)	papaztakkesi (Rum.+Ar.)	pazlak çayı (<?+Çin.)
pabuç çiçeği (Far.+T.)	papaztakkesi kaktüsü (Rum.+Ar.+Fr.)	peçelması (İt.+T.)
padişah otu (Far.+T.)	par yavşanı-paryavşanı (<?+T.)	pekan cevizi ağacı (<?+Ar.+T.)
paduk ağacı (<?+T.)	para otu (Far.+T.)	pekmez çiçeği
paga yaprağı-pağa yaprağı	pardı üzümü (<?+T.)	pekmez otu
pakla otu (Ar.+T.)	parfüm çalısı (Fr.+T.)	pelemür otu (Far. +T.)
palamut ağacı (Rum.+T.)	parmak çamı	pelenk çiçeği (Far.+T.)
palamut meşesi (Rum.+Far.)	parmak otu	pelesenk ağacı-pelsenk ağacı (Far.+T.)
palçık kurması (T.+<?)	parmak üzümü	pelid burcu (Ar.+T.)
pambuk ağacı (Far.+T.)	parmakçık otu	pelid sonu (Ar.+T.)
pambuk otu (Far.+T.)	pars lalesi-parslalesi (Far.+Far.)	pelid yosunu (Ar.+T.)
pampa otu (Fr.+T.)	pars zambağı (Far.+Ar.)	pelin ağacı (Rum.+T.)
pampa sazı (Fr.+T.)	parsa gözü (<?+T.)	pelin otu (Rum.+T.)
pamuk ağacı (Far.+T.)	pas mantarı (T.+Rum.)	pelit ağacı (Ar.+T.)
pamuk çiçeği (Far.+T.)	paskalya çiçeği (Rum.+T.)	pelit çitırı (Ar.+T.)
pamuk dikenini (Far.+T.)	paşa ağacı	pelud meşesi (Ar.+Far.)
pamuk elması (Far.+T.)	paşa narı (T.+Far.)	pelvan otu (<?+T.)
pamuk otu (Far.+T.)	paşaçadırı (T.+Far.)	pençeçalısı (Far.+T.)
pamuk palmyesi (Far.+Fr.)	paşakılıcı	pergel otu (Far.+T.)
pamuklar otu (Far.+T.)	paşapalası (T.+İt.)	pernar ağacı (<?+T.)
pamuklıyanotu (Far.+T.)	paşmakçı çirişi (T.+Far.)	Peru biberi (Öİ+Rum.)
Panama portakalı	pat çiçeği	peruka çalısı-peruke çalısı (İt.+T.)
panbul otu (<?+T.)	patarık otu (<?+T.)	pervane çiçeği (Far.+T.)
pancar otu (Erm.+T.)	patates çiçeği (İt.+T.)	peşrev armudu (Far.+Far.)
panzehir otu (Far.+Far.+T.)	patıshyanağı (Far.+T.)	petek otu
papağanyemi (Ar.+T.)	patlak ağacı	pevran otu (<?+T.)
papak otu (<?+T.)	patlak çiçeği	peygamber ağacı (Far.+T.)
papatya çiçeği (Rum.+T.)		peygamber arpası (Far.+T.)

peygamber buğdayı (Far.+T)
peygamber çiçeği (Far.+T)
peygamber dikenini (Far.+T.)
peygamber süpürgesi (Far.+T)
peygamber üzümü (Far.+T)
peygamberdüğmesi (Far.+T)
peygamberkılıcı (Far.+T)
peynir ağacı (Far.+T.)
peynir çiçeği (Far.+T.)
peynir kekiği (Far.+T.)
peynir otu (Far.+T.)
pınarbaşılıfizi (<?+T.+Rum.)
pırnal çalısı (Rum.+T.)
pırnal meşesi-pırnar meşesi (Rum.+Far.)
pıtrak dikenini
pıtrak otu-pıtrak otu
piç üzümü (Far.+T.)
pimpiri mantarı (<?+Rum.)
pınar çalısı (<?+T.)
pinsirik otu (<?+T.)
pipo çiçeği (İt.+T.)
pir sakızı (Far.+T.)
pire ağacı
pire otu
pire yavşağı
pire yavşanı
piren çalısı (Yun.+T.)
piren kekiği (Yun.+T.)
pirenyavşağı (Yun.+T.)
pirinç çiçeği (Far.+T.)
pirinç otu (Far.+T.)
pisi otu
pisiburnu
pisik otu
pisikcırnağı-pişikcırnağı
pisikkulağı
pisikkuyruğu
pisiktaşağı

pisiktetiği
pisikturnağı
pissikpahlası (T.+<?)
pişik geveni (<?+T.)
pokçaotu (<?+T.)
polen çiçeği (Fr.+T.)
Polonya buğdayı (Öİ+T.)
porsuk ağacı
porsuk bitkisi
portakal ağacı (Fr.+T.)
portakal nergisi (Fr.+Far.)
porukluk çalısı (<?+T.)
pos mantarı (Far.+Rum.)
potutotu-potuotu (<?+T.)
poy otu (Far.+T.)
prostat çiçeği (Fr.+T.)
puf mantarı (T.+Rum.)
puf sazi
puro ağacı (İt.+T.)
puta otu (<?+T.)
putrak dikenini
püren ağacı (Yun.+T.)
püren çiçeği (Yun.+T.)
pürpürüm mantarı (<?+Rum.)
pürün çiçeği (<?+T.)
püs geveni-püs geveni (<?+T.)
püskuyruğu (<?+T.)
püskül çalısı
Rados odun ağacı (Öİ+T.+T.)
rafya palmyesi (Fr.+Fr.)
rakı otu (Ar.+T.)
rakıta ağacı (<?+T.)
rambutan ağacı (<?+T.)
ravent kökü (Far.+T.)
reçina otu (Rum.+T.)
reçine çiçeği (Rum.+T.)
renk otu (Far.+T.)
Reşatın otu (Öİ+T.)
reyhan karanfulu (Ar.+Ar.)

reyhan otu (Ar.+T.)
rezaki üzümü (Ar.+T.)
rezede çiçeği (<?+T.)
rezene meyvesi (Far.+Far.)
rigdan ağacı (<?+T.)
Rize mandalini (Öİ+İt.)
roka ağacı (Yun.+T.)
roku ağacı (<?+T.)
rozet çiçeği (Fr.+T.)
Rum kozu (Öİ+Far.)
Rüstem ağacı (Öİ+T.)
rüzgar çiçeği (Far.+T.)
rüzgar gülü (Far.+Far.)
rüzgarçanı (Far.+T.)
saat çiçeği (Ar.+T.)
saat otu (Ar.+T.)
sabahyıldızı (Ar.+T.)
sabır darısı (Ar.+T.)
sabır otu (Ar.+T.)
sabin ardıcı (<?+T.)
sabuç otu (<?+T.)
sabun ağacı (Ar.+T.)
sabun çiçeği-sabunçiçeği (Ar.+T.)
sabun otu (Ar.+T.)
sac ağacı-saç ağacı (Ar.+T.)
saç otu
saçak mantarı (T.+Rum.)
sadberk gülü (<?+Far.)
sadr ağacı (<?+T.)
safran çiçeği (Ar.+T.)
safran çiğdemi (Ar.+T.)
safran gülü (Ar.+Far.)
sago hurma ağacı (<?+Far.+T.)
sagu ağacı (<?+T.)
sağır gözü
sağlık otu
sahil çamı (Ar.+T.)
sahleb otu (Ar.+T.)
saka dikenini (<?+T.)
sakal likenini (T.+Yun.)
sakal otu
sakar otu (<?+T.)
sakız ağacı

sakız bademi (T.+Far.)	sandık çiçeği (Ar.+T.)	sedir ağacı (Fr.+T.)
sakız baklası (T.+Ar.)	Sapanca çayı (Öİ+Çin.)	seher otu (Ar.+T.)
sakız çiçeği	saplıcan otu	sehhar otu (<?+T.)
sakız dikenini	(T.+Far.+T.)	sekoya ağacı (Lat.+T.)
sakız enginarı	sapot ağacı (Fr.+T.)	seksek ağacı (<?+T.)
(T.+Rum.)	saray çiçeği (Far.+T.)	sekva ağacı (<?+T.)
sakız gülü (T.+Far.)	saray menekşesi	selam otu (Ar.+T.)
sakız kabağı	(Far.+Far.)	selamotu kökü
sakız leblebisi (T.+Far.)	saraypatı (Far.+T.)	(Ar.+T.+T.)
sakız murcu (T.+<?)	sarhoş otu (Far.+T.)	selem otu (<?+T.)
sakız otu-sakızotu	Sarıbekir armudu	Selemen armudu
sakız sardunyası (T.+	(Öİ+Far.)	(Öİ+Far.)
İt.)	Sarıhızır elması (Öİ+T.)	selsepet sakızı
sakızlık ağacı	sarılık çiçeği	(<?+Far.+T.)
sakızlık otu	sarılık otu	sema gülü (Ar.+Far.)
sakızözü	sarımsak hardalı	semen otu (Ar.+T.)
sakka dikenini (<?+T.)	(T.+Ar.)	semer ağacı (Yun.+T.)
saksı güzeli-saksıgüzeli	sarımsak otu-sarımsak	semer otu (Yun.+T.)
salep çiçeği (Ar.+T.)	otu-sarımsak otu	semerci sazı (Yun.+T.)
salep otu (Ar.+T.)	sarımsak salebi (T.+Ar.)	semiz otu-semizotu-
salep sümbülü	sarımsak soğanı	semiz otu- semiz otu
(Ar.+Far.)	sarkun ağacı (<?+T.)	semizotu çiçeği
salkım ağacı	sarma ağacı	sencan dikenini (<?+T.)
salkım çiçeği	sarmaşık ortanca çiçeği	sendeban ağacı (<?+T.)
salkım çiçeği ağacı	(T.+Rum.+T.)	senet ağacı (Ar.+T.)
salkım çiçekli eyrelti	sarmaşık ortancası	sent helen çayı
otu	(T.+Rum.)	(<?+<?+Çin.)
salkım huşu	sarmaşık otu	sepet çiçeği (Far.+T.)
salkım söğüt ağacı	sarmaşık tilkisi	sepetçi kavağı (Far.+T.)
salkım sümbülü	saruluk otu	sepetçi söğüdü (Far.+T.)
(T.+Far.)	sarvi otu (Far.+T.)	sepetlik ağacı (Far.+T.)
salon çamı (Fr.+T.)	sasafraş ağacı (<?+T.)	seray çiçeği (<?+T.)
salon çiçeği (Fr.+T.)	sat otu (<?+T.)	serçe başak elması
salon palmyesi	sater otu (Ar.+T.)	serçe darısı
(Fr.+Fr.)	satir otu (<?+T.)	serçe otu
salon sarmaşığı (Fr.+T.)	say ağacı (<?+T.)	serçe yem otu
salon yaprağı (Fr.+T.)	sayal sant ağacı	serçe başı
saltanat çiçeği (Ar.+T.)	(<?+<?+T.)	serçedili-serçe dili
salu ağacı (<?+T.)	saz kamışı	serçegözü
saman ağacı	saz otu	serende armudu
saman çiçeği	sazak ağacı	(<?+Far.)
Samsun armudu	sazak otu	sergel otu (?+T.)
(Öİ+Far.)	sebestan ağacı (Far.+T.)	sergi üzümü
sancak dikenini	sebuzeke dikenini (<?+T.)	sergîn otu (<?+T.)
sancak otu-sancakotu	seçiler otu (<?+T.)	serkel otu-serkele otu
sancı çubuğu	sedef çiçeği (Ar.+T.)	(<?+T.)
sancı otu	sedef otu-sazab otu	serkizotu (<?+T.)
sandal ağacı (Ar.+T.)	(Ar.+T.)	

serv ağacı-servi ağacı (Far.+T.)
servi kavağı (Far.+T.)
servi kozalağı (Far.+T.)
servi otu-selvi otu (Far.+T.)
sevda çiçeği (Ar.+T.)
sevda otu (Ar.+T.)
sevgi otu
seylan tarçın ağacı (<?+Far.+T.)
seylan tarçını (<?+T.)
seyran ağacı (Ar.+T.)
sezuan biberi (<?+Rum.)
sıcak otu
sıçan alucı (T.+Far.)
sıçan dikenini
sıçan otu- sıçanotu
sıçan saçı
sıçan soğanı
sıçankulağı- sıçan kulağı
sıçankuyruğu-sıçan kuyruğu
sıçansabunu-sıçan sabunu (T.+Ar.)
sıgun otu (<?+T.)
sıgala ağacı-sıgla ağacı (Rum.+T.)
sığır baldıranı
sığır dikenini-sığırdikeni
sığır karpuzu (T.+Far.)
sığır körmene (T.+<?)
sığır mantarı (T.+Rum.)
sığır otu
sığır papatyası (T.+Rum.)
sığır sazi
sığır bıcığı
sığır cık otu
sığırdili mantarı (T.+T.+Rum.)
sığırdili-sığır dili
sığırgözü-sığır gözü
sıgırkulağı-sığır kulağı
sıgırkuyruğu çiçeği

sıgırkuyruğu-sığır kuyruğu-sıgırguyruğu-sıgırguyru
sıgırödü-sığır öd
sıgırsidiğı-sıgırsiydiğı
sıgırsiki-sığır siki
sıgırsoğanı
sıgırtikeni
sıracı otu (<?+T.)
sırat darısı (Ar.+T.)
sırça otu
sırgan otu
sırık domatesi (T.+Rum.)
sırık fasulyesi (T.+Rum.)
sırmacık çiçeği
sırsıçlu armudu (<?+Far.)
sırtlan ayası-sırtlanayası
sıtma ağacı
sıtma gülü (T.+Far.)
sıtma otu
sıyırma dikenini-sıyırmadikeni
sızı otu
sicim otu
sicim yosunu
sidikzoru otu
siğil otu
siğilli huş ağacı
siğillik otu-siğlek otu
sihirbaz otu (Ar.+Far.+T.)
Siirt fıstığı (Öİ+Ar.)
silim soğanı (<?+T.)
silindir çiçeği-silindirçiçeği (Fr.+T.)
silsilik otu (<?+T.)
sim otu (<?+T.)
simaba ağacı (<?+T.)
sinan otu (<?+T.)
sincan ağacı (<?+T.)
sincan çalısı (<?+T.)
sincan dikenini (<?+T.)
sincan otu (<?+T.)
sinek mantarı-sinek mantarı (T.+Rum.)

sinekkanadı
sinir otu
sirke mancarı (Far.+Erm.)
sirke otu (Far.+T.)
sirken otu
sisal keneviri (<?+T.)
soda otu (İt.+T.)
sofora ağacı (<?+T.)
Sofya behmeni (Öİ+Ar.)
soğan çiçeği
soğan sarımsağı
soğan ufağı
soğan uşağı
soğanbağı
soğlaç buğdayı
soğukluk otu
soğulcan otu
solucan eğrelti otu
solucan eğreltisi
solucan otu
somal ekşisi (Ar.+T.)
somal pekmezi (Ar.+T.)
somalop armudu (<?+Far.)
somruk otu-somrukotu
sonbahar kan avcı otu (T.+Far.+T.+T.+T.)
sorguç otu
sorgun ağacı (<?+T.)
sorhun çiçeği
sorkun yemişi (<?+T.)
sormuk otu (<?+T.)
sosyete sarmısağı (Fr.+T.)
soya fasulyesi (Fr.+Rum.)
söbelen mantarı (<?+Rum.)
sögü otu (<?+T.)
sögüt ağacı-söyüd ağacı
sögüt gülü (T.+Far.)
sögüt kabuğu
sögüt mantarı (T.+Rum.)
sögüt otu

sökelek mancarı (<?+Erm.)
sökü otu (<?+T.)
spatula çiçeği (İt.+T.)
su alıcı (T.+Far.)
su armudu (T.+Far.)
su baldıranı
su biberi-su büberi (T.+Rum.)
su binbirdelik otu
su çiçeği-suçiçeği
su çileği
su dikenli
su düğün çiçeği
su eğreltisi
su ferasyunu (T.+Far.)
su gerdemesi-su kerdemesi (T.+Yun.)
su gülü (T.+Far.)
su haşhaşı (T.+Ar.)
su kabağı
su kabağı fidanı (T.+T.+Rum.)
su kamışı
su kantaronu (T.+Yun.)
su kara yemişi
su karanfil otu (T.+Ar.+T.)
su karanfili (T.+Ar.)
su kazayağı
su kekiği
su kendiri
su keneviri
su kerdemesi (T.+Yun.)
su kerevizi-su kerefesi-su kerfesi (T.+Far.)
su kestane ağacı (T.+Rum.+T.)
su kestanesi (T.+Rum.)
su kestere otu (T.+<?+T.)
su keteni (T.+Ar.)
su kılıç otu
su kısrakkuyruğu
su lalesi (T.+Far.)
su lapada otu (T.+Rum.+T.)
su lobelyası (T.+Lat.)

su makası (T.+Ar.)
su mancası (T.+<?)
su marulu (T.+Rum.)
su menekşesi (T.+Far.)
su mercimeği-su mercimek (T.+Far.)
su Meryem otu (T.+Öİ+T.)
su miğferi (T.+Ar.)
su nanesi- su nanası (T.+Ar.)
su nergisi (T.+Far.)
su otu
su paprası (T.+<?)
su pazısı-su pazusu
su pıtrağı
su pirinç otu (T.+Far.+T.)
su rezenesi-su razyanesi (T.+Far.)
su rumi çiçeği (T.+Ar.+T.)
su salebi (T.+Ar.)
su sarımsağı-su sarmısağı
su sediri (T.+Fr.)
su sıçan kuyruğu
su sıçanı otu- susıçanı otu
su soğanı
su söğüdü
su söğüt ağacı
su sümbülü (T.+Far.)
su süpürgesi
su taşı
su teresi (T.+Far.)
su unutmabenisi
su yarpuzu- suyarpuzu
su yıldız çiçeği
su yıldızı
su yoncası
su yosunu
su yulafı (T.+Rum.)
su zambağı
Sudan fülfulü (Öİ+Ar.)
Sudan otu (Öİ+T.)
Sudan zeytunu (Öİ+Ar.)
sugözeği otu

sugözü otu
suibriği- su ibriği (T.+Ar.)
sukar ağacı (<?+T.)
sulak otu
sulandık otu
sulfata ağacı (İt.+T.)
sultan böğürtleni (Ar.+T.)
sultan Mustafa armudu (Ar.+Öİ+Far.)
sultan otu (Ar.+T.)
sultan teresi (Ar.+Far.)
sultan zambağı (Ar.+Ar.)
sultanbörki-sultan borkü-sultan börgi (Ar.+T.)
sultanküpesi (Ar.+T.)
suman asması (<?+T.)
summak ağacı (Ar.+T.)
sunatluca otu (<?+T.)
supaprası (T.+<?)
superisi (T.+Far.)
suret darısı (Ar.+T.)
Suriye enginarı (Öİ+Rum.)
Suriye gülü (Öİ+Far.)
Suriye kimyonu (Öİ+Ar.)
Suriye orkidesi (Öİ+Fr.)
Suriye tütünü (Öİ+T.)
surkun ağacı
susak armudu (T.+Far.)
susakkabağı
susam asması (Ar.+T.)
susam çiçeği (Ar.+T.)
susam kökü (Ar.+T.)
susıçanı otu
suşeridi (T.+Ar.)
suvar kozu (<?+Far.)
suyarpuzu
suyoncası yaprağı
süğüt elması
Süleyman otu (Öİ+T.)
Süleyman peygamber ağacı (Öİ+Far.+T.)

Süleyman reyhanı (Öİ+Ar.)	süt mantarı (T.+Rum.)	şark çöveni (Ar.+T.)
sülüğotu-sülüg otu (Far.+T.)	süt otu	şatta biberi (<?+Rum.)
sülük dikenini	sütleğen ağusu	şebnem yaprağı (Far.+T.)
sülük otu	sütleğen ot-sütleğen otu-sütliğen otu	şefkat çiçeği (Ar.+T.)
sümbül çayı (Far.+Çin.)	süvarim mahmuzu (<?+Ar.)	şeftali ağacı (Far.+T.)
sümbül çiçeği (Far.+T.)	süvariylıdızı (Far.+T.)	şeftali otu (Far.+T.)
sümbül otu (Far.+T.)	süzek otu	şehmelik otu (Far.+Ar.+T.)
sünger ağacı (Rum.+T.)	süzgeç otu	şehriye salebi (Ar.+Ar.)
süpürge ağacı	şağrak mantarı (<?+Rum.)	şehvet otu (Ar.+T.)
süpürge bıtırağı	şahbılut ağacı (Far.+Ar.+T.)	şeker ağacı (Far.+T.)
süpürge bülbül otu (T.+Far.+T.)	şahin otu (Far.+T.)	şeker armudu (Far.+Far.)
süpürge çalısı	şahmelek otu-şahmelik otu-şehmelik otu (Far.+Ar.+T.)	şeker darısı (Far.+T.)
süpürge çiçeği	şahtere otu (Far.+T.)	şeker dikenini (Far.+T.)
süpürge darısı	şakayık çiçeği (Ar.+T.)	şeker elması (Far.+T.)
süpürge kamışı	şal kabağı (<?+T.)	şeker fasulyesi (Far.+Rum.)
süpürge otu	şalgam armudu (Far.+Far.)	şeker kamışı (Far.+T.)
süpürge yavşanı	şalgam lahanası (Far.+Rum.)	şekker kamışı (Far.+T.)
süpürgelik otu	Şam ağacı (Öİ+T.)	şeker otu (Far.+T.)
süpürgegen otu	Şam çörek otu (Öİ+T.+T.)	şeker pancarı (Far.+Erm.)
süpürke teli	Şam çöveni (Öİ+T.)	şekerci çöveni (Far.+T.)
süs ada çayı (<?+T.+Çin.)	Şam dutu (Öİ+Far.)	şekerciboyası otu- şekerci boyası otu (Far.+T.+T.)
süs ayçiçeği (<?+T.)	Şam fıstığı-Şam fustuğu (Öİ+Far.)	şekerciboyası-şekerci boyası (Far.+T.)
süs biberi (<?+Rum.)	Şam fıstık ağacı (Öİ+Far.+T.)	şemsiye ağacı (Ar.+T.)
süs bitkisi (<?+T.)	Şam gülü (Öİ+Far.)	şemsiye bitkisi (Ar.+T.)
süs çayır otu (<?+T.+T.)	Şam kayısı (Öİ+Far.)	şemsiye çiçeği (Ar.+T.)
süs çileği (<?+T.)	Şam patlıcanı (Öİ+Far.)	şemsiye mantarı (Ar.+Rum.)
süs domatesi (<?+Rum.)	Şam pırasası (Öİ+Rum.)	şemsiye otu (Ar.+T.)
süs elması (<?+T.)	Şam razakısı (Öİ+Ar.)	şerbet boyası (Ar.+T.)
süs eriği (<?+T.)	şam sakızı	şerbet otu (Ar.+T.)
süs eriği ağacı (<?+T.+T.)	Şam torusu (Öİ+<?)	şerbetçi otu-şerbetçiotu (Ar.+T.)
süs fındığı (<?+Ar.)	Şam üzümü (Öİ+T.)	şerbin ağacı (<?+T.)
süs kirazı (<?+Rum.)	şamdan çiçeği (Ar.+Far.+T.)	şerit çiçeği (Ar.+T.)
süs lahanası (<?+Rum.)	şans palmyesi (Fr.+Fr.)	şevkat çiçeği (Ar.+T.)
süs limonu (<?+Rum.)	şaplama otu	şevket otu (Ar.+T.)
süs narı (<?+Far.)	şarab hurma ağacı (Ar.+Far.+T.)	şevketibostan dikenini (Far.+T.)
süs portakalı (<?+Fr.)		şeytan arabası- şeytanarabası (Ar.+T.)
süslühanım çiçeği		
süt ağacı		
süt çiçeği		
süt datlu armudu (T.+T.+Far.)		
süt elması		

şeytan arpası (Ar.+T.)	şeytantersi (Ar.+T.)	tahta biti otu-tahtabiti
şeytan bademi	şeytantırnağı (Ar.+T.)	otu (Far.+T.+T.)
şeytan boku (Ar.+T.)	şihmanboz armudu	tahta yemişi (Far.+T.)
şeytan darısı (Ar.+T.)	(<?+Far.)	tahtacı otu (Far.+T.)
şeytan elması (Ar.+T.)	şingirdak otu	tahtakurusu otu
şeytan gülü (Ar.+Far.)	şifa otu (Ar.+T.)	(Far.+T.+T.)
şeytan havucu	Şili biberi (Öİ+Rum.)	talak otu
(Ar.+Far.)	şimşad ağacı (<?+T.)	tam teresi (T.+Far.)
şeytan kabalağı (Ar.+T.)	şimşek ağacı-şimşag	tana burnı
şeytan karpuzu	ağacı	tanel çalısı (<?+T.)
(Ar.+Far.)	şimşek otu	tantana ağacı (Ar.+T.)
şeytan kavunu (Ar.+T.)	şimşekyaprağı	tarak çiçeği
şeytan keleş (Ar.+T.)	şimşir ağacı-çimşir	tarak otu
şeytan keneviri (Ar.+T.)	ağacı (Far.+T.)	tarakdalı-tarak dalı
şeytan otu (Ar.+T.)	şirid otu (<?+T.)	tarakdiken-tarak diken
şeytan pıtırağı (Ar.+T.)	şivan çiçeği (<?+T.)	taraklık ağacı
şeytan portakalı	şövalye yıldızı-	taraklık otu
(Ar.+Fr.)	şövalyeyıldızı (Fr.+T.)	tarçın ağacı (Far.+T.)
şeytan saç-şeytansaçı	ta'alluk teresi (<?+Far.)	tarçın kabuğu (Far.+T.)
(Ar.+T.)	taar elması (<?+T.)	tarfaya ağacı (Ar.+T.)
şeytan şalgamı	taban (tapan) inciri	tarhana çiçeği (Far.+T.)
(Ar.+Far.)	(<?+Far.)	tarhana kekiği (Far.+T.)
şeytan tespihi (Ar.+Ar.)	tabancakapsülü (T.+Fr.)	tarhana otu (Far.+T.)
şeytan yağı (Ar.+T.)	tablığu ağacı (<?+T.)	tarla akça çiçeği
şeytan zeytini (Ar.+Ar.)	taç çiçeği (Ar.+T.)	tarla çörek otu
şeytanayağı (Ar.+T.)	taç yaprağı (Ar.+T.)	tarla çöveni
şeytanbiyığı (Ar.+T.)	taçşahı çiçeği	tarla gülü (T.+Far.)
şeytançubuğu (Ar.+T.)	(Ar.+Far.+T.)	tarla hazareni (T.+Far.)
şeytandili (Ar.+T.)	taflan ağacı (Ar.+T.)	tarla köremeni-tarla
şeytanfeneri	tağ elması	körmeni (T.+<?)
(Ar.+Rum.)	tağ emrudu (T.+Far.)	tarla mantarı (T.+Rum.)
şeytangözü (Ar.+T.)	tağ eriği-tağ erüğü	tarla pancarı (T.+Erm.)
şeytanipliği (Ar.+T.)	tağ kerefesi (T.+Far.)	tarla püreni (T.+Yun.)
şeytankancası kökü	tağ kişnici (T.+Far.)	tarla sarmaşığı
(Ar.+İt.+T.)	tağ nanesi-tağ nanesi	tarla turpu (T.+Far.)
şeytankavı (Ar.+<?)	(T.+Ar.)	tarla üzümçüğü
şeytankulağı (Ar.+T.)	tağ pazusu	tarla yemliği
şeytanküpesi (Ar.+T.)	tağ pelini (T.+Rum.)	tarlakuşumahmuzu
şeytanminaresi	tağ razıyanesi (T.+Far.)	(T.+T.+Ar.)
(Ar.+Ar.)	tağ reyhanı (T.+Ar.)	Tarsus afsentini
şeytanpathıcanı	tağ servisi (T.+Far.)	(Öİ+Rum.)
(Ar.+Far.)	tağ sultanı (T.+Ar.)	tartil otu (<?+T.)
şeytanpençesi	tağ üzümü	taru başağı
(Ar.+Far.)	tağ yarpuzu-tağ yarpuzu	tasma otu (<?+T.)
şeytanpürü (Ar.+T.)	tağ zeytunu (T.+Ar.)	taş anasonu (T.+Yun.)
şeytansaçı (Ar.+T.)	tahdik otu (Ar.+T.)	taş armudu-taşarmudu
şeytantaburesi (Ar.+Fr.)	Tahir armudu-Tahiri	(T.+Far.)
şeytanteresi (Ar.+Far.)	armud (Öİ+Far.)	taş bademi (T.+Far.)

taş eğreltisi	tavşanbaşı	tavukbüzüğü
taş gülü (T.+Far.)	tavşanbıyığı	tavukgötü
taş kekiği	tavşancıl çalısı	tavukgözü
taş kesen otu	tavşancıl otu	tavukkanadı
taş kınası-taşkınası	tavşancıl toynağı	tavukkıcı
(T.+Ar.)	tavşancıl tırnağı-	tavukkursağı-
taş kiraz (T.+Rum.)	tavşancıl tırnağı	tavukgursā
taş mantarı (T.+Rum.)	tavşancüçüğü	tavukpençesi-tavuk
taş nanesi (T.+Ar.)	tavşançakıldağı	pençesi (T.+Far.)
taş otu	tavşançili	tavuktırnağı
taş payamı-taş piyamı	tavşandudağı	tavukyastığı
(T.+Far.)	tavşanekmeği	tavus çiçeği-tavusçiçeği
taş sarımsağı	tavşanfasulyası-	(Ar.+T.)
taş yoncası	tavşanfasulyesi	tavus kuşu kuyruğu
taş yosunu	(T.+Rum.)	(Ar.+T.+T.)
taşayvası	tavşangöbeği	tay tırnağı
taşlık çayı (T.+Çin.)	tavşangölgesi	tayboncuğu
taşlık kekiği	tavşangözü	taydişi
taşlıoğlu buğdayı	tavşankulağı çiçeği	tayincak otu (<?+T.)
taşturşusu (T.+Far.)	tavşankulağı süseni	tef otu (Far.+T.)
tatahan çayırı (<?+T.)	(T.+T.+Ar.)	tefne ağacı (Rum.+T.)
tatarbaşı (Öİ+T.)	tavşankulağı-tavşan	tek ağacı
tatarcı otu-tatarcı otu	kulağı	teke ağacı
(Öİ+T.)	tavşankuyruğu-tavşan	teke diken
tatula çalısı (Fr.+T.)	kuyruğu	teke orkidesi (T.+Fr.)
tatula çiçeği (Fr.+T.)	tavşanküpesi	tekelpancarı
tatula otu (Fr.+T.)	tavşanmemesi	(T.+T.+Erm.)
taun otu (Ar.+T.)	tavşanmeyvesi-tavşan	tekerelması
tavgaç yudası (<?)	meyvesi (T.+Far.)	tekersakalı
tavşan baklası (T.+Ar.)	tavşanpaçası (T.+Far.)	tekesakalı-teke sakalı-
tavşan bezelyesi	tavşanpatlağı	tekesahalı-tekkesakalı
(T.+Rum.)	tavşantopu	teketaşağı
tavşan çakıldağı	tavşantopuğu	tel pancarı (Erm.+Erm.)
tavşan çalbası	tavşantüyü	teleme otu (<?+T.)
(T.+Yun.)	tavşanyülmesi (T.+<?)	telgraf çiçeği (Fr.+T.)
tavşan çiçeği	tavuk çetisi (T.+<?)	temir hindi ağacı
tavşan darısı	tavuk çiçeği	(Ar.+Öİ+T.)
tavşan elması-	tavuk darısı	temre otu-temra otu
tavşanelması	tavuk mantarı	temriye otu
tavşan kirazı (T.+Rum.)	(T.+Rum.)	tengel diken (<?+T.)
tavşan otu	tavuk otu-tavukotu	tentürdiyot çiçeği
tavşan topalağı	tavuk tirmiti (T.+<?)	(Fr.+T.)
tavşan turpu (T.+Far.)	tavuk üzerliği	tepe otu
tavşan yoncası	tavukayağı	teper otu-teperotu
tavşanağzı	tavukayağı mantarı	tere tohumu (Far.+Far.)
tavşanak çalısı	(T.+T.+Rum.)	tere yağ ceviz ağacı
tavşanayağı-tavşan	tavukbacağı mantarı	(Far.+T.+Ar.+T.)
ayağı	(T.+T.+Rum.)	

tere yağı mantarı (Far.+T.+Rum.)	tonka ağacı (<?+T.)	toz mantarı (T.+Rum.)
tere otu (Far.+T.)	tonuz çiçeği	tozağacı-toz ağacı
tereyağı ağacı-tere yağ ağacı (Far.+T.+T.)	tonuz dikenli	tömbeki tütünü (Far.+T.)
tereyağı armudu (Far.+T.+Far.)	tonuz eriği	Trabzon armudu (Öİ+Far.)
terlik çiçeği (<?+T.)	tonuz otu	Trabzon çayı (Öİ+Çin.)
termiye çalısı (Yun.+T.)	tonuz topalağı	Trabzon elması (Öİ+T.)
terzi armudu (Far.+Far.)	tonuzağırşağı-tonuz ağırşağı	Trabzon güz çiğdemi (Öİ+T.+T.)
tespih ağacı-tesbih ağacı (Ar.+T.)	top ağacı	Trabzon hurması (Öİ+Far.)
tespih çalısı (Ar.+T.)	topalak ağacı	Trabzon hurması ağacı (Öİ+Far.+T.)
tespih çiçeği (Ar.+T.)	topalak kökü	Trabzon kekiği (Öİ+T.)
tespih darısı (Ar.+T.)	topalak otu	Trabzon yaban mersini (Öİ+Far.+Rum.)
tespih otu (Ar.+T.)	topalan otu	Trabzon yılınyastığı (Öİ+T.+T.)
tespih salebi (Ar.+Ar.)	topalömer otu (T+Öİ+T.)	Trakya lalesi (Öİ+Far.)
testere bitkisi (Far.+T.)	topankelle dikenli (<?+Far.+T.)	tuba ağacı (<?+T.)
testere çiçeği (Far.+T.)	topar yavşanı (<?+T.)	tukuk çiçeği (<?+T.)
testere kaktüs (Far.+Fr.)	topbaş üzümü	tukul otu (<?+T.)
testi kabağı (Far.+T.)	topbaşı armudu (T.+T.+Far.)	tulavrat yaprağı (T.+Ar.+T.)
tetra ağacı (<?+T.)	topçu çiçeği	tulavret otu (T.+Ar.+T.)
tetra çalısı (<?+T.)	topuk çayı-topukçayı (T.+Çin.)	tuluk mantarı (T.+Rum.)
tevriz kabağı (<?+T.)	topuz dikenli (Ar.+T.)	tulukarmudu (T.+Far.)
tevrizi gülü (<?+Far.)	topuz çiçeği (Ar.+T.)	tulumba armudu (İt.+Far.)
tırnak otu	topuz dikenli (Ar.+T.)	turak otu -turak otu
tırpan ağacı (Yun.+T.)	topuz mantarı (Ar.+Rum.)	turnaayağı
tırtıl otu	torak otu-turak otu	turnadil zambağı (T.+T.+Ar.)
tik ağacı (Fr.+T.)	torasaninciri (Öİ+Far.)	turnadili
tilki buğdayı	Toros çamı (Öİ+T.)	turnagagası-turna gagası
tilki dikenli	Toros çayı (Öİ+Çin.)	turoz otu (<?+T.)
tilki kişnişi (T.+Far.)	Toros köknarı-toros göknarı (Öİ+Far.)	turp lahanası (Far.+Rum.)
tilki kuskusu (T.+Ar.)	Toros sediri (Öİ+Fr.)	turp otu (Far.+T.)
tilki mısıırı (T.+Ar.)	Torosan inciri (Öİ+Far.)	turşu armudu (Far.+Far.)
tilki üzümü	tosbağa bostanı (T.+Far.)	turşu otu (Far.+T.)
tilkikuyruğu	tosbağa çiçeği-tosbağı çiçeği	turuc otu (<?+T.)
tilkitaşağı-dilkü taşağı-	tosbağa otu-tosbağı otu-	turunc ağacı -turunc ağacı (Far.+T.)
tilki taşağı	tosba otu-tosgaba otu	
tilkitırnağı	tosbağa yoncası	
timurdikeni-timur dikenli (Öİ+T.)	toskafa kavunu (<?+Ar.+T.)	
tirfil otu (Yun.+T.)	tosunburnu	
tiskinik otu (<?+T.)	toy otu	
toga kekiği (<?+T.)		
Tokat elması (Öİ+T.)		
tomalan mantarı (<?+Rum.)		
tongarelması(<?+T.)		

turuncu gelinalı (Far.+T.+T.)	Uludağ kantaronu (Öİ+Yun.)	vapurdumanı (Fr.+T.)
turuncubileği (Far.+T.)	Uludağ köknarı-Uludağ göknarı (Öİ+Far.)	varadika otu (<?+T.)
turunç otu-turunçotu (Far.+T.)	Uludağ sığırkuyruğu (Öİ+T.+T.)	vargit çiçeği
tutça otu (<?+T.)	Uludağ soğanı (Öİ+T.)	varil kaktüsü (Fr.+Fr.)
tutya çiçeği (Ar.+T.)	un mantarı (T.+Rum.)	Vaşingtonya palmyesi (Öİ+Fr.)
tuz ağacı	unutmabeni çiçeği	vavul kara yemişi (<?+T.+T.)
tuzla otu (<?+T.)	urgan otu	veba kökü (Ar.+T.)
tükrük otu	urkiye çiçeği (<?+T.)	venbel otu
tükürük otu	uruz otu (<?+T.)	Venedik terementi ağacı (Öİ+Fr.+T.)
tül çiçeği (Fr.+T.)	uşak ağacı	venüs çiçeği (Fr.+T.)
türbe eriği (Ar.+T.)	uşşak çadırı (T.+Far.)	venüs göbeği (Fr.+T.)
Türk bataklık salebi (Öİ+T.+Ar.)	uyuz otu	venüs otu (Fr.+T.)
Türk biberi (Öİ+Rum.)	uzgurt meşesi (<?+Far.)	venüsçarığı (Fr.+T.)
Türk güz çiğdemi (Öİ+T.+T.)	ülker çiçeği-ülkerçiçeği (<?+T.)	venüssaçı-venüs saçı (Fr.+T.)
Türk kara hindibası (Öİ+T.+Ar.)	ülker otu (<?+T.)	venüstarığı (Fr.+T.)
Türk kudrethelvası (Öİ+Ar.)	ülker üzümü (<?+T.)	vercina süt otu (<?+T.+T.)
Türk lalesi (Öİ+Far.)	ülper yavşağı (<?+T.)	verem otu (Ar.+T.)
Türk meşesi (Öİ+Far.)	ülser otu (Fr.+T.)	veymut çamı (<?+T.)
Türk otu (Öİ+T.)	ümbülük çiçeği-ümülük çiçeği (<?+T.)	vezir salkımı- vezirsalkımı (Ar.+T.)
Türkiye melisası (Öİ+Yun.)	ünnab ağacı (Ar.+T.)	viks çiçeği-visk çiçeği (<?+T.)
Türkmen adaçayı (Öİ+T.+Çin.)	ürkegen otu	viks otu (<?+T.)
türüz otu (<?+T.)	üryani eriği (Ar.+T.)	Virginia demir ağacı (Öİ+T.+T.)
tütün çiçeği	üstükızıl mantarı (T.+T.+Rum.)	voynuk otu-voynik otu (<?+T.)
tütün fidanı (T.+Rum.)	üvez ağacı	yaban ağacı (Far.+T.)
tütün otu	üzerlik otu	yaban ahlatı (Far.+Rum.)
tütünbulkarı (T.+<?)	üzüm ağacı	yaban ahusu dili (Far.+Far.+T.)
tütüzleme otu	üzüm alıcı (T.+Far.)	yaban alması (Far.+T.)
tüvelik otu	üzüm asması	yaban armudu (Far.+Far.)
tüy otu	üzümcü eriği-üzüm eriği	yaban asması (Far.+T.)
tüy yosunu	üzümotu	yaban ayvası (Far.+T.)
ud ağacı (Ar.+T.)	vak çiçeği (<?+T.)	yaban badincanı (Far.+Far.)
ufrazya otu-ufrazia otu- firazia otu (<?+T.)	valay armudu (Far.+Far.)	yaban baklası (Far.+Ar.)
ula otu (<?+T.)	Van gülü (Öİ+Far.)	yaban biberi ağacı (Far.+Rum.+T.)
ulam otu (<?+T.)	Van kavunu (Öİ+T.)	yaban buğdayı (Far.+T.)
ulama otu	vandibi (<?)	
ulu avrat otu-uluavrat otu	vanilya çiçeği (Yun.+T.)	
Uludağ binbirdelikotu (Öİ+T.+T.+T.)	vanilya fidanı (Yun.+Rum.)	

yaban çileği (Far.+T.)
yaban darısı (Far.+T.)
yaban defnesi
(Far.+Rum.)
yaban dere otu
(Far.+T.+T.)
yaban domuz dikeni
(Far.+T.+T.)
yaban düleği
(Far.+T.+T.)
yaban elması (Far.+T.)
yaban enginarı
(Far.+Rum.)
yaban eriği (Far.+T.)
yaban fesleğeni
(Far.+Rum.)
yaban fındığı
(Far.+Far.)
yaban gendenesi-yaban
kendenesi (Far.+Far.)
yaban gülü (Far.+Far.)
yaban güneyiği
(Far.+<?)
yaban hardalı (Far.+Ar.)
yaban havucu
(Far.+Far.)
yaban hitmisi (Far.+Ar.)
yaban hıyarı (Far.+Ar.)
yaban hulusu (Far.+<?)
yaban hurması
(Far.+Ar.)
yaban ısırganı (Far.+T.)
yaban inciri (Far.+Far.)
yaban inciri ağacı
(Far.+Far.+T.)
yaban kabağı (Far.+T.)
yaban kabuğu (Far.+T.)
yaban kamışı (Far.+T.)
yaban karanfili-yaban
karanfulu (Far.+Ar.)
yaban kasnisi
(Far.+Far.)
yaban kavağı (Far.+T.)
yaban kavunu (Far.+T.)
yaban kekiği (Far.+T.)
yaban keleği (Far.+T.)
yaban kemmuni
(Far.+Ar.)

yaban kerevizi
(Far.+Far.)
yaban kesdanesi
(Far.+Rum.)
yaban keşüri (Far.+Far.)
yaban keteni (Far.+Ar.)
yaban kızılıcığı
(Far.+T.)
yaban kinici (Far.+<?)
yaban kirazı
(Far.+Rum.)
yaban lahanası
(Far.+Rum.)
yaban leylağı (Far.+Ar.)
yaban mantarı
(Far.+Rum.)
yaban marulu
(Far.+Rum.)
yaban maya otu
(Far.+Far.+T.)
yaban maydanozu
(Far.+Rum.)
yaban mersini
(Far.+Yun.)
yaban mürveri
(Far.+Far.)
yaban nanesi (Far.+Ar.)
yaban narı (Far.+Far.)
yaban nohudu
(Far.+Far.)
yaban pancarı
(Far.+Erm.)
yaban pazısı (Far.+T.)
yaban pelini
(Far.+Rum.)
yaban pırasası
(Far.+Rum.)
yaban pireni (Far.+<?)
yaban saparnası
(Far.+Amerika
yerlilerinin dillerinden)
yaban sarımsağı-yaban
sarımsağı (Far.+T.)
yaban sarmaşığı
(Far.+T.)
yaban servisi
(Far.+Far.)
yaban soğanı (Far.+T.)

yaban söğüdü (Far.+T.)
yaban sümbülü-yaban
sümbülü (Far.+Ar.)
yaban şalgamı
(Far.+Far.)
yaban şehdanesi
(Far.+Far.)
yaban tere otu
(Far.+Far.+T.)
yaban teresi (Far.+Far.)
yaban torak otu
(Far.+T.+T.)
yaban turpu-yaban turbu
(Far.+Far.)
yaban üzümü (Far.+T.)
yaban yasemini
(Far.+Far.)
yaban yoncası
(Far.+T.)
yaban yulafi
(Far.+Rum.)
yaban zeytini-yaban
zeytunu (Far.+Ar.)
yabanarmudu
(Far.+Far.)
yabanbacı (Far.+T.)
yabandarısı (Far.+T.)
yabru armudu (<?+Far.)
yağ ağacı
yağ ardıcı
yağ çiçeği
yağ gülü (T.+Far.)
yağ hurma ağacı
(T.+Far.+T.)
yağ marulu (T.+Rum.)
yağ otu
yağ şalgamı (T.+Far.)
yağ ügüri (T.+<?)
yağcı pelidi (T.+Ar.)
yağçanağı
yağmur otu
yağmurbastığı
Yahudi baklası
(Öİ+Ar.)
Yahudi ebegümece
(Öİ+T.+<?)
Yahudi hurması
(Öİ+Far.)

Yahudi kalpağı (Öİ+T.)	yay ağacı-ya ağacı	yazkış gövdesi-
Yahudi kirazı	yay otu	yazkışgövdesi
(Öİ+Rum.)	yayarmudu (T.+Far.)	yazkış otu
Yahudi otu (Öİ+T.)	yaygıç gökçesi-	yegenası
yakı ağacı	yaygıgökçesi (<?+T.)	Yehova ağacı (Öİ+T.)
yakı çalbası (T.+Yun.)	yayla ardıcı	yekese otu- yekesek
yakı otu	yayla cevizi (T.+Ar.)	otu-yelese otu (<?+T.)
yakı sakızı	yayla çayı (T.+Çin.)	yel çiçeği
yakı şalbası (T.+Yun.)	yayla çayırı	yel otu
Yakub çiçeği (Öİ+T.)	yayla çiçeği	yelkovan otu
Yakub otu-Yakup otu	yayla çirışı (T.+Far.)	yelkovan yemişi
(Öİ+T.)	yayla gülü (T.+Far.)	yellim ağacı
Yakub zambağı	yayla kekiği	yelmeşük otu
(Öİ+Ar.)	yayla kestanesi	yelpaze hurma ağacı-
yalangı otu	(T.+Rum.)	elpaze hurma ağacı
yalı otu (Rum.+T.)	yayla lalesi (T.+Far.)	(<?+Far.+T.)
yalotu	yayla liforu (T.+<?)	Yemen safranı (Öİ+Ar.)
Yalova mercanı	yayla likapası (T.+<?)	Yemen zafranı (Öİ+Ar.)
(Öİ+Ar.)	yayla otu	yemin otu (Ar.+T.)
Yalova misketi (Öİ+Fr.)	yayla pancarı (T.+Erm.)	yemiş ağacı
yaltak dikenini (<?+T.)	yayla salebi (T.+Ar.)	yemiş kekiği
yamaneyisi	yayla sarımsağı	yemişen ağacı
yambul otu (<?+T.)	yayla süseni (T.+Ar.)	yemişgen çalısı
yandak dikenini (<?+T.)	yayla tütününü	yemişken dikenini
yandak otu (<?+T.)	yayla üzümü	yemlik otu
yandık otu	yayla yavşanı	yengeçgözü-yengeç
yangımalayı (T.+Far.)	yayla yoncası	gözü
yanık otu	yayla zambağı (T.+Ar.)	Yeni Zelanda ıspanağı
yapağı sabunu (T.+Ar.)	yaylaçadırı (T.+Far.)	(Öİ+Rum.)
yapık otu (<?+T.)	yaylagüzeli	Yeni Zelanda kendiri
yaprak çiçeği	yaylatapası (T.+İt.)	(Öİ+T.)
yaprak mantarı	yayoku	Yeni Zelanda keteni
(T.+Rum.)	yaz armudu (T.+Far.)	(Öİ+Ar.)
yaprak tut ağacı	yaz elması	yer ağacı
(T.+Far.+T.)	yaz ıhlamuru (T.+Rum.)	yer cevizi (T.+Ar.)
yaprakgüzeli	yaz kekiği	yer çamı
yara otu	yaz mantarı (T.+Rum.)	yer çileği
yaramerhemi otu	yaz sümbülü (T.+Far.)	yer elması-yerelması
(T.+Ar.+T.)	yaz tiritimi (T.+<?)	yer fasulyesi (T.+Rum.)
yarasakızı	yaz yarpuzı	yer fesleğeni (T.+Rum.)
yarayaprağı	yazı ıspanağı (T.+Rum.)	yer fındığı (T.+Ar.)
yaren otu (Far.+T.)	yazı mantarı (T.+Rum.)	yer fıstığı (T.+Ar.)
yarkökü	yazı marulu (T.+Rum.)	yer iğdesi
yarpa armudu (<?+Far.)	yazı pancarı-yazıpancarını	yer inciri (T.+Far.)
yasemin çiçeği	(T.+Erm.)	yer incisi-yer encüsü-
(Far.+T.)	yazı susamı (T.+Ar.)	yerincisi
yavşan otu	yazı süpürgesi	yer kabağı
yavşancık otu	yazı yoncası	

yer karagan çiçeği
(T.+<?+T.)
yer kazayağı
yer kekiği
yer kestanesi (T.+Rum.)
yer kulancı (T.+<?)
yer lahanası (T.+Rum.)
yer liforu (T.+<?)
yer ligarbası (T.+<?)
yer mantarı (T.+Rum.)
yer meşesi (T.+Far.)
yer miski (T.+Ar.)
yer muşmulası
(T.+Rum.)
yer mürveri-yer mülveri
(T.+Far.)
yer narı (T.+Far.)
yer otu
yer palamudu
(T.+Rum.)
yer pelidi (T.+Ar.)
yer pırasası (T.+Rum.)
yer pireni (T.+<?)
yer sanavberi (T.+Ar.)
yer saparnası
(T.+Amerika
yerlilerinin dilinden)
yer sarmaşığı
yer servi ağacı
(T.+Far.+T.)
yer servisi (T.+Far.)
yer soğanı
yer şakayığı (T.+Ar.)
yer yenedünyası
(T.+T.+Ar.)
yer yoncası
yerbağırşağı-yer
bağırşağı-yir bağırşuk-
yerbağırşağı [otu]-yer
bağırşağı [otu]
yerboyası
yerdutu (T.+Far.)
yergöbeği-yer göbeği
yergök çiçeği
yerineği
yerkökü
yerküpelisi
yerleme sakızı (<?+T.)

yermeseri (T.+Ar.)
yersakızı-yer sakızı
yersiki- yer siki
yersolucanı
yersomunu-yer somunu
(T.+Rum.)
yeryumurtası
yılan ağısı-yılan ağusu
yılan başı
yılan başı boncuğu
yılan bostanı (T.+Far.)
yılan çiçeği
yılan darısı
yılan dikenli
yılan fidanı (T.+Rum.)
yılan gülü (T.+Far.)
yılan kabağı
yılan karpuzu (T.+Far.)
yılan kavunu
yılan kökü
yılan otu-yılan odu
yılan purçağı
yılan sarımsağı-yılan
sarmısağı
yılan soğanı
yılan üzümü
yılan yarpuzu
yılan yemişi
yılan yoncası
yılanbaklası (T.+Ar.)
yılanbalı
yılanbaşı buncakı
(T.+T.+<?)
yılanbaşı-ılanbaşı
yılanbıçağı otu
yılanbıçağı-yılan bıçağı
yılanboncuğu-yılan
boncuğı
yılanbucağı -yılan
buçağı
yılanburçağı- yılan
burçağı
yılancık otu
yılancücüğü
yilandili-yılan dili
yılanekmeği
yılankamçısı
yılankavı

yılankılıcı
yılankulağı-yılan kulağı
yılankuyruğu kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
yılankuyruğu-yılan
kuyruğu-yılanguyrū
yılanmisi (T.+Ar.)
yılanpancarı-yılan
pancarı (T.+Erm.)
yılansakalı-yılan sakalı
yılanyastığı-
yılanyasdığı-yılan
yastığı-yılan yasdığı
yılbaşı çiçeği
yıldıröz dikenli
(<?+T.+T.)
yıldız anasonu- yıldız
anason-yıldız anisonu
(T.+Rum.)
yıldız çiçeği
yıldız kaktüsü (T.+Fr.)
yıldız kökü
yıldız meyvesi (T.+Far.)
yıldız otu
yıldız sümbülü
(T.+Far.)
yıldız yasemini
(T.+Far.)
yıldızkökü
yıldıznişanı (T.+Far.)
yılgin otu
yılgin çalısı
yılkun kuzagı (T.+<?)
yımırta armudu
(T.+Far.)
yımırta eriği
yirticiler ayası
yirticiler otu (<?+T.)
yidin otu (<?+T.)
yiğdin otu (<?+T.)
yir kasnisi (T.+Far.)
yir mürveri (T.+Far.)
yir otu
yir sakızı
yirticiler otu
yirticiler otu
yiyirün otu (<?+T.)
yoğurt çiçeği

yoğurt otu
yol otu
yonca dikenini
yonca otu
yonsul otu (<?+T.)
yosun otu
yuka ağacı (Lat.+T.)
yulaf eriği (Rum.+T.)
yulaf otu (Rum.+T.)
yumak otu
yumurta boyası
yumurta çiçeği
yumurta elması
yumurta mantarı
(T.+Rum.)
yumurta otu
yumurta patlıcanı
(T.+Far.)
Yunan ardıç ağacı
(Öİ+T.+T.)
Yunan çam ağacı
(Öİ+T.+T.)
Yunan kedi otu-Yunan
kediotu (Öİ+T.+T.)
yund dişi-yunddişi
(<?+T.)
Yunus eriği-Yonus
eriği-Yonuz eriği
(Öİ+T.)
Yusuf eriği (Öİ+T.)
Yusuf gülü (Öİ+Far.)

yuva kavunu
yün otu
yün tarak otu
yürek otu
yürek yaprağı
yüzerlik çiçeği
yüzükgaşı
zac ağacı (Ar.+T.)
zade çam ağacı
(<?+T.+T.)
zakkum ağacı
zalumba kökü (<?+T.)
zank ağacı (Ar.+T.)
zank akasyası (Ar.+Fr.)
zank geveni (Ar.+T.)
zan meşesi (<?+Far.)
zavzara kirezi
(<?+Rum.)
zehr ağacı (Far.+T.)
zelderi dikenini (<?+T.)
zemberek otu (Far.+T.)
zembil ağacı (Ar.+T.)
zembil çiçeği (Ar.+T.)
zembil otu (Ar.+T.)
zencefil kökü (Ar.+T.)
zencefil zambağı
(Ar.+Ar.)
zerdali ağacı (Far.+T.)
zerdali dikenini (Far.+T.)
zerdeçal kökü (Far.+T.)
zerdeli aşması (Far.+T.)

zeres çayı (<?+Çin.)
zevgülü armudu
(<?+Far.)
zeyrek otu (Far.+T.)
zeytin ağacı (Ar.+T.)
zeytin çiçeği (Ar.+T.)
zeytin mantarı
(Ar.+Rum.)
zeytin yaprağı (Ar.+T.)
zeytinüzümü (Ar.+T.)
zingirdak otu
zırnık otu (Far.+T.)
Zigana zambağı
(Öİ+Ar.)
zil çiçeği (Far.+T.)
zil otu (Far.+T.)
zilfür otu (<?+T.)
zinc cevizi (<?+Ar.)
zincer üzümü (<?+T.)
zinya çiçeği (<?+T.)
ziraat armudu
(Ar.+Far.)
zivan çiçeği
zivzik narı (<?+Far.)
zorlak otu (<?+T.)
zufa otu (Ar.+T.)
zulfa otu (Ar.+T.)
zühretarağı (Ar.+T.)
zümrüt otu (Ar.+T.)

12.3.2. Sıfat Tamlaması Biçiminde Kurulan Bitki Adları

acağaç
acalma
acı ağaç
acı armut (T.+ Far.)
acı ayıt
acı badem- acı badam
(T.+Far.)
acı bakla (T.+ Ar.)
acı balda (T.+ <?)
acı biber (T.+Rum.)
acı biyan (T.+ <?)
acı buyan-acı boyan
acı cehre (T.+Far.)
acı ceviz (T.+ Ar.)

acı culban (T.+ Ar.)
acı çiğdem-acı çiğdem-
acı çidam
acı dam kuruğu
acı darı-acı daru
acı dök- acı düğlek-
acı dök- acı düvlek-
acı düvelek-acı dövelek-
acı düğlek
acı düvelek köki
acı ekşi
acı elma
acı erik-acı erük
acı fesleğen (T.+Rum.)

acı gavık (T.+ <?)
acı gerdeme (T.+Yun.)
acı güneyik-acı güneş-
acıgüneyik (T.+ <?)
acı hıyar (T.+Far.)
acı ılgın
acı ısırğan
acı kabak
acı kabalak- acıkabalak
acı kanak (T.+<?)
acı kara-acıkara
acı karpuz (T.+Far.)
acı kavak
acı kavruk-acı kavuk

acı kavun	adi papatya (Ar.+Rum.)	ak bakla--ağ bakla (T.+Ar.)
acı kayısı (T.+Far.)	adi pazı (Ar.+T.)	ak baldır- akbaldır- ağ baldır
acı kelek	adi sarmaşık (Ar.+T.)	ak baldır- akbaldır- ağbaldır
acı kiraz (T.+Yun.)	adi servi (Ar.+Far.)	ak baldır- akbaldır- ağbaldır
acı kokan	adi su teresi (Ar.+T.+T.)	ak baldır- akbaldır- ağbaldır
acı koruk	adî şebboy (Ar.+Far.)	ak baldır- akbaldır- ağbaldır
acı kök	adi yonca (Ar.+T.)	ak bambal (T.+<?)
acı kust (T.+Ar.)	ağardılmış badem (T.+Far.)	ak bardak- akbardak
acı labada (T.+ Bulg.)	ağır kestane-ağır kesdâne-ağır kestene (T.+ Rum.)	ak bardak- akbardak
acı manca (T.+ <?)	ak adari-ak azari (T.+Ar.)	ak behmen (T.+Ar.)
acı mancar (T.+ <?)	ak ağaç	ak benc (T.+Ar.)
acı mantar (T.+Yun.)	ak ağaç-akağaç-akagaç	ak benek- akbenek- ağbenek
acı marul (T.+Yun.)	ak alıç (T.+Far.)	ak beng (T.+Far.)
acı mercimek (T.+Far.)	ak alıç-akalıç (T.+Far.)	ak berdi (T.+Ar.)
acı meyan (T.+ <?)	ak alma	ak biber-ak büber (T.+Rum.)
acı murt- acımur- acımurt (T.+Yun.)	ak anasin (T.+ <?)	ak buğday- akbuğday- akbugday
acı ot	ak anber (T.+ Ar.)	ak burçak- akburçak
acı papatya (T.+Rum.)	ak anzarut- ak anzerut (T.+Ar.)	ak burçak- akburçak
acı pelin (T.+Yun.)	ak ardıç	ak çalı
acı piyam-acı piyan- acı piyan (T.+Far.)	ak armut (T.+Far.)	ak çam
acı serçedili	ak arpa	ak çam ağacı
acı soğan-acı soğan	ak arpa- akarpa	ak çiğdem
acı süpürge	ak asma	ak çivit (T.+ Far.)
acı sütlük	ak baba- ak babaç- ak babacca- ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak çöpleme- akçöpleme
acı tere (T.+Far.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak dalak- ağ dalak
acı tere otu (T.+Far.+T.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak dalak- akdalak- ağdalak
acı tilkişen-acı tilkisen (T.+ <?)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak darı- akdarı- ahdarı
acı yavşan-acı yavsan	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak darı-ağ darı
acı yonca	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak darısı
acıcalba (T.+ Lat.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak davulgu (T.+ <?)
acıfındık (T.+Ar.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak diken
acıfiliz (T.+Rum.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak diken- akdiken
acıkulak	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak dimlit- akdimlit (T.+<?)
acıtevek	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak dirmit- akdirmit- ağdirmit (T.+Yun.)
adi altınbaşak (Ar.+T.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak doldurma
adî ardıç (Ar.+T.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak dolgu
adî armut (Ar.+Far.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak dut (T.+ Far.)
adî aslandışi (Ar.+T.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak dut- akdut (T.+Far.)
adi boynuzlukimyon (Ar.+T.+Ar.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak elma
adi ılgın (Ar.+T.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	ak emlec (T.+Ar.)
adi kurtbağrı (Ar.+T.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	
adi küçük kabak (Ar.+T.+T.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	
adi nane (Ar.+Ar.)	ak bubaç- ak bubaşçe-ak babasca-ak bubaç-ak bubeç-ak bubeçlik-ak bubeçya (T.+<?)	

ak encir-ah encir (T.+ Far.)
ak erik- ak erük- ag erük
ak feraskun (T.+ Far.)
ak fesleğen (T.+ Rum.)
ak fiğ (T.+ Rum.)
ak fiğ- akfig (T.+Rum.)
ak fulful- ak fülful (T.+Ar.)
ak fülful-ak-fulful-ah fulful (T.+Ar.)
ak ganak-akganak
ak gavak-akgavak
ak gernez (T.+ <?)
ak gernez- akgernez- akgernaz
ak geven
ak gevenlik
ak gevrek- akgevrek
ak Girit otu (T.+Ö.İ+T.)
ak guyrük- akgyrük
ak gül (T.+ Far.)
ak gülgen
ak günek- akgünek
ak güneyik-ak günek (T.+<?)
ak günlük
ak günlük- akgünlük
ak gürgen
ak harbak- ak hırbak (T.+Ar.)
ak hardal- akhardal (T.+Ar.)
ak hardal-ak hardel (T.+Ar.)
ak haşhaş- ah haşhaş (T.+Ar.)
ak hatmi-ah hatmi (T.+Ar.)
ak hindiba-ak hindibağ (T.+Ar.)
ak hurma (T.+Ar.)
ak huş (T.+ <?) - ak huş ağacı (T.+<?+T.)
ak huş ağacı-akhuş ağacı
ak ılgın- akılgın

ak incir- ak encir (T.+ Far.)
ak kabak
ak kadeh-akkadeh (T.+Ar.)
ak kadın parmağı
ak kadın parmağı- akkadın barmağı
ak kanak- ağ ganak
ak kanak-akkanak- agganak
ak karanfil-ak karanful (T.+Ar.)
ak kavak
ak kavak ağacı
ak kavak ağacı- akkavak ağacı
ak kavak-akkavak
ak kavza (T.+<?)
ak kekik
ak kemmun- ak kemnun (T.+Ar.)
ak kıvşak (T.+Ar.)
ak kozak- akkozak
ak kök
ak köse- akköse (T.+<?)
ak kulak- akkulak- akkulağı
ak kuyruk- akkuyruk
ak künlük
ak lahana (T.+Rum)
ak mandır- akmandır (T.+Yun.)
ak mantar- ağ mantar (T.+Rum)
ak mantar-akmantar (T.+Rum.)
ak mazı (T.+ Far.)
ak menekşe (T.+ Far.)
ak mersin (T.+Rum)
ak meşe (T.+ Far.)
ak mürdesenk - ak mürdeseng (T.+Far.)
ak nercis (T.+Far.)
ak nilüfer (T.+Far.)
ak nohud (T.+Far.)
ak ot- ak otu
ak pancar

ak pancar-akpancar
ak pandur (T.+<?)
ak papaçya (T.+Rum)
ak parmak- akparmak
ak pas (T.+<?)
ak pas- akpas (T.+ <?)
ak pazı
ak pelin (T.+Rum)
ak pelin- akpelin (T.+Yun.)
ak pınar (T.+<?)
ak pusa- akpusa (T.+Yun.)
ak püren-ak pürün
ak râvend (T.+Far.)
ak reyhan (T.+Ar.)
ak sakız ağacı
ak sakız- aksakız- ağsakkız
ak sandal-ah sandal (T.+Ar.)
ak sant ağacı (T.+Ar.+T.)
ak sarmaşık
ak sarmaşık- aksarmaşık
ak saz
ak saz- aksaz
ak sedef otu (T.+Ar.+T.)
ak sedir-aksedir
ak selihe- ak seliha- ag seliha (T.+Ar.)
ak selihe otu (T.+Ar.+T.)
ak selvi (T.+Far.)
ak sıçan otu
ak sirke- aksirke (T.+Far.)
ak sirken
ak soğan
ak soğan- aksoğan
ak söğüt
ak söğüt ağacı
ak surincan (T.+Far.)
ak süsen-ak susen (T.+Ar.)

ak şeker-ak şeker-ah
şeker-ah şeker
(T.+Far.)
ak tarı
ak tebaşir- ah tebaşir
(T.+Far.)
ak tefek-aktefek
ak tere (T.+Far.)
ak topaç-aktopaç
ak top-aktop-agtop-
ağtop
ak tuderı (T.+Far.)
ak turp (T.+Far.)
ak tut (T.+Far.)
ak türbüt-ak türbüt
(T.+Ar.)
ak üçgül
ak üfelik (T.+<?)
ak üvez
ak üzerlik
ak üzüm-ağ üzüm-ah
üzüm
ak yagak (T.+<?)
ak yavşan
ak yavşan- akyavşan
ak yazlık- akyazlık
ak yemşen- ak yemsen-
ag yemşen
ak yıldız soğanı-
akyıldız soğanı
ak yıldız-akyıldız
ak yilgun
ak yonca- ag yonca-ağ
yonca
ak zahran- akzahran
(T.+Ar.)
ak zambak (T.+Ar.)
ak zambak- akzambak
(T.+Ar.)
ak zuval (T.+Ar.)
akasma
akbacak
akbağ
akbaşak-akbasak
akbaş-akbas
akbaşlı-akbaşlı
akberdi
akbıtrak

akbörülce
akbudama
akbulama
akbulgar
akbülgül
akcarmıt (T.+Far.)
akça ağaç-akca ağaç-
akçe ağaç
akça armudu- akça
armut- ağca armut
(T.+Far.)
akça bağ-akçabağ-
akcabag-akcadağ
akça bardak-
akçabardak-akçe bardak
akça buğday
akça elma
akça kavak
akça kesme-akçe
kesme-akçakesme
akça kesmik
akça mercimek
akça ot-akca ot-akça
otu-ağca otu-akçaot
akça pınar (T.+<?)
akçaağaç-akçaagaç-akçe
ağaç
akçabağ (T.+Far.)
akçabardak
akçabaş
akçabudak
akçakavak
akçakızı-akcakızı
akçakızı-akçakız
akçalı
akçalıbasan
akçam
akçasöğüt
akçatefek
akçavdar
akçayazlık
akçe otu
akçiçek
akdoldurma
akganak
akgömlük
akhuvan-akhavan
(T.+Ar.)

akıllı çetlemik
(Ar.+T.+T.)
akıllı dolgu (Ar.+T.+<?)
akıllı eğrelti
(Ar.+T.+T.)
akıllı fıstık
(Ar.+T.+Ar.)
akıllı geven (Ar.+T.+T.)
akıllı ısırğan
(Ar.+T.+T.)
akıllı labada
(Ar.+T.+Rum.)
akıllı poruk
(Ar.+T.+<?)
akıllı sarı ot
(Ar.+T.+T.+T.)
akıllı sarmaşık
(Ar.+T.+T.)
akkanat
akkarın otu
akkaş
akkayşak
akkız-aggız
akkunduz
aklar ot
akova
aksöğüt
aksulu
aksünter-aksüntere-
agsüntere (T.+<?)
akşayık-ağşayık-agsayık
(T.+ <?)
akşi hamur (T.+Ar.)
aktaş
aktavuk
al badılcan- albadılcan
(T.+Far.)
al elma
al elma- akelma
al erük
al göğündürme
al pehlivan (T.+Far.)
al yonca
ala ayaş
ala bacak-alabacak
ala böce
ala börülce

ala cehri-ala ceher-ala
cehir- ala ciğir-ala ciyir
(T.+Far.)
ala cüer-alacüer (T.+<?)
ala diken
ala göbek
ala gömeç-ala gümeç
ala haşhaş (T.+Ar.)
ala kangal-ala kenger
(T.+Far.)
ala kangal
ala pakla (T.+Ar.)
ala pancar
alabaş
alaca bakla (T.+Ar.)
alaca gök
alaca keme
alaca kır
alaca menekşe-
alacamenekşe (T.+Far.)
alaca ot
alaca selvi (T.+Far.)
alaca üzüm
alacakız
alacalı defne (T.+Rum.)
alaçam
alagöbek
alagöz
alakakaç
alakavun otu
alakoruk
alamelek (T.+Ar.)
alaoğlak
alapancar
alasilu
alataşan üzümü
alayaprak
albalı
alim erik (Ar.+T.)
altı köşe arpa
(T.+Far.+T.)
altı parmak
alyanak
aptal baklası (Ar.+Ar.)
aptal otu (Ar.+T.)
asgu üzüm
asıl yonca (Ar.+T.)
asi hurma (T.+Ar.)

belalı ot
benekli armut (T.+Far.)
benekli eğrelti otu
benekli hind kamışı
(T.+Öİ+T.)
benekli yılanıyastığı
benekliköse (T.+Far.)
bengli lale (<?+Far.)
benli belerce (T.+<?)
berri yonca (Ar.+T.)
beşbüyük
beşpençe
beşyaprak-beş yaprak
beyaz acıbakla
(Ar.+T.+Ar.)
beyaz ada çayı
(Ar.+T.+Çin.)
beyaz afyon çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
beyaz akasya (Ar.+Fr.)
beyaz amesken
(Ar.+<?)
beyaz ayrık otu
(Ar.+T.+T.)
beyaz ballıbaba çiçeği
(Ar.+T.+T.)
beyaz bambul (Ar.+<?)
beyaz bang otu
(Ar.+Far.+T.)
beyaz bezelya ağacı
(Ar.+Rum.+T.)
beyaz bıçak otu
(Ar.+T.+T.)
beyaz boru zambağı
(Ar.+T.+Ar.)
beyaz boynuz otu
(Ar.+T.+T.)
beyaz burç ağacı
beyaz ceviz ağacı
(Ar.+Ar.+T.)
beyaz civanperçemi
(Ar.+T.)
beyaz çalı (Ar.+T.)
beyaz çam fıstık ağacı
(Ar.+T.+Ar.+T.)
beyaz çam sakız ağacı
(Ar.+T.+T.+T.)

beyaz çan çiçeği
(Ar.+T.+T.)
beyaz çay (Ar.+Çin.)
beyaz çiçek (Ar.+T.)
beyaz çiçekli pamukçuk
(Ar.+T.+T.)
beyaz çiriş (Ar.+Far.)
beyaz çöpleme (Ar.+T.)
beyaz dağ lalesi
(Ar.+T.+Far.)
beyaz dağ salebi
(Ar.+T.+Ar.)
beyaz darçin (Ar.+Far.)
beyaz deve dikenini
(Ar.+T.+T.)
beyaz divlek (Ar.+T.)
beyaz dut (Ar.+Far.)
beyaz dut ağacı
(Ar.+Far.+T.)
beyaz elma (Ar.+T.)
beyaz ferasyun
(Ar.+Far.)
beyaz gül (Ar.+Far.)
beyaz gül fidanı
(Ar.+Far.+Rum.)
beyaz harbak (Ar.+Ar.)
beyaz hardal (Ar.+Ar.)
beyaz hardal tohumu
(Ar.+Ar.+Far.)
beyaz haşhaş (Ar.+Ar.)
beyaz her dem taze
(Ar.+T.+T.+T.)
beyaz Hind armudu
ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.)
beyaz ısırğan otu
(Ar.+T.+T.)
beyaz isfendan ağacı
(Ar.+Far.+T.)
beyaz kadeh çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
beyaz kamış (Ar.+T.)
beyaz kangal
(Ar.+Rum.)
beyaz kavak (Ar.+T.)
beyaz kavak ağacı
(Ar.+T.+T.)
beyaz kekik (Ar.+T.)
beyaz keme (Ar.+T.)

beyaz kızılıçık (Ar.+T.)	beyaz yer sakızı (Ar.+T.+T.)	bodurmahmut otu (T.+Öİ+T.)
beyaz kitre zamk ağacı (Ar.+T.+Ar.+T.)	beyaz yoğurt çiçeği (Ar.+T.+T.)	boğumlu çay (T.+Çin.)
beyaz kuduz otu (Ar.+T.+T.)	beyaz yonca (Ar.+T.)	boğumlu ot
beyaz kurtluca (Ar.+T.)	beyaz zafran (Ar.+Ar.)	boğumluca otu-
beyaz lahana (Ar.+Rum.)	beyaz zambak-beyaz zanbak (Ar.+Ar.)	boğunluca ot-
beyaz lop incir (Ar.+T.+Far.)	beyaz zamk ağacı (Ar.+Ar.+T.)	boğumluca ot-
beyaz mantar (Ar.+Rum.)	beyaz zeravend (Ar.+Ar.)	boğunluca otu
beyaz oğul otu (Ar.+T.+T.)	beyazdiken kaktüsü (Ar.+T.+Fr.)	borulu hanımeli
beyaz ormadere (Ar.+<?)	beyazdikencik üzümü (Ar.+T.+T.)	boş şalpa-boşalpa (T.+<?)
beyaz ot (Ar.+T.)	beyazkurna (Ar.+Ar.)	boş şalpa-boşşapla (T.+<?)
beyaz otu (Ar.+T.)	beyazyelken çiçeği (Ar.+T.+T.)	boylu ardıç
beyaz pamukluk (Ar.+T.)	beyazzulzula (Ar.+<?)	boylu gıcır
beyaz papatya (Ar.+Rum.)	bilyalı kekik (İt.+T.)	boynuzlu baldırıkara
beyaz puf mantarı (Ar.+T.+Rum.)	bin kulak	boynuzlu dücük-
beyaz püren (Ar.+T.)	bin yaprak	boynuzludücük (T.+<?)
beyaz salep (Ar.+Ar.)	bin yapraklı	boynuzlu gelincik
beyaz salkım (Ar.+T.)	binkulaç	boynuzlu haşhaş (T.+Ar.)
beyaz sandal (Ar.+Ar.)	bitli ot	boynuzlu kimyon (T.+Ar.)
beyaz sandal odunu (Ar.+Ar.+T.)	bodur ağaç	boynuzlu yonca
beyaz sant ağacı (Ar.+Ar.+T.)	bodur ardıç	boz ağaç
beyaz sığır kuyruğu (Ar.+T.+T.)	bodur armut (T.+Far.)	boz ahlat (T.+Rum.)
beyaz sinirli ot (Ar.+T.+T.)	bodur çıban otu	boz andız
beyaz soğan (Ar.+T.)	bodur elma	boz armut (T.+Far.)
beyaz sümbül (Ar.+Far.)	bodur gözlük otu	boz bodur ot-bozbodur ot
beyaz şalpa (Ar.+<?)	bodur Japon ağacı (T.+Öİ+T.)	boz çavla (T.+<?)
beyaz tatula (Ar.+Fr.)	bodur lale (T.+Far.)	boz darı
beyaz tut ağacı (Ar.+Far.+T.)	bodur meşe ağacı (T.+Far.+T.)	boz elma
beyaz üzerlik (Ar.+T.)	bodur nar (T.+Far.)	boz geven-bozgeven
beyaz yer elması (Ar.+T.+T.)	bodur ot	boz kangal (T.+<?)
beyaz yer pırasası (Ar.+T.+Rum.)	bodur otu	boz kavak
	bodur palmiye (T.+Fr.)	boz konak
	bodur sinek kapan	boz kulak otu
	bodur söğüt ağacı	boz mayasıl otu (T.+Ar.+T.)
	bodurcamahmut-boturca mahmud (T.+Öİ)	boz meşe (T.+Far.)
	bodurkulağı	boz ot-boz otu
	bodurmahmut (T.+Öİ)	boz pencer
		boz pınal (T.+Rum.)
		boz pıtırak
		boz pınar-boz pınar (T.+<?)
		boz sarmaşık

boz sirken
boz söğüt
boz şalba-boz şapla-boz şabla (T.+<?)
boz şavlak (T.+<?)
boz yavşan
bozca ot- bozca otu
bozcaboğum
bozoğlan
bozkulak
bozkulak çalbası (T.+Yun.)
burmalı marul-burmalı marıl (T.+Yun.)
buynuzlu erük-boynuzlu erik
büyük ayrık otu
büyük baldıran
büyük bıtırak
büyük cincile (T.+<?)
büyük çan çiçeği
büyük çiçekli hezaren (T.+T.+Far.)
büyük çiçekli semiz otu
büyük çiçekli sığırkuyruğu
büyük çuha çiçeği (T.+Far.+T.)
büyük damkoruğu
büyük deve dikenini
büyük ebe gümecei-
büyük ebemgümecei
büyük fesleğen (T.+Rum.)
büyük Frenk benefşesi (T.+Öİ+Far.)
büyük helile-büyük halile (T.+Far.)
büyük her dem taze (T.+T.+T.+Far.)
büyük ısırgan
büyük ısırgan otu
büyük inci çiçeği
büyük kabalak-büyük kabaldak
büyük kafur ağacı (T.+Ar.+T.)

büyük kantaron-büyük kantaryon (T.+Yun.)
büyük kara kafes otu (T.+T.+Ar.+T.)
büyük kedi otu
büyük keklük otu
büyük köklü çan çiçeği
büyük labada (T.+Rum.)
büyük Latin çiçeği (T.+Öİ+T.)
büyük lokma (T.+Ar.)
büyük melek mantarı (T.+Ar.+Rum.)
büyük ömür ağacı (T.+Ar.+T.)
büyük papatya (T.+Rum.)
büyük pıraz (T.+<?)
büyük pıtrak
büyük sarı
büyük sinir otu
büyük sinirli ot
büyük su kamışı
büyük taneli buğday (T.+Far.+T.)
büyük tulavret otu (T.+T.+Ar.+T.)
büyük yapraklı ıhlamur (T.+T.+Rum.)
büyük yayılğan
çıplak arpa
çıplak tohumlu yulaf (T.+Far.+Rum.)
çıtır armut (T.+Far.)
çıtır dikenini
çıtır elma
çıtır erik-çıtır erük
çıtır gülü (T.+Far.)
çıtır meşe (T.+Far.)
çirkin armut (T.+Far.)
çürük erük
damarlı ot
dar biber (T.+Rum.)
dar yapraklı sinirli ot-
dar yapraklı sinir otu
daraklık otu-daraklık ot
datlı kenger

datlıbilem
datlu armut (T.+Far.)
datlu elma
datlu erük
datlu kabak
deli ada çayı (T.+T.+Çin.)
deli ale gömeci-deli ale gümeci (T.+<?+<?)
deli alıç (T.+Far.)
deli armut (T.+Far.)
deli asma
deli bakla (T.+Ar.)
deli bambal (T.+<?)
deli bambıl-deli bombal (T.+<?)
deli bamya (T.+Ar.)
deli bardağan (T.+<?)
deli batbat (T.+Ar.)
deli bostan (T.+Far.)
deli boynuz
deli boz ot
deli culban (T.+Ar.)
deli çalı
deli çaşur (T.+<?)
deli çavdar otu (T.+Far.+T.)
deli çayı (T.+Çin.)
deli çeşlemik
deli çörek otu
deli çöven
deli dirfil (T.+Rum.)
deli dolgu
deli dülek
deli ebe gümeci
deli efek (T.+Yun.)
deli emecik-deli emicik (T.+<?)
deli erik-delierik
deli eşkelhelvası (T.+T.+Ar.)
deli fatmaana (T.+Öİ+T.)
deli fındık (T.+Ar.)
deli geven
deli göz diken-deligöz dikenini
deli gül (T.+Far.)

deli hardal (T.+Ar.)
deli harıp (T.+<?)
deli hurma (T.+Far.)
deli hurma ağacı
(T.+Far.+T.)
deli ısırgan
deli ızgın
deli incir (T.+Far.)
deli kara ot
deli karan (T.+<?)
deli karanfil (T.+Ar.)
deli kargı
deli kavak
deli kekik
deli kenker
deli kereviz (T.+Far.)
deli kiraz-delikiraz
(T.+Rum.)
deli körek (T.+<?)
deli lale (T.+Far.)
deli mancar (T.+<?)
deli manda (T.+<?)
deli mantar (T.+Rum.)
deli maydanoz
(T.+Rum.)
deli nane (T.+Ar.)
deli nergis (T.+Far.)
deli nohut (T.+Far.)
deli otu-deli ot
deli pamukluk (T.+Far.)
deli papatya (T.+Rum.)
deli patpat (T.+Ar.)
deli pırasa (T.+Rum.)
deli pınar (T.+Rum.)
deli salep (T.+Ar.)
deli sarı ot
deli sarımsak
deli sılcın (T.+<?)
deli sirken
deli şalba (T.+Yun.)
deli tere (T.+Far.)
deli turp (T.+Far.)
deli tütün
deli ulaf otu
(T.+Rum.+T.)
deli yemiş
deli yonca
deli yulaf (T.+Rum.)

deli zeytin (T.+Ar.)
delialan maydanozu
(T.+T.+Rum.)
delibadılcan (T.+Ar.)
delibağ-delüce bağ
(T.+Far.)
delibiber
deliboynuz
delibuğday
delice armut (T.+Far.)
delice bakla-delüce
bakla (T.+Ar.)
delice kiraz (T.+Rum.)
delice kişniş (T.+Far.)
delice mantar-delüce
mantar (T.+Rum.)
delice zeytin-delüce
zeytin (T.+Ar.)
delikanlı
delikara
dikenli acı ot
dikenli ada çayı
(T.+T.+Çin.)
dikenli andız
dikenli ardıç
dikenli ardıç evi
dikenli baldırıkara
dikenli çetir (T.+<?)
dikenli çörtük (T.+<?)
dikenli defne (T.+Rum.)
dikenli dişbudak ağacı
dikenli enginar
(T.+Rum.)
dikenli eşekhelvası
(T.+T.+Ar.)
dikenli Frenk inciri
(T.+Öİ+Far.)
dikenli gül (T.+Far.)
dikenli haşhaş (T.+Ar.)
dikenli ısırgan
dikenli kabak
dikenli kaktüs (T.+Fr.)
dikenli katır çiçeği
dikenli kavun ağacı
dikenli kızıl ot
dikenli kiraz (T.+Rum.)
dikenli meyan
dikenli mısır

dikenli oğul otu
dikenli orman
dikenli ot
dikenli pırnar (T.+<?)
dikenli pıtırac
dikenli pınar-dikenli
pınar-dikenli pıynar
(T.+<?)
dikenli sarmaşık
dikenli sıraca otu
dikenli summak ağacı
(T.+Ar.+T.)
dikenli yonca
dikenliyaprak
dikensiz ardıç
dikensiz kenger otu
(T.+Far.+T.)
dikensiz kızıl ot
dikensiz pınar (T.+<?)
dilimli kavun
diplitura
dişi çöven
dişi kızılıcık
dişi ziravend (T.+Ar.)
dişlek darı
dişli mısır buğdayı
(T.+Ar.+T.)
dişli soğan
dokuzbaşı-dokuz başlı
dokuzboğum-
dokuzboğan
dokuzbuğmalı
dokuzdolma
dokuzdon-dokuzdonlu
dokuztepe
dokuztepelı-dokuz
tepelı
dombul armut (T.+Far.)
dördüz otu
dumanlı mantar
(T.+Rum.)
duvaklı mantar
(T.+Rum.)
düğmeli ot
düğmelicesüpürge
düzbağa-düz bağa
eğik başlı kangal-
eğikbaşı kangal

eğri kestane (T.+Rum.)	esmer su yosunları (Ar.+T.+T.)	gög elma
eğri kestane otu (T.+Rum.+T.)	etlirozet (T.+Fr.)	gögce ağaç
eğri yavşan	eysi gece	gögce inciri (T.+Far.)
eğri zipçuk armudu (T.+<?+Far.)	fena kokulu gül fidanı (Ar.+T.+Far.+Rum.)	gögce otu
eğriboyun	fena kokulu harbak (Ar.+T.+Ar.)	gögçelielma(<gökçelielma)
eğrice yonca	fena kokulu kaz ayağı (Ar.+T.+T.+T.)	gög baldırcan (T.+Far.)
eğrilcen otu	fena kokulu kuzgun kılıcı (Ar.+T.+T.+T.)	gög erik
eğşikulak	fena kokulu oğul otu (Ar.+T.+T.+T.)	gögsulu-gögsül (<gög+sulu)
eğşioğlak	fena kokulu sina (Ar.+T.+Ar.)	gök ağacı
ekinli ot	fena kokulu suseni (Ar.+T.+Ar.)	gök ala buğday
ekiz erük	galın gabuh	gök bakla (T.+Ar.)
ekli ot	galın sap armudu (T.+T.+Far.)	gök boya
ekşi ağacı	gara armut (T.+Far.)	gök börülce
ekşi armut (T.+Far.)	gara avu (T.+<?)	gök çiçeği
ekşi çördük (T.+<?)	gara çayır	gök diken
ekşi dut (T.+Far.)	gara erişte (T.+Far.)	gök erik
ekşi elma	gara fatma (T.+Öİ)	gök geven
ekşi erig ağacı	gara gilik-garagilik (T.+<?)	gök gülü (T.+Far.)
ekşi erik-ekşi erük	gara ot	gök otu
ekşi hamur (T.+Ar.)	garabaş	gök süsen dibi-gök süsen dibi (T.+Ar.+T.)
ekşi incir ağacı (T.+Far.+T.)	garabaşkekik	gök süsen kökü (T.+Ar.+T.)
ekşi kiraz (T.+Rum.)	garabaşot	gök süsen-gök süsen (T.+Ar.)
ekşi limon (T.+Rum.)	garaçepni armudu (T.+Öİ+Far.)	gök yonca
ekşi limon ağacı (T.+Rum.+T.)	garadalah armudu (T.+T.+Far.)	gökbaş-gökçebaş
ekşi muşmula ağacı (T.+Rum.+T.)	garagavuk-gara gavık-gara kavık-garagavlık-garavuk	gökçe ağaç
ekşi nane (T.+Ar.)	garahan-garahat	gökçe incir (T.+Far.)
ekşi nar (T.+Far.)	garalâle (T.+Far.)	gökçe söğüt
ekşi ot-ekşi otu	garasakgız	gökçeğöz
ekşi üçgül (T.+T.+Far.)	geç armut (T.+Far.)	gökçekarlık
ekşi yonca	geç erük	gökdedem-gök dedem
ekşigüne	genç kara ağaç	gökgöz
ekşikara-ekşikara dut-ekşikara dut ağacı	gızıl armut (T.+Far.)	gökkız-gökgız
ekşikulak	goca armut (T.+Far.)	göksulu
ekşimen çalısı	goca yaprah	gumlu armut (T.+Far.)
ekşinar (T.+Far.)		güzelavrat otu-güzel avrat otu (T.+Ar.+T.)
ekşioğlak		güzelhatmi (T.+Ar.)
elâgöz		güzelhatun-güzelhatun çiçeği
elmalı çalba (T.+Yun.)		güzellik çalısı
emli ot (<?+T.)		güzellik otu
engili buğday		güzelnamus otu (T.+Ar.+T.)
esmer buğday (Ar.+T.)		

güzeloğlan	iri Sudan zeytunu	kara baldırıkara
ham armut (Far.+Far.)	(T.+ÖİAr.)	kara ban (T.+Ar.)
ham azgunu (Far.+T.)	irikara	kara başlu
ham çörtük (Far.+<?)	kaba ardıç	kara bazı
ham derme (Far.+T.)	kaba diken	kara bındık (T.+Ar.)
ham elma (Far.+T.)	kaba- elması	kara bit otu
ham erik-ham erük	(<kabakelması)	kara boru çiçeği
(Far.+T.)	kaba filiskin (T.+Rum.)	kara böğürtlen- kara
ham gül (Far.+Far.)	kaba incir (T.+Far.)	börtlen
ham kavun (Far.+T.)	kaba lâle (T.+Far.)	kara börklü
ham sırgan (Far.+<?)	kaba meşe (T.+Far.)	kara cadvar (T.+Ar.)
ham sütlüvan (Far.+T.)	kaba nane (T.+Ar.)	kara ceviz (T.+Ar.)
has gül (Ar.+Far.)	kaba ot	kara çalba (T.+Yun.)
has mantar (Ar.+Rum.)	kaba pınar (T.+<?)	kara çaltık-kara çaltı(k)
has marul (Ar.+Rum.)	kaba yaprâ	(T.+<?)
hayırlı daru (Ar.+T.)	kaba yonca	kara çavuş
hayırsız ot (Ar.+T.)	kabağaç	kara çay (T.+Çin.)
her dayem yeşil filbahar	kabakarmudu (T.+Far.)	kara çıtır
(Far.+Ar.+T.+Far.)	kabakızıl	kara çıtlık
her dem bahar	kabakulak	kara çilek
(Far.+T.+Far.)	kabakulak ağusu	kara çovan
her dem taze bezelye	kabakulak mantarı	kara çögür
(Far.+T.+Far.+Rum.)	(T.+T.+Rum.)	kara çöpleme
herdemcan	kabakulak otu	kara çörek-kara çörek
(Far.+T.+Far.)	kabasaba	[otu]
herdemgüzeli	kabatepek (T.+<?)	kara davulgu-kara dolgu
(Far.+T.+T.)	kabuklu kavun	(T.+<?)
herdemtaze- her dem	kalın sap armudu	kara derme
taze (Far.+T.+Far.)	(T.+T.+Far.)	kara duğ (T.+<?)
hoş yıdıglı ot	kanatlı her dem taze	kara elma
(Far.+<?+T.)	(T.+Far.+T.+Far.)	kara encir (T.+Far.)
hunuli mantar	kandilli çay (Ar.+Çin.)	kara erik-kara erük
(Rum.+Rum.)	kandilli çiçek (Ar.+T.)	kara fiğ- kara fik
içlikiz	kanlı yürek	(T.+Rum.)
ince borcak (T.+<?)	kanlıpınar	kara gelincik
ince kekik	kapaklı ot	kara geven
ince sap armudu	kara ağız	kara geviç (T.+<?)
(T.+T.+Far.)	kara ağ	kara göndürme-kara
inceçayır	kara alıç (T.+Far.)	göğündürme-kara
inceniyar (T.+Far.)	kara amesken (T.+Yun.)	göyündürme
iplikli avize çiçeği	kara armut (T.+Far.)	kara günlük- kara
(T.+Far.+T.)	kara as (T.+Ar.)	günlük [ağacı]-kara
iri başlı lahana	kara aş	günnük [ağacı]
(T.+T.+Rum.)	kara ayrığı	kara günlük yağı
iri erük	kara azgan	kara harbak (T.+Ar.)
iri papatya çiçeği	kara babadiya	kara hardal (T.+Ar.)
(T.+Rum.+T.)	(T.+Yun.)	kara harif (T.+<?)
	kara bakla (T.+Ar.)	

kara Hasan çayı
(T.Öİ+Çin.)
kara Hasan otu
(T.+Öİ+T.)
kara haşhaş (T.+Ar.)
kara helile-karahelile-
karahalile (T.+Far.)
kara Hind kamışı
(T.+Öİ+T.)
kara hindiba kökü
(T.+Ar.+T.)
kara hindiba otu
(T.+Ar.+T.)
kara hindiba-
karahindiba (T.+Ar.)
kara hurma-karahurma
(T.+Far.)
kara ısırgan
kara incir (T.+Far.)
kara iskorçina (T.+İt.)
kara kabak
kara kafes (T.+Ar.)
kara kafes otu
(T.+Ar.+T.)
kara kangal (T.+<?)
kara kantaryon
(T.+Yun.)
kara kavun
kara kazancık
kara kazyak (<?)
kara kekik
kara keme- karakeme
kara kenker (T.+Far.)
kara kimyon (T.+Ar.)
kara koçlama mantarı
(T.+T.+Rum.)
kara kuruğu-karakoruğu
kara koz (T.+Far.)
kara kök-karakök
kara kurbağı otu
kara kuşburnu
kara küncü (T.+Far.)
kara labada (T.+Rum.)
kara lahana (T.+Rum.)
kara lop incir
(T.+T.+Far.)
kara madımak
(T.+Erm.)

kara mancar-kara
mama-kara manca-
kamanca (T.+<?)
kara mantar (T.+Rum.)
kara mersin (T.+Rum.)
kara meşe (T.+Far.)
kara mürver (T.+Far.)
kara nane (T.+Ar.)
kara nohut (T.+Far.)
kara ot
kara pancar
kara pazı-karapazı
kara pelin (T.+Rum.)
kara pelin otu
(T.+Rum.+T.)
kara piren (T.+Yun.)
kara sakız otu
kara sakız-karasakız
kara selvi (T.+Far.)
kara silcan-kara sılcan
(T.+<?)
kara sirken
kara soğan
kara söğüt
kara süpürge
kara sütlük
kara şabla-kara şalva-
kara şapla (T.+<?)
kara tatula (T.+Fr.)
kara topalak
kara toz ağacı
kara turp- karaturp
(T.+Far.)
kara tut (T.+Far.)
kara tut ağacı
(T.+Far.+T.)
kara üruk
kara üzüm
kara yandırak (T.+<?)
kara yaprak
kara yaprak inciri
(T.+T.+Far.)
kara yavşan
kara yemiş ağacı-
karayemiş ağacı
kara yemiş-karayemiş
kara yer pırasası
(T.+T.+Rum.)

kara yonca
karaağaç-kara ağaç
karaardıç-kara ardiç-
kara arduc-kara ardıcı
(T.+Far.)
karaasma-kara asma
karaavlık-karaavluk
karaba(r)dacık
karababa
karabacak
karabacak otu
karabaldır otu
karabaldırcan (T.+Far.)
karabaldır-kara baldır-
karabaldur
karabaş
karabaş çiçeği
karabaş kekik-karabaş
kekiği
karabaş lavanta çiçeği
(T.+T.+İt.+T.)
karabaş otu
karabaşak-kara başak
karabaşlı
karabiber ağacı
(T.+Rum.+T.)
karabiber-kara biber
(T.+Rum.)
karaboğaz
karabuğday-kara
buğday
karabuhur-kara buhur
(T.+Ar.)
karabulgar (T.+Öİ)
karaburcu
karaburçak-kara burçak
karaburun
karabüzgül
karaca ağaç
karaca darı-karaca darısı
karaca erik
karaca kovuk-
karacakovuk
karaca occanı-
karacaocanı (T.+<?)
karaca ot-karaca otu-
karaca otcık-karacaot
karaca üzüm

karaçalı diken-kara çalı
diken
karaçalı-kara çalı-kara
çalı
karaçam-kara çam
karaçayır
karaçekme
karaçön (T.+<?)
karadal
karadalak armudu
(T.+T.+Far.)
karadiken-kara diken
karadut ağacı
(T.+Far.+T.)
karadut-kara tut
(T.+Far.)
karafatma (T.+Öİ)
karagavruk
karagevrek-kara gevrek
karagovuk
Karagöl buğdayı
(Öİ+T.)
karagöz
karagöz lalesi
(T.+T.+Far.)
karagöz mancarı
(T.+T.+<?)
karagöz otu
karagülle
karagürgen-kara gürgen
karağan çalısı
(Moğ.+T.)
karağan çiçeği-karagan
çiçeği (Moğ.+T.)
karahan
karahavut (T.+<?)
karahülün (T.+Far.)
karakabarcık
karakabuk-kara kabuk
karakafes (T.+Ar.)
karakala fasulyası
(T.+<?+Rum.)
karkan
karkan çalısı
karakatran otu
(T.+Ar.+T.)
karakavak-kara kavıt-
kara kavuk

karakavlak-karakavluk-
karakavruk-karakavuk-
karakavıt
karakavza-kara kavza
(T.+Ar.)
karakayın
karakazancık
karakılçık
karakıllı
karakıllı
karakına (T.+Ar.)
karakıyah-karakıyak
karakız mantarı
(T.+T.+Rum.)
karakovuk
karakoyunteği
(T.+T.+<?)
karakulak
karakulak mantarı
(T.+T.+Rum.)
karakurbağa otu
karakurut
karakuş mantarı
(T.+T.+Rum.)
karalahana-kara lahana
(T.+Rum.)
karamama
karaoğlan
karaparmak
karasergi
karasirke (T.+Far.)
karatavuk
karatombalak
karayandık-karayantak-
kara yandık- kara
yantak
karlı çay-karlık çayı
(T.+Çin.)
katı gözlük otu
katkatı gül (T.+T.+Far.)
katkatı nergis
(T.+T.+Far.)
katmerli badem
(T.+Far.)
katmerli begonya
(T.+Fr.)
keçeli ot
kelemlı otu (Far.+T.)

kelleliot (Far.+T.)
kepekli elma
keyiflice ot (Ar.+T.)
kılçıklı ot
kılçiksız arpa
kıllı ayak otu
kıllı kozak
kıllı yemlik
kıllıkarafil (T.+Ar.)
kınalı bamyı (Ar.+Ar.)
kınalı yapıncak (Ar.+T.)
kınalıparmak
kırk budak
kırk günlük
kırkanahtar (T.+Rum.)
kırkbaş
kırkbaş diken
kırkbaş göğündürme
kırkbaş otu
kırkboğum-kırk boğum-
kırkboğum otu
kırkdamar otu
kırkdilim-kırkdilim otu
kırkgöz otu
kırkkanat
kırkkilit- kırk kilit-
kırkkilit otu-kırk kilit
otu
kırkpınar otu
kırksinir-kırksinir otu
kırmızı Afrika lalesi
(Ar.+Öİ+Far.)
kırmızı ağaç (Ar.+T.)
kırmızı akasya (Ar.+Fr.)
kırmızı akçağaç
(Ar.+T.+T.)
kırmızı alıç (Ar.+Far.)
kırmızı ayı üzümü
(Ar.+T.+T.)
kırmızı bacaklı (Ar.+T.)
kırmızı baldırıkara
(Ar.+T.+T.)
kırmızı ballıbaba
(Ar.+T.+T.)
kırmızı behmen
(Ar.+Ar.)

kırmızı biber-
kırmızı biber
(Ar.+Rum.)
kırmızı boynuzgelincik
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çam ağacı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çayır otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çiçekli kırlangıç
otu (Ar.+T.+T.+T.)
kırmızı çobandeğneği
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı darı (Ar.+T.)
kırmızı elma (Ar.+T.)
kırmızı erük (Ar.+T.)
kırmızı Frenk gülü
(Ar.+Öİ+Far.)
kırmızı Frenk üzümü
(Ar.+Öİ+T.)
kırmızı gevrek (Ar.+T.)
kırmızı guddeme çiçeği-
kırmızı guddeme-
kırmızı kudama çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı gül-kırmızı gül
(Ar.+Far.)
kırmızı hevhulma
(Ar.+<?)
kırmızı Hind armudu
ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.)
kırmızı Hind keberi
(Ar.+Öİ+Ar.)
kırmızı ihlamur
(Ar.+Rum.)
kırmızı ısırgan otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı iğne kaktüsü
(Ar.+T.+Fr.)
kırmızı incir ağacı
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı inek buğdayı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı isfendan ağacı
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı kadife çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)

kırmızı kantaron otu
(Ar.+Yun.+T.)
kırmızı kantaron-
kırmızı kantaryon
(Ar.+Yun.)
kırmızı kedi otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı kınakına ağacı
(Ar.+İsp.+T.)
kırmızı kızılçık (Ar.+T.)
kırmızı kök (Ar.+T.)
kırmızı kuduz otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı lahana-
kırmızı lahana
(Ar.+Rum.)
kırmızı leblebi çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı mantar
(Ar.+Rum.)
kırmızı meyveli ayı
üzümü
(Ar.+Far.+T.+T.)
kırmızı mızrak çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı muşmula ağacı
(Ar.+Rum.+T.)
kırmızı nane (Ar.+Ar.)
kırmızı pamukluk
(Ar.+Far.)
kırmızı pancar (Ar.+T.)
kırmızı sandal ağacı
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı sığır dili-kırmızı
sığırdili (Ar.+Ar.+T.)
kırmızı sığır kulağı
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı soğan (Ar.+T.)
kırmızı turp-kırmızı turp
(Ar.+Far.)
kırmızı üzerlik (Ar.+T.)
kırmızı yer mantarı
(Ar.+T.+Rum.)
kırmızı yılan soğanı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı yonca (Ar.+T.)
kırmızı zambak-kırmızı
zanbak (Ar.+Ar.)

kırmızıboya ağacı
(Ar.+T.+T.)
kırmızıdipli (Ar.+T.)
kırmızımahmuz çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kısa ayaklı
kısa ebemgümeçi
kısa meşe (T.+Far.)
kısa yapraklı çam fıstık
ağacı
(T.+T.+T.+Ar.+T.)
kısamahmut-
kısacamahmut-
kısamahmutçuk-
kısamahmut otu-
kısacık mahmut otu
(T.+Öİ+T.)
kıtırçalı
kıvırcık baldırıkara
kıvırcık hurma ağacı
(T.+Far.+T.)
kıvırcık lahana
(T.+Rum.)
kıvırcık marul
(T.+Rum.)
kıvırcık nane (T.+Ar.)
kıvırcık salata (T.+İt.)
kızıl alıç (T.+Far.)
kızıl ardıç
kızıl armut (T.+Far.)
kızıl behmen (T.+Ar.)
kızıl birinc (T.+Far.)
kızıl boya-kızılboya
kızıl buğday
kızıl buye (T.+<?)
kızıl çalba (T.+Yun.)
kızıl çaltı
kızıl çam
kızıl çam ağacı
kızıl çıtır
kızıl çöğür
kızıl çördük (T.+<?)
kızıl diken
kızıl elma
kızıl encir (T.+Far.)
kızıl enik-kızıl enik
kızıl erük
kızıl fencerni (T.+<?)

kızıl göz diken-i-kızıl göz
diken-i-kızıl göz diken-i
kızıl gül (T.+Far.)
kızıl haşhaş (T.+Ar.)
kızıl kantaron-
kızıl kantaron (T.+Yun.)
kızıl kavun
kızıl kaytarma
kızıl kişnic-kızıl kişnic
(T.+Far.)
kızıl kök-kızıl kök
kızıl kurt-kızıl kurt
kızıl mantar (T.+Rum.)
kızıl meşe (T.+Far.)
kızıl ot-kızıl ot
kızıl pancar
kızıl pınar-kızıl pınar-
kızılca pınar (T.+<?)
kızıl sandal (T.+Ar.)
kızıl sarmaşık
kızıl soğan
kızıl söğüt-kızıl söğüt

kızıl su yosunları
kızıl sumak (T.+Ar.)
kızıl süsen-kızıl süsen
(T.+Ar.)
kızıl şeker-kızıl şeker
(T.+Far.)
kızıl temri-kızıl temr
(T.+Ar.)
kızıl tüderi-kızıl tüderi
(T.+Far.)
kızıl üzüm
kızıl varatika (T.+<?)
kızıl yaprak-kızıl yaprak
kızıl yonca
kızıl ağaç-kızıl ağaç
kızılak
kızıl bacak
kızıl burun
kızılca buğday
kızılca çöğür
kızılca diş
kızılca sütleğen
kızılca diş
kızılçam
kızıl dibi-kızıl dip

kızıl eğlim
kızıl ekşi
kızıl gücük
kızıl içli
kızıl ot
kızıl otu
kızıl tarığ
kızıl yörük (T.+Ö.İ)
kirli elma
kirlihanım çiçeği
koca ağaç
koca ağ
koca bakla (T.+Ar.)
koca başı-kocabaş
koca buğday
koca ot
koca yaprak
koca yarpuzu-kocalar
yarpuzu
koca yemişi
koca yemiş-kocayemiş
kocabaş otu
kocabaş-kocabaş
kocakavkas (T.+<?)
kocakulak ağusu
kocalar yemişi
kocaman çiçeği
kocayemiş
kokulu aslan otu
kokulu bezelye çiçeği
(T.+Rum.+T.)
kokulu çayır otu
kokulu defne (T.+Rum.)
kokulu filbahar
(T.+Far.)
kokulu Frenk
mağdanosu
(T.+Öİ+Rum.)
kokulu ince çiçek
kokulu kartopu
kokulu kiraz (T.+Yun.)
kokulu kiraz ağacı
(T.+Yun.+T.)
kokulu menekşe
(T.+Far.)
kokulu nane (T.+Ar.)
kokulu narpis
kokulu nergiz (T.+Far.)
kokulu ot

kokulu ölmez çiçek
kokulu pervane çiçeği
(T.+Far.+T.)
kokulu pire otu
kokulu reyhan (T.+Ar.)
kokulu sarı yonca
kokulu sumak (T.+Ar.)
kokulu süpürge otu
kokulu yapışgan
kokulu yapışkan otu
kokulu yasemin
(T.+Far.)
kokulu yavşan
kokulu yoğurtotu
kokulu yonca
kokulu zater (T.+Ar.)
kokulu boncuk
kosalaklı tirfil
(T.+Rum.)
kosalı kekik (Far.+T.)
köklü böyrüce
köklü susan (T.+Ar.)
kökü soğanlı mantar
(T.+T.+Rum.)
kumlu armut (T.+Far.)
kurdluca ot
kuru benefşe (T.+Far.)
kuru encir (T.+Far.)
kuru fasulye (T.+Rum.)
kuru gül (T.+Far.)
kuru helile (T.+Far.)
kuru kişnic (T.+Far.)
kuru merzencuş
(T.+Far.)
kuru ot
kuru sezab (T.+Ar.)
kuru üzüm
kuru yarpuz
kuru zufa (T.+Ar.)
kurukayış
kuruşakşak
kurutakırdak
kuyruklu ada çayı
(T.+T.+Çin.)
kuyruklu biber
(T.+Rum.)
kuyruklu ot
kuyruklu otu

küçük ardiç	küçük muhabbet çiçeği	mavi inci çiçeği
küçük armut (T.+Far.)	(T.+Ar.+T.)	(Ar.+T.+T.)
küçük baldıran	küçük nilüfer (T.+Far.)	mavi karpuz (Ar.+Far.)
küçük boru çiçeği	küçük sıracı otu	mavi ladin (Ar.+T.)
küçük cavers (T.+Ar.)	küçük sinek tutan	mavi lale (Ar.+Far.)
küçük Cezayir benefşesi	küçük sinir otu	mavi otu (Ar.+T.)
(T.+Öİ+Far.)	küçük sümbül (T.+Far.)	mavi peygamber çiçeği
küçük çayır düğmesi	küçük şalgam (T.+Far.)	(Ar.+Far.+T.)
küçük çayır güzeli	küçük turp (T.+Far.)	mavi pire otu
küçük çiçekli karanfil	küçük yaban mersini	(Ar.+T.+T.)
(T.+T.+Ar.)	(T.+Far.+Rum.)	mavi sakallı (Ar.+T.)
küçük çiçekli	küçük yaban sümbülü	mavi salkım (Ar.+T.)
sığırkuyruğu	(T.+Far.+Far.)	mavi sedir (Ar.+Ar.)
küçük ebemgümece	küçük yalan çivid	mavi selvi (Ar.+Far.)
küçük fesleğen	küçük yılan dili	mavi su zambağı
(T.+Rum.)	küçükmahmut (T.+Öİ)	(Ar.+T.+Ar.)
küçük geyik otu	küllü mancar (T.+<?)	mavi susan (Ar.+Ar.)
küçük havlican	küllüce otu	mavi süpürge çiçeği
(T.+Far.)	küllükara	(Ar.+T.+T.)
küçük Hindistan cevizi	küpeli meşe (T.+Far.)	mavi tantela çiçeği
(T.+Öİ+Ar.)	küpeli otu	(Ar.+<?+T.)
küçük Hindistan cevizi	küt yapraklı labada	mavi timsah otu
ağacı (T.+Öİ+Ar.+T.)	(T.+T.+Bulg.)	(Ar.+Ar.+T.)
küçük ısırğan	kütüklü diken	mavi unutma beni
küçük ısırğan otu	laciverdi gül	(Ar.+T.+T.)
küçük ince çiçek	(Far.+Ar.+Far.)	mavi yaprak (Ar.+T.)
küçük kakule-küçük	lahana yapraklı hurma	mavi yasemin
kakula (T.+Ar.)	ağacı	(Ar.+Far.)
küçük kantaron-küçük	(Rum.+T.+Far.+T.)	mavi yıldız çiçeği
kantaryon (T.+Yun.)	lekeli baldıran (Far.+T.)	(Ar.+T.+T.)
küçük karanfil çiçeği	lekeli ballıbaba	mavi zambak-mavi
(T.+Ar.+T.)	(Far.+T.+T.)	zambak
küçük karangıç otu	mai boya kökü	mavigökbaş
(T.+<?+T.)	(Ar.+T.+T.)	(Ar.+T.+T.)
küçük kenger (T.+Far.)	mai zambağı (Ar.+Ar.)	mavikantaron-mavi
küçük kızıl buğday	mavi cincile (Ar.+<?)	kantaron (Ar.+Yun.)
küçük kişniş otu	mavi çam (Ar.+T.)	mavi-kırmızı
(T.+Far.+T.)	mavi çarkıfelek	turnagagası
küçük koç mantarı	(Ar.+Far.+Ar.)	(Ar.+Ar.+T.+T.)
(T.+T.+Rum.)	mavi çiçek (Ar.+T.)	mavi-mor şalba
küçük kök boyası	mavi çiçekli ada çayı	(Ar.+T.+Yun.)
küçük kurt bağı	(Ar.+T.+T.+Çin.)	maviş ot
küçük kuzu kulağı-	mavi çiğdem (Ar.+T.)	mayhoş elma (Far.+T.)
küçük kuzukulağı	mavi gece sefası	melez çınar (Ar.+Far.)
küçük Latin çiçeği	(Ar.+T.+Ar.)	melez oğul otu
(T.+Öİ+T.)	mavi göl suseni	(Ar.+T.+T.)
küçük melek otu	(Ar.+T.+Ar.)	melez selvi (Ar.+Far.)
(T.+Ar.+T.)	mavi hindiba (Ar.+Ar.)	

melez servi ağacı (Ar.+Far.+T.)	narin dağ palmyesi (Far.+T.+Fr.)	sarı akasya (T.+Fr.)
miskli kabak (Ar.+T.)	nasırlıyaprak (Ar.+T.)	sarı alıç (T.+Far.)
mislibuğday (Ar.+T.)	nurlu badem (Ar.+Far.)	sarı anber çiçeği (T.+Ar.+T.)
mor akasya (Erm.+Fr.)	oymalı yaprak	sarı ardıç
mor çiçek (Erm.+T.)	pamuklu kavak (Far.+T.)	sarı bambuza (T.+<?)
mor çiğdem (Erm.+T.)	pamuklu sumak (Far.+Ar.)	sarı baris (T.+<?)
mor diken (Erm.+T.)	parlak çiçek	sarı boya
mor dut (Erm.+Far.)	parlak mantar (T.+Rum.)	sarı boya ağacı
mor dut ağacı (Erm.+Far.+T.)	parlak palmye (T.+Fr.)	sarı boya fidanı (T.+T.+Rum.)
mor göğündürme (Erm.+T.)	pembe biber (Far.+Rum.)	sarı burçak
mor inci çalısı (Erm.+T.+T.)	pembe çiçekli pamukçuk (Far.+T.+Far.)	sarı can-sarıcan (T.+Far.)
mor incir (Erm.+Far.)	pembe dirfil (Far.+Rum.)	sarı centiyan (T.+Lat.)
mor kız çayı (Erm.+T.+Çin.)	pembe elma (Far.+T.)	sarı civanperçemi (T.+Far.)
mor kozalak çiçeği (Erm.+T.+T.)	pembe gemre (Far.+T.)	sarı çalı-sarıçalı
mor lale (Erm.+Far.)	pembe inci çalısı (Far.+T.+T.)	sarı çam-sarıçam
mor menekşe- mormenekşe (Erm.+Far.)	pembe kantaron (Far.+Yun.)	sarı çay (T.+Çin.)
mor menik (Erm.+<?)	pembe oğul otu (Far.+T.+T.)	sarı çitlik
mor mine (Erm.+Far.)	perçemli hercayi	sarı çiçekli ot
mor orman gülü (Erm.+T.+Far.)	menekşe (Far.+Far.+Ar.+Far.)	sarı çiçek-sarıçiçek
mor ot (Erm.+T.)	perçemli kuşkonmaz (Far.+T.+T.)	sarı çiğdem-sarıçiğdem
mor salkım sarmaşığı (Erm.+T.+T.)	pis kokulu kazayağı	sarı çiriş (T.+Far.)
mor salkım-morsalkım (Erm.+T.)	pis ot	sarı çiriş otu (T.+Far.+T.)
mor süsen (Erm.+Ar.)	püsküllü çalı	sarı çubuk
mor şabla-morşabla (Erm.+Yun.)	renkli burçak (Far.+T.)	sarı dağ kirazı (T.+T.+Rum.)
mor telgraf çiçeği (Erm.+Fr.+T.)	renkli nergiz zambağı (Far.+Far.+Ar.)	sarı darı
mor zambak (Erm.+Ar.)	renkli ot (Far.+T.)	sarı diken-sarıdiken
morbaş (Erm.+T.)	saçaklı kurtluca	sarı dirfil (T.+Rum.)
morca süpürge (Erm.+T.)	saçlı meşe (T.+Far.)	sarı elma
morminik (Erm.+T.)	saçlı yosun	sarı erik-sarığ erik
morpat (Erm.+T.)	saplı mantar (T.+Rum.)	sarı gelincük
moryıldız çalısı (Erm.+T.+T.)	saplı meşe (T.+Far.)	sarı geven
narin ağacık (Far.+T.)	sapsız meşe (T.+Far.)	sarı gül (T.+Far.)
	sarı ağaç	sarı hardal (T.+Ar.)
	sarı ağu- sarıağu	sarı haşhaş (T.+Ar.)
		sarı havaciva
		sarı helile-sarı halile- sarihalile (T.+Far.)
		sarı Hind kamışı (T.+Öİ+T.)
		sarı hindiba (T.+Ar.)
		sarı hitmi (T.+Ar.)

sarı horoz ibiği
(T.+Far.+T.)
sarı ısırğan otu
sarı ilek (T.+<?)
sarı iskorçına-sarı
ıskorçına (T.+İt.)
sarı kantaron otu
(T.+Yun.+T.)
sarı kantaron-sarı
kantaron-sarı kantaryon
(T.+Yun.)
sarı kavak
sarı kavun
sarı kız mantarı
(T.+T.+Rum.)
sarı kokulu- sarıkokulu
sarı kök-sarıkök-sarı
kökü
sarı lop incir
(T.+T.+Far.)
sarı mantar (T.+Rum.)
sarı mercimek (T.+Far.)
sarı muhabbet çiçeği
(T.+Ar.+T.)
sarı navruz (T.+Far.)
sarı nergis-sarı nergiz
(T.+Far.)
sarı nilüfer (T.+Far.)
sarı odun
sarı odun ağacı
sarı orman gülü
(T.+T.+Far.)
sarı ot-sarot
sarı papatya-sarıpapatya
(T.+Rum.)
sarı pelin (T.+Rum.)
sarı pıtrak
sarı püren (T.+Yun.)
sarı sarımsak
sarı savran (T.+<?)
sarı sormuk (T.+<?)
sarı söğüt
sarı sümbül (T.+Far.)
sarı süsen dibi
(T.+Ar.+T.)
sarı süsen-sarı susan
(T.+Ar.)
sarı sütleğen

sarı sütleğen otu
sarı şalba (T.+Yun.)
sarı şebboy (T.+Far.)
sarı talasbi (T.+<?)
sarı tekesakalı
sarı tiken
sarı tirfil (T.+Rum.)
sarı topuzluk
sarı üçgül
sarı üzüm
sarı yaprak
sarı yasemin (T.+Far.)
sarı yavşan
sarı yediveren sarmaşığı
sarı yemiş
sarı yoğurt otu
sarı yonca-sarıyonca
sarı zambak çiçeği
(T.+Ar.+T.)
sarı zambak-
sarızambak-sarı zambak
(T.+Ar.)
sarı zırnıh (T.+Far.)
sarıağı
sarıayak mantarı
sarıbaş
sarıbaş dikenli
sarıca erik-sarıcaerik
sarıcaayüz
sarıfiğ (T.+Rum.)
sarıg erük
sarıg turma (T.+<?)
sarıgaç
sarıgöbek elması
sarıkanarya çiçeği
(T.+İsp.+T.)
sarıkılçık
sarıkız çayı
(T.+T.+Çin.)
sarıkoğuk
sarılıcı soğan
sarımantı (T.+Çin.)
sarıoturak fasulye
(T.+T.+Rum.)
sarıparmak
sarıpatlıcan (T.+Far.)
sarısabır-sarı sabır-sarı
sabr (T.+Ar.)

sarısalkım-sarı salkım
sarısütlü
sarıtoppas (T.+<?)
sarıyalan
sarıyazlık
sarızağar (T.+<?)
saru ağaç
saru armut (T.+Far.)
saru boya
saru burunsuz armut
(T.+T.+Far.)
saru elma
saru erük
saru helile (T.+Far.)
saru incir (T.+Far.)
saru misk (T.+Ar.)
saru nergis (T.+Far.)
saru ot
saru sabr-saru sabur
(T.+Ar.)
saru söpü (T.+<?)
saru süsen-saru susen
(T.+Ar.)
saru türbüd (T.+Ar.)
saru zernih (T.+Far.)
saruca ağaç
saruca armut (T.+Far.)
saruca katran (T.+Ar.)
saruhoban (T.+<?)
sert buğday (Far.+T.)
sert mısır buğdayı
(Far.+Ar.+T.)
sinirli kabalak
sinirli ot-sinirli ot-
sinirlice ot-sinirlice ot
sinirli yaprak-sinirlice
yaprak-sinirli yaprağı-
sinirli yaprak-
sinirliyaprak-sinirlice
yaprak
sinirlibeyyaprağı
sivri biber (T.+Rum.)
sivri elma
sivri kekik
sivri lale (T.+Far.)
sivri siğil otu
siyah ak asma
(Far.+T.+T.)

siyah akçe ağaç (Far.+T.+T.)	siyah yapraklı deve dili (Far.+T.+T.+T.)	tatlı badem-tatlu badem (T.+Far.)
siyah arpa (Far.+T.)	siyahgöz (Far.+T.)	tatlı bayram-tatlıbayram (T.+<?)
siyah ban otu (Far.+<?+T.)	sorguçlu güvercin	tatlı biyan (T.+<?)
siyah biber-siyah büber (Far.+Rum.)	sulu armut (T.+Far.)	tatlı boyan (T.+<?)
siyah boynuz otu (Far.+T.+T.)	sulu değermi (T.+<?)	tatlı elması
siyah civanperçemi (Far.+Far.)	sulu elma	tatlı gerdeme-tatlı kerdeme (T.+Yun.)
siyah çam ağacı (Far.+T.+T.)	sulu göynü-sulugöynü (T.+<?)	tatlı hindiba (T.+Ar.)
siyah darı otu (Far.+T.+T.)	sulu ulama	tatlı ısırğan
siyah encir (Far.+Far.)	suluca armut (T.+Far.)	tatlı isfendan ağacı (T.+Far.+T.)
siyah erik-siyah erük (Far.+T.)	sulucagümbet (T.+<?)	tatlı kenger (T.+Far.)
siyah Frenk üzümü (Far.+Öİ+T.)	sulugöz	tatlı kök
siyah Frenk üzümü ağacı (Far.+Öİ+T.+T.)	suluzırtlak	tatlı labada (T.+Rum.)
siyah harbak (Far.+Ar.)	sunı çayır (Ar.+T.)	tatlı limon (T.+Rum.)
siyah hardal (Far.+Ar.)	südlüce ot	tatlı limon ağacı (T.+Rum.+T.)
siyah haşhaş (Far.+Ar.)	südlüsarı	tatlı menengiç-tatlı melengeç
siyah iri üzüm (Far.+T.+T.)	sümbüllü çay (Far.+Çin.)	tatlı mercanköşkü (T.+Ar.+Far.)
siyah kızıl ağaç (Far.+T.+T.)	sümüklü mantar (T.+Rum.)	tatlı mısır (T.+Ar.)
siyah kimyon (Far.+Ar.)	sünnetlüce ot (Ar.+T.)	tatlı miyan (T.+<?)
siyah kurtluca (Far.+T.)	süslü bitki	tatlı papra (T.+<?)
siyah mantar (Far.+Rum.)	süt mancar (T.+Erm.)	tatlı patata (T.+<?)
siyah mersin (Far.+Rum.)	sütlüce otu	tatlı patates (T.+İt.)
siyah ot (Far.+T.)	sütlü elma	tatlı ravent (T.+Far.)
siyah sant ağacı (Far.+<?+T.)	sütlü güşad otu (T.+<?+T.)	tatlıbaba
siyah sığır kuyruğu (Far.+T.+T.)	sütlü kengel-sütlü kenger (T.+Far.)	tatlıca ot-tatluca ot
siyah tirit (Far.+Yun.)	sütlü mantar (T.+Rum.)	tatlıgöbek
siyah tohumlu kantaryon (Far.+Far.+Yun.)	sütlü ot	tatlıkabuk-tatlıkabık
siyah turp-siyah turpu (Far.+Far.)	sütlü sarmaşık	tatlıkazık
siyah üzüm (Far.+T.)	sütlübiyan (T.+<?)	tatlu alma
	sütlüce armudu-sütlüce armut (T.+Far.)	tatlu badam-tatlu badem (T.+Far.)
	sütlüce otu	tatlu erük
	sütsüz mantar (T.+Rum.)	tatlu kabak
	sütunlu kaktüs (Far.+Fr.)	tatlu kust (T.+Ar.)
	şaknalı salep (<?+Ar.)	tatlu nar (T.+Far.)
	şekerli ot (Far.+T.)	tatlu üzüm
	şirinli marul (Far.+Rum.)	taze fasulye (Far.+Rum.)
	taşaklı ot	taze gül (Far.+Far.)
	taşaklı cızgan (T.+<?)	taze soğan (Far.+T.)
	taşaklı ısırğan	tek ağaç
		tek sakal

tekçekirdek
teksakal
telgömlük (Erm.+T.)
telgövnük (Erm.+<?)
telli ıştır (Erm.+<?)
telli kavak (Erm.+T.)
telli papatya
(Erm.+Rum.)
tellice mantar
(Erm.+Rum.)
telligelin (Erm.+T.)
tepelü ot
ters lale (T.+Far.)
terskulak
tibbi hatmi (Ar.+Ar.)
tibbi kokulu yonca
(Ar.+T.+T.)
tibbi nane (Ar.+Ar.)
tibbi nergis (Ar.+Far.)
tibbî papatya
(Ar.+Rum.)
tıkma üzüm
tırmanıcı gül (T.+Far.)
tok buğday
tokalı çay (T.+Çin.)
tokalı dücük-
tokalıdücük (T.+<?)
tokalı üçgül
tokuz diplü
tombul fındık (T.+Ar.)
top çam
top elma
top kaktüs (T.+Fr.)
top lahana (T.+Rum.)
top pathıcan (T.+Far.)
top salata (T.+İt.)
topanbaşı kekik
(<?+T.+T.)
toppancar (T.+Erm.)
topuklu armut (T.+Far.)
topuklu çay-topukluçay
(T.+Çin.)
topuklutiken
topuzlu otu (Ar.+T.)
topuzlu pıtrak (Ar.+T.)
töngel armut (T.+Far.)
tuzlu ot
tülübaba

tülüdombak-
tülütombak-tülütombak-
tülütopalak-tülütömbek
(T.+<?)
tülüg erük-tülüg erik
tülüşah (T.+Far.)
tüylü ada çayı
(T.+T.+Çin.)
tüylü ayıpençesi
(T.+T.+Far.)
tüylü boru çiçeği
tüylü çalba (T.+Yun.)
tüylü çay
tüylü dalak otu
tüylü halı çiçeği
tüylü kaktüs (T.+Fr.)
tüylü kanak
tüylü karanfil (T.+Ar.)
tüylü kartopu
tüylü meşe (T.+Far.)
tüylü nane (T.+Ar.)
tüylü ot
tüylü sirken
tülübaba
tülübarak
tülübüş trifil
(T.+T.+Yun.)
tülüböya-tülüböya
tüylüce ot
tüylüceyumru
tüylüdombalak-
tüylütombalak
tüylügıygın (T.+<?)
tüylütapan
tüylütöparlak
tüysüz gümüşi kangal
(T.+T.+Ar.+<?)
tüysüz kirpibaşı
tüysüz şeftali (T.+Far.)
ufak bakla (T.+Ar.)
ufak soğan
ufakkulaklı
uslu baldıran
uslu bambıl (T.+<?)
uslu ebe gümeçi
uslu emicik-uslu emecik
uslu kara ot

uslu kenger-uslu kenker
(T.+Far.)
uslu nergis (T.+Far.)
uslu papatya (T.+Rum.)
uslu pınar (T.+<?)
uslu sirken
uslu turp (T.+Far.)
uslu zeytin (T.+Ar.)
uzun armut (T.+Far.)
uzun ayak otu
uzun baçâ-uzunbaca
(T.+<?)
uzun biber (T.+Rum.)
uzun elma
uzun erük
uzun kavak
uzun kavun
uzun kekik
uzun yavşan
uzunalma
uzundamar otu
uzunsap
üçbudak
üçdamarlı bitki
üçdişli pıtrak
üçgül (T.+Far.)
üçgül otu (T.+Far.+T.)
üçgül yonca
(T.+Far.+T.)
üçgüllü (T.+Far.+T.)
üçkulak
üçkulak otu-üçgulah ot-
üç kulak otu
yabani acı marul
(Far.+Ar.+T.+Rum.)
yabani ada çayı
(Far.+Ar.+T.+Çin.)
yabani akdiken
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani altın kökü
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani ananas
(Far.+Ar.+Fr.)
yabani anason
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani ardıç
(Far.+Ar.+T.)

yabani armut
(Far.+Ar.+Far.)
yabani armut ağacı-
yabani armud ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani arpa
(Far.+Ar.+T.)
yabani asma
(Far.+Ar.+T.)
yabani aşhun otu
(Far.+Ar.+<?+T.)
yabani badem
(Far.+Ar.+Far.)
yabani bakla
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani balık otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani bamya
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani bergamot
(Far.+Ar.+Fr.)
yabani bezelye
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani biber
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani biberiye
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani böğürtlen
(Far.+Ar.+T.)
yabani börülce
(Far.+Ar.+T.)
yabani buğday
(Far.+Ar.+T.)
yabani ceviz
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani çam ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani çam fıstık ağacı
(Far.+Ar.+T.+Far.+T.)
yabani çarkifelek
(Far.+Ar.+Far.+Ar.)
yabani çeçi
(Far.+Ar.+<?)
yabani çilek
(Far.+Ar.+T.)
yabani çivid otu
(Far.+Ar.+Far.+T.)

yabani çörek otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani dalak otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani darçın ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani defne
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani defne ağacı
(Far.+Ar.+Rum.+T.)
yabani deve dikenini
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani diken
(Far.+Ar.+T.)
yabani ebemgümece
(Far.+Ar.+T.+<?)
yabani ekşi elma
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani elma
(Far.+Ar.+T.)
yabani elma ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani enginar
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani erik ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani erik-yabanî erük
(Far.+Ar.+T.)
yabani erukası
(Far.+Ar.+<?)
yabani fasulye
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani fatmagül
(Far.+Ar.+Öİ+Far.)
yabani fesleğen
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani fındık
(Far.+Ar.+Far.)
yabani fındık ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani fırça otu
(Far.+Ar.+Rum.+T.)
yabani fıstık
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani fıstık ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani fiğ-yabani fi
(Far.+Ar.+Rum.)

yabani fişne ağacı
(Far.+Ar.+Sl+T.)
yabani Frenk
mağdanosu
(Far.+Ar.+Öİ+Rum.)
yabani gömeç
(Far.+Ar.+<?)
yabani gül
(Far.+Ar.+Far.)
yabani gül ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani hanımeli-yabani
hanım eli
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani hardal
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani haşhaş
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani havuç
(Far.+Ar.+Far.)
yabani hercayi menekşe
(Far.+Ar.+Far.+Far.)
yabani hıyar
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani Hind kök
(Far.+Ar.+Öİ+T.)
yabani Hind yer elması
(Far.+Ar.+Öİ+T.+T.)
yabani hindiba
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani hurma
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani hurma ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani ıspanak
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani iğde
(Far.+Ar.+T.)
yabani iğde ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani incir-yabani incir
[ağacı]
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani kaba yonca
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kadife çiçeği
(Far.+Ar.+Ar.+T.)

yabani karanfil
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani karayemiş
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kasımpatı
(Far.+Ar.+T.)
yabani kavun
(Far.+Ar.+T.)
yabani keçiboynuzu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kekeş
(Far.+Ar.+<?)
yabani kekik
(Far.+Ar.+T.)
yabani keklik otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kenevir
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani kereviz
(Far.+Ar.+Yun.)
yabani kestane
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani keten
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani kızılçık
(Far.+Ar.+T.)
yabani kimyon
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani kiraz
(Far.+Ar.+Yun.)
yabani kiraz ağacı
(Far.+Ar.+Yun.+T.)
yabani kişniş
(Far.+Ar.+Far.)
yabani kişniş otu
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani korunga
(Far.+Ar.+Erm.)
yabani kuşkonmaz
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kuzu kulağı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani küncü
(Far.+Ar.+<?)
yabani küşne
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani labada
(Far.+Ar.+Bulg.)

yabani lahana
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani lale
(Far.+Ar.+Far.)
yabani lale çiçeği
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani mağdanos
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani mantar
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani marul
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani maydanoz
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani melek otu
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani menekşe
(Far.+Ar.+Far.)
yabani mercanköşk
(Far.+Ar.+Far.)
yabani mersin
(Far.+Ar.+Yun.)
yabani meyan otu
(Far.+Ar.+<?+T.)
yabani muşmula
(Far.+Ar.+Yun.)
yabani mürver
(Far.+Ar.+Far.)
yabani nane-yaban
nanesi (Far.+Ar.+Far.)
yabani nar ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani nardin
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani nergis
(Far.+Ar.+Far.)
yabani nohut
(Far.+Ar.+Far.)
yabani oğul otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani panbuk ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani pancar
(Far.+Ar.+Erm.)
yabani papatya
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani pazi
(Far.+Ar.+T.)

yabani pelin
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani pırasa
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani reyhan
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani rezene-yabani
raziane (Far.+Ar.+Far.)
yabani roka salata-
yabani rokka salata
(Far.+Ar.+Rum.+İt.)
yabani safran-yabani
zağfaran (Far.+Ar.+Ar.)
yabani saparna
(Far.+Ar.+Amerika
yerlilerinin dili)
yabani sardunya
(Far.+Ar.+İt.)
yabani sarı gül
(Far.+Ar.+T.+Far.)
yabani sarımsak-yabani
sarımsak-yabani
sarmusak (Far.+Ar.+T.)
yabani sedef otu
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani semiz otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani servi
(Far.+Ar.+Far.)
yabani sina
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani sinameki-yabani
senemek
(Far.+Ar.+Ar.+Ar.)
yabani sirken
(Far.+Ar.+T.)
yabani soğan
(Far.+Ar.+T.)
yabani söğüt ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani su teresi
(Far.+Ar.+T.+Far.)
yabani sümbül
(Far.+Ar.+Far.)
yabani sümbül çiçeği
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani şalgam
(Far.+Ar.+Far.)

yabani şeker havucu
(Far.+Ar.+Far.+Far.)
yabani şeker kamışı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani taflan
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani tarhun
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani tere
(Far.+Ar.+Far.)
yabani tere otu
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani teretaze
(Far.+Ar.+Far.+Far.)
yabani tevek
(Far.+Ar.+T.)
yabani tirfil
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani turmus
(Far.+Ar.+Far.)
yabani turp
(Far.+Ar.+Far.)
yabani tütün
(Far.+Ar.+T.)
yabani tütün fidanı
(Far.+Ar.+T.+Rum.)
yabani unnab
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani ünnab ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani üvez ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani üzüm
(Far.+Ar.+T.)
yabani vişne
(Far.+Ar.+Sl.)
yabani yasemin
(Far.+Ar.+Far.)
yabani yemiş
(Far.+Ar.+T.)
yabani yonca
(Far.+Ar.+T.)
yabani yulaf
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani yulaf otu
(Far.+Ar.+Rum.+T.)
yabani zambak
(Far.+Ar.+Ar.)

yabani zencefil
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zeytin
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zeytun ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yağlı ardıç
yağlı çiçek
yağlı dürülü
yağlı kadife çiçeği
(T.+Ar.+T.)
yağlı mancar-
yağlımancar (T.+Erm.)
yağlı ot
yağlı pancar (T.+Erm.)
yağlıca diken
yağlısırgan-yağlı
ısırgan
yağlıkara
yağlıkara otu
yağlı erük
yalancı akasya (T.+Fr.)
yalancı aralya (T.+<?)
yalancı biber (T.+Rum.)
yalancı biber ağacı
(T.+Rum.+T.)
yalancı buğday
yalancı çiriş (T.+Far.)
yalancı çivit ağacı
(T.+Far.+T.)
yalancı diş otu
yalancı eğir (T.+Rum.)
yalancı havacıva
yalancı hurma (T.+Far.)
yalancı ısırgan
yalancı ispirya (T.+<?)
yalancı karabiber ağacı
(T.+T.+Rum.+T.)
yalancı karanfil
(T.+Ar.)
yalancı kavak
yalancı keçi otu
yalancı keçiboynuzu
yalancı keçi-yalancıkeçi
yalancı kekik
yalancı kendir
yalancı kenevir
(T.+Yun.)

yalancı lavanta çiçeği
(T.+İt.+T.)
yalancı madımak
(T.+Erm.)
yalancı öd ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalancı palmiye (T.+Fr.)
yalancı porsuk bitkisi
yalancı portakal
(T.+Fr.)
yalancı portakal ağacı
(T.+Fr.+T.)
yalancı safran (T.+Ar.)
yalancı sagu palmiyesi
(T.+<?+Fr.)
yalancı servi -yalancı
selvi (T.+Far.)
yalancı servi ağacı
(T.+Far.+T.)
yalancı sinameki
(T.+Ar.+Ar.)
yalancı sümbül
(T.+Far.)
yalancı sütlü
yalancı tespih ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalancı vanilya
(T.+Yun.)
yalancı yasemin
(T.+Far.)
yalancı yemiş
yapışak ardıç
yapışak ot
yapışık ot
yapışkan çalı
yapışkan kazayağı
yapışkan ot
yapışkan otu
yapışkan pamuklu
(T.+Far.)
yapışkan sarı ot
yapraklı kara yosunları
yassı kaktüs (T.+Fr.)
yassı mercimek
(T.+Far.)
yaş çoğan
yaş otu
yaş üzüm

yaş zeytun (T.+Ar.)
yaş zufa (T.+Ar.)
yaşlı adam kaktüsü
(T.+Ar.+Fr.)
yaşlı kadın kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
yaşlı servi ağacı
(T.+Far.+T.)
yavan kenger-yavan
kenker (T.+Far.)
yazılı incir (T.+Far.)
yazılı kavak inciri
(T.+T.+Fr.)
yazlık aster (T.+<?)
yazlık buğday
yedi ayahlı
yediadım
yeditamar
yeditamar otu-yedi
damar otu
yediteli
yelpazeyapraklı bodur
palmiye (<?+T+T.+Fr.)
yelpazeyapraklı palmiye
(<?+T.+Fr.)

yerli elma
yerli mantar (T.+Rum.)
yeşil acur
yeşil ada çayı
(T.+T.+Çin.)
yeşil akçe ağaç
yeşil biber- yeşilbiber
(T.+Rum.)
yeşil çay (T.+Çin.)
yeşil çogan
yeşil elma
yeşil erük
yeşil kafur (T.+Ar.)
yeşil kekik otu
yeşil orkide (T.+Fr.)
yeşil salata (T.+İt.)
yeşil soğan
yeşil uşnan (T.+Ar.)
yeşilbaş
yılanlı ağu
yoz elma
yoz fındık (T.+Ar.)
yoz incir (T.+Far.)
yumru lu aslandışi
yumru lu süsen (T.+Ar.)

yumru lu tavşanbıyığı
yumru lu turnagagası
yumuşak buğday
yumuşak diken
yumuşak ot
yuvarlak yapraklı ıtır
(T.+T.+Ar.)
yuvarlak yapraklı
taşkıran
yüksek söğüt
yünlü ada çayı
(T.+T.+Çin.)
yünlü aspir (T.+Ar.)
yünlü fidan (T.+Rum.)
yünlü yüksük otu
zehirli çiğdem (Far.+T.)
zehirli mantar
(Far.+Rum.)
zehirli marul
(Far.+Rum.)
zehirli sarmaşık
(Far.+T.)
zehirli yonca (Far.+T.)
zeytin yapraklı ada çayı
(Ar.+T.+T.+Çin.)

12.3.3. Sıfat-Fiil Grubu Biçiminde Kurulan Bitki Adları

ağlar ağaç
ağlayan çam
ağlayangelin
ağlayangelin çiçeği
akar amber (T.+Ar.)
akar ardıç
aklı gideren ot-
aklıgideren ot
alakurtaran
altı kıran arpa
altığıran
ana kurudan
aptesbozan otu
(Ar.+T.+T.)
arikkaldıran-
arıkaldıran
asılmışadam
at yaran-atyaran
ayıboğan
ayuboğan

azan çalısı
azan dikenli
azgançeçek
babadeşen
baban öldüren
bağboğan (Far.+T.)
bağbozan
belbağlayan
berri kokar sedef
(Ar.+T.+Ar.)
beslek kaçırın
bilen otu
bistanbozan (Far.+T.)
bostanbozan (Far.+T.)
bozbağırın
bozboğan
bozdoğan
Bozdoğan armudu
(Öİ+Far.)
böcekkapan

böcekyiye yüksük otu
cırtatan düğlegi-cırdatan
düğlegi (<?+T.)
cırtatan kavunu
cırtatan keleş
cırtlatan acur
cırtlatan ot-cırtlatan otu
çakalboğan (Far.+T.)
çakalboğan pıtırağı
(Far.+T.+T.)
çalağan otu
çalıbasan
çalıbasmaz
çanakçatlatan
çanakkıran
çarikkese
çobanaldatan (Far.+T.)
çobançökerten-
çobançökerten-
çobançökerten-

çobançöküren-çoban
çökerden (Far.+T.)
çobanhoplattan-
çobanoplattan (Far.+T.)
çobankaldıran (Far.+T.)
çobankalkıtan-çoban
kalkıtan- çoban
kalkıdan-
çobangalgıdan-
çobankalgıdan (Far.+T.)
çocukboğan
çoruşbozan (<?+T.)
çömlekçatlattan
çürüğen armut (T.+Far.)
dağdoğan
dalayan diken
dalkıran elma
danabağırtan
danakıran-danakıran
[otu] -danagıran
delicedoğan
demirbozan-
demürbozan-demür
bozan
demirdelen
destebasan
destebozan
desteçürüden
devebağırtan
deveçökerten
diliensesindençikmiş
dilkiboğan
dilkanatan
dilkanatan otu
domuzyandıran
donakıran
dövülmüş avrat otu
(T.+Ar.+T.)
dudakpatlatan
doğurgan kabak
elduran-eldüren
eldüren
elgabardan
elkoğan
elküpürten
elkurtaran-el kurtaran
ellikgıran
erkurtaran

erkurtaran otu
etyaran otu
evcikkıran-evcıkıran
gayış gıran
gazandelen
gecebiten
gelindöndüren
gezer iletir
gidişgen [otu]
gorkbastıran (<?+T.)
göçkovan
göğebakan
göktenyağan
guşgonmaz
gübür kaldıran
(Yun.+T.)
gücle бүken (<?+T.)
gücle göğen (<?+T.)
gülemez otu
günebakan-güne bakan
güneküsen
günetapan
halıdokuyan çiçeği
hapkesen (Ar.+T.)
haptutan-haptutan otu
(Ar.+T.)
harabtutan- harab tutan-
harb tutan (Ar.+T.)
hasretkavuşturan
(Ar.+T.)
hırbtutan (<?+T.)
hırsız çalmaz eriği
hoşkuran-hoşkıran-
huşkuran (Far.+T.)
hoşvaran-hoşveren
(Far.+T.)
hüryemez (Ar.+T.)
ısırandalak
ısırgan çayı (T.+Çin.)
ısırgan diken-ısırgan
diken-i-ısırgan tiken-i
ısırgan kökü
ısırgan otu
insansevdiği (Ar.+T.)
it öldüren ot
itboğan
itboğan otu
itkaçıran

itöldüren ot
kalegezen (Ar.+T.)
kanburuyan
kandindiren
kankurutan-kan kurudan
kantepen
kaplanboğan
kardelen
karga бүken ağacı
kargabүken
kargadelen
karıgezdirin
karna batmaz
kaşıkçalan
kayıkıran
kayışkıran kökü
kayışkıran mantarı
(T.+T.+Rum.)
kayışkıran otu
kayışkıran-kayış kıran
kayışkoparan
kazandelen
kekikboğan
kendi biten
keşişyemez armudu-
kesişişyemez armudu
(Far.+T.+Far.)
kıkıran otu (<?+T.)
kırkbatıran
kocadepen
kokar ağaç
kokar ardıç
kokar bakla (T.+Ar.)
kokar baldıran
kokar çalı
kokar çasıır (T.+Far.)
kokar geven
kokar ısırgan
kokar ispetan (T.+Far.)
kokar kamış
kokar ot-kokar otu
kokar sedef (T.+Ar.)
kokar yavşan
kokarganak
kokarzâde (T.+Far.)
komşugezen
kotankıran
koyun kıran kılıç otu

koyunkıran-koyun
öldüren- koyunöldüren
köle doyuran
köpekboğan-köpek
boğan
köpeköldüren
köpüren ot-köpürgen
otu
köygöçüren (Far.+T.)
köykaldıran (Far.+T.)
kurd yemeğen ağaç
kurtboğan
kurtyemez ağaç-
kurtyemeyen ağaç
kuşkonmaz
kuşkonmaz diken-
kuşkonmaz diken
kuşkonmaz kökü
kuşkonmaz otu
kuyrukyaran
kuzukıran
küp düşen-küpdüşen
küpkıran
küsen fidanı (T.+Rum.)
küsülü baruşduran
maymunçıkamaz
(Ar.+T.)
maymunçıkamaz ağacı
(Ar.+T.+T.)
nalçeken (Ar.+T.)

namazbozan (Far.+T.)
patdüşen
piçkiren (Far.+Yun.)
pirekapan-pirekapanı
sabankıran
saçbüyüten
saçkıran otu
saçuzatan
sakal çürüten-sahal
çürüten- sakalçürüten
sakalıslayan
sapankıran otu
sarısolmaz
serpenekıran
silisseven (Fr.+T.)
sinekkapan-sinek kapan
sinekkıran
sinektutan
sinektutan tıkan
soğulcançıkaran-
soğulcan çıkaran
soğulcandüşüren-
soğulcan düşüren
solmaz çiçek
solmaz sarı
solmaz sarı çiçek
solmazsoluk
suduran (Ar.+T.)
şehduran (Far.+T.)
şevketibozan (Far.+T.)

talağan dögen (<?+T.)
tane kıran-tana kıran
(Far.+T.)
taşkesen otu
taşkıran çiçeği
taşkıran otu
taşkıran-taş kıran
topatan
tülekdokuyan (<?+T.)
uçkurutan
uyurgöz
uyuyangüzel
yanardöner
yaraaçan otu-yaraaçan
ot
yayılgan otu
yediveren
yediveren limonu
(T.+T.+Rum.)
yediveren sarmaşığı
yenen çayır otu
yerebakan
yerebatan
yeregeçen
yerekaçan
yeryaran
yeryaran mantarı
(T.+T.+Rum.)
yılançıkaran
yılangelmez

12.3.4. Tekrar Grubu Biçiminde Kurulan Bitki Adları

allı ballı-allıballı
cirt cirt
çakçak
çığçığ-çığçığ
çırçır otu
çitçit otu
dörtörtlük
gel-gel
gezgez-gezgezg-
gezgezk
gıcıcıcı
gıcıcıcı
guşguş
gülgülü-gülgülüm
güvegüve

kılkıl
kırçkırç otu
kirt kirt
kışkış
kıvırkıvır
kuşkuş otu (<?+T.)
mirtmirt
patküt
patpat (Ar.)
patpat otu
patpatı
pırpır otu (<?+T.)
pıtpıt
pırpır otu (<?+T.)
pıtpıt

pisimpisim otu
pisipisi
pisipisi otu-pisi pisi otu
pürpürü
pürüpürü
şakşak
şakşak otu
şakşakı
tıktıkı
tömtöm
uzauza
vahvah
vakvak ağacı (<?+T.)
vakvak çiçeği (<?+T.)
zomzom eriği (<?+T.)

12.3.5.İsnat Grubu Biçiminde Kurulan Bitki Adları

ağzıaçık- ağzu açık-ağzı açuk	boynueğri - boynueğrice burnu çukur	sapısıarı sapıuzun
bağrıbütün	burnukızıl	yahnisikızıl (Far.+T.)
bağrıkara-bağrı kara	dibi kıllı-dibikıllı	yanıkara
baldırıkara	dibikara	yanıkızıl
baldırıkız	diliçıkık-diliçıkırık	yaprağıgüzel
baldırıkızıl-baldırı kızıl	dilidüdük	yaprâkalın
başıbütün	içıkızıl	yumrukara
boynuburuk	karnıkara	
boynubükük	özübüyük	

12.3.6.Cümle Biçiminde Kurulan Bitki Adları

aldangeç	dur da bak çiçeği	hünkarbeğendi
atyut	eltieltiyeküstü < elti	(Far.+T.)
đalasıçtı	eltiye küstü	kalkgit-kalk git
dalbastı-dalbastı (kiraz)	eysebak < iyi ise bak	kaçal- kan çal
dokunmabana	gelgeç	kızıldımçevir
dönbaba dönelim	gezdigeçti	küpdüşdü
dönbabadön	gödüredi (gök türedi)	tavukyumurtlamaz
dönbaba-dön baba	gündoğdu	vargit
dönkaracaoğlan (T.+Öİ)	gündöndü	zalıkıldı (<?+T.)
dur da bak	güneküstü	

12.4. Kavram Bakımından Birleşik Bitki Adlarının Kuruluşu

12.4.1. Aile, Akrabalık ve Evlilik İle İlgili Bitki Adları

ana gümeci	dulavrat otu-dul avrat	gelinsüpürgesi
ana kurudan	otu (T.+Ar.+T.)	gelintaçı (T.+Ar.)
ana yemlik	dulcık dibi (<?+T.)	gelinteli
anababa kekiği	dulkarığömlöğü	gelinteli mantarı
anababa kokusu-	düğün çiçeği	(T.+T.+Rum.)
anababakokusu-	düğün otu	gelintırnağı-gelin tırnağı
anabubakokusu	düğün yaprağı	gelinyanağı
anaç tikenı	eltieltiyeküstü < elti	gelinyemişi-gelin
analı kızlı-analıkızlı	eltiye küstü	yemişi
anambabamkokusu	enişte mantarı	güvey çiçeği
baba çayı (T.+Çin.)	(T.+Rum.)	güvey kekiği
baba incir-baba inciri	evlenme çiçeği	güvey otu- güveyi otu -
(T.+Far.)	gaynanacuh	güyeği otu-güvegü otı-
babadeşen	gelin çiçeği	güvegü otu-güveygü otu
babambaşı-babanbaşı	gelin elması	güveyfeneri ağacı
baban öldüren	gelin gülü (T.+Far.)	(T.+Rum.+T.)
babu otu	gelin güveyi elması	güveyfeneri-
bebek otu	gelin lalesi (T.+Far.)	güveyifeneri (T.+Rum.)
bekâr armudu	gelin mantarı (T.+Rum.)	güveykandili ağacı
(Ar.+Far.)	gelin otu	(T.+Ar.+T.)
bekar otu (Ar.+T.)	gelinalı	güveypeslihanı
bilader ağacı (Far.+T.)	gelinarmudu (T.+Far.)	(T.+Rum.)
damat sirkeni (Far.+T.)	gelinbarmağı-	iki kardeş kanı
dede gülü (T.+Far.)	gelinbarnağı	iki kardeş kanı ağacı
dedebört-dedebörtü	gelinboğan	kardeşkanı ağacı
(T.+<?)	gelindili	kardeşkanı-kardaşkanı-
dedeburnu	gelindöndüren	kardeşkanı-kardaş kanı
dededeğneği	gelinduvağı	kardeşkınaşı (T.+Ar.)
dedekuleti (T.+<?)	gelindüğmesi	karıgezdiren
dedemene (T.+<?)	gelineli	karındaş ağacı
dedesakalı mantarı	gelinelması	karındaş kanı
(T.+T.+Rum.)	gelinfeneri (T.+Rum.)	kaynanadili kaktüsü
dedesakalı-dedemsakalı	gelinfesi	(T.+T.+Fr.)
düğün otu	gelingöbeği	kaynanadili-kaynadili
dönbaba dönelim	gelingöldüren	kaynanayumruğu
dönbabadön	gelinkadın	kocadepen
dönbaba-dön baba	gelinkirpiği	nine otu
dövülmüş avrat otu	gelinküpesi	ninemelması
(T.+Ar.+T.)	gelinmumu (T.+Far.)	oğlan aşı-oğlanaşı
dul çiçeği	gelinparmağı	oğlan düşüren
dulaptal otu	gelinsaçı-gelin saçı	oğlan otu-oğlan otı
	gelinsoğanı	oğlanbaşı
		oğlanelması

oğul kekik- oğul kekiği
oğul otu
öksüz çiçeği
öksüz çiğdemi

öksüzoğlan
öksüzoğlan çiçeği
öksüzoğlan çiğdemi-
öksüz oğlan çiğdemi

öksüzoğlansoğanı
öksüzurganı
kocalar yemişi

12.4.2. Meslek Adlarıyla İlgili Bitki Adları

aşçılar otu
avcı otu
avcı üzümü
bağcıyaprağı (Far.+T.)
çalgıcı otu
çavışlar dibi otu
çavuş üzümü
çoban ağacı (Far.+T.)
çoban asması (Far.+T.)
çoban çalısı (Far.+T.)
çoban çayı (Far.+Çin.)
çoban çedenesi
(Far.+T.)
çoban çiçeği (Far.+T.)
çoban çileği (Far.+T.)
çoban dikenli (Far.+T.)
çoban elması (Far.+T.)
çoban gülü (Far.+Far.)
çoban iğdesi (Far.+T.)
çoban işleten (Far.+T.)
çoban lalesi (Far.+Far.)
çoban otu (Far.+T.)
çoban poyu (Far.+Far.)
çobanaldatan (Far.+T.)
çobançadırı (Far.+Far.)
çobançantası-çoban
çantası (Far.+T.)
çobançırası-çoban çırası
(Far.+Far.)
çobançökeleği
(Far.+T.)
çobançökerten-
çobançökerten-
çobançökerten-
çobançöküren-çoban
çökerden (Far.+T.)
çobançöreği (Far.+T.)
çobandağarcığı
(Far.+T.)

çobandayağı-çoban
dayağı-çoban tayağı
(Far.+T.)
çobandeğneği-çoban
değneği (Far.+T.)
çobandöşeği (Far.+T.)
çobandüdüğü-çoban
düdüğü (Far.+T.)
çobandürmeği (Far.+T.)
çobanekmeği-
çobanekmâ- çoban
ekmeği (Far.+T.)
çobanhoplattan-
çobanoplattan (Far.+T.)
çobaniğnesi (Far.+T.)
çobankaldıran (Far.+T.)
çobankalkıtan-çoban
kalkıtan- çoban
kalkıdan-
çobangalgıdan-
çobankalgıdan (Far.+T.)
çobankaşığı-çoban
kaşığı (Far.+T.)
çobankavurğası-
çobankavurması-
çobankavurgası
(Far.+T.)
çobankirpiği (Far.+T.)
çobanköse (Far.+Far.)
çobankösteği-çoban
kösteği (Far.+T.)
çobanmayesi-çoban
mayesi (Far.+Ar.)
çobanminaresi-çoban
minaresi (Far.+Ar.)
çobanpüskülü-çoban
püskülü-çoban püsgülü
(Far.+T.)
çobansargısı (Far.+T.)

çobansüpürgesi
(Far.+T.)
çobansüzeği-çoban
süzeği (Far.+T.)
çobansüzgeci (Far.+T.)
çobantakkesi-çoban
takkesi (Far.+Ar.)
çobantarağı-çoban
darağı (Far.+T.)
çobantorbası (Far.+T.)
çobantuzluğu (Far.+T.)
çobanüzümü-çoban
üzümü (Far.+T.)
çobanyastığı (Far.+T.)
çobanyatağı (Far.+T.)
çobanyüzüğü (Far.+T.)
çobanzornası
(Far.+Far.)
çölmekçi otu
derici sumacı (T.+Ar.)
dilenci kabağı
ebe gümecici-ebem
gümecici-ebem kömecici-
ebegümecici-
ebemgümecici- ebem
gömecici-ebe gömeç-ebe
gümece-ebe gümeç
ebe kulağı-ebekulağı
ebe pisiği
ebecik otu
ebedön
ebeğnesi
ebem ahlacı (T.+Rum.)
ebem armudu (T.+Far.)
ebem bükü-ebembükü
ebem çıtlığı
ebem ekmeği
ebem ekşisi-ebenekşisi
ebembulguru
ebembükme
ebembülük (T.+<?)

ebemekmeği-ebem
ekmeği

ebemterliği

sihirbaz otu
(Ar.+Far.+T.)

12.4.3. Cinsiyetle İlgili Bitki Adları

abıkızı-abı kızı (<?+T.),
acakızı
adam eveligi (Ar.+<?)
adam haşhaşı (Ar.+ Ar.)
adam kökü-adamkökü
(Ar.+T.)
adam otu-adamotu-
adem otu (Ar.+T.)
adam yemliği (Ar.+T.)
adamayası (Ar.+T.)
adamelı (Ar.+T.),
adem otu (Ar.+T.),
araoğlan
asılmışadam
avrat otu (Ar.+T.)
beg börki-begbörki- beğ
börkü-beg börği
begler kimnuni-beyler
kimyonu (T.+Ar.)
beğ armudu (T.+Far.)
bey armudu (T.+Far.)
bey böreği- beyböreği
bey yüreği
bey zambağı (T.+Ar.)
beybeğendi-beybeyendi
beyoglu-beyolu
beyyaprağı
beyzambağı (T.+Ar.)
dilber otu (Far.+T.)
dilber saç-dilbersaçı
(Far.+T.)
dilberdudağı (Far.+T.)
dilberdudak (Far.+T.)
dilberkakülü (Far.+Far.)
dilberkirpiğı (Far.+T.)
dünyagüzeli (Ar.+T.)
erkek ağaç
erkek ak diken
erkek boz ot
erkek eğrelti-erkek
eğrelti otu

erkek geven
erkek incir (T.+Far.)
erkek kekik
erkek kızcık
erkek kova
erkek orman
erkek pelin (T.+Rum.)
erkek üzüm
erkek zeytin (T.+Ar.)
güzelhatun-güzelhatun
çiçeği
hanım pabuç otu
(T.+Far.+T.)
hanım parmağı
hanımağızı
hanımçantası
hanımdüğmesi
hanımeli-hanımeli
hanımgömleği
hanımkirpiğı
hanımparmağı
hanımpüskülü
hanımşiltesi
hanımtuzluğu
hanımyaması
hanımyastığı
hatun sırgan
hatunmemesi-hatun
memesi
hatunparmağı-hatun
parmağı-hatınbarnağı-
hatunbarmâ
hatuntuzluğu-
hatunduzluğu-hatun
tuzluğu
irkek hanzal (T.+Ar.)
irkek pancarı
kadın dili
kadın inciri (T.+Far.)
kadınbudu
kadındüğmesi

kadınörsü (T.+<?)
kadingöbeği
kadınörekesi (T.+<?)
kadınparmağı-
kadınparmağı-
kadınbarmâ-
kadınparmak
kadıntuzluğu –[hatun]
tuzluğu- kadın tuzluğu-
[hatun]tuzluğu-kadun
tuzluğu-kadın duzluğu-
kadun tuzluğu-kadun
tuzluğu
kadıntuzluğu kantorbaşı
(T.+T.+<?+T.)
kız dikenı
kız elması
kız kamışı
kız oğlan aşı
kız oğlan sütü
kız otu
kız portakalı (T.+Fr.)
kızgözü
kızgüzeli
kızhanım
kızlar yağlığı
kızlar yemişi
kızlargöbeği
kızmemesi
kızmemesi ağacı
kızıyanağı
kocakarı armudu
(T.+T.+Far.)
kocakarı elması
kocakarı hurması
(T.+T.+Far.)
kocakarı yemişi
kocakarıığnesi
süslühanım çiçeği
ulu avrat otu-uluavrat
otu
uyuyangüzel

12.4.4.Duygularla ve Duyularla İlgili Bitki adları

adi altınbaşak (Ar.+T.)	akıllı ısırğan (Ar.+T.+T.)	deli boz ot
adî ardıç (Ar.+T.)	akıllı labada (Ar.+T.+Rum.)	deli culban (T.+Ar.)
adî armut (Ar.+Far.)	akıllı poruk (Ar.+T.+<?)	deli çalı
adî aslandışi (Ar.+T.)	akıllı sarı ot (Ar.+T.+T.+T.)	deli çaşur (T.+<?)
adi boynuzlukimyon (Ar.+T.+Ar.)	akıllı sarmaşık (Ar.+T.+T.)	deli çavdar otu (T.+Far.+T.)
adi çayır düğmesi (Ar.+T.+T.)	aklı gideren ot-aklıgideren ot	deli çayı (T.+Çin.)
adi düğün çiçeği (Ar.+T.+T.)	alalcık çiçeği-alay çiçeği	deli çetlemik
adi engerek otu (Ar.+T.+T.)	aldangeç	deli çöven
adi ılgın (Ar.+T.)	aptal baklası (Ar.+Ar.)	deli dirfil (T.+Rum.)
adi karga otu (Ar.+T.+T.)	aptal otu (Ar.+T.)	deli dolgu
adi kedi otu (Ar.+T.+T.)	arnamus otu (Ar.+Ar.+T.)	deli dülek
adi kurtbağrı (Ar.+T.)	arzu otu (Ar.+T.)	deli ebe gümeci
adi küçük kabak (Ar.+T.+T.)	asi hurma (T.+Ar.)	deli efek (T.+Yun.)
adi nane (Ar.+Ar.)	aşk kekiği (Ar.+T.)	deli emecik-deli emicik (T.+<?)
adi papatya (Ar.+Rum.)	aşk merdiveni-aşkmerdiveni (Ar.+Far.)	deli erik-delierik
adi pazı (Ar.+T.)	aşktere (Ar.+Far.)	deli eşekhelve (T.+T.+Ar.)
adi sarmaşık (Ar.+T.)	aşık otu (Ar.+T.)	deli fatmaana (T.+Öİ+T.)
adi servi (Ar.+Far.)	azmak otu	deli findık (T.+Ar.)
adi su teresi (Ar.+T.+T.)	belalı ot	deli geven
adî şebboy (Ar.+Far.)	bezmece otu	deli göz diken-deligöz diken
adi yonca (Ar.+T.)	bilen otu	deli gül (T.+Far.)
ağır kestane-ağır kesdâne-ağır kestene (T.+Rum.)	çatlak otu	deli hardal (T.+Ar.)
ağır otu-ağırotu	deli ada çayı (T.+T.+Çin.)	deli harıp (T.+<?)
ağlar ağaç	deli ale gömeci-deli ale gümeci (T.+<?+<?)	deli hurma (T.+Far.)
ağlayan çam	deli alıç (T.+Far.)	deli hurma ağacı (T.+Far.+T.)
ağlayangelin	deli armut (T.+Far.)	deli ısırgan
ağlayangelin çiçeği	deli asma	deli ızgın
akıllı çetlemik (Ar.+T.+T.)	deli bakla (T.+Ar.)	deli incir (T.+Far.)
akıllı dolgu (Ar.+T.+<?)	deli bambal (T.+<?)	deli kara ot
akıllı eğrelti (Ar.+T.+T.)	deli bambıl-deli bombal (T.+<?)	deli karan (T.+<?)
akıllı fıstık (Ar.+T.+Ar.)	deli bamya (T.+Ar.)	deli karanfil (T.+Ar.)
akıllı geven (Ar.+T.+T.)	deli bardağan (T.+<?)	deli kargı
	deli batbat (T.+Ar.)	deli kavak
	deli bostan (T.+Far.)	deli kekik
	deli boynuz	deli kenker
		deli kereviz (T.+Far.)
		deli kiraz-delikiraz (T.+Rum.)
		deli körek (T.+<?)

deli lale (T.+Far.)	deliçal	yalan abanos ağacı
deli mancar (T.+<?)	delikanlı	(T.+Far.+T.)
deli manda (T.+<?)	delikara	yalan ak diken
deli mantar (T.+Rum.)	dokunmabana	yalan ak ravend
deli maydanoz	gülemez otu	(T.+T.+Far.)
(T.+Rum.)	hasret çiçeği (Ar.+T.)	yalan biber ağacı
deli nane (T.+Ar.)	hasretkavuşturan	(T.+Rum.+T.)
deli nergis (T.+Far.)	(Ar.+T.)	yalan boynuz otu
deli nohut (T.+Far.)	insansevdiği (Ar.+T.)	yalan çay (T.+Çin.)
deli otu-deli ot	namus otu (Ar.+T.)	yalan çivid ağacı
deli pamukluk (T.+Far.)	kırgın otu	(T.+Far.+T.)
deli papatya (T.+Rum.)	kısmet ağacı (Ar.+T.)	yalan çivid fidanı
deli patpat (T.+Ar.)	kızgın otu-kızgan otu	(T.+Far.+Rum.)
deli pırasa (T.+Rum.)	korku otu	yalan ebemgümeçi
deli pınar (T.+Rum.)	küsen fidanı (T.+Rum.)	yalan erüşde (T.+Far.)
deli salep (T.+Ar.)	küskün otu	yalan gülhatem
deli sarı ot	küstüm otu	(T.+Far.+<?)
deli sarımsak	küsülü baruşduran	yalan havaciva otu
deli sılcın (T.+<?)	narin ağacık (Far.+T.)	yalan kahve (T.+Ar.)
deli sirken	narin dağ palmyesi	yalan karanfil çiçeği
deli şalba (T.+Yun.)	(Far.+T.+Fr.)	(T.+Ar.+T.)
deli tere (T.+Far.)	öfke çiçeği	yalan kenevir otu
deli turp (T.+Far.)	sakar otu (<?+T.)	(T.+Yun.+T.)
deli tütün	sakar yonca (<?+T.)	yalan küşkün otu
deli ulaf otu	sarhoş otu (Far.+T.)	(T.+<?+T.)
(T.+Rum.+T.)	sevda çiçeği (Ar.+T.)	yalan nergiz (T.+Far.)
deli yemiş	sevda otu (Ar.+T.)	Yalan öd ağacı
deli yonca	sevgi otu	(T.+Ar.+T.)
deli yulaf (T.+Rum.)	şefkat çiçeği (Ar.+T.)	yalan panbuk ağacı
deli zeytin (T.+Ar.)	şehvet otu (Ar.+T.)	(T.+Far.+T.)
delialan maydanozu	şevkat çiçeği (Ar.+T.)	yalan papatya
(T.+T.+Rum.)	unutmabeni çiçeği	(T.+Rum.)
delibadılcan (T.+Ar.)	unutmabeni-unutma	yalan ravend (T.+Far.)
delibağ-delüce bağ	beni	yalan sac ağacı
(T.+Far.)	uslu baldıran	yalan salkım
delibiber	uslu bambıl (T.+<?)	yalan sandal ağacı
deliboynuz	uslu ebe gümeçi	(T.+Ar.+T.)
delibuğday	uslu emicik-uslu emecik	yalan sant ağacı
delice armut (T.+Far.)	uslu kara ot	(T.+<?+T.)
delice bakla-delüce	uslu kenger-uslu kenker	yalan senemeki ağacı
bakla (T.+Ar.)	(T.+Far.)	(T.+Ar.+Ar.+T.)
delice kiraz (T.+Rum.)	uslu nergis (T.+Far.)	yalan summak (T.+Ar.)
delice kişniş (T.+Far.)	uslu papatya (T.+Rum.)	yalan tarçın ağacı
delice mantar-delüce	uslu pınar (T.+<?)	(T.+Far.+T.)
mantar (T.+Rum.)	uslu sirken	yalan uyuz otu
delice zeytin-delüce	uslu turp (T.+Far.)	yalan yıldız süseni
zeytin (T.+Ar.)	uslu zeytin (T.+Ar.)	(T.+T.+Ar.)
delicedoğan		

yalan yulaf otu
(T.+Rum.+T.)
yalan zeytin ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalancı akasya (T.+Fr.)
yalancı aralya (T.+<?)
yalancı biber (T.+Rum.)
yalancı biber ağacı
(T.+Rum.+T.)
yalancı buğday
yalancı çiriş (T.+Far.)
yalancı çivit ağacı
(T.+Far.+T.)
yalancı diş otu
yalancı eğir (T.+Rum.)
yalancı havacıva
yalancı hurma (T.+Far.)
yalancı ısırgan
yalancı ispirya (T.+<?)
yalancı karabiber ağacı
(T.+T.+Rum.+T.)

yalancı karanfil
(T.+Ar.)
yalancı kavak
yalancı keçi otu
yalancı keçiboynuzu
yalancı keçi-yalancıkeçi
yalancı kekik
yalancı kendir
yalancı kenevir
(T.+Yun.)
yalancı lavanta çiçeği
(T.+İt.+T.)
yalancı madımak
(T.+Erm.)
yalancı öd ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalancı palmiye (T.+Fr.)
yalancı porsuk bitkisi
yalancı portakal
(T.+Fr.)
yalancı portakal ağacı
(T.+Fr.+T.)

yalancı safran (T.+Ar.)
yalancı sagu palmyesi
(T.+<?+Fr.)
yalancı servi -yalancı
selvi (T.+Far.)
yalancı servi ağacı
(T.+Far.+T.)
yalancı sinameki
(T.+Ar.+Ar.)
yalancı sümbül
(T.+Far.)
yalancı sütlü
yalancı tespih ağacı
(T.+Ar.+T.)
yalancı vanilya
(T.+Yun.)
yalancı yasemin
(T.+Far.)
yalancı yemiş
yoksul buğday
yoksulurganı-yohsul
urganı

12.4.5. Unvanlarla İlgili Bitki Adları

alim erik (Ar.+T.)
alim üzümü (Ar.+T.)
asker borusu (Ar.+T.)
cadı dikenini (Far.+T.)
cadı şimşiri (Far.+Far.)
cadıfındığı (Far.+Ar.)
cadısüpürgesi (Far.+T.)
çingene otu (<?+T.)
çingene sakızı (<?+T.)
dadaş otu
kadı ağacı (Ar.+T.)
kadı lokması (Ar.+Ar.)
kadı otu (Ar.+T.)

kadıbaş diken-kadıbaş
tiken (Ar.+T.+T.)
kadıbaşı (Ar.+T.)
kirve otu
paşa ağacı
paşa narı (T.+Far.)
paşabeğendi
paşaçadırı (T.+Far.)
paşakılıcı
paşapalası (T.+İt.)
patışahyanağı (Far.+T.)
sultan böğürtleni-sultan
böğürtlen (Ar.+T.)
sultan otu (Ar.+T.)

sultan teresi (Ar.+Far.)
sultan zambağı
(Ar.+Ar.)
sultanbörki-sultan
börkü-sultan börgi
(Ar.+T.)
sultani söğüt (Ar.+T.)
sultanküpesi (Ar.+T.)
kral eğrelti otu
(Sırp.+T.+T.)
kral eğreltisi (Sırp.+T.)
kral otu (Sırp.+T.)
kralkandili (Sırp.+Ar.)
kraltacı (Sırp.+Ar.)

12.4.6. Gök ile İlgili Kavramlardan Oluşan Bitki Adları

ay ağacı
ay alması
ay çekirdeği
ay çiçeği- ayçiçeği
ay eşele (T.+<?)

ay gülü (T.+Far.)
ay otu
aydede
ayeriği
aygün aşığı (T.+T.+Ar.)

aygün çiçeği
bulut ağacı
bulut üzümü-bulutı
üzüm
güneş çiçeği

güneş darısı
güneş dikenli
güneş gülü-güneşgülü
(T.+Far.)
güneş keneviri
güneş otu
güneşşapkası
güneştopu-güneş topu
hava çiçeği (Ar.+T.)
hava otu-havaotu
(Ar.+T.)
havacıva otu-hava civa
otu-havacıva otu
havacıva-hevecive
hilal otu (Ar.+T.)
kar ağacı-karağaç
kar ardıcı
kar çiçeği

kar dikenli-kardikenli
kar geveni
kar topu
rüzgar çiçeği (Far.+T.)
rüzgar gülü (Far.+Far.)
rüzgarçanı (Far.+T.)
şimşek ağacı-şimşak
ağacı
şimşek otu
şimşekyaprağı
şövalye yıldızı-
şövalyeyıldızı (Fr.+T.)
venüs çiçeği (Fr.+T.)
venüs göbeği (Fr.+T.)
venüs otu (Fr.+T.)
venüsçarığı (Fr.+T.)
venüssaçı-venüs saçı
(Fr.+T.)

venüstarağı (Fr.+T.)
yağmur otu
yağmurbastığı
yıldız anasonu- yıldız
anason-yıldız anisonu
(T.+Rum.)
yıldız çiçeği
yıldız kaktüsü (T.+Fr.)
yıldız kökü
yıldız meyvesi (T.+Far.)
yıldız otu
yıldız sümbülü
(T.+Far.)
yıldız yasemini-yıldız
yasemin (T.+Far.)
yıldızkökü

12.4.7. Dış Görünüşüne ve Fiziki Yapısına Göre Ad Alan Bitki Adları

benekli armut (T.+Far.)
benekli eğrelti otu
benekli hind kamışı
(T.+Öİ+T.)
benekli yılanıyastığı
benekliköse (T.+Far.)
benli belerce (T.+<?)
benli üzümü
bodur ağaç
bodur ardıç
bodur armut (T.+Far.)
bodur çıban otu
bodur elma
bodur gözlük otu
bodur Japon ağacı
(T.+Öİ+T.)
bodur lale (T.+Far.)
bodur meşe ağacı
(T.+Far.+T.)
bodur nar (T.+Far.)
bodur ot
bodur otu
bodur palmiye (T.+Fr.)
bodur sinek kapan
bodur söğüt ağacı

bodurcamahmut-boturca
mahmud (T.+Öİ)
bodurkulağı
bodurmahmut (T.+Öİ)
bodurmahmut otu
(T.+Öİ+T.)
boğumcuk otu
boğumlu çay (T.+Çin.)
boğumlu ot
boğumluca otu-
boğumluca ot-
boğumluca ot-
boğumluca otu
boncuk fasulye
(T.+Yun.)
boncuk otu
boncuk şalpa (T.+Yun.)
boncuklu çay (T.+Çin.)
boş şalpa-boşalpa
(T.+<?)
boş şalpa-boşşapla-
boşşaplı (T.+<?)
boylu ardıç
boylu gıcır
burmalı marul-burmalı
marıl (T.+Yun.)

büyük ayrık otu
büyük baldıran
büyük bıtrak
büyük cincile (T.+<?)
büyük çan çiçeği
büyük çiçekli hezaren
(T.+T.+Far.)
büyük çiçekli semiz otu
büyük çiçekli
sığırkuyruğu
büyük çuha çiçeği
(T.+Far.+T.)
büyük damkorağı
büyük deve dikenli
büyük ebe gümece-
büyük ebemgümece
büyük fesleğen
(T.+Rum.)
büyük Frenk benefşesi
(T.+Öİ+Far.)
büyük helile-büyük
halile (T.+Far.)
büyük her dem taze
(T.+T.+T.+Far.)
büyük ısırgan
büyük ısırgan otu

büyük inci çiçeği	çıplak tohumlu yulaf (T.+Far.+Rum.)	dikenli enginar (T.+Rum.)
büyük kabalak-büyük kabaldak	çirkin armut (T.+Far.)	dikenli eşekhelvası (T.+T.+Ar.)
büyük kafur ağacı (T.+Ar.+T.)	çubuk ağacı	dikenli Frenk inciri (T.+Öİ+Far.)
büyük kantaron-büyük kantaryon (T.+Yun.)	çubuk fındığı (T.+Ar.)	dikenli gül (T.+Far.)
büyük kara kafes otu (T.+T.+Ar.+T.)	çubukboya	dikenli haşhaş (T.+Ar.)
büyük kedi otu	çubuklu tartıl otu (T.+<?+T.)	dikenli ısırgan
büyük keklük otu	dar yapraklı sinirli ot- dar yapraklı sinir otu	dikenli kabak
büyük köklü çan çiçeği	dibi kıllı-dibikıllı	dikenli kaktüs (T.+Fr.)
büyük labada (T.+Rum.)	dibikara	dikenli katır çiçeği
büyük Latin çiçeği (T.+Öİ+T.)	diken ağacı	dikenli kavun ağacı
büyük lokma (T.+Ar.)	diken ardıcı göveleği (T.+T.+<?)	dikenli kızıl ot
büyük melek mantarı (T.+Ar.+Rum.)	diken ardıcı-diken ardıç	dikenli kiraz (T.+Rum.)
büyük ömür ağacı (T.+Ar.+T.)	diken başı-dikenbaşı	dikenli meyan
büyük papatya (T.+Rum.)	diken çalısı	dikenli mısır
büyük pıraz (T.+<?)	diken çiçeği-dikenli çiçek	dikenli oğul otu
büyük pıtrak	diken çileği	dikenli orman
büyük sarı	diken dutu (T.+Far.)	dikenli ot
büyük sinir otu	diken enginarı (T.+Rum.)	dikenli pınar (T.+<?)
büyük sinirli ot	diken haşhaşı (T.+Ar.)	dikenli pıtırak
büyük su kamışı	diken inciri (T.+Far.)	dikenli pınar-dikenli pınar-dikenli pıynar (T.+<?)
büyük taneli buğday (T.+Far.+T.)	diken kökü	dikenli sarmaşık
büyük tulavret otu (T.+T.+Ar.+T.)	diken mancarı (T.+<?)	dikenli sıraca otu
büyük yapraklı ıhlamur (T.+T.+Rum.)	diken otu	dikenli summak ağacı (T.+Ar.+T.)
büyük yayılgan	diken özü	dikenli yonca
cüce ardıç	diken sakızı otu	dikenliyaprak
cüce bağırsağı	diken sarmaşığı	dikenpisi
cüce kız mantarı (T.+T.+Rum.)	diken tacı (T.+Ar.)	dikensiz ardıç
cüce mürver (T.+Far.)	diken ucu	dikensiz kenger otu (T.+Far.+T.)
cüce ot	diken üzümü	dikensiz kızıl ot
cüce palmiye (T.+Fr.)	diken üzümü ağacı	dikensiz pınar (T.+<?)
cücegözü	dikenkedipisi	dikenucu
cücekız	dikenli acı ot	dikme diken
cücemahmut (T.+Öİ)	dikenli ada çayı (T.+T.+Çin.)	dombul armut (T.+Far.)
çıplak arpa	dikenli andız	eğri kestane (T.+Rum.)
	dikenli ardıç	eğri kestane otu (T.+Rum.+T.)
	dikenli ardıç evi	eğri yavşan
	dikenli baldırıkara	eğri zipçuk armudu (T.+<?+Far.)
	dikenli çetir (T.+<?)	eğriboyun
	dikenli çörtük (T.+<?)	eğrice yonca
	dikenli defne (T.+Rum.)	
	dikenli dişbudak ağacı	

eğrilcen otu	kel bambal (T.+<?)	kıvırcık marul (T.+Rum.)
gaba gömeç (<?+T.)	kel çığ	kıvırcık nane (T.+Ar.)
gaba pancar (<;?+T.)	kel kefen (T.+Ar.)	kıvırcık salata (T.+İt.)
galın gabuh	kel lale (T.+Far.)	kıvırcık
galın sap armudu (T.+T.+Far.)	kel nergis (T.+Far.)	kirli elma
goca armut (T.+Far.)	kel otu	kirlihanım çiçeği
goca yaprah	kel papatya (T.+Rum.)	koca ağaç
gocadarı	kel turp (T.+Far.)	koca ağu
ham armut (Far.+Far.)	kel zeytin (T.+Ar.)	koca bakla (T.+Ar.)
ham azgunu (Far.+T.)	kelbaş	koca başı-kocabaş
ham çörtük (Far.+<?)	kelçiçeği-kelçiçek	koca buğday
ham derme (Far.+T.)	kelkaş (Far.+T.)	koca ot
ham elma (Far.+T.)	kelkız çiçeği (Far.+T.+T.)	koca yaprak
ham erik-ham erük (Far.+T.)	kellinar (Far.+Far.)	koca yarpuzu-kocalar yarpuzu
ham gül (Far.+Far.)	kıl çiçek	koca yemişi
ham kavun (Far.+T.)	kıl çirişi-kıl çiriş-kılcan çirişi (T.+Far.)	koca yemiş-kocayemiş
ham sırğan (Far.+<?)	kıl otu	kocabaş otu
ham sütlüvan (Far.+T.)	kılcan ot	kocabaş-kocabaşı
ince borcak (T.+<?)	kılçık diken	kocakavkas (T.+<?)
ince kekik	kılçık kekiği	kocakulak ağusu
ince sap armudu (T.+T.+Far.)	kılçık otu	kocaman çiçeği
inceçayır	kılçıklı ot	kocayemiş
iri başlı lahana (T.+T.+Rum.)	kılçiksız arpa	konik çam (Fr.+T.)
iri erük	kıllı kozak	konik ladin (Fr.+T.)
iri papatya çiçeği (T.+Rum.+T.)	kıllı yemlik	köse buğday-köse buğdayı (Far.+T.)
iri Sudan zeytunu (T.+ÖİAr.)	kıllıkaranfil (T.+Ar.)	köse otu (Far.+T.)
irikara	kıllı bamyâ (Ar.+Ar.)	köse tahılı (Far.+Ar.)
kaba ardıç	kıllı yapıncak (Ar.+T.)	kösehalil (Far.+Öİ)
kaba diken	kıllı parmak	kösesefer (Far.+Öİ)
kaba- elması (<kabakelması)	kısa ayaklı	köse yayılımı-köse yayılımı (Far.+T.)
kaba filiskin (T.+Rum.)	kısa ebemgümeçi	kuru benefşe (T.+Far.)
kaba incir (T.+Far.)	kısa meşe (T.+Far.)	kuru encir (T.+Far.)
kaba lâle (T.+Far.)	kısa yapraklı çam fıstık ağacı (T.+T.+T.+Ar.+T.)	kuru fasulye (T.+Rum.)
kaba meşe (T.+Far.)	kısamahmut-	kuru gül (T.+Far.)
kaba nane (T.+Ar.)	kısacamahmut-	kuru helile (T.+Far.)
kaba ot	kısamahmutçuk-	kuru kişnic (T.+Far.)
kaba pınar (T.+<?)	kısamahmut otu-	kuru merzencuş (T.+Far.)
kaba yaprâ	kısacık mahmut otu (T.+Öİ+T.)	kuru ot
kaba yonca	kıvırcık baldırıkara	kuru sezab (T.+Ar.)
kaba ağaç	kıvırcık hurma ağacı (T.+Far.+T.)	kuru üzüm
kel armut (T.+Far.)	kıvırcık lahana (T.+Rum.)	kuru yarpuz
		kuru zufa (T.+Ar.)
		kurukayış

kuruşakşak	küçük melek otu	salkım kakula (T.+Ar.)
kurutakırdak	(T.+Ar.+T.)	salkım söğüt ağacı
küçük ardiç	küçük muhabbet çiçeği	salkım söğüt-
küçük armut (T.+Far.)	(T.+Ar.+T.)	salkımsöğüt
küçük baldıran	küçük nilüfer (T.+Far.)	salkım sümbülü-
küçük boru çiçeği	küçük sıracı otu	salkımlı zümbül
küçük cavers (T.+Ar.)	küçük sinek tutan	(T.+Far.)
küçük Cezayir benefşesi	küçük sinir otu	sapısı
(T.+Öİ+Far.)	küçük sümbül (T.+Far.)	sapıuzun
küçük çayır düğmesi	küçük şalgam (T.+Far.)	saplı mantar (T.+Rum.)
küçük çayır güzeli	küçük turp (T.+Far.)	saplı meşe (T.+Far.)
küçük çiçekli karanfil	küçük yaban mersini	saplıcan otu
(T.+T.+Ar.)	(T.+Far.+Rum.)	(T.+Far.+T.)
küçük çiçekli	küçük yaban sümbülü	sapsız meşe (T.+Far.)
sığırkuyruğu	(T.+Far.+Far.)	sivri biber (T.+Rum.)
küçük ebemgümeçi	küçük yalan çivid	sivri çayı (T.+Çin.)
küçük fesleğen	küçük yılan dili	sivri elma
(T.+Rum.)	küçükmahmut (T.+Öİ)	sivri kekik-sivri kekiği
küçük geyik otu	küt yapraklı labada	sivri kökü-sivrikökü
küçük havlican	(T.+T.+Bulg.)	sivri lale (T.+Far.)
(T.+Far.)	kütkütu kiraz	sivri siğil otu
küçük Hindistan cevizi	(T.+T.+Yun.)	solmaz çiçek
(T.+Öİ+Ar.)	lekeli baldıran (Far.+T.)	solmaz sarı
küçük Hindistan cevizi	lekeli ballıbaba	solmaz sarı çiçek
ağacı (T.+Öİ+Ar.+T.)	(Far.+T.+T.)	solmazsoluk
küçük ısırğan	lop incir (T.+Far.)	süs ada çayı
küçük ısırğan otu	loparmudu (T.+Far.)	(<?+T.+Çin.)
küçük ince çiçek	misket alması (Fr.+T.)	süs ayçiçeği (<?+T.)
küçük kakule-küçük	misket gülü (Fr.+Far.)	süs biberi (<?+Rum.)
kakula (T.+Ar.)	misket limonu	süs bitkisi (<?+T.)
küçük kantaron-küçük	(Fr.+Rum.)	süs çayır otu (<?+T.+T.)
kantaryon (T.+Yun.)	parlak çiçek	süs çileği (<?+T.)
küçük karanfil çiçeği	parlak mantar	süs domatesi
(T.+Ar.+T.)	(T.+Rum.)	(<?+Rum.)
küçük karangıç otu	parlak palmiye (T.+Fr.)	süs elması (<?+T.)
(T.+<?+T.)	perçemli hercayi	süs eriği (<?+T.)
küçük kenger (T.+Far.)	menekşe	süs eriği ağacı
küçük kızıl buğday	(Far.+Far.+Ar.+Far.)	(<?+T.+T.)
küçük kişniş otu	perçemli kuşkonmaz	süs fındığı (<?+Ar.)
(T.+Far.+T.)	(Far.+T.+T.)	süs kirazı (<?+Rum.)
küçük koç mantarı	salkım ağacı	süs lahanası (<?+Rum.)
(T.+T.+Rum.)	salkım başak	süs limonu (<?+Rum.)
küçük kök boyası	salkım çiçeği	süs narı (<?+Far.)
küçük kurt bağı	salkım çiçeği ağacı	süs portakalı (<?+Fr.)
küçük kuzu kulağı-	salkım çiçekli eyrelti	süs sinamekisi
küçük kuzukulağı	otu	(<?+Ar.+Ar.)
küçük Latin çiçeği	salkım darı	taze fasulye
(T.+Öİ+T.)	salkım huşu-salkım huş	(Far.+Rum.)

taze gül (Far.+Far.)
taze soğan (Far.+T.)
tombul fındık (T.+Ar.)
top ağacı
top çam
top elma
top kaktüs (T.+Fr.)
top lahana (T.+Rum.)
top patlıcan (T.+Far.)
top salata (T.+İt.)
tülübaba
tülüdombak-
tülütombak-tülütombak-
tülütopalak-tülütömbek
(T.+<?)
tülüg erük-tülüg erik
tüylü ada çayı
(T.+T.+Çin.)
tüylü ayıpençesi
(T.+T.+Far.)
tüylü boru çiçeği
tüylü çalba (T.+Yun.)
tüylü çay
tüylü dalak otu
tüylü halı çiçeği
tüylü kaktüs (T.+Fr.)
tüylü kanak
tüylü karanfil (T.+Ar.)
tüylü kartopu
tüylü meşe (T.+Far.)
tüylü nane (T.+Ar.)
tüylü ot
tüylü sirken
tüylübaba
tüylübarak
tüylübaş triful
(T.+T.+Yun.)
tüylüboya-tüylüboya
tüylüce ot
tüylüceyumru
tüylüdombalak-
tüylütombalak

tüylüğüyün (T.+<?)
tüylütapan
tüylütöparlak
tüysüz gümüşi kangal
(T.+T.+Ar.+<?)
tüysüz kirpibaşı
tüysüz şeftali (T.+Far.)
ufak bakla (T.+Ar.)
ufak soğan
ufakkulaklı
uzun armut (T.+Far.)
uzun ayak otu
uzun baçâ-uzunbaca
(T.+<?)
uzun biber (T.+Rum.)
uzun elma
uzun erük
uzun kavak
uzun kavun
uzun kekik
uzun yavşan
uzunyalma
uzundamar otu
uzunsap
yapışak ardıç
yapışak ot
yapışkan otu
yapışık ot
yapışkan
yapışkan çalı
yapışkan kazayağı
yapışkan ot
yapışkan otu
yapışkan pamuklu
(T.+Far.)
yapışkan sarı ot
yassı kaktüs (T.+Fr.)
yassı mercimek
(T.+Far.)
yaş çoğan
yaş otu
yaş üzüm

yaş zeytin (T.+Ar.)
yaş zufa (T.+Ar.)
yelpaze hurma ağacı-
elpaze hurma ağacı
(<?+Far.+T.)
yelpaze yapraklı hurma
ağacı (<?+T.+Far.+T.)
yelpazeyapraklı bodur
palmiye (<?+T.+T.+Fr.)
yelpazeyapraklı palmiye
(<?+T.+Fr.)
yumrukara
yumrulu aslandışi
yumrulu süsen (T.+Ar.)
yumrulu tavşanbıyığı
yumrulu turnagagası
yumuşak buğday
yumuşak diken
yumuşak ot-yumuşak
otu
yuvarlak yapraklı ıtır
(T.+T.+Ar.)
yuvarlak yapraklı
taşkıran
açıkağız
can eriği (Far.+T.)
can kesme (Far.+T.)
can otu (Far.+T.)
canı çıkık (Far.+T.)
dev dudağı (Far.+T.)
dev sakalı (Far.+T.)
ergen perçemi (T.+Far.)
ergendöşeği
insan kökü (Ar.+T.)
insan otu (Ar.+T.)
keloğlan çiçeği
(Far.+T.+T.)
keloğlan kırçan
(Far.+T.+<?)

12.4.8. Eşya ve Nesne Adlarından Oluşan Bitki Adları

ağda çiçeği
ağızlık ağacı
asa otu

asgu üzüm
askı düleği,
ateştacı (Far.+T.),

atlas çiçeği (Ar.+T.),
avize ağacı (Far.+T.)
avize bitkisi (Far.+T.)

avize çiçeği (Far.+T.)	çadıruşağı-çadır uşağı (Far.+T.)	duvaklı mantar (T.+Rum.)
ayna çiçeği (Far.+T.)	çak süpürge (<?+T.)	düğme ağacı
ayna otu (Far.+T.)	çakıl diken	düğmelicesüpürge
aynalı tiken (Far.+T.)	çakıl elma	dülger otu (Far.+T.)
bağarcıkurganı	çakıl eriği	dülgerçekici (Far.+T.)
ballık armudu-ballıg	çakıldakkutru (T.+<?)	eğer otu (<?+T.)
armudu (T.+Far.)	çan çiçeği	eldiven çayı
ballık çalısı	çan sarmaşığı	ellik otu
ballık meşesi (T.+Far.)	çanak çiçeği	ellikgıran
ballık otu	çanak çömlek otu	elmasüpürgesi
balonlu sarmaşık (Fr.+T.)	çanakçatlatan	emzik [otu]
baltabatak	çanakkıran	emzik çiçeği
bardacık eriği-bardak eriği	çanta çiçeği	fakirurganı (Ar.+T.)
bardacık inciri (T.+Far.)	çardaksüpürgesi otu (Far.+Ar.+T.+T.)	fener çiçeği (Rum.+T.)
bardah armudu-bardâ armudu (<bardak armudu) (T.+Far.)	çardımçanak (<?+T.)	fener otu (Rum.+T.)
bardak ağacı	çarık diken	fesçitarağı-fesci darağı (Öİ+T.)
bardak çiçeği	çarıkkesen	fiçı otu
barut ağacı (Far.+T.)	çatal armut (T.+Far.)	fırça ağacı (Rum.+T.)
baston mantarı (İt.+Rum.)	çatal erük	fırça çalı-fırça çalısı (Rum.+T.)
başlıg çiçeği	çatallı yosun	fırça çiçeği (Rum.+T.)
bayrak çiçeği	çatalyürek	fırça otu (Rum.+T.)
bıçak otu	çingirak çiçeği	fırıldak çiçeği
bilyalı kekik (İt.+T.)	çingirak otu	fıskıye otu (Ar.+T.)
bohça çiçeği	çingirdaklı ot	fincan çayı (T.+Çin.)
bohça otu	çivi lalesi (T.+Far.)	gancık kova
borazan çiçeği (T.+Far.+T.)	çomak otu	gantar armudu (Ar.+Far.)
borazan mantarı (T.+Far.+Rum.)	çömlek otu	gantar otu (Ar.+T.)
boru ağacı	çömlekçatlatan	garipler urganı-gariplerurganı (Ar.+T.)
boru çalısı	damsüpürgesi	gayış gıran
boru çiçeği	dane çadır- dene çadır-dâne çâdur (Far.+Far.)	gazandelen
boru elması	dantel ağacı (Fr.+T.)	gazankulpu (T.+Rum.)
boru kabağı	daş armudu (T.+Far.)	gelin çarşafı (T.+Far.)
borulu hanımeli	daş gilası (T.+<?)	govan armudu (T.+Far.)
buz çiçeği	daş kekiği	govan sakızı
buz karpuzu (T.+Far.)	daş kerfesi (T.+Far.)	gönüldolabı (T.+Ar.)
buz otu	daş kiraz (T.+Rum.)	gözlük çiçeği
cam otu (Far.+T.)	daş otu	gözlük otu-gözlükotu
camgüzeli (Far.+T.)	daşelması	gramofon çiçeği (Fr.+T.)
çadır çiçeği (Far.+T.)	davul çiçeği (Ar.+T.)	hançer çiçeği (Ar.+T.)
çadırete (Far.+T.)	davul otu (Ar.+T.)	hasekiküpesi-haseki küpesi (Ar.+T.)
	değnek çiçeği	havlupüskülü
	destere otu (Far.+T.)	
	dibek armudu (T.+Far.)	
	duvak ağacı	

huni çiçeği (Rum.+T.)	kayışkırın mantarı (T.+T.+Rum.)	lastik incir ağacı (Fr.+Far.+T.)
hunuli mantar (Rum.+Rum.)	kayışkırın otu	makas otu (Ar.+T.)
ibrikböcekkapanı (Ar.+T.+T.)	kayışkırın-kayış kıran	mum ağacı (Far.+T.)
ibrük armudu (Ar.+Far.)	kayışkoparan	mum çiçeği (Far.+T.)
iğnelik otu	kaymak ağacı	mum kabağı (Far.+T.)
inci çalısı	kaymak çiçeği	mum otu (Far.+T.)
inci çiçeği-incü çiçeği	kaymak otu	mum palmyesi (Far.+Fr.)
inci mantarı (T.+Rum.)	kazandelen	ok çiçeği
inci otu	kazankarası	orak armudu (T.+Far.)
inci soğanı	kazankulpu (T.+Rum.)	orak çiçeği
inci sümbülü (T.+Far.)	kervanotu-kervan otu (Far.+T.)	orak gülü (T.+Far.)
iplikli avize çiçeği (T.+Far.+T.)	kese çiçeği (Far.+T.)	orakeriği
kadeh çiçeği (Ar.+T.)	ketengömleği (Ar.+T.)	orakkıran-orakgıran
kafasüpürgesi	ketenköynek	pabuç ağısı-pabuç ağusu (Far.+T.)
kafes otu-kafesotu (Ar.+T.)	kılıç çiçeği	pabuç çiçeği (Far.+T.)
kalem jengar (Ar.+Far.)	kılıç fasulyası (T.+Rum.)	petek otu
kalem kaktüs (Ar.+Fr.)	kılıç kekiği	saat çiçeği (Ar.+T.)
kalem şeker (Ar.+Far.)	kılıç otu	saat otu (Ar.+T.)
kalkan ağacı	kılıçarpa	sabun ağacı (Ar.+T.)
kalkan dikenli	kılıçkını mantarı (T.+T.+Rum.)	sabun çiçeği-sabunçiçeği (Ar.+T.)
kalkan otu	kibrit-kibrit otu (Ar.+T.)	sabun otu (Ar.+T.)
kalkanlı baldırıkara	kilim ucu (Far.+T.)	saksı güzeli-saksıgüzeli
kalpak otu	kilit otu	sandal ağacı (Ar.+T.)
kandil ağacı (Ar.+T.)	koru gözlük otu	sandık çiçeği (Ar.+T.)
kandil çayı (Ar.+Çin.)	kova otu	sepet çiçeği (Far.+T.)
kandil çiçeği-	kovan çiçeği	süpürge ağacı
kandilçiçeği (Ar.+T.)	kovan otu	süpürge bıtırağı
kandil otu (Ar.+T.)	kovan sepeti (T.+Far.)	süpürge bülbül otu (T.+Far.+T.)
kandil sakızı (Ar.+T.)	küp armudu (T.+Far.)	süpürge çalısı
kandilkökü (Ar.+T.)	küp düşen-küpdüşen	süpürge çiçeği
kandilli çay (Ar.+Çin.)	küp evleği (T.+Rum.)	süpürge darısı
kandilli çiçek (Ar.+T.)	küpdüşdü	süpürge kamışı
kandilyaprağı (Ar.+T.)	küpe çiçeği	süpürge otu
kantar armudu (Ar.+Far.)	küpe otu	süpürge yavşanı
kantar kabağı (Ar.+T.)	küpeli meşe (T.+Far.)	süpürgelik geven
kantar otu (Ar.+T.)	küpeli otu	süpürgelik otu
kantartopu (Ar.+T.)	küpkıran	süpürge otu
kaşık otu	küpmavisi	süpürke teli
kaşıkçalan	kürdan otu (Fr.+T.)	süzek otu
katı gözlük otu	kürdanlık (Fr.+T.)	süzgeç otu
kayık çiçeği	küre çiçeği (Ar.+T.)	şamdan çiçeği (Ar.+Far.+T.)
kayıkkıran	lapkadife (<?+Ar.)	şemsiye ağacı (Ar.+T.)
kayışkırın kökü	lastik ağacı (Fr.+T.)	

şemsiye bitkisi (Ar.+T.)
şemsiye çiçeği (Ar.+T.)
şemsiye mantarı
(Ar.+Rum.)
şemsiye otu (Ar.+T.)
şingirdak otu

tabancakapsülü (T.+Fr.)
taç çiçeği (Ar.+T.)
testere bitkisi (Far.+T.)
testere çiçeği (Far.+T.)
testere kaktüs (Far.+Fr.)
urgan otu

zemberek otu (Far.+T.)
zembil çiçeği (Ar.+T.)
zembil otu (Ar.+T.)
zil çiçeği (Far.+T.)
zil otu (Far.+T.)
zühretarağı (Ar.+T.)

12.4.9. Dini ve Etnik Unsurlardan Oluşan Bitki Adları

Allah fidanı (Ar.+Rum.)
Allahekmeği (Ar.+T.)
Allahkavurgası (Ar.+T.)
aptesbozan otu
(Ar.+T.+T.)
aziz çiçeği (Ar.+T.)
Bektaşî üzümü (Öİ+T.)
bektaşîkavuğu (Öİ+T.)
cavur baklası (Far.+Ar.)
cavur çitliği (Far.+T.)
cavur dilkiceği
(Far.+T.)
cehendem zambağı
(<?+Ar.)
cehennem çiçeği
(Ar.+T.)
cehennem zambağı
(Ar.+Ar.)
cennet ağacı (Ar.+T.)
cennet armudu
(Ar.+Far.)
cennet bambusu
(Ar.+Fr.)
cennet biberi
(Ar.+Rum.)
cennet çalısı (Ar.+T.)
cennet çiçeği-cinnet
çiçeği (Ar.+T.)
cennet hurması ağacı
(Ar.+Far.+T.)
cennet otu (Ar.+T.)
cennet süpürgesi
(Ar.+T.)
cennet turuncu
(Ar.+Far.)
cennet zambağı
(Ar.+Ar.)
cennetkuşu (Ar.+T.)

cennetkuşu çiçeği
(Ar.+T.+T.)
cin ağacı (Ar.+T.)
cin darısı (Ar.+T.)
cin elması (Ar.+T.)
cin haşhaşı (Ar.+Ar.)
cin lalesi (Ar.+Far.)
cin mısırı (Ar.+Ar.)
cin otu (Ar.+T.)
cinbiberi (Ar.+Yun.)
cinsaçı (Ar.+T.)
dua çiçeği (Ar.+T.)
erenler çiçeği
evliya otu (Ar.+T.)
ezan çiçeği (Ar.+T.)
gavur baklası (Far.+Ar.)
gavur biberi
(Far.+Rum.)
gavur bostanı
(Far.+Far.)
gavur börülcesi
(Far.+T.)
gavur çovanı (Far.+T.)
gavur haşhaşı (Far.+Ar.)
gâvur hıyarı (Far.+Far.)
gavur mancarı (Far.+<?)
gavur nergisi
(Far.+Far.)
gavur otu (Far.+T.)
gavur pancarı (Far.+T.)
gavur soğanı (Far.+T.)
gavur tilkişeni (Far.+<?)
gavurbaşı (Far.+T.)
gavurdedengili
(Far.+<?)
gavuroklavası (Far.+T.)
gavursaçağı (Far.+T.)

hacı otu-hacilar otu-
haciler otu (Ar.+T.)
hacıbalbal (Ar.+T.)
hacıelli bademi
(Ar.+T.+Far.)
haç otu (Far.+T.)
hafız gülü (Ar.+Far.)
hafızali-hafız ali
(Ar.+Öİ)
Havvaanaeli (Öİ+T.+T.)
hayırlı daru (Ar.+T.)
hayırsız ot (Ar.+T.)
helal otu (Ar.+T.)
hıdırellezkamçısı
(Öİ+Öİ+T.)
hıdrellez çiçeği (Öİ+T.)
hıdrellez otu (Öİ+T.)
hoca boynuzu (Far.+T.)
hoca yemişi (Far.+T.)
hoca yemişi ağacı
(Far.+T.+T.)
hocalar yemişi (Far.+T.)
iblis arpa otu
(Ar.+T.+T.)
iblis tırnağı- iblistırnağı
(Ar.+T.)
imamlar armudu
(Ar.+Far.)
Kabe fesleşeni
(Öİ+Rum.)
Kâbe kekiği (Öİ+T.)
Kabe lalesi (Öİ+Far.)
Kabe samanı (Öİ+T.)
Kâbe süpürgesi-
Kabesüpürgesi (Öİ+T.)
kafir limonu
(Ar.+Rum.)
kafir zambağı (Ar.+Ar.)

kafırsaçı (Ar.+T.)	ölü avrat otu (T.+Ar.+T.)	sabır otu (Ar.+T.)
keşiş kalpağı (Far.+T.)	ölü çiçeği	sırat darısı (Ar.+T.)
keşiş otu-kesiş otu	ölü ısırgan	şeytan arabası-
keşişbaşı	ölü soğanı	şeytanarabası (Ar.+T.)
keşişyemez armudu-	ölümkörü	şeytan arpası (Ar.+T.)
kesişyemez armudu (Far.+T.+Far.)	ömr ağacı (Ar.+T.)	şeytan bademi
Medine çiçeği (Öİ+T.)	ömr otu (Ar.+T.)	şeytan boku (Ar.+Far.)
Medine hurması (Öİ+Far.)	ömür ağacı	şeytan boku (Ar.+T.)
Mekke ayruğı-Mekke ayruğı (Öİ+T.)	ömür çiçeği	şeytan darısı (Ar.+T.)
Mekke belesen ağacı (Öİ+Ar.+T.)	ömür otu (Ar.+T.)	şeytan elması (Ar.+T.)
Mekke pelesenk ağacı-	papaz armudu (Rum.+Far.)	şeytan gülü (Ar.+Far.)
Mekke pelesengi ağacı	papaz eriği (Rum+T.)	şeytan havucu (Ar.+Far.)
Mekke samanı (Öİ+T.)	papaz inciri (Rum.+Far.)	şeytan kabalağı (Ar.+T.)
melaike kökü (Ar.+T.)	papaz otu- papas otu (Rum.+T.)	şeytan karpuzu (Ar.+Far.)
melaki otu (<?+T.)	papaz ravendi (Rum.+Far.)	şeytan kavunu (Ar.+T.)
melayik ağacı (Ar.+T.)	papazkalpağı (Rum.+T.)	şeytan keleş (Ar.+T.)
melayik borusu (Ar.+T.)	papazkarası (Rum.+T.)	şeytan keneviri (Ar.+T.)
melayik otu (Ar.+T.)	papazkühahı (Rum.+Far.)	şeytan otu (Ar.+T.)
melek mantarı (Ar.+Rum.)	papazsakalı (Rum.+T.)	şeytan pıtırağı (Ar.+T.)
melek otu (Ar.+T.)	papaztakkesi (Rum.+Ar.)	şeytan portakalı (Ar.+Fr.)
melek üzümü (Ar.+T.)	papaztakkesi kaktüsü (Rum.+Ar.+Fr.)	şeytan saç-şeytansaçı (Ar.+T.)
melekkanadı (Ar.+T.)	peygamber ağacı (Far.+T.)	şeytan şalgamı (Ar.+Far.)
melekotu kökü (Ar.+T.+T.)	peygamber arpası (Far.+T.)	şeytan tespihi (Ar.+Ar.)
minare çiçeği (Ar.+T.)	peygamber buğdayı (Far.+T.)	şeytan yağı (Ar.+T.)
minare otu (Ar.+T.)	peygamber çiçeği (Far.+T.)	şeytan zeytini (Ar.+Ar.)
miraç çiçeği (Ar.+T.)	peygamber dikenini (Far.+T.)	şeytanayağı (Ar.+T.)
mübarek ağaç (Ar.+T.)	peygamber süpürgesi (Far.+T.)	şeytanbıyığı (Ar.+T.)
mübarek dikenini (Ar.+T.)	peygamber üzümü (Far.+T.)	şeytançubuğu (Ar.+T.)
mübarek otu (Ar.+T.)	peygamberdüşmesi (Far.+T.)	şeytandili (Ar.+T.)
mürid kuyruğu (Ar.+T.)	peygamberkılıcı (Far.+T.)	şeytanfeneri (Ar.+Rum.)
namazbozan (Far.+T.)	sabır darısı (Ar.+T.)	şeytangözü (Ar.+T.)
namaz-bur otu (Far.+<?+T.)		şeytanipliği (Ar.+T.)
nazar dikenini (Ar.+T.)		şeytankancası kökü (Ar.+İt.+T.)
nazar otu (Ar.+T.)		şeytankavı (Ar.+<?)
nurlu badem (Ar.+Far.)		şeytankulağı (Ar.+T.)
ölmez çiçek		şeytanküpesi (Ar.+T.)
ölmez diken-ölmez dikenini		şeytanminaresi (Ar.+Ar.)
ölmez otu		şeytanpatlıcanı (Ar.+Far.)

şeytanpençesi
(Ar.+Far.)
şeytanpürü (Ar.+T.)
şeytansaçı (Ar.+T.)
şeytantaburesi (Ar.+Fr.)
şeytanteresi (Ar.+Far.)
şeytanterisi (Ar.+T.)
şeytantırnağı (Ar.+T.)
tespih ağacı-tesbih ağacı
(Ar.+T.)

tespih çalısı (Ar.+T.)
tespih çiçeği (Ar.+T.)
tespih darısı (Ar.+T.)
tespih otu (Ar.+T.)
tespih salebi (Ar.+Ar.)
türbe eriği (Ar.+T.)
Yahudi baklası
(Öİ+Ar.)
Yahudi ebegümeçi
(Öİ+T.+<?)

Yahudi hurması
(Öİ+Far.)
Yahudi kalpağı (Öİ+T.)
Yahudi kirazı
(Öİ+Rum.)
Yahudi otu (Öİ+T.)
Yehova ağacı (Öİ+T.)
Yehuda pelin
(Öİ+Rum.)

12.4.10. Hayvan Adlarıyla Oluşan Bitki Adları

akbaba çiçeği
akrab kuyruğu (Ar.+T.)
akrab otu (Ar.+T.)
akrep otu (Ar.+T.)
akrepkuyruğu (Ar.+T.)
almageyik
arı çiçeği
arı götü-arıgötü
arı gülü (T.+Far.)
arı kekiği
arı kovanı- arıkovanı
arı kovanı çiçeği-
arıkovanı çiçeği
arı otu- arıotu
arı püreni
arı pürü-arıpürü
(T.+Far.)
arı saman-arısamam
arı selefi (T.+Ar.)
arıburnu
arıcık otu
arşlan ağzı
arşlan kuyruğu
arşlanayağı
arşlandişi-arşlan dişi
arşlankulağı
arşlanpençesi-
arşlanpençesi
arşlanyatağı
arşlanağzı
arşlanayağı-arşlan ayağı
arşlandişi-arşlan dişi
arşlankulağı-arşlan kulağı
arşlankuyruğu

arşlanpençesi-arşlan
pençesi
at baklası-at paklası
(T.+Ar.)
at bürölcesi
at böyrüce
at çığlığı
at çimeni
at dikenini
at dili- atdili
at elması
at eveliği (T.+<?)
at geveni
at kasması (T.+Ar.)
at keşanesi-atkeşanesi
(T.+Rum.)
at kişnek otu
at kulağı- atkulağı-at
gulağı- atkulak
at kuyruğu- atkuyruğu-
atkuyruğu otu
at madımağı (T.+Erm.)
at mercimeği-at
mercimeleği (T.+Far.)
at nalı
at nanesi (T.+Ar.)
at otu
at teresi (T.+Far.)
at yaran-atyaran
at yemliği
at yoncası
atayağı
ateşböceği (Far.+T.)
atgötü
atgözü-atgözü otu

athelvası (T.+Ar.)
atmemesi
atnalı
attersi
attırnağı
aygır incir (T.+Far.)
ay ağırşığı
ay ardıcı
ay asması
ay baklası (T.+Ar.)
ay baldıranı
ay çiğdemi
ay çileği
ay dikenini
ay dudu (T.+Far.)
ay elması
ay eriği-ayieriği
ay fındığı (T.+Ar.)
ay fıstığı (T.+Ar.)
ay gülü (T.+Far.)
ay gülü- ayıgülü- ayı
gülü- ayu gülü- ayu güli
(T.+Far.)
ay köşkü mantarı-
ayıköşk mantarı-
ayıköşk mantarı
(T.+Far.+Rum.)
ay köşkü-ay köşk
(T.+Far.)
ay kulağı-ay gulağı
ay kulağı-ayıkulağı
ay lahanası (T.+Rum.)
ay liforu (T.+<?)
ay ligarbası-ayı
libargası (T.+Yun.)

ayı mantarı-ayımantarı
(T.+Rum.)
ayı marlı (T.+<?)
ayı mısırı (T.+Ar.)
ayı mısırı- ayımısırı
(T.+Ar.)
ayı otu
ayı ovazı
ayı pancarı
ayı parmağı-ayıparmağı
ayı pençesi
ayı pençesi- ayıpençesi
ayı pıtırağı
ayı razyanesi (T.+Far.)
ayı rezenesi (T.+Far.)
ayı sarımsağı-ayı
sarmısağı-ayı sarmusağı
ayı sarmaşığı
ayı soğanı
ayı şalgamı (T.+Far.)
ayı üzümü- ayu üzümü
ayı yemişi-ayıyemişi
ayı yoncası
ayıayağı
ayıayası
ayıboğan
ayıca mantarı
(T.+Rum.)
ayıdanası
ayıdöşegi
ayıeli-ayü eli
ayü kulağı
ayü mamuğu (T.+<?)
ayü otu
ayü pençesi
ayü üzümü
ayüboğan
balık ağısu-balıkağısı-
balıkağısu
balık çiçeğı
balık otu
balık öldüren-
balıköldüren
balık sütleğeni
balık zehiri otu-
balıkzehri otu
(T.+Far.+T.)
balıkağızı

balıkiğnesi kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
balıkkıran-balıkgıran
beygir otu (Far.+T.)
beygirkuyruğu
bıldırcın armudu
(T.+Far.)
bıldırcın otu
bıldırcınbudu
bire otu
bit otu-bitotu
bitli ot
boğa diken-i-boğa tiken-i-
buğa tikani-buğa diken-i
boğa inciri (T.+Far.)
boğa otu
boğa yaprağı
boğasiki-buğasiki
böce otu
böcekkapan
böcekyiyen yüksük otu
Bufalo çimi (İng.+ T.)
buzağı otu
buzağıburnu
bülbul otu (Far.+T.)
bülbülyuvası (Far.+T.)
camış baklası-camız
baklası-camus baklası-
camuş baklası -camuz
baklası (Far.+Ar.)
camış otu (Far.+T.)
camışcici
(<camış+ciciğı)
(Far.+T.)
camışgıran (Far.+T.)
camışmemesi-
camızmemesi-
camusmemesi-
camuşmemesi (Far.+T.)
camuskulağı-
camızkulağı-
camuşkulağı (Far.+T.)
cayan otı
ceylan çiçeğı (Far.+T.)
cicik üzümü
çiğeri liken-i (T.+Yun.)
çiğeri otu
çiğeri yosunu

civcivayağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
çakal armudu
(Far.+Far.)
çakal baldıran (Far.+T.)
çakal çiğdemi-çakal
çiytemi (Far.+T.)
çakal eriğı (Far.+T.)
çakal nergisi (Far.+Far.)
çakal otu (Far.+T.)
çakal üzümü (Far.+T.)
çakalbarsağı-
çakalbağırsılığı
(Far.+T.)
çakalboğan (Far.+T.)
çakalboğan pıtırağı
(Far.+T.+T.)
çayan gülü (T.+Far.)
çayan otu
çeçik kulağı (<?+T.)
çekirge ayağı-
çekirgeayağı
çekirge otu
çıyan- çıyan otu- çayan
otu
çıyan otu
dalak otu
dana soğanı
danaayağı-dana ayağı
danabağırtan
danabaklası
danaburnu- danaburnu
(otu)
danaçadırı (T.+Far.)
danadaşak-danataşığı-
danataşak
danadaşak eriğı
danadili
danagöbeğı
danagöz
danagözü
danakıran-danakıran
[otu] -danagıran
danakuyruğı
danamemesi
davar otu
davşan otu
davşancil tırnağı

daşanelması
daşankulağı
daşantopu
dekesakalı
deve bambılı (T.+<?)
deve çalısı
deve dikenini- devedikeni
deve dili
deve elması- deve
elması- deveelması-
devealması-deve
alması-deve (diken)
elması
deve gengeli (T.+<?)
deve gülü (T.+Far.)
deve kangalı (T.+Rum.)
deve kengeli-deve
kenkeri (T.+Far.)
deve kulağı-devekulağı-
devegulak
deve mercimeği
deve otu
deve örgüç
deve pıtırağı
deve sakalı
deve semizliği
devebağırtan
deveboynu
deveci dikenini
devecibardağı-deveci
bardağı
deveçökerten
devedili
devedişini
deveetmeği-deve etmeği
devegözü
devegülü
devekutnu (T.+<?)
develangır (T.+<?)
develi otu
develik otu-develek otu
devesabunu (T.+Ar.)
devesil-devesil otu
(<?+T.)
devesiniri
devesürdeği (T.+<?)
deveşaplağı
devetabanı çiçeği

devetabanı dikenini
devetabanı-deve tabanı-
devedabanı
devetırnağı
devetopalağı- deve
topalağı
devetopuğu
deveturpu (T.+Far.)
dilki hayası-dilkühayası
(T.+Far.)
dilki kuyruğu-dilkü
kuyruğu
dilki taşacağı-dilkü taşacağı-
dilkü taşacağı
dilki üzümü-dilkü
üzümü-dilkü üzümü
dilkiboğan
doğan armudu (T.+Far.)
doğandili
dombay eriği
(Gürc.+T.)
domuz ayrığı
domuz ayrık otu
domuz baklası (T.+Ar.)
domuz başı
domuz dikenini-tonuz
dikenini
domuz ekmeği-domuz
etmeği-domuzekmeği
domuz elması-
domuzelması
domuz eriği
domuz karağanı (T.+<?)
domuz kenesi-
domuzkenesi
domuz lahanası
(T.+Rum.)
domuz mancarı (T.+<?)
domuz marulu
(T.+Rum.)
domuz otu
domuz pamuklanı
(T.+Far.)
domuz pamukluğu-
domuz pamuklusu
(T.+Far.)
domuz pancarı

domuz pıtırağı-domuz
pıtırağı-domuz bıtırağı-
domuzbıtırağı
domuz rezenesi
(T.+Far.)
domuz soğanı
domuz topalağı
domuz turpu (T.+Far.)
domuz üzümü
domuzağırşacağı-
domuzarşacağı-domuz
ağırşacağı-tonuzağırşacağı
domuzaşa
domuzayağı
domuzdaşacağı-
domuzaşacağı
domuzhınzır (T.+Ar.)
domuzkökü
domuzkuyruğu-domuz
kuyruğu
domuzpıtırını (T.+<?)
domuzpotulağı
domuztırnağı
domuzyandıran
durnadil zambağı
(T.+T.+Ar.)
durnadili
düvetabanı
düyetavanı
ejder kanı (Far.+T.)
ejder otu (Far.+T.)
ejderkanı ağacı
(Far.+T.+T.)
enek memesi
engerek başı
engerek dikenini
engerek otu
engerekbaşımı
engerekbaşımı
emzikotu
enik mancar (T.+<?)
enük armudu (T.+Far.)
ergeçsakalı-erğec sakalı
erğec sakalı
eşek armudu (T.+Far.)
eşek baklası (T.+Ar.)
eşek baldıranı
eşek çalısı

eşek çayı (T.+<?)
eşek çayı (T.+Çin.)
eşek çitliği
eşek çiçeği
eşek dikenli
eşek elması
eşek enginarı (T.+Rum.)
eşek eriği
eşek fiği (T.+Rum.)
eşek gengeri (T.+Far.)
eşek gerdanası-eşek
gerdebene (T.+<?)
eşek geveni
eşek gevreği
eşek gömeci
eşek gülü (T.+Far.)
eşek gürlü (T.+<?)
eşek hardalı (T.+Ar.)
eşek havucu (T.+Far.)
eşek helvası-eşekhelası
(T.+Ar.)
eşek hıyarı (T.+Far.)
eşek inciri
eşek inneliği
eşek kalkanı
eşek kangalı
eşek kangalı
eşek karakavuşu
eşek kekiği
eşek kengeri-eşek
kenkeri (T.+Far.)
eşek kerdemesi
(T.+Yun.)
eşek kırşarığı (T.+<?)
eşek kömürdeği
eşek kömürdeği
eşek közlemesi
eşek kürülü (T.+<?)
eşek lalesi (T.+Far.)
eşek madımağı
(T.+Erm.)
eşek mantarı (T.+Rum.)
eşek marulu (T.+Rum.)
eşek maydanozu
(T.+Rum.)
eşek memesi
eşek nanesi (T.+Ar.)
eşek navruzu (T.+Far.)

eşek otu
eşek pancarı
eşek papatyası
(T.+Rum.)
eşek püskülü
eşek razıyanesi
(T.+Far.)
eşek sarı otu
eşek sirkeni-eşek
sirkemi
eşek susamı (T.+Ar.)
eşek tikeni
eşek tirfilı (T.+Rum.)
eşek turpu- işşek turpu-
eşek turbu (T.+Far.)
eşek türpengi (T.+<?)
eşek yağırı
eşek yarpuzu
eşek yoncası
eşek zahteri (T.+Ar.)
eşekçitlimi (T.+<?)
eşekgıcılavuk (T.+<?)
eşekköftesi (T.+Far.)
eşekkulağı- eşek kulağı
eşekkuyruğu
eşekkuzulası-
eşekkuzilesi (T.+<?)
eşektırnağı-eşek tırnağı
eşekzıpkını
eşşekganağı (T.+<?)
eşşekmadımā (T.+Erm.)
fare dikenli
fare otu
farekulağı-fare kulağı
farekuyruğu kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
fil çiçeği (Ar.+T.)
fil elması (Ar.+T.)
fil mahmudi ağacı
(Ar.+Öİ+T.)
filayağı ağacı
(Ar.+T.+T.)
filbahar-filbahri (Far.)
filburnu (Ar.+T.)
filkulağı-fil kulağı
(Ar.+T.)

flamingo çiçeği-
filamingo çiçeği
(İng.+T.)
garga armudu (T.+Far.)
garga çiçeği
garga düleği-garga
düneği-gargadüğülek
garga kavunu-garga
gavun
gargaburnu-garğa burnu
gargakülülü (T.+<?)
gatırdırnā
gazayağı-gazayak-
gazeyağı-gazyak-
gazyağı-gazayah
geçisakalı
geçitiftiği (T.+Ar.)
gelebek otu
geyik ardıcı
geyik aşığı (T.+Ar.)
geyik borcağı (T.+<?)
geyik dikenli
geyik elması
geyik kimyonu (T.+Ar.)
geyik körmeni (T.+<?)
geyik lalesi (T.+Far.)
geyik mantarı
(T.+Rum.)
geyik otu
geyik sarmaşığı
geyik sarmısağı-geyik
sarmusağı
geyik yoncası
geyik ziresi-geyik
zırası-geyik sırası
(T.+Far.)
geyikboynuzu
geyikdili-geyik dili
geyikgöbeği-geyik
göbeği
geyiksırtı-geyik sırtı
geyiktuzu-geyik tuzu
giyik elması
goçotu
goyun gözü
goyun gulağı
gögenkaplan (<?+T.)
gögercin otu

gögercinayağı-gögercin
ayağı
gövercin göksü
gövercin gözü
gövercin topuğu
guli bacağı (<?+T.)
gurtgulağı
guş alması
guş armudu (T.+Far.)
guşah armudu (T.+Far.)
guşburnu
guşdili
guşetmeği-guşekmā
guşgonmaz
guşguş
guşkirazı (T.+Rum.)
guşmadımā (T.+Erm.)
guzugulağı-guzugulā
gügercin otu
güve kekiği
güve otu
güvegüve
güvercin ağacı
güvercin ayağı
güvercin çiğdemi
güvercin ıtırı (T.+Ar.)
güvercin kökü
güvercin otu
güvercin üzümü
hınzır ağarşığı (Ar.+T.)
hınzır razyanesi-hınzır
razyanesi (Ar.+Far.)
hınzır otu (Ar.+T.)
hindiibiği
horos gözi (Far.+T.)
horoz fasulyesi
(Far.+Rum.)
horoz gülü (Far.+Far.)
horoz hayası (Far.+Far.)
horoz lalesi-horoz lelesi
(Far.+Far.)
horoz mantarı
(Far.+Rum.)
horoz otu-horaz otu
(Far.+T.)
horozayağı-horoz ayağı
(Far.+T.)
horozbudağı (Far.+T.)

horozcuk [otu] (Far.+T.)
horozgözü- horoz gözü
(Far.+T.)
horozibiği-horoz ibiği-
horuzibi (Far.+T.)
horozkarası-horoz
karası (Far.+T.)
horozkursığı (Far.+T.)
horozkuyruğu (Far.+T.)
horoztarağı (Far.+T.)
horoztaşağı-horozdaşağı
(Far.+T.)
horozyüreği (Far.+T.)
hüsnüyusuf çiçeği
(Ar.+Öİ+T.)
hüsnüyusuf-hüsn-i
yusuf (Ar.+Öİ)
hüthütgözü-hüdhüd
gözü (Ar.+T.)
ılan boncuğu
ıstakoz çiçeği
(Rum.+T.)
ılan burçağı
ılan gürülü (T.+<?)
ılan otu
ılan sarmısağı
ılan üzümü
ılanbaşı-ılan başı
ılanbıçağı-ılan bıçağı
ılanboncuğu
ilandili
ılanpurçalağı (T.+<?)
ilantağı
inek ağacı
inek boynuzu
inek buğdayı
inek çiçeği
inek emceği
inek gözü
inek memesi-
inekmemesi
inek otu
inek sabun otu
(T.+Ar.+T.)
inekbiciği
inekgözü
iskorbüt otu (Fr.+T.)
işşek burgacanı (T.+<?)

işşek turpu (T.+Far.)
it alıcı- italicı (T.+Far.)
it çiçeği
it hayası (T.+Far.)
it kaçırın
it kavunu
it keleş
it labadası (T.+Rum.)
it menekşesi (T.+Far.)
it nanesi (T.+Ar.)
it otu
it öldüren ot
it pancarı
it papatyası (T.+Rum.)
it penefşesi (T.+Far.)
it sıracı otu
it tohmı (T.+Far.)
it üzerliği
it üzümü-it üzümü-
itüzümü
it zencebili- it zencefili
(T.+Ar.)
itboğan
itboğan otu
itboncuğu- it boncuğı
itboruğu
itburnu ağacı
itburnu gülü
(T.+T.+Far.)
itburnu yemişi
itburnu-it burnı-it burnu
itcumurdu-it cumurdu
(T.+<?)
itdili-it dili
itdirseği
iteriği
itgülü-it gülü (T.+Far.)
ithıyarı-it hıyarı
(T.+Far.)
itinciri-it inciri (T.+Far.)
itkabağı-it kabağı
itkaçırın
itkasarı-it kasarı
itkeseri-it keseri
itkişnişi-it kişnişi
(T.+Far.)
itkuyruğu-it kuyruğu
itmemesi-it memesi

itnanesi-it nanesi (T.+Ar.)	karga pırasası (T.+Rum.)	katırdaşağı-katırtaşağı- katırdaşyağı
itöldüren ot	karga sabunu-	katırkulağı-katırgulağı
itsarımsağı-itsarmısağı-	kargasabunu (T.+Ar.)	katırkuyruğu otu
it sarımsağı-it sarmısağı	karga sarımsağı	katırkuyruğu-katır
itsidiği	karga soğanı	kuyruğu
itsiki- it siki	karga sümbülü (T.+Far.)	katırnalı (T.+Ar.)
itsineği-it sineği	karga üzümü	katırtırnağı-katır tırnağı
itsiyeği-itsiyegi-itse-	kargaayağı-karga ayağı	kaz otu
itsiyeyi	kargabağırsağı	kaz teresi (T.+Far.)
itsoğanı-it soğanı	kargabardağı	kazayağı kökü
ittaşağı-it taşağı	kargaböreği	kazayağı-kaz ayağı-
kanarya çiçeği (İsp.+T.)	kargaburnu	kazayak-kazıyak
kanarya gülü (İsp.+Far.)	kargabüken	kazbacağı
kanarya otu (İsp.+T.)	kargadelen	kazbağı (T.+Far.)
kanarya sarmaşığı	kargadıdağı	kazbudu
(İsp.+T.)	kargagözü-karga gözü	kazgagası
kaplan çiçeği	kargaibiği-karga ibiği	kazparmak otu
kaplan elçesi (T.+<?)	kargaiğnesi	kazyacağı-kaz yağı
kaplan otu	kargayaşmağı-	kebuter otu (Far.+T.)
kaplan postu-	kargayamşağı	keçi alıcı (T.+Far.)
kaplanpostu (T.+Far.)	kargayüreği-kargayürek	keçi çağlası
kaplan zambağı	karınca armudu	keçi geveni
(T.+Ar.)	(T.+Far.)	keçi kirazı (T.+Rum.)
kaplanboğan	karınca otu	keçi kömüreni-keçi
kaplankuyruğu-kaplan	karıncaayağı	körmeni
kuyruğu	karıncakavağı otu	keçi lahanası (T.+Rum.)
kaplanpençesi (T.+Far.)	karides çiçeği	keçi mantarı (T.+Rum.)
kaplumbağa keleş -	(Rum.+T.)	keçi marulu (T.+Rum.)
kaplingaba keleş	karlanguç otu	keçi mayasıl otu
kaplumbağa otu	kartal ağacı	(T.+Ar.+T.)
kaplumbağaboncuğu	kartal eğreltisi-	keçi otu
kaplumbağagerdanı	kartaleğreltisi	keçi söğüdü
(T.+Far.)	kartallı eğrelti otu	keçi söğüt ağacı
karga baldırıkara	kartalpençesi (T.+Far.)	keçi yemişi
karga bostanı (T.+Far.)	kartaltüyü	keçiyayağı-keçi ayağı
karga büken ağacı	katır çiçeği	keçibiciği-keçibiciği
karga cevizi (T.+Ar.)	katır çiçeği ağacı	keçiboğan
karga düleği-karga	katır çiğdemi	keçiboynuzu ağacı-keçi
düvleği-karga düğleği-	katır hindi (T.+<?)	boynuzu ağacı
karga döleği-karga	katır kestanesi	keçiboynuzu-keçi
düveleği-kargadüleği-	(T.+Rum.)	boynuzu
karga düğleği	katırazığı	keçieğirtmeci-keçi
karga kavunu	katırbaşı	eğirtmeci (T.+<?)
karga keleş	katırboncuğu-katır	keçiemceği- keçi
karga kozağı	boncuğu	emceği
karga otu	katırcı kuzukulağı	keçigevişi-keçiebişi
		keçigüvesi

keçik otu	kediyağı	koyun butrağı
keçikulağı	kedyüzü	koyun çiçeği
keçimemesi-keçi	keklik buğdayı	koyun dikenini
memesi	keklik çiğdemi	koyun dili
keçisakalı- keçi sakalı	keklik otu-keklik	koyun ekmeği
keçisakalı mantarı	keklik susamı (T.+Ar.)	koyun fındık ağacı
(T.+T.+Rum.)	keklik üzümü	(T.+Ar.+T.)
keçisedef otu- keçi	keklikganağı	koyun kekiği
sedef otu (T.+Ar.+T.)	keklikgözü-keklik gözü	koyun kıran kılıç otu
keçisedefi-keçi sedefi	kelebek ağacı	koyun mantarı
(T.+Ar.)	kelebek çalısı	(T.+Rum.)
keçitaşağı	kelebek çiçeği	koyun otu-koyunotu
keçitırnağı-keçi tırnağı	kelebek mancarı	koyun sarmaşığı
kedi başı	(T.+<?)	koyun üçgülü
kedi çıtlığı	kelebek otu	koyun yavşanı
kedi dutu (T.+Far.)	kelebek sarmaşığı	koyuncuk çiçeği
kedi eriği	keler ayağı	koyundibi
kedi kangalı (T.+<?)	keler diken	koyundüğü (T.+<?)
kedi nanesi (T.+Ar.)	kelerkuyruğu-keler	koyunekmeği
kedi otu	kuyruğu	koyungöbeği
kedi turpu (T.+Far.)	kene ağacı	koyungöbeği mantarı
kedi üzümü	kene otu-	(T.+T.+Rum.)
kediyağı-kedi ayağı	kene tohumu (T.+Far.)	koyungözü- koyun gözü
kediyaşı	kenebörülcesi	koyungözü salebi
kedibağırşağı-	kertenkele kuyruğu-	(T.+T.+Ar.)
kedibarsağı	kertenkelekuyruğu	koyunkıran-koyun
kedibaş-kedibaşı	kertenkelegözü	öldüren- koyunöldüren
kedibıyığı	kılkuyruk	koyunörmece
kedibiciği-kedicibiği	kırlangıç otu-	koyunpaçesi (T.+Far.)
kediboncuğu	kırlangıçotu	koyunpıtırağı-
kedicırnağı-kediçırnağı-	kırlangıçkuyruğu	koyunpıtırağı-koyun
kediçınağı	kısrakkuyruğu	pıtırağı
kediçomağı	kirpi dikenini-kipri dikenini	koyunyumağı-koyun
kedidili	kirpi hıyarı (T.+Far.)	yumağı
kedigötü	kirpi otu	köpek baş armudu
kedigözü	kirpibaşı	(T.+T.+Far.)
kediiskelesi (T.+İt.)	koç anuğu (T.+<?)	köpek bostanı (T.+Far.)
kedikınası (T.+Ar.)	koç mantarı	köpek dikenini
kedikulağı	koç otu	köpek domatesi
kedikuyruğu	koçboynuzu otu	(T.+Rum.)
kedimerdiveni (T.+Far.)	koçboynuzu-koç	köpek ekşikulağı
kedipençesi (T.+Far.)	boynuzu	köpek elması
kedipisi	koçkuyruğu	köpek eriği
keditaşağı-kedi taşağı	koçlama mantarı	köpek inciri (T.+Far.)
keditırnağı mantarı	(T.+Rum.)	köpek kavunu
(T.+T.+Rum.)	koçtaşağı	köpek keleşini
keditırnağı-kedidırna-	koyun alıcı (T.+Far.)	köpek kızılıcığı
kedi tırnağı	koyun baklası (T.+Ar.)	köpek kişgini (T.+<?)

köpek kuyruğu	köpektutağı	kurtayağı-kurt ayağı
köpek kuzukulağı	köpekzehiri (T.+Far.)	kurtbağa otu
köpek lahanası	köstebek dikenini	kurtbağı
(T.+Rum.)	köstebek otu	kurtbağrı-kurt bağı
köpek marulu	kunduz ağacı	kurtbaharı (T.+Far.)
(T.+Rum.)	kunduz ağı-kunduz	kurtboğan
köpek maydanozu	avu-kunduzluğu-	kurtböğreği
(T.+Rum.)	kunduzavu	kurtkirişi
köpek nanesi (T.+Ar.)	kunduz buğday-	kurtkörü
köpek otu	kunduzbuğday	kurtkulağı-kurt kulağı
köpek papatyası	kunduz hayası-	kurtkuyruğu
(T.+Rum.)	kunduzhayesi-	kurtlu diken
köpek sarımsağı	kunduzhayası-kundus	kurtlu otu
köpek sirkeni	hayası (T.+Far.)	kurtluca otu
köpek soğanı	kunduziye otu (<?+T.)	kurtpençesi-kurt
köpek üçgülü	kunduzkayırı-kunduz	pençesi-kurd pençesi
köpek üzümü	kayırı (T.+<?)	(T.+Far.)
köpek zencefili (T.+Ar.)	kunduzkörü	kurttırnağı
köpekayası-köpek ayası	kunduztaşığı-kunduz	kurtyemez ağaç-
köpekbaş armudu	taşığı	kurtyemeyen ağaç
(T.+T.+Far.)	kurbağa nanesi	kuş ağacı
köpekboğan-köpek	(<?+Ar.)	kuş alıcı-kuş alıcı
boğan	kurbağa çiçeği	(T.+Far.)
köpekcevizi (T.+Ar.)	kurbağa gözü	kuş armudu (T.+Far.)
köpekdili-köpek dili-	kurbağa otu	kuş böyreği
köpekdili otu	kurbağa yarpuzu	kuş çiçeği
köpekdişi	kurbağa yosunu	kuş dikenini
köpekdişi ayrığı	kurbağakaşığı	kuş eriği
köpekgötü dikenini	kurbağapisliği	kuş fiği (T.+Rum.)
köpekgülü-köpek gülü	kurbağazehiri-	kuş iğdesi
(T.+Far.)	kurbağazehri-kurbağa	kuş karabuğdayı
köpekgürü	zehiri (T.+Far.)	kuş kirazı (T.+Yun.)
köpekkulağı	kurd boğazı	kuş lalesi (T.+Far.)
köpeklolosu-	kurd üzümü	kuş mancası (T.+<?)
köpeklolusu	kurd yemeğen ağaç	kuş otu
köpekmantarı	kurdluca ot	kuş üvezi
(T.+Rum.)	kurt ağacı	kuş üzümü
köpekmemesi	kurt bağı- kurd bağı	kuş yemişi
köpekmeneşesi-köpek	kurt baklası (T.+Ar.)	kuş yoncası
meneşesi (T.+Far.)	kurt böğürtleni	kuş yuvası
köpeköldüren	kurt çalısı	kuşığı
köpekpençesi (T.+Far.)	kurt helvası (T.+Ar.)	kuşayağı mancarı
köpeksiyeği-	kurt mantarı-kurd	(T.+T.+<?)
köpeksiyen-	mantarı (T.+Rum.)	kuşayağı-kuş ayağı
köpeksiye-	kurt otu	kuşbari-kuşbarik
köpeksiye-	kurt soğanı	(T.+<?)
köpeksiye otu	kurt yatağı	kuşbudak
köpektaşığı	kurtağı	kuşbudu
köpektırnağı		

kuşburnu giliği (T.+T:+<?)	kuzgunayağı- kuzgun ayağı	mandadili
kuşburnu gökçesi-	kuzgunekmeği-	mandaeriği
kuşburnu kökçesi	kuzgunetmeği	mandagözü
kuşburnu kokocu (T.+T.+<?)	kuzgunhayası- kuzgun hayesi (T.+Far.)	mandakulağı
kuşburnu-kuşburnı-kuş burnı	kuzgunkılıcı- kuzgun kılıcı	maymun orkidesi (Ar.+Fr.)
kuşçırılığı (T.+<?)	kuzı kulağı	maymunçıkamaz (Ar.+T.)
kuşçubuğu-kuş çubuğu	kuzu butrağı-kuzı butrağı	maymunçıkamaz ağacı (Ar.+T.+T.)
kuşdili	kuzu kestanesi (T.+Rum.)	maymunekmeği ağacı (Ar.+T.+T.)
kuşdili ağacı	kuzu kişnişi (T.+Far.)	merkepulağı (Ar.+T.)
kuşdili diken	kuzu mantarı (T.+Rum.)	oğlak otu
kuşdili otu	kuzu otu	oğlakkarası
kuşekmeği-kuşetmeği-	kuzu pınarı-kuzu pınar- kuzu pıynar (T.+<?)	oğlakkulağı
kuşepmeği-kuş etmeği	kuzu sarmaşığı	öküz baklası (T.+Ar.)
kuşelması-kuş elması	kuzubaşı	öküz boynuzu
kuşevin	kuzuböbreği	öküz diken
kuşfesleği-kuş fesleği (T.+Yun.)	kuzudili-kuzu dili	öküz gözü
kuşgözü	kuzueti	öküz gülü (T.+Far.)
kuşgözü-kuş gözü	kuzugevreği-kuzu gevreği	öküz soğanı
kuşkanadı-kuş kanadı	kuzugöbeği	öküz yemez
kuşkerdemesi-kuş kerdimesi (T.+Yun.)	kuzugöbeği mantarı (T.+T.+Rum.)	öküzçanı
kuşkınası (T.+Ar.)	kuzukemirdi	öküzdili
kuşkirazı ağacı (T.+Yun.+T.)	kuzukıran	öküzgöbeği
kuşkondurma diken	kuzukulağı-kuzu kulağı-	öküzgötü-öküzkötü
kuşkonmaz diken	kuzı kulağı- kuzukulak	öküzgözü-öküz gözü
kuşkonmaz	kuzukulak ağacı	öküzkulağı-öküzgulağı
kuşkonmaz diken	kuzukürkü	öküzkuyruğu-
kuşkonmaz kökü	kuzumoğlağı	öküzguyruğu
kuşkonmaz otu	kuzupıtırağı-kuzu pıtırağı	öküzkütüğü
kuşkulağı	leylek burnu (Far.+T.)	öküzosurtan
kuşmemesi	leylek otu (Far.+T.)	öküzpörçüğü
kuşnarı (T.+Far.)	leylekayağı-leylekayā (Far.+T.)	ördekayağı
kuşturşusu (T.+Far.)	leylekburnu	ördekburnu
kuşübüğü	leylekgagası-leylek gagası (Far.+T.)	ördekkalemi (T.+Ar.)
kuşyemi- kuş yemi	leylekkakacı (Far.+T.)	örümcek çiçeği
kuşyemi otu	lûfer çiçeği (Rum.+T.)	örümcek otu
kuşyemliği	lûfer otu (Rum.+T.)	örümcek zambağı (T.+Ar.)
kuşyüreği	mamut ağacı (<?+T.)	öveyik budu
kuşyürek	manda pıtırağı	öveyikbuğdayı
kuzgun armudu		papağan yemi (Ar.+T.)
kuzgun otu		pars lalesi-parslalesi (Far.+Far.)
		pars zambağı (Far.+Ar.)
		pepekuş

pire ağacı	sığırcık otu	tavşan çalbası
pire otu	sığırdili mantarı	(T.+Yun.)
pire yavşağı	(T.+T.+Rum.)	tavşan çiçeği
pire yavşanı	sığırdili-sığır dili	tavşan darısı
pirekapan-pirekapanı	sığırgözü-sığır gözü	tavşan elması-
pisi otu	sığırkulağı-sığır kulağı	tavşanelması
pisiburnu	sığırkuyruğu çiçeği	tavşan kirazı (T.+Rum.)
pisik otu	sığırkuyruğu-sığır	tavşan otu
pisikcırnağı-pişikcırnağı	kuyruğu-sığırguyruğu-	tavşan topalağı
pisikkulağı	sığırguyrū	tavşan turpu (T.+Far.)
pisikkuyruğu	sığırödü-sığır öd	tavşan yoncası
pisiktaşağı	sığırsidiği-sığırsiydiği	tavşanağzı
pisiktetiği	sığırsiki-sığır siki	tavşanak çalısı
pisiktırnağı	sığırsoğanı	tavşanayağı-tavşan
pisimpisim otu	sığırtikenı	ayağı
pisipisi	sırtlan ayası-sırtlanayası	tavşanbaşı
pisipisi otu-pisi pisi otu	sinek mantarı-	tavşanbıyığı
pissikpahlası (T.+<?)	sinekmantarı (T.+Rum.)	tavşancıl çalısı
porsuk ağacı	sinekknadı	tavşancıl otu
porsuk bitkisi	sinekkapan-sinek kapan	tavşancıl toynağı
serçe başak elması	sinekkıran	tavşancıl tırnağı-
serçe darısı	sinektutan	tavşancıl tırnağı
serçe otu	sinektutan tıkan	tavşancücüğü
serçe yem otu	soğulcan otu	tavşançakıladağı
serçebaşı	soğulcançıkaran-	tavşançili
serçedili-serçe dili	soğulcan çıkaran	tavşandudağı
serçeğözü	soğulcandüşüren-	tavşanekmeği
sıçan alucı (T.+Far.)	soğulcan düşüren	tavşanfasulyası-
sıçan dikenı	solucan eğrelti otu	tavşanfasulyesi
sıçan otu- sıçanotu	solucan eğreltisi	(T.+Rum.)
sıçan saçı	solucan otu	tavşangöbeği
sıçan soğanı	susıçanı otu	tavşangölgesi
sıçankulağı- sıçan	sülügotu-sülüğ otu	tavşangözü
kulağı	(Far.+T.)	tavşankulağı çiçeği
sıçankuyruğu-sıçan	sülük dikenı	tavşankulağı süsenı
kuyruğu	sülük otu	(T.+T.+Ar.)
sıçansabunu-sıçan	sülüklü pancar	tavşankulağı-tavşan
sabunu (T.+Ar.)	(T.+Erm.)	kulağı
sığır baldıranı	şahin otu (Far.+T.)	tavşankuyruğu-tavşan
sığır dikenı-sığırdikenı	tahta biti otu-tahtabiti	kuyruğu
sığır karpuzu (T.+Far.)	otu (Far.+T.+T.)	tavşanküpesi
sığır körmeneı (T.+<?)	tahtakurusu otu	tavşanmemesi
sığır mantarı (T.+Rum.)	(Far.+T.+T.)	tavşanmeyvesi-tavşan
sığır otu	tavşan baklası (T.+Ar.)	meyvesi (T.+Far.)
sığır papatyası	tavşan bezelyesi	tavşanpaçası (T.+Far.)
(T.+Rum.)	(T.+Rum.)	tavşanpatlağı
sığır sazi	tavşan çakıladağı	tavşantopu
sığırbiciği		tavşantopuğu

tavşantüyü
tavşanyülmesi (T.+<?)
tavuk çetisi (T.+<?)
tavuk çiçeği
tavuk darısı
tavuk mantarı
(T.+Rum.)
tavuk otu-tavukotu
tavuk tirmiti (T.+<?)
tavuk üzerliği
tavukayağı
tavukayağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
tavukbacağı mantarı
(T.+T.+Rum.)
tavukbüzüğü
tavukgötü
tavukgözü
tavukkanadı
tavukkıcı
tavukkursacağı-
tavukgursā
tavukpençesi-tavuk
pençesi (T.+Far.)
tavuktırnağı
tavukyastığı
tavukyumurtlamaz
tavus çiçeği-tavusçiçeği
(Ar.+T.)
tavus kuşu kuyruğu
(Ar.+T.+T.)
tay tırnağı
tayboncuğu
taydişi
taykulak
teke ağacı
teke dikenini
teke orkidesi (T.+Fr.)
tekesakalı-teke sakalı-
tekesahalı-tekkesakalı
tekesakallı
teketaşığı
tilki buğdayı
tilki dikenini

tilki kişnişi (T.+Far.)
tilki kuskusu (T.+Ar.)
tilki mısırı (T.+Ar.)
tilki üzümü
tilkikuyruğu
tilkitaşığı-dilkü taşığı-
tilki taşığı
tilkitırnağı
tonuz çiçeği
tonuz dikenini
tonuz eriği
tonuz otu
tonuz topalağı
tonuzacı-ışığı-tonuz
ağırsığı
tosbağa bostanı
(T.+Far.)
tosbağa çiçeği-tosbağı
çiçeği-tosgabaçica
tosbağa otu-tosbağı otu-
tosba otu-tosgaba otu
tosbağa yoncası
tosunburnu
turnaayağı
turnadil zambağı
(T.+T.+Ar.)
turnadili
turnagagası-turna gagası
yengeçgözü-yengeç
gözü
yılan ağısı-yılan ağusu
yılan başı
yılan başı boncuğu
yılan bostanı (T.+Far.)
yılan çiçeği
yılan darısı
yılan dikenini
yılan fidanı (T.+Rum.)
yılan gülü (T.+Far.)
yılan kabağı
yılan karpuzu (T.+Far.)
yılan kavunu
yılan kökü
yılan otu-yılan odu

yılan purçağı
yılan sarımsağı-yılan
sarımsağı
yılan soğanı
yılan üzümü
yılan yarpuzu
yılan yemişi
yılan yoncası
yılanbaklası (T.+Ar.)
yılanbalı
yılanbaşı buncakı
(T.+T.+<?)
yılanbaşı-ılanbaşı
yılanbıçağı otu
yılanbıçağı-yılan bıçağı
yılanboncuğu-yılan
boncuğı
yılanbucağı -yılan
bucağı
yılanburçağı- yılan
burçağı
yılancık otu
yılancücüğü
yılançikaran
yilandili-yılan dili
yılanekmeği
yilangelmez
yilankamçısı
yilankavı
yilankılıcı
yilankulağı-yılan kulağı
yilankuyruğu kaktüsü
(T.+T.+Fr.)
yilankuyruğu-yılan
kuyruğu-yilanguyrü
yılanlı ağuşu
yılanmisi (T.+Ar.)
yılanpancarı-yılan
pancarı (T.+Erm.)
yilansakalı-yılan sakalı
yilanyastığı-
yilanyasdığı-yılan
yastığı-yılan yasdığı

12.4.11. Kokusu Sebebiyle Ad Alan Bitki Adları

berri kokar sedef (Ar.+T.+Ar.),	kokar kamış	kokulu narpis
fena kokulu gül fidanı (Ar.+T.+Far.+Rum.)	kokar ot-kokar otu	kokulu nergiz (T.+Far.)
fena kokulu harbak (Ar.+T.+Ar.)	kokar sedef (T.+Ar.)	kokulu ot
fena kokulu kaz ayağı (Ar.+T.+T.+T.)	kokar yavşan	kokulu ölmez çiçek
fena kokulu kuzgun kılıcı (Ar.+T.+T.+T.)	kokarganak	kokulu pervane çiçeği (T.+Far.+T.)
fena kokulu oğul otu (Ar.+T.+T.+T.)	kokarzâde (T.+Far.)	kokulu pire otu
fena kokulu sina (Ar.+T.+Ar.)	koku ağacı	kokulu reyhan (T.+Ar.)
fena kokulu suseni (Ar.+T.+Ar.)	kokulu aslan otu	kokulu sarı yonca
kokar ağaç	kokulu bezelye çiçeği (T.+Rum.+T.)	kokulu sumak (T.+Ar.)
kokar ardıç	kokulu çayır otu	kokulu süpürge otu
kokar bakla (T.+Ar.)	kokulu defne (T.+Rum.)	kokulu yapışgan
kokar baldıran	kokulu filbahar (T.+Far.)	kokulu yapışkan otu
kokar çalı	kokulu Frenk mağdanosu (T.+Öİ+Rum.)	kokulu yasemin (T.+Far.)
kokar çasıır (T.+Far.)	kokulu ince çiçek	kokulu yavşan
kokar geven	kokulu kartopu	kokulu yoğurtotu
kokar ısırgan	kokulu kiraz (T.+Yun.)	kokulu yonca
kokar ispetan (T.+Far.)	kokulu kiraz ağacı (T.+Yun.+T.)	kokulu zater (T.+Ar.)
	kokulu menekşe (T.+Far.)	kokuluboncuk
	kokulu nane (T.+Ar.)	mis ağacı (Ar.+T.)
		mis çiçeği (Ar.+T.)
		mis üzümü (Ar.+T.)
		pis kokulu kazayağı
		pis ot

12.4.12. Maden Adlarından Adını Alan Bitki Adları

altın ağacı	altınçanak-altınçanağı	altınyağmuru ağacı
altın ayvası	altınçan-altınçanı	altınıyıldız
altın çiçeği	altındüğme	altun başı
altın diken-altın diken	altınhaşhaş (T.+Ar.)	altun çam ağacı
altın geveni	altınığne yastığı	altun çanağı
altın kökü	altinkadeh çiçeği (T.+Ar.+T.)	altun çiçeği
altın otu-altun otu	altınkamış	altun diken
altın parmak otu	altınkökü- altın kökü	altun güneş çiçeği
altın yumurta mantarı (T.+T.+Rum.)	altınlıca ot	altun ipliği
altınasa	altınsaç	altun kamışı
altınbaş	altıntop	altun kökü
altınbaş çayı (T.+Çin.)	altıntop ağacı	altun otu
altınbaş kekik	altıntop çiçeği	altun pelin (T.+Rum.)
altınbaş otu	altınvaril kaktüsü (T.+Fr.+Fr.)	altun saçı
altınbaşak	altınyağmuru	altun topu
altınbaşak bitkisi		altun yapraklı
altınbaşak otu		altunbaş otu
		altuni köşeli (Ar.+Far.)

altuni köşeli kırkbaş
(Ar.+Far.+T.)
altunlu düğün çiçeği
bakır bağcığı
bakır çiçeği
bor ağacı
bor ot
demir ağacı
demir bıtırağı-demir
bıtırak-demir pıtırak
demir diken-i-demür
diken-i-demirdiken-
demir tikanı
demir otu
demirbozan-
demürbozan-demür
bozan
demirdelen

demirhindi-demür hindi
(Far.)
demiryonca
gümüş ağacı
gümüş akça ağaç
gümüş arslan pençesi
(T.+T.+Far.)
gümüş baldırıkara
gümüş diken-gümüş
diken-i
gümüş otu
gümüş süpürge
gümüş süpürge otu
gümüş yapraklı
gümüş yapraklı defne
ağacı (T.+T.+Rum.+T.)
gümüşdüğme
gümüşdüğme

gümüşi akasya
(T.+Ar.+Fr.)
gümüşi ihlamur
(T.+Ar.+Rum.)
gümüşlü asma
gümüşlü pelin
(T.+Rum.)
gümüşsepeti
gümüştöpak
kalay otu
kömür dut-kömür tut
(T.+Far.)
kömürcü şıkığı (T.+Ar.)
kurşun eriği
kurşun otu
zümrüt otu (Ar.+T.)

12.4.13. Organ Adlarıyla Kurulan Bitki Adları

ağız miski (T.+Ar.)
ağız otu,
ajdar başı (<?+T.),
alıçehre (Ar.+Far.)
apa başı
ayak otu
ayaklı kekik
bacak otu
bacakkıran
bağırsak otu, bağırbütün
bağırıkara-bağrı kara
baldır otu
baldırıkara
baldırıkız
baldırıkızıl-baldırı kızıl
barmak şeker (T.+Far.)
basbaşı
baş biberi (T.+Rum.)
baş otu
başağaç
başbütün
başkavkas (T.+<?)
başlahana (T.+Rum.)
başı diken
başı ot
boğaz alan
boğaz çiçeği

boynuburuk
boynubükük
boynueğri
boynueğrice
boynuz ağacı
boynuz otu
boynuz yapraklı
boynuzlu baldırıkara
boynuzlu dücük-
boynuzludücük (T.+<?)
boynuzlu gelincik
boynuzlu haşhaş
(T.+Ar.)
boynuzlu kimyon
(T.+Ar.)
boynuzlu yonca
boynuzluca ot
boyun otu
böbrek ağacı
böbrek otu
buğday başı
burnu çukur
burnukızıl
burun otu- burnot- burn
otu- burnut- burnotu-
burunotu
burunca otu

buynuzlu erük-boynuzlu
erik
cavurbaşı
çalıgaga
çalıgagası- çalı gagası
çelikdaşağı
çem kulağı (<?+T.)
çirişsiki
çöp bacak (Far.+T.)
dakırdalak (<?+T.)
dil damak çiçeği-dil
tamak çiçeği
dil mantarı (T.+Rum.)
dil üfteri otu (T.+<?+T.)
dilburan
dildamak-dildamak
çiçeği
dildoku
dilganatacā
dilice otu
diliçıkık-diliçıkırık
dilidüdük
diliensesindençıkış
dilkanatan
dilkanatan otu
diş bademi (T.+Far.)

diş hilali-dişhilali
(T.+Ar.)
diş kurdancukları
(T.+Fr.)
diş otu
dişbudak-diş budak-
dişbudak (ağacı)
dudakpatlatan
duduburnu (Far.+T.)
eklem otu
el ayık otu
el otu
elgabardan
elibayır
elkoğan
elköpürten
elkurtaran-el kurtaran
eveyikbudu (<?+T.)
farasyun kalbi (Ar.+Ar.)
foskulak
foskulak mantarı
(T.+T.+Rum.)
gadin barmak-gadun
barmah
gadin budu
garayağı
gayınna dili
gazel boynuzu-
gazelboynuzu (Ar.+T.)
gazel dili (Ar.+T.)
gızbaldırı
gızmemesi
gorkdaşak-gorktaşak
(<?+T.)
göbek elması
göbek lahana (T.+Rum.)
göbek mantarı
(T.+Rum.)
göbek otu
göbek salata-göbekli
salata (T.+İt.)
göz ağacı
göz çiçeği
göz çiğdemi
göz diken-gözdikeni
göz otu

gülburnu-gül burnu
(Far.+T.)
ısırandalak
ipburnu
kabakulak
kabakulak ağusu
kabakulak mantarı
(T.+T.+Rum.)
kabakulak otu
kalb çiriş otu
(Ar.+Far.+T.)
kalb dolama otu
(Ar.+T.+T.)
kalb turpu (Ar.+Far.)
kalp çiçeği (Ar.+T.)
kalp kalbe karşı-
kalpkalbekarşı
(Ar.+Ar.+T.)
kalp otu (Ar.+T.)
kanlı yürek
karıngeveni-karın
geveni
karna batmaz
karnıkara
karnıyarık otu
karnıyarık tohumu
(T.+T.+Far.)
karnıyarık-karnı yarık-
karnı yarık
kasık otu
kıkıran otu (<?+T.)
kıllı ayak otu
kızkalbi (T.+Ar.)
kızkalbi çiçeği
(T.+Ar.+T.)
kol kabağı
kolun çedüğü
kuduz bacağı
kulak mantarı-
kulakmantarı
kulak otu
kuyruk çayı (T.+Çin.)
kuyruk çiçeği
kuyruklu ada çayı
(T.+T.+Çin.)

kuyruklu biber
(T.+Rum.)
kuyruklu ot
kuyruklu otu
kuyrukyanan
mahrabaşı (<?+T.)
meme üzümü
memeli kaktüs (T.+Fr.)
merbangöbeği (<?+T.)
mi'de otu-mide otu
(Ar.+T.)
parmak aralya (T.+<?)
parmak çamı
parmak otu
parmak üzümü
parmakçık otu
pençeçalısı (Far.+T.)
pençeli şahtere
(Far.+Far.+Far.)
saç otu
saçbüyüten
saçkıran otu
saçlı meşe (T.+Far.)
saçlı yosun
saçuzatan
sağır gözü
sağırkulak
sakal çürüten-sahal
çürüten- sakalçürüten
sakal likeni (T.+Yun.)
sakal otu
sakalıslayan
talak otu
taşakcıl ot
taşaklı cızgan (T.+<?)
taşaklı ısırgan
tepetaşak
terskulak
tırnak otu
uyurgöz
yanabidildamak (<?)
yongöbek (<?+T.)
yürek otu
yürek yaprağı

12.4.14. Renk Adlarından Oluşan Bitki Adları

ağaca otu	ak bardak- akbardak	ak fulful- ak fülful
ağardılmış badem (T.+ Far.)	ak behmen (T.+Ar.)	(T.+Ar.)
ağcabek	ak benc (T.+Ar.)	ak fülful-ak-fulful-ah
ak adari-ak azari	ak benek- akbenek-	fulful (T.+Ar.)
(T.+Ar.)	ağbenek	ak ganak-akganak
ak ağaç	ak beng (T.+Far.)	ak gavak-akgavak
ak ağaç-akağaç-akagaç	ak berdi (T.+Ar.)	ak gernez (T.+ <?)
ak alıç (T.+Far.)	ak biber-ak büber	ak gernez- akgernez-
ak alıç-akalıç (T.+Far.)	(T.+Rum.)	akgernaz
ak alma	ak buğday- akbuğday-	ak geven
ak anasin (T.+ <?)	akbugday	ak güvenlik
ak anber (T.+ Ar.)	ak burçak- akburçak	ak gevrek- akgevrek
ak anzarut- ak anzerut	ak burçak- akburçak	ak Girit otu (T.+Ö.İ+T.)
(T.+Ar.)	ak çalı	ak guyrük- akgyruk
ak ardıç	ak çam	ak gül (T.+ Far.)
ak armut (T.+Far.)	ak çam ağacı	ak gülgen
ak arpa	ak çiğdem	ak günek- akgünek
ak arpa- akarpa	ak çivit (T.+ Far.)	ak güneyik-ak günek
ak asma	ak çöpleme- akçöpleme	(T.+<?)
ak baba- ak babaç- ak	ak dalak- ağ dalak	ak günlük
babacca- ak bubaç- ak	ak dalak- akdalak-	ak günlük- akgünlük
bubaşçe-ak babasca-ak	ağdalak	ak gürgen
bubaç-ak bubeç-ak	ak darı- akdarı- ahdarı	ak harbak- ak hırbak
bubeçlik-ak bubeçya	ak darı-ağ darı	(T.+Ar.)
(T.+<?)	ak darısı	ak hardal- akhardal
akbuba-akbabacca-	ak davulgu (T.+ <?)	(T.+Ar.)
akbabaç-akbabaçça-	ak diken	ak hardal-ak hardel
akbubacca-akbubaç-	ak diken- akdiken	(T.+Ar.)
akbubasça-akbubatça	ak dimlit- akdimlit	ak haşhaş- ah haşhaş
ak badem (T.+ Far.)	(T.+<?)	(T.+Ar.)
ak badılcan (T.+ Far.)	ak dirmit- akdirmit-	ak hatmi-ah hatmi
ak badılcan- akbadılcan	ağdirmit (T.+Yun.)	(T.+Ar.)
(T.+Far.)	ak doldurma	ak hindiba-ak hindibağ
ak bahar (T.+ Ar.)	ak dolgu	(T.+Ar.)
ak bakla- akbakla	ak dut (T.+ Far.)	ak hurma (T.+Ar.)
(T.+Ar.)	ak dut- akdut (T.+Far.)	ak huş (T.+ <?) - ak huş
ak bakla--ağ bakla (T.+ Ar.)	ak elma	ağacı (T.+<?+T.)
ak baldır- akbaldır- ağ	ak emlec (T.+Ar.)	ak huş ağacı-akhuş
baldır	ak encir-ah encir (T.+ Far.)	ağacı
ak baldır- akbaldır-	ak erik- ak erük- ag	ak ılgın- akılgın
ağbaldır	erük	ak incir- ak encir (T.+ Far.)
ak baldıran	ak feraskun (T.+ Far.)	ak kabak
ak bambal (T.+<?)	ak fesleğen (T.+ Rum.)	ak kadeh-akkadeh
ak bardak- akbardak	ak fiğ (T.+ Rum.)	(T.+Ar.)
	ak fiğ- akfig (T.+Rum.)	ak kadın parmağı

ak kadın parmağı-
akkadın barmağı
ak kanak- ağ ganak
ak kanak-akkanak-
agganak
ak karanfil-ak karanful
(T.+Ar.)
ak kavak
ak kavak ağacı
ak kavak ağacı-
akkavak ağacı
ak kavak-akkavak
ak kavza (T.+<?)
ak kekik
ak kemmun- ak kemnun
(T.+Ar.)
ak kıvşak (T.+Ar.)
ak kozak- akkozak
ak kozalak ağacı
ak kök
ak köse- akköse (T.+<?)
ak kulak- akkulak-
akkulağı
ak kuyruk- akkuyruk
ak künlük
ak lahana (T.+Rum)
ak mandır- akmandır
(T.+Yun.)
ak mantar-ağ mantar
(T.+Rum)
ak mantar-akmantar
(T.+Rum.)
ak mazı (T.+ Far.)
ak menekşe (T.+ Far.)
ak mersin (T.+Rum)
ak meşe (T.+ Far.)
ak mürdesenk - ak
mürdeseng (T.+Far.)
ak nercis (T.+Far.)
ak nilüfer (T.+Far.)
ak nohud (T.+Far.)
ak ot- ak otu
ak pancar
ak pancar-akpancar
ak pandur (T.+<?)
ak papaçya (T.+Rum)
ak parmak- akparmak
ak pas (T.+<?)

ak pas- akpas (T.+ <?)
ak pazı
ak pelin (T.+Rum)
ak pelin- akpelin
(T.+Yun.)
ak pınar (T.+<?)
ak pusa- akpusa
(T.+Yun.)
ak püren-ak pürün
ak râvend (T.+Far.)
ak reyhan (T.+Ar.)
ak sakız ağacı
ak sakız- aksakız-
ağsakız
ak sandal-ah sandal
(T.+Ar.)
ak sant ağacı
(T.+Ar.+T.)
ak sarmaşık
ak sarmaşık- aksarmaşık
ak saz
ak saz- aksaz
ak sedef otu
(T.+Ar.+T.)
ak sedir-aksedir
ak selihe- ak seliha- ag
seliha (T.+Ar.)
ak selihe otu
(T.+Ar.+T.)
ak selvi (T.+Far.)
ak sıçan otu
ak sirke- aksirke
(T.+Far.)
ak sirken
ak soğan
ak soğan- aksoğan
ak söğüt
ak söğüt ağacı
ak surincan (T.+Far.)
ak süsen-ak susen
(T.+Ar.)
ak şeker-ak şeker-ah
şeker-ah şeker
(T.+Far.)
ak şeker- akşeker
(T.+Far.)
ak tarı

ak tebaşir- ah tebaşir
(T.+Far.)
ak tefek-aktefek
ak tere (T.+Far.)
ak topaç-aktopaç
ak top-aktop-agtop-
ağtop
ak tuderı (T.+Far.)
ak turp (T.+Far.)
ak tut (T.+Far.)
ak türbüt-ak türbüt
(T.+Ar.)
ak üçgül
ak üfelik (T.+<?)
ak üvez
ak üzerlik
ak üzüm-ağ üzüm-ah
üzüm
ak yagak (T.+<?)
ak yavşan
ak yavşan- akyavşan
ak yazlık- akyazlık
ak yemşen- ak yemsen-
ag yemşen
ak yıldız soğanı-
akyıldız soğanı
ak yıldız-akyıldız
ak yılgun
ak yonca- ag yonca-ağ
yonca
ak zahran- akzahran
(T.+Ar.)
ak zambak (T.+Ar.)
ak zambak- akzambak
(T.+Ar.)
ak zuval (T.+Ar.)
akasma
akbacak
akbağ
akban otu-ağban otu
akbaş otu
akbaşak-akbasak
akbaş-akbas
akbaşı-akbaşlı
akberdi
akbıtırak
akbörülce
akbudama

akbulama
akbulgar
akbülgül
akcarmıt (T.+Far.)
akcılığarabalı
akça ağaç-akca ağaç-
akçe ağaç
akça armudu- akça
armut- ağca armut
(T.+Far.)
akça bağ-akçabağ-
akcabag-akcadağ
akça bardak-
akçabardak-akçe bardak
akça buğday
akça çiçeği
akça elma
akça kavak
akça kesme-akçe
kesme-akçakesme
akça kesmik
akça mercimek
akça ot-akca ot-akça
otu-ağca otu-akçaot
akça pınar (T.+<?)
akçaağaç-akçaagaç-akçe
ağaç
akçabağ (T.+Far.)
akçabardak
akçabaş
akçabudak
akçakavak
akçakızı-akcakızı
akçakızı-akçakız
akçalı
akçalıbasan
akçam
akçasöğüt
akçatefek
akçavdar
akçayazlık
akçe otu
akçiçek
akdoldurma
akganak
akgömlek
akgömlek kenkeri

akhuvan-akhavan
(T.+Ar.)
akı yagak (T.+<?)
akkanat
akkarın otu
akkaş
akkayşak
akkız-aggız
akköpek otu
akkunduz
akkuşeriği
aklahna üzümü
(T.+Yun.+T.)
aklar ot-aklar otu
akova
aksöğüt
aksulu
aksünter-aksüntere-
agsüntere (T.+<?)
akşayık-ağşayık-agsayık
(T.+ <?)
akşekeri
aktaş
aktavuk
al badılcan- albadılcan
(T.+Far.)
al elma
al elma- akelma
al erük
al göğündürme
al pehlivan (T.+Far.)
al yasemini (T.+Far.)
al yonca
al yud
al yud- alyud-al yut
ala ayaş
ala bacak-alabacak
ala böce
ala börülce
ala cehri-ala ceher-ala
cehir- ala ciğir-ala ciyir
(T.+Far.)
ala cüer-alacüer (T.+<?)
ala diken
ala göbek
ala gömeç-ala gümeç
ala haşhaş (T.+Ar.)

ala kangal-ala kenger
(T.+Far.)
ala kangal-alakangalı
ala pakla (T.+Ar.)
ala pancar
alabaş
alaca bakla (T.+Ar.)
alaca gök
alaca keme
alaca kır
alaca menekşe-
alacamenekşe (T.+Far.)
alaca ot
alaca selvi (T.+Far.)
alaca üzüm
alacakız
alacalı defne (T.+Rum.)
alaçam
alagöbek
alagöz
alakakaç
alakavun otu
alakoruk
alakurtaran
alamelek (T.+Ar.)
alaoğlak
alapancar
alasulu
alatavşan üzümü
alayaprak
alaz armudu-alaz armut
(T.+Far.)
albalı
alev ağacı-alevağacı
alev çalısı
alev çiçeği
allı ballı-allıballı
aloğlu
alyanak
aşıkara
beyaz acıbakla
(Ar.+T.+Ar.)
beyaz ada çayı
(Ar.+T.+Çin.)
beyaz afyon çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
beyaz akasya (Ar.+Fr.)

beyaz amesken (Ar.+<?)	beyaz ferasyun (Ar.+Far.)	beyaz papatya (Ar.+Rum.)
beyaz ayrık otu (Ar.+T.+T.)	beyaz gül (Ar.+Far.)	beyaz puf mantarı (Ar.+T.+Rum.)
beyaz ballıbaba çiçeği (Ar.+T.+T.)	beyaz gül fidanı (Ar.+Far.+Rum.)	beyaz püren (Ar.+T.)
beyaz bambul (Ar.+<?)	beyaz harbak (Ar.+Ar.)	beyaz salep (Ar.+Ar.)
beyaz bang otu (Ar.+Far.+T.)	beyaz hardal (Ar.+Ar.)	beyaz salkım (Ar.+T.)
beyaz bezelya ağacı (Ar.+Rum.+T.)	beyaz hardal tohumu (Ar.+Ar.+Far.)	beyaz sandal (Ar.+Ar.)
beyaz bıçak otu (Ar.+T.+T.)	beyaz haşhaş (Ar.+Ar.)	beyaz sandal odunu (Ar.+Ar.+T.)
beyaz boru zambağı (Ar.+T.+Ar.)	beyaz her dem taze (Ar.+T.+T.+T.)	beyaz sant ağacı (Ar.+Ar.+T.)
beyaz boynuz otu (Ar.+T.+T.)	beyaz Hind armudu ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.)	beyaz sığır kuyruğu (Ar.+T.+T.)
beyaz burç ağacı	beyaz ısırgan otu (Ar.+T.+T.)	beyaz sinirli ot (Ar.+T.+T.)
beyaz ceviz ağacı (Ar.+Ar.+T.)	beyaz isfendan ağacı (Ar.+Far.+T.)	beyaz soğan (Ar.+T.)
beyaz civanperçemi (Ar.+T.)	beyaz kadeh çiçeği (Ar.+Ar.+T.)	beyaz sümbül (Ar.+Far.)
beyaz çalı (Ar.+T.)	beyaz kamış (Ar.+T.)	beyaz şalba (Ar.+<?)
beyaz çam fıstık ağacı (Ar.+T.+Ar.+T.)	beyaz kangal (Ar.+Rum.)	beyaz tatula (Ar.+Fr.)
beyaz çam sakız ağacı (Ar.+T.+T.+T.)	beyaz kavak (Ar.+T.)	beyaz tut ağacı (Ar.+Far.+T.)
beyaz çan çiçeği (Ar.+T.+T.)	beyaz kavak ağacı (Ar.+T.+T.)	beyaz üzerlik (Ar.+T.)
beyaz çay (Ar.+Çin.)	beyaz kekik (Ar.+T.)	beyaz yer elması (Ar.+T.+T.)
beyaz çiçek (Ar.+T.)	beyaz keme (Ar.+T.)	beyaz yer pırasası (Ar.+T.+Rum.)
beyaz çiçekli pamukçuk (Ar.+T.+T.)	beyaz kızılçık (Ar.+T.)	beyaz yer sakızı (Ar.+T.+T.)
beyaz çiriş (Ar.+Far.)	beyaz kitre zamk ağacı (Ar.+T.+Ar.+T.)	beyaz yoğurt çiçeği (Ar.+T.+T.)
beyaz çöpleme (Ar.+T.)	beyaz kuduz otu (Ar.+T.+T.)	beyaz yonca (Ar.+T.)
beyaz dağ lalesi (Ar.+T.+Far.)	beyaz kurtluca (Ar.+T.)	beyaz zafran (Ar.+Ar.)
beyaz dağ salebi (Ar.+T.+Ar.)	beyaz lahana (Ar.+Rum.)	beyaz zambak-beyaz zanbak (Ar.+Ar.)
beyaz darçın (Ar.+Far.)	beyaz lop incir (Ar.+T.+Far.)	beyaz zamk ağacı (Ar.+Ar.+T.)
beyaz deve dikeni (Ar.+T.+T.)	beyaz mantar (Ar.+Rum.)	beyaz zeravend (Ar.+Ar.)
beyaz divlek (Ar.+T.)	beyaz oğul otu (Ar.+T.+T.)	beyazdiken kaktüsü (Ar.+T.+Fr.)
beyaz dut (Ar.+Far.)	beyaz ormadere (Ar.+<?)	beyazdikencik üzümü (Ar.+T.+T.)
beyaz dut ağacı (Ar.+Far.+T.)	beyaz ot (Ar.+T.)	beyazkurna (Ar.+Ar.)
beyaz elma (Ar.+T.)	beyaz otu (Ar.+T.)	beyazyelken çiçeği (Ar.+T.+T.)
	beyaz pamukluk (Ar.+T.)	beyazzulzula (Ar.+<?)

boz ağaç	esmer su yosunları	gök süsen kökü
boz ahlat (T.+Rum.)	(Ar.+T.+T.)	(T.+Ar.+T.)
boz andız	gara armut (T.+Far.)	gök süsen-gök susen
boz armut (T.+Far.)	gara avu (T.+<?)	(T.+Ar.)
boz bodur ot-bozbodur	gara çayır	gök yonca
ot	gara erişte (T.+Far.)	gökbaş-gökçebaş
boz çavla (T.+<?)	gara fatma (T.+Öİ)	gökçe ağaç
boz darı	gara gilik-garagilik	gökçe incir (T.+Far.)
boz elma	(.+<?)	gökçe söğüt
boz geven-bozgeven	gara ot	gökçeğöz
boz kangal (T.+<?)	garabaş	gökçekarlık
boz kavak	garabaşkekik	gökdedem-gök dedem
boz konak	garabaşot	gökgöz
boz kulak otu	garaçepni armudu	gökkız-gökgız
boz mayasıl otu	(T.+Öİ+Far.)	hamkara (Far.+T.)
(T.+Ar.+T.)	garadalah armudu	içikızıl
boz meşe (T.+Far.)	(T.+T.+Far.)	kabakızıl
boz ot-boz otu	garagavuk-gara gavık-	kara ağz
boz pencer	gara kavık-garagavlık-	kara ağu
boz pırnal (T.+Rum.)	garavuk	kara alıç (T.+Far.)
boz pıtırak	garalâle (T.+Far.)	kara amesken (T.+Yun.)
boz pınar-boz pıynar	garasakgız	kara armut (T.+Far.)
(T.+<?)	gızıl armut (T.+Far.)	kara as (T.+Ar.)
boz sarmaşık	gög elma	kara aş
boz sirken	gögçe ağaç	kara ayrığı
boz söğüt	gögçe inciri (T.+Far.)	kara azgan
boz şalba-boz şapla-boz	gögçe otu	kara babadiya
şabla (T.+<?)	gög baldırcan (T.+Far.)	(T.+Yun.)
boz şavlak (T.+<?)	gög erik	kara bakla (T.+Ar.)
boz yavşan	gögçe değermi (T.+<?)	kara baldırıkara
bozbağırğan	gögçeli armudu	kara ban (T.+Ar.)
bozboğan	(T.+Far.)	kara başlu
bozboruk otu	gögçe otu	kara bazı
bozca ot	gögçebaş	kara bındık (T.+Ar.)
bozca otu	gök ağacı	kara bit otu
bozcaboğum	gök ala buğday	kara boru çiçeği
bozdoğan	gök bakla (T.+Ar.)	kara böğürtlen- kara
bozkulak	gök boya	börtlen
bozkulak çalbası	gök börülce	kara börklü
(T.+Yun.)	gök çiçeği	kara cadvar (T.+Ar.)
bozoğlan	gök diken	kara ceviz (T.+Ar.)
çatlaggara	gök erik	kara çalba (T.+Yun.)
çıtınak kara (<?+T.)	gök geven	kara çaltık-kara çaltı(k)
ela	gök gülü (T.+Far.)	(T.+<?)
elâgöz	gök otu	kara çavuş
erguvani söğüt (Far.+T.)	gök süsen dibi-gök	kara çay (T.+Çin.)
esmer buğday (Ar.+T.)	susen dibi (T.+Ar.+T.)	kara çıtır
		kara çıtlık

kara çilek	kara kabak	kara silcan-kara silcan
kara çovan	kara kafes (T.+Ar.)	(T.+<?)
kara çöğür	kara kafes otu	kara sirken
kara çöpleme	(T.+Ar.+T.)	kara soğan
kara çörek-kara çörek	kara kangal (T.+<?)	kara söğüt
[otu]	kara kantaryon	kara süpürge
kara davulgu-kara dolgu	(T.+Yun.)	kara sütlük
(T.+<?)	kara kavun	kara şabla-kara şalva-
kara derme	kara kazancık	kara şapla (T.+<?)
kara duğ (T.+<?)	kara kazyak (<?)	kara tatula (T.+Fr.)
kara elma	kara kekik	kara topalak
kara encir (T.+Far.)	kara keme- karakeme	kara toz ağacı
kara erik-kara erük	kara kenker (T.+Far.)	kara turp- karaturp
kara fiğ- kara fik	kara kimyon (T.+Ar.)	(T.+Far.)
(T.+Rum.)	kara koçlama mantarı	kara tut (T.+Far.)
kara gelincik	(T.+T.+Rum.)	kara tut ağacı
kara geven	kara kuruğu-karakoruğu	(T.+Far.+T.)
kara geviç (T.+<?)	kara koz (T.+Far.)	kara ürük
kara göndürme-kara	kara kök-karakök	kara üzüm
göğündürme-kara	kara kurbağı otu	kara yandırak (T.+<?)
göyündürme	kara kuşburnu	kara yaprak
kara günlük- kara	kara küncü (T.+Far.)	kara yaprak inciri
günlük [ağacı]-kara	kara labada (T.+Rum.)	(T.+T.+Far.)
günnük [ağacı]	kara lahana (T.+Rum.)	kara yavşan
kara günlük yağı	kara lop incir	kara yemiş ağacı-
kara harbak (T.+Ar.)	(T.+T.+Far.)	karayemiş ağacı
kara hardal (T.+Ar.)	kara madımak	kara yemiş-karayemiş
kara harif (T.+<?)	(T.+Erm.)	kara yer pırasası
kara Hasan çayı	kara mancar-kara	(T.+T.+Rum.)
(T.Öİ+Çin.)	mama-kara manca-	kara yonca
kara Hasan otu	karamanca (T.+<?)	kara yosunu
(T.+Öİ+T.)	kara mantar (T.+Rum.)	karaağaç-kara ağaç
kara haşhaş (T.+Ar.)	kara mersin (T.+Rum.)	karaağır
kara helile-karahelile-	kara meşe (T.+Far.)	karaardıç-kara ardıç-
karahalile (T.+Far.)	kara mürver (T.+Far.)	kara arduc-kara ardıcı
kara Hind kamışı	kara nane (T.+Ar.)	(T.+Far.)
(T.+Öİ+T.)	kara nohut (T.+Far.)	karaaslanı-kara aslanı
kara hindiba kökü	kara ot	karaasma-kara asma
(T.+Ar.+T.)	kara pancar	karaavlık-karaavluk
kara hindiba otu	kara pazı-karapazı	karababa
(T.+Ar.+T.)	kara pelin (T.+Rum.)	karabacak
kara hindiba-	kara pelin otu	karabacak otu
karahindiba (T.+Ar.)	(T.+Rum.+T.)	karabaldır otu
kara hurma-karahurma	kara piren (T.+Yun.)	karabaldırcan (T.+Far.)
(T.+Far.)	kara sakız otu	karabaldır-kara baldır-
kara ısırgan	kara sakız-karasakız	karabaldur
kara incir (T.+Far.)	kara selvi (T.+Far.)	karabaş
kara iskorçina (T.+İt.)		karabaş çiçeği

karabaş kekik-karabaş
kekiği
karabaş lavanta çiçeği
(T.+T.+İt.+T.)
karabaş otu
karabaşak-kara başak
karabaşlı
karabiber ağacı
(T.+Rum.+T.)
karabiber-kara biber
(T.+Rum.)
karaboğaz
karabuğday-kara
buğday
karabuhur-kara buhur
(T.+Ar.)
karabulgar (T.+Öİ)
karaburcu
karaburçak-kara burçak
karaburun
karabüzgül
karaca ağaç
karaca darı-karaca darısı
karaca erik
karaca kovuk-
karacakovuk
karaca occanı-
karacaoccanı (T.+<?)
karaca ot-karaca otu-
karaca otcık-karacaot
karaca üzüm
Karacaoğlan mantarı-
Karacaoğlan (Öİ+Rum.)
karaçalı diken-kara çalı
diken
karaçalı-kara çalı-kara
çaltı
karaçam-kara çam
karaçayır
karaçekme
karaçön (T.+<?)
karadal
karadalak armudu
(T.+T.+Far.)
karadiken-kara diken
karadut ağacı
(T.+Far.+T.)

karadut-kara tut
(T.+Far.)
karafatma (T.+Öİ)
karagavruk
karagevrek-kara gevrek
karagovuk
Karagöl buğdayı
(Öİ+T.)
karagöz
karagöz lalesi
(T.+T.+Far.)
karagöz mançarı
(T.+T.+<?)
karagöz otu
karagülle
karagürgen-kara gürgen
karahan
karahavut (T.+<?)
karahülün (T.+Far.)
karakabarcık
karakabuk-kara kabuk
karakafes (T.+Ar.)
karakala fasulyası
(T.+<?+Rum.)
karakan
karakan çalısı
karakatran otu
(T.+Ar.+T.)
karakavak-kara kavıt-
kara kavuk
karakavlak-karakavluk-
karakavruk-karakavuk-
karakavıt
karakavza-kara kavza
(T.+Ar.)
karakayın
karakazancık
karakılçık
karakıllı
karakıllı
karakına (T.+Ar.)
karakıyah-karakıyak
karakız mantarı
(T.+T.+Rum.)
karakovuk
karakoyunteği
(T.+T.+<?)
karakulak

karakulak mantarı
(T.+T.+Rum.)
karakurbağa otu
karakurut
karakuş mantarı
(T.+T.+Rum.)
karalahana-kara lahana
(T.+Rum.)
karamama
karaoğlan
karaparmak
karasergi
karasirke (T.+Far.)
karatavuk
karatombalak
karayandık-karayantak-
kara yandık- kara
yantak
kırmızı Afrika lalesi
(Ar.+Öİ+Far.)
kırmızı ağaç (Ar.+T.)
kırmızı akasya (Ar.+Fr.)
kırmızı akçaağaç
(Ar.+T.+T.)
kırmızı alıç (Ar.+Far.)
kırmızı ayı üzümü
(Ar.+T.+T.)
kırmızı bacaklı (Ar.+T.)
kırmızı baldırıkara
(Ar.+T.+T.)
kırmızı ballıbaba
(Ar.+T.+T.)
kırmızı behmen
(Ar.+Ar.)
kırmızı biber-
kırmızibiber
(Ar.+Rum.)
kırmızı boynuzgelincik
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çam ağacı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çayır otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı çiçekli kırlangıç
otu (Ar.+T.+T.+T.)
kırmızı çobandeğneği
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı darı (Ar.+T.)

kırmızı elma (Ar.+T.)
kırmızı erük (Ar.+T.)
kırmızı Frenk gülü
(Ar.+Öİ+Far.)
kırmızı Frenk üzümü
(Ar.+Öİ+T.)
kırmızı gevrek (Ar.+T.)
kırmızı guddeme çiçeği-
kırmızı guddeme-
kırmızı kudama çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı gül-kırmızı gül
(Ar.+Far.)
kırmızı hevhulma
(Ar.+<?)
kırmızı Hind armudu
ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.)
kırmızı Hind keberi
(Ar.+Öİ+Ar.)
kırmızı ihlamur
(Ar.+Rum.)
kırmızı ısırgan otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı iğne kaktüsü
(Ar.+T.+Fr.)
kırmızı incir ağacı
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı inek buğdayı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı isfendan ağacı
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı kadife çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı kantaron otu
(Ar.+Yun.+T.)
kırmızı kantaron-
kırmızı kantaryon
(Ar.+Yun.)
kırmızı kedi otu
(Ar.+T.+T.)
kırmızı kınakına ağacı
(Ar.+İsp.+T.)
kırmızı kızılçık (Ar.+T.)
kırmızı kök (Ar.+T.)
kırmızı kuduz otu
(Ar.+T.+T.)

kırmızı lahana-
kırmızilahana
(Ar.+Rum.)
kırmızı leblebi çiçeği
(Ar.+Far.+T.)
kırmızı mantar
(Ar.+Rum.)
kırmızı meyveli ayı
üzümü
(Ar.+Far.+T.+T.)
kırmızı mızrak çiçeği
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı muşmula ağacı
(Ar.+Rum.+T.)
kırmızı nane (Ar.+Ar.)
kırmızı pamukluk
(Ar.+Far.)
kırmızı pancar (Ar.+T.)
kırmızı sandal ağacı
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı sığır dili-kırmızı
sığırdili (Ar.+Ar.+T.)
kırmızı sığır kulağı
(Ar.+Ar.+T.)
kırmızı soğan (Ar.+T.)
kırmızı turp-kırmızıturp
(Ar.+Far.)
kırmızı üzerlik (Ar.+T.)
kırmızı yer mantarı
(Ar.+T.+Rum.)
kırmızı yılan soğanı
(Ar.+T.+T.)
kırmızı yonca (Ar.+T.)
kırmızı zambak-kırmızı
zanbak (Ar.+Ar.)
kırmızıboya ağacı
(Ar.+T.+T.)
kırmızıdipli (Ar.+T.)
kırmızimahmuz çiçeği
kızıl alıç (T.+Far.)
kızıl ardıç
kızıl armut (T.+Far.)
kızıl behmen (T.+Ar.)
kızıl birinc (T.+Far.)
kızıl boya-kızılboya
kızıl buğday
kızıl buye (T.+<?)
kızıl çalba (T.+Yun.)

kızıl çaltı
kızıl çam
kızıl çam ağacı
kızıl çıtır
kızıl çöğür
kızıl çördük (T.+<?)
kızıl diken
kızıl elma
kızıl encir (T.+Far.)
kızıl enik-kızıl enik
kızıl erük
kızıl fencerni (T.+<?)
kızıl göz diken-kızıl göz
diken-kızıl göz diken
kızıl gül (T.+Far.)
kızıl haşhaş (T.+Ar.)
kızıl kantaron-
kızıl kantaron (T.+Yun.)
kızıl kavun
kızıl kaytarma
kızıl kişnic-kızıl kişic
(T.+Far.)
kızıl kök-kızıl kök
kızıl kurt-kızıl kurt
kızıl mantar (T.+Rum.)
kızıl meşe (T.+Far.)
kızıl ot-kızıl ot
kızıl pancar
kızıl pınar-kızıl pınar-
kızılca pınar (T.+<?)
kızıl sandal (T.+Ar.)
kızıl sarmaşık
kızıl soğan
kızıl söğüt-kızıl söğüt
kızıl su yosunları
kızıl sumak (T.+Ar.)
kızıl süsen-kızıl süsen
(T.+Ar.)
kızıl şeker-kızıl şeker
(T.+Far.)
kızıl temri-kızıl temr
(T.+Ar.)
kızıl tüderi-kızıl tüderi
(T.+Far.)
kızıl üzüm
kızıl varatika (T.+<?)
kızıl yaprak-kızıl yaprak
kızıl yonca

kızılağaç-kızıl ağaç	mavi sakallı (Ar.+T.)	mor lale (Erm.+Far.)
kızılak	mavi salkım (Ar.+T.)	mor menekşe-
kızılacak	mavi sedir (Ar.+Ar.)	mormenekşe
kızılburun	mavi selvi (Ar.+Far.)	(Erm.+Far.)
kızılca buğday	mavi su zambağı	mor menik (Erm.+<?)
kızılca çöğür	(Ar.+T.+Ar.)	mor mine (Erm.+Far.)
kızılca dişi	mavi susan (Ar.+Ar.)	mor orman gülü
kızılca sütleğen	mavi süpürge çiçeği	(Erm.+T.+Far.)
kızılca dişi	(Ar.+T.+T.)	mor ot (Erm.+T.)
kızılçam	mavi tantela çiçeği	mor salkım sarmaşığı
kızıldımçevir	(Ar.+<?+T.)	(Erm.+T.+T.)
kızıldibi-kızıldip	mavi timsah otu	mor salkım-morsalkım
kızileğlim	(Ar.+Ar.+T.)	(Erm.+T.)
kızilekşi	mavi unutma beni	mor süsen (Erm.+Ar.)
kızılıgücük	(Ar.+T.+T.)	mor şabla-morşabla
kızılıçli	mavi yaprak (Ar.+T.)	(Erm.+Yun.)
kızılılık otu	mavi yasemin	mor telgraf çiçeği
kızıltarığ	(Ar.+Far.)	(Erm.+Fr.+T.)
kızılyörük (T.+Ö.İ)	mavi yıldız çiçeği	mor zambak (Erm.+Ar.)
kumral çay (T.+Çin.)	(Ar.+T.+T.)	morbaş (Erm.+T.)
laciverdi gül	mavi zambak-mavi	morca süpürge
(Far.+Ar.+Far.)	zambak	(Erm.+T.)
mai boya kökü	mavigökbaş	morminik (Erm.+T.)
(Ar.+T.+T.)	(Ar.+T.+T.)	morpat (Erm.+T.)
mai zambağı (Ar.+Ar.)	mavikantaron-mavi	moryıldız çalısı
mavi cincile (Ar.+<?)	kantaron (Ar.+Yun.)	(Erm.+T.+T.)
mavi çam (Ar.+T.)	mavi-kırmızı	pembe biber
mavi çarkıfelek	turnagagası	(Far.+Rum.)
(Ar.+Far.+Ar.)	(Ar.+Ar.+T.+T.)	pembe çiçekli
mavi çiçek (Ar.+T.)	mavi-mor şalba	pamukçuk
mavi çiçekli ada çayı	(Ar.+T.+Yun.)	(Far.+T.+Far.)
(Ar.+T.+T.+Çin.)	maviş ot	pembe dirfil
mavi çiğdem (Ar.+T.)	mor akasya (Erm.+Fr.)	(Far.+Rum.)
mavi gece sefası	mor çiçek (Erm.+T.)	pembe elma (Far.+T.)
(Ar.+T.+Ar.)	mor çiğdem (Erm.+T.)	pembe gemre (Far.+T.)
mavi göl suseni	mor diken (Erm.+T.)	pembe inci çalısı
(Ar.+T.+Ar.)	mor dut (Erm.+Far.)	(Far.+T.+T.)
mavi hindiba (Ar.+Ar.)	mor dut ağacı	pembe kantaron
mavi inci çiçeği	(Erm.+Far.+T.)	(Far.+Yun.)
(Ar.+T.+T.)	mor göğündürme	pembe oğul otu
mavi karpuz (Ar.+Far.)	(Erm.+T.)	(Far.+T.+T.)
mavi ladin (Ar.+T.)	mor inci çalısı	sarı ağaç
mavi lale (Ar.+Far.)	(Erm.+T.+T.)	sarı ağu- sariağu
mavi otu (Ar.+T.)	mor incir (Erm.+Far.)	sarı akasya (T.+Fr.)
mavi peygamber çiçeği	mor kız çayı	sarı alıç (T.+Far.)
(Ar.+Far.+T.)	(Erm.+T.+Çin.)	sarı anber çiçeği
mavi pire otu	mor kozalak çiçeği	(T.+Ar.+T.)
(Ar.+T.+T.)	(Erm.+T.+T.)	sarı ardıç

sarı bambuza (T.+<?)
sarı baris (T.+<?)
sarı boya
sarı boya ağacı
sarı boya fidanı
(T.+T.+Rum.)
sarı burçak
sarı can-sarıcan
(T.+Far.)
sarı centiyan (T.+Lat.)
sarı civanperçemi
(T.+Far.)
sarı çalı-sarıçalı
sarı çam-sarıçam
sarı çay (T.+Çin.)
sarı çitlik
sarı çiçekli ot
sarı çiçek-sarıçiçek
sarı çiğdem-sarıçiğdem
sarı çiriş (T.+Far.)
sarı çiriş otu
(T.+Far.+T.)
sarı çubuk
sarı dağ kirazı
(T.+T.+Rum.)
sarı darı
sarı diken-sarıdiken
sarı dirfil (T.+Rum.)
sarı elma
sarı erik-sarığ erik
sarı gelincük
sarı geven
sarı gül (T.+Far.)
sarı hardal (T.+Ar.)
sarı haşhaş (T.+Ar.)
sarı havaciva
sarı helile-sarı halile-
sarihalile (T.+Far.)
sarı Hind kamışı
(T.+Öİ+T.)
sarı hindiba (T.+Ar.)
sarı hitmi (T.+Ar.)
sarı horoz ibiği
(T.+Far.+T.)
sarı ısırğan otu
sarı ilek (T.+<?)
sarı iskorçına-sarı
iskorçına (T.+İt.)

sarı kantaron otu
(T.+Yun.+T.)
sarı kantaron-sarı
kantaron-sarı kantaryon
(T.+Yun.)
sarı kavak
sarı kavun
sarı kız mantarı
(T.+T.+Rum.)
sarı kokulu- sarıkokulu
sarı kök-sarıkök-sarı
kökü
sarı lop incir
(T.+T.+Far.)
sarı mantar (T.+Rum.)
sarı mercimek (T.+Far.)
sarı muhabbet çiçeği
(T.+Ar.+T.)
sarı navruz (T.+Far.)
sarı nergis-sarı nergiz
(T.+Far.)
sarı nilüfer (T.+Far.)
sarı odun
sarı odun ağacı
sarı orman gülü
(T.+T.+Far.)
sarı ot-sarot
sarı papatya-sarıpapatya
(T.+Rum.)
sarı pelin (T.+Rum.)
sarı pıtrak
sarı püren (T.+Yun.)
sarı sarımsak
sarı savran (T.+<?)
sarı sormuk (T.+<?)
sarı söğüt
sarı sümbül (T.+Far.)
sarı süsen dibi
(T.+Ar.+T.)
sarı süsen-sarı susan
(T.+Ar.)
sarı sütleğen
sarı sütliğen otu
sarı şalba (T.+Yun.)
sarı şebboy (T.+Far.)
sarı talasbi (T.+<?)
sarı tekesakalı
sarı tiken

sarı tirfil (T.+Rum.)
sarı topuzluk
sarı üçgül
sarı üzüm
sarı yaprak
sarı yasemin (T.+Far.)
sarı yavşan
sarı yediveren sarmaşığı
sarı yemiş
sarı yoğurt otu
sarı yonca-sarıyonca
sarı zambak çiçeği
(T.+Ar.+T.)
sarı zambak-
sarızambak-sarı zambak
(T.+Ar.)
sarı zırnıh (T.+Far.)
sarıağı
sarıayak mantarı
sarıbaş
sarıbaş dikenli
sarıca erik-sarıcaerik
sarıcaayüz
sarıfiğ (T.+Rum.)
sarıg erük
sarıg turma (T.+<?)
sarıgaç
sarıgöbek elması
Sarılızır elması (Öİ+T.)
sarıkanarya çiçeği
(T.+İsp.+T.)
sarıkılçık
sarıkız çayı
(T.+T.+Çin.)
sarıkoğuk
sarımantı (T.+Çin.)
sarıoturak fasulye
(T.+T.+Rum.)
sarıparmak
sarıpatlıcan (T.+Far.)
sarısabır-sarı sabır-sarı
sabr (T.+Ar.)
sarısalkım-sarı salkım
sarısolmaz
sarısütlü
sarıtoppas (T.+<?)
sarıyalan
sarıyazlık

sarızağar (T.+<?)
saru ağaç
saru armut (T.+Far.)
saru boya
saru burunsuz armut
(T.+T.+Far.)
saru elma
saru erük
saru helile (T.+Far.)
saru incir (T.+Far.)
saru misk (T.+Ar.)
saru nergis (T.+Far.)
saru ot
saru sabr-saru sabur
(T.+Ar.)
saru söpü (T.+<?)
saru süsen-saru susen
(T.+Ar.)
saru türbüd (T.+Ar.)
saru zernih (T.+Far.)
saruca ağaç
saruca armut (T.+Far.)
saruca katran (T.+Ar.)
saruhoban (T.+<?)
siyah ak asma
(Far.+T.+T.)
siyah akçe ağaç
(Far.+T.+T.)
siyah arpa (Far.+T.)
siyah ban otu
(Far.+<?+T.)
siyah biber-siyah büber
(Far.+Rum.)

siyah boynuz otu
(Far.+T.+T.)
siyah civanperçemi
(Far.+Far.)
siyah çam ağacı
(Far.+T.+T.)
siyah darı otu
(Far.+T.+T.)
siyah encir (Far.+Far.)
siyah erik-siyah erük
(Far.+T.)
siyah Frenk üzümü
(Far.+Öİ+T.)
siyah Frenk üzümü
ağacı (Far.+Öİ+T.+T.)
siyah harbak (Far.+Ar.)
siyah hardal (Far.+Ar.)
siyah haşhaş (Far.+Ar.)
siyah iri üzüm
(Far.+T.+T.)
siyah kıvılcık ağaç
(Far.+T.+T.)
siyah kimyon (Far.+Ar.)
siyah kurtluca (Far.+T.)
siyah mantar
(Far.+Rum.)
siyah mersin
(Far.+Rum.)
siyah ot (Far.+T.)
siyah sant ağacı
(Far.+<?+T.)
siyah sığır kuyruğu
(Far.+T.+T.)
siyah tirit (Far.+Yun.)

siyah tohumlu
kantaryon
(Far.+Far.+Yun.)
siyah turp-siyah turpu
(Far.+Far.)
siyah üzüm (Far.+T.)
siyah yapraklı deve dili
(Far.+T.+T.+T.)
siyahgöz (Far.+T.)
turuncu gelinalı
(Far.+T.+T.)
turuncubileği (Far.+T.)
üstükızıl mantarı
(T.+T.+Rum.)
yanıkara
yanıkızıl
yeşil acur
yeşil ada çayı
(T.+T.+Çin.)
yeşil akçe ağaç
yeşil biber- yeşilbiber
(T.+Rum.)
yeşil çay (T.+Çin.)
yeşil çogan
yeşil elma
yeşil erük
yeşil kafur (T.+Ar.)
yeşil kekik otu
yeşil orkide (T.+Fr.)
yeşil salata (T.+İt.)
yeşil soğan
yeşil uşnan (T.+Ar.)
yeşilbaş

12.4.15. Sayılarla Kurulan Bitki Adları

altı kıran arpa
altı köşe arpa
(T.+Far.+T.)
altı parmak
altıgıran
altıparmak
altıparmak otu
arşın üzüm
beş parmak ağacı
beş parmak-beşparmak-
beş parmak- beş parmak

otu- beşparmak otu-
beşparmak otu- biş
barmak
beş yapraklı diş otu
beşbıyık
beşdamar-beş damar
otu- beşdamar otu
beşiz çiçeği
beşparmak çalısı
beşpençe
beşyaprak-beş yaprak

bin bir delik otu-
binbirdelik otu
bin bir yaprak otu-
binbiryaprak otu
bin kulak
bin yaprak- binyaprak
otu
bin yapraklı
bingöz otu
binkulaç
dokuzbaşı-dokuz başlı

dokuzboğum-
dokuzboğan
dokuzbuğmalı
dokuzdolma
dokuzdon-dokuzdonlu
dokuztepe
dokuztepeli-dokuz
tepeli
dördüz otu
dörtörtlük
kırk budak
kırk günlük
Kırkağaç kavunu
(Öİ+T.)
kırkanahtar (T.+Rum.)
kırkbaş
kırkbaş dikenli
kırkbaş göğündürme
kırkbaş otu

kırkbatıran
kırkboğum-kırk boğum-
kırkboğum otu
kırkdamar otu
kırkdilim-kırkdilim otu
kırkgöz otu

kırkısırak
kırkkanat
kırkkilit- kırk kilit-
kırkkilit otu-kırk kilit
otu
kırkpınar otu
kırksinir-kırksinir otu
tokuz diplü
üçbudak
üçdamarlı bitki
üçdişli pıtırak
üçgül (T.+Far.)

üçgül otu (T.+Far.+T.)
üçgül yonca
(T.+Far.+T.)
üçgüllü (T.+Far.+T.)
üçkulak
üçkulak otu-üçgulah ot-
üç kulak otu
yedi ayahlu
yediadım
yeditamar
yeditamar otu-yedi
damar otu
yediteli
yediveren
yediveren limonu
(T.+T.+Rum.)
yediveren sarmaşığı

12.4. 16. Şahıs ve Millet Adlarıyla Kurulan Bitki Adları

Acamlar alması
(Ar.+T.)
Acem arpası (Ar.+T.)
Acem çiçeği (Ar.+T.)
Acem düğün çiçeği
(Ar.+T.+T.)
Acem eriği (Ar.+T.)
Acem kamışı (Ar.+T.)
Acem kimyonu (Ar.+T.)
Acem lâlesi (Ar.+ Far.)
Acem otu (Ar.+T.)
Acem sarısı (Ar.+T.)
Acem ters lâlesi
(Ar.+T.+ Far.)
Acem yavşan otu
(Ar.+T.+T.)
Acemborusu (Ar.+T.)
Acemkülâhı (Ar.+Far.)
Acempatı (Ar.+T.) ,
Afşar otu (Öİ+T.),
Agop çalbası (Ö.İ+
Yun.)
Alaman gumpili-
Alamangumpili
(Ö.İ+Bulğ.)
Alaman sümbülü

Aleksandra otu (Öİ+T.)
Ali Paşa armudu
(Ö.İ+Far.)
Ali yonca (Öİ+T.)
Alibey buğdayı
(Öİ+T.+T.)
Alidede (Öİ+T.)
Aliöksüz-aliökrüz- ali
öksüz (Öİ+T.)
Alişan çalısı (Ö.İ+T.)
Alman ılgını (Öİ+T.)
Alman papatyası
(Öİ+Rum.)
Alman sarı papatyası
(Ö.İ+T.+Rum.)
Amam otu-Aman otu
(Öİ+T.)
Arap baklası (Öİ+Ar.)
Arap buturağı (Öİ+T.)

Arap çiçeği (Öİ+T.)
Arap darısı (Öİ+T.)
Arap dikenli (Öİ+T.)
Arap elması-Arab
elması (Öİ+T.)
Arap fıstığı (Öİ+Ar.)

Arap hurması (Öİ+Ar.)
Arap inciri (Öİ+Far.)
Arap kabağı (Öİ+T.)
Arap kirazı (Öİ+Rum.)
Arap könçeği-
Arapköçeği (Öİ+T.)
Arap mantarı
(Öİ+Rum.)
Arap otu (Öİ+T.)
Arap papatyası
(Öİ+Rum.)
Arap semeri (Öİ+T.)
Arap sümbülü (Öİ+Far.)
Arap şalgamı (Öİ+Far.)
Arap taşacağı-Arabdaşşâ
(Öİ+T.)
Arap topalağı (Öİ+T.)
Arap üçgülü (Öİ+T.)
Arap üzümü (Öİ+T.)
Arap yasemini
(Öİ+Far.)
Arapcan (Öİ+Far.)
Arapdede (Öİ+T.)
Arapdudağı (Öİ+T.)
Arapkızı (Öİ+T.)
Arapküpelisi (Öİ+T.)

Arapsaçı-Arap saçı
(Öİ+T.)
Arapşiki (Öİ+T.)
Araptaşağı-Arap
daşşağı- Arap daşşağı
(Öİ+T.)
Areb kozu (Öİ+Far.)
Arek hurma ağacı
(Öİ+Ar.+T.)
Areng hurma ağacı
(Öİ+Ar.+T.)
Arnavut biberi
(Öİ+Rum.)
Arnavut darısı-Arnavud
darısı (Öİ+T.)
Arnavut elması (Öİ+T.)
Atatürk çiçeği (Öİ+T.)
Avşar çalısı (Öİ+T.)
Avşar otu (Öİ+T.)
Ayşekadın- Aşagadin
(Öİ+T.)
Bakülü armudu
(Öİ+Far.)
Boşnak eriği
Çelebi lalesi (Öİ+Far.)
Çerkez eriği (Öİ+T.)
Davut yaprağı (Öİ+T.)
dönkaracaoğlan (T.+Öİ)
Ebucehil karpuzu-ebu
cehl karpuzu- ebucehl
karpuzu-abu cehl
karpuzu (Öİ+Far.)
Ebucehil kozağı
(Öİ+T.)
Ebucehil kozu-ebu
cehil kozu (Öİ+Far.)
Ebucehil otu (Öİ+T.)
Ebucehil yarpuzu
(Öİ+T.)
Elif elması (Öİ+T.)
emirali (Ar.+Öİ)
emirsultan (Öİ)
Ermeni kimyonu
(Öİ+Ar.)
Ermeniler hıyarı
(Öİ+Far.)
evlimemed otu
(T.+Öİ+T.)

Fadime armudu
(Öİ+Far.)
Fârisî alma (Öİ+T.)
Fatma çiçeği (Öİ+T.)
Fatmaana gülü
(Öİ+T.+Far.)
Fatmaana otu
(Öİ+T.+T.)
Fatmaanamumulusu
(Öİ+T.+Far.)
Fatmacık çiçeği-
Fatmecik çiçeği (Öİ+T.)
Fatmagül (Öİ+Far.)
Fatmasaçı (Öİ+T.)
fatmaşal (Öİ+Far.)
Fıravun inciri (Öİ+Far.)
Fransız lavantası
(Öİ+İt.)
Fransız zambağı
(Öİ+Ar.)
Frenk arpası (Öİ+T.)
Frenk asması (Öİ+T.)
Frenk badıncanı
(Öİ+Far.)
Frenk biberi-Frenk
büberi (Öİ+Rum.)
Frenk çam fıstık ağacı
(Öİ+T.+Ar.+T.)
Frenk çileği (Öİ+T.)
Frenk elması (Öİ+T.)
Frenk fesleğeni
(Öİ+Rum.)
Frenk gülü (Öİ+Far.)
Frenk inciri-Firenk
inciri (Öİ+Far.)
Frenk kimyonu-Firenk
kimyonu (Öİ+Ar.)
Frenk lahanası
(Öİ+Rum.)
Frenk maydanozu-
Firenk maydanozu-
Frenk mağdanosu
(Öİ+Rum.)
Frenk menekşesi
(Öİ+Far.)
Frenk muşmulası
(Öİ+Rum.)

Frenk patı-Frenkpatı
(Öİ+T.)
Frenk patlıcanı-Frenk
patlıcanı (Öİ+Far.)
Frenk salatası (Öİ+İt.)
Frenk soğanı (Öİ+T.)
Frenk taflanı (Öİ+T.)
Frenk teresi (Öİ+Far.)
Frenk turpu (Öİ+Far.)
Frenk tutu (Öİ+Far.)
Frenk üzümü ağacı
(Öİ+T.+T.)
Frenk üzümü-Firenk
üzümü (Öİ+T.)
Frenk yemişi (Öİ+T.)
gazanferün çiçeği
(Öİ+T.)
gula Muhammed
(<?+Öİ)
gülfatma (Far.+Öİ)
gülfatma çiçeği
(Far.+Öİ+T.)
Gürcü elması (Öİ+T.)
Gürcü kirazı (Öİ+Rum.)
Habeş ada çayı
(Öİ+T.+Çin.)
Habeş biberi (Öİ+Rum.)
Habeş buhuru (Öİ+Ar.)
Habeş otu (Öİ+T.)
Hacı Mahmut elması
(Öİ+Öİ+T.)
haciosman otu
(Öİ+Öİ+T.)
hanifecik otu (Öİ+T.)
Hasandede üzümü
(Öİ+T.+T.)
Hasanhüseyin çiçeği
(Öİ+Öİ+T.)
Hasanhüseyintiryakisi
(Öİ+Öİ+Ar.)
Hasankeyf (Öİ)
Hasankeyf tütünü
(Öİ+T.)
Hüdaverdi otu-
Hudaverdi otu
(Ar.+T.+T.)
hüsame otu- hüzame otu
(Öİ+T.)

ibrahim dikeneni (Öİ+T.)	Japon patatesi (Öİ+Rum.)	Meryem çiçeği-Mariam çiçeği (Öİ+T.)
İdris ağacı (Öİ+T.)	Japon sarmaşığı (Öİ+T.)	Meryem otu (Öİ+T.)
İdris eli (Öİ+T.)	Japon şemsiyesi-	Meryem pelesengi (Öİ+Ar.)
İdris otu (Öİ+T.)	Japonşemsiyesi (Öİ+Ar.)	Meryemana ada çayı (Öİ+T.+T.+Çin.)
İngiliz çimi (Öİ+T.)	Japon üçgülü (Öİ+T.)	Meryemana asması (Öİ+T.+T.)
İngiliz hardal-İngiliz hardalı (Öİ+Ar.)	Japon üzümü (Öİ+T.)	Meryemana dikeneni (Öİ+T.+T.)
İngiliz katır tırnağı (Öİ+T.+T.)	Japonbaharı (Öİ+Far.)	Meryemanaeldiveni (Öİ+T.+T.)
İngiliz lavantası (Öİ+İt.)	Japonsikası (Öİ+<?)	Meryemanaeli (Öİ+T.+T.)
İngiliz nanesi (Öİ+Ar.)	Japonsofhorası (Öİ+<?)	Meryemeli-Meryem eli (Öİ+T.)
İngiliz sarmaşığı (Öİ+T.)	Kafkas ıhlamuru (Öİ+Rum.)	Meryemsaçı (Öİ+T.)
İsa dikeneni (Öİ+T.)	Kafkas kedinanesi (Öİ+T.+Ar.)	Moskof çayı (Öİ+Çin.)
İspanyol göknarı (Öİ+Rum.)	Kafkas şifaotu (Öİ+Ar.+T.)	Moskof turpu (Öİ+Far.)
İspanyol leylağı (Öİ+Ar.)	Karun otu (Öİ+T.)	Musa ağacı (Öİ+T.)
İspanyol sümbülü (Öİ+Far.)	Kıbtı bakla (Öİ+Ar.)	Mustafa bey armudu (Öİ+T.+Far.)
İspanyol yosunu (Öİ+T.)	Kıpti baklası (Öİ+Ar.)	Mustafa çiçeği (Öİ+T.)
İtalyan çimi (Öİ+T.)	Kleopatra çiçeği (Öİ+T.)	mührüsüleyman-mühr-i süleyman (Far.+Öİ)
İtalyan kabağı (Öİ+T.)	Kürtün armudu (Öİ+Far.)	Nebi dede (Öİ+T.)
İtalyan kavağı (Öİ+T.)	Latin çiçeği (Öİ+T.)	Nemçe arpası (Öİ+T.)
İtalyan kızıl ağacı (Öİ+T.+T.)	Laz armudu (Öİ+Far.)	Nemse arpası (Öİ+T.)
İzabel çiçeği (Öİ+T.)	Laz çiğdemi (Öİ+T.)	Nemse kimyonu (Öİ+Ar.)
Japon akça ağacı (Öİ+T.+T.)	Laz hurması (Öİ+Far.)	Numan çiçeği (Öİ+T.)
Japon anemonu (Öİ+Fr.)	Laz kirazı (Öİ+Yun.)	Osman çiçeği (Öİ+T.)
Japon armudu (Öİ+Far.)	Laz otu (Öİ+T.)	Osmanlı lalesi
Japon ayvası (Öİ+T.)	Laz süseni (Öİ+Ar.)	osmantopu (Öİ+T.)
Japon elması (Öİ+T.)	Laz üzümü (Öİ+T.)	öksüzalı (T.+Öİ)
Japon eriği (Öİ+T.)	Laz yemişi (Öİ+T.)	öksüzmehmet (T.+Öİ)
Japon gülü (Öİ+Far.)	Lokman armudu (Öİ+Far.)	Ömer otu (Öİ+T.)
Japon hurması (Öİ+Far.)	Lut çiçeği (Öİ+T.)	Ömerkarısı dikeneni (Öİ+T.+T.)
Japon kaktüsü (Öİ+Fr.)	Macar biberi (Öİ+Rum.)	Özbek dikeneni (Öİ+T.)
Japon kamelyası (Öİ+Fr.)	Macar fiği (Öİ+Rum.)	Reşatın otu (Öİ+T.)
Japon kavağı (Öİ+T.)	Macar şalgamı (Öİ+Far.)	Rum cevizi-Rum cevzi (Öİ+Ar.)
Japon kirazı (Öİ+Rum.)	Macar üçgülü (Öİ+T.)	Rum kozu (Öİ+Far.)
Japon muşmulası (Öİ+Rum.)	Macar üzümü (Öİ+T.)	Rumi bakla (Öİ+Ar.)
Japon papazkūlahı (Öİ+Rum.+Far.)	Mahmut elması (Öİ+T.)	Rumî ceviz (Öİ+Ar.)
	Mahmut payamı (Öİ+Far.)	Rumî elma (Öİ+T.)
	Mahmuttaşağı (Öİ+T.)	
	Marko sakızı (Öİ+T.)	

Rumi papatyaa
(Öİ+Rum.)
Rüstem ağacı (Öİ+T.)
Sarıbekir armudu
(Öİ+Far.)
sultan Mustafa armudu
(Ar.+Öİ+Far.)
Süleyman otu (Öİ+T.)
Süleyman peygamber
ağacı (Öİ+Far.+T.)
Süleyman reyhanı
(Öİ+Ar.)
Timurdikeni-timur
dikenı (Öİ+T.)
topalömer otu
(T+Öİ+T.)

Türk bataklık salebi
(Öİ+T.+Ar.)
Türk biberi (Öİ+Rum.)
Türk güz çiğdemi
(Öİ+T.+T.)
Türk kara hindibası
(Öİ+T.+Ar.)
Türk kudrethelvası
(Öİ+Ar.)
Türk lalesi (Öİ+Far.)
Türk meşesi (Öİ+Far.)
Türk otu (Öİ+T.)
Türki göyinek (Öİ+T.)
Türkmen adaçayı
(Öİ+T.+Çin.)
Yakub çiçeği (Öİ+T.)

Yakub otu-Yakup otu
(Öİ+T.)
Yakub zambağı
(Öİ+Ar.)
Yunan ardıç ağacı
(Öİ+T.+T.)
Yunan çam ağacı
(Öİ+T.+T.)
Yunan kedi otu-Yunan
kediotu (Öİ+T.+T.)
Yunus eriği-Yonus
eriği-Yonuz eriği
(Öİ+T.)
Yusuf eriği (Öİ+T.)
Yusuf gülü (Öİ+Far.)
Yusufefendi-
Yüsüfefendi (Öİ+Rum.)

12.4.17. Tadı Sebebiyle Ad Alan Bitki Adları

acağaç
Acalma
acı ağaç
acı armut (T.+ Far.)
acı ayıt
acı badem- acı badam
(T.+Far.)
acı badem ağacı-
acıbadem ağacı
(T.+Far.+T)
acı bakla (T.+ Ar.)
acı balda (T.+ <?)
acı biber (T.+Rum.)
acı biyan (T.+ <?)
acı buyan-acı boyan
acı cehre (T.+Far.)
acı ceviz (T.+ Ar.)
acı culban (T.+ Ar.)
acı çiğdem-acı çiğdem-
acı çidam
acı dam kuruğu
acı darı-acı daru
acı dölek- acı düğlek-
acı dülek- acı düvlek-
acı düvelek-acı dövelek-
acı düğlek
acı düvelek köki
acı ekşi

acı elma
acı elma otu
acı erik-acı erük
acı fesleğen (T.+Rum.)
acı gavık (T.+ <?)
acı gerdeme (T.+Yun.)
acı güneyik-acı güneş-
acıgüneyik (T.+ <?)
acı hıyar (T.+Far.)
acı ılgın
acı ısırğan
acı kabak
acı kabalak- acıkabalak
acı kanak (T.+<?)
acı kara-acıkara
acı karpuz (T.+Far.)
acı kavak
acı kavruk-acı kavuk
acı kavun
acı kayısı (T.+Far.)
acı kelek
acı kırmızı biber
meyvesi
(T+Ar.+Rum.+Far.)
acı kiraz (T.+Yun.)
acı kokan
acı koruk
acı kök

acı kust (T.+Ar.)
acı labada (T.+ Bulg.)
acı manca (T.+ <?)
acı mancar (T.+ <?)
acı mantar (T.+Yun.)
acı marul (T.+Yun.)
acı mercimek (T.+Far.)
acı meyan (T.+ <?)
acı murt- acımurt-
acımurt (T.+Yun.)
acı ot
acı otu
acı papatyaa (T.+Rum.)
acı payam ağacı
(T.+Far.+T.)
acı pelin (T.+Yun.)
acı pelin otu
(T.+Yun.+T.)
acı piyam-acı piyan- acı
piyan (T.+Far.)
acı portakal ağacı
(T.+Fr.+T.)
acı serçe dili
acı soğan-acı soğan
acı süpürge
acı sütlük
acı tere (T.+Far.)
acı tere otu (T.+Far.+T.)

acı tilkişen-acı tilkisen
(T.+<?)
acı yavşan-acı yavsan
acı yonca
acıcalba (T.+Lat.)
acıfındık (T.+Ar.)
acıfiliz (T.+Rum.)
acıgıcı kulağı acıgıcı
kulağı -acıgıcı kulağı
acıgıcı-acıgucu-acıkıcı
acı gıcı- acı kıcı
acıkulak
acımık otu
acıtevek
akşi hamur (T.+Ar.)
bal armut-bal armudu
(T.+Far.)
bal çiçeği- balçiçeği
bal dikenini
bal elması
bal eriği
bal kabağı
bal kekiği
bal mantarı (T.+Rum.)
bal otu
bal pireni (T.+<?)
bal üzümü
balbardağı-balbardak -
balbardah-balbardâ
balbaşı
balkadın
balkaymağı
ballı boynuz-
ballıboynuz
ballıbaba
ballıca armudu
(T.+Far.)
ballıdarı
ballıkara
ballısüpürge
balyaprağı
datlı kenger
datlıbilem
datlu armut (T.+Far.)
datlu elma
datlu erük
datlu kabak

eğşikulak
eğşioğlak
ekşi ağacı
ekşi armut (T.+Far.)
ekşi çördük (T.+<?)
ekşi dut (T.+Far.)
ekşi elma
ekşi erig ağacı
ekşi erik-ekşi erük
ekşi hamur (T.+Ar.)
ekşi incir ağacı
(T.+Far.+T.)
ekşi kiraz (T.+Rum.)
ekşi limon (T.+Rum.)
ekşi limon ağacı
(T.+Rum.+T.)
ekşi muşmula ağacı
(T.+Rum.+T.)
ekşi nane (T.+Ar.)
ekşi nar (T.+Far.)
ekşi ot-ekşi otu
ekşi üçgül (T.+T.+Far.)
ekşi yonca
ekşiğüne
ekşikara-ekşikara dut-
ekşikara dut ağacı
ekşikulak
ekşimen çalısı
ekşinar (T.+Far.)
ekşioğlak
hamı tatlı (Far.+T.)
hamıtatlı erik
(Far.+T.+T.)
mayhoş elma (Far.+T.)
şeker ağacı (Far.+T.)
şeker armut-şeker
armudu (Far.+Far.)
şeker darısı (Far.+T.)
şeker dikenini (Far.+T.)
şeker elması (Far.+T.)
şeker fasulyesi
(Far.+Rum.)
şeker incir (Far.+Far.)
şeker kamışı (Far.+T.)
şeker kamışı-şekker
kamışı (Far.+T.)
şeker otu (Far.+T.)

şeker pancarı
(Far.+Erm.)
şekerli ot (Far.+T.)
tatlı badem-tatlı badem
(T.+Far.)
tatlı bayram-tatlıbayram
(T.+<?)
tatlı biyan (T.+<?)
tatlı boyan (T.+<?)
tatlı elması
tatlı gerdeme-tatlı
kerdeme (T.+Yun.)
tatlı hindiba (T.+Ar.)
tatlı ısırğan
tatlı isfendan ağacı
(T.+Far.+T.)
tatlı kenger (T.+Far.)
tatlı kök
tatlı labada (T.+Rum.)
tatlı limon (T.+Rum.)
tatlı limon ağacı
(T.+Rum.+T.)
tatlı menengiç-tatlı
melengeç
tatlı mercanköşkü
(T.+Ar.+Far.)
tatlı mısır (T.+Ar.)
tatlı miyan (T.+<?)
tatlı papra (T.+<?)
tatlı patata (T.+<?)
tatlı patates (T.+İt.)
tatlı ravent (T.+Far.)
tatlı su gelinciği
tatlıbaba
tatlıca ot-tatlıca ot
tatlıgöbek
tatlıkabuk-tatlıkabık
tatlıkazık
tatlı alma
tatlı badam-tatlı badem
(T.+Far.)
tatlı erük
tatlı kabak
tatlı kust (T.+Ar.)
tatlı nar (T.+Far.)
tatlı üzüm

12.4.18. Tedavi Ettiği Hastalık Yüzünden Ad Alan Bitki Adları

ağrı otu,	gıcık otu	kurdeşeni otu (<?+T.)
aksırık otu	gicig otu	lohusa çiçeği-loğusa
aksırmak otu,	giciyik otu	çiçeği (Rum.+T.)
amel otu (Ar.+T.)	grip otu (Fr.+T.)	lohusa otu-loğusa otu
ameliyat otu (Ar.+T.)	guatr otu (Fr.+T.)	(Rum.+T.)
aspirin otu (Fr.+T.)	hapşırık otu-hapşuruk	mayasıl otu (Ar.+T.)
astım otu (Fr.+T.)	otu	nasır otu (Ar.+T.)
asurtgu ot (<?+T.)	haptutan-haptutan otu	nazle otu (Ar.+T.)
aşı	(Ar.+T.)	nezle otu (Ar.+T.)
aşı otu	humma otu (Ar.+T.)	öksürük otu
aşıaşı	ishal dikenini (Ar.+T.)	prostat çiçeği (Fr.+T.)
balgam elması (Ar.+T.)	ishal otu (Ar.+T.)	sancı otu
balgam otu (Ar.+T.)	kabarcık otu-	sarılık çiçeği
basur otu-basır otu	kabarcıkotu	sarılık otu
(Ar.+T.)	kanburuyan	saruluk otu
bere otu	kandindiren	sıtma ağacı
bertik otu	kangran otu (<?+T.)	sıtma gülü (T.+Far.)
bevasir otu (Ar.+T.)	kangren otu (Fr.+T.)	sıtma otu
cerrah otu (Ar.+T.)	kankurutan-kan kurudan	sızı otu
çıban çiçeği	kanser otu (Fr.+T.)	sidikzoru otu
çıban otu	kantepen	siğil otu
darbe otu (Ar.+T.)	karın ağrısı otu	siğillik otu-siğlek otu
Diabet otu (Fr.+T.)	karın geçürür ot	şifa otu (Ar.+T.)
diş ağrısı otu	kaşıntı otu	temre otu-temra otu
dolama otu	kesik otu-keskin ot	temriye otu
egzama otu (Fr.+T.)	kızamuk dikenini	uyuz otu
emli ot (<?+T.)	kuduz otu	verem otu (Ar.+T.)
etyaran otu	kulinc otu	yara otu
fitik otu (Ar.+T.)	kulinc otu	yaramerhemi otu
frengei otu-firengi	kulunç otu-kulunc otu	(T.+Ar.+T.)
(<?+T.)	(Ar.+T.)	

12.4.19. Yer Adlarıyla Kurulan Bitki Adları

Adana çam ağacı	Afrika abanozu	Afrika maunu (Ö.İ+<?)
(Ö.İ+T. T.)	(Ö.İ+Yun.)	Afrika menekşesi
Adana çiğdemi (Öİ+T.)	Afrika çam ağacı (Öİ+	(Ö.İ+Far.)
Adana köknarı	T.T.)	Afrika mercan çiçeği
(Ö.İ+Rum.)	Afrika gül ağacı (Öİ+	(Ö.İ+ Ar.+T.)
Adana okaliptüsü (Ö.İ+	Far.+T.)	Afrika muzdu (Ö.İ+Ar.)
Fr.)	Afrika hatmisi	Afrika mürr ağacı
adıyaman	(Ö.İ+Ar.)	(Ö.İ+Ar.+T.)
Adıyaman lalesi	Afrika ketmi (Öİ+ <?)	Afrika papatyası
(Öİ+Far.)	Afrika lalesi (Ö.İ+ Far.)	(Öİ+Rum.)
	Afrika lastik ağacı (Ö.İ+	Afrika sümbülü (Öİ+
	Fr.+T.)	Far.)

Afrika yıldız çiçeği (Ö.İ+T.+T.)	Amerika hanımeli (Öİ+T.+T.)	Anadolu otu (Ö.İ+T.)
Afrika zambağı (Ö.İ+Ar.)	Amerika ısıtma ağacı (Öİ+T.+T.)	Anadolu ravendi (Öİ+Far.)
Afrikayıldızı (Ö.İ+T.)	Amerika kara ağacı (Öİ+T.+T.)	Anadolu salep otu (Öİ+Ar.+T.)
afyon ağacı (Ar.+T.)	Amerika kavağı (Öİ+T.)	Anadolu taşkesen otu (Ö.İ+T.+T.)
afyon çiçeği (Ar.+T.)	Amerika kaya sarmaşığı (Öİ+T.+T.)	Anadolu teke dikenini (Ö.İ+T.+T.)
afyon haşhaşı (Ar.+Ar.)	Amerika lale ağacı (Öİ+Far.+T.)	Anadolu tere dikenini (Ö.İ+T.+T.)
afyon otu (Ar.+T.)	Amerika öd ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Anadolu tosbağa otu (Ö.İ+T.+T.)
Aktinidya asması (Ö.İ+T.)	Amerika summak ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Anakara üzümü (Ö.İ+T.)
Alb dağlarının misk otu (Ö.İ+T.+Ar.+T.)	Amerika üzümü- Amerikaüzümü (Öİ+T.)	Angara armudu (Öİ+Far.)
Almanya harbak otu (Öİ+Ar.+T.)	Amerika zerdali ağacı (Öİ+Far.+T.)	Angola fasulyesi- Angola fasulyası (Öİ+Rum.)
Almanya saparnası (Ö.İ+İsp.)	Amerika zeytin ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Ankara acı çiğdemi (Öİ+T.+T.)
Almanya susamı (Ö.İ+Ar.)	Amerikan armudu (Öİ+Far.)	Ankara armudu (Öİ+Far.)
Alp çayı (Ö.İ+Çin.)	Amerikan barut ağacı (Öİ+Far.+T.)	Ankara çiçeği (Öİ+T.)
Alpyıldızı (Öİ+T.)	Amerikan biber ağacı (Ö.İ+Rum.+T.)	Ankara çiğdemi (Öİ+T.)
Amarkanomcası (Öİ+T.)	Amerikan çimi (Öİ+T.)	Ankara elması (Öİ+T.)
Amasya bamyası (Öİ+Ar.)	Amerikan fıstığı (Ö.İ+Ar.)	Antakiye mahmudesi (Ö.İ+Ar.)
Amasya elması (Öİ+T.)	Amerikan güzeli (Öİ+T.)	Antalya çiğdemi (Ö.İ+T.)
Amasya eriği (Öİ+T.)	Amerikan lotusu (Öİ+Lat.)	Antep fıstığı (Öİ+Ar.)
Amasya lalesi (Öİ+Far.)	Amerikan sarmaşığı (Öİ+T.)	Antep gülü (Öİ+Far.)
Amerika armudu (Öİ+Far.)	Amerikan selvisi (Öİ+Far.)	Antep karası (Öİ+T.)
Amerika ateş çiçeği (Öİ+T.+T.)	Anadol palamut ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Antep nanesi (Öİ+Ar.)
Amerika bademi (Öİ+Far.)	Anadolu canavar otu (Ö.İ+Far.+T.)	Antepfıstığı ağacı (Öİ+Ar.+T.)
Amerika bal kabağı (Öİ+T.+T.)	Anadolu havacıva otu (Ö.İ+T.+T.)	Anzer çayı (Öİ+Çin.)
Amerika baldıran (Öİ+T.)	Anadolu kaktüsü (Ö.İ+Fr.)	Arabistan akasyası (Öİ+Fr.)
Amerika beyaz zambağı (Ö.İ+Ar.+Ar.)	Anadolu kenger otu (Ö.İ+Far.+T.)	Arabistan çayı (Öİ+Çin.)
Amerika çan çiçeği (Öİ+T.+T.)		Arabistan defnesi (Öİ+Rum.)
Amerika çayı (Ö.İ+Çin.)		Arabistan inciri- Arapistan inciri (Öİ+Far.)
Amerika çöğeni (Öİ+T.)		
Amerika elma ağacı (Öİ+T.+T.)		
Amerika elması (Öİ+T.)		

Arabistan kirazı (Öİ+Rum.)	Brezilya gül ağacı (Öİ+Far.+T.)	Diyarbakır karpuzu (Öİ+Far.)
Arabistan mersin ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Brezilya kestane ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Eskişehir armudu (Ö.İ+Far.)
Arabistan yasemini (Öİ+Far.)	Brüksel lahanası (Öİ+Rum.)	Fenike ardıcı (Öİ+T.)
Arnavutköy çileği (Öİ+T.)	Bursa armudu (Öİ+Far.)	Fenike portakalı (Öİ+Fr.)
Asya abanozu (Öİ+Yun.)	Bursa buğdayı (Öİ+T.)	Fırat kavağı (Öİ+T.)
Atana armudu (Öİ+Far.)	Bursa çayı (Öİ+Çin.)	Finike ardıcı (Öİ+T.)
Atlas sediri (Ö.İ+Fr.)	Canik elması (Öİ+T.)	Floransa süseni- Floransa suseni (Öİ+Ar.)
Avrupa ada çayı (Öİ+T.+Çin.)	Canik eriği (Öİ+T.)	Garland kasımpatısı (Ö.İ+T.)
Avrupa çayı (Öİ+Çin.)	Cezayir menekşesi- Cezayir benefşesi (Öİ+Far.)	Gazibey armudu (Öİ+Far.)
Avrupa kayını (Öİ+T.)	Cezayir sarmaşığı (Öİ+T.)	Giresun armudu (Öİ+Far.)
Avrupa kurşunotu (Öİ+T.+T.)	Çal çayı (Öİ+Çin.)	Girid abanos ağacı (Öİ+Yun.+T.)
Avrupa ladini (Öİ+T.)	Çal kirazı (Öİ+Yun.)	Girid dalak otu (Öİ+T.+T.)
Bağdat hurması (Öİ+Far.)	Çanakkale kekiği (Öİ+T.)	Girid keklük otu (Öİ+T.+T.)
Bandırma (Öİ)	Çandır dikenini (Öİ+T.)	Girid sasalı (Öİ+<?)
Bandırma kabı (Öİ+T.)	Çınarlık armudu (Öİ+Far.)	Girid sater otu (Öİ+Ar.+T.)
Bandırma üzümü (Öİ+T.)	Çin anasonu-Çin anisonu (Öİ+Rum.)	Girit havucu (Öİ+Far.)
Bandırmayaprağı (Öİ+T.)	Çin ardıcı (Öİ+T.)	Girit kekiği (Öİ+T.)
Batum armudu (Öİ+Far.)	Çin ayvası (Öİ+T.)	Girit kendiri (Öİ+T.)
Batum elması (Öİ+T.)	Çin borsuk ağacı (Öİ+T.+T.)	Girit ladeni (Öİ+Far.)
Bengal incir ağacı (Öİ+Far.+T.)	Çin çamı (Öİ+T.)	Girit lalesi (Öİ+Far.)
Bermuda çimi (Öİ+T.)	Çin çivid otu (Ö.İ+Far.+T.)	Girit otu (Öİ+T.)
Besni üzümü (Öİ+T.)	Çin gülü (Öİ+Far.)	Girit sateri (Öİ+Ar.)
Bodrum papatyası (Öİ+Rum.)	Çin ıspanağı (Öİ+Rum.)	Girit sümbülü -Girid sümbülü (Öİ+Far.)
Bombay fasulyesi (Öİ+Yun.)	Çin kabağı (Öİ+T.)	Girit şakayığı-Girid şakayıkı (Öİ+Ar.)
Bongossi ağacı (Öİ+T.)	Çin karanfili (Öİ+Ar.)	Giritli otu (Öİ+T.)
Bornova misketi- Bornovamisketi (Öİ+Fr.)	Çin kavağı (Öİ+T.)	güney Afrika darısı (T.+Öİ+T.)
Bozdoğan armudu (Öİ+Far.)	Çin keneviri (Öİ+Yun.)	Hacılu armudu (Öİ+Far.)
Brezilya biber ağacı	Çin lahanası (Öİ+Rum.)	Haleb caversi (Öİ+Ar.)
Brezilya çayı ağacı (Öİ+Çin.+T.)	Çin lalesi (Öİ+Far.)	Haleb çam fıstık ağacı (Öİ+T.+Ar.+T.)
	Çin leylağı (Öİ+Ar.)	Haleb sedef otu (Öİ+Ar.+T.)
	Çin lubyası (Öİ+<?)	
	Çin portakalı (Öİ+Fr.)	
	Çin tarçın ağacı (Öİ+Far.+T.)	
	Değirmendere fındığı (Öİ+Ar.)	
	Devrent kekiği (Öİ+T.)	

Halep çamı (Öİ+T.)	Hind öd ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hint biberi (Öİ+Rum.)
Halep horasanisi (Öİ+Ar.)	Hind sakız ağacı (Öİ+T.+T.)	Hint çalıdudu (Öİ+T.+Far.)
Halep lalesi (Öİ+Far.)	Hind saparnası (Öİ+<?)	Hint çiçeği (Öİ+T.)
Halep şalgamı (Öİ+Far.)	Hind sarvisi (Öİ+Far.)	Hint darısı (Öİ+T.)
hamam otu (Ar.+T.)	Hind sinai (Öİ+Ar.)	Hint eriği (Öİ+T.)
Harput soğanı (Öİ+T.)	Hind sünbülü (Öİ+Far.)	Hint fesleğeni (Öİ+Rum.)
Helep şalgamı (Öİ+Far.)	Hind tarusu (Öİ+T.)	Hint fıstığı (Öİ+Ar.)
Hicaz buğdayı (Öİ+T.)	Hind teresi (Öİ+Far.)	Hint fulü (Öİ+Ar.)
Hicaz mürr ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hind yasemini (Öİ+Far.)	Hint hıyarı (Öİ+Far.)
Himalaya sediri (Öİ+Fr.)	Hind yer elması (Öİ+T.+T.)	Hint hurması (Öİ+Far.)
Hind abanosı (Öİ+Yun.)	Hind zafranı (Öİ+Ar.)	Hint inciri-Hint inciri [ağacı] (Öİ+Far.)
Hind armudu ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hindi çalı tutu (Öİ+T.+Far.)	Hint kabağı (Öİ+T.)
Hind asması (Öİ+T.)	hindi sanavber (Öİ+Ar.)	Hint kamışı (Öİ+T.)
Hind ayva ağacı (Öİ+T.+T.)	hindi topalak (Öİ+T.)	Hint karanfile (Öİ+Ar.)
Hind bademi ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hindistan ayvası- Hindustan ayvası (Öİ+T.)	Hint karpuzu (Öİ+Far.)
Hind baklası (Öİ+Ar.)	Hindistan böğrülcesi (Öİ+T.)	Hint keneviri (Öİ+T.)
Hind bezelyesi (Öİ+Rum.)	Hindistan cevizi ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Hint kestane ağacı (Öİ+Rum.+T.)
Hind biberi (Öİ+Rum.)	Hindistan cevizi- hindistan cevzi (Öİ+Ar.)	Hint kestanesi (Öİ+Rum.)
Hind buğday (Öİ+T.)	Hindistan gül ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint keteni (Öİ+Ar.)
Hind darısı (Öİ+T.)	Hindistan kozı- hindistan kozı (Öİ+Far.)	Hint kirazı (Öİ+Rum.)
Hind defnesi (Öİ+Rum.)	Hint alıcı (Öİ+Far.)	Hint kokusu (Öİ+T.)
Hind halile (Öİ+Far.)	Hint anasonu (Öİ+Rum.)	Hint kozu-hind kozı (Öİ+Far.)
Hind hurması (Öİ+Far.)	Hint ardıcı (Öİ+T.)	Hint leylağı (Öİ+Ar.)
Hind inciri (Öİ+Far.)	Hint armudu (Öİ+Far.)	Hint lotusu (Öİ+Lat.)
Hind kamışı (Öİ+T.)	Hint armudu ağacı (Öİ+Far.+T.)	Hint mazaryonı (Öİ+Yun.)
Hind karpuzu (Öİ+Far.)	Hint ayva ağacı (Öİ+T.+T.)	Hint nar ağacı (Öİ+Far.+T.)
Hind keneviri (Öİ+T.)	Hint bademi (Öİ+Far.)	Hint nilüferi (Öİ+Far.)
Hind kinnabi (Öİ+Ar.)	Hint baklası (Öİ+Ar.)	Hint pamuğu (Öİ+Far.)
Hind kiraz ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Hint bamyası (Öİ+Ar.)	Hint pirinci (Öİ+Far.)
Hind kök (Öİ+T.)	Hint bezelyesi (Öİ+Rum.)	Hint portakalı (Öİ+Fr.)
Hind limon ağacı (Öİ+Rum.+T.)		Hint safranı (Öİ+Ar.)
Hind mango ağacı (Öİ+Por.+T.)		Hint servisi (Öİ+Far.)
Hind nar ağacı (Öİ+Far.+T.)		Hint sümbülü -Hint sümbülü (Öİ+Far.)
		Hint teresi (Öİ+Far.)
		Hint yağı ağacı (Öİ+T.+T.)
		Hint yağı baklası (Öİ+T.+Ar.)
		Hintkemerı (Öİ+Far.)

Hinttaş (Öİ+T.)	Japonya armudu (Öİ+Far.)	Korsika yosunu (Öİ+T.)
Hintyağı bitkisi (Öİ+T.+T.)	Japonya bang otu (Öİ+Far.+T.)	Kudüs adaçayı (Öİ+T.+Çin.)
Hitit çiğdemi (Öİ+T.)	Japonya cila ağacı (Öİ+Ar.+T.)	Kulpluca inciri (Öİ+Far.)
Hollanda kavağı	Japonya gülü (Öİ+Far.)	Lombardi kavağı (Öİ+T.)
Horasan afsentini (Öİ+Yun.)	Japonya inciri (Öİ+Far.)	Lübnan sediri (Öİ+Ar.)
Isparta gülü (Öİ+Far.)	Japonya mum ağacı (Öİ+Far.+T.)	Madagaskar erik ağacı (Öİ+T.+T.)
İskenderiye defnesi (Öİ+Rum.)	Japonya sarmaşığı (Öİ+T.)	Makedonya mağdanosu (Öİ+Rum.)
İskenderiye maydanosu (Öİ+Rum.)	Japonya yoncası (Öİ+T.)	Malatya armudu (Öİ+Far.)
İskilip elması (Öİ+T.)	Kababağ bademi (Öİ+Far.)	Malta eriği (Öİ+T.)
İskilip eriği (Öİ+T.)	Kalifornia haşhaşı (Öİ+Ar.)	Malta mantarı (Öİ+Rum.)
İslice armudu -İslice armut (Öİ+Far.)	Kalmuk çayı (Öİ+Çin.)	Mançurya kenevirisi (Öİ+T.)
İspanya ardıcı (Öİ+T.)	Kanada kavağı (Öİ+T.)	Manisa kenevirisi (Öİ+T.)
İspanya eriği ağacı (Öİ+T.+T.)	Kanada şifa otu (Öİ+Ar.+T.)	Manisa lalesi
İspanya sarmısağı (Öİ+T.)	Karabağ bademi (Öİ+Far.)	Maraş kurtkulağı (Öİ+T.+T.)
İspanya süseni (Öİ+Ar.)	Karabağ kişikışı (Öİ+<?)	Maraş otu (Öİ+T.)
İstanbul akasyası (Öİ+Fr.)	Karadeniz pelini (Öİ+Rum.)	Marok zeytin ağacı (Öİ+Ar.+T.)
İstanbul armudu (Öİ+Far.)	Karaman kardikeni (Öİ+T.+T.)	Meksika çayı (Öİ+Çin.)
İstanbul çiçeği (Öİ+T.)	Karaman kimyonu (Öİ+Ar.)	Meksika çiçeği (Öİ+T.)
İstanbul dutu (Öİ+Far.)	Karaman otu (Öİ+T.)	Meksika kenevirisi (Öİ+T.)
İstanbul kekiği (Öİ+T.)	Kasım çiçeği (Öİ+T.)	Meksika mahmudesi (Öİ+Ar.)
İstanbul lalesi (Öİ+Far.)	Kastamonu sarımsağı (Öİ+T.)	Meksika portakalı (Öİ+Fr.)
İstanbul şalgamı (Öİ+Far.)	Kazdağı çayı (Öİ+Çin.)	Mısır anasonu (Öİ+Rum.)
İstanbul üzümü (Öİ+T.)	Kazdağı köknarı- Kazdağı göknarı (Öİ+Rum.)	Mısır baklası (Öİ+Ar.)
İstanbul zambağı (Öİ+Ar.)	Kazdağı meşesi (Öİ+Far.)	Mısır benefşesi (Öİ+Far.)
İsveç üçgülü (Öİ+T.+T.)	Kefe kimyonu (Öİ+Ar.)	Mısır fulü (Öİ+Ar.)
İtalya lahanası (Öİ+Rum.)	Kefe lalesi (Öİ+Far.)	Mısır gülü (Öİ+Far.)
İtalya limon ağacı (Öİ+Rum.+T.)	Kemer patlıcanı (Öİ+Far.)	Mısır inciri (Öİ+Far.)
İzlanda gelinciği (Öİ+T.)	Kıbrıs akasyası (Öİ+Fr.)	Mısır kol kabağı (Öİ+T.+T.)
İzlanda yosunu (Öİ+T.)	Kore göknarı (Öİ+Rum.)	Mısır menekşesi (Öİ+Far.)
İzmir akasyası (Öİ+Fr.)		
İzmir kekiği (Öİ+T.)		
İzmir mercanköşkü (Öİ+Far.)		

Mısır mercimeği (Öİ+Far.)	Suriye kimyonu (Öİ+Ar.)	Trabzon kekiği (Öİ+T.)
Mısır nakili (Öİ+<?)	Suriye orkidesi (Öİ+Fr.)	Trabzon yaban mersini (Öİ+Far.+Rum.)
Mısır patlıcanı (Öİ+Far.)	Suriye tütünü (Öİ+T.)	Trabzon yılınyastığı (Öİ+T.+T.)
Mısır sant ağacı (Öİ+<?+T.)	Şam ağacı (Öİ+T.)	Trakya lalesi (Öİ+Far.)
Mısır yapışkan otu (Öİ+T.+T.)	Şam çörek otu (Öİ+T.+T.)	Türkiye melisası (Öİ+Yun.)
Mısır yasemini	Şam çöveni (Öİ+T.)	Uludağ binbirdelikotu (Öİ+T.+T.+T.)
Mısır yoncası (Öİ+T.)	Şam dutu (Öİ+Far.)	Uludağ kantaronu (Öİ+Yun.)
Mudanya güzeli (Öİ+T.)	Şam fıstığı-Şam fustuğu (Öİ+Far.)	Uludağ köknarı-Uludağ göknarı (Öİ+Far.)
Munzur otu (Öİ+T.)	Şam fıstık ağacı (Öİ+Far.+T.)	Uludağ sığırkuyruğu (Öİ+T.+T.)
Muş lalesi (Öİ+Far.)	Şam gülü (Öİ+Far.)	Uludağ soğanı (Öİ+T.)
Mut üzümü (Öİ+T.)	Şam kayısı (Öİ+Far.)	Van gülü (Öİ+Far.)
Nil nilüferi (Öİ+Far.)	Şam patlıcanı (Öİ+Far.)	Van kavunu (Öİ+T.)
Nil zambağı (Öİ+Ar.)	Şam pırasası (Öİ+Rum.)	Vaşingtonya palmyesi (Öİ+Fr.)
Özbekistan kavağı (Öİ+T.)	Şam razakısı (Öİ+Ar.)	Venedik terementi ağacı (Öİ+Fr.+T.)
Panama portakalı	Şam torusu (Öİ+<?)	Virginia demir ağacı (Öİ+T.+T.)
Peru biberi (Öİ+Rum.)	Şam üzümü (Öİ+T.)	Yalova mercanı (Öİ+Ar.)
Polonya buğdayı (Öİ+T.)	Şili biberi (Öİ+Rum.)	Yalova misketi (Öİ+Fr.)
Rados odun ağacı (Öİ+T.+T.)	Tarsus afsentini (Öİ+Rum.)	Yemen safranı (Öİ+Ar.)
Rize mandalini (Öİ+İt.)	Tokat elması (Öİ+T.)	Yemen zafranı (Öİ+Ar.)
Samsun armudu (Öİ+Far.)	Toros çamı (Öİ+T.)	Yeni Zelanda ıspanağı (Öİ+Rum.)
Sapanca çayı (Öİ+Çin.)	Toros çayı (Öİ+Çin.)	Yeni Zelanda kendiri (Öİ+T.)
Siirt fıstığı (Öİ+Ar.)	Toros köknarı-toros göknarı (Öİ+Far.)	Yeni Zelanda keteni (Öİ+Ar.)
Sofya behmeni (Öİ+Ar.)	Toros sediri (Öİ+Fr.)	Zigana zambağı (Öİ+Ar.)
Sudan fülfulü (Öİ+Ar.)	Torosan inciri (Öİ+Far.)	
Sudan otu (Öİ+T.)	Trabzon armudu (Öİ+Far.)	
Sudan zeytunu (Öİ+Ar.)	Trabzon çayı (Öİ+Çin.)	
Suriye enginarı (Öİ+Rum.)	Trabzon elması (Öİ+T.)	
Suriye gülü (Öİ+Far.)	Trabzon güz çiğdemi (Öİ+T.+T.)	
	Trabzon hurması (Öİ+Far.)	
	Trabzon hurması ağacı (Öİ+Far.+T.)	

12.4.20. Yetiştığı Yer Sebebiyle Ad Alan Bitki Adları

ada çayı (T.+ Çin.)	ağaç bor otu	ağaç domatesi (T.+Rum.)
ada kekiği	ağaç borusu	ağaç ebegümece
ada marulu (T.+Yun.)	ağaç çiçeği	ağaç eğreltisi
ada soğanı-ada soganı	ağaç çileği	ağaç göğsü
ağaç bamyası (T+Ar.)	ağaç diken	

ağaç kaktüs (T.+Fr.)	bahçe hezarenî (Far.+Far.)	bostanbozuntusu (Far.+T.)
ağaç kavunu ağacı	bahçe iğdesi (Far.+T.)	bostangüzeli-bostan
ağaç kavunu-ağaç kavumu	bahçe kara pazısı (Far.+T.+T.)	güzeli (Far.+T.)
ağaç küpesi	bahçe kekiği (Far.+T.)	bostankenesi (Far.+T.)
ağaç küpesi- ağaçküpesi	bahçe kirazı (Far.+Rum.)	bustani güyegü otu (Far.+T.+T.)
ağaç lalesi (T.+ Far.)	bahçe nanesi (Far.+Ar.)	bustani kekik (Far.+T.)
ağaç mantarı (T.+ Rum.)	bahçe sedefotu (Far.+Ar.+T.)	bustani yarpuz (Far.+T.)
ağaç minesî (T.+ Far.)	bahçe şebboyu (Far.+Far.)	çayır çiçeği
ağaç mor otu	bahçe teresi (Far.+Far.)	çayır çiğdemi
ağaç mürveri-ağaç mülveri (T.+ Far.)	bahçe üvezi (Far.+T.)	çayır dutu (T.+Far.)
ağaç sarmaşığı	bahçe vanilyası (Far.+İt.)	çayır mantarı (T.+Rum.)
ağaç sütleğeni- ağaç sütleğeni-ağaç sütleğeni	bahçecanavarı (Far.+Far.)	çayır nanesi (T.+Ar.)
ağaç şakayıkı (T.+Ar.)	bahçegüzeli (Far.+T.)	çayır nergizi (T.+Far.)
ağaç üzümü	batak otu	çayır otu
ağaç yosunu	bataklik düğün çiçeği	çayır papatyası (T.+Rum.)
ağaçhatmi (T.+ Ar.)	bataklik keteni (T.+Ar.)	çayır salebi (T.+Ar.)
ahır otu-ahırotu (Far.+T.)	bataklik mersini (T.+Rum.)	çayır sazi
asma çiçeği	bataklik nergisi (T.+Far.)	çayır soğanı
asma kabağı-	bataklik servisi (T.+Far.)	çayır sümbülü (T.+Far.)
asmakabağı- asma gabak	bataklik süseni (T.+Far.)	çayır teresi- çayır su teresi (T.+T.+Far.)
asma üzümü	bayır çayı (T.+Çin.)	çayır tırfili-çayır tırfılı (T.+Rum.)
avlu ağacı (Rum.+T.)	bayır fiyi (T.+Rum.)	çayır yemliği
bağ armudu (Far.+Far.)	bayır pelini (T.+Rum.)	çayır yulafı
bağ bamyası (Far.+Ar.)	bayır turpu-bayırturpu (T.+Far.)	çayır zafranı (T.+Ar.)
bağ bardağı (Far.+T.)	bayırçayırı	çayırçömezi
bağ çiçeği (Far.+T.)	bostan borusu (Far.+T.)	çayırdüğmesi-çayır düğmesi
bağ kaya koruğu (Far.+T.+T.)	bostan hindibası (Far.+Ar.)	çayırüzeli-çayır güzeli
bağ otu (Far.+T.)	bostan karanfili (Far.+Ar.)	çayırkarası inciri (T.+T.+Far.)
bağ sarımsağı (Far.+T.)	bostan ocağı (Far.+T.)	çayırmelikesi-çayır melikesi (T.+Ar.)
bağ sarmaşığı (Far.+T.)	bostan otu	çayırsedefi-çayır sedefi (T.+Ar.)
bağ söğüdü (Far.+T.)	bostan patlıcanı (Far.+Ar.)	çim karanfili (T.+Ar.)
bağ yaprağı (Far.+T.)	bostan boyası (Far.+T.)	çim menekşe (T.+Far.)
bağboğan (Far.+T.)	bostanbozan (Far.+T.)	çimen evelîği (T.+<?)
bağbozan		çimen mantarı (T.+Rum.)
bağlık otu		çimen otu
bahçe begonyası (Far.+Fr.)		çimenturşusu (T.+Far.)
bahçe domatesi (Far.+Yun.)		çorak armudu (<?+Far.)
		çorak otu (<?+T.)

çöl alması	dağ karpuzu (T.+Far.)	dağ sanikulasi (T.+<?)
çöl çayı (T.+Çin.)	dağ kavağı	dağ sarımsağı-dag
çöl hiyarı (T.+Far.)	dağ kekiği	sarmısağı
çöl karpuzu (T.+Far.)	dağ kerevizi-dag kerefsi	dağ sarmaşığı
çöl otu	(T.+Far.)	dağ servisi-dag selvisi
çöl reyhanı (T.+Ar.)	dağ kestanesi	(T.+Far.)
çöl sıracı otu	(T.+Rum.)	dağ soğanı
(T.+<?+T.)	dağ kesteresi (T.+<?)	dağ sümbülü (T.+Far.)
çöl turpu (T.+Far.)	dağ kimyonu (T.+Ar.)	dağ süpürgesi
çukur çitliğı	dağ kirazı (T.+Rum.)	dağ tere otu
çukur otu	dağ kişnişi (T.+Far.)	(T.+Far.+T.)
dağ abanozu (T.+Yun.)	dağ körmeni-dag	dağ teresi (T.+Far.)
dağ andızı	köremeni (T.+<?)	dağ tütünü
dağ armudu (T.+Far.)	dağ lale çiçeğı	dağ üvezi
dağ bademi (T.+Far.)	(T.+Far.+T.)	dağ üzümü
dağ baklası-dagbaklası	dağ lalesi (T.+Far.)	dağ yarpuzu
dağ bezr-i benci	dağ marulu (T.+Rum.)	dağ yemişi
(T.+Ar.+Ar.)	dağ mayasıl otu	dağ yoncasi
dağ biberi (T.+Rum.)	(T.+Ar.+T.)	dağ zambağı-dag
dağ cehrisi	dağ maydanozu	zombağı (T.+Ar.)
dağ çalbası (T.+Yun.)	(T.+Rum.)	dağdeveğı
dağ çamı	dağ mazaryun ağacı	dağmekkesi (T.+<?)
dağ çayı (T.+Çin.)	(T.+Yun.+T.)	dağpamuğı (T.+Far.)
dağ çayırı	dağ menekşesi (T.+Far.)	dağşekeri (T.+Far.)
dağ çiçeğı	dağ menevişi (T.+Far.)	deniz baklası (T.+Ar.)
dağ çileğı	dağ meşesi (T.+Far.)	deniz börülcesi
dağ çoban püskülü	dağ misgisi (T.+<?)	deniz çam fıstık ağacı
(T.+Far.+T.)	dağ muşmulası	(T.+T.+Ar.+T.)
dağ çöveni	(T.+Rum.)	deniz dikenı
dağ dalak otu	dağ nanesi (T.+Ar.)	deniz fasulyesi
dağ darısı	dağ nergisi-dag nergizi	(T.+Rum.)
dağ defnesi (T.+Yun.)	(T.+Far.)	deniz gelinciğı
dağ dırılçası (T.+<?)	dağ nohudu (T.+Far.)	deniz geveni
dağ efeğı (T.+Yun.)	dağ otu	deniz haç otu
dağ elması-dagelması	dağ öküzgözü	(T.+Far.+T.)
dağ eriğı	dağ pancarı	deniz haşhaşı (T.+Ar.)
dağ erik otu	dağ papatyası	deniz hindistan cevizi
dağ fiğı (T.+Rum.)	(T.+Rum.)	(T.+Öİ+Ar.)
dağ gelinciğı	dağ payamı (T.+Far.)	deniz kadayıfı-
dağ gülü-daggülü	dağ pazısı	denizkadayıfı (T.+Ar.)
(T.+Far.)	dağ pırasası	deniz kökü
dağ havucu (T.+Far.)	dağ pıtırağı	deniz lahanası
dağ ihlamuru (T.+Rum.)	dağ pire otu	(T.+Rum.)
dağ ıtırı (T.+Ar.)	dağ reyhanı (T.+Ar.)	deniz lalesi (T.+Far.)
dağ inciri (T.+Far.)	dağ sabunu-dagşabunu	deniz lavantası-
dağ kara ağacı-dag	(T.+Ar.)	denizlavantası (T.+İt.)
karaağacı	dağ sakızı	deniz marulu (T.+Rum.)
dağ karanfili (T.+Ar.)	dağ salebi (T.+Ar.)	

deniz menekşesi (T.+Far.)	divar marulu (Far.+Rum.)	kaya elması
deniz mumyası (T.+Far.)	divar sedefi (Far.+Ar.)	kaya ıhlamuru (T.+Rum.)
deniz otu	doğu haşhaşı (T.+Ar.)	kaya karanfili (T.+Ar.)
deniz pelini (T.+Rum.)	doğu kayını	kaya kekiği
deniz perçemi (T.+Far.)	doğu ladini (T.+<?)	kaya koruğu-
deniz pırasası-	doğu mazısı (T.+Far.)	kayakoruğu
denizpırasası (T.+Rum.)	doğu süseni (T.+Ar.)	kaya lifi (T.+Ar.)
deniz razyanesi (T.+Far.)	duvar arpası (Far.+T.)	kaya marulu (T.+Rum.)
deniz rezenesi (T.+Far.)	duvar baldırkarası (Far.+T.)	kaya meşesi (T.+Far.)
deniz saçı	duvar erüşde otu (Far.+Far.+T.)	kaya otu
deniz sarmaşığı	duvar fesleğeni (Far.+Rum.)	kaya sarımsağı-kaya sarmısağı
deniz soğanı	duvar otu (Far.+T.)	kaya sarmaşığı
deniz teresi (T.+Far.)	duvar sarmaşığı (Far.+T.)	kaya sümbülü (T.+Far.)
deniz yavşanı	duvar sarmaşığı yaprağı (Far.+T.+T.)	kaya teresi
deniz yoncası	duvar sedefi-	kaya üzümü
deniz yosunu	duvarsedefi (Far.+Ar.)	kaya yarpuzu
denizenginarı (T.+Rum.)	duvar yosunu	kayacık ağacı
denizgülü (T.+Far.)	göl düğün çiçeği	kayagölgesi
denizgüneşi	göl ısırganı	kayagölgesi ağacı
denizibiği	göl karabaşı	kayakınası-kaya kınası (T.+Ar.)
denizkoruğu	göl kestanesi (T.+Rum.)	kır bostanı (T.+Far.)
denizkulağı	göl otu	kır çayı (T.+Çin.)
deniztavşanı-deniz tavşanı	göl soğanı	kır çiçeği
denizüzümü-deniz üzümü	göl suseni (T.+Ar.)	kır çileği
dere armudu (T.+Far.)	göl yakı otu	kır çörek otu
dere biberi (T.+Rum.)	göl yoğurt otu	kır darısı
dere çayı (T.+Çin.)	göl zambağı (T.+Ar.)	kır elması
dere elması	gölböyük (T.+<?)	kır gülü (T.+Far.)
dere gülü (T.+Far.)	göldibi	kır iğdesi
dere kabalağı-	gölezeriği (Yun.+T.)	kır karanfil (T.+Ar.)
derekabalağı	göybiber	kır kekiği
dere kirazı (T.+Rum.)	harman armudu (Far.+Far.)	kır lalesi (T.+Far.)
dere lahanası (T.+Rum.)	harman dikenini (Far.+T.)	kır menekşesi (T.+Far.)
dere nanesi (T.+Ar.)	harman eriği (Far.+T.)	kır nanesi (T.+Ar.)
dere otu-dereotu	harman otu (Far.+T.)	kır papatyası (T.+Rum.)
dere şalgamı (T.+Far.)	harman süpürgesi (Far.+T.)	kır pazısı
dere yosunu	ırmak yarpuzu	kır pelini (T.+Rum.)
deredaban	kaya andız otu	kır sakızı
deredoruk	kaya çekemi	kır soğanı
derya köpüğü (Far.+T.)	kaya eğreltisi	kır yasemini (T.+Far.)
divar kaz ayağı (Far.+T.+T.)		kır yemliği
		kır yoncası
		kırsüpürgesi
		kırturşusu (T.+Far.)

kök boya-kökboya-	orman çayırı	su kanası (T.+<?)
kökboyası- kök boyası	orman çileği	su kantaronu (T.+Yun.)
kök çayı-kökçayı	orman gülü (T.+Far.)	su kara yemişi
(T.+Çin.)	orman karabaşı	su karanfil otu
kök çiçeği-kökçiçeği	orman kavağı	(T.+Ar.+T.)
kök enfiye-kökenfiye	orman liforu (T.+<?)	su karanfili (T.+Ar.)
otu (T.+Ar.+T.)	orman ligarbası-orman	su kazayağı
kök karanfil-kökkaranfil	likarbası-orman	su kekiği
(T.+Ar.)	likardası (T.+Yun.)	su kendiri
kök mantar (T.+Rum.)	orman sarmaşığı	su keneviri
kök marul (T.+Rum.)	orman üzümü	su kerdemesi (T.+Yun.)
kök sakız	ormandere-ormanderen	su kerevizi-su kerefesi-
kökelma	ormangüzeli	su kerfesi (T.+Far.)
köklü böyrüce	otlak ayrığı	su kestane ağacı
köklü susan (T.+Ar.)	ova arslan pençesi	(T.+Rum.+T.)
köksakızı otu	(T.+T.+Far.)	su kestanesi (T.+Rum.)
kökü soğanlı mantar	ova lahanası (T.+Rum.)	su kestere otu
(T.+T.+Rum.)	ova nanesi (T.+Ar.)	(T.+<?+T.)
köy çayı (Far.+Çin.)	ova nergisi (T.+Far.)	su keteni (T.+Ar.)
köy mantarı	sahil çamı (Ar.+T.)	su kılıç otu
(Far.+Rum.)	salon çamı (Fr.+T.)	su kısrakkuyruğu
köy otu (Far.+T.)	salon çiçeği (Fr.+T.)	su lalesi (T.+Far.)
köy söğüdü (Far.+T.)	salon palmyesi	su lapada otu
köyağı (Far.+T.)	(Fr.+Fr.)	(T.+Rum.+T.)
köygöçüren (Far.+T.)	salon sarmaşığı (Fr.+T.)	su lobelyası (T.+Lat.)
köykaldıran (Far.+T.)	salon yaprağı (Fr.+T.)	su makası (T.+Ar.)
kum baklası (T.+Ar.)	su alıcı (T.+Far.)	su mancası (T.+<?)
kum buğday	su armudu (T.+Far.)	su marulu (T.+Rum.)
kum çavdarı	su baldıranı	su menekşesi (T.+Far.)
kum elması	su biberi-su büberi	su mercimeği-su
kum eriği	(T.+Rum.)	mercimek (T.+Far.)
kum havucu (T.+Far.)	su binbirdelik otu	su Meryem otu
kum kamışı	su civanperçemi	(T.+Öİ+T.)
kum minesı (T.+Far.)	(T.+Far.)	su miğferi (T.+Ar.)
kum otu	su çiçeği-suçiçeği	su nanesi- su nanası
kum sarmaşığı	su çileği	(T.+Ar.)
kum zambağı (T.+Ar.)	su dikenı	su nergisi (T.+Far.)
kumdarı-kum darı	su düğün çiçeği	su otu
kumsal çamı	su eğreltisi	su paprası (T.+<?)
mezarlık otu (Ar.+T.)	su ferasyunu (T.+Far.)	su pazısı-su pazusu
mezarlık servisi	su gerdemesi-su	su pıtırağı
(Ar.+Far.)	kerdemesi (T.+Yun.)	su pirinç otu
mezarlık zambağı	su gülü (T.+Far.)	(T.+Far.+T.)
(Ar.+Ar.)	su haşhaşı (T.+Ar.)	su rezenesi-su razyanesi
nehri kuzu kulağı	su kabağı	(T.+Far.)
(Ar.+T.+T.)	su kabağı fidanı	su rumi çiçeği
orman	(T.+T.+Rum.)	(T.+Ar.+T.)
orman asması	su kamışı	su salebi (T.+Ar.)

su sarı sabr (T.+T.+Ar.)
su sarımsağı-su
sarmısağı
su sediri (T.+Fr.)
su sıçan kuyruğu
su sıçanı otu- susıçanı
otu
su soğanı
su söğüdü
su söğüt ağacı
su sümbülü (T.+Far.)
su süpürgesi
su tası
su teresi (T.+Far.)
su unutmabenisi-su
unutmabenisi
su yarpuzu- suyarpuzu
su yıldız çiçeği
su yıldızı
su yoncası
su yosunu
su yulafi (T.+Rum.)
su zambağı
sugözeği otu
sugözü otu
suiبری- su ibriği
(T.+Ar.)
sulak otu
suyarpuzu
suyoncası yaprağı
tağ elması
tağ emrudu (T.+Far.)
tağ eriği-tağ erüğü
tağ kerefesi (T.+Far.)
tağ kişnici (T.+Far.)
tağ nanesi-tağ nanesi
(T.+Ar.)
tağ pazusu
tağ pelini (T.+Rum.)
tağ razıyanesi (T.+Far.)
tağ reyhanı (T.+Ar.)
tağ servisi (T.+Far.)
tağ sultanı (T.+Ar.)
tağ üzümü
tağ yarpuzu-tağ yarpuzu
tağ zeytunu (T.+Ar.)
tarla akça çiçeği
tarla çörek otu

tarla çöveni
tarla gülü (T.+Far.)
tarla hazareni (T.+Far.)
tarla köremeni-tarla
körmeni (T.+<?)
tarla mantarı (T.+Rum.)
tarla pancarı (T.+Erm.)
tarla püreni (T.+Yun.)
tarla sarmaşığı
tarla turpu (T.+Far.)
tarla üzümçüğü
tarla yemliği
tarlakuşumahmuzu
(T.+T.+Ar.)
yaban ağacı (Far.+T.)
yaban ahlatı
(Far.+Rum.)
yaban ahusu dili
(Far.+Far.+T.)
yaban alması (Far.+T.)
yaban armudu- yabani
armut (Far.+Far.)
yaban asması (Far.+T.)
yaban ayvası (Far.+T.)
yaban badıncanı
(Far.+Far.)
yaban baklası (Far.+Ar.)
yaban biberi ağacı
(Far.+Rum.+T.)
yaban buğdayı (Far.+T.)
yaban çileği (Far.+T.)
yaban darısı (Far.+T.)
yaban defnesi
(Far.+Rum.)
yaban dere otu
(Far.+T.+T.)
yaban domuz dikenini
(Far.+T.+T.)
yaban düleği
(Far.+T.+T.)
yaban elması (Far.+T.)
yaban enginarı
(Far.+Rum.)
yaban eriği (Far.+T.)
yaban fesleğeni
(Far.+Rum.)
yaban fıncığı
(Far.+Far.)

yaban gendenesi-yaban
kendenesi (Far.+Far.)
yaban gülü (Far.+Far.)
yaban güneyiği
(Far.+<?)
yaban hardalı (Far.+Ar.)
yaban havucu
(Far.+Far.)
yaban hıtmısı (Far.+Ar.)
yaban hıyarı (Far.+Ar.)
yaban hulusu (Far.+<?)
yaban hurması
(Far.+Ar.)
yaban ısırganı (Far.+T.)
yaban inciri (Far.+Far.)
yaban inciri ağacı
(Far.+Far.+T.)
yaban kabağı (Far.+T.)
yaban kabuğu (Far.+T.)
yaban kamışı (Far.+T.)
yaban karanfili-yaban
karanfulu (Far.+Ar.)
yaban kasnisi
(Far.+Far.)
yaban kavağı (Far.+T.)
yaban kavunu (Far.+T.)
yaban kekiği (Far.+T.)
yaban keleş (Far.+T.)
yaban kemmunu
(Far.+Ar.)
yaban kereviz-i-yaban
kereviz-yaban keref
(Far.+Far.)
yaban kesdanesi
(Far.+Rum.)
yaban keşüri (Far.+Far.)
yaban keteni (Far.+Ar.)
yaban kızılıcığı
(Far.+T.)
yaban kinici (Far.+<?)
yaban kirazı
(Far.+Rum.)
yaban lahanası
(Far.+Rum.)
yaban leylağı (Far.+Ar.)
yaban mantarı
(Far.+Rum.)

yaban marulu
(Far.+Rum.)
yaban maya otu
(Far.+Far.+T.)
yaban maydanozu
(Far.+Rum.)
yaban mersini
(Far.+Yun.)
yaban mürveri
(Far.+Far.)
yaban nanesi (Far.+Ar.)
yaban narı (Far.+Far.)
yaban nohudu
(Far.+Far.)
yaban pancarı
(Far.+Erm.)
yaban pazısı (Far.+T.)
yaban pelini
(Far.+Rum.)
yaban pırasası
(Far.+Rum.)
yaban pireni (Far.+<?)
yaban saparnası
(Far.+Amerika
yerlilerinin dillerinden)
yaban sarımsağı-yaban
sarmısağı (Far.+T.)
yaban sarmaşığı
(Far.+T.)
yaban servisi
(Far.+Far.)
yaban sinamekisi
(Far.+Ar.+Ar.)
yaban soğanı (Far.+T.)
yaban söğüdü (Far.+T.)
yaban sümbülü-yaban
sünbülü (Far.+Ar.)
yaban şalgamı
(Far.+Far.)
yaban şehdanesi
(Far.+Far.)
yaban tere otu
(Far.+Far.+T.)
yaban teresi (Far.+Far.)
yaban torak otu
(Far.+T.+T.)
yaban turpu-yaban turbu
(Far.+Far.)

yaban üzümü (Far.+T.)
yaban yasemini
(Far.+Far.)
yaban yoncası
(Far.+T.)
yaban yulafı
(Far.+Rum.)
yaban zeytini-yaban
zeytunu (Far.+Ar.)
yabanarmudu
(Far.+Far.)
yabanbacı (Far.+T.)
yabandarısı (Far.+T.)
yabani acı marul
(Far.+Ar.+T.+Rum.)
yabani ada çayı
(Far.+Ar.+T.+Çin.)
yabani akdiken
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani altın kökü
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani ananas
(Far.+Ar.+Fr.)
yabani anason
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani ardıç
(Far.+Ar.+T.)
yabani armut
(Far.+Ar.+Far.)
yabani armut ağacı-
yabani armud ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani arpa
(Far.+Ar.+T.)
yabani asma
(Far.+Ar.+T.)
yabani aşhun otu
(Far.+Ar.+<?+T.)
yabani badem
(Far.+Ar.+Far.)
yabani bakla
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani balık otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani bamya
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani bergamot
(Far.+Ar.+Fr.)

yabani bezelye
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani biber
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani biberiye
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani böğürtlen
(Far.+Ar.+T.)
yabani börülce
(Far.+Ar.+T.)
yabani buğday
(Far.+Ar.+T.)
yabani ceviz
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani çam ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani çam fıstık ağacı
(Far.+Ar.+T.+Far.+T.)
yabani çarkıfelek
(Far.+Ar.+Far.+Ar.)
yabani çeçi
(Far.+Ar.+<?)
yabani çilek
(Far.+Ar.+T.)
yabani çivid otu
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani çörek otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani dalak otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani darçin ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani defne
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani defne ağacı
(Far.+Ar.+Rum.+T.)
yabani deve dikenini
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani diken
(Far.+Ar.+T.)
yabani ebemgümeçi
(Far.+Ar.+T.+<?)
yabani ekşi elma
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani elma
(Far.+Ar.+T.)
yabani elma ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)

yabani enginar
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani erik ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani erik-yabanî erük
(Far.+Ar.+T.)
yabani erukası
(Far.+Ar.+<?)
yabani fasulye
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani fatmagül
(Far.+Ar.+Öİ+Far.)
yabani fesleğen
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani fındık
(Far.+Ar.+Far.)
yabani fındık ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani fırça otu
(Far.+Ar.+Rum.+T.)
yabani fıstık
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani fıstık ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani fiğ-yabani fi
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani fişne ağacı
(Far.+Ar.+Sl+T.)
yabani Frenk
mağdanosu
(Far.+Ar.+Öİ+Rum.)
yabani gömeç
(Far.+Ar.+<?)
yabani gül
(Far.+Ar.+Far.)
yabani gül ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani hanımeli-yabani
hanım eli
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani hardal
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani haşhaş
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani havuç
(Far.+Ar.+Far.)
yabani hercayi menekşe
(Far.+Ar.+Far.+Far.)

yabani hıyar
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani Hind kök
(Far.+Ar.+Öİ+T.)
yabani Hind yer elması
(Far.+Ar.+Öİ+T.+T.)
yabani hindiba
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani hurma
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani hurma ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani ıspanak
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani iğde
(Far.+Ar.+T.)
yabani iğde ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani incir-yabani incir
[ağacı]
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani kaba yonca
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kadife çiçeği
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani karanfil
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani karayemiş
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kasımpatı
(Far.+Ar.+T.)
yabani kavun
(Far.+Ar.+T.)
yabani keçiboynuzu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kekeş
(Far.+Ar.+<?)
yabani kekik
(Far.+Ar.+T.)
yabani keklük otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kenevir
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani kereviz
(Far.+Ar.+Yun.)
yabani kestane
(Far.+Ar.+Rum.)

yabani keten
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani kızılıcık
(Far.+Ar.+T.)
yabani kimyon
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani kiraz
(Far.+Ar.+Yun.)
yabani kiraz ağacı
(Far.+Ar.+Yun.+T.)
yabani kişniş
(Far.+Ar.+Far.)
yabani kişniş otu
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani korunga
(Far.+Ar.+Erm.)
yabani kuşkonmaz
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani kuzu kulağı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani küncü
(Far.+Ar.+<?)
yabani küşne
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani labada
(Far.+Ar.+Bulg.)
yabani lahana
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani lale
(Far.+Ar.+Far.)
yabani lale çiçeği
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani mağdanos
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani mantar
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani marul
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani maydanoz
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani melek otu
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani menekşe
(Far.+Ar.+Far.)
yabani mercanköşk
(Far.+Ar.+Far.)
yabani mersin
(Far.+Ar.+Yun.)

yabani meyan otu
(Far.+Ar.+<?+T.)
yabani muşmula
(Far.+Ar.+Yun.)
yabani mürver
(Far.+Ar.+Far.)
yabani nane-yaban
nanesi (Far.+Ar.+Far.)
yabani nar ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani nardin
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani nergis
(Far.+Ar.+Far.)
yabani nohut
(Far.+Ar.+Far.)
yabani oğul otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani panbuk ağacı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani pancar
(Far.+Ar.+Erm.)
yabani papatya
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani pazu
(Far.+Ar.+T.)
yabani pelin
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani pırasa
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani reyhan
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani rezene-yabani
raziane (Far.+Ar.+Far.)
yabani roka salata-
yabani rokka salata
(Far.+Ar.+Rum.+İt.)
yabani safran-yabani
zağfaran (Far.+Ar.+Ar.)
yabani saparna
(Far.+Ar.+Amerika
yerlilerinin dili)
yabani sardunya
(Far.+Ar.+İt.)
yabani sarı gül
(Far.+Ar.+T.+Far.)

yabani sarımsak-yabani
sarımsak-yabani
sarmusak (Far.+Ar.+T.)
yabani sedef otu
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani semiz otu
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani servi
(Far.+Ar.+Far.)
yabani sina
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani sinameki-yabani
senemek
(Far.+Ar.+Ar.+Ar.)
yabani sirken
(Far.+Ar.+T.)
yabani soğan
(Far.+Ar.+T.)
yabani söğüt ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani su teresi
(Far.+Ar.+T.+Far.)
yabani sümbül
(Far.+Ar.+Far.)
yabani sümbül çiçeği
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani şalgam
(Far.+Ar.+Far.)
yabani şeker havucu
(Far.+Ar.+Far.+Far.)
yabani şeker kamışı
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani taflan
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani tarhun
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani tere
(Far.+Ar.+Far.)
yabani tere otu
(Far.+Ar.+Far.+T.)
yabani teretaze
(Far.+Ar.+Far.+Far.)
yabani tevek
(Far.+Ar.+T.)
yabani tirfil
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani turmus
(Far.+Ar.+Far.)

yabani turp
(Far.+Ar.+Far.)
yabani tütün
(Far.+Ar.+T.)
yabani tütün fidanı
(Far.+Ar.+T.+Rum.)
yabani unnab
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani ünnab ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yabani üvez ağacı
(Far.+Ar.+T.+T.)
yabani üzüm
(Far.+Ar.+T.)
yabani vişne
(Far.+Ar.+Sl.)
yabani yasemin
(Far.+Ar.+Far.)
yabani yemiş
(Far.+Ar.+T.)
yabani yonca
(Far.+Ar.+T.)
yabani yulaf
(Far.+Ar.+Rum.)
yabani yulaf otu
(Far.+Ar.+Rum.+T.)
yabani zambak
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zencefil
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zeytin
(Far.+Ar.+Ar.)
yabani zeytin ağacı
(Far.+Ar.+Ar.+T.)
yayla ardıcı
yayla cevizi (T.+Ar.)
yayla çayı (T.+Çin.)
yayla çayırı
yayla çiçeği
yayla çirişi (T.+Far.)
yayla gülü (T.+Far.)
yayla kekiği
yayla kestanesi
(T.+Rum.)
yayla lalesi (T.+Far.)
yayla liforu (T.+<?)
yayla likapası (T.+<?)
yayla otu

yayla pancarı (T.+Erm.)
yayla salebi (T.+Ar.)
yayla sarımsağı
yayla süseni (T.+Ar.)
yayla tütünü
yayla üzümü
yayla yavşanı
yayla yoncası
yayla zambağı (T.+Ar.)
yaylaçadırı (T.+Far.)
yaylagüzeli
yaylakovan
yaylatapası (T.+İt.)
yazı ıspanağı (T.+Rum.)
yazı mantarı (T.+Rum.)
yazı marulu (T.+Rum.)
yazı pancarı-yazıpancarı
(T.+Erm.)
yazı susamı (T.+Ar.)
yazı süpürgesi
yazı yoncası
yer ağacı
yer cevizi (T.+Ar.)
yer çamı
yer çileği
yer dehenlü (T.+<?)
yer elması-yerelması
yer fasulyesi (T.+Rum.)
yer fesleğeni (T.+Rum.)
yer fıncığı (T.+Ar.)
yer fıstığı (T.+Ar.)
yer iğdesi
yer inciri (T.+Far.)
yer incisi-yer encüsi-
yerincisi

yer kabağı
yer karagan çiçeği
(T.+<?+T.)
yer kazayağı
yer kekiği
yer kestanesi (T.+Rum.)
yer kulancı (T.+<?)
yer lahanası (T.+Rum.)
yer liforu (T.+<?)
yer ligarbası (T.+<?)
yer mantarı (T.+Rum.)
yer meşesi (T.+Far.)
yer miski (T.+Ar.)
yer muşmulası
(T.+Rum.)
yer mürveri-yer mülveri
(T.+Far.)
yer narı (T.+Far.)
yer otu
yer palamudu
(T.+Rum.)
yer pelidi (T.+Ar.)
yer pırasası (T.+Rum.)
yer pireni (T.+<?)
yer sanavberi (T.+Ar.)
yer saparnası
(T.+Amerika
yerlilerinin dilinden)
yer sarmaşığı
yer servi ağacı
(T.+Far.+T.)
yer servisi (T.+Far.)
yer soğanı
yer şakayığı (T.+Ar.)

yer yenedünyası
(T.+T.+Ar.)
yer yoncası
yerbağırsağı-yer
bağırsağı-yir bağırsuk-
yerbağırsağı [otu]-yer
bağırsağı [otu]
yerboyası
yerdutu (T.+Far.)
yerebakan
yerebatan
yeregeçen
yerekaçan
yergöbeği-yer göbeği
yergök çiçeği
yerineği
yerkökü
yerküpelisi
yermeseri (T.+Ar.)
yersakızı-yer sakızı
yersiki- yer siki
yersolucanı
yersomunu-yer somunu
(T.+Rum.)
yeryaran
yeryaran mantarı
(T.+T.+Rum.)
yeryumurtası
yir iğde
yir kasnisi (T.+Far.)
yir mürveri (T.+Far.)
yir otu
yir sakızı

12.4.21. Zaman Bildiren Kelimelerle Kurulan Bitki Adları

ağustos armudu (Lat.+
Far.)
ağustos elması- ağustos
alması (Lat.+T.)
ağustos gülü (Lat.+Far.)
ağustos kara yemişi
(Lat.+T.+T.)
akşam çiçeği
akşam sabah (T.+Ar.)
akşam sabah (T.+Ar.)

akşam sabah güzeli
(T.+Ar.+T.)
akşamsefası (T.+Ar.)
akşamşavkı (T.+Ar.)
akşam yıldızı
aylıh otu
aylık otu
bahar çiçeği (Far.+T.)
bahar gülü (Far.+Far.)

bahar karanfil ağacı
(Far.+Ar.+T.)
bahar otu (Far.+T.)
baharyıldızı (Far.+T.)
cumagöbeği (Ar.+T.)
ergenkirez (T.+Rum.)
erken armut (T.+Far.)
evvel bahar çiçeği
(Ar.+Far.+T.)

gece menekşesi
(T.+Far.)
gece şebboyu (T.+Far.)
gece yasemini (T.+Far.)
gecebiten
gecegündüz çiçeği-gece
gündüz çiçeği
gecesefa çiçeği
(T.+Ar.+T.)
gecesefası-gece sefası
(T.+Ar.)
geç armut (T.+Far.)
geç erük
gış armudu (T.+Far.)
gün aşığı-günaşığı-
günaşık (T.+Ar.)
gün çiçeği
gün gülü (T.+Far.)
gün süsen (T.+Ar.)
gündebahar (T.+Far.)
gündegüzel
gündoğdu
gündöndü
gündüz gülü (T.+Far.)
gündüz sefa çiçeği-
gündüzsefası çiçeği
(T.+Ar.+T.)
gündüzgüzeli
gündüzsefası (T.+Ar.)
güneaşık (T.+Ar.)
günebakan-güne bakan
günekber (T.+Ar.)
güneküsen-güneküstü
günetapan
güngülü-güngülüz
(T.+Far.)
güngüzeli
güz acı çiğdemi
güz armudu
güz çiğdemi

güz çimi
güz lalesi (T.+Far.)
güz nergisi (T.+Far.)
güzdede
güzlük buğday
haziran çiçeği (Ar.+T.)
her dayem yeşil filbahar
(Far.+Ar.+T.+Far.)
her dem bahar
(Far.+T.+Far.)
her dem taze bezelye
(Far.+T.+Far.+Rum.)
herdemcan
(Far.+T.+Far.)
herdemgüzeli
(Far.+T.+T.)
herdemtaze- her dem
taze (Far.+T.+Far.)
ilk armut (T.+Far.)
ilk bahar çiçeği-ilkbahar
çiçeği (T.+Far.+T.)
ilk bahar mantarı
(T.+Far.+Rum.)
ilkbahar armudu
(T.+Far.+Far.)
ilkbahar yıldız çiçeği
(T.+Far.+T.+T.)
kış boynuz otu
kış çiçeği
kış inciri (T.+Far.)
kış kabağı
kış kekiği
kış kolu
kış mantarı (T.+Rum.)
kış ortancası (T.+Rum.)
kış sümbülü (T.+Far.)
kış üzümü
kış zerreni (T.+Far.)
kışarmudu (T.+Far.)
kışelması

kışgözü
mart çiçeği (Lat.+T.)
mart yemişi (Lat.+T.)
mayıs armudu
(Rum.+Far.)
mayıs çanı (Rum.+T.)
mayıs çiçeği (Rum.+T.)
mayıs dikenini (Rum.+T.)
mayıs elması (Rum.+T.)
mayıs otu (Rum.+T.)
mayıs papatyası
(Rum.+Rum.)
Nisan papatyası
(Ar.+Rum.)
onbiray çiçeği
onbiraylık-on bir aylık
öğle çiçeği
öylen çiçeği
sabahyıldızı (Ar.+T.)
seher otu (Ar.+T.)
sonbahar kan avcı otu
(T.+Far.+T.+T.+T.)
yaz armudu (T.+Far.)
yaz elması
yaz ıhlamuru (T.+Rum.)
yaz kekiği
yaz mantarı (T.+Rum.)
yaz sümbülü (T.+Far.)
yaz tiritimi (T.+<?)
yaz yarpuzı
yazkarı
yazkış gökçek
yazkış gövdesi-
yazkışgövdesi
yazkış otu
yazlık aster (T.+<?)
yazlık buğday
yazlık kan avcı otu

TÜRKÇE BİTKİ ADLARI SÖZLÜĞÜ (TÜRKÇE BİTKİ ADLARI – TANIMLARI / ÖZELLİKLERİ– BULUNDUKLARI ESERLERDEKİ SAYFA SAYILARI)

-A-

ababaçça: Papatya. [İBAS 3/ DS 5].

ababaşı (aba başı): 1. Yer mürveri. 2. Dağlarda yetişen ve dağlıların yediği hıyar gibi dikenli bir ot. [İBAS 3/ KTS 116/ DLTMY 195/ OABA 291].

ababura (<?): 1. Kestane. 2. Kavun. [DS 5].

abanoz (abanos-abnus-abanus-abanuz) (Yun.): Sert ve siyah bir ağaç, abanoz. [TETTL 71/ BKTS 2/ CFBİ 575/ HBH 171/ MMŞM 415/ TAH 397/ EOS 113/ DS 9].

abanoz ağacı (abanos ağacı) (Yun.+T.): Hint abanozu. [NEBAS 17/ BKTS 2/ BDVN 240].

abant çiğdemi (Öİ+ T.): Çiğdem. [TBAS 17/ CEBA 120].

abaş (<?): Tane tutmamış buğday başağı. [DS 12].

abaytaran (<?): Kekik gibi güzel kokulu bir ot. [DS 12].

abdal otu (Ar.+T.): Afyon, esrar. [İBAS 3/ DS 16].

abdestbozan (Far.+T.): Gülgilller familyasından, 1 m kadar boylanabilen dikenli çalılar (Centaurea solstitialis). [BTS 1/ TBS 25].

abdestbozan otu (abdest bozan otu) (Far.+T.): Gülgillerden, almaşık yapraklı, yeşilimsi veya kan kırmızı çiçekler açan, idrar söktürmede ve kan dindirmede kullanılan bir bitki (Poterium spinosum). [TS 3/ İBAS 3/ THBS 239/ TTBA 71/ TTABİ 62/ BDVN 482].

abdüsselam çiçeği (Ar.+T.): Bir bitki türü. [BKTS 2].

abdüsselam otu (abdu selam otu) (Ar.+T.): İnsan kökü, adam kökü. [TTBA 31/ BDVN 382].

abemedem: Devetabanı denilen yumrulu bir ot. [DS 17].

abıkızı (abı kızı) (<?+T.): Gelinik çiçeği. [İBAS 3/ DS 19/ TTBA 31].

abilan (<?): Ahlat büyüklüğünde, dalları dikenli bir çeşit ağaç ve meyvesi. [DS 21/ TTABİ 60].

abızambak (abuzambak) (Ar.+ Far.): 1. Yaprığı astımlı hastalar tarafından sigara yapılarak içilen bir çeşit ot. 2. Boru çiçeği (Datura innoxia-Datura stramonium). [İBAS 3/ TBS 25/ DS 23].

ablak (Ar.): 1. Yaban armudu, ahlat. 2. Olgunlaşmamış üzüm. [DS 24].

abra: Arpa. [İBAS 4/ EUTSV 40].

abraş (abaş-apraş) (<?): 1. Yarı olmuş, iyice olgunlaşmamış üzüm. 2. İyi kurumamış tütün yaprağı. [DS 29].

abrıl (Erm.): Nisan ayında açan sarı çiçekli bir ot. [DS 31].

abros ağacı (Lat.+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 4].

abuda (abuday) (<?): Yassı ve beyaz buğday. [DS 32].

abutırak (abutarak) (<?): Çayırarda ve kırlarda biten bir ot. [DS 35/ TTABİ 60].

abüklüm (<?): Yaprakları geriye doğru kıvrık, tadı acı ve iştah verici bir ot. [DS 35].

aca (<?): Derelerin içinde yetişen basit yapraklı, kırmızı çiçekli, güzel kokulu, iki metre kadar boyu olan bir çalı. [DS 36].

acab ağacı (<?+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 279].

acabez (<?): Bezelye. [DS 36].

acaca (<?): Zeytin. [DS 36].

acağaç: Zurna yapmakta kullanılan, içi boş bir yabancı ağaç. [DS 36].

acakızı: Kırlarda yetişen, yaprakları dikenli, taze iken pişirilerek yenilen lezzetli bir ot. [DS 36].

acalma: 1. Dağlarda yetişen bir çeşit yabancı elma. 2. Kırmızı çiçekli güzel kokulu, iki metre kadar boyu olan bir çalı. [TBAS 17/ İBAS 4/ DS 4404].

acamık: 1. Peygamber çiçeği. 2. Çok sık dallı, acı ve fena kokulu bir yabancı otu (Psoralea bituminosa). [İBAS 4/ KBS I 46/ TBS 25/ DS 37].

Acamlar alması (Ar.+T.): Kırmızı renkli bir çeşit elma. [DS 37/ TTBA 31].

acamuk: Acalma; elma. [TBAS 17/ DS 37].

acan biberi: Acı biber. [DS 37].

acangeç. İçerdiği kimyasal maddelerden dolayı acı ve zehirli olan bir bitki (Nerium oleander). [TBS 25].

acar (<?): 1. Şal kabağı. 2. Bir çeşit zehirli ot. [İBAS 4/ DS 40].

acara (<?): Mısırın bir çeşidi. [DS 40].

acayib elması (Ar.+ T.): Bir tür bitki. [BDVN 399].

acebek (acıbek) (<?): 1. Börülce. 2. Fasulye. [İBAS 4/ DS 43].

Acem (Ar.): Bir çeşit beyaz buğday. [DS 44/ CEBA 120].

Acem arpası (Ar.+T.): 1. Dağ çayı. 2. Çiçeği kuru arpanın çiçeğine benzetilen bir bitki (Sideritis libanotica subsp. Linearis). [TBAS 17/ İBAS 4/ TBS 25/ CEBA 120].

Acem çiçeği (Ar.+T.): Gecese fası çiçeği. [İBAS 4/ DS 44/ CEBA 120/ TTBA 31].

Acem düğün çiçeği (Ar.+T.+T.): Düğün çiçeği. [TBAS 17/ CEBA 120].

Acem eriği (Ar.+T.): Bir tür erik. [BKTS 2].

Acem kamışı (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 85].

Acem kimyonu (Ar.+T.): Kimyon (Cuminum cyminum). [TBAS 17/ TBS 25/ TTBA 31/ CEBA 120].

Acem lâlesi (Ar.+ Far.): Taşkırangillerden, turuncu ve sarı çiçekler açan, yıllık ve çok yıllık türleri olan, saksıda ve tarlada üretilen bir süs bitkisi, güneştopu (Eschsholtzia californica). [TS 6/ İBAS 4/ NEBAS 17/ TBS 26/ TTBA 31/ CEBA 120].

Acem otu (Ar.+T.): Oğul otu. [İBAS 4/ BDVN 390/ CEBA 120].

Acem sarısı (Ar.+T.): "Rosa foetida J. Herrrm. var. peticiana Rech. Çiçekleri sarı renkli, katmerli, küremsi ve orta boy. Dikenleri yay gibi eğik olan bir gül çeşididir. Gaziantep bahçelerinde yetiştirilir ve mezarlıklarda bulunur." [TBAS 295/ TBS 26/ CEBA 120].

Acem ters lâlesi (Ar.+T.+ Far.): Bir çeşit lale. [CEBA 120].

Acem yavşan otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 120].

Acemborusu (Ar.+T.): Canlı kırmızı renkli çiçek açan bir tür süs bitkisi (Bignonia radicans). [TS 6/ İBAS 4/ NEBAS 17/ TBS 26/ CEBA 120].

acemi (Ar.): İri, çekirdeği tatlı kayısı. [DS 44].

acemik (<?): Acı ve yapışkan bir ot. [DS 44].

Acemkülahlı (Ar.+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 120].

Acempatı (Ar.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 120].

acer (acar) (<?): Taze ot, yeşillik. [DS 44].

acergan (<?): Yenilmeyen, ince bir çeşit armut. [DS 44].

acı ağaç: 1. Sedef otugillerden, sıcak ülkelerde yetişen, kabuğu ve odunu hekimlikte kullanılan küçük bir ağaç, kavasya (Quassia amara). 2. Zakkum (Nerium oleander). 3. Yabancı gül fidanı. 4. Karamuk denilen dikenli çalının boya yapmakta kullanılan kökü. 5. Dağ kavağı. 6. Bir çeşit kayın ağacı. [KT 24/ TBAS 17/ TS 7/ İBAS 4/ NEBAS 18/ TBS 26/ DS 45/ TTBA 50/ BDVN 498/ TTABİ 60TTABİ 103].

acı armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103].

acı ayıt: Kırılarda ve tarlalarda kendiliğinden biten hoş kokulu pembe çiçekleri olan küçük ağaç, hayıt. [TBAS 17/ İBAS 4/ DS 45].

acı badem (acı badam) (T.+Far.): 1. Gülgillerden, dikenli veya dikensiz, meyvelerinin kabukları kalın, çekirdekleri küçük olan bir tür badem ağacı (*Amygdalus amara*). 2. Bu ağacın hidrosiyamik içermesinden dolayı fazla tüketildiğinde zehirlenmeye sebep olan, krem, koku ve ayakkabı boyası yapımında kullanılan acımtırak, keskin kokulu meyvesi. [KT 24/ TMİB 381/ MŞ II 25/ MN 109/ TS 7/ ŞBA 192/ İBAS 4/ KK 169/ KM 99/ TKF 399/ HKHTM 816/ BKTS 2/ KFT 430/ ACBA 125/ MOBA 112/ TTBA 50/ EATBT 1050/ LMEBA 403/ TTABİ 103].

acı badem ağacı (acıbadem ağacı) (T.+Far.+T): Tohumları acı olan badem ağacı (*Amygdala communis*). [TBS 26/ BKTS 2/ BDVN 486/ NEBAS 18].

acı bakla (T.+ Ar.): İki çenekliler sınıfının baklagiller familyasından beyaz çiçekleri olan, acı olan taneleri suda tatlılaştırılarak yenilen bir yıllık otsu bitki, acı bakla, delice bakla, gâvur baklası, koyun baklası, kurt baklası, yaban baklası, mısır baklası, Yahudi baklası, termiye. (*Lupinus termis*). [KT 100/ MŞ II 25/ TBAS 17/ TS 7/ İBAS 5/ TKF 399/ BTS 3/ NEBAS 18/ TBS 26/ UUF 277/ BKTS 2/ KFT 430/ BDVN 613/ TMTBA 4/ TTBA 50/ BDVN 373/ YATBT 6/ TTABİ 103].

acı balda (T.+ <?): Öksürüğe karşı kaynatılıp içilen bir dağ otu. [İBAS 5].

acı biber (T.+Rum.): 1. Keskin ve hoş kokulu yapraklarından alkollü bir içki yapılan ağaç (*Capsicum conicum*). 2. Şatta biberi. [İBAS 5/ TBS 26/ BDVN 142].

acı biyan (T.+ <?): Meyan bitkisine benzetilen ve tadı acı olan bir bitkidir (*Sophora alopecuroides*). [TBS 26].

acı buyan (acı boyan): Gülgiller familyasından, 1 m kadar boylanabilen dikenli çalılar; abdestbozan. [KT 147/ İBAS 5].

acı cehre (T.+Far.): Ala cehri, ak diken (*Rhamnus catharticus*). [TBAS 17/ İBAS 5/ TBS 26/ TTBA 50].

acı ceviz (T.+ Ar.): Genellikle Kuzey Amerika'da yetişen, güzel görünümlü bir tür ceviz. [TS 7/ TTBA 50].

acı culban (T.+ Ar.): Kurtuman. [BKTS 2].

acı çiğdem (acı çiğdem-acı çidam): "İlkbaharda çiçek açan *Colchicum* (Liliaceae) türlerine verilen genel ad. Yapraklar çiçek ile birlikte meydana gelir. Çiçekler beyaz veya pembe renklidir. Zehirli bitkilerdir. Yumruları yanlışlıkla çocuklar tarafından çiğdem yumrusu yerine yenilmekte ve bu nedenle de Doğu Anadolu bölgesinde ağır 18 zehirlenmeler görülmektedir. Gülfaki. Güz çiğdemi. Kardelen. Eş anl. Çakal çiğdemi. Kar çiçeği. Katırazığı (Kayseri). Katır çiğdemi. Katırdaşığı. Kuzla. Zehirli çiğdem. **Colchicum falcifolium* Stapf-Katır çiğdemi (Arslanköy-Mersin). **C. szovitsii* Fisch. et Mey.-Kar çiçeği (Erzurum), Katır çiğdemi (Kayseri). **C. tripfyllum* G. Kunze (Syn: *C. ancycense* B. L. Burt) -Ankara acı çiğdemi. Orta Anadolu bölgesinde yaygındır. **Merendera trigyna* (Steven ex Adam) Stapf-Erzurum bölgesinde (Dumlu, Tortum) bu türe de ""Kar çiçeği"" adı verilmektedir. Zambakgillerden, 10-30 santimetre boyunda, şerit yapraklı ve açık renk çiçekli, tohumları romatizma tedavisinde kullanılan zehirli bir tür çiğdem, güz çiğdemi (*Colchicum autumnale*)." [KT 216/ TBAS 17/ TS 7/ İBAS 5/ TGİB 74/ BTS 3/ TBS 26/ DS 45/ BDVN 190/ TTBA 50].

acı dam kuruğu: Bir tür bitki. [BDVN 540].

acı darı (acı daru): Darı. [TBAS 18/ BKTS 2].

acı dülek (acı dölek-acı düğlek-acı düvlek-acı düvelek-acı dövelek-acı düglek): Ebuçehil karpuzu; eşek hıyarı (Eballium elaterium). [KT 275/ TBAS 18/ İBAS 5/ BTS 3/ NEBAS 18/ TBS 27/ DS 45/ TTBA 50].

acı düvelek köki: Acı ham kavun kökü; eşek hıyarı kökü. [İBAS 5].

acı ekşi: 1. Turunç. 2. Limon. [DS 45].

acı elma otu: Ada çayı. [BDVN 525].

acı elma: 1. Dağlarda yetişen bir çeşit yabani elma. 2. Ebuçehil karpuzu, acı karpuz, hanzal. [KT 24/ KT 305/ TBAS 18/ TS 7/ İBAS 5/ BTS 3/ BDVN 179/ TTBA 50/ TTABİ 79].

acı erik (acı erük): Meyvesi acı olan erik çeşidi (Prunus). [TBS 27/ TTABİ 79].

acı fesleğen (T.+Rum.): Bir tür bitki (Prunella vulgaris). [TBS 27].

acı gavık (T.+<?): Bir çeşit ot. [DS 45].

acı gerdeme (T.+Yun.): Su teresi. [TBAS 18/ İBAS 5].

acı gıcı (acıgucu-acıkıcı acıgıcı- acı kıcı): 1. Hindiba. 2. Labada, kuzukulağı, su teresi. [TBAS 18/ İBAS 5/ TGİB 254/ TBS 31/ LME 173/ DS 46/ LMEBA 403].

acı gıcı kulağı (acıgıcı kulağı): Hindiba. [TBAS 18/ TTABİ 72/ TTBA 31/ TTBA 96/ OABA 291].

acı güneyik (acı güneke- acıgüneyik) (T.+<?): 1. Hindiba (Cichorium intybus). 2. Kavunun delicesi. [TBAS 18/ İBAS 5/ TBS 27/ DS 4405/ TTBA 50].

acı hıyar (T.+Far.): Ebuçehil karpuzu, it hıyarı. [KT 24/ TS 7/ İBAS 5/ NEBAS 18/ TSD 2/ TTBA 50].

acı ılgın: Acı günlük denilen zamkı veren cinsi, esl. [KT 481/ EOS 113/ BKTS 2].

acı ısırgan: Isırgan. [TBAS 18].

acı kabak: Bir kabak türü. [İBAS 5/ KM 99].

acı kabalak (acıkabalak): İlaç olarak kullanılan geniş yapraklı bir ot (Arctium minus). [TBS 27/ DS 48/ TTBA 50].

acı kanak (T.+<?): Bir tür bitki (Hieracium pannosum). [TBS 28].

acı kara (acıkara): Sık, yuvarlak ve küçük taneli bir çeşit ekşi üzüm. [TTBA 50/ İBAS 5].

acı karpuz (T.+Far.): Çok yıllık, sürünücü. sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Meyveleri müşhil olarak kullanılır. Eş anl. Acı elma. Ebuçehil karpuzu. Hanzal (Citrullus colocynthis). [TBAS 18/ TS 7/ İBAS 5/ TGİB 71/ BTS 3 / TBS 28/ TTBA 50].

acı kavak: Titrek kavak. [TS 7/ TTBA 50].

acı kavruk (acı kavuk): Kara hindiba (Cardaria draba). [TBAS 18/ İBAS 5/ TBS 28/ DS 48/ TTBA 50/ TTABİ 101].

acı kavun: Eşek hıyarı (Eballium elaterium). [TBAS 19/ TS 7/ İBAS 5/ TGİB 92/ BTS 3/ TBS 28/ TTBA 50].

acı kayısı (T.+Far.): Zerdali, tohumları acı olan kayısı çeşidi (Armeniaca vulgaris). [TBAS 19 / İBAS 5/ TBS 28/ TTBA 50].

acı kelek: Meyvelerinin şekli kavuna benzeyen, tadı acı olup yenmeyen bir bitki (Eballium elaterium). [TBS 28].

acı kırmızı biber meyvesi (T+Ar.+Rum.+Far.): Paprika. [TBAM 45].

acı kiraz (T.+Yun.): Yabani kiraz, dağ kirazı (Cerasus microcarba). [TBAS 19/ İBAS 5/ DS 49/ TTBA 50].

acı kokan: Kekik otu. [DS 49/ TTABİ 97/ TTBA 60].

acı koruk: Bir tür bitki. [TTBA 50].

acı kök: Loğusa otu. [TBAS 19 / İBAS 5/ TBS 31/ TTBA 50].

acı kust (T.+Ar.): Kıst otu ve kökünden elde edilen ilaç, kunduzhayası. [İBAS 6/ KM 99/ MMŞM 415].

acı labada (T.+ Bulg.): Bir tür bitki (*Rumex crispus*). [TBS 28].

acı manca (T.+ <?): Yaprakları pancar yaprağına benzetilmiş, acı bir bitki (*Arum*).[TBS 28].

acı mancar (T.+ <?): Bir tür bitki (*Rumex gracilescens*). [TBS 28].

acı mantar (T.+Yun.): Kanlıca mantarı. [TBAS 19/ BTS 3/ TTBA 50].

acı marul (T.+Yun.): 1. Birleşikgillerden, tadı acı, yaprakları dişli, sürgününden çıkan sütü uyuşturucu ve yatıştırıcı olarak kullanılan iki yıllık bir bitki, yaban marulu, eşek marulu, güneyik otu (*Lactuca serriola*). 2. Yabani kara hindiba. 3. Nardeng marulu. [KT 755/ TBAS 19/ TS 8/ ŞBA 592/ İBAS 6/ BTS 3/ TBS 28/ EOS 113/ BKTS 2/ MOBA 112/ BDVN 175/ TMTBA 4/ YATBT 6/ LMEBA 403/ TTBA 50].

acı mercimek (T.+Far.): Yonca otu. [BDVN 308].

acı meyan (T.+ <?): 1. *Sophora* (*Leguminosae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, pennat yapraklı, süt renkli çiçekli ve otsu bitkiler. Türkiye’de aşağıdaki iki tür yetişmektedir. 2. Dikenli meyan. [TBAS 19/ TS 8 / İBAS 6 / BTS 3/ TBS 29/ TTBA 50].

acı ot: 1. Acı yavşan, kırgın ot (*Teucrium polium*). 2. Tilkişen, kuşkonmaz (*Asparagus officinalis*). 3. *İnula gmveolens* (L.) Desf. ve *İ. viscosa* (L.) Aiton. 4. Kuzey Anadolu dağlarının ormanlarında yetişen, toprak altında bilek kalınlığında kökü bulunan çok yıllık ve otsu bir bitki (*Tamus communis*). 5. Filizinin uçları yumurta ve peynirle kavruarak yenilen bir yaban otu. 6. Suda kaynatılan ve karın ağrısına ilaç olarak kullanılan bir yabani ot. [TBAS 20/ TBAS 295/ TS 8/ İBAS 6/ TGİB 253/ BTS 3/ TBS 29/ DS 51/ TTBA 50].

acı otu: Bir tür bitki. [BDVN 460].

acı papatya (T.+Rum.): Tedavi amacıyla kaynatılıp suyu içilen bir bitki (*Matricaria chamomilla*). [TBS 29].

acı payam ağacı (T.+Far.+T.): Tohumları acı olan badem ağacı (*Amygdala communis*).[TBS 30].

acı pelin (T.+Yun.) **acı pelin otu** (T.+Yun.+T.): Pelin otu (*Artemisia absinthium*). [TBAS 20/ TS 9/ İBAS 6 / TBS 30/ BDVN 80/ TTBA 50].

acı piyam (acı piyan- acı piyan) (T.+Far.): Acı meyan (*Sophora alopecuroides*). [TGİB 248/ TBS 30/ BDVN 307/ TTBA 50].

acı portakal ağacı (T.+Fr.+T.): Turunç ağacı. [NEBAS 18].

acı serçe dili: Bir tür bitki. [BDVN 319].

acı soğan (acı sogan): Yıllanyastığı. [TBAS 20/ İBAS 6/ TTBA 50].

acı süpürge: Süpürge olarak kullanılan ve tadı acı olan bir bitki (*Centaurea virgata*).[TBS 30].

acı sütlük: Sütü acı ve tahriş edici olan bir bitki (*Euphorbia denticulata*). [TBS 30].

acı tere (T.+Far.): Bir bitki türü. [YATBT 6/ TTBA 50].

acı tere otu (T.+Far.+T.): Maydanoz cinsinden bir ot; şahtere (*Fumaria vailantii*). [MŞ II 25/ TBAS 20 / İBAS 6 / TBS 30/ DS 54/ CFBİ 575/ BDVN 143].

acı tilkişen (acı tilkisen) (T.+ <?): Sarmaşık (*Tamus communis*). [İBAS 6 / TBS 30/ TTBA 50].

acı yavşan (acı yavsan): 1. Tüylü dalak otu. 2. *Teucrium polium* L. (*Labiatae*). 10-40 cm yükseklikte, çok yıllık, sık tüylü ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Toprak üstü kısımları iştah açıcı ve mide ağrılarını kesici olarak kullanılır. Eş anl. Acı ot (Antakya), Ak sedef otu. Anababa kekiği. Anababakokusu. Basur otu, Beyaz ot (Van), Cadı, Kepir yavşanı.

Mayasıl otu (Antakya), Meryem otu (Diyarbakır, Van), Oğlan otu (Sütçüler-Isparta), Paryavşan. Peryavşan. Sancı otu, Sıraca otu, Yavşan otu. *Teucrium chamaedrys L. - *T. chamaepitys L.- *T. orieniale L. -Kirve otu (Erzurum). *T. scordium L. - [MŞ II 25/ TBAS 20/ İBAS 6/ TGİB 256/ NEBAS 18/ TBS 30/ DS 54/ TTBA 52].

acı yonca:1. Baklagillerden, başak durumundaki çiçekleri kırmızı veya mor renkli, hayvanlara yem olarak yetiştirilen çayır bitkilerinin genel adı (Trifolium). 2. Yoncanın bir nevi, yabani yonca (Quassia amara). [KT 24/ TS 9/ ŞBA 105/ İBAS 6 / NEBAS 18/ DS 54/ TTBA 52].

acıca: İlkbaharda yetişen ve yenilen baharlı bir ot. [İBAS 5/ TTBA 21/ TTABİ 92].

acıcalba (T.+ Lat.): Öksürüğe karşı kaynatılıp içilen bir dağ otu. [DS 45].

acıfındık (T.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 18].

acıfiliz (T.+Rum.): Körpe sürgünlerinden yemek yapılan bitki türü (Smilax excelsa). [TBS 31/ TETTL 87].

acıhişır (<?): Acı suyu olan bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 31].

acık (<?): Yaban armudu, ahlal. [İBAS 5/ DS 48/ TTABİ 60].

acık (acuk- acıh) (<?): Dağlarda yetişen bir çeşit yabani elma, yer elması. [İBAS 5/ DS 47/ TBAS 18].

acıkulak: Hindiba. [TBAS 19/ İBAS 6/ TTBA 50/ TTBA 84/ TTABİ 72/ TTABİ 68].

acılga (<?): Dağda yetişen bir ot. [DS 50].

acımak (acıma): 1. Hindiba, labada. 2. Tarlalarda biten acı, sütlü bir ot. [TBAS 19/ İBAS 6/ DS 4405/ TTABİ 97/ TTBA 21/ TTBA 21/ TTABİ 99].

acımcı: Bir tür bitki (Rumex scutatus). [TBS 31].

acımik (acımiğ-acımih-acımuh-acımuk-acımik-acumuk): 1. Peygamber çiçeği. 2. Fena kokulu bir yaban otu, pelemir, sütleğen, mavi kantaron (Cephalaria syriaca). 3. Belemir. 4. Maydanoz. 5. Tereye benzer yenilir ekşi bir ot. [TBAS 19 / İBAS 6 / TBS 31/ TBAS 19/ TS 8/ BTS 3/ DS 51/ TTBA 21/ TTABİ 102/ TBS 32].

acımik otu: Bir tür bitki (Centaurea cariensis). [TBS 31].

acımuk: Maydanoz. [İBAS 6 / TBS 32].

acımurt (acımur-acı murt) (T.+Yun.): Şekerci boyası. [TBAS 19/ İBAS 6/ TBS 32].

acırga (Moğ.): Yaban turpu denilen bir cins nebat, hardal otu, turp otu, yabani turp (Armoracia rustinaca).[KT 25/ TBAS 20/ TDES 2/ KBS I 46/ NEBAS 18/ TBS 32/ DS 4405.]

acıtevek: Sarılıcı, tırmanıcı gövdeli olup asmaya benzeyen acı bir bitki. [TGİB 668/ TBS 32].

acıbicik (<?): Kışın yaylalarda biten bir ot. [DS 54].

acot (<?): Peygamber çiçeği, düğme çiçeği. [DS 55].

acuk (<?): Yabani elma (Malus sylvestris). [TBS 32].

acul (<?): Yabani elma (Malus sylvestris). [TBS 32].

acur (acar-acor-accor-acır-acir) (Ar.): 1. Kabakgillerden, kabuğu çizgili ve tüylü, yeşil veya sarımtırak, üzeri yeşil lekeli, irice bir meyve, şal kabağı (Cucumis flexuosus). 2. Bir cins hıyar. [KT 25/ TS 9/ ŞBA 679/ TBAS 17/ İBAS 6 / TDES 2/ NEBAS 18/ TBS 32/ LME 173/ EÇSBA 135/ TBAS 20/ TBS 32/ BDVN 213/ TETTL 90/ BKTS 3].

acur kavunu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 403].

açelya (İt.): Kokusuz, güzel renkli çiçekler açan bir bitki (Rhododendron). [BTS 4/ NEBAS 19/ TBS 32/ TETTL 92].

açıkağız: 1. Bir cins çiçek. 2. Turpgillerden bir bitki (Hesperis acris). [KT 26/ TS 11/ İBAS 7/ OABA 292].

ada çayı (T.+ Çin.): "Salvia (Labiatae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, çalimsı veya otsu bitkiler. Çiçekler beyaz veya morumsu renkli. Bazı türler çay yerine veya boyar madde olarak kullanılır. Dağ çayı. Şalba, *Salvia aethiopis L.-Yünlü ada çayı. canescens Boiss. et Heldr.-Zeytin yapraklı ada çayı. Mut (Mersin) bölgesinde çay halinde içilir. Montbret et Aueher ex Bentham- Kara ot (Van). Doğu ve Orta Anadolu bölgelerinde yaprakları ipliği siyah renge boyamak için kullanılır. Eş anl. Kara şabla, Kara şalva. Kara şapla. S. dichroantha Stapf - Kutnu. S. forskahlei L. - S. fruticosa Miller (Syn.S.triloba L,f.)- Ada çayı. Boz şalba. Boz şapla. Elma çalısı, Elma çalbası, Yaprakları çay halinde kullanılır. Bir dış satım ürünüdür. Yapraklarından elde edilen uçucu yağ ""Elma yağı"" adıyla tedavide kullanılmaktadır. S. multicaulis Vahl- Kürt reyhanı. Doğu Anadolu bölgesinde yaprakları, koku verici olarak, tütün içine katılır. S. nemorosa L - Kara ot, Şalba. S. sclarea L.- Ayıkulağı, Misk ada çayı. Tüylü ada çayı. S. staminea Montbret et Aueher ex Bentham-Yaprakları Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kullanılır. S. tomentosa Miller - Büyük çiçekli ada çayı. Yaprakları S. fruticosa türününki gibi kullanılır. S. verbenaca L.- Yabanî ada çayı S. verticillata L.- Dadırak (Erzurum), Kara ot (İkizdere-Rize). S. virgata Jacq.~ Yılancık (Yakacık-İstanbul). S. viridis L - Ada çayı. 2. Diş otu denilen bir nebat. 3. Ballıbabagillerden, yurdumuzda çok yetişen tüylü ve beyazımtırak yaprakları olan güzel kokulu bir bitki, dağ çayı (Salvia officinalis)." [KT 27/ TBAS 20/ İBAS 7/ TGİB 153/ TBS 32/ TTBA 31/ TTABİ 59/ TTABİ 75/ TTBA 103/ BDVN 525/ KT 203/ TS 18/ ŞBA 107/ BTS 4/ NEBAS 19].

ada kekiği: Bir tür bitki (Coridothymus capitatus). [TBS 34].

ada marulu (T.+Yun.): Genellikle kıyı bölgelerinde yetişen ve salatası yapılan bir bitki (Crithmum maritimum). [TBS 34].

ada soğanı (ada soğanı): 1. Urginea maritima (L.) Baker (Syn: Scilla maritima L) (Liliaceae). Çok yıllık, büyük soğanlı, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Soğanlan tedavide kullanılır. Soğanı ve yaprakları zehirlidir . Eş anl. Ak soğan. Ayı soğanı. Beyaz soğan. Deniz soğanı. Loteşir soğanı, Nuteşir soğanı. Ölü soğanı. Şalgaba, Şalkaba (Silifke. Mersin). [TBAS 21/ TS 21/ İBAS 7/ RB 65/ TGİB 267/ BTS 4/ NEBAS 19/ BKTS 3/ TTBA 103/ TBS 34/ BDVN 436/ TTABİ 75].

adalık: Üzüm bağlarında çardak için kullanılan ağaç. [DLT 540].

adalık: Bir bitki. [TKF 399].

adalya soğanı (<?+T.): Ada soğanı. [İBAS 7/ KM 99/ EOTTD 326].

adam eveligi (Ar.+<?): Uzun gövdeli, yüksek yapıli olan bir tür (Rumex crispus). [TBS 34].

adam haşhaşı (Ar.+ Ar.): Haşhaş (Papaver macrostomum). [TBAS 21/ TBS 34].

adam yemliğı (Ar.+T.): Bir tür bitki (Scorzonera mollis).[TBS 34].

adamayası (Ar.+T.): Kızıl behmen. [İBAS 7].

adameli (Ar.+T.): Bir çeşit ot. [İBAS 7/ OABA 292].

adamkökü (adam kökü) (Ar.+T.): Abdüsselam otu, adamotu. [BDVN 382/ TETTL 97/ TS 20/ İBAS 7/ TTBA 31].

adamotu (adam otu-adem otu) (Ar.+T.): "Maridragora autumnalis Bertol. (Solanaceae). Çok yıllık, rozet yapraklı, kazık köklü ve mavi çiçekli bir bitkidir. Meyveleri erik büyüklüğünde, sarı renkli ve hoş kokuludur. Zehirli bir bitkidir. Kökü tedavide kullanılır. Eş anl. Abdüsselâm otu, Adem otu. At elması (Silifke), Hacılar otu, İnsan otu, Kankurutan, Köpek elması, Köpektaşığı (Kalkan, Kınık-Antalya), Toskafa kavunu, Yer elması, Yer yenedünyası (Silifke)". [TBAS 21/TS 20/ İBAS 7/ TGİB 146/ BTS 4-5/ NEBAS 19/ TBS 34/ TETTL 97/ TTBA 31/ TTABİ 72/ TTBA 94].

Adana çam ağacı (Öİ+T. T.): Bir tür ağaç. [BDVN 2].

Adana çiğdemi (Öİ+T.): Çiğdem. [TBAS 21/ CEBA 120].
Adana köknarı (Öİ+Rum.): Köknar. [TBAS 21].
Adana okalıptüsü (Öİ+ Fr.): Sıtma ağacı.[TBAS 21/ CEBA 120].
adem otu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [VHBA 13].
Adıyaman lalesi (Öİ+Far.): Bir tür lale. [CEBA 120].
adıyaman: 1. Şeftali, 2. Badem, 3. İncir, 4. Havuç. [TTBA 62/ TTABİ 105].
adi altınbaşak (Ar.+T.): Bir tür bitki. [DLTMY 195/ OABA 292].
adi ardiç (Ar.+T.): Servigiller familyasından, kışın yapraklarını dökmeyen, ülkemizde Artvin ve Erzincan civarında yetişen, genelde yaygın olan çalı ve ağaççık (*Juniperus communis*). [TTBA 52/ TBAS 22/ BTS 6].
adi armut (Ar.+Far.): Bir armut türü (*Pyrus syriaca*). [TBS 34].
adi aslandışi (Ar.+T.): Bir tür bitki. [HATBA 9/ OABA 292].
adi boynuzlu kimyon (Ar.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [OABA 292].
adi çayır düğmesi (Ar.+T.+T.): Boyu bir buçuk metreye kadar ulaşabilen, kahverengi kökleri olan, yumurta biçimli yaprakları olan kırmızımsı koyu kahverengi çiçekleri olan bir bitki (*Sanguisorba officinalis*). [ŞBA 112].
adi düğün çiçeği (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 502].
adi engerek otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [HATBA 10].
adi ılgın (Ar.+T.): Eğrelti otu. [BDVN 492].
adi karga otu (Ar.+T.+T.): Nemli toprakları seven, boyu 50-150 cm arasında değişen,altın sarısı çiçekler açan bir bitki (*Lysimachia vulgaris*). [ŞBA 114].
adi kedi otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 607].
adi kurtbağrı (Ar.+T.): Bir tür bitki. [OABA 292].
adi küçük kabak (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 215].
adi nane (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 392].
adi papatya (Ar.+Rum.): Papatya. [TBAS 22/ TTBA 52].
adi pazı (Ar.+T.): Bir tür bitki (*Amaranthus retroflexus*). [TBS 34].
adi sarmaşık (Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 19].
adi servi (Ar.+Far.): Servigiller familyasından, 30 m kadar boyolanabilen, genellikle Anadolu'da mezarlıklarda yetiştirilen bir ağaç türü, mezarlık servisi. [BTS 6/ TTBA 52].
adi su teresi (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 359].
adi şebboy (Ar.+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 52/ BTS 6/ TTABİ 60].
adi yonca (Ar.+T.): Boyu 2 metreye ulaşan, yapraklarının üstleri koyu yeşil çiçekleri ise koyu erguvan, koyu mavi, açık veya koyu menekşe renklerinde olan bir bitki (*Medicago sativa*). [ŞBA 115].
adile (Ar.): Yemeği yapılan bir bitki. [DS 67].
adilimit (<?): İnce kabuklu, güzel kokulu bir çeşit beyaz üzüm, ak dimlit. [İBAS 8].
adol (<?): İlkbaharda biten bir otun çift sürülürken tarlada çıkan ve soyularak yenen, küçük patates büyüklüğündeki yumru kökü, incilop (*Bunium microcarpum*). [TBAS 22/ İBAS 8/ TBS 34/ DS 68].
adrık: Ayrık otu (*Agropyrum repens*). [İBAS 8 / DLT 541/ KTS 120].
adu (Ar.): Mısır, darı. [İBAS 8].
afat (Ar.): *Gentiana olivieri* Griseb. (*Gentianaceae*). 30 cm kadar yükseklikte, mavi çiçekli ve otsu bir bitkidir. Toprak üstü kısımları iştah açıcı ve kurt düşürücü olarak kullanılır. [TBAS 22/ TGİB 109/ TBS 35].
aferim (aferin) (Far.): Yer elması. [DS 71].
afılgı (<?): Bir deniz ağacı. [İBAS 8].
afitiryak (<?): Nevruz otu. [İBAS 8].

afku (<?): Kızılağaç. [TBAS 22/ İBAS 8].

Afrika abanozu (Öİ+Yun.): Bir tür bitki. [CEBA 120].

Afrika çam ağacı (Öİ+ T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 156].

Afrika gül ağacı (Öİ+ Far.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 121].

Afrika hatmisi (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 121].

Afrika ketmi (Öİ+ <?): Bir tür bitki. [CEBA 121].

Afrika lalesi (Öİ+ Far.): Yılan soğanı. [BDVN 305]

Afrika lastik ağacı (Öİ+ Fr.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 350].

Afrika maunu (Öİ+<?): Bir tür bitki. [CEBA 121] .

Afrika menekşesi (Öİ+Far.): İki çeneklilerden, tüylü yapraklı, mor, pembe, beyaz renkli çiçekleri olan, evlerde saksıda yetiştirilen, çok yıllık bir süs bitkisi (Saintpaulia ionantha). [TS 27/ BTS 10/ NEBAS 20/ TBS 35/ TTBA 106/ CEBA 121/ TTABİ 76].

Afrika mercan çiçeği (Öİ+ Ar.+T.) : Bir tür bitki. [BDVN 239/ CEBA 121].

Afrika muz (Öİ+Ar.): Süs bitkisi (Strelitzia reginae). [TBS 35].

Afrika mürr ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 194].

Afrika papatyası (Öİ+Rum.): Süs bitkisi (Dimorphotheca ecklonis). [TBS 35].

Afrika sümbülü (Öİ+ Far.) : Bir tür bitki. [NEBAS 20/ BDVN 289/ CEBA 121].

Afrika yıldız çiçeği (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 25].

Afrika zambağı (Öİ+Ar.): Bir tür bitki (Agapanthus praecox). [TBS 35/ BDVN 24/ CEBA 121].

Afrikayıldızı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 121].

afsent (<?): Hint topalağı. [İBAS 8].

afsentin (afsentün- afsantın) (Yun.): Pelin otu, yavşan. [MMŞM 416/ TKF 399/ HKHT 191/ TE 876/ AMATK 213/ MNT 464/ ETFT 198/ LME 174/ TKS 164/ ABY 298/ YİŞ 324/ TASS 457/ KEA 165/ KFT 435/ ACBA 125/ YATBT 6].

Afşar otu (Öİ+T.): Asarum europaeum L. (Aristolochiaceae). Çok yıllık, rizumlu otsu bir bitkidir. Çiçeklerin iç kısmı esmer kırmızı renklidir. Gölgeyi orman altlarında yetişir. Toprak altı kısmı kusturucu ve balgam söktürücü olarak tanınmıştır. Kökleri, koku vermek için çeyiz sandığına konur (Bursa). Ağızdaki içki kokusunu gizlemek için çiğnenir. Eş anl. Avşar otu. Çetük otu. Çobandüdüğü. Meyhaneci otu.[TBAS 22/ İBAS 8 / NEBAS 20/ TTBA 31/ CEBA 121].

afyon (afyun) (Ar.): Haşhaş. [TBAS 22/ İBAS 8 / KM 99/ BTS 10/ TBS 35/ AMATK 213/ HHKA 105/ ABY 298/ DS 4406/ TETTL 107/ BKTS 4/ KFT 435/ ACBA 125].

afyon ağacı (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 232].

afyon çiçeği (Ar.+T.): Haşhaş. [BDVN 439].

afyon haşhaşı (Ar.+Ar.): Haşhaş. [TBAS 22].

afyon otu (Ar.+T.): Bir tür bitki (Centaurium erythraea). [TBS 35].

afyus (<?): Yaban turpu. [İBAS 8].

Agop çalbası (Öİ+ Yun.): Bir tür bitki (Marrubium). [TBS 35].

ağaca otu: Yer fesleğeni. [İBAS 9].

ağaç bamyası (T.+Ar.): Bir tür bitki (Araujia sericifera). [TBS 36].

ağaç bor otu: Ağaç mor otu (Ephedra campylopoda). [TBS 36].

ağaç borusu: Patlıcangillerden, çiçekleri beyaz veya mor renkte, meyveleri dikenli, hekimlikte kasların kasılmasını gidermek üzere kullanılan bir yıllık ve otsu bir bitki, şeytan elması, boru çiçeği, istramonya, tatula (Datura stramonium). [KT 145].

ağaç çiçeği: Kupele, işkufe. [BKTS 4].

ağaç çileği: Şeklen çileğe ve duta müşabih olup küçük bir ağaç üzerinde hasıl olan kırmızı ve güzel rayıhalı bir meyve, dağ çileği, ahududu (*Arbutus unedo*). [KT 32/ KT 217/ TS 29/ İBAS 9/ TBS 36/ TTBA 31/ BDVN 516].

ağaç dikeni: Çöğür. [TSD 5].

ağaç domatesi (T.+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 21].

ağaç ebegümece: Bir tür bitki. [TTBA 31/ TS 29].

ağaç eğreltisi: Bespaye. [BKTS 4].

ağaç göğsü: Köknar ağacında biten ve yemeği yapılan bir çeşit mantar. [DS 80/ TTBA 31/ TTBA 96/ TTABİ 67].

ağaç kaktüs (T.+Fr.): Ağaç şeklinde, etli gövdeli bir süs bitkisi (*Euphorbia ingens*). [TBS 36].

ağaç kavunu (ağaç kavunu): 1. Turunçgillerden, Akdeniz ülkelerinde yetişen, taç yaprakları mavimsi pembe, küçük bir ağaç (*Citrus medica*). 2. Bu ağacın iri bir limon görünüşündeki buruşuk kabuklu yemişi. [KT 32/TMİB 385/ MŞ II 27/ TS 29/ EM 105/ ŞBA 116/ İBAS 9/ RFLMT 24/ RB 65/ TKF 400/ NEBAS 21/ TBS 36/ BKTS 4/ KFT 441/ MOBA 107/ TTBA 31/ YATBT 6/ TMTBA 4].

ağaç kavunu ağacı: Bir tür ağaç. [BDVN 182].

ağaç lalesi (T.+ Far.): Lalenin ağaçta yetişen cinsi. [KT 32/ İBAS 9].

ağaç mantarı (T.+ Rum.): 1. *Collybia velutipes* (Fr. ex Curtis) Quelet (*Agaricaceae*). Yaşlı ağaç kütükleri üzerinde gruplar halinde son bahar ve kışın meydana gelir. Yenen bir mantardır. Eş anl. Cücül. Kış mantarı. 2. Kav mantarı. Kütük mantarı. 3. Ağaçta biten bazitli mantar (*Collybia velutipes*). 4. Çayır mantarı. 5. Katranköpüğü. [TBAS 22/ TS 30 / İBAS 9/ BTS 12/ BDVN 25/ BDVN 478/ TTBA 31].

ağaç minesini (T.+ Far.): Mine çiçeğigillerden, bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilen, kırmızı, mor çiçekli bir ağaççık (*Lantana*). [TS 30 / NEBAS 21/ TTBA 31].

ağaç mor otu: Uzun gövdeli ve ağaçlara sarılmış olan bir bitki türü (*Ephedra campylopoda*). [TBS 36].

ağaç mürveri (ağaç mülveri) (T.+ Far.): Ağaç mürveri, mürverin ağaç şeklinde olan türü (*Sambucus nigra*). [TBS 36/ BKTS 5].

ağaç sarmaşığı: Ağaç üzerine sarılıcı, tırmanıcı bir bitki (*Hedera helix*). [TBS 36/ TKS 164].

ağaç sütleğeni (ağaç sütleğeni-ağaç sütleğeni): Sütleğengillerden, yaprak sap ve köklerinde süt görünüşlü, kekre ve yakıcı bir öz su bulunan, verdiği öz su türlerine göre hekimlikte ve sanayide kullanılan, yedi yüz kadar türü bilinen, bir veya çok yıllık bir bitki, Japon kaktüsü (*Euphorbia*). [KT 32/ İBAS 9/ BKTS 5/ LMEBA 403].

ağaç şakayığı (T.+Ar.): Yer şakayıkına mukabil olarak küçük bir ağaçta hasıl olan şakayık çiçeği, ayı gülü. [KT 32/ TBAS 22/ İBAS 9/ NEBAS 21].

ağaç üzümü: Dut. [İBAS 9/ TTBA 31].

ağaç yosunu: Everina mantarı (*Mescus aboreus*). [İBAS 9].

ağaççık: Taflan gibi dalları dibinden başlayarak çatallanan küçük ağaç. [THBS 239].

ağaçhatmi (T.+ Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 21].

ağaçküpesi (ağaç küpesi): Hatmi. [TTBA 31/ TTBA 98/ TTABİ 74/ NEBAS 21/ TS 29/ İBAS 9].

ağalucin (ağlacin) (<?): Peygamber ağacı (*Aquilaria agallocha*). [İBAS 9/ İBAS 10].

ağan ağacı (ağın ağacı): Zakkum. [TBAS 22/ İBAS 9/ TETTL 109].

ağardılmış badem (T.+ Far.): Çekirdeğinin kabukları soyulmuş badem. [İBAS 9].

ağbenek (ak benek- akbenek): Ağ görünüşünde olan, arpa yapraklarına yerleşerek oldukça önemli zararlara yol açan, açık veya koyu kahverengi asklı mantar. [TS 30].

ağcabek: Börülce. [DS 86/ TTBA 52].

ağcaca: Baharda tarlalarda biten ve yemeği yapılan bir ot. [DS 86/ TTBA 21/ TTABİ 92].

ağcağız: Gövdesi taze iken yenen ve marul tadında olan yabancı bir bitki. [DS 76].

ağcağız: Yaprakları beyaz benekli bir diken. [DS 86].

ağcı: Ağu ağacı (Nerium oleander). [TBS 36].

ağcık: Beyaz çiçekleri olan bir bitki (Silene vulgaris). [TBS 36].

ağdalak (ak dalak- akdalak- ağ dalak): Isırgan. [TTBA 52/ İBAS 9/ OABA 292/ TBAS 22].

ağdalık: Yol kenarlarında çalılar arasında biten bir çeşit ısırgan otu. [DS 87].

ağı ağacı (ağu ağacı-agu ağacı): Zakkum ağacı (Nerium oleander). [MŞ II 30/ TBAS 23/ TS 31/ EM 106/ İBAS 9-10/ RFLMT 24/ TKF 400/ BTS 14/ TBS 37-38/ MNT 468/ HKHTM 816/ TKS 165/ DS 89/ YİŞ 331/ BKTS 5/ KFT 443/ ACBA 126/ MOBA 107].

ağı çalısı: Zakkum. [TBAS 23/ İBAS 9/ TBS 37/ DS 89/ TTBA 31].

ağı çiçeği: Zakkum. [TBAS 23/ TS 31/ İBAS 9/ TBS 37/ DS 4407/ TTBA 31].

ağı dalı: Zakkum. [TBAS 23/ TBS 37/ TTBA 31].

ağı düğü (ağu düğü): Karın ağrısına karşı kullanılan sarı bir ot. [DS 89].

ağı otu (ağu otu): Baldıran. [TBAS 23/ TS 31/ İBAS 10/ TBS 37-38/ BKTS 5/ TTBA 31].

ağı: Ağu, zehirli bir bitki (Nerium oleander). [TBS 37/ DS 89/ KEA 165].

ağıcık: Zakkum. [TBAS 23/ İBAS 9].

ağın ağacı: Zakkum. [İBAS 9].

ağır kestane (ağır kesdâne-ağır kestene) (T.+ Rum.): Acı çiğdem, surincan (Colchicum autumnale). [TMTBA 4/ MŞ II 27/ İBAS 10/ YATBT 6].

ağır otu (ağırotu): Karın ağrısına karşı kullanılan bir çeşit kök. [İBAS 10/ TETTL 111].

ağırşak: Bir çeşit elma (Cyclamen coum). [İBAS 10/ TBS 37].

ağız miski (T.+Ar.): Felence. [BKTS 5].

ağız otu: Deli tütün. [TBAS 23/ İBAS 10/ OABA 292].

ağızlık ağacı: Gövde ve dallarından ağızlık yapılan bir ağaç (Berberis vulgaris). [TBS 37].

ağlar ağaç (ağlargaç): Salkım söğüt. [TBAS 23 / DS 4408/ İBAS 10].

ağlat (Rum.): Ahlat. [DS 101].

ağlayan çam: Çamgiller familyasından, her dem yeşil kalabilen iğne yapraklı bir bitki (Pinus wallichiana). [BTS 14/ TBS 37/ TTBA 52/ TTABİ 62].

ağlayangelin çiçeği: Bir tür bitki [NEBAS 21].

ağlayangelin: "Fritillaria imperialis L (liliaceae). 50-100 cm yükseklikte, turuncu çiçekli, otsu ve soğanlı bir bitkidir. Doğu Anadolu dağlarında yabanî olarak yetişir. Önemli bir süs bitkisidir. Trakya bölgesinde (Silivri köyleri) süs bitkisi olarak yetiştirilmektedir. Eş anl. Gelin çiçeği, Şahtuğu. Aşağıdaki türler süs bitkisi olarak bir öneme sahiptirler. Fritillaria aurea Schott- Terslâle (Pınarbaşı, Gürün-Sivas). F crassifolia Boiss.et Huet- Doğu Anadolu bölgesi (Erzurum) dağlarında yetişir. Çiçek sapının bükük olması nedeniyle Van bölgesinde ""Boynubükük"" adı verilir. F. erzurumica Kasaplıgil- Erzurum çevresinde yetişir. F. persica L. - Güneydoğu Anadolu bölgesinde (Şenköy-Antakya) yetişen, 50-100 cm kadar bir yüksekliğe erişebilen, mor renkli çiçekli ve çok gösterişli bir türdür. F. sibthorpiana (Sm.) Baker - Güneybatı

Anadolu bölgesinde (Bozburun-Muğla) yetişen sarı çiçekli bir türdür." [TBAS 23/ İBAS 10/ BTS 14/ TTBA 94/ TTBA 72/ TTABİ 60/ TTABİ 72].

ağmarı (<?): Bir çeşit üzüm. [DS 105].

ağrı otu: Mide ağrısının giderilmesinde kullanılan bir bitki (Millefolium).[İBAS 10/ TBS 38].

ağşak (<?): Sarı renkli iri taneli bir çeşit üzüm. [DS 113].

ağşayık (akşayık- agsayık) (T.+<?): Kırdan yetişen bir çeşit ot. [DS 113/ TTBA 21/ TTABİ 101].

ağu ağacı (agu ağacı): Bir tür bitki. [TTBA 31/ YATBT 6/ TMTBA 4/ EATBT 1050].

ağu çiçeği: Bir tür bitki (Urginea maritima). [TBS 38].

ağu kınası (T.+Ar.): Bir tür bitki (Arum). [TBS 38].

ağu kunduz (agu kunduz-ağu kunduz- agukunduz-ağu kunduz-ağukunduz- agu kunduz) (T.+Ar.): 1. Aksırık otu, kündüs, çöven (Gypsophila struthium). 2. Ak çöpleme, beyaz harbak (Veratrum album). [MŞ II 30/ TBAS 23/ İBAS 10/ KM 99/ HHKA 107/ MNT 468/ CFBİ 575/ TTBA 31/ YATBT 6].

ağu otu: Baldıran. [BDVN 195].

ağu: Genellikle zehirli ve acı olan bir bitki türü (Nerium oleander). [TGİB 271/ TBS 38/ TTBA 9].

ağucuk: Bir tür bitki (Urginea maritima). [TBS 38].

ağulu batbat (T.+ <?): Ağulu batbat, zehirli bir bitki (Hyoscyamus niger). [TBS 39].

ağulu mantar (agulu mantar) (T.+Rum.): Bir mantar türü. [EOTTD 326].

ağustos armudu (Lat.+ Far.): Bir armut çeşidi.[OYAA 136].

ağustos elması (ağustos alması) (Lat.+T.): Bir tür elma. [TTBA 31/ TTABİ 78].

ağustos gülü (Lat.+Far.): Yabani gül. [İBAS 10/ BKTS 7/ TTBA 31].

ağustos kara yemişi (Lat.+T.+T.): Kara yemiş. [TBAS 23].

ağzı açık (ağzıaçık-ağzu açık-ağzı açuk): Hindistan'da yetişen, zambak şeklinde, sarımsı, güzel kokulu çiçeği olan ilaç olarak da kullanılan bir ot. [İBAS 10/ TSD 53/ LME 173/ BKTS 7/ LMEBA 403].

ağzık (<?): Ağzık (Silene vulgaris). [TBS 39].

ahalak (<?): Bir çeşit kara üzüm. [İBAS 10].

ahbun otu (<Erm.+T.): Gübreliklerde yetişen, sarı çiçekli bir bitki. [İBAS 10/ TTBA 31].

ahdar hindiba (<?+ Ar.): Bir tür bitki. [TKF 432].

ahek (<?): Misket limonu. [HHKA 107].

ahır otu (ahırotu) (Far.+T.): Papatyaya benzeyen, sarı çiçekli bir ot. [İBAS 10/ DS 132/ TTBA 31].

ahısğa (<?): Akasya. [İBAS 10].

ahilus (<?): 1. Ardıç. 2. Civanperçemi. [İBAS 11].

ahku (<?): Kızılağaç. [TBAS 23/ İBAS 11].

ahlat (ahlet- ahlad- alat) (Yun.): "1. Pyrus elaeagnifolia Pallas (Rosaceae). Beyaz çiçekli, dikenli veya dikensiz bir ağaçtır. Memleketimizde iki alt türünün yetiştiği bilinmektedir, subsp. elaeagnifolia -Dalları dikenli. subsp. kotschyanus (Boiss.) Browicz.~Dalları dikensiz. P. amygdaliformis Vill. (Çöğür adıyla tanınır) ve P. communis L. subsp. Communis türleri de ahlat olarak tanınmaktadır. Olgun meyveleri taze halde veya kurutulduktan sonra yenir. Kurutulup dibekte dövülmüş ahlat meyvesine ""Kükürt"" adı verilir (Bozkır-Konya). Eş anl. Ahlat armudu. Ahlet. Aklap. Alfat. Alhat, Argun, Banda, Banta. Çakal armudu, Çördük, Çötür. Çövür, Dığdıği. Dızdıği, Halfat, Haliç. Kerte, Kertme, Kialmas, Kokoz, Panta (Şavşat-Artvin), Üngülüz.

Yaban armudu, Zingit. 2. Gülgillerden, kendi kendine yetişen, üzerine armut aşılana ağaç, yaban armudu, dağ armudu (Pirus piraster). 3. Bu ağacın, armuda benzeyen, iyice olgunlaştıktan sonra yenilebilen yemişi." [KT 37/ TBAS 23/ TS 44/ TDES 6/ RB 65/ TGİB 204/ BTS 14/ TBS 39/ DS 4410/ TETTL 118/ BKTS 7/ TTABİ 60/ OYAA 136/ TBS 50].

ahlat ağacı (Yun.+T.): Dağdağan ağacı. [TSD 8/ NEBAS 21/ TBS 39/ BKTS 7].

ahlat armudu (Yun.+ Far.): Ahlat. [TBAS 24/ EÇSBA 135/ TTBA 31].

ahlat burucu (Yun.+ T.): Ahlat burcu, burç bitkisinin ahlat üzerinde yaşayan türü (Viscum album). [TBS 39].

ahnıt (<?): Otlaklarda papatyaya benzeyen, kabukları soyulunca sapı yenebilen güzel kokulu, bozumsu yeşil renkli bir ot. [DS 135].

ahu (<?): Arı çiçeği. [TGİB 112/ TBS 39].

ahududu: "1. Rubus idaeus L. (Rosaceae). 100 cm kadar bir yüksekliğe erişebilen dikenli, beyaz çiçekli ve çok yıllık bir bitkidir. Meyveleri kırmızı renkli ve tüylü olup taze halde yenir veya reçel yapılır. Eş anl. Moruh. Totuk (Kars). R. discolor wcihe et Nees -Bük üzümü, Kuş üzümü (İskilip-Çorum). R. saxatilis L. -Horozgözü. 10-20 cm boyda, çok yıllık, sürünücü. dikenli ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Meyveleri yenir. Çıldır (Kars) bölgesinde ""Horozgözü"" adıyla tanınır. 2. Gülgillerden, böğürtleni andıran, çalı görünümünde, dikenli bir bitki (Rubus idaeus). 3. Bu bitkinin duta benzeyen, kırmızı renkli, sulu ve kokulu yemişi, ağaç çileği, frambuaz." [KT 37/ TBAS 24/ TS 44/ ŞBA 117/ İBAS 11/ TGİB 217/ BTS 14/ NEBAS 22/ TBS 40/ TETTL 121/ TTABİ 60].

ajdar başı (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 246].

ajdar otu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 246].

ak adarı (ak azari) (T.+Ar.): Bir üzüm cinsi. [TKF 400].

ak alıç (akalıç) (T.+Far.): Dağlarda yetişen yabani ve dikenli bir ağacın meyvesi, alıç. [TTBA 52/ DS 137].

ak alma: Yaz elması. [DS 4410].

ak anasin (T.+ <?): Bir üzüm cinsi. [TKF 400].

ak anber (T.+ Ar.): Anberin beyaz cinsi. [İBAS 12/ MOBA 112].

ak anzarut (ak anzerut) (T.+Ar.): Beyaz göz otu. [İBAS 12/ KK 172/ HBH 174/ MMŞM 416/ MOBA 112].

ak ardıç: Gövde ve dalları beyaz olan bir bitki (Juniperus oxycedrus). [TBS 40].

ak armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103].

ak arpa (akarpa): Bir çeşit arpa. [TTBA 52 /DS 4410].

ak asma: "Clematis (Ranunculaceae) türlerine verilen genel ad. Odunsu, tırmanıcı, bileşik veya basit yapraklı bitkiler. Çiçekler beyaz veya sarımsı renktedir. Memleketimizde 5 tür yabanî olarak yetişmektedir. Bazı kültür çeşitleri bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl. Filbahar, Filbahri (Fulbahri-İlk bahar ful'u anlamına gelir). Yaban sarmaşığı. Clematis orientalis L.-Köpektutağı (Erzincan). C. vilalba L- Peçek (Erzincan). C. viticella L- Yakmuk (Gaziköy-Tekirdağ)." [KT 38 / TBAS 24/ İBAS 12/ NEBAS 22/ TBS 40/ BKTS 8/ BDVN 121].

ak babaç (ak baba- akbaba- akbuba- akbabacca- akbabaç- akbabaçça- akbubacca- akbubaç- akbubaşça- akbubatça- ak babacca- ak bubaşçe- ak babasca-ak bubaç- ak bubeç- ak bubeçlik- ak bubeçya): Çiçekleri beyaz ve baş şeklinde bir topluluk olan bir bitki (Anthemis aciphylla). [TBS 44-45/ TTBA 52/ TTBA 80/ TTABİ 72/ TTABİ 66/ HATBA 8/ TTABİ 94/ TTBA 52/ TTABİ 66/ TBAS 24/ İBAS 12/ TBS 40-41].

ak badem (T.+ Far.): Bir badem çeşidi (Amygdalus communis). [TBS 40].

ak badılcan (akbadılcan) (T.+ Far.): 1. Yeşil domates. 2. Bir tür bitki. [İBAS 12/ TTBA 52].

ak bahar (T.+ Ar.): Beyaz sığırgözü. [TKF 400].

ak bakla (akbakla-ağ bakla) (T.+Ar.): Beyaz, kuru fasulye. [DS 4410/ TTBA 52/ İBAS 12].

ak baldıran: Frenk maydanozu. [İBAS 12/ DS 141].

ak bambal: (T.+<?): Beyaz renkli, yenilebilen bir bitki (*Chrozophora tinctoria*). [TBS 40].

ak behmen (T.+Ar.): Ak kuduz otu, kavza kökü denilen, kökü turpa veya havuca benzeyen dikenli bir bitki; zerdali kökü (*Centaurea behen*). [MN 113/ İBAS 12/ KK 172/ RFLMT 24/ HBH 174/ HKHT 196/ BKTS 8/ BDVN 158].

ak benc (T.+Ar.): Beyaz ban otu. [MN 113/ İBAS 12].

ak beng (T.+Far.): Ban otu. [İBAS 12].

ak berdi (T.+Ar.): Hasır otu. [İBAS 12].

ak biber (ak büber) (T.+Rum.): Fülül-i ebyaz. [İBAS 12/ KK 172/ RFLMT 24/ KM 100/ BKTS 8/ LMEBA 403].

ak çalı: Dalları yassı olan bir çalı türü. [İBAS 13/ TBS 41].

ak çam ağacı: Bir çam cinsi. [BDVN 459/ BDVN 3].

ak çam: Bir çam cinsi. (*Pinus brutia*). [TBS 41].

ak çiğdem: Bir tür bitki (*Colchicum triphyllum*). [TBS 41].

ak çivit (T.+ Far.): Çivit otu, çivit otu tohumu. [MOBA 112].

ak darısı: Arnavut darısı. [BDVN 437].

ak davulgu (T.+ <?): Bir tür bitki (*Arbutus andrachne*). [TBS 41].

ak doldurma: Bir tür bitki (*Orchis provincialis*). [TBS 42].

ak dolgu: Ak davulgu (*Arbutus andrachne*). [TBS 42].

ak elma: Bir tür elma. [TTBA 52].

ak emlec (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HBH 174].

ak encir (ah encir) (T.+ Far.): Beyaz incir. [HBH 174/ TKF 422/ LMEBA 403/ TE 882].

ak erik (ak erük- ag erük): Bir tür erük. [TTABİ 79].

ak feraskun (T.+ Far.): Bir ağaç türü. [İBAS 13].

ak fesleğen (T.+ Rum.): Bir tür bitki. [KT 347].

ak fülül (ak fulful -ah fulful) (T.+Ar.): Beyaz biber (*Fructus piperis*). [MN 113/ İBAS 13/ KK 172/ TE 888/ TE 882].

ak geven: Geven. [TBAS 26/ TBS 42].

ak gevenlik: Baklagillerden, çok yıllık, dikenli ve yastık biçiminde bir bitki. [MOBA 112].

ak Girit otu (T.+Öİ+T.): Geyik otu. [BDVN 237/ CEBA 121/ İBAS 13].

ak gül (T.+ Far.): Van gülü, Mısır gülü. [TBAS 26/ İBAS 13/ KK 172/ TKF 400/ TSD 8/ BKTS 8/ TTBA 52/ LMEBA 403/ TKF 426/ TTBA 52].

ak gülgen: Kayın ağacı. [BDVN 273].

ak güneyik (ak güneke-akgüneke) (T.+<?): Kırlarda biten, yenilen, ak bir çeşit bitki, hindiba (*Cichorium intybus*). [TBAS 26/ İBAS 13/ TBS 42/ TTBA 52/ DS 4411/ DS 150].

ak gürgen: Gürgen (*Carpinus orientalis*). [TBAS 26/ TBS 42].

ak harbak (ak hırbak) (T.+Ar.): Bir tür bitki (*Veratrum album*). [TMİB 398/ MN 113/ KK 172/ HBH 174/ HBTM 127].

ak haşhaş (ah haşhaş) (T.+Ar.): Şurubu yapılan bir haşhaş türü, beyaz afyon çiçeği (Papaver somniferum). [KT 39/ MN 113/ İBAS 13/ KK 172/ RFLMT 25/ TKF 400/ LMEBA 404/ TKF 430/ HKHT 196/ BKTS 8/ TE 882].

ak hatmi (ah hatmi) (T.+Ar.): Bir tür bitki. [TE 882/ HBH 174].

ak hindiba (ak hindibağ) (T.+Ar.): Bir tür bitki. [TKF 432/ BDVN 172/ TTBA 52/ KT 466/ TBAS 26/ İBAS 13/ TBS 42].

ak hurma (T.+Ar.): Bir hurma türü. [LMEBA 404].

ak huş (T.+<?) - **ak huş ağacı** (T.+<?+T.) Kayın ağacı; huş ağacı (Betula alba). [TBAS 26/ İBAS 14/ NEBAS 22].

ak ılgın (akılgın): 1. Meyvesini develer yer ve kabuğu dibagatta kullanılır bir ağaç ki ekseriya kumluk yerlerde olur. 2. Başlıca sulak yerlerde hasıl olan ve açık pembe açan nevi ki kudret helvasının iyisi bunun yaprağında olur, gezmazı. [KT 40/ KT 481/ İBAS 14/ BKTS 8].

ak incir (ak encir) (T.+ Far.): Beyaz incir (Ficus carica). [İBAS 13/ TBS 42].

ak kabak: Bir kabak türü (Cucurbita pepo). [TBS 42].

ak kadın parmağı (akkadın barmağı): Bir tür bitki. [TTABİ 67/ TTBA 82/ TTABİ 72/ TTBA 31/ TTBA 96/ TTABİ 61].

ak karanfil (ak karanful) (T.+Ar.): Boru çiçeği, tatula. [İBAS 14/ BKTS 8/ LMEBA 404].

ak kavza (T.+<?): Lisân-ı sevre benzeyen bir bitki, yaban havucu (Behen bleu). [KT 615/ İBAS 14].

ak kekik: Bir tür bitki (Teucrium polium). [TBS 42].

ak kemmun (T.+Ar.): Anason. [TKF 400/ KFT 449].

ak kıvşak (T.+Ar.): Bir tür bitki (Silene longipetala). [TBS 43].

ak kozalak ağacı: Bir ağaç türü. [BKTS 8].

ak kök: Menekşe kökü. [İBAS 14].

ak künlük: Asılbend, luban. [BDVN 112].

ak lahana (T.+Rum): Beyaz lahana bitkisi (Brassica oleraceae). [İBAS 14].

ak mazi (T.+ Far.): Beyaz renkli mazi türü. [İBAS 14].

ak menekşe (T.+ Far.): Bir tür bitki, çuha çiçeği (Primula vulgaris). [TBS 43].

ak mersin (T.+Rum): Bir tür bitki. [BKTS 8].

ak meşe (T.+ Far.): Bir ağaç türü (Quercus frainetto). [TBS 43].

ak mürdesenk (ak mürdeseng) (T.+Far.): Ak soğan. [KK 173/ HBTM 127].

ak nercis (T.+Far.): Beyaz nergis, zerrinkadeh. [TKF 401].

ak nilüfer (T.+Far.): Su zambağı, nilüfer. [BDVN 418/ TKF 401].

ak nohud (T.+Far.): Bir tür bitki. [HBH 174].

ak ot (ak otu): Haşhaşın bir çeşiti. [İBAS 14/ BKTS 8/ ACBA 126/ TTBA 52].

ak pandur (T.+<?): Ak baldır. [TBAS 27].

ak papaçya (T.+Rum): Ak papatya (Matricaria chamomilla). [TBS 43].

ak parmak (akparmak): Bir tür bitki. [TTBA 52/ TTBA 84/ TTABİ 68].

ak pazı: Bir tür bitki. [BDVN 169].

ak pınar (T.+<?): Gövde ve dalları beyaz bir bitki (Quercus aucheri). [TBS 43].

ak püren (ak pürün): Yapraklarının alt yüzü beyaz olan, ak püren (Teucrium creticum). [TBS 43].

ak râvend (T.+Far.): Kökleri ve sapları ilaç olarak kullanılan kara buğdaygillerden büyük yapraklı ve çiçekli bir bitki. [İBAS 15].

ak reyhan (T.+Ar.): Ak peline benzer güzel kokulu bir bitki. [RFLMT 25].

ak sakız ağacı: Beyaz sakız elde edilen bir ağaç. [TKF 401].

ak sandal (ah sandal) (T.+Ar.): Ak sandal ağacı, cinden ağacı (Santalum album). [MN 113/ İBAS 15/ KK 173/ RFLMT 25/ HBH 174/ HKHT 196/ TE 888/ TE 882].

ak sant ağacı (T.+Ar.+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 6].

ak sarmaşık (aksarmaşık): Evren gülü, akasma denilen sarmaşık türü. [İBAS 15/ THBS 251/ BKTS 8/ TTBA 52/ TTABİ 101/ BKTS 9].

ak saz (aksaz): 1. Sukamışı. 2. Hasır otu. [TBAS 27/ TBS 43/ İBAS 15/ NEBAS 23].

ak sedef otu (T.+Ar.+T.): Acı yavşan. [TBAS 27/ İBAS 15/ TTBA 52].

ak selihe (ak seliha- ag seliha) (T.+Ar.): Bir tür bitki. [CFBİ 575].

ak selihe otu (T.+Ar.+T.): Kehile. [BKTS 8].

ak selvi (T.+Far.): Gövde ve dalları beyaz olan bir bitki (Populus nigra). [TBS 43].

ak sıçan otu: Bir tür bitki. [LMEBA 404].

ak sirken: Yabani ispanak, beyaz sirken (Chenopodium album). [TBS 43].

ak söğüt ağacı: Bir tür ağaç. [BDVN 522].

ak söğüt: Söğütgillerden, kabukları eczacılıkta kullanılan bir söğüt türü (Salix alba). [KT 42/ TBAS 27/ İBAS 15/ TKF 401/ TBS 43/ BKTS 8/ LMEBA 404].

ak surincan (T.+Far.): Yabani safran, acı çiğdem. [İBAS 15/ HBH 174/ HKHTM 817/ EATBT 1050].

ak süsen (ak susen) (T.+Ar.): Mezar zambağı, beyaz zambak (Iris albicans). [MN 113/ TBAS 27/ İBAS 15/ RFLMT 25/ KM 100/ TKF 401/ HKHTM 817/ EATBT 1050/ LMEBA 404].

ak şeker (ak şekker-ah şeker-ah şekker) (T.+Far.): Beyaz şeker, peynir şekeri. [MN 113/ İBAS 16/ HKHT 196/ TE 888-889/ TE 882].

ak şekeri- akşekeri (T.+Far.): Bir tür bitki. [TTABİ 69].

ak tarı: Darı. [TKF 401].

ak tebaşir (ah tebaşir) (T.+Far.): Bir tür bambu şekeri. [TE 882].

ak tefek (aktefek): Bir tür ağaç (Humulus lupulus). [TBS 49].

ak tere (T.+Far.): İsfid. [BKTS 8].

ak tuderı (T.+Far.): Beyaz çalgıcı otu. [İBAS 16/ KM 100].

ak turp (T.+Far.): Beyaz turp. [KK 173].

ak tut (T.+Far.): Bir çeşit dut. [LMEBA 404].

ak türbüt (ak türbüd) (T.+Ar.): Türbit otu. [İBAS 16/ KK 173/ HBH 174/ HKHT 196/ TE 889/ MOBA 112].

ak üçgül (T.+T.+Far.): Gövdeden çıkan uzun sapların ucunda beyaz çiçek açan çok yıllık ve sürüngen bir bitkidir (Trifolium repens). [ŞBA 119].

ak üfelik (T.+<?): Ak efelik, ak efelek (Rumex pulcher). [TBS 44].

ak üvez: Bir tür bitki (Sorbus aria). [TBS 44].

ak üzerlik: Bir tür bitki. [BKTS 8].

ak üzüm (ağ üzüm-ah üzüm): Bir üzüm türü. [TE 882/ TTBA 52/ TKF 473/ EOS 113].

ak yagak (T.+<?): İç ceviz, iyi ceviz. [İBAS 16].

ak yemşen (ak yemsen- ag yemşen): 1. Kırmızı, ufak yemişleri olan, dikenli yabani bir ağaç. 2. İncir. [TTBA 52].

ak yılgun: Beyaz ılgın. [TKF 401].

ak yonca (ag yonca-ağ yonca): 1. Yer elması, toprak üstünde yayılan kısa boylu bir çeşit yonca. 2. Açık yeşil yaprakları olan küçük beyaz çiçekli bir çeşit yabani ot. [DS 116/ TTBA 52/ TTABİ 60].

ak zuval (T.+Ar.): Beyaz kızılçık. [İBAS 16].

akağaç (ak ağaç-akagaç): 1. Gürgengillerin kerestesinden yararlanılan beyaz kabuklu bir türü (Zelkova carpinifolia). 2. Karaağaçgiller familyasından, yaprak dökken, Doğu

Anadolu'da nadir olarak yetişen bir tür. [TS 47/ BTS 17/ TTBA 52 / KT 38 / TBAS 24/ İBAS 11/ BDVN 10].

akaju ağacı (Fr.+T.) Maun ağacı. [NEBAS 22/ TETTL 123].

akala: Bir pamuk türü. [İBAS 12/ TETTL 123].

akar amber (T.+Ar.): Asya ve Amerika'da yetişen, odunu ceviz ağacınıninkine benzeyen, güzel kokulu öz suyu olan büyük bir ağaç (*Liquidambar orientalis*). [TS 47].

akar ardıç: Gövdesinden reçine elde edilen bir bitki (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 44].

akasma: 1. Dügün çiçeğigillerden, beyaz çiçek veren, bahçelerde süs çiçeği olarak yetiştirilen, sarmaşık özelliği gösteren bir bitki, yaban asması, orman sarmaşığı, meryemana asması (*Clematis vitalba*). 2. Bir çeşit beyaz çardak gülü. [TS 47/ İBAS 12/ BTS 17/ NEBAS 22/ DS 140/ BKTS 9/ TTBA 52/ TTABİ 97].

akasya (Fr.): 1. Baklagillerden, sıcak iklimlerde birçok çeşidi yetişen ve tanen, zamk, boya vb. maddelerin yapımında kullanılan bir ağaç (*Acacia*). 2. Baklagillerden, yurdumuzda yetişen bir süs ve gölge ağacı, salkım ağacı, yalancı akasya (*Robinia pseudoacacia*). [KT 38 / TBAS 24/ TS 47/ İBAS 12/ TGİB 213/ BTS 17/ NEBAS 22/ TBS 44/ BDVN 31/ TETTL 124/ TTABİ 60].

akbaba çiçeği: Beyaz çiçekleri olan bir bitki türü (*Anthemis austriaca*). [TBS 45].

akbacak: 1. Şeftali. 2. Biber. 3. Çiğ olarak yenen bir çeşit ot. [İBAS 12/ DS 141/ TTBA 52/ TTBA 96/ TTABİ 72].

akbağ (T.+Far.): Genellikle gövdesinden sepet yapılan bir bitki (*Clematis vitalba*). [TBS 45].

akbaldır (ak baldır- ağ baldır- ağbaldır): “*Ornithogalum narbonense* L (*Lilicaceae*). 80 cm kadar bir boya erişebilen, çok yıllık, soğanlı, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Genç yaprakları. Güneydoğu Anadolu bölgesinde (Diyarbakir, Siverek) pazarlarda satılır ve sebze olarak kullanılır.” [TBAS 25/ İBAS 12/ BTS 18/ DS 141/ TBAS 22/ TTBA 52/ DS 85].

akban otu (ağban otu): Gübreliliklerde yetişen, sarı çiçekli bir bitki. [DS 127].

akbardak (ak bardak): 1. Çan çiçeği (*Leucojum aestivum*). 2. Kardelen (*Galanthus*). [TBAS 25/ İBAS 12/ TBS 45/ BTS 18/ TTBA 52/ TTABİ 70/ TTBA 98/ TTBA 89/ TTABİ 74].

akbaş (akbas): 1. *Chrozophora tinctoria* (L.) Rafin. (*Euphorbiaceae*). Bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Boyar madde olarak kullanılır. 2. Haşhaş, afyon. 3. Karnabahar. [TBAS 25/ İBAS 12/ TTBA 52/ TTBA 96/ DLTMY 195/ OABA 292/ TTABİ 72].

akbaş otu: Beyaz çiçekli bir bitki (*Achillea millefolium*). [TBS 45].

akbaşak: Bir tür bitki. [TTBA 52].

akbaşlı-akbaşlı 1. Civanperçemi. 2. İnce ve sık yapraklı beyaz çiçekli bir yabani ot, ayvadan. [TBAS 25/ İBAS 12/ TBS 45/ DS 142/ TTBA 52/ DLTMY 196/ OABA 292/ TTABİ 95].

akberdi: Bataklıklarda yetişen ve hasır dokumaya yarayan bir çeşit ot. [DS 142/ TTBA 61/ TTABİ 104/ TTABİ 97].

akbıtıtrak: Tarlalarda yetişen zararlı ve dikenli bir ot. [DS 142/ TTBA 52].

akbörülce: Bir tür bitki. [TTBA 52].

akbudama: Kasımpatı. [İBAS 12].

akbuğday (ak buğday-akbugday): Kurak iklime dayanıklı, beyaz kabuklu, ekmeklik buğday. [TS 48/ TTBA 52].

akbulama: Beyaz kabuklu, büyük kışlık kavun, beyaz divlek. [TTBA 52/ TTABİ 97].

akbulgar: Büyük salkımlı, iri yuvarlak taneli beyaz üzüm [TTBA 52].

akburçak (ak burçak): 1. Yem bitkisi türü, mürdük, mürdümük. 2. Yassı mercimek. 3. Küşni. [KT 156/ TBAS 25/ BDVN 354/ TS 48/ İBAS 12/ TSD 8/ BDVN 430/ TTBA 52].

akbülgül: Bir üzüm cinsi, çavuş üzümü. [İBAS 12/ TTBA 52].

akcarmıt (T.+Far.): Sulu, yumuşak, tatlı, erken olgunlaşan yaz armudu. [DS 4411].

akcılıgarabalı: Erken olgunlaşan bir çeşit kiraz. [DS 4411].

akça armudu (akça armut- ağca armut) (T.+Far.): İnce kabuklu, sarı, etli ve sulu bir tür armut. [TS 48 / İBAS 12/ TTBA 31/ TTABİ 92/ OYAA 136].

akça buğday: Bir tür buğday. [TTABİ 92/ TTBA 52].

akça çiçeği: Sultan otu, halime. [MOBA 107].

akça elma: Bir elma çeşidi. [TTBA 52/ TTABİ 92/ TTABİ 79].

akça kesmik: Akça kesme (*Phillyrea latifolia*). [TBS 46].

akça mercimek: Bir mercimek türü. [TTBA 52].

akça ot (akca ot-akça otu-ağca otu-akçaot): Sultan otu, gelin çiçeği, ağlayangelin adlarıyla da bilinen bir bitki; (*Mercurialis annua*). [TMİB 399/ İBAS 13/ YİŞ 336/ TASS 467/ TMTBA 4/ İBAS 9/ BDVN 394/ YATBT 6].

akça pınar (T.+<?): Gövde ve dalları beyazımsı olan bir bitki (*Phillyrea latifolia*). [TBS 46].

akça: Bir tür bitki. [TTBA 21/ TTABİ 92].

akçaağaç (akçaagaç- akçe ağaç- akça ağaç- akca ağaç): 1. Akçaağaçgillerden, süs ağacı olarak da dikilen, tahtası hafif ve sağlam bir ağaç, isfendan (*Acer*). 2. Kızıl ağaç (*Alnus*). [KT 39/ TBAS 25/ İBAS 12/ TGİB 14/ TBS 45-47/ BKTS 9/ TS 48/ BTS 19/ NEBAS 22/ TTBA 52/ THBS 246/ TTABİ 92/ BDVN 39].

akçabağ (akça bağı- akcabag- akcadağ) (T.+Far.): 1. Kerestesi ak, yağsız, sert bir çeşit ağaç. 2. Ağaçlara sarılan, küçük yapraklı bir çeşit sarmaşık (*Clematis vitalba*). [DS 4410/ TTBA 52/ İBAS 12/ TBS 46/ DS 145/ TTABİ 92].

akçabardak (akça bardak- akçe bardak): 1. Çiçeğinin şekli bardağa benzeyen bir bitki, çan çiçeği (*Leucojum aestivum*). 2. Kardelen (*Galanthus*). [TBAS 25/ İBAS 12/ TBAS 25/ TBS 47/ TBS 46/ TTABİ 92/ TTBA 52/ TTBA 89/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ TTBA 98].

akçabaş: Beyaz çiçekli bir bitki (*Anthemis austriaca*). [TBS 46].

akçabudak: Kara ağaç. [İBAS 13/ TTBA 52/ TTABİ 92/ TTABİ 101].

akçaç: Nohut büyüklüğünde sarı meyveli bir ağaç türü. [DS 4411/ İBAS 13].

akçakavak (akça kavak): Kavak, söğüt (*Populus tremula*). [TBAS 25/ İBAS 13/ TBS 46/ TS 48/ TTBA 52/ TTABİ 92].

akçakesme (akça kesme-akçe kesme): Dağlarda yetişen ve keçiler tarafından yenilen çalı, kesme (*Phillyrea latifolia*). [TBAS 25/ TGİB 182/ TBS 46/ DS 146/ TTBA 52/ TTABİ 92/ TTABİ 97/ TS 48].

akçakızı (akçakız-akcakızı): Altın diken (*Scolymus hispanicus*). [İBAS 13/ TBS 47/ TTABİ 92/ TTBA 31/ TTBA 70/ TTABİ 61/ TTABİ 72/ TTBA 94/ TBAS 25].

akçalı: Dalları yassı olan bir çalı türü. [DS 146/ TTBA 52].

akçalıbasan: Bir çeşit buğday. [TTBA 60/ TTABİ 97].

akçam: Kuzey Amerika'da yetişen bir çam türü. [KT 196].

akçasöğüt: Söğütgillerden, kabukları eczacılıkta kullanılan bir söğüt türü (*Salix alba*). [KT 1101].

akçatefek: Akçatevek, asmaya benzer tırmanıcı bir bitki (*Clematis vitalba*). [TBS 47].

akçavdar (T.+Far.): Bir çavdar türü. [TTBA 52].

akçayazlık: Martta ekilen yazlık buğday. [TTBA 52/ TTABİ 92/ TTABİ 96].

akçe otu: 1. Horozibiği. 2. Gelin çiçeği. [İBAS 13/ BKTS 9/ BDVN 157].

akçiçek: Bir tür bitki. [TTBA 52].

akçöpleme (ak çöpleme): Zambakgillerden, yapraklarının uzun, geniş olması, çiçeklerinin güzelliği dolayısıyla bahçe çiçekleri arasına giren zehirli bir bitki cinsi (Veratrum album). [KT 224/ TBAS 26/ İBAS 13/ BKTS 8/ TS 48/ TTBA 52/ TTABI 97].

akdarı (ak darı- ağ darı- ahdarı): 1. Beyaz mısır. 2. Küçük, beyaz mısır, patlak mısır. 3. Mısır cinsinden küçük taneli bir tahıl. 4. Beyaz küçük taneli un yapılan darı, Arnavut darısı. 5. Beyaz, parlak ve kaygan tanelerinin kabuklarını ayırdıktan sonra çorbası ve yemeği yapılan bir bitki. [TS 48/ BTS 19/ TTBA 52/ DS 128/ İBAS 9/ TBAS 26/ İBAS 13/ TBS 41].

akdene (<?): Bir çeşit fasulye. [İBAS 13/ TTBA 52].

akder (<?): Bir çeşit hububat, ander. [İBAS 13].

akdiken (ak diken): 1. Rhamnus catharticus L. (Rhamnaceae). 2-6 m yükseklikte bir çalı veya küçük bir ağaçtır. Dallar dikenli, meyve olgunlukta siyah renklidir. Meyveleri müshil olarak kullanılır. 2. Geyik dikenini. 3. Alıç. 4. Kırlarda yetişen ak dikenli bir çeşit ot. [TBAS 26/ TBS 41/ BKTS 8/ BDVN 206/ BDVN 456 KT 39/ TS 49/ NEBAS 22/ DS 4411/ TTBA 52].

akdimlit (ak dimlit- ak dirmit- akdirmirmit-ağdirmirmit) (T.+Yun.): Beyaz, küçük taneli üzüm türü. [İBAS 13/ TTBA 52].

akdoldurma: Bir tür bitki (Orchis). [TBS 47].

akdut (ak dut) (T.+ Far.): Beyaz renkte olan dut (Morus alba). [TBAS 26/ TBS 42/ TS 49/ TTBA 52].

akfiğ (ak fiğ- ak fig) (T.+ Rum.): Bezelye. [İBAS 13/ TTBA 52].

akganak (ak ganak): Bir tür bitki. [TTBA 52].

akganak: Kökü kesildiği zaman çıkan sütünden sakız yapılan, yaprakları tüylü bir çeşit ot. [DS 149].

akgavak (ak gavak): Geniş dallı, kalın gövdeli, boyu çok uzayan bir çeşit kavak. [DS 4411].

akgernez (ak gernez- akgernaz) (T.+ <?): Bir çeşit beyaz buğday.[TTBA 52/ DS 4411/ İBAS 13].

akgevrek (ak gevrek): Ak ve sert kabuklu bir çeşit üzüm. [DS 4411/ TTBA 52/ TTABI 101].

akgömlek kenkeri: Beyaz renkli bir kenker türü (Onopordum illyricum). [TBS 47].

akgömlek: Beyaz renkli bir bitki (Verbascum lydiu). [TBS 47].

akguyruk (ak guyruk): İyi, bir çeşit çay. [DS 4411/ TTBA 52].

akgünlük (ak günlük): Bir tür günlük ağacının reçinesi, tütsü olarak yakılan ağaç (Boswellia carteri). [MN 113/ İBAS 13/ KK 172/ RFLMT 24/ HBH 174/ KM 100/ HKHT 196/ HKHTM 816/ BKTS 8/ EATBT 1050/ TS 49].

akhardal (ak hardal- ak hardel) (T.+Ar.): Hekimlikte iç sürdürücü olarak kullanılan hardal türlerinden biri, tere tohumu (Sinapis alba). [TS 49/ KT 39/ MN 113/ İBAS 13/ TKF 400/ BKTS 8/ LMEBA 404].

akhuvan (akhavan) (Ar.): Köpek papatyası, beyaz papatya, sıgırgözü (Anthemis cotula). [İBAS 14/ TASŞ 467/ BDVN 64].

akı yağak (T.+<?): Soyulması kolay olan ceviz, iyi cins ceviz. [DLT 546].

akıllı çetlemik (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki (Pistacia lentiscus). [TBS 47].

akıllı dolgu (Ar.+T.+<?): Akıllı davulgu (Arbutus unedo). [TBS 47].

akıllı eğrelti (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki (Pteridium aquilinum). [TBS 47].

akıllı fıstık (Ar.+T.+Ar.): Bir tür bitki (*Pistacia vera*). [TBS 48].
akıllı geven (Ar.+T.+T.): Dikensiz bir bitki (*Anthyllis hermanniae*). [TBS 48].
akıllı ısırgan (Ar.+T.+T.): Yemeği yapılan ısırgan çeşidi (*Urtica urens*). [TBS 48].
akıllı labada (Ar.+T.+Rum.): Yemeği yapılan labada çeşidi (*Rumex patientia*). [TBS 48].
akıllı poruk (Ar.+T.+<?): Bir tür bitki (*Spartium junceum*). [TBS 48].
akıllı sarı ot (Ar.+T.+T.+T.): Bir tür bitki (*Inula viscosa*). [TBS 48].
akıllı sarmaşık (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki (*Convolvulus arvensis*). [TBS 48].
akka (<?): Bir süs bitkisi (*Feijoa sellowiana*). [TBS 48].
akkadeh (ak kadeh) (T.+Ar.): Nirembergiya. [NEBAS 23].
akkadina (<?): Papatyaya benzer, sarı çiçekli bir ot. [İBAS 14/ DS 155].
akkanak ak kanak-agganak-ağ ganak: Yaprığı tüylü, kesilen yerinden akan süttten sakız yapılan bir bitki, hindiba (*Cichorium pumilum*). [DS 76/ TBS 48/ TBAS 23/ İBAS 9/ TBAS 26/ İBAS 14].
akkanat: Ürün vermeyen mısır bitkisi. [DS 155/ TTBA 52/ TTBA 84/ TTABİ 68].
akkarın otu: Bir tür bitki (*Plantago major*). [TBS 48].
akkaş: Haşhaş. [İBAS 14/ TETTL 127].
akkavak (ak kavak): Söğütgillerden, yapraklarının altı beyaz olan bir kavak türü, akçakavak, Hollanda kavağı (*Populus alba*). [TBAS 26/ İBAS 14/ TKF 400/ TBS 42/ BDVN 479/ BKTS 8/ TS 54/ NEBAS 23/ TTBA 52].
akkavak ağacı (ak kavak ağacı): Bir tür ağaç. [BKTS 8/ BKTS 9].
akkayşak: Bir çeşit mantar. [DS 155/ TTBA 52].
akkız (aggız): 1. Gengel. 2. Şevketibostan. [TBAS 26/ İBAS 14/ NEBAS 23/ TBS 48/ TTBA 52/ TTBA 94/ TTABİ 61/ TTABİ 72/ VHBA 13].
akkozak (ak kozak): Beyaz çiçekli afyon çiçeği. [DS 156/ TTBA 52].
akköpek otu: Bir tür bitki. [NEBAS 23].
akköse (ak köse) (T.+<?): Bir tür buğday. [TTBA 52/ TTBA 94/ TTABİ 72].
akkub (<?): Enginar. [İBAS 14].
akkulak (ak kulak-akkulağı): 1. Camuşkulağı. 2. Beyaz mantar. 3. Sütü kurutularak güzel kokulu sakız yapılan bir çeşit ot. [TBAS 26/ İBAS 14/ DS 156/ TTBA 52/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 72].
akkulut (<?): Bir tür bitki. [TTBA 52].
akkunduz: Geniş ve kıvrık yapraklı otsu bir bitki. İBAS 14/ DS 157
akkuşeriği: Bir tür bitki. [TTABİ 78].
akkuyruk (ak kuyruk): Tadını artırmak için çay harmanına katılan beyaz bir çay türü. [TS 55/ İBAS 14/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 72].
aklahna üzümü (T.+Yun.+T.): Bir üzüm türü. [TTBA 31].
aklan: Yeşil kabuğu kolay soyulan iyi cins ceviz. [TTBA 21/ TTABİ 102].
aklandız (<?): Yaylalarda yetişen otsu gövdeli, geniş yapraklı, dalsız bitki. [DS 164].
aklap (<?): Ahlat. [TBAS 26/ DS 4412].
aklar ot (aklar otu): *Lythrum salicaria* L. (Lythraceae). 1-2 m yükseklikte, çok yıllık, pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Yaprakları kabız ve kan dindirici olarak kullanılır. [TBAS 27/ ŞBA 122/ İBAS 14/ NEBAS 23/ TTBA 52].
akleyvaz (<?): Bir tür bitki. [TTBA 52].
aklıgideren ot (aklı gideren ot) (Ar.+T.+T.): Afyon. [LMEBA 404/ İBAS 14].
akmandır (ak mandır) (T.+Yun.): Sütünden sakız yapılan ot, sakızlık. [DS 159/ TTBA 52].

akmantar (ak mantar-ağ mantar) (T.+Rum.): 1. Tadı güzel ve besleyici bir tür mantar, keçi mantarı (*Agaricus campestris*). 2. Kuzugöbeği. 3. Evlek mantarı, yelli mantar. [TS 56/ İBAS 14/ TBAS 27/ TSD 10/ TTBA 52/ DS 105].

akmeri (<?): Bir çeşit beyaz üzüm. [İBAS 14].

akova: Bir tür yumuşak buğday. [TTBA 52].

akpancar (ak pancar): Ispanak gibi yenilen lezzetli, yabancı bir ot. [DS 160/ TTBA 52/ İBAS 14].

akpas (ak pas): Lahana, turp, şalgam, karnabahar vb. bitkilerin kök dışındaki bütün bölgelerine yerleşebilen, özellikle semizotugillerde karşılaşılan yosunumsu mantar (*Albugo candida*). [TS 57/ TTBA 52].

akpelin (ak pelin) (T.+Rum): Fasile-i mürekkebeden acı bir nebat, pelin otu. [KT 40/ TBAS 27/ İBAS 14/ TTBA 52/ TS 57].

akpusa (ak pusa) (T.+Yun.): 1. Bir tür bitki. 2. Bir çeşit beyaz buğday. [TTBA 52].

akrab kuyruğu (Ar.+T.): Tartil otu. [BDVN 538].

akrab otu (Ar.+T.): Vanilya çiçeği. [BDVN 311/ BDVN 263].

akrap (<?): Kahveye benzer yemişleri olan bir çeşit bitki. [İBAS 14/ DS 160].

akrep otu (Ar.+T.): Panzehir özelliği bulunan, nilüfere benzer bir ot, çıyan otu (*Heliotropium arborsecens*). [İBAS 15/ TGİB 193/ TBS 48/ LMEBA 404/ HATBA 8].

akrepkuyruğu (Ar.+T.): Baklagillerden bir bitki, arnike kökü (*Coronilla scorpioides*). [İBAS 15/ TGİB 63/ HATBA 8].

akri (Ar.): Bir tür bitki (*Taxus baccata*). [TBAS 295/ TBS 49].

aksakız (ak sakız- ağsakkız): Sakız elde edilen bir bitki, aksakız (*Chondrilla juncea*). [TBS 38].

aksar (Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 123].

aksar otu (Ar.+T.): Hilal otu. [İBAS 15].

aksedir (ak sedir) (T.+Fr.): Kaplaması mobilyacılıkta kullanılan, açık kahverengi öz odunlu olan bir ağaç (*Thuya occidentalis*). [TS 58].

akser (<?): Başakları koyu sarı renkte olan bir çeşit sert buğday. [TTBA 52].

aksıl (<?): Bir tür bitki. [TTBA 21].

aksırık otu: Su'ut otu. [İBAS 15].

aksırmak otu: Bir tür ot. [BDVN 13].

aksirke (ak sirke) (T.+Far.): Bir çeşit üzüm. [TTBA 52/ TTBA 88/ TTABİ 69].

aksoğan (ak soğan): Ada soğanı. [TBAS 27/ İBAS 15/ KM 100/ HKHTM 817/ ACBA 126/ EATBT 1050/ TS 59/ BTS 21/ TTBA 52].

aksöğüt: Söğütgillerden, kabukları eczacılıkta kullanılan bir söğüt türü (*Salix alba*). [TS 59/ ŞBA 124/ TTBA 52].

aksulu: Bir çeşit armut. [TTBA 52].

aksun (<?): 1. Kadın tuzluğu, afsun (*Berberis vulgaris*). 2. Kocabaş, beyaz kenger otu. [İBAS 15].

aksünter (aksüntere-agsüntere) (T.+<?): Bir çeşit buğday. [TTBA 52].

akşam çiçeği: Çiçekleri akşam açan bir süs bitkisi (*Oenothera biennis*). [TBS 49].

akşam sabah (T.+Ar.): Bir çeşit çiçek. [TTBA 62/ TTABİ 105].

akşam sabah güzeli (T.+Ar.+T.): Bir çeşit çiçek. [TTBA 31].

akşamsefası (T.+Ar.) İki çeneklilerden, gece açan küçük kokulu çiçekleri olan, otsu bir bitki, gecesevası (*Mirabilis jalapa*). [TS 60/ İBAS 15/ TGİB 152/ NEBAS 23/ TBS 49].

akşamşavkı (T.+Ar.): Bir tür bitki (*Echium italicum*). [TBS 49].

akşamyıldızı: Bir bitki türü. [TGİB 117].

akşe (<?): Bulgur. [İBAS 16].

akşekeri: Tatlı, bir çeşit armut. [TTBA 31/ TTBA 88].

akşi hamur (T.+Ar.): Ekinlerin içinde yetişen ve ilkbaharda açan bir çeşit beyaz çiçek. [DS 163].

aktaş: Kardelen. [TBAS 27/ TTBA 52/ TTABİ 69].

aktavuk: Bir çeşit beyaz çiçek. [TTBA 52/ TTBA 95/ TTABİ 72].

Aktinidya asması (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 23].

aktop (ak top-agtop-ağtop): Bir çeşit buğday. [TTBA 52/ TTBA 98/ TTBA 52/ TTABİ 74].

aktopaç (ak topaç): Bir çeşit buğday. [TTBA 52/ TTBA 91/ TTABİ 71/ TTABİ 94/ TTBA 98].

akunduz (Yun.): Yaylalarda yetişen otsu gövdeli, geniş yapraklı, dalsız bitki, akçöpleme (*Veratrum album*). [TETTL 133].

akyavşan (ak yavşan): Karın ağrılarında ilaç olarak kullanılan bir çeşit ot, acıyavşan, civanperçemi. [TTBA 52/ DS 165/ TTABİ 59/ TBAS 27/ İBAS 16/ BTS 17/ DS 165/ BKTS 8].

akyazlık (ak yazlık): Kellesi dört sıra olarak olgunlaşan sarı buğday. [TTABİ 96/ TTBA 53].

akyıldız (ak yıldız): "Ornithogalum (Liliaceae) türlerine verilen genel ad. Yumrulu, beyaz çiçekli ve otsu bitkiler. Eş anl. Köpek soğanı (Alanya-Antalya). Kurt soğanı, Tükrük otu. *Ornithogalum arcuatum* Stev.- Kurtkirişi (Kemah-Erzincan). / *O. narbonense* L. -Kurt soğanı. Yaprakları Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kullanılır. *O. nutans* L.- Soğanları, süs bitkisi olarak dış ülkelere satılır. *O. montanum* Cyr - Karga soğanı (Dinar-Afyon). *O. oligophyllum* E. D. Clarke - Kurt soğanı. Yaprakları Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kullanılır." [TBAS 27/ İBAS 16/ NEBAS 24/ TTBA 53].

akyıldız soğanı (ak yıldız soğanı): Çiçekleri beyaz ve yıldız şeklinde olan, soğanlı bitki (*Ornithogalum comosum*). [TBS 49].

akzahran (ak zahran) (T.+Ar.): Bir çeşit tohumluk buğday. [TTBA 53].

akzambak (ak zambak) (T.+Ar.): Zambakgillerden, süs bitkisi olarak yetiştirilen, çiçeği diş ve yüz şişlerinin tedavisinde kullanılan bir bitki (*Lilium candidum*). [TBAS 27/ ŞBA 120/ İBAS 16/ RB 60/ NEBAS 24/ TS 62/ TTBA 53].

al elma (alelma): Bir çeşit yuvarlak elma. [TTABİ 79].

al erük: Bir tür erik. [TTABİ 79].

al göğündürme: Çiçekleri kırmızı, sarı ve turuncu olan bir bitki (*Glaucium corniculatum*). [TBS 49].

al pehlivan (T.+Far.): Bir çeşit kırmızı üzüm. [TTBA 53/ TTBA 74/ TTBA 94/ TTABİ 72/ TTABİ 63].

al yasemini (T.+Far.): Hint yasemini. [BDVN 472].

al yonca: Hayvanların severek yediği kırmızı renkli bir ot. [DS 235/ TTBA 53].

ala ayaş: Siyahlı beyazlı ve iri taneli bir çeşit üzüm. [TTBA 53].

ala böce: Genellikle tazesini yenilen renkli fasulye. [DS 4412].

ala börülce: Siyah benekli bir çeşit fasulye. [TTBA 53].

ala cehri (ala ceher-ala cehir- ala ciğir-ala ciyir) (T.+Far.): "Rhamnus (Rhamnaceae) türlerine verilen genel ad. Dikenli veya dikensiz, kışın yaprak döken ağaç veya ağaççıklardır. Eş anl. Kara diken. *Rhamnus alaternus* L. - Meyve ve kabuklar müshil etkilidir. *R. catharticus* L.-. *R. Frangula* L.-. *R. oleoides* L- Kör diken. *R. orbiculatus* Bornm. -. *R. pallasii* Fisch. et Mey - Çoban çirası (Gümüşkaya-Torul). *R. petiolaris* Boiss. " [TBAS 27/ İBAS 16/ TETTL 138/ BKTS 9/ TTBA 53].

ala cüer (alacüer) (T.+<?): Katran yoncası (*Psoralea bituminosa*). [TBAS 28/ TBS 50].
ala diken: Bir tür bitki (*Carthamus lanatus*). [TBS 49].
ala göbek: Kuru ağaçlarda çıkan ve yemeği yapılan bir çeşit mantar. [DS 178].
ala gömeç (ala gümeç): Çiçekleri iki renkli olan bir bitki (*Chrysanthemum coronarium*).[TBS 49-50].
ala haşhaş (T.+Ar.): Haşhaş (*Papaver macrostomum*). [TBAS 28/ TBS 50].
ala kangal (alakangal) (T.+<?): Yaprakları geniş ve benekli kenarları dikenli, yenebilen bir çeşit ot. [HATBA 11/ DS 190].
ala kenger (T.+Far.) Gengel. [TBAS 28/ TTBA 31].
ala pakla (T.+Ar.): Bir tür bakla. [TTBA 53].
ala pancar (T.+Erm.): Yabanî pancar. [TBAS 28/ TTBA 53].
ala: Olgunlaşmamış ham kavun, karpuz. [TTBA 9].
alabacak (ala bacak): 1. Şeftali. 2. Biber. [TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 72].
alabada (<?): Sulak topraklarda yetişen ve yaprağından dolma yapılan bir çeşit tohumlu bitki (*Rumex crispus*). [İBAS 16/ TBS 50/ DS 172].
alabaş: Yaprakları lahanaya benzeyen, kökü şalgamdan daha büyük bir bitki (*Centaurea iberica*). [İBAS 16/ TBS 50/ EÇSBA 135/ TS 63/ OABA 292/ DLTMY 196/ TTABİ 68/ TTBA 84/ TTBA 53].
alaca bakla (T.+Ar.): Bir tür bakla. [DS 176/ TTBA 53].
alaca gök: Bir tür bitki. [TTBA 53].
alaca keme: Bir tür bitki. [BDVN 597].
alaca kır: Olgunlaşmamış ham kavun, karpuz. [TTBA 53].
alaca ot: Susuz yerlerde yetişen geniş yapraklı, dikenli bir çeşit ot. [DS 178/ TTBA 53].
alaca selvi (T.+Far.): İki renkli süs bitkisi (*Calocedrus decurrens*). [TBS 50].
alaca üzüm: Bir üzüm türü. [TTBA 53].
alaca: 1.Bir ağaçta ilk olgunlaşan yemiş. 2. Yarı olgun üzüm. [TS 63/ TTBA 21/ TTABİ 92].
alacakız: Çiçekleri iki renkli olan bir bitki (*Cerithe major*). [TBS 50].
alacalı defne (T.+Rum.): Bir defne çeşidi. [NEBAS 32].
alacamenekşe (alaca menekşe) (T.+Far.): Hercai menekşe. [TTBA 53/ TS 64].
alaçam: Rengi kızıla yakın bir çam türü (*Picea excelsa*). [KT 196/ TS 64/ TTBA 53].
alaf (Ar.): Bir tür bitki. [TTABİ 59].
alagöbek: Yemeği yapılan bir çeşit büyük mantar. [TTBA 53/ TTBA 84/ TTABİ 68].
alagöz: 1. Kırlarda biten ince, kılıçlıklı bir çeşit yaban otu. 2. Bir çeşit kara üzüm. [İBAS 16/ DS 4413/ TTBA 53/ TTBA 84/ TTABİ 72/ TTABİ 68].
alahta (alahda) (Yun.): Büyük yapraklı bir çeşit ot. [DS 189/ TETTL 139].
alakakaç: Gelincik çiçeği. [İBAS 16/ TTBA 53/ TTABİ 99].
alakavun otu: Bir tür bitki. [TTBA 31].
alakoruk: Yarı olmuş üzüm. [TTBA 53].
alakurtaran: Bir tür bitki (*Alcea*). [TBS 50].
Alaman sümbülü (Öİ+Far.): Bir sümbül çeşidi. [BKTS 10].
Alamangumpili (Alaman gumpili) (Öİ+Bulg.): İri, sarı ve sert bir çeşit patates. [DS4413/ TTBA 31].
alamelek (T.+Ar.): Bir yanı kırmızı, bir yanı sarı, iri taneli kiraz. [TTBA 53].
alantin (alantın) (Yun.): Gürgenlerin dibinde kavun gibi kokan bir çeşit mantar. [DS 196/ TETTL 142].
alaoğlak: Beyaz ve kahverenkli bir çeşit fasulye. [TTBA 53/ TTBA 95/ TTABİ 72].

alapancar (T.+Erm.): Baharda görülen ve yemeği yapılan bir çeşit bitki. [DS 197].

alapata (<?): Yaprakları marula benzeyen bir çeşit ot. [İBAS 16/ DS 197].

alas (<?): Sakal otu, kurbağa otu, kuduz otu. [İBAS 17].

alasisit üzümü (<?+T.): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 31].

alasulu: Yeni olmaya başlamış meyve. [TTBA 53/ TTABİ 95].

alataşan üzümü: Sarı renkli ve çilli bir çeşit üzüm. [TTBA 31].

alatura: Bir çeşit kırmızı üzüm. [İBAS 17/ TTBA 53].

alavurt (alavırt-alavur-alavut) (<?): Su kabağı. [TBAS 28/ İBAS 17].

alay çiçeği (alaycık çiçeği): Ölmez çiçek (Helichrysum). [TBAS 28/ İBAS 17/ TBS 50/ TTBA 31].

alayaprak: Alaca renkli yaprakları olan bir bitki (Cyclamen persicum). [TBS 50].

alaz armudu (alaz armut) (T.+Far.): Ahlat. [İBAS 17/ TTBA 31/ TTBA 53].

alaz: Yabani armut, ahlat. [TTBA 21/ TTABİ 95].

Alb dağlarının misk otu (Öİ+T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 12/ BDVN 81].

albadılcan (al badılcan) (T.+Far.): Domates. [TTBA 53].

albalı: Vişne. [İBAS 17/ TTBA 31].

alben (<?): Bir tür bitki (Rhus coriaria). [TBS 50].

alça: Erik. [TBAS 28/ İBAS 17/ DS 4415/ TTBA 21].

alçacık: Tarlada ekin arasında biten, beyaz çiçekli bir ot. [DS 209/ TTBA 21/ TTABİ 93].

alçu (<?): Bir tür yemiş. [İBAS 17].

aldangeç: İlkbaharda kırlarda yetişen ve patatesin küçüğüne benzeyen bir çeşit bitki. [DS 209/ TTBA 21/ TTABİ 100].

ale gümeci (ale gömeci- ale gömeç- ale meç) (Far.+T.): Ebe gümeci, ala gömeç (Chrysanthemum coronarium). [TBAS 28/ TGİB 67/ TBS 51].

alec (<?): Aliç. [İBAS 17].

alef ağacı (Ar+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 114].

Aleksandra otu (Öİ+T.): Kaşim. [BKTS 11].

alev ağacı (alevağacı): Yaprakları kırmızı renkli bir süs bitkisi (Photinia davidiana). [NEBAS 24/ TBS 51].

alev çalısı: Yaprakları kırmızı renkli bir süs bitkisi (Photinia davidiana). [TBS 51].

alev çiçeği: Bir tür bitki. [NEBAS 24].

aleyçin (<?): Çiğdem. [TBAS 28/ İBAS 17].

alfa (<?): Yabani bir yonca türü (Medicago sativa). [İBAS 17].

alfa otu (<?+T.): Hulfa otu. [İBAS 17].

alfalfa (<?): Kaba yonca. [NEBAS 24].

alfat (alhat) (Yun.): Ahlat (Pyrus amygdaliformis). [TBAS 28/ İBAS 17/ TBS 51/ DS 4415].

algam (<?): Ebucehil karpuzu. [İBAS 17].

alğemre (<?): Bir tür bitki. [TTBA 53].

alıç (alış-aloş-aluç-aluc) (Far.): "1. Crataegus (Rosaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken ağaç veya ağaççıklardır. Dallar genellikle dikenli, çiçekler beyaz veya pembe renkli, meyveler sarı, kırmızı, koyu kırmızı veya siyah renklidir. Ekseri türlerin meyveleri yenir ve son baharda iplere dizilerek pazarlarda satılır. Eş anl. Alış. Aloş. Aluç. Eloç, Geyik dikeni, Haliç. Haluç, Kızlar yemişi. Kuş yemişi, Yemişen, Yemişken. Yemşen. Crataegus aronia (L) Bosc.-Sarı alıç (Yeşilkent-Gazi Antep). Meyveleri sarı renkli. 12-18 mm çapında, yenir. C monogyna Jacq.-Enişen (Yeşilkent-Gazi Antep). Geyik dikeni. Gırgat (Şavşat). Keçi alıcı (Zara-Sivas). Kırmızı alıç.

Kocakarı yemişi (Kocaeli), Öküzgöbeği. Öküzgötü, Sürsülük (Divriği - Sivas), Yemişen, Yemişgen, Yemişken. Yemşen (Çepni. Gemerek-Sivas). Meyveleri kırmızı veya esmer kırmızı renkli, 6-10 mm çapında ve yenmez. Dallarından baston yapılır. Çiçekleri tedavide kullanılır. C. orientalis pallas ex Bieb.- İt alıcı (Zara-Sivas), Kırmızı alıç (Çepni, Gemerek- Sivas). Meyveleri kırmızımtırak turuncu renkli, 18-20 mm çapında, yenir. C. pseudoheterophylla Pojark. - Aluç (Tunceli). Meyveleri kırmızı renkli, 10-12 mm çapında, yenir. C. szovitsii Pojark - Koyun alıcı (Zara-Sivas). Meyveleri san-turuncu renkli, 1525 mm çapında, yenir, C. tanacetifolia (Lam.) Pers.- Ayva alıcı, Çakır alıcı (Zara-Sivas), Godon alıcı (Zara-Sivas). Göden alıcı (Zara-Sivas). Kotan alıcı (Zara-Sivas). Meyveleri 18-20 mm çapında, sarı renkli ve kırmızı lekeli. Kuzey ve Orta Anadolu'da yaygındır. Meyveleri son baharda pazarlarda satılır ve yenir. 2. Hünnapgillerden, kırlarda kendiliğinden yetişen, hekimlikte ve boyacılıkta kullanılan, sert odunlu bir ağaç, gövem eriği, geyik diken, akdiken (Crataegus monogyna). 3. Bu ağacın mayhoş yemişi." [KT 49/ MŞ II 35/ TBAS 29/ TS 73/ İBAS 17/ KK 174/ TDES 8/ KBS I 65/ RB 66/ HBH 176/ TKF 401/ TBAM 46/ TGİB 78/ BTS 28/ NEBAS 24/ TBS 51-56/ TSD 13/ TE 900/ MNT 475/ ETFT 203/ EÇSBA 135/ TETTL 152/ BKTS 11/ CFBİ 575/ EM 107/ ŞBA 127/ EOS 115/ DS 4417/ YİŞ 346/ KFT 456/ YATBT 7/ TMTBA 4].

alıç ağacı (Far.+T.): Tilek. [BKTS 11].

alımla: Türklerde (ölçünlü Türkçede) elma (Malus sylvestris). [DLT 548].

alısın (alısın) (<?): Tarlada ekine zarar veren zararlı otlar. [İBAS 17/ DS 220].

Ali Paşa armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 80].

Ali yonca (Öİ+T.): Küçük yapraklı ve yoncaya benzer ot. [DS 222/ TTBA 53].

Alibey buğdayı (Öİ+T.+T.): Bir çeşit buğday. [TTABİ 63/ TTBA 74/ TTBA 73/ TTBA 31].

alıçehre (Ar.+Far.): Dericilikte kullanılan bir ağaç. [TTBA 53].

Alidede (Öİ+T.): Güz armudu, küçük ve bir tarafı kırmızı armut. [TTBA 68/ TTBA 53/ TTABİ 62/ TTABİ 72].

alıklar (<?): Ahududu. [İBAS 17].

alim erik (Ar.+T.): Aşılı ve tatlı bir çeşit erik. [TTBA 53].

alim üzümü (Ar.+T.): Küçük ve sık taneli bir çeşit üzüm. [TTBA 31].

Aliökrüz (Aliöksüz- Ali öksüz) (Öİ+T.): Güz çiğdemi (Colchicum). [TBAS 29/ İBAS 17/ TBS 52/ DS 222/ TTBA 73/ TTBA 94/ TTABİ 72/ TTABİ 96].

alısma (<?): Çobandüdüğü. [İBAS 17].

Alışan çalısı (Öİ+T.): Bir tür bitki (Crataegus monogyna). [TBS 53].

alizari (<?): Kökboya bitkisinin kökü. [İBAS 17].

alkim (<?): Karga düleği. [İBAS 17].

alkukuca (<?): Gelincik. [İBAS 17].

alkuş (alguş): Bir çeşit iri bezelye. [TETTL 151/ DS 223].

allabah (<?) Sedir ağacı. [İBAS 18].

Allah fidanı (Ar.+Rum.): Bir tür bitki.[BDVN 240].

Allahkemeği (Ar.+T.): İlkbaharda çokça yağın yağmur sonucu taş ve kayalık yerlerde görülen mantar cinsinden, köksüz ve çocuklar tarafından yenen bir çeşit bitki, yağmurbastığı.[TBAS 29/ DS 223/ TTBA 31].

Allahkavurgası (Ar.+T.): Besin olarak yararlanılan bir likendir (Lecanora esculenta).[TBS 53].

allıballı-allı ballı: Üzümden daha iri taneli mayhoş, bir çeşit meyve. [DS 225/ TTBA 62/ TTABİ 95/ TTABİ 105].

allik taması (<?): Küçük ve tatlı bir çeşit erik. [TTBA 31].

alluca: Yemeklere konulan yeşil erik. [TTBA 21/ TTABİ 92/ TTABİ 95].

alma ağacı: Gülgillerden, yurdumuzun her yerinde yetişen, dişli yapraklı, açık pembe çiçekler açan, verimli, dayanıklı ağaç (Pirus malus). [THBS 245].

alma çiçeği: Bir tür bitki. [TE 898].

alma erdiren: Dikenli beyaz bir ot. [DS 227/ TTBA 60/ TTABİ 97].

alma otu: Bir tür bitki (Trifolium ambiguum). [TBS 53].

alma yaprağı: Enli yapraklı bir çeşit bitki. [DS 228/ TTBA 31].

almacık (almacuk): 1. Elmaya benzer meyvesi olan küçük bir ağaç. 2. Büyük yapraklı sarı ve pis kokulu çiçekleri olan bir çeşit bitki. 3. Kalın yapraklı , ince uzun, beyaz çiçekli bir ot. 4. Küçük yapraklı elma şeklinde irice meyveli, yenebilen bir ot. 5. Yaprağı hıyar yaprağından daha küçük, kara köklü, hayvanların istekle yediği bir çeşit ot. 6. (Salvia syriaca). [DS 227/ TBS 53].

almacık otu: Geniş yapraklı bir çeşit ot. [DS 227/ TTBA 31].

alma-elma-almıla-almak:1. Gülgillerden, çiçekleri pembe veya beyaz bir ağaç (Pirus malus). 2. Bu ağacın kabuğu parlak, sert, kırmızı, sarı ve yeşil renkte, kokusu hoş, tadı ekşi veya tatlı, dokusu gevrek, ufak çekirdekli meyvesi. [DK II 13/ NF IV 14/ KT 51/ TMİB 404/ MŞ II 34/ EM 107/ İBAS 18/ DLT 549/ İML 9/ KTS 126/ MT 181/ SN 514/ KBS I 67/ RB 66/ TT 113/ HBH 175/ HBTM 128/ KM100/ MMŞM 417/ TKF 401/ TBS 53/ HKHT 201/ TE 898/ HHKA 108/ HKHTM 808/ ETFT 202/ LME 181/ TKS 167/ EOS 115/ TETTL 157/ YİŞ 343/ TASS 474/ KEA 170/ KFT 455/ ACBA 126/ KDB 4/ İBAS 18/ KBS I 67/ CCBA 618/ MNF 155/ TMTBA 4/ EOTTD 326/ LMEBA 404/ EATBT 1047/ RMTBA 30/ YATBT 7].

almageyik: Geyik elması (Salvia fruticosa). [TBS 53].

almalık (almalıh): Büyük yapraklı bir çeşit ot. [DS 227/ TTABİ 96/ TTBA 21].

Alman ılgını (Öİ+T.): Açık pembe veya beyaz çiçekleri dallarının ucunda üzüm salkımı gibi toplu olarak açan, bahçelerde süs bitkisi olarak da yetiştirilen, nemli yerleri seven bir bitki (Myricaria Germanica Desv.) [ŞBA 131].

Alman papatyası (Öİ+Rum.): 1. Orta Avrupa'da yetişen bir papatya türü (Anthemis nobilis). 2. Beyaz papatya. [TBAS 29/ TS 81/ NEBAS 24/ TTBA 31/ TTBA 69/ CEBA 121/ TTABİ 61].

Alman sarı papatyası (Öİ+T.+Rum.): Bir tür papatya. [NEBAS 25].

Almanya harbak otu (Öİ+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 407].

Almanya saparnası (Öİ+İsp.): Ayak otu. [BDVN 145].

Almanya susamı (Öİ+Ar.): Ketencik. [BDVN 136/ CEBA 121].

alme çalısı: Bir tür bitki (Salvia fruticosa). [TBS 53].

almecik: Bir tür bitki (Salvia fruticosa). [TBS 53].

alo (alu) (Far.): 1. Kara erik. 2. Can eriği. [DS 4416/ TETTL 157].

aloe vera (aloe) (Lat.): Sarısabır. [NEBAS 25/ TBS 53].

aloğlu: Şarap yapmakta kullanılan kokulu, kehribar renginde bir çeşit üzüm. [DS 4416/ TTBA 31/ TTBA 70/ TTABİ 61].

aloruh (<?): Otların üzerinde görülen yeşil vişneye benzeyen bir çeşit bitki. [DS 229].

Alp çayı (Öİ+Çin.): Alp dağlarında çıkıp müşhil gibi kullanılan bir nebat. [KT 203].

alpa gülü (<?+Far.): Bir çeşit gül. [BDVN 509].

Alpyıldızı: Dağların çok yüksek yamaçlarında yetişen bir çiçek (Paradisialiastrum).[TS 81].

alsa (<?): Erik (Prunus divaricata). [TBAS 29/ İBAS 18/ TBS 54].

altı kıran arpa: Sulu toprakta yetişen ve başağı altı sıralı olan arpa. [TTBA 53].

altı köşe arpa (T.+Far.+T.): Altı kıran arpa. [TTBA 53].

altı parmak: Bir çeşit ot. [TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96].

altırgan: 1. Başağı altı sıralı bir çeşit buğday. 2. Arpa. [DS 4416].

altın ağacı: Cehri. [TBAS 29/ İBAS 18/ BTS 32/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ TTBA 31/ TTBA 98/ TTBA 91].

altın ayvası: Meyvesinin rengi altın sarısı renginde olan ayva çeşidi (*Cydonia oblonga*). [TBS 54].

altın çiçeği: Ölmez çiçek, altınbaşak otu. [TBAS 30/ İBAS 18/ TBS 54/ BKTS 11/ TTBA 31/ TTBA 91/ TTBA 98/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

altın diken (altın diken): *Scolymus hispanicus* L. (Compositae). 70-80 cm yükseklikte, tüylü, dikenli, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir, şevketi bostan. Toprak üstü kısmı genç iken sebze (Balıkesir. İzmir), kökü ise idrar artırıcı olarak kullanılmaktadır. [TBAS 30/ İBAS 18/ THBS 242/ TBS 54/ TTABİ 74/ TTABİ 70/ TTBA 98/ TTBA 91/ TTBA 31].

altın geveni: Geven. [TBAS 30].

altın kökü (altın kökü): Güney Amerika'da yetişen, kusturucu niteliği olan bir kök, ipeka (*Cephaelis ipecacuanha*). [KT 53/ İBAS 18/ NEBAS 26].

altın kökü: Güney Amerika'da yetişen, kusturucu niteliği olan bir kök, ipeka (*Cephaelis ipeca cuanha*). [KT 680/TS 84].

altın otu (altın otu): 1. Kayalar üzerinde yetişen ve yaprağının bir yüzü yeşil, bir yüzü sarı olan bir ot. 2. *Ceterach officinarum* DC (Aspleniaceae). 5-20 cm yükseklikte, çiçeksiz, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. İdrar söktürücü ve kabız olarak kullanılır. Eş anl. Dalak otu, Mayasıl otu (Akseki Antalya). 3. Ölmez çiçek. [KT 53/ TBAS 30/ İBAS 18/ THBS 250/ TGİB 64/ BTS 32/ TBS 54/ DS 232/ BKTS 12/ TTABİ 74/ TTBA 98/ TTBA 91/ TTBA 31/ TTABİ 70].

altın parmak otu: Kaz otuna benzeyen ancak çiçeklerinin yapraklarının sarı renk olması sebebiyle kaz otundan farklılık gösteren bir bitki (*Potentilla aurea*). [ŞBA 475].

altın yumurta mantarı (T.+T.+Rum.): *Amanita caesarea* (Fr. ex Scop.) Pers. (Amanitaceae). İstanbul civarında (Belgrat ormanı) yetişir. Yenen bir mantardır. Bazı Amanita türleri ölüm ile sonuçlanan zehirlenmelere neden olmaktadır. Eş anl. İmparator mantarı. *Amanita rubescens* (Fr. ex Persoon) Quelet - İnci mantarı. İstanbul civarında (Belgrat ormanı) yetişir. Pişirildikten sonra yenilebilir. *A. vaginata* (Fr. ex Bull.) Quelet-Kılıçkını mantarı. İstanbul civarında (Belgrat ormanı) yetişmektedir. Yenen bir mantardır. [TBAS 30/ TTBA 31/ TTBA 91/ TTBA 98/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

altınasa: Yaklaşık 1 metre boyunda ve sarı renkli çiçekleri üzüm salkımı gibi görünen bir bitki (*Solidago virgaurea*). [ŞBA 132].

altınbaş çayı (T.+Çin.): Bir çay türü (*Sideritis bilgerana*). [TBAS 295/ TBS 55].

altınbaş kekik: *Sideritis libanotica* Labill, Yapraklı ve çiçekli dalları sıcak suda haşlanarak çay yerine kullanılır (Silifke köyleri). [TBAS 295/ TBS 55].

altınbaş otu : Altın otu, dalak otu, mayasıl otu. [İBAS 18].

altınbaş: 1. Genellikle Ege bölgesinde yetişen, yuvarlak, kalınca kabuklu güzel bir kavun türü (*Sideritis libanotica*). 2. Dağ çayı. [TBAS 29/ TS 84/ İBAS 18/ TBS 55/ OABA 292/ DLTMY 196/ TTABİ 68/ TTABİ 70/ TTABİ 72/ TTBA 96/ TTBA 91/ TTBA 84].

altınbaşak bitkisi: Bir tür bitki [NEBAS 25].

altınbaşak otu: Sarı çiçekli, pulsu yapraklı bir bitki (*Helichrysum arenarium*). [TBS 55].

altınbaşak: 1. İdrar tutukluğu ve albümin tedavisinde kullanılan bir ot, ölmez çiçek (Helichrysum). 2. Bir ot türü (Solidago officinalis). [TBAS 29/ İBAS 18/ TBAM 47/ TTBA 98/ TTBA 91/ TTBA 53/ DLTMY 196/ OABA 292/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

altıncık: Bir yıllık olup, sıcağı seven, koyu yeşil yaprakları, sarı ve turuncu renkli çiçekleri olan bir bitki, nergis, altın çiçeği, latin çiçeği (Calendula arvensis hull). [TBAS 30/ ŞBA 134/ İBAS 18/ TETTL 158/ TTBA 21/ TTABİ 93].

altınçanağı (altınçanak): Sarı çiçekli bir süs bitkisi (Forsythia). [NEBAS 25/ TBS 55].

altınçanı (altınçan): Çiçekleri sarı renkli ve çan şeklinde olan bir süs bitkisi (Forsythia). [NEBAS 25/ TBS 55].

altındüğme: Çok yıllık bir bitki (Ranunculus). [İBAS 18/ NEBAS 25].

altınhaşhaş (T.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 26].

altınığne yastığı: Bir tür bitki. [NEBAS 25].

altinkadeh çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir çiçek çeşidi. [NEBAS 26].

altınkamış: Bir tür bitki. [NEBAS 26].

altınlca ot: Bir ot türü. [İBAS 18].

altınsaç: Otsu bir bitki (Chrysocoma). [İBAS 18].

altıntop ağacı: Bir tür ağaç. [NEBAS 26].

altıntop çiçeği: Bir çiçek türü. [NEBAS 26].

altıntop: 1. Greyfurt (Citrus Paradisi). 2. İki çeneklilerden, uzun dikenli ve kürecikler hâlinde çiçekleri olan bir kaktüs türü (Trollius ranunculoides). 3. (Consolida regalis). 4. Mimoza. [KT 53/ TS 84/ ŞBA 141/ İBAS 18/ TBS 55/ DS 4417/ TTBA 53/ TTBA 91/ TTBA 98/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

altınvaril kaktüsü (T.+Fr.+Fr.): Ekinokaktüs. [NEBAS 26].

altınyağmuru ağacı: Sarı çiçekli süs bitkisi (Koelreuteria paniculata). [TBS 56].

altınyağmuru: Sarısalıkım (Laburnum anagyroides). [NEBAS 26/ TBS 56].

altınıyıldız: Sarı çiçekli süs bitkisi (Sedum praealtum). [TBS 56].

altıparmak otu: Damarlı yaprakları olan bir bitki (Adiantum capillus). [TBS 56].

altıparmak: Yaprakları el parmakları gibi damarlı olan bir bitki (Plantago lanceolata). [TBS 56/ TTABİ 68/ TTABİ 72].

altun başı: Çok yıllık, kuvvetli kokulu ve çalı görünüşünde bir bitki türü. THBS 239

altun çam ağacı: Bir çam ağacı türü. [BDVN 489].

altun çanağı: Bir tür bitki. [BDVN 280].

altun çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 310].

altun dikenli: Sarı diken. [BDVN 537].

altun güneş çiçeği: Bir çiçek türü. [BDVN 310].

altun ipliği: Bir bitki. [BDVN 198].

altun kamışı: Bahariye. [BDVN 376].

altun kökü: Bir çeşit bitki. [BDVN 491].

altun otu: 1. Talak otu. 2.Sarı papatya. 3. Saman çiçeği. [BDVN 164/ BDVN 308/ BDVN 310].

altun pelin (T.+Rum.): Sarı pelin. [BDVN 81].

altun saçı: Bir tür bitki. [BDVN 174].

altun topu: Bir tür bitki. [BDVN 596].

altun yapraklı: Bir çeşit çiçek. [BDVN 174].

altunbaş otu: Çiçekleri altın renginde ve baş şeklinde olan bir bitki (Helichrysum pallasii). [TBS 56].

altuncuk (altuncık): 1. Japonya gülü. 2. Aynı sefa.[BDVN 173/ BDVN 131].

altuni köşeli (Ar.+Far.): Bir bitki. [OABA 292].

altuni köşeli kırkbaş (Ar.+Far.+T.): Bir bitki. [DLTMY 196].

altunlu düğün çiçeği: Bir çiçek türü. [BDVN 501].

aluc ağacı (Far.+T.): Aliç ağacı. [BDVN 206].

alucuk (<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

aluça (alça-alluca): Bir çeşit erik. [TETTL 160].

aluçın (<?): Yenilen boğumlu bir ot. [İBAS 19/ DLT 549].

alunça (<?): Süs eriği (Prunus). [TBS 56].

alusen (<?): Bir cins erik (Lupinus termis). [İBAS 19].

alüce (<?): Yeşil erik. [DS 4417].

alümeç (<?): (Chrysanthemum segetum). [TBS 56].

alvala (<?): 1. Gelincik. 2. (Papaver rhoeas). [TBAS 30/ İBAS 19/ TBS 57].

alvar eriği: Bir erik türü. [TTBA 31].

alvele (<?): Çiğdem. [TBAS 30/ İBAS 19].

alyanak: 1. Bir çeşit şeftali. 2. Denizüzümü. [TBAS 30/ İBAS 19/ DS 4417/ TTABİ 72/ TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68].

alyud (al yud- al yut): Hindistan cevizi. [TTBA 66/ TTBA 65/ TTABİ 106].

Amam otu (Aman otu) (Öİ+T.): Kişi adından kaynaklanan bir ad almış bir bitki (Taraxacum crepidiforme). [TBS 57/ TBS 57].

aman (<?): Meşe ağacı. [İBAS 19].

Amarkanomcası (Öİ+T.): Yabanıl, aşılammamış asma. [DS 4417].

Amasya bamyası (Öİ+Ar.): Kurusu yenen bir cins küçük tanelisi. [KT 103/ CEBA 121].

Amasya elması (Öİ+T.): Bir yüzü kırmızı diğer yüzü ise sarı yeşilimsi bir renk taşıyan, ince kabuklu, hoş kokulu, uzun süre saklanabilen bir elma türü. [KT 305/ CEBA 122/ TTABİ 78].

Amasya eriği (Öİ+T.): Bir tür erik. [KT 315].

Amasya lalesi (Öİ+Far.): Lâle. [TBAS 30/ CEBA 122].

amber (anber) (Ar.): Bir çiçek türü, amber çiçeği (Geum urbanum). [İBAS 20/ TE 906/ AMATK 219/ HHKA 109/ MNT 477/ HKHTM 826/ ETFT 203/ TAH 411/ LME 183/ TETTL 173/ TASS 477/ BKTS 12/ KFT 460/ ŞMS 89/ DYİT 497/ MNF 155/ CFBİ 575/ YATBT 7].

amber ağacı (Ar.+T.): Güzel kokulu, sarı çiçekleri olan bir bitki (Liquidambar orientalis). [TS 88/ İBAS 19/ TBS 57/ TTBA 31].

amber çiçeği (anber çiçeği) (Ar.+T.): Amber ağacının toparlak, fındık büyüklüğünde, altın sarısı renginde güzel kokulu çiçeği (Hibiscus abelmoschus). [KT54/ TS 88/ İBAS 19/ NEBAS 26/ TTBA 31/ BDVN 299/ BDVN 316/ BDVN 1].

amberbaris (amberparis) (Yun.): 1. Karamuk. 2. Kadıntuzluğu. [TBAS 30/ NEBAS 26/ TBS 57/ TETTL 163].

amel otu (Ar.+T.): Çayırdüğmesi (Achillea millefolium). [TBAS 30/ İBAS 19].

ameliyat otu (Ar.+T.): Yara ve kesiklerin tedavisinde kullanılan bir bitki (Centaurea lycopifolia). [TBS 57].

Amerika armudu (Öİ+Far.): 1. Defnegillerden, Amerika'da yetişen bir ağaç (Persea gratissima). 2. Bu ağacın armuda benzer yemişi. [TS 89/ CEBA 122].

Amerika ateş çiçeği (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 269].

Amerika bademi (Öİ+Far.): Aselbent, zank vb. maddeler veren bir sıcak iklim ağacı (Styrax americana). [TS 89/ BDVN 356/ TTBA 31/ TTBA 106/ CEBA 122/ TTABİ 76].

Amerika bal kabağı (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 215].

Amerika baldıran (Öİ+T.): Bir tür bitki. [BDVN 597].
Amerika beyaz zambağı (Öİ+Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 208].
Amerika çan çiçeği (Öİ+T.+T.): Bir çiçek türü. [BDVN 416].
Amerika çayı (Öİ+Çin.): Kurfe ağacı. [BDVN 573].
Amerika çöğeni (Öİ+T.): Çöğen otu. [BDVN 530].
Amerika elma ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 13].
Amerika elması (Öİ+T.): 1. Antep fıstığıgillerden, Amerika'da yetişen bir ağaç, bilader ağacı (Anacardium occidentale). 2. Bu ağacın badem biçiminde çekirdekli, armuda benzer yemişi. [TS 89/ BDVN 53/ CEBA 122/ TTBA 31/ TTBA 106 / TTABİ 76].
Amerika hanımeli (Öİ+T.+T.): Sarı azalia. [BDVN 99/ BDVN 509].
Amerika ısıtma ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 13].
Amerika kara ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 303/ BDVN 491].
Amerika kavağı (Öİ+T.): Kavak ağacının envai. [KT 613].
Amerika kaya sarmaşığı (Öİ+T.+T.): Bir sarmaşık türü. [BDVN 4].
Amerika lale ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 366].
Amerika öd ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 620].
Amerika summak ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 120].
Amerika üzümü (Amerikaüzümü) (Öİ+T.): Şekerciboyası. [TTABİ 76/ TTBA 31/ TTBA 106/ CEBA 122/ TS 90].
Amerika zerdali ağacı (Öİ+Far.+T.): Zerdali ağacı türü. [BDVN 382].
Amerika zeytin ağacı (Öİ+Ar.+T.): Zeytin ağacı envai. [BDVN 431].
Amerikan armudu (Öİ+Far.): Bir armut türü. [TTBA 31/ TTBA 69/ TTABİ 61].
Amerikan barut ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç türü. [TBAM 48].
Amerikan biber ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir ağaç türü. [TTABİ 61/ TTBA 53/ TTBA 69].
Amerikan çimi (Öİ+T.): İngiliz çimi. [THBS 241].
Amerikan fıstığı (Öİ+Ar.): Bir fıstık çeşidi. [CEBA 122].
Amerikan güzeli (Öİ+T.): Bir tür çiçek. [CEBA 122].
Amerikan lotusu (Öİ+Lat.): Bir tür çiçek. [NEBAS 27].
Amerikan sarmaşığı (Öİ+T.): Asma yaprağına benzeyen, yapraklarını kışın döken çok yıllık bir sarmaşık (Ampelopsis quinquefolia). [THBS 251/ NEBAS 27/ TBS 58].
Amerikan selvisi (Öİ+Far.): Süs bitkisi (Cupressus arizonica). [TBS 58].
amez (<?): Bir çeşit güz armudu. [İBAS 19].
amlac (Ar.): Amlaç otu, emleç. [HHKA 109].
amme (Ar.): Kara hurma, Trabzon hurması. [TBAS 31/ İBAS 19/ NEBAS 27].
amofta (amohta-amahta-amafta) (Yun.): Dağ çileği (Fragaria vesca). [TBAS 31/ TBS 58/ DS 4417/ TETTL 168/ TBAS 30/ İBAS 19/ DS 239].
amrud (Far.): Armut. [MT 182/ KM 100/ TE 901/ AMATK 219/ MNT 476/ HKHTM 838/ TASS 476/ ACBA 126].
amşuy (<?): Sarı renkli bir çeşit erik. [DLT 550/ KTS 127].
ana gümece: Bir tür bitki (Malva sylvestris). [TBS 58].
ana kurudan: Sabizec. [BKTS 12].
ana yemlik: Bir tür bitki (Scorzonera incisa). [TBS 58].
anababa kekiği: Acı yavşan. [İBAS 20/ TTBA 31/ TTBA 68/ TTABİ 62].
anababa kokusu (anababakokusu-anabubakokusu): 1. Acı yavşan. 2. Güzel kokulu bir bitki (Calamintha betulifolia). [TBAS 31/ TGİB 48/ TBS 58/ TTBA 31/ TTBA 68/ TTABİ 62].

anaç tikenî: Bir iki metre yüksekliğinde dikenli bir bitki. [DS 247/ TTBA 31/ TTABİ 94].

Anadol palamut ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 499].

Anadolu canavar otu (Öİ+Far.+T.): Canavar otu. [TBAS 31/ HATBA 9/ CEBA 122].

Anadolu havacıva otu (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 122].

Anadolu kaktüsü (Öİ+Fr.): Bir kaktüs çeşidi. [CEBA 122].

Anadolu kenger otu (Öİ+Far.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 122].

Anadolu otu (Öİ+T.): Çay üzümü. [TBAS 31/ İBAS 20/ TTBA 31/ TTBA 106/ CEBA 122/ TTABİ 76].

Anadolu ravendi (Öİ+Far.): Lâbada. [TBAS 31/ İBAS 20/ CEBA 122].

Anadolu salep otu (Öİ+Ar.+T.): Salep. [TBAS 31/ CEBA 122].

Anadolu taşkesen otu (Öİ+T.+T.): Bir bitki türü. [CEBA 122].

Anadolu teke dikenî (Öİ+T.+T.): Bir tür diken. [CEBA 122].

Anadolu tere dikenî (Öİ+T.+T.): Teke dikenî. [TBAS 31].

Anadolu tosbağa otu (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 122].

Anakara üzümü (Öİ+T.): Şarapçılıkta kullanılan iri taneli, ince kabuklu bir çeşit üzüm. [TTBA 31].

analı kızlı (anahkızlı): Bir tür bitki. [TTBA 62/ TTBA 68/ TTBA 94/ TTABİ 72/ TTABİ 95/ TTABİ 62/ TTABİ 105].

anama (<?): Börülce. [DS 251].

anambabamkokusu: Güzel kokulu bir bitki (Teucrium polium). [TBS 58].

ananas (Fr.): 1. Ananasgillerden, sıcak ülkelerde yetişen bir ağaç (Ananas sativus). 2. Bu ağacın çam kozalağına benzeyen, iri, güzel kokulu, lezzetli meyvesi. [KT 58/ TS 96/ ŞBA 145/ İBAS 20/ BTS 41/ NEBAS 27/ BDVN 54/ BDVN 118/ TETTL 172].

ananas çiçeği (Fr.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 266/ BDVN 280].

anapa (<?): Bir çeşit fasulye. [İBAS 20/ TETTL 172].

anapa pahlisi (<?+<?): Bir tür bitki. [TTBA 31].

anason (anison-anisun-anasun) (Rum.): "1. Pimpinella anisum L. (Umbelliferae). Bir yıllık, otsu, beyaz çiçekli bir tür. Meyveleri koku verici ve gaz giderici olarak kullanılır. Eş anl. Enisen, Ezanteri, (Gümüşhane). Ezellere (Sivas). Ezentere (Egridir—İsparta). Ezerlere (Pınarbaşı-Kayseri), Ezertere (Sivas). Mesir otu (Karamanlı-Burdur). Pimpinella anisetum Boiss. et Bal.- İki yıllık anason. P. aromatica Bieb.- Geyzi (Doğu Anadolu). Dallarından süpürge yapılır. P. saxifraga L- Taş anasonu. P. tragium Vill - Geyzi (Doğu Anadolu). Dallarından süpürge yapılır. 2. Maydanozgillerden, kokulu tohumu hamur işlerinde ve rakı yapımında kullanılan bir bitki (Pimpinella anisum)." [TBAS 31/ TS 97/ ŞBA 147/ İBAS 20/ HBH 176/ KM 101/ MMŞM 417/ TBAM 50/ TGİB 187/ BTS 42/ NEBAS 27/ TBS 58/ HKHT 204/ HKHTM 846/ TAH 413/ TKS 169/ TETTL 173/ YİŞ 349/ ACBA 126/ DS 4418/ TKF 401/ TE 912/ AMATK 219/ HHKA 109/ MNT 477/ ETFT 204/ LME 183/ EOS 115/ ABY 305/ TASS 477/ KEA 172/ KFT 461/ ŞMS 89/ CFBİ 575/ BDVN 461/ YATBT 7].

anason otu (Rum.+T.): Anason (Pimpinella anisum). [TBS 59].

anbere (<?): Bir hurma cinsi. [İBAS 20/ TETTL 173].

ancap (<?): Bir çeşit yaban armudu. [DS 255].

ancur: Şal kabağı. [TBAS 31/ İBAS 21].

ancura (<?): Cüce mürver (Sambucus ebulus). [TBS 59].

ander (<?): Bir çeşit hububat. [İBAS 21].

andız (anduz- andız otu-anduz otu-enduz otu): "1. Inula helenium L. (Compositae). 1-2 m yükseklikte, kazık köklü, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir.

Memleketimizde 4 alt türü bilinmektedir. Düzce bölgesinden toplanan alt türün (subsp. orgyalis (Boiss.) Grierson) kökleri İstanbul aktarlarında ""Andız kökü"" adı altında satılmaktadır. Safra söktürücü, idrar artıncı ve öksürük kesici olarak kullanılmaktadır. Eş anl. Anduz otu. Inula heterolepis Boiss. - Kaya andız otu. İştah açıcı olarak kullanılır. *I. oculus-christi L - Sümenit (Akseki-Antalya). I. viscosa (L.) Aiton - Zimbit, Zimerit, Zinebit (Gazipaşa-Antalya). Çiçeklerinden sarı renkli bir boyar madde hazırlanır. Telekia speciosa (Schreber) Baumg- Genel görünüşü Andız otu'na benzer. Çiçek durumları. Kuzey Anadolu bölgesinde (Maçka-Trabzon), boyar madde olarak kullanılır. 2. Yaprakları dikenli olan bir çeşit ardıç. 3. Servi. 4. Kırlarda yetişen yabancı bir otun kökü. 4. Birleşikgillerden, nemli yerlerde yetişen, sarı çiçekli, acı ve kokulu bir ot (Inula). 4. Kışın yapraklarını dökmeyen, odunundan yapılan katranın antiseptik olarak kullanıldığı bir ağaç (Juniperus drupacea)." [KT 58/ TMİB 407/ TBAS 31/ TS 98/ ŞBA 151/ İBAS 21/ KK 176/ KTS 128/ KBS I 70/ RFLMT 28/ TKF 401/ TGİB 82/ BTS 42-43/ NEBAS 27/ TBS 59/ TSD 16/ HHKA 109/ ETFT 204/ LME 183/ DS 260/ TETTL 176/ TAŞŞ 477/ KEA 172/ BKTS 12/ KFT 461/ ŞMS 89/ CFBİ 575/ MOBA 99/ EOTTD 326/ TTABİ 60/ TGİB 255/ TTBA 31/ TTABİ 59/ RMTBA 30/ TMTBA 4/ YATBT 7/ LMEBA 404/ DLT 553/ KM 100/ ABY 305/ BDVN 308/ TTBA 31].

andız çamı (andız çam): Bir çam türü (Abies nordmanniana). [TBS 59].

andız giligi (T.+<?): Andız. [TBAS 31].

andız katranı (T.+Ar.): Andız. [TBAS 31].

andız pekmezi: Andız. [TBAS 32].

anduz ağacı: Yabancı servi. [İBAS 21].

ane (<?): Kasni. [İBAS 21].

anemon (Fr.): Manisa lalesi. [NEBAS 27/ TETTL 176].

Angara armudu (Öİ+Far.): Bir armut türü. [TTABİ 78/ TTABİ 103].

anger (<?): Bir çeşit armut. [İBAS 21].

angıç (angaç): Zakkum (Nerium oleander). [TTABİ 100/ İBAS 21/ TBS 59/ TTABİ 100/ TTBA 21].

Angola fasulyesi (Angola fasulyası) (Öİ+Rum.): Bir fasulye çeşidi. [CEBA 122/ BDVN 452].

angur (angarya-angurya) (Yun.): Salatalık, hıyar. [DS 4419/ TETTL 177].

anık (annuk-anuh-anuk-anıh-anıĝ) (Erm.): 1. Ballıbabagillerden, tek yıllık, mavi çiçekli, yemeklere koku vermek için kullanılan bir bitki, dağ reyhanı (Ziziphora). Yemeklere koku vermek için kullanılan Dağ reyhanı (Ziziphora). Kekik (Thymus), Mercanköşk (Origanum) ve Nane (Mentha) gibi kokulu bitki türlerine verilen genel ad. 2. Sâter (Satureja hortensis). [TBAS 32/ TS 99/ İBAS 21/ TDES 13/ BTS 43/ TBS 60/ DS 268/ TETTL 177/ TBS 60].

aniran (<?): Kızılıcak ağacı. [İBAS 21].

ankabuş (<?): Çivit. [EUTSV 58].

Ankara acı çiğdemi (Öİ+T.+T.): Acı çiğdem. [TBAS 32/ CEBA 122].

Ankara armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

Ankara çiçeği (Öİ+T.): Bir çiçek çeşidi. [CEBA 122].

Ankara çiğdemi (Öİ+T.): Açık sarı renkli çiçekleri olan, parlak sarı yapraklı bir çiğdem türü. [TBAS 32/ TS 100/ CEBA 122].

Ankara elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

ankur tohumu (<?+Far.): Hayvanların öksürük ve sancısı için ilaç olarak kullanılan bir çeşit bitki tohumu. [DS 274].

annafal (<?): Kokulu yonca. [İBAS 22].

ansel (<?): Ada soğanı. [İBAS 22].

anslı (ansli) (Gürc.): Fena kokulu bir çeşit ot. [DS 280/ TTBA 21].

Antakiye mahmudesi (Öİ+Ar.): Mahmude. [MMŞM 417].

Antalya çiğdemi (Öİ+T.): Çiğdem. [TBAS 32].

Antep fıstığı (Öİ+Ar.): 1. Antep fıstığıgillerin örnek bitkisi, yurdumuzda Gaziantep ve Siirt bölgelerinde yetişen, 10 metre boya erişebilen, kışın yaprak döken bir ağaççık, Şam fıstığı (*Pistacia vera*). 2. Bu ağacın, ince ve sert kabuklu, yağlı yemişi, Şam fıstığı. 3. *Pistacia vera* L. (Anacardiaceae). 10 m kadar bir boya erişebilen, kışın yaprak döken ve meyveleri için özellikle Güneydoğu Anadolu bölgesinde yetiştirilen bir ağaççıktır. Genellikle *P. atlantica* Desf. türünün üzerine aşılanaarak çoğaltılır. Eş anl. Şam fıstığı. [TBAS 32/ TS 104/ İBAS 22/ TGİB 189/ BTS 45/ TBS 60/ TTBA 106/ TTBA 31/ CEBA 122/ TTABİ 76].

Antep gülü (Öİ+ Far.): "*Rosa foetida* J. Herrn Çiçekler sarı renkli ve kokulu. Gaziantep bölgesinde çit olarak bahçe kenarlarında ve süs bitkisi olarak parklar ve yollarda yetiştirilir. Orta Anadolu bölgesinde yabancı olarak bulunmaktadır" [TBAS 295/ TBS 60/ CEBA 122/ TTABİ 60].

Antep karası (Öİ+T.): Bir tür meyve. [TTBA 31/ TTBA 106/ CEBA 122/ TTABİ 76].

Antep nanesi (Öİ+Ar.): Nane. [TBAS 32].

Antepfıstığı ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 28].

anu (<?): Bir tür bitki (*Thymus pseudopuegiodes* Klokov et Des. – Shost). [TBAS 295/ TBS 60].

anuh (<?): Nane. [DS 4420].

anuk (<?): 1. Anık. 2. Mercanköşk. 3. Siyah kurşun. [İBAS 22/ TBS 60].

anzarot (anzarut-anzerut-anzurut) (Ar.): 1. Sıcak ülkelerde yetişen bodur bir ağaç (*Sarcocolla*). 2. Bu ağacın yara tedavisinde kullanılan reçinesi. [TS 107/ EOS 116/ ABY 305/ TETTL 185/ YİŞ 351/ TASS 478/ KEA 172/ BKTS 13/ KFT 462/ ŞMS 89/ ACBA 126/ TTABİ 60/ İBAS 22/ KK 177/ HBH 177/ KM 101/ MMŞM 417/ TKF 401/ HKHT 204/ TE 919/ AMATK 220/ HHKA 109/ ETFT 205/ TAH 415/ CFBİ 575/ YATBT 7].

anzarot ağacı (anzerut ağacı) (Ar.+T.): Şayike. [BKTS 13].

Anzer çayı (Öİ+Çin.): "*Thymus pseudopulegioides* Klokov et Des.-Shost. (Labiatae). 10-25 cm yükseklikte, çok yıllık, kuvvetli kokulu ve pembe çiçekli bir bitkidir. Gövdenin dört köşeli ve köşeler boyunca tüylü olması ile diğer *Thymus* türlerinden kolaylıkla ayrılır. Doğu Karadeniz bölgesi (Giresun-Rize arası) dağlarında yetişmektedir. Rize çevresinde ünlü Anzer balının bu türünün çiçeklerinden elde edildiği söylenmekte ve çay halinde hazırlanarak içilmektedir. Aşağıdaki türlerin çiçekli dalları da Rize bölgesinde. ""Anzer çayı"" adı altında, çay yerine kullanılmaktadır. *Origanum vulgare* L. subsp. *gracile* letsvaart. *Tymus praecox* Opiz subsp. *skorpilii* (Velen.) Jalas." [TBAS 32/ BTS 48/ TBS 60/ CEBA 122/ TTBA 31/ TTBA 103/ TTABİ 75/ TTABİ 103].

anzili (<?): Bir tür bitki (*Sambucus ebulus*). [TBAS 295/ TBS 61].

apa başı: Acur gibi yetişen, dikenli gövdesi olan, dağlarda yenen bir bitki (*Tennum chorozophora obliqua*). [DLT 553].

apalak: Çiğdem. [TBAS 33/ İBAS 22].

apartu (<?): Baharda erken biten, beyaz çiçekli bir ot. [İBAS 22/ DS 285].

apırcak (<?): Bir tür bitki. [TTBA 21/ TTABİ 93].

appa (<?): Dağlarda biten bir çeşit yabancı ot. [DS 289].

aptal baklası (Ar.+Ar.): Bir bakla türü. [TTBA 31/ TTABİ 103].

aptal otu (Ar.+T.): Yaş esrar otu, kenevir. [TBAS 33/ İBAS 22/ DS 291/ TTBA 31].

aptesbozan otu (Ar.+T.+T.): *Sarcopoterium spinosum* (L.) Spach (Syn. *Poterium spinosum* L) (Rosaceae). 75 cm kadar yükselebilen, dikenli bir çalı. Kökleri şeker hastalığına karşı kullanılır. Eş anl. Çakır dikenli. Geren dikenli. [TBAS 33/ İBAS 22/ NEBAS 28].

Arabistan akasyası (Öİ+Fr.): Bir akasya türü. [CEBA 122].

Arabistan çayı (Öİ+Çin.): Bir çay türü, kat. [BDVN 154].

Arabistan defnesi (Öİ+Rum.): Dulaptal otugillerden, Asya ve Afrika'nın sıcak bölgelerinde yetişen, kabukları hekimlikte kullanılan bir ağaççık (*Daphne gnidium*). [TS 111/ CEBA 122/ TTBA 31/ TTBA 106/ TTABİ 76].

Arabistan inciri (Arapistan inciri) (Öİ+Far.): Erkek incir, Daluca inciri. [İBAS 22/ BKTS 13/ BDVN 278].

Arabistan kirazı (Öİ+Rum.): Sedir ağacı. [İBAS 22/ BKTS 13/ CEBA 122].

Arabistan mersin ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 408].

Arabistan yasemini (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 417].

aragogik (<?): Tarlalarda biten ve kestaneye benzeyen bir ot kökü. [DS 293].

araka (Rum.): İri taneli bezelye (*Pisum sativum*). [TS 112/ TDES 15/ TBS 61/ DS 294/ TETTL 191/ BKTS 13].

arakcıl (arakçıl) (<?): Sebuzek dikenli de denilen ve köylülerce süt süzgeci olarak kullanılan yumruk büyüklüğünde bir çeşit diken. [DS 294/ TTABİ 94/ TTBA 21].

araku (<?): Buğday arasında biten mürver tohumu, melesir, patlak, patlangaç, yalankoz. [HKHT 206].

arangi (<?): Şimşir ağacı. [İBAS 22].

araoğlan: Bir tür bitki. [TTABİ 61].

Arap baklası (Öİ+Ar.): Bir bakla türü. [BDVN 605/ CEBA 122].

Arap buturağı (Öİ+T.): Yüksek, kısa dallı, dikenli bir yaz bitkisi. [DS 298/ TTBA 31/ CEBA 122].

Arap çiçeği (Öİ+T.): Bir çiçek çeşidi. [CEBA 122].

Arap darısı (Öİ+T.): Bir darı türü. [CEBA 123].

Arap dikenli (Öİ+T.): Bir diken çeşidi (*Carthamus dentatus*). [TBS 61].

Arap elması (Arab elması) (Öİ+T.): Bir elma türü. [TTBA 31/ TTABİ 79/ TTBA 69/ TTABİ 61].

Arap fıstığı (Öİ+Ar.): Yer fıstığı. [BDVN 70/ CEBA 123].

Arap hurması (Öİ+Ar.): Hurma ağacı. [NEBAS 28].

Arap inciri (Öİ+Far.): Mısır inciri. [BDVN 426].

Arap kabağı (Öİ+T.): Bir kabak türü. [CEBA 123].

Arap kirazı (Öİ+Rum.): Nabk ağacı. [BDVN 495/ BKTS 13].

Arap mantarı (Öİ+Rum.): Keme, tomalan. [İBAS 23/ TSD 17/ TTBA 31/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arap otu (Öİ+T.): Dağ sümbülü (*Muscari neglectum*). [TBAS 33/ İBAS 23/ BTS 52/ TBS 61/ TTBA 31/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arap papatyası (Öİ+Rum.): Bir papatya türü. [CEBA 123].

Arap semeri (Öİ+T.): Bir tür bitki. [BKTS 13].

Arap sümbülü (Öİ+Far.): Arap otu, dağ sümbülü (*Muscari comosum*). [TBAS 33/ İBAS 23/ TGİB 155/ BTS 52/ TBS 61/ TTBA 31/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arap şalgamı (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 31/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arap topalağı (Öİ+T.): Kara topalak. [TBAS 33/ TTBA 69/ TTBA 31/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arap üçgülü (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 123].

Arap üzümü (Öİ+T.): Yabani olan ve asmaya benzeyen bir bitki (*Ampelopsis orientale*). [TBS 61].

Arap yasemini (Öİ+Far.): Yasemin, ful. [TBAS 33/ NEBAS 28/ TTBA 31/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arapcan (Öİ+Far.): Su kenarında yetişen, dikenli, ince uzun bir çeşit bitki. [DS 298].

Arapdede (Öİ+T.): Centiyane (*Gentiana lutea*). [TBAS 33/ İBAS 23/ TBS 61/ TTABİ 61/ TTBA 53/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 72].

Arapdudağı (Öİ+T.): Kırmızı çiçekleri olan ve şekli dudağa benzeyen bir süs bitkisi (*Erythrina crista-galli*). [TBS 61].

Arapkızı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 79].

Arapköçeği (Arap könceği) (Öİ+T.): Ebe gümeci cinsinden katmerli ve lezzetli bir kır otu. [DS 299/ İBAS 23].

Arapküpelisi (Öİ+T.): Çiçekleri kırmızı renkte olup şekli de küpeye benzeyen bir süs bitkisi (*Fuchsia Thalia*). [TBS 61].

Arapsaçı (Arap saçı) (Öİ+T.): 1. Küçük, yuvarlak ve çok sık yeşil yaprakları olan, uzadıkça aşağı doğru sarkan bir tür süs bitkisi. 2. Rezene. 3. Civanperçemi. 4. Dereotuna, eğrelti otuna benzeyen, kendine has kokusu olan ve yenilebilen bir çeşit ot. 5. Eğrelti otu. [TBAS 33/ TS 114/ İBAS 23/ TGİB 106/ NEBAS 28/ TBS 62/ DS 299/ VHBA 13/ CEBA 123/ TTBA 31/ TTBA 96/ TTABİ 61/ TTABİ 72/ CEBA 123/ TTBA 69].

Arapsiki (Öİ+T.): Bir tür bitki. [TTBA 31/ TTBA 69/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 61/ TTABİ 67].

Araptaşağı (Arap daşsağı- Arap daşağı- Arap taşsağı- Arabdaşşā) (Öİ+T.): 1. Dağ sümbülü, misk soğanı (*Muscari comosum*). 2. Acı bir çeşit otun koni biçiminde, üstü çizgili, mor renkli meyvesi. [İBAS 23/ TBS 62/ DS 298/ TTBA 31/ TTBA 69/ TTBA 82/ TTBA 96/ TBAS 33/ CEBA 123/ OABA 292/ TTABİ 61/ TTABİ 67/ BKTS 13/ VHBA 13].

ararot ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 383].

ararot kamışı (<?+T.): Bir çenekliler sınıfından, Antillerde ve bütün tropikal bölgelerde yetiştirilen, kökündeki yumrulardan ararot çıkarılan bir kamış çeşidi, ararot kamışı (*Maranta arundinaca*). [TS 114/ NEBAS 28].

araşit (Fr.): Yer fıstığı. [TS 115/ NEBAS 28].

araz (Ar.): Bir çeşit ot. [DS 301].

arbuz (Far.): Karpuz. [KTS 130/ KBBA 201].

arcan (<?): Hint zeytin ağacı. [İBAS 23].

arcı ağaç (<?+T.): Kırlarda bulunan bodur bir çeşit ağaç olup, yaprakları oğlaklara yedirilir. [TTBA 53].

arcıman (<?): Karaçalı. [TTBA 21/ TTABİ 96].

ardakyani (<?): Kebere (*Capparis spinosa*). [İBAS 23].

ardavık (<?): Bir tür bitki (*Centaurea virgata*). [TBS 62].

ardıç (arduç- arduñ- arduc- ardıc): "1. *Juniperus Communis* (Cupressaceae) türlerine verilen genel ad. Bu türler kışın yapraklarını dökmeyen ağaççık veya ağaçlardır. Bazı türlerin meyveleri tedavi alanında kullanılır. Bazı türlerden de katran elde edilir. Eş anl. Arduç, Arduñ. *Juniperus communis* L.-Adı ardıç. Kozalaklan kullanılır. *J. drupacea* L. -. *J. excelsa* Bieb.- Boylu ardıç, Boz ardıç. Çerkem (Erzincan) *J. foetidissima* Willd.-Kokar ardıç. Yağ ardıc. *J. nana* Willd.-Bodur ardıç. Cüce ardıç.Yapışak ardıç (*Eldivan-Çankın*). *J. oxycedrus* L.- Katran ardıc. Meyveleri

kullanılır. J.phoenicea L.- Finike ardıcı. J. sabina L.~ Kara ardıç. 2. Servigillerden, güzel kokulu yapraklarını kışın da dökmeyen, yuvarlak kara yemişleri ilaç olarak kullanılan bir ağaççık (Juniperus). 3. Bir çeşit dikenli çam.". [KT 64/ TMİB 409/ MŞ II 38/ TBAS 33/ TS 116/ EM 107/ ŞBA 153/ İBAS 23/ THBS 239/ KK 177/ TDES 15/ KBS I 75/ HBH 177/ TKF 402/ TBAM 51/ TGİB 128/ BTS 52/ NEBAS 29/ TBS 62/ AMATK 220/ HHKA 109/ HKHTM 808/ LME 185/ TKS 169/ EÇSBA 136/ EOS 116/ ABY 306/ DS 4423/ TETTL 193/ YİŞ 353/ TASS 479/ KFT 463/ TN 755/ KDB 4/ CFBİ 575/ TTBA 9/ EATBT 1047/ YATBT 7/ TBS 63/ TMTBA 5/ EOTTD 326/ LMEBA 404].

ardıç ağacı (arduç ağacı-arduc ağacı): Dağ servisi, ars ağacı. [RFLMT 28/ HKHTM 817/ BKTS 14/ BDVN 341/ EATBT 1050].

ardıç burcu (ardıç burçu- ardıç purcu): Arceuthobium oxycedris (DC.) Bieb. (Loranthaceae). 5-20 cm yükseklikte, kışın yapraklarını dökmeyen, yarı parazit bir bitkidir. Juniperus oxycedrus ve J. drupacea türleri üzerinde yaşar. Meşe burçu. [TBAS 34/ İBAS 23/ TGİB 32/ TBS 63/ TTBA 32].

ardıç diken: Bir diken türü (Juniperus oxycedrus). [TBS 63].

ardıç giligi (arduç giligi- ardıç kılığı) (T.+<?): Ardıç meyvesi. [İBAS 23/ TTBA 32/ LMEBA 404].

ardıç güveliği: Ardıç göveleği, ardıç bitkisi üzerinde asalak olarak yaşayan bir bitki (Arceuthobium oxycedri).[TBS 63].

ardıç katranı ağacı (T.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 28].

ardıç otu: Ardıç ağacının küçük bitkisi. [TS 116/ TTBA 32].

ardıç yemişi: Ardıç ağacının ürünü. [RFLMT 28/ BKTS 14/ MOBA 107].

ardık (<?): Dağda yetişen, kılıç şeklindeki yaprakları hayvanlara yem olarak verilen bir çeşit bitki. [DS 304]

ardun (artun) (<?): Kimyon. [EUTSV 62].

ardutal (arzutal) (<?): Hamam otu. [İBAS 23/ DLT 554].

Areb kozu (Öİ+Far.): Bir tür ceviz. [TTBA 32].

Arek hurma ağacı (Öİ+Ar.+T.): Fufal ağacı. [BDVN 74].

Areng hurma ağacı (Öİ+Ar.+T.): Sukar ağacı. [BDVN 75].

areş (<?): Ağaca sarılmış asma. [DS 4423].

argan ağacı (Lat.+T.): Anavatani Fas'ın güneybatısında bulunan kireçli topraklara sahip, yarı çöl olan Sous vadisi ve meyvelerinin çekirdeklerinden elde edilen kozmetik ve mutfakta kullanılan oldukça değerli yağı için yetiştirilen fundagillerden bir ağaç (Argonia Spinosa). [BDVN 75].

argun: 1. Bir çeşit yabancı armut, ahlat. 2. Su kerdemesi. [TBAS 34/ İBAS 23/ KK 177/ HKHT 205/ AMATK 220/ DS 4423/ TTBA 21/ TTABİ 100].

arguvan (Far.): Erguvan. [BDVN 162].

arguvan ağacı (Far.+T.) : Kırmızımsı, mor çiçek açan bir ağaç, erguvan. [YİŞ 353].

arhîken (<?): Ala cehr. [İBAS 24].

arı çiçeği: 1. Kırlarda biten, gonca halinde çiçekleri bulunan, koyunların severek yediği, arıların da bal topladığı bir çeşit bitki. 2. Ölmez çiçek (Helichrysum). 3. Sığırdili. [KT 64/ TBAS 34/ İBAS 24/ TGİB 112/ TBS 63/ DS 314/ TTBA 76/ TTBA 32/ HATBA 8/ TTABİ 64].

arı götü (arigötü): Ekinlerin içinde çok bulunan bir çeşit dikenli ot. [DS 315/ TTABİ 67/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ HATBA 8].

arı gülü (T.+Far.): Gelincik. [TBAS 34/ İBAS 24/ NEBAS 29/ HATBA 8/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

arı kekiği: Arıların bal yapımında çiçeklerinden çok yararlandığı bir bitki (*Origanum onites*) [TBS 64].

arı otu (ariotu): 1. *Nepeta caesarea* Boiss. (Labiatae). 50-80 cm yükseklikte, çok yıllık, yumuşak tüylü, beyaz veya pembe çiçekli bir bitkidir. Arılar geldiği için birçok bitki türüne Türkçede "Arı otu" adı verilmektedir. 2. Sığırdili. 3. Yüksük otunun pembe veya sarı nevi. 4. Yenilebilen, en fazla 20 cm. büyüklüğünde, küçük ve tüylü bir ot. 5. Kırmızı, sarı renkli, arıların çokça kondukları bir kır çiçeği. [TBAS 34/ KT 64/ İBAS 24/ TGİB 43/ BTS 54/ TBS 64/ DS 322/ BDVN 386/ BKTS 14/ HATBA 8/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

arı püreni: Bir tür bitki (*Erica manipuliflora*). [TBS 64].

arı pürü (arıpürü) (T.+Far.): Arı çiçeği. [DS 322/ TTBA 32/ TTBA 80/ HATBA 8].

arı saman (arısaman): Bir tür bitki. [TTBA 53/ HATBA 8].

arı selefi (T.+Ar.): Arı salebi, çiçekleri arıya benzetilen bir bitki (*Ophrys apifera*). [TBS 64].

arıburnu: Bir tür bitki. [HATBA 8].

arıcık otu: Arıların bal yapımında çiçeklerinden çok yararlandığı bir bitki (*Nepeta caesarea*). [TBS 65].

arıç (Far.): Aliç (*Crataegus monogyna*). [TBS 65].

arıkkaldıran (arıkgaldıran): Bir tür bitki (*Astragalus stevenianus*). [TBS 65].

arıkovanı (arı kovanı): Yüksük otu (*Digitalis ferruginea*). [TBAS 34/ İBAS 24/ İBAS 24/ TBS 65].

arıkovanı çiçeği (arı kovanı çiçeği): Mayasıl otu. [BDVN 40/ BDVN 238/ BDVN 138/ HATBA 8].

arıncı (<?): Böğürtlen. [İBAS 24].

arış-arış (<Far.): Asma. [TETTL 195].

arina (<?): Kılıç otu. [İBAS 24].

arkan (<?): Hint zeytin ağacı, arcan. [İBAS 24/ KK 178].

arko lahanası (<?+Rum.): Yıllanyastığı. [TBAS 34/ İBAS 24/ TBS 65].

arkuş (<?): Yaku-yı kebir içine giren ve gövdedeki ağrı ve sızıyı gidermeye yarayan bir ot. [KK 178].

armut (armud) (Far.): 1. Gülgillerden, çiçekleri beyaz, yurdumuzun her yerinde yetişen bir ağaç (*Pyrus communis*). 2. Bu ağacın tatlı ve sulu, yumuşak, ufak çekirdekli meyvesi. [TS 122/ ŞBA 157/ İBAS 24/ DLT 556/ KK 178/ İML 11/ TDES 18/ KTS 132/ KBS I 79/ ŞMK 154/ HBH 178/ KM 101/ TGİB 204/ BTS 55/ TBS 65/ HHKA 109/ ETFT 206/ TKS 170/ EOS 116/ ABY 306/ TETTL 199/ YİŞ 355/ BKTS 14/ DYİT 497/ YATBT 7/ CCBA 617/ TBYBA 31].

armut ağacı (armud ağacı) (Far.+T.): Gülgillerden bir ağaç (*Pyrus communis*). [THBS 245/ NEBAS 29/ BKTS 14/ BDVN 496].

armut çekümü (Far.+ <?): Armut ağacı üzerinde yetişen yarı parazit bir bitki (*Viscum album*). [TBS 65].

armut domates (Far.+Rum.): Meyveleri armut şeklinde olan domates çeşidi (*Lycopersicon esculentum*). [TBS 66].

armut kabağı (Far.+T.): Ürünü armut biçiminde olan bir süs kabağı. [KT 561/ TS 122/ İBAS 24/ TTBA 32].

armut otu: Burç (*Pirola*). [TBAS 34/ İBAS 24/ BTS 55/ TTBA 32].

armut öveleği (Far.+ <?): Armut ağacı üzerinde yetişen yarı parazit bir bitki (*Viscum album*), armut göveleği. [TBS 66].

armut pürüçü (Far.+ <?): Armut ağacı üzerinde yetişen yarı parazit bir bitki (*Viscum album*). [TBS 66].

arnamus otu (Ar.+Ar.+T.): Bir tür bitki (*Daucus carota*). [TBS 66].

Arnavut biberi (Öİ+Rum.): 1. Acı kırmızıbiber. 2. Sater. [KT 66/ KT 132/ İBAS 24/ TTBA 32/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arnavut darısı (Arnavud darısı) (Öİ+T.): Darının bir cinsi, cavers otu. (*Seteria verticillata*). [KT 66/ TBAS 34/ İBAS 24/ BTS 55/ TBS 66/ BDVN 546/ BDVN 437/ TTBA 32/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].

Arnavut elması (Öİ+T.): Kalkandelen cihetinde çıkan ala cinsi. [KT 66/ KT 305].

Arnavutköy çileği (Öİ+T.): Bir çilek çeşidi. [TTABİ 76/ TTBA 106/ TTBA 32].

arneb ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 78].

arnic sakalı (<?+T.): Erkeçsakalı. [BDVN 564].

arnika (İt.): Dağ öküzgözü (*Arnica montana*). [İBAS 24/ NEBAS 29].

arnika çiçeği (İt.+T.): Bir çiçek türü. [TBAM 52].

arnika otu (İt.+T.): Sarı renkte papatyaya benzer bir bitki (*Arnica montana*). [MOBA 107].

aron (<?): Kedi otu. [İBAS 24].

arpa (arba): 1. Buğdaygillerden bir bitki (*Hordeum vulgare*). 2. Bu bitkinin ekmek ve bira yapımında kullanılan, hayvanlara yem olarak verilen taneleri. [ETG 261/ DK II 19/ KB 1100 / NF IV 21/ KT 66/ TMİB 411 / MŞ II 39/ MN 117/ TS 123/ EM 108/ ŞBA 160/ İBAS 24 / EUTSV 64/ DLT 556/ THBS 239/ KK 178/ İML 11/ TDES 19/ KTS 132/ MT 186/ SN 520/ MK 393/ KBS I 79/ RFLMT 29/ RB 66/ HBH 178/ HBTM 130/ KM 101/ TKF 402/ TGİB 119/ BTS 55/ NEBAS 29/ TBS 66/ HKHT 206/ TE 924/ AMATK 221/ HHKA 109/ MNT 480/ HKHTM 809/ ETFT 206/ TAH 415-416/ LME 185/ TKS 169-170/ EÇSBA 136/ UUF 296/ EOS 116/ ABY 306/ KFT 465/ BDVN 321/ TETTL 200/ YİŞ 355/ TASS 481/ KEA 173/ BKTS 14/ TN 757/ ACBA 126/ MOBA 99/ CCBA 629/ KBBA 202/ TBYBA 31/ TTABİ 59/ TTABİ 58/ TTBA 9/ LMEBA 404/ YATBT 7/ EOTTD 326/ TMTBA 5/ RMTBA 30/ EATBT 1047].

arpa armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 32/ TTABİ 78].

arpa elması: Bir elma çeşidi. [TTBA 32].

arpa fiği (T.+Rum.): Burçak. [TBAS 34/ İBAS 24].

arpacık salebi (T.+Ar.): Basur otu (*Ranunculus ficaria*). [TBAS 34/ İBAS 25/ TBS 66].

arpacık soğanı (arpacık soğan): 1. Soğanın küçük dayanıklı bir cinsi. 2. Tohumdan yetiştirilen ve tohumluk olarak kullanılan küçük soğan (*Allium ascolanicum*). [KT 1096/ TS 123/ İBAS 24/ TBS 66/ BDVN 36/ TTBA 32/ TTABİ 93].

arpacık: Bir tür küçük soğan. [KBS I 79].

arpağan (arpagan): Yulafa benzer bir nebat, yaban arpası. [KT 66/ İBAS 24/ DLT 556/ TDES 19/ KTS 132/ KBS I 80/ TTABİ 92/ TTBA 21].

arpalık: Bir tür bitki (*Anemone blanda*). [TBS 67].

ars ağacı (<?+T.): Ardıç ağacı. [İBAS 25/ BDVN 341].

arsenik (Fr.): Sıçanotu. [TSD 19].

arslan ağzı: Nevruz otu. [BDVN 364/ BDVN 67].

arslan kuyruğu: Bir tür bitki. [BDVN 358/ BKTS 15].

arslanayağı: 1. Arslanpençesi. 2. Kırkbaş otu. [TBAS 34/ TTBA 96/ TTBA 82/ TTBA 78/ TTBA 32/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72].

arslandişi (arslan dişi): Kara hindiba. [TBAS 34/ RFLMT 29].

arslankulağı: Kırkbaş otu. [TBAS 34].

arslanpençesi-aslanpençesi (T.+Far.): "Alchemilla (Rosaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu, rizomlu ve parçalı yapraklı bitkiler. Eş anl. Arslanayağı, Fındık otu (Trabzon bölgesi), Şahten, Şehduran. Alchemilla arvensis (L.) Scop. (Syn: Aphanes arvensis L) - Fındık otu, Yıldıznişanı. Kök ve yaprakları idrar artırıcı ve kabız olarak kullanılır. A barbatiflora Juz- Dokuztepe (Hamsiköy. Maçka-Trabzon). Yapraklarının genellikle 9 parçalı olmasından dolayı bu isim verilmektedir. Fındık otu (Sürmene-Trabzon). A. orthotricha Rothm.- Fındık otu (Sürmene-Trabzon). A pseudocartalinica Juz - Fındık otu, Kabız ve idrar artırıcı olarak kullanılır. " [TBAS 34/ TGİB 23/ BTS 55/ BDVN 32].

arslanyatağı: Yetiştığı yerde yumuşak bir örtü oluşturan bir bitki (Dryopteris filix-mas). [TBS 67].

arşın üzüm: Bir üzüm çeşidi. [TTBA 53].

artıgan: Bir çeşit kına otu. [İBAS 25/ DS 334/ TTBA 21/ TTABİ 99].

artığa (artağa-artoğa-artuğ) (<?): Küme küme biten ve suyu siyah renkli olan bir kır otu (Plumbago europaea). [TBS 67/ DS 334].

artuç (artunç): Ardiç ağacı. [ETG 262/ DLT 558/ KTS 133/ EUTSV 65].

artun (<?): Kimyon. [EUTSV 65/ ETG 262].

arubat (<?): Hint hurması, demirhindi (Tamarindus indica). [DLT 558/ KTS 134].

aruro (<?): Gezengevi. [TBAS 35/ İBAS 25].

arus (<?): Çınar ağacı. [İBAS 25].

aruz (Ar.): Pirinç. [İBAS 25].

arzu otu (Ar.+T.): Kaya kuruğu. [RFLMT 30/ BKTS 15].

asa otu: Çakşır otu, şeytan otu. [TBAS 35/ İBAS 25].

asaku ağacı (<?+T.): Hura ağacı. [NEBAS 29].

asarun (Yun.): Avşar otu, kedi otu, çetük otu (Asarum europaeum). [MMŞM 418/ TKF 408/ HKHT 207/ TE 930/ AMATK 222/ HHKA 110/ HKHTM 846/ TKS 171/ YİŞ 359/ TASS 483/ KFT 471/ ŞMS 90/ ACBA 126/ BDVN 85/ YATBT 7].

aselbend (asilbend- asıl bend) (Ar.+Far.): Ak günlük. [İBAS 27/ TETTL 207/ BDVN 112].

aselbent ağacı (asilbent ağacı) (Ar.+Far.+T.): Tropikal bölgelerde yetişen ve gövdesinden reçine elde edilen ağaç. [TS 128/ EÇSBA 136/ BDVN 113].

aselbent çiçeği (Ar.+Far.+T.): Kükürt çiçeği. [İBAS 26].

aseli (Ar.): Bir üzüm cinsi. [TKF 408].

asfer (Far.): Sarı helile. [İBAS 26/ KK 179].

asfur (aspir-aspir-asbur-asfar-asfür) (Ar.): Carthamus tinctorius L. (Compositae). 25-50 cm yükseklikte, bir yıllık, turuncu çiçekli ve otsu bir bitkidir. Orta Anadolu bölgesinde yetiştirilir. Tohumlarından sabit yağ elde edilir. Çiçekleri ise safran yerine boyar madde olarak kullanılır. Eş anl. Asfur, Aspir, Boyacı aspiri, Hasbir, Haspir. Kurtum, Yalancı safran. [TBAS 35/ KK 179/ HBH 179/ HBTM 130/ MMŞM 418/ BTS 58-60/ HKHT 208/ AMATK 222/ HHKA 110/ MNT 481/ HKHTM 826/ ETFT 206/ TKS 171/ ABY 307/ DS 347/ TETTL 208/ YİŞ 361/ TASS 485/ KEA 175/ ACBA 126/ CFBİ 575/ İBAS 26/ DS 341/ YATBT 7].

asfur ağacı (Ar.+T.): Dişbudak (Fraxinus excelsior). [İBAS 26/ BDVN 282].

asgu üzüm: Asma. [THBS 239].

asıl yonca (Ar.+T.): Bir tür bitki (Medicago lupulina). [TBS 67].

asılmışadam: Salepgillerden, çiçekleri asılmış bir insana benzeyen ve köklerinden salep çıkarılan bir bitki. [TS 129/ İBAS 27/ TTBA 94/ TTBA 53/ TTABİ 72]. **asi** (<?): Kara ağaç. [İBAS 27].

asi hurma (T.+Ar.): Bir hurma çeşidi. [BKTS 16].

asker borusu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 32/ TTBA 74/ TTABİ 63/ TTBA 98/ TTABİ 68/ TTABİ 74/ TTABİ 103/ TTBA 86].

asker gülü (Ar.+Far.): Dağlarda yetişen bir çeşit yaban gülü. [TBAS 35/ DS 344/ TTABİ 103/ TTBA 32/ TTBA 74/ TTABİ 63].

askeriboz (Ar.+T.): Bir tür bitki (*Scolymus hispanicus*). [TBS 67].

askı düleği: Bir tür bitki. [TTBA 32].

askil (Gürc.): Yabanî gül. [TBAS 35].

aslan ağzı: Sıracagillerden, türlü renkte, güzel, kokusuz çiçekleri olan bir bitki, danaburnu (*Antirrhinum majus*). [KT 72/ TS 132/ İBAS 27/ NEBAS 30/ TBS 67/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ HATBA 9/ OABA 292/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ TTABİ 103].

aslanayağı (aslan ayağı): 1. Kırkbaş otu (*Leontice leontopetalum*). 2. Aslanpençesi. [İBAS 27/ NEBAS 30/ HATBA 9/ OABA 292/ BDVN 357].

aslandişi (aslan dişi): Rozet şeklinde çiçekleri olan idrar söktürücü bitkiler (*Taraxacum officinale*). [İBAS 27/ HATBA 9/ OABA 292/ TTABİ 60/ BDVN 357].

aslankulağı (aslan kulağı): Bir sap üzerinde dizili sarı veya kırmızı çiçekli otsu bir bitki (*Leonotis*). [TS 132/ İBAS 27/ TTBA 96/ TTBA 82/ TTBA 78/ TTBA 32/ HATBA 9/ OABA 292/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ TTABİ 103/ BDVN 357].

aslankuyruğu: Ballıbabagillerden, eskiden hekimlikte terletici olarak kullanılan bir bitki, yer pırasası (*Leonurus cardiaca*). [KT 72/ TS 132/ ŞBA 163/ İBAS 27/ TBAM 53/ NEBAS 30/ TBS 67/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ HATBA 9/ TTABİ 65/ OABA 292/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ TTABİ 103].

aslanpençesi (aslan pençesi) (T.+Far.): Gülgillerden, sarı, beyaz çiçekli bir yabani bitki (*Alchemilla vulgaris*). [KT 72/ TS 132/ İBAS 27/ TGİB 23/ NEBAS 30/ TBS 67/ HATBA 9/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ OABA 292/ TTABİ 60/ TTABİ 65/ BDVN 599/ BDVN 358].

aslı çalapa (Ar.+<?): Yalan ak ravend. [BDVN 333].

aslım (<?): Bir çeşit ot. [DS 345].

asma çiçeği: Bir çiçek çeşidi. [BKTS 16].

asma kabağı (asmakabağı- asma gabak): 1. Çardak üzerine alınıp pek ziyade uzayanı ki mayhoşça olup yine taze yenir. 2. Kabakgillerden, sürüngen veya sarılgan, mevsimlik bir kabak türü (*Lagenaria vulgaris*). 3. Bu türün ince uzun, sebze olarak kullanılan ürünü. 4. Kabağın çardağa alınan uzun bir cinsi. 5. Kış kabağı, bal kabağı (*Cucurbita maxima*). 6. Helvacı kabağı. [KT 72/ KT 562/ TS 133/ İBAS 27/ TGİB 130/ TBS 68/ DS 4425/ TTBA 53/ TTBA 32/ BDVN 214/ TTABİ 103].

asma üzümü: Bir üzüm çeşidi. [TTBA 32].

asma: 1. Asmagillerden, dalları çardak üzerine yayılan üzüm vb. bitkiler. 2. Belirli bir tür üzüm veren bitki (*Vitis vinifera*). [KT 72/ TS 132/ İBAS 27/ RFLMT 31/ RB 67/ TKF 408/ TGİB 280/ TBS 68/ HKHT 208/ HKHTM 809/ EOS 116/ YİŞ 361/ KFT 473/ BDVN 617/ TETTL 211/ BKTS 16/ EATBT 1047/ TTABİ 97/ TBYBA 31/ TTBA 21].

asmin (<?): Bir bitki türü (*Campanula*). [TBS 68].

asnam incir ağacı (<?+Far.+T.): Bo inciri. [BDVN 278].

aspagül otu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 470].

aspir (aspur-asfur) (Ar.): 1. Yalancı safran, kurtum (*Carthamus tinctorius*). 2. Tohumundan yağ çıkarılan fasulyegillerden bir bitki. [TS 133/ ŞBA 165/ İBAS 27/ TDES 23/ TKF 408/ TGİB 56/ NEBAS 30/ TBS 68/ DS 347/ KFT 473/ TTABİ 59/ BDVN 148/ DS 347].

aspirin otu (Fr.+T.): Tadı acı bir bitki (Teucrium). [TBS 68].
astarek (<?): Günlük, sığla (Styrax officinalis). [İBAS 28].
aster (<?): 1. Yıldız çiçeği (Aster novi-belgii). 2. Beyaz renkte açan bir yaban çiçeği. [NEBAS 30/ TBS 68/ DS 347].
astım otu (Fr.+T.): Kaytaran, karakatran otu. [TGİB 258].
asurtgu ot (<?+T.): Aksırık otu (Achillea ptarmica). [DLT 559].
Asya abanozu (Öİ+Yun.): Bir abanoz türü. [CEBA 123].
aş inciri (T.+Far.): Bir incir çeşidi. [TTBA 32].
aş kekik: Aş kekiği, taş kekiği (Thymus longicaulis).[TBS 68].
aş otu (aşuti): 1. Kişniş, Maydanoz ve Nane gibi yemeklere koku vermek için konulan ot. (Özellikle Doğu Anadolu'da kullanılır. 2. Yabanî kişniş (Coriadrum sativum). 3. Gelincik (Papaver). [TBAS 35/ İBAS 28/ TGİB 75/ NEBAS 31/ TBS 69/ DS 362/ TTBA 32].
aş pancarı (aş penceri) (T.+Erm.): Aş pancarı, yaprakları sabah aşı denilen yemeğe katılan bir bitki (Bellevalia pycnantha). [TBS 69].
aş yemliği: Yemeği yapılan ve çorbalara katılan bir bitki (Leontodon asperrimus). [TBS 69].
aşaka (<?): Sarmaşık. [İBAS 28/ BKTS 17].
aşçılar otu: Kenbile. [BKTS 17].
aşdarı: Mısır. [KBS I 84].
aşendos (Yun.): Bir çeşit armut. [DS 352].
aşenpilunç (<?): Eğrelti otuna benzeyen bir çeşit ot. [DS 352].
aşeriği (aş eriği): Bir çeşit iri erik. [DS 352/ TTBA 32].
aşhun (aşhun otu) (<?+T.): Labada. [İBAS 28/ BDVN 351].
aşı otu: Ban otu. [İBAS 28/ DS 355].
aşı: Mısır tanesi. [İBAS 28/ TTBA 9].
aşıaşı: Tohum kapakları sert, büyükçe bir ot. [TTABİ 105/ TTBA 62].
aşık otu (Ar.+T.): Marsama. [İBAS 28].
aşıkara: Bir çeşit kara üzüm. [TTBA 62/ TTABİ 105].
aşılama: Büyük ve sulu armut. [TTBA 21/ TTABİ 97].
aşılı zeytin (T.+Ar.): Zeytin. [TBAS 35].
aşk kekiği (Ar.+T.): Aş kekiği, taş kekiği (Satureja thymbra). [TBS 69].
aşkın (aşgın): Işgın (Rheum ribes). [TBAS 35/ İBAS 28/ TBS 69].
aşkmerdiveni (aşk merdiveni) (Ar.+Far.): Eğrelti otu (Astragalus oxytropifolius). [TTBA 93/ TTBA 32/ TS 139/ İBAS 28/ NEBAS 30/ TBS 69].
aşktere (Ar.+Far.): Acı tere. [İBAS 28].
aşlık: Dövdükten sonra savrularak temizlenen ve kurutulan buğday. [NF IV 24/ DLT 560/ ME 94/ İML 12].
aşur (Ar.): Bir çeşit bitki. [DS 363].
aşûra buğday (Ar.+T.): Rengi kırmızıya çalan bir çeşit buğday. [TTBA 53].
at baklası (at paklası) (T.+Ar.): Bir bakla türü. [HATBA 9/ TTBA 76/ TTABİ 64/ TTBA 32].
at börülcesi: Bir tür bitki. [HATBA 9].
at böyrüce: Bir tür bitki. [BDVN 242].
at çığlı: At çıtlığı (Cichorium intybus).[TBS 69].
at çimeni: Bir tür bitki (Carex divisa). [TBS 70].

at dikenini: 1. Boğa dikenini (*Eryngium giganteum*). 2. Eşek dikenini (*Onopordum tauricum*). [TBAS 35/ TBAS 36/ İBAS 28/ TBS 70/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

at elması: 1. *Eriolobus trilobatus* (Poiret) Roemer (Rosaceae). 5-6 m yükseklikte bir ağaççıktır. Meyveleri 3 cm kadar çapında, sarı renkli ve ekşi lezzetlidir. Meyveleri yenir. Gazi Antep ve Kahraman Maraş bölgelerinde turşu yapılır. 2. Adam otu (*Mandragora autumnalis*). 3. Yonca (*Trifolium ambiguum*). [TBAS 36/ İBAS 28/ TGİB 98/ BTS 61/ TBS 70/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

at eveliği (T.+<?): Bir tür bitki (*Rumex patientia*). [TBS 70].

at geveni: Pişik geveni (*Acantholimon*). [TBAS 36/ İBAS 29/ TGİB 13/ TBS 70].

at kasnısı (T.+Ar.): Zamk veren bir bitki. [İBAS 29/ TSD 53/ BDVN 275/ BKTS 18/ HATBA 9].

at kestanesi (atkestanesi) (T.+Rum.): 1. At kestanesigillerden, 15-30 metre yüksekliğinde, geniş yapraklı, çiçekleri kokulu bir ağaç, Hint kestanesi (*Aesculus hippocastanum*). 2. Bu ağacın kestaneye benzeyen yemişi. [KT 637/ TS 144/ İBAS 29/ TBAM 54/ TGİB 19/ BTS 61/ TBS 70/ EÇSBA 136/ BKTS 17/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64/ LMEBA 404/ HATBA 9/ RMTBA 31/ KT 76/ ŞBA 168/ NEBAS 31].

at kişnek otu: Kişkiş (*Scandix iberica*). [TBAS 36/ TBS 71].

at madımağı (T.+Erm.): Bir tür bitki (*Polygonum bellardii*). [TBS 71].

at mercimeği (at mercimeleği) (T.+Far.): Bir çeşit bitki (*Polygonum cognatum*). [TBS 71].

at nalı: Bir tür bitki. [BDVN 318].

at nanesi (T.+Ar.): Yabani bergamot. [BDVN 401/ HATBA 9].

at otu: Atlara yedirilen ve şekli atkuyruğuna benzer ot (*Eriolobus trilobatus*). [İBAS 29].

at teresi (T.+Far.): Boyu 60 cm'e kadar ulaşabilen, yeşil yapraklı mavi çiçekli çok yıllık bir bitki (*Veronica Beccabunga*). [ŞBA 167].

at yaran (atıyaran): Kasık otu. [İBAS 29/ BDVN 314/ HATBA 9].

at yemliği: Yemlik (*Scorzonera cinerea*). [TBAS 36/ TBS 71].

at yoncasi: Tarlalarda, yaylalarda kendiliğinden yetişen ince yapılı bir bitki. [DS 373/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ata soğanı: Zambakgillerden bir bitki, ada soğanı (*Urginea maritima*). [İBAS 28/ TASS 487/ BKTS 18/ MOBA 107/ EOTTD 326/ LMEBA 404].

Atana armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

Atatürk çiçeği (Öİ+T.): Süs bitkisi (*Euphorbia pulcherrima*). [NEBAS 31/ TBS 71].

atayağı: Yaprakları ve grup halindeki meyveleri benzediği için bu adı almış bir bitki (*Caltha polypetala*). [TGİB 50/ TBS 71].

atdili (at dili): 1. Yaprığı mersin yaprağına benzeyen bir bitki; (*Ruscus hypoglossum*). 2. Tavşan kirazı. [TMİB 416/ TBAS 36/ İBAS 28/ BDVN 518].

ateş buğdayı (Far.+T.): Bir tür buğday. [TTBA 32].

ateş çiçeği (Far.+T.): Ballıbabagillerden, ateş kırmızısı renginde çiçekler açan bir süs bitkisi (*Salvia splendens*). [TS 142/ İBAS 28/ NEBAS 31/ TBS 71/ TTBA 32].

ateş dikenini (Far.+T.): Tavşan elması (*Pyracantha angustifolia*). [TBAS 36/ İBAS 29/ TGİB 203/ BTS 61/ NEBAS 31/ TBS 71/ TTBA 32/ BDVN 494].

ateş yaprağı (ateşyaprağı) (Far.+T.): Bağa (*Plantago major*). [TBAS 36/ TBS 72/ TTBA 32].

ateşböceği (Far.+T.): Bir tür bitki (*Adonis aestivalis*). [TBS 72].

ateşpamuğu (Far.+Far.): Yumuşak tüylü, ateş tutuşturmaya elverişli bir bitki (Filago pyramidata). [TBS 72].

ateştacı (Far.+T.): Akdiken. [NEBAS 31].

atgak (<?): Sarı çiçekli bir bitki. [DLT 563].

atgötü: Bitkinin kötü kokusu nedeniyle bu adı alan bir bitki (Polygonum aviculare). [TBS 72].

atgözü-atgözü otu: Andız. [İBAS 29/ HATBA 9].

athelvası (T.+Ar.): Atların yemeyi sevdiği bir bitki (Onobrychis adenotricha). [TBS 72].

atınaklı (<?): Nergis çiçeği. [TTBA 21/ TTABİ 95].

atkulağı (at kulağı- at gulağı- atkulak): 1. Marula benzer bir nebat, camuskulağı (Sedum spurium). 2. (Rumex patientia). 3. Caba da denilen yabancı bir ot. 4. Kuzukulağına benzeyen, biraz geniş yapraklı ekşimsi bir bitki. [KT 76/ TBAS 36/ İBAS 29/ TBS 72/ TTABİ 72/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ DS 368].

atkuyruğu (at kuyruğu- atkuyruğu otu): "1. Equisetum (Equisetaceae) türlerine verilen genel ad. Sulak çayırlar ve su kenarlarında yetişen, rizomlu, çok yıllık ve otsu bitkilerdir. Genç sürgünleri özellikle at ve sığırlarda tehlikeli zehirlenmelere neden olmaktadır. Eş anl. Çam otu (Bozdağ-ödemış), Çığçığ, Ekli ot (Muğla), Katırkuyruğu, Kırkboğum, Kırkboğum otu, Kırkkilit otu, Tilkikuyruğu, Zemberek otu. Equisetum arvense L.-Zehirli olarak tanınmış bir türdür. E. ramosissimum Desf.- Kırkboğum. Ulama, Ulama otu. Yayılğan otu (Gelendost - İsparta). 2. Atkuyruğugillerden, kök sapı ömürlü olan, genellikle nemli yerlerde yetişen ve ilaç olarak kullanılan bir bitki, zemberek otu (Equisetum arvense)." [TBAS 36/ KT 76/ TS 144/ ŞBA 171/ İBAS 29/ TGİB 96/ BTS 62/ NEBAS 31/ TBS 72/ TBAM 55/ HATBA 9/ TTABİ 60/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ BDVN 257/ BKTS 18/ BDVN 319].

atlangaç (atlangıç) (<?): Teke dikenini (Lycium barbarum). [TBAS 36/ İBAS 29/ TBS 73].

atlas (Ar.): Kaktüs. [TETTL 224].

atlas çiçeği (Ar.+T.): Uzun ve sarkık yapraklı, parlak kırmızı çiçekler açan kaktüs. [TS 145/ İBAS 29/ NEBAS 31/ TBS 73/ TTBA 32].

Atlas sediri (Öİ+Fr.): Atlas Dağları'nda yetişen bir bitki (Cedrus atlantica). [TBS 73].

atmaca (<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

atmalı: Kar altında bile varlığını koruyan, beyaz, ince kabuklu, yuvarlak bir kış üzümü. [TTABİ 95/ TTBA 21/ TTABİ 97].

atmemesi: İri, uzun taneli, beyaz bir çeşit üzüm. [TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72].

atmut (<?): 1. Hint baklası. 2. Adi fındık (Corylus avellana). [İBAS 29].

atnalı: Bir bitki türü. [HATBA 9].

atol (Fr.): Sürülmüş tarlalarda kendiliğinden biten tatlı yumruları çiğ ve pişmiş olarak yenilebilen, yeşil yapraklarından turşu yapılan bir bitki, yer elması. [DS 372].

attersi: Bir tür bitki. [HATBA 9].

attırnağı: Farfara otu. [İBAS 29].

aturun (<?): Tütün gibi ağızda çiğnenip tükürülen bir ot. [DS 373].

atyut: 1. Hint fasulyesi. 2. Adi fındık (Corylus avellana). [İBAS 29].

avanaktamisi (Erm.+<?): Bir tür bitki (Paliurus spina-christi). [TBS 73].

avarvar (Ar.): Eşek hıyarı. [İBAS 29].

avat (Yun.): Böğürtlen (Rubus). [TBAS 36/ İBAS 29/ TBS 73/ DS 4429/ TETTL 228].

avat diken (Yun.+T.): Bir tür meyve (Rubus). [TBS 73].
avcar (Far.): Kimyon. [TBAS 36/ İBAS 29/ DS 4429].
avcı otu: 1. Dügün çiçeğigillerden, kokusuz, parlak zehirli bir bitki (Adonis). 2. Dem-i zühre denilen nebat. [KT 81/TS 149/ İBAS 30].
avcı üzümü: Çay üzümü (Vaccinium arctostaphylos). [TBAS 36/ İBAS 30/ TBS 73/ TTBA 32/ TTBA 74/ TTABİ 63].
avelik (<?): 1.Kuzu kulağına benzer, yabani , ekşimtrak, sarma sarılan bir çeşit ot. 2. Tohumundan ekmek yapılan bir ot. 3. Lâbada. [TBAS 36/ İBAS 30/ DS 380].
avelik otu (<?+T.): Evelik otu (Rumex). [TBS 73].
avgıç (avguç-avgış) (<?): Bezelye, börülce gibi taneleri yenen bir ot. [DS 381].
avgun (<?): Ay çiçeği. [İBAS 30].
avhır (<?): Bir çeşit ot. [KK 180].
avı: Zakkum. [TBAS 36/ İBAS 30/ DS 382].
avılgu (awılgu) (<?): Deniz içinde biten, çınara benzer bir ağaç. [DLT 564].
avılku (awılku) (<?): Sarıçalı, kadıntuzluğu (Berberis vulgaris). [DLT 564/ KTS 139].
avırlak (<?): Akdeniz bölgesinde üzüm mevsiminde sarı çiçek açan, geniş yapraklı bir ot. [DS 384].
avize ağacı (Far.+T.): Zambakgillerden, Amerika'dan dünyanın her yanına yayılmış olan, avize biçiminde sarkık, iri ve beyaz çiçekli bir süs ağacı (Yucca gloriosa). [TS 149/ BTS 63/ TBS 73/ TTBA 92/ TTBA 32/ TTABİ 71].
avize bitkisi (Far.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 31].
avize çiçeği (Far.+T.): Çiçekli dallarının görünüşü avizeye benzetilen süs bitkisi (Yucca filamentosa). [TBS 74].
avkuş (<?): Mürdük, mürdümük. [TSD 54/ İBAS 30].
avlek (<?): Bir tür bitki (Xeranthemum annuum). [TGİB 282/ TBS 74].
avlu ağacı (Rum.+T.): Ayı elması. [TBAS 37/ İBAS 30/ TTBA 32].
avodire ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 32].
avokado (avakado) (İsp.): Amerika armudu (Persea americana). [ŞBA 175/ İBAS 29/ TGİB 180/ BTS 63/ TBS 74].
avokado ağacı (İsp.+T.): Amerikan armudu. [NEBAS 32].
avrat otu (Ar.+T.): Güzel avrat otu, ayı çileği. [TBAS 37/ İBAS 30/ TTBA 32/ TTBA 70/ TTABİ 61].
Avrupa ada çayı (Öİ+T.+Çin.): Avrupa'da doğal olarak bulunan bir süs bitkisi (Salvia officinalis). [TBS 74].
Avrupa çayı (Öİ+Çin.): Bir bitki türü. [CEBA 123].
Avrupa kayını (Öİ+T.): Avrupa'da yetişen bir kayın türü (Fagus sylvatica). [TS 149/ ŞBA 468/ CEBA 123].
Avrupa kurşunotu (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 123].
Avrupa ladini (Öİ+T.): Avrupa'da doğal olarak bulunan bir süs bitkisi (Picea abies). [TBS 74].
avsak (<?): Kavak ağacı. [İBAS 30].
avşak: Menekşeye benzer kokusuz bir çiçek. [İBAS 30].
avşan otu (<?+T.): Yarpuz. [İBAS 30/ BDVN 392].
Avşar çalısı (Öİ+T.): Bir bitki türü (Prunus spinosa). [TBS 74].
Avşar otu (Öİ+T.): Afşar otu. [TBAS 37/ İBAS 30/ TTBA 32/ TTBA 69/ CEBA 123/ TTABİ 61].
avu çiçeği: Bir bitki türü. [TTBA 32].

avu: 1. Avu çiçeği. 2. Ormanlarda taşlık yerlerde yetişen, zehirli bir bitki 3. Ağ (Nerium oleander). [TBS 74/ DS 394].

avukçu (<?): İri taneli, kalın kabuklu bir çeşit beyaz üzüm. [TTABİ 93/ TTBA 21].

avurtlak (<?): Bir tür bitki. [TTBA 21/ TTABİ 94].

avya (awya): Ayva (Cydonia oblonga). [DLT 565/ KTS 139/ TN 764].

ay ağacı: Ağ ağacı (Nerium oleander). [TBS 74].

ay alması: Bir tür bitki. [TTBA 32].

ay çekirdeği: Ayçiçeğinin tohumu. [TS 157].

ay eşele (T.+<?): Dağlarda yetişen, mantara benzer, yuvarlak, kırmızı bir bitki. [DS 413].

ay gülü (T.+Far.): Ayı gülü (Paeonia). [TBS 75].

ay otu: Deniz lahanası. [BDVN 372].

ayak otu: 1. Kumlu topraklarda, kumullarda yetişen, yaprakları ince uzun, kenarları keskin ve oluklu olan mayıs ve haziranda çiçek açan çok yıllık bir bitki, saparna (Carex arenaria). 2. (Ranunculus muricatus). 3. Almanya saparnası. [ŞBA 179/ İBAS 30/ NEBAS 32/ TBS 75/ BDVN 145].

ayaklı kekik: Kara kekik (Origanum onites). [TBAS 37/ TBS 75/ TTBA 53/ TTBA 96/ OABA 292/ TTABİ 72/ TTABİ 95].

ayan (Ar.): Zakkum. [TBAS 37].

aycı (<?): Ağ ağacı (Nerium oleander). [TBS 75].

ayçiçeği (ay çiçeği): 1. Birleşikgillerden, sarı renkli çiçeği çok iri olan, yurdumuzda çok yetiştirilen bir bitki, gün çiçeği, günebakan, gündöndü (Helianthus annuus). 2. Bu bitkinin yağ çıkarılan ve çerez olarak da yenilen tohumu. 3. Hindî çalı tutu. [TS 157/ ŞBA 180/ İBAS 30/ KBS I 93/ RFLMT 31/ TGİB 114/ BTS 65/ NEBAS 32/ TBS 74/ TSD 29/ BKTS 20/ BDVN 134/ BDVN 309/ BDVN 532/ TTBA 32/ TBYBA 31].

aydeci (<?): Ayrık otu. [DS 411].

aydede: Ayçiçeği. [DS 4433/ TTBA 53/ TTBA 68/ TTBA 94/ TTABİ 62/ TTABİ 72].

aydın buğday: Yassı ve beyaz bir çeşit buğday. [TTABİ 94/ TTBA 53].

aydın çiçeği: Ayçiçeği. [TTABİ 94/ TTBA 32].

aydın göz: Bir tür bitki. [TTBA 53/ TTBA 96/ TTABİ 72/ TTABİ 94].

aydın gülü (T.+Far.): Bir gül çeşidi. [TTBA 32/ TTABİ 94].

aydın: Ayçiçeği. [DS 4433/ TTBA 21/ TTABİ 94].

ayeriği: Yaban eriği. [DS 4433].

aygır incir (T.+Far.): Erkek incir. [TTBA 53].

aygün aşığı (T.+T.+Ar.): Ayçiçeği. [TTBA 32].

aygün çiçeği: 1. Ayçiçeği. 2. Beyaz bambul, siğil otu, akrep otu (Heliotropium europaeum). [TTBA 32/ TBS 75].

ayı ağırşığı: Soğana benzer bir bitkinin gövdesi. [DS 416].

ayı ardıcı: Bir tür ağaç (Juniperus drupacea). [TBS 75/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ayı asması: Hanımeli çiçeği. [DS 416/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ayı baklası (T.+Ar.): Bir bakla türü (Tamus communis). [TBS 75].

ayı baldıranı: Yumru, kökü zehirli bir ot, eşek baldıranı (Lecokia cretica). [TBAS 37/ TGİB 136/ TBS 75/ DS 416/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ayı çiğdemi: Güz çiğdemi. [TBAS 37/ İBAS 30/ DS 416/ TTBA 76/ TTBA 32/ HATBA 9/ TTABİ 64].

ayı çileği: 1. Güzelavrat otu. 2. (Arbutus unedo). [TBAS 37/ İBAS 30/ TBS 75/ TTBA 76/ TTBA 32/ HATBA 9/ TTABİ 64].

ayı dikenini: Bir tür bitki. [TGİB 91].

ayı dudu (T.+Far.): Böğürtlene benzer bir bitki. [İBAS 31].

ayı elması: 1. *Maclura pomifera* (Rafin.) Schneider (Moraceae). Dikenli ve dioik bir ağaçtır. Meyveleri 10-15 cm çapında, portakal biçiminde, önce açık yeşil ve sonra sarı renkli ve reçinemsiz kokuludur. Vatanı Amerika'dır. Memleketimizde çit bitkisi olarak bahçe kenarlarında yetiştirilir, özellikle İstanbul bölgesinde bulunur. Eş anl. Avlu ağacı (Kilyos-İstanbul), Hint portakalı. Yalancı portakal ağacı. 2. Dikenli, portakal biçiminde meyveleri olan bir ağaç, avlu ağacı (*Maclura pomifera*). [TBAS 37/ BTS 65/ İBAS 31/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ayı eriği (ayıeriği): Yenmeye elverişli olmayan çok ekşi ya da çok acı bir erik çeşidi, yaban eriği. [TBAS 37/ TTBA 32/ TTBA 76/ HATBA 9/ TTABİ 64/ DS 4433].

ayı fındığı (T.+Ar.): *Styrax officinalis* L. (Styracaceae). 2-5 m yükseklikte, beyaz çiçekli bir ağaççıktır. Meyve 1-2 tohumludur. Tohumlarından yağ elde edilir ve tespah yapılır. Eş anl. Çakıldak, Tesbi, Tespah ağacı, Tespahlik, Tespi, Yaban ayvası, Zamzalak, Zanzalak (Gazi Antep, Mersin). [TBAS 37/ BTS 65/ TBS 75/ TTBA 76/ TTBA 32/ İBAS 31/ TTABİ 64].

ayı fıstığı (T.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [TTABİ 64/ TTBA 76/ TTBA 32].

ayı gülü (ayıgülü- ayu gülü- ayu güli) (T.+Far.): "*Paeonia* (Paeoniaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu ve rizumlu bitkiler. Çiçekler büyük ve kırmızı renkli. Bazı çeşitleri bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl. Bocur, Eşek gülü. Şakayık, Yer şakayığı. *Paeonia arborea* Donn- Ağaç şakayığı. Toprak üstü tasımlan kışın kurumaz. Vatanı Çin olup İstanbul bölgelerinde süs bitkisi olarak yetiştirilir. *P. mascula* (L) Miller- Savul (Pülümür-Tunceli), Kökleri yatıştırıcı ve kabız etkilere sahiptir. Genç yaprakları Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kullanılır. *P. peregrina* Miller- Bocur (Gümüşpınar-İstanbul)." [TBAS 37/ İBAS 31/ CFBİ 575/ LMEBA 404/ TSD 30/ TS 158/ TGİB 171/ BTS 65/ NEBAS 32/ TBS 75/ DS 416/ BKTS 22/ BDVN 435/ HATBA 9/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ayı lahanası (T.+Rum.): Yaprakları kara lahanaya benzeyen bir bitki (*Arum italicum*). [TBS 76].

ayı liforu (T.+<?): Güzel avrat otu. [İBAS 31/ TBAS 38/ TGİB 42/ TBS 76/ TTBA 32/ TTBA 80].

ayı ligarbası (ayı libargası) (T.+Yun.): Güzel avrat otu. [TBAS 38/ TGİB 42/ TBS 76/ TTBA 32/ TTBA 80].

ayı marlı (T.+<?): Yıllanyastığı (*Arum*). [TBS 76].

ayı otu: 1. Mürver (*Sambucus ebulus*). 2. Geniş ve yapraklı bir çeşit yabancı ot. [TBAS 38/ İBAS 31/ TBS 76/ DS 420/ BDVN 73/ TTBA 32/ TTBA 76/ TTABİ 64].

ayı ovazı: Ayı üvezi (*Sorbus aucuparia*). [TBS 76].

ayı pancarı (T.+Erm.): Bir tür bitki (*Cyclamen cilicicum*). [TBS 76].

ayı pıtırağı: Bir tür bitki (*Arctium minus*). [TBS 76].

ayı razyanesi (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 396/ HATBA 9].

ayı rezenesi (T.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 9].

ayı sarımsağı (ayı sarmısağı-ayı sarmusağı): Bir sarımsak cinsi (*Allium ursinum*). [İBAS 31/ TBS 76/ BDVN 38].

ayı sarmaşığı: Bir tür sarmaşık. [HATBA 9].

ayı soğanı: Ada soğanı. [TBAS 39/ İBAS 31/ BTS 65/ TTBA 76/ TTBA 32/ HATBA 9/ TTABİ 64].

ayı şalgamı (T.+Far.): Dağ soğanı. [İBAS 31/ DS 420/ TTBA 32/ TTBA 76/ HATBA 9/ TTABİ 64].

ayı üzümü (ayu üzümü): Fundagillerden, küçük taneli yemişler veren, tüylü bir bitki, çay üzümü (*Vaccinium arctostaphylos*). [TMİB 421/ TS 160/ İBAS 31/ TBAM 56/ TGİB 269/ BTS 65/ NEBAS 33/ TBS 76/ TTBA 76/ TTABİ 64/ TTBA 32/ HATBA 9/ BDVN 73].

ayı yemişi (ayıyemişi): Kırlarda yetişen, üvezden daha küçük meyve veren bir çeşit ağaç, kocayemiş (*Arbutus unedo*). [TBAS 39/ İBAS 31/ DS 4435/ TTABİ 64/ HATBA 9/ TTBA 76/ TTBA 32].

ayı yoncası: Bir tür bitki. [BDVN 9/ HATBA 9].

ayıyağı: Bir tür bitki (*Ptilostemon chamaepeuce*). [TBS 76/ TTABİ 72/ TTBA 96/ TTBA 32].

ayıyası: Ayıyası denilen bir bitki. [İBAS 30].

ayıboğan: Bir tür bitki (*Sambucus ebulus*). [TBS 77/ TTBA 60/ TTBA 80/ TTABİ 78/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

ayıca mantarı (T.+Rum.): Ayı mantarı (*Boletus luteus*). [TBAS 37/ TBS 77].

ayıcı: Ağ ağacı (*Nerium oleander*). [TBS 77/ TTABİ 93/ TTBA 21].

ayıdanası: Civanperçemi. [TBAS 37/ İBAS 31/ HATBA 9].

ayıdöşeği: Yetiştirildiği yerde yumuşak örtü oluşturan bitki türü (*Dryopteris filix-mas*). [TBS 77].

ayıeli (ayu eli): 1. Dikenli ve otsu bir bitki, ayıpençesi (*Acanthus hirsudus*). 2. Peynir otu. [TBAS 37/ İBAS 31/ HATBA 9/ TTABİ 72/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ OABA 292/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ LMEBA 404].

ayıköşkü (ayı köşk) (T.+Far.): Bir çeşit yabancı mantar. [DS 417/ TTBA 53].

ayıköşkü mantarı (ayıköşk mantarı- ayı köşkü mantarı) (T.+Far.+Rum.): Ayı mantarı. [TBAS 38/ HATBA 9].

ayıkulağı (ayı kulağı-ayı gulağı- ayu kulağı): 1. *Phlomis grandiflora* H. S. Thomson (Labiatae). Çok yıllık, sarı çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitki. Eş anl. Karağan (Akseki-Antalya). 2. Çuha çiçeğinin bir türü, şakayık (*Primula auricula*). 3. Ada çayı. 4. Çalba. 5. Salep. 6. Gelinciğe benzer bir çeşit ot. 7. Meyan kökü. [TTBA 32/ TTBA 32/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ TGİB 13/ HATBA 9/ KT 85/ TBAS 38/ TS 158/ İBAS 31/ BTS 66/ TBS 77/ TTABİ 65/ OABA 293/ TTABİ 72/ TTABİ 67/ KT 688/ TMİB 421/ RFLMT 32/ NEBAS 32/ DS 416/ BDVN 91/ BDVN 298/ BDVN 484/ BKTS 22/ BDVN 73/ LMEBA 404].

ayımantarı (ayı mantarı) (T.+Rum.): "Boletus (Boletaceae) türlerine verilen genel ad. Yenen büyük mantarlardır. Aşağıdaki türleri toplanır ve pazarlarda satılır. *Boletus aereus* Bulliard -Baston mantarı. *B. edulis* Fr. ex Bulliard -Ayıköşk mantarı, Ayıköşkü mantarı. Et mantarı, Göbek mantarı. *B. luridus* Fr. ex Schaeffer- Ayı mantarı. *B. luteus* Fr.ex L. (Syn: *Suillus luteus* S, F. Gray) -Ayı mantarı. Ayıca mantarı (Bolu). Kaypak mantar. *B. rufus* Fr. ex Schaeffer- Taş mantarı. *B. satanas* Lenz - Çörek mantarı. Yenmez. Zehirli olduğu sanılmaktadır. 2. İçi boş, yenilmez bir çeşit mantar." [TBAS 38/ BTS 65/ DS 418/ TTABİ 64/ TTBA 76/ TTBA 32/ HATBA 9].

ayımısırı (ayı mısırı) (T.+Ar.): Çiçekleri mısıra benzeyen bir bitki (*Digitalis ferruginea*). [TBS 76/ TBAS 295].

ayıngeç (<?): Zakkum. [İBAS 31].

ayıparmağı (ayı parmağı): "1. *Phelypaea tournefortii* Desf. (Orobanchaceae). 10-20 cm yükseklikte, otsu, parazit ve kırmızı çiçekli bir bitki. Bu ad Tahir Geçidi (Ağrı) civarındaki köylerde kullanılmaktadır. *P. coccinea* (Bieb.) Poiret- Kardaşkanı. Kardeşkanı. Kuzeydoğu Anadolu dağlarında yetişir. 2. Kırmızı çiçekli bir bitki,

kardeşkanı (*Calamus draco*). [TTBA 32/ TTBA 78/ TBAS 38/ TBS 77/ TTBA 82/ TTBA 96/ İBAS 31/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72].

ayıpençesi (ayı pençesi) (T.+Far.): 1. Ayıpençesigiller (*Acanthaceae*) familyasından, çiçekleri kurutulmuş çaylara koku vermesi için katılan, çok yıllık, dikenli ve otsu bir bitki. 2. *Acanthus dioscoridis* L. ve *A. hirsulus* Boiss. (*Acanthaceae*). Çok yıllık, dikenli ve otsu bitkilerdir. Çiçeğin korollası taze halde yenir ve kurutulduktan sonra, koku vermesi için çaya katılır. [TGİB 13/ BTS 66/ NEBAS 32/ KT 85/ TBAS 39/ İBAS 31/ TBS 78/ TTABİ 72/ TTABİ 65/ TTBA 96/ TTBA 82/ TTABİ 67/ OABA 293/ HATBA 9/ BDVN 9/ BDVN 73].

ayıt (ayıd- ayıd ağacı- ayıt ağacı): Mine çiçeğigillerden, Akdeniz çevresinde yetişen, mavi, beyaz veya menekşe renginde çiçekler açan, 1-2 metre boyunda bir ağaççık, hayıt (*Vitex agnus-castus*). [TBAS 39/ TS 159/ İBAS 31/ TDES 28/ NEBAS 33/ TBS 78/ TMTBA 5/ EOTTD 326/ YATBT 8/ LMEBA 404/ TMİB 420/ TBAS 37/ EM 110/ İBAS 30/ İBAS 31/ KK 180/ TSD 54/ LME 190/ TETTL 237/ BKTS 22/ BDVN 617/ RFLMT 32/ EÇSBA 136].

aylak: Bir tür bitki (*Cynodon dactylon*). [TBS 78].

aylandız (Çin.): Kokar ağaç. [TBAS 39/ TS 160/ İBAS 31/ TETTL 240/ TTABİ 60].

aylandız ağacı (Çin.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 33].

aylıh otu: Küçük çocukların gelişmesi için banyo suyuna katılan bir çeşit ot. [DS 425].

aylık otu: Ayrık otu. [İBAS 32].

ayna çiçeği (Far.+T.): Parlak çiçekleri olan bir bitki (*Helichrysum stoechas*). [TBS 78].

ayna otu (Far.+T.): Mor ve beyaz çiçekli bir venüs türü. [İBAS 32/ BDVN 561].

aynabakar (Ar.): 1. Dağ kestanesi. 2. Öküzgözü. 3. Büyük, yumurtamsı, kırmızımsı mavi renkli bir erik türü. [TS 161/ İBAS 32/ TETTL 241].

aynalı tiken (Far.+T.): Gövde ve dalları parlak bir bitki (*Scolymus hispanicus*). [TBS 78].

aynisafa [çiçeği] (aynisefa çiçeği) (Ar.+T.): Birleşikgillerden, çiçekleri sarı renkli bir kır bitkisi (*Calendula arvensis*). [TBAM 57/ NEBAS 33/ TS 162/ TGİB 49/ TBS 78/ TTABİ 60].

ayran çiçeği: Bir tür bitki (*Primula veris*). [TBS 78].

ayran kirazı (T.+Rum.): Meyvesi sarı kırmızı renkli olan bir kiraz çeşidi (*Cerasus avium*). [TBS 78].

ayran otu: Beyaz çiçekli bir bitki (*Bifora radians*). [TBS 78].

ayrancı otu: Bir tür ot (*Corydalis wendelboi*). [TBS 78].

ayrelli (Yun.): Kuşkonmaz çiçeği. [DS 430/ TETTL 243].

ayrihotu: Ayrık otu. [VHBA 13].

ayrık (ayruk- ayrık otu- aylık otu): 1. *Elymus repens* (L) Gould subsp. *Repena* (Syn: *Agropyron repens* (L) P. Beauv.) (*Gramineae*). Çok yıllık, rizomlu ve otsu bir bitkidir. Toprak altı kısmı idrar söktürücü olarak kullanılır. Eş anl. Aylık otu. Demir otu. 2. Buğdaygillerden, kökü hekimlikte idrar söktürücü olarak kullanılan yabancı bir bitki (*Agropyrum repens*). 3. Yer saparnası. [KT 87/ TMİB 420/ TBAS 39/ TS 163/ ŞBA 182/ İBAS 32/ DLT 567/ TDES 29/ TBAM 58/ TGİB 20/ BTS 66/ NEBAS 33/ TBS 78-79/ MNT 486/ EÇSBA 136/ BDVN 27/ TETTL 243/ BKTS 23/ KFT 481/ ŞMS 90/ CFBİ 575/ MOBA 99/ TTBA 32/ RFLMT 32/ TKF 409/ LME 191/ DS 4436/ ACBA 126/ TMTBA 5/ YATBT 8/ LMEBA 404].

ayrık kökü: Ayrık otu denilen bitkinin kökü. [KT 680].

aysiyan (<?): Çınar ağacı. [İBAS 32].

Ayşecik (Öİ): Bir tür bitki, çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 79].

Ayşekadın (Aşagadin) (Öİ+T.): Kılçıksız, lezzetli bir tür taze fasulye. [KT 338/ TS 164/ TTBA 53/ TTBA 70/ TTBA 73/ TTBA 94/ TTABİ 61/ TTABİ 63/ TTABİ 72/ DS 4426].

ayu mamuğu (T.+<?): Yabani can eriği. [DS 432/ TTBA 32].

ayu otu: Bir tür bitki. [RMTBA 31].

ayu pençesi (T.+Far.): Bir tür bitki. [LMEBA 404].

ayu üzümü: Bir üzüm çeşidi. [LMEBA 404].

ayuboğan: Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

ayva ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 219/ EATBT 1050].

ayva alıcı (T.+Far.): Alıç. [TBAS 39].

ayva- ayva ağacı: 1. Gülgillerden, çiçekleri iri, beyaz veya pembe, yapraklarının altı tüylü, orta yükseklikte bir ağaç (*Cydonia vulgaris*). 2. Bu ağacın büyük, sarı renkte, tüylü, mayhoş, dokusu sertçe, ufak çekirdekli meyvesi. [KT 87/ TMİB 421/ MŞ II 43/ TS 165/ EM 110/ ŞBA 185/ İBAS 32/ KK 181/ İML 14/ TDES 29/ SN 526/ KBS I 96/ RFLMT 32/ ŞMK 155/ RB 67/ TT 115/ HBH 181/ HBTM 132/ KM 102/ TKF 409/ TGİB 84/ BTS 66/ NEBAS 33/ TBS 79/ HKHT 213/ TE 944/ AMATK 223/ HHKA 111/ MNT 487/ HKHTM 809-817/ ETFT 208/ TAH 425/ LME 192/ TKS 173/ EÇSBA 137/ EOS 118/ ABY 309/ TETTL 244/ YİŞ 370/ TASS 490/ KEA 178/ BKTS 23/ KFT 482/ ACBA 126/ DYİT 497/ KDB 4/ CFBİ 576/ MOBA 99/ MNF 155/ TMTBA 5/ YATBT 8/ LMEBA 404/ TBYBA 31].

ayva yaprağı: Bir tür bitki (*Styrax officinalis*). [TBS 81].

ayva yapraklı muşmula ağacı (T.+T.+Rum.+T.) : Bir ağaç çeşidi. [BDVN 204].

ayvabala (<?): Ayvadana (*Achillea setacea*). [TBS 79].

ayvadana otu (Yun.+T.) : Bir tür bitki (*Achillea nobilis*). [TBS 80].

ayvadana(ayvadene- ayvidana- ayvatane- ayvadani- ayvadanası- ayvadenesi ayvananası- ayvanenesi) (Yun.): 1. Yüksekliği 15-70 santimetre, sık tüylü, soluk sarı çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitki (*Achillea nobilis*). 2. Çivanperçemi, pelin, kara pelin; (*Achillea millefolium*). 3. Yavşan. [TMİB 421/ TBAS 39/ TS 165/ ŞBA 187/ İBAS 32/ KK 181/ TDES 29/ TKF 409/ TGİB 14/ TBS 79-80/ AMATK 223/ EOS 118/ DS 432/ TETTL 244/ TASS 491/ BKTS 23/ KFT 482/ ACBA 126/ LMEBA 404/ TBS 80/ TBS 80-81].

ayvaganı (<?): Bir tür bitki. [TTBA 32].

azad ağacı (Far.+T.): Bir ağaç türü (*Zelkova carpinifolia*). [İBAS 32/ CFBİ 575].

azak (<?): Domates. [İBAS 33].

azak eğiri (<?+Yun.): Sulak yerlerde yetişen, yaprakları kılıç görümlü, uzun, dar, alt bölümleri kırmızı, üstleri çayır yeşili renkte olan çok yıllık bir bitki, eğir otu (*Acorus calamus*). [TBAS 39/ ŞBA 189/ İBAS 33/ TBS 81/ BDVN 16/ CEBA 123/ TTBA 32].

azan çalısı: Azgan çalısı (*Calicotome villosa*). [TBS 81].

azan dikenli: Azgan dikenli, çok dikenli bir bitki (*Calicotome villosa*). [TBS 81].

azan: 1. Azgan (*Calicotome villosa*). 2. Katırtırnağı, bir çeşit dikenli çalı. [TBS 81/ DS 435/ TTBA 21/ İBAS 33/ TTABİ 97].

azaron (<?): Avşar otu, kedi otu, çetük otu (*Asarum europaeum*). [İBAS 33].

azat (Far.): 1. Meşe. 2. Asırlık ağaç. 3. Yabani armut. [DS 4436].

azeryun (azeriyun) (Far.): Ayı gülü, şakayık. [TKF 409/ EOS 118/ TASS 491/ KFT 484].

azgan: 1. Dikenli, bol ve ufak sarı çiçekli bir çeşit çalı; yaban çiçeği (*Calicotome villosa*). 2. Sarı ve beyaz çiçekli, küpeye benzer kırmızı meyveli, odun elde etmeye bile

yaramayan bir ağaç. [KB 1108/ İBAS 33/ EUTSV 75/ DLT 567/ KTS 142/ TBS 81/ DS 437/ KBBA 202].

azgançeçek: Bir tür çiçek. [EUTSV 75].

azı otu: Mürver. [TBAS 39/ İBAS 33].

azırgan: Sarmaşığa benzer, çok dikenli bir bitki. [İBAS 33/ DS 440/ TTBA 21].

aziz çiçeği (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 209].

azlâf (<?): Sığırtırnağı. [İBAS 33].

azmak otu: Sulak, bataklık yerlerde yetişen bir bitki (*Juncus acutus*). [TBS 81].

azman armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

azmuh (azmuk): Bahçe ve bostanlarda biten yabancı otlar. [DS 443/ TTBA 21/ TTABİ 102].

azobe ağacı (<?+T.): Bir tür ağaç. [NEBAS 33].

azvay (azva) (Far.): 1. Yaban mersininin bir cinsi. 2. Sarısabır. 3. Acı bir bitki. [KT 91/ TS 169/ İBAS 34/ TDES 30/ LME 192 / DS 4437/ DS 443/ TETTL 251/ BKTS 24/ LMEBA 404/ İBAS 34].

azzan (<?): 1. Azgan (*Calicotome villosa*). 2. Gül fidanına benzer dikenli bir çalı. [TBS 81].

-B-

baba çayı (T.+Çin.): Genellikle Baba Dağı'nda yetişen bir bitki (*Sideritis libanotica*). [TBS 82].

baba incir (baba inciri) (T.+Far.): Erkek incir ağacı (*Ficus carica*). [TBAS 40/ TBS 82/ TSD 33/ TTBA 32/ TTBA 68/ TTABİ 62].

babaçça (babaç-babaçya-bobaçça) (Sırpça-Hırvatça): Papatya (*Anthemis cretica*). [TBAS 40/ İBAS 34/ TBS 82/ TETTL 253/ TBS 82/ İBAS 34].

babadeşen: Çıban deşici olarak çıban tedavisinde kullanılan bir bitki (*Plantago major*). [TBS 82].

babadya (babadyaf-babadiya-babadiya) (Yun.): Ortası sarı ve kenarlarındaki yaprakları beyaz olan bir çiçek, papatya. [ŞMK 155/ KM 102/ MMŞM 419/ AMATK 224/ HHKA 112/ MNT 489/ ETFT 209/ TKS 174-175/ YİŞ 376/ ŞMS 90/ ACBA 126/ CFBİ 576].

babambaşı (babanbaşı): Devedikeni. [DS 446].

baban öldüren: Bediskan. [BKTS 24].

babatire (<?): Bir tür bitki (*Helleborus orientalis*). [TBS 82].

babır (Yun.): Çöl kenarlarında biten bir çeşit saz. [DS 453].

babu otu: Bir tür bitki (*Convolvulus arvensis*). [TBS 82].

babra (babıra) (<?): Su kenarlarında biten, yaprakları kama şeklinde olan bir çeşit zambak. [DS 453].

babrik (<?): Bodur otu, dağ sarmaşığı (*Marsdenia erecta*). [TBAS 40/ İBAS 34].

babunec (babuna- babune- babunç- babunc) (Ar.): Papatya. [İBAS 34/ KK 182/ ŞMK 155/ TT 116/ HBH 182/ HBTM 133/ KM 102/ MMŞM 419/ TKF 409/ HKHT 227/ TE 951-952/ AMATK 224/ HHKA 112/ MNT 489/ HKHTM 826/ ETFT 209/ ABY 311/ TETTL 254/ YİŞ 376/ TASS 492/ KEA 179/ KFT 486/ ACBA 126/ CFBİ 576/ TBAS 40/ İBAS 34/ BDVN 166/ BDVN 385/ YATBT 8].

babunec ot (Ar.+T.): Papatya çiçeği. [KK 182].

bac ağacı (<?+T.): Koca yemiş ağacı, katlap (*Arbutus unedo*). [İBAS 34].

bac biber (<?+Rum.): Kırmızıbiber, Hint biberi. [BDVN 141].

bacak otu: Bir tür bitki (*Ranunculus muricatus*). [TBS 82].

bacakkıran: Nemli bölgelerde yetişen yeşilimsi sarı çiçekli bir bitki (*Narthecium*). [TS 173/ İBAS 34/ TTABİ 97/ TTBA 60/ TTBA 82/ OABA 293/ TTABİ 66/ TTABİ 104].

bacırgan (<?): Bir tür bitki (*Cynanchum acutum*). [TBS 82].

badamek (<?): Söğüt ağacı cinsinden bir ağaç türü. [İBAS 35].

badanak (<?): Semizotuna benzer bir çeşit ot. [DS 463].

badat (Fr.): Birleşikgillerden, şekeri çok, bir tür yer elması. [KT 94/ TS 174].

bâd-aver (bad-averd/bad-ever) (Far.): Kirpi diken, şeytandeğirmeni, çakırdikeni, şeytan arpası. [İBAS 35/ MMŞM 419/ TASS 494/ YATBT 8].

badbad (Far.): Yaprakları yaraları deşmekte kullanılan bir çeşit ot. [DS 464/ TETTL 256].

badem (badam) (Far.): "1. *Amygdalus communis* L. (Rosaceae). 6-8 m yükseklikte, dikensiz, pembe veya beyaz çiçekli bir ağaçtır. Tohumları yenir ve yağ elde edilmesinde kullanılır. Aşağıdaki türlerin meyveleri genç iken yenir. *Amygdalus lydoidea* Spach - Çalı bademi. Keçi çağlası. Çok dallı ve dikenli bir türdür. *A. orientalis* Miller - 1-3 m yükseklikte, yaprakları beyazımtırak tüylü ve çiçekleri pembe renklidir. Eş anl. Bayam. Bayan. Bıyam. Boçça, Paya. Payam. Payem. Piyam, Şabah. 2. Badem ağacı. 3. Bu

ağacın yaş veya kuru yenilen yemişi." [TBAS 40/ TS 174/ İBAS 34/ İBAS 35/ KK 182/ TDES 32/ SN 527/ RFLMT 34/ ŞMK 155/ RB 68/ TT 116/ HBH 182/ KM 102/ MMŞM 419/ TKF 409/ TGİB 27/ BTS 68/ TBS 82/ HKHT 227/ TE 953/ AMATK 224/ HHKA 112/ MNT 489-490/ HKHTM 838/ ETFT 209/ TAH 427/ LME 203/ TKS 175/ EÇSBA 137/ ABY 311/ DS 4439/ TETTL 256/ YİŞ 376/ TASS 493/ KEA 179/ KFT 486/ TN 766/ ACBA 127/ DYİT 497/ KDB 4/ CFBİ 576/ CCBA 620/ YATBT 8/ MNF 155/ TBYBA 31].

badem ağacı (Far.+T.): Gülgillerden, ilkbaharda beyaz ve pembe renkli çiçekler açan yüksekçe bir bitki, badem (*Amygdalus communis* ve *Prunus amygdalus*). [KT 95/ TS 175/ ŞBA 192/ NEBAS 34/ TBS 83/ BDVN 486].

badem fındık (Far.+Ar.): Meyvesi badem şeklinde olan fındık türü (*Corylus maxima*). [TBS 83].

badem otu (Far.+T.): Bir tür bitki (*Polygonum arenastrum*). [TBS 83].

badıç (Erm.): Bakla, fasulye, bezelye vb. taze sebzelerde, içinde tohumların sıralanmış bulunduğu kabuk, baklamsı meyve. [TS 175/ İBAS 35/ TDES 32/ DS 4439/ TETTL 257].

badılcan (badıncan-badıncan) (Far.): Patlıcan adıyla bilinen bir bitki (*Solanum melongena*). [TBS 83/ HKHTM 826/ TETTL 257/ CFBİ 576/ YATBT 8/ ŞMK 155/ TT 116/ KM 102/ MMŞM 419/ TKF 410/ AMATK 224/ HHKA 112/ MNT 490/ HKHTM 826/ ETFT 214/ TAH 427/ EOS 118/ TETTL 258/ YİŞ 377/ KEA 180/ KFT 488/ ŞMS 91/ DYİT 498/ CFBİ 576].

badılcan inciri (Far.+Far.): Mor renkli meyveleri olan bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 83].

badımak (badıma- badımalak- badıma- badımah- badımak) (<?): Madımak. [TBAS 40/ İBAS 35/ DS 4439].

badırğan: 1. Yapağı maydanoza benzeyen ve sapı soyularak yenen bir bitki. 2. Baldırğan. [TBAS 40/ İBAS 35/ DS 468].

badik otu (<?+T.): Bir tür bitki (*Cichorium intybus*). [TBS 83/ VHBA 13].

badirik (<?): Bir tür bitki (*Marsdenia erecta*). [TBS 83].

badıyan (badyan-badiyane) (Far.): 1. İlaç için kullanılan bir bitkidir, razıyane. 2. Anason. [ETG 266/ İBAS 35/ EUTSV 77/ TE 953/ ETFT 210 / YATBT 8/ EUTSV 77/ RFLMT 34/ TASS 494].

badrık (Far.): 1. Yabani reyhan, yaş otu. 2. Bostangüzeli. [YATBT 8].

badruc (badrüc) (Far.): 1. Yabani reyhan, yaş otu. 2. Bostangüzeli. [YATBT 8].

badul (<?): Havuç. [İBAS 36].

bagalsan (<?): Sığırdili. [İBAS 36].

baganos otu (Yun.+T.): Su teresi ve su kerdemesi. [RFLMT 34].

bağ (Far.): Üzüm bağı. [RB 68/ TKF 410/ HKHT 216/ AMATK 224/ HKHTM 838/ EOS 118 / TETTL 259/ KEA 180/ KFT 488].

bağ armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

bağ bamyası (Far.+Ar.): Bir bamya türü (*Araujia sericifera*). [TBS 83].

bağ bardağı (Far.+T.): Hergul, cergul. [BKTS 25].

bağ çiçeği (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 233].

bağ kaya kuruğu (Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 540].

bağ otu (Far.+T.): Bir tür bitki (*Plantago major*). [TBS 83].

bağ sarımsağı (Far.+T.): Ferhenc, kefr. [BKTS 25].

bağ sarmaşığı (Far.+T.): 1. Eftimon (*Cuccuta epithimum*). 2. (*Convolvulus arvensis*). [İBAS 37/ THBS 251/ TKS 175/ RFLMT 34].

bağ söğüdü (Far.+T.): Söğüt. [TBAS 41].

bağ yaprağı (Far.+T.): Büyük sinir otu. [BDVN 470/ TTABİ 59/ İBAS 37].

bağa yaprağı: 1. Bağa, karnıyarık yaprağı, sinirotu (*Plantago major*). 2. Asma yaprağı, sinirlice. [MŞ II 46/ TBAS 41/ İBAS 36/ İBAS 37/ KK 182/ RFLMT 34/ HBH 183/ KM 102/ TBS 84-85/ ABY 311/ DS 475/ BKTS 25/ ACBA 127/ CFBİ 576/ TMTBA 5/ TTBA 32/ LMEBA 404/ YATBT 9].

bağa: "*Plantago* (*Plantaginaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık otsu bitkilerdir. Bazı türler gövde yapar. Bazı türlerde ise gövde bulunmaz. Yapraklar yara iyi edici veya et dolması sarmakta sebze olarak kullanılır. Eş anl. Ateş yaprağı, Bağa yaprağı, Beşdamar otu, Boğa yaprağı, Damar otu. Damar yaprağı, Kırxsinir otu. Pağa yaprağı. Siğil otu. Sinsek (*Zonguldak*). Sinirli ot. Sinir otu. Yedi damar otu. Yılandili, Yılan otu (*Van*). *Plantago intermedia* L.- Yapraklar sebze olarak kullanılır (*Van*). *P. lanceolata* L.- Yılandili, Yılan otu (*Doğu Anadolu*). *P. major* L.- Bağa yaprağı. Beş damar otu. Yaprakları et dolması sarmakta kullanılır (*Pasinler-Erzurum*). *P. psyllium* L. - Tohumları ""Karnıyarık tohumu"" adı altında müşhil olarak kullanılır." [TBAS 40/ İBAS 36/ KK 182/ TBS 84/ HHKA 112/ TAH 427/ LME 198/ DS 473/ KFT 489/ TTBA 9].

bağarcık (bağcık): Uzun, sarılıcı gövdesi olan bir bitki (*Convolvulus arvensis*). [TBS 84].

bağarcıkurganı: Gövdesi ince, uzun olan ve şekli urgana benzeyen bir bitki (*Convolvulus arvensis*). [TBS 84].

bağboğan (Far.+T.): Asalak bir bitki türü bağbozan, küsküt (*Cucusta planiflora*). [TS 176/ İBAS 36/ TBS 84/ TTBA 60/ TTABİ 97].

bağbozan (Far.+T.): Bostanbozan. [TBAS 41/ İBAS 36/ NEBAS 34/ TTBA 60/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

bağcıyaprağı (Far.+T.): Bağa yaprağı (*Plantago lanceolata*). [TBS 84].

Bağdat hurması (Öİ+Far.): Amme. [TTBA 32/ TTBA 106/ TTABİ 76].

bağırğan: Çiçeklerinin şekli açık bir ağıza benzeyen bir bitki (*Convolvulus arvensis*). [TBS 84/ TTBA 21/ TTABİ 97].

bağırsak otu: Farekulağı. [TS 179/ İBAS 36/ TTBA 32/ OABA 293].

bağırsık: Çoğu zaman pamuk tarlalarında biten beyaz çiçekli bir ot. [DS 479].

bağırtlak: Yoncaya benzeyen bir ot. [DS 480/ TTBA 21/ TTABİ 94].

bağla (<?): Baklaya benzetilen bir bitki (*Astragalus lusitanicus*). [TBS 84/ DS 481].

bağlaşık: Sarmaşık. [TTBA 21/ TTABİ 101].

bağlık otu: Gövdesi uzun olan ve urgana benzetilen bir bitki (*Convolvulus arvensis*). [TBS 85].

bağmuk (<?): Uzun gövdeli olan ve bağ olarak kullanılan bir bitki (*Clematis vitalba*). [TBS 85].

bağnaz (<?): Kayın ağacı. [TBAS 41/ İBAS 36].

bağrı kara (bağrı kara): Baldırıkara. [TBAS 41/ İBAS 36/ TTBA 62/ TTABİ 79/ TTABİ 105].

bağrıbütün: Top çekirdekli bir çeşit kavun. [TTBA 62/ TTABİ 102/ TTABİ 105].

bağur (bagur): Bir bitki adı. [TKF 410/ İBAS 36].

bahal (<?): Tarçın. [İBAS 37].

bahar (Far.): 1. Sığırközü, bahar. 2. Zeytin çekirdeği ve ceviz büyüklüğündeki kavun, 3. Yeşillik, yenilebilen otlar, 4. Sigara tütününü. [TKF 410/ TBS 85/ BKTS 26/ KFT 491/ CFBİ 576].

bahar çiçeği (Far.+T.): Çiçekleri ilkbaharda açan bir bitki (Iris sarı). [TGİB 110/ TBS 85].

bahar gülü (Far.+Far.): Çiçekleri baharda açan bir bitki (Phlomis grandiflora). [TBS 85].

bahar karanfil ağacı (Far.+Ar.+T.): Karanfil ağacı. [BDVN 150/ BDVN 266].

bahar otu (Far.+T.): Çuha çiçeği, ayıkulağı, tutça, gelin gülü, felç otu (Primula). [TBAS 41/ İBAS 37/ TTBA 32].

baharat kokulu kaktüs (Ar.+T.+Fr.): Bir kaktüs çeşidi. [NEBAS 34].

bahariye (Far.+Ar.): Altın kamışı. [BDVN 376].

baharyıldızı (Far.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 34].

bahçe begonyası (Far.+Fr.): Bir begonya çeşidi. [NEBAS 34].

bahçe domatesi (Far.+Yun.): Tarla ve bahçelerde sun'î gübre kullanmadan, doğal olarak yetiştirilen domates türü. [TTBA 32/ TTBA 103/ TTABİ 75].

bahçe hezarenî (Far.+Far.): Hezaren. [TBAS 41/ BDVN 231/ TTBA 32/ TTBA 103/ TTABİ 75].

bahçe iğdesi (Far.+T.): İğde. [TBAS 41].

bahçe kara pazısı (Far.+T.+T.): Terk edilmiş tarlalarda, yol kenarlarında ve bahçelerde yetişen boyu 1 metreye ulaşan, başak görümlü minik çiçekleri saplarının ucunda açan bir bitki (Atriplex hortensis). [ŞBA 195].

bahçe kekiği (Far.+T.): Bahçelerde özel yöntemlerle yetiştirilen kekik. [TS 183/ TTBA 32/ TTBA 103/ TTABİ 75].

bahçe kirazı (Far.+Rum.): Kiraz ağacı. [NEBAS 34].

bahçe nanesi (Far.+Ar.): Bahçelerde yetiştirilen bir nane türü (Mentha piperita). [TBAS 41/ TS 183/ ŞBA 196/ TBS 85/ TTBA 32/ TTBA 103/ TTABİ 75].

bahçe sedefotu (Far.+Ar.+T.): Sedefotu. [NEBAS 34].

bahçe şebboyu (Far.+Far.): Mor çiçekli bir bitki, Frenk menekşesi (Mattiho incana). [TBAS 41/ İBAS 37/ BDVN 385].

bahçe teresi (Far.+Far.): Kerdeme. [TBAS 41/ İBAS 37/ TTBA 32/ TTBA 103/ TTABİ 75].

bahçe üvezi (Far.+T.): Üvez. [TBAS 41].

bahçe vanilyası (Far.+İt.): Güneşçiçeği. [NEBAS 34].

bahçecanavarı (Far.+Far.): Başka bitkiler üzerinde asalak olarak yaşayan ve üzerinde yaşadığı bitkiye zarar veren bir bitki (Orobanche minor). [TBS 86].

bahçegüzeli (Far.+T.): Süs bitkisi (Zinnia elegans). [TBS 86].

bahraz (<?): Bir tür bitki (Fagus orientalis). [TBS 86].

bahtof (<?): Bir tür bitki (Hypericum retusum). [TBS 86].

bak (Far.): Kenevir otu, esrar otu. [TBAS 41/ DS 489].

bak ağacı (Far.+T.): Asfur ağacı. [İBAS 37].

bakabunga (<?): Yavşan nevinden bir diken. [KT 99/ İBAS 37/ NEBAS 34].

bakam (Ar.) **bakam [ağacı]** (Ar.+T.): Baklagillerden, odunundan kırmızı boya çıkarılan bir ağaç, boya ağacı (Caesalpinia echinata). [TS 185/ İBAS 37/ KK 183/ NEBAS 34/ AMATK 225/ TETTL 267/ KEA 181/ BKTS 26/ ACBA 127/ YATBT 9/ BDVN 305/ CFBİ 576].

bakam kırmızı ağacı (Ar.+Ar.+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 128].

bakıldak otu: Susam. [İBAS 37/ DS 492/ TTBA 32].

bakıldak: Taze fasulye. [TTABİ 101/ TTBA 21].

bakır bağcığı: Dere kenarlarında yetişen bir çeşit sarmaşık. [DS 494/ TTBA 32/ TTBA 91/ TTBA 98/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

bakır çiçeği: Kef-i mis. [BKTS 26].

bakla (bakıla- bakılla -bakli- bakıl) (Ar.): 1. Baklagillerden, yurdumuzun her yerinde yetiştirilen, yeşil kabuklu ve taneli bir bitki (*Vicia faba*). 2. Bu bitkinin yeşil ürünü veya kuru tanesi. 3. Burçak, Fink baklası. [TBAS 41/ TS 187/ ŞBA 201/ İBAS 37/ KK 183/ RB 68/ HBH 184/ KM 102/ MMŞM 420/ TKF 411/ TGİB 276/ BTS 71/ NEBAS 35/ TBS 86/ HKHT 218/ TE 958-959/ AMATK 225/ HHKA 113/ MNT 493/ HKHTM 826/ ETFT 211/ TAH 430/ LME 199/ TKS 175/ UUF 319/ EOS 119/ ABY 312/ TETTL 267/ TASS 497/ KFT 492/ ŞMS 91/ ACBA 127/ KDB 4/ TBS 86/ BDVN 613/ YİŞ 383/ KEA 181/ BKTS 27/ YATBT 9].

bakla çiçeği (baklaçiçeği) (Ar.+T.): Sarımtırak eflatuna çalan beyaz renkte bir bitki. [TS 188/ İBAS 38/ TTBA 32/ TTABİ 103].

bakla soğan (Ar.+T.): Bakla zamanı çıkan bir çeşit soğan. [TTBA 53].

baklacık (Ar.+T.): Bir çiçek adı. [İBAS 38/ TETTL 267].

baklaçalısı (bakla çalısı) (Ar.+T.): Ekin tarlalarında yetişen, yeşil meyveli, baklagillerden bir bitki. [DS 495/ TTBA 32].

baklakıran (Ar.+T.): Canavar otu. [TBAS 41/ İBAS 38/ TTBA 60/ TTABİ 97].

baklakırı (Ar.+T.): Bakla. [TETTL 268].

baklamsı meyve (Ar.+Far.): Badıç. [TS 188].

Bakülü armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi (*Pyrus communis*). [TBS 86].

bal (<?): Hint hıyarı (*Cucumis* sps). [İBAS 38].

bal armut (bal armudu) (T.+Far.): Bir armut çeşidi, balbardağı. [TTABİ 103/ TTBA 32/ TTABİ 103/ OYAA 136].

bal diken: Dulavrat otu. [TBAS 43/ TBS 86/ İBAS 39].

bal elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

bal eriği: Bir erik türü. [TTABİ 79].

bal kabağı: 1. İçi turuncu, iri ve tatlı bir kabak türü (*Cucurbita moschata*). 2. Kurusu yenir uzunca kırmızı kabak. 3. Asma kabağı. [KT 562/ TS 193/ TBS 86/ TTBA 33/ İBAS 40/ NEBAS 35/ BDVN 213/ BDVN 214].

bal kekiği: Arıların bal yapımında çiçeklerinden çok yararlandığı bir bitki (*Coridothymus capitatus*). [TBS 87].

bal mantarı (T.+Rum.): “*Armillariella mellea* (Fr. ex Vahi) Karsten (*Agaricaceae*). İstanbul civarında (Belgrat ormanı) yetişir. Yenen bir türdür.” [TBAS 43/ TTBA 33].

bal otu: 1. Kadife otu; inci otu, boncuk otu. 2. (*Achillea nobilis*). [İBAS 40/ TBS 87/ BDVN 389].

bal pireni (T.+<?): Arıların bal yapımında çiçeklerinden çok yararlandığı bir bitki (*Erica manipuliflora*). [TBS 87].

bal üzümü: Bir üzüm çeşidi. [TTBA 33].

balaban mantarı (Far.+Rum.): “*Hydnum imbricatum* L. (*Hydnaceae*). Genç iken yenir. *Hydnum reparidum* Fr. ex L- Dil mantarı. Geyik mantarı (*Saccilar-Bolu*). Sığır dili mantarı. Genç iken yenir.” [TBAS 41/ İBAS 38].

balaband (Far.): Kaynatılarak içilen bir ot. [DS 497].

baladı otu (<?+T.): Ayıgülü, şakayık, favaniya (*Paeonia peregrina*). [MŞ II 48/ İBAS 38/ YATBT 9/ TMTBA 5].

balah (<?): Olgunlaşmamış hurma (*Phoenix dactylifera*). [İBAS 39].

balamut (balamıt-balemit-balamud) (Yun.): Palamut. [TBAS 42/ İBAS 39/ KK 184/ AMATK 226/ CFBİ 576].

balaran (<?): Çalılar arasında yetişen, yakacak olarak kullanılan bir bitki. [DS 497].

balaska (<?): Kaz otu, çobansüzeği. [İBAS 39].

balalaşlama: Balbardağı. [TTBA 53/ TTABİ 97].

balaza (<?): Bir tür bitki (Polygonum lapathifolium). [TBS 87].

balazağa (balazava) (<?): Bir tür bitki (Plantago major). [TBS 87].

balbal: Beyaz ve yuvarlak taneli bir çeşit üzüm. [TETTL 270].

balbardağı (balbardak- balbardah- balbardâ): 1. Erken olgunlaşan, yeşil renkli, çok sulu ve tatlı bir çeşit armut. 2. Küçük yapraklı, kırmızı çiçekli, kırıldığı zaman tatlı bir su salıveren zehirsiz bir ot. [DS 500/ TTABİ 79/ TTBA 89/ TTBA 98/ TTBA 33/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ OYAA 136/ TTABİ 74/ TTBA 53/ TTBA 89/ TTBA 98/ TTABİ 70].

balbaşı: 1. Dağ çayı. 2. Gövde tepesindeki çiçekleri balözü salgılayan bir bitki türü (Lamium macrodon). [TBAS 42/ İBAS 39/ TBS 87/ DLTMY 196].

balcan (<?): Patlıcan. [İBAS 39].

balcık: Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki (Cytinus hypocistis). [TBS 87].

balçık hurması (T.+Far.): Mısır ve Irak'ta yetişen bir çeşit hurma. [TTBA 33].

balçiçeği (bal çiçeği): 1. Çingirak otu (Campanula). 2. Hanımeli (Lonicera). 3. Hastane çiçeği. 4. Almaşık yapraklı, kırmızı veya kırmızıya çalan sarı renkli çiçekli ağaççık. [TBAS 42/ TBAS 295/ TS 190/ İBAS 39/ TBS 86/ TTBA 33/ BDVN 389].

baldır otu: Eğrelti türünden bir bitki (Asplenium trichomanes). [TBS 87].

baldıran otu: Baldıran. [TBAS 42/ BKTS 27/ TTBA 33].

baldıran: "1. Laserpitium glaucum Post (Umbelliferae). 60-150 cm yükseklikte, kalın köklü, çok yıllık, çıplak, yaprakları tüysü ve çiçekleri yeşilimsi beyaz renkli olan bir bitkidir. Nadir bir türdür. Kahraman Maraş (Ahır dağı) ve Dört Yol civarındaki dağlar (Mıgırtepe) da yetişmektedir. Zehirli değildir. Kökü Dört Yol'un dağ köylerinde yenir ve bölgedeki halk hekimleri tarafından yatıştırıcı olarak kullanılır. Laserpitium hispidum Bieb.- Kasnı. Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir. Gövdesi, kabuğu soyulduktan sonra, çiğ olarak yenir (Tirebolu, Şebın Karahisar). 2. Conium maculatum L. (Umbelliferae). Bir veya iki yıllık, beyaz çiçekli, parçalı yapraklı, kuvvetli kokulu ve otsu bir bitkidir. Özellikle meyveleri zehirlidir. Erzurum bölgesinde gövdesi kabuğu soyulduktan sonra, kimi yerine yenmekte ve bu nedenle de özellikle çocuklarda ağır zehirlenmeler görülmektedir. Kurutulmuş dalları, demet yapıldıktan sonra süpürge olarak kullanılır. (Pınarhisar-Kırklareli). Eş anl. Ağı otu, Ağu otu. Baldıran otu, Hırhmdilik (Erzurum), Körek, Şemsiye otu. Yılan otu. 3. Yabanî kereviz. 4. Maydanozgillerden, nemli yerlerde yetişen zehirli bitkilerin ortak adı, ağı otu, baldırgan (Conium maculatum)." [TBAS 42/KT 101/ TMİB 432/ TS 190/ İBAS 39/ KBS I 109/ RFLMT 36/ TGİB 74/ BTS 73/ NEBAS 35/ TBS 88/ LME 200/ DS 501/ TETTL 270/ BKTS 27/ CFBİ 576/ BDVN 195/ OABA 293/ TTABİ 59/ LMEBA 404/ YATBT 9/ TMTBA 5].

baldırcan (<?): Patlıcan (Solanum melongana). [TBS 88/ TTABİ 77].

baldırgan (baldırğan-baldırkan-balgırdan): Heracleum trachyloma Fisch. et Mey, (Umbelliferae). 1-1.5 m yükseklikte, çok yıllık, özel kokulu, beyaz çiçekli ve olsu bir bitkidir. Erzurum ve Kars bölgelerinde gövdesi, kabuğu soyulduktan sonra çiğ olarak yenir. Eş anl. Soy (Erzurum), Baldırgan (Kars), Balgırdan. Baldırkan. [TBAS 42/ İBAS 39/ TBS 88/ TETTL 270/ TTABİ 97/ TTBA 21].

baldırı kızıl (baldırıkızıl): Yaz kış yaprakları bulunan, boyu 30 cm. olan bir bitki. [DS 502].

baldırıkara: 1. Asplenium adiantum-nigrum L. (Aspleniaceae). 10-25 cm boyunda, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Yaprak sapı dip kısmında siyah renklidir. Toprak üstü kısmı balgam söktürücü ve öksürük kesici olarak kullanılır. Eş anl. Bağrı kara. Kara baldır. Asplenium ruta-muraria L - Duvar baldırkarası. Polystichum setiferum (Forsk.) Woyнар

(Aspidiaceae) - Dere gülü (Giresun). 2. Nemli yerlerde yetişen birçok eğrelti otu türünün ortak adı; karabaldır (*Asplenium adiantum nigrum*). [TBAS 43/ TMİB 432/ MŞ II 48/ TS 190/ EM 111/ İBAS 39/ KK 184/ RFLMT 36/ KM 103/ MMŞM 420/ TKF 411/ TGİB 18/ BTS 73/ NEBAS 35/ TBS 88/ AMATK 226/ MNT 494/ HKHTM 817/ ETFT 211/ TKS 176/ ABY 313/ BDVN 19/ YİŞ 386/ BKTS 27/ KFT 494/ ŞMS 91/ CFBİ 577/ TMTBA 5/ LMEBA 404/ YATBT 9/ EATBT 1050/ OABA 293].

baldırıkız: Semizotu. [DS 502].

balduz (<?): Yabanî kimyon. [TBAS 43/ İBAS 39].

balgam elması (Ar.+T.): Sarı renkli, iri ve tatlı bir çeşit elma. [TTBA 33].

balgam otu (Ar.+T.): Küçük ve kırmızı çiçekli bir su bitkisi. [İBAS 39].

balıcak (<?): Balıcak, çiçeklerinde balözü bulunan bir tür bitki (*Lamium album*). [TBS 88].

balık ağusu (balıkağısı- balıkağusu): 1. Sarı sütleğen denilen bitki. 2. Balık yakalamak için yararlanılan bitki (*Verbascum sinuatum*). [TTBA 33/ TBS 89/ BKTS 28/ İBAS 39].

balık çiçeği: Sıçankulağı. [İBAS 39/ RFLMT 36/ HATBA 9].

balık otu: 1. Cava ve Malabar'da yetişen, zehirli meyvesiyle balıkları sersemleterek avlamaya yarayan bir bitki (*Anamirta*). 2. Sarı sütleğen, habbü'l-hilal, merzencuş (*Euphorbia heliosvopia*). 3. Balık yakalamak amacıyla kullanılan bir bitki (*Verbascum sinuatum*). 4. Zembil çiçeği, balık otu. [KT 102/ TS 192/ İBAS 39/ RFLMT 36/ TGİB 271/ NEBAS 35/ TBS 88/ EÇSBA 137/ BDVN 54/ MOBA 107/ BDVN 112/ BKTS 28/ BDVN 391/ HATBA 9/ TTBA 33/ TTBA 76/ TTABİ 64].

balık öldüren (balıköldüren): Sarı sütleğen denilen bitki. [TTBA 60/ TTBA 80/ TTABİ 97/ İBAS 39/ BKTS 28].

balık sütleğeni: Sarı sütleğen denilen bitki. [KT 1118/ BKTS 28/ TTBA 76/ TTBA 33/ TTABİ 64].

balıkağzı: Çiçeğine iki yandan bastırılınca ağzın açılışına-kapanışına benzer bir görüntü oluşan bu sebeple bu adı alan bir bitki (*Delphinium peregrinum*). [TBS 89].

balıkığnesi kaktüsü (T.+T.+Fr.): Bir kaktüs türü. [NEBAS 35].

balıkıran (balıkıran): Tohumu suya atıldığı zaman balıkları sersemleştirerek suyun yüzüne çıkmalarını temin eden, sarı çiçekli ve sapları sütlü bir bitki, balık otu. [TTBA 80/ DS 505/ TTBA 60/ TTABİ 97].

balıkzehri otu (balık zehiri otu) (T.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 578/ HATBA 9].

balımışık: Baharda yetişen ve yaprağından börek yapılan bir bitki. [DS 505].

balkadın: Yenilebilen bir çeşit mantar. [TTABİ 72/ TTBA 53/ TTBA 70/ TTBA 94/ TTABİ 61].

balkaymağı: Sarı renkli ve parlak yaprakları olan arıların çok yararlandığı bir bitki (*Helichrysum orientale*). [TBS 89].

ballağan: Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki (*Anchusa*). [TBS 89].

ballı: Koyu pembe renkli, ince kabuklu, çekirdeği orta büyüklükte, kısa saplı ve çok tatlı bir çeşit kiraz. [TTBA 21/ TTABİ 95].

ballıbaba: 1. *Lamium album* (Labiatae) türlerine verilen genel ad. Bu türler bir veya çok yıllık otsu bitkilerdir. Çiçekler beyaz, kırmızı veya mor renklidir. Kars bölgesinde *Ancausa azurea* Miller var. *azurea* (Boraginaceae) türüne de Ballıbaba veya Tatlıbaba adı verilmektedir. Eş anl. Ballık otu. *Lamium album* L, *L. maculatum* L. ve *L. purpureum* L türlerinin toprak üstü kısımları kabız ve kuvvet verici olarak kullanılır. 2. Keçiboynuzu (*Cerantonia siliqua*). 3. Mum çiçeği (*Cerintho minor*). [TBAS 43/ TS 194/

ŞBA 203/ İBAS 40/ TGİB 73/ BTS 75/ NEBAS 35/ TBS 89/ TTBA 53/ TTABİ 62/ TTABİ 72/ TTABİ 60/ TTBA 94/ TTBA 68].

ballıboynuz (ballı boynuz): 1. Bakla şeklinde ve kahve renkli, yenilebilen tatlı bir çeşit meyve. 2. Keçiboynuzu, meyveleri olgunlaştığında tatlı ve boynuz şeklinde olan bir bitki (*Cerantia siliqua*). [TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 103/ TTABİ 96/ TBAS 43/ TBS 90/ DS 509/ OABA 293].

ballıca armudu (T.+Far.): Bir çeşit armut. [TTABİ 79].

ballıca: 1. Gıcığıcı. 2. Çiçekleri balözü taşıyan bitki türü (*Silene alba*). [TBAS 43/ İBAS 40/ TBS 90/ TTABİ 92/ TTABİ 95/ TTBA 21].

ballıcak: Çiçekleri balözü taşıyan bitki türü (*Cerinthe major*). [TBS 90].

ballıdarı: İncir. [TTBA 53/ TTABİ 95].

ballık armudu (ballıg armudu) (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 79].

ballık çalısı: Bir tür bitki (*Quercus petraea*). [TBS 91].

ballık meşesi (T.+Far.): Bir tür bitki (*Quercus petraea*). [TBS 91].

ballık otu: 1. Ballıbaba. 2. Çalba. 3. Çiçeklerinde balözü salgılayan bir bitki (*Ballota nigra*). [TBAS 43/ İBAS 40/ BTS 75/ TBS 91/ TTBA 33/ TTABİ 96].

ballık: 1. Balıkotu, sarı sütleğen (*Euphorbia helioscopia*). 2. Katran yoncası. 3. Ballıbaba (*Lamium album*). 4. Meşe ağacı. 5. Çiçekleri balözü salgılayan bir bitki (*Cerinthe major*). [MŞ II 49/ TBAS 43/ TS 194/ İBAS 40/ TBS 90/ TMTBA 5/ TTABİ 96/ TTBA 21].

ballıkara: Bir tür bitki. [TTBA 53].

ballsüpürge: Bir tür bitki (*Silene longipetala*). [TBS 91].

ballut (balut) (Ar.): Meşe, pelit. [KM 103/ YİŞ 388].

balma üzüm (<?+T.): Taneleri iri ve koni şeklinde olan kurutulmaya elverişli üzüm. [TTBA 53].

balonlu sarmaşık (Fr.+T.): Gövdesi sarılıcı, tırmanıcı, meyvesi balon gibi şişkin bir süs bitkisi (*Cardiospermum halicacabum*). [TBS 91].

balsa ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 36].

balsam (İt.): Bazı ilaçların yapımında kullanılan ağaç reçinesini. [TETTL 273].

balsam ağacı (belsem ağacı) (<?+T.): Belsemiye, kınaçiçeğigillerden bir ağaç, belesen ağacı. [EÇSBA 137/ BDVN 52/ BDVN 194].

balsam otu (İt.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 36].

balsama (İt.): Misvak ağacı. [TETTL 273].

balsıra (balsara) (<?): Bilhassa meşe ağacında görülen bir çeşit yapışkan parazit bitki (arılar bu bitkiden bal alırlar); kudret helvası. [KT 103/ İBAS 40/ DS 511/ TETTL 273].

baltabatak: Kır sarmaşığı. [TTBA 53/ TTABİ 70/ TTBA 90].

balyaprağı: Bağa yaprağı (*Plantago lanceolata*). [TBS 91].

bambal (bambıl) (<?): 1. Karaağacın meyve veya çiçekleri, 2. Gelincik çiçeği. 3. Aygün çiçeği (*Heliotropium hirsutissimum*). [TBS 91-92/ DS 514].

bambambiyak (bambamfiyak-bambampiyak) (<?): Bir tür bitki (*Urginea maritima*). [TBS 91].

bambambiyak ağısı (bambampiyak ağısı) (<?+T.): Zehirli bir bitki türü (*Urginea maritima*). [TBS 91].

bambıl otu (bambıl otu- bambul otu- banbıl otu- banbal otu- bambal otu- banbul otu) (<?+T.): 1. İt üzümü. 2. *Helleborus vesicarius* Auch. 3. Sıcak ve ılıman bölgelerde yetişen otsu veya çalı türü bir bitki (*Heliotropium*). 4. Yazın tarlalarda biten, beyaz çiçekli, boz renkli yaprakları olan, develerin yediği bir ot, siğil otu. [KT 104/ TMİB

435/ MŞ II 50/ TBAS 43/ TBAS 295/ TS 196/ İBAS 40/ İBAS 41/ RFLMT 36/ TBS 92/ BKTS 28/ TTBA 33/ YATBT 9].

bambu (bambo) (Fr.): Sıcak iklimde yetişen bir cins kamış (*Phyllostachys aurea*). [BTS 75/ NEBAS 36/ TBS 92/ TETTL 275/ TTABİ 59].

bambu ağacı (Fr.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 232].

bambul (<?): 1. Zambak. 2. (*Solanum nigrum*). [TBS 92/ LME 201/ LMEBA 404].

bamuk (Far.): Oğuzcada pamuk (*Gossypium*). [DLT 572].

bamya (bamiya) (Ar.): 1. Ebegümeçigillerden, sıcak ve ılıman yerlerde yetişen bir bitki (*Hibiscus esculentus*). 2. Bu bitkinin hem taze hem kurutulmuş olarak yenilen ürünü. [KT 103/ TS 196/ ŞBA 206/ İBAS 40/ RFLMT 36/ TGİB 118/ BTS 75/ NEBAS 36/ TBS 92/ TETTL 275/ KDB 4/ BDVN 316].

ban (Ar.)- **bañ** (T<?): 1. Asya, Kuzey Afrika ve Avrupa'nın sıcak bölgelerinde yetişen, 20-100 cm yükseklikte, yaprakları ağır kesici olarak kullanılan, yumuşak tüylü, zehirli ve otsu bir bitki (*Hyoscyamus niger*). 2. Sorgun ağacı, kokar sorgun, sultânî söğüt (*Salix caprea*). [TMTBA 5/ YATBT 9/ TMİB 435/ MŞ II 49/ MN 122/ KK 185/ HBH 185/ KM 103/ TKF 411/ HKHT 227/ TE 963/ MNT 496/ ETFT 212/ TAH 431/ YİŞ 389/ TASS 500/ KEA 182/ BKTS 28/ KFT 495/ ŞMS 91/ ACBA 127/ YATBT 9].

ban ağacı (ben ağacı) (Ar.+T.): 1. Asya'nın tropik bölgelerinde ve Afrika'nın kuzeyinde yetişen, yaprakları telek damarlı, çiçekleri salkım durumunda, meyvesinden kokusuz bir yağ elde edilen ağaç (*Moringa oleifera*). 2. Sepetçi söğüdü (*Salix viminalis*). 3. Sorgun ağacı, ban ağacı. [TBAS 44/ TS 196/ İBAS 40/ TTBA 33/ BDVN 402].

ban otu (Ar.+T.): "*Hyoscyamus niger* L. (*Solanaceae*). 20-100 cm yükseklikte, yumuşak tüylü, iki yıllık ve otsu bir bitkidir. Çiçekler sarı-mor renklidir. Yaprakları ağır kesici olarak kullanılır. Zehirli bir bitkidir. Eş anl. Batbat, Batbat otu. Bengildek. Bengilik otu. Çanakçömlek otu, Çömlek otu (Antalya), Dağdağan, Deli bardağın. Deli batbat, Diş otu (Şiran-Gümüşhane), Gâvur haşhaşı. *Hyoscyamus reticulatus* L.-Göz otu (Silifke-lçel), Mak otu (Horozköy-Ulukışla)." [TBAS 44/ TS 198/ İBAS 41/ TGİB 120/ BTS 75/ NEBAS 36/ TBS 92/ EÇSBA 137/ MOBA 107/ TTBA 33/ TTABİ 59].

banak (<?): Marul. İBAS 41/ KK 185/ TTABİ 101/ TTBA 22

bancar (Erm.): Pancar. [İBAS 41].

banda (Yun.): Ahlat. [TBAS 44/ TBS 92].

bandık: Genişçe yapraklı yabani bir ot. [DS 517/ TTBA 22].

Bandırma (Öİ): İri taneli beyaz üzüm, razakı. [TTABİ 97/ TTBA 22].

Bandırma kabı (Öİ+T.): Bandırma. [TTABİ 76/ TTABİ 70/ TTBA 106/ TTBA 89/ TTBA 33].

Bandırma üzümü (Öİ+T.): Bandırma. [TTBA 106/ TTBA 33/ TTABİ 76].

Bandırmayaprağı (Öİ+T.): Bir tür bitki (*Sedum telephium*). [TBS 92].

bang otu (banc otu) (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 325].

banian ağacı (<?+T.): Bengal incir ağacı. [BDVN 276].

bankaş (<?): Çınar. [İBAS 41].

bankaş ağacı (<?+T.): Kemkam. [BKTS 28].

banksiya çiçeği (<?+T.): Bir tür çiçek. [NEBAS 36].

bankul ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 36].

bantof (<?): Bir tür bitki (*Hypericum retusum*). [TBS 92].

banyan ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 36].

baobap ağacı (Fr.+T.): Ebegümeçigillerden, sıcak ülkelerde yetişen, çok yüksek olmamakla birlikte, gövdesinin çevresi 20 metreyi aşabilen bir, baobap (*Adansonia digitata*). [TS 198/ NEBAS 37/ TETTL 277].

baraklu armut (barahluarmut): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 77].

barba (<?): Süsen (*Iris orientalis*). [TBAS 44/ İBAS 41/ TBS 93].

barbunya (Rum.): Bir tür fasulye. [BTS 76/ TETTL 279].

bardacık eriği (bardak eriği): Bardak eriği; uzun, kokulu, sarı veya mor renkte bir çeşit erik. [TS 200/ TTABİ 93/ TTBA 33/ KT 315/ TS 200/ / İBAS 41/ TTBA 33/ TTBA 89/ TTBA 98/ TTABİ 74/ TTABİ 70].

bardacık inciri (T.+Far.): Bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 93].

bardacık: 1. Bir tür küçük ve tatlı yaş incir (*Ficus carica*). 2. Bir cins erik. [TS 200/ İBAS 41/ TETTL 280/ TTBA 22/ TTABİ 93].

bardah armudu (bardâ armudu<bardak armudu) (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77/ OYAA 136].

bardak ağacı: *Nepent*. [BDVN 413].

bardak çiçeği: Hem yabani olarak hem de süs bitkisi olarak yetiştirilen bir bitki (*Lilium candidum*). [TBS 93].

bardak: 1. Taze incir. 2. Uzun, kokulu, sarı veya mor renkte bir çeşit erik. [TTABİ 94/ TTBA 22].

bardakçı inciri (T.+Far.): 1. Taze incir. 2. Uzun, kokulu, sarı veya mor renkte bir çeşit erik. [TTBA 33].

bardakçı: 1. Taze incir. 2. Uzun, kokulu, sarı veya mor renkte bir çeşit erik. [TTABİ 93/ TTBA 22].

bargan (<?): Mersin ağacının yemişi. [KTS 147].

barmak şeker (T.+Far.): Nebat şekeri. [EOS 119].

barnak (<?): Havuç. [İBAS 41].

barsama (marsama) (Rum.): Yaprakları nane gibi güzel kokulu olup bazı yemeklere konan bir bitki, barsama, civanperçemi, yaban kekiği. [KT 106/ İBAS 42/ TDES 41/ TSD 36/ TETTL 283].

barsama otu (Rum.+T.): Civanperçemi. [TBAS 44].

barsamba (<?): Geniş ve yeşil yapraklı, hoş kokulu bir çiçek. [DS 535].

bartınya otu (bartınva otu) (Yun.+T.): Mısır tarlalarında yetişen bir bitki. [İBAS 42/ DS 535/ TETTL 283/ TTBA 33].

bartlak: İlkbaharda tarlalarda kendiliğinden yetişen ve sarı çiçek açan yabani bir ot. [DS 535/ TTBA 22/ TTABİ 94].

bartun (Yun.): Yiyen hayvanları öldürebilen zehirli bir ot. [DS 535].

barud (Far.): Güherçile. [İBAS 42].

baruk çiçeği (Far.+T.): Katırtırnağı. [İBAS 42/ TETTL 284].

barut (Far.): Ağız otu, top otu. [TSD 36].

barut ağacı (Far.+T.): *Frangula alnus* Miller (Syn:*Rhamnus frangula* L.) (*Rhamnaceae*). 23 m yükseklikte dikensiz bir ağaçtır. Gövde ve dal kabukları müşhil olarak kullanılır. Eş anl. Ciğar (Sürmene-Trabzon), Ciğarı (Çayeli-Rize). [TBAS 44/ İBAS 42/ TGİB 106/ BTS 77/ NEBAS 37/ TBS 93/ TTBA 91/ TTBA 33/ TTABİ 60].

barzed (<?): Kasni otu, şeytanboku. [İBAS 42/ TASS 501].

bas (Ar.): 1. Şimşir ağacı. 2. (*Conium maculatum*). [TBS 93].

basal (Ar.): Soğan (*Allium cepa*). [KTS 148/ MMŞM 420/ TKF 411/ TBS 93/ TE 967/ TAH 432/ TKS 177/ UUF 324/ TETTL 285/ YİŞ 390/ TASS 501/ ŞMS 91].

basal (besel) (Ar.): Soğan. [KTS 155].

basar (<?): Dağ sarımsağı. [İBAS 42/ DLT 575/ KTS 148].

basbaşı: Gözerin üstüne gelen tohumluk iri buğday. [TTBA 33].

basırık otu: Bir tür bitki (*Colvolvulus arvensis*). [TBS 93].

basmur (<?): Kendir tohumu. [İBAS 42].

bastırma çalısı: Bir tür çalı (*Quercus frainetto*). [TBS 93].

baston mantarı (İt.+Rum.): Ayı mantarı. [TBAS 44].

basur otu (basır otu) (Ar.+T.): “1. *Ranunculus ficaria* L. (*Ranunculaceae*). 10-20 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, yumru köklü ve parlak sarı çiçekli bir bitkidir. Andırın (Kahraman Maraş) köylerinde toplanan yumru kökleri kurutulduktan sonra Arpacık salebi, Çöpmalı, Çöp salebi veya Şehriye salebi adı altında salep yerine satılır. Eş anl. Yağlı çiçek. 2. Acı yavşan. 3. Dügün çiçeğigillerden, nemli ormanlarda biten, köklerinde basur memelerine iyi gelen bir madde bulunan, sarı çiçek açan küçük bir bitki (*Ranunculus ficaria*). 4. Küçük karangıç otu.” [TBAS 44/ TS 208/ ŞBA 208/ İBAS 42/ TGİB 208/ BTS 77/ NEBAS 37/ TBS 93/ BDVN 276/ BDVN 503/ TTBA 33].

baş biberi (T.+Rum.): Dar biber. [BDVN 142].

baş otu: Asarun. [İBAS 43].

başagaç: Boyuna dikey yönden kesilmiş olan ve yıl halkaları çember biçiminde görüntü veren ağaç. [TS 213].

başak (başşak): Arpa, buğday, yulaf vb. ekinlerin tanelerini taşıyan kılçıklı başı. [KT 110/ TDES 43/ KBS I 118/ TKF 412/ BTS 77/ TETTL 290/ KFT 497/ TTABİ 94/ TTBA 22/ DLTMY 196/ OABA 293/ DLTMY 196].

başak çay (T.+Çin.): Çiçekleri başak şeklinde olan ve çay olarak da içilen bir bitki (*Sideritis scardica*). [TBS 94].

başak otu: Çiçekleri başağa benzeyen bir bitki (*Bromus arvensis*). [TBS 94].

başibütün: Kırmızı pancar. [TTABİ 102].

başkavkas (T.+<?): Bir tür bitki (*Silybum marianum*). [TBS 94].

başlahana (T.+Rum.): Yaprakları sıkı, yuvarlak başlı lahana (*Brassica oleracea*). [KT 713/ TS 218/ TTBA 53/ DLTMY 196/ OABA 293].

başlı diken: Köpek dili. [BDVN 145].

başlı ot: Ekinler arasında biten yabancı bir ot. [DS 564/ TTBA 53/ DLTMY 196].

başlı çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 202].

batabat otu (Ar.+T.): Bir tür bitki (*Hyoscyamus niger*). [TBS 94].

batak otu: Arslanağzıgillerden pembe veya beyaz çiçekli bir bitki (*Bromus tectorum*). [İBAS 43/ TBS 94/ BDVN 363].

bataklık düğün çiçeği: Sulak, bataklık yerlerde yetişen bir bitki (*Ranunculus sceleratus*). [TBS 94].

bataklık keteni (T.+Ar.): Pamuk otu. [TS 223].

bataklık mersini (T.+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 37].

bataklık nergisi (T.+Far.): Avrupa ve Kuzey Amerika'da güneşli su kıyılarında yetişen çok yıllık bir bitki, lilpar (*Caltha palustris*). [TBAS 44/TS 223/ İBAS 43/ TTBA 33/ TTBA 103/ TTABİ 75/ TTABİ 96].

bataklık servisi (T.+Far.): Bir tür ağaç. [NEBAS 37].

bataklık süseni (T.+Far.): *Iris pseudacorus* L. (*Iridaceae*). Rizomlu, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Dere ve bataklık kenarlarında yetişir. Eş anl. Kılıç otu, Sarı süsen, Yalancı eğir. [TBAS 44/ İBAS 43/ TTBA 33/ TTBA 103/ TTABİ 75/ TTABİ 96].

batbat (batbata- batbatı- batbit) (Ar.): Bir tür bitki (*Hyoscyamus niger*). [TBS 94/ TASS 503].

batbat otu (batbat- batbit otu) (Ar.+T.): Yaprakları zehirli bir ot; kuşekmeği, çöğen, çobandeğneği, ban otu, kurtpençesi (*Polygonum arviculare*). [TBAS 44/ İBAS 43/ MMŞM 420/ BTS 80/ DS 570/ TETTL 293].

batı mazısı (T.+Far.): Servigiller familyasından süs bitkisi olarak yetiştirilen ağaç ya da çalimsı bitkiler. [BTS 80/ TTBA 33].

batırğan: Yaprığı maydanoza benzeyen ve sapı soyularak yenen bir bitki. [TTBA 22].

batısabak (<?): Taç yaprakları bitişik çiçek, sarmaşık. [DS 571].

batingan (<?): Patlıcan (*Solanum melongana*). [İBAS 43].

batmul (<?): Karabibere benzer bir bitki. [İBAS 43/ KTS 150].

batraka (<?): Karpuz, kavun (*Citrullus vulgaris*). [İBAS 43].

batuf (<?): Bir tür bitki (*Hypericum triquetrifolium*). [TBS 94].

Batum armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103].

Batum elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

bavala (<?): Sarı renkli zehirli bir çiçek. [DS 573].

bavra (<?): Hayvanların severek yedikleri bir ot. [DS 574].

bavrak (<?) : Çiriş otu. [İBAS 43].

bay (<?): Boy otu. [TBAS 45/ İBAS 43].

bayam (bayan) (Far.): Badem. [TBAS 45/ KM 103/ MMŞM 421/ EOS 119/ TETTL 295/ ACBA 127].

bayamca (<?): Bir tür bitki. [TTABİ 60].

bayır çayı (T.+Çin.): 1. Mercanköşk. 2. Bir tür bitki, tahtacı kekiği (*Origanum saccatum*). [TBAS 45/ İBAS 43/ TBS 94].

bayır fiyi (T.+Rum.): Bir tür bitki (*Lathyrus cicera*). [TBS 94].

bayır pelini (T.+Rum.): Civanperçemi (*Achillea nobilis*). [TBAS 45/ İBAS 43/ TBS 94].

bayır turpu (bayırturpu) (T.+Far.): İri bir turp türü, siyah turp (*Cochlearia armoracia*). [KT 113/ TS 227/ ŞBA 209/ İBAS 43/ TBAM 59/ NEBAS 37/ BDVN 78/ BDVN 189/ TTBA 33/ TTBA 103/ TTABİ 75].

bayırçayırı: Bir tür bitki (*Brachypodium sylvaticum*). [TBS 95].

bayırğan otu: İnce yapraklı, uzun saplı bir ot. [DS 580].

baylak otu (baylan otu) (<?+T.): Kaplan otu, edâdâ. [İBAS 43/ BKTS 30].

baylık (baylık otu) (<?+T.): 1. Kurtboğan, kaplan otu. 2. Kulak otu (*Sempervivum tectorum*). [İBAS 43/ TBS 95/ LME 202/ LMEBA 404/ BDVN 244/ BDVN 15].

bayrak çiçeği: Bir tür çiçek. [BDVN 66].

baytaran (baytıran) (Ar.): 1. İnce yapraklı, güzel kokulu, "Kâbe süpürgesi" de denilen bir bitki. 2. Civanperçemi. [TBAS 45/ BTS 81].

bazam (bazem) (Ar.): Badem. [TE 972/ AMATK 228/ TKS 178].

baz-averd (baz-ared) (Far.): Boğa diken, eşek diken (*Centurea phyllaca*). [İBAS 44/ HHKA 114/ TKS 178].

baze otu (<?+T.): Bir tür bitki (*Sambucus ebulus*). [TBS 95].

bâzerûc (bâzurûk) (Ar.): Bir tür bitki. [YATBT 10].

bazgan (<?): Mersin ağacının yemişi. [İBAS 44].

bazıncan (bazıncan) (Far.): Patlıcan. [TE 973/ AMATK 228].

bazık (Fr.): 1. Pazı bitkisi. 2. Pezik. 3. Yaban armudu, ahlat. [İBAS 44/ DS 587/ TETTL 299].

bazin (<?): "Evlenme çiçeği" de denilen bir çiçek. [DS 587].

bazlak çayı (<?+Çin.): Çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis scardica*). [TBS 95].

baznic (<?): Hindistan cevizi. [İBAS 44].

bazred (<?): Kasnı otu, şeytanti. [İBAS 44].

bazrenbuya (bazrenbu- bazrenbu- bazirencbuye (Far.): Bir tür bitki. [TE 973-974 / AMATK 228/ HHKA 115/ TKS 178].

bazu: Pazı, pancar. [HBH 187/ HHKA 115/ LME 202/ BKTS 31].

bazük (<?): Tıbbi tedavide kullanılan bir bitki, bazruk. [İBAS 44].

bebe: Peynir otu. [DS 590].

bebecük: Lâle. [TBAS 45/ İBAS 44].

bebek otu: Bir tür bitki (Equisetum telmateia). [TBS 95].

bebekçik: Bir tür bitki. [TTABİ 93/ TTBA 22].

bebiçe (<?) : Papatya. [TBAS 45/ İBAS 44].

becen (<?): Ermeni hıyarı, kazayağı. [İBAS 44/ RFLMT 38].

bede (Far.): Kavak. [İBAS 44].

bednur gözü (<?+T.): Sisaliyus. [BKTS 31].

bedren (<?): Bir tür bitki (Pistacia). [TBS 95].

begbörki (beg börki- beğ börkü- beg börgi): Kadifeçiçeği, horozibiği (Fumaria officinalis). [MŞ II 53/ EM 113/ İBAS 44/ RFLMT 38/ KM 104/ TKF 412/ LME 206/ BKTS 31/ KFT 503/ CFBİ 577/ YATBT 10/ TMTBA 5/ LMEBA 404/ TTBA 33].

begendi (<?): Bir tür sarı çiçek, mavisine pek beğendi denir. [İBAS 44].

begler kimnunu (beyler kimyonu) (T.+Ar.): Anason, nanhu; (Pimpinella anisum). [TMİB 443].

begonvil (Fr.): Gelinduvağı (Bougainvillea glabra). [NEBAS 37/ TBS 95/ TETTL 304].

begonya (Fr.): Begonyagillerden, dekoratif yaprakları ve renkli çiçekleri olan, pek çok çeşidi bulunan sıcak ülke bitkisi (Begonia). [TS 232/ BTS 82/ NEBAS 37/ TBS 95/ TETTL 304].

beğ armudu (T.+Far.): Bir çeşit armut. [TETTL 305].

beğlerce: Bir çeşit üzüm. [İBAS 44/ TETTL 305].

beh (<?): Bir bitki türü (Cydonia oblonga). [TBS 95].

behar (<?): Kasımpatı, öküzgözü, sarı papatya (Anthemis arvensis). [İBAS 44].

behiv (<?): Bir tür bitki (Amygdalus arabica). [TBS 95].

behmen (Ar.): Kuduzotu. [HBH 187/ KM 104/ MMŞM 421/ HKHT 228/ AMATK 228/ HHKA 115/ MNT 501/ ETFT 214/ YİŞ 398/ TASS 504/ ŞMS 91/ ACBA 127/ YATBT 10].

behram (<?): Ustur çiçeği. [İBAS 45/ RFLMT 38].

bej (<?): Eğir. [İBAS 45].

bek mantar (T.+Rum.): Uzun başlı, sert bir mantar türü. [İBAS 45/ LMEBA 404].

bekâr armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 80].

bekar otu (Ar.+T.): Bir bitki türü (Calamagrostis epigejos). [TBS 95].

bekmezcik (Far.+T.): Tarlarlarda yetisen bir çeşit ot. [DS 604/ TTABİ 93/ TTBA 22].

Bektaşi üzümü (Öİ+T.): 1. Taşkırangillerden bir çalı (Ribes grossularia). 2. Bu çalının mayhoş, nohut büyüklüğünde, ak veya kara yemişi. 3. Frenk üzümü. [KT 119/ TBAS 45/ TS 235/ ŞBA 212/ İBAS 45/ NEBAS 38/ TBS 95/ TTBA 71/ TTBA 33/ BDVN 511/ TTABİ 62/ CEBA 124].

bektaşıkavuşu (Öİ+T.): Büyük ve güzel çiçekler veren, ılık iklimlerde yetişen bir kaktüs (Echinocactus). [TS 235/ İBAS 45/ TBS 95].

beladır (beladur) (Far.): Beladır ağacı. [HBH 187/ HBTM 135/ KM 104/ HHKA 115/ MNT 501/ TKS 179/ ABY 317/ YİŞ 399/ TASS 505/ KEA 187/ ŞMS 91/ YATBT 10].

beladur ağacı (baladur ağacı) (Far.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 542].

belalı ot: Ekin tarlalarında yetişen ve ekinlere zarar veren bir bitki (Salsola tragus). [TBS 96].

belbağlayan: Bir tür bitki. [TTABİ 97/ TTBA 60].

belben (Ar.): Semizotu. [İBAS 46].

beledan (Yun.): Çınar. [TBAS 45/ İBAS 46].

beledi (<?): Bir çeşit bitki. [KK 187].

belehte (<?): Sülük otu, siğil otu. [İBAS 46/ RFLMT 38].

belem (<?): Çavuş üzümü. [İBAS 46].

belemir (belemür) (<?): 1. Mavikantaron. 2. Tanelerinden yağ çıkarılan bir çeşit ot. 3. Tohumları öğütülüp buğday ununa katıldığı zaman, hamuru esmer fakat lezzetli yapan bir çeşit bitki. 4. Pelemir, peygamber çiçeği. [TS 237/ TBAS 45/ İBAS 46/ TDES 47/ KBS I 128/ BTS 83/ DS 611/ TETTL 309].

belence (<?): Sultani söğüt. [İBAS 46].

belerçe üzümü (<?+T.): Rengi sarımtırak beyaz olan, küçük çekirdekli, ince kabuklu üzüm. [TTBA 33].

beles (<?): İncir. [İBAS 46/ RFLMT 38].

belesan (Far.): Pelesenk ağacı ve bundan elde edilen yağ. [HBH 187/ KM 104/ HKHT 229/ TE 980 / AMATK 229/ HKHTM 826/ TAH 437/ TKS 179/ ABY 317/ YİŞ 400/ TASS 505/ KEA 187/ ŞMS 92/ ACBA 127/ YATBT 10].

belesan ağacı (belisan ağacı- balasan ağacı) (Far.+T.): Pelesenk ağacı ve bundan elde edilen yağ. [MMŞM 421/ EÇSBA 137/ BKTS 32/ BDVN 194].

belestik (<?): Ele sürülünce sabun gibi köpüren bir çeşit bitki. [DS 615].

Belhi söğüt (Öİ+T.): Behramec. [BKTS 32].

belile (belilec- balilec) (Far.): Dericilikte ve boya işlerinde kullanılan belile ağacı meyvesi. [ŞMK 157/ KM 104/ MMŞM 421/ HKHT 229/ TE 980/ AMATK 229/ HHKA 115/ MNT 501/ HKHTM 838/ ETFT 215/ ABY 314-317/ YİŞ 400/ TASS 506/ KFT 503/ ŞMS 92/ ACBA 127/ YATBT 10].

bellut (belit- bilid- belut- balut) (Ar.): Pelit ağacı, meşe palamudu. [ŞMK 157/ RB 69/ HBH 187-188-192/ MMŞM 421/ TKF 412/ HKHT 229/ TE 981/ AMATK 229/ HHKA 115/ MNT 501/ TAH 437/ ABY 314/ TETTL 311/ YİŞ 401/ TASS 506/ KEA 188/ KFT 504/ ŞMS 92/ ACBA 127/ CFBİ 577/ YATBT 10].

belsan (<?): Balsam ağacı. [İBAS 46].

belsem (<?): Bazı ilaçların yapımında kullanılan ağaç reçinesi. [TETTL 311].

belum otu (<?+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 38].

beluz (<?): Hint sümbülü. [İBAS 47].

bembenlik (<?): Hasır sandalye ve hasır örmeye yarayan bir çeşit ot. [DS 627].

benbel otu (<?+T.): Eşek marulu (Sonchus oleraceus). [İBAS 47].

benc (benç) (Ar.): 1. Kara ban otu. 2. Bir darı cinsi. [MMŞM 421/ TKF 412/ HKHT 230/ TE 982/ AMATK 229/ HHKA 115/ ETFT 215/ UUF 327/ TASS 507/ KEA 188/ KFT 504/ ACBA 127/ YATBT 11].

bencenkeşt (<?): Beşparmak ağacı. [İBAS 47].

bencenkuşt (<?): Hayıt (Vitex agnus costus). [İBAS 47].

bendek (<?): Uçurumda yetişen bir bitki (Pistacia khinjuk). [TBS 96].

bendik (<?): 1. Kereviz. 2. (Apium nodiflorum). [TBAS 45/ İBAS 47/ TGİB 208/ TBS 97].

benefşe kökü (Far.+T.): Aslı susam köküdür. [İBAS 47/ RFLMT 39].

benek: Menengiç, sakız, çitlenbik. [İBAS 47/ DS 627/ TTBA 22/ TTABİ 94].

beneka (<?): Burçak türünden bir bitki, hürle. [İBAS 47].

benekli armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].
benekli eğrelti otu: Besbaye. [NEBAS 38].
benekli hind kamışı (T.+Öİ+T.): Hint kamışı. [BDVN 130].
benekli yılanıyastığı: Bir tür bitki. [NEBAS 38].
benekliköse (T.+Far.): Tanelerinin karın kısmında benekler bulunan bir çeşit fasulye. [TTBA 53/ TTABİ 95].
beneksa (<?): Şimşir (*Buxus sempervirens*). [İBAS 47].
benesfan (<?): Ayı sarmaşığı, bedaskan. [İBAS 47].
benevşe (benefşe- benefiş- beneviş- benefsec- benefş) (Far.): 1. Menekşe. 2. Meneviş, menengiç, çitlenbik. 3. (*Veronica orientalis*). [TBAS 45/ İBAS 47/ KK 188/ RFLMT 39/ ŞMK 157/ RB 69/ TT 117/ HBH 188/ HBTM 136/ KM 104/ MMŞM 421/ TKF 412/ NEBAS 38/ TBS 97/ HKHT 230/ TE 983/ AMATK 229/ HHKA 115/ MNT 502/ ETFT 215/ TAH 437/ TKS 179/ UUF 327/ EOS 120/ ABY 318/ TETTL 314/ KEA 188/ KFT 504/ ŞMS 92/ DYİT 498/ CFBİ 577/ BDVN 616/ TETTL 313/ YİŞ 403/ TN 774/ ACBA 127/ YATBT 11/ MNF 155].
beng (benk) (Far.): Esrar (*Hyoscyamus niger*). [MMŞM 421/ TBS 97/ TE 985/ HHKA 115].
Bengal incir ağacı (Öİ+Far.+T.): Banian ağacı. [BDVN 276].
bengilik otu (bengildek otu) (Far+ T +T.): Ban otu (*Hyoscyamus niger*). [TBAS 45/ İBAS 48/ TBS 97/ LME 209/ DS 628/ TASS 507/ ACBA 127/ TTBA 22/ TTABİ 101/ LMEBA 404/ BDVN 229/ TTBA 33].
bengli ısırgan otu (<?+T.+T.): Bir tür ısırgan. [BDVN 349].
bengli lale (<?+Far.): Bir lale türü. [BDVN 283].
benik (<?): Bir tür bitki (*Veronica anagallis*). [TBS 97].
beniş (<?): Yakı otu. [TBAS 45/ İBAS 48].
beniştek (<?): Gövdesindeki çatlaklardan sakız akan bir bitki (*Pistacia khinjuk*). [TBS 97].
beniye (<?): Şahtere. [İBAS 48].
benk çiçeği (<?+T.): Bir tür çiçek. [BDVN 14].
benli belerce (T.+<?): Beyaz renkte, kırmızı benekli bir çeşit üzüm. [TTABİ 95/ TTBA 53].
benli üzümü: Tanelerinin üzerinde benler bulunan bir çeşit üzüm. [TTBA 33/ TTABİ 95].
benlik: Kırılarda yetişen, dikenli ve sarı çiçekli bir ot. [DS 629/ TTBA 22/ TTABİ 96].
berbak (<?): Kanarya yemi denilen bir cins tohum. [KT 124/ İBAS 48].
berç (berc) (Far.): 1. Macar üzümü. 2. (*Hyoscyamus niger*). [TBS 97/ TETTL 317].
berdi (Ar.): Sukamışı. [NEBAS 38].
bere otu: Yapışkan otu. [TBAS 45/ İBAS 48/ TTBA 33].
bergamot (Fr.): 1. Turunçgillerden bir ağaç (*Citrus bergamia*). 2. Bu ağacın, kabuklarından reçel yapılan ve esans çıkarılan meyvesi. [ŞBA 213/ İBAS 48/ TGİB 71/ BTS 84/ TBS 97/ TETTL 318/ TTABİ 60/ TTABİ 60].
bergamot ağacı (Fr.+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 38/ BDVN 180].
bergamot otu (Fr.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 38].
berge (berke) (<?): 1. Kayısı, zerdali. 2. Şeftali. [TDES 48].
bergenya (<?): Bir tür bitki (*Bergenia*). [NEBAS 39/ TBS 97].
berikemberi (<?): Kebere (*Capparis*). [TBAS 45/ İBAS 49/ TBS 98].
Bermuda çimi (Öİ+T.): Domuzayrığı. [NEBAS 39].
berne (<?): Kimyon. [İBAS 49].

berri kokar sedef (Ar.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [LMEBA 404].

berri yonca (Ar.+T.): Yabani yonca. [LMEBA 412].

bersim (Ar.): Yonca. [DS 636/ TETTL 320].

berşen (<?): Kahkaha çiçeği, sarmaşık, keşus. [İBAS 50].

bertik otu: Yaraların tedavisinde kullanılan bir çeşit ot, kuşkonmaz. [İBAS 50/ DS 637/ TTABİ 101/ TTBA 33].

besbase (bespase) (Ar.): 1. Küçük hindistan cevizi. 2. Rezene. [HKHT 232/ TE 990/ AMATK 230 / HHKA 116/ MNT 502/ HKHTM 826/ ETFT 216/ ABY 319/ TETTL 322/ YİŞ 407/ TASS 510/ KFT 508/ ACBA 127/ YATBT 11].

beserot (<?): Ölüler için yakılan bir çeşit ot. [DS 639].

besfayic (Ar.): Bir çeşit eğrelti otu, bespaye. [ŞMK 157/ HBH 189/ KM 104/ MMŞM 421/ HKHT 232/ TE 990/ AMATK 230/ HHKA 116/ MNT 502/ HKHTM 827/ ETFT 216/ TKS 180/ ABY 319/ BDVN 477/ YİŞ 407/ TASS 510/ KEA 189/ ŞMS 92/ ACBA 127/ CFBİ 577/ YATBT 11].

besim (<?): Muşmula. [İBAS 50].

beslek kaçiran: Çok küçük, kuru soğan. [TTBA 60/ TTABİ 94/ TTABİ 97/ TTABİ 101].

Besni üzümü (Öİ+T.): En iyisi Besni'de yetişen, çekirdeksiz, çok tatlı, yuvarlak taneli bir çeşit üzüm. [TTBA 33/ TTBA 106/ TTABİ 76].

bespaye (Far.): Besfayic, çıbanotu. [BDVN 477].

beş parmak ağacı: Ayıt ağacı. [BDVN 617/ BKTS 33].

beş yapraklı diş otu: Bir tür bitki. [BDVN 233].

beşbryık: Muşmulanın bir cinsi, döngel (*Mespilus germanica*). [KT 127/ TBAS 45/ TS 250/ İBAS 51/ TGİB 151/ BTS 86/ TBS 98/ TTBA 53/ TTBA 96/ TTABİ 60/ TTABİ 72/ TTABİ 78/ TTABİ 103].

beşdamar otu (beşdamar-beş damar otu): Bağa (*Plantago major*). [TBAS 45/ İBAS 51/ TBS 98/ TTBA 33/ OABA 293/ TBS 98].

beşiz çiçeği: Yıldız biçimli küçük çiçekleri 10 cm eninde kümeler oluşturarak bitkinin tepesinde toplanan tüm yıl yeşil ve çiçekli bir bitki (*Pentas lanceolata*). [THBS 241/ NEBAS 39].

beşme (<?): Çeşmek, çeşmezen. [İBAS 51/ RFLMT 41].

beşparmak (beş parmak- beş barmak- beş parmak otu- beşbarmak otu- beşparmak otu- biş barmak): 1. Hayıt (*Polentilla tormentilla*). 2. Kurtpençesi. [TBAS 46/ İBAS 51/ TGİB 197/ TASS 512/ YATBT 11/ LMEBA 404/ TMTBA 6/ BDVN 161/ BDVN 482/ KT 127/ TMİB 449/ TS 252/ ŞBA 215/ İBAS 51/ RFLMT 41/ TSD 45/ CFBİ 577/ TTBA 53/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 72/ TTBA 33/ TTBA 96/ TTABİ 72/ OABA 293/ TTABİ 60].

beşparmak çalısı: Kurtpençesi. [NEBAS 39].

beşpençe (T.+Far.): Beşparmak otu. [İBAS 51].

beşyaprak (beş yaprak): Bentafilun (*Potentilla reptans*). [İBAS 51/ RFLMT 41].

betel (<?): Tırmanıcı karabiber ağacı (*Piper betel*). [İBAS 51].

betula (<?): Bir huş ağacı türü. [İBAS 51].

bevasir otu (Ar.+T.): Basur için kullanılan bir ot. [İBAS 51].

bey armudu (T.+Far.): İri, kokulu ve tatlı bir armut türü (*Pyrus communis*). [TS 254/ TBS 98/ OYAA 136/ TTABİ 63/ TTBA 33/ TTBA 74/ TTABİ 80].

bey böreği- beyböreği: Peygamber çiçeğinin bir nevi. [KT 128/ TTBA 33/ TTBA 74/ TTABİ 63].

bey yüreği: Gul-i Yusuf. [BKTS 33].

bey zambağı (T.+Ar.): Zambak (*Lilium candidum*) [TBAS 47/ TBS 98].
bey: 1. Bir çeşit mısır. 2. (*Cydonia oblonga*). [TBS 98/ TTBA 9].
beyan kökü (<?+T.): Meyan kökü. [İBAS 51/ RFLMT 41].
beyan otu (<?+T.): Mesk, mehk. [BKTS 33].
beyaz acıbakla (Ar.+T.+Ar.): Termiye. [NEBAS 39].
beyaz ada çayı (Ar.+T.+Çin.): Bir çay çeşidi. [BDVN 97].
beyaz afyon çiçeği (Ar.+Ar.+T.): Beyaz haşhaş. [BDVN 439].
beyaz akasya (Ar.+Fr.): Beyaz çiçekli bir bitki (*Robinia pseudoacacia*). [TBS 99].
beyaz amesken (Ar.+<?): Bir tür bitki. [TTABİ 79].
beyaz ayrık otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 27].
beyaz ballıbaba çiçeği (Ar.+T.+T.): Bir çiçek çeşidi. [TBAM 60].
beyaz bambul (Ar.+<?): Gri ve beyaz renkleri olan bir bitki (*Heliotropium europaeum*). [TBS 99].
beyaz bang otu (Ar.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 325].
beyaz bezelya ağacı (Ar.+Rum.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 306].
beyaz bıçak otu (Ar.+T.+T.): Bıçak yarası tedavisinde kullanılan bir bitki (*Plantago major*). [TBS 99].
beyaz boru zambağı (Ar.+T.+Ar.): Bir zambak çeşidi. [BDVN 362].
beyaz boynuz otu (Ar.+T.+T.): Harbak. [BDVN 311].
beyaz burç ağacı: Ökse otu. [İBAS 52/ BDVN 617].
beyaz ceviz ağacı (Ar.+Ar.+T.): Hikori. [NEBAS 39].
beyaz civanperçemi (Ar.+T.): Civanperçemi (*Achillea grandiflora*). [TBAS 46/ TBS 99].
beyaz çalı (Ar.+T.): Gövdesi ve dalları beyaz renk olan bir bitki (*Lycium anatolicum*). [TBS 99].
beyaz çam fıstık ağacı (Ar.+T.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 464].
beyaz çam sakız ağacı (Ar.+T.+T.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 459].
beyaz çan çiçeği (Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 137].
beyaz çay (Ar.+Çin.): Bir tür çay. [MOBA 112].
beyaz çiçek (Ar.+T.): Çiçekleri beyaz renk olan bir bitki türü (*Achillea millefolium*). [TBS 99].
beyaz çiçekli pamukçuk (Ar.+T.+T.): Beyaz çiçekleri olan bir bitki türü (*Cistus salviifolius*). [TBS 99].
beyaz çiriş (Ar.+Far.): Çiriş otu. [TBAS 46/ BTS 86/ TTBA 53].
beyaz çöpleme (Ar.+T.): Ak çöpleme. [TBAS 46/ BTS 86/ TTBA 53].
beyaz dağ lalesi (Ar.+T.+Far.): Salep. [İBAS 52].
beyaz dağ salebi (Ar.+T.+Ar.): Salep. [TBAS 46].
beyaz darçın (Ar.+Far.): Bir tarçın çeşidi. [BDVN 247].
beyaz deve dikenini (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [HATBA 10].
beyaz divlek (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 53/ TTABİ 103].
beyaz dut (Ar.+Far.): Hem yabani olarak bulunan hem de yetiştirilen beyaz meyveleri olan bir bitki (*Morus alba*). [TGİB 154/ TBS 99].
beyaz dut ağacı (Ar.+Far.+T.): Boyu 6 metre civarında olan, hafif kumlu toprakları seven, yeşil yaprakları ve beyaz renkli meyveleri olan bir ağaç. [ŞBA 217].
beyaz elma (Ar.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].
beyaz ferasyun (Ar.+Far.): İt sineği. [BDVN 384].

beyaz gül (Ar.+Far.): *Rosa alba* L. Çiçekler beyaz renkli, katmerli ve kuvvetli kokulu. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir ve çiçeklerinden gül reçeli hazırlanır. [TBAS 295/ TBAS 46/ TTABİ 60/ TTABİ 60/ TTABİ 60].

beyaz gül fidanı (Ar.+Far.+Rum.): Van gülü. [BDVN 513].

beyaz harbak (Ar.+Ar.): Ak çöpleme. [TBAS 46/ İBAS 52/ TTBA 53].

beyaz hardal (Ar.+Ar.): 1. Turp otu (*Sinapis alba*). 2. İngiliz hardalı. [İBAS 52/ BDVN 114/ BDVN 550].

beyaz hardal tohumu (Ar.+Ar.+Far.): Bir tohum çeşidi. [TBAM 61].

beyaz haşhaş (Ar.+Ar.): Beyaz afyon çiçeği. [BDVN 439/ MOBA 112].

beyaz her dem taze (Ar.+T.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 55].

beyaz Hind armudu ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 490].

beyaz ısırgan otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 349].

beyaz isfendan ağacı (Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 10].

beyaz kadeh çiçeği (Ar.+Ar.+T.): Bir bitki türü. [BDVN 415].

beyaz kamış (Ar.+T.): Gövdesi beyazımsı olan bir tür kamış (*Phragmites australis*). [TBAS 46/ NEBAS 39/ TBS 99/ TTBA 53].

beyaz kangal (Ar.+<?): Beyazımsı renkli bir bitki (*Onopordum polycephalum*). [TBS 99].

beyaz kavak (Ar.+T.): Bir kavak türü. [BDVN 480].

beyaz kavak ağacı (Ar.+T.+T.): Bir kavak ağacı çeşidi (*Populus alba*). [THBS 247].

beyaz kekik (Ar.+T.): *Coridothymus capitatus* (L) Reichb, fil, (Labiatae). 50 cm kadar yükseklikte, mor çiçekli, kekik kokulu, çok yıllık ve çalimsı bir bitkidir. Batı ve Güney Anadolu'da kekik yerine kullanılır. Kekik. [TBAS 46/ İBAS 52/ TBS 100/ TTBA 53].

beyaz keme (Ar.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 597].

beyaz kızılıcık (Ar.+T.): Kızılıcık. [TBAS 46/ TTBA 53].

beyaz kitre zamk ağacı (Ar.+T.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 93].

beyaz kuduz otu (Ar.+T.+T.): Ak behmen. [BDVN 158/ BDVN 44].

beyaz kurtluca (Ar.+T.): Kurtluca bitkisinin bir türü. [KT 696/ BDVN 95].

beyaz lahana (Ar.+Rum.): Bir lahana türü (*Brassica oleracea*). [TBS 100].

beyaz lop incir (Ar.+T.+Far.): Bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 100].

beyaz mantar (Ar.+Rum.): Un mantarı. [TBAS 46/ TTBA 53].

beyaz oğul otu (Ar.+T.+T.): *Melissa officinalis* çiçeği. [TBS 100].

beyaz ormadere (Ar.+<?): Bir tür bitki (*Achillea millefolium*). [TBS 100].

beyaz ot (Ar.+T.): 1. Acı yavşan. 2. Çok tüylü olan ve beyaz çiçekler açan bir bitki (*Teucrium polium*). [TBAS 46/ İBAS 52/ TBS 100/ TTBA 53].

beyaz otu (Ar.+T.): Pambuk otu. [BDVN 241].

beyaz pamukluk (Ar.+T.): Beyaz çiçekli bir bitki (*Cistus salviifolius*). [TBS 100].

beyaz papatya (Ar.+Rum.): "*Anthemis chia* L. (Compositae). 10-35 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu ve parçalı yapraklı bir tür. Çiçekleri sarı renkli boyar madde elde etmek için kullanılır ve kökünden sökülmiş bitkiler İstanbul pazarlarında süs bitkisi olarak satılır. *Anthemis* türlerine genellikle Papatya veya Kelkız çiçeği adı verilmektedir. Eş anl. Eşek papatyası, Margarita. Margarit çiçeği (İstanbul). *Anthemis altissima* L- Kel papatya (Balıkesir). *A. cotula* L- Köpek papatyası. *A. hyalina* DC.- Yoğurt çiçeği (Gazi Antep). *A. nobilis* L- Alman papatyası. *A. pauciloba* Boiss.- Dağ papatyası (Gazi Antep)." [TBAS 46/ İBAS 52/ BTS 87/ TBS 100/ BDVN 360/ TTBA 53/ TTABİ 59].

beyaz puf mantarı (Ar.+T.+Rum.): Pos mantarı. [TBAS 46].

beyaz püren (Ar.+T.): Biberiye (*Rosmarinus officinalis*). [TBAS 46/ İBAS 52/ TBS 100/ TTBA 53].

beyaz salep (Ar.+Ar.): Bir tür bitki (*Ophrys argolica*). [TBS 100].
beyaz salkım (Ar.+T.): Akasya. [TBAS 47/ İBAS 52/ BTS 87/ TTBA 53].
beyaz sandal (Ar.+Ar.): Cinden ağacı. [BDVN 529/ MOBA 112].
beyaz sandal odunu (Ar.+Ar.+T.): Sandal ağacı çeşidi. [TBAM 62].
beyaz sant ağacı (Ar.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 6].
beyaz sığır kuyruğu (Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 609].
beyaz sinirli ot (Ar.+T.+T.): Yaprakları genellikle 7 sinirli olan menekşe renkli, kokulu bir bitki (*Plantago media*). [ŞBA 306].
beyaz soğan (Ar.+T.): Ada soğanı. [TBAS 47/ İBAS 52/ MOBA 112/ TTBA 53/ LMEBA 404].
beyaz sümbül (Ar.+Far.): Çiçekleri beyaz renk olan ve sümbüle benzeyen bir bitki (*Ornithogalum nutans*). [TBS 100].
beyaz şalba (Ar.+<?): Beyaz çiçekli bir bitki (*Marrubium globosum*). [TBS 101].
beyaz tatula (Ar.+Fr.): Cin otu. [BDVN 229].
beyaz tut ağacı (Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 403].
beyaz üzerlik (Ar.+T.): Hermel. [BKTS 33].
beyaz yer elması (Ar.+T.+T.): Yıldız kökü. [BDVN 309].
beyaz yer pırasası (Ar.+T.+Rum.): Beyaz ferasyun. [BDVN 101].
beyaz yer sakızı (Ar.+T.+T.): Edâdâ. [BKTS 33].
beyaz yoğurt çiçeği (Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi (*Anthemis hyalina*). [TBS 101].
beyaz yonca (Ar.+T.): Beyaz çiçekli bir bitki (*Trifolium repens*). [TBS 101].
beyaz zafran (Ar.+Ar.): Bir bitki türü. [BDVN 208].
beyaz zambak (beyaz zanbak) (Ar.+Ar.): Zambak (*Lilium candidum*). [TBAS 47/ İBAS 52/ NEBAS 39/ TBS 101/ BDVN 361].
beyaz zamk ağacı (Ar.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 8].
beyaz zeravend (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 304].
beyazdiken kaktüsü (Ar.+T.+Fr.): Bir kaktüs çeşidi. [NEBAS 39].
beyazdikencik üzümü (Ar.+T.+T.): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 33].
beyazkurna (Ar.+Ar.): Bir bitki çeşidi (*Helichrysum pamphylicum*). [TBS 101].
beyazyelken çiçeği (Ar.+T.+T.): Çiçekleri çevreleyen yaprakları beyaz olan ve yelkene benzeyen bir süs bitkisi (*Spathiphyllum wallisii*). [TBS 101].
beyazzulzula (Ar.+<?): Beyaz çiçekli bir bitki (*Stellaria media*). [TBS 101].
beybeğendi-beybeyendi: Kokusuz, türlü renklerde olan bir çiçek. [DS 647/ TTBA 61/ TTBA 74/ TTABİ 63/ TTABİ 97/ TTABİ 104].
beybunik (<?): Bir bitki çeşidi (*Tripleurospermum parviflorum*). [TBS 101].
beydin (<?): Bir bitki çeşidi (*Arbutus unedo*). [TBS 101].
beydug (<?): Bir çeşit ot. [DS 647].
beygir otu (Far.+T.): Bir bitki çeşidi (*Cynodon dactylon*). [TBS 101].
beygirkuyruğu: Bitkinin genel yapısı at kuyruğuna benzetilmiş, o sebeple bu isim verilmiştir (*Equisetum telmateia*). [TBS 102/ HATBA 9].
beyik (<?): Bir bitki çeşidi (*Prangos pabularia*). [TBS 102].
beyoğlu (beyoğlu-beyolu): Bir çeşit üzüm. [TTBA 95/ TTABİ 72/ TTBA 33].
beyyaprağı: Çıban tedavisinde kullanılan bir bitki, bağayaprağı (*Plantago major*). [TBS 102].
beyzambağı (T.+Ar.): Güney ve Batı Anadolu'da 10-1300 metrede kireç taşları ve kum taşları üzerinde yapraklarını döken ağaçlardan oluşmuş orman ve çayırıklar arasında yetişen ve mayıs ayında çiçek açan bir bitki (*Lilium candidum*). [TTABİ 63/ TTBA 33/ TTBA 74].

beze (Rum.): 1. Pazu. 2. Dağlarda yetişen ve yazın toplanarak yenen bir ot. [TDES 50/ DS 650].

bezelye (Yun.): 1. Baklagillerden, yurdumuzun her yanında yetiştirilen, fasulyeye benzer, tırmanıcı bir bitki (*Pisum sativum*). 2. Bu bitkinin yuvarlak tanesi. [KT 130 / TS 258/ ŞBA 220/ TGİB 190/ BTS 88/ NEBAS 39/ TBS 102/ TETTL 329/ BKTS 34].

bezelye ağacı (Yun.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 39].

bezelye fidanı (Yun.+Yun.): Bir fidan çeşidi. [BDVN 468].

bezik (<?): Pancar yaprağı, pezik. [İBAS 52/ TETTL 330].

beziç (<?): Dalları ve yaprakları kızıl, bağlarda biten ve ilaç olarak kullanılan bir bitki. [İBAS 52].

bezir (bezi) (Ar.): Keten, keten tohumu. [TBAS 47/ İBAS 52/ KM 104/ NEBAS 39/ HKHTM 827/ EOS 120/ TETTL 330/ YİŞ 413/ KEA 192].

bezirgan (Far.): Bir tür bitki (*Sambucus ebulus*). [TBS 102].

bezmece otu: Bir bitki çeşidi (*Polygonum arenastrum*). [TBS 102].

bıcin (<?): Sülüklü pancar, Ermeni hıyarı. [KT 130 / İBAS 53].

bıcirgan (<?): Yapraklarının birbirine sürtüldüğünde çıkardığı ses nedeniyle bu ismi alan bir bitki (*Cynanchum acutum*). [TBS 102].

bıcirgan otu (<?+T.): Nanegillerden, kokulu ve ilaç olarak kullanılan zehirli bir ot. [DS 655/ TTBA 33].

bıçak otu: Kılıç otunun daha sert olan bir cinsi. [İBAS 53/ LMEBA 404].

bıçgın: Bir yabamıl ot. [DS 655/ TTABİ 100/ TTBA 22].

bıdbul (<?): Biber. [EUTSV 88].

bıdırgan (<?): Bir bitki çeşidi (*Equisetum telmateia*). [TBS 102].

bıhçalık (<?): Bir bitki çeşidi (*Scorzonera eriophora*). [TBS 102].

bılazık (<?): Bir bitki türü (*Iris persica*). [TBS 103].

bıldircın armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

bıldircın otu: Hint'ten gelen zehirli bir bitki (*Aconitum ferox*). [KT 131/ İBAS 53/ BDVN 15/ BKTS 34/ HATBA 9/ LMEBA 404].

bıldircın: Bir tür bitki (*Quercus coccifera*). [TBS 103].

bıldircınbudu: Bir armut çeşidi. [TTABİ 67/ TTBA 33/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTABİ 65/ TTABİ 77].

bılka (<?): İri ve çizgili yapraklı bir kır bitkisi. [DS 665/ TTABİ 60].

bınduk (Ar.): Fındık. [HBH 190/ TASŞ 518/ YATBT 11].

bırasa (Rum.): 1. Pırasa. 2. Bahçe ve tarla aralarında yetişen yabancı bir ot. [DS 669].

bıraş otu (<?+T.): Dokumada kullanılan bir ot. [TTBA 33/ DS 669].

bırçalık (bırçalık- bırçalak- bırçılak): *Scorzonera mollis* Bieb. (Compositae). Çok yıllık, rizomlu, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Rizomunun iç kısmı yenir. Ağn (Doğubayazıt) bölgesinde *S. suberosa* C. Koch türüne Yabanî havuç denir ve toprak altı kısmınan yenir. Eş anl. Bırçalık, Bırçalak, Bırçılak, Burçalak. Burçalık, Goftigoda (Gümüşhane). Murçalık, Murçalık, Pırçalık (Kayseri), Porçalık, Purçalak, Purçalık. [TBAS 47/ İBAS 53/ TBS 103/ DS 669].

bırıç: Burç (*Viscum album*). [TBAS 47/ İBAS 53/ TBS 103].

bırinc (<?): Bir bitki çeşidi (*Oryza sativa*). [TBS 103].

bırkı (<?): Bir çeşit ot (*Urtica dioica*). [TBS 103].

bısırğan: İsrırgan otu. [DS 670].

bitbul (<?): Bitmul biberi. [EUTSV 89].

bitrak (bitrak- bitarak): Yabancı bir otun dışı dikenli tohumu, pıtrak. [TBAS 47/ İBAS 54/ KK 190/ TGİB 262/ TBS 103/ DS 4457/ TETTL 333/ YİŞ 414/ TTABİ 60].

bitmul (bitmül) (<?): Dar-ı fülful, biber. [EUTSV 89/ DLT 591].

bittim (bitim) (<?): Buttum (*Pistacia terebinthus*). [TBAS 47/ İBAS 54/ TDES 51/ TBS 103].

biyam (<?): Badem. [TBAS 47/ İBAS 54].

biyam (biyan- biyan) (<?): Meyan. [TBAS 47/ DS 673].

biydım (<?): Sarımsı, kırmızımsı bir dağ yemişi. [DS 673].

biyık: Asma filizi. [TTBA 9].

biyıklı: Çalı fasulyesi. [TTABİ 95/ TTBA 22].

biyrgan: Yaprağı söğüt yaprağına, çiçeği ve yemişi mürver ağacına benzeyen acı bir ot (*Sambucus ebulus*). [TBS 104/ DS 674/ TTABİ 97/ TTBA 22].

bızalık (<?): Yerde, yapışık küçük yapraklı bir ot. [DS 674/ TTABİ 96/ TTBA 22].

bızaktan (<?): Keten tohumu. [İBAS 54].

biber (Rum.): 1. Patlıcangillerden, yurdumuzda çok yetişen ve çeşitli türleri bulunan bir bitki (*Capsicum annuum*). 2. Bu bitkinin tazeyken sebze olarak yenilen ürünü. 3. Bu bitkinin kurutulup baharat olarak yararlanılan ürünü. [TS 262/ İBAS 54/ TDES 52/ ŞMK 158/ TGİB 53/ BTS 89/ NEBAS 40/ TBS 104/ TAH 442/ EOS 120/ TBYBA 31].

biber ağacı (Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 466/ BDVN 533].

biber mürver ağacı (Rum+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 446].

biber otu (Rum.+T.): 1. Yaprakları biber yapraklarına benzeyen bir bitki (*Polygonum hydropiper*). 2. *P. persicaria* L. [TBAS 295/ TBS 104/ BDVN 460].

biber yavşamı (Rum.+T.): Acı bir bitki (*Teucrium polium*). [TBS 104].

bibercik: Görünüş olarak biber bitkisine benzeyen bir bitki (*Polygonum salicifolium*). [TBS 104].

biberiye (biberiyye) (Yun.): 1. *Rosmarinus officinalis* L. (Labiatae). 100 cm kadar yükseklikte, kışın yapraklarını dökmeyen, mor çiçekli ve çalı görünümünde bir bitkidir. Yaprakları uçucu yağ elde etmekte ve baharat olarak kullanılır. Eş anl. Beyaz püren (Adana), Kuşdili. 2. Ballıbabagillerden, Akdeniz çevresinde çok yetişen, güzel kokulu yapraklarını dökmeyen, çiçekleri soluk mavi renkli, çok yıllık bir bitki (*Rosmarinus officinalis*). 3. Hasalban. [TBAS 48/ KT 132/ TS 262/ İBAS 54/ TGİB 216/ BTS 89/ NEBAS 40/ TBS 105/ TETTL 335/ BDVN 514/ BDVN 318/ TTABİ 59].

biberiye yaprağı (Yun.+T.): Bir çeşit bitki. [TBAM 63].

biberli mantar (Rum.+Rum.): Kanlıca mantarı. [TBAS 48/ TTBA 53/ TTABİ 95].

biberlice (Rum.): "Acı lezzetli olan bazı *Lactarius* (Russulaceae) türlerine verilen genel ad. Şapka huni biçiminde, beyaz veya kirli yeşil renklidir. Yenilir. Eş anl. Acı mantar. Biberli mantar, Dırbalan, Dilburan. Aşağıdaki türler Bolu bölgesinde "Biberlice mantar" adı ile tanınmaktadır.

biberlice mantar (Rum.+Rum.): Bir mantar çeşidi (*Lactarius piperatus*). [TBS 105].

biberyane (<?): Biberiye (*Rosmarinus officinalis*). [TBS 105].

bibil (Yun.): Buğdayın içine karışan koyu renkli bir ot. [DS 678].

bibli (<?): Dar-ı fülful. [DLT 586/ KTS 157].

bibodca (<?): Kışın hayvan yemi olarak kullanılan bir ot. [DS 678/ TTABİ 59].

bihoça otu (<?+T.): Bir çeşit ot, çuha çiçeği (*Primula vulgaris*). [TBS 105].

bicm (<?): İlgin yemişi. [İBAS 54].

biçinçizilki (<?): Mart ayında göğeren bir çeşit ufak bitki. [DS 683].

biddik (Yun.): Baharda tohumu yenen bir ot. [DS 684].

bidek ağacı (Yun.+T.): Ardıç. [TTBA 33].

bid-i encir (bîdencîr) (Far.): Bir tür bitki. [YATBT 11].

bikir asması (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 51].

bikir çiçeği (<?+T.): Cezayir menekşesi. [BDVN 615].
bilader ağacı (Far.+T.): Amerika elması. [TS 264/ TTBA 33].
bildik: 1. Palamut. 2. Domates. [TTBA 22/ TTABİ 97].
bilek (<?): Turfanda meyve. [İBAS 55].
bilen otu: Kuyenten. [BKTS 35].
bilezehre (<?): Katırkuyruğu. [İBAS 55].
bilik (bilid) (<?): Meşe ağacı meyvesi, palamut. [İBAS 55/ TKS 182/ LMEBA 405].
bilisura (Ar.): Bazı yaraları iyileştirmekte kullanılan genişçe yapraklı bir bitki. DS 693
bilmun (<?): Yabani semizotu (Portulaca oleracea). [İBAS 55].
bilon otu (<?+T.): İştah açmak için kaynatılarak içilen bir çeşit ot. [DS 695/ TTBA 33].
bilyalı kekik (İt.+T.): 1. Mercanköşk. 2. Küçük ve bilyeye benzer çiçekleri olan bir bitki (Origanum onites). [TBAS 48/ İBAS 55/ TBS 105].
bilyun (<?): Yabani semizotu (Portulaca oleracea). [İBAS 55].
bin kulak: Faşra. [BKTS 35].
bin yapraklı: Bir tür bitki. [BDVN 407].
binbirdelik otu (bin bir delik otu): 1. Boyu 20 cm ile 1 metre arasında değişen altın sarısı çiçekleri olan bir bitki (Hypericum perforatum). 2. Kantaron. 3. Bin bir delik otu, mayasıl otu. [TBAS 48/ ŞBA 222/ İBAS 55/ NEBAS 40/ TBS 105/ BDVN 327].
binbiryaprak otu (bin bir yaprak otu): Civanperçemi. [TBAS 48/ İBAS 55/ BTS 90/ NEBAS 40].
bingöz otu: Mahmûde otu da denilen bir cins nebat. [KT 399/ İBAS 55/ NEBAS 40].
binkulaç: Şeytan şalgamı, akasma. [TBAS 48/ İBAS 55/ TTBA 53].
binyaprak otu (bin yaprak): Civanperçemi, hazanbal. [KT 1327/ İBAS 55/ BDVN 11/ BKTS 35].
bira çiçeği (İt.+T.): Şerbetçi otu. [TBAS 48/ İBAS 55/ TTBA 33].
birbamba (<?): Yaprığı yuvarlak, yumuşak ve alt tarafı tüylü bir bitki. [DS 697].
bire otu: Pire otu (Artemisia absinthium). [TBS 106].
birem (<?): Horozibiği. [İBAS 55/ DS 699].
birevder (<?): Çadruşağı bitkisi ve bundan elde edilen bir zamk (Dorema ammoniacum). [TASŞ 532].
birincasif (birincasif-birincasif) (Far.): Birleşikgillerden, hekimlikte kullanılan bir bitki, varatika. [TS 282/ İBAS 55/ RFLMT 43/ TETTL 354].
birincivasif (Far.): Bir tür bitki. [TTBA 53].
birinç (birinc) (Far.): Pirinç. [RB 70/ HBH 194/ HBTM 139/ KM 105/ TKF 414/ TE 1020/ AMATK 235/ HHKA 118/ TKS 184/ UUF 338/ EOS 121/ ABY 324/ TETTL 353/ YİŞ 427/ KEA 197/ KFT 526/ DYİT 498/ CFBİ 577/ YATBT 11/ CCBA 628].
birki (<?): Tarlalarda yetişen ve taze iken turşusu yapılan bir çeşit ot. [DS 702].
biryedim (Bulg.): 1. Alıç. 2. Koca yemiş (Arbutus unedo). [İBAS 56/ TDES 54].
bisamcık (<?): Tarlalarda yetişen ve hayvan yemi olarak kullanılan bir çeşit ot. [DS 703].
bisibisi (<?): Isırgan otu. [DS 704].
bistanbozan (Far.+T.): Bostanbozan (Chrozophora tinctoria). [TBS 106].
bit otu (bitotu): 1. Mevzek otu (Delphinium staphisagria). 2. Su karanfili (Geum urbanum). 3. Tohum ufantısı, bit öldürücü ve solucan düşürücü olarak da kullanılan ağılı bitki. 4. Papaz otu (Schoenocaulon officinale). [TBAS 48/ KT 140/ TS 288/ İBAS 56/ TGİB 89/ NEBAS 40/ TBS 106/ TTBA 33/ HATBA 9/ BDVN 232/ BDVN 444].
bitcik: Bir tür bitki (Medicago orbicularis). [TBS 106].

biten (bitgen): Bir çeşit dikenli ot. [DS 710/ TTABİ 97/ TTBA 22/ TTABİ 97].
bitiniş: Kazayağı da denilen bir ot. [TTABİ 97/ TTBA 22].
bitirge: Kayısı. [TTABİ 100/ TTBA 22].
bitli ot: Bir tür bitki. [HATBA 9].
bitlican (<?): Kırmızı yemişli bir yabancı ağaç. [DS 711].
bitne (Gürc.): Bir çeşit ot. [İBAS 56].
bitrik (<?): Argu lehçesinde fıstık. [DLT 591/ KTS 162].
bivok (<?): Çiğdem. [TBAS 48/ İBAS 56].
biyan (biyam) (<?): Meyan, meyan kökü (*Glycyrrhiza glabra*). [İBAS 56/ NEBAS 40/ TBS 106/ TETTL 360].
bizbizik (<?): Bir tür bitki (*Caltha polypetata*). [TBS 106].
bizelya ağacı (Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 142].
bizlengîç: Bir armut çeşidi. [TTBA 22/ TTABİ 100].
bo inciri (<?+Far.): Asnam incir ağacı. [BDVN 278].
bobaçça (bobaşca) (Sırp.): Papatya (*Matricaria chamomilla*). [İBAS 56/ TBS 106/ TETTL 363].
bobotinca (<?): Bir ot çeşidi. [DS 715].
bobruk (<?): Kırmızı ve sütlü bir mantar. [DS 715].
bocur (Bulg.): Ayı gülü (*Paeonia peregrina*). [TBAS 48/ İBAS 56/ TBS 107/ TETTL 363].
boçça (Yun.): Yabani badem. [TBAS 48/ İBAS 56/ DS 717].
bodan otu (bodan) (<?+T.): Bir bitki çeşidi (*Verbascum sinuatum*). [TBS 107].
Bodrum papatyası (Öİ+Rum.): Bodrum yöresinin bahçelerinde çok yetiştirilen süs bitkisi (*Dimorphotheca ecklonis*). [NEBAS 40/ TBS 107].
bodukkulağı (<?+T.): Yaprakları kulağa benzeyen bir bitki, bodurkulağı (*Platago major*). [TBS 107].
bodukmıhı (bodukmuhi) (<?+Far.): İlkbaharda çayırdaki küme küme yetişen bir mantar. [DS 722/ TTBA 33].
bodur ağaç: Alçak yapılı bir meşe türü (*Quercus coccifera*). [TBS 107].
bodur ardıç: Alçak yapılı bir ardıç türü (*Juniperus communis*). [TBAS 48/ TBS 107].
bodur armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].
bodur çıban otu: Açık mavi veya açık menekşe renginde çiçekleri olan çok yıllık bir bitki (*Veronica chamaedrys*). [ŞBA 277].
bodur elma: Bir elma çeşidi (*Malus sylvestris*). [TBS 107/ TTABİ 77].
bodur gözlük otu: Gözlük otu türleriyle 3000 m yüksekliğe kadar karşılaşılabilen yarı asalak bitkilerdir (*Euphrasia minima* jaqu.). [ŞBA 386].
bodur Japon ağacı (T.+Öİ+T.): Özel tekniklerle saksılar içinde budanarak ve bodurlaştırılarak büyütülen ağaç, bonsai. [THBS 247].
bodur lale (T.+Far.): Lâle. [TBAS 48].
bodur meşe ağacı (T.+Far.+T.): Kısa meşe. [BDVN 500].
bodur nar (T.+Far.): Çiçek narı. [NEBAS 40].
bodur ot: Yer çamı, mayasıl otu (*Ajuga chamaepitys*). [TBAS 49/ İBAS 57/ TBS 107/ DS 722/ TTBA 53/ TTABİ 103].
bodur otu: 1. *Cionura erecta* (L.) Griseb. (Syn: *Marsdenia erecta* (L) R. Br.) (Asclepiadaceae). Çok yıllık, beyaz çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Hayvanlarda zehirlenme yapar. Eş anl. Babrik, Dağ sarmaşığı. 2. Bodurmahmut otu adıyla da bilinen bir bitki (*Teucrium chamaedrys*). [TBAS 49/ İBAS 57/ TBS 107/ TTBA 33].

bodur palmiye (T.+Fr.): Alçak yapılı bir palmiye çeşidi (*Chamaerops humilis*). [NEBAS 41/ TBS 108].

bodur sinek kapan: Bir tür bitki. [BDVN 548].

bodur söğüt ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 523].

bodurcamahmut (boturca Mahmud) (T.+Öİ): İştah açıcı ve mide ağrılarını giderici bir ot (*Teucrium chamaedrys*). [İBAS 56/ TBS 108/ LMEBA 405].

bodurgan: Tatlı, siyah renkli bir yemiş. [TTABİ 92/ TTBA 22].

bodurkulağı: Alçak yapılı, yaprakları kulağa benzeyen bir bitki, bodurkulak (*Plantago lanceolata*). [TBS 108].

bodurmahmut (T.+Öİ): Kısamahmut otu (*Teucrium polium*). [TBS 108/ DS 722/ TTBA 53/ TTBA 73/ TTBA 95/ TTABİ 63/ TTABİ 72/ TTABİ 103].

bodurmahmut otu (T.+Öİ+T.): Kısamahmut otu (*Teucrium polium*). [TBAS 49/ TBS 108].

bogsuk (<?): Lale. [KTS 163].

boğa dikenini (boğa tikeni- buğa tikani- buğa dikenini): "1. *Eryngium* (Umbelliferae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu ve dikenli bitkilerdir. Eş anl. Deve dikenini. Deve elması. Eşek dikenini. Guga dikenini. Hölemez. Tüsü (Van). Yılan dikenini (Silifke-Mersin). *Eryngium billiardieri* Delar.- Doğu Anadolu bölgesinde gövdesi, kabuğu soyulduktan sonra, yenir. Reçinemsiz bir tadı vardır. *E. campestre* L.- Şeker dikenini (Balıkesir). Tengel dikenini. *E. creticum* Lam - Göz dikenini. Nazara karşı evlerin kapısına asılır. *E. giganteum* Bieb - At dikenini (Hamsiköy-Trabzon), gövdesi çiğ olarak yenir. *E. maritimum* L - Çakır dikenini. Göz dikenini. Dalları nazara karşı kapıların üstüne asılır. 2. Maydanozgiller (Umbelliferae) familyasından *Eryngium* cinsine ait türlere verilen genel ad; eşek dikenini, çoban kalkitan. 3. İbrahim dikenini." [TBAS 49/ KT 256/ TMİB 466/ ŞBA 231/ İBAS 57/ RFLMT 43/ TGİB 99/ BTS 99/ TBS 108/ HKHTM 818/ DS 726/ BKTS 37/ TTABİ 64/ TTBA 33/ TTBA 76/ BDVN 159/ BDVN 262/ EATBT 1050/ TMTBA 6/ HATBA 9/ YATBT 11/ LMEBA 405/ TBS 122/ DS 779].

boğa inciri (T.+Far.): Erkek incir ağacı (*Ficus carica*). [TBS 109].

boğa otu: Sinirotu. [TKF 414/ BDVN 122].

boğa yaprağı: 1. Su kenarlarında biten ve geniş yaprakları iltihaplı yaraların tedavisinde kullanılan bir bitki. 2. Bağa. [KT 142/ TBAS 49/ İBAS 57/ BKTS 37/ HATBA 9].

boğala (<?): Bakla (*Vicia villosa*). [TBS 109].

boğan otu: Dügün çiçeğigillerden, özellikle kökünde akonitin adında bir zehir bulunan bitki, kurtboğan (*Acunitum napellus*). [TBAS 49/ TS 292/ İBAS 57/ NEBAS 41/ TTBA 33].

boğanc (<?): Çörek otu. [İBAS 57].

boğasak (<?): Üzerinde yaşadığı bitkiye zarar veren asalak bitki türü (*Orobanche alba*). [TBS 109].

boğasık otu (boğasık) (<?+T.): Boğa otu. [İBAS 57/ LME 223/ LMEBA 405].

boğasiki (buğasiki): İlkbaharda buğday tarlasında biten mor renkli bir ot. [TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 72/ DS 780/ TTBA 33].

boğaz alan: 1. Sulu olmayan bir çeşit ayva, ham ayva, 2. Bir çeşit armut. [TTBA 60/ TTABİ 97].

boğaz çiçeği: Papatya. [TBAS 49/ İBAS 57/ TTBA 33/ OABA 293].

boğmaca: Başka bitkiler üzerinde asalak olarak yaşayan ve üzerinde yaşadığı bitkiye zarar veren bir bitki (*Cuscuta planiflora*). [TBS 109].

boğumcuk otu: Gövdesindeki boğumları çok belirgin bir bitki (*Equisetum arvense*). [TBS 109].

boğumcuk: Çiçekleri grup grup dizilen ve boğumlu bir görünüm oluşturan bir bitki (*Micromeria graeca*). [TBS 109].

boğumlu çay (T.+Çin.): 1. Taş nanesi. 2. Çay olarak kullanılan, çiçekleri boğum boğum olan bir bitki (*Micromeria myrtifolia*). [TBAS 49/ İBAS 57/ TBS 109].

boğumlu ot: Gövde ve dallarının çok boğumlu bir yapısı olan bir bitki (*Equisetum ramosissimum*). [TBS 109].

boğumluca otu (boğunluca ot- boğumluca ot- boğunluca otu): Mührü Süleyman otu, boğumluca otu (*Polygonatum*). [TBAS 49/ TMİB 467/ İBAS 57/ RFLMT 43/ TTBA 33/ BDVN 475].

bohça çiçeği: Bir çeşit çiçek. [TTBA 90/ TTBA 33/ TTBA 99/ TBS 109/ TTABİ 60/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

bohça otu: Dügünçiçeğigillerden kurt düşürücü bir ot cinsi, karaca ot, danabağırtan (*Helleborus orientalis*). [TBAS 49/ İBAS 57/ TGİB 117/ TBS 110].

bohça: Çiçek örtüsü bohça şeklinde olan bir bitki (*Helleborus orientalis*). [TBS 109/ DS 731].

bohık (<?): Ayva. [KBS I 158].

bok mancar (T.+<?): Genellikle gübreli yerlerde yetişen bir bitki (*Rumex gracilescens*). [TBS 110].

boki (Erm.): Yaprığı söğüt yaprağına benzeyen, tarlalarda yetişen bir bitki. [İBAS 57/ DS 732].

bokluk otu: 1. Rezene. 2. Genellikle gübreli yerlerde yetişen bir bitki (*Foeniculum vulgare*). [TBAS 49/ İBAS 57/ TBS 110].

bokvi (<?): Sürgünü yenen geniş yapraklı bir ot. [DS 734].

boldo (<?): Yabani havuç (*Daucus carota*). [TBS 110].

boldo yaprağı (<?+T.): Bir tür bitki. [TBAM 64].

boli (<?): Palamut. [TBAS 49/ İBAS 57].

bollik (<?): Baklagillerden, çiçeği emildiğinde tatlımsı bir madde çıkaran bitki. [DS 735].

bolu (<?): Bir tür bitki (*Zosima absinthifolia*). []. TBS 110

bolut (<?): Palamut, ballut. İBAS 57

Bombay fasulyesi (Öİ+Yun.): 1. Baklagiller familyasından kırmızı çiçekli, çok yıllık, otsu, tırmanıcı bir bitki (*Phaseolus coccineus*). 2. Bir tür iri taneli fasulye. [BTS 100/ TBS 110/ TTBA 33/ TTBA 106/ TTABİ 76].

boncuk fasulye (T.+Yun.): Bir tür iri taneli fasulye. [TS 297/ TTBA 53/ TTBA 92/ TTBA 99/ TTABİ 71/ TTABİ 74].

boncuk otu: 1. *Digitalis fmginea* L. subsp. *schischkini* (Ivan.) Werner. 2. *Myosotis* (*Boraginaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, otsu ve mavi çiçekli bitkilerdir. Eş anl. Kuşgözü. *Myosotis arvensis* (L) Miller- Unutmabeni. 3. Çiçekleri boncuğa benzeyen bir bitki (*Digitalis ferruginea*). [TBAS 49/ TBAS 295/ İBAS 57/ TGİB 260/ NEBAS 41/ TBS 110/ TTBA 33/ TTBA 92/ TTBA 99/ TTABİ 71/ TTABİ 74].

boncuk şalba (T.+Yun.): Çiçekleri küre şeklinde gruplar halinde dizilmiş bir bitki (*Stachys cretica*). [TBS 110].

boncuklu çay (T.+Çin.): Çay olarak kullanılan bir bitki (*Satureja cuneifolia*). [TBS 110].

Bongossi ağacı (Öİ+T.): Azobe ağacı. [NEBAS 41].

bor ağacı: Bir ağaç çeşidi. [TTABİ 70/ TTBA 91/ TTBA 33].

bor ot: Bir çeşit bitki (*Ephedra campylopoda*). [TBS 111].

borana (boranı) (Erm.): Isırgan. [TBAS 49/ İBAS 57].

boranı elması (Erm.+T.): Yeşil renkli yaz elması. [TTBA 33].

borazan çiçeği (T.+Far.+T.): Çiçekleri borazana benzeyen bir süs bitkisi (*Datura innoxia*). [İBAS 57/ TGİB 126/ TBS 111].

borazan mantarı (T.+Far.+Rum.): *Craterellus cornucopioides* (Fr. ex L.) Persoon (*Cantharellaceae*). Huni biçiminde, siyah renkli ve yenen bir mantardır. Eş anl. Siyah tırmıt. [TBAS 50/ İBAS 57/ BTS 101/ TTBA 33/ TTBA 87/ TTBA 99/ TTABİ 69/ TTABİ 74].

borcabahar (<?+Far.): Müshil olarak kullanılan ince köklü bir ot, sütleğen. [DS 740].

borcak (borçoh-borçak): 1. Burçak. 2. Katırtırnağı. 3. (*Spartium junceum*). [TBAS 50/ İBAS 57/ TGİB 249/ TBS 111/ DS 740].

borcak çalısı: Bir tür bitki (*Genista sessilifolia*). [TBS 111].

borkluk (bortluk) (<?): Bir tür bitki (*Sparticum junceum*). [TBS 111].

borluk (<?): Üzüm bağı. [EUTSV 97].

Bornova misketi (Bornovamisketi) (Öİ+Fr.): Bir çeşit üzüm. [TS 300].

bortum üzümü (<?+T.): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 33].

boru ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 155].

boru çalısı: Uzun ve yapraklı dalları boruya benzeyen bir bitki (*Spartium junceum*). [TBS 111].

boru çiçeği: "1. *Datura stramonium* L. (*Solanaceae*). 50-200 cm boyunda, bir yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Çiçekleri, sigara halinde, astmaya karşı içilir. Zehirli bir bitkidir. Uyuşturucu madde olarak boru çiçeği tohumunu, tütün içine koyarak, sigara halinde içen kişiye Tatalacı" denir (Ayvalık-Çanakkale). Eş anl. Abızambak. Abuzambak (Gazi Antep), Bostan karanfili (Gazi Antep), Büyü otu. Cin otu. Kokar ot (İsparta, Denizli, Antalya, Trabzon), Kokar otu (Mudumu- Bolu), Sihirbaz otu. Şeytan elması. Şeytan otu, Tatala, Tatula, Tatüle, Yeleşik (Ordu). *Datura innoxia* Miller- Tüylü boru çiçeği. Batı ve Güney Anadolu'da yabanî olarak yetişir. Zehirli bir bitkidir. D. metel L. - Boru çiçeği. Çiçekleri nefes darlığına karşı kullanılır. Türkiye'de yabanî olarak bulunmaz, yetiştirilir. 2. Turuncu boru gibi bir çiçek ki, çardağa çıkar ve duvara tırmanır. 3. Kahkaha çiçeği, çan çiçeği (*Ipomoea*). 4. Nergis (*Narcissus pseudonarcissus*). 5. Çiçekleri borazan şeklinde olan bir bitki (*Brugmansia suaveolens*)." [TBAS 50/ KT 145/ TS 301/ İBAS 57/ THBS 241/ TGİB 88/ NEBAS 41/ TBS 111/ TTBA 99/ TTBA 33/ TTBA 86/ BDVN 196/ TTABİ 68/ TTABİ 74/ BDVN 333/ BDVN 229].

boru elması: 1. Loğusa otu. 2. Dulcik dibi. [İBAS 58/ BDVN 77].

boru kabağı: Boğumsuz, boru gibi uzun su kabağı. [TS 301].

boruk (boruh-poruk) (<?): 1. Dağlarda yetişen, kokulu, süpürge ve yakacak olarak kullanılan bir ot türü. 2. Katırtırnağı. 3. Yasemin (*Jasminum fruticans*). [TBAS 50/ TS 301/ İBAS 58/ KBS I 162/ TBS 112/ DS 741/ TETTL 373].

borulu hanımeli: Bir tür bitki. [BDVN 138].

borumuk (<?): Yasemin (*Jasminum fruticans*). [TBAS 50/ İBAS 58/ TBS 112].

boscu otu (<?+T.): Bohça otu (*Helleborus orientalis*). [TBS 112].

bosça otu (<?+T.): Karaca ot. [TBAS 50/ İBAS 58/ DS 742/ TTBA 33/ TTABİ 60].

bostan (Far.): Kavun ve karpuzun ortak adı (*Citrullus vulgaris-Cucumis melo*). [TBS 112/ TKS 185].

bostan borusu (Far.+T.): Bostan. [TTBA 33/ TTBA 99/ TTABİ 74].

bostan güzeli (bostangüzeli) (Far.+T.): 1. Semiz otu. 2. (Portulaca oleracea). [TBAS 50/ İBAS 58/ TBS 113/ TSD 55/ BKTS 38/ TTBA 33].

bostan hindibası (Far.+Ar.): Hindiba. [TBAS 50].

bostan karanfili (Far.+Ar.): 1. Boru çiçeği 2. (Datura stramonium). [TBAS 51/ TBS 112/ TTBA 33].

bostan ocağı (Far.+T.): Celûnek. [BKTS 38].

bostan otu: 1. Şevketibostan, kökboya (Cnicus benedictus). 2. Genellikle bostanlarda yetişen bir bitki (Calepina irregularis). [TBAS 51/ ŞBA 233/ İBAS 58/ TGİB 49/ NEBAS 41/ TBS 112/ DS 742/ TTBA 33].

bostan patlıcanı (Far.+Ar.): Az çekirdekli, iri ve yuvarlak bir patlıcan türü (Solanum melongena). [TS 301/ TBS 112].

bostana (<?): Bir tür bitki (Portulaca oleracea). [TBS 112].

bostanboyası (Far.+T.): Köklerinden boya elde edilen bir bitki (Rubia tinctorum). [TBS 112].

bostanbozan (Far.+T.): "1. Cuscuta (Cuscutaceae) türlerine verilen genel ad. Bu türler bir veya çok yıllık, klorofilsiz ve asalak bitkilerdir. Eş anl. Bağbozan, Cinsaçı, Eftimon, Gelinsaçı, Kızıl sarmaşık, Küşüt (Diyarbakır). Şeytansaçı. Cuscuta europaea L- İdrar artırıcı ve müshil olarak kullanılır. C. monogyna Vahl- Kızılkurt (Kemaliye-Erzincan). 2. Ekili alanlarda çok görülen bir bitki türü (Amaranthus blitoides)." [TBAS 50/ İBAS 58/ BTS 101/ TBS 113/ TTBA 60/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

bostanbozuntusu (Far.+T.): Ekili alanlarda çok görülen bir bitki türü (Amaranthus retroflexus). [TBS 113].

bostankenesi (Far.+T.): Tohumlarının görünüşü keneye benzeyen bir bitki (Ricinus communis). [TBS 113].

bosu (<?): Fasulye. [EUTSV 97].

boş (<?): Bir tür bitki (Salvia fruticosa). [TBS 113].

boş şalba (boşalba) (T.+<?): Bir tür bitki (Stachys cretica). [TBS 113].

boş şalpa (boşşalpa-boşşaplı) (T.+<?): Boz şalba, boz çalpa (Salvia fruticosa). [TBS 113].

Boşnak eriği: Elle kolayca bölünebilen ve çekirdeği ayrılan, oval, morumsu bir erik çeşidi. [TTBA 33/ TTBA 69/ CEBA 124/ TTABİ 61].

boşşıklık (<?): Bir tür bitki (Salvia fruticosa). [TBS 113].

boy otu (boy- boyotu- buy otu) (Far.+T): "1. Trigonella foenum-graecum L. (Leguminosae). 10-15 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu, özel ve kuvvetli kokulu ve sanmsı beyaz çiçekli bir bitkidir. Tohumları için yetiştirilir. Otsu kısmı kurutulup toz edildikten sonra baharat olarak kullanılır. Tohumları pastırmanın üzerine sürülen "Çemen" in terkibine girer. Eş anl. Bay, Buy otu. Çemen otu, Pıltan, Poy, Poy otu. 2. Baklagillerden, çiçekleri mavi, sarı veya beyaz renkli, kurutulmuş tohumları çemen yapımında kullanılan bir bitki (Trigonella faenum-graecum). 3. Arabîde hulbe denilen nebat ki tohumuna da boy tohumu derler. [KT 148/ TMİB 468/ MŞ II 64/ MN 134/ TBAS 52/ TS 308/ EM 116/ ŞBA 235/ İBAS 58/ İBAS 59/ DLT 596/ TDES 59/ KTS 165/ ŞMK 159/ KM 105/ MMŞM 423/ TBS 113/ TSD 54/ MNT 514/ ETFT 222/ LME 224/ DS 744/ BKTS 38/ KFT 531/ TN 787/ ŞMS 93/ ACBA 127/ TMTBA 6/ YATBT 11/ LMEBA 405/ TTABİ 59/ TTBA 33].

boy tohumu (Far.+Far.): Hulbe. [BDVN 593/ BKTS 38].

boya ağacı: 1. Kabuğu debbaglarca müstamel bir nevi kayın ağacı. 2. Bakam ağacı, hakkam. 3. Boyar madde içeren bir bitki (Alnus glutinosa). [KT 147/ İBAS 58/ TBS 114/ BKTS 38/ BDVN 103].

boya çiçeği: “Tchihatchewia isatidea Boiss. (Cruciferae). İki veya çok yıllık, mor çiçekli ve otsu bir bitkidir. Çiçekleri Sivas (Divriği) bölgesinde boyar madde olarak kullanılır. İki veya çok yıllık, mor çiçekli ve otsu bir bitkidir. Çiçekleri Sivas bölgesinde boyar madde olarak kullanılır.” [TBAS 51/ İBAS 58/ TGİB 255/ TBS 114/ TTBA 33/ TTABİ 59].

boya fidanı (T.+Rum.): Bir fidan çeşidi. [BDVN 451].

boya kökü: Kökboya (Rubia tinctorum). [TBAS 51/ TBS 114/ TTBA 33].

boya otu: 1. Sumak. 2. Boyar madde içeren, yün ve iplik boyamasında yararlanılan bir tür bitki (Alkanna cappadocica). [TBAS 51/ İBAS 58/ TGİB 126/ NEBAS 41/ TBS 114/ TTBA 33].

boya pürçü: Kök boya. [TBAS 51/ İBAS 58].

boya: Bir çeşit ağaç (Alnus glutinosa). [TBS 114/ TTBA 9].

boyacı aspiri (T.+Ar.): Çiçekleri boyar madde içeren bir bitki, aspir (Carthamus tinctorius). [TBAS 51/ TBS 114/ TTBA 33].

boyacı diken (boyacı diken): Cehri. [TBAS 51/ İBAS 58/ BDVN 507/ TTBA 33/ TTABİ 93].

boyacı katırtırnağı: “Genista tinctoria L. (Leguminosae). Sarı çiçekli, çok yıllık ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Çiçekleri sarı renkli boyar madde olarak kullanılır. [TBAS 51/ İBAS 58/ NEBAS 41/ TTBA 96/ TTABİ 59/ TTABİ 72/ TTABİ 93].

boyacı kökü: Kökleri boyar madde içeren bir bitki, kökboya (Rubia tinctorum). [TBAS 51/ İBAS 58/ TBS 114/ TTBA 33/ TTABİ 93].

boyacı otu: Kök boya. [İBAS 58/ BDVN 292].

boyacı papatyası (T.+Rum.): 1. Sarı papatya, öküzgözü. 2. Boya olarak kullanılan bir bitki (Anthemis tinctoria). [TBAS 51/ İBAS 58/ TBS 114/ TTBA 33/ TTABİ 93].

boyacı sarı papatyası (T.+T.+Rum.): Bir papatya çeşidi. [NEBAS 41].

boyacı sumacı (T.+Ar.): Boya olarak kullanılan bir bitki, sumak (Cotinus coggyria). [TBAS 51/ TGİB 285/ TBS 114].

boyaçın: Kökünden boya yapılan bir çeşit ot. [KBS I 163/ DS 744/ TTABİ 94/ TTBA 22].

boyaçili (boya çili): Kök boya, boyaçın. [TBAS 51].

boyalık ağacı (boyalık): Boyar madde taşıyan bir bitki (Alnus glutinosa). [TBS 114].

boyalık otu: Bir tür bitki (Fraxinus ornus). [TBS 115].

boyalık: Boyaçın. [TTABİ 96/ TTBA 22].

boyan (buyan-boyam): Meyan ağacı (Glycyrrhiza glabra). [KT 147/ TMİB 481/ MŞ II 69/ MN 134/ TBAS 51/ ŞMK 159].

boyan dibi: Meyan kökü. [İBAS 58].

boyan kökü: Meyan. [KT 147].

boyaürü (boya pürü) (T.+Far.): Kökünden boya yapılan bir çeşit ot, boyaçın (Rubia tinctorum). [TTBA 33/ TBS 115].

boyatan sarmaşık: Çit sarmaşığı (Calystegia silvatica). [TBAS 51/ İBAS 58/ TBS 115].

boylu ardıç: Ardıç. [TBAS 51].

boylu gıcır: Gövdesi odunsu, yaprakları üç köşeli, beyaz, sarımsı yeşil çiçekleri olan, üzüm sü meyvesi kırmızı renkli, boyu 20 metre kadar olabilen, tırmanıcı çalı görünüşünde bir bitki (Smilax excelca). [TS 307].

boynuburuk: 1. Dalında olmuş, sapı bükülmüş incir (boynubükük). 2. Menekşe.

[TTABİ 101/ TTABİ 105/ TTABİ 66/ TTBA 82/ TTBA 62].

boynubükük: 1. Ağlayangelin. 2. Çiçek sapı aşağı bükülmüş ve çiçekleri sarkık olan bir bitki (*Fritillaria crassifolia*). [TBAS 51/ İBAS 58/ TGİB 107/ TBS 115/ TTABİ 105/ TTBA 62/ TTBA 82/ TTABİ 66/ TTABİ 101].

boynueğri: Bir tür bitki. [TTABİ 77].

boynueğrice: Çiçek sapı aşağı bükülmüş ve çiçekleri sarkık olan bir bitki (*Galanthus fosterii*). [TBS 115].

boynuk otu (<?+T.): Bir cins ot. [İBAS 58].

boynuz ağacı: Erguvan. [KT 147/ İBAS 59].

boynuz otu: 1. Çöpleme. 2. Karaca ot. 3. Tahta biti otu. [KT 147/ TBAS 52/ İBAS 59/ BDVN 175/ OABA 293].

boynuz yapraklı: Bir tür bitki. [BDVN 162].

boynuz: Meyveleri boynuza benzeyen bir bitki (*Ceratonia siliqua*). [TBS 115].

boynuzlu baldırıkara: Bir tür bitki. [BDVN 471].

boynuzlu dücük (boynuzludücük) (T.+<?): Bitkinin olgunlaşan meyveleri kıvrılarak boynuz şeklini almaktadır. Meyvelerinin kıvrılmasından dolayı bu isim verilmiştir (*Coronilla grandiflora*). [TTBA 53/ TTABİ 95/ TTABİ 96/ TBS 115].

boynuzlu gelincik: "Glaucium (*Papaveraceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, çiçekleri turuncu, kırmızı veya mor renkli, meyvesi boynuz biçiminde otsu bitkilerdir. Eş anl. Boynuzlu haşhaş, Çanakkıran. Çömlekçallatan, Eşek lâlesi. Gülfatma. Gülgülü, Gülgülüm. Gülhatun. *Glaucium corniculatum* (L.) Rud- Yatıştınç» ve öksürük kesici olarak kullanılır. *G. grandiflorum* Boiss, et Huet - Göğündürme, Göğündürme lâlesi. Göğüşdürme, Kel lâle. Öğündüre lâlesi (Konya), övündüre lâlesi (Konya). Meyveleri. Konya bölgesinde, kan temizleyici (kan çıbanı ve ala hastalığına karşı) ve göz hastalıklarında kullanılır. *G. leiocarpum* Boiss. - Güllügöndürme (Kırobası, Silifke-Mersin), Gülfatma (Sandıklı-Afyon)." [TBAS 51/ İBAS 59/ TGİB 285/ TTBA 53/ TTBA 96/ TTABİ 66/ TTABİ 72/ TTABİ 95/ TTABİ 96/ TTBA 82].

boynuzlu haşhaş (T.+Ar.): Boynuzlu gelincik. [TBAS 52/ İBAS 59/ TTBA 53/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 96/ TTABİ 103/ OABA 293/ TTABİ 66/ TTABİ 72/ TTABİ 95].

boynuzlu kimyon (T.+Ar.): Maydanoza benzer bir ot, ufikun. [İBAS 59/ BDVN 326].

boynuzlu yonca: Kokulu yonca (*Lotus corniculatus*). [TBAS 52/ İBAS 59/ TGİB 141/ TBS 115/ OABA 293].

boynuzluca ot: Atkuyruğu. [İBAS 59].

boyun otu: Çançiçeğillerden bir bitki. [İBAS 59].

boyunduruk otu: Bir tür bitki (*Daphne oleoides*). [TBS 115].

boz ağaç: Köknar. [TBAS 52/ İBAS 59/ TTBA 54].

boz ahlat (T.+Rum.): Yaprakları boz renk olan bir bitki (*Pyrus elaeagnifolia*). [TBS 115].

boz andız: Boz renkli bir bitki (*Senecio tauricolus*). [TBS 115].

boz armut (T.+Far.): Boz renkli yabani bir bitki (*Pyrus elaeagnifolia*). [TBS 115/ TTBA 54/ TTABİ 79/ TTABİ 103].

boz bodur ot (bozbodur ot): Yer çamı. [TBAS 52/ İBAS 59/ TTBA 54].

boz çavla (T.+<?): Bir tür bitki (*Salvia chrysophylla*). [TBS 116].

boz darı: Darı. [TBAS 52/ BTS 104/ TTBA 54].

boz elma: Kış elması. [TTBA 54/ TTABİ 79].

boz kangal (T.+<?): Bir tür bitki (*Gundelia tournefortii*). [TBS 116].

boz kavak: Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Populus canescens*). [TBS 116].

boz konak: Boz renkli bir bitki (*Scorzonera cinerea*). [TBS 116].

boz kulak otu: Yaprakları kulağa benzeyen boz renkli bir bitki (*Scorzonera tomentosa*). [TBS 116].

boz mayasıl otu (T.+Ar.+T.): Boz renkli bir bitki (*Teucrium polium*). [TBS 116].

boz meşe (T.+Far.): Boz renkli bir bitki (*Quercus pubescens*). [TBS 116].

boz ot (boz otu): “1. *Marrubium vulgare* L. (Labiatae). 60 cm kadar yükseklikte, çok yıllık, sık tüylü ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Baharat olarak kullanılır. Eş anl. İt sineği. Kara derme. Köpek otu, Kukas otu, Mayasıl otu. 2. Siğil otu (*Heliotropium*). [TBAS 52/ TBAS 53/ İBAS 59/ TBAM 65/ TGİB 43/ BTS 101/ NEBAS 42/ TBS 116/ TTBA 54].

boz pencer (T.+Erm.): Boz pancar (*Polygonum bistorta*). [TBS 117].

boz pırnal (T.+Rum.): Meşe. [TBAS 53/ İBAS 59].

boz pıtırak: Yaprakları boz renk olan bir bitki (*Arctium minus*). [TBS 117].

boz pıynar (boz pınar) (T.+<?): Boz renkli bir bitki (*Quercus aucheri*). [TBS 117].

boz sarmaşık: Boz renkli bir bitki (*Convolvulus galaticus*). [TBS 117].

boz sirken: Bir tür bitki, aygün çiçeği (*Heliotropium hirsutissimum*). [TBS 117].

boz söğüt: Boz renkli söğüt (*Salix cinerea*). [TBAS 53/ TBS 117].

boz şalba (boz şapla-boz şabla)(T.+<?): 1. Ada çayı. 2. (*Marrubium globosum*). 3. Boz renkli bir bitki (*Salvia tomentosa*). [TBAS 53/ İBAS 59/ TBS 117/ DS 752/ TBS 117].

boz şavlak (T.+<?): Boz renkli bir bitki (*Phlomis armeniaca*). [TBS 118].

boz yavşan: Boz renkli bir bitki (*Achillea teretifolia*). [TBS 118].

boza darısı: Darı. [TBAS 52].

bozağan: Bir tür bitki (*Helichrysum orientale*). [TBS 118].

bozamık: Ufak boz renkli, yakılan bir ot. [KBS I 166/ DS 749/ TTABİ 96/ TTBA 22].

bozanak: Bozamık. [TTABİ 92/ TTBA 22].

bozbağırğan: Sarmaşık gibi, yaprakları tüylü bir ot. [DS 750/ TTABİ 104/ TTBA 61/ TTABİ 97].

bozboğan: Boz renkli bir bitki (*Cistus creticus*). [TBS 118].

bozboruk otu: Dağlarda biten ve yem olarak kullanılan bir yabancı ot. [DS 750].

bozca ot: Yer çamı. [İBAS 59/ TBAS 52/ TTBA 54].

bozca otu: Boz renkli bir bitki (*Ajuga chamaepitys*). [TBS 118].

bozca: Bir çeşit ot. [DS 750].

bozcaboğum: Çiçekleri boğumlu bir görünüşte olan bız renkli bir bitki (*Marrubium globosum*). [TBS 118].

Bozdoğan armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 33].

bozdoğan: Yazın olan iri, sarı ve iyi cins bir armut. [KT 148/ İBAS 59/ TETTL 378].

bozdurma: Bir çeşit üzüm. [TTBA 22/ TTABİ 97].

bozge (<?): Tahıl çimlendirmeye yarayan ot. [DS 751].

bozgeven (boz geven): Yurdumuzda Erciyes dağında yetişen bir geven türü (*Astragalus microcephalus*). [TBAS 52/ TBS 116/ TS 310].

bozık (<?): Bozık (*Pyrus communis*). [TGİB 202/ TBS 118].

bozıka hur (<?+<?): Bir tür bitki (*Pyrus elaeagnifolia*). [TBS 118].

bozidan (<?): Salep. [İBAS 59].

bozik kenger (<?+Far.): Dere boylarında, çok gübrelili yerlerde yetişen ve geniş yapraklı, kalın gövdeli, uzun bir çeşit ot. [TTBA 54].

bozkulak çalbası (T.+Yun.): Yaprakları kulağa benzeyen, boz renkli bir bitki (*Marrubium parviflorum*). [TBS 119].

bozkulak: 1. Sığırkuyruğu. 2. Yaprakları kulağa benzetilen, boz renkli bir bitki (*Marrubium globosum*). [TBAS 52/ İBAS 59/ TGİB 147/ TBS 118/ DS 4463/ TTBA 54/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 68/ TTABİ 72].

bozlağan: Boz renkli bir bitki (*Helichrysum stoechas*). [TBS 119].
bozlan: Boz renkli bir bitki (*Ptilostemon chamaepeuce*). [TBS 119].
bozoğlan: 1. Ölmez çiçek. 2. Boz renkli bir bitki (*Cistus salviifolius*). 3. Boz renkli bir bitki (*Amaranthus retroflexus*). [TBAS 52/ İBAS 59/ TTBA 54/ TTBA 70/ TTBA 95/ TBS 119/ TTABİ 61/ TTABİ 72].
bozuk: Armut. [TTBA 22].
bozuntu: Bir tür bitki (*Helichrysum stoechas*). [TBS 119].
bozurga (<?): Sarı burçak. [İBAS 59].
böbrek ağacı: Domuz dikenini. [İBAS 59/ RFLMT 43].
böbrek otu: Böbrek taşını ve kumunu düşürmek için kullanılan bir bitki (*Lotus corniculatus*). [TBS 119].
böce otu: Böceklere karşı kullanıldığı için bu şekilde adlandırılan bir bitki, böcek otu (*Teucrium divaricatum*). [TBS 119].
böcekkapan: Örnek bitkisi *drosera* olan ve bazı organları böcek yakalamaya, sindirmeye elverişli olan bitkilerin ortak adı. [NEBAS 42/ TTABİ 104/ TTBA 60/ TTBA 80/ TTABİ 97].
böcekyiyen yüksük otu: Üzerinde yapışkan bir madde olan ve bu sayede üzerine böcek yapışan bir bitki (*Silene chlorifolia*). [TBS 120].
böcü: Yüksek yerlerde yetişen, karaağaca benzer bir ağaç. [TTABİ 93/ TTBA 22].
bögrek eriği: Can eriği. [İBAS 59/ BKTS 39/ TTBA 33].
bögelek: Ökse otu. [DS 761].
böğürtlece (<?): Bir tür bitki (*Sorbus torminalis*). [TBS 120].
böğürtlen (böğürtlem): "1. Rubus (*Rosaceae*) türlerine verilen genel ad. 1-2 m yükseklikte, beyaz veya pembe çiçekli ve kuvvetli dikenli bitkilerdir. Meyveleri taze halde yenir. Ezmesi ve şurubu yapılır. Yaprakları kabız olarak kullanılır. Eş anl. Avat (Maçka-Trabzon), Böğürtlen, Börtlen. Böğörtlen, Böğürtlen, Böğürtlen, Böğürtleğen, Böğürtlem, Böğürtleğen. Böğürtlemen, Böğürtlem, Börtleğen, Börtlen, Börtlenge. Börtliyem, Börtliyen. Börtlüyen. Bövürtlen, Bubumka, Buğürtlen, Büğürtlen, Büldürgen, Büyürlen, Diken çileği, Diken dutu. Fık otu. Fiske. Fisko. Fukuku, Fuska, Gürüzüm (Bozdağ-ödemiş). Hamdakuka. Karamama. Karamanca. Kara mancar, Karantı, Kara diken. Karantı dikenini. Kedi dutu. Kür, Kürmez, Mihra, Moloş, Moloşa. Mor menik. Pisko, Yabanî üzüm. *Rubus canescens* DC.- Kapına (Gazıköy-Tekirdağ). Kökleri şeker hastalığına karşı kullanılır (Konya). *R. sanctus* Schreber- Kökleri şeker hastalığına karşı kullanılır (Konya). 2. Dut gibi ufak bir meyve verir dikenli bir çalı. 3. Bunun meyvesi, dutu. 4. Gülgillerden, bahçe çitlerinde, yol kenarlarında kendiliğinden yetişen dikenli ve çok yıllık bir çalı, diken dutu, it üzümü (*Rubus caesus*). 5. Bu bitkinin önce kırmızı, olgunlaştığında karararak mayhoş yemişi." [KT 150/ TMİB 471/ MŞ II 65/ TBAS 53/ TS 313/ EM 117/ ŞBA 239/ İBAS 59/ THBS 240/ KBS I 172/ RFLMT 43/ KM 105/ MMŞM 423/ TKF 414/ TGİB 217/ BTS 107/ NEBAS 42/ TBS 120/ AMATK 237/ HKHTM 809/ LME 225/ UUF 340/ BDVN 59/ TETTL 380/ KEA 201/ BKTS 39/ KFT 532/ ACBA 127/ CFBİ 577/ MOBA 99/ TBS 120/ LMEBA 405/ TTABİ 58/ YATBT 12/ EOTTD 326/ TMTBA 6/ RMTBA 30/ EATBT 1047].
böğürtlen ağacı: Böğürtlen. [THBS 245/ BKTS 39].
böğürtlen çalısı: Alik (*Rubus sanctus*). [TBS 120/ BDVN 515].
böğürtlen dikenini (börtlen dikenini): Bir tür bitki (*Rubus discolor*). [TBS 121].
böğürtlen ormanı: Bitkinin yaygın ve çok dallanmış yapıya sahip olması dolayısıyla bu şekilde adlandırılan bir bitki (*Rubus sanctus*). [TBS 121].
böğürtlen üzümü (börtlen üzümü): Bir üzüm çeşidi (*Rubus sanctus*). [TBS 121].

böğürtlen yaprağı: Bir bitki çeşidi. [TBAM 66].

böğürtlencik: Bir bitki çeşidi (Rubus). [TBS 121].

böke (<?): Büyümemiş kavun. [İBAS 60].

börce (<?): Fasulye. [İBAS 60/ LMEBA 405].

börek mantarı (börek mantar) (T.+Rum.): Yufka arasına konarak börek yapılan tatlı bir çeşit mantar. [DS 769/ TTBA 33].

börek otu: 1. Dere otu. 2. Gelincik. 3. Böreğe katılan bir bitki (Anethum graveolens). [TBAS 53/ TBAS 53/ İBAS 60/ BTS 107/ TBS 121/ DS 769/ TTBA 33].

börtlek (<?): Yabani bir yemiş. [KBS I 174].

börtlen: Böğürtlen (Rubus sanctus). [TBS 121].

börtliyen diken: Böğürtlen çalısı, diken. [TTBA 33].

börülce (bögrülce- bögrülce- bögrülce- börüce- böyürce- böyrüce- böyrülce):1.Fasulyeye benzer bir bitki (Vigna sinensis) ve bu bitkinin sebze olarak yararlanılan yeşil ürünü ve göbeği koyu benekli tohumu, karnıkara 2. Fink baklası. [KT 151/ TMİB 471/ MŞ II 65/ TBAS 53/ TS 315/ EM 117/ İBAS 59/ İBAS 60/ KK 196/ TDES 61/ KBS I 171-174/ RFLMT 43/ ŞMK 159/ RB 71/ KM 105/ MMŞM 423/ TKF 414/ TGİB 277/ NEBAS 42/ TBS 121/ TE 1026/ AMATK 237/ MNT 515/ ETFT 222/ LME 225/ EÇSBA 138/ UUF 340/ ABY 327/ TETTL 380/ KEA 201/ KFT 532/ ŞMS 93/ CFBİ 577/ MOBA 99/ TMTBA 6/ EOTTD 326/ LMEBA 405/ YATBT 12/ BDVN 243/ BDVN 614/ BKTS 40/ TTABİ 92].

börümcek (<?): Bir bitki çeşidi (Stellaria media). [TBS 121].

bötlücan (<?) Hem yabani olarak bulunan hem de yetiştirilen bir bitki (Sorbus domestica). [TBS 121].

bözcek: Kırmızı yemişli bir bitki. [İBAS 60/ LME 225/ LMEBA 405].

Brezilya biber ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 534].

Brezilya çayı ağacı (Öİ+Çin.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 42].

Brezilya gül ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [CEBA 124].

Brezilya kestane ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir kestane ağacı çeşidi. [BDVN 106].

brokoli (İt.): Hardalgillerden, küçük, yeşil yumrular hâlinde olan, haşlanarak yemeği hazırlanan bir tür sebze (Brassica oleracea botrytis). [TS 317/ ŞBA 242/ TGİB 47/ NEBAS 42/ TBS 122].

Brüksel lahanası (Öİ+Rum.): Frenk lahanası (Brassica oleracea). [TS 317/ NEBAS 42/ TBS 122/ TTBA 33/ TTBA 106/ BDVN 117/ CEBA 124/ TTABİ 76].

bubaçça (bubeççe- bubeşçe- bubaşça- bubeççe- bubeçya- bubaçya) (Sırp.): Papatya (Anthemis altissima). [TBAS 53/ TBS 122].

bubucuk (<?): Bir bitki çeşidi (Rubus sanctus). [TBS 122].

bubumka (<?): Böğürtlen. [TBAS 53/ İBAS 60].

buda (<?): Üzüm. [EUTSV 101].

budgay: Buğday (Triticum). [DLT 599].

budine (<?): Yarpuz. [İBAS 60].

Bufalo çimi (İng.+ T.): Bir bitki çeşidi (Buchloe dactyloides). [THBS 241].

bugan (<?): Bezelye türünden bir sebze. [EUTSV 101].

bugulsun (<?): Öküzdili. [İBAS 60].

buğday (buğday-buğda): 1. Buğdaygillerin örnek bitkisi (Triticum aestivum). 2. Bu bitkinin başaktan ayrılıp öğütülmesiyle elde edilen tanesi. [KB 1132/ NF IV 87/ ETG 270/ KT 152/ TMİB 476/ MŞ II 67/ MN 133/ TS 319/ EM 117/ ŞBA 243/ İBAS 60/ EUTSV 101/ DLT 599/ THBS 240/ KK 198 / ME 107/ İML 22/ TDES 62/ KTS 167/ MT 208/ MK 414/ KBS I 177/ RFLMT 43/ ŞMK 159/ RB 71/ HBH 198/ HBTM 141/

KM 105/ MMŞM 423/ TKF 415/ TGİB 265/ BTS 109/ NEBAS 43/ TBS 123/ TSD 58/ HKHT 250/ TE 1033/ AMATK 239/ HHKA 121/ MNT 521/ HKHTM 809/ ETFT 224/ TAH 457/ LME 225/ TKS 189/ EÇSBA 138/ UUF 343/ EOS 122/ ABY 330/ TETTL 389/ YİŞ 440/ TASS 544/ KEA 203/ BKTS 40/ KFT 538/ TN 789/ ACBA 127/ KBBA 202/ CFBİ 577/ MOBA 99/ TBS 123/ CCBA 629/ DYİT 498/ EATBT 1047/ RMTBA 30/ TMTBA 6/ EOTTD 326/ YATBT 12/ LMEBA 405/ TBYBA 31/ TTABİ 58].

buğday başı: Başak, sümbüle. [KT 152/ İML 22].

buğday çiçeği: *Agrostemma githago* L. (Caryophyllaceae). 50-75 cm yükseklikte, seyrek tüylü, bir yıllık, morumsu kırmızı çiçekli ve otsu bir bitkidir, özellikle buğday tarlaları içinde görülür. Eş anl. Buğday karamuğu. Karamuk, Katır çiçeği. [TBAS 53/ İBAS 60/ TTBA 33].

buğday delicesi: Bir bitki çeşidi. [LMEBA 405].

buğday fiği (T.+Rum.): Burçak. [TBAS 54/ İBAS 60].

buğday karamuğu: Buğday çiçeği. [TBAS 54/ TTBA 33].

buğday kepeği: Buğday kepeği (*Triticum vulgare*). [İBAS 60].

buğday otu: *Ehirus*. [BKTS 40].

buğday sümbülesi: *Vas*. [BKTS 40].

buğdaycık otu: Eşek kengeri. [İBAS 60/ TTBA 33].

buğdaycık: Buğdaya benzeyen bir çeşit ot. [DS 780/ TTABİ 93/ TTBA 22].

buğdayık: Buğdaya benzeyen bir çeşit ot. [İBAS 60/ TTBA 22/ TTABİ 95].

buğdaylık otu: Buğdaycık. [TTBA 33].

buğdaysı meyve (T.+Far.): Üst durumlu bir ovaryumdan gelişen ve tohum kabuğunun meyve kabuğundan ayrılmayacak bir şekilde birleştiği tek tohumlu, açılmayan kuru bir meyve, karyopsis. [TTBA 54].

buhale (<?): *Semizotu*, baldıran. [İBAS 60].

buhur (Ar.): Günlük. [TBAS 54].

buhur otu (Ar.+T.): *Domuzağırşağı*. [TBAS 54/ İBAS 61/ TTBA 33].

buhur yağı (Ar.+T.): Günlük. [TBAS 54].

buhurcuoğlu otu (Ar.+T.+T.): Bir bitk çeşidi (*Teucrium divaricatum*). [TBS 123].

buhuru meryem elması (Ar.+Öİ+T.): Yer somunu. [BDVN 218].

buhurumeryem (buhur-ı meryem) (Ar.+Öİ): 1. Köküne tuz ağırşağı denilen bir nebat. 2. *Domuzağırşağı*. 3. Tavşankulağı. [KT 152/ TBAS 54/ TS 321/ RFLMT 43/ HBH 198/ NEBAS 43/ TSD 59/ TE 1034/ HHKA 121/ ABY 330/ TETTL 390/ TASS 544/ KFT 539/ YATBT 12/ TTBA 71/ TTBA 73/ TTABİ 62/ TTABİ 63].

bujın (<?): Çöpleme (*Helleborus*). [DLT 599/ KTS 167].

buk (<?): 1. Altın diken. 2. Funda. 3. Böğürtlen sapı. 4. Gelin çiçeği (*Asphodeline damascena*). [İBAS 61/ KBS I 178/ TBS 123].

bukum (<?): *Tatule*. [İBAS 61/ RFLMT 44].

bul ağacı (<?+T.): Hint hıyarı, hint ayva ağacı (*Aegle marmelos*). [İBAS 61].

buladan (<?) Çınar. TBAS 54/ İBAS 61

bulak otu (bulag otu): Su gözlerinde biten, hoş kokulu ve yemeklerde kullanılan bir ot, tere. [KT 153/ DS 785/ BKTS 41/ TTABİ 101/ TTBA 33].

bulbul (<?): *Biber*. [İBAS 61].

bulgarsıktı (Öİ+T.): Yer elması. [KBS I 181/ TTBA 61/ TTABİ 97].

bulguna (<?): Develerin yediği, ilgin gibi gevrek, kırmızı bir ağaç. [DLT 601].

bulgur (burgul): Kaynatılıp kurutulduktan sonra kıldırılıp pirinç yerine pilav pişirmeye yarayan buğday. [KT 157/ İBAS 61/ TDES 63/ TDES 64/ HBH 198/ TSD 59/ TE 1040/ HHKA 121/ EOS 122/ TETTL 393/ BKTS 41].

buli (<?): İğde ağacı (*Elaeagnus angustifolia*). [İBAS 61].

bullut (<?): Palamut, meşe palamudu (*Quercus robur*). [İBAS 61].

bulsun (<?): Mercimek. [İBAS 61].

bulumbışık (<?): Bir tür bitki (*Ornithogalum lanceolatum*). [TBS 123].

bulut ağacı: 1. Duman ağacı. 2. Rambutan. [NEBAS 43/ BDVN 414].

bulut üzümü (buluti üzüm): Özel bir rengi olan iri taneli üzüm. [TTBA 33/ TTBA 54].

bumbur otu (<?+T.): Yara otu. [TGİB 199].

bunbul alması (<?+T.): Kırmızılı yeşilli tatlı elma. [TTBA 33].

bunduk (Ar.): Fındık. [TKF 415/ TE 1040/ HHKA 121/ ABY 331/ TASS 545/ KFT 543].

bungul (<?): Gül ağacı ve gül tohumu. [İBAS 61].

bunk (<?): Menengiç. [İBAS 61].

bunyun (<?): Bir kereviz türü. [İBAS 61].

buragan: Buruk tatlı armut. [TTBA 22/ TTABİ 99].

burak (Ar.): Bir ot türü. [HKHT 251].

buranca (<?): Sığırdili envaından bir nebat. [KT 156/ İBAS 62].

burç (buruç-burunç): "1. *Viscum album* L (*Loranthaceae*). Kışın yapraklarını dökmeyen, yan asalak bir bitkidir. Meyve 1 cm çapında beyaz veya sarı renkli, iç kısmı yapışkan. Yaprak ve dalları tedavide kullanılır. Meyveleri ile ökse yapılır. Kurutulmuş meyvelere "Çekem tohumu" denir ve kara sakız ile birlikte dövülerek yakı yapılır. Eş anl. Bınç. Buruç. Çarşı çekemi (Diyarbakır, Mardin), Çekem, Çeken (Diyarbakır, Mardin). Çekim, Çekem, Çeküm. Çetin. Çiğirdik, Fitri (Şavşat-Artvin). Gebelek (Konya), Gelimkara (Eceabat). Gevele. Goyce, Göbelek (Senirkent-Isparta), Göğçe, Göğelek, Gökçe, Göveldek, Gövelek, Göylek, Güveldek, Öğse, ökselek, ökse otu, Purc. Purç, Purçak. Karadeniz bölgesinde (Sürmene-Trabzon) bu türe, üzerinde yaşadığı bitkiye uyularak, aşağıdaki adlar verilmektedir. *Viscum album* L. subsp. albüm - Armut otu. Armut [*Pyrus communis* L) üzerinde yaşar. V. *album* L. subsp. *austriacum* (liesb.) Vollman-Çam otu. Çam (*Pinus*) türleri üzerinde yaşar. 2. Ökse otu. 3. Diğer ağaçların üzerinde biten bir nebat, ki tohumuna Macar üzümü denilip, ökse macununu yapmakta kullanılır. 4. Karabiber." [KT 156/ TBAS 54/ TS 327/ İBAS 62/ KBS I 185/ TGİB 279/ BTS 110/ NEBAS 43/ TBS 124/ TETTL 397/ BKTS 42/ LMEBA 405/ TETTL 397/ TBAS 55].

burç ağacı: Ökse ağacı, gökçe ağacı. [RFLMT 44/ BKTS 42/ BDVN 371].

burç üzümü: Eksus. [BKTS 42].

burçak (burcak-burçah-bırçak): "1. *Vicia* (*Leguminosae*) türlerine verilen genel ad. Bu türler bir veya çok yıllık otsu bitkilerdir. Memleketimizde 60 kadar tür yabanî olarak yetişmektedir. Bazı türler hayvan yemi olarak yetiştirilir. Bazı türlerine de Burçak adı verilmektedir. Eş anl. Burçak, Burcalah, Burcalak, Burcalık, Burçah, Burçalıh, Efek, Efek otu, Efelek otu. Etek. Furçak (Silifke-İçel). *Vicia dasycarpa* Ten.- Efek (İsparta). V. *ervilia* (L) filld. - Kara burçak. Köşne. Küşne. Küşne. V. *fabia* L- Bakla. V. *peregrina* L - Efek otu (Sandıklı-Afyon). V. *sativa* L. -Arpa fiği. Buğday fiği. Ekin fiği (Daday-Kastamonu). Fiğ, Fik. Yem bitkisi olarak yetiştirilir. Tohumları kaynatıldıktan sonra yenir. 2. Baklagillerden, taneleri hayvan yemi olarak kullanılan yıllık bir yem bitkisi (*Vicia ervilia*). 3. Bu bitkinin mercimeğe benzeyen ve genellikle hayvan yemi olarak kullanılan tanesi. 4. Börülce (*Vigna sinensis*)." [TBAS 54/ TS 327/ EUTSV 103/ KK 199/ KBS I 185/ RFLMT 44 / TGİB 134/ TBS 124/ TSD 61/ HKHT 252/ TE 1041/ TAH 458/ DK II 62 / NF IV 89/ ETG 270/ KT 156/ TMİB 479/ MŞ II 68/ EM 117/ İBAS 62/ KTS 169/ HBH 198/ HBTM 141/ KM 106/ TKF 415/ NEBAS 43/ AMATK

240/ HHKA 121/ HKHTM 810/ EÇSBA 138/ UUF 344/ ABY 331/ TASŞ 545/ KEA 205/ ACBA 127/ DLT 602/ LME 227/ EOS 122/ TETTL 397/ YİŞ 446/ BKTS 42/ KFT 543/ MOBA 99/ BDVN 613/ TMTBA 6/ EOTTD 326/ YATBT 12/ LMEBA 405/ TTABİ 59/ KBS I 142/ TBS 103/ CCBA 630].

burçalak (burçalık-burcalığ): 1. Yumru köklü, yaprakları ince bir bitki, birçalık. 2. Burçalak: Zehirli bir ot, kızılca buğday, çöven kökü. 3. Burçalık: Yer elması biçiminde siyah kabuklu bir bitki. 4. (*Euphorbia apios*). 5. (*Scorzonera mollis*). 6. (*Spartium junceum*). [TBAS 55/ İBAS 62/ İBAS 62/ TBS 124/ LME 227/ DS 795/ TETTL 397/ TBS 123/ LMEBA 405/ BDVN 268].

burçalar (<?) Fıçı otu. [TBAS 55/ İBAS 62].

bure otu (Far.+T.): Pireotu, civanperçemi. [İBAS 62/ CFBİ 577].

burgacan: Dikenli bir ot. [DS 796/ TTABİ 93/ TTBA 22].

burgaç: Mercimeğe benzeyen, hayvan yemi olarak kullanılan bir çeşit bitki. [DS 4466/ TTBA 22/ TTABİ 59/ TTABİ 60/ TTABİ 100].

burmalı marul (burmalı marıl) (T.+Yun.): Göbekli marul. [TTABİ 95/ TTBA 54].

burnu çukur: Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 77].

burnukızıl: 1. Bir çeşit erik. 2. Kızılçık. [TTBA 62/ TTABİ 105].

burrum (burrun-burrupısık) (<?): Bir tür bitki (*Scorzonera mollis*). [TBS 124].

Bursa armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

Bursa buğdayı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 124/ TTBA 33/ TTBA 106/ TTABİ 76].

Bursa çayı (Öİ+Çin.): Çay üzümü. [TBAS 55/ İBAS 62/ CEBA 124].

bursalak (<?): Bir tür bitki (*Scorzonera sublanata*). [TBS 124].

bursuk (porsuk) (<?): Yeşil ağaç envaından bir ağaç, tarak servi. [KT 157].

burun otu (burnot- burn otu- burnut- burnotu- burunotu): Burna çekilen tütün, enfıye. [TBAS 55/ KT 157/ İBAS 62/ KBS I 186/ EÇSBA 138/ OABA 293].

burunca otu: Sığırkuyruğu, devedili. [İBAS 62/ BDVN 608].

burut dimnidi (<?+Yun.): Bir çeşit üzüm. [TTBA 33].

buss (<?): Süpürge kamışı, gaseb. [İBAS 63].

bustan (Far.): Bostan. [RB 71/ UUF 344].

bustani güyegü otu (Far.+T.+T.): Bostani kekik otu. [İBAS 63/ LMEBA 405].

bustani kekik (Far.+T.): Yabani kekik. [İBAS 63/ LMEBA 405].

bustani yarpuz (Far.+T.): Yabani yarpuz. [İBAS 63/ LMEBA 405].

buttum (butum-butm) (Ar.): "*Pistacia khinjuk* Stocks (*Anacardiaceae*). 6-7 m yükseklikte ve kışın yapraklarını döken bir ağaççıktır. Tohumları yenir ve yağ çıkarılmasında yararlanır. Tohumlarından çıkarılan yağdan yapılan sabuna ""Bıdım sabunu"" denir. Eş anl. Bıdım, Bitim, Bittim, Buddum, Butum, Gizven (Mardin). *Pistacia eurycarpa* Yaltırık-Çeten (Ovacık-Tunceli). Tohumları yukarıdaki tür gibi kullanılır." [TBAS 55/ İBAS 63/ TDES 65/ RFLMT 45/ MMŞM 423/ TKF 415/ TBS 124/ TE 1044/ HHKA 122/ TETTL 402/ TASŞ 546/ KEA 206/ YATBT 12].

buturak (butrak- buturgak- pıtrak): 1. Ekinler içinde biten, yapışkan dikenli bir ot (*Tribulus terrestris*). 2. Pıtırak, demir dikenli (*Tribulus terrestris*). 3. Fıstık şeklinde bir diken. [TMİB 481/ MŞ II 69/ İBAS 63/ TBS 124/ AMATK 240/ DS 806/ TETTL 402/ TMTBA 6/ YATBT 12/ LMEBA 405/ DLT 605/ KTS 171/ LME 228].

buvur sakızı (Ar.+T.): Tütsü olarak kullanılan, günlük de denilen bir bitki. [DS 807/ TTBA 33].

buy otu (buy-büy) (Far.+T.): Boy otu (*Trigonella foenum*). [TBAS 55/ İBAS 63/ HBH 199/ TKF 416/ NEBAS 43/ TBS 125/ AMATK 240/ TKS 190/ EÇSBA 139/ EOS 123/ TASŞ 546/ / TTBA 33].

buyan (buya) (Ar.): 1. Meyan (*Glycyrrhiza glabra*). 2. Maydanoz. [İBAS 63/ KK 200/ KM 106/ TKF 416/ TBS 125/ HKHT 254/ TE 1045/ AMATK 240/ HHKA 122/ MNT 525/ HKHTM 810/ ETFT 225/ LME 228/ ABY 331/ YİŞ 449/ TASS 547/ KFT 545/ ŞMS 93/ ACBA 127EATBT 1047/ TMTBA 7/ YATBT 12].

buyan ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [LMEBA 405].

buyan dibi (Ar.+T.): Meyan kökü. [EM 118/ İBAS 63/ ETFT 225].

buyan kökü (Ar.+T.): Meyan kökü. [MMŞM 423].

buyan otu (Ar.+T.): Meyan otu, meyan kökü (*Glycyrrhiza glabra*). [CFBİ 577].

buyanek (<?): Meyan (*Glycyrrhiza glabra*). [İBAS 63].

buyanis (<?): Maydanoz (*Petroselinum sativum*). [İBAS 63].

buyuz: Güzel çiçekli ağaç. [TTABİ 96/ TTBA 22].

buyuzlu erük-boynuzlu erik: Bir çeşit bitki. [TTABİ 77].

buyucan (Far.): Civanperçemi. [TBAS 55/ İBAS 64].

buyurgan: Sultan otu. [DS 809/ TTABİ 97/ TTBA 22].

buz çiçeği: 1. Parlak bir süs bitkisi (*Anthurium andreaum*). 2. Buz otu. [NEBAS 43/ TBS 125/ BDVN 394].

buz karpuzu (T.+Far.): Beyaz çekirdekli, açılıp güneşe konulduğunda buz gibi soğuyan karpuz. [TTBA 34].

buz otu: Buz çiçeği. [BDVN 394].

buzalık: Bir çeşit bitki. [TTABİ 60].

buzacı otu: Yılanyastığı. [TBAS 55/ İBAS 64/ TTBA 76/ TTBA 34/ HATBA 9/ LMEBA 405/ TTABİ 64].

buzacıburnu: Aslanağzı denilen çiçeğin yabanisi. [KT 159/ TMİB 481/ İBAS 64/ LMEBA 405/ TTBA 78/ TTBA 96/ HATBA 9/ OABA 293/ TTBA 34/ TTABİ 65/ TTABİ 72].

buzalabut (<?): Baharda kırlarda açan mor çiçek. [DS 809].

buzeydân (Far.): Bir tür bitki. [YATBT 13].

buzka (<?): Bir çeşit bitki (*Sambucus ebulus*). [TBS 125].

büber (Rum.): Fülül. [RFLMT 45/ ŞMK 160/ KM 106/ AMATK 241/ HKHTM 846/ ETFT 226/ TETTL 403/ ACBA 128/ CFBİ 577/ YATBT 13].

büğelek (<?): Sarmaşık şeklinde yabani bir ot. [DS 813].

bühma (<?): Pisik otu. [İBAS 64].

bük sarmaşığı: Bir tür bitki (*Physalis alkekengi*). [TBS 125].

bük tudu (T.+Far.): Bük. [TTBA 34].

bük üzümü: Ahududu (*Rubus discolor*). [TBAS 55/ İBAS 64/ TBS 125/ TTBA 34].

bük: 1. Su kenarındaki sık çalılık. 2. (Rubus). [TBS 125/ TETTL 404/ BKTS 43/ TTBA 9].

büken (<?): 1. Hint kavunu (*Citrullus lanatus*). 2. Hint baklası. [İBAS 64/ EUTSV 107/ DLT 606/ KTS 172].

büklük (<?): Meneviş. [İBAS 64].

bülbül otu (Far.+T.): Çalgı otu. [İBAS 64/ HATBA 9].

bülbülyuvası (Far.+T.): Büyük kırmızı gül. [TTBA 34/ TTBA 80].

bülbüze (<?): Yabani menekşe. [DS 819].

bülçüklü sovan: Yeşil soğan. [TTBA 54].

büldürgen (büdürgen) (<?): Böğürtlen. [TBAS 55/ İBAS 64].

büll (<?): Hindistan hıyarı. [İBAS 64].

büllü baklası (<?+Ar.): Bir bakla çeşidi (*Lathyrus setifolius*). [TBS 125].

bülse (bülse) (Far.): 1. Mercimek. 2. Beyaz incir. [İBAS 64/ RFLMT 45].

bürbur (<?): Bulgur. [İBAS 65/ RFLMT 45].

bürçüklü (bürçeklü) (<?): Keşür, havuç (*Daucus carota*). [İBAS 65/ MNT 525/ KBS I 195].

bürçelek (<?): Kökünde patates gibi yumruları bulunan ve yenebilen bir bitki, bürçekli. [TBAS 55/ DS 825].

bürdi çiçeği (<?+T.): Bir çiçek türü. [BDVN 260].

büre otu: Pire otu. [İBAS 65].

bürgülü (<?): Büyük taneli bir çeşit üzüm. [TTABİ 95/ TTABİ 100/ TTBA 22].

bürkan (<?): Demirbozan, üçgül. [HKHT 252].

büruç (<?): Armut ağacında bulunan asalak bir bitki. [DS 828].

bürük: 1. Çit sarmaşığı. 2. (*Calystegia silvatica*). [TBAS 55/ İBAS 65/ TBS 125/ TTABİ 101/ TTBA 22].

bürüklü: Karabaş otu (*Lavandula stoechas*). [TASŞ 547].

büsteli (büstüli) (<?): Kara pazı denen sebze, koyun sarmaşığı (*Atriplex hortensis*). [İBAS 65/ DLT 608/ KTS 173].

büşam (<?): Misvak. [İBAS 65].

büşinçek (<?): Kençek lehçesinde üzüm salkımı. [DLT 608/ KTS 173].

bütüğe (<?): Patlıcan (*Solanum melongana*). [DLT 608/ KTS 174].

büvelek (<?): 1. Üvez. 2. Ökse otu. [TSD 63].

büylük (<?): Gonca. [İBAS 64].

büyü otu: 1. Boru çiçeği. 2. (*Datura innoxia*). [İBAS 65/ TBS 125/ TTBA 34].

büyük ayırık otu: Domuz ayrığı (*Cynodon dactylo*). [TBAS 56/ İBAS 65/ BTS 112/ BDVN 221/ TTABİ 101].

büyük baldıran: Ağu otu. [BDVN 195].

büyük bıtrak: Dikenli meyveleri olan bir bitki (*Xanthium strumarium*). [TBS 125].

büyük cincile (T.+<?): Cincile. [TBAS 56].

büyük çan çiçeği: Haseki küpesi. [BDVN 137].

büyük çiçekli hezaren (T.+T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 231].

büyük çiçekli semiz otu: Bir tür bitki. [BDVN 481].

büyük çiçekli sıgırkuyruğu: Sarı renkte, parlak çiçekleri olan iki yıllık bitki (*Verbascum densiflorum bert.*). [ŞBA 709].

büyük çuha çiçeği (T.+Far.+T.): Kırmızı lekeli sarı çiçekleri salkım gibi toplu biçimde duran çok yıllık bir bitki (*Primula elatior*). [ŞBA 300].

büyük damkоруğu: Boyu 20-50 cm ve çiçekleri kırmızımtırak olan çok yıllık bir bitki (*Sedum telephium*). [ŞBA 250].

büyük deve diken: Bir tür bitki. [HATBA 10].

büyük ebemgümece (büyük ebe gümece): Ebe gümece (*Malva sylvestris*). [TBAS 56/ TBS 125/ BDVN 381].

büyük fesleğen (T.+Rum.): Misk otu. [BDVN 129].

büyük Frenk benefşesi (T.+Öİ+Far.): Bir çeşit bitki. [BDVN 315].

büyük helile (büyük halile) (T.+Far.): Kırlangıç otu. [BDVN 168/ İBAS 65].

büyük her dem taze (T.+T.+T.+Far.): Bir çeşit bitki. [BDVN 542].

büyük ısırgan otu: Isırgan. [TBAS 56/ BDVN 603].

büyük ısırgan: Boyu 1 metreyi geçenseyrek olarak 2 metreye ulaşan, yaprakları geniş, uzun ve kenarları testere gibi dişli, çiçekleri ufak ve yeşil olan bir bitki (*Urtica dioica*). [ŞBA 251/ TBS 125].

büyük inci çiçeği: Mayıs çiçeği. [BDVN 195].

büyük kabalak (büyük kabaldak): Bir bitki türü (*Arctium minus*). [TBS 126].

büyük kafur ağacı (T.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 265].

büyük kantaron (büyük kantaryon) (T.+Yun.): Centiyane. [TTBA 54/ BDVN 159/ TTABİ 101].

büyük kara kafes otu (T.+T.+Ar.+T.): Sinfit. [BDVN 572].

büyük kedi otu: Girit sümbülü. [BDVN 606].

büyük keklük otu: Bir çeşit bitki. [BDVN 587].

büyük köklü çan çiçeği: Boyu 40-180 cm arasında değişen mavi veya menekşe rengi çiçekler açan iki yıllık bir bitki (Campanula rapunculosa). [ŞBA 257].

büyük labada (T.+Rum.): Bir bitki çeşidi (Rumex patientia). [TBS 126].

büyük Latin çiçeği (T.+Öİ+T.): Bol güneşli yerlerde, çok zengin olmayan topraklarda yetişen, çoğunlukla kırmızı, yer yer de turuncu, sarı ve beyaz renkte çiçekler açan sürüngen bir bitki (Tropaeolum majus). [ŞBA 258].

büyük lokma (T.+Ar.): Deve tabanı. [TSD 63].

büyük melek mantarı (T.+Ar.+Rum.): Bir mantar çeşidi (Amanita argentea). [TBS 126].

büyük ömür ağacı (T.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 585].

büyük papatya (T.+Rum.): Bir papatya çeşidi. [BDVN 64].

büyük pıraz (T.+<?): Bir çeşit bitki (Allium pseudoampeloprasum). [TBS 126].

büyük pıtrak: Pıtrak (Xanthium strumarium). [TBAS 56/ TBS 126].

büyük sarı: Sert, büyük ve irmik yapmakta kullanılan buğday. [TTBA 54/ TTABİ 101].

büyük sinir otu: Bağ yaprağı. [BDVN 470].

büyük sinirli ot: Uzun saplı ve çoğunlukla 7 sinirli yaprakları olan kırmızı çiçekli bir bitki (Plantago major). [ŞBA 306/ TBS 126].

büyük su kamışı: Bir bitki çeşidi. [BDVN 600].

büyük taneli buğday (T.+Far.+T.): Bir buğday çeşidi. [BDVN 596].

büyük tulavret otu (T.+T.+Ar.+T.): Kalabak. [BDVN 351/ BDVN 72].

büyük yapraklı ihlamur (T.+T.+Rum.): Ihlamur. [TBAS 56].

büyük yayılğan: Uzun dallarıyla yetiştirme ortamında yaygın özellik gösteren bir bitki (Convolvulus betonicifolius). [TBS 126].

büzgülü: Kalın kabuklu, uzun taneli, dayanıklı siyah üzüm. [TTABİ 95/ TTABİ 100/ TTBA 22].

büzsek (<?): Mercimek. [İBAS 65].

büzünç (<?):Bağda yetişen, ilaç olarak yenen, sapı ve yaprakları kırmızı bir bitki. [DLT 609].

Lactarius blennius Fr.- Şapka kirli yeşil renklidir. L. piperatus Fr. ex Scopoli- Şapka beyaz renklidir. L. vellereus Fr.- Şapka beyaz renklidir" [TBAS 48/ İBAS 54/ BTS 89/ TTBA 22/ TTABİ 92/ TTABİ 95].

-C-

- cabıl** (<?): Beyaz çiçekli bir ot. [DS 838].
- cacık (cacık)** (<?): 1. İlbaharda tarlalarda biten ve yenilebilen otlar. 2. Semizotu, 3. Yabanî mantar. 4. (Cephalaria procera). [TBS 127/ EÇSBA 139/ DS 839/ BKTS 45].
- cacıran** (<?): Baldıran. [DS 840].
- caderes** (<?): Bir tür hıyar. [İBAS 65].
- cadı** (Far.): Acı yavşan. [TBAS 57].
- cadı dikenî** (Far.+T.): Dikenli bir bitki (Crataegus monogyna). [TBS 127].
- cadı şimşiri** (Far.+Far.): Yaprakları daima yeşil, ufak, sivri dikenli bir bitki. [DS 840/ TTBA 34].
- cadıfındığı** (Far.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [TBAM 67].
- cadısüpürgesi** (Far.+T.): 1. Emeçleri özellikle dal uçlarındaki kabuk altında sıkı bir ağ örerek çekirdekli yemiş ağaçlarının çiçeklenmesine, dolayısıyla meyve verimine engel olan asklı mantar (Taphrina cerasi). 2. Bu mantarın yol açtığı bitki hastalığı. [TS 341/ TTBA 34/ TTBA 92/ TTBA 99/ TTABİ 71/ TTABİ 74].
- cafa çiçeği** (Ar.+T.): Sarmaşık. [DS 840/ TTBA 34].
- calas** (<?): Yeşil fasulye. [DS 850].
- calba** (Yun.): Çalba (Inula viscosa). [TBAS 57/ TBS 127].
- cam otu** (Far.+T.): 1. Kuş otu. 2. Çam otu, görünüşü çama benzeyen bir bitki (Equisetum telmateia). 3. Serçe dili. [TBAS 57/ İBAS 66/ TBS 127/ BDVN 568/ TTBA 34/ TTBA 86/ TTABİ 68].
- camak** (<?): Bir bitki çeşidi (Veronica anagallis). [TBS 127].
- camburt (cambirt)** (<?): Güz çiğdemi (Colchicum speciosum). [TBAS 57/ İBAS 66/ TBS 127/ DS 854].
- camgur (cagmur)** (<?): Şalgam. [İBAS 66/ TDES 67/ TETTL 415].
- camgüzeli** (Far.+T.): Evlerde süs olarak yetiştirilen, pembe, kırmızı çiçekler açan bir tür kına çiçeği (Impatiens balfourii). [TS 343/ İBAS 66/ NEBAS 44/ TBS 128/ TETTL 414/ TTBA 34/ TTBA 86/ TTBA 100/ TTABİ 68/ TTABİ 74].
- camış otu** (Far.+T.): Kamış otu (Juncus articulatus). [TBS 128].
- camışcıcı** (<camış+ciciği) (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [TTABİ 77/ TTABİ 78].
- camışgıran** (Far.+T.): Camızkıran (Muscari armeniacum). [TBS 128].
- camız baklası (camış baklası- camus baklası- camuş baklası- camuz baklası)** (Far.+Ar.): Meyveleri baklaya benzeyen bir bitki, domuz baklası (Lupinus). [HATBA 9/ TBAS 57/ İBAS 66/ TBS 128/ DS 854/ TTBA 76/ TTABİ 64/ TTBA 34].
- camızkulağı (camuskulağı- camuşkulağı)** (Far.+T.): "Sedum telephium L. subsp. maximum (L.) Krocker (Crassulaceae). 30-40 cm boyunda, etli yapraklı, yeşilimsi beyaz çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Kars bölgesinde çiğ olarak yenir. Eş anl. Akkulağı, Atkulağı, Camızkulağı, Comuş, Kulak otu, Mandakulağı. Sedum spurium Bieb.- Genellikle pembe çiçeklidir. Yaprakları, yukarıdaki tür gibi, çiğ olarak yenir (Zigana dağı-Trabzon)." [TBAS 57/ İBAS 66/ TBS 128/ TTBA 34/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTABİ 65/ TTABİ 67].
- camızmemesi (camışmemesi- camusmemesi- camuşmemesi)** (Far.+T.): Dağ sümbülü. [TBAS 57/ İBAS 66/ HATBA 9/ OABA 293/ TTBA 34/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 67/ TTABİ 72].
- can eriği** (Far.+T.): Genellikle yeşilken yenen sert, sulu bir tür erik (Prunus cerasifera). [KT 169/ KT 315/ TS 348/ ŞBA 354/ İBAS 66/ RFLMT 46/ TSD 64/ TETTL 417/ BKTS 45/ TTBA 34].

can kesme (Far.+T.): Sonbaharda yetişen bir çeşit buğday. [TTBA 54/ TTABİ 97].

can otu (Far.+T.): 1. Madımak. 2. (Polygonum cognatum). 3. Ispanak. [TBAS 57/ İBAS 66/ TBS 128/ DS 857/ BKTS 45/ TTBA 34].

canavar çalbası (Far.+Yun.): Bir tür bitki (Phlomis lycia). [TBS 128].

canavar otu (Far.+T.): "Orobanche (Orobanchaceae) türlerine verilen genel ad. Değişik türlerin kökleri üzerinde yaşayan ve klorofil taşımayan asalak bitkiler. Türkiye'de 40 kadar tür bulunmaktadır. Eş anl. Baklakıran, Davun otu (Samsun), Duman otu. öğür otu (Şiran-Gümüşhane), Taun otu (Arapça taun - veba), Yergöbeği, Verem otu. Orobanche anatolica Boiss. et Reuter- Anadolu canavar otu. Ada çayı (Salvia) türleri üzerinde yaşar ve Anadolu'da yaygın, bir türdür. O. minör.-Göge otu, Göve otu, Göye otu, 10-50 cm yükseklikte, sarımsı beyaz çiçekli ve genellikle Leguminosae türleri üzerinde yarı asalak olarak yaşayan bir tür. Daday (Kastamonu) ve Gümüşhane köylerinde göge getirmek (kızıştırmak) için ineklere yedirilir." [TBAS 57/ TS 348/ İBAS 66/ TGİB 82/ BTS 118/ TBS 128/ HATBA 9/ TTBA 34/ TTBA 100].

canı çıkık (Far.+T.): Katırtırmağı da denilen beyaz çiğdem. [DS 856].

Canik elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

Canik eriği (Öİ+T.): Bir erik türü. [TTABİ 78].

canka (Bulg.) Küçük sarı erik. [İBAS 66].

cantır (canter- cantirik) (<?): 1. Keklik otu (Origanum vulgare). 2. Mercanköşk. [TBS 129/ TBAS 58/ İBAS 66].

caran (<?): İyi kokan bir çiçek. [DS 859].

caraş (<?): Bir bitk çeşidi (Juncus inflexus). [TBS 129].

casus (<?): Kuru kişniş, ak haşhaş, serçe otu (Silena inflata). [İBAS 66].

caşa (<?): Dağ nanesi. [İBAS 67].

caşir (<?): Bir tür bitki (Taraxacum revertens). [TBS 129].

cater (<?): Bir bitki çeşidi (Thymbra spicata). [TBS 129].

catır (<?): 1. Kekik. 2. (Thymus fallax). [TBAS 58/ İBAS 67/ TBS 129].

catıra (<?): Yakacak olarak kullanılan bir dağ bitkisi. [DS 864].

cavers (Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 59/ KFT 548].

cavers otu (Ar.+T.): Arnavut darısı, darı otu. [BDVN 438/ BDVN 546].

cavır hıyarı (Far.+Far.): Eşek hıyarı (Ecballium elaterium). [DS 866].

cavır otu (Far.+T.): Anason. [DS 866].

cavır soğanı (Far.+T.): Gavur soğanı, yaban pırasası (Allium scorodoprasum). [TBS 130/ DS 867].

cavşir (cavaşir) (Ar.): Cavşir otu. [HBH 200/ KM 106/ MMŞM 424/ HKHT 255/ TE 1052/ AMATK 241/ HHKA 123/ MNT 527/ ETFT 226/ TKS 190/ ABY 333/ YİŞ 453/ TASS 548/ KEA 207/ KFT 548/ ŞMS 94/ ACBA 128/ YATBT 13].

cavşir otu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 426].

cavur baklası (Far.+Ar.): Gavur baklası (Lupinus varius). [TBS 130].

cavur çitliği (Far.+T.): Gavur çitliği (Pistacia lentiscus). [TBS 130].

cavur dilkeceği (Far.+T.): Gavur tilkeciği (Tamus communis). [TBS 130].

cavurbaşı: 1. Müşkölüm. 2. Gavurbaşı (Muscari neglectum). [TBAS 58/ İBAS 67/ TBS 130/ DLTM 196/ OABA 293].

cay (<?): Hindistan'a özgü bir çiçek adı, cayı. [İBAS 67].

cayan otu: Bir bitki çeşidi. [YATBT 14].

cayuk (<?): Bir çeşit ot. [DS 870].

cazhut (<?): Kasnı denilen bitki. [İBAS 67].

cazibe (Ar.): Harbak. [İBAS 67].

cazu gülü (cazi gülü) (Far.+Far.): Yaban gülü. [TTBA 100/ TTBA 34].
cebelahenk (<?): Sarı ağaç; genç hud tohumu, sığır otu, şivran, sarı diken (*Xanthoxilon badrunga*). [İBAS 67].
cebelhenk (<?): Kusturucu bir ot, gencemut. [İBAS 67].
cebere (<?): Kantariyun. [İBAS 67/ RFLMT 46].
cedene (<?): Çitlenbik. [İBAS 67].
cedvar (Far.): Zeravende benzer, 50-100 cm boyunda, yaprakları 40-60cm uzunluğunda olan bir ot. [HKHT 255/ TE 1052 / BKTS 46/ CFBİ 577/ YATBT 13].
cef (<?): Mercimek büyüklüğünde meyve veren yabani bir cins ağaç. [DS 874].
cefa çiçeği (Ar.+T.): Bir çiçek çeşidi. [TTABİ 62/ TTBA 72].
cegen (<?): Hasır otu. [İBAS 67/ TETTL 424].
cegirgen: Isırgan otu. [TTBA 22/ TTABİ 97].
cehendem zanbağı (<?+Ar.): Süsen çiçeği. [DS 875].
cehennem çiçeği (Ar.+T.): Gecese fasıgillerden tırmanıcı bir bitki, begonvil (*Bougainvillaea*). [İBAS 67/ BDVN 113].
cehennem zambağı (Ar+Ar.): Süsen çiçeği. [İBAS 67/ TTBA 105/ TTBA 34/ TTABİ 76].
cehri (cehil- cehni- cehir- cehre- ceyil) (Far.): "1. *Rhamnus petiolaris* Boiss. (*Rhamnaceae*). 3 m kadar yükselebilen dikenli bir ağaççıktır. Meyveleri küremsi, 6-7 mm çapında, iç kısmı sarı renkli. Meyveleri sarı iplik boyası olarak kullanılır. Eş anl. Altın ağacı. Boyacı diken, Cehni, Cehil, Çehri. Çihri. Çok dikenli olan ve yabani olarak yetişen türlere ""Kara diken"" denir (*Kırobası- Silifke*). *Rhamnus orbiculatus* - Çeyil (*Kırobası-Silifke*). Meyveleri sarı boya elde etmek için kullanılır. 2. Kök boyasıgillerden, meyve, kabuk veya odunundan güzel kırmızı renk elde edilen bir kök (*Rhamnus infectorius*)." [TBAS 58/ TS 355/ İBAS 67/ KK 201/ TGİB 211/ BTS 119/ NEBAS 44/ TBS 130/ TSD 66/ DS 4470].
cehri ağacı (Far.+T.): Geyik diken. [BDVN 506].
cehri çiçeği (Far.+T.): Kuzu otu. [TBAS 58].
celban (<?): Burçak. [İBAS 68].
celbu (<?): Naneye benzer bir bitki. [İBAS 68].
celif (<?): Karamuk. [İBAS 68/ RFLMT 47].
celkek (<?): Koparıldığında süt çıkaran bir cins kır bitkisi. [DS 878].
celmase (<?): Hıyar. [İBAS 68].
celsa (<?): Havaciva. [İBAS 68].
cemal böğrülcesi (Ar.+T.): Bezelye. [DS 879].
cem-isferem (cemisafrum-cemmisafirin) (Far.): Fesleğen. [İBAS 68].
cend (<?): Gül. [İBAS 68].
cenger (<?): 1. Kenger. 2. (*Chondrilla juncea*). [TBAS 58/ İBAS 68/ TBS 130].
cenik armudu (<?.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
cenik sovanı (<?.+T.): Tatlımsı, mor renkli genişçe biçimli bir cins soğan. [DS 882/ TTBA 34].
cennet ağacı (Ar.+T.): 1. Aylandız. 2. Bir süs bitkisi (*Caesalpinia gilliesii*). 3. Tavus çiçeği. [NEBAS 44/ TBS 130/ BDVN 231].
cennet armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].
cennet bambusu (Ar.+Fr.): Süs bitkisi (*Nandina domestica*). [TBS 130].
cennet biberi (Ar.+Rum.): Zencefilgillerden, karabiber tadında bir bitki, ıtrifil, tıfil. [TS 358/ İBAS 68/ TTBA 34/ TTBA 105/ TTABİ 76/ TTABİ 103].
cennet çalısı (Ar.+T.): Süs bitkisi (*Nandina domestica*). [TBS 131].

cennet çiçeği (cinnet çiçeği) (Ar.+T.): Süs bitkisi (*Caesalpinia gilliesii*). [TBS 131/BDVN 474].

cennet hurması ağacı (Ar.+Far.+T.): Trabzon hurması ağacı. [NEBAS 44].

cennet otu (Ar.+T.): Yuvarlak ve ince yapraklı marul tadında bir cins ot. [DS 883/TTBA 34/TTBA 105/TTABİ 76/TTABİ 103].

cennet süpürgesi (Ar.+T.): Sancılanan hayvanlara tütsü olarak kullanılan bir çeşit çiçek. [DS 883].

cennet turuncu (Ar.+Far.): Bir bitki türü (*Ruscus aculeatus*). [TBS 131].

cennet zambağı (Ar.+Ar.): Süsen. [TBAS 58/İBAS 68].

cennetkuşu (Ar.+T.): Çiçekleri kuşa benzeyen bir süs bitkisi (*Strelitzia reginae*). [TBS 131].

cennetkuşu çiçeği (Ar.+T.+T.): Bir çiçek çeşidi. [NEBAS 44].

centiana otu (Yun.+T.): Güşad. [BDVN 292].

centiyane (centiyan) (Yun.): “*Gentiana lutea* L. (*Gentianaceae*). Çok yıllık, rizomlu ve sarı çiçekli bir dağ bitkisidir. Kökü iştah açıcı ve kuvvet verici olarak kullanılır. Eş anl. Arapdede (Aydoğdu-Kütahya). Büyük kantaron. Centiyan, Cintiyan (Domaniç-Kütahya), Güşad otu, Sarı centiyan, Pancar otu (Aydoğdu-Kütahya), Sivri kökü (Bozdağ-ödemiş) [TBAS 58/ŞBA 259/İBAS 68/NEBAS 44/TETTL 430].

centiyane kökü (Yun.+T.): Bir bitki çeşidi. [TBAM 68].

centiye otu (Yun.+T.): Bir bitki çeşidi (*Gentiana lutea*). [TBS 131].

ceny (<?): Koca yemiş, koca yemişi. [İBAS 68/RFLMT 47].

ceran (İt.): Kırmızı renkli bir çeşit çiçek. [DS 884/TETTL 430].

ceraz (<?): Kiraz ile bağlantılı bir ad (*Cerasus hippophaeoides*). [TBS 131].

ceraza zar (<?+<?): Bir bitki çeşidi (*Cerasus microcarpa*). [TBS 131].

cerbub (<?): Yer fesleğeni. [İBAS 69/RFLMT 47].

cerbuz (<?): Sirken. [İBAS 69/RFLMT 47].

cercer (cercir-circir) (Ar.): 1. Su teresi. 2. Şahtere otu. 3. Acı bakla, delice bakla. 4. Roka. [RB 71/KM 106/MMŞM 424/TKF 416/TAH 464/TKS 191/UUF 349/BDVN 262].

cerik ağacı (<?+T.): Su kenarında yetişen, barut yapılan bir ağaç. [DS 886/TTBA 34].

cerrah otu (Ar.+T.): Kesik ve yara tedavisinde kullanılan bir bitki (*Centaurea lycopifolia*). [TBS 131].

ceviz (cevz) (Ar.): “1. *Juglans regia* L, (*Juglandaceae*). 25-30 m kadar yükselebilen ve kışın yapraklarını döken bir ağaçtır. Anadolu’da yabanî olarak bulunduğu gibi, park ve bahçelerde de yetiştirilir. Tohumları yenir. Ceviz içinin iplere dizildikten sonra dut pekmezine batırılıp kurutulması ile “Ceviz sucuğu”, şeker ile kaplanması sonucu ise “Orcik şekeri” elde edilmektedir. Önlü Ahlat bastonları, Van bölgesinde yetişen ceviz ağaçlarından elde edilen keresteden yapılmaktadır. Eş anl. Koz. Yandak (Elazığ). 2. Cevizgillerin örnek bitkisi olan, uzun ömürlü, gövdesi kalın, kerestesi değerli, yurdumuzda çok yetişen ağaç (*Juglans regia*). [TBAS 58/TS 363/İBAS 70/KK 202/TDES 69/KBS I 201/RFLMT 47/TGİB 127/BTS 121/TBS 131/TSD 68/HHKA 123/EÇSBA 139/TETTL 434/BKTS 46/ŞMK 160/RB 72/HBH 200/KM 107/TKF 417/HKHT 258/TE 1059/AMATK 242/HKHTM 827/TAH 465/UUF 350/ABY 333/YİŞ 458/TASŞ 552/KEA 211/KFT 553/ACBA 128/YATBT 13].

ceviz ağacı (Ar.+T.): Cevizgillerin örnek bitkisi olan, uzun ömürlü, gövdesi kalın, kerestesi değerli, yurdumuzda çok yetişen ağaç (*Juglans regia*), koz ağacı. [KT 179/ŞBA 261/NEBAS 44/TBYBA 31/BDVN 341/THBS 245].

ceviz çiçeği (Ar.+T.): Ceviz çiçeği. [KK 202].

cevrük (<?): Bir bitki çeşidi (*Cephalaria procera*). [TBS 131].

cevşiyt (<?): Elma ağacı gibi yaprağı, nohut kadar yemişi olan bitki. [İBAS 70/ RFLMT 47].

cevzimasil (<?): Bir türlü bitki (*Datura innoxia*). [TBS 132].

ceyil (<?): Bir bitki çeşidi (*Rhamnus orbiculatus*). [TBS 132].

ceylan çiçeği (Far.+T.): Yaprağı beş köşeli olup, pembe çiçek açan bir bitki. [DS 888/ TTBA 34/ TTBA 76/ HATBA 9/ TTABİ 64/ TTABİ 103].

Cezayir menekşesi (Cezayir benefşesi) (Öİ+Far.): "1. Vinca (*Apocynaceae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık çalimsı veya otsu bitkiler. Bazı türler memleketimizde süs bitkisi olarak yetiştirilmektedir. Vinca majör L- Kışın yaprak dökmez. Çiçekler menekşe renklidir. Süs bitkisi atarak yetiştirilir. V. rosea L. (Syn: *Catharanthus roseus* (L.) G. Don)- Rozet (İzmir). Pembe veya beyaz çiçekli bir bitkidir. Batı ve Güney Anadolu'nun sahil bölgelerinde süs bitkisi olarak yetiştirilir. 2. Zakkumgillerden, bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilen, kendine özgü mavi, açık mor renkli çiçekleri ve ortası çukur taç yaprakları olan bir bitki (*Vinca*). 3. Bikir çiçeği." [TBAS 59/ TS 364/ İBAS 71/ BTS 121/ NEBAS 44/ TBS 132/ BDVN 615/ TTBA 34/ TTBA 106/ CEBA 124/ TTABİ 103/ TTABİ 76].

Cezayir sarmaşığı (Öİ+T.): Bir sarmaşık çeşidi. [NEBAS 45].

cıbarca: Bir cins eğrelti otu. [TTABİ 92/ TTBA 22].

cıcalık: Çıçırgan, iğde. [TBAS 59/ İBAS 72/ TTABİ 96/ TTBA 22].

cığ (<?): Bir bitki çeşidi (*Salix triandra*). [TBS 132].

cığa (cığa) (Far.): Beyaz ve sarı renkte ince, çok türlü bir cins ot. [DS 899].

cığan (<?): Derelerde biten, uzun yaprakları olan bir bitki. [DS 900].

cığılık (<?): Bir bitki çeşidi (*Daphne gnidioides*). [TBS 132].

cığra (<?): Bir çeşit dikenli ot. [DS 905].

cıkart (<?): İlkbaharda kırlarda yetişen, yumru gövdesi yenebilen bir çeşit ot. [DS 918].

cılık (<?): 1. İncir. 2. (*Erodium cicutarium*). [TBS 132].

cıncar-cıncar (<?): Isırgan. [TBAS 59/ İBAS 72].

cıncır (<?): Şimşir. [TBAS 59/ İBAS 72].

cınav (<?): Sonbaharda yetişen, kırmızı renkli yabani meyve. [DS 918].

cıncıla (<?): Zehirsiz mantar. [DS 919].

cıngıravu elması (<?+T.): Sallanınca içinde çekirdekleri ses çıkaran bir çeşit elma. [TTBA 34].

cırtan-cırtatan (<?): Eşek hıyarı (*Ecballium elaterium*). [TBAS 59/ İBAS 72].

cırcamuk (<?): Cırcamuk (*Cerastium glomeratum*). [TGİB 61/ TBS 132].

cırcır (cırcır-cırcır) (Ar.): Su teresi, kekeş (*Nastrutium officinale*). [MŞ II 71/ TBAS 59/ İBAS 72/ RFLMT 49/ HBH 200/ HKHT 258/ TE 1064/ HHKA 123/ HKHTM 810/ TKS 191/ YİŞ 459/ TASŞ 553/ TN 797/ ACBA 128/ CFBİ 577/ EATBT 1047/ YATBT 13].

cırgan (<?): Isırgan otu. [İBAS 72/ DS 4471].

cırık: Turunçgillerden kavuna benzeyen, güzel kokulu, yenilmeyen, yabani bir meyve. [DS 929/ TTABİ 101/ TTBA 22].

cırkatan (<?): Koparılan olgun meyve tohumlarını fırlatma özelliği olan bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 132].

cırlagan (<?): Şırlagan, susam. [İBAS 72].

cırlangıç: Yenmeyen, güzel kokulu, portakal büyüklüğünde kavun cinsinden bir meyve. [KBS I 203/ TTABİ 100/ TTBA 22].

cırlavuk otu (<?+T.): Aşağıdan sivri başlayarak yukarılarda yuvarlaklaşan, yaprakları, gövdesinde tek sıra olan çıkmasıyla hasat mevsiminin geldiğini bildiren bir cins ot. [DS 933].

cırmılak: Yemeği yapılan küçük mantar. [DS 935/ TTABİ 94/ TTBA 22].

cırnak otu: Kuş otu. [TBAS 59/ İBAS 72].

cırnak: 1. Çoban çantası. 2. Hindiba. [DS 936].

cırt bostan (T.+Far.): Olgun meyveleri kavuna benzer ve kopartıldığında içindeki tohumlarını fırlatma özelliği gösteren bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 132].

cırt cırt: Cırtatan. [TTBA 62/ TTABİ 105].

cırt: Cırtatan. [TTBA 9].

cırtatan (cırtlatan): 1. Yenmeyen, güzel kokulu, portakal büyüklüğünde kavun cinsinden bir meyve. 2. Gelincik otuna benzer, başaklarından olgunlaşınca sıkıldığı zaman tohum ve su fişkıran bir bitki. 3. Mayhoş tadı olan, yaprakları sarılarak yemek yapılan geniş yapraklı bir bitki. 4. Acı kavun, eşek hıyarı. 5. Olgun meyvesi kopartıldığında içindeki tohumlarını fırlatma özelliği gösteren bir bitki (Ecballium elaterium). [TTABİ 97/ TTBA 60/ TGİB 92/ TBS 132-133/ LME 238].

cırtatan düleği (cırtatan dügleği- cırdatan düleği) (<?+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 405/ TTBA 34].

cırtatan kavunu: Meyvesi kavuna benzeyen, koparılan olgun meyve, tohumlarını fırlatma özelliği gösteren bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 132].

cırtatan keleş: Olgun meyvesi kopartıldığında içindeki tohumlarını fırlatma özelliği gösteren bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 133].

cırtgaz (cırdangoz) (<?): Hatmi çiçeğine benzer çiçekler açan bir bitki. [DS 938].

cırtlağan (<?): Olgun meyvesi kopartıldığında içindeki tohumlarını fırlatma özelliği gösteren bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 133].

cırtlak (cırtlangıç): 1. Eşek hıyarı. 2. (Ecballium elaterium). [TBAS 59/ BTS 122/ TBS 133/ DS 939].

cırtlak otu: Nohuda benzer acı bir ot, pat pat otu. [TTBA 34/ TTABİ 94/ TTABİ 101].

cırtlak sakızı: Sakız çıkarılan bir cins ot. [TTBA 34/ TTABİ 94/ TTABİ 101].

cırtlak: Cırtatan. [TTABİ 94/ TTBA 22/ TTABİ 101].

cırtlan: Cırtatan. [TTABİ 102/ TTBA 22].

cırtlatan acur: Cırtatan acur (Ecballium elaterium). [TBS 133].

cırtlatan ot (cırtlatan otu): Bir bitki çeşidi (Ecballium elaterium). [TBS 133].

cırtlavuk: Cırtatan. [TTABİ 101/ TTBA 22].

cırtlık: Bir bitki çeşidi (Cichorium). [TBS 133/ DS 940].

cırvic (<?): Bir tür bitki (Crataegus orientalis). [TBS 133].

cıvrıncık (<?): Gıvışgan otu. (Silene vulgaris). [TBAS 59/ TBS 133].

cıvşak (<?): Bir bitki türü (Isatis bushiana). [TBS 133].

cıynak (<?): 1. Ispanak. 2. Kırlarda biten, çorba ve börekte kullanılan yabani bir çeşit ot. [DS 945].

cız diken: Bir bitki çeşidi. [TTBA 34].

cız: Tohumları oraya buraya yapışan, tarlalarda görülen bir çeşit ot. [TTBA 9/ DS 946].

cızcız diken: Tarlalarda görülen bir bitki. [DS 946].

cızgan (cızlağan- cızlagan- cıslagan): 1 Yakıcı tüyler taşıyan bitki, ısırğan (Urtica urens), (Urtica dioica). 2. Böğürtlene benzeyen, dikenli bir çeşit bitki. [TBAS 59/ TBS 133-134/ DS 950/ TBAS 59/ İBAS 72/ DS 4472/ TTABİ 97/ TTBA 22].

cızlayık: Bir çeşit bitki. [DS 951/ TTBA 22].

cıbar (<?): Yakı otu. [TBAS 59/ İBAS 72].

cibcik sakızı (<?+T.): Çengel sakızı. [TBAS 59].
cibille (<?): Semiz otu. [TBAS 59/ İBAS 72].
cicamık (cicamuk) (<?): Kızıl renk kozalakları olan bir bitki (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 134/ DS 957].
cicibici: Yemeği yapılan bir çeşit ot. [DS 958/ TTBA 62/ TTABİ 105].
cicik üzümü: Parmak gibi uzun olan bir çeşit üzüm. [TTBA 34].
cicil (<?): Bir çeşit mantar. [DS 959].
cicir (<?): Su teresi. [İBAS 72].
cifin (<?): Zifin. [TBAS 59/ İBAS 72].
ciğirgen (<?): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBS 134].
ciğarı (ciğar- cigarı) (<?): 1. Barut ağacı. 2. (*Frangula alnus*). [TBAS 59/ İBAS 72/ TGİB 106/ BTS 122/ TBS 134/ DS 962].
ciğer likeni (T.+Yun.): Likenler familyasından nemli kayalar üzerinde yaşayan bir tür. [BTS 122].
ciğer otu: 1. Uzun ömürlü otsu bir bitki, bir tür yosun, denizkadayıfı, kayakınası (*Pulmonaria officinalis*). 2. Düğün çiçeğigillerden, çok yıllık otsu bir bitki (*Hepatica*). [TS 369/ İBAS 72/ RFLMT 49/ BTS 122/ NEBAS 45/ BKTS 47/ TTBA 34/ BDVN 164/ BDVN 493/ OABA 293].
ciğer yosunu: Bir tür bitki. [BDVN 368/ BDVN 383].
cik (<?): Hasır yapmakta kullanılan saz. [DS 964].
cila ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 33].
cilban: Küçük taneli fasulye. [İBAS 72/ DS 964].
cil-çil (Erm.): 1. Hasır otu. 2. (*Typha latifolia*). [TDES 72/ TBS 134].
cillevez (<?): Fıstık, çam fıstığı (*Pinus gerardiana*). [İBAS 72].
cilz (<?): Burçak. [İBAS 72/ RFLMT 49].
cimbiz (Yun.): Kuruduktan sonra gövdesi kürdan gibi kullanılan bir bitki. [DS 968].
cimcik dikenli: Bir bitki çeşidi. [TTBA 34].
cimcim (<?): Karakafes otu. [İBAS 72].
cimcim dikenli (<?+T.): Bir çeşit bitki (*Centaurea solstitialis*). [TBS 134].
cimcime (Ar.): Küçük ve tatlı bir tür karpuz. [KT 185/ TS 371/ İBAS 72/ TDES 72/ TETTL 447].
cimel (<?): Bir çeşit bitki (*Chenopodium album*). [TBS 134].
cimit (<?): 1. Keten. 2. (*Linum usitatissimum*). [TBAS 60/ İBAS 73/ TBS 134].
cimla (Yun.): Başı şemsiye şeklinde olmayan mantar. [DS 973].
cin ağacı (Ar.+T.): Hint servisi. [İBAS 73/ BKTS 47/ BDVN 156].
cin darısı (Ar.+T.): Bir darı çeşidi. [TTBA 34].
cin elması (Ar.+T.): Adam otu. [TBAS 60/ İBAS 73].
cin haşhaşı (Ar.+Ar.): *Roemeria refracta* DC. (*Papaveraceae*) (Alaköy-Van). [TBAS 60/ TBS 135].
cin lalesi (Ar.+Far.): Keklikgözü. [TBAS 60/ İBAS 73].
cin mısırı (Ar.+Ar.): Bir mısır çeşidi. [TTBA 34].
cin otu (Ar.+T.): 1. Boru çiçeği, benc otu. 2. Kereviz. 3. Şeytan otu. [TBAS 60/ İBAS 73/ TETTL 449/ BDVN 229/ TTBA 34].
cinav (<?): Bir çeşit bitki (*Cerasus mahaleb*). [TBS 135].
cinbiberi (Ar.+Yun.): Süs biberi. [DS 975/ TTBA 34].
cincar (Gürc.): Isırgan. [TBAS 60/ İBAS 73/ DS 975/ TETTL 448].
cincibil (Ar.): Zencefil. [CCBA 622].
Cincife üzümü (Öİ+T.): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 34/ TTBA 106/ TTABİ 76].

cincile (<?): "Bazı Tricholoma (Tricholomataceae) türlerine verilen genel ad. Genellikle yenebilen mantarlardır. Bolu ve Kuzey Anadolu ormanlarından toplanan türler pazarlarda satılır. Aşağıdaki türlere özel adlar verildiği saptanmıştır. Tricholoma albobrunneum (Pers.ex Fr.) Kummer-Sığır mantarı. Bolu ve Kuzey Anadolu ormanlarında yetişir. Lezzeti çok acı olduğundan yenmez. T. equestre (Fr.ex L.) Quelet-Hakikî cincile. Yenen bir mantardır. T. georgii Quelet- Sarı kız mantarı. Yenen bir türdür. T. nudum Quelet (SynrLepista nuda (Bull.ex Fr.) Cooke. Rhodopaxillus nudus (Fr.ex Bull.) R.Maire) -Mavi cincile. Büyük cincile. Bolu bölgesi (Mudurnu) ormanlarında yetişir. Yenen bir mantardır. T. sulphureum (Fr.ex Bull.) Quelet-Kükürt mantarı. Zehirli bir türdür. T. terreum Kummer-Görece (Bolu). Kara kız mantarı. İstanbul civarı (Belgrat ormanı). Bolu ve Kuzey Anadolu bölgesi ormanlarında yetişir. Yenen bir mantardır. T. tigrinum Barla (Syn:T. pardinum Quelet) -Cincile. Yenen bir mantardır." [TBAS 60/ İBAS 73/ DS 975].

cinden ağacı (<?+T.): Beyaz sandal.[İBAS 73/ BDVN 529].

cinек otu (<?+T.): Mısır tarlalarında biten, yaprakları buğday yaprağına benzeyen bir çeşit ot. [TTBA 34].

cinet otu (<?+T.): Darı. [İBAS 73/ TETTL 448].

cingen dikenli (Yun.+T.): Dikenli bir çeşit ağaç. [DS 979/ TTBA 34].

cingil (Yun.): Asmanın sonradan sürdüğü ufak salkımlar. [KT 185].

cingil kadife (Yun.+Ar.): Bir çeşit kadife çiçeği. [DS 979].

cingiş (<?): Deve dikenli. [İBAS 73/ DS 980].

cinibiz (<?): Ufak, yeşil küçük bir çeşit fasulye. [DS 980].

cinıt (<?): Keten tohumu. [TBAS 60/ İBAS 73].

cinsaçı (Ar.+T.): 1. Bostanbozan. 2. Gövdesi ipliksi ve uzun olan ve başka bitkilerin üzerine sarılıcı olan parazit bir bitki (Cuscupa epithimum). 3. Küsküt. [İBAS 73/ TGİB 82/ TBS 135/ NEBAS 45/ TBAS 60/ TTBA 34/ TTBA 96/ TTABİ 72].

cintiyanе (cintiyan) (Yun.): Centiyane (Gentiana lutea). [TBAS 60/ KM 107/ TBS 135/ HHKA 123/ MNT 530].

cinya (<?): Zinya çiçeği. [NEBAS 45].

cirbilti (<?): Bir bitki çeşidi (Fontanesia philliraeoides). [TBS 135].

circamuk (<?): Bir bitki çeşidi (Cymbalaria microcalyx). [TBS 135].

circir (Ar.): 1. Roka, cercer (Eruca sativa). 2. Su teresi (Nasturtium officinale). 3. Horozcuk. [İBAS 73/ ABY 334/ BDVN 359/ BDVN 411].

cirtatan-ciritatan: Cirtatan (Ecballium elaterium). [TBS 135].

cisad (<?): Zaferan. [İBAS 73/ RFLMT 49].

citteli keçi (<?+T.): Gelincik çiçeği. [DS 987].

civanperçemi (Far.): "1. Achillea (Compositae) türlerine verilen genel ad. 100 cm kadar yükselebilen, çok yıllık, otsu, tüylü, beyaz veya sarı çiçekli ve kuvvetli kokulu bitkilerdir. Achillea aleppica DC.-Yılan çiçeği. Yılan otu (Gazi Antep). A. armenorum Boiss. et Hausskn.-Baytaran. A. biebersteinn Afan.-Pire otu. Sarı civanperçemi. A. millefolium L.-Beyaz civanperçemi. Binbiryaprak. İştah açıcı ve idrar söktürücü olarak kullanılır. A. multifida (DC.) Boiss.-Ebülmülük (Uludağ-Bursa). A. nobilis L.-Ayıdanası. Ayvadana. Ayvadene. Ayvıdana. Bayır pelini (Balıkesir). Kurt otu. A. setacea Waldst.et Kit.-Tilkikuyruğu. Yılandili. A. wilhelmsii C. Koch- Erzurum bölgesinde böcek öldürücü olarak kullanılır. 2. Birleşikgillerden, birçok türü olan bir kır bitkisi, kandil çiçeği (Achillea millefolium)." [TBAS 60/ TS 373/ ŞBA 265/ İBAS 73/ RFLMT 49/ TGİB 14/ BTS 123/ NEBAS 45/ TBS 135/ BDVN 12/ BKTS 47/ TTBA 34].

civanperçemi otu (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [TBAM 70].

civcılık (civcivlik): Yemeği yapılan beyaz çiçekli kır otu (*Stellaria media*). [TBS 136/ DS 988/ VHBA 13/ TTBA 22/ TTABİ 96].

civcivayağı mantarı (T.+T.+Rum.): Şekli civciv ayağına benzetilen bir tür mantar, saçak mantarı (*Ramaria condensata*). TBAS 61/ TBS 136 [].

civden (<?): Çiğdem (*Crocus lazicus*). [TBAS 61/ TBS 136].

civelek (<?): 1. Bir çeşit elma. 2. Gelincik otu. [DS 988].

civil (<?): Yabanî gül. [TBAS 61/ İBAS 73/ DS 989].

civir (<?): Söğüt. [TBAS 61/ İBAS 73/ DS 989].

civiş (<?): Ayıkulağı da denen, geniş yapraklı yemeği yapılan bir çeşit bitki. [DS 4473].

ciyner (<?): Dişbudak ağacı. [DS 991].

cizgit (<?): Bir çeşit beyaz fasulye. [DS 992].

coğuz (<?): Ceviz. [DS 995].

col (<?): 1. Dağ çileği. 2. (*Fragaria vesca*). [TBAS 61/ İBAS 73/ TBS 136/ DS 995].

colban (<?): Bir bitki çeşidi (*Coronilla scorpioides*). [TBS 136].

collik (<?): Bir bitki çeşidi (*Lathyrus cicera*). [TBS 136].

collikey hatuna (<?+T.): Bitki güzel görümlü olduğu için bayanlara atfen bu adı almıştır (*Pisum sativum*). [TBS 136].

collikey keran (<?+<?): Bir bitki çeşidi (*Vicia narbonensis*). [TBS 136].

comuş (Far.): Camuskulağı. [TBAS 61/ İBAS 73/ DS 998].

coplak (<?) Geniş yapraklı bir bitki. [DS 999/ TTBA 22].

coplak çatlak (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [TTABİ 94].

covata (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

cöcce (cöccem-cüccem-cüccam) (<?): Çörek otu. [TBAS 61/ İBAS 73/ İBAS 74/ DS 1005].

culak ağacı (<?+T.): Şimşek ağacı. [İBAS 74/ BDVN 135].

culban (cülban) (Ar.): 1. Yabani bezelye. 2. Burçak. 3. Mürdümük. 4. Çavdar. [TDES 72/ UUF 353/ KFT 556/ İBAS 75/ RFLMT 50/ TKF 417/ TETTTL 454].

culle (<?): Mantar. [İBAS 74].

cumagöbeği (Ar.+T.): Saksigüzeli (*Cotyledon umbillicus*). [İBAS 74/ BKTS 47].

cumah (<?): 1. Ak çöpleme. 2. Çomak (*Veratrum album*). [TBAS 61/ İBAS 74/ TBS 137].

cumburt (cumbur- çumbul) (<?): Küçük taneli yabani üzüm. [DS 1015].

cumhur (<?): Bir bitki çeşidi (*Foeniculum vulgare*). [TBS 137].

cumurd (<?): Ak diken. [TBAS 61/ İBAS 74].

cuni (<?): Bir bitki çeşidi (*Astragalus compactus*). [TBS 137].

cunuz (<?): Tarlaların ortasında su akıntısında meydana gelen çimenlik. DS 1017

curta (<?): Kiraz. [TBAS 61/ İBAS 74].

curum (Yun.): Lahana çiçeği. [DS 1019/ TETTTL 456].

cuz (<?): Bir bitki çeşidi (*Juglans regia*). [TBS 137].

cüce ardiç: Ardiç. [TBAS 61].

cüce bağırsağı: İnce, kıvrık yapraklı, yemeği yapılan bir çeşit ot. [DS1021/ TTBA 34/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 72/ TTABİ 67].

cüce kız mantarı (T.+T.+Rum.): Tavukbacağı mantarı. [TBAS 61].

cüce mürver (T.+Far.): Boyu diğer mürver türlerine göre çok daha kısa olan bir mürver türü (*Sambucus ebulus*). [TBAS 61/ İBAS 75/ TBS 137].

cüce ot: Buğdaygillerden küçük bir ot türü (*Mibora minima*). [İBAS 75].

cüce palmiye (T.+Fr.): Bir süs bitkisi, bodur palmiye (*Chamaerops humilis*). [NEBAS 45/ TBS 137/ TBAM 71].

cücegözü: Çiçekleri göze benzeyen, alçak yapılı otsu bir bitki (*Cerithe minor*). [TBS 137].

cücekız: Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar (*Cantharellus cibarius*). [TBS 137/ TTBA 72/ TTBA 95/ TTABİ 62/ TTABİ 72].

cücemahmut (T.+Öİ): Bir tür bitki (*Teucrium chamaedrys*). [TBS 137].

cücül (Ar.): Ağaç mantarı. [TBAS 62/ BTS 128].

cüff (<?): Yaban kızılıcığı. [İBAS 75].

cühud (<?): Acı bakla, türmüs. [İBAS 75].

cül (Ar.): Gül. [İBAS 75/ RFLMT 50/ LME 240].

cül üzümü (Ar.+T.): Şarap yapımında kullanılan ince kabuklu, açık renkli bir cins üzüm. [TTBA 34].

cülcülan (<?): Kuru kişniş; susam. [İBAS 75/ TKF 417].

cülek (<?): Meyvesi çileğe benzeyen bir bitki (*Chenopodium foliosum*). [TBS 137].

cülhüm (<?): Avsec, sakız özü. [İBAS 75].

cül nar (Far.): Nar çiçeğı. [ŞMK 161/ KM 107/ TKF 418/ AMATK 242/ TASS 555/ MMŞM 425/ TE 1070/ HHKA 123/ MNT 532/ ETFT 228/ TKS 192/ KFT 556/ CFBİ 578].

cümcüme (cümcüm) (<?): Kara koz. [İBAS 75/ RFLMT 50].

cüncel (<?): Helyun, kuşkonmaz. [İBAS 75].

cütcam (<?): Çörek otu (*Nigella sativa*). [TBAS 62/ İBAS 75].

cütcan (<?): Çörek otu (*Nigella sativa*). [TBS 137].

çaçıkçaynağı (çaçıkçinağ) (<?+<?):Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 138].
çadır (Far.): Kuzu sarmaşığı, çadır çiçeği. [HBH 201/ KM 107/ MMŞM 425/ HKHT 261/ AMATK 243/ ETFT 228/ LME 242/ ACBA 128].

çadır çiçeği (Far.+T.): 1. Çadır şeklinde açan bir çiçek, paşa çadırı (*Euryaleferox*). 2. Mahmude otu, kuzu sarmaşığı, keleh, uşak ağacı (*Convolvulus arvensis*). 3. Nilüfergillerden, Çin ve Amerika ırmaklarında yetişen, büyük yapraklı, pembe ve beyaz çiçekli bir bitki (*Euryaleferox*). 4. Kahkaha çiçeği. [KT 191/TBAS 63/ TS 380/ İBAS 76/ TBS 138/ TSD 54/ BKTS 48/ TTBA 99/ TTBA 90/ TTBA 34/ BDVN 196/ TMTBA 7/ LMEBA 405/ TTABİ 60/ YATBT 13/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

çadırete (Far.+T.): Beyaz çiçekli bir ot. [DS 1032].

çadıruşağı (çadır uşağı) (Far.+T.): Maydanozgillerden, öz suyu hekimlikte kullanılan bir bitki, uşak ağacı. (*Dorema ammoniacum*). [KT 191/ TS 380/ İBAS 76/ RFLMT 51/ RB 72/ NEBAS 46/ MOBA 107/ BDVN 244/ BKTS 49/ TTBA 34/ TTBA 90/ TTABİ 70/ TTABİ 60].

çagay (<?): Bir bitki adı. [EUTSV 109].

çağ: 1. Yaprakları hayvanlara yedirilen bir bitki. 2. Çakşır otu (*Ferula elaeochytris*). [TBAS 63/ İBAS 76/ TBS 138/ DS 1033/ TTBA 9].

çağan (<?): Tavşancıl otu. [TBAS 63/ İBAS 76].

çağilok (<?): Arap bademi (*Amygdalus arabica*). [TBS 138].

çağla (çağala) (Far.): 1.Badem, kayısı, erik vb. tek çekirdekli yemişlerin körpeyken yenilebilen ham şekli. 2. Yeşil kabuğuyla beraber olan ham badem vesair bu gibi meyve. 3. Badem. [KT 192/ TBAS 63/ TS 381/ TDES 76/ BTS 129/ TSD 71/ TETTL 462/ BKTS 49/ KBS I 211].

çağla ağacı (Far.+T.): Bademin yeşil olanına ve olduğu gibi yenilebilenine çağla denir. Bu dönemdeki badem ağaçlarına bu ad verilir (*Amygdalus communis*). [TBS 138].

çağla otu (Far.+T.): Bir tür bitki (*Chardinia orientalis*). [TGİB 64/ TBS 138].

çağman otu (<?+T.): Suyu, zehirlenen hayvanlara içirilen bir çeşit ot. [TTBA 34].

çağmur (çağmur) (<?): Şalgam. [KBS I 211/ İBAS 76/ DLT 611/ KTS 178].

çağşır (çağşur-çağşur-çağşır-çağırış) (Ar.): Çakşır otu, çavşır (*Ferula orientalis*). [TBAS 63/ İBAS 76/ TGİB 198/ BTS 129/ TBS 138-139/ DS 1038/ TBS 138/ TMTBA 7/ YATBT 13].

çağşır otu (Ar.+T.): Çakşır otu (*Glauco sciadium cordifolium*). [TGİB 112/ TBS 139].

çahır (çahor) (<?): Köygöçüren (*Cirsium arvense*). [TBAS 63/ İBAS 76/ TBS 139].

çahşu (<?): Suyundan göz hastalıklarına ilaç yapılan bir bitki. [İBAS 76/ KTS 178].

çak süpürge (<?+T.): Baca temizliği için süpürge olarak kullanılan bir bitki (*Ruscus aculeatus*). [TBS 139].

çakal (Far.): Keçiboynuzu (*Ceratonia siliqua*). [TBS 139].

çakal armudu (Far.+Far.): 1. Ahlat. 2. Yabani bir armut türü (*Pyrus elaeagnifolia*). [TBAS 63/ İBAS 76/ TGİB 204/ BTS 129/ TBS 139/ HATBA 9/ TTBA 34/ TTABİ 64/ TTBA 77].

çakal baldıran (Far.+T.): Bir tür bitki (*Smyrnum rotundifolium*). [TBS 139].

çakal çiğdemi (çakal çiytemi) (Far.+T.): Acı çiğdem. [TBAS 63/ İBAS 76/ DS 1041/ TTABİ 64/ HATBA 9/ TTBA 77/ TTBA 34].

çakal eriği (Far.+T.): Çok ekşi, sert, iri çekirdekli bir erik türü, yaban eriği, dağ eriği (*Prunus spinosa*). [KT 192/TBAS 63/ TS 382/ ŞBA 270/ İBAS 76/ TGİB 200/ NEBAS 46/ TBS 139/ TETTL 465/ HATBA 9/ TTABİ 64/ TTBA 34/ TTBA 77].

çakal nergisi (Far.+Far.): Bir tür bitki (*Sternbergia Candida*). [TBAS 295/ TBS 139].

çakal otu (Far.+T.): *Conyza bonariensis* (L.) Cronquist (Compositae). Bir yıllık, 60 cm kadar yükselebilen, tüylü ve otsu bir bitkidir. Diş hastalıklarına karşı ağızda çiğnenir ve tükürülür (Hatay). [TBAS 63/ İBAS 76/ TBS 139/ TTBA 34/ TTBA 77/ TTABİ 64].

çakal üzümü (Far.+T.): 1. Bir üzüm çeşidi. 2. Mersin (*Myrtus communis*). [TBS 139/ BKTS 49].

çakalbarsağı (çakalbağırslığı) (Far.+T.): 1. Gövdesi ince, uzun, başka bitkilere sarılıcı yapıda bir bitki (*Cynanchum acutum*). 2. Çakalbağırsağı (*Clematis vitalba*). [TGİB 180/ TBS 140/ TBS 140].

çakalboğan (Far.+T.): Kırılarda rastlanan, meyvelerinde dikenler olan bir bitki (*Daucus broteri*). [TS 382/ İBAS 76/ TBS 140/ TTBA 60/ TTBA 80/ HATBA 9/ TTABİ 97].

çakalboğan pıtırağı (Far.+T.+T.): Yabani havuç (*Daucus carota*). [TBS 140].

çakandura (<?): *Su teresi* (*Nasturtium officinale*). [TBAS 63/ İBAS 76/ TBS 140].

çakçak: *Hindiba*. [TBAS 63/ İBAS 76/ TTBA 62/ TTABİ 105].

çakıl dikeni: Sarı çiçek açan, uzun ve sert sapı olan diken, çakır diken (*Centaurea iberica*). [TBS 140/ TTBA 34].

çakıl elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

çakıl eriği: Çakal eriği (*Prunus*). [TBS 140].

çakıldak: 1. Ayı fındığı. 2. (*Helleborus orientalis*). [İBAS 76/ TBS 140/ TTABİ 101/ TTBA 22].

çakıldakkutru (T.+<?): Yabani sinameki (*Colutea cilicica*). [TBS 140].

çakır (çakı) (Ar.): Yeni olgunlaşmaya başlamış meyve, ısırğan otu. [KBS I 212/ TETTL 466/ EUTSV 109/ KBS I 211].

çakır alıcı (Ar.+Far.): Alıç (*Crataegus tanacetifolia*). [TBAS 63/ TBS 141].

çakır otu (Ar.+T.): Boğa dikeni. [İBAS 76].

çakırca diken (çakırca) (Ar.+T.): Sarı çiçek açan, uzun ve sert sapı olan diken (*Centaurea solstitialis*). [TBS 142/ TTBA 34].

çakırdiken (çakırdikeni- çakır dikeni- çakır diken- çakır tiken- çahr tiken) (Ar.+T.): 1. Maydanozgillerden, hekimlikte kullanılan bir bitki, deveelması, boğa dikeni (*Eryngium campestre*). 2. Kenger (*Gundelia tourneforti*). 3. Aptesbozan otu (*Sarcopoterium spinosum*). 4. Top top sarı çiçekleri olan büyük dikenli bir bitki. [KT 193/ TMİB 496/ MŞ II 73/ TBAS 63/ TS 384/ EM 120/ İBAS 76/ TKF 418/ TGİB 58/ NEBAS 46/ TBS 141/ LME 241/ DS 1045/ BKTS 49/ KFT 558/ KDB 4/ CFBİ 578/ TMTBA 7/ DS 1040/ TTBA 54/ TTABİ 103/ YATBT 13/ LMEBA 405/ TTBA 34].

çakırğa (çakırka) (<?): Mazi ağacı. [İBAS 76/ TETTL 466].

çakırğa burcu (<?+T.): Ardıç güveliği (*Arceuthobium oxycedri*). [TBS 142].

çakkana (<?): Adi alıç (*Crataegus monogyna*). [TBS 142].

çakmur buğday: İri, ağır bir çeşit buğday. [TTBA 54/ TTABİ 102].

çakmuz (<?): *Geranium tuberosum* L subsp. *tuberosum* (Geraniaceae), 10-30 cm yükseklikte, yumrulu, mor çiçekli, otsu ve çok yıllık bir bitkidir. Erzurum bölgesinde yumruları çiğ olarak yenir. Yumruları süs bitkisi olarak dış ülkelere satılır. Eş anl. Devetabanı, Devetopalağı. [TBAS 64/ İBAS 76].

çakşır (çakşur) (Ar.): Çakşır otu (*Ferula elaeochytris*). [TGİB 198/ BTS 129/ TBS 142/ TSD 71].

çakşır otu (çakşur otu-çakşır otu) (Ar.+T.): "Ferula (Umbelliferae) türlerine verilen genel ad. Bu türler çok yıllık, otsu, parçalı yapraklı ve genellikle sarı çiçeklidir. Bazı türlerin yaprakları haşlandıktan sonra yağda yumurta ile kavrulur ve yenir. Bazı türler otlu peynir içine konur (Van). Kurutulmuş yaprakları hayvan yemi olarak kullanılır

(Hakkâri, Van). Türkiye’de 20 kadar Ferula türü bulunur. Özellikle aşağıdaki türler kullanılmaktadır. Eş anl. Çağ, Çağşır, Çakşur, Çanşır, Çarşır, Çaşur, Çaveşir, Çavşır. Hiltik. Hitik (Van). Ferula communis L. Asa otu (Silifke). Batı Anadolu bölgesinde yetişir. Kuru gövdesi baston olarak kullanılır. F. elaeochytris Korovin (Syn:F.meifolia (Fenzl) Boiss.) Çakşır otu. 100-200 cm yükseklikte, çok yıllık, parçalı yapraklı, kalın köklü ve sarı çiçekli bir bitkidir. Antakya bölgesinde, kurutulmuş kökü toz edilip bal ile karıştırıldıktan sonra, cinsel gücü artırıcı olarak kullanılır. F. rigidula DC. -Heliz. Doğu Anadolu bölgesinde yetişen bir türdür. Van bölgesinde yaprakları, koku ve lezzet vermesi için, peynire konur ve ayrıca yağ ile pişirilerek yenir. Erzurum bölgesinde pazarlarda satılmaktadır. Eş anl. Heliğe, Helis, Helizan. Kerkur, Siyabo, Siyabu. Orta ve Doğu Anadolu bölgelerinde Prangos (Umbelliferae) türlerine de Çaşur, Deli çaşur, Heliz veya Kerkur adları verilmektedir. Prangos pabularia Lindl.- Orta ve Doğu Anadolu bölgelerinde yetişir. Meyveleri uyarıcı ve gaz söktürücü etkilerinden dolayı anason meyvesi yerine kullanılmaktadır. P. platychlaena Boiss. ex Tchihat.-Çakşur (İmralı-Sivas). Çaşur. Taze sürgünler sebze olarak yenir. Kökte meydana gelen gummiresina kurt düşürücü olarak dahilen kullanılır. Hayvanların yaralarında oluşan kurtlan öldürmek için de toz halinde yaralar üzerine konur (Kızılmezra, İmranlı-Sivas)." [TBAS 64/ İBAS 76/ BTS 129/ TBS 142/ TTBA 34].

çakum (<?): Ökse otu (Viscum album). [TBS 143].

Çal çayı (Öİ+Çin.): 1. Kekik. 2. Genellikle Çal Dağı'nda yetişen ve çay olarak da kullanılan bir bitki (Thymus sipyleus). [TBAS 65/ TBS 143/ İBAS 77].

Çal kirazi (Öİ+Yun.): Beyaz kiraz. [TTBA 34].

çalağan otu: Isırgan otu. [KT 194/ İBAS]. 77

çalağan: Isırgan otu. [TTBA 22/ TTABİ 99].

çalak: 1. Küçük karpuz. 2. Olmamış karpuz. [TTABİ 101/ TTBA 22].

Çalapa (Öİ): Çalapa şehrinde yetişen bir bitki kökünün adı. [İBAS 77/ BDVN 333].

çalba (Yun.): "Phlomis (Labiatae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, çalı görünüşünde, çiçekleri mor, pembe veya sarı renkli, yaprakları tam ve sık tüylü bitkiler. Türkiye’de 40 kadar türü yetişmektedir. Yaprakları çay halinde kullanılır ve petalleri yenir. Eş anl. Ballık otu, Calba, Çalba, Şalba. Phlomis bruguieri Desf - Doğu Anadolu’da petalleri yenir. P. grandiflora H.S.Thompson-. P. lunariifolia Sibth.et Sm.- Yaprakları Antalya bölgesinde çay olarak kullanılır. P. lycica D.Don- Deli şalba (Marmaris-Muğla). Yaprakları Aydın ve Muğla bölgelerinde çay olarak kullanılır." [TBAS 64/ İBAS 77/ TGİB 182/ BTS 129/ TBS 143/ DS 1050/ TETTL 469].

çalba çayı (Yun.+Çin.): Yaprakları çay olarak da kullanılan bir bitki (Salvia fruticosa). [TBS 143].

çalba çiçeği (Yun.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 454].

çalbağ (<?): Gevreğen (Sideritis libanotica). [TBS 143].

çalbağı (<?): Sığırkuyruğu (Verbascum). [TBS 143].

çaldır dikenli (<?+T.)Dikenli bir bitki (Paliurus spina-christi). [TBS 143].

çalgı: Beyaz hindiba (Cichorium intybus). [TBS 143].

çalgıcı otu: 1. Turpgillerden, kurak yerlerde yetişen bir bitki cinsi (Sisymbrium). 2. Yaban hardalı. [TS 386/ İBAS 77/ BDVN 263/ BDVN 552/ TTABİ 100/ TTABİ 93/ TTBA 74/ TTABİ 63/ TTBA 34].

çalgılık: Katırtırnağı (Spartium junceum). [TBS 144].

çalı (çalık-çalıh): 1. Ağaç ile ot arasında ve ekseriya dikenli nebat. 2. Kırılarda biten, yumru köklü, yenilen kırmızı çiçek açan bir bitki. [KT 194/ DS 1054].

çalı (çaltı-çalı-çaltu): Böğürtlen, ahududu gibi küçük, dalları dibinden çatallanan ve sapları odunsu bitki. [TS 386/ TDES 77/ TGİB 285/ TETTL 471/ YİŞ 465].

çalı ağacı: Dubudar. [BKTS 50].

çalı ardıcı: Div-dar. [BKTS 50].

çalı bademi (T.+Far.): Badem. [TBAS 65].

çalı çırpı: Çalı kabilinden şeyler, hâr u has, hâşâk. [KT 194].

çalı çileği: 1. Çoban üzümü. 2. Mersin. 3. Meyveleri çileğe benzeyen çalımsı bir bitki (Vaccinium myrtillus). [TBAS 65/ İBAS 77/ TBS 144].

çalı diken (çaltı diken- çalı diken): 1. Kara çalı. 2. Çaltı diken, sincan diken (Paliurus aculeatus). 3. Kümüküm ağacı. [TBAS 65/ TS 386/ İBAS 77/ TTBA 34/ BDVN 489].

çalı fasulyesi (çalı fasulye) (T.+Rum.): Çalıya sarılan kılçıklı bir fasulye çeşidi. [KT 194/ TS 386/ TTBA 34].

çalı kavak: Sepetçi kavak. [KT 194].

çalı kekiği: Kekik. [NEBAS 46].

çalı kızılçığı: Kızılçık. [TBAS 65/ TTBA 34].

çalı meşesi (çalı meşe) (T.+Far.): Meşe, pırnar. [KT 812/ TBAS 65].

çalı muşmulası (T.+Rum.): Kuş alıcı. [BDVN 206].

çalı nevruzu (çalı navruzu) (T.+Far.): İris unguicularis Poiret (Iridaceae). 15-40 cm yükseklikte, rizomlu, çok yıllık, mavi veya morumsu çiçekli bir bitki. Rizomu, keçi sütüne katılarak, teleme yapılmasında kullanılır (Belen-İskenderun). [TBAS65/ TBS 144/ TTBA 34].

çalı süpürgesi (çalısüpürgesi): 1. Kırmızı çiçekleri olan ve süpürge yapımında kullanılan bir bitki. 2. Güneş çiçeği, çakırdiken (Centaurea solstitialis). [TTBA 34/ TTABİ 103/ TTABİ 71/ TTBA 92/ TBS 144].

çalı: Yalancı iğde (Hippophae rhamnoides). [BTS 129/ TBS 144/ TSD 71/ LME 241/ TETTL 469/ TTABİ 100/ TTBA 22].

çalıbasan: İri ve sert taneli, uzun saplı ve kılçıklı bir cins buğday. [TTBA 60/ TTABİ 97].

çalıbasmaz: Kara kılçıklı buğday. [TTBA 61/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

çalıdibi (çalı dibi): Çalılarda biten, yemeği yapılan ot. [DS 1054/ TTBA 34].

çalıgaga: İğde. [TBAS 65/ İBAS 77].

çalıgagası (çalı gagası): Cırcırgan. [TBAS 65/ İBAS 77/ TTABİ 67/ TTBA 34/ TTBA 82].

çalık kavak: Dalları sepetçilikte kullanılan bir kavak türü, sepetçi kavağı. [TS 386/ TTBA 54/ TTABİ 101].

çalık: Kırılarda biten, yumru kökü yenilen kırmızı çiçek açan bir bitki. [TTABİ 101/ TTBA 22].

çalıkantı otu: Kûrî. [BKTS 50].

çalıca otu (<?+T.): Eşekgevreği (Sonchus asper). [TBS 144].

çaltı çalı: Karaçalı (Paliurus spina). [TBS 145].

çaltı diken: Dikenli bir bitki, kara çalı (Paliurus spina). [İBAS 77/ TBS 145/ TTBA 34].

çaltı: Karaçalı (Paliurus spina). [TBS 144/ TETTL 471].

çam ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 462/ CFBİ 578/ BDVN 464/ BDVN 465/ BKTS 50/ LMEBA 405].

çam buğday: Bir tür bitki. [TTABİ 103/ TTBA 34].

çam burcu (çam burucu): Çam üzerinde yetişen yarı parazit bir bitki (*Viscum album*). [TBS 145].

çam çiçeği: Çamlık yerlerde bulunan bir bitki (*Cephalanthera rubra*). [TBS 145].

çam çoğanı (çam çoğanı) (T.+Far.): Çam çöveni (*Salicornia herbacea*). [İBAS 77/ LMEBA 405].

çam fıstığı (T.+Ar.): Fıstık çamının kozalak biçimindeki meyvesinden çıkarılan sert kabuklu, yağlı ve nişastalı tohum, fıstık çamı (*Pinus pinea*). [KT 196/ TS 390/ İBAS 77/ TSD 72/ BKTS 50/ MOBA 107/ TTBA 34].

çam fıstık ağacı (T.+Ar+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 464].

çam kökü: Salep. [TBAS 65/ İBAS 77].

çam mantarı (T.+Rum.): Kanlıca mantarı. [TBAS 66/ İBAS 77].

çam mazısı (T.+Far.): Çam görüntüsündeki mazı ağacı (*Cupressus sempervirens*). [TBS 146].

çam otu: 1. Atkuyruğu (*Equisetum*). 2. Burç (*Viscum album*). 3. Kibrit otu (*Lycopodium clavatum*). [TBAS 66/ İBAS 77/ TGİB 96/ TBS 146/ TTBA 34].

çam özü: Sarı çam tahtası, sarı ot. [KT 196].

çam sakız ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 459].

çam sakızı: Çam ağaçlarından çıkan reçine. [KT 196/ MN 137/ İBAS 78/ RFLMT 51/ KM 107/ ETFT 228/ ABY 335/ BKTS 50/ MOBA 107].

çam salebi (T.+Ar.): Çamlık alanlarda daha çok görülen bir bitki (*Anacamptis pyramidalis*). [TBS 146].

çam üzümü: Meyveleri beyaz renk olan ve üzüme benzeyen, genellikle çam ağaçları üzerinde yaşayan yarı parazit bir bitki (*Viscum album*). [TBS 146/ TTBA 34].

çam: "1. *Pinus* (*Pinaceae*) türlerine verilen genel ad. Kışın yaprak dökmeyen, kozalaklı ağaçlardır. Reçine, fıstık ve kereste elde edilir. Türkiye'de yetişen türlere aşağıdaki adlar verilmektedir. *Pinus brutia* Ten.-Kızıl çam, Pür çam. Gövdesinden reçine elde edilir. *P. halepensis* Miller—Halep çamı. *P. nigra* Arn.-Kara çam, *P. pinaster* Aiton (Syn: *P. maritima* Lam.)- Sahil çamı. Terkos gölü (İstanbul) çevresinde yetiştirilir. *P. pinea* L-Fıstık çamı, Küna, Künar. Küner, Püste. Çam fıstığı elde edilir. *P. sylvestris* L.- Sarı çam. 2. Çamgillerin örnek bitkisi olan, dört mevsim yeşil kalabilen, iğne yapraklı, yurdumuzda birçok türü yetişen bir orman ağacı (*Pinus*)." [KT 196/ TMİB 497/ MŞ II 73/ TBAS 65/ TS 389/ İBAS 77/ THBS 240/ TDES 77/ KBS I 216/ RFLMT 51/ HBH 201/ MMŞM 425/ OAKBH 436/ TKF 418/ TGİB 187/ BTS 130/ NEBAS 46/ TBS 145/ HKHT 261/ AMATK 243/ MNT 533/ LME 241/ TKS 192/ EÇSBA 139/ EOS 124/ ABY 335/ BDVN 3/ TETTL 471/ YİŞ 465/ KFT 558/ TN 800/ ACBA 128/ TMTBA 7/ YATBT 14].

çamgur (<?): Şalgam (*Brassica rapa*). [İBAS 77/ DLT 614/ TDES 78].

çamiç (<?): Kuru üzümün ufak tanelisi. [KT 196].

çamışmemesi (Far.+T.): Dağ sümbülü. [İBAS 77].

çamköklü: Çam köküne benzeyen uzun yapılı bir bitki (*Dactylorhiza romana*). [TBS 146].

çampır (<?): Hayvan yemi olarak kullanılan ot. [DS 1065].

čan çiçeği: 1. *Leucojum aestivum* L (*Amaryllidaceae*). Soğanlı, beyaz çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Taze yumrusu kusturucu etkiye sahiptir. Eş anl. Akça bardak (Çatalca - İstanbul), Akçe bardak (Terkos köyü-İstanbul). Göl soğanı. Kar çiçeği. 2. Çingirak otu (*Campanula*). 3. Çan çiçeğigillerden, süs bitkisi olarak ekilen ve çiçekleri çan biçiminde olan bir bitki cinsi, meryemanaeldiveni, boru çiçeği (*Campanula*

medium). [TBAS 66/ TS 392/ İBAS 78/ TGİB 51/ BTS 131/ NEBAS 46/ TBS 146/ BDVN 19/ TTBA 34/ TTBA 86/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 68/ BDVN 137].

çan sarmaşığı: Bir bitki türü. [NEBAS 46].

çanak çiçeği: Azer-gûn. [BKTS 50].

çanak çömlek otu: Ban otu. [TBAS 66/ TTBA 34/ TTBA 99/ TTABİ 74].

çanakçatlatan: 1. Boynuzlu gelincik. 2. Yaprakları çanak şeklinde olan ve genellikle kaya çatlaklarında yetişen bir bitki (*Umbilicus erectus*). [TBAS 66/ TBS 146/ TTBA 60/ TTBA 86/ TTABİ 68/ TTABİ 94/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

Çanakkale kekiği (Öİ+T.): 1. Mercanköşk. 2. Genellikle Çanakkale yöresinde yetişmesi sebebiyle bu ismi almış olan bir bitki (*Origanum vulgare*). [TBAS 66/ TBS 147/ CEBA 124].

çanakkıran: Boynuzlu gelincik. [TBAS 66/ TTBA 60/ TTBA 86/ TTABİ 68/ TTABİ 97].

çañcin (<?): Süs bitkisi (*Malvaviscus arboreus*). [TBS 147].

çandar (<?): Saçuzatan. [İBAS 78].

Çandır diken (Öİ+T.): Deligözdikeni (*Centaurea iberica*). [TBS 147].

çangal fasilesi (Far.+Yun.): Sırık fasulyesi. [TTBA 34].

çañşır (<?): Çakşır otu (*Prangos pabularia*). [TBAS 66/ İBAS 78/ TBS 147/ DS 1071].

çanta çiçeği: 1. İki çeneklilerden, beyaz, erguvani veya sarı renkli, çiçekleri çantaya benzeyen bir süs bitkisi (*Calceolaria herbeohybrida*). 2. Marmuza, marmuzah. [TS 392/ NEBAS 46/ TBS 147/ TTBA 99/ TTBA 90/ TTBA 34/ BDVN 131/ TTABİ 74].

çapla (Yun.): Çalba (*Salvia fruticosa*). [TBAS 66/ İBAS 78/ TBS 147].

çaplançanak (<?+T.): Gelincik. [TBAS 66/ İBAS 78].

çapra (<?): Ada çayı, yılançık (*Salvia virgata*). [TBS 147].

çapul (capul): Göl ve çay kenarlarında biten ot. [DS 1078/ TTBA 22].

çarçur otu: Rezene (*Foeniculum vulgare*). [TBS 147].

çardaksüpürgesi otu (Far.+Ar.+T.+T.): Süpürge yapımında yararlanılan bir bitki (*Limonium gmelinii*). [TBS 147].

çardımçanak (<?+T.): Baklagillerden bir bitki. [DS 1081].

çarhala (<?): 1. Pazı otu. 2. Carhala. [DS 1081].

çarık diken (Far.+Ar.): 1. Demir diken. 2. Çakır diken (*Tribulus terrestris*). [TBAS 66/ İBAS 78/ TBS 147/ TTBA 89/ TTABİ 74/ TTABİ 70/ TTBA 99/ TTBA 34].

çarıkkesen: Köygöçüren. [TBAS 66/ İBAS 78/ TTABİ 97/ TTBA 60/ TTBA 89/ TTABİ 70].

çarık (<?): Bir tür bitki (*Tragopogon pusillus*). [TBS 147].

çarkıfelek (Far.+Ar.): Çarkıfelekgillerden, güzel, büyük, parlak kırmızı çiçekleri olan, duvar kenarlarına ve kameriyeler çevresine ekilen tırmanıcı bir süs bitkisi, fırıldak çiçeği (*Passiflora caerulea*). [TS 396/ İBAS 78/ TGİB 177/ NEBAS 47/ TBS 147/ BKTS 51/ BDVN 442/ TTBA 99/ TTABİ 74].

çarkıfelek otu (Far.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [TBAM 72].

çarliston biber (çarliston) (İng.+Yun.): Sivri uçlu, uzun ve kalın, tatlı, yeşilimsi biber, çarliston biber. [TS 396/ TTBA 54].

çarşaf (<?): Güzel labada (*Rumex pulcher*). [TBS 147].

Çarşamba (Öİ): Tepeli Çarşambaotu (*Hippomarathrum cristatum*). [TBS 148].

çarşıçekemi (çarşı çekemi) (Far.+T.): Burç, ökse otu (*Viscum album*). [TBAS 66/ İBAS 78/ TBS 148].

çarşır (çaşur-çaşır-çaşır) (Ar.): Deliçakşır otu (*Prangos pabularia*). [TBAS 66/ İBAS 78/ TBS 148/ TGİB 181/ TBS 148/ TETTL 480/ YATBT 14].

çarşır otu (Ar.+T.): Hılakotu (*Chaerophyllum byzantinum*). [TBS 148].

çarun (<?): Yağma lehçesinde çınar ağacı (*Platanus*). [DLT 617/ KTS 181].

çaşır mantarı (Ar.+Rum.): Kayın mantarı. [TBAS 66].

çaşıran (Ar.): Geniş, yuvarlak yapraklarından dolma yapılan bir çeşit ot. [DS 1085].

çaşırğöbeği (Ar.+T.): Çakşırğöbeği (*Seseli gummiferum*). [TBS 148].

çaşıt: Üzüm. [TTBA 9].

çatal armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 77/ TTABİ 103/ TTABİ 79].

çatal erük: Bir erik çeşidi. [TTABİ 77].

çatalca: Buğday, arpa tanelerinin içinde bulunan ot tohumu. [DS 1088/ BKTS 51].

çatallı yosun: Bir yosun türü. [BDVN 237].

çatalmuk (<?): Buğday tarlasında biten mısır. [KT 202/ İBAS 78].

çatalyürek: Yaprakları iki loplulu yapıda ve yüreğe benzeyen bir süs bitkisi (*Bauhinia variegata*). [TBS 149].

çatlagara: Bir kiraz çeşidi, siyah kiraz. [TTBA 54].

çatlağan otu: Yılangelmez, soğutot (*Isatis glauca*). [TBS 149].

çatlağan: Bu bitki odunlarının yakılması esnasında patlayarak çatırtılı sesler çıkarmaktadır. Bu özelliği sebebiyle “çatlağan” denilmiştir (*Cotinus coggyria*). [TBS 149/ TTBA 22/ TTABİ 97].

çatlağuç (çatlaguç) (<?): Çitlenbik, menengiç. [İBAS 78].

çatlak otu: 1. *Bongardia chrysogonum* (L) Spach (*Berberidaceae*). 30-50 cm yükseklikte, çok yıllık, yumrulu, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Yumrusu idrar yolları hastalıklarına ve basura karşı kullanılır. Eş anl. Patpat. 2. Karaca ot (*Helleborus orientalis*). [TBAS 67/ İBAS 78/ TBS 149/ TTBA 34/ TTABİ 94/ TTABİ 101].

çatlak: 1. Ardiç. 2. Kökünden patates gibi yumrular bulunan ve bir karış boyunda sarı çiçekler açan bir çeşit bitki. [DS 1091/ TTABİ 101/ TTBA 22].

çatlangaç (çatlankoz-çatlankuş-çatlangoz): Hindiba (*Cichorium intybus*). [TBAS 67/ İBAS 78/ TBS 149/ TTABİ 100/ TTBA 22/ DS 1091].

çatlangaç süpürgesi: Hindiba (*Cichorium*). [TBS 149].

çatlanguç (çatlanguş) (<?): 1. Menengiç. 2. İt soğanı (*Allium scorodoprasum*). [TBAS 67/ İBAS 78/ TBS 149/ BKTS 52].

çavdar (Far.): 1. Buğdaygillerden, unlu tane veren bir bitki (*Secale cereale*). 2. Bu bitkinin esmer ve uzun tanesi. [KT 203/ TMİB 497/ TS 403/ ŞBA 272/ İBAS 78/ THBS 240/ TDES 81/ RFLMT 51/ TKF 418/ TGİB 237/ BTS 132/ NEBAS 47/ TBS 149/ LME 242/ EÇSBA 139/ EOS 124/ TETTL 485/ BKTS 52/ BDVN 539/ CFBİ 578/ BDVN 595/ KFT 558/ LMEBA 405].

çavdar otu (Far.+T.): Boncuk arpa (*Hordeum bulbosum*). [TBS 149].

çavdarcık: Boncuk arpa (*Hordeum bulbosum*). [TBS 150].

çavdarlık: Çavdar bitkisi kadar büyük, başak verdiği halde tanesi olmayan, çalı içlerinde yetişen bir çeşit bitki. [DS 1093/ TTABİ 96/ TTBA 23].

Çavdarmahmuzu (çavdar mahmuzu) (Far.+Ar.): 1. Buğdaygillerin ve en çok çavdarın, başağı üzerinde türeyip koyu mor renkte bir horoz mahmuzunu andıran, 1-4 santimetre uzunluğunda, 2-7 milimetre genişliğinde, az çok kıvrık, kolayca kırılabilen, özel kokulu, silindirik yapıda çubuklar hâlinde olan ve hekimlikte kullanılan askılı mantarlardan biri (*Claviceps purpurea*). 2. Delice, kölçer. [KT 741/ TS 403/ TTBA 34].

çavışlar dibi otu: Bir tür ot. [MOBA 107].

çavju (çawju) (<?): Dağlarda yetişen, sapı ve budakları kırmızı, taneleri acı ve kırmızı bir ağaç. [DLT 617/ KTS 181].

çavla (<?): Bozcaboğum (*Marrubium globosum*). [TBS 150].

çavşır (çavşir-çaveşir) (Far.): 1. Maydanozgillerden bir bitki (*Opopanax chironium*). 2. Çakşır otu. 3. (*Prangos pabularia*). [TBAS 67/ TS 403/ İBAS 78/ KK 204/ HBH 201/ BTS 132/ TETTL 485/ KFT 558/ ACBA 128/ TBS 150].

çavuş üzümü: Kabuğu ince, çekirdeği ufak, iri taneli bir tür beyaz üzüm. [KT 203/ TS 403/ İBAS 78/ TTBA 34].

çaxşu (<?): Kurt üzümü. [DLT 617].

çay (Çin.): 1. Çaygillerden, nemli iklimlerde yetişen bir ağaççık (*Thea chinensis*). 2. Bu ağaççığın özel işlemlerle kurutulan yaprağı (*Camellia sinensis*). [TS 403/ ŞBA 79/ İBAS 79/ TDES 81/ TGİB 50/ BTS 132/ NEBAS 47/ TBS 150/ BDVN 583/ TETTL 485/ BDVN 136].

çay çiçeği (Çin.+T.): Çay kantaronu (*Hypericum montbretii*). [TBS 150].

çay elması (Çin.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

çay kekiği (Çin.+T.): Tedavi amacıyla kullanılan bir tür çay (*Thymbra spicata*). [TBS 150].

çay nanesi (Çin.+Ar.): Tedavi amacıyla kullanılan bir tür çay (*Mentha longifolia*). [TBS 150].

çay otu (Çin.+T.): Dağ çayı (*Ferulago confusa*). [TBAS 68/ TGİB 240/ TBS 150].

çay üzümü (Çin.+T.): "*Vaccinium arctostaphylos* L. (Ericaceae). 1-6 m yükseklikte, kışın yaprak döken, beyaz çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Meyve küremsi şekilli ve parlak siyah renkli. Kuzey Anadolu bölgesi ormanlarında yetişir. Kurutulmuş yaprakları Bursa çayı, Sapanca çayı veya Trabzon çayı adları ile çay yerine kullanılır. Olgun meyveleri yenir ve kurutulduktan sonra dış ülkelere satılır (Sürmene-Trabzon). Eş anl. Anadolu otu. Avcı üzümü (İzmit dağ köyleri), übade. Lifar (İkizdere-Rize), lifor (Rize), Ligarba (Sürmene-Trabzon), Likaba (Doğu Karadeniz bölgesi), Ukapa (Rize), Likarba (Sürmene-Trabzon), Orman liforu (Sürmene-Trabzon), Orman ligarbası (Sürmene-Trabzon), Orman likarbası (İkizdere-Rize), Peygamber üzümü (Adapazan, Kocaeli). Trabzon çayı (Trabzon). *Vaccinium myrtillus* L." [TBAS 68/ İBAS 79/ TTBA 34].

çayan gülü (T.+Far.): Bir bitki. [HBH 201].

çayan otu: Çıyanotu, zerûnec (*Polygonum bistorta*). [İBAS 79/ TMTBA 7/ HATBA 9].

çayır çiçeği: Nemli, çayırılık yerlerde yetişen bir bitki (*Leucojum aestivum*). [TBS 152].

çayır çiğdemi: Çiğdem (*Crocus speciosus*). [TBAS 67/ TBS 152].

çayır dutu (T.+Far.): Çiçekleri dut meyvesine benzeyen bir bitki, yonca (*Trifolium spadicum*). [TBAS 67/ İBAS 79/ TBS 152].

çayır mantarı (T.+Rum.): 1. Şapkasının alt yüzü ince dilimli, zehirli de olabilen mantar türlerinin ortak adı. 2. Evlek mantarı. 3. Çayırılık alanlarda yetişen, yenilebilen bir mantar türü (*Agaricus campestris*). [TBAS 67/ TS 404/ THBS 248/ TBS 152/ TTBA 34/ TTBA 103/ TTABİ 75].

çayır nanesi (T.+Ar.): Çoğunlukla nemli yerlerde yetişen bir bitki (*Mentha pulegium*). [TBS 152].

çayır nergizi (T.+Far.): Yalancı nergis. [BDVN 410].

çayır otu: 1. Çayır oluşturan çeşitli bitkilerin genel adı (*Alopecurus arundinaceus*). 2. Buğdaygillerden, kuru ve kireçli yerlerde yetişen küçük bir ot, yumak otu, fleol (*Phleum pratense*). [KT 203/ TS 404/ İBAS 79/ THBS 241/ THBS 249/ TGİB 92/ NEBAS 47/ TBS 153/ BDVN 29/ BDVN 276/ TTBA 103/ TTBA 103/ TTBA 34/ TTABİ 75/ BDVN 473/ BDVN 561/ BDVN 453].

çayır papatyası (T.+Rum.): Koyungözü (*Bellis perennis*). [TBAS 67/ ŞBA 273/ İBAS 79/ NEBAS 47/ TTBA 34/ TTBA 103/ TTABİ 75].

çayır salebi (T.+Ar.): Salep. [TBAS 67].

çayır sazı: Bir bitki çeşidi. [NEBAS 47].

çayır soğanı: Soğan. [TBAS 67/ TTBA 103/ TTBA 34/ TTABİ 75].

çayır su teresi (çayır teresi) (T.+T.+Far.): Turpgillerden, beyaz çiçekli, yabani bir bitki (*Cardemina pratensis*). [TS 404/ ŞBA 276/ İBAS 79/ NEBAS 48/ TTBA 34/ TTBA 103/ TTABİ 75].

çayır sümbülü (T.+Far.): Bir tür bitki (*Leuojrn aestivum*). [TBAS 296/ TBS 153].

çayır tırfılı (çayır tırfılı) (T.+Rum.): Baklagillerden, hayvan yemi olarak yetiştirilen bir bitki (*Trifolium pratense*). [TS 404/ TBS 153/ TTABİ 75/ TTBA 34/ TTBA 103].

çayır yemliği: Çayırılık alanlarda yetişen bir bitki, yemlik (*Tragopogon dubius*). [TBAS 68/ TBS 153].

çayır yulafı: Buğdaygillerden, yulafa benzeyen bir kır bitkisi (*Avenastrum*). [TS405/ NEBAS 48/ TTBA 34/ TTBA 103/ TTABİ 75].

çayır zafranı (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 123].

çayır: Çayırılık alanlarda yetişen bir bitki (*Cynodon dactylon*). [TKF 418/ TBS 152/ HKHTM 810/ TETTL 485/ YİŞ 466/ BKTS 52/ KFT 558].

çayırçömezi: İncirop. [TBAS 67/ İBAS 79].

çayırdüğmesi (çayır düğmesi): *Sanguisorba* (*Rosaceae*) türlerine verilen genel ad. Otsu, çok yıllık ve pennat yapraklı bitkilerdir. *Sanguisorba* minör Scop. Amel otu (*Gelendost-Isparta*), Kelek otu (*Elmalı- Antalya*). *S. officinalis* L.,-İdrar artıncı ve kabız olarak kullanılır. [TBAS 67/ İBAS 79/ TTBA 103/ TTBA 99/ TTBA 86/ TTBA 34/ TTABİ 68/ TTABİ 74/ TTABİ 75/ NEBAS 47/ TBS 153].

çayırgüzeli (çayır güzeli): 1. Buğday cinsinden bir çayır otu, halfa. (*Bellis perennis*). 2. Buğdaygillerden bir bitki (*Erogrostis major*). [İBAS 79/ BDVN 257/ TTBA 34/ TTBA 100/ TTBA 103/ TTABİ 74/ TTABİ 75/ TS 404/ NEBAS 47].

çayırkarası inciri (T.+T.+Far.): Bir çeşit incir (*Ficus carica*). [TBS 153].

çayırmelikesi (çayır melikesi) (T.+Ar.): Ergeçsakalı, keçisakalı. [İBAS 79/ TTABİ 72/ TTBA 34/ TTBA 95/ TTBA 103/ TTABİ 75/ TS 404/ NEBAS 47].

çayırsedefi (çayır sedefi) (T.+Ar.): 1. *Thalictrum flavum* (*Ranunculaceae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, genellikle rizomlu. otsu bitkiler. Zehirli bileşikler taşırlar. *T. flavum* L. türünün idrar artıncı ve müşhil etkileri vardır. Eş anl. Delialan maydanozu (*Kaz dağı-Balıkesir*). 2. Düğün çiçeğigillerden, sulak yerlerde yetişen, kökü iç sürdürücü olarak kullanılan, çok yıllık, genellikle rizomlu, otsu bitkiler (*Thalictrum*). [TBAS 67/ İBAS 79/ TS 404/ TTBA 34/ TTBA 103/ TTABİ 75].

çaylambuk (<?): Ayrık otu. [DS 1097].

çaylamık (Çin.): Kökleri sağlam bir ot. [DS 1097/ TTABİ 102/ TTBA 23].

çaymık (çaymığ-çaynuğ-çaymığ-çaynuğ) (Çin.): Çınar. [TBAS 68/ İBAS 79/ TTABİ 96/ TTBA 23].

çayterüzüsü (Çin.+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 34].

çeç eriği (<?+T.): Bardak eriğinin küçüğü. [TTABİ 77].

çeçem (<?): Frenk üzümü (*Juniperus communis*). [TBAS 68/ İBAS 79/ TBS 153].

çeçik kulağı (<?+T.): Bir tür bitki. [TTBA 34].

çedene (Far.): Kenevir otu (*Cannabis sativa*). [TBAS 68/ İBAS 79/ TDES 83/ TGİB 92/ TBS 153/ TETTL 486/ BKTS 52/ CFBİ 578].

çedene kahvesi (Far.+Ar.): Kahve. [TBAS 68].

çedi (<?): Çeti. [TBAS 68/ İBAS 79].

çeft (<?): Palamut. [TBAS 68/ İBAS 79].
çeft ağacı (<?+T.): Zan. [BKTS 52].
çehri (Lat.): Cehri. [TBAS 68].
çekçekon (<?): Beyaz hindiba (*Cichorium intybus*). [TBS 154].
çekem otu: Yamaç zarifeotu (*Erysimum thyrsoideum*). [TBS 154].
çekem(çeken-çekim-çekkem-çeküm): 1. Burç (*Viscum album*), ökse otu. 2. Böğürtlen. [TBAS 68/ İBAS 79/ BTS 133/ TBS 154/ DS 1110/ TTBA 23/ TTABİ 99].
çeker (<?): Ökse otu. [NEBAS 48].
çekçilik: Meyvelerinin şekli çekice benzeyen bir bitki (*Asphodeline damascena*). [TBS 154].
çekirdek: Ayçiçeği. [BTS 134].
çekirdeksiz üzüm: Ege Bölgesi'nin bağlarında sofralık olarak üretilen, ince kabuklu, beyaz renkli, taneleri küçük, kehribar sarısı renginde kurusu yapılan bir tür üzüm, yuvarlak çekirdeksiz. [TS 408/ EOS 124].
çekirge otu: Bir tür bitki. [BDVN 17].
çekirgeayağı (çekirge ayağı): Turunç gibi güzel kokan bir ot, zereb. [LMEBA 405/ İBAS 79/ BKTS 53/ OABA 293].
çekirken otu: İlkbaharda tarlalarda çıkan bir ot. [TTBA 34].
çekme armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].
çekme: 1. Geven. 2. (*Chondrilla juncea*). [TBAS 68/ İBAS 79/ TBS 154/ DS 1115/ TTABİ 97/ TTBA 23].
çeküm çileği: Siyah renkli bir tür çilek. [TTBA 34].
Çelebi (Öİ): Bir hurma cinsi. [İBAS 79].
Çelebi lalesi (Öİ+Far.): Lâle türü (*Tulipa clusiana*). [TBAS 69/ TBS 154].
çelem (<?): Şalgam. [TETTL 492].
çelepen (<?): Çelepen (*Sophora jaubertii*). [TBS 154].
çelepeten (<?): Kırlarda yetişen yabancı bir ot. [DS 1120].
çelikdaşağı: Köpektaşağı (*Aristolochia bottae*). [TBS 154].
çeltik (çeltük) (Far.): 1. Kabuğu içinde olup dövülmemiş pirinç (*Oryza sativa*). 2. Pirinç tarlası. [KT 206/ İBAS 80/ TDES 83/ MT 215/ SN 554/ NEBAS 48/ TBS 154/ MNT 534/ TETTL 493/ BKTS 53].
çeltik elması (Far.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].
çeltü (<?): Kara çeltü ağacı. [YİŞ 468].
çeltük darısı (çeltük tarısı) (Far.+T.): Kabuklu pirinç. [TKF 418/ KFT 561].
çem kulağı (<?+T.): Bir çeşit bitki. [YİŞ 468].
çem salebi (<?+Ar.): Salep (*Orchis coriophora*). [TBAS 69/ TBS 155].
çemen (çaman) (Erm.): 1. Maydanozgillerden, kimyon türü bir bitki (*Cuminum cyminum*). 2. Bu bitkinin kokulu tohumu. 3. Frenk kimyonu (*Carum carvi*). 4. Hulbe. [TBAS 69/ TS 413/ İBAS 80/ TDES 84/ KBS I 229/ TT 122/ TBS 155/ BDVN 593/ TETTL 494/ CCBA 622].
çemen otu (Erm.+T.): Boy otu (*Trigonella foenum*). [TBAS 69/ İBAS 80/ TGİB 264/ NEBAS 48/ TBS 155/ BDVN 244/ TTBA 34/ TTABİ 103].
çemenotu tohumu (Erm.+T.+Far.): Bir bitki tohumu çeşidi. [TBAM 73].
çemiç (<?): Dut kurusu, kuru üzüm. [İBAS 80/ TDES 84].
çender (çandar) (<?): Saçuzatan otu. [KT 207].
çeneği (<?): Yüksek yerlerde yetişip yaprakları hayvanlara yedirilen bir cins ağaç. [DS 881].
çeng otu (<?+T.): Kedi otu, asarun. [İBAS 80/ RFLMT 51/ BKTS 53].

çengel (Far.): Çengel sakızı elde edilen bitki (*Chondrilla juncea*). [TBS 155].

çengel otu (Far.+T.): Kenger (*Chondrilla juncea*). [TBAS 69/ İBAS 80/ TBS 155/ DS 1138/ TTBA 34].

çengel sakızı (çenkel sakızı) (Far.+T.): "*Chondrilla juncea* L.(Compositae). 40-100 cm yükseklikte, iki veya çok yıllık, otsu, beyaz sütlü ve sarı çiçekli bir tür. Kökünden sakız elde edilmektedir. Sakız elde etmek için bitki, kökü ile birlikte sökülür, kökün etrafında meydana gelen süt sertleşince toplanır (Lâdik-Konya). Bu sakıza Cibcik. Çıtlık. Çingene sakızı veya Dip sakızı adları verilmektedir. Taze yaprakları çiğ olarak yenir (İsparta köyleri). Eş anl. Çıtlık (Sivas), Çöpkanak (Kırobası - Silifke). Ezzeze. Garagavık, Gara gavlık, Gara gavuk. Kara kavak, Karavruk. Kara kavruk, Kara kavut. Kara kavik. Karagöz. Karaca kovuk. Karavlık, Karavluk, Karavruk. Sakızlık (İsparta, Konya). Sakız otu." [TBAS 69/ İBAS 80/ TDES 85/ RFLMT 51/ BTS 136/ BKTS 53/ TTBA 34/ TTABİ 103].

çengelsakızı otu (Far.+T.+T.): Akhindiba (*Chondrilla juncea*). [TBS 155].

çenger (<?): Kenger (*Chondrilla juncea*). [TBAS 69/ İBAS 80/ TBS 155].

çeniştürük (<?): Yaz başında yetişen ve yenen, fındığa benzer, beyaz ve kırmızı Çin meyvesi. [DLT 619].

çenlik (<?): 1. Sarmaşık otu (*Hedera helix*). 2. Kahkahaçiçeğigiller familyasından bir bitki, mandar. [DLT 619/ THBS 241/ KTS 183].

çer (<?): Kayısı kurusu. [İBAS 80].

çeren (<?): Civanperçemi (*Achillea millefolium*). [TBS 155].

çerkem (<?): Boylu ardıç (*Juniperus excelsa*). [TBAS 69/ İBAS 80/ TBS 156].

Çerkez eriği (Öİ+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 80].

çerklemik (<?): Sakız ağacı (*Pistacia lentiscus*). [TBS 156].

çeşir (<?): 1. Keçibiciği. 2. (*Michauxia campanuloides*). [TBAS 69/ İBAS 80/ TBS 156].

çeşmek (Far.): Bir bitki çeşidi. [RMTBA 30].

çeşmek otu (Far.+T.): Beşme, teşmizec. [BKTS 54/ CFBİ 578].

çeşmezen (Far.): Karaçalı, İsa diken. [TBAS 69/ İBAS 80/ RFLMT 51/ MMŞM 425/ YİŞ 469].

çeşmezen otu (Far.+T.): Beşme, teşmizec. [BKTS 54].

çet otu: Bir tür bitki (*Scorzonera elata*). [TBS 156].

çet: Ormanlarda büyük ağaçlar arasında yetişen gövdesi ve dalları elastiki bir cins küçük ağaç. [TTBA 9].

çetek (<?): Kabak çekirdeği. [İBAS 81].

çetemek ağacı (çetimek ağacı) (<?+T.): Atlas sakız ağacı (*Pistacia atlantica*). [TBS 156].

çeten (<?): 1. Buttum. 2. (*Pistacia eurycarpa*). [TBAS 69/ İBAS 81/ TBS 156].

çetene (çetine): Kenevir otu. [TBAS 69/ İBAS 81/ TDES 88/ TETTL 500/ LMEBA 405].

çeti (<?): "Prosopis farcta (Banks et Sol.) Macbride (Leguminosae). 30-100 cm yükseklikte, dikenli ve sarı çiçekli bir çalıdır. Meyveleri, taşa sürtülerek dış kabuğundan kurtarıldıktan sonra, çiğ olarak yenir ve hayvan yemi olarak kullanılır. Eş anl. Çedi (Silifke-lçel)". 2. (Alhagi pseudoalghi). [TBAS 69/ İBAS 81/ TGİB 233/ TBS 156/ TETTL 500].

çetimek (<?): Menengiç (*Pistacia terebinthus*). [TBS 156].

çetin (<?): Burç, ökse otu. [TBAS 69/ İBAS 81].

çetir (<?): Abdestbozan otu (*Sarcopoterium spinosum*). [TBS 156].

çetlemit (<?): Sakız ağacı (*Pistacia lentiscus*). [TBS 157].

çetlenbik (çetlemük-çetlemik): Çitlenbik (*Pistaciae terebinthus*). [EM 120/ İBAS 81/ TBS 156/ TKS 193/ TBS 157].

çetme: Olmamış karpuz. [TTBA 23/ TTABİ 99].

çetmi dikenli (<?+T.): Altın dikenli (*Scolymus hispanicus*). [TBAS 69/ İBAS 81/ TBS 157/ TTBA 34].

çetük otu (çetük) (<?+T.): Avşar otu, kedi otu (*Asarum europaeum*). [TBAS 70/ İBAS 81/ LME 243/ YİŞ 469/ MOBA 107/ YATBT 14/ TMTBA 7/ LMEBA 405/ TTBA 34].

çevgen (çevgan) (<?): Çöven (*Gypsophila*). [TBAS 70/ İBAS 81/ TBS 157/ TSD 76].

çevik: Palamut. [TTABİ 101/ TTBA 23].

çevirdik: Kısa boylu gürgen ağacı. [TTBA 23].

çevk (çevt-çevüt) (<?): Palamut. [TBAS 70/ İBAS 81].

çevrince çalısı: Süs bitkisi (*Medicago arborea*). [TBS 157].

çevrince: “*Medicago* (Leguminosae) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, genellikle sarı çiçekli ve otsu bitkiler. Bu ad meyvelerin sarmal biçimde olması nedeniyle verilmiş olmalıdır. M. sairva L. çiçekleri açık mor renkli bir tür olup, hayvan yemi olarak yetiştirilir.” [TBAS 70/ İBAS 81/ TTBA 23].

çeyil (<?): Cehri. [TBAS 70/ İBAS 81].

çiban çiçeği: Çiban tedavisinde kullanılan bir bitki (*Sedum telephium*). [TBS 157].

çiban otu: Açık mavi veya açık menekşe renginde çiçekleri olan çok yıllık bir bitki, uyuz otu (*Veronica officinalis*). [ŞBA 277/ İBAS 81/ TBS 157].

çıbı işi (<?+T.): Üzüm. [TTBA 35].

çıbıkan (<?): Hünnap (*Zizyphus jujuba*). [DLT 620].

çıbıklık: Dalları badem sirkelemede çubuk olarak kullanılan bir bitki (*Laurus nobilis*). [TBS 157].

çıbrıka (<?): Baklakekik (*Satureja hortensis*). [TBS 157].

çıçırgan otu (çıçırgan): “*Hippophae rhamnoides* L. (Elaeagnaceae). Kışın yapraklarını döken, çok dikenli bir çalı veya ağaççık. Meyveleri 6-9 mm uzunlukta, sarı veya turuncu renkli. Olgun meyveleri çiğ olarak, reçel veya ezme halinde yenir. Vitamin C bakımından çok zengindir. Eş anl. Cicilik. Çalgagası, Çışkan. Sincan (Sivas), Yer iğdesi, Zinean (Sivas). [TBAS 70/ ŞBA 280/ İBAS 81/ TTABİ 97/ TTABİ 60].

çifit otu: Sedef otugillerden küçük sarı çiçekli zehirli bir bitki, kokar sedef otu. [İBAS 81].

çiğ (<?): Kargı (*Arundo donax*). [TBS 157].

çiğarca (<?): Sinirli ot (*Plantago major*). [TBS 158].

çiğçiğ (çığçığ): Atkuyruğu. [TBAS 70/ İBAS 81/ TTBA 62/ TTABİ 105].

çiğirgan: Yabani menekşe. [TTABİ 97/ TTBA 23].

çiğıştak (çığıştak): Gıvışkan otu (*Silena vulgaris*). [TBAS 70/ İBAS 81/ TBS 158].

çiğnak (<?): *Plantago coronopus* L. Rozet yaprakları, ekmek içine konarak, çiğ olarak yenir (İstanbul). [TBAS 296/ TBS 158].

çıkarak: Solucañçıkaran otu, bir tür yavşan; (*Artemisia cina*). [LME 244].

çıkart: Yer elması. [TTBA 23].

çıkıntı: Afyonun fena bir cinsi. [TTBA 23].

çıkma: Çavuş üzümü. [TTABİ 99/ TTBA 23].

çıkırık tekeri: Taş aralarında yetişen meyvesi yuvarlak ve dikenli olan bir ot. [DS 1170/ TTBA 35/ TTBA 99/ TTABİ 74].

çılak (<?): Üzerinde morumsu top top dikenler olan ve boyu bazen 1.5 metreyi aşan bitki. [DS 1170].

çılan (Far.): 1. Türkçe çiğde denilen meyvenin bahçelerde yetiştirilen terbiyeli ki iri ve pek kırmızı olur. 2. Hunnap. [KT 213/ İBAS 81/ TDES 89].

çilbirtı (<?): Bir bitki çeşidi (*Fontanesia philliraeoides*). [TBS 158].

çıldırak (<?): Çobançantası, medik (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 158].

çımkırık: 1. Küçük erik. 2. Küçük domates. [TTABİ 101/ TTBA 23].

çınar (çenar) (Far.): "1. *Platanus orientalis* L. (Platanaceae). Büyük ve gösterişli bir ağaçtır. Süs ağacı olarak yetiştirilir. Eş anl. Beladan. Biladan. Buladan, Çaymığ, Çaynuğ, Çilbirtir. Gavlağan. Gavlan. Kavlağan, Kavlağın. Kavlan. 2. İki çeneklilerden, 30 metreye kadar uzayabilen, gövdesi kalın, uzun ömürlü, geniş yapraklı bir ağaç (*Platanus*)." [KT 213/ TBAS 70/ TS 427/ İBAS 81/ TDES 89/ SN 556/ MK 420/ RFLMT 51/ KM 108/ OAKBH 436/ TKF 418/ TGİB 192/ BTS 137/ TBS 158/ TSD 77/ TE 1079/ HKHTM 839/ TETTL 509/ TASS 559/ KFT 564/ KDB 4/ CFBİ 578/ RB 72/ TAH 470/ EOS 124/ CFBİ 578/ YATBT 14].

çınar ağacı (Far.+T.): İki çeneklilerden, gövdesi kalın, uzun ömürlü, geniş yapraklı ağaç. (*Platanus orientalis*). [THBS 245/ NEBAS 48/ TBS 158/ BKTS 55/ BDVN 471].

çınar mantarı (Far.+Rum.): "Clitocybe squamulosa (Fr.ex Pers.) Quelet (Agaricaceae). Sarımtırak veya deve tüyü renkli, huni biçiminde, üzeri esmer lekeli, ince saplı ve yumuşak etli bir mantardır. Birkaç tanesi birlikte, ormanlarda ve son baharda görülür. Bazı türler (örneğin *C. rivulosa* (Fr.ex Pers.) Quelet) zehirlidir. Adana bölgesinde (Kozan) bu türe Çınar mantarı adı verilir ve zehirli olarak bilinir. [TBAS 70/ TBS 158/ TTBA 35].

çınarak (<?): Bir bitki. [AMATK 245].

çınarcık(<?):Yaprakları çınar yaprağına benzeyen bir bitki (*Ranunculus constantinopolitanus*). [TBS 158].

çınarçeçek (Far.+T.): Bir tür çiçek. [EUTSV 113].

Çınarlık armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

çından (çından-çıntan) (Skr.): 1. Sandalgillerden, kerestesi sert ve kokulu bir ağaç (*Santalum album*). 2. Kocayemiş de denilen kırmızı küçük meyveli; sert, parlak yapraklı bir çeşit ağaç. [OA 92/ IB 52 /ETYSV 308/ ETY 790/ TK 670/ İBAS 81/ EUTSV 114/ DLT 623/ KTS 186].

çıngıl: 1. Küçük üzüm salkımı. 2. Çiçekleri çıngırağa benzeyen, ince saplı bir bitki (*Briza maxima*). [KBS I 237/ TBS 158].

çıngırak çiçeği: Çiçekleri çıngırağa benzeyen bir bitki (*Helichrysum plicatum*). [TBS 158].

çıngırak otu: "Campanula (Campanulaceae) türlerine verilen genel ad. Bir. iki veya çok yıllık, otsu ve genellikle rizomlu bitkilerdir. Çiçekler beyaz, mavi, mor veya erguvan renklidir. Bazı türler süs bitkisi olarak kullanılır. Türkiye'de 100 kadar türün yabanî olarak yetiştiği bilinmektedir. Eş anl. Çan çiçeği. *Campanula glomerata* L- Genç iken Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kollanılır. *C. lactiflora* Bieb - Bal çiçeği (Anzer, İkizdere-Rize). Çiçekler beyaz veya mor renklidir. Kuzeydoğu Anadolu bölgesi dağlarında yetişir. *C. rapunculoides* L.- Kök ve yaprakları eskiden midevî, süt artıncı ve taş düşürücü olarak kullanılmıştır. *C. trachelium* L - Kökleri ve genç sürgünleri yenir." [TBAS 70/ İBAS 81/ BTS 137/ TBS 159/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTBA 35/ TTBA 91/ TTBA 99/ TTABİ 60/ TTABİ 101].

çıngırak: Çiçekleri çıngırağa benzeyen bir bitki (*Leucojum aestivum*). [TBS 158].

çıngırdak: Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 159].

çıngırdaklı ot: Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 159].

çingra çiçeği (<?+T.): Çıngırak çiçeği (*Helichrysum plicatum*). [TBS 159].

çınrağ çiçeği (<?+T.): Altın otu (*Helichrysum arenarium*). [TBS 159].
çıntar (<?): 1. Yenilebilen bir mantar türü (*Russulaceae*). 2. (*Lactarius deliciosus*). [THBS 242/ TBS 159].
çıntıyana (Lat.): Çentiyana otu. [HBH 203/ MMŞM 425/ ETFT 231/ YİŞ 472/ TASS 559/ YATBT 14].
çıplak arpa: Nemse arpası. [BDVN 321].
çıplak tohumlu yulaf (T.+Far.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 98].
çır şalgamı (T.+Far.): *Bunias orientalis* L. (*Cruciferae*). Çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir tür. [TBAS 71/ TTBA 35].
çıra (Far.): Başmakçılar çırası denilen bitki. [YİŞ 472].
çıra ağacı (Far.+T.): Çam ağacının çıralı cinsi ki çıralı denilen kalın ve çiğdene denilen ince tahtalar bundan çıkar. [KT 213].
çıra üzümü (Far.+T.): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 35].
çıralı çam (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [KT 196].
çırçır otu: Küçük beyaz çiçekli bitki (*Erophila vulgaris*). [İBAS 81].
çırlavuk: Yaprakları yarım metre uzayan, sarı renkli bir ot. [DS 1187/ TTABİ 101/ TTBA 23].
çırmaş (<?): Sarmaşık. [ALÇS 234].
çırnak: Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 159].
çırnik otu (<?+T.): Zırnik otu (*Ranunculus marginatus*). [TBS 159].
çırpı: Yaprak. [TTABİ 100/ TTBA 23].
çirtan mantarı (<?+Rum.): Çıntar mantarı (*Lactarius deliciosus*). [TBS 159].
çirtatan (<?): Cırata, Ebuçehil karpuzu. [İBAS 82/ LME 244].
çirtı (<?): Katran ardıcı (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 159].
çirtlak: Kopartılan olgun meyvesi tohumlarını fırlatma özelliğine sahip olan bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 159].
çirtlavuk: Kopartılan olgun meyvesi tohumlarını fırlatma özelliğine sahip olan bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 160].
çit otu: Bir bitki türü (*Serratula coriacea*). [TBS 160].
çitçit otu: Karabasan çayı, kepir otu (*Hypericum scabrum*). [TBS 160].
çitçitan ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [TTBA 35].
çitdayış (<?): Sığırdili (*Anchusa azurea*). [TBS 160].
çitik otu (<?+T.): Ebe pisiği (?). [KT 215].
çitımık: 1. Sakız ağacı. 2. Beyaz hindiba (*Cichorium intybus*). [TBAS 71/ İBAS 82/ TBS 160/ TTABİ 102/ TTBA 23].
çitir (çitirgi): Kermes meşesi (*Quercus coccifera*). [TGİB 233/ TBS 160].
çitir armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 79/ TTABİ 103].
çitir dikenli: Abdestbozan otu (*Sarcopoterium spinosum*). [TBS 160].
çitir elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].
çitir erik (çitir erük): Çarşamba'da yetişen bir çeşit erik. [TTBA 54/ TTABİ 103/ TTABİ 79].
çitir gülü (T.+Far.): Bir gül cinsi. [TETTL 513].
çitir meşe (T.+Far.): Kermes meşesi (*Quercus coccifera*). [TBS 160].
çitirgi: Silcan. [TBAS 71/ İBAS 82].
çitırık: 1. Menengiç. 2. Menengiç (*Pistacia terebinthus*). [TBAS 71/ İBAS 82/ TBS 160].
çitirmık: Meyveleri yenirken çıkardığı ses sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Pistacia atlantica*). [TBS 160].

çitlamak: Alica benzeyen bir yemiş. [TTBA 23].

çitlamık: Bir çeşit mürver ağacı. [TTABİ 102/ TTBA 23].

çitlanbuk: Eşek hıyarı (Ecballium elaterium). [TBS 161].

çitlık (çitlak): 1. Çitlembik. 2. (Ecballium elaterium). [TBAS 71/ İBAS 82/ KBS I 239/ TGİB 66/ BTS 138/ TBS 161/ TETTL 513/ TTABİ 94/ TTBA 23/ TTABİ 101].

çitlık: 1. Çitlenbik (Celtis). 2. Sakız ağacının meyvesi, menengiç (Pistacia terebinthus). 3. Kenevir tohumu. 4. Hindiba (Cichorium). 5. Kökünden sakız yapılan karakavuk otu ve bu ottan çıkarılan sakız. 6. Çengel sakızı (Chondrilla juncea). 7. Labada. [KT 215/ TBAS 71/ İBAS 82/ ACBA 128/ TTABİ 96/ TTBA 23].

çitnak kara (<?+T.): Ufak taneli bir çeşit siyah üzüm. [TTBA 54].

çıyan otu (çıyan- çayan otu): Çıyanotu; kurtpençesi, besfayic (Polygonum bistorta). [KT 215/ TMİB 498/ MŞ II 74/ TBAS 71/ İBAS 82/ RFLMT 52/ NEBAS 48/ LME 245/ LMEBA 405/ TTBA 35/ HATBA 9/ TMTBA 7].

çıyancık (çıyangıç): Bir cins nebat, kurtpençesi. [KT 215/ İBAS 82/ HATBA 9/ TTABİ 93/ TTBA 23/ TBAS 71/ İBAS 82].

çıynak (<?): Çobançantası (Capsella bursa-pastoris). [TBS 161].

çibiçibi: Bir çeşit ot. [TTBA 62/ TTABİ 105].

çibillik (çibil) (<?): Su içinde yetişen bir ot. [DS 1202/ TTABİ 96/ TTBA 23].

çibriska (<?): Sâter. [TBAS 71/ İBAS 82].

çiçek armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103/ TTABİ 78].

çiçek begonya (T.+Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 48].

çiçek çayı (T.+Çin.): Çiçekli kısımlarından çay elde edilen bir bitki (Sideritis scardica). [TBS 162].

çiçek hatmi (T.+Ar.): Gülhatmi. [NEBAS 48].

çiçek lahanası (T.+Rum.): Kimbit. [BKTS 56/ TTBA 35].

çiçek narı (T.+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 48].

çiçek otu: 1. Büyük ve belirgin çiçekli bir bitki (Arum italicum). 2. Karnabahar. [TBS162/ TTBA 35].

çiçek: 1. Çiçek açan kır veya bahçe bitkisi. 2. Papatya. [TS 431/ İBAS 82/ TTBA 23].

çiçekli damkоруğu: Çobankavurgası (Sedum album). [TBS 162].

çiçekli diken: Altın diken. [THBS 243].

çiçekli dişbudak: Boyu 20 metreye ulaşan, gövdesi parlak gri ve çiçekleri beyaz renkte olan bir bitki (Fraxinus ornus). [ŞBA 282].

çiçekli eyrelti otu: Bir bitki çeşidi. [BDVN 431].

çiçekli hasır otu: Hasır otu. [TBAS 71/ NEBAS 48/ BDVN 125].

çiçekli kalikant (T.+<?): Kadeh çiçeği. [BDVN 135].

çiçekli mancar (T.+<?): Ispıt (Trachystemon orientalis). [TBS 162].

çiçekli yosun: Bir tür bitki. [BDVN 604].

çifin (<?): Zifin. [TBAS 71/ İBAS 82].

çift ağacı: Bir ağaç çeşidi, muran. [BKTS 56].

çiftlik elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

çiğ: Fesçitaracağı. [TBAS 71/ İBAS 82/ TTBA 9].

çiğde: 1. Hünnap. 2. Bu ağacın kırmızı kabuklu, sert çekirdekli, iri zeytin biçiminde ve büyüklüğünde, güzün olgunlaşan yemişi. [TBAS 71/ TS 435/ İBAS 82/ TETTL 516].

çiğdem (çiğdem- çiğdam- çidam- çidem- çiğidem- çiğde): "1. Crocus (iridaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, yumrulu, sarı veya mavi çiçekli otsu bitkilerdir. Çiçekler, türe bağlı olarak, ilk bahar veya son baharda meydana gelir. 30 kadar türün Türkiye'de bulunduğu bilinmektedir. Yumruları çiğ veya pişirildikten sonra yenir.

Külde pişirilir veya yemeği yapılır. Çiğdem aşısı, Çiğdem pilâvı ve Çiğdem sütlü, tanınmış çiğdem yemekleridir, özellikle aşağıdaki türler yumruları için toplanmaktadır. Eş anl. Alvele, Apalak. Çıvtan, Çiydam, Çiydem. Çiyelem. Yayla keşanesi (İkizdere-Rize). Aşağıdaki türler, gıda ve süs bitkisi olarak, bir öneme sahiptirler. *Crocus abantensis* T. Baytop et B. Mathew- Abant çiğdemi. Abant gölü (Bolu) çevresinde yetişir ve ilk baharda mavi renkli çiçekler açar. *C. adanensis* T. Baytop et B. Mathew- Adana çiğdemi. Haruniye (Adana) çevresinde yetişir ve ilk baharda çiçek açar. *C. ancyransis* (Herbert) Maw- Ankara çiğdemi, özellikle Orta Anadolu bölgesinde yetişir. İlk baharda parlak sarı renkli çiçekler açar. Yumruları ile Çiğdem pilavı yapılır. *C. antalyensis* B. Mathew- Antalya çiğdemi. Batı Anadolu ve Antalya (Korkuteli) bölgesinde yetişir. İlk baharda morumsu renkli çiçekler açar. *C. asumaniae* B. Mathew et T. Baytop- Mor çiğdem. Akseki (Antalya) bölgesinde yetişir. Son baharda mor renkli çiçek açar. *C. baytopiorum* B. Mathew- Mavi çiğdem. Honaz dağı (Denizli) bölgesinde yetişir ve ilk baharda mavi renkli çiçek açar. *C. cancellatus* Herbert- Gözenek (Gemerek-Sivas). Yumruları demetler halinde ilk baharda güneydoğu illeri (Gazi Ân tep) pazarlarında satılır. Yumruları yenir. *C. chrysanthus* (Herbert) Herbert- Sarı çiğdem. Sarı çiçeklidir. İlk baharda açar. Yumrularından Çiğdem pilavı hazırlanır. *C. hiltiticus* T. Baytop et B. Mathew- Hitit çiğdemi. Silifke (İçel) bölgesinde yetişir. İlk baharda mor renkli çiçekler açar. *C. kotschyanus* C. Koch- Yayla keşanesi (İkizdere-Rize). Çiçekler mor renkli, son baharda açar. Yumruları yenir. *C. lazicus* Boiss. et Bal.- Civden (Anzer, İkizdere-Rize), Laz çiğdemi. Yaz sonunda (ağustos) turuncu renkli çiçekler açan tek tür. Trabzon (Zigana dağları) ve Rize (Anzer, Çimil) dağlarında yetişir. *C. pallasii* Goldb.- Bivok (Doğu Anadolu). Son baharda mor renkli çiçekler açar. *C. sativus* L. - Safran çiğdemi, Safranbolu bölgesinde yetiştirilir. *C. speciosus* Bieb.- Çayır çiğdemi (Saeelâr-Bolu). Anadolu'da yaygın bir türdür. Son baharda mor renkli çiçekler açar. Sarı çiçekli türlere Çökülce, Sakarca, Sanklık (Çarşamba-Samsun), Sarı zağar (Saimbeyli-Adana), mavi çiçekli olanlara ise Gökdedem, Gökğız (Dinar- Afyon) veya Kesercik adı verilmektedir. Çiğdem yumrusunu topraktan çıkarmaya yarayan, sivri uçlu değneğe ""Kiskiç"" (Balâ-Ankara) veya Kiskis (Yerköy-Yozgat) denir. Halen Safranbolu köylerinden bazıları az miktarda yetiştirilen *C. Sativus* L. türünün çiçeklerinden Safran elde edilmektedir. 2. Beyaz ve sarı ve pembe çiçekli envai bulunan bir nebat ve kökü, öksüzöğlansoğanı, ıtr, lahlâh. 3. Zambakgillerden, türlü renklerde çiçek açan, çok yıllık, yumrulu bir kır bitkisi, mahmur çiçeği (*Colchicum*). 3. Çiğdem, güz çiğdemi (*Crocus cancellatus*). 4. Unnâb ismi-i arabisiyle maruf kızılıcığa müşabih ve kabuğu sert bir cins meyve. ""Büyük ve pek kırmızı olan bostani nevine de 'çılan' derler." [TBAS 72/ KT 216/ TMİB 507/ MŞ II 77/ TS 435/ EM 121/ İBAS 82/ KBS I 241/ RFLMT 52/ TKF 418/ TGİB 74/ BTS 139/ NEBAS 49/ TBS 162/ HKHTM 811/ LME 246/ EÇSBA 140/ TETTL 516/ KFT 565/ KDB 4/ CFBİ 578/ KT 216/ NEBAS 49/ TBAS 71/ İBAS 82/ TBS 162/ EUTSV 115/ YATBT 14/ LMEBA 405/ TMTBA 7/ EATBT 1047].

çiğdem armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

çiğdem çiçeği: Akyıldız (*Ornithogalum sigmoideum*). [TBS 163/ BKTS 56].

çiğelek (çiğelem): Dağ çileği. [TBAS 73/ İBAS 82].

çiğindirik: Filiz, taze yaprak. [TTABİ 94/ TTBA 23].

çiğirdik (<?) Burç. [TBAS 73/ İBAS 82].

çiğit (çivit- çigit) (<?): 1. Pamuk çekirdeği. 2. Çekirdek. [KT 210/ KTS 187].

çiğşir ağusu (<?+T.): Çiriş otu (*Asphodelus aestivum*). [TBS 163].

çih otu (<?+T.): Güneş gülü. [BDVN 247].

çihri (<?): Cehri. [TBAS 73].
çik (<?): Kamış (Phragmites australis). [TBS 163].
çikin (<?): 1. Üzüm bağlarında yetişen, hayvanlara yem olarak verilen başaklı bir bitki. 2. İbrişim. [DLT 625/ KTS 187].
çikrek (<?): Karağaç. [İBAS 82/ CFBİ 578].
çil (Erm.): 1. Toprakta yeni çıkan bitki, ekin, 2. Yaprakları sebze olarak kullanılan labadanın çok tazesini, 3. Tazeyken yenilen dikenli bir çeşit ot. [VHBA 13].
çil pancar (Erm.+Erm.): Labadaya benzeyen bir bitki. [TTABİ 103/ TTBA 54].
çil soğan (Erm.+T.): Bir çeşit bitki. [TTBA 54].
çilan (<?): İğdegillerden koyu kahve renkli bir meyve. [İBAS 82].
çilbaş (Erm.+T.): Yavşan. [TBAS 73/ İBAS 82/ DLTMY 196/ OABA 293].
çilbir otu (Erm.+T.): Semizotu. [DS 1214/ TBAS 73/ İBAS 82/ TTBA 35].
çilbirtir (<?): Çınar. [TBAS 73].
çilçilan (<?): Kışniş. [İBAS 82].
çildirim: Çay kıyılarında yetişen bir ot. [TTABİ 99/ TTBA 23/ TTBA 23].
çile (<?): Dağ çileği (Fragaria vesca). [TBAS 73/ İBAS 82/ TBS 163].
çiledağ (<?+T.): Baldiken (Arctium platylepis). [TBS 163].
çilek (çiğlek): 1. Gülgillerden, sapları sürüngen, çiçekleri beyaz bir bitki (Fragaria vesca). 2. Bu bitkinin güzel kokulu, pembe, kırmızı renkli meyvesi. [KT 217/ TS 437/ ŞBA 283/ İBAS 82/ TDES 92/ KBS I 242/ RFLMT 52/ TGİB 106/ BTS 139/ NEBAS 49/ TBS 163/ EÇSBA 140/ TETTL 517/ MOBA 99].
çilek ağacı: Meyvesi çileğe benzeyen bir bitki (Arbutus unedo). [TBS 164].
çilek elması: Bir elma çeşidi. [BDVN 495].
çilek üzümü: 1. Bir tür üzüm. 2. (Arbutus unedo). [TS 437/ TBS 164/ TTBA 35].
çiltak (<?): Labada. [İBAS 82].
çim karanfili (T.+Ar.): Kaya kuruğu. [BDVN 568].
çim menekşe (T.+Far.): Armerya. [NEBAS 49].
çim: 1. Buğdaygillerden, bahçelerin, yol kenarlarının ve parkların yeşillendirilmesinde yararlanılan çok yıllık bitki (Lolium). 2. Çimen otu, bahçelerde yol kenarlarını ve bazı oturulacak yerleri örtmeye mahsus kısa ve sık çayır otu. 3. Bazı taş ve ağaçların üzerine peyda olan yeşillik, yosun. 4. Ayrık otu (Agropyrum repens). [KB 1138/ KT 218/ TS 437/ İBAS 82/ DLT 625/ THBS 241/ KTS 187/ KBS I 242/ TETTL 518/ KBBA 203/ TTBA 9].
çimbiş (<?): Yaprakları çimen yaprağına benzeyen bir bitki (Asphodeline globifera). [TBS 164].
çimen (çimgen-çemen): Çimen, çimenlik, çayırılık. [NF IV 104/ EUTSV 115/ THBS 242/ MK 420/ KBS I 243/ TETTL 518/ BKTS 57].
çimen eveligi (T.+<?): Çayırılık, çimenlik alanlarda rastlanan bir bitki (Polygonum bistorta). [TBS 164].
çimen mantarı (T.+Rum.): Çimenlik alanlarda bulunan ve yenilebilen bir mantar türü (Agaricus). [TBS 164].
çimen otu: Bahçelerde yol kenarlarını ve bazı oturulacak yerleri örtmeye has kısa ve sık ot. [THBS 249].
çimencik: Moryıldız (Romulea tempskyana). [TBS 164].
çimenturşusu (T.+Far.): Kuzukulağı (Rumex acetosella). [TBS 164].
çimit (<?): Keten. [TBAS 73/ İBAS 83].

çimşir ağacı (çimşir) (<?+T.): Tarak ve kaşık gibi şeyler imaline yarayan ve yaz kış yaprağını dökmez kısa bir ağaç, şimşir (*Buxus sempervines*). [KT 218/ RFLMT 52/ EÇSBA 140/ TETTL 519/ CFBİ 578].

Çin anasonu (Çin anisonu) (Öİ+Rum.): 1. Manolyagillerden, sarı renkteki çiçekleri anason kokan bir ağaççık (*Illicium anisatum*). 2. Yıldız anasonu. [TS 438/ NEBAS 49/ TTBA 35/ TTBA 106/ CEBA 124/ TTABİ 76/ BDVN 329].

Çin ardıcı (Öİ+T.): Bir süs bitkisi (*Juniperus chinensis*). [TBS 164].

Çin ayvası (Öİ+T.): Bir çeşit ayva. [KT 87].

Çin borsuk ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 473].

Çin çamı (Öİ+T.): Mabet ağacı. [TS 438/ CEBA 124].

Çin çivid otu (Öİ+Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 477].

Çin gülü (Öİ+Far.): 1. Kamelya. 2. Bir gül cinsi (*Hibiscus rosa*). [TS 438/ İBAS 83/ NEBAS 49/ TBS 164/ BDVN 136/ BDVN 317/ TTBA 35/ TTBA 106/ CEBA 124/ TTABİ 76].

Çin ispanağı (Öİ+Rum.): Pazı. [BDVN 104].

Çin kabağı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 124].

Çin karanfili (Öİ+Ar.): Hüsnüyusuf (*Dianthus chinensis*). [TBAS 73/ İBAS 83/ TBS 164/ BDVN 235/ TTBA 35/ TTBA 106/ CEBA 124/ TTABİ 76].

Çin kavağı (Öİ+T.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Populus simonii*). [TBS 165].

Çin keneviri (Öİ+Yun.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 110].

Çin lahanası (Öİ+Rum.): Bir bitki çeşidi. [TTBA 35/ TTBA 106/ TTABİ 76].

Çin lalesi (Öİ+Far.): Keklikgözü. [İBAS 83].

Çin leylağı (Öİ+Ar.): Tespih ağacı. [TS 439/ TTBA 35/ TTBA 106/ CEBA 124/ TTABİ 76].

Çin lubyası (Öİ+<?): Bir bitki türü. [BDVN 298].

Çin portakalı (Öİ+Fr.): Bir portakal çeşidi. [BDVN 181].

Çin tarçın ağacı (Öİ+Far.+T.): Defnegiller familyasından, parlak yapraklı, çiçekleri yaprak koltuklarında ya da dal uçlarında bulunan, gövde ve dal kabukları baharat olarak kullanılan bir tür. [BTS 140/ NEBAS 49/ TTBA 106/ TTBA 35/ TTABİ 76].

çinçar (çincar) (<?): Isırgan (*Urtica*). [TBAS 73/ İBAS 83/ TBS 165].

çingene otu (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 49/ CEBA 124].

çingene sakızı (<?+T.): Yakı otu. [TBAS 73/ İBAS 83/ CEBA 124].

çingiş (<?): Arapsaçı da denilen ota benzeyen ve bazen çiğ, bazen de haşlanıp salata yapılarak yenen bir ot. [DS 1228].

çini çıtlak (<?+T.): Kökünden sakız yapılan bir ot. [DS 1228].

çini çiçeği (<?+T.): Beyaz hindiba (*Cichorium intybus*). [TBS 165].

çini sütleğen (<?+T.): Dend. [BKTS 57].

çiniştürük (<?): Bir yaz meyvesi. [KTS 187].

çinit (<?): Keten. [İBAS 83].

çintar (<?): Kanlıca mantarı. [TBAS 73/ İBAS 83].

çipir (<?): Kuzukulağı (*Rumex acetosella*). [TBS 165].

çipriska (<?): Sâter. [TBAS 73/ İBAS 83].

çiriş (çireş- çirişne- çirişlik) (Far.): "1. *Eremurus spectabilis* Bieb. (Liliaceae). 100-150 cm yükseklikte, sarımsı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Genç yaprakları sebze olarak kullanılır. Toprak altı kısımları kurutulup toz edildikten sonra Çiriş veya Çirişne adı altında yapıştırıcı madde olarak ciltçilik ve ayakkabıcılıkta kullanılan önemli bir madde idi. Halen Erzurum bölgesinde ehram kumaşına sertlik ve parlaklık vermek için kullanılmaktadır. Eş anl. Çireş, Dağ pırasası. Gülük (Tahir-Erzurum), Kiriş (Divriği-

Sivas). Sarı çiriş. Sarı zambak. Yabanî pırasa. 2. Çiriş otu (*Asphodelus*). [TBAS 73/ MŞ II 77/ İBAS 83/ KK 207/ TDES 94/ RFLMT 52/ TGİB 38/ TBS 165-166/ HKHT 269/ AMATK 245/ ETFT 232/ EÇSBA 140/ TETTL 521/ YİŞ 473/ ACBA 128/ TMTBA 7].

çiriş ağusu (Far.+T.): Çiriş otu (*Asphodelus aestivus*). [TBS 165].

çiriş otu (Far.+T.): "1. *Asphodelus aestivus* Brot. (Uliaceae). 100 cm kadaj yüselebilen. yumru, çok yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Yumru köklerinden elde edilen un, eskiden çiriş yerine kullanılırdı. Güney Anadolu bölgesinde *Asphodeline* türlerine de Çiriş otu adı verilmektedir. Eş anl. Beyaz çiriş. Yalancı çiriş. 2. Zambakgillerden, beyaz çiçekli bir bitki (*Asphodelus*). [TBAS 74/ TS 439/ İBAS 83/ BTS 140/ NEBAS 49-50/ TBS 165/ YATBT 14/ TTBA 35/ TMTBA 7/ BDVN 528/ BDVN 89].

çirişlik otu: Bir tür bitki. [LMEBA 405].

çirişsiki: Bir otun ve çiçeğin adı. [İBAS 83/ TETTL 521].

çirkin armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

çirpiti (<?): Bir tür bitki (*Erica manipuliflora*). [TBS 166].

çirti: Dikenli ardıç ağacı. [TTBA 23].

çirtik: Kuş üzümü. [TTABİ 95/ TTBA 23].

çistok (<?): Boğa dikenini (*Eryngium creticum*). [TBS 166].

çişkan (<?): Cıcırğan. [TBAS 74/ İBAS 83].

çit sarmaşığı: "1. *Calystegia sepium* (L) R. Br. (Convolvulaceae). Otsu, tırmanıcı, beyaz çiçekli ve sütlü bir tür. *Calystegia silvatica* (Kit.) Griseb - Boyatan sarmaşık (Amasra), Bürük (Giresun). Orman kenarlarında yetişen beyaz çiçekli bir tür. *C. soldanella* (L) R. Br- Kum sarmaşığı. Deniz sahili kumluklarında yetişen pembe çiçekli bir tür. 2. Çit sarmaşığıgillerin örnek bitkisi olan, genellikle tarla kenarlarında yetişen, beyaz çiçekli, tüysüz ve uzun saplı, sarılıcı, çok yıllık ve otsu bir bitki (*Convolvulus sepium*)." [TBAS 74/ TS 440/ ŞBA 286/ İBAS 83/ TGİB 50/ NEBAS 50/ TBS 166/ TTBA 35].

çiti (<?): Abdestbozan otu (*Sarcopoterium spinosum*). [TBS 166].

çitili kavun: Bir çeşit kokulu kavun. [TTABİ 95/ TTBA 54].

çitime: Gri renkli, kabuğunun üzerinde sık ve birbirini kesen küçük yarıklar bulunan tatlı bir kavun cinsi. [TTABİ 99/ TTBA 23].

çitir (<?): Genellikle Muğla yöresinde görülen çok dallı bir bitki (*Sarcopoterium spinosum*). [TBS 166].

çitirik (<?): Bir bitki türü. [TTABİ 60].

çitkınası (T.+Ar.): Süs bitkisi (*Impatiens balsamina*). [TGİB 124/ TBS 166].

çitlek otu (çitlak otu): Beyaz hindiba (*Cichorium intybus*). [TBS 166].

çitlek: 1. Ayçiçeği. 2. (*Pistacia atlantica*). [TBS 166/ TTABİ 94/ TTBA 23].

çitlembik (çitemek- çitemik- çitlenbek- çitlenbic- çetlemük- çitlenbic- çitlengüç): "1. *Celtis* (Ulmaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken ağaççıklar. Aşağıdaki türlerin meyvesi yenir. *Celtis australis* L- Çitlembik. Meyve siyahımtırak esmer renkli. Eş anl. Çitlak, Çitlik, Çitemek, Çitemik, Çitlenbek. İliç (Tekirdağ). Aşağıdaki türlerin meyveleri pazarlarda satılır ve kavut olarak yenir. *C. glabrata* Steven ex Planchon-Dargun (Divriği-Sivas). Meyve sarımsı turuncu renkli. *C. tournefortii* Lam.-Dağdağan (Gazi Antep), Dağum (Erzincan, Tokat). Eş anl. Dadağan, Dardağan, Dardahan, Davılga, Davin, Davum, Doğdoğan, Doğun. Bazı yörelerde Menengiç (*Pistacia*) meyvelerine de "Çitlembik" adı verilmektedir. 2. Kara ağaçgillerden, düz kabuklu, kerestesi sert ve dayanıklı bir ağaç, çitlik, menengiç (*Celtis australis*). 3. Bu ağacın mercimekten büyük, yuvarlak, buruk lezzette meyvesi." [TBAS 74/KT 220/ MŞ

II 75/ TS 440/ İBAS 83/ KBS I 245/ TGİB 57/ BTS 141/ TBS 166-167/ TSD 78/ EÇSBA 140/ TETTL 523/ BKTS 57/ TTABİ 102/ TTBA 23/ BDVN 158].

çitlembik ağacı (çitlenbik ağacı- çitlembiç ağacı- çitlangıç ağacı): Bir ağaç çeşidi (*Pistacia atlantica*). [NEBAS 50/ TBS 167/ TSD 78/ BDVN 467].

çitlengiç: Meyveleri yenirken çıkardığı ses sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Pistacia terebinthus*). [TBS 167].

çitlik: Sakız elde edilen bir bitki (*Chondrilla juncea*). [TBS 167].

çitmik: Üzüm salkımının küçük dalı. [KT 220].

çittik (<?): Kargı (*Arundo donax*). [TBS 168].

çivek (<?): Yabani asma (*Vitis sylvestris*). [TBS 168].

çivi lalesi (T.+Far.): Çiçekleri dar ve sivri yapılı olan bir tür lale (*Tulipa clusiana*). [TBS 168].

çivit (çivit otu- çivid otu): "1. *Isatis Tinctoria* L (Cruciferae). 40-90 cm yükseklikte, iki veya çok yıllık, parlak sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Toprak üstü kısımlarından mavi renkli bir boyar madde elde edilir. Bitkinin toprak üstü kısımlarının küp içinde mayalandırılması sonucu elde edilen lâcivert renkli boyar maddeye Küp mavisi denir (Bor-Niğde). Eş anl. Deve mercimeği, Guvşak, Kızlargöbeği. 2. Çivit otu, turpgillerden, yapraklarından mavi boya çıkarılan bitki; (*Isatis tinctoria*). 3. Baklagillerden, yapraklarından çivit çıkarılan bitki türü (*Indigofera*). 4. Turpgillerden, yapraklarından mavi boya çıkarılan bitki (*Isalis tinctoria*)." [TBAS 74/ TMİB 508/ TS 441/ ŞBA 287/ İBAS 83/ KK 207 / TDES 95/ RFLMT 52/ RB 72/ KM 108/ TGİB 126/ BTS 141/ NEBAS 50/ TBS 168/ AMATK 245/ LME 247/ TKS 194/ EÇSBA 140/ EOS 125/ ABY 337/ KEA 219/ BKTS 57/ BDVN 330/ LMEBA 405/ TMTBA 8/ EOTTD 326/ YATBT 14/ TTBA 35].

çivit ağacı: Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 50].

çivit tohumu (çivit tohumu) (T.+Far.): Çivit tohumu. [İBAS 83/ RFLMT 52].

çivriş (<?): Çiriş (*Asphodelus aestivus*). [TBS 168].

çiyan otu: Derunec, besanec. [BKTS 57/ YATBT 14].

çiyançik: Encübar. [BDVN 476].

çiye (<?): Hünnap. [TBAS 75/ İBAS 84].

çiydem (çiydam-çiyelem-çivtan): Çiğdem. [TBAS 74/ İBAS 84/ TETTL 524].

çiye (<?): Vişne. [KBS I 246].

çoban ağacı (Far.+T.): Karabuğdaygillerden, beyaz veya pembe çiçekli, yürek biçimi yapraklı, otsu bir kır bitkisi, çobandeğneği, kuşekmeği, (*Polygonum aviculare*). [TKS 194].

çoban asması (Far.+T.): Dalları uzun, sarılıcı ve tırmanıcı bir bitki (*Lonicera etrusca*). [TBS 168].

çoban çalısı (Far.+T.): Karayandık, kengel (*Alhagi pseudoalhari*). [TBS 168].

çoban çayı (Far.+Çin.): Çayı yapılan bir bitki (*Origanum sipyleum*). [TBS 168].

çoban çedenesi (Far.+T.): Sığırdili (*Anchusa azurea*). [TBS 168].

çoban çırası (çobançırası) (Far.+Far.): 1. Ala cehri (*Rhamnus pallasii*). 2. Kiraz (*Cerasus microcarpa*). 3. Kuşkonmaz denen bitki. [TBAS 75/ İBAS 84/ TBS 169/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTABİ 63/ DS 1254].

çoban çiçeği (Far.+T.): 1. Çuha çiçeği. 2. Mantuvar (*Helichrysum plicatum*). [TBAS 75/ İBAS 84/ NEBAS 50/ TBS 168].

çoban çileği (Far.+T.): Meyvesi çileğe benzeyen bir bitki (*Vaccinium myrtillus*). [TBS 168].

çoban çökerten (çobançökerten- çobançökerten- çobançökereken- çobançöküren- çoban çökerden) (Far.+T.): Dalları dikenli ve dokunduğu yeri kızartan bir çeşit ot, demir diken (Tribulus terrestris). [TBAS 75/ İBAS 84/ TGİB 262/ TBS 169-170/ TTBA 60/ TTBA 74/ TTABİ 63/ TTABİ 104/ TTABİ 97/ DS 1254].

çoban diken (Far.+T.): 1. Peygamber çiçeği. 2. (Picnomon acarna). [TBAS 75/ İBAS 84/ TBS 168/ BKTS 58/ LMEBA 405].

çoban ekmeği (çobanekmā- çobanekmeği) (Far.+T.): 1. Madımak. 2. (Polygonum cognatum). 3. Dağlarda yetişen ekşimsi, katmerli, içi çok sulu bir bitki. [TBAS 75/ İBAS 84/ TGİB 193/ TBS 170/ TTBA 74/ TTBA 35/ TTBA 88/ TTABİ 63/ TTABİ 69/ DS 1254].

çoban elması (Far.+T.): Ufak boylu ağacın mısır büyüklüğündeki kırmızı meyvesi. [TTBA 35/ TTBA 74/ TTABİ 63].

çoban gülü (Far.+Far.): Bir bitki çeşidi (Anthyllis vulneraria). [TBS 168].

çoban iğdesi (Far.+T.): Çoban iğnesi (Erodium cicutarium). [TBS 168].

çoban işleten (Far.+T.): Zeban-ı bere. [BKTS 58].

çoban kalkıtan (çobankalkıtan- çoban kalkıdan- çobangalgıdan- çobankalgıdan) (Far.+T.): Demir diken olarak da bilinen, sert dikenli bir bitki (Centaurea acicularis). [KT 580/ RFLMT 52/ DS 1255/ BDVN 159/ BKTS 58/ TBS 171].

çoban kösteği (çobankösteği) (Far.+T.): 1. (Rubus discolor). 2. Karamama denilen bir bitki. [TBS 171/ DS 1255/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTABİ 63].

çoban lalesi (Far.+Far.): Yabani bir lâle türü (Tulipa humilis). [TBAS 75/ TBS 169].

çoban otu (Far.+T.): Hılab. [İBAS 84/ BKTS 58].

çoban poyu (Far.+Far.): Kokulu bir bitki (Thymus zygoides). [TBS 169].

çoban takkesi (çobantakkesi) (Far.+Ar.): Dağlarda ve kırlarda yetişen toprak mantarına benzeyen huni şeklindeki ağzıyukarı doğru olan bir çeşit ot. [DS 1255/ TTABİ 70/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTBA 89/ TTBA 99/ TTABİ 63/ TTABİ 74].

çobanaldata (Far.+T.): Çobanaldatacı. [TSD 79].

çobançadırı (Far.+Far.): Bir tür bitki (Capsella bursa-pastoris). [TBS 169].

çobançantası (çoban çantası) (Far.+T.): Turpgillerden, yemişleri torbayı andıran bir yaban bitkisi, kuşkuş otu (Capsella bursa pastoris). [TS 443/ ŞBA 292/ İBAS 84/ TBAM 75/ TGİB 53/ NEBAS 50/ TBS 169/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTBA 90/ TTABİ 74/ TTABİ 63/ TTBA 99/ BDVN 124/ BDVN 141].

çobançökeleği (Far.+T.): Demirdikeni (Tribulus terrestris). [TBS 169].

çobançöreği (Far.+T.): Yenebilen bir bitki türü (Malva neglecta). [TBS 170].

çobandağarcığı (Far.+T.): Kuşekmeği (Thlaspi). [KT 221/ TS 443/ İBAS 84/ NEBAS 50].

çobandayağı (çoban dayağı- çoban tayağı) (Far.+T.): Çobandayağı, çobandeğneği (Polygonum aviculare). [TMİB 509/ İBAS 84/ RFLMT 52/ LMEBA 406/ BDVN 475].

çobandeğneği (çoban değneği) (Far.+T.): Karabuğdaygillerden, beyaz veya pembe çiçekli, yürek biçimi yapraklı, otsu bir kır bitkisi, çoban dayağı, kuşekmeği (Polygonum aviculare). [KT 221/ TMİB 509/ TBAS 75/ TS 443/ İBAS 84/ NEBAS 51/ TBS 170/ TTABİ 63/ TTABİ 68/ TTBA 74/ TTBA 35/ TTBA 86/ TTBA 99/ TTABİ 74/ BDVN 475/ BKTS 58].

çobandöşeği (Far.+T.): Mahmude otu (Convolvulus assyricus). [TBAS 75/ İBAS 84/ TBS 170].

çobandüdüğü (çoban düdüğü) (Far.+T.): İki çeneklilerden, sap ve yapraklarında keskin bir koku ve acı bir tat olan, nemli yerlerde yetişen bir bitki, meyhaneci otu, afşar otu (Asarum europaeum). [KT 221/ TMİB 509/ TBAS 75/ TS 443/ İBAS 84/ RFLMT

52/ NEBAS 51/ BDVN 34/ TTBA 99/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTBA 87/ TTABİ 74/ TTABİ 69/ TTABİ 63].

çobandürmeği (Far.+T.): Yaprığı çiğ olarak yenen bitki (*Sedum sempervivoides*). [TBS 170].

çobanhoplattan (çobanoplattan) (Far.+T.): Yerde sürünücü olan ve dikenli meyvelere sahip bir bitki (*Tribulus terrestris*). [TBS 171].

çobaniğnesi (Far.+T.): 1. İtır çiçeği cinsinden kokulu bir bitki, iğnelik (*Geranium*). 2. (*Erodium cicutarium*). [KT 221/ TBAS 75/ TS 443/ İBAS 84/ TBS 171/ TTBA 99/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTBA 90/ TTABİ 63/ TTABİ 74/ TTABİ 70].

çobankaldıran (Far.+T.): 1. *Centaurea calcitrapa* L. (*Compositae*). Bir veya çok yıllık, dikenli, soluk pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Eş anl. Timur dikenli. 2. (*Tribulus terrestris*). [TBAS 75/ ŞBA 294/ İBAS 84/ TBS 171/ TTABİ 104/ TTABİ 97/ TTBA 74/ TTABİ 63/ TTBA 60].

çobankaşığı (çoban kaşığı) (Far.+T.): Dağlarda biten bir çeşit bitki olup, olgunlaşınca meyveleri kaşık şeklini alır. [TTABİ 74/ TTBA 99/ TTABİ 63/ TTABİ 70/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTBA 89].

çobankavurması (çobankavurğası- çobankavurgası) (Far.+T.): 1. Kayakoruğu. 2. (*Sedum album*). [TBAS 75/ İBAS 84/ TGİB 63/ TBS 171].

çobankirpiği (Far.+T.): İnce parçalı yaprakları kirpiğe benzeyen bir bitki (*Achillea tenuifolia*). [TBS 171].

çobanköse (Far.+Far.): Böğürtlen (*Rubus sanctus*). [TBS 171].

çobanmayesi (çoban mayesi) (Far.+Ar.): Süt otu. [İBAS 84/ RFLMT 52].

çobanminaresi (çoban minaresi) (Far.+Ar.): Çobandüdüğü. [KT 221/ İBAS 84/ RFLMT 52].

çobanpüskülü (çoban püskülü- çoban püsgülü) (Far.+T.): 1. Çobanpüskülügillerden, bir süs bitkisi, ışığan (*Ilex aquifolium*). 2. Dikenli defne. 3. Yaban mersini. [KT 221/ TBAS 75/ TS 444/ İBAS 84/ NEBAS 51/ TBS 172/ TTBA 35/ TTABİ 74/ TTABİ 63/ TTBA 99/ TTBA 74/ BDVN 329/ BDVN 518].

çobansargısı (Far.+T.): Kemik çatlaklarının tedavisinde kullanılan bir bitki (*Teucrium chamaedrys*). [TBS 172].

çobansüprügesi (Far.+T.): Kolay parçalanmayan, süpürge olarak kullanılmaya elverişli bir bitki (*Daphne oleoides*). [TBS 172].

çobansüzeği (çoban süzeği) (Far.+T.): Kaz otu (*Calium aparine*). [İBAS 84/ BDVN 288/ LMEBA 405].

çobansüzgeci (Far.+T.): Yoğurt otu (*Galium*). [İBAS 84/ KT 221/ TMİB 509/ TS 444/ TTABİ 100/ TTABİ 70/ TTBA 99/ TTBA 89/ TTBA 74/ TTABİ 74/ TTBA 35/ TTABİ63].

çobantarağı (çoban darağı) (Far.+T.): Maydanogillerden, tarlalarda çok rastlanılan, beyaz çiçekli bir bitki, zühretarağı, fescitarağı (*Scandix*). [KT 221/ TMİB 508/ TBAS 75/ TS 444/ İBAS 84/ RFLMT 52/ BKTS 58/ BDVN 241/ BDVN 533/ TTBA 35/ TTBA 99/ TTBA 92/ TTBA 74/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTABİ 63].

çobantorbası (Far.+T.): Meyveleri torbaya benzeyen bir bitki (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 172].

çobantuzluğu (Far.+T.): 1. Sarıçalı. 2. Kadıntuzluğu. [KT 221/ TS 444/ İBAS 84/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTBA 86/ TTBA 99/ TTABİ 68/ TTABİ 63/ TTABİ 74].

çobanüzümü (çoban üzümü) (Far.+T.): *Vaccinium myrtillus* (*Ericaceae*). Kışın yapraklarını döken. 30 cm kadar yükseklikte, çah görünüşünde ve soluk yeşilimsi pembe çiçekli bir bitkidir. Meyveler olgunlukta siyahımtırak kırmızı renkli. Meyveleri

çiğ olarak yenir veya reçel yapılır. Eş anl. Çalı çileği (Giresun), Gara gilik (Erzurum), Kuş üzümü (Uludağ-Bursa), Ufora (Maçka-Trabzon), Yaban mersini. Yayla liforu (Sürmene-Trabzon). Yayla likapası (Rize). Yer ligarbası (Sürmene-Trabzon). Yer liforu (İkizdere-Rize). [TBAS 75/ ŞBA 289/ TBAM 74/ TBS 169/ TTBA 35/ TTBA 74/ TTABİ 60/ TTABİ 63/ TS 444/ İBAS 84/ BTS 142].

çobanyastığı (Far.+T.): 1. Thymelaea tartonraira (L) Ali. (Thymelaeaceae). 2. Pişik geveni (Acantholimon). [TBAS 76/ İBAS 85/ TGİB 258/ TBS 172].

çobanyatağı (Far.+T.): Yumuşak yapılı bir bitki (Malva neglecta). [TBS 172].

çobanyüzüğü (Far.+T.): Bir tür bitki. [TGİB 46].

çobanzornası (Far.+Far.): Gövdesi uzun, içi boş ve zurnaya benzeyen bir bitki, çobanzurnası (Valeriana dioscoridis). [TBS 172].

çobrisa (<?): Bakla kekik (Satureja hortensis). [TBS 172].

çocuk düşen otu: Bir tür bitki. [BDVN 23].

çocuk nefesi (T.+Ar.): İnce, ufak yapraklı, ilkbaharda minik, kokusuz, beyaz çiçek açan bir bitki. [DS 1255/ TTBA 35/ TTBA 73].

çocuk otu: 1. Hılab adıyla da bilinen bir bitki. 2. (Achillea millefolium). [RFLMT 52/ TBS 172].

çocukboğan: Köpek dili (Cynoglossum creticum). [TBS 172].

çoğan (çöğen-çogan-çöğcu) (Far.): Kökü ve dalları sabun gibi köpüren hem helvacılıkta, hem de temizlik işlerinde kullanılan bir bitki, çöven (Gypsophila struthium). [KT 221/ TMİB 508/ MŞ II 78/ TBAS 76/ EM 121/ İBAS 85/ KK 207/ İML 26/ KBS I 248-251/ RFLMT 52/ HBH 203/ KM 108/ MMŞM 426/ TBS 173/ HHKA 125/ MNT 538/ ETFT 232/ LME 247/ TKS 194/ EOS 125/ ABY 337/ DS 1256/ TETTL 526/ YİŞ 474/ TASŞ 560/ KEA 219/ BKTS 58/ KFT 565/ ACBA 128/ CFBİ 578/ TMTBA 8/ RMTBA 30/ YATBT 14/ LMEBA 405].

çoğan çiçeği (Far.+T.): Azer-bu. [BKTS 58].

çoğşur (<?): Çakşır (Heracleum sphondylium). [TBS 173].

çoğur (<?): Pancar. "Sehven havuca da derler." [KT 221].

çolaka (<?): Ebegümeçi. [İBAS 85].

çomak (çomağ-çomah-çomak otu): 1. Ak çöpleme. 2. Çomak (Veratrum album). 3. Zehirli bir bitki. 4. Kılçıksız, taneleri içli bir çeşit buğday. [TBAS 76/ İBAS 85/ TGİB 271/ TBS 173/ TETTL 529/ TTBA 9].

çomar (<?): Havuç. [İBAS 85].

çorak (<?): Uşnan. [İBAS 85/ BDVN 524].

çorak armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

çorak otu (<?+T.): Sarı boynuzlu gelincik (Glaucium flavum).[TBS 173].

çorhala (<?): Pazı bitkisi. [DS 1271].

çorık (<?): Saçlı meşe (Quercus cerris). [TBS 173].

çorizya ağacı (Lat.+T.): Peynirağacıgiller familyasından, anayurdu Brezilya, Arjantin ve Karayipler Denizi'ndeki Windward Adaları olan Chorisia cinsi, kışın yapraklarını döken ya da yarı yaprağını döken bir bitki. [NEBAS 51].

çortik (<?): Sarı çördük (Echinophora tenuifolia). [TBS 173].

çortun (<?): Kalın tulumba ağacı. [KT 222].

çoruşbozan (<?+T.): Dikenli bir bitki, oruçbozan (Centaurea pterocaula).[TBS 173].

çotuk (<?): 1. Dışarıda kalmış ağaç kökü. 2. Kesilen ağacın topraktan yukarıda kalan bölümü. 3. Asma kütüğü, tevek. [KT 223/ TETTL 532].

çöbek (<?): Kökünden sakız çıkarılan bir ot. [DS 1276].

çögri (<?): Işgın. [İBAS 85].

çöğen otu: Sabun otu.[BDVN 530].

çöğen: Çöven (Gypsophila). [İBAS 85/ TBS 173/ BKTS 59].

çöğre: 1. Menengiç. 2. (Pistacia terebinthus). [TBAS 76/ İBAS 85/ TBS 173].

çöğür (çögür): 1. Çördük. 2. Çöven. 3. Maydanozgillerden bir çeşit dikenli yaban bitkisi. 4. Tohumdan yetişmiş küçük fidan. 5. Ahlat ağacı. [TBAS 76/ TS 449/ İBAS 85/ SN 557/ KBS I 252/ BTS 145/ TETTL 532/ TTBA 9].

çöğür armudu (T.+Far.): Yabani bir armut türü (Pyrus amygdaliformis). [TBS 173].

çöğürdalı: Çöğür armudu (Pyrus amygdaliformis). [TBS 174].

çöğürdük (çordik- çorduk- çövürdük): Dikenli, güzel kokulu, turşu yapmakta kullanılan bir çeşit ot, çördük. [TBAS 76/ DS 1271/ DS 1280].

çökellik armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103].

çökere: Kırlarda, dağlarda biten bir çeşit diken. [TTABİ 97/ TTBA 23].

çökeri (<?): Sorgu darısı. [KT 223].

çökülce: 1. Çiğdem. 2. (Crocus). [TBAS 76/ İBAS 85/ TBS 174/ TTABİ 92/ TTBA 23].

çökündür (çögündür) (Far.): Pancar. [İBAS 85/ ŞMK 162].

çöl alması: Yabani elma bitkisi (Malus sylvestris). [TBS 174].

çöl çayı (T.+Çin.): Boz otu (Marrubium parviflorum). [TBS 174].

çöl hıyarı (T.+Far.): Meyvesi hıyara benzeyen bir bitki (Fritillaria caucasica). [TBS 174].

çöl karpuzu (T.+Far.): Kıraç yerlerde yetişen meyvesi karpuz benzeyen bir bitki (Capparis ovata). [TBS 174].

çöl otu: Sulak ve nemli yerlerde yetişen bir bitki, göl otu (Equisetum telmateia). [TBS 174].

çöl reyhanı (T.+Ar.): Çöl reyhanı (Ziziphora taurica). [TBS 174].

çöl sıraca otu (T.+<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 539].

çöl turpu (T.+Far.): Yabani turp. [TTBA 35].

çölmekçi otu: Çölmekçi otu, ban otu. [İBAS 85/ YATBT 14/ TMTBA 8].

çömçöm: Süpürge yerine kullanılan bir cins ot. [DS 1285/ TTBA 62/ TTABİ 105].

çömelen: Kılçıksız bir çeşit fasulye. [TTBA 23/ TTABİ 97].

çömlek otu: 1. Ban otu. 2. Meyveleri çömleğe benzeyen bir bitki (Hyoscyamus niger). [TBAS 76/ İBAS 85/ BTS 146/ TBS 174/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTBA 89/ TTBA 35].

çömlekçatlatan: Boynuzlu gelincik. [TBAS 76/ İBAS 85/ TTABİ 97/ TTABİ 70/ TTBA 89/ TTBA 60].

çöp bacak (Far.+T.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

çöp bitkisi (Far.+T.): Genellikle çöplüklerde ve terk edilmiş yerlerde yetişen, yapıları nitrat anyonunca zengin olan bitkiler. [TTBA 35].

çöp boya (Far.+T.): Kök boya. [TBAS 76/ İBAS 85].

çöp içi (Far.+T.): Kocakarı ilacı yapmakta kullanılan bir çeşit bitki. [TTBA 35].

çöp otu (Far.+T.): Çöplemecik (Helleborus orientalis). [TBS 175].

çöp salep (çöp salebi) (Far.+Ar.): Basur otu. [TBAS 77/ İBAS 85/ TBS 175].

çöpbacâ (Far.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 79].

çöpboyası (Far.+T.): Boyar madde taşıyan bir bitki (Rubia tinctorum). [TBS 175].

çöpçanak (Far.+T.): Ak hindiba (Chondrilla juncea). [TBS 175].

çöpçini (çöp-i çini) (Far.): Kınakına. [İBAS 85/ KK 207].

çöpçük: Çöpleme, karaca ot. [İBAS 85].

çöpkanat (Far.+T.): Çengel sakızı. [TBAS 76/ İBAS 85].

çöpleme (çöplemecik): 1. Dügün çiçeğigillerden, kökleri iç sürdürücü olarak kullanılan, karaçöpleme, yeşilçöpleme ve sarıçöpleme gibi türleri olan bir bitki, marulcuk (Helleborus). 2. Harbak. 3. Karaca ot. 4. Dokuz tepeli. 5. Yalan zeytin ağacı. [KT 224/ TS 451/ İBAS 85/ BTS 146/ NEBAS 51/ TBS 175/ LME 248/ DS 1289/ TETTL 535/ BDVN 608/ BKTS 59/ BDVN 186/ TTBA 23/ LMEBA 405/ TBAS 76/ BDVN 311/ TTABİ 99].

çöpmalı (Far.+T.): 1. Basur otu. 2. (Ranunculus ficaria). [TBAS 77/ İBAS 85/ TBS 175].

çöpür: Kırlarda yetişen meyvesiz bir çeşit ağaç. [TTBA 9].

çöpürlü: Çöplü, topraklı fasulye. [TTABİ 95/ TTBA 23].

çör otu (<?+T.): Bir tür bitki. [TTBA 35].

çördü (<?): Çabuk olgunlaşan bir çeşit armut. [DS 1291].

çördük (çörtlük- çörtük -çördük otu): 1. Echinophora tenuifolia L. subsp. sibthorpiana (Guss.) Tutin (Umbelliferae) 20-50 cm yükseklikte, iki veya çok yıllık, sarı çiçekli ve kuvvetli kokulu bir bitkidir. Yaprakları ve çiçekli dalları turşulara koku ve lezzet vermek için kullanılır. Eş anl. Çordik, Çorduk, Çögür, Çögürdük. Çörtlük. Çörtük, Çövürdük, Çöyür otu. Echinophora orientalis Hedge et Lamond - Kökleri Van bölgesinde Çöven adıyla tanınır ve helvaya koku ve gevreklik vermek için kullanılır. 2. Maydanozgiller (Umbelliferae) familyasından, sarı çiçekli, güzel kokulu, çiçekli ve otsu kısımları turşulara koku ve lezzet verici olarak kullanılan bir bitki, çögür, çörtlük. 3. Ahlat. 4. (Echinophora tenuifolia). [KT 224/ TBAS 77/ İBAS 85/ TDES 100/ TGİB 145/ BTS 146/ NEBAS 51/ TBS 175/ LME 248/ DS 1292/ TETTL 536/ BKTS 59/ CFBİ 578/ TBAS 77/ BTS 147/ LMEBA 405/ OYAA 136/ TBS 176].

çöre otu: Çörek otu. [TTBA 35].

çöre: Menengiç (Pistacia terebinthus). [TBS 175].

çöregün otu: Çörek otu. [İBAS 86].

çörek mantarı (T.+Rum.): 1. Ayı mantarı. Zehirli mantar. 2. Ormanlık alanlarda yetişen bir mantar türü. [TBAS 77/ TS 452/ TTBA 35].

çörek otu (çörekotu- çöre otu- çöreotu- çörek otı- çörek): 1. Nigella sativa L. (Ranunculaceae). 20-50 cm yükseklikte, bir yıllık, mavi çiçekli ve otsu bir bitkidir. Anadolu'da yabanî olarak bulunduğu gibi. Orta Anadolu'da (Karamanlı-Burdur) ekimi de yapılmaktadır. Ekmek, pide ve çöreklerin üzerine koku vermek için konur. Tohumların sıkılması ile Çörek otu yağı elde edilir. Nohut ile karıştırılarak Çörek otu kahvesi yapılır. Eş anl. Cöcce, Cöccem, Cüccam. Cüceem, Cüccum, Cütcan (Konya). Çöre otu. Karaca, Karaca occanı (Ermenek Konya). Karaca otu, Kara çörek. Otçam. Siyah kimyon. 2. Dügün çiçeğigillerden, çiçekleri sapının ucunda bulunan otsu bir bitki, karacaot (Nigella damascena). 3.. Bu bitkinin hamur işlerine lezzet ve koku vermek için ekilen, susam iriliğindeki siyah tohumu. 4. Kahve. 5. Karamuk. [KT 224/ TMİB 510/ MŞ II 79/ MN 139/ TBAS 77/ TS 452/ EM 121/ ŞBA 295/ İBAS 86/ KK 207/ RFLMT 52/ HBH 204/ KM 108/ MMŞM 426/ TKF 418/ TGİB 158/ BTS 147/ NEBAS 51/ TBS 175/ TSD 81/ HKHT 271/ AMATK 246/ HHKA 125/ MNT 539/ HKHTM 818/ ETFT 233/ TAH 472/ LME 248/ TKS 194/ EÇSBA 140/ EOS 125/ ABY 338/ TETTL 536/ YİŞ 477/ KEA 219/ BKTS 59/ KFT 568/ TN 805/ ŞMS 95/ ACBA 129/ CFBİ 578/ MOBA 107/ BDVN 416/ YATBT 14/ VHBA 13/ EATBT 1050/ RMTBA 31/ TMTBA 8/ TTBA 35/ LMEBA 405/ EOTTD 326].

çörtlük otu: Kaymacık (Opopanax hispidus). [TBS 176].

çötölme (<?): Tevri (Daphne mucronata). [TBS 176].

çöti tiken (<?+T.): Kırmızı renkli, meyvesi yenilmeyen bir çeşit çalı. [TTBA 54].

çötlük (<?): Sarı çördük (*Echinophora tenuifolia*). [TBS 176].

çöven (çögen): "1. Çok yıllık ve kazık köklü *Gypsophila* (*Caryophyllaceae*) türlerine verilen genel ad. Pembe veya beyaz çiçekli ve otsu bitkilerdir. Aşağıdaki türlerin kökleri Çöven kökü adı altında ticarete çıkartılmaktadır. Eş anl. Çevgen, Çoğan. Çöğcu. Çögen, Çögür, Dişi çöven. Helvacı çöveni. Helvacı kökü. Şark çöveni. Şekerci çöveni, Tarla çöveni. Orta ve Doğu Anadolu. Köklerin su ile kaynatılması ile elde edilen hulâsa helva yapımında kullanılır. Çöven kökü ile kaynatılmış üzüm suyundan yapılmış olan koyu pekmeze Telhis adı verilir (Kilis-Gazi Antep), Bazı *Acantholimon* (Pişik geveni). *Ankyropetalum* (Helva kökü). *Astragalus* (Delî çöven), *Echinophora* (Çördük) ve *Scorzonera* (Dağ çöveni) türlerinin kökleri de çöven yerine kullanılmaktadır. 2. Kökü ve dalları, suyu sabun katılmış gibi köpürten, kir temizleyici bir bitki, sabun otu, helvacı kökü (*Saponaria officinalis*)." [TBAS 77/ TS 452/ İBAS 86/ TDES 101/ KBS I 256/ TGİB 113/ BTS 147/ NEBAS 51/ TBS 176/ TSD 81/ BKTS 60].

çöven otu: Bahar yıldızı (*Gypsophila paniculata*). [TBS 177].

çövür (çötur) (<?): Ahlat. [TBAS 77/ İBAS 86].

çövürdük: Çördük. [İBAS 86].

çöyür (<?): Ahlat. [TBAS 78].

çöyür otu (<?): Çördük. [TBAS 78/ İBAS 86].

çubakan (<?): Bir çeşit bitki. [EUTSV 118].

çubriza (<?): Sâter. [TBAS 78/ İBAS 86].

çubuk ağacı: Sütleğengillerden, içi delik olan, dalları çubuk gibi kullanılan bir ağaççık (*Mabea*). [TS 454/ TTBA 35].

çubuk fındığı (T.+Ar.): Adi fındık (*Corylus avellana*). [TBS 177].

çubukboya: Kökboya. [TBAS 78].

çubuklu tartıl otu (T.+<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 538].

çubukluk: Dalları badem sirkelemede çubuk olarak kullanılan bir bitki (*Laurus nobilis*). [TBS 177].

çuçka (çuşka) (Bulg.): Acı biber, kırmızı biber. [TDES 101].

çug (<?): Zac ağacı. [İBAS 86].

çugan (<?): Uşnan (*Salsola kali*). [İBAS 86].

çuha (Far.): Çuha çiçeği (*Primula*). [TBS 177].

çuha çiçeği (Far.+T.): "1. *Primula* (*Primulaceae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu, rozet yapraklı, beyaz, sarı, pembe veya mor renkli çiçekli bitkiler. Sulak çayırlar ve dere kenarlarında bulunur. Bazı türleri bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilmektedir. Eş anl. Ağda çiçeği. Ayıkulağı. Bahar otu. Gelin gülü. Su çiçeği. Tutça (Kütahya). Tutya (Tortum-Erzurum. Van). *Primula atgida* Adams-Sosun (Doğu Anadolu). Tutya (Doğu Anadolu). Çiçekleri süs çiçeği olarak pazarlarda satılır. Göz hastalıklarına karşı iyi geldiği söylenmektedir (Erzurum, Kağızman, Van). *P. veris* L.- Çoban çiçeği. Sarı çiçek (Sürmene-Trabzon), Tutya (Oltu-Erzurum). Çiçekler altın sarısı renkli. Kökleri balgam söktürücü olarak kullanılır. *P. vulgaris* Huds- Mart çiçeği (Durusu-Istanbul). Çiçekleri pazarlarda ve çiçekçilerde (İstanbul) satılmaktadır. 2. Çuha çiçeğigiller (*Primulaceae*) familyasından, çok yıllık, otsu, rozet yapraklı, beyaz, sarı, pembe ya da mor renkli çiçekli, nemli yerlerde yetişen türleri olan bir cins. Ayıkulağı, gelin gülü, primula. 3. İki çeneklilerden, çok yıllık, değişik renkli çiçekleri ve rozet yaprakları olan, dere kenarlarında da yetişen bir süs bitkisi, onbiraylık." [KT 225/ TBAS 78/ TS 454/ ŞBA 300/ İBAS 86/ TGİB 198/ BTS 147/ NEBAS 51/ TBS 177/ TTBA 35/ TTABİ 60/ OABA 302].

çuka çiçeği: Tavşan kulağı çiçeği. [BDVN 484].

çukur çitliği: Çukurluk alanlarda çok görülmesi sebebiyle bu adı alan bir bitki (Taraxacum serotinum). [TBS 177].

çukur otu: Çukurluk alanlarda çok görülmesi sebebiyle bu adı alan bir bitki (Taraxacum serotinum). [TBS 177].

çukur: 1. Çukur otu (Cichorium intybus). 2. Hindiba. [TBS 177/ DS 1302/ TETTL 538].

çulband (<?): Mürdümük. [İBAS 86].

çulluca (çullukça) (Ar.+T.): Saçak mantarı. [TBAS 78/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 23/ TTABİ 93/ TBAS 78].

çulluk (Ar.+T.): Meyvesi müshil yerine kullanılan bir çeşit ağaç (Consolida orientalis). [TBS 178/ TTABİ 96/ TTBA 23].

çulluoğlu (Ar.+T.): Bir çeşit üzüm. [TTBA 90/ TTBA 35/ TTBA 99/ TTABİ 60/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ TTABİ 95].

çum (<?): Kızılcık. [TBAS 78/ İBAS 86].

çumra (<?): 1. Rezene. 2. (Foeniculum vulgare). [TBAS 78/ İBAS 86/ TBS 178].

çumur (<?): Şalgam. [KT 225].

çücük (<?): 1. Gölde yetişen bir ot. 2. Hıyar. [DS 1306].

çüçüm (<?): Ceviz içi. [İBAS 86].

çüçünek (<?) Ebucehil karpuzu (Citrullus colocynthis). DLT 630

çüklüce: Çükündür, pancar. [TTABİ 93/ TTBA 23/ TTABİ 95].

çükündür (çөгender- çügündür- çügündür- çugundur) (Far.): Pancar, yer kökü; ve sehven havuç (Beta vulgaris-folliora). [KT 225/ TMİB 510/ EM 121/ İBAS 86/ KK 208/ TDES 102/ RFLMT 53/ HBH 204/ KM 108/ MMŞM 426/ TKF 418/ HKHT 271/ TE 1083/ AMATK 246/ HHKA 125/ HKHTM 839/ LME 248/ EOS 126/ YİŞ 477/ TAŞŞ 561/ BKTS 60/ KFT 570/ TN 805/ ŞMS 95/ ACBA 129/ CFBİ 578/ YATBT 14/ CCBA 626/ BDVN 107/ TETTL 538].

çükündürük: Çükündür, pancar. [TTABİ 95/ TTBA 23].

çülle (<?): Mantar. [İBAS 87].

çümgen (<?): Çayır ve ayrık otu (Agropyrum repens). [DLT 630/ KTS 191].

çünk (<?): "1. Trollius ranunculinus (Smith) Stearn (Ranunculaceae). Çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. Sulak yerlerde yetişir. Van bölgesinde köklerinden boyar madde elde edilmektedir. Van bölgesinde Ranunculus polyanthemos L. (Ranunculaceae) türüne de aynı ad serilmektedir. 2. Su teresi (Nasturtium officinalis)." [TBAS 79/ İBAS 87/ TBS 178].

çünük (<?): Çınar ağacı. [İBAS 87/ DLT 630/ KTS 191].

çürdük otu (<?+T.): Mavi çiçekli ve dikenli bir bitki, zufa, zulfa (Hyssopus officinalis). [İBAS 87].

çürüngen armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

çürük erük: Erik. [TTABİ 78].

çüsüm (<?): Dut. [EUTSV 119].

çüsüm söğüt (<?+T.): Bir ağaç türü, dut ağacı. [EUTSV 119].

çüşne (<?): Mürdümük (Lathyrus sativus). [TBS 178].

çüttöyuh (<?): Peygamber çiçeğine benzer bir ot. [DS 1310].

çüve (<?): Su kenarlarında biten sedir ağacı cinsinden bir ağaç türü. [İBAS 87/ LME 248/ LMEBA 406].

çüvüd (çüvit): Çivit otu. [EUTSV 119/ MMŞM 426/ İBAS 87].

-D-

- dabag otu** (Ar.+T.): Tabaklıkta derileri pişirmek için kullanılan bir çeşit ot. [DS 1311].
- dabak (dɪbk)** (<?): Ökse otu, yellim kara, dıbk. [İBAS 87/ MMŞM 426-428].
- daban çiçeği**: Devetabanı çiçeği (*Cyclamen pseudibericum*). [TBS 179].
- dabr** (<?): Cevzü'l-berri. [İBAS 87].
- dadar** (<?): Kavak ağacı. [İBAS 87].
- dadaş otu**: Çobançökerten (*Tribulus terrestris*). [İBAS 87/ TBS 179].
- dadd** (<?): Alıç. [İBAS 87].
- dadıgan**: Doğu çitlembiği (*Celtis tournefortii*). [TBS 179].
- dadırak (dadirek)** (<?): 1. Ada çayı. 2. (*Salvia verticillata*). [TBAS 80/ TBS 179].
- dadırgan**: Kendiliğinden yetişen ve yenilebilen büyük yapraklı bir ot. [DS 1320/ TTBA 23/ TTABİ 97].
- dadıranba** (<?): Kuzukulağına benzer bir çeşit ot. [DS 1320].
- dadura** (Ar.): Tatura. [İBAS 87].
- dafne (dafni)** (Yun.): "Daphne (*Thymelaeaceae*) türlerine verilen genel ad. Kışın yaprak döken veya dökmeyen, yeşilimsi beyaz, sarı veya pembe çiçekli ve çalı görünüşünde bitkilerdir. Zehirli bileşikler taşırlar. Eş anl. Dulaptal otu. *Daphne gnidioides* Jaub.et Spach -Develik, Havaza (Alanya-Antalya). *D. mezereum* L.- Kirkat (Artvin). Mezeryon. *D. oleoides* Schreber-Develik (Ermenek-Konya, Mut-İçel), Göğçe (Tekir yaylası- Kayseri), Gökçe (Sivas). Yaygıç (Sivas), Yaygıç gökçesi (Sivas). Yazkış gökçek (Sivas). *D. pontica* L.-Kurtbağı, Sırımagu, Sırımabağı. *D. sericea* Vahl-Tavuk çiçeği. Basura karşı kullanılır (Belen-İskenderun)." [TBAS 80/ İBAS 87/ BTS 149/ NEBAS 52/ CFBİ 578].
- dağ abanozu** (T.+Yun.): Bir tür ağaç. [BDVN 105].
- dağ andızı**: Akdeniz servisi (*Cupressus sempervirens*). []. TBS 179
- dağ armudu** (T.+Far.): Yabani armut, ahlat (*Pyrus elaeagnifolia*). [TS 458/ İBAS 87/ TBS 179/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].
- dağ bademi** (T.+Far.): Yabani bir badem türü (*Amygdalus graeca*). [TBS 179].
- dağ bezr-i benci** (T.+Ar.+Ar.): Zeytuniyye. [RFLMT 54].
- dağ biberi** (T.+Rum.): Meyveleri bibere benzeyen, zehirli bir bitki (*Vincetoxicum fuscatum*). [TBS 180].
- dağ cehrisi**: Kuzu otu. [TBAS 80/ İBAS 87].
- dağ çalbası** (T.+Yun.): Yabani defne (*Daphne oleoides*). [TBS 180].
- dağ çamı**: Dağda yetişen çam türü. [TTBA 35/ TTBA 104/ TS 459/ TTABİ 75].
- dağ çayı** (T.+Çin.): "1. *Sideritis* ve *Stachys* (*Labiatae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, kuvvetli kokulu ve çalı görünüşünde bitkilerdir. Bazı türlerden elde edilen yapraklı ve çiçekli dallar, sıcak su ile çay gibi hazırlanmakta ve elde edilen sulu kısım, şeker ile tatlandırıldıktan sonra içilmektedir. Özellikle aşağıdaki türlerin kullanıldığı saptanmıştır. Eş anl. Ot çayı, *Sideria* (yalnız *Sideritis* türleri için kullanılır), Yayla çayı. *Sideritis arguta* Boiss.et Heldr.-Antalya bölgesi. *S. argyrea* P.H.Davis-Eşek çayı. Antalya bölgesi. *S. bılgerana* P.H.Davis-Konya bölgesi. *S. coridensata* Boiss.et Heldr.-Kozalı kekik. Antalya ve Burdur bölgesi. *S. congesta* P.H.Davis-Ântalya bölgesi. *S. hispida* P.H.Davis-Konya bölgesi. *S. leptoclada* O.Schwarz et P.H.Davis-Kızlan çayı. Muğla bölgesi. *S. libanotica* Labill.-Acem arpası. Altınbaş, Çay otu. Yara otu. Antalya, Burdur ve Mersin bölgeleri. *S. perfoliata* L.-Güney Anadolu bölgesi. *S. pisidica* Boiss. et Heldr. - Eldiven çayı *S. stricta* Boiss. et Heldr.-Antalya bölgesi. *S. syriaca* L.-Güney ve Güney-Doğu Anadolu bölgeleri. *S. tmolea* P.H.Davis-Balbaşı, Sivri çayı. İzmir

bölgesi. S trojana Bomm.-Kazdağı çayı. Çanakkale bölgesi. *Stachys erecta* L.-Antalya bölgesi. *S. lavaridulifolia* Vahl-Eşek otu (Van), Tokalı çay. Tüylü çay (Akseki-Antalya). Kahraman Maraş, Konya ve Van bölgeleri. *Morina persica* L. (Morinaceae) türünün çiçekleri, koku verici olarak çaya katılır (Gümüşhane). 2. Ada çayı. 3. *Dorystoechas hastata* Boiss.et Heldr.ex Bentham (Labiatae). 40-100 cm yükseklikte, basit yapraklı, kuvvetli kokulu, tüylü, beyaz çiçekli ve odunsu bir çalıdır. Antalya bölgesinde yaprakları çay yerine kullanılır. 4. Taş nanesi." [TBAS 80/ TBAS 81/ TS 459/ İBAS 87/ TGİB 240/ BTS 149/ TBS 180/ DS 1324/ BKTS 61/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].

dağ çayı: Dağlık bölgelerde derin ve rutubetli toprağa sahip alanlarda gelişen doğal çayır. [TS 459].

dağ çiçeği: 1. Kasımpatı. 2. (Tanacetum cadmeum). [İBAS 87/ TBS 181/ DS 1324].

dağ çileği: "1. *Fragaria vesca* L. (Rosaceae). Çok yıllık, sürünücü, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Olgun meyveleri çiğ olarak veya reçel halinde yenir. Bolu ve Düzce pazarlarında satılmaktadır. Eş anl. Amahta, Amofta, Col (Yusufeli-Artvin). Çiğelek, Çiğelem, Çile (Trabzon), Hamofta (Trabzon). Hamuçara. Hamukara. Hamukera, Hamıfta (Trabzon), Yabanî çilek. Yer çileği. 2. Dağda yetişen çilek, yaban çileği." [KT 217/ TBAS 81/ TS 459/ İBAS 87/ BTS 149/ NEBAS 52/ TBS 181/ TTBA 35/ TTBA 104/ BDVN 516/ TTABİ 75/ TTABİ 60].

dağ çoban püskülü (T.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 413].

dağ çöveni: "Scorzonera rigida Aucher (Compositae). 10-30 cm yükseklikte, tüylü, kaim köklü, sarı çiçekli ve çok yıllık bir dağ bitkisidir. Doğu ve Güneydoğu Anadolu dağlarında yetişir. Kökleri bazen çöven yerine satılmaktadır." [TBAS 81/ İBAS 87/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].

dağ dalak otu: Yüksekliği 5-10 santimetre olan, yere yatık ve çiçekleri soluk sarı renkli bir dalak otu türü (*Teucrium montana*). [TS 459/ TTBA 35/ TTBA 104/ OABA 293].

dağ darısı: Bir tür bitki (*Anchusa azurea*). [TBS 182].

dağ defnesi (T.+Yun.): *Zakinubidas*. [BKTS 61].

dağ dırılması (T.+<?): Bir tür bitki (*Lathyrus annuus*). [TBS 182].

dağ efeği (T.+Yun.): Tüylü fiğ (*Vicia villosa*). [TBS 182].

dağ elması (dağ elması): 1. Yabani elma. 2. (*Salvia fruticosa*). [TS 459/ TBS 182/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75/ TTABİ 78].

dağ eriği: Erik, çakal eriği (*Prunus spinosa*). [TMİB 1004/ TBAS 81/ TS 459/ ŞBA 303/ İBAS 88/ TBS 182/ BKTS 61/ TTBA 104/ TTBA 35/ BDVN 486/ TTABİ 75].

dağ erik otu Ballıbabagiller familyasından, basit ya da hafif parçalı yaprakları ve fındık gibi meyveleri olan çok yıllık otsu bitki. BTS 149/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75

dağ fiği (T.+Rum.): Bir fiğ türü. (*Vicia sativa*). [TBS 182].

dağ gelinciği: Yüksek, dağlık yerlerde yetişen bir gelincik türü (*Papaver pilosum*). [TBS 182].

dağ havucu (T.+Far.): Yaban kerevizi; kaşam. [BDVN 545/ İBAS 88].

dağ ihlamuru (T.+Rum.): Çok kokulu, otsu bir bitki (*Salvia microstegia*). [TBS 183].

dağ itiri (T.+Ar.): Sardunyagillerden bir bitki türü (*Geranium pyrenaicum*). [İBAS 88].

dağ inciri (T.+Far.): Bir incir türü (*Ficus carica*). [TBS 183/ BDVN 277].

dağ karaağacı (dağ kara ağacı): Hızlı büyüyen, 30-40 metre boya ulaşabilen bir ağaçtır (*Ulmus montana*). [THBS 246/ BDVN 601].

dağ karanfili (T.+Ar.): 1. *Xeranthemum annuum* L. (Compositae). Toprak üstü kısımları Doğu Anadolu bölgesinde süpürge olarak kullanılır. 2. Bir karanfil türü (*Dianthus*). [TBAS 81/ İBAS 88/ TBS 183/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].

dağ karpuzu (T.+Far.): Bitki genel görüntü olarak kapuz bitkisine benzediği için bu şekilde adlandırılmıştır (*Bryonia cretica*). [TBS 183].

dağ kavağı: Kavak, titre kavağı (*Populus tremula*). [TBAS 81/ TS 460/ TBS 183/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].

dağ kekiği: 1. Kaya kekiği (*Satureja thymbra*). 2. Çiçekli ve yapraklı dalları Antalya bölgesinde çay olarak kullanılır, mercanköşk (*Origanum onites*). [TBAS 81/ TBAS 82/ TBAS 296/ İBAS 88/ TGİB 168/ TBS 183].

dağ kerevizi (dağ kerefsi) (T.+Far.): İmparatorya denilen bir nebat, taşlık kerevizi (*Petroselinum oreoselinum*). [KT 632/ İBAS 88/ BKTS 62/ BDVN 448].

dağ kestanesi (T.+Rum.): 1. Amerika'nın sıcak bölgelerinde yetişen sert yapılı ağaç (*Sloane berteriana*). 2. Bu ağacın meyvesi. [TS 460/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].

dağ kesteresi (T.+<?): Öküz gözü, arnika. [BDVN 78].

dağ kimyonu (T.+Ar.): Kefe kimyonu. [TBAS 82/ İBAS 88/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].

dağ kirazı (T.+Rum.): 1. Kiraz. 2. (*Cerasus mahaleb*). [TBAS 82/ TGİB 61/ TBS 184/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].

dağ kişnişi (T.+Far.): Bir bitki türü. [BKTS 62].

dağ körmeni (dağ köremeni) (T.+<?): Yabani pırasa (*Allium ampeloprasum*). [TBS 184].

dağ lale çiçeği (T.+Far.+T.): Bir lale türü. [BDVN 599].

dağ lalesi (T.+Far.): 1. Dügün çiçeğigillerden, mor renkli, çan biçimli tüylü çiçekleri olan otsu bir bitki, anemon (*Anemone vulgaris*). 2. Manisa lâlesi, ciğer otu (*Hepatica*). [TBAS 82/ TS 460/ İBAS 88/ TGİB 28/ NEBAS 52/ TBS 184/ TTBA 104/ TTABİ 75/ TTBA 35].

dağ marulu (T.+Rum.): “*Hyoseris radicata* L. (Compositae). 10-25 cm yükseklikte, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Ege bölgesinde, haşlandıktan sonra salata olarak yenir. Eş anl. Keçi marulu. [TBAS 82/ İBAS 88/ TBS 184/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].

dağ mayasıl otu (T.+Ar.+T.): Otlaklarda ve nemli ormanlarda yetişen 40'a yakın türü bulunan mavi veya menekşe rengi çiçekleri olan çok yıllık bir bitki (*Ajuga reptans*). [ŞBA 304].

dağ maydanozu (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 541].

dağ mazaryun ağacı (T.+Yun.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 227].

dağ menekşesi (T.+Far.): Orman sümbülü (*Scilla bifolia*). [TBS 185].

dağ menevişi (T.+Far.): Ben-i kuhi. [BKTS 62].

dağ meşesi (T.+Far.): Saçlı meşe (*Quercus cerris*). [TBS 185].

dağ misgisi (T.+<?): Müşkölüm. [TBAS 82/ TTBA 35].

dağ muşmulası (T.+Rum.): 1. Tavşan elması. 2. Meyveleri muşmulaya benzeyen bir bitki (*Cotoneaster nummularia*). [TBAS 82/ İBAS 88/ TGİB 78/ NEBAS 52/ TBS 185].

dağ nanesi (T.+Ar.): "1. *Cyclotrichium niveum* (Boiss.) Manden.et Scheng. (Labiatae). 20-50 cm yükseklikte, beyaz tüylü, pembe çiçekli, çok yıllık ve çalı görünüşünde bir bitki. Yaprakları Doğu Anadolu (Erzincan. Malatya ve Sivas köyleri) bölgesinde, çorba ve yemeklere koku vermek için kullanılır. Eş anl. Kül otu (Kemaliye-Erzincan). *Cyclotrichium origanifolium* (Labill.) Manden.et Scheng. -Nane ruhu (Antalya. Ulukışla). Aynı maksat için kullanılır. 2. Yüksekliği 20-50 santimetre arasında olan, sık

beyaz tüylü, kuvvetli nane kokulu, çok yıllık ve otsu bir bitki (*Cyclotrichium niveum*)."
[TBAS 82/ TS 461/ İBAS 88/ NEBAS 52/ TBS 185/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].
dağ nergisi (dağ nergizi) (T.+Far.): 1. Bir tür bitki (*Inula oculus-christi*). 2. Büyük kardelen (*Galanthus elwesii*). [TBS 185].
dağ nohudu (T.+Far.): Nohut. [TBAS 82/ TTBA 104/ TTBA 35/ BDVN 93/ TTABİ 75].
dağ otu: Gevreğen (*Sideritis libanotica*). [TBS 185].
dağ öküzgözü: Papatyaya benzeyen hoş kokulu bir bitki, arnika. [İBAS 88/ NEBAS 52].
dağ pancarı: 1. Yabanî pancar. 2. Yaprakları pancar yaprağına benzeyen bir bitki (*Beta lomatomagana*). [TBAS 82/ TBS 185].
dağ papatyası (T.+Rum.): Beyaz papatya (*Anthemis pauciloba*). [TBAS 82/ TBS 185].
dağ payamı (T.+Far.): Yabani bir badem türü (*Amygdalus graeca*). [TBS 186].
dağ pazısı: Lâbada (*Rumex alpinus*). [TBAS 82/ İBAS 88/ TBS 186].
dağ pırasası: 1. Çiriş. 2. Yaprakları pırasa yaprağına benzeyen bir bitki (*Eremurus spectabilis*). [TBAS 82/ İBAS 88/ TBS 186/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].
dağ pıtırağı: Pıtrak korunga (*Onobrychis caput-galli*). [TBS 186].
dağ pire otu: Bir tür bitki. [BDVN 332].
dağ reyhanı (T.+Ar.): "1. Ziziphora (*Labiatae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık otsu bitkiler. Yapraklar kuvvetli kokulu, çiçekler morumsu kırmızı renklidir. Toprak üstü kısımları bitkisel çay olarak kullanılır. Anadolu'da 5 tür bulunmaktadır. Ziziphora *clinopodioides* Lam.-Keklik otu, Kır nanesi, Nane ruhu. Z. *taurica* Bieb.-Nane ruhu. Z. *tenuior* L. Anık (Arguvan-Malatya). Fare otu (Balıkesir), Karınağrısı otu, Morkız çayı. Nane ruhu. Gaz söktürücü olarak kullanılır. 2. Anık." [TBAS 82/ TS 461/ İBAS 88/ TGİB 283/ BTS 150/ TBS 186/ BKTS 62/ TTBA 104/ TTBA 35/ BDVN 624/ TTABİ 75].
dağ sakızı: 1. Hindiba (*Cichorium*). 2. Kannık, kanlık (*Scorzonera sublanata*). 3. Marul (*Lactuca*). 4. Yemlik (*Scorzonera*). 5. Yakı otu (*Scorzonera*). [TBAS 83/ TBAS 83/ İBAS 88/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75/ TTABİ 103].
dağ salebi (T.+Ar.): Salep (*Orchis anatolica*). TBAS 83/ TBS 186 [].
dağ sanikulasi (T.+<?): Bir tür bitki. [BDVN 94].
dağ sarımsağı (dağ sarmısağı): Bir sarımsak çeşidi (*Allium ampeloprasum*). [TBS 186/ BDVN 36].
dağ sarmaşığı: 1. Bodur otu. 2. (*Clematis cirrhosa*). [TBAS 83/ İBAS 88/ TBS 186/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75/ TTABİ 103].
dağ servisi (dağ selvisi) (T.+Far.): 1. Sedir. 2. Ardiç. 3. Dağ servisi. [TMİB 1004/ TS 461/ İBAS 88/ RFLMT 54/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].
dağ soğanı: "1. *Scilla hyacinthoides* L. (*Liliaceae*). 100 cm kadar yükseklikte, büyük soğanlı, mavimsi-mor çiçekli ve otsu bir bitki. Soğanlan haricen romatizma ağrılarına karşı, Bitlis bölgesinde, kullanılır. 2. Na'leyn. 3. (*Allium guttatum*). [KT 1096/ TBAS 83/ İBAS 88/ TBS 186/ BKTS 62/ TTBA 104/ TTBA 35/ TTABİ 75].
dağ sümbülü (T.+Far.): "1. *Bellevalia* ve *Muscari* türleri (*Uliaceae*)'ne verilen genel ad. Eş anl. Arap otu. Arap sümbülü, Arap taşığı. Camış memesı (Erzurum). Camız memesı. Gâvur soğanı (Elmalı-Antalya), Morbaş. Yalancı sümbül. *Muscari comosum* (L.) Miller- Dağ sümbülü. Anadolu'da yaygın bir türdür. *M. neglectum* Guss - Dağ sümbülü. Anadolu'da yaygın bir türdür. *M. tenuiflorum* Tausch- Dağ sümbülü. Orta Anadolu'da yaygındır. 2. *Muscari muscarimi* Medicus." [TBAS 83/ TBAS 296/ İBAS 88/ TGİB 155/ BTS 150/ NEBAS 52/ TBS 187/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].

dağ süpürgesi: Süpürge olarak kullanılan bir bitki (*Osyris alba*). [TBS 187].
dağ tere otu (T.+Far.+T.): Ayçiçeği. [BDVN 532].
dağ teresi (T.+Far.): Bir tere çeşidi (*Lepidium sativum*). [TBS 187].
dağ tütünü: Öküz gözü, arnika. [BDVN 78].
dağ üvezi: Akçağaç yapraklı üvez (*Sorbus torminalis*). [TBS 187].
dağ üzümü: Ayı üzümü (*Vaccinium arctostaphylos*). [TBS 187/ HKHTM 818/ TTBA 104/ TTBA 35/ EATBT 1050/ TTABİ 75].
dağ yarpuzu: Fulful-mun. [BKTS 62].
dağ yemişi: Kocayemiş (*Arbutus unedo*). [TBAS 83/ İBAS 89/ TBS 187/ TTBA 35/ TTBA 104/ TTABİ 75].
dağ yoncası: Kuş fiği (*Vicia cracca*). [TBS 187/ TSD 83/ BKTS 62].
dağ zambağı (dağ zombağı) (T.+Ar.): Balkan şakayığı (*Paeonia mascula*). [TBS 187].
dağarcık: Dağlarda yetişen yabancı bir yemiş. [TTABİ 93/ TTBA 23].
dağbaklası (dağ baklası): Bezelye (*Pisum sativum*). [TBS 179/ DS 1323/ TTBA 104/ TTABİ 75/ TTBA 35].
dağdağan (dağdığan) (Far.): 1. Çitlembik (*Celtis*). 2. Ban otu (*Hyoscyamus niger*). 3. Gilaburu (*Viburnum opulus*). [TBAS 80/ TBAS 81/ İBAS 87/ KBS I 260/ NEBAS 52/ TBS 187/ TETTL 545].
dağdağan ağacı (dağdığan ağacı) (Far.+T.): 1. Kar topu. 2. Suksuk. [BKTS 62/ BDVN 612]. **dağdan** (<?): Adi çitlembik (*Celtis australis*). [TBS 187].
dağdel: Yaban cevizi. [TTABİ 106/ TTBA 65/ TTBA 66].
dağdeveği: Tüntürük (*Rubus hirtus*). [TBS 188].
dağdoğan: Ban otu (*Hyoscyamus reticulatus*). [TBS 179/ TBS 188].
dağgülü (dağ gülü) (T.+Far.): 1. Kılıç otu, gelincik. 2. (*Primula*). [İBAS 88/ TBS 183/ TTBA 104/ TTABİ 75/ TTBA 35/ BDVN 247].
dağlama: "Bazı *Chrysanthemum* (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. 20-70 cm yükseklikte, bir yıllık, sarı çiçekli ve otsu bitkilerdir. Çiçek açmadan önce toplanır, suda haşlanır ve salata olarak yenir. Aşağıdaki türler Batı Anadolu bölgesinde kullanılmaktadır. *Chrysanthemum coronarium* L. *C. segetum* L." [TBAS 82/ İBAS 88/ TTABİ 99/ TTBA 23].
dağmekkesi (T.+<?): Acı çiğdem (*Colchicum*). [TBS 188].
dağpamuğu (T.+Far.): Beyaz tüylü, yumuşak bir bitki (*Filago pyramidata*). [TBS 188].
dağsabunu (dağ sabunu) (T.+Ar.): Bir çeşit ot. [TTBA 35/ TTBA 104/ TTBA 99/ TTBA 92/ DS 1326/ TTABİ 75].
dağşekeri (T.+Far.): Yenilebilen tatlı bir bitki (*Echinops orientalis*). [TBS 188].
dağum (<?): Doğu çitlenbiği (*Celtis tournefortii*). [TBS 188].
dağun (<?): Çitlembik. [TBAS 83/ İBAS 89].
dah (<?): Bir tür bitki. [NEBAS 53].
dakırdalak (<?+T.): Isırgan. [TBAS 83/ İBAS 89/ DS 1331].
dakka otu (<?+T.): İğnelik. [TBAS 83/ İBAS 89/ DS 1332/ TTBA 35].
dal limonu (T.+Rum.): Dalından düşüp yerden toplandığı için pek makbul tutulmayan limon. [TTBA 35].
dal: Ağaç. [TTBA 9].
dala diken (dala diken- dal diken): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBAS 83/ İBAS 89/ TBS 188/ TETTL 550].
dalağan (dalağan- dalagan- dalgan- dalan): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBAS 83/ İBAS 89/ KBS I 261/ TGİB 268/ TBS 188-189/ TETTL 550/ TTABİ 97/ TTBA 23/ TBS 189].

dalağaz otu: Dalağan otu (*Urtica dioica*). [TBS 188].

dalak otu: 1. Ballıbabagillerden, Akdeniz çevresinde kuru yerlerde yetiştirilen, yüz kadar türü bulunan, güçlendirici, uyarıcı ve yara sağaltıcı olarak kullanılan otsu veya odunsu bitki, duvarsedefi, kısamahmut otu (*Teucrium chamaedrys*). 2. Altın otu, ölmez çiçek (*Helichrysum*). 3. Yer palamudu. [KT 231/ TBAS 83/ TBAS 84/ TS 463/ İBAS 89/ NEBAS 53/ TBS 188/ OABA 294/ TTABİ 73/ TTBA 96/ TTBA 35/ BDVN 581/ BDVN 580].

dalanca (<?): Bir tür bitki (*Urtica membranacea*). [TBS 189].

dalasıçtı: Çok çabuk olgunlaşmış kendiliğinden düşen ve dallara çarpıp patlayan bir cins sarı erik. [TTBA 61/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

dalayan diken: Isırgan. [TBAS 84/ NEBAS 53].

dalayan: Isırgan (*Urtica dioica*). [TBS 189].

dalbastı-dalbastı (kiraz) (T.+T.+Rum.): Bir tür iri, aşılı kiraz. [KT 662/ TS 464/ İBAS 89/ KBS I 262/ TTABİ 97/ TTBA 61/ TTABİ 104].

dalfidan (T.+Rum.): Taze ve yeni fidan. [TTBA 54].

dalkıran (dalğiran): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78/ OYAA 136].

dalkıran elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

dallama (dallampa-dalleme): 1. Papatya. 2. Dallama (*Chrysanthemum coronarium*). [TBS 189/ TTABİ 99/ TTBA 23].

daluca inciri (<?+Far.): Arabistan inciri. [BDVN 278].

dalya (Fr.): Yıldız çiçeği (*Dahlia*). [KT 232/ TS 467/ NEBAS 53].

dam koruğu (damkoruğu): 1. Dam koruğugillerden, bir veya çok yıllık türleri olan, ılık iklimlerde yetişen otsu bir bitki (*Sedum album*); kaya koruğu. 2. Saksıgüzeli. [TBAS 84/ TS 470/ İBAS 89/ TGİB 237/ NEBAS 53/ BDVN 542/ DS 1353/ TTBA 35/ TBS 190].

damar otu: Bağa, sinirli ot (*Plantago lanceolata*). [TBAS 84/ İBAS 89/ TGİB 190/ TBS 189/ DS 1350/ OABA 294/ TTBA 35].

damar yaprağı (damaryaprağı): Bağa (*Plantago major*). [TBAS 84/ TBS 190/ TTBA 35].

damarcık: Damar otu. [TTABİ 93/ TTBA 23].

damarlı ot: Bağa, sinirli ot (*Plantago lanceolata*). [TBS 189].

damarlıca: Yaprakları belirgin bir şekilde damarlı olan bir bitki (*Plantago lanceolata*). [TBS 190/ TTABİ 95/ TTABİ 93/ TTBA 23].

damartartık (T.+<?): Salep (*Orchis anatolica*). [TBAS 84/ TBS 190].

damat sirkeni (Far.+T.): Meyveleri domatese, yaprakları sirken yapraklarına benzeyen bir bitki, domat sirkeni (*Solanum nigrum*). [TBS 190].

damla sakız ağacı: Sakız ağacı. [BDVN 467].

damsüpürgesi: Bülbül otu (*Sisymbrium loeselii*). [TBS 190].

dana soğanı: Kuzukulağı (*Allium akaka*). [TBS 190].

danaayağı (dana ayağı): 1. Yılanıyastığıgillerden, yaprakları lekeli bir bitki (*Arum*). 2. (*Dracunculus vulgaris*). 3. Kız kamışı. [TBAS 84/ TS 471/ İBAS 89/ BTS 152/ NEBAS 53/ TBS 190/ BDVN 238/ TTBA 35/ TTBA 78/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ OABA 294/ HATBA 10/ TTABİ 65].

danabağırtan: Karaca ot, bohça otu. [TBAS 84/ İBAS 90/ HATBA 10].

danabaklası: Koca bakla, iç bakla, tane bakla. [TTBA 35/ TTBA 77/ TTABİ 64].

danaburnu (danaburnu otu): 1. Aslanağzı. 2. Kurlağan otu. [TS 471/ İBAS 90/ RFLMT 54/ BDVN 67/ TTBA 79/ HATBA 10/ TTBA 35/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

danaçadırı (T.+Far.): Kasnı. [İBAS 90/ BKTS 63/ ACBA 129].

danadaşak eriği: Bir erik çeşidi. [TTABİ 78/ TTABİ 77].

danadili: 1. Geyikdili. 2. Yaprak şekli dana diline benzetilen bir bitki (*Anchusa undulata*). [TBAS 84/ İBAS 90/ TBS 190/ TTBA 35/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

danagöbeği: Domuzağırşığı. [TBAS 84/ İBAS 90/ TTBA 35/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ HATBA 10].

danagöz: Bir çeşit ekşi, kara, sulu üzüm. [TTBA 54/ TTABİ 73/ TTABİ 68/ TTABİ 65/ TTBA 96/ TTBA 84/ TTBA 79].

danagözü: Bir çeşit ekşi, kara, sulu üzüm, danagöz. [TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTBA 96/ TTBA 82/ TTBA 79/ TTBA 35].

danakıran (danakıran [otu]– danagıran): 1. Salepgillerden, bataklık yerlerde yetişen bir bitki (*Epipactis*). 2. Karaca ot. 3. Çiğdem. 4. (*Helleborus orientalis*). [TBAS 84/ TS 471/ İBAS 90/ TBS 190/ DS 1356/ HATBA 10/ TTBA 35/ TTBA 77/ TTABİ 64].

danakuyruğu: Çiçekli kısmı dana kuyruğuna benzetilen bir bitki, sığırkuyruğu (*Verbascum*). [TBAS 84/ İBAS 90/ TBS 191/ TTBA 35/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ TTABİ 67].

danamemesi: 1. Bir çeşit kara üzüm, 2. Çiğdem gibi bir bitki. [TTABİ 73/ TTBA 35/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67].

dananı (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

danataşığı (danadaşak- danataşak): 1. Tohumu tespih taneleri gibi olan bir çeşit bitki. 2. Toprak altındaki yumrusu benzetilen bir bitki (*Cyclamen coum*). [TTABİ 73/ TTBA 54/ TTBA 79/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 68/ TBS 191/ DS 1355].

dancak otu (<?+T.): Isırgan. [TTBA 35].

dane çadır (dene çadır- dâne çâdur) (Far.+Far.): Çadruşığı bitkisi. [AMATK 249/ HHKA 126/ YİŞ 481/ TASS 565/ MOBA 107/ KK 209/ KM 108/ YATBT 15].

dangalak (Erm.): Ispanağa benzeyen bir bitki. [DS 1359].

dank (<?): Şeker pancarı. [İBAS 90].

dantel ağacı (Fr.+T.) Dulaptal otugillerden, Antil Adaları'nda yetişen, sünger gibi kullanılan, kabuk lifleri dantele benzeyen bir ağaç (*Lagetta*). [TS 473/ TTBA 35/ TTBA 92/ TTBA 99/ TTABİ 71].

dar biber (dar biberi) (T.+Rum.): Baş biberi. [BDVN 142].

dar yapraklı sinirli ot (dar yapraklı sinir otu): Her türlü iklime uyum sağlayabilen ama en çok sıcağı seven, yaprakları uzun mızrak biçimli, çiçekleri beyaz renkli olan çok yıllık bir bitki (*Plantago lanceolata*). [ŞBA 306/ TBS 191/ BDVN 469].

daracan (<?): 1. Kuş yemine , dariya benzeyen, sulak yerlerde yetişen yabancı bir ot. 2. Mısıra benzeyen yabancı bir ot. 3. Tahıla zarar veren yabancı bir ot. [DS 1365].

darak otu (darağ otu- darah otu): 1. Dereotu. 2. (*Anethum graveolens*). [TBAS 84/ İBAS 91/ TBS 191].

daraklık otu (daraklık ot): Diş otu. [TBAS 84/ İBAS 91/ TTBA 35/ TTABİ 96].

darbe otu (Ar.+T.): Sıraca otu (*Scrophularia kotschyana*). [TBS 191].

darbızlu (<?): Bir bitki adı. [İBAS 91].

darcan (<?): Darıcan otu, darıca otu. [TBAS 84/ İBAS 91].

darçın (darçini- darçini- dar-ı çini) (Far.): 1. Defnegillerden, genellikle Asya'nın güneyinde yetişen ve değişik türleri bulunan bir ağaç (*Cinnamomum*). 2. Bu ağacın, içinde kokulu bir yağ bulunması dolayısıyla baharat gibi kullanılan kabuğu. [KT 236/ İBAS 91/ ŞMK 162/ TT 122/ HBH 205/ KM 108/ MMŞM 427/ HKHT 276/ TE 1099/ AMATK 247/ HHKA 126/ MNT 543/ HKHTM 839/ ETFT 234/ TAH 474/ TKS 197/

ABY 340/ TETTL 563/ YİŞ 482/ TASS 566/ KEA 222/ KFT 576/ ŞMS 95/ ACBA 129/ DYİT 498/ CFBİ 578/ CCBA 622/ YATBT 15].

dardağan (dardahan-dardoğan): 1. Palmiye cinsinden bir ağaç (*Celtis tournefortii*). 2. Bu ağacın sert çekirdekli tatlı yemişi, çitlembik. [TBAS 84/ TS 474/ İBAS 91/ TGİB 57/ TBS 191].

dardağan darısı: Harmel-i ebyaz. [RFLMT 54].

dargun (darğun) (<?): 1. Çitlembik. 2. (*Celtis glabrata*). [TBAS 84/ İBAS 91/ TBS 191].

darhun (Ar.): Tarhun (*Artemisia austriaca*). [TBS 191].

darı (daru): "1. Meyveleri (halk arasında tane denir) için yetiştirilen veya yabanî olarak bulunan Graminae familyasına bağlı, bir yıllık ve otsu bitkilere verilen genel ad. Aşağıdaki türler Anadolu'da yetiştirilmektedir. *Panicum miliaceum* L. Arnavut darısı. Boz darı, Boza darısı. Kum darısı, Saçak darı. *Setaria italica* (L.) P.Beauv.-Acı darı, Salkım darı. Tilkikuyruğu. 2. Buğdaygillerden, kuraklığa dayanıklı bir bitki, akdarı (*Panicum miliaceum*). 3. Bu bitkinin buğday yerine besin olarak kullanılan tohumu. 4. Mısır." [TBAS 85/ KT 236/ TS 475/ ŞBA 310/ İBAS 91/ KK 209/ TDES 105/ KBS I 267/ RFLMT 54/ HBH 206/ TKF 419/ TGİB 173/ BTS 152/ NEBAS 53/ TBS 191/ TSD 85/ HKHT 274-276/ MNT 543/ TKS 197/ EÇSBA 140/ EOS 126/ BDVN 59/ KEA 222/ KFT 576/ ACBA 129/ CFBİ 578/ BDVN 560/ TETTL 563/ KFT 576/ TTABİ 101/ TTABİ 58/ TTBA 9].

dar-ı fülful (darıfülful- darü'l-fülful- dar-ı fulful) (Far.+Ar.): Doğu Hint Adalarında yabani olarak yetişen, tırmanıcı, meyveleri 6 santimetre uzunluğunda, 7 milimetre çapında, koni biçiminde, açık esmer renkli, yakıcı ve keskin lezzetli, iştah açıcı bir bitki (*Fructus Piperis longi*). [TS 475/ İBAS 91/ KK 209/ RFLMT 54/ HBH 205-207/ KM 108/ HKHT 276/ TE 1100/ AMATK 247/ HHKA 126/ HKHTM 839/ ETFT 234/ TAH 474/ TKS 197/ ABY 340/ TETTL 564/ YİŞ 481/ TASS 565/ KEA 222].

darı mancarı (T.+<?): Bir tür bitki. [TBS 192].

darı mısırı (T.+Ar.): Cin mısırı, ufak taneli, sivri uçlu mısır. [TTBA 36].

darı otu: Cavers otu. [BDVN 438].

darıca (darıcan- darıçan- darıcan- darıca otu): "Echinochloa crus-galli (L.) P.Beauv. veya *E.oryzoides* (Ard.) Fritsch (Gramineae). 1.5 m kadar yükselebilen, bir yıllık ve otsu türler. Sulak yerler ve pirinç tarlaları içinde yetişir. Meyvelerine, iyi temizlenmemiş pirinç içinde rastlanır. Eş anl. Darıca (Alpullu-Kırklareli), Darıcan, Darıçan. [TBAS 85/ İBAS 91/ TBS 192/ BKTS 64/ TTBA 36/ TTBA 23/ TTABİ 93/ TTBA 23/ TTABİ 93].

darkise (<?): Köknar (*Abies webbians*). [İBAS 91].

dartul otu (<?+T.): Dartul otu (*Plantago atrata*). [TBS 192].

darzi (<?): Binbirdelik otu (*Hypericum perforatum*). [İBAS 91].

daş armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103].

daş gilası (T.+<?): Taşlık ve kayalık yerlerde yetişen ve o sebeple bu adı alan bir bitki, taş gilası (*Cotoneaster integerrimus*). [TBS 192].

daş kekiği: Taş kekiği (*Teucrium polium*). [TBS 192].

daş kerfesi (T.+Far.): Yabani kereviz (*Petroselinum oreoselinum*). [İBAS 92/ TMTBA 8/ YATBT 15].

daş kiraz (T.+Rum.): Bir çeşit kiraz. [TTBA 54].

daş otu: Taşlık ve kayalık yerlerde yetişen bir bitki, taş otu (*Asyneuma linifolium*). [TBS 192].

daşelması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

daşlıca armut (T.+Far.): Yabani armut, ahlat. [TTABİ 95].

dat (<?): Bitkinin gövdesinde damla halinde akmalara (sakız) rastlanır. Bu reçine hoş kokuludur ve özellikle tat ve koku vermek için kullanılır. Bu sebeple bitkinin lezzet verici özelliği ile adı arasında bağlantı olabilir (*Pistacia lentiscus*). [TBS 192].

dat çalısı (<?+T.): Sakız ağacı (*Pistacia lentiscus*). [TBS 192].

datlı kenger: Kenger. [TBAS 85].

datlıbilem: Kırlarda, ırmak kıyılarında kendiliğinden biten tatlı meyveli bir bitki. [DS 1378].

datlu armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 79].

datlu elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

datlu erük: Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].

datlu kabak: Bal kabağı. [İBAS 92].

dava (<?): İlgin ağacı meyvesi. [İBAS 92/ DLT 631/ KTS 192].

davar otu: Tüylü kısamahmut (*Teucrium polium*). [TBS 192].

davrun (<?): Bir çitlenbik türü (*Celtis glabrata*). [TBS 192].

davşan otu: Çalı şeklinde bir bitki (*Cistus laurifolius*). [TBAS 296/ İBAS 92/ TBS 193].

davşanak (<?): 1. Yaprığı yapışkan bir ot 2. Funda, 3. Pırnal ağacı. 4. Tavşanak (*Cistus laurifolius*). [TBS 193].

davşancık: Kolay yanabilen, kuş yumurtası gibi meyvesi olan, kokulu bir bitki. [DS 1382/ TTBA 23/ TTABİ 93].

davşancil tırnağı: Astragal. [BDVN 92].

davşanelması: Bir tür bitki. [TTABİ 78].

davşankulağı: Domuzağırşığı. [TBAS 85/ İBAS 92].

davşantopu: Boz renkli, güzel kokulu bir bitki. [DS 1382].

davul çiçeği (Ar.+T.): Meyve şekli davula benzeyen bir bitki (*Tordylium apulum*). [TBS 193].

davul otu (Ar.+T.): Meyve şekli davula benzeyen bir bitki (*Tordylium apulum*). [TGİB 260/ TBS 193].

davulcu (Ar.+T.): Böğürtlen. [TTABİ 93/ TTBA 23].

davulcuk (Ar.+T.): Bir tür bitki (*Myrrhoides nodosa*). [TBS 193].

davulga (davulga- davulgo- davulgu- davulka- davılga): 1. Kocayemiş, ayı yemişi, böğürtlen (*Arbutus*). 2. Çitlembik. [TBAS 85/ İBAS 92/ TBS 193/ TBAS 85/ İBAS 92/ KBS I 268/ TETTL 569].

davulgu üzümü: Meyvesi üzüme benzeyen bir bitki (*Arbutus andrachne*). [TBS 193].

davun (<?): Çitlembik (*Celtis*). [TBS 193].

davun (davin) (<?): Çitlembik. [TBAS 85/ İBAS 92].

davun otu (<?+T.): 1. Canavar otu. 2. (Orobanch). [TBAS 85/ İBAS 92/ TBS 193/ DS 1383/ TTBA 36].

davur çöğeni (<?+T.): Zufa. [BKTS 65].

Davut yaprağı (Öİ+T.): Sulak yerlerde yetişen, büyük yaprakları bazı hastalıkların tedavisinde kullanılan bir ot. [TTABİ 62/ TTBA 71/ TTBA 36].

daz servi ağacı (<?+Far.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 577].

debedaban (<?): Yumru köklü, kırmızı çiçekli, yuvarlak yapraklı bir bitki. [DS 1392].

decir (<?): Böğrölce. [İBAS 92/ RFLMT 54].

dede gülü (T.+Far.): “*Jurinella moschus* (Habl.) Bobrov (Compositae). Bodur, çok yıllık, otsu ve pembe çiçekli bir bitkidir. Çiçekleri kuvvetli kokuludur. Bu ad Anamas

dağlarında (Beyşehir) kullanılmaktadır. Eş anl. Müşgül.” [TBAS 86/ İBAS 92/ TBS 193/ TTABİ 62/ TTBA 68/ TTBA 36].

dedebörtü (dedebört) (T.+<?): “Lepiota procera (Fr.ex Scopoli) Quelet (Agaricaceae). Şapka sütlü kahve rengi veya beyaz. Özerinde koyu renkli parçacıklar bulunur. Ortasında mememsi bir çıkıntı vardır. Sapta bulunan halka serbest olup, sap üzerinde kolayca hareket eder. Sapın dibinde çanak bulunmaz. Bolu çevresinde toplanır ve pazarlarda satılır. Yenen bir mantardır.” [TBAS 86/ TTBA 54/ TTBA 68/ TTABİ 62/ TBAS 86].

dedeburnu: Karabaş otu (Lavandula stoechas). [TBS 193].

dededeğneği: “Asphodeline tenuior (Fisch.) Ledeb. (Liliaceae). Çok yıllık, yumrulu, beyaz çiçekli ve otsu bir tür. Köklerinden çiriş elde edilir. [TBAS 86/ İBAS 92/ TTBA 36/ TTBA 68/ TTBA 86/ TTBA 99/ TTABİ 62/ TTABİ 68].

dedekuleti (T.+<?): Tekesakalı. [TBAS 86/ İBAS 92/ DS 1398].

dedemene (T.+<?): Hint yağı ağacı. [TBAS 86/ İBAS 92].

dedesakalı (dedemsakalı): 1. Tekesakalı. 2. (Tragopogon longirostris). [TBAS 86/ İBAS 92/ TBS 194/ TTABİ 73/ TTBA 96/ TTABİ 62/ TTBA 36/ TTBA 68/ TTABİ 62/ TTBA 96/ TTBA 68/ TTBA 36/ TTABİ 73].

dedesakalı mantarı (T.+T.+Rum.): “Hericium coralloides (Fr.) Pers. (Hericiaceae). Çok dallanmış, dalları üzerinde dikensi çıkıntılar bulunan, kar beyazı veya soluk sarı renkli bir mantardır. Çürümeye başlamış kayın gövdeleri üzerinde yetişir. Bolu bölgesinde bulunur. Son baharda pazarlarda satılır ve yenir. Eş anl. Gelinteli mantarı, Tellice.” [TBAS 86/ TBS 194/ TTBA 36/ TTBA 68/ TTBA 96/ TTABİ 62/ TTABİ 73].

def'-i yılan otu (Ar.+T.+T.): Bir bitki. [HBH 208].

defli (Ar.): Ağu ağacı. [İBAS 92].

defne (defni- defnil- define- defnel) (Yun.): 1. Laurus nobilis L. (Lauraceae). 2-5 m yükseklikte, kışın yapraklarını dökmeyen, dioik, sarı çiçekli bir çalı veya ağaççıktır. Yaprakları baharat olarak, meyveleri ise yağ elde etmek için kullanılır. Türkiye'nin önemli bir dış satım ürünüdür. Eş anl. Har (Kadirli-Adana), Nehtel, Tahnal, Tefrün. Tehnel, Tenel, Tenhel, Teynel. 2. Defnegillerden, yaprakları güzel kokulu ve yaz kış yeşil olan bir ağaç, develik (Laurus nobilis). [TBAS 86/ TS 482/ ŞBA 312/ İBAS 92/ KM 109/ MMŞM 427/ TKF 419/ TGİB 135/ BTS 153/ NEBAS 53/ TBS 194/ HKHT 277/ AMATK 248/ HHKA 127/ MNT 544/ HKHTM 846/ ETFT 235/ ABY 340/ TETTL 575/ YİŞ 485/ KEA 223/ BKTS 66/ KFT 588/ ŞMS 95/ ACBA 129/ TTABİ 60/ YATBT 15].

defne ağacı (Yun.+T.): Bir bitki adı. [BDVN 354/ BKTS 65].

defne yaprağı (Yun.+T.): Bir bitki. [TTBA 36].

defne yapraklı summak (Yun.+T.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 200].

defne yemişi (Yun.+T.): Defne meyvesi, habbül-gâr (Laurus nobilis). [İBAS 92].

degâr (<?): Bir ağaç adı. [İBAS 93].

değermi (<?): Bir bitki çeşidi. [TTABİ 79].

değirmen armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 36/ TTABİ 78].

değirmenci üzümü: Bir üzüm çeşidi. [TTBA 36/ TTBA 74/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

değirmenci: Bir bitki çeşidi. [TTABİ 93/ TTBA 23].

Değirmendere fıncığı (Öİ+Ar.): İnce kabuklu, uzunca, yağı az ve taze tüketilen bir tür fındık (Corylus maxima). [TS 485/ TBS 194].

değnek çiçeği: Uzun sap üzerinde çok sayıda çiçek bulunan bir süs bitkisi (Liatris spicata). [TBS 194].

dehben (<?): Bir bitki adı. [İBAS 93].

dek (<?): Şeker pancarına benzeyen, yumru kökü tatlı ve yenebilen bir bitki. [DS 1406].

dekesakalı: Tekesakalı (Scorzoner a cana). [TBS 194/ HHKA 127].

deleme otu (<?+T.): Teleme otu (*Achillea biebersteinii*). [TBS 194].

deli ada çayı (T.+T.+Çin.): Deliçay (*Stachys cretica*). [TBS 194].

deli ale gömeci (deli ale gümeci) (T.+<?+<?): Deli ala gömeç (*Chrysanthemum segetum*). [TBS 195].

deli alıç (T.+Far.): Adı alıç (*Crataegus monogyna*). [TBS 195].

deli armut (T.+Far.): Yabani armut (*Pyrus amygdaliformis*). [TBS 195].

deli asma: Sarılıcı ve tırmanıcı özelliği ile asmaya benzeyen bir bitki (*Clematis alba*). [TGİB 280/ TBS 195].

deli bakla (T.+Ar.): Meyvesi baklaya benzeyen bir bitki (*Lupinus varius*). [TBS 195/ TKS 198].

deli bambal (T.+<?): Kazayağı (*Chenopodium album*). [TBS 195].

deli bambıl (deli bombal) (T.+<?): Aygün çiçeği (*Heliotropium hirsutissimum*). [TBS 195].

deli bamy a (T.+Ar.) Bilinen bamy a bitkisiyle bir alakası olmayan, zehirli bir bitki (*Datura innoxia*). [TBS 195].

deli bardağan (T.+<?): Ban otu. [TBAS 86/ İBAS 93].

deli batbat (T.+Ar.): 1. Ban otu. 2. (*Hyoscyamus reticulatus*). [TBAS 86/ TBS 195/ TTBA 54/ TTABİ 103].

deli bostan (T.+Far.): Kavun, karpuz bitkilerine benzeyen bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 196].

deli boynuz: Erguvan. [TBAS 87/ İBAS 93].

deli boz ot: Melisa otu (*Melissa officinalis*). [TBS 196].

deli culban (T.+Ar.): Deli culban (*Vicia galliea*). [TBS 196].

deli çalı: Karaçalı (*Paliurus spina*). [TBS 214].

deli çaşur (T.+<?): Çakşır otu. [TBAS 87].

deli çavdar otu (T.+Far.+T.): Boncuk arpa (*Hordeum bulbosum*). [TBS 196].

deli çayı (T.+Çin.): Deliçay (*Stachys cretica*). [TBS 196].

deli çetlemik: Menengiç (*Pistacia terebinthus*). [TBS 196].

deli çörek otu: Deli çörekotu (*Nigella elata*). [TBS 196].

deli çöven: Çöven. [TBAS 87].

deli dirfil (T.+Rum.): Bey tirfil i (*Trifolium uniflorum*). [TBS 196].

deli dolgu: Sandal (*Arbutus andrachne*). [TBS 196].

deli dülek: Eşek hıyarı (*Ecballium elaterium*). [TBS 196].

deli ebe gümeci: Devegülü (*Alcea pallida*). [TBS 196].

deli efek (T.+Yun.): Tüylü fiğ (*Vicia villosa*). [TBS 196].

deli emecik (deli emicik) (T.+<?): Mavi köpek dili (*Cynoglossum creticum*). [TBS 196].

deli eşekhelveası (T.+T.+Ar.): Yabani marul (*Lactuca serriola*). [TBS 197].

deli fatmaana (T.+Öİ+T.): Devegülü (*Alcea pallida*). [TBS 197].

deli fındık (T.+Ar.): Yurdumuzda yabani olarak yetişen fındık türü (*Corylus avellana*). [TBS 197].

deli geven: Küme şeklinde olan ve çok dikenli bir bitki (*Sarcopoterium spinosa*). [TBS 197].

deli gül (T.+Far.): 1. (*Capparis spinosa*). 2. Kuşburnu (*Rosa canina*). [TBS 197].

deli hardal (T.+Ar.): 1. Bir tür bitki. 2. Yabani turp (*Raphanus raphanistrum*). [TBS 197].

deli harıp (T.+<?): Yabani harıp bitkisine verilen ad (*Cerotania siliqua*). [TBS 197].

deli hurma (T.+Far.) Meyvesi yenmeyen, yabani bir hurma türü (*Phoenix theophrasti*). [TBS 197].

deli hurma ağacı (T.+Far.+T.): Meyvesi yenmeyen, yabani bir hurma ağacı (*Phoenix theophrasti*). [TBS 197].

deli ısırğan: Isırğan türü (*Urtica dioica*). [TBS 197].

deli ızgın: Bir tür bitki (*Isatis floribunda*). [TBS 197].

deli incir (T.+Far.): Meyvesi dikenli olan ve bilinen incirden farklı bir bitki (*Opuntia ficus-indica*). [TBS 198].

deli kara ot: Elma nanesi (*Mentha suaveolens*). [TBS 198].

deli karan (T.+<?): Tüylü laden (*Cistus creticus*). [TBS 198].

deli karanfil (T.+Ar.): Yabani karanfil türü (*Agrostemma gracilis*). [TGİB 89/ TBS 198].

deli kargı: Kamış (*Phragmites australis*). [TBS 198].

deli kavak: Titrek kavak (*Populus tremula*). [TBS 198].

deli kekik: Kızılbacak (*Chenopodium botrys*). [TBS 198].

deli kenker: Deli kenker (*Onopordum caricum*). [TBS 198].

deli kereviz (T.+Far.) Yaprakları kereviz yaprağına benzeyen bir bitki (*Smyrniolum olusatrum*). [TGİB 245/ TBS 199].

deli körek (T.+<?): Deli körek (*Thapsia garganica*). [TBS 199].

deli lale (T.+Far.): Lâle. [TBAS 87/ TTBA 54].

deli mancar (T.+<?): Kökeni deli pancar (*Sisymbrium polyceratium*). [TBS 199].

deli manda (T.+<?): Kökeni deli manca (*Chaerophyllum aureum*). [TBS 199].

deli mantar (T.+Rum.): Yenmeyen veya zehirli olan mantar türlerine verilen genel ad. [TBAS 87/ BTS 154/ TBS 199/ TTBA 54].

deli maydanoz (T.+Rum.): “*Oenanthe pimpinelloides* L. (Umbelliferae). 30-60 cm yükseklikte, yumru köklü, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Rozet yaprakları sebze olarak kullanılır, ilk baharda İstanbul pazarlarında satılmaktadır. Eş anl. Kazayağı. [TBAS 87/ İBAS 93/ TTBA 54].

deli nane (T.+Ar.): Nane (*Mentha longifolia*). [TBAS 87/ TBS 199].

deli nergis (T.+Far.): Yabani bir nergis türü (*Narcissus serotinus*). [TBS 199].

deli nohut (T.+Far.): Yabani bir nohut bitkisi (*Cicer montbretii*). [TBS 199].

deli otu (deli ot): 1. Turpgillerden, bahçelere süs olarak dikilen bir bitki, kuduz otu (*Alyssum*). 2. Güzel avrat otu. [TBAS 87/ TS 491/ İBAS 93/ NEBAS 53/ TTBA 54/ TTBA 36].

deli pamukluk (T.+Far.): Tüylü laden (*Cistus creticus*). [TBS 199].

deli papatya (T.+Rum.): Papatya (*Matricaria chamomilla*). [TBS 199].

deli patpat (T.+Ar.): Boru çiçeği (*Datura stramonium*). [TBS 199].

deli pırasa (T.+Rum.): Pırasaya benzeyen yabani bir bitki (*Allium scorodoprasum*). [TBS 199].

deli pınar (T.+Rum.): Kermes meşesi (*Quercus coccifera*). [TBS 200].

deli salep (T.+Ar.): “*Colchicum cilicicum* (Boiss.) Dammer (Uliaceae) (İt sarımsağı) türünün kurutulmuş yumrularıdır. Göksün (Kahraman Maraş) bölgesinde elde edilir ve salep yerine satılır. Eş anl. Sarımsak salebi. [TBAS 87/ TBS 200/ TTBA 54].

deli sarı ot: Deli sarıot (*Inula graveolens*). [TBS 200].

deli sarımsak: Yabani sarımsak (*Allium scorodoprasum*). [TBS 200].

deli silcan (T.+<?): Akdeniz saparnası (*Smilax aspera*). [TBS 200].

deli sirken: Yemeği yapılan sirken bitkisinden farklı bir tür (*Amaranthus albus*). [TBS 200]

deli şalba (T.+Yun.): Çalba (*Phlomis lycia*). [TBAS 87/ TBS 200].

deli tere (T.+Far.): Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 200].

deli turp (T.+Far.): Turp bitkisine benzeyen ve onunla aynı familyadan olan bir bitki (*Bunias erucago*). [TBS 200].

deli tütün: "*Nicotiana rustica* L. (*Solanaceae*). 150 cm kadar yükselebilen, büyük yapraklı ve yeşilimsi sarı çiçekli bir tütün türüdür. Gazi Antep. Kâhta ve Kahraman Maraş bölgelerinde yetiştirilir. Eş anl. Hasankeyf tütünü. Tömbeki tütünü. Bu türün kurutulmuş yaprakları toz edilip meşe odunu külü, mazı, nane veya tarçın ile karıştırıldıktan sonra enfiye gibi burna çekilmekte veya ön dişler ile dudak arasına konularak emilmektedir. Bu şekildeki kullanış özellikle Gazi Antep ve Kahraman Maraş bölgelerinde yaygındır. Kullanılan bu karışıma Ağız otu. Buru ot. Burnotu, Bumut. Burun otu ve Maraş otu gibi adlar verilmektedir. Bu karışımın bulunduğu kaba ""ot çanağı"" denir (Elbistan-Maraş). Van bölgesinde *Conringia orientalis* (L) Andr. (*Cruciferae*) türünün yaprakları tütün yerine kullanılmaktadır. Tütünün fermantasyonu ve kokulandırılması ile elde edilen ""Enfiye"" ye de halk arasında Burun otu denilmektedir. *Nicotiana tabacum* L.- Tütün. Sigara tütünü elde etmek için yetiştirilir." [TBAS 87/ İBAS 93/ BTS 155/ TTABİ 60/ TTBA 54/ TTABİ 102].

deli ulaf otu (T.+Rum.+T.): Deli yulaf otu (*Avena*). [TBS 201].

deli yemiş: Meyve vermeyen, erkek incir ağacı (*Ficus carica*). [TBS 201].

deli yonca: Ak kaplanotu (*Dorycnium graecum*). [TBS 201].

deli yulaf (T.+Rum.): Yaban yulağı (*Avena wiestii*). [NEBAS 53/ TBS 201/ TTBA 54].

deli zeytin (T.+Ar.): Yabani zeytin (*Olea europaea*). [TGİB 160/ TBS 201].

delialan maydanozu (T.+T.+Rum.): Çayır sedefi (*Thalictrum*). [TBAS 86/ TBS 201/ TTBA 36].

delibadılcan (T.+Ar.): Domates. [TTBA 54/ TTABİ 103].

delibağ (delüce bağ) (T.+Far.): Yabani asma (*Vitis sylvestris*). [TBS 201/ RB 73].

delibiber: Kırmızı, acı biber. [TTBA 54/ TTABİ 103].

deliboyuz: 1. Erguvan. 2. Meyveleri boynuza benzeyen ve yenilmeyen bir bitki (*Cercis siliquastrum*). [TS 490/ TBS 201/ TTABİ 68/ TTABİ 73/ TTBA 96/ TTBA 54/ TTBA 84].

delibuğday: Kunduru denilen buğday çeşidi, kırmızı buğday. [TTBA 54].

delice (delüce- delice (ot)- delice (otu)): "1. *Lolium temulentum* L (*Gramineae*). 50-100 cm yükseklikte, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Zehirlenmelere neden olduğu bilinmektedir. Eş anl. Eres. Erez (*Silifke*). Zivan. 2. Zeytin. 3. Buğdaygillerden, genellikle buğday tarlalarında yetişen, tohumu zehirli, yabani bir bitki (*Lolium temulentum*). 4. Aşılınmamış zeytin ağacı, yabani ağaç. 5. Buğday arasında biten siyah bitki." [TBAS 87/ TBAS 87/KT 244/ TMİB 522/TS 490/ İBAS 93/ RFLMT 55/ NEBAS 53/ TBS 201/ YİŞ 487/ BKTS 66/ CFBİ 578/ TTABİ 93/ TTBA 23/ TBS 202/ BDVN 369/ TSD 54/ LME 252/ VHBA 13/ LMEBA 406].

delice armut (T.+Far.): Yabani armut (*Pyrus amygdaliformis*). [TBS 202].

delice bakla (delüce bakla) (T.+Ar.): Termiye, domuz baklası, yaban baklası (*Lupinus albus*). [TBAS 88/ MŞ II 83/ TS 490/ İBAS 93/ BKTS 67/ LMEBA 406/ TTBA 54/ YATBT 15/ TMTBA 8/ MNT 545/ ETFT 235/ TKS 198/ ACBA 129].

delice kiraz (T.+Rum.): Daha çok mahlep adıyla tanınan bir bitki (*Cerasus mahaleb*). [TBS 202].

delice kişniş (T.+Far.): Yabani kereviz (*Petroselinum oreoselinum*). [İBAS 93].

delice mantar (delüce mantar) (T.+Rum.): Farsça selme, Arapça kesr ile fitr denilen bitki, fuşene. [BKTS 67/ RFLMT 55].

delice zeytin (delüce zeytin) (T.+Ar.): 1. Yabani zeytin (*Olea europaea*). 2. Yaban üzümü (*Delphinium staphisagria*). [TBS 202/ TKS 198].

delicedoğan: Muymul. [TSD 88].

deliçal: Deli çalı (*Capparis*). [TBS 202].

delierik (deli erik): Çakal eriği. [TBAS 87/ TTBA 54].

deligöz diken (deli göz diken): 1. Peygamber çiçeği. 2. (*Centaurea iberica*). [TBAS 87/ İBAS 93/ TBS 202].

delikanlı: Kına çiçeği, kadife çiçeği. [TTBA 54/ TTBA 73/ TTBA 95/ TTABİ 72]

delikara: Bir çeşit siyah üzüm. [TTBA 54]

delikiraz (deli kiraz) (T.+Rum.): Meyvesi kiraza benzeyen, küçük bir bitki (*Cerasus mahaleb*). [TBS 199/ TTBA 54].

delircik (<?): Dişbudak. [İBAS 93]

demal (Far.+T.): Küçük yaban eriği. [TTABİ 106/ TTBA 65/ TTBA 66]

demeskine eriği (Yun.+T.): Bir erik türü. [İBAS 94]

demir ağacı: “1. *Casuarina* (*Casuarinaceae*) türlerine verilen genel ad. 30 m kadar yükselebilen ve kışın yapraklarını dökmeyen ağaçlar. Vatanı Kuzey Avustralya’dır. Memleketimizde Batı ve Güney Anadolu’nun sahil bölgelerinde yetiştirilmektedir. Odunu çok serttir. Aşağıdaki tür memleketimizde yetiştirilmektedir. *Casuarina equisetifolia* Forst. 2. Dişbudak (*Fraxinus excelsior*). 3. İki çeneklilerden, ana yurdu Avustralya olan bir veya iki evcikli bir ağaç (*Casuarina*).” [TBAS 88/ TBAS 88/ TS 493/ İBAS 94/ BTS 155/ NEBAS 54/ TBS 202/ TTBA 99/ TTBA 36/ TTBA 91/ BDVN 547/ TTABİ 70/ TTABİ 74]

demir diken (demür diken- demirdiken- demir tikanı): “1. *Tribulus terrestris* L. (*Zygophyllaceae*). 15-80 cm boyunda, çok yıllık, otsu, sürünücü ve sarı çiçekli bir bitki. Meyveleri boynuz biçiminde dikenlidir. Eş anl. Çarık diken, Çobançökerten, Demir bıtırağı, Demirliyen, Deveçökerten. 2. Toprak üzerinde yatık olarak bulunan, boynuz biçiminde dikenli çiçekleri küçük ve açık sarı renkli bir tür bitki (*Tribulus terrestris*).” [TBAS 88/ TMİB 523/ MŞ II 84/ TS 494/ EM 123/ İBAS 94/ KK 210/ RFLMT 55/ RB 73/ KM 109/ TGİB 262/ BTS 155/ TBS 202-203/ TSD 89/ TE 1112/ AMATK 249/ HHKA 128/ MNT 546/ HKHTM 818/ ETFT 236/ EOS 127/ DS 1417/ YİŞ 488/ BKTS 67/ ŞMS 96/ CFBİ 578/ BDVN 591/ TTABİ 74/ TTABİ 70/ TTBA 99/ TTBA 91/ TTBA 36/ EATBT 1050/ LMEBA 406/ YATBT 15/ TMTBA 8]

demir otu: Ayrık otu. [TBAS 88/ İBAS 94/ DS 1418/ TTABİ 70/ TTBA 91/ TTBA 36]

demir pıtırak (demir bıtırağı- demir bıtırak): Demir diken (*Tribulus terrestris*). [TBAS 88/ BTS 155/ TBS 202-203/ TTBA 36/ TTBA 91/ TTABİ 74/ TTABİ 70/ TTBA 99].

demirbozan (demürbozan- demür bozan): Yabani yonca, tırfıl, antimun. [İBAS 94/ RFLMT 55/ LME 253/ TTBA 60/ TTBA 91/ TTABİ 70/ TTABİ 97/ LMEBA 406].

demircik: 1. Dişbudak, dişbudak ağacı. 2. Kızılçık. 3. (*Cornus sanguinea*). [TBAS 88/ TBAS 88/ TS 494 / İBAS 94/ TBS 203/ TTABİ 93/ TTBA 23].

demirdelen: 1. Kayışkıran. 2. Yabani kuşkonmaz (*Asparagus acutifolius*). [TBAS 88/ İBAS 94/ TBS 203/ TTABİ 97/ TTABİ 70/ TTBA 91/ TTBA 60].

demirhindi (demür hindi) (Far.): 1. Baklagillerden, odunu oldukça sert olan, sıcak iklimlerde yetişen bir ağaç (*Tamarindus indica*). 2. Bu ağacın meyvesi. [KT 466/ TS 494/ İBAS 94/ TDES 108/ NEBAS 54/ HKHTM 818/ EÇSBA 141/ TETTL 586/ EATBT 1050].

demirli: Büyük dut ağacı. [TTABİ 95/ TTBA 23].

demirliyen: Demir diken. [TBAS 88/ TTABİ 97/ TTBA 23].

demiryonca: Yoncaya benzeyen bir ot. [TTABİ 70/ TTBA 99/ TTBA 91/ TTBA 54/ TTABİ 74].

denbel otu (<?+T.): Eşek marulu, kuzukürkü (Sonchus oleraceus). [CFBİ 579].

dend (<?): 1. Kene otu (Croton tiglium). 2. Habbü'l-müluk. [İBAS 94].

dendefiriş (<?): Koşni (Ammi visnaga). [TBS 203].

denden: Bir çeşit kır meyvesi. [TTBA 62/ TTABİ 105].

denebölce (<?): Yurdumuzda yetiştirilen ve daha çok börölce adıyla tanınan bitki (Vigna unguiculata). [TBS 203].

denekutnu (<?): Denekutnu (Scrophularia libanotica). [TGİB 237/ TBS 203].

deniz baklası (T.+Ar.): Deniz kıyısında yetişen bir bitki (Crithmum maritimum). [TBS 203].

deniz börölcesi: “Salicornia europaea L. (Chenopodiaceae). 40 cm kadar yükseklikte, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Deniz kenarlarında ve tuzlu topraklarda yetişir. Haşlandıktan sonra salata olarak yenir. İzmir pazarlarında satılmaktadır. Eş anl. Geren otu, Karakoruğu, Kurşun otu. [TBAS 88/ İBAS 94/ TGİB 221/ TBS 203/ TTBA 36/ TTBA 104/ TTABİ 75].

deniz çam fıstık ağacı (T.+T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 463].

deniz diken: Bir diğer bilinen adı çakır diken de olan deniz boğadikeni Apiaceae familyasından otsu bitkidir. [KT 247].

deniz fasulyesi (T.+Rum.): Bir tür bitki [TGİB 222].

deniz gelinciği: Çoğunlukla deniz kıyısında yetişen ve çiçekleri gelinciğe benzeyen bir bitki (Glaucium flavum). [TBS 204].

deniz geveni: Deniz kıyısına yakın yerlerde yetişen, yastık şeklinde bir bitki (Centaurea spinosa). [TBS 204].

deniz haç otu (T.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 210].

deniz haşhaşı (T.+Ar.): Bir tür bitki [TMİB 524].

deniz hindistan cevizi (T.+Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 369].

deniz kökü: Deniz otu kökü, deniz teresi. [MOBA 107].

deniz lahanası (T.+Rum.): 1. Yabani lahana. 2. Ay otu. [BDVN 205/ BDVN 372].

deniz lalesi (T.+Far.): Deniz kıyısında yetişen bir bitki (Glaucium flavum). [TBS 204].

deniz marulu (T.+Rum.): Sığ sularda bulunan, ince levhaya benzeyen yaprakları olan yeşil su yosunu (Ulva lactuca). [TS 500/ BDVN 601].

deniz menekşesi (T.+Far.): Çan çiçeğinin bir türü. [TS 500].

deniz mummyası (T.+Far.): Kefru'l-yehud. [BKTS 68].

deniz otu: Maydanozgiller (Umbelliferae) familyasından, kayalarda yetişen, sarımsı çiçekli, yapraklarından turşu yapılan, çok yıllık, otsu bir bitki, deniz teresi (Cichorium spinosum). [KT 247/ TBAS 88/ İBAS 95/ KK 211/ TGİB 138/ BTS 158/ TBS 204/ DS 1424/ BDVN 33/ TTABİ 75/ TTBA 104/ TTBA 36].

deniz pelini (T.+Rum.): Yavşan. [TBAS 89/ İBAS 95/ BDVN 82].

deniz perçemi (T.+Far.): Dere yosunu. [BDVN 198/ KT 247].

deniz razyanesi (T.+Far.): Taşkiran. [BDVN 208].

deniz rezenesi (T.+Far.): Maydanozgillerden, deniz kumsallarında bol olarak yetişen, güzel kokulu bir bitki, denizibiği (Crithmum maritimum). [TS 501/ İBAS 95/ NEBAS 54/ TTBA 36/ TTBA 104/ TTABİ 75].

deniz saçı: Deniz kayalarında bulunan, solucan düşürmede kullanılan bir bitki (Mousse de corse), dere yosunu. [BDVN 198/ İBAS 95].

deniz sarmaşığı: Çok yıllık, sürünücü, beyaz sütlü ve otsu bir bitki (Convolvulus soldanella). [TS 501/ İBAS 95/ BDVN 135/ TTABİ 75/ TTBA 104/ TTBA 36].

deniz soğanı: Ada soğanı, yabancı soğan. [TBAS 89/ İBAS 95/ BTS 158/ TTBA 105/ TTBA 36/ TTABİ 75/ YATBT 15/ TMTBA 8].

deniz teresi (T.+Far.): "Crithmum maritimum L. (Umbelliferae). 50 cm kadar yükseklikte, sarımsı çiçekli, çok yıllık ve otsu bitkidir. Deniz kenarlarındaki kayalar üzerinde yetişir. Taze yapraklarından turşu yapılmaktadır (Kıbrıs. Erdemli-Mersin). Eş anl. Deniz otu. [TBAS 89/ ŞBA 314/ İBAS 95/ TGİB 48/ BTS 158/ TTBA 105/ TTABİ 75/ TTBA 36/ BDVN 128].

deniz yavşanı: Genellikle sarı çiçekler açan çok yıllık otsu bir bitki (Artemisia maritima). [TBAS 89/ ŞBA 315].

deniz yoncası: Çevrince, kuşayağı (Ornithopus leguminosae). [İBAS 95].

deniz yosunu: Denizlerde biten ve genellikle kıyılarda ve kayalıklarda yoğun olarak görülen bitki türü. [TS 501/ BDVN 30/ TTABİ 75/ TTBA 105/ TTBA 36].

denizenginarı (T.+Rum.): Bir tür bitki. [KT 247].

denizgülü (T.+Far.): Sölenlerlerden knidiller filumunun, mercanlar sınıfından dokunaçları oldukça kısa, kırmızı, mavi, yeşil renkli, yalnız yaşayan türleri içine alan bir cins (Actinia). [TTBA 36/ TTBA 104/ TTABİ 75].

denizgüneşi: Denizmemesi gibi bir nevi nebat-ı bahrî. [KT 409].

denizibiği: Deniz rezenesi. [TS 500/ İBAS 94].

denizkadayıfı (deniz kadayıfı) (T.+Ar.): 1. Esmer su yosunlarından bir deniz bitkisi (Alaria esculenta). 2. Ciğer otu. [TS 500/ İBAS 95/ KT 247].

denizkoruğu Deniz kıyısındaki tuzlu topraklarda yetişen, etli yapıdaki dalları koruğa benzeyen bir bitki (Arthrocnemum glaucum). [TBS 204].

denizkulağı: Bir cins nebat. [KT 688].

denizlavantası (deniz lavantası) (T.+İt.): Devekulağı. [İBAS 95/ NEBAS 54].

denizpırasası (deniz pırasası) (T.+Rum.): Denizlerde yetişen bir tür yosun. [TTBA 36/ TTBA 104/ TTABİ 75/ TS 500].

deniztavşanı (deniz tavşanı): İlaç olarak kullanılan bir bitki. [İBAS 95/ HBTM 147].

denizüzümü (deniz üzümü): "(Ephedra major) (Ephedraceae) türlerine verilen genel ad. Kozalakları sarı veya kırmızı renkli ve etlidir. E. distachya L. türünün dalları terletici, romatizma ve nıkris ağrıları hafifletici olarak kullanılır. Eş anl. Alyanak. Ephedra campylopoda C.A.Meyer-Dalları sarkık, tırmanıcı bir türdür. Batı ve Güney Anadolu'da bulunur. E. major Host.-Hum (Erzincan). Deniz üzümügiller familyasından, 1-2 m yükseklikte, dik dallı, dalları yeşil renkli, yaprakları pulsu ve kın hâlinde dalları sarmış, çalı görünüşünde, meyvesi bezelye büyüklüğünde, kırmızı ve nadiren sarı renkli, çok yıllık bir bitki (Ephedro major)." [TBAS 89/ İBAS 95/ BDVN 254/ TTABİ 75/ TTBA 105/ TTBA 36/ TS 501/ İBAS 95/ BTS 158/ NEBAS 54].

deper otu: Havuç. [TTBA 36].

deperem (<?): Bağlarda yetişen bir ot. [DS 1427].

depne (Rum.): Defne (Laurus nobilis). [TBS 204].

dercik otu (<?+T.): Dercik otu (Torilis arvensis). [TGİB 261/ TBS 204].

derdâr (Ar.): Karaağaç. [YATBT 15].

derdime (<?): Su teresi. [İBAS 95].

derdoğan (<?): Doğu çitlenbiği (Celtis tournefortii). [TBS 204].

dere armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103].

dere biberi (T.+Rum.): Biber bitkisine benzeyen bir bitki (Polygonum lapathifolium). [TBS 204].

dere çayı (T.+Çin.): 1. Kaya kekiği. 2. (Satureja parnassica). [TBAS 89/ İBAS 95/ TBS 205].

dere elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

dere gülü (T.+Far.): 1. Baldırıkara. 2. Baldıran. 3. Bir eğrelti türü (*Polystichum setiferum*). [TBAS 89/ İBAS 95/ TBS 205].

dere kabalağı (derekabalağı): Su kenarlarında yetişen, yaprakları kabak yaprağına benzeyen yabancı bir bitki (*Tussilago farfara*). [TBS 205/ TTBA 36/ TTBA 105/ TTABİ 75/ DS 1432].

dere kirazı (T.+Rum.): Tavşan kirazı. [TBAS 89/ İBAS 95].

dere lahanası (T.+Rum.): Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 205].

dere nanesi (T.+Ar.): Koyu yeşil yapraklı, mavi veya açık menekşe renkli başak görünümlü yaprakları olan bir bitki (*Mentha Aquatica*). [TBAS 89/ ŞBA 316/ TBS 205].

dere şalgamı (T.+Far.): Su bitkisi (*Nuphar lutea*). [TBS 205].

dere yosunu: Deniz saçı, deniz perçemi. [BDVN 198].

deredaban: Kaya aralıklarında yetişen ve kök kısmı yenen bir çeşit çiçek. [DS 1432/ TTBA 105/ TTABİ 75].

deredoruk: Atkuyruğu (*Equisetum telmateia*). [TBS 205].

dereotu (dere otu): "1. *Anethum graveolens* L. (Umbelliferae). 60 cm kadar yükseklikte, sarı çiçekli, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Yapraklı dalları salata ve yemeklere koku ve lezzet vermek için kullanılır. Meyveleri gaz söktürücü olarak çocuklara verilir (Van). Eş anl. Börek otu (Karaman-Burdur). Darağ otu, Darah otu, Darakdalı, Darak otu, Donak otu, Dorag otu, Dorak, Dorağ otu, Dorog otu, Dor otu. Doru otu, Durak. Hadimala. Hezertere. Hukar (Van). Sakal otu, Samit. Samuk, Somit. Tarak otu (Kars), Tarakdalı (Daday-Kastamonu), Tara otu. Tarhana otu. 2. Maydanozgillerden, ince yapraklı, bazı yemeklere konulan güzel kokulu bir bitki (*Anethum*)." [TBAS 89/ KT 249/ TS 504/ ŞBA 318/ İBAS 95/ KBS I 278/ TGİB 29/ BTS 162/ NEBAS 54/ TBS 205/ TSD 90/ BKTS 69/ VHBA 13/ TTBA 36/ TTABİ 75/ TTBA 105].

derici sumacı (T.+Ar.): Sumak. [TBAS 89].

derman (Far.): Çeşitli rahatsızlıkların tedavisinde yararlanılan bir bitki (*Teucrium chamaedrys*). [TBS 206].

derme (<?): İlkbaharda hayvanlar için toplanan bir çeşit ot. [DS 1435].

derme armut (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

dermene (<?): Yavşan (*Artemisia*). [İBAS 96/ BKTS 69/ CFBİ 579].

derr (<?): Alıç. [İBAS 96].

derv (<?): Terebentin. [İBAS 96].

derya köpüğü (Far.+T.): Bir bitki adı. [İBAS 96].

destebasan: Erken olgunlaşan bir armut çeşidi. [TTBA 60/ TTABİ 97].

destebozan: Hindiba. [TTBA 60/ TTABİ 97].

desteçürüden: Ekin tarlalarında yetişen yabancı bir bitki. [DS 1437/ TTABİ 97/ TTBA 60].

destere otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 109].

destimik (<?) Yuvarlak, küçük, güzel kokulu bir çeşit tatlı kavun. [TTABİ 96/ TTBA 23].

deşdiye salebi (<?+Ar.): Salep. [TBAS 89].

deşiş (<?): Bulgur. [İBAS 96/ RFLMT 56].

deşt elma (deşt alma) (<?+T.): 1. Yaban elması. 2. Alıç denilen meyve. [LMEBA 406/ İBAS 96].

dev dudağı (Far.+T.): Dev dudağı [deve dudağı (?)] adıyla da bilinen, yaprağı kişniş yaprağına benzeyen çiçeği ve yemişi olmayan bir bitki. [TMİB 527].

dev sakalı (Far.+T.): Şa'rü'l-gul olarak da bilinen bazıları tarafından persiyavşana bazıları tarafından eyreltiye benzetilen bir ot, dev sakalı. [TMİB 527].

devdala otu (<?+T.): Kara banotu (*Hyoscyamus niger*). [TBS 206].

deve bambılı (T.+<?): Deve yemi olarak kullanılan bir bitki (*Heliotropium hirsutissimum*). [TBS 206].

deve çalısi: Tavşanmemesi (*Ruscus aculeatus*). [TBS 206].

deve dikenini (devedikeni): "1. Alhagi pseudalhagi (Bieb.) Desv. (Leguminosae). 30-100 cm yükseklikte, dikenli, pembe çiçekli ve çok yıllık bir bitkidir. Acem kudret helvası denilen drog elde edilir. Gengel. Eş anl. Kara yandık. Kara yantak. *Carduus hamulosus* Ehrh.- Deve kangalı (İspir-Erzurum). Genç gövdesi yenir. *C. nutans* L. - Deve dikenini (Orta Anadolu), Kuşkonmaz (Doğubayazıt-Ağn). 2. Boğa dikenini (*Eryngium*). 3. Eşek dikenini (*Onopordum tauricum*). 4. Gengel (*Silybum marianum*). 5. Birleşikgillerden, yol ve tarla kenarlarında yetişen, 30-100 santimetre yüksekliğinde, 1-2 yıllık ve otsu bir bitki, meryemana dikenini, peygamber dikenini, sütlü kengel (*Silyum marianum*). 6. Yaban enginarı. 7. Mugaylan. (*Carduus marianus*) 8. Sakka dikenini, kenger otu." [TBAS 90/ TBAS 90/ KT 253/ TMİB 526/ TS 513/ ŞBA 320/ İBAS 97/ THBS 243/ RFLMT 56/ TBAM 76/ TGİB 54/ BTS 165/ NEBAS 54/ TBS 206/ TSD 92/ HKHTM 818/ LME 256/ BDVN 10/ MOBA 107/ BDVN 144/ BKTS 70/ TTABİ 64/ EATBT 1051/ TTBA 77/ TTBA 36/ LMEBA 406/ HATBA 10/ RMTBA 31/ BDVN 286/ BDVN 460].

deve dili: 1. Sığır kuyruğu. 2. (*Salvia Grande*). [TMİB 526/ İBAS 97/ RFLMT 56/ BDVN 608].

deve gengeli (T.+<?) Gengel. [TBAS 90/ HATBA 10].

deve gülü (T.+Far.): 1. Hatmi. 2. (*Alcea apterocarpa*). [TBAS 90/ İBAS 97/ TBS 207/ HATBA 10].

deve kangalı (T.+Rum.): 1. Deve dikenini. 2. (*Carduus hamulosus*). [TBAS 90/ TBS 207/ HATBA 11].

deve kenkeri (deve kengeli) (T.+Far.): Dolma kenkeri (*Onopordum illyricum*). [HATBA 10/ TBS 208].

deve mercimeği: 1. Çivit otu. 2. (*Capsella bursa-pastoris*). [TBAS 90/ İBAS 98/ TBS 208/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10/ TTABİ 64].

deve otu: 1. Yabani yulaf (*Danthonia forskalii*). 2. (*Asphodeline globifera*). [İBAS 98/ TBS 208/ LME 257/ BKTS 70/ BDVN 226/ LMEBA 406].

deve örgüç: Bir çeşit ot. [KK 212].

deve pıtırağı: Yabani ravent (*Arctium minus*). [TBS 208].

deve sakalı: Kırmızı baldırıkara. [BDVN 91].

deve semizliği: Merar. [BKTS 70].

devebağirtan: Sert ve dikenli meyveleri olan bir bitki (*Tribulus terrestris*). [TBS 208].

deveboynu: Süsen cinsinden olan ve sarı çiçek açan bir bitki. [DS 1440/ EÇSBA 141/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTBA 96/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 36].

deveci dikenini: Bir tür bitki. [HATBA 10].

devecibardağı (deveci bardağı): Armut şeklinde meyvesi olan yabani bir bitki. [DS 1440/ TTABİ 93/ TTBA 36/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 60].

deveçökerten: Demir dikenini. [TBAS 89/ İBAS 97/ TBS 208/ DS 1440/ TTABİ 97/ TTABİ 104/ HATBA 10/ TTBA 80/ TTBA 60].

devedili: Yaprakları deve dikenine benzeyen bir bitki (*Echium italicum*). [TBS 208/ HATBA 10].

devedişî: 1. Bir cins nar. 2. Sarı, iri taneli bir buğday çeşidi. 3. İri taneli mısır. 4. (Alhagi pseudoalhagi). [KT 253/ İBAS 97/ TGİB 23/ TBS 208/ TTBA 36/ TTBA 79/ TTBA 96/ TTABİ 73/ TTABİ 65].

develması (deve elması- devalması- deve alması- deve (diken) elması): 1. 40 cm. ye kadar büyüyen, çok dallanan, dikenli ve boz yeşil renkte otsu bir bitkidir. Dip yapraklar 3 parçalı olup ortadaki 2 veya 3 bölümlü, kenarları çok dikenli ve basittir. Çiçekler; sıkı bir baş etrafında toplu olup alt kısmı dikenli yaprakçıklarda sarıdır, soluk yeşil renktedir. 2. Boğa dikeni. 3. Çakırdiken. [KT 305/ TBAS 90/ TS 513/ İBAS 97/ NEBAS 54/ LME 256/ LMEBA 406/ BDVN 262/ BKTS 70/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10].

deveetmeği (deve etmeği): Deveekmeği otu. [İBAS 97/ LME 256/ LMEBA 406].

devegözü: İri ve siyah taneli bir üzüm çeşidi. [TS 513/ HATBA 10/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTBA 36/ TTABİ 65/ OABA 294/ TTBA 96/ TTBA 82/ TTBA 79].

devegülü: Hatmi denilen bitki. [DS 1441/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64].

devekulağı (deve kulağı- devegulak): “1. Limonium meyeri (Boiss.) Kuntze (Plumbaginaceae). 40-90 cm yükseklikte, çok yıllık, mavimsi mor çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kökü iplik boyamakta kullanılır (Kars). (Sanicula europaea). 2. Su kenarlarında yetişen büyük yapraklı yabancı bir bitki. [TBAS 90/ ŞBA 322/ İBAS 98/ NEBAS 54/ TBS 208/ BDVN 528/ DS 1441/ HATBA 10/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ TTBA 36/ TTBA 79/ TTBA 82/ TTBA 96].

devekutnu (T.+<?): Çok yıllık otsu bir bitki (Scrophularia umbrosa). [TBS 208].

develangır (T.+<?): 1. Ebe gümece. 2. Lâbada. [TBAS 90/ İBAS 98/ HATBA 10].

develi otu: Bir tür bitki. [HATBA 10].

develik (develek): 1. Dafne, defne. 2. Ebe gümece. 3. Lâbada. [TTBA 23/ VHBA 13/ HATBA 10/ LMEBA 406/ TTABİ 96/ TBAS 90/ TS 513/ İBAS 98/ KM 110/ TGİB 87/ TBS 209/ LME 257/ BKTS 70].

develik otu (develek otu): 1. Yılan otu. 2. (Daphne oleoides). [TBAS 90/ İBAS 98/ TBS 209/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10/ TBS 209].

devesabunu (T.+Ar.): Suyula birlikte köpüren ve temizlik için kullanılan bir bitki (Veronica multifida). [TBS 209].

devesil otu (devesil) (<?+T.): Çayır tavşancıl otu (Heracleum sphondylium). [TBS 209].

devesiniri: Yaprakları sinir otu yaprağına benzeyen bir bitki (Isatis). [TBS 209].

devesürdeği (T.+<?): Söğüt otu (Polygonum lapathifolium). [TBS 209].

deveşaplağı: Kabalak. [TBAS 90/ İBAS 98/ TTBA 36/ TTBA 80].

devetabanı (deve tabanı- dedevabanı): 1. Birleşikgillerden, geniş yapraklı bir süs bitkisi (Phlodontron). 2. Ebegümece (Malva). 3. Çakmuz. 4. Domuz ağırşığı (Cyclamen caum). 5. Kabalak, öksürük otu (Tussulago farfara). 6. Nilüfer (Nymphaea alba). 7. (Cyclamen cilicicum). [TBAS 91/ KBS I 280/ NEBAS 55/ LME 257/ BDVN 448/ CFBİ 579/ LMEBA 406/ TMTBA 8/ YATBT 15/ BDVN 599/ BDVN 525/ TTBA 79/ TTABİ 65/ TTBA 36/ HATBA 10/ TBAS 90/ TBAS 91/ KT 253/ MŞ II 85/ TS 513/ İBAS 98/ TGİB 83/ TBS 208-209/ DS 1441].

devetabanı çiçeği: Sarmaşık yapraklı siklamen (Cyclamen hederifolium). [TBS 210].

devetabanı dikeni: Boğa dikeni (Eryngium campestre). [TBS 210].

devetırnağı: Bir cins nebat. [KT 1246/ İBAS 98].

devetopalağı (deve topalağı): Çakmuz. [TBAS 91/ İBAS 98/ DS 1442/ TTBA 36/ TTBA 80].

devetopuğu: Devetabanı (Geranium tuberosum). [TBS 210].

deveturpu (T.+Far.): Tere gibi yaprakları yenebilen bir bitki. [DS 1443/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64].

devlek (<?): Eşek hıyarı. [İBAS 98].

devm ağacı (<?+T.): Heşel. [BKTS 70].

devre otu (<?+T.): Gazelboynuzu (*Lotus aegaeus*). [TBS 210].

Devrent kekiği (Öİ+T.): Çalba (*Dorystoechas hastata*). [TBS 210].

devrinti (<?): Leylak. [TBAS 91/ İBAS 98/ TTBA 23].

devser (<?): Yulaf (*Triticum ovata*). [İBAS 98].

dıfli (dıfla- difla) (Ar.): 1. Defne, taflan (*Nerium odorum*). 2. Zakkum ağacı. [İBAS 98/ TKF 420/ TAH 482/ TKS 200/ YİŞ 495/ KEA 229/ KFT 595/ YATBT 16].

dığdığı (dızdığı) (<?): Ahlat. [TBAS 91/ İBAS 98].

dığlan (dılan) (<?): Dalağan (*Urtica membranacea*). [TBS 210-211].

Dımışki (Öİ): Bir çeşit üzüm. [TS 517/ İBAS 98].

dınka (<?): Delice otu. [İBAS 98].

dıranı üzüm (<?+T.): Erken olgunlaşan, siyah renkli, sert bir çeşit üzüm. [TTBA 54].

dırbalan (<?): Kanlıca mantarı. [TBAS 91].

dırfıl (tırfıl) (Rum.): Tırfıl, üçgül. [İBAS 98/ LME 260-261/ YATBT 16/ LMEBA 406].

dırık (<?): Isırgan otu (*Urtica dioica*). [TBS 211].

dışbudak (dışbudağ): Çiçekli dışbudak (*Fraxinus ornus*). [TGİB 107/ TBS 211].

dızlağan (<?) Isırgan, cızlağan (*Urtica dioica*). [TBAS 91/ İBAS 98/ TBS 211].

Diabet otu (Fr.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 18].

dibek armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

dibi kılı (dibikılı): Domates. [TTABİ 95/ TTBA 62/ TTABİ 105].

dibikara: Kalın kabuklu, ufak ve sık taneli bir çeşit üzüm. [TTBA 62/ TTABİ 105].

dibk (<?): 1. Macar üzümü. 2. Meşe burcu. 3. Ökse otu (*Viscum album*). [İBAS 98].

dicirgen (<?): Yakıcı tüyler taşıyan bir bitki (*Urtica dioica*). [TBS 211].

dida (<?): Bir tür bitki. [TGİB 24 / DS 1481].

didemsakalı (dedemsakalı): Tekesakalı. [TBAS 91/ DS 1481].

diğnik (<?): Kerdeme. [TBAS 91/ İBAS 99].

dikberdik (<?): Bir bitki. [AMATK 250].

diken ağacı: 1. Akasya. 2. Yurdumuzda yetiştirilen dikenli bir ağaç (*Robinia pseudoacacia*). [İBAS 99/ TBS 213/ TTBA 36].

diken ardıcı (diken ardıç): Yaprakları dikenli olan bir bitki (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 213].

diken ardıcı göveleği (T.+T.+<?): Ardıç göveleği (*Arceuthobium oxycedri*). [TGİB 32/ TBS 213].

diken çalı: Yaprakları dikenli olan bir bitki (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 213].

diken çiçeği (dikenli çiçek): Şevketi bostan. [THBS 241].

diken çileği: Böğürtlen. [TBAS 91/ İBAS 99/ NEBAS 55/ TTBA 36].

diken dutu (T.+Far.): Böğürtlen. [KT 280/ TBAS 91/ TS 523/ İBAS 99/ TTBA 36].

diken enginarı (T.+Rum.): Mor renkli çiçekleri olan çok yıllık otsu bir bitki (*Cynara cardunculus*). [ŞBA 351].

diken haşhaşı (T.+Ar.): Aspir (*Carthamus tinctorius*). [TBS 213].

diken inciri (T.+Far.): Frenk inciri (*Opuntia ficusindica*). [İBAS 99/ TBS 213].

diken kökü: Dikenli bir bitki (*Scolymus hispanicus*). [TBS 214].

diken mancarı (T.+<?): Dikenli bir bitki (*Smilax excelsa*). [TBS 213].

diken otu: 1. Dikengözü, gıcır diken, silcan (*Smilax officinalis*). 2. Dikenli meyveleri olan bir bitki (*Hyoscyamus niger*). [TBAS 91/ İBAS 99/ TBS 213].

diken özü: 1. Silcan. 2. (Similax). [TBAS 91/ TBS 216].
diken sakızı otu: Dikenli bitki, sütünden sakız elde edilir (*Atractilis gummifera*). [TGİB 42/ TBS 216].
diken sarmaşığı: Bağboğan, küsküt (*Cuscuta epytphimum*). [TKS 201].
diken tacı (T.+Ar.): Bir bitki türü. [BDVN 270].
diken ucu: Silcan. [TBAS 91/ DS 1486].
diken üzümü ağacı: Kırmızı Frenk üzümü ağacı. [BDVN 511].
diken üzümü: 1. Karamuk, amberbaris, kadın tuzluğu. 2. Üzümü meyvesi olan dikenli bir bitki (*Berberis crataegina*). [TBAS 91/ İBAS 99/ NEBAS 55/ TBS 213/ TTBA 36/ BDVN 106].
diken: 1. Bazı bitkilerin dal, yaprak, meyve kabuğu vb. bölümlerinde ve bazı hayvanların derisinde bulunan sert, ucu sivri ve baticı çıkıntılardan her biri. 2. Bu çıkıntıları çok olan bitki. [TTABİ 97/ TTBA 23].
dikenbaşı (diken başı): 1. Topuz. 2. (Echinops). [TTABİ 67/ TTBA 36/ TTBA 83/ İBAS 99/ TBS 214/ TBAS 91/ DLTM 196/ OABA 294].
dikencik: Ufak taneleri olan, ardıca benzeyen bir çeşit ağaç. [TTABİ 93/ TTBA 23].
dikenkedipisi: Papazsakalı (*Asparagus aphyllus*). [TBS 214].
dikenli acı ot: Tilkişen. [TBAS 91/ İBAS 99/ TTBA 54/ TTABİ 95].
dikenli ada çayı (T.+T.+Çin.): Çiçeklerinden çay hazırlanan ve tedavi amaçlı kullanılan bir bitki (*Morina persica*). [TGİB 153/ TBS 214].
dikenli andız: Yaprakları dikenli bir bitki (*Juniperus drupacea*). [TBS 214].
dikenli ardıç evi: Dikenli bir ardıç türü (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 214].
dikenli ardıç: Yaprakları dikenli bir bitki (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 214].
dikenli baldırkara: Bir tür bitki. [BDVN 89/ BDVN 224].
dikenli çetir (T.+<?): Abdestbozan otu (*Sarcopoterium spinosum*). [TBS 215].
dikenli çörtük (T.+<?): Dikenli çördük (*Echinophora tournefortii*). [TGİB 92/ TBS 215].
dikenli defne (T.+Rum.): Çoban püskülü. [BDVN 329].
dikenli dişbudak ağacı: Bir tür bitki. [BDVN 622].
dikenli enginar (T.+Rum.): Yabani enginar (*Cynara cardunculus*). [TBS 215].
dikenli eşekhelvası (T.+T.+Ar.): Yabani marul (*Lactuca serriola*). [TBS 215].
dikenli Frenk inciri (T.+Öİ+Far.): Bir incir türü. [BDVN 249].
dikenli gül (T.+Far.): Yabani bir gül türü (*Rosa montana*). [TBS 215].
dikenli haşhaş (T.+Ar.): 1. Kara çalı. 2. Arkamon. [BDVN 76/ BDVN 438].
dikenli ısırgan: Yakıcı tüyler taşıyan bir bitki (*Urtica dioica*). [TBS 215].
dikenli kabak: Meyvesinin dikenli çıkıntıları vardır (*Sechium edule*). [TBS 215].
dikenli kaktüs (T.+Fr.): Çok dikenli bir kaktüs türüdür (*Austrocylindropuntia subulata*). [TBS 215].
dikenli katır çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 440].
dikenli kavun ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 390].
dikenli kızıl ot: Baticı, sert tüylü, bir bitki (*Echium italicum*). [TBS 215].
dikenli kiraz (T.+Rum.): Yaprak görünümlü kısımları sivri, baticı uçludur ve üzerinde kiraza benzer meyve oluşur (*Ruscus aculeatus*). [TBS 215].
dikenli meyan: Yüksekliği 1-2 metre olan, beyazımsı mor çiçekli, tüysü yapraklı çok yıllık bir bitki, acı meyan (*Glycyrrhiza echinata*). [TBAS 91/ TS 523/ TTBA 54/ TTABİ 95].
dikenli mısır: Arpa şeklinde küçük taneli bir çeşit mısır. [TTBA 54/ TTABİ 95].
dikenli oğul otu: Bir tür bitki. [BDVN 399].

dikenli orman: Dikenli ve küme halinde bir bitki (*Crataegus monogyna*). [TBS 215].

dikenli ot: 1. Yabani enginar. 2. Meyvelerinin üzeri çok dikenli olan bir bitki (*Datura stramonium*). [İBAS 99/ TBS 215/ BDVN 220/ TTBA 54/ TTABİ 95].

dikenli pınar (T.+<?): Yaprak kenarları dikenli bir bitki (*Quercus coccifera*). [TBS 216].

dikenli pıtırak: Demir diken (Tribulus terrestris). [TBS 216].

dikenli pınar (dikenli pınar- dikenli pıynar) (T.+<?): Dikenli pınar (*Quercus coccifera*). [TBS 215-216].

dikenli sarmaşık: Yabani kuşkonmaz (*Asparagus acutifolius*). [TBS 216].

dikenli sıracı otu: Pıtırak. [TBAS 91].

dikenli summak ağacı (T.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 509].

dikenli yonca: Bir çeşit bitki. [BDVN 272].

dikenli yaprak: Yaprakları dikenli bir bitki (*Cirsium libanoticum*). [TBS 216].

dikenpisi: Papazsakalı (*Asparagus aphyllus*). [TBS 216].

dikensiz ardıç: Dikenli olmayan ardıç türü (*Juniperus excelsa*). [TBS 216].

dikensiz kenger otu (T.+Far.+T.): Bir çeşit bitki. [BDVN 9].

dikensiz kızıl ot: Batıcı, sert dikenleri olmayan bir türdür. Kökleri kırmızı renklidir ve boyar madde içerir (*Alkanna orientalis*). [TBS 216].

dikensiz pınar (T.+<?): Kenarları dikensiz olan bir bitki (*Phillyrea latifolia*). [TBS 216].

dikenucu: 1. Meyvelerinden sakıza öz, yeni sürgünlerinden de turşu, yemek yapılan bir çeşit bitki. 2. (*Smilax*). [TBS 216/ TTABİ 58/ TTBA 36].

dikme diken: Dikenli bir bitki (*Capparis spinosa*). [TBS 217].

dikme: 1. Fidan, yeni dikilmiş fidan. 2. Fidanlıktan çıkmış ağaç. 3. Çelikleme yoluyla dikilen kavak ve söğüt fidanı. 4. Budanmış palamut ve meşe ağacı. [TTABİ 99/ TTBA 23].

dil damak çiçeği (dil tamak çiçeği): Bir tür bitki. [OABA 294/ LMEBA 406].

dil mantarı (T.+Rum.): Balaban mantarı. [TBAS 92/ OABA 294].

dil üfteri otu (T.+<?+T.): Bir bitki türü. [BDVN 219].

dilber otu (Far.+T.): Zambakgillerden soğanlı bir bitki (*Calochortus*). [İBAS 99/ BDVN 134].

dilberdudağı (Far.+T.): Sarmaşık çiçeği, nergis. [İBAS 99/ TTBA 36/ TTBA 83/ TTBA 96/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

dilberdudak (Far.+T.): Nergis çiçeği. [TTBA 84/ TTABİ 73/ TTABİ 68/ TTBA 96].

dilberkakülü (Far.+Far.): Ayvadana. [İBAS 99/ BKTS 71].

dilberkirpiği (Far.+T.): Nergis çiçeği. [TTABİ 73/ TTBA 36/ TTBA 83/ TTBA 96/ TTABİ 67].

dilbersacı (dilber saçı) (Far.+T.): Su ve bataklıklarda yetişen bir bitki (*Callitriche kütz*). [BDVN 133/ İBAS 99].

dilburan: Kanlıca mantarı. [TBAS 92/ TTABİ 97/ TTBA 60/ OABA 294].

dildamak-dildamak çiçeği: Salep, itkasarı (*Orchis anatolica*). [TBAS 92/ İBAS 99/ TBS 217/ OABA 294/ TTBA 62/ TTBA 96/ TTABİ 73/ TTABİ 105/ TTBA 85].

dildoku: Salep çiçeği. [TTBA 62/ TTBA 85/ TTABİ 105].

dilenci kabağı: (*Telfairia pedata*). [TBS 217].

dilfilcan (<?): Papazsakalı (*Asparagus aphyllus*). [TBS 217].

dilganatacā: Bir tür bitki. [VHBA 13].

dilice otu: Bir bitki çeşidi. [BDVN 614].

diliçikkik (diliçikırık): 1. Salep (*Orchis anatolica*). 2. Aslanağzı çiçeği. [TBAS 92/ İBAS 99/ TBS 217/ OABA 294/ TTBA 62/ TTBA 82/ TTABİ 66/ TTABİ 101/ TTABİ 105].

dilidüdük: Aslanağzı çiçeği. [TTBA 62/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTBA 82].

diliensesindençikmiş: Üsteki çiçek parçası arkaya doğru uzanan ve dile benzetilen bir bitki (*Consolida regalis*). [TBS 217].

dilimli kavun: Kabuklu kavun. [BDVN 213].

dilkanatan otu: Kökboya (*Rubia tinctorum*). [TBS 218].

dilkanatan: 1. Sarmaşık gibi büyüyen, üstü dikenli bir ot. 2. (*Galium aparine*). [TBS 217/ TTABİ 66/ TTBA 60/ TTBA 82/ TTABİ 97].

dilki üzümü (dilkü üzümü- dilkü üzümü): Köpeküzümü, it üzümü (*Solanum nigrum*). [EM 125/ İBAS 99/ LME 263/ TKS 201/ YATBT 16/ TMTBA 9/ LMEBA 406].

dilki: Bir tür bitki (*Asparagus acutifolius*). [TBS 218].

dilkiboğan: Kırmızı renkli, susuz ve kekremsi tadı olan bir üzüm çeşidi. [TTABİ 97/ TTABİ 104/ TTBA 60].

dilkicik (dilkicek) (<?): Tilkecik (*Asparagus acutifolius*). [TBS 218].

dilkihayası (dilkü hayası) (T.+Far.): İtkasarı, tilkitaşağı (*Orchis hircina*). [İBAS 99].

dilkikuyruğu (dilkü kuyruğu): 1. Kırmızı çiçek açan bir bitki. 2. İnce dikenli, mavi çiçekli bir bitki. 3. Hayvanlara yedirilen bir çeşit ot. 4. Uzun salkımlı bir çeşit ak üzüm. [LME 263/ LMEBA 406].

dilkimen (<?): Silcan. [TBAS 92/ İBAS 99/ DS 1486].

dilkişen (<?): Tilkişen, yabani kuşkonmaz (*Asparagus acutifolius*). [TBS 218].

dilkitaşağı (dilkü taşağı- dilkü taşağı- dilki taşağı): İtkasarı, tilkitaşağı, salep otu (*Orchis hircina*). [EM 124/ İBAS 99/ ŞMK 164/ KM 110/ ETFT 238/ LME 263/ ACBA 129/ CFBİ 579/ YATBT 16/ LMEBA 406/ TMTBA 8].

dillice: Yenilebilen bir çeşit mantar. [TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 23].

dillidüdük: Bir tür bitki. [OABA 294/ TTABİ 105/ TTABİ 66].

dilpir (<?): (*Medicago sativa*). [TBS 218].

dilve (<?): Kavun. [İBAS 99].

dimdana (<?): (*Ranunculus caucasicus*). [TBS 218].

dimenit (Yun.): En iyi cins buğday. [DS 1499/ TETTL 620].

dimnit (dimlit) (Yun.): Erken olgunlaşan ince kabuklu bir çeşit siyah üzüm. [TS 531/ İBAS 99].

dimyat (<?): Seyrek ve yuvarlak taneli bir çeşit üzüm. [TS 531/ İBAS 100].

dingdingkara: Kök tarafında tüylü yaprakları olan, kırmızı açan çiçekleri yavaş yavaş mavi ve mor renk alan, kökü iltihaplı yaraların tedavisinde kullanılan bir bitki. [DS 1503].

dinlendiren (dinnendiren): Tütün, domates vb. fidelerin dibinde açarak kurumalarına sebep olan ot (*Orobanche aegyptiaca*). [TBS 218/ DS 1509].

dip sakızı: Çengel sakızı. [TBAS 92].

dip: 1. Havuç. 2. Lahana. 3. Yer elması. 4. Şalgam, 5. Pancar ve kökü, şeker pancarı. [TTBA 9].

dipçin: Filiz. [TTABİ 94/ TTBA 23].

diplitura: Çobançantası bitkisi. [DS 1511/ TTBA 54].

direk (<?): Kavak. [KBS I 287].

dirfil (durfil) (Rum.): 1. Tirfil (*Dorycnium pentaphyllum*). 2. Mine çiçeği. [İBAS 100/ TGİB 263/ TBS 219/ TE 1146/ DS 1515/ İBAS 99].

diri örtü: Ormanlık bölgelerde ağaçların altında yeşeren çalı, çırpı veya odunsu bitkiler. [TTBA 54/ TTABİ 100/ TTABİ 70/ TTABİ 60/ TTBA 90].

dirlik otu: Ölüme karşı ilaç olan sağlık otu. [İBAS 100/ TTBA 36].

dirmene (<?): Sarı yavşan otu (Artemisia). [TASS 587].

dirri (<?): (Rubus sanctus). [TBS 219].

dirşok (<?): 1. Kuzukulağı. 2. (Rumex chalapensis). [TBAS 92/ İBAS 100/ TBS 219].

dirv (<?): Terebentin, sakız ağacı (Pistacia lentiscus). [İBAS 100].

diş ağrısı otu: Tohumları diş ağrısının giderilmesinde kullanılan bir bitki (Hyoscyamus niger). [TBS 220].

diş bademi (T.+Far.): Tohum üzerindeki kabuk, yumuşak dokulu olup dişle kırılabilir özellikte olan bir bitki (Amygdalus communis). [TBS 219/ TTBA 36/ TTBA 81/ TTABİ 66].

diş hilali (dişhilali) (T.+Ar.): Diş otu. [TTBA 36/ TTBA 81/ TTABİ 66/ TBAS 92/ İBAS 100].

diş kurdancukları (T.+Fr.): Diş otu. [LMEBA 406].

diş otu: "1. Ammi visnaga (L.) Lam. (Umbelliferae). 20-100 cm yükseklikte, bir veya iki yıllık, beyaz çiçekli otsu bir bitkidir. Meyveleri kurt düşürücü, çiçek durumu sapları ise kürdan olarak kullanılır. Eş anl. Darakliotu, Diş hilâli, hırhır (Amasya), Hıltan, Hilâl otu, Kılır. Koşni (Muğla), Köşni, Kürdan otu, Mısır anasonu. 2. Ban otu. 3. Kurşun otu. 4. Kuduz otu." [TBAS 92/ TBAS 92/ TS 542/ ŞBA 324/ İBAS 100/ RFLMT 57/ TGİB 26/ BTS 175/ NEBAS 55/ TBS 220/ MOBA 107/ TTBA 36/ TTBA 81/ BDVN 472/ OABA 294/ TTABİ 66/ BDVN 232].

dişbudak (diş budak- dişbudak ağacı): "1. Fraxinus excelsior L. (Oleaceae) ve diğer Fraxinus türlerine verilen ad. 40 m kadar yükselebilen gösterişli bir ağaçtır, özellikle Kuzey Anadolu ormanlarında bulunur. Eş anl. Demir ağacı. Demircik. Suvarmılık (Konya). 2. Zeytingillerden, kerestesi sert ve değerli bir ağaç, demircik (Fraxinus excelsior). 3. Asfur ağacı." [TBAS 92/ TS 540/ ŞBA 326/ TGİB 107/ NEBAS 55/ TETTL 629/ BKTS 72/ TTBA 82/ TTBA 54/ OABA 294/ TTABİ 66/ TTABİ 101/ BDVN 282/ KT 151/ İBAS 100/ TDES 115/ KBS I 289/ BTS 176/ TBS 220-221/ TSD 96/ EÇSBA 141].

dişi çöven: Çöven (Gypsophila pilosa). [TBAS 92/ TBS 220/ TTBA 54].

dişi kızılçık: Kızılçık. [TBAS 92].

dişi ziravend (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 77].

dişice: Otundan faydalanmak için ekilen darı, akdarı gibi bitkiler. [DS 1523/ TTABİ 93/ TTBA 24].

dişlek darı: İri taneli mısır. [TTBA 54/ TTABİ 101].

dişli mısır buğdayı (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 622].

dişli soğan: Ufak soğan. [NEBAS 55].

divar kaz ayağı (Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 170].

divar marulu (Far.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 346].

divar sedefi (Far.+Ar.): Özürlük otu. [BDVN 91].

dîvdâr (Far.): Bir tür bitki. [YATBT 16].

dîvdiv: Dikenli bir bitki. [TTBA 62/ TTABİ 105].

divlek: Düğelek. [İBAS 100/ TDES 115/ KBS I 290/ BKTS 73].

divsakalı (div sakalı) (Far.+T.): Devsakalı otu. [LMEBA 406/ İBAS 100/ LME 265].

diyan (<?): Bir tür bitki (Celtis glabrata). [TBS 221].

Diyanbakır karpuzu (Öİ+Far.): Bir karpuz çeşidi. [TTBA 36/ TTBA 106/ CEBA 124/ TTABİ 76].

dizi: İncir. [TTBA 24/ TTABİ 100].

dizine armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

dobac çiçeği (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 167].

dodil otu (<?+T.): (*Salvia virgata*). [TBS 221].

dodoğan (<?): Kara ban otu (*Hyoscyamus niger*). [TBS 221].

doğan armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

doğandili: Çiçek parçaları kuş diline benzetilen bir bitki, lâle türü (*Tulipa orphanidea*). [TBAS 92/ TBS 221].

doğdoğan (<?): Çitlembik. [TBAS 92].

doğrukara: İnce kabuklu, siyah küçük taneli ve tatlı, dayanıksız bir üzüm çeşidi. [TTBA 54].

doğu haşhaşı (T.+Ar.): Haşhaş. [TBAS 92].

doğu kayını: Doğu bölgelerinde yetişen bir tür kayın ağacı (*Fagus orientalis lipsky*). [TTBA 36/ ŞBA 468].

doğu ladini (T.+<?): Çamgiller familyasından olan ve ülkemizde Doğu Karadeniz bölgesinde yetişen bir ağaç türü. [BTS 181/ TTBA 36].

doğu mazısı (T.+Far.): Servigiller familyasından, yeşil yaprakları ve pullu kozalakları bulunan çalimsı bitki. [BTS 181/ TTBA 36].

doğu süseni (T.+Ar.): Süsen. [TBAS 92].

doğum: Frenk üzümü. [TTABİ 99/ TTBA 24].

doğumparça otu (T.+Far.+T.): (*Achillea biebersteinii*). [TBS 221].

doğun (<?): Çitlembik. [İBAS 100/ TBAS 93].

doğurgan kabak: Çok meyve vermesi nedeniyle bu adın verildiği bir bitki (*Cucurbita pepo*). [TBS 221].

doku (<?): Yabani havuç (*Peucedanum grande*). [İBAS 101].

dokunmabana: Mimoza. [NEBAS 55].

dokuzbaşı (dokuz başlı): Ak çöpleme, harbak. [TBAS 93/ İBAS 101/ BDVN 311/ TTBA 84/ TTBA 96/ TTBA 54/ OABA 294/ TTABİ 68/ TTABİ 73/ TTABİ 95/ DLTM 196].

dokuzboğum (dokuzboğan): Gövde uzun, sarılıcı, tırmanıcı yapıda, çok sayıda boğumlu yeri olan bitki (*Lonicera etrusca*). [TBS 221].

dokuzbuğmalı: Dokuzbuğmalı, gövdesinde çok sayıda boğum olan bir bitki (*Equisetum telmateia*). [TBS 221].

dokuzdolma: Dokuzboğum (*Lonicera etrusca*). [TBS 221].

dokuzdonlu (dokuzdon): 1. Hanimeli. 2. Dokuzboğum (*Lonicera etrusca*). [TBAS 93/ İBAS 101/ TGİB 141/ TBS 222/ TTBA 54/ TTABİ 95].

dokuztepe: 1. Arslanpençesi. 2. Yaprığının tepesi çok sayıda loplardan oluşan bir bitki (*Alchemilla barbatiflora*). [TBAS 93/ İBAS 101/ TBS 222].

dokuztepeli (dokuz tepeli): 1. Ak çöpleme. 2. Kar çiçeği. [TBAS 93/ İBAS 101/ BDVN 608/ BKTS 74/ TTABİ 95/ TTBA 54].

dolama otu: Dolama otugillerden, çiçekleri küçük, yeşil veya beyaz bir bitki (*Paronychia serpilifolia*). [TS 554/ İBAS 101/ RFLMT 57/ NEBAS 55/ BDVN 441/ TTBA 36/ TTABİ 99].

dolaman: Patatese benzeyen ve yenilebilen bir tür mantar, domalan (*Terfesia*). [KBS I 295/ BTS 182/ TBS 222/ TTBA 24].

dolana (<?): Aluç dedikleri dağ elması. [ALÇS 262].

dolanbaç (<?): Bitkinin gövdesi sarılıcı, tırmanıcı yapıdadır, başka bitkilere dolanmış olarak bulunur (*Tamus communis*). [TBS 222].

dolaşık ot (dolaşık otu): Kır sarmaşığı. [TTABİ 101/ TTBA 54].

dolaşkan: Gövdesi uzun ve başka bitkilere sarılıcı olan bitki türü (*Convolvulus arvensis*). [TBS 222].

dolgu: Davulgu (*Arbutus unedo*). [TBS 222].

dolik (<?): (*Malva neglecta*). [TBS 222].

dolma biber: Dolma yapmaya uygun, büyük biber türü. [TTBA 54/ TTABİ 99/ TTABİ 103].

dolma kenkeri (dolmalık kenker) (T.+Far.): Taban yapraklarından dolma yapılı (Onopordum illyricum). [TBS 222-223].

dolma otu: Dolma otugillerden, çiçekleri küçük, yeşil veya beyaz bir bitki (*Paronychia serpilifolia*). [TS 557/ TTBA 36/ TTABİ 99].

dolma yaprağı: 1. Şalba. 2. (*Salvia forskahlei*). [TBAS 93/ İBAS 101/ TBS 223].

dolu börülcesi: Beyaz, yuvarlak bir fasulye çeşidi. [TTBA 36/ TTABİ 100].

domalan (dolaman): 1. Askılı mantarlardan, toprak içinde yumru biçiminde yetişen, yenilebilen bir bitki, yer mantarı, keme, karakeme (*Tuber melanosporum*). 2. (*Terfesia*). [KT 271/ TBAS 93/ TS 558/ İBAS 101/ THBS 243/ TDES 118/ KBS I 297/ BTS 183/ TBS 223/ TKS 203/ TTABİ 97/ TTBA 24].

domalan mantarı (T.+Rum.): Yumru şeklinde olan ve yenilebilen bir mantar türü (*Tuber aestivum*). [TBS 223/ BKTS 74].

domat (Yun.): Domates. [İBAS 101].

domatça (Yun.+T.): Patates. [TTABİ 93/ TTBA 24].

domates (Yun.): 1. Patlıcangillerden, yaprakları tüylü, çiçekleri salkım durumunda, vitamince zengin, kırmızı ürünü için yetiştirilen bir bitki (*Solanum lycopersicum*). 2. Bu bitkinin yenilen kırmızı veya yeşil ürünü. 3. Frenk patlıcanı. [ŞBA 328/ İBAS 101/ TGİB 143/ BTS 183/ NEBAS 55/ TBS 223/ TETTL 643/ TBYBA 31/ BDVN 375].

domates çiçeği (Yun.+T.): Meyvesi siyah ve küçük bir domatese benzeyen bitki (*Solanum nigrum*). [TBS 223].

domato (<?): Yumru köklü bir çeşit bitki. [DS 4487].

domaylı (Gürc.): Süs kavunu. [TTBA 24/ TTABİ 95].

dombalan (<?): (*Scorzonera mollis*). [TBS 223].

dombay eriği (Gürc.+T.): Kabuğu mor, içi sarı renkli, güzel kokulu, iri bir çeşit erik. [TTBA 36].

dombul armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 77].

dombul: Bir tür erik. [TTABİ 77].

domuz ayrığı: "1. Buğdaygillerden, tarıma zararlı bir bitki (*Cynodon dactylon*). 2. Buğdaygiller (*Gramineae*) familyasından, rizomlu, sürünücü, otsu bir bitki. Büyük ayrık otu. 3. *Cynodon dactylon* (L) Pers. (*Gramineae*). Rizomlu. çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Rizomları ayrık yerine kullanılır. Eş anl. Büyük ayrık otu." [KT 87/ KT 271/ TBAS 93/ İBAS 101/ BTS 183/ NEBAS 56/ TBS 223/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10/ TTABİ 64].

domuz ayrık otu: Buğdaygillerden, tarıma zararlı bir bitki (*Cynodon dactylon*). [TS 559/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36].

domuz baklası (T.+Ar.): "Lupinus (*Leguminosae*) türlerine verilen genel ad. Bir yıllık, tüylü, beyaz veya mavi çiçekli ve otsu bitkilerdir. Tohumları zehirlidir. Eş anl. Acı bakla, Camuz baklası (İsparta). Delüce bakla. Gâvur baklası. Koyun baklası. Kurt baklası. Mısır baklası. Yaban baklası, Yahudi baklası. *Lupinus varius* L.- Acı bakla. Güney Anadolu bölgesinde yetişir." [TBAS 93/ İBAS 101/ TGİB 142/ BTS 183/ NEBAS 56/ TBS 223/ HATBA 10/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64].

domuz başı: Bir tür bitki. [KT 271].

domuz dikenini (tonuz dikenini): 1. Yaprakları sapsız ve dikenli, çiçekleri etli, otsu bir bitki. 2. Pişik geveni. 3. Domuz dikenini, kurre dikenini, pişik geveni, at geveni, çobanyastığı, kar dikenini, kirpi otu; (Acantholimon). 4. (Tribulus terrestris). [TBAS 94/TMİB 1028/ TS 559/ İBAS 101/ RFLMT 57/ NEBAS 56/ TBS 224/ BDVN 54/ TTBA 36/ HATBA 10/ TTBA 77/ TTABİ 64].

domuz elması (domuzelması): 1. Domuzağırşığı (Cyclamen). 2. Keme (Terfesia). 3. Yabani elma (Malus sylvestris). 4. Yer mantarı. [TBAS 94/ TBAS 94/ İBAS 101/ TBS 224/ BDVN 598/ HATBA 10/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64/ KT 271].

domuz eriği: Meyveleri acı ve ekşi olan bir yaban eriği türü (Prunus divaricata). [TBAS 94/ İBAS 101/ TBS 224/ BKTS 75/ TTBA 36/ TTBA 77/ HATBA 10/ TTABİ 64].

domuz karağanı (T.+<?): (Cistus laurifolius). [TBS 224].

domuz lahanası (T.+Rum.): 1. Yıllanyastığı. 2. Yaprakları lahanaya benzetilen bir bitki (Arum). [TBAS 94/ İBAS 102/ TBS 224/ HATBA 10/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64].

domuz pancarı (T.+<?): Domuz pancarı, yaprakları pancar yaprağına benzeyen bir bitki (Arum). [TBS 224].

domuz marulu (T.+Rum.): Yıllanyastığı. [İBAS 102/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64].

domuz otu: 1. Kumsallarda ve kayalıklarda yetişen sarı çiçekli ot. 2. Eğrelti otu. 3. (Dryopteris filix-mas). [TS 559/ İBAS 102/ TBS 224/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10].

domuz pamuklanı (T.+Far.): (Xanthium strumarium). [TBS 224].

domuz pamuklusu (domuz pamukluğu) (T.+Far.): (Cistus laurifolius). [TBS 224].

domuz pancarı: Yıllanyastığı (Arum). [İBAS 102/ TBS 224/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36].

domuz pıtrağı (domuz pıtrağı- domuz bıtırağı- domuzbıtırağı): Pıtrak (Xanthium strumarium). [TBAS 94/ İBAS 102/ TBS 225/ DS 1555/ HATBA 10/ TTBA 36/ TTBA 77/ TTABİ 64].

domuz rezenesi (T.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 10].

domuz soğanı: 1. Kardelen (Galanthus ikariae). 2. (Muscari armeniacum). 3. Macar şalgamı, domuz soğanı. [TBAS 94/ İBAS 102/ TBS 225/ TTBA 77/ TTBA 36/ TTABİ 64/ HATBA 10/ BDVN 218].

domuz topalağı: Toprak altında toparlak yapıda yumrusu olan bitki türü (Cyclamen coum). [TGİB 83/ TBS 225].

domuz turpu (T.+Far.): Domuzağırşığı. [TBAS 94/ İBAS 102/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36/ HATBA 10/ TGİB 83].

domuz üzümü: "Actaea spicata L. (Ranunculaceae). Çok yıllık, otsu, rizomlu ve beyaz çiçekli bir bitki. Meyveler 10 mm kadar çapta ve parlak siyah renkli. Zehirli bir bitkidir. [TBAS 94/ İBAS 102/ TBS 225/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 36].

domuzağırşığı (domuzarşığı- domuz ağırşığı- tonuzağırşığı): "1. Cyclamen (Primulaceae) türlerine verilen genel ad. Yumrulu, pembe veya beyaz çiçekli, çok yıllık ve otsu bitkilerdir, yumruları zehirli bileşikler taşır. Eş anl. Buhur otu. Buhurumeryem. Danagöbeği. Davşankulağı. Devetabanı. Domuzarşığı. Domuz elması. Domuz turpu, Kır menekşesi, Köstüköpeği, Kuskusa, Menekşe kökü. Tavşankulağı. Tavşanpaçası. Topalak. Yer somunu. Cyclamen cillicicum Boiss.et Heldr.-Yumruları, süs bitkisi olarak dış ülkelere satılır. C. coum Miller- Domuzağırşığı (Sürmene-Trabzon). Çiçekleri ilk baharda İstanbul çiçekçilerinde satılır. C. graecum Link-Elmacık (Alanya-Ântalya). C. hederifolium Aiton- Tavşankulağı. Son baharda çiçek açar ve Batı

Anadolu'da yetişir. *C. persicum* Miller- Ala yaprak. Muğla (Marmaris) bölgesinde yapraklarından et dolması sarılır. 2. Buhurmaryem denilen bitki. 3. Çöven denilen bitki. 4. Pembe veya beyaz çiçekli, yumruları zehirli bir bitki türü, buhur-ı meryem (*Cyclamen coum*). [TBAS 93/ KT 271/ TMİB 1028/ KT 33/ İBAS 101/ RFLMT 57/ TBS 225/ HATBA 10/ TTBA 36/ BDVN 32/ BKTS 75].

domuzaşa: (*Ecballium elaterium*). [TBS 225].

domuzayağı: domuz ayrığı, veya diğer isimleriyle meyve bahçesi, horoz ayağı bitkisi “*dactylis*” türünden yaygın bir ot türüdür. Serin sezonlu, tek yıllık otsu gövdeli yem bitkisidir. (*Dactylis Glomerata*) [HATBA 10].

domuzdaşağı (domuzaşağı): Toprak altındaki topalak yumrusu benzetildiği için bu adı alan bir bitki, domuztaşağı (*Arum euxinum*). (*Cyclamen coum*). [TBS 225].

domuzekmeği (domuz etmeği-domuz ekmeği): Buhurmeryem, domuz ekmeği, yer somunu, Macar şalgamı isimlerini de alan *Cyclamen trochoptheranthum*, toprakaltı yumrusu küçük, yaklaşık 3 cm çapında bir bitkidir. [KT 271/ BDVN 218/ HATBA 10].

domuzhinzır (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HATBA 10].

domuzkenesi (domuz kenesi): Tohumlarının görünüşü keneye benzeyen bir bitki (*Ricinus communis*). [TGİB 213/ TBS 226].

domuzkökü: Yılan otu (*Calla*). [İBAS 101/ HATBA 10].

domuzkuyruğu (domuz kuyruğu): 1. Beyaz tüylü, büyük yabanî bir ot. 2. Hinzir razıyanesi. [KT 702/ TTBA 36/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 96/ BDVN 449/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ HATBA 10].

domuzpıtırtı (T.+<?): (*Datura stramonium*). [TBS 226].

domuzpotulağı: Yumru kökü yenilebilen yabani bir bitki. TTBA 36 [].

domuztırnağı: Bir cins nebat. [KT 1246].

domuzyandıran: (*Arum italicum*). [TBS 226].

donakıran: Herbek. [BKTS 75].

dongurak: Domates. [TTABİ 101/ TTBA 24].

dopalak: Topalak (*Cyperus rotundus*). [EM 125/ İBAS 102/ KM 111/ TMTBA 9/ YATBT 16].

dorah: Torak otu. [VHBA 13].

dorak otu (donak otu- dorag otu- dor otu- doru otu): Dereotu. [TBAS 94/ İBAS 102/ TTBA 36].

dovun (<?): Kökü yenilebilir bir çeşit ot. [DS 4487].

döğme: Döğülüp kabuğu çıkartılmış buğday, yarma. [TMİB 542].

döğün otu: Döğün otu (*Ceratocephalus falcatus*). [TBS 226].

dökülcen: Bir çeşit kış elması. [TTBA 24/ TTABİ 99].

dölek: Kavun ve karpuz keleş, bostan bozumu ufak yemiş. [KT 275].

dölger otu (Far.+T.): Civanperçemi. [İBAS 102].

dönbaba (dön baba): Turnagagası bitkisi, iğnelik (*Erodium cicutarium*). [TBAS 94/ TS 566/ İBAS 102/ TBS 226/ TTABİ 106/ TTBA 65/ TTABİ 62/ TTBA 68/ TETTL 652].

dönbaba dönelim: Bir çiçek türü. [TETTL 652].

dönbabadön: Meyvelerinin uçtaki uzantısı olgunlukta burulma özelliği gösterir (*Erodium malacoides*). [TBS 226].

döngel (döngal): “1. *Mespilus germanica* L. (Rosaceae). 2-3 m yükseklikte, çalı görünüşünde, dikenli ve beyaz çiçekli bir ağaççıktır. Kuzey Anadolu ormanlarında yabani olarak yetişir. Olgun meyveleri yenir. Aşılı döngelin meyvelerine Muşmula, büyük meyveli bir kültür çeşidinin meyvesine ise Beşbüyük adı verilir. Eş anl. Döngal, Ezgil, Gelinboğan. Tongel, Töngel. 2. Muşmula denilen meyve, ki ezgilden büyük ve

beşbıyktan küçüktür.” [KT 275/ TBAS 94/ ŞBA 331/ İBAS 102/ KBS I 303/ RB 74/ TGİB 151/ BTS 186/ TBS 226/ LME 266/ TETTL 653/ YİŞ 515/ CFBİ 579/ LMEBA 406/ TTABİ 60].

döngel ağacı: Bir tür ağaç. [BDVN 395].

döngele (<?): Güzün kökünden kopup bozkırda uçuşan bitki, insan başı kadar bir diken. [KBS I 303/ TETTL 653].

dönkaracaoğlan (T.+Öİ): Meyvelerinin uçtaki uzantısı olgunlukta burulma özelliği gösterir (*Erodium malacoides*). [TBS 227].

dördüz otu: Kediotugillerden bir bitki türü. [İBAS 102].

dörtörtlük: (*Lotus corniculatus*). [TBS 227].

döşeklik: Yumuşak dallı olduğu için dalları döşek olarak serilen bir bitki (*Spartium junceum*). [TBS 227].

dövelek: Kavun. [KBS I 305].

döven otu: 1. Kurşun otu. 2. Yakı otu. 3. Kuduz otu. [TBAS 95/ İBAS 102/ TTBA 36].

dövme: 1. Ahlat, armut. 2. Doğülüp kabuğu çıkartılmış buğday, yarma. [KBS I 305].

dövmüş avrat otu (T.+Ar.+T.): Sarmaşık. [TBAS 95/ İBAS 102/ TTBA 54/ TTBA 70/ TTBA 95/ TTABİ 61/ TTABİ 72/ TTABİ 103].

döymeç otu: Yakıt gibi kullanılan, küçük yapraklı, sarı çiçekli bir çeşit ot. [DS 1594/ TTBA 36/ TTABİ 101].

dözdömbek (<?): Dikenli bir bitkinin kırmızı renkli ve yenilebilen meyvesi. [TTBA 54].

dua çiçeği (Ar.+T.): Bir süs bitkisi (*Marantha leuconeura*). [TBS 228].

dudakpatlatan: Koyunekmeği. [TBAS 95/ İBAS 102/ TGİB 145/ TBS 228].

duduburnu (Far.+T.): Zeynibostan çiçeği. [TTABİ 73/ HATBA 10/ TTBA 36/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 67].

duduli (Yun.): İlkbaharda tarlalarda yetişen ve yemeği yapılan bir ot. [DS 1595].

dukkuk (<?): (*Papaver macrostomum*). [TBS 228].

dukkuk çiçeği (<?+T.): Dukkuk adlı göçmen bir kuştan dolayı bu ismi alan bir bitki (*Centaurea cyanus*). [TBS 228].

dul çiçeği: Uyuz otu. [İBAS 103].

dulaptal otu: 1. Dulaptal otugillerin örnek bitkisi olan, Kuzeydoğu Anadolu dağlarında yetişen, çiçekleri güzel kokan, çalı görünüşünde, çok yıllık bir bitki (*Daphne mezereum*). 2. Dafne. [TBAS 95/ TS 575/ İBAS 103/ BTS 187/ TTABİ 72/ TTABİ 63/ TTBA 95/ TTBA 72/ TTBA 36].

dulavrat otu (dul avrat otu) (T.+Ar.+T.): "1. *Arctium tomentosum* Miller (*Compositae*). 30-60 cm yükseklikte. iki yıllık otsu ve kırmızı çiçekli bir bitki. Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kullanılır. Eş anl. Dulkangömleği, Hanımyaması. Ulu avrat otu. *Arclium minus* (Hill) Bernh.- A. *platylepis* (Boiss. et Bai.) Sosn. ex Grossh-Bal dikenli (Anzer. İkizdere-Rize). 2. Papatyagiller (*Compositae*) familyasından 30-60 cm boyunda, iki yıllık, otsu, kırmızı çiçekli, çiçek durumu dikenli bir bitki. Hanımyaması. 3. Birleşikgillerden, hekimlikte kullanılan bir bitki (*Arctium tomentosum*). 4. (*Atropa belladonna*)." [TBAS 95/ KT 278/ TS 575/ ŞBA 333/ İBAS 103/ TGİB 78/ BTS 187/ NEBAS 56/ TBS 228/ TTBA 36/ TTABİ 72/ TTABİ 63/ TTABİ 61/ TTBA 95/ TTBA 72/ TTBA 70].

dulb (<?): Çınar. [İBAS 103].

dulcik dibi (<?+T.): Boru elması. [BDVN 77].

dulkarigömleği: Dul avrat otu. [TBAS 95/ TTBA 36/ TTBA 70/ TTBA 72/ TTBA 89/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 70/ TTABİ 63/ TTABİ 61].

dûm ağacı (Far.+T.): Hurma ağacıgillerden bir ağaç türü, gören denilen ağaç, dum hurma ağacı (*Hyphaene coccifera*). [İBAS 103/ NEBAS 56/ BKTS 77/ BDVN 327].

dum hurma ağacı (Far.+Far.+T.): Dum ağacı. [BDVN 327].

duma (<?): Mukl ağacı. [İBAS 103].

duman ağacı: Çiçek topluluğu uzaktan dumana benzetildiği için bu adı alan bir bitki (*Cotinus coggyria*). [NEBAS 56/ TBS 228].

duman asması: Gövdesi sarılıcı, tırmanıcı bir bitki (*Clematis vitalba*). [TBAS 296/ TBS 228].

duman otu: Canavar otu. [TBAS 95/ İBAS 103/ TTBA 36].

dumanlı mantar (T.+Rum.): Koç mantarı. [TBAS 95].

dunul (<?): Yemişen. [TDES 123].

dur da bak çiçeği: As, murd-isferem. [BKTS 77].

dur da bak: Her dem bahar ve as-ı berri derler. [RFLMT 58/ BKTS 77/ TTABİ 106].

durak otu (durakotu- durak otu): Dereotu, razyane (*Anethum graveolens*). [KT 278/ EM 126/ İBAS 103/ KK 221/ MMŞM 429/ BDVN 61/ BKTS 77/ ŞMS 96/ YATBT 16/ TTABİ 101/ TTBA 36/ TMTBA 9].

durak: 1. Dere otu. 2. Nektarin. [TBAS 95/ NEBAS 56/ TKS 205].

durçalak < dur çalalım: Devetabanına benzeyen, sıtma tedavisinde kullanılan bir bitki. [DS 1605/ TTABİ 106/ TTABİ 106/ TTBA 66].

durdabak < dur da bak: Fesleğen çeşidinden bir çiçek. [TTBA 65/ TTBA 66].

durnacık: Parmak uzunluğunda yaprakları olan ve beyaz çiçek açan bir ot. [TTBA 24/ TTABİ 93].

durnadil zambağı (T.+T.+Ar.): Turdadil zambağı (*Iris germanica*). [TBS 228].

durnadili: Bir tür bitki. [TTBA 83/ TTABİ 67].

durunç (durunc- durunec) (<?): 1. Kaplan otu. 2. Çıyan otu. [İBAS 103/ RFLMT 58/ KM 111/ MMŞM 429/ HKHT 294/ YİŞ 518/ TASS 596/ ŞMS 96].

duses (<?): Çavdar. [İBAS 104/ RFLMT 58].

dut (Far.): Dutgillerden, kuzey yarım kürenin genellikle ılıman bölgelerinde yetişen, yapraklarıyla ipek böceği beslenen ağaç (*Morus alba*). [TGİB 154/ BTS 188/ TBS 229/ HKHTM 840/ TETTL 665/ BKTS 77/ KDB 4/ TBYBA 31/ YATBT 16].

dut ağacı (Far.+T.): "1. *Morus* (*Moraceae*) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken büyük ağaçlar. Yaprak ve meyvesi için bütün Türkiye'de yetiştirilmektedir. Türkiye'de aşağıdaki türler bulunur. *Morus alba* L. (Syn:M. constantinopolitana Hort.ex Poiret)-Ak dut. İstanbul dutu. Meyveleri beyaz renklidir. *M. nigra* L.- Kara dut. Meyveleri siyah veya morumsu siyah renklidir. *M. rubra* L.- Mor dut. Meyveleri kırmızımtırak mor renklidir. 2. Maruf meyve ki beyaz ve siyah ve pembesi olur ve yaprağıyla ipek böceklerini beslerler." [TBAS 95/ KT 280/ NEBAS 57/ TBS 229].

dut çöğürü (Far.+T.): Çöğür. [TTBA 36].

dutulga: Buğday tarlalarında yetişen, tohumu zehirli yabancı bir bitki. [DS 1613/ TTABİ 100/ TTBA 24].

duvak ağacı: Çok çiçekli bir süs bitkisi (*Parkinsonia aculeata*). [TBS 229].

duvaklı mantar (T.+Rum.): Evlek mantarı. [TTBA 54/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 95/ TTABİ 103].

duvaklıca: Yenilebilen, lezzetli bir çeşit mantar. [TBAS 95/ TTBA 24/ TTABİ 95/ TTABİ 93].

duvar arpası (Far.+T.): Bir arpa türü. [BDVN 321].

duvar baldırıkarası (Far.+T.): Baldırıkara. [TBAS 95].

duvar erüşde otu (Far.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 119].

duvar fesleğeni (Far.+Rum.): 1. Yapışkan otu, cam otu. 2. (*Parietaria judaica*). [TBAS 96/ İBAS 104/ NEBAS 57/ TBS 229/ TTBA 36/ TTBA 93].

duvar otu (Far.+T.): Duvarlar üzerinde çok yetişen bir bitki (*Parietaria judaica*). [TBS 229].

duvar sarmaşığı (Far.+T.): "1. *Hedera helix* L. (*Araliaceae*). Çok yıllık, kışın yapraklarını dökmeyen, odunlu ve tırmanıcı bir bitki. Meyveler 6-12 mm çapında, olgunlukta sarı veya siyahımsı mavi renkli. Zehirli bitkidir. Eş anl. Kara yaprak (Akseki-Antalya), Orman sarmaşığı. 2. Yaprak dökmeyen, gövde yaprakları saplı, üst yüzü koyu, alt yüzü açık yeşil renkli, sert ve derimsi, küçük çiçekli, meyvesi bezelye tanesi büyüklüğünde etli, sarı veya morumsu siyah renkli bir bitki (*Hedera helix*)." [TBAS 95/ TS 580/ İBAS 104/ BTS 188/ NEBAS 57/ TBS 229/ TTBA 36/ TTBA 93].

duvar sarmaşığı yaprağı (Far.+T.+T.): Bir tür ot. [TBAM 77].

duvar yosunu: Bir tür bitki. [BDVN 121].

duvasedefi (duvar sedefi) (Far.+Ar.): Dalak otu. [TS 580/ İBAS 104/ TTBA 36/ TTBA 93].

düdüklük: Dallarından düdük yapılan bir bitki (*Daphne pontica*). [TBS 229].

düdüllük (<?): Özü yumuşak bir çeşit ağaç. [TTABİ 96/ TTBA 24].

dügelcük (<?): Eşek hıyarı. [İBAS 104/ KM 111].

dügülcük (<?): Gül goncası, gonca. [İBAS 104].

düğem: Çamgillerden meyveli bir çeşit ağaç. [TTBA 24/ TTABİ 99].

düğlek (dügelek- düglek- dügelek- dülek): Ham kavun. [İBAS 104/ KBS I 310/ ABY 349/ TETTL 669].

düğme ağacı: Sedef otugillerden çiçekleri düğme gibi dizili bir süs bitkisi (*Cephalanthus occidentalis*). [İBAS 104].

düğme: Çiçeklerinin yapısı benzetildiği için bu adı alan bir bitki (*Centaurea cheirolopha*). [TBS 230].

düğmecik: 1. Ekinlerin içinde biten, yaprakları oval biçimde olan ve mavi renkli çiçek açan bir ot. 2. Leylak renginde ve kokusuz çiçekleri olan bir bitki. 3. Kara nohut kadar yuvarlak tohumu olan bir çeşit çayır otu. [TTABİ 93/ TTBA 24].

düğmeli ot: 1. Gelincik. 2. Çiçek kurulu düğmeye benzeyen bir bitki (*Centaurea cheirolopha*). [TBAS 96/ İBAS 104/ TBS 230/ DS 1622/ TTBA 54/ TTBA 99].

düğmeli: Yapraklarının üzeri benekli olan ve çoğunlukla su kıyılarında bulunan, hayvanlara yedirilen bir çeşit ot. [TTABİ 95/ TTBA 24/ DS 1622].

düğmelicesüpürge: Sater. [İBAS 104].

düğün çiçeği: "1. *Ranunculus* türlerine (*Ranunculaceae*) verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, otsu ve genellikle partak sarı çiçekli bitkiler. Bazı çeşitleri süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl, Gelebek otu. Kelebek otu (Köyceğiz). Yaraağan otu (Borçka-Artvin). *Ranunculus asialicus* L.-Acem düğün çiçeği. Kırmızı çiçekli, otsu ve çok yıllık bir tür. Güney Anadolu bölgesinde ekin tarlaları içinde yetişir. Katmerli bir çeşidi İstanbul'da süs bitkisi olarak yetiştirilmektedir. *R. cuneatus* Boiss. -Körük otu (Kemaliye-Erzincan). *R. ficaria* L.- *R. polyanthemos* L. 2. Düğün çiçeğigillerin örnek bitkisi, turnaayağı, sütlice (*Ranunculus*)." [TBAS 96/ TS 584/ İBAS 104/ RFLMT 58/ NEBAS 57/ TBS 230/ BKTS 78/ CFBİ 579/ TTBA 36/ TTABİ 60/ TTABİ 102/ LMEBA 406/ BDVN 501].

düğün otu: 1. Kındıra, düğün otu, dağ otu ve yakı otu da denilen bitki; (*Stipa tenacissima*). 2. (*Ceratocephalus falcatus*). [TMİB 550/ İBAS 104/ RFLMT 59/ TGİB 62/ TBS 230/ DS 1594/ BKTS 78/ TTBA 36/ BDVN 569/ TTABİ 102].

düğün yaprağı: Dere kenarlarında biten, geniş yapraklı bir ot. [DS 1622/ TTBA 36/ TTABİ 102].

dülb (düleb) (<?): Çınar. [İBAS 106/ RFLMT 59].

dülcek dibi (<?+T.): Eşek hıyarı. [İBAS 106/ TMTBA 9/ YATBT 16].

dülek (dünlek): Kavun ve karpuzun olmamışı, kelek, divlek, düvlek, düvelek, düglek. [KBS I 311/ LME 268/ LMEBA 406/ EM 126/ İBAS 106].

dülekkazı: Bir çeşit küçük incir. [TTBA 37].

dülger otu (Far.+T.): Civanperçemi, binyaprak. [İBAS 106/ BDVN 11].

dülgerçekici (Far.+T.): Yorgancı çiçeği, taşçı çiçeği. [İBAS 106].

dünek (düneyik) (<?): (*Cichorium pumilum*). [TBS 230].

dünüşge (<?): 1. Kençek lehçesinde tere. 2. Sülüklü pancar denilen sebze. [DLT 631/ KTS 194].

dünya otu (Ar.+T.): (*Phytolacca americana*). [TGİB 186/ TBS 230].

dünyagüzeli (Ar.+T.): 1. Şekerci boyası. 2. (*Phytolacca americana*). [TBAS 96/ TBS 230/ TTABİ 74/ TTBA 100].

dürme: Lahana. [KBS I 313/ TTABİ 99/ TTBA 24].

dürülü: Marul. [DS 1625/ TTBA 24/ TTABİ 100].

düser (<?): Yulaf (*Triticum ovata*). [İBAS 106].

düşbudak: Dişbudak. [İBAS 106].

düve: Küçük karpuz. [TTBA 9].

düvelik: Lâbada. [TBAS 95/ İBAS 106].

düvetabanı: Devetabanı (*Arctium minus*). [TBS 230].

düvlek-düvelek: 1. Kavun ve karpuzun olmamışı, kelek. 2. (*Ecballium elaterium*). 3. (*Rumex gracilescens*). [DK II 101/ İBAS 106/ TBS 230/ BKTS 79].

düvülcek: Nar ağacının çiçeği. [İBAS 106/ TTBA 24/ TTABİ 93].

düyetavani: Kabuğu soyularak yenilen, kekremsi tadı olan bir bitki. [DS 1642].

düzbağa (düz bağa): Su teresi (*Nasturtium officinale*). [İBAS 106/ LMEBA 406].

düzgülü: Beyaz taneli bir çeşit üzüm. [TTABİ 95/ TTBA 24/ TTABİ 100].

düzük (<?): 1. Huş ağacı. 2. (*Betula litwinowii*). [TBAS 95/ İBAS 106/ TGİB 46/ TBS 230].

-E-

ebcin (<?): Bir çeşit mantar. [DS 1649].

ebe: 1. Ham eriklerin arasından daha önce olgunlaşmış, yenebilen ekşi erik. 2. Bir çeşit mantar. [DS 1650/ TTBA 9].

ebegümece (ebem gümece- ebem kömece- ebe gümece- ebemgümece- ebem gömece- ebe gömeç- ebe gümece- ebe gümeç): "1. Malva (Malvaceae) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık mor çiçekli ve otsu bitkiler. Yapraklı dalları ıspanak gibi pişirilerek yenir ve semt pazarlarında satılır. Aşağıdaki türleri sebze olarak kullanılmaktadır. Eş anl. Ale gömeri, Develangır. Develik. Devetabanı. Ebe gümece. Ebe gümeç. Ebe kömece, Ebe kömeç, Ebem gümece. Ebem kömece. Ebomeç. Ebumeci, Eli gümeç. Emen kömece, Evem kömece, Gaba, Gaba gömeç, Gomeç, Gömeç, Hamaylık, İlmik Kazankarası. Kömeç. Paçık. Pencer, Saracak. Tebük, Tolik (Van). Malva neglecta Wallr.-Küçük ebe gümece. M. sylvestris L.-Büyük ebe gümece. 2. Ebegümecegillerden, mor renkli çiçekleri ilaç, yaprakları sebze olarak kullanılan, kendiliğinden yetişen çok yıllık bir bitki (Malva sylvestris)." [KT 290/ TMİB 556/ MŞ II 97/ MN 148/ TBAS 97/ TS 597/ EM 127/ ŞBA 336/ İBAS 107/ THBS 243/ KK 223/ KBS I 317/ RFLMT 61/ HBH 219/ KM 112/ MMŞM 430/ TGİB 145-146/ BTS 191/ NEBAS 58/ TBS 231-232/ TSD 106/ HKHT 298/ AMATK 258/ MNT 565/ HKHTM 819/ ETFT 246/ LME 272/ TKS 206 / EOS 131/ ABY 350/ YİŞ 525/ KEA 237/ BKTS 80/ KFT 613/ ŞMS 96/ ACBA 129/ CFBİ 579/ MOBA 108/ LMEBA 406/ TTABİ 58/ TTABİ 103/ TTBA 37/ VHBA 13/ EATBT 1051/ EOTTD 327/ YATBT 16/ TMTBA 9].

ebekulağı (ebe kulağı): Kuzuların yediği küçük yapraklı bir ot. [DS 1653/ TTBA 37/ TTBA 83/ TTBA 96/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

ebe pisiği: Pisi otu. [KT 289].

ebecik: (Malva sylvestris). [TBS 232].

ebecik otu: Bir çeşit tarla otu. [DS 1652/ TTBA 37/ TTABİ 93].

ebedön: Meyve tepesindeki uzantı, bağlı olduğu eksenden ayrıldıktan sonra dönerek spiral şeklini alır bu sebeple bu ismi almıştır (Geranium purpureum). [TBS 232].

ebeiğnesi: Bitkinin meyveleri iğneye benzediği için bu adı almıştır (Erodium cicutarium). [TBS 232].

ebelek (ebelik- efelek): 1. Lâbada. 2. (Malva neglecta). [TBAS 97/ İBAS 107/ TBS 232].

ebeli: Yer elması. [TTABİ 95/ TTBA 24].

ebelik: 1. Yabani pancar. 2. Kırmızı ve ekşi bir kır bitkisi. 3. Tütüne benzeyen bir bitki. 4. Ebegümece. 5. Yaralara sarılan ve yarayı yumuşatmaya yarayan geniş yapraklı bir bitki. [DS 1654/ TTABİ 96/ TTBA 24].

ebem ahladı (T.+Rum.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

ebem armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

ebembükü (ebem bükü): 1. Tavşan elması. 2. Bitki dikenli ve çalı şeklindedir (Pyracantha coccinea). [TBAS 97/ İBAS 107/ TBS 233/ TTBA 37].

ebem çitliği: (Taraxacum microcephaloides). [TBS 232].

ebem ekmeği: Bir tür bitki. [TTBA 37].

ebemekşisi (ebem ekşisi- ebenekşisi): 1. Kuzukulağı. 2. (Rumex acetosella). [TBAS 97/ İBAS 107/ NEBAS 58/ TBS 233/ TTBA 37].

ebembulguru: Bir tür bitki. [TTBA 37].

ebembükme: Hastaları iyileştirmekte kullanılan bir çeşit bitki. [DS 1654].

ebembülük (T.+<?): Yaprakları hindibaya benzeyen, sarı çiçekli sütlü bir bitki. [DS 1654].

ebem ekmeği (ebemekmeği): (*Malva neglecta*). [TBS 233/ DS 1654].

ebemterliği: (*Ajuga chamaepitys*). [TBS 233].

ebenik (<?): Tarla ve çayırda kendiliğinden biten ot. [DS 1655].

eblecük (Far.+T.): Nebat şeker. [TASŞ 601].

Ebucehil karpuzu (ebu cehl karpuzu- ebucehl karpuzu- abu cehl karpuzu) (Öİ+Far.): 1. Kabakgillerden, elma büyüklüğündeki meyvesi çok acı ve iç sürdürücü, ishal yapıcı bir bitki, acı hıyar, acı elma, acı karpuz, it hıyarı (*Citrullus colocynthis*). 2. Acı karpuz. 3. Acı elma. . [KT 290/ TBAS 97/ TS 598/ İBAS 107/ KK 223/ RFLMT 61/ RB 74/ TKF 421/ TGİB 71/ BTS 191/ TBS 233/ TSD 106/ HHKA 133/ HKHTM 819/ LME 273/ TKS 206/ EOS 131/ ABY 350/ KFT 613/ BDVN 179/ TETTL 686/ YİŞ 525/ BKTS 80 / CFBİ 579/ MOBA 108/ TTBA 71/ TTABİ 62/ TTBA 37/ LMEBA 406/ YATBT 16/ EATBT 1051].

Ebucehil kozağı (Öİ+T.): Hicaz ve Hind'e mahsus bir ağacın meyvesi. [İBAS 107/ BKTS 80].

Ebucehil kozu (ebucehil kozu) (Öİ+Far.): Bir tür kokulu reçine elde edilen ağaç, Mekke pelesenk ağacı. . [EOS 131/ ABY 350].

Ebucehil otu (Öİ+T.): (*Calligonum polygonoides*). [TBS 234].

Ebucehil yarpuzu (Öİ+T.) Geşt. [BKTS 80].

ebülmülük (ebülmülük- ebülmelük) (<?): Civanperçemi (*Achillea multifida*). [TBAS 97/ İBAS 107/ TBS 234].

eeavlusu (T.+Rum.) (*Solanum nigrum*). [TBS 234].

ecibücü (<?) Kırdaki kendi kendine yetişen ve yenebilen bir ot, gıvışkan otu. [TBAS 97/ İBAS 108/ DS 1661].

efek yoncası (Yun.+T.): (*Vicia villosa*). [TBS 234].

efek (efekt- efek otu- efelek otu) (Yun.+T.): 1. Burçak. 2. (*Vicia cracca*). [TBAS 97/ İBAS 108/ TGİB 276/ TBS 234-235/ TETTL 689/ TTBA 37].

efelek (efelik- efelek otu): 1. Lâbada. 2. (*Rumex pulcher*). [TBAS 97/ İBAS 108/ NEBAS 58/ TBS 234/ VHBA 13].

efenk otu (efenk) (<?+T.): Kurutulup kışın hayvanlara yedirilen bağla veya karaca ot denilen bir bitki. [DS 1668].

efiye (<?): Güzel kokulu olan bir çiçek ve ot. [DS 1670].

efremi (<?): (*Chelidonium majus*). [TBS 235].

efsentin (Yun.): Pelin otu, yavşan otu, afsentin. [HBTM 153/ KM 112/ AMATK 259/ HHKA 133/ ŞMS 97].

eftiman (<?): Gelinsaçı dedikleri çiçek. [ŞMK 166].

eftimun (efsimun-eftiman) (Yun.): Bağboğan otu. [HBH 219 / HBTM 153/ KM 112/ MMŞM 430/ HKHT 301/ TE 1159/ AMATK 259/ HHKA 133/ MNT 566/ HKHTM 847/ ETFT 246/ TKS 206-207/ ABY 351/ YİŞ 531/ TASŞ 604/ KEA 238/ ŞMS 97/ ACBA 129/ YATBT 16].

efyun (Yun.): Haşhaş. [MMŞM 430/ TKF 421/ HKHT 301/ ETFT 246/ TKS 207/ UUF 379/ YİŞ 532/ TASŞ 605/ KEA 239].

eginç (Erm.): Isırgan. [TBAS 98/ İBAS 109].

egnik otu (Far.+T.): Havaciva, ledeb (*Arnebia densiflora*). [İBAS 109].

egren (egren) (Yun.):Kızılıcık. [TBAS 98/ EM 127/ TDES 131/ ACBA 129/ CFBİ 579].

egürgen (<?) Taneleri olan bir bitki. [KTS 197].

egzama otu (Fr.+T.): (*Erodium moshatum*).[TBS 235].

eğece (egece): Buğdaygiller familyasından bir çeşit kılçıklı bitki. [DS 1675/ TTABİ 93/ TTBA 24].

eğecen: Büyüyüp kuruyunca tohumları iğne gibi insanın üstüne sıvaşan bir çeşit çayır otu. [DS 1675/ TTBA 24/ TTABİ 99].

eğer otu (<?+T.): (Pteridium aquilinum). [TBS 235].

eğerek (<?): Ketan tohumu. [İBAS 110].

eğikbaşı kangal (eğik başlı kangal): Nemli toprağı, güneşli bölgeleri seven, iki yıllık bir ottur (Carduus nutans). [HATBA 11/ DLTMY 196/ OABA 294].

eğilce: Arpa başağına benzeyen bir ot. [TTBA 24].

eğilcen: Çayır cinsinden bir ot. [TTBA 24/ TTABİ 99].

eğil (egil) (<?): Eğir otu. [İBAS 109].

eğiliç (iğiliç) (<?): Bağı sarmaşığı. [KT 295/ İBAS 110].

eğinç (Erm.): Isırgan otu. [KBS I 321/ TETTL 696].

eğir kökü (Yun.+T.): Dere ve durgun su kenarlarında yetişen, 50-125 santimetre yüksekliğinde, çok yıllık ve otsu bir bitki (Acorus calamus). [TS 605/ TTBA 37].

eğir mumu (Yun.+Far.): Akber. [İBAS 109].

eğir otu (Yun.+T.): "Acorus calamus L. (Araceae). Çok yıllık, otsu ve rizomlu bir su bitkisi. Rizomları göz söktürücü, terletici ve yatıştırıcı olarak kullanılır. Eş anl. Azak eğiri. Eğil. Hazambel. Hazanbel, Yel otu. [TBAS 98/ İBAS 109/ EÇSBA 141/ BDVN 16/ MOBA 108/ BDVN 26].

eğir (egir) (Yun.): 1. Kasıkotu, azakeğeri, eğil, hazambel, yel otu (Acorus calamus). 2. Eğir otu. 3. Karın ağrısını tedavi etmek için kullanılan bir kök. [MN 149/ İBAS 110/ DLT 634/ KTS 196/ KBS I 321/ RFLMT 61/ ŞMK 166/ HBH 220/ HBTM 154/ KM 112/ MMŞM 430/ TGİB 18/ NEBAS 58/ TBS 235/ TSD 54/ TSD 107/ HKHT 302/ AMATK 259/ HHKA 133/ MNT 566/ HKHTM 847/ ETFT 248/ LME 275/ TETTL 695/ KEA 240/ BKTS 81/ ŞMS 97/ ACBA 129/ CFBİ 579/ EOTTD 327/ YATBT 16/ LMEBA 406/ TMTBA 9].

eğletmeç otu (<?+T.): Piçe. [BKTS 82].

eğlik (eğnik- eglik): 1. Havacıva. 2. (Arnebia densiflora). [TBAS 98/ TBS 235/ EOS 131/ CFBİ 579/ TTBA 24].

eğlim: Domates. [TTABİ 99/ TTBA 24].

eğrelti (eğrelti otu- eğrelti otu): "1. Pteridium aquilinum {L.} Kuhn (Hypolepidaceae). Çok yıllık, çiçeksiz ve otsu bir bitkidir. Doğu Karadeniz bölgesinde hayvan yemi olarak kullanılır. Eş anl. Evratı. Eylentü, Eyraltu. Güllük (Ordu ve Trabzon köyleri), İfteri (Karadeniz bölgesi), Kartal eğreltisi. Kızıl ot (Amasya. Sinop. Tokat). Kuzgun otu. Papra. Dryopteris filix-mas L-Erkek eğrelti otu. Toprak altı kısımları şerit düşürücü olarak tanınmıştır. Eş anl. Solucan eğreltisi (Akseki-Antalya). 2. Eğrelti otugillerden, kumlu yerlerde yetişen, 150 santimetre kadar yükselebilen, tıpta bağırsak kurtlarını düşürmek için kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki, aşkmerdiveni, eğrelti, fujer (Driopteris filix-mas). 3. Eğrelti otugillerden, kumlu yerlerde yetişen, 150 santimetre kadar yükselebilen, tıpta bağırsak kurtlarını düşürmek için kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki, aşkmerdiveni, eğrelti, fujer (Driopteris filix-mas). 4. Bataklık otu." [KT 296/ TBAS 98/ TS 607/ İBAS 109/ THBS 250/ TDES 131/ KBS I 323/ TGİB 92/ NEBAS 58-59/ TBS 235/ TSD 107/ DS 1683/ TETTL 697/ BKTS 82/ MOBA 108/ TTBA 37/ TTABİ 103].

eğri: Sarı çiçek açan kısa boylu bir ağaç. [TTABİ 100/ TTBA 24].

eğri kestane (T.+Rum.): Surincan, havlican. [İBAS 110/ TTBA 54/ TTABİ 100].

eğri kestane otu (T.+Rum.+T.): Hevlican. [BKTS 82].

eğri yavşan: Bir tőr bitki. [TTABİ 100/ TTBA 54/ TTABİ 103].
eğri zipçuk armudu (T.+<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
eğriboyun: Meyve sapları aşağı doğru bőkölme gösterir ve meyveleri sarkıktır (Isatis tinctoria). [TTBA 54/ TTBA 96/ TBS 236/ TTABİ 73/ TTABİ 100].
eğrice yonca: (Melilotus officinalis). [TMİB 612].
eğrice (eğriçe- eğriçe): İklİLü'l-melik denilen bir cins nebat. [KT 297/ İBAS 110/ TSD 107].
eğril: (Acorus calamus). [TGİB 18/ TBS 236].
eğrilce: Kuruduğunda insanları kaşındırarak rahatsız eden saçak köklü bir çeşit ot. [DS 1684/ TTBA 24/ TTABİ 100/ TTABİ 95/ TTABİ 93].
eğrilcen otu: İğneli tohumlu, bir çeşit kır bitkisi. [TTBA 37/ TTABİ 99].
eğrim: Domates. [TTABİ 99/ TTBA 24].
eğşikulak: Kuzukulağı. [TBAS 98/ DS 1688].
eğşilik: Yeşil köklü ve yuvarlak yapraklı mayhoş bir bitki. [DS 1689].
eğşimene (<?): Kuzukulağı. [TBAS 98/ DS 1688].
eğşioğlak: Yeşil köklü ve yuvarlak yapraklı mayhoş bir bitki. [DS 1689].
ejder kanı (Far.+T.): Ayıparmağı, kardeşkanı (Dracaena). [İBAS 110].
ejder otu (Far.+T.): Limonluklarda yetişen yılınyastığıgillerden bir bitki türü (Draconitum). [İBAS 110].
ejderkanı ağacı (Far.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 59].
ekelek (<?): Rilu. [BKTS 82].
ekin boğan otu: Huh. [BKTS 82].
ekin duğu (T.+Far.): (Morus nigra). [TBS 236/ TTBA 37/ TTABİ 102].
ekin fiği (T.+Rum.): Burçak (Vicia sativa). TBAS 98/ İBAS 110/ TBS 236
ekin nohudu (T.+Far.): Ekin tarlalarında görölmesi sebebiyle bu adı alan bir nohut türü (Cicer anatolicum). [TBAS 98/ TBS 236].
ekin otu: 1. Kanarya otu. 2. Genellikle ekin tarlalarında göröl bir bitki (Avena sterilis). [TBAS 98/ İBAS 110/ TGİB 74/ TBS 236].
ekinebesi: Ekin tarlalarında yetişen bir bitki (Agrostemma githago). [TBS 236].
ekinezya (ekinazya- ekinasea) (Lat.): Erguvan renkli çiçekleri olan ve geniş yaprakları olan bir bitki (Echinacea purpurea moench). [şBA 339/ TBAM 78/ NEBAS 59/ TBS 236].
ekin (ikin): 1. Ekilmiş tahılın filiz vermiş biçimi, tarlada bitmiş tahıl. 2. Buğday. 3. Kùltür. [TMİB 613/ İBAS 110/ ME 118/ SN 575/ MK 458/ TKF 421/ UUF 383/ EOS 131/ TETTL 701/ Yİş 536/ BKTS 82/ TTBA 24/ TTABİ 102].
ekinli ot: Atkuyruğu. [İBAS 110].
ekiz erük: Bir erik çeşidi. [TTABİ 77].
eklek (<?): Kuhla. [BKTS 83].
eklem otu: Bitkinin gövde ve dalları çok sayıda, belirgin ve eklemli olduğu için bu adı alan bir bitki (Equisetum arvense). [TBS 236].
ekleme otu: Bitkinin gövde ve dalları çok sayıda, belirgin ve eklemli olduğu için bu adı alan bir bitki (Equisetum telmateia). [TBS 237].
eklemeç (<?): Sarmaşık otu (Hedera helix). [İBAS 110/ LME 276/ LMEBA 406].
eklemic (<?): Boru çiçeği, kahkaha çiçeği. [TKF 421].
eklemik: Sarmaşık denilen ot. [TTABİ 102/ TTBA 24].
ekli ot: 1. Atkuyruğu. 2. Bitkinin gövde ve dalları çok sayıda, belirgin ve eklemli olduğu için bu adı alan bir bitki (Equisetum telmateia). [TBAS 98/ İBAS 110/ TBS 237/ TTBA 54].

eklik (<?): Bir bitki adı. [ETFT 248].

ekmea (<?): Mızraklırozet. [NEBAS 59].

ekmek ağacı: Dutgillerden, sıcak ülkelerde yetişen, meyvesi beyaz etli ve biraz unlu, besleyici bir bitki (*Artocarpus incisa*). [TS 611/ NEBAS 59/ TTBA 37/ TTBA 88/ TTABİ 99/ TTABİ 69].

ekmek ayvası: Gevrek ve sulu bir tür ayva. [TS 611/ TTABİ 69/ TTABİ 99/ TTBA 37/ TTBA 88].

ekmeklik: (*Ballota larendana*). [TBS 237].

ekşi: 1. Limon. 2. (*Hippophae rhamnoides*). [TBS 237/ TTBA 9].

ekşi ağacı: Kuzu kulak ağacı. [BDVN 434].

ekşi armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

ekşi çördük (T.+<?): Bir tür bitki. [TTABİ 79].

ekşi dut (T.+Far.): Meyveleri ekşimsi olan ve hem doğal hali hem de yabancı hali bulunan bir bitki (*Morus nigra*). [TBS 237].

ekşi elma: Sert, sulu ve şeker oranı düşük bir tür elma (*Malus sylvestris*). [TBAS 98/ TS 615/ NEBAS 59/ TBS 237/ BKTS 83/ TTBA 54/ TTABİ 79].

ekşi erig ağacı: Yabancı erik ağacı. [BDVN 489].

ekşi erik (ekşi erük): Yabancı erik (*Prunus*). [TBS 237/ TTABİ 79].

ekşi hamur (T.+Ar.): Ekinlerin içinde yetişen ve yemeği yapılan bir çeşit ot. [TTBA 54/ TTBA 88/ TTABİ 69].

ekşi incir ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 394].

ekşi kiraz (T.+Rum.): Vişne. [TS 615/ TTBA 54].

ekşi limon (T.+Rum.): Ekşiliği fazla olan ham limon. [TTBA 54].

ekşi limon ağacı (T.+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 181].

ekşi muşmula ağacı (T.+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 206].

ekşi nane (T.+Ar.): (*Melissa officinalis*). [TBS 237].

ekşi nar (T.+Far.): Nar-dan. [BKTS 83].

ekşi ot (ekşi otu): 1. Kuzukulağı. 2. (*Oxalis articulata*). 3. (*Rumex acetosella*). [TBAS 99/ İBAS 110/ TGİB 171/ TBS 237-238/ TTBA 54].

ekşi üçgül (T.+T.+Far.): Üç yapraklı ve tadı ekşi olan bir süs bitkisi (*Oxalis floribunda*). [TBS 238].

ekşi yonca: “1. *Oxalis acetosella* L. (*Oxalidaceae*). Çok yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Çiğ halde salata olarak yenir (Antalya). 2. Ekşi yoncagillerden, çok yıllık otsu bitki (*Oxalis acetosella*).” [TBAS 99/ TS 615/ İBAS 111/ NEBAS 59/ TBS 238/ TTBA 54/ BDVN 433].

ekşice (ekşicek): 1. Kuzukulağı. 2. (*Rumex acetosella*). 3. İlbaharda kurak yerlerde biten ekşi bir ot. [TBAS 98/ TBS 238/ TTABİ 93/ TTBA 24/ DS 1698].

ekşiğüne: (*Chenopodium album*). [TBS 238].

ekşikara (ekşikara dut- ekşikara dut ağacı): Meyveleri ekşimsi, kara-mor renkli dut türü (*Morus nigra*). [TBS 238/ TTBA 54].

ekşikulak: Yaprakları kulağa benzetilen bir bitki, kuzukulağı (*Oxalis pes-caprae*). [TBAS 98/ TS 615/ İBAS 110/ TBS 238/ TTBA 54/ OABA 294/ TTABİ 103].

ekşileme (ekşime): Ekşi tadı olan bir bitki (*Rumex acetosella*). [TBS 239].

ekşili: Ekşi tadı olan bir bitki (*Rumex scutatus*). [TBS 239].

ekşilice: Sarı köklü, huni biçiminde soğan köklü bir bitki. [DS 1699/ TTABİ 95/ TTBA 24/ TTABİ 93].

ekşilik: Kuzukulağı (*Rumex pulcher*). [TBAS 99/ TBS 239/ TTABİ 96/ TTBA 24].

ekşimcik: Kuzukulağı (*Rumex pulcher*). [TTBA 24/ TTABİ 93].

ekşimek: Ekşi meyveleri olan bir bitki (Berberis). [TBS 239/ VHBA 13].
ekşimelek (ekşimenek): Kuzukulağı. [TBAS 99/ İBAS 110/ TTBA 54].
ekşimen: 1. Karamuk. 2. (Berberis crataegina). [TBAS 99/ İBAS 110/ TBS 239/ DS 1699/ TTBA 24/ TTABİ 96].
ekşimen çalısı: Çalı şeklinde olan, ekşi meyveli bir bitki (Berberis crataegina). [TBS 239].
ekşimik (ekşimcik- ekşincik- ekşimük): Kuzukulağı. [TBAS 99/ İBAS 110/ DS 1700/ TTBA 24/ TTABİ 102].
ekşinar (T.+Far.): Ekşinar. [TE 1167].
ekşioğlak: Ekşilik. [TTBA 54].
ekşiza (<?): Ekşi, yenmeyen bir ot. [DS 4492].
el ayık otu: Mor çiçekli, yeşil yapraklı, küçük öbekler halinde bulunan bir ot. [THBS 243].
el otu: (Marrubium vulgare). [TBS 239].
ela: (Alnus glutinosa). [TBS 239].
elâgöz: Çiğdemgillerden yumrusu yenen bir çeşit çiçek. [TTABİ 68/ TTBA 84/ TTBA 54/ TTBA 96/ TTABİ 73].
elayaz (elayız) (<?): (Polygonum alpinum). [TBS 239].
elbık (<?): Bir tür bitki. [TGİB 170].
elbiz otu (elbis otu) (<?): (Asphodeline damascena). [TBS 239].
elçik (<?): 1. Salep. 2. (Dactylorhiza romana). [TBAS 99/ İBAS 111/ TBS 240].
eldaş üzümü (<?+T.): Bir çeşit üzüm. [TTBA 37].
eldiven çayı: 1. Dağ çayı. 2. (Sideritis pisidica). [TBAS 99/ TBS 240].
eldüren (elduran): 1. Dağlarda yetişen ve çayı pişirilen bir çeşit ot, 2. Bayramlarda kabir taşlarına bağlanması görenek olan bir çiçek. 3. Mersin. 4. Kaynatılıp ağrıyan yerlere sıcak sıcak sarılmak suretiyle, halk arasında ilâç olarak kullanılan bir çeşit bitki. [TBAS 99/ İBAS 111/ DS 1708 / TTABİ 97/ TTBA 60].
elem (<?): Sığırlara verilen yem, darı (Panicium miliaceum). [İBAS 111/ LME 277/ LMEBA 406].
elencüc (<?): Ud ağacı. [İBAS 111].
elenika ayvası (<?+T.): Bir ayva çeşidi (Cydonia oblonga). [TBS 240].
elgabardan: Cildi tahriş eden ve kabartan maddeler taşıyan bir bitki (Dracunculus vulgaris). [TBS 240].
elgelen hardalı (T.+T.+Ar.): (Sisymbrium altissimum). [TBS 240].
elguvan (Far.): Erguvan (Cercis siliquastrum). [TBAS 99/ İBAS 111/ TBS 240].
elibayır: Bir çeşit buğday. [TTBA 62/ TTABİ 105].
Elif elması (Öİ+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 80].
elifce (<?): Bir tür bitki. [HKHT 306].
elik yoncası: Ormanlarda yetişen, yoncaya benzer bir ot. [DS 1717/ TTBA 37].
elikovan (<?): Erguvan (Cercis siliquastrum). [TBS 240].
elim otu: Bir tür bitki. [BDVN 254].
elkoğan: Leylak. [TTABİ 97/ TTBA 60].
elköpürten: (Scrophularia scopolii). [TBS 240].
el kurtaran (elkurtaran): Kökü çövene benzeyen, eflatun çiçekli bir bitki (Marrubium vulgare). [TBS 240/ DS 17/ TTABİ 97/ TTBA 60].
elleme (<?): Taze incir. [KBS I 329].
ellik: Köklerinde boyar madde olan bir bitki (Arnebia densiflora). [TBS 240].

ellik otu: Kurutulup koyunlara verilen bir çeşit ot (*Inula viscosa*). [TBS 240/ DS 1725].
ellikgıran: Bir tür bitki. (*Salvia virgata*). [TBS 241].
elma: "1. (Yabanî)- *Malus sylvestris* Miller subsp. *orientalis* (A.Uglitzkich) Browicz (Rosaceae). 10 m kadar yükselebilen, beyaz veya pembe çiçekli ve dikensiz bir ağaçtır. Olgun meyveleri yenir. Yabanî elma veya armut kurusuna Taşot veya Taşut adı verilir (Çankırı-Tokat). Eş anl. Acalma. Acamuk, Acı elma, Acuk. Ekşi elma, Kivil (Şavşat-Artvin), Kratuna (Şavşat-Artvin). Sengeç, Senkeç, Yaban elması. 2. Gülgillerden, çiçekleri pembe veya beyaz bir ağaç (*Pirus malus*). 2. Bu ağacın kabuğu parlak, sert, kırmızı, sarı ve yeşil renkte, kokusu hoş, tadı ekşi veya tatlı, dokusu gevrek, ufak çekirdekli meyvesi." [TBAS 99/ TS 629/ ŞBA 340/ İBAS 111/ KK 226/ TDES 133/ SN 577/ KBS I 329/ ŞMK 166/ TGİB 145/ BTS 199/ TBS 241/ AMATK 261/ MNT 570/ ETFT 249/ TAH 500/ EÇSBA 141/ ABY 352/ DYİT 498/ MOBA 99/ TBYBA 31].
elma ağacı: Elma ağacı. [THBS 246/ NEBAS 60/ BDVN 497].
elma çalbası (T.+Yun.): Ada çayı. [TBAS 99/ İBAS 111].
elma çalısı: 1. Ada çayı. 2. (*Salvia fruticosa*). [TBAS 99/ İBAS 111/ TBS 241/ TTBA 37].
elma eriği: Şeftereng. [BKTS 85].
elma otu: Adaçayı. [NEBAS 60].
elma yağı: 1. Ada çayı. 2. Acı elma yağı. [TBAS 99/ İBAS 111].
elmacık: 1. Domuzağırşığı. 2. (*Cyclamen graecum*). [TBAS 99/ İBAS 111/ TBS 241/ TTABİ 93/ TTBA 24].
elmacıyaprağı: (*Salvia verticillata*). [TBS 241].
elmalı çalba (T.+Yun.): (*Salvia fruticosa*). [TBS 241].
elmasüpürgesi: (*Pimpinella peucedanifolia*). [TBS 241].
elmelik (Ar.): Semiz otu. [TBAS 100/ İBAS 111].
elnec (<?): Kurdeşen otu. [İBAS 111].
eloç (<?): Alıç. [TBAS 100].
eltieliyeküstü (**elti eltiye küstü**): Bir tür bitki. [TTBA 66/ TTABİ 106].
emcek: Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki, emzik otu (*Onosma aucheranum*). [TBAS 100/ İBAS 112/ TBS 242].
emecen: Ballıbaba denilen bir çeşit bitki (*Phlomis armeniaca*). [TBS 242/ DS 1731/ TTABİ 99/ TTBA 24].
emicek (**emecik- emicik**): Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki, emmecik, emecek (*Alkanna orientalis*). [TBS 242/ DS 1731].
emen (Yun.): Palamut. [TBAS 100/ İBAS 112].
emen kömenci (Yun.+<?): Bir tür bitki. [TGİB 105].
emir (Ar.): 1. Orta Anadolu'da şarap yapımı için üretilen, orta kalın kabuklu, beyaz renkli, kısa ve karışık budanan bir tür üzüm. 2. Tavşan kirazı (*Ruscus aculeatus*). 3. Siyah haşhaş. [İBAS 112].
emir ardıç (Ar.+T.): Çok sağlam gövde ve dalları sahip olan bir ağaç, demir ardıç (*Juniperus excelsa*). [TBS 242].
emirali (Ar.+Öİ): Kısa kadar saklanabilen, sarı renkli bir çeşit üzüm. [TTABİ 63/ TTABİ 72/ TTBA 95/ TTBA 74/ TTBA 54].
emirsultan (Öİ): Yeşil soğan. [TTABİ 72/ TTABİ 63/ TTBA 95/ TTBA 54/ TTBA 74].
emlec (**emle**) (Ar.): Amlacotu. [HBH 221/ KM 112/ MMŞM 430/ HKHT 307/ TE 1174/ AMATK 262/ HHKA 134/ MNT 571/ HKHTM 827/ ETFT 250/ LME 279/ TKS

209/ ABY 353/ TETTL 717/ YİŞ 544/ TASS 610/ KFT 629/ ŞMS 97/ ACBA 129/ YATBT 17].

emli ot (<?+T.): Çiçekleri balözü taşıyan bir bitki, emlik otu (*Lamium garganicum*). [TBS 242].

emlik: Sarı çiçek açan, kökünde kırmızı boyası olan bir çeşit ot, yemlik. [TBAS 100/ İBAS 112/ DS 1739].

emmecik otu: Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki (*Anchusa undulata*). [TBS 242].

emriz (Ar.): Çayır otları arasında bulunan dikenli bir ot. [DS 1741].

emrud (Far.): Armut. [RB 75/ TT 126/ TKF 421/ TETTL 718/ KFT 629/ ŞMS 97/ MNF 155/ YATBT 17].

emrud otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 495].

emzik çiçeği: Çiçekleri balözü taşıyan bir bitki (*Moltkia coerulea*). [TGİB 153/ TBS 242].

emzik otu (emzik): "1. Onosma türleri (*Boraginaceae*) ne verilen genel ad. Eş anl. Yalancı havacıva. Onosma albo-roseum Fisch.et Mey.-Emzik (Kemah-Erzincan). O. aucheranum DC.- Emcek (Kemaliye-Erzincan). O. sericeum lilld.-Yaprakları yara tedavisinde kullanılır (Doğu Anadolu). O. tauricum Pallas ex Willd.- Emzik otu (Eskişehir). 2. Çiçeklerinde balözü bulunan bir bitki (*Anchusa leptophylla*)." [TBAS 100/ İBAS 112/ TBS 243/ TBS 242/ TTABİ 101/ TTABİ 68/ TTABİ 74/ TTBA 37/ TTBA 86/ TTBA 99/ OABA 294].

enar (Far.): Nar ağacı ve meyvesi. [RB 75/ TT 126/ KM 112/ MMŞM 430/ TKF 422/ HKHT 307/ TE 1175/ AMATK 262/ MNT 572/ HKHTM 840/ ETFT 250/ TAH 502/ TKS 209/ TETTL 720/ YİŞ 545/ TASS 610/ KEA 243/ KFT 630/ ACBA 129/ YATBT 17].

enbe (enba) (<?): Şeftaliye benzeyen bir meyve. [ALÇS 28/ RFLMT 63].

encir ağacı (encir- encir ağacı) (Far.+T.): İncir. [ŞMK 167/ RB 75/ HBH 222/ KM 112/ MMŞM 430/ TKF 422/ HKHT 307/ TE 1176/ AMATK 262/ MNT 572/ HKHTM 819-840/ ETFT 250/ LME 279/ TKS 209/ UUF 388/ TETTL 721/ YİŞ 545/ TASS 611/ KEA 243/ KFT 631/ ACBA 129/ CFBİ 579/ YATBT 17/ EATBT 1051].

encübâr (Ar.): Bir tür bitki. [YATBT 17].

encüdan (encüzan- encüdani) (Ar.): Şeytan otu, hiltit. [MMŞM 430/ TE 1176/ HHKA 134/ TASS 612/ ŞMS 97/ CFBİ 579/ YATBT 17].

encüre (encür- encere) (Ar.): Isırgan otu. [HBTM 155/ TE 1176/ TASS 611/ KEA 243]. **encüriyye otu** (Ar.+T.): Isırgan cinsinden bir bitki. [İBAS 114].

enderek (endirek) (Yun.): 1. Mahlep. 2. (*Arbutus unedo*). [TBS 243/ TETTL 722/ BKTS 86].

endirek ağacı (Yun.+T.): Kabuğu ve meyvesi kırmızı olan, yaprağı ayva yaprağına benzeyip, yaz kış dökülmeyen bir çeşit ağaç. [TTBA 37].

endirez (endürüz) (Yun.): Mahlep. [TBAS 100/ İBAS 114].

endülüs (<?): (*Cerasus mahaleb*). [TBAS 296/ TBS 243].

eneç: Sarmaşık şeklinde yenilebilen bir çeşit ot. [DS 1747/ TTBA 24/ TTABİ 94].

enek: Kuru fasulye. [TTBA 9].

enek memesi: Uzun yapraklı, yumru köklü, meyve gibi yenen bir çeşit bitki. [DS 1749/ TTBA 37].

eneş (<?): Papazsakalı (*Asparagus aphyllus*). [TBS 243].

enfiye (Ar.): 1. Deli tütün. 2. Burun otu. [TBAS 100/ İBAS 114/ TSD 114/ TETTL 724].

enfiye otu (Ar.+T.): (*Veratrum album*). [TBS 243].

enger (Far.): Kenger. [TBAS 100/ İBAS 114/ TDES 135].
engerek başı: Ehbun. [BKTS 86].
engerek dikenli: Yılandili. [İBAS 114].
engerek otu: Hodangillerden, türleri süs bitkisi olarak yetiştirilen, yaprakları sert tüylü bir ot (Echium vulgare). [TS 638/ İBAS 114/ TGİB 93/ NEBAS 60/ TBS 243/ TTBA 37/ HATBA 10].
engerekbaşımı: Emzikotu. [OABA 294/ DLTMY 196].
engili buğday: Ak buğday. [TTBA 54].
enginar (Yun.): 1. Birleşikgillerden çok yıllık, dikenli bitki (Cynara scolymus). 2. Bu bitkinin sebze olarak tüketilen, iri, yuvarlak, yeşil çiçeği. [ŞBA 351/ TDES 135/ RFLMT 64/ TGİB 84/ BTS 204/ NEBAS 60/ TBS 243/ TETTL 725/ BDVN 220/ BKTS 86].
enginar çiçeği (Yun.+T.): Bitkinin küme oluşturan yaprakları enginara benzetilmiştir (Aeonium haworthii). [TBS 243].
enginar otu (Yun.+T.): Domuzdikenli. [İBAS 115].
enginar yaprağı (Yun.+T.): Bir tür bitki. [TBAM 79].
engized (<?): Kasnı otu. [İBAS 115].
engür (Far.): Bir tür bitki. [YATBT 17].
engürek (<?): (Eryngium billardieri). [TBS 243].
enik mancar (T.+<?): (Rumex patientia). [TBS 243].
enimen (<?): Üzüm. [İBAS 115].
enir (inir) (<?): 1. Tavşan kirazı. 2. Bir tür yaban mersini. 3. (Ruscus aculeatus). [KT 313/ TBAS 100/ TS 638/ İBAS 115/ KK 227/ TDES 136/ TBS 244/ LME 281/ LMEBA 406].
enison (Rum.): Anason. [TBAS 100/ İBAS 115].
enişen (<?): 1. Alıç. 2. Yemişen (Crataegus monogyna). [TBAS 100/ İBAS 115/ TBS 244].
enişte mantarı (T.+Rum.): (Ramaria condensata). [TBS 244].
enkebüş (<?): Çivit. [EUTSV 126].
ennik (enklık) (<?): (Alkanna tinctoria). [TBS 244].
enlik: 1. Havacıva, şencer. 2. Kökü kızıl ot. 3. (Arnebia densiflora). [TBAS 100/ İBAS 115/ KK 227/ RFLMT 64/ TBS 244/ AMATK 260/ LME 281/ DS 1754/ TETTL 726/ ACBA 130/ RMTBA 30/ LMEBA 406].
enük armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
epenek (<?): (Polygonum cognatum). [TBS 244].
er armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 78].
er kurtaran: Bir tür bitki. [LMEBA 406].
erce armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].
erdel kökü (<?+T.): Zürünbad. [İBAS 116].
erefe otu (<?+T.): (Adiantum capillus-veneris). [TBS 244].
ereğil otu (<?+T.): Havuç. [İBAS 116/ TTBA 37].
erekleme: Semiz otu. [TBAS 100/ İBAS 116/ DS 1765/ TTABİ 99/ TTBA 24].
erel otu (<?+T.): Havuç. [İBAS 116].
erelik: Yaprakları şeker pancarına benzeyen seyrek ve top top biten, istendiği zaman yaprakları sarılıp yenen bir çeşit ot. [DS 1765/ TTABİ 96/ TTBA 24].
eren: Kızılılık. [TTABİ 97/ TTBA 24].
erenler çiçeği: Kekik gibi kokan bir çiçek. [TTBA 37].

eres (erez) (Yun.): 1. Delice. 2. (*Lolium persicum*). [TBAS 100/ TBS 244/ DS 1767/ TETTL 733].

erez (Ar.): Delice otu da denen buğday, arpa ile birlikte yetişen, sarhoşluk veren bir çeşit bitki. [DS 4497].

erzdene (<?): Yemeklere koku vermek için katılan bir çeşit ot. [DS 1767].

ergan üzümü: Küçük siyah taneli, erken olgunlaşan bir çeşit üzüm. [TTBA 37].

ergeçsakalı (ergac sakalı): 1. Gülgillerden, beyaz çiçekli, kırmızımtırak bir bitki, çayır melikesi (*Flependula ulmaria*). 2. Keçi sakalı. [İBAS 116/ BDVN 563].

ergelen (<?): (*Sisymbrium altissimum*). [TBS 244].

ergen: Kırmızı renkli meyveleri olan ve daha çok kızılalık adıyla bilinen bir bitki (*Cornus mas*). [TBS 244/ TTABİ 97/ TTBA 24].

ergen perçemi (T.+Far.): Reyhan çiçeği. [TTBA 37].

ergendöşeği: Pembe-kırmızı çiçekleri olan çok dallı, otsu bir bitki (*Fumaria densiflora*). [TBS 245].

ergenkirez (T.+Rum.): Ergen, kızılalık. [TTBA 54].

ergil: Muşmula, döngel. [İBAS 117/ TETTL 733/ TTABİ 100/ TTBA 24].

erguvan ağacı (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 60].

erguvan (ercüvan- ergavan) (Far.): “*Cercis siliquastrum* L. (Leguminosae). 2-10 m yükseklikte, kışın yapraklarını döken, pembe çiçekli bir ağaç veya ağaççıktır. Çiçekleri çiğ veya yağda kavrulularak yenir (Batı Anadolu). Eş anl. Deli boynuz, Elguvan. Selecek. Zazalak (Çorum). [TBAS 100/ İBAS 117/ KTS 201/ SN 578/ RFLMT 65/ RB 75/ TKF 422/ TGİB 63/ BTS 209/ TBS 245/ TETTL 733/ KFT 633/ KBBA 203/ TTABİ 60/ YATBT 17/ MNF 155].

erguvani söğüt (Far.+T.): Söğüt. [TBAS 101].

erik ağacı: Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 60/ BDVN 487].

erik kekiği: Eşek kekiği (*Origanum vulgare*). [TBS 245].

erik otu: Ballıbabagillerden bir bitki türü (*Brunella*). [İBAS 117].

erika (<?): Süpürge otu. [TS 644/ İBAS 117].

erik (erük): "1. (Yabanî)- *Prunus* (Rosaceae) türlerine verilen genel ad. Dikenli veya dikensiz. kışın yaprağını döken, beyaz çiçekli ağaç veya ağaççıklardır. Aşağıdaki türlerin olgun meyveleri yenir. *Prunus divaricata* Ledeb. Yunus eriği. Meyveler olgunlukta 15-30 mm çapında sarı, kırmızı veya mor renkli. Eş anl. Alça. Âlsa (Kars. Van). *P. spinosa* L.-Çakal eriği. Göğem, Deli erik. Meyveler olgunlukta 10-15 mm çapında siyahımsı mavi renkli. Olgun meyveler taze halde yenir, pekmez veya ezme hazırlanır. Çekirdeklerinden tespih yapılır. Eş anl. Ayı eriği. Dağ eriği. Domuz eriği, Göğ erik. Göğem, Gövem. Güvem, Kum eriği, Silar, Yaban eriği. *P. spinosa* L. subsp. *dasyphylla* (Schur) Domin-Kuş eriği (Iskilip-Çorum). 2. Gülgillerden, beyaz çiçekli bir ağaç (*Prunus domestica*). 3. Bu ağacın kabuğu ince, çeşitli renklerde, mayhoş veya tatlı, eti sulu, tek ve sert çekirdekli yemişi. 4. Erik ağacı ve meyvesi; (*Prunus domestica*). 5. Kayısı." [ETG 265/ KT 315/ TMİB 619/ MŞ II 104/ MN 152/ TBAS 101/ TS 644/ EM 129/ ŞBA 354/ İBAS 117/ EUTSV 131/ DLT 644/ KK 228/ TDES 137/ KTS 203/ KBS I 337/ RFLMT 65/ RB 75/ TT 127/ HBH 222/ KM 113/ MMŞM 430/ TKF 422/ TGİB 200/ BTS 210/ TBS 245/ TSD 114/ HKHT 308/ TE 1181/ AMATK 263/ HHKA 135/ MNT 573/ HKHTM 811/ ETFT 250-251/ LME 282/ TKS 210/ EÇSBA 142/ EOS 132/ ABY 354/ TETTL 733/ YİŞ 551/ TASS 616/ KEA 245/ BKTS 86/ KFT 633/ ACBA 130/ DYİT 498/ CFBİ 579/ CCBA 619/ MOBA 99/ TBYBA 31/ TTBA 9/ LMEBA 406/ EATBT 1047/ EOTTD 327/ YATBT 17/ TMTBA 9].

eriksi meyve (T.+Far.): Drupa. [BTS 210].

erilik (<?): Yaprakları, şekerpancarı yaprağına benzeyen, seyrek ve top top biten, istendiği zaman yaprakları sarılarak yenen bir çeşit ot, erelik otu. [TKS 210].

erineç: Isırgan. [TTBA 24/ TTABİ 99].

erişte mantarı (Far.+Rum.): Saçak mantarı (*Ramaria condensata*). [TBAS 101/ TBS 245].

erişte (erüşde) (Far.): “*Posidonia oceanica* (L) Delile (*Posidoniaceae*). Rizomlu ve çok yıllık bir deniz bitkisidir. Yaprakları şerit şeklinde, 1 cm kadar genişlikte ve 50 cm kadar uzunluktadır. Yaprak ve rizom parçalarına deniz kenarlarında rastlanır. Türkiye’de Ege ve Akdeniz sahillerinde bulunmaktadır.” [TBAS 101/ İBAS 117/ TBS 245/ BDVN 119].

erkeçsakalı: Keçisakalı. [TS 645/ NEBAS 60/ OABA 294/ TTBA 37].

erkek ağaç: Yemiş vermeyen ağaç. [TTABİ 61/ TTBA 54/ TTBA 70/ TTBA 95/ TTABİ 72].

erkek ak diken: Siyah kızıl ağaç. [BDVN 506].

erkek boz ot: (*Inula viscosa*). [TBS 246].

erkek eğrelti (erkek eğrelti otu): Eğrelti (*Dryopteris filix-mas schott*). [TBAS 101/ ŞBA 356/ NEBAS 60/ TBS 246].

erkek geven: (*Acantholimon acerosum*). [TBS 246].

erkek incir (T.+Far.): İncir. [TBAS 101/ TSD 115].

erkek kekik: Çiçek kümesinin toparlak görünüşünden dolayı benzetilen bir bitki (*Thymus sipyleus*). [TBS 246].

erkek kızılıcık: Kızılıcık. [TBAS 101].

erkek kova: Tepesi dikenli uçlu olan bir bitki (*Juncus acutus*). [TBS 246].

erkek orman: Böğürtlene benzer yapıda dikenli, sarılıcı olan ancak böğürtlen gibi meyvesi yenilemeyen bir bitki (*Smilax aspera*). [TBS 246].

erkek pelin (T.+Rum.): Yavşan. [TBAS 101/ İBAS 117].

erkek üzüm: Sırası az çıkan, kalın kabuklu üzüm. [TTBA 54/ TTABİ 72/ TTABİ 61/ TTBA 95/ TTBA 70].

erkek zeytin (T.+Ar.): Yabani zeytin (*Olea europaea*). [TBAS 101/ TBS 246].

erken armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

erkurtaran: 1. Kısamahmut. 2. Tedavi edici özelliği sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Achillea biebersteimi*). [TBAS 101/ İBAS 117/ TBS 246/ TTBA 60/ TTABİ 104/ TTABİ 97/ TTBA 70].

erkurtaran otu: Zeravend. [BKTS 87].

ermak (<?): Kısarak otu. [İBAS 117].

ermen (Ar.): Ayvadane. [İBAS 117/ KK 228].

Ermeni kimyonu (Öİ+Ar.) Frenk kimyonu. [TBAS 101/ İBAS 117/ TTBA 37/ TTABİ 61/ CEBA 124/ TTBA 69].

Ermeniler hıyarı (Öİ+Far.): Sülüklü pancar denilen sebze. [İBAS 117/ BKTS 87].

ervist ağacı (<?+T.): (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 246].

eryeten: Beyaz incirden daha büyük ve sivrice, yeşil renkli bir cins incir. [TTBA 60/ TTABİ 97].

erz ağacı (Ar.+T.): Lübnan çam ağacı. [TKF 422].

eseli (<?): Koğalık, hasır otu. [İBAS 118/ RFLMT 65].

esembil (esembil) (<?): Yurdumuzda yetişen bir bitki (*Melia azedarach*). [TBS 247].

eskil (Yun.): Bir tür bitki. [YATBT 17].

eskilik: Yemeği yapılan bir çeşit ot. [DS 4498].

eskin (<?): Işgın. [TBAS 101/ İBAS 118].

Eskişehir armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

esmer buğday (Ar.+T.): Koyu renkli bir cins buğday, kara buğday. [TS 652/ NEBAS 61/ BDVN 273].

esmer su yosunları (Ar.+T.+T.): Şeritleri bölmeli, renkleri esmer su yosunları. [TS 652/ TTBA 54].

esrar (Ar.): 1. Hint kenevirinden çıkarılan ve kullanılacak miktara göre uyarıcı, sarhoş edici veya uyuşturucu etkileri olan bir madde. 2. Emberbaris. 3. Beng otu. [KT 321/ İBAS 119/ RFLMT 66/ TAH 506].

esrar otu (Ar.+T.): Dişi çiçek kümelerinden esrar yapılan, yurdumuzda lif elde etmek için yetiştirilen bir bitki, hint keneviri; kenevir (*Cannabis sativa*). [TBAS 101/ TS 654/ İBAS 119/ BTS 211/ TBS 247/ TTBA 37].

esraş (<?): Çiriş otu. [İBAS 119].

ester otu (<?+T.): Yemaniye. [BDVN 110].

eşec (<?): Ayıkulağı. [İBAS 119].

eşek: Ayıgülü. [TTABİ 66].

eşek armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136/ TTABİ 103].

eşek baklası (T.+Ar.) İri ve kara bakla cinsi. [İBAS 119/ TTBA 77/ TTBA 37/ TTABİ 64].

eşek baldıranı: "Lecokia cretica (Lam.) DC. (Umbelliferae). Çok yıllık. Kalın rizomlu. otsu, beyaz çiçekli ve tüysü yapraklı bir bitki. İskenderun (Belen) ve Tarsus (Çamlıyayla) bölgelerinde zehirli olarak bilinir. Eş anl. Ayı baldıranı (Çamlıyayla-Tarsus). [TBAS 102/ İBAS 119/ TGİB 136/ TBS 247/ TTBA 77/ TTBA 37/ TTABİ 64].

eşek çalısı: Eşeğin çok severek yediği bir bitki türü (*Carduus nutans*). [TBS 247].

eşek çasırı (T.+<?): (*Ferula orientalis*). [TBS 247].

eşek çayı (T.+Çin.): 1. Dağ çayı. 2. Pisik otu (*Nepeta*). [TBAS 102/ TBAS 102/ İBAS 119/ TBS 247/ HATBA 10].

eşek çıtlığı: Düzgün, kamyş gibi yetişen bir ot. [DS 1789/ TTBA 77/ TTBA 37/ TTABİ 64].

eşek çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 255/ BDVN 421/ HATBA 10].

eşek dikenini: "1. *Onopordum tauricum* Willd. (Compositae). 60-100 cm yükseklikte, iki yıllık, dikenli ve pembe çiçekli otsu bir bitkidir. Meyveleri Devedikeni tohumu adı altında aktarlarda satılır ve kara ciğer hastalıklarına karşı kullanılır. B . Boğa dikenini. Deve dikenini, Gengel. Eş anl. At dikenini (*Daday-Kastamonu*), Eşek helvası. Eşek kömürdeği, eşek. Türleri Kangal, Sıyırma, Sıyırma dikenini. Sıyırtma adlarını alır ve gövdeleri, kabuğu soyulduktan sonra çiğ olarak yenir *Onopordum acanthium* L.-Galagan, Kalagan (Erciş an). » ı Kangal O. bracteatum Boiss.et Heldr.- Kaluğan (Kızılcahamam-Ankara), Kangal. Kangal dikenini (Sivas). Gövdesi Sivas ve Konya bölgesinde yenir. O. carduchorum Born.et Beauverd - Eşek dikenini. O. illyricum L. - Eşek dikenini. 2. Kara lahana büyüklüğünde, yapraklarında toplu iğne gibi dikenler bulunan ve eşeklere yedirilen bir bitki. 3. Büyük diken. 4. Kenger, gengel. 5. Yaban enginarı. 6. Maydanozgiller (Umbelliferae) familyasından *Eryngium* cinsine ait türlere verilen genel ad, boğa dikenini." [KT 256/ KT 322/ TBAS 102/ TS 656/ İBAS 119/ TGİB 54/ BTS 212/ NEBAS 61/ TBS 247/ DS 1789/ CFBİ 580/ TTBA 77/ TTBA 37/ HATBA 10/ TTABİ 64/ BDVN 286].

eşek elması: Bir elma çeşidi. [TTBA 37/ TTBA 77/ TTABİ 64].

eşek enginarı (T.+Rum.): Bir tür bitki. [HATBA 10].

eşek eriği: Uçları sivri ve uzun bir çeşit yeşil erik. [TTABİ 64/ TTBA 37/ TTBA 77].

eşek fiği (T.+Rum.): (*Nasturtium officinale*). [TBS 249].

eşek gengeri (T.+Far.): Eşek kenkeri (*Carduus nutans*). [TBS 249].

eşek gerdanası (eşek gerdebeni) (T.+<?): Eşek gerdemesi (*Reseda lutea*). [TBS 249].

eşek geveni: (*Astragalus baiburensis*). [TBS 249].

eşek gevreği: 1. Eşek marulu. 2. (*Sonchus asper*). [TBAS 102/ İBAS 119/ TTBA 37/ TTBA 80/ HATBA 10/ TBS 252].

eşek gömeci: 1. Hatmi. 2. (*Althaea cannabina*). [TBAS 102/ İBAS 119/ TBS 249/ HATBA 10].

eşek gülü (T.+Far.): Dügün çiçeğigiller familyasından içi kızıl dışı sarı bir gül, ayı gülü (*Glaucium leiocarpum*). [TMİB 622/ TBAS 102/ İBAS 119/ NEBAS 61/ TBS 249/ LMEBA 406/ TTBA 37/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 10].

eşek gürlü (T.+<?): (*Vicia sativa*). [TBS 249].

eşek hardalı (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HATBA 10].

eşek havucu (T.+Far.): Havucun yabani olan türü (*Daucus carota*). [TBS 249].

eşek helvası (eşekhelvası) (T.+Ar.): 1. Eşek dikenli. 2. (*Lactuca serriola*). 3. Enginara benzer bir bitki. [TBAS 102/ TGİB 242/ TBS 252/ DS 1789/ TTBA 37/ TTBA 80/ HATBA 10].

eşek hıyarı (T.+Far.): “1. *Ecballium elaterium* A: Richard (*Gucurbitaceae*). Çok yıllık sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Meyvelerinin usaresi müşhil olarak kullanılır. Eş anl. Acı düğlek. Acı dülek. Acı düvelek. Acı düvlek. Acı kavun. Cırtatan, Cırtlak. Cırtlangıç, Hıyarcık. İt hıyan. Karga dügeleği. Karga düleği, Karga duveleği. Karga ibiği, Karga keleği. Karga kozağı. Karga bostanı. Karga cevizi. Şeytan keleği. 2. Kabakgillerden, yabani tırmanıcı, otsu bir bitki, acı kavun (*Ecballium elaterium*).” [KT 322/ TMİB 622/ TBAS 102/ TS 656/ ŞBA 357/ İBAS 119/ TKF 422/ TGİB 92/ BTS 212/ NEBAS 61/ TBS 249/ TSD 117/ UUF 393/ BDVN 56/ BKTS 88/ KFT 637/ TTBA 37/ TTBA 77/ BDVN 249/ TTABİ 64/ HATBA 10].

eşek inciri: Meyvesi yenmeyen yabani incir. [TTBA 37/ TTBA 77/ TTABİ 64].

eşek inneliği: Eşek iğneliği (*Erodium hoefftianum*). [TBS 249].

eşek kalkanı: Enginara benzer bir bitki. [DS 1789].

eşek kangalı: Köygöçüren. [TBAS 102/ İBAS 120/ DS 1789/ TTBA 37].

eşek karakavuşu: (*Cichorium intybus*). [TBS 249].

eşek kekiği: 1. Taş kekiği. 2. (*Thymbra spicata*). [TBAS 102/ TBAS 296/ TBS 249/ HATBA 10].

eşek kengeri (eşek kenkeri) (T.+Far.): Kökü tatlı, dalları dikenli bir bitki adı (*Carduus pycnocephalus*). [İBAS 120/ TKF 422/ TGİB 54/ TBS 250/ DS 1789/ TTBA 37/ TTBA 77/ HATBA 10/ TTABİ 64].

eşek kerdemesi (T.+Yun.): (*Reseda lutea*). [TBS 250].

eşek kırşarığı (T.+<?): (*Cerintho minor*). [TBS 250].

eşek kömüdeği: Eşek dikenli. TBAS 103/ HATBA 10

eşek kömürdeği: Eşeklerin çok yediği bir çeşit ot. [DS 1789/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 37].

eşek közlemesi: 1. Eşeklerin çok yediği bir çeşit ot. 2. Eşek dikenli. [TBAS 103/ DS 1789/ TTBA 37/ HATBA 10].

eşek kürülü (T.+<?): (*Lathyrus cicera*). [TBS 250].

eşek lalesi (T.+Far.): 1. Yabani lale. 2. Süsen. [KT 714/ TBAS 103/ TTBA 37/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 10].

eşek madımağı (T.+Erm.): Kuşekmeği. [TBAS 103/ İBAS 120/ TTBA 37/ TTBA 77/ HATBA 10/ TTABİ 64].

eşek mantarı (T.+Rum.): Kezba. [BKTS 88].

eşek marulu (T.+Rum.): "1. *Sonchus oleraceus* L. (Compositae). 10-150 cm yükseklikte, bir veya iki yıllık, soluk sarı çiçekli, sütlü ve otsu bir bitkidir. Yaprakları taşlandıktan sonra salata halinde yenir veya lezzet vermek için et yemeklerine konur. Rozet yaprakları ilkbaharda İstanbul pazarlarında Kuzu gevreği adı altında satılmaktadır. Eş anl. Eşek gevreği. Eşek marulu. Kunderul, Kuzu gevreği. Kuzukürkü, Süt otu. *Sonchus asper* {L.} Hill subsp-*glaucescens* (Jordan) Ball-Eşek gevreği (Armutlu- Bursa). Sebze olarak kullanılır. 2. Yabani marul, acı marul." [KT 755/ TMİB 622/ TBAS 103/ TS 656/ İBAS 120/ RFLMT 66/ BTS 212/ NEBAS 61/ TBS 250/ TSD 54/ TE 1186/ BDVN 35/ TASS 618/ BKTS 88/ CFBİ 580/ TTBA 37/ TTBA 77/ LMEBA 406/ TTABİ 64/ HATBA 10/ BDVN 558].

eşek maydanozu (T.+Rum.): 1. Maydanozgillerden iki yıllık otsu bir bitki (*Anthriscus silvestris*). 2. Frenk maydanozu. [TBAS 103/ TS 656/ İBAS 120/ NEBAS 61/ TTBA 77/ TTBA 37/ HATBA 10/ TTABİ 64].

eşek memesi: İri taneli, oval bir çeşit siyah üzüm. [TTABİ 67/ TTBA 37/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 96/ TTABİ 65/ TTABİ 73].

eşek nanesi (T.+Ar.): (*Calamintha nepeta*). [TBS 250].

eşek navruzu (T.+Far.): Navruz. [TBAS 103/ TTBA 37/ HATBA 10].

eşek otu: 1. Dağ çayı. 2. Korunga. 3. Köygöçüren. 4. Evliya otu. 5. (*Chondrilla juncea*). [TBAS 103/ TBAS 103/ TS 656/ İBAS 120/ NEBAS 61/ TBS 251/ ŞMS 98/ TTBA 37/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 10].

eşek pancarı: (*Scrophularia striata*). [TBS 251].

eşek papatyası (T.+Rum.): Beyaz papatya. [TBAS 103/ İBAS 120/ BTS 212/ TTBA 77/ TTBA 37/ TTABİ 64/ HATBA 10].

eşek püskülü: Bir çeşit ot. [HHKA 135].

eşek razıyanesi (T.+Far.): Yabani rezene. [İBAS 120/ HATBA 10/ LMEBA 406].

eşek sarı otu: (*Inula viscosa*). [TBS 251].

eşek sirkeni (eşek sirkemi): (*Chenopodium album*). [TBS 251].

eşek susamı (T.+Ar.) Kökeni eşek süseni (*Ornithogalum pyrenaicum*). [TBS 251].

eşek tiken: Eşeğin severek yediği bir dikendir (*Onopordum*). [TBS 251].

eşek tırfili (T.+Rum.): (*Vicia sativa*). [TBS 251].

eşek turpu (işşek turpu- eşek turbu) (T.+Far.): 1. Karın ağrısına iyi gelen, turp gibi acı bir çeşit ot; bayır turpu (*Armoracia rusticana*). 2. (*Raphanus raphanistrum*). 3. Hardal otu. [KT 322/ MŞ II 105/ EM 129/ TGİB 210/ TBS 251/ EOS 133/ DS 1790/ KFT 637/ CFBİ 580/ YATBT 18/ TTBA 77/ TTBA 37/ TTABİ 64/ HATBA 10/ TMTBA 9/ TBAS 103/ İBAS 120/ TKF 422/ BKTS 88].

eşek türpenği (T.+<?): Bir tür bitki. [TGİB 210/ TBS 252].

eşek yağı: Meşe ağaçlarının kabuklu ceviz büyüklüğünde, siyaha yakın renkte olan meyvesi. [TTBA 37].

eşek yarpuzu: (*Nepeta fissa*). [TBS 252].

eşek yoncası: "*Melilotus officinalis* (L.) Desr. (Leguminosae). 40-250 cm yükseklikte, bir veya iki yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Çiçekleri boyar madde olarak kullanılır (Erzurum). Eş anl. Kokulu yonca. [TBAS 103/ İBAS 120/ NEBAS 61/ TBS 252/ DS 1790/ TTBA 37/ TTBA 77/ TTABİ 64].

eşek zahteri (T.+Ar.): (*Thymbra spicata*). [TBS 252].

eşekçitlimi (T.+<?): (*Reseda luteola*). [TBS 252].

eşekgıcılavuk (T.+<?): (*Thlaspi perfoliatum*). [TBS 252].

eşekköftesi (T.+Far.): (*Cirsium amani*). [TBS 252].

eşekkulağı (eşek kulağı): 1. Sığırdiligillerden, çiçekleri beyaz ve menekşeye çalan kırmızı renkte, eczacılıkta kullanılan bir bitki, karakafes (*Melilotus officinalis* pall). 2. Misk çiçeği. 3. (*Verbascum symes*). [KT 322/ TBAS 103/ TS 656/ ŞBA 359/ İBAS 120/ RFLMT 66/ NEBAS 61/ TBS 252/ BDVN 344/ BKTS 88/ TTBA 37/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 96/ TTABİ 65/ OABA 294/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ HATBA 10].

eşekkuyruğu: Bir tür bitki. [NEBAS 61].

eşekkuzulası (eşekkuzilesi) (T.+<?): (*Rumex conglomeratus*). [TBS 252].

eşektırnağı (eşek tırnağı): Kesildiğinde süt gibi sıvı çıkaran bir ot. [DS 1790/ TTBA 37/ TTBA 79/ TTBA 97/ TTABİ 73/ TTABİ 65].

eşekzıpkını: Bitkinin gövdesi tepesindeki çiçek kümeleriyle birlikte zıpkına benzetilmiştir (*Asphodeline taurica*). [TBS 253].

eşgın (eşgun- eşkin- eşkin): Işgın. [TBAS 103/ İBAS 120/ KBS I 344-345/ DS 1792].

eşgice: Kireçli topraklarda yetişen, kökleri ve yaprakları ekşi bir bitki. [DS 1791].

eşgümük (<?): Bir tür bitki. [DS 1792].

eşki: Kuzukulağı. [TBAS 104].

eşkit (<?): Bağ yapraklarına dolanan asalak bitki. [DS 1794].

eşşekganağı (T.+<?): Bir çeşit bitki. [DS 4499/ TTBA 37].

eşşekmadımā (T.+Erm.): Bir tür bitki. [VHBA 13].

eşter (<?): Sirken. [İBAS 120/ RFLMT 66].

et elması: Bir elma çeşidi. [TTBA 37].

et kekiği: Etlı yemeklere katılan bir bitki (*Satureja thymbra*). [TBS 253].

et mantarı (T.+Rum.): Ayı mantarı, Tavukbacağı mantarı. [TBAS 104/ BTS 214/ TTBA 37].

et şeftalisi (T.+Far.): Eti çekirdeğinden ayrılmayan bir şeftali türü (*Prunus persica duracina*). [KT 323/ TS 664/ İBAS 121/ TTBA 37].

et üzümü: Meyveleri üzüme benzeyen bir bitki (*Vaccinium arctostaphylos*). [TBS 253/ TTBA 37].

etek (<?): Burçak. [TBAS 104].

eterik: Çok tatlı ve kırmızı renkli bir çeşit erik. [TTBA 54].

etlirozet (T.+Fr.): Yaprakları etli ve rozet şeklinde olan süs bitkileridir (*Aeonium haworthii*). [TBS 253].

etmek ağacı: Bir ağaç türü. [BDVN 83].

etteni eriği (<?+T.): Pembe ve yeşil renkli, hafif buruk lezzetli bir erik çeşidi. [TTBA 37].

etyaran otu: Dolama tedavisinde yara açıcı olarak kullanılan bir bitki (*Paronychia amani*). [TGİB 177/ TBS 253].

evcikıran (evcikıran): 1. Zehirli mantar. 2. Köygöçüren. [TBAS 104/ TS 665/ TTABİ 97/ TTBA 60].

evelek-evelik (<?): Evelek otu, labada, develik, efelek, evelik (*Rumex pulcher*). [TBAS 104/ İBAS 121/ KK 229/ TGİB 218/ TBS 253/ LME 287/ TETTL 753/ YİŞ 556/ CFBİ 580/ LMEBA 407].

evelik otu: (*Rumex crispus*). [TBS 254/ DS 1805].

everina mantarı (<?+Rum.): Ağaç yosunu. [İBAS 121].

eveyikbudu (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [TTABİ 77].

evlek mantarı (Rum.+Rum.): "Agaricus (*Agaricaceae*) türlerine verilen genel ad. Çayır ve otlaklarda gruplar halinde yetişen ve yenen türlerdir. Eş anl. Âk mantar. Çayır mantarı. Duvaklıca, Duvaklı mantar, Guguvak, İçikızıl. Keçi mantarı, Kirkin, Koyun mantarı. Koyungöbeği, Köy mantarı. Küp evleği, Mıkbaşı. Şagrak mantarı. Tarla

mantarı, Yazı mantarı. *Agaricus arvensis* Fr.ex Schaeffer -İçikızıl. Yenen bir türdür. *A. bitorquis* (Quel.) Sacc.- Koyungöbeği (Sivas). *A. campestris* Fr.ex L. (Psalliota) - Çayır mantarı. İçikızıl. Yenen bir türdür. *A. hortensis* Cooke var. *bispora* Lange (Syn:*A.bisporus* (Lange) İmbah) özel şekilde yetiştirilip yemeklik olarak satılır. Beyaz renklidir." [TBAS 104/ TBS 254/ TTBA 37/ TTABİ 103].

evlenme çiçeği: Bazin. [TTABİ 103/ TTBA 37/ TTBA 72/ TTABİ 63/ TTABİ 99].

evlida otu (<?+T.): (*Chenopodium album*). [TBS 254].

evlimemed otu (T.+Öİ+T.): (*Ranunculus constantinopolitanus*). [TBS 254].

evliya otu (Ar.+T.): 1. Baklagillerden, hayvanlara yedirilmek için ekilen bir bitki, eşek otu (*Onobrychis*). 2. Korunga. [TBAS 104/ TS 668/ İBAS 121/ NEBAS 61/ TTABİ 103/ TTABİ 72/ TTABİ 62/ TTBA 95/ TTBA 71/ TTBA 37].

evren: Pelin otu, yavşan otu, afsentin. [İBAS 121/ ETFT 252].

evren gülü (T.+Far.) Bir gül çeşidi. İBAS 121/ BKTS 89/ TTBA 37/ TTABİ 103

evren yavşanı: Pelin otu. [TMİB 639/ İBAS 121/ AMATK 264/ TKS 211/ ABY 355/ ACBA 130].

evrümçevrüm: Papatya. [TTBA 62/ TTABİ 105].

evşen (<?): Kısa, dikenli ağaç. [İBAS 121].

evvel bahar çiçeği (Ar.+Far.+T.): İlkbahar çiçeği. [BDVN 484].

ewün (<?): Buğday, buğday taneleri. [KTS 208].

eyda (<?): Kardeşkanı. [İBAS 121/ RFLMT 67].

eyger (<?): Eğir. [RFLMT 67].

eyilcan otu: Sulak yerlerde yetişen bir çeşit ot. [DS 1821/ TTBA 37].

eyir (<?): Kızılıcık. [TBAS 104/ İBAS 122].

eylentü (<?): Eğrelti otu. [DS 1823].

eyraltu (<?): Ormanlarda yetişen bir çeşit ot. [DS 1825].

eyrelti otu: Eğrelti otu (*Pteridium aquilinum*). [İBAS 122/ LME 288/ BKTS 90/ CFBİ 580/ BDVN 414/ BDVN 252/ BDVN 247].

eyrelti (eyreltü- evratı- eylentü- eyraltu): Eğrelti otu (*Pteridium aquilinum*). [LMEBA 407/ İBAS 122/ LME 288/ BKTS 90/ CFBİ 580/ TBAS 104/ EM 130/ İBAS 122/ RFLMT 67].

eysebak < iyi ise bak: İri taneli bir çeşit üzüm. [TTBA 66/ TTABİ 106].

eyşi gece: Bir çeşit ekşi ot. [DS 1827].

eyvaz (<?): Üvez. [TBAS 104/ İBAS 122].

ezan çiçeği (Ar.+T.): Akşam ezanı vakti çiçek açan bir bitki (*Oenothera biennis*). [TBS 254].

ezentere (ezanteri- ezelttere- ezertene- ezerttere- ezerge) (<?): Anason (*Pimpinella anisum*). [TBAS 104/ İBAS 122/ TGİB 87/ BTS 218/ TBS 254-255/ LME 288/ LMEBA 407].

ezgil (Far.): Bir cins küçük taneli muşmula, döngel. [KT 329/ TBAS 105/ İBAS 122/ TDES 142/ TETTL 762/ TTBA 24/ TTABİ 100].

ezgin: Ketan. [İBAS 122/ TTABİ 100/ TTBA 24].

ezzeze (<?): 1. Çengel sakızı. 2. Çayırlarda olan kara hindiba bitkisi. [TBAS 105/ İBAS 122/ DS 1830].

-F-

- Fadime armudu** (Öİ+Far.): Bir armut türü. [TTABİ 80].
- fakirkatığı** (Ar.+T.): (*Origanum onites*). [TBS 256].
- fakirurganı** (Ar.+T.): Gövdesi uzun, sağlam yapılı ve urgan yerine kullanılmaya elverişli bir bitki (*Lonicera etrusca*). [TBS 256].
- fambur** (<?): Ihlamur (*Tilia*). [TBAS 106/ İBAS 123/ TBS 256].
- farafila** (<?): (*Petasites hybridus*). [TBS 256].
- farasyun kalbi** (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 358].
- faraz otu** (<?+T.): Horoz otu (*Avena sterilis*). [İBAS 123/ TBS 256].
- fare dikenî**: Tavşan kirazı. [TBAS 106/ İBAS 123/ TGİB 187/ TTABİ 103/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 37].
- fare otu**: 1. Sütleğengillerden, mavi çiçekli, tohumları fare zehri olarak kullanılan bir bitki. 2. Dağ reyhanı. 3. (*Zizophora tenuior*). [TBAS 106/ TS 680/ İBAS 123/ TGİB 235/ TBS 256/ TTABİ 103/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 37].
- farekulağı (fare kulağı)**: 1. Çuha çiçeğigillerden, tohumu kuş yemi olarak kullanılan bitkilerin cins adı, bağırsak otu, sıçankulağı (*Anagallis*). 2. Yabani mercanköşk. 3. *Anagallis arvensis* L. (*Primulaceae*). Bir yıllık, otsu ve çıplak bitkilerdir. Yapraklar sapsız, çiçekler mavi veya kırmızı renkli. Eş anl. Sıçankulağı, Sıçanotu. 4. Mercangüş. [TBAS 106/ TS 680/ İBAS 123/ NEBAS 62/ TTBA 37/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ BDVN 41/ BDVN 318].
- farekuyruğu kaktüsü** (T.+T.+Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 62].
- farfara otu** (Lat.+T.): 1. Latince adından adını almıştır, öksürük otu (*Tussilago farfara*). 2. Deve tabanı. [TBAS 106/ İBAS 123/ NEBAS 62/ TBS 256/ BDVN 599].
- Fârisî alma** (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [CEBA 124].
- fasulye (fasülye- fasulya)** (Rum.): 1. Fasulyegillerden, barbunya, çalı, ayşekadın, horoz vb. türleri bulunan bitki (*Phaseolus vulgaris*). 2. Bu bitkinin sebze olarak yararlanılan yeşil ürünü ve kuru tohumları. [ŞBA 361/ İBAS 124/ TGİB 182/ BTS 222/ NEBAS 62/ TBS 256/ TETTL II 36/ BDVN 452/ TBYBA 31].
- fat fat** (<?): Bir çeşit ot. [DS 1839].
- fatı** (<?): Kasımpatı. [İBAS 124].
- fatır** (<?): Kardeşkanı. [İBAS 124].
- Fatma çiçeği** (Öİ+T.): Hem kendiliğinden yetişen hem de yetiştirilen bir süs bitkisi (*Alcea rosea*). [TBS 257].
- Fatmaana güllü** (Öİ+T.+Far.): Çiçekleri güle benzetilmiştir (*Alcea pallida*). [TBS 257].
- Fatmaana otu** (Öİ+T.+T.): (*Salvia virgata*). [TBS 257].
- Fatmaanamumluğu** (Öİ+T.+Far.): (*Lavandula stoechas*). [TBS 257].
- Fatmacık** (Öİ+T.): (*Alcea pallida*). [TBS 257].
- Fatmacık çiçeği (Fatmecik çiçeği)** (Öİ+T.): 1. Süs bitkisi (*Hibiscus syriacus*). 2. (*Alcea rosea*). [TGİB 136/ TBS 257/ TBS 257].
- Fatmagül** (Öİ+Far.): Süs bitkisi (*Alcea pallida*). [TBS 257].
- Fatmasacı** (Öİ+T.): Venüssaçı. [TBAS 106/ İBAS 124/ TTBA 37/ TTBA 73/ TTABİ 73/ TTABİ 72/ TTABİ 63/ TTBA 97/ TTBA 95].
- fatmaşal** (Öİ+Far.): Uzun bir sap üzerinde sıra ile gittikçe küçülerek çiçek açan bir çiçek. [TTABİ 70/ TTBA 89/ TTBA 95/ TTABİ 72/ TTBA 55].
- fattak** (Ar.): Zakkum (*Nerium oleander*). [TBAS 106/ İBAS 124/ TBS 257].
- fava** (<?): Fink baklası. [TBAS 106/ İBAS 124].
- favanda** (<?): Şakayık, şakayık kökü. [İBAS 124].

felenbur (felembur) (<?): Ihlamur (Tilia). [TBAS 106/ İBAS 125/ TBS 258].

felfelek: Hurmagillerden, kestane büyüklüğündeki yemişi şerit düşürücü nitelik taşıyan Asya bitkisi (Areca catechu). [TS 687/ İBAS 125/ RFLMT 69].

feliiks (<?): Palmiye yaprağına benzeyen, park ve bahçelerde süs için kullanılan iri gövdeli bir bitki (Phoenix canariensis). [TS 687].

fena kokulu gül fidanı (Ar.+T.+Far.+Rum.): Bir bitki türü. [BDVN 514].

fena kokulu harbak (Ar.+T.+Ar.): Bir bitki türü. [BDVN 312].

fena kokulu kaz ayağı (Ar.+T.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 170].

fena kokulu kuzgun kılıcı (Ar.+T.+T.+T.): Fena kokulu suseni. [BDVN 334].

fena kokulu oğul otu (Ar.+T.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 390].

fena kokulu sina (Ar.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 153].

fena kokulu suseni (Ar.+T.+Ar.): Fena kokulu kuzgun kılıcı. [BDVN 334].

fener çiçeği (Rum.+T.): 1. Çiçek topluluğunun meyve zamanındaki şekli fenere benzetildiği için bu adı alan bir bitki, güveyfeneri (Scorzonera elata). 2. Gelin otu. [İBAS 125/ NEBAS 62/ TBS 258/ BDVN 344/ BDVN 457].

fener otu (Rum.+T.): (Equisetum telmateia). [TBS 258].

fenerit üzümü (<?+T.): Kırmızı renkli, ince kabuklu, şaraplık bir çeşit üzüm. [TTBA 37].

fenerli çay (Rum.+Çin.): (Sideritis perfoliata). [TBS 258].

Fenike ardıcı (Öİ+T.): Bir ardıç türü. [TTBA 106/ TTABİ 76].

Fenike portakalı (Öİ+Fr.): Bir portakal çeşidi. [TTBA 37/ TTBA 106/ TTABİ 76].

ferbiyon otu (Yun.+T.): Sütleşen, firfıyın. [TETTL II 45].

ferez (<?): (Anchusa strigosa). [TBS 258].

ferfah (farfah) (<?): Semizotu (Portulaca oleracea). [İBAS 126/ TKF 423].

ferik elması: Yeşil renkli meyveleri küçük olan, Giresun, Ordu, Trabzon ve Rize gibi Doğu Karadeniz kıyısı illerinde ve Kocaeli'de yaygın olarak yetiştirilen kışlık bir elma çeşidir. [KT 305].

ferik: 1. Ateşte kavrulup yenen yeşil buğday taneleri. 2. Taze fasulye. [KT 345/ İBAS 126/ KBS I 353/ LME 294/ TETTL II 47/ BKTS 92/ LMEBA 407].

feris (<?): Ayrık otu. [İBAS 126].

fersek (<?): Şeftali, kayısı ve zerdali. [İBAS 126].

fesçitarağı (fesci darağı) (Öİ+T.): “1. Dipsacus laciniatus L. (Dipsacaceae). 2 m kadar bir boya erişebilen, iki yıllık, otsu, dikenli, beyaz veya soluk pembe çiçekli bir bitkidir. Kurutulmuş çiçek durumu tarak olarak kullanılır. Eş anl. Çiğ, Çobantarağı, Karağan (Tarsus-lçel), Pukiç (Doğu Anadolu). Tarak otu. 2. Çoban tarağı.” [TBAS 106/ İBAS 126/ TBS 258/ BDVN 241/ TTBA 99/ TTBA 37/ TTBA 92/ TTABİ 74/ TTABİ 71].

fesleşen (feslan- feslihan- feslikan- fesliken- fesliyen- fesligen) (Yun.): “Ocimum basilicum L (Labiatae). 10-40 cm yükseklikte, beyaz veya pembe çiçekli, özel ve kuvvetli kokulu, otsu ve bir yıllık bir bitkidir. Bahçelerde ve saksıda yetiştirilir. Baharat olarak kullanılır. Eş anl. Fesliyen, inhan, Peslan, Rahan. Reyhan.” [TBAS 106/ ŞBA 363/ İBAS 126/ TDES 144/ RFLMT 69/ ŞMK 169/ TKF 424/ TGİB 73/ NEBAS 63/ TBS 258/ TSD 124/ AMATK 267/ MNT 585/ ETFT 257/ TETTL II 50/ YİŞ 572/ BKTS 92/ KFT 676/ KDB 4/ CFBİ 580/ BDVN 420/ YATBT 18].

fesligan üzümü (Yun.+T.): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 37].

fiçi otu: “Euphorbia apios L. (Euphorbiaceae). 30 cm kadar yükseklikte, yumrulu, beyaz sütlü, otsu ve zehirli bir bitkidir. Yumruları eskiden müşhil olarak kullanılırdı. Eş anl. Burçalar (Yenice-Antalya).” [TBAS 107/ İBAS 127/ TTABİ 70/ TTBA 99/ TTBA 89/ TTBA 37].

fık otu (<?+T.): Böğürtlen. [TBAS 107/ İBAS 127/ TTBA 37].

fıkoku (fukuku- fuoku) (Yun.): Diken çileği, böğürtlen. [TETTL II 53].

filambur (<?) İhlamur. [TBAS 107].

findıca (<findıkçak) (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 78].

findık (finduk- findık [ağacı]- finduk [ağacı]) (Ar.): "1. Corylus türleri (Corylaceae) ne verilen genel ad. Bazı türler Kuzey Anadolu bölgesinde yabanî olarak yetişir ve yetiştirilir. Corylus avellana L. - Yaban findığı. Kuzeydoğu Anadolu bölgesinde yabanî olarak yetişir. C. maxima Miller- Meyvesi için Kuzey Anadolu bölgesinde yetiştirilir. 2. Kayıngillerden, kuzey yarım kürenin ılık yerlerinde ve yurdumuzun genellikle Doğu Karadeniz bölgesinde yetişen, boyu 6-7 metre, yaygın tepeli bir ağaççık (Corylus avellana). 3. Bu ağaççığın sert bir kabuk içinde bulunan yağlı, nişastalı ürünü." [KT 350/ TBAS 107/ TS 695/ ŞBA 365/ İBAS 127/ KK 232/ ŞMK 169/ RB 77/ HBH 228/ KM 114/ TGİB 77/ BTS 223/ NEBAS 63/ TBS 259/ TSD 124/ HKHT 325/ TE 1225/ AMATK 267/ MNT 586/ HKHTM 819/ HKHTM 827-840/ ETFT 257/ TAH 534/ TKS 214/ EÇSBA 142/ UUF 413/ EOS 134/ ABY 359/ TETTL II 54/ YİŞ 573/ TASS 646/ KEA 267/ BKTS 92/ ACBA 130/ BDVN 203/ MNF 155/ CFBİ 580/ YATBT 18/ EATBT 1051].

findık armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

findık biber (Ar.+Rum.): Bir tür bitki. [TTBA 55/ TTABİ 103].

findık gülü (Ar.+Far.): Gül. [TBAS 107].

findık otu (Ar.+T.): "1. Cyperus aureus Ten. Kök yumruları çiğ olarak yenir, yaprakları findık bitkisinin yaprağına benzetilmiştir. 2. Arslanpençesi. [TBAS 107/ TBAS 296/ İBAS 127/ TGİB 23/ BTS 223/ NEBAS 63/ TBS 259/ TTBA 37].

findık tırmiti (Ar.+<?): Tavukbacağı mantarı. [TBAS 107].

findikelması (Ar.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

Fırat kavağı (Öİ+T.): Kavak. [TBAS 107].

fırça ağacı (Rum.+T.): Çiçek topluluğu fırçaya benzeyen bir süs bitkisi (Callistemon viminialis). [TBS 259].

fırça çalısı (fırça çalı) (Rum.+T.): Çiçek topluluğu fırçaya benzeyen bir süs bitkisi (Callistemon viminialis). [NEBAS 63/ TBS 259].

fırça çiçeği (Rum.+T.): Çiçek topluluğu fırçaya benzeyen bir süs bitkisi (Callistemon viminialis). [TBS 260].

fırça otu (Rum.+T.): Deve dikenî. [İBAS 127/ BDVN 144].

fırıldak çiçeği: Çarkıfelek. [TS 696/ İBAS 127/ NEBAS 63/ TTBA 37/ TTABİ 101].

fısfısa (<?): Yonca. [İBAS 127/ TKF 424].

fısırgan: Güzün yetişen patates. [TTBA 24/ TTABİ 97].

fıskiye otu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 63].

fıstık (fustuk- fısdık) (Ar.): Fıstık, yer fıstığı (Arachis hypogoea). [İBAS 127/ KK 232/ RFLMT 71/ ŞMK 169/ RB 77/ HBH 228/ KM 114/ TKF 424/ TBS 260/ TSD 125/ HKHT 325/ TE 1226/ AMATK 267/ MNT 586/ HKHTM 827-828-840/ ETFT 257/ TKS 214/ EÇSBA 142/ EOS 134/ ABY 359/ TETTL II 87/ YİŞ 573/ TASS 646/ BKTS 92/ KFT 678/ ACBA 130/ KDB 4/ CFBİ 580/ MNF 155/ YATBT 18].

fıstık çamı (Ar.+T.): "1. Pinus pinea L. (Pinaceae). 20-25 m yükseklikte, kışın yapraklarını dökmeyen, kozalaklı bir ağaççıktır. Tohumları yenir. Eş anl. Günar, Küner (Denizli), Küna. Künar, Küner. Püste. 2. Çam fıstığı." [TBAS 107/ TS 699/ İBAS 127/ BTS 224/ TBS 260/ EÇSBA 142/ TTBA 37/ TTABİ 103].

fıstık çamı ağacı (Ar.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 63].

fıfıs: 1. Zerdali. 2. Torba şeklinde meyveleri olan ve o meyvelerin patlatılması sırasında çıkan sestene dolayı bu adı alan bir bitki (*Colutea cilicica*). [TBAS 107/ İBAS 127/ TBS 260/ TETTL II 58/ TTABİ 105/ TTBA 62].

fışıldak (<?): (*Spartium junceum*). [TBS 260].

fışıldayık: Bir çeşit büyük boylu ot. [TTABİ 101/ TTBA 24].

fıtık otu (Ar.+T.): 1. Koyun otu. 2. Kızılyaprak. [TBAS 107/ İBAS 127/ NEBAS 63/ TTBA 37].

fıtır (<?): Zehirli mantar. [İBAS 127].

fızık (<?): (*Acantholimon acerosum*). [TBS 260].

ficen (<?): Sade otu. [İBAS 127].

fiğ (**fik- fiy- fi**) (Rum.): Yaban böğrülcesi, ak burçak (*Vicia sativa*). [KT 353/ TMİB 672/ TBAS 107/ İBAS 127/ TDES 145/ TKF 424/ TGİB 276/ TBS 260-262/ TETTL II 60/ BKTS 93/ KFT 677/ CFBİ 580].

fiğ otu (**fi otu**) (Rum.+T.): (*Vicia sativa*). [TBS 260-261].

fil çiçeği (Ar.+T.): Usebid. [BKTS 93].

fil elması (Ar.+T.): 1. Turunçgillerden, Hindistan'da yetişen bir ağaç (*Feronia elephantum*). 2. Bu ağacın yenilen meyvesi. [TS 702/ TTABİ 103/ TTABİ 64/ TTBA 37/ TTBA 77/ BDVN 274].

fil mahmudi ağacı (Ar.+Öİ+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 543].

filayağı ağacı (Ar.+T.+T.): 1. Nolina. 2. Süs bitkisi (*Philadelphus coronarius*). [NEBAS 63/ TBS 261].

filbahri (**filbahar**) (Far.): 1. Ak asma. 2. Süs bitkisi (*Philadelphus coronarius*). [TBAS 107/ İBAS 128/ BTS 226/ NEBAS 64/ TBS 261/ TETTL II 62/ BDVN 183].

filburnu (Ar.+T.): Gilaburu. [TBAS 107/ İBAS 128].

filfil (Ar.): Yonca otu. [DS 1865/ TETTL II 63].

filfilek (<?): Puper, sipari. [BKTS 93].

filisgin kekik (**filistin kekik**) (Yun.+T.): Filizgin kekik, filiz şeklinde ince dallı ve yapılı bir bitki (*Micromeria*). [TBS 261-262].

filiskin (**filizkin**) (Yun.): Nane, yaban fesleğeni (*Mentha pulegium*). [TBAS 108/ İBAS 128/ TDES 146/ NEBAS 64/ TBS 261-262/ TETTL II 64].

filkulağı (**fil kulağı**) (Ar.+T.): 1. Yılan yastığıgillerden, ana yurdu tropikal Amerika olan, kökü yumrulu bir süs bitkisi (*Caladium*). 2. Eğrelti otu. [TBAS 108/ TS 703/ İBAS 128/ NEBAS 64/ TBS 262/ TTBA 37/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 77/ BDVN 129/ BKTS 93/ BDVN 188/ BDVN 252/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTABİ 64/ HATBA 10].

filye (**filya**) (<?): Sardunya çiçeği. [TETTL II 65].

fincan çayı (T.+Çin.): (*Sideritis perfoliata*). [TBS 262].

Finike ardıcı (Öİ+T.): Ardıç. [TBAS 108/ BTS 227/ TTBA 37].

fink (<?): 1. Börülce. 2. Baklagillerden hayvan yemi olarak yetiştirilen bir bitki. [DS 1867/ TETTL II 66].

fink baklası (<?+Ar.): “*Vigna unguiculata* (L) Walp. (Leguminosae). 30-300 cm boyunda, tırmanıcı, beyaz, pembe veya kırmızı çiçekli, bir yıllık otsu bir bitkidir. Batı ve Güney Anadolu'da yetiştirilir. Tohumlarının suda kaynatılıp ezilmesi, limon ve zeytin yağı ile karıştırılması sonucu elde edilen yemeğe Fava denir. Fink baklasının bulunmadığı hallerde bu yemek adı bakla (*Vicia faba* L.) ile hazırlanmaktadır. Eş anl. Börülce. [TBAS 108/ İBAS 128/ NEBAS 64/ TTBA 37].

Firavun inciri (Öİ+Far.): Frenk inciri (*Opuntia ficus-indica*). [TBAS 108/ TS 705/ İBAS 128/ TBS 262/ BKTS 93/ TTABİ 72/ TTBA 95/ TTBA 37].

firef (<?): Tere tohumu. [İBAS 128].
firek (<?): (*Ostria carpinifolia*). [TBS 262].
firez (<?): Bir çeşit dikenli bitki. [DS 4504].
firfihin (<?): Pirpirim, semizotu. [İBAS 128].
firfil ağacı (Yun.+T.): Kavak ağacı. [TTBA 37].
firfir (<?): Benefşe, erguvan. [İBAS 128].
firicek (<?): Pirinç. [İBAS 128].
firiş (<?): Ayrık otu. [İBAS 128].
fiske (fisko) (<?): Böğürtlen. [TBAS 108/ İBAS 128/ TETTL II 69].
fisko kara yemişi (<?+T.+T.): Kara yemişi. [TBAS 108].
fitri (Ar.): 1. Burç. 2. (*Viscum album*). [TBAS 108/ İBAS 128/ TBS 262].
fitruka (<?): Kestane. [TBAS 108/ İBAS 128].
flamingo çiçeği (filamingo çiçeği) (İng.+T.): Çiçek topluluğu flamingo kuşuna benzetilen bir süs bitkisi, anturyum (*Anthurium andreanum*). [TBS 261-263/ NEBAS 64].
Floransa süseni (Floransa suseni) (Öİ+Ar.): Su zambağı. [NEBAS 64/ BDVN 334].
floş ipek ağacı (Fr.+T.+T.): Çorizya. [NEBAS 64].
fos mantarı (T.+Rum.): Pos mantarı. [TBAS 108/ TTABİ 103/ TTBA 37].
foskulak mantarı (T.+T.+Rum.): Toparлак, şişkin yapıda ve içi boş bir mantar çeşidi (*Scleroderma bovista*). [TBS 263].
foskulak: İçinde siyah toz bulunan bir çeşit mantar, pos mantarı. [TBAS 108/ TETTL II 80/ TTBA 84/ TTABİ 68].
foşa (<?): Tombul fındık grubunda standart bir fındık çeşidi. [TS 714].
fotanak (<?): Karalahanaya benzeyen değirmi yapraklı ve yalnız çorbası yenilen bitki. [DS 1878/ TETTL II 80].
frambuaz (Fr.): Ağaççileği (*Rubus idaeus*). [TBS 263/ TETTL II 81].
Fransız lavantası (Öİ+İt.): Karabaş otu. [NEBAS 64].
Fransız zambağı (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 124].
frengi otu (firengi otu) (<?+T.): Çançiçeğigillerden bir bitki türü (*Lobelia*), bir defne türü. [İBAS 128/ KK 233/ BDVN 369].
Frenk arpası (Öİ+T.): Sütlaç ve çorba yapılan kabuksuz arpa. [KT 359].
Frenk asması (Öİ+T.): Asmagillerden, sonbaharda yaprakları güzel bir renk alan süs sarmaşığı (*Ampelopsis*). [TS 717/ İBAS 129/ NEBAS 64/ TTABİ 61/ CEBA 124/ TTBA 69/ BDVN 178/ TTBA 37].
Frenk badıncanı (Öİ+Far.): Yaban patlıcanı, hadak. [RFLMT 70].
Frenk biberi (Frenk büberi) (Öİ+Rum.): Fülfulü'l- ma'. [İBAS 129/ RFLMT 71/ BKTS 94/ TTABİ 61/ TTBA 37/ TTBA 69/ CEBA 124].
Frenk çam fıstık ağacı (Öİ+T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 463].
Frenk çileği (Öİ+T.): Kokusuz, kırmızı iri meyve veren çilek türü (*Fragaria elatior*). [KT 217/ TS 717/ İBAS 129/ NEBAS 65/ TTBA 37/ TTBA 69/ CEBA 124/ TTABİ 61].
Frenk elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTBA 37/ TTABİ 61/ CEBA 124/ TTBA 69].
Frenk fesleğeni (Öİ+Rum.): Yaprığı kabak yaprağına, yemişi incire benzeyen bir bitki. [İBAS 129].
Frenk gülü (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 124].
Frenk inciri (Firenk inciri) (Öİ+Far.): "1. Kaktüs denilen nebatın bir nevi ki bir meyve verir. 2. Kaktüsgillerden, yaprakları etli ve yayvan dikenli bir bitki, firavun inciri, Hint inciri (*Opuntia ficus-indica*). 3. Bu bitkinin kalın, dikenli kabuğu olan tatlı yemişi. 4.

Opuntia ficus-indica (L) Miller (Cactaceae). Çok yıllık, dikenli ve sarı çiçekli bir bitkidir. Güney ve Güneybatı Anadolu'da yetişir. Olgun meyveleri yenir. Meyveleri Frenk yemişi adı altında Antalya'da satılmaktadır. Eş anl. Firavun inciri, Frenk yemişi. Hint inciri. Kaymdili. Karaadili, Kaynanadili, Kaynanayumruğu. Mandadili, Mart yemişi, Tahta yemişi (Mersin)." [KT 359/TBAS 109/ TS 717/ ŞBA 368/ İBAS 129/ RFLMT 71/ TGİB 166/ NEBAS 65/ TBS 263/ EÇSBA 142/ TTABİ 61/ CEBA 124/ TTBA 37/ TTBA 69].

Frenk kimyonu (Firenk kimyonu) (Öİ+Ar.): "*Carum carvi* L. (Umbelliferae). 20-80 cm yükseklikte, çok yıllık, beyaz veya pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Meyveleri baharat olarak kullanılır. Kars bölgesinde (Çıldır) genç dalları koku vermek için çorbaya ve yemeklere konur. Eş anl. Çemen (Çıldır-Kars). Ermeni kimyonu, Firenk kimyonu. Karaman kimyonu, leraviye. Nemse kimyonu." [TBAS 109/ ŞBA 369/ İBAS 129/ TGİB 56/ NEBAS 65/ TBS 264/ TTABİ 61/ BDVN 149/ TTBA 37/ TTBA 69/ CEBA 125].

Frenk lahanası (Öİ+Rum.): Ceviz büyüklüğünde bir lahanaya türü, Brüksel lahanası (*Brassica oleracea gemmifera*). [TS 717/ İBAS 129/ NEBAS 65/ CEBA 125/ TTBA 69/ TTABİ 61/ TTBA 37].

Frenk maydanozu (Firenk maydanozu- Frenk mağdanosu) (Öİ+Rum.): "1. *Anthriscus cerefolium* (L) Hoffm. (Umbelliferae). Bir yıllık, otsu, tüylü ve beyaz çiçekli bir bitki. Eş anl. Firenk maydanozu. *Anthriscus sylvestris* (L.) Hoffm.-Eşek maydanozu. 2. Maydanozgillerden, salata ve salçalarda kullanılan bodur ve güzel kokulu bir bitki. 3. (*Oenanthe pimpinelloides*)." [TBAS 109/ TS 717/ ŞBA 371/ İBAS 129/ NEBAS 65/ TBS 264/ TTABİ 61/ BDVN 165/ TTBA 37/ TTBA 69/ CEBA 125].

Frenk menekşesi (Öİ+Far.): 1. Turpgillerden, çiçekleri güzel kokulu bir süs bitkisi türü (*Hesperis*). 2. Bahçe şebboyu. [TS 717/ İBAS 129/ NEBAS 65/ TTBA 37/ TTBA 69/ TTABİ 61/ CEBA 125/ BDVN 386].

Frenk muşmulası (Öİ+Rum.): Yurdumuzda yetişen bir bitki (*Eriobotrya japonica*). [TBS 264].

Frenk patı (Frenkpatı) (Öİ+T.): Fr. Reine Marguerite denilen bir nevi pat, çiçek. [KT 359/ KT 971].

Frenk patlıcanı (Frenk patlıcanı) (Öİ+Far.): Vaktiyle domatese verilen isim. [KT 359/ İBAS 129/ BDVN 375/ TTBA 38/ TTBA 69/ TTABİ 61/ CEBA 125].

Frenk salatası (Öİ+İt.): Çok küçük soluk mavi renkte çiçekleri olan güneşli yerlerde yetişen bir bitki (*Valerianella locusta latterade*). [ŞBA 373/ NEBAS 65].

Frenk soğanı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 65].

Frenk taflanı (Öİ+T.): Taflanın başkaca bir cinsi. [KT 1160].

Frenk teresi (Öİ+Far.): 1. Latin çiçeği. 2. Hint teresi. [İBAS 129/ NEBAS 65/ BDVN 596/ CEBA 125].

Frenk turpu (Öİ+Far.): Kırmızı turp. [İBAS 129].

Frenk tutu (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 132].

Frenk üzümü (Firenk üzümü) (Öİ+T.): "1. *Ribes rubrum* L. (Grossulariaceae). Dikensiz, parçalı yapraklı ve kırmızı meyveli bir çalı. Bahçelerde yetiştirilir ve olgun meyveleri yenir. *R. nigrum* L. türüne de aynı ad verilmektedir. Eş anl. Firenk üzümü. *Ribes orientale* Desf. -Çeçem (Erzurum). İt üzümü. Dikensiz bir çalı. Meyveler olgunlukta turuncu renk alır. Meyveleri Erzurum bölgesinde yenmektedir. *R. uva-crispa* L. (Syn: *R.grossularia* L.)-Bektaşî üzümü. Dikenli bir çalı. Meyveler yeşil, sarı veya kırmızı renkli. Bahçelerde yetiştirilir ve meyveleri yenir. 2. Taşkırangillerden bir çalı (*Fibes nigrum*). 3. Bu bitkinin genellikle şurubu yapılan, uzun salkım biçiminde,

taneleri ufak, kırmızı ve mayhoş yemişi." [KT 359/ TBAS 109/ TS 717/ İBAS 129/ BTS 233/ NEBAS 65/ TBS 264/ CEBA 125/ TTABİ 61/ TTBA 69/ TTBA 38].

Frenk üzümü ağacı (Öİ+T.+T.): Bektaşi üzümü. [BDVN 511].

Frenk yemişi (Öİ+T.): Frenk inciri (*Opuntia ficus-indica*). [TBAS 109/ İBAS 129/ TBS 264/ TTBA 38/ TTBA 69/ CEBA 125/ TTABİ 61].

frezya (Alm.): Süsengiller familyasından yirmi kadar süs bitkisi türünü içeren cins (*Freesia*). [NEBAS 65/ TBS 264/ TETTL II 83].

frombuaz (Fr.): Ahududu. [NEBAS 66].

fufal ağacı (<?+T.): Arek hurma ağacı. [BDVN 74].

fukuku (<?): Böğürtlen. [TBAS 109/ İBAS 129].

ful (füll) (Ar.): 1. Yasemin (*Jasminum sambac*). 2. Bakla. [TBAS 109/ İBAS 130/ RFLMT 71/ NEBAS 66/ TBS 264/ UUF 414/ TETTL II 84].

fulbahar (Far.): Yaban asması türlerinden bir çiçek. [İBAS 129].

fulya (İt.): 1. Nergis (*Narcissus jonquilla*). 2. Yabani yasemin. [TBAS 109/ İBAS 130/ NEBAS 66/ TBS 265/ HHKA 138/ BDVN 544/ BDVN 409/ TETTL II 85].

fum (<?): (*Allium sativum*). [TBS 265].

funda (İt.): Süpürge otu (*Erica*). [TBAS 109/ İBAS 130/ RFLMT 71/ TGİB 97/ NEBAS 66/ TBS 265/ TETTL II 85/ BKTS 94/ BDVN 133].

funduk (Ar.): Fındık. [RFLMT 71/ TETTL II 85/ KFT 678].

furçak: Burçak (*Vicia*). [TBAS 109/ TBS 265].

furuncuh armudu (Rum+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

fuska (<?): Böğürtlen. [TBAS 109/ İBAS 131].

fülfül (fulful- fuful) (Ar.): Biber. [HBH 229/ KM 114/ TKF 425/ HKHT 326/ AMATK 267/ HHKA 138/ MNT 587/ HKHTM 828/ ETFT 258/ TAH 536/ TKS 214/ EOS 134/ ABY 359/ YİŞ 576/ KFT 679/ ŞMS 99/ ACBA 130/ CFBİ 580/ YATBT 19].

fünler çalısı (<?+T.): (*Phillyrea latifolia*). [TBS 265].

fünük (fünük) (<?): (*Arum incomptum*). [VHBA 13/ TBS 265].

-G-

gab (<?): Gaseb. [İBAS 132].

gaba (<?): Ebe gümeçi. [TBAS 110/ İBAS 132/ DS 1881].
gaba gömeç (<?+T.): Ebe gümeçi. [TBAS 110].
gaba pancar (<?+T.): Bir tür bitki. [VHBA 13].
gabak armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
gabalak (gabalah- galabah- galabak- galagan): “Arctium minus (Hill) Bernh. subsp. pubens (Babington) Arenes (Compositae). 1 m kadar yükselebilen. iki yıllık, mor çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum bölgesinde genç gövdeleri çiğ olarak yenir ve yapraklarından et dolması sarılır. Eş anl. Galabah. Galagan. Şoropok, kabalak.” [TBAS 110/ İBAS 132/ DS 1884/ VHBA 13].
gabanduru (<?): (Helleborus orientalis). [TBS 266].
gabarcık: Yıllanyastığı (Arum italicum). [TBS 266].
gabardan (<?): Cildi tahriş eden ve kabartan maddeler taşıyan bir bitki (Dracunculus vulgaris). [TBS 266].
gabram (<?): Soymuk. [TBAS 110/ İBAS 132].
gaçağan diken (<?+T.): Yabani deve diken. [BDVN 424].
gadın barmak (gadun barmah): 1. Güzel kokulu parmak üzümü. 2. Bir armut çeşidi. [TTBA 55/ OYAA 136].
gadın budu: Biçimi uzun olan karpuz türü. [TTBA 38].
gadime (<?): Tere. [İBAS 132].
gagaç (<?): Gelincik. [TBAS 110/ İBAS 132/ TETTL II 92/ TTBA 24/ TTABİ 94].
gaggoç (<?): Tarlada yetişen, 300-500 tanesi bir arada olan bir ot kökü, koşkoz. [TBAS 110/ İBAS 132].
gağcak (<?): (Ranunculus constantinopolitanus). [TBS 266].
gaje (<?): Havacıva, eqlik. [İBAS 132].
gak (<?): Yabani armut, ahlat. [KBS I 356].
galabak (<?): Mor çiçekli otsu bir bitki; galagan, dulavrat otu (Arctium platylepis). [İBAS 132].
galabor (<?): (Salvia candidissima). [TBS 266].
galagan (<?): 1. Eşek diken (Onopordum acanthium). 2. Galabak. [TBAS 110/ İBAS 132/ TBS 266].
galagun (<?): (Crataegus pentagyna). [TBS 266].
galanga (<?): Havlican. [İBAS 132/ BDVN 41].
galatürpenk (<?): (Bunias orientalis). [TGİB 47/ TBS 266].
galdirik (galdırık- galdirek- galdireyik- galdurayak- galduruk) (<?): 1. İspit, ıspıt. 2. (Isatis glauca). [TBAS 110/ İBAS 132/ TBS 266/ DS 1899].
gale armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
galeden (<?): Güz çiğdemi (Colchicum speciosum). [TBAS 111/ İBAS 132/ TBS 266].
galeme çiçeği (<?+T.): (Onobrychis atropatana). [TBS 266].
galın gabuh: Bir tür bitki. [VHBA 13].
galın sap armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
galkan (galgan): Kalkan, devedikeni. [TBAS 111/ İBAS 132/ DS 1901].
galmun (<?): Sarı renkte güzel kokulu bir bitki. [İBAS 132].
galyum (<?): Ayva sarısı renkte güzel kokulu bir bitki. [İBAS 133].
gamalak (<?): Reçineli bir ağaç (Cedrus libani). [İBAS 133/ TBS 267].
ganak (<?): Kanak. [TBAS 111/ DS 1909].
gancar (<?): Eqlik, eqlik. [İBAS 133].
gance (<?): Esrar. [İBAS 133].

gancık kova: Erkek kova bitkisinden ayırt edici bir özellik olarak verilen bir addır, kancık kova (*Scirpoides holoschoenus*). [TBS 267].

gangal (gankal- gangal dikenî): Gengel (*Onopordum acanthium*). [TBAS 111/ İBAS 133/ TBS 267/ DS 1911].

gangılız (<?): Kan kırmızı renkte çiçekleri olan bir bitki, kankızıl (*Papaver rhoeas*). [TBS 267].

gangurdak (<?): (*Aristolochia maurorum*). [TBS 267].

ganım (<?): (*Triticum aestivum*). [TBS 267].

gantar armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

gantar otu (Ar.+T.): Kantaron otu (*Hypericum perforatum*). [TBS 267].

ganteper (<?): (*Cephalaria procera*). [TBS 267].

ganyaşı (ganyaş- ganyeş- ganyeşi- ganyeşil (<?): Yaprakları kamış yaprağına benzeyen, sulak yerlerde biten zehirli bir ot, kanyaş. [TBAS 111/ İBAS 133/ DS 1915].

gapcuk fasille (T.+Yun.): Kabuklu fasulye. [TTBA 55].

gara armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

gara avu (T.+<?): Ormanlarda yetişen ve taflana benzeyen bir bitki. [DS 1917].

gara çayır: Bir bitki türü. [VHBA 13].

gara erişte (T.+Far.): Bir bitki türü. [VHBA 13].

gara fatma (T.+Öİ): Kökü yenen bir ot. [TTBA 55].

gara ot: Şiddetli ağrılara ilaç olarak kullanılan bir çeşit ot. [DS 1921/ TTABİ 103/ TTBA 55].

garabaş: Bir tür bitki. [VHBA 13].

garabaşkekik: Bir tür bitki. [DLTMY 196/ OABA 295].

garabaşot: Bir tür bitki. [DLTMY 196/ OABA 295].

garaçepni armudu (T.+Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

garadalah armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].

garafan (<?): Adaçayı. [DS 1918].

garagat (<?): (*Cotoneaster integerrimus*). [TBS 267].

garagavuk (gara gavık- gara kavık- garagavlık- garavuk): Çengel sakızı. [BTS 238/ DS 1918/ TTBA 55/ TBAS 111/ İBAS 133/ TBAS 111/ İBAS 133].

garagilik (gara gilik) (.+<?): Meyvelerinin morumsu-siyah rengi ile ilgili olarak bu adı alan bir bitki, çoban üzümü (*Vaccinium myrtillus*). [TBAS 111/ İBAS 133/ TBS 268].

garahan (garahat): Küçük fundalıklarda, ağaçların üzerinde olan salkım şeklindeki bitki. [DS 1919/ TTBA 55].

garalâle (T.+Far.): Bir lale çeşidi. [TTBA 55].

garamuk (garamık- garamuh): Karamuk. [TBAS 111/ DS 1920].

garan (<?): Karağan (*Lavandula stoechas*). [TBS 268/ DS 1920].

garan kulpu (<?+T.): Bahçelerde yetişen bir ot. [DS 1920/ TTBA 38].

garanful (karanful) (Ar.): Karanfil. [CCBA 623].

garantı (garant) (<?): (*Rubus canescens*). [TBS 268].

garapil çiçeği (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 255].

gararuh (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

garasakgız: Karasakız otu (*Reichardia glauca*). [TBS 268].

garav (<?): Kargu, kamış. [ALÇS 300].

garavruk: Susuz yerlerde yetişen ve insanlar tarafından yenilen bir çeşit ot. [DS 1921].

garayağı: Sulak yerlerde ve ark kenarlarında yetişen bir bitki. [DS 1921/ TTBA 38].

garb (<?): Karaardıç (*Populus alba*). [İBAS 133].

garçiçeği: Kar çiçeği. [TBAS 111].

garde (<?): Yılinyastığı. [TBAS 111/ İBAS 133].
gardelen: Kardelen. [TBAS 111].
gareb (<?): Kavak ağacının bir türü; garab. [İBAS 133/ RFLMT 73].
garellik (<?): Gövdesi köşeli ve yaprakları tüylü bir ot. [DS 1922].
garevli (<?): (Rosa). [TBS 268].
garez (<?): Çobandeğneği. [İBAS 133/ RFLMT 73].
garga armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
garga çiçeği: Karga çiçeği (Anthemis chia).[TBS 268].
garga kavunu (garga gavun): Pis kokan ve kavun gibi meyve veren bir ot. [DS 1923/ TTBA 38].
gargaburnu (garga burnu- garğa burnu): Meyveleri karga gagasına benzeyen bir ot. [TTBA 38/ DS 1925].
gargadüleği (garga düleği- garga düneği- gargadügülek): Karga düveleği (Ecballium elaterium). [TBS 268/ VHBA 13].
gargakülülü (T.+<?): Baklagillere benzeyen ve çayırlarda yetişen bir çeşit bitki. [DS 1923].
gargan (<?): 1. Karabaş otu. 2. Karağan (Lavandula stoechas). [TBAS 111/ İBAS 133/ TBS 268].
gargan otu (<?+T.): Karağan otu (Lavandula stoechas). [TBS 268].
gargu (<?): Garikun, katran köpüğü. [BDVN 478].
garikun (Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 478/ TASS 653/ ŞMS 100].
gariplerurganı (garipler urganı) (Ar.+T.): Bitkinin uzun ve sağlam gövdesi vardır (Periploca graeca). [TTBA 38/ TTBA 99/ TBS 269].
Garland kasımpatısı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 67].
garmak (<?): Kara dut. [TTABİ 99/ TTBA 24].
garören armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
garpuz armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 136].
garth: Süs için kullanılan, kabağa benzer yuvarlak bir bitki. [DS 1931/ TTABİ 95/ TTBA 24].
gartuba (<?): Daha çok patates adıyla bilinen bitki (Solanum tuberosum). [TBS 269].
gas (<?): Kavak ağacı. [İBAS 133].
gaseb (<?): Süpürge kamışı (Phragmites communis). [İBAS 133].
gaşşak (<?): Kamış cinsinden bir bitki. [DS 1934].
gatırdırnā: Bir tür bitki. [VHBA 13].
gavalak (gavalat) (<?): (Rheum ribes). [TBS 269].
gavcar (<?): Çok hafif ve lifli olan, sapından şişe tıpası yapılan bir çeşit bitki. [DS 1938].
gavlağan (gavluğan- gavlagan- gavlan) (<?): 1. Çınar ağacı. 2. Tüylü ve dikenli bir çeşit ot. [TBAS 111/ İBAS 133/ DS 1939].
gavlağan ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 471].
gavruk: Büyük köknar ağacı. [TTBA 24/ TTABİ 101].
gavşak armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
gavşak: 1. Kestane. 2. Kıyışak (Silene vulgaris). 3. Tohumunu kabarcıklı bir zar içinde saklayan, üzeri gri çizgili bir ağaç. 4. Buğday tarlalarında bulunan pembe ve sarı çiçekli bir çeşit ot. [TBAS 112/ İBAS 133/ TBS 269/ DS 1941/ TTABİ 101/ TTBA 24].
gavun armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTBA 38].
gavur baklası (Far.+Ar.): 1. Domuz baklası. 2. Termiye. [TBAS 112/ TS 729/ İBAS 133/ TTBA 71/ TTABİ 62/ TTBA 38].

gavur biberi (Far.+Rum.): Meyvesi bibere benzer, zehirli bir bitki (*Vincetoxicum fuscum*). [TBS 269].

gavur bostanı (Far.+Far.): Sürünücü gövdeli, kavun-karpuz bitkisine benzeyen bir bitki (*Aristolochia maurorum*). [TBS 269].

gavur börülcesi (Far.+T.): Yemeği yapılan ve körpe sürgünleri börülceye benzetilen bir bitki (*Tamus communis*). [TBS 270].

gavur çovani (Far.+T.): Gavur çöveni (*Achillea wilhelmsii*). [TBS 270].

gavur haşhaşı (Far.+Ar.): 1. Ban otu. 2. (*Hyoscyamus niger*). [TBAS 112/ İBAS 134/ BTS 239/ TBS 270/ TTBA 71/ TTBA 38/ TTABİ 62].

gavur hıyarı (Far.+Far.): Eşek hıyarı. [TTBA 38/ TTBA 71/ TTABİ 62].

gavur mancarı (Far.+<?): Gavur pancarı, yaprakları pancar yaprağına benzetilmiştir (*Arum euxinum*). [TBS 270].

gavur nergisi (Far.+Far.): (*Muscari neglectum*). [TBS 270].

gavur otu (Far.+T.): Zehirli bir bitki (*Arum euxinum*). [TBS 270].

gavur pancarı (Far.+T.): 1. Yıllanyastığı. 2. Yaprakları pancar yaprağına benzeyen bir bitki (*Arum detruncatum*). [TBAS 112/ İBAS 134/ TBS 270/ TTBA 38/ TTBA 71/ TTABİ 62].

gavur soğanı (Far.+T.): 1. Dağ sümbülü. 2. (*Muscari*). [TBAS 112/ İBAS 134/ BTS 239/ TBS 270/ TTBA 38/ TTBA 71/ TTABİ 62].

gavur tilkişeni (Far.+<?): Sarmaşık. [TBAS 112/ İBAS 134/ TBS 270/ TTBA 38/ TTBA 71/ TTABİ 62].

gavurbaşı (Far.+T.): 1. Müşkülüm. 2. Çiçek kurulu toparlak ve baş şeklinde olan bir bitki (*Echinops viscosus*). [TBAS 112/ TBS 270/ DLTMY 197/ OABA 295].

gavurdengili (Far.+<?): (*Verbascum pinetorum*). [TBS 270].

gavuroklavası (Far.+T.): (*Fraxinus ornus*). [TBS 270].

gavursaçağı (Far.+T.): Yaprakları ince ve topluca saçak görünüşünde olan bir bitki (*Asphodeline damascena*). [TBS 271].

gavut (<?): Yabani armut. [İBAS 134].

gayınna dili: Kaynanadili, dikenli bir çeşit kaktüs. [DS 1946].

gayış gıran: Çift sürerken sabana takılarak zorluk veren bir ot kökü. [DS 1946].

gayızak (<?): Su kenarlarında yetişen ve yemeği yapılan bir ot. [DS 1947].

gayip otu (<?): (*Melilotus officinalis*). [TBS 271].

gayme (<?): Sünger. [İBAS 134/ RFLMT 73].

gaynanacuh: Sarı çiçekleri olan, dikenli bir ot. [DS 1945].

gaynolu armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gazandelen: Kazankulpu. [TBAS 112].

gazanferüñ çiçeği (Öİ+T.): Bir çiçek türü. [İBAS 134].

gazankulpu (T.+Rum.): Yapraklarının zamanla kararması sebebiyle bu adı alan bir bitki, kazankulpu (*Salvia brachyantha*). [TBS 271].

gazayağı (gazayak- gazeyağı- gazyak- gazyacağı- gazayah): Yaprakları kaz ayağına benzeyen bir bitki, kazayağı otu (*Ranunculus pinardii*). [TBAS 112/ TBS 271-272/ DS 1943/ VHBA 13].

gazel (Ar.): Dikenli ot. [DS 4507].

gazel boynuzu (gazelboynuzu) (Ar.+T.): 1. Çiçekleri sarı, açık turuncu ve kırmızı renkli olan yarı sürüngeçen olan çok yıllık bir bitki, sepik (*Lotus corniculatus*). 2. Taş yoncası. [TBAS 112/ ŞBA 374/ İBAS 134/ BDVN 371/ TTBA 38/ TTABİ 67/ OABA 295/ TTBA 83].

gazel dili (Ar.+T.): Gazel lisanı. [BDVN 113].

gazel lisanı (Ar.+Ar.): Gazel dili. [BDVN 113].

gazel otu (Ar.+T.): "Dictamnus albus L (Rutaceae). Çok yıllık, beyaz veya pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir. Eş anl. Geyik otu, Girit otu. [TBAS 112/ ŞBA 375/ İBAS 134/ TTBA 38].

Gazibey armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gazotu (gaz otu- gazot) (Fr.+T.): Baldıran otu. [KK 234/ DS 1955/ VHBA 13/ TTBA 38].

gazvel (<?): Hardal otu. [DS 1955].

gazyağı otu (Fr.+T.+T.): Yaprakları kaz ayağına benzeyen bir bitki, kazayağı otu (Ranunculus pinardii). [TBS 271].

gebele (<?): (Capparis). [TBS 272].

gebelek (<?): 1. Burç. 2. (Viscum album). [TBAS 112/ İBAS 134/ TBS 272].

gebere (gebre- gebre [otu]) (Lat.): 1. Sürekli yeşil kalan çalı görünümünde bir bitki, kebere, kapari (Capparis). 2. Turşu yapılan bir çeşit pancar. 3. Boz renkli dikenleri olan bir çeşit bitki. [TBAS 112/ TS 734/ İBAS 134/ TDES 150/ TT 129/ TGİB 52/ NEBAS 67/ TBS 272/ HKHTM 811/ TKS 215/ EOS 134/ DS 1956/ TETTL II 112/ BKTS 95/ TN 871/ ŞMS 99/ EATBT 1047/ TTBA 38].

gece gündüz çiçeği (gecegündüz çiçeği): 1. Gece menekşesi. 2. (Mathiola longipetala). [TBAS 112/ İBAS 134/ TBS 272/ DS 1958/ TTBA 38].

gece menekşesi (T.+Far.): "Hesperis matronalis L. (Cruciferae). 100 cm kadar yükselebilen, iki yıllık, pembe veya beyaz çiçekli, otsu bir bitkidir. Çiçeklerinin gece açması nedeniyle bu ad verilmiştir. Eş anl. Gecegündüz çiçeği. [TBAS 113/ ŞBA 376/ İBAS 134/ BTS 240/ NEBAS 67/ TTBA 38].

gece şebboyu (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 385].

gece yasemini (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 164].

gecebiten: Kara topalak. [TTABİ 97/ TTBA 60].

gecesefa çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 399].

gecesefası (gece sefası) (T.+Ar.): "Mirabilis jalapa L (Nyctaginaceae). Vatanı tropikal Amerika olan bir süs bitkisidir. Bahçe ve parklarda yetiştirilir. Çiçekler beyaz, sarı, kırmızı veya Açalı renklidir. Çiçekler akşam üstü açar. 2. Gece açılıp gündüz kapanır bir cins çiçek. 3. Akşamsefası. 4. Boru çiçeği. [KT 1057/ TBAS 113/ TS 735/ İBAS 134/ TGİB 152/ NEBAS 67/ TBS 272/ BDVN 333/ TTBA 38].

gecik otu (<?+T.): Bir cins nebat. [KT 373].

geç armut (T.+Far.): [TTABİ 78].

geç erük: Bir erik çeşidi. [TTABİ 78].

geçisakalı: Mızraklı ve çizgili yapraklı bir bitki, tekesakalı. TBAS 112/ DS 1963 [].

geçitgen: Isırgan otu. [İBAS 134/ BKTS 95].

geçitiftiği (T.+Ar.): Bitkinin tüyleri nedeniyle bu adı almış olan bir bitki, keçitiftiği (Sideritis leptoclada). [TBS 272].

gediğen (gedigen) (<?): Kebere. [TBAS 113/ İBAS 134/ DS 1966].

gedilgen (gedilcen) (<?): Yaprakları çalıya benzeyen, dağlarda yetişen yaban baklası. [DS 1967].

gedim (gedime) (<?): Kerdeme. [TBAS 113/ İBAS 134].

gedirgen: Fundalıklarda yetişen, yenilir bir çeşit bitki. [DS 1967].

gegeç otu (<?+T.): Bir cins nebat. [KT 376/ İBAS 134].

geğil (<?): (Capparis spinosa). [TBS 273].

geharenk (Far.): Renk otu (Datisca cannabina). [İBAS 134/ TBS 273].

gelebek otu: Düğün çiçeği. [TBAS 113/ İBAS 134].

geleboru (<?): Gilaburu, kartopu (*Viburnum opulus*). [TBAS 113/ İBAS 134].

geleger (<?): Bir bitki türü. [İBAS 134].

gelemağrı (gelemari) (Yun.): Bir çeşit ayrık otu. [DS 1974/ TETTL II 123].

gelemir buğdayı (<?+T.): Küçük sarı buğday. [TTBA 38].

gelenkuş (<?): (*Eryngium billardieri*). [TBS 273].

gelgeç: "1. Süsengillerden, beyaz ve pembe çiçekler açan soğanlı bir bitki (*Leuconium*). 2. Marulcuk, düğün çiçeğigillerden, kökleri iç sürdürücü olarak kullanılan, kara çöplene, yeşil çöplene ve sarı çöplene gibi türleri olan bir bitki, marulcuk; (*Helleborus*)." [İBAS 134/ LME 299/ LMEBA 407].

gel-gel: Bir nevi ekşi limon. [İBAS 134].

geli: Ardiç ağacının meyvesi. [TTBA 24/ TTABİ 100].

geliç: Ayrık otu cinsinden, zehirli kökü derinlere kadar giden, boğumlu bir çeşit ot. [DS 1977/ TETTL II 124/ TTABİ 99/ TTBA 24].

gelimkara (<?): Burç (*Viscum album*). [TBAS 113/ İBAS 134/ TBS 273].

gelin çarşafı (T.+Far.): Bir tür bitki. [VHBA 13].

gelin çiçeği: 1. Zambakgillerden bir bitki (*Fritillaria imperialis*). 2. Ağlayangelin. 3. Yurdumuzun çeşitli yörelerinde bitkinin çiçeklerinden oyuncak gelin yapılır (*Papaver rhoeas*). 4. Soğanlı ve otsu bir süs bitkisi, ağlayangelin, şahtuğu (*Fritillaria imperialis*). 5. Sakız sardunya. 6. Akçe otu. [TBAS 113/ TS 742/ THBS 241/ TGİB 32/ NEBAS 68/ TBS 273/ TTBA 72/ TTBA 38/ İBAS 135/ TTABİ 63/ TTABİ 102/ THBS 241/ BDVN 157].

gelin elması: Meyvesi kırmızı renkli ve elmaya benzeyen bir bitki (*Crataegus monogyna*). [TBS 273/ TTABİ 103].

gelin gülü (T.+Far.): 1. Gelincik (*Papaver*). 2. Çuha çiçeği (*Primula*). 3. Lale (*Tulipa*). [TBAS 114/ TBAS 114/ BTS 241/ TTBA 72/ TTABİ 63/ TTBA 38/ TTABİ 102/ TTABİ 103/ İBAS 135/ DS 1980].

gelin güveyi elması: Tatlı, kırmızı elma. [TTABİ 63/ TTABİ 102/ TTBA 38/ TTBA 72].

gelin lalesi (T.+Far.): (*Papaver rhoeas*). [TBS 273].

gelin mantarı (T.+Rum.): 1. Zehirli mantar. 2. Şapka kısmı kırmızı olan mantar çeşidi (*Amanita muscaria*). [TBAS 114/ BTS 241/ TBS 274/ TTBA 38/ TTABİ 102/ TTBA 72/ TTABİ 63].

gelin otu: 1. Güveyfeneri (*Physalis alkekengi*). 2. Gelincik. 3. Fener çiçeği. [TBAS 114/ TBAS 114/ TS 743/ BKTS 96/ İBAS 135/ TTABİ 63/ TTBA 72/ TTBA 38/ BDVN 457/ TTABİ 102].

gelinalı: Taç yaprağının rengi gelin duvağının kırmızısına benzetilmiştir (*Anemone coronaria*). [TBS 274].

gelinarmudu (T.+Far.): Allı ve küçük bir çeşit armut. [TTABİ 102/ TTABİ 63/ TTBA 38/ TTBA 72].

gelinbarmağı-gelinbarnağı: Gelinparmağı, parmak ucu biçiminde üzüm. [TBAS 113/ KBS I 362/ DS 1979].

gelinboğan: 1. Döngel. 2. Bir ahlat türü. [TBAS 113/ TS 742/ İBAS 134/ TTBA 60/ TTBA 72/ TTABİ 63/ TTABİ 102/ TTABİ 97].

gelincik (gelincük): "1. Bir yıllık *Papaver* (*Papaveraceae*) türlerine verilen genel ad. 60 cm kadar yükselebilen, kırmızı çiçekli, bir yıllık ve otsu bitkilerdir. Çiçekleri öksürük kesici, yaprakları ise sebze olarak kullanılır. Batı Anadolu pazarlarında satılır. Çiğ olarak salata halinde veya yağ ve yumurta ile kavularak yenir. Eş anl. Alvala, Arıgülü. Aş otu (Gazi Antep), Börek otu. Çaplançanak, Düğmeli ot, Cagaç, Gelincik mancan.

Gelineli (Düziçi-Adana). Gelin gülü, Gelinkadın, Gelin otu. Gündüz gülü. Gülgülü. Hüddüdü (Dörtyol), İbiççe. İbıbitce, İbıfıccı. Kahma, Kahmacık, Kakma. Kangılız. Kapçık, Kapçık otu. Kapmcak, Kapırcak. Kapurcak. Karagöz, Karakazancık, Köpeklolosi. Malaşa. Mümülü, Titregızım, Tultuk, Vıccı vıccı. Yordanlı. özellikle aşağıdaki türler kullanılır. Papaver dubium L.-Kapsülü silindir biçiminde. P. tacerum Popov-Kara gelincik (Kemah-Erzincan). P. rhoeas L.-Kapsül az çok küre biçiminde. 2. Yazın kırlarda, özellikle ekin tarlalarında yetişen, kırmızı ve otsu bitki, gün gülü (Papaver rhoeas). 3. Salep (Orchis)." [KT 377/ TMİB 678/ MŞ II 124/ TBAS 113/ TS 742/ İBAS 135/ SN 586/ KBS I 363/ ŞMK 170/ KM 115/ TGİB 111/ BTS 241/ NEBAS 68/ TBS 274/ TSD 131/ HKHT 329/ TE 1239/ HKHTM 811/ ETFT 260/ LME 299/ TKS 216/ EOS 135/ KEA 271/ CFBİ 580/ VHBA 13/ MOBA 107/ TTBA 24/ TTABİ 93/ EATBT 1048/ TMTBA 9/ LMEBA 407/ YATBT 19].

gelincik çiçeği (gelincük çiçeği): 1. Manisa lâlesi, Girit şakayıkı (Anemone coronaria). 2. Şakayıku'n-nu'man. 3. Yabani haşhaş. [İBAS 135/ RFLMT 74/ MMŞM 432/ BDVN 60/ BDVN 374/ BKTS 96/ RMTBA 31/ BDVN 439].

gelincik mancarı (gelincikmancarı) (T.+<?): 1. Yemeği yapılan bir bitki (Papaver rhoeas). 2. Yenilir bir çeşit ot. [TBS 275/ DS 1980/ TTBA 38].

gelincik otu: (Arabis caucasica). [TGİB 32/ TBS 275].

gelincikleme otu: (Prunella vulgaris). [TBS 275].

gelinçarşafı (T.+Far.): Dağınık yapılı bir bitki (Geranium pyrenaicum). [TBS 275].

gelindili: Bitkinin uzun dikenleri ile ilgili benzetmeye dayanan mecazi bir ad (Centaurea solstitialis). [TBS 275/ DS 1980/ TTBA 72/ TTBA 38/ TTBA 83/ TTBA 97/ OABA 295/ TTABİ 63/ TTABİ 102/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

gelindöndüren: (Crupina crupinastrum). [TBS 275].

gelinduvağı: Yurdumuzda yetiştirilen kırmızı renkli süs bitkisi (Bougainvillea glabra). [NEBAS 68/ TBS 276].

gelindüğmesi: 1. Peygamber çiçeği (Centaureum). 2. (Sempervivum armenum). [İBAS 135/ TBS 276/ TTBA 38/ TTBA 86/ TTBA 72/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 102/ TTABİ 63/ TTABİ 68].

gelineli: 1. Gelincik. 2. (Papaver rhoeas). [TBAS 114/ İBAS 135/ TBS 276/ TTABİ 67/ TTBA 38/ TTABİ 63/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTBA 72/ VHBA 13/ TTABİ 103/ TTABİ 102/ TTABİ 73].

gelinelması: Kırmızı, büyük bir çeşit elma. [TTBA 38/ TTABİ 102/ TTBA 72/ TTABİ 63].

gelinfeneri (T.+Rum.): 1. Gülgillerden, yaprak açmadan önce beyaz çiçek veren, kaplamacılıkta kullanılan yabani ağaç, ılgıncar, kuş kirazı (Cerasus padus). 2. Bu ağacın reçel ve likör yapılan meyvesi. 3. Güvey feneri (Withania somnifera). 4. Kuş kirazı. 5. Yurdumuzda hem yabani olarak bulunan hem de yetiştirilen bir bitki (Physalis alkekengi). [KT 377/ TBAS 114/ TS 742/ İBAS 135/ TBS 276/ TTABİ 102/ TTABİ 69/ TTABİ 103/ TTABİ 74/ TTABİ 63/ TTBA 99/ TTBA 87/ TTBA 38/ TTBA 72].

gelinfesi: (Heliotropium). [TBS 276].

gelingöbeği: 1. Kara hindiba. 2. (Taraxacum). [TBAS 114/ İBAS 135/ TBS 276/ OABA 295].

gelingöldüren: Portakalgillerden güzel kokulu bir ağaç. [TTBA 60/ TTABİ 102/ TTABİ 97/ TTBA 72/ TTABİ 63].

gelinkadın: Gelincik. [TTBA 55/ TTABİ 102/ TTABİ 63/ TTABİ 72/ TTBA 72/ TTBA 95].

gelinkirpiği: Kasımpatı. [İBAS 135/ DS 1981].

gelinküpesi: 1. Tavşan kirazı, atdili. 2. Parlak, kırmızı, küre şeklindeki meyveleri küpeye benzetilen bir bitki (*Ruscus aculeatus*). [TBAS 114/ İBAS 135/ TBS 276].

gelinmumu (T.+Far.): Bir süs bitkisi (*Impatiens balsamina*). [TBS 276/ DS 1981/ TTABİ 74/ TTABİ 102/ TTABİ 69/ TTABİ 63/ TTBA 99/ TTBA 87/ TTBA 38/ TTBA 72].

gelinparmağı: "1. *Sempervivum armenum* Boiss.et Huet (Crassulaceae). Rozet yapraklı, yaprakları etli, sarı çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Ankara, Erzurum ve Kars bölgelerinde yaprakları çiğ olarak yenir. Ankara'nın değişik semtlerinde kurulan, köylü pazan denen pazarlarda, civar köylerden getirilerek satılmaktadır. Eş anl. Gelinbarmağı, Gelinüğmesi (Kars), Kadımparmağı, Koluncuk (Polatlı- Ankara). 2. Uzun taneli bir üzüm türü." [TBAS 114/ TS 743/ İBAS 135/ TBS 276/ BKTS 96/ TTBA 38/ TTBA 72/ TTBA 97/ TTBA 83/ OABA 295/ TTABİ 102/ TTABİ 63/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

gelinsaçı (gelin saçı): 1. Baharda kırlarda açan, çiçeklerinin ucu mor, dipleri beyaz bir çeşit çiçek. 2. Bostanbozan (*Cuscuta*). 3. Dededeğneği (*Asphodeline tenuior*). 4. Eftimun. [KT 377/ TBAS 114/ TBAS 114 / İBAS 135/ TBS 277/ DS 1982/ BKTS 96/ TTABİ 63/ TTABİ 102/ TTABİ 73/ OABA 295/ TTBA 38/ TTBA 97/ TTBA 72/ RFLMT 74].

gelinsoğanı: Gelin çiçeği. [İBAS 135/ NEBAS 68].

gelinsüpürgesi: Bir tür bitki. [VHBA 13].

gelintaçı (T.+Ar.): Taç şeklinde büyük mavi çiçekleri olan bir bitki (*Consolida regalis*). [NEBAS 68/ TBS 277].

gelinteli mantarı (T.+T.+Rum.): 1. Tellice. 2. Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar (*Heridium coralloides*). [TBAS 114/ TBS 277/ TTABİ 102/ TTBA 38/ TTABİ 63/ TTBA 72].

gelinteli: Aslı gelineli, gelinalı olan bitki (*Ceropegia debilis*). [TBS 277].

gelintırnağı (gelin tırnağı): Baharda kırlarda açan, çiçeklerinin uçları mor, dipleri beyaz bir çeşit çiçek. [TTABİ 102/ DS 1982/ TTBA 38/ TTBA 72/ TTBA 97/ TTABİ 63/ TTABİ 73].

gelinyanağı: Portakal renginde yenilir bir çeşit mantar. [DS 1982/ TTBA 97/ TTBA 38/ TTBA 83/ TTBA 72/ TTABİ 102/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTABİ 63].

gelinyemişi (gelin yemişi): Çiçekleri kırmızı olan ve bazı yörelerde yenilen bir bitki (*Cercis siliquastrum*). [TBS 274/ TTABİ 102/ TTBA 38/ TTBA 72/ TTABİ 63].

geliy(i)r armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gelmeç (<?): Bağ sarmaşığı. [İBAS 135].

gemre: Son turfanda yetişen, sert kabuklu, siyah bir çeşit üzüm. [İBAS 135].

gemtaş (gemdaş) (<?): (*Salvia nemorosa*). [TBS 277].

gen otu: Hint yağı ağacı. [İBAS 136].

gence: Gengel. [TBAS 114/ TTABİ 93/ TTBA 24].

gencide (<?): Anzurut. [İBAS 135].

genç kara ağaç: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 601].

gendem (<?): Bir tür bitki. [LMEBA 407].

gendena (gerdene- gendana) (<?): Yaban pırasası (*Allium porrum*). [İBAS 136/ HBTM 162/ KM 115/ MNT 592/ KFT 690].

gendene (gendena) (Far.): Yabani pırasa. [MMŞM 432/ TKF 425/ HKHT 329/ AMATK 269/ TKS 216 / TASS 656/ KEA 271/ YATBT 19].

gene otu: 1. Kene otu (*Ricinus communis*). 2. Gene gerçek. [İBAS 136/ BDVN 511].

gene yulafı (<?+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 233].

genec (gence- geneç): Renk otu. [TBAS 114/ İBAS 135/ İBAS 136].

geneç: Renk otu. [TTABİ 94/ TTBA 24].

genegerçek (gene gerçek) (Far.): Meyvelerinden hintyağı çıkarılan bitki. [BDVN 511/ DS 1990/ TETTL II 130].

genegerçek otu: Hint yağı ağacı. [TBAS 114/ İBAS 136/ TTBA 38].

generçek: Hint yağı ağacı. [TBAS 114/ İBAS 136/ DS 1990].

genge (<?): Yenilir bir çeşit ot. [DS 1991].

genger (gengel) (Far.): "Silybum marianum (L) Gaertner (Compositae). 30-100 cm yükseklikte. 3ü yıllık, mor çiçekli ve otsu bir bitkidir. Genç sürgünleri, suda haşlandıktan sonra salata halinde veya et yemekleri içine sebze olarak konularak yenir. Gövde, dış kısmı soyulduktan sonra çiğ olarak yenmektedir (Edirne, Kırklareli). Anadolu'da Gangal. Cengel. Kangal. Kenger gibi adlar, soyularak gövdesi yenen, dikenli bitkiler için kullanılmakta ve bölgelere göre, değişik cins ve türlere verilmektedir. Eş anl. Akkız, Ala kangal. Ala kenger, Deve dikeni. Deve gengeli. Eşek dikeni. Gangal, Gangal dikeni, Gankal, Genge, Genger, Kıbbun. Kocabaş. Kocabaşı, Meryem ana dikeni. Sütlü kengel. Uslu kengel." [TBAS 115/ İBAS 136/ DS 1991].

gentiyan (Lat.): Kantaron. [BTS 244].

gerab (<?): Kavak ağacı. [İBAS 136].

gerce (<?): Sarmaşık türünden bir çeşit bitki. [DS 1994/ TTABİ 93/ TTBA 24].

gercik (gerçik) (<?): Böğürtlen. [İBAS 136/ TTABİ 93/ TTBA 24].

gerçek akasya (T.+Fr.): Akasya. [NEBAS 68].

gerçek servi (T.+Far.): Servi, selvi. [NEBAS 68].

gerçemek (gerçimek) (<?): Keçibiciği (Michauxia campanuloides). [TBAS 115/ İBAS 136/ TBS 278/ DS 1995].

gerdanlık (Far.+T.): 1. Kuzu otu. 2. (Reseda lutea). [TBAS 115/ İBAS 136/ TBS 278].

gerdek armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 103].

gerdeme (gerdime- gerdüme- gerdema) (Rum.): Kerdeme, su teresi (Nasturtium officinale). [TBAS 115/ İBAS 136/ TDES 154/ TGİB 156/ TBS 278/ AMATK 269/ DS 1996].

gerdeme otu (Rum.+T.): Kerdeme, su teresi (Nasturtium officinale). [TBS 278].

gerdene otu: Yabancı pırasa (Allium porrum). [CFBİ 581].

gerdengeç (<?): Çalılık yerlerde bulunan bir çeşit diken. [DS 1996].

gerdimek (<?): (Isatis glauca). [TBS 278].

geren dikeni (<?+T.) Aptesbozan otu. [TBAS 115/ İBAS 136/ TTBA 38].

geren otu (<?+T.): 1. Deniz börülcesi. 2. Geren adı verilen killi topraklarda yetişen bir bitki (Limonium sinuatum). [TBAS 115/ İBAS 136/ TBS 278/ TTBA 38].

germeşik (germesik-germeşa-germeşük-germişe-germişek-germişek) (<?): 1. Beyaz çiçekli bir ağaç türü; gilaburu (Viburnum lantana). 2. Yabanî kızılıcık. [TBAS 115/ İBAS 136/ TDES 155/ TGİB 275/ TBS 279/ DS 2005/ KT 382/ İBAS 136/ KBS I 367/ DS 2005].

germide (<?): Yenilen bir çeşit acı ot. [DS 2005].

gernena (<?): Bir tür bitki. [TGİB 185].

gernevük (<?): (Dorycnium pentaphyllum). [TBS 279].

gestane (gesdane) (Rum.): Kestane. [TKF 425].

geşür (<?): Keşür, havuç. [İBAS 136/ DLT 653].

gev (<?): Geven. [İBAS 136/ TBS 279].

gevegen (<?): Genel görünüşü gevene benzeyen bir bitki (Spartium junceum). [TBS 280].

gevele (<?): Burç (*Viscum album*). [TBAS 115/ İBAS 136/ TBS 280].

geven (keven): "1. Astragalus (*Leguminosae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, dikenli ve yastık biçiminde dağ bitkileri. Bazı türlerin gövdelerinden kitre zankı (Geven hıcı, Geven püsü, Geven püzü, Kitire, Kitre, Piz, Püs) elde edilir. Dikenleri yakıldıktan sonra hayvan yemi olarak kullanılır. Bazı Astragalus (*Geven*) türlerinin kökleri. Konya bölgesinde. Deli çöven adı altında çöven yerine satılmaktadır. Doğu Anadolu bölgesinde çiçekleri çiğ olarak yenir. Eş anl. Çekme, Gön. Kavan, Ketire, Ketre. Keven. Astragalus *acmophyllus* Bunge- Sarı geven (Erciyeş dağı-Kayseri). *A. angustifolius* Lam.- Keçi geveni (Erciyeş dağı-Kayseri). *A. aureus* Willd.- Altın geveni. *A. gummifer* Lab.- Ak geven (Develi-Kayseri). Püs geveni. Zank geveni. *A. microcephalus* Willd.—Boz geven (Erciyeş dağı-Kayseri). Kara geven (Çepni, Gemerek-Sivas), Kayseri (Develi) bölgesinde kitre zankı bu türden elde edilmektedir. *A. pisidicus* Bois.et Heldr.- Yılcık otu (İsparta). *A. subrobustus* Boriss. 2. Baklagillerden, çok yıllık, bazı türlerinden kitre denilen zank çıkarılan, dikenli bir çalı, keven (*Astragalus*)." [KT 383/ MŞ II 185/ TBAS 115/ TS 755/ ŞBA 377/ İBAS 136/ TDES 155/ TGİB 41/ NEBAS 68/ TBS 280/ TSD 54/ LME 301/ TETTL II 140/ BKTS 97/ CFBİ 581/ LMEBA 407/ VHBA 13/ TMTBA 9/ YATBT 19].

geven hıcı (T.+<?): Geven. [TBAS 116/ DS 2009].

geven püsü (geven püzü) (T.+Far.): Geven. [TBAS 116].

geven yoncasi: (*Astragalus latifolius*). [TBS 280].

geveş (<?): Kiraza benzeyen meyve veren bir çeşit dikenli çalı. [DS 2010].

gevil (<?): (*Capparis spinosa*). [TBS 281].

gevirtlek (<?): (*Sonchus asper*). [TBS 281].

geviş (<?): Alıç. [İBAS 136].

gevreçik: Gövdesi gevrek yapılı bir bitki (*Coronilla emerus*). [TBS 281/ DS 2013/ TTABİ 93/ TTBA 24].

gevrek (gevrık- gevreh): 1. Gövdesi gevrek yapılı bir bitki (*Cephalaria procera*). 2. Peleminir. 3. Ceviz büyüklüğünde dikenli meyvesi olan bir çeşit ot. [TBAS 116/ TGİB 61/ TBS 281/ DS 2014].

gevrek elma: Bir elma türü. [TTABİ 79].

gevrek söğüt: Söğüt (*Salix fragilis*). [TBAS 116/ TBS 281].

gevreyik (gevreyük): Hayvanların yediği sütlü bir çeşit ot. [DS 2014/ TTBA 25/ TTABİ 101].

gevriyen (gevreyen): Bir buçuk metre boyunda, kestane yaprağına benzer bir çeşit ot. [DS 2014/ TTBA 25/ TTABİ 97].

gevsec (<?): Böğürtlen, tavşan kirazı. [İBAS 137].

geyicek: Geyik elması. [TTABİ 93/ TTBA 25].

geyik ardıcı: (*Taxus baccata*). [TBS 281].

geyik aşığı (T.+Ar.): Kurdumana. [BKTS 98].

geyik borcağı (T.+<?): (*Genista lydia*). [TBS 281].

geyik dikenli: 1. Ak diken (*Rhamnus catharticus*). 2. Alıç (*Crataegus*). 3. Cehri ağacı. [TBAS 116/ TBAS 116/ TS 756/ İBAS 137/ NEBAS 69/ TBS 281/ BDVN 456/ TTBA 77/ TTBA 38/ TTABİ 64/ HATBA 10/ BDVN 506].

geyik elması: (*Phlomis lycia*). [TGİB 78/ TBS 281/ DS 2015/ HATBA 10/ TTABİ 64/ TTBA 38/ TTBA 77].

geyik göbeği (geyikgöbeği): 1. Dağlarda biten, boz renkli, ortası mor bir çeşit çiçek. 2. Çorak yamaçlarda yetişen bir bitki. [BDVN 342/ DS 2015/ KDB 4/ TTBA 38/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ İBAS 137/ HATBA 10].

geyik kimyonu (T.+Ar.): Bir bitki adı. [İBAS 137/ BKTS 98].

geyik körmeni (T.+<?): Soğan. [TBAS 116/ İBAS 137].

geyik lalesi (T.+Far.) Lâle.(Tulipa turcica). TBAS 116/ TBS 282/ HATBA 10

geyik mantarı (T.+Rum.): “1. Chroogomphus rutilus O.K.Miller (Gomphidiaceae). Bolu bölgesinde yetişir ve bölge halkı tarafından yenir. 2. Balaban mantarı (Hydnum imbricatum).” [TBAS 116/ TBAS 116/ İBAS 137/ TBS 282/ TTBA 38/ TTABİ 64/ TTBA 77].

geyik otu: 1. Gazel otu, ak Girit otu (Dictamnus albus). 2. Sâter (Satureja hortensis). 3. Sedef otugillerden, bahçelerde süs olarak yetiştirilen güzel kokulu bir bitki (Dictamnus fraxinella). 4. Güvey otu (Origanum sipyleum). 5. (Hypericum calycinum). [TBAS 116/ TBAS 117/ TS 757/ İBAS 137/ MMŞM 432/ NEBAS 69/ TBS 282/ HHKA 139/ BDVN 237/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 38/ BDVN 531/ HATBA 10].

geyik sarmaşığı: Yabani sarmaşık (Allium victorialis). [İBAS 137].

geyik sarmısağı (geyik sarmusağı): Bir sarımsak çeşidi. [HATBA 10/ BDVN 38].

geyik yoncası: Div-ispist. [BKTS 98].

geyik ziresi (geyik zırası- geyik sırası) (T.+Far.): Acı tere, kimyon (Cardamine pratensis). [İBAS 137/ KM 115/ TKF 425/ BKTS 98/ KFT 695/ TGİB 133/ BKTS 98/ HATBA 10].

geyik: Mavi çiçekli bir çeşit çiğdem.[TTBA 9].

geyikboynuzu: Geyik boynuzuna benzeyen bir süs bitkisi (Platycerium stemaria). [KT 147/ NEBAS 68/ TBS 282/ HHKA 139].

geyikdili (geyik dili): 1. Scoloperidium officinale (L.) Lam. (Aspleniaceae). Rizomlu, çok yıllık, otsu ve çiçeksiz bitkiler. Kökleri idrar söktürücü ve göğüs yumuşatıcı olarak kullanılır. Eş anl. Danadili (Giresun). 2. Eğrelti otugillerden, Kuzey ve Batı Anadolu'nun kıyı kesimlerinde yetişen, yaprakları uzunca dil biçiminde çok yıllık otsu bir bitki (Scolopendrium officinale). 3. Karkaz ayağı. [TBAS 116/ TS 756/ ŞBA 379/ İBAS 137/ TGİB 185/ BTS 247/ TBS 282/ BDVN 456/ BDVN 537/ HATBA 10/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTBA 38/ TTBA 79/ OABA 295].

geyiksırtı (geyik sırtı): Geyik tüyü renginde yenilen bir çeşit mantar. [DS 2016/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTABİ 73/ TTBA 79/ TTBA 38].

geyiktuzu (geyik tuzu): Yetiştirilen nohut bitkisine çok benzemektedir. Meyvelerinin dışı tuz tadındadır. Yörede geyiklerin besin kaynakları arasında bulunan bu bitkiye “geyik tuzu” denilir (Cicer isauricum). [TTBA 38/ TTBA 80/ TBS 282].

geyzi (<?): Anason. [TBAS 117/ İBAS 137].

gez ağacı: Sarı boya elde etmekte ve kudret helvası yapmakta kullanılan bir tür dişbudak ağacı, ılgın ağacı (Fraxinus ornus). [İBAS 137/ NEBAS 69/ ACBA 130/ TTBA 38].

gezdigeçti: Sarı susam. [İBAS 137/ LMEBA 407].

gezen (<?): Gelincik. [RFLMT 74].

gezengevi (gezengi) (Far.): "Bazı Quercus (Fagaceae) türlerinin yaprakları üzerinde meydana gelen tatlı lezzetli usare. Özellikle Doğu Anadolu bölgesinde (Diyarbakır, Erzurum, Mardin ve Siirt) elde edilir. Tat verici olarak şeker yerine kullanılır. Eş anl. Aruro (Mardin-Süryanice), Gezengi (Elazığ), Gezo (Diyarbakır). Kudret helvası, Men (Mardin-Arapça), Türk kudret helvası, Yağcı pelidi (Amasya). Gezengevi özellikle aşağıdaki türlerden elde edilmektedir. Quercus brantii Lindley— Güney ve Güneydoğu Anadolu. Q. libani Olivier-Güney Anadolu." [TBAS 117/ İBAS 137/ TETTL II 144].

gezengübin (Far.): Kudret helvası. [TT 130].

gezer iletir: Bir tür bitki. [TTABİ 97].

gezer: Havuç (*Daucus carota*). [LME 302/ TETTL II 144/ TASS 658/ TTBA 25/ LMEBA 407].

gezerek (<?): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBS 282].

gezgez (gezgez- gezgezk): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBAS 117/ İBAS 137/ TBS 282-283/ TTABİ 106/ TTABİ 106/ TTBA 65/ TTBA 66].

gezgin ağacı: Ravenala. [NEBAS 69].

gezik (<?): Ilgın. [TBAS 117/ İBAS 137].

gezik (gezne- geznik) (<?): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBS 283/ TBAS 117/ İBAS 138].

gezne (Far.): Isırgan otu. [HHKA 139].

gezo (<?): Gezengevi. [TBAS 117/ İBAS 138].

gıbışgan (<?): (*Polygonum cognatum*). [TBS 283].

gıcı yaprağı: Salamurası, turşusu yapılan bir çeşit yaban pancarı. [DS 2030].

gıcı: 1. Bitkinin yapraklarını birbirine sürtündüğü zaman çıkardığı ses nedeniyle bu adı alan bir bitki (*Silene alba*). 2. Tarlada biten ve yenilebilen, tereye benzer bir ot. [TBS 283/ DS 2025/ TBAS 117/ TBAS 117/ İBAS 138/ TGİB 242/ TBS 283/ DS 2025/ TTABİ 105/ TTBA 62].

gıcıcıcı: (*Cichorium intybus*). [TBS 283].

gıcıcıcı: “1. *Silene alba* (Miller) Krause subsp. *divaricata* (Reichb.) Walters (Caryophyllaceae). 30-80 cm yükseklikte, bir veya çok yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum ve Kars bölgesinde pişirilerek yenir. Eş anl. Ballica (Konya), Gıcı, Gıcık, Gıcime. 2. Acı gıcı. 3. Dağlarda yetişen, 30-80 cm yükseklikte, bir veya çok yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir (*Silene alba*) (gıcı, gıcık, gıcime).” [TBAS 117/ TBAS 117/ İBAS 138/ TGİB 242/ TBS 283/ DS 2025/ TTABİ 105/ TTBA 62].

gıcık hardalı (T.+Ar.): İri yapraklı ve dikenli bir çeşit ot. [DS 2026/ TTBA 38].

gıcık otu: 1. Uyuz otu. 2. (*Scabiosa argentea*). [TBAS 117/ İBAS 138/ TBS 283/ TTBA 38].

gıcık: 1. Gıcıcıcı. 2. Papazsakalı (*Asparagus aphyllus*). [TBS 283/ TTBA 25/ TTABİ 101/ TBAS 117/ TBAS 117/ İBAS 138/ TGİB 242/ TBS 283/ DS 2025/ TTABİ 105/ TTBA 62].

gıcıkdan otu: Isırgan. [TBAS 117/ İBAS 138/ TTBA 38].

gıcılavuk (<?): Yapraklarının birbirine sürtünmesi sırasında çıkardığı sesle (gıcır gıcır) ilgili bir ad (*Silene vulgaris*). [TBS 283].

gıcır dikenli (gıcır- gıcırdağ dikenli): 1. Silcan. 2. Meyvelerinden sakız yapımında yararlanılır (*Smilax excelsa*). [TBAS 117/ İBAS 138/ TGİB 244/ TBS 283-284].

gıcırdayuh (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

gıcime: Gıcıcıcı. [TBAS 117/ İBAS 138/ TTABİ 99/ TTBA 25].

gıdıgula (<?+T.): Bir tür bitki. [VHBA 13].

gıfah (<?): Tarçın. [İBAS 138].

gıgış (<?): Lâbada. [TBAS 118/ İBAS 138].

gıldikli yonca (<?+T.): Yuvarlak tohumlu bir çeşit ot. [TTBA 55].

gılıf ceviz (Ar.+Ar.): Yeşil kabuğundan kolay ayrılan, olgunlaşmış ceviz. [TTBA 55].

gili gili (<?): Ardıç ağacının meyvesi. [TTBA 62/ TTABİ 105].

gımı-gımıgımı (kıımı) (<?): Yaprakları maydanoza benzeyen, sapı oyularak yenilen bir çeşit ot (*Anthriscus nemorosa*). [TGİB 32/ TBS 284/ DS 2048].

gıncırop (<?): Kökü yenen, fındık büyüklüğünde, ilkbaharda yetişen bir çeşit yabancı ot, incirop. [TBAS 118/ İBAS 138/ DS 2048].

gındık (<?): Kurutulup yakacak olarak kullanılan bir çeşit keven bitkisi. [DS 2049].

gındıra (gındırğa) (<?): 1. Tahılın içinde biten tohumu ürüne karışan bir çeşit ot. 2. Dikenli bir çeşit ot. 3. (*Iris spuria*). [TBS 284-285/ DS 2049].

gıraba (gırabuh) (<?): Karamuk. [TBAS 118/ İBAS 138].

gıral ağacı (Sırp.+T.): Akasya ağacı. [TTBA 38].

gırç (<?): Bozkulak (*Verbascum cheiranthifolium*). [TBS 285].

gırçıl: Buğdaygillerden bir bitki. [DS 2055/ TTABİ 94/ TTBA 25].

gırgat (gırkat) (<?): Aliç, kara çalı. [TBAS 118/ İBAS 138].

gırmic (<?): Çörekotu. [İBAS 138].

gırnık (<?): Dikenli bir ot. [DS 2061].

gırtıl: Kamış cinsinden ince saplı bir çeşit ot. [DS 2061].

gısıl (<?): Şal kabağı. [İBAS 138].

gış armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gıta (<?): Şal kabağı. [TBAS 118].

gıvışayak (gıvşak) (<?): Bitkinin yapraklarını birbirine sürttüğü zaman çıkardığı ses nedeniyle bu adı alan bir bitki (*Isatis glauca*). [TBS 285/ TBAS 118/ İBAS 138].

gıvışgan otu (gıvışgan- gıvışkan- gıvırşık- gıvırşık- gıvırşiyık): "1. *Silene vulgaris* (Moench) Garke (*Caryophyllaceae*). 80 cm kadar yüksekabilen, çok yıllık, beyaz veya kırmızı çiçekli, otsu bir bitkidir. Çiçek açmadan toplanan yaprak ve dalları. Güney ve Batı Anadolu'da sebze olarak kullanılır. Eş anl. Cıvrmeik, Çığıştak, Gıvırşık, Gıvışgan, Ecibücü, İbişgıbiş, Kıvırşık (Daday- Kastamonu), Kıvışgan, Kıvışık, Kıvışkan, Kıvırşık, Kıvışiyık (Ermenek-Konya). Tavukyastığı (Tekirdağ). Aşağıdaki türler de sebze olarak kullanılmaktadır. *Silene alba* L. *S. inflata*.-Serçe otu (Muğla). 2. Tarlalarda yetişen yabancı pancar." [TBAS 118/ İBAS 138/ TGİB 242/ TBS 285-286/ TTBA 38/ DS 2063].

gıvşılık (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

gıyağan (gıryan) (<?): Bataklıklarda yetişen bir çeşit saz. [DS 2065].

gıyık: Hasır dokunurken ip olarak kullanılan bir çeşit ot. [DS 2067/ TTABİ 101/ TTBA 25].

gıyışkan (<?): Bir tür bitki. [TGİB 269].

gıyşak: Bitkinin yapraklarının birbirine sürttüğünde çıkardığı ses sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Stellaria media*). [TBS 286/ DS 2069/ TTBA 25/ TTABİ 101].

gızambah (gızamık) (<?): Karamuk. [TBAS 118/ İBAS 138].

gızbaldırı: Bitkinin yenen kökü baldıra benzetildiği için bu adı almıştır, kızbaldırı (*Scorzonera tuberosa*). [TBS 286].

gızıl armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gızılca: Bir tür bitki. [VHBA 13].

gızılclıh: Kızılclık. [VHBA 13].

gızlar yağlığı: Geniş ve etli yapraklı, ince dikenli, kalın gövdesi soyulup yenilen bir çeşit bitki. [DS 2071/ TTBA 38].

gızmemesi: Kızmemesi (*Iris caucasica*). [TBS 286].

gıcen (<?): Yarpuz. [İBAS 138].

gıciğ otu: Bir tür bitki. [BDVN 533].

gıcirgen (<?): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBS 286].

gıcitgen (<?): Isırgan otu. [İBAS 138].

gıciyık otu: Bir ot türü, *senderitis*. [İBAS 138/ RFLMT 74].

gıdilcen: Yaprakları çalıya benzeyen, dağlarda yetişen yaban baklası. [TTABİ 99/ TTBA 25].

gıdirne (<?): Porsuk ağacı. [TBAS 118/ İBAS 138/ TBS 286].

gidişgen (gidişken- gidişgen [otu]): Isırgan (*Urtica dioica*). [TBAS 118/ İBAS 138/ NEBAS 69/ TBS 286/ TTBA 38/ TTABİ 97/ TTBA 25].

gilaburu (gilabada- gilaboru- gilaburu- girabolu- girebolu- giraboğlu- girabolu- gireboğlu- gireboli- giraboli) (<?): "1. *Viburnum opulus* L. (Caprifoliaceae). 2-4 m yükseklikte, yapraklar genellikle 3 parçalı, çiçekler beyaz renkli, meyve olgunlukta kırmızı renkli. Olgun meyvelerin sıkılması ile elde edilen usare içecek olarak kullanılır. Meyvelerinden turşu yapılır (Bünyan, Pınarbaşı-Kayseri. Sille-Konya). Eş anl. Dağdağan ağ, Dağdığan, Geleboru, Gilabada, Gildar (Tunceli). Giligili (Sillelonya). Giraboğlu, Girabolu. Gireboğlu. Gireboli. *Viburnum lantana* L.-Germişek (Sivas). Yapraklar tam. dişli kenarlı, alt yüz tüylü. Meyveler olgunlukta siyah renkli. Sivas bölgesinin ünlü ağızlıkları bu türün dallarından yapılmaktadır. Ağızlık yapımında kullanılan germişek ağacı Tokat ve Niksar bölgesindeki ormanlardan elde edilir. Eş anl. Germesik, Germeşa. Germeşe. Germeşük (Tokat), özübüyük (Sivas). *V. opulus* L. var. *sterilis* DC. -Kartopu. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilmektedir. *V. tinus* L.-Filburnu, Yabanî defne. Kışın yaprak dökmeyen bir ağaççık. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. 2. İki çeneklilerden, Kuzey ve Orta Anadolu'da yetişen, beyaz renkli çiçekler açan, kırmızı renkli meyvesinden meyve suyu elde edilen, 2-4 metre yüksekliğinde bir ağaççık (*Viburnum opulus*). 3. Frenk üzümü (*Viburnum opulus*)." [TBAS 118/ TS 762/ İBAS 138/ TGİB 275/ NEBAS 69/ DS 2075/ TBS 287-288/ TETTL II 156/ TBAS 119/ İBAS 139].

gildar (<?): Gilaburu. [TBAS 119/ İBAS 139].

gilgil (<?): Mısır. [TTBA 62/ TTABİ 105].

gilgil darısı (gilgil darısı) (<?+T.): Darı (*Sorghum bicolor*). [TBAS 119/ TBS 286].

giligili (<?): Gilaburu (*Viburnum opulus*). [TBAS 119/ TBS 287].

gilik (<?): 1. Çam, meşe, ardıç vb. ağaçların meyveleri. 2. Dikenli ardıç. 3. Semizotu. [LME 303/ DS 2077/ LMEBA 407].

gilik üzümü (<?+T.): Etli kozalağı üzümüne benzeten bir ağaç (*Juniperus sabina*). [TBS 287].

gilikşeker (<?+Far.): Çitlembik. [TBAS 119/ İBAS 139].

gilyaz (<?): Kiraz. [İBAS 139].

gimi (<?): Eğrelti otuna benzer gövdesi yenen bir bitki, kimi. [TBAS 119/ DS 2078].

ginkgo (Lat.): Bir tür bitki. [TBAM 81].

ginkgo ağacı (ginko ağacı) (Lat.+T.): Yelpazeye benzeyen yaprakları olan kışın yapraklarını döken, erkek ve dişi türleri bulunan bir ağaç (*Ginkgo biloba*). [ŞBA 380/ BTS 248/ NEBAS 69/ TTBA 38].

ginseng (ginseng kökü) (Lat.+T.): Çin, Japonya, Kore vb. Uzak Doğu ülkelerinde yetişen, geleneksel tedavilerde kullanılan, kazık köklü, otsu ve çok yıllık bir bitki (*Panax ginseng*). [TS 762/ ŞBA 382/ İBAS 139/ TBAM 82/ NEBAS 69].

Giresun armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

Girid abanos ağacı (Öİ+Yun.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 248].

Girid dalak otu (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 580].

Girid keklük otu (Öİ+T.+T.): Girit sater otu. [BDVN 532].

Girid sasalı (Öİ+<?): Bir tür bitki. [BDVN 588].

Girid sater otu (Öİ+Ar.+T.): Girit keklük otu. [BDVN 532].

giriste (<?): Burçak (*Vicia leguminosae*). [İBAS 139].

Girit havucu (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 125].

Girit kekiği (Öİ+T.): Girit adasında yetişen, beyaz tüylü, pembe çiçekli ve çok yıllık bir bitki (*Origanum dictamnus*). [TS 764/ İBAS 139/ TTBA 106/ TTBA 38/ TTABİ 76/ CEBA 125].

Girit kendiri (Öİ+T.): Yalancı kendir. [NEBAS 69].

Girit ladeni (Öİ+Far.): Laden çiçeği. [BDVN 179].

Girit lalesi (Öİ+Far.): Manisa lâlesi. [TBAS 119/ İBAS 139/ TTBA 38/ TTABİ 76/ CEBA 125/ TTBA 106].

Girit otu (Öİ+T.): 1. Gazel otu (*Dictamnus albus*). 2. İt üzümü (*Solonum nigrum*). [TBAS 119/TBAS 119/ İBAS 139/ TTBA 38/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 125].

Girit sateri (Öİ+Ar.): Kaya kekiği. [TBAS 119/ İBAS 139/ CEBA 125].

Girit sümbülü (Girid sümbülü) (Öİ+Far.): Büyük kedi otu. [CEBA 125/ BDVN 606].

Girit şakayığı (Girid şakayığı) (Öİ+Ar.): Manisa lâlesi. [TTBA 38/ BDVN 60/ TTBA 106/ CEBA 125/ TTABİ 76/ TBAS 119/ İBAS 139].

Giritli otu (Öİ+T.): Girit Adası'ndan yurdumuza göçenlerin yemek yapımında çok yararlandıkları bir bitki (*Solanum nigrum*). [TBS 288].

givrış (<?): Çiriş (*Asphodelus aestivus*). [TBS 288].

giyik elması: Bir çeşit yabani elma. [DS 2086].

giz (<?): Çam ağacı. [İBAS 139].

gizli otu: Bir tür bitki. [BDVN 352].

gizri (<?): Argularda havuç. [DLT 653].

gizven (<?): Buttum. [TBAS 119/ İBAS 139].

gobşan (<?): Zakkum (*Nerium oleander*). [TBS 289].

goca armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

goca yaprah: Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gocadarı: Büyük taneli beyaz mısır. [TTBA 55].

goçotu: Yaylalarda yetişen kokulu bir çeşit ot. [DS 4510].

godil elması (<?+T.): Bir tür elma. [TTBA 38].

godon alıcı (<?+Far.): Alıç (*Crataegus tanacetifolia*). [TBAS 120/ TBS 289].

gofalık: Hasır otu. [TBAS 120/ İBAS 139].

goftigoda (<?): Bırçalık. iskorçına, yemlik. (*Scorzonera mollis*). [TBAS 120/ İBAS 139/ TBS 289].

goğa (<?): Ucu dikenli, içi boş, saz cinsinden ince ve uzun saplı bir ot. [DS 2094].

goh armut (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gokçe (<?): Çiçeğinden ökse yapılan ve ağaçlarda asalak olarak yaşayan ve kışın yaprağını dökmeyen bir bitki, burç. [TBAS 120/ DS 2096].

golağaz (<?): Patatese benzeyen, yumru kökü birkaç kilo gelen ve yenilen, yaprakları fil kulağı bitkisinin yaprağına benzeyen bir çeşit bitki. [DS 2097].

gollüce: Bir tür bitki. [TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 25].

golo (<?): Bir çeşit ot. [DS 2098].

golpezüğü (T.+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 38].

gomeç Ebe gümeçi. [TBAS 120].

gonca gül (Far.+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 55/ TTABİ 103].

goncak (<?): Bir çeşit ot. [DS 2100].

goncare (<?): Koçboynuzu, kokulu yonca. [İBAS 139].

goncuk (<?): Yonca. [DS 2100].

gonguluk (<?): (*Sinapis arvensis*). [TBS 289].

goni (<?): Bir tür bitki. [TGİB 13].

gonur: Siyah, kalın kabuklu, bol sulu bir çeşit üzüm. [TTBA 9].

gonyaşı: Yaprakları mısır yaprağı tohumları darı gibi olan bir çeşit ot. [DS 2102/ TTBA 38].

goreceken (<?): Kırlarda yetişen yabani bir ağaç ve onun yemişi, alıç. [DS 2104].

gorkbastıran (<?+T.): (*Mandragora autumnalis*). [TBS 289].

gorktaşak (gorkdaşak) (<?+T.): Olgun meyveleri yumurta şeklinde ve sarı renkli olan bir bitki (*Mandragora autumnalis*). [Bodrum yöresinde kuluçkaya gork denir]. [TBS 289-290].

gorunga (gorulgan): 1. Korunga (*Onobrychis atropatana*). 2. Yonca. [TBS 290/ DS 2106/ TETTL II 165].

goşgoz (<?): Koşkoz. [TBAS 120/ İBAS 139].

gova: 1. Hasır otu. 2. (*Juncus heldreichianus*). [TBAS 120/ İBAS 139/ TBS 290].

govan armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

govan sakızı: Kökünden sakız yapılan bir bitki. [DS 2109/ TTBA 38].

govan: Top top uzun boyu olan, çayırılıkta yetişen bir çeşit ot. [DS 2109].

govanlık: Kovanlık, çiçekleri balözü taşıyan bitki (*Lamium album*). [TBS 290/ VHBA 13].

govuş (<?): Kayın ağacı. [İBAS 139].

goyce (<?): Burç. [TBAS 120/ DS 2111].

goynük (<?): Bir çeşit çalı. [DS 2111].

goyun gözü: Sarı çiçek açan yabani bir bitki. [DS 2111].

goyun gulağı: Bir çeşit bitki. [DS 2111].

goyun: Süpürge otu. [TBAS 120/ İBAS 139/ DS 2111].

goz (Far.): Ceviz (*Junglans regia*). [İBAS 139/ TBS 290].

gozgoçu (gozkoçu) (Far.+T.): 1. İlkbaharda topraktan çıkarılarak yenen bir çeşit yer elması. 2. Koşkoz. [TBAS 120/ İBAS 139/ DS 2113].

gozlak (<?): Çalıya benzer yabani bir ağaç. [DS 2113].

göbeayu (<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

göbede (<?): (*Rumex patientia*). [TBS 290].

göbek elması: Bir çeşit elma. [TTBA 38].

göbek lahana (T.+Rum.): Lahana, top lahana. [BDVN 116].

göbek mantarı (T.+Rum.): 1. Ayı mantarı, Kuzugöbeği. 2. Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar (*Morchella conica*). [TBAS 120/ İBAS 140/ TGİB 153/ BTS 254/ TBS 290/ TTBA 38].

göbek otu: Yaprakları etli otsu bir bitki, sırgıgözü (*Umbilicus pendulinus*). [TS 769/ İBAS 140/ TTBA 38/ OABA 295].

göbek salata (göbekli salata) (T.+İt.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Lactuca sativa*). [TBS 291].

göbeklek mantarı (<?+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar türü (*Morchella conica*). [TBS 291].

göbelek: 1. Burç (*Viscum album*). 2. Kuzugöbeği (*Boletus*). 3. Yenilebilen bir mantar türü (*Morchellaceae*). [TBAS 120/ TBAS 120/ İBAS 140/ THBS 244/ TDES 157/ KBS I 373/ BTS 254/ NEBAS 70/ TBS 291/ DS 2116/ TETTL II 166/ BKTS 99/ TTABİ 94/ TTBA 25].

göcöz (<?): Peygamber çiçeği. [İBAS 140/ DS 2120].

göçkovan: 1. Güz çiğdemi. 2. Bitkinin çiçeklerini açmaya başlaması yayladan göç etme zamanının geldiğini belirtir (*Colchicum*). [TBAS 120/ TBS 291/ TTBA 60/ TTABİ 97].

göçtovan: Güz çiğdemi. [İBAS 140].

gödelek: Yaprakları ve yumrusu pancara benzeyen ve yumrusu çiğ olarak yenen bir çeşit bitki. [DS 2124/ TTABİ 94/ VTTBA 25].

göden alıcı: Alıç (*Crataegus tanacetifolia*). [TBAS 120/ TBS 291].

gödüredi (gök türedi): Beyaz renkli dolgun çavdar. [TTABİ 106/ TTBA 66].

gög elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

gögce ağaç: Burç ağacı. [BDVN 371].

gögce inciri (T.+Far.): Bir incir çeşidi. [BDVN 277].

gögce otu: Ökse otu. [BDVN 617].

gögcek: Bir tür bitki. [TTABİ 93].

gögçelielma (<gökçelielma): Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

gögem eriği: Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].

gögem: Bir tür erik. [TMTBA 9/ LMEBA 407/ YATBT 19].

gögenkaplan (<?+T.): Bir tür bitki. [HATBA 11].

göger (**göger-** **gögerde**) (<?): Soğan, arpacık soğanı. [HHKA 141/ TETTL II 169].

gögercin otu: Güvercin otu, ra'yü'l-hamam. [İBAS 140/ RFLMT 74].

gögercinayağı (**gögercin ayağı**): Bir tür bitki. [HATBA 10/ LMEBA 407/ OABA 295].

gög baldırcan (T.+Far.): Yeşil, ham domates. [TTBA 55].

gög erik: Gögem. [TTBA 55].

gögça (<?): Kındıra ve ayrık otu denen bir çeşit bitki kökü. [DS 2126].

gögce değermi (T.+<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gögce: Ağaçlarda görülen ve asalak olarak yaşayan bir bitki. [TTABİ 79/ TTBA 25].

gögcek: İnce kabuklu ve sık taneli beyaz üzüm. [TTBA 25].

gögçeli armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gögçebaş: Gökçebaş, mavi çiçekli bir bitki (*Centaurea depressa*). [TBS 291].

gögdeli: Bir çeşit zerdali. [TTABİ 95/ TTBA 25].

göge kekiği (<?+T.): Güve kekiği (*Origanum majorana*). [TBS 291].

göge otu (**göge otu**) (<?+T.): Canavar otu. [TBAS 121/ İBAS 140].

gögëbakan: Ayçiçeği. [KBS I 375].

gögëlek (**gögëlek**): Ağaçları kurutan asalak bitki, dıbk, ökse otu. [İBAS 140/ TSD 54/ LME 304/ LMEBA 407/ TTABİ 95].

gögëlek: Burç (*Viscum album*). [TBAS 120/ TBS 291/ TTBA 25].

gögem (**gögem**): Gövemerigi, çakal eriği (*Prunus spinosa*); erik. [TBAS 120/ MŞ II 131/ İBAS 140/ RB 78/ LME 304/ EÇSBA 143/ TTBA 25].

gögem eriği: Meyveleri uzun süre yeşil olan ve daha sonra morlaşan yabani erik çeşidi (*Prunus spinosa*). [TBS 291/ BKTS 99].

gögëmcik (**gögëmcik**): Böğürtlen. [İBAS 140/ TTABİ 93/ TTBA 25].

gögën: 1. Bir çeşit mantar. 2. Böğürtlen. [DS 2128/ TTBA 25].

göger (**göger**) (<?): Arpacık soğanı. [KBS I 376].

gögerdin otu (**gögerdin**) (<?+T.): (*Solanum nigrum*). [TBS 291-292].

gögëz (<?): Güvez. [İBAS 140].

gögënek (<?): Göyinek, hindiba. [LME 304].

gögëmez: Tere gibi yenen, baharlı bir çeşit bitki. [DS 2131/ TTBA 25].

gögëlük: Yeşil soğan. [TTABİ 96/ TTBA 25].

gögësulu (**gögësül** <**gög**+**sulu**): Aşılı armut. [TTBA 55/ TTABİ 80].

gögëük (<?): (*Taraxacum scaturiginosum*). [TBS 292].

gögëündürme lalesi (T.+Far.):Göz hastalıklarının tedavisinde kullanılan, çiçekleri laleye benzeyen bir bitki (*Glaucium corniculatum*). [TBS 292/ DS 2133/ TTBA 38].

göğündürme: Göz hastalığının tedavisinde kullanılan bir çeşit bitki. [TTABİ 99/ TTBA 25].

göğüş: Palamut. [TBAS 121/ İBAS 140].

göğüşdürme: Boynuzlu gelincik. [TBAS 121].

gök ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 28].

gök ala buğday: Kırmızı ve iri olan buğday. [TTABİ 103/ TTBA 55].

gök bakla (T.+Ar.): Taze, yeşil fasulye. [TTABİ 103/ TTBA 55].

gök boya: Kök boya. [TBAS 121].

gök börülce: Bir tür bitki. [TTBA 55].

gök çiçeği: Dericilerin boya elde etmek için kullandıkları bir çiçek. [İBAS 140/ LMEBA 407].

gök diken: 1. Topuz. 2. Yaprakları mavi-yeşil olan bir bitki (*Carthamus dentatus*). [TBAS 121/ İBAS 140/ TBS 292/ TTBA 55].

gök erik: Erik. [TBAS 121].

gök geven: (*Astragalus angustifolius*). [TBS 292].

gök gülü (T.+Far.): Sema gülü. [BDVN 374].

gök otu: Dericilerin boya elde etmek için kullandıkları bir çiçek (*Origanum vulgare*). [KK 238/ TBS 292/ AMATK 272].

gök süsen (gök susen) (T.+Ar.): Mavi zambak, menevşe (*İris cermanica*). [TMİB 691 / TBAS 121/ İBAS 140/ KK 238/ KM 115/ MMŞM 433/ TKF 426/ TMTBA 10/ YATBT 19/ TTABİ 60].

gök süsen dibi (gök susen dibi) (T.+Ar.+T.): Benefşe kökü. [RFLMT 74].

gök süsen kökü (T.+Ar.+T.): Mavi zambak kökü. [MOBA 108].

gök yonca: Kaba yonca (*Medicago sativa*). [KFT 703].

gökbaş (gökçebaş): 1. Peygamber çiçeği. 2. Çiçek kurulu mavi çiçekli ve baş şeklinde olan bir bitki (*Centaurea depressa*). [TBAS 121/ İBAS 140/ NEBAS 70/ TBS 292-293/ TTABİ 68/ TTBA 55/ OABA 295/ DLTMY 197/ TTBA 84].

gökçaş (T.+<?): (*Phillyrea latifolia*). [TBS 292].

gökçe (göğçe- göğçe otu): 1. Burç, defne, çekem (*Daphne oleoides*). 2. Ağaçlar üzerinde yetişen, yaz-kış yeşil küme oluşturan, yarı parazit bir bitki (*Viscum album*). [TBAS 120/ TBAS 120/ İBAS 140/ TBS 291/ TBS 291/ DS 2126].

gökçe ağaç: 1. Söğüt ağacı. 2. (*Fagus orientalis*). [KT 393/ İBAS 140/ TBS 292/ TTBA 55].

gökçe incir (T.+Far.): (*Ficus carica*). [TBS 292].

gökçe söğüt: Söğüt ağacının bir nevi. [KT 1101].

gökçe: 1. Burç (*Viscum album*). 2. Dafne (*Daphne oleoides*). [TBAS 120/ TBAS 120/ İBAS 140/ TGİB 87/ NEBAS 70/ TBS 292/ DS 2135/ TTABİ 93/ TTBA 25].

gökçegöz: Mavi çiçekli bir bitki (*Nonea obtusifolia*). [TBS 293].

gökçekarlık: Çiçekleri mavi renkli olan ve karlık alanlarda görülen bir bitki (*Chionodoxa sardensis*). [TBS 293].

gökdedem (gök dedem): Çiğdem. [TBAS 121/ TTABİ 72/ TTABİ 62/ TTBA 55/ TTBA 68/ TTBA 95].

gökdü: Yurdumuzda daha çok keten adıyla bilinen bir bitki (*Linum usitatissimum*). [TBAS 121/ TBAS 296/ İBAS 140/ TBS 293/ DS 2137/ TTABİ 94/ TTBA 25].

gökgöz: Mavi, menekşe rengi ve mor çiçekleri olan bir bitki (*Centaurea cheirolopha*). [TBS 293].

gökkız (gökgız): 1. Çiğdem. 2. Mavi çiçekli bir bitki (*Crocus*). [TBAS 121/ İBAS 140/ TBS 293/ TTBA 55/ TTBA 95/ TTABİ 72].

göklem (göknem) (<?): (*Rubus canescens*). [TBS 293].
göknar (Rum.): Köknar (*Abies cilicica*). [TBAS 121/ TGİB 13/ NEBAS 70/ TBS 293].
göknem dikenli (<?+T.): (*Rubus canescens*). [TBS 294].
göksulu: 1. Sulu ve yeşil renkli bir çeşit armut, 2. Yeşil renkli, tatlı ve sulu bir çeşit zerdali. [TTBA 55].
göktenyağan: Bitki üzerinde yaşayan parazit bir bitki (*Cuscuta planiflora*). [TBS 294/ TTBA 60/ TTABİ 97].
göl düğün çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 503].
göl ısırganı: Ölü ısırgan. [BDVN 566].
göl karabaşı: Yaprakları uzun mızrak biçimli olan ve pembe-beyaz benekli çiçekler açan bir bitki (*Stachys palustris*). [ŞBA 638/ DLTMY 197/ OABA 295].
göl kestanesi (T.+Rum.): “1. *Trapa natans* L. (Trapaceae). Bir yıllık, otsu ve yaprakları ile su yüzünde yüzen bir bitki. Meyve 2-3 cm çapında, sert ve 2-4 boynuz biçiminde dikenli. Tohumu yenir, özellikle Trakya bölgesi göllerinde bulunmaktadır. Eş anl. Su kestanesi. 2. Suda yetişen ve meyvesi kestane gibi yenilen bitki (*Trapa natans*). 3. Su kestane ağacı.” [KT 637/ TBAS 121/ TS 775/ İBAS 140/ BDVN 590/ DS 2144/ TTBA 105/ TTABİ 75/ TTBA 38].
göl otu: Sarı nilüfer. [KT 393/ İBAS 140/ BDVN 91].
göl soğanı: Çan çiçeği. [TBAS 121/ İBAS 140/ TTABİ 75/ TTBA 105/ TTBA 38].
göl suseni (T.+Ar.): Nilüfer çiçeği. [BDVN 417].
göl yakı otu: Bir tür bitki. [BDVN 256].
göl yoğurt otu: Bir tür bitki. [BDVN 288].
göl zambağı (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 623].
gölböyük (T.+<?): Çiğdem (*Crocus*). [TBS 294].
gölcür: Ekinlerin içinde yabancı ot. [DS 2141].
göldibi: Beyaz zambak kökü. [DS 2141].
göleğez (göleğiz- gölevez) (Yun.): “*Colocasia esculenta* (L.) Schott (Araceae). Yumrulu, büyük yapraklı ve otsu bir bitki. Güney Anadolu bölgesinde yetiştirilir ve yumruları yenir. Eş anl. Göleğiz (Gazipaşa-Antalya), Gölevez, Kolokaz.” [TBAS 121/ İBAS 140/ TDES 160/ TBS 294/ DS 2142].
gölek: Mantar. [TTABİ 94/ TTBA 25].
gölezeriği (Yun.+T.): Küçük, kara renkli bir çeşit tatlı erik. [TTBA 38].
gölge otu: Limonluklarda süs bitkisi olarak yetiştirilen bir bitki (*Episcia*). [İBAS 140].
gölgel otu (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 257].
göllüce: Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
gölücür (<?): Gövdesi ve yaprakları yapışkan bir ot. [DS 2145].
gömeçeriği: Sonbaharda olgunlaşan büyükçe bir erik. [TTBA 38].
gömeç-gömeç otu: 1. Ebe gümece (*Malva sylvestris*). 2. Bir çeşit papatya, 3. Bir çeşit erik. [TBAS 121/ İBAS 140/ TBS 294/ DS 2149/ TETTL II 171/ TTABİ 101/ TTBA 25].
gömülgen: Soğan. [İBAS 140/ TTBA 25/ TTABİ 97].
gömürgen: Yabancı sarımsak. [DS 2151/ TTBA 25].
gön ağacı: Kum otu. [BKTS 100].
gön: Geven. [TBAS 122/ İBAS 140/ DS 2152/ TTBA 9].
göncü (<?): Susam. [İBAS 140/ TETTL II 172].
göndürme (<?): Boynuzlu gelincik. [TBAS 122/ İBAS 140].
gönen: Çam ağaçlarının üst dallarında yetişen ve ot bulunmadığı zamanlar keçilere yedirilen asalak bir bitki. [DS 2154/ TTBA 25/ TTABİ 92].

göngür (<?): Buğdaylar içinde biten siyah tohumlu bir bitki. [DS 2155].

gönlek (<?): Kundur. [BKTS 100].

gönü kavun: Çabuk olgunlaşan kavun. [TTBA 55].

gönüldolabı (T.+Ar.): Bir tür çiçek. [KBS I 383/ DS 2155/ TTBA 38/ TTABİ 74/ TTABİ 69/ TTBA 88/ TTBA 99].

göre (<?): Tarlalarda yetişen kuzukulağından büyük, suyu ve gölgesi seven bir çeşit ot. [DS 2158].

görece (<?): 1. Cincile. 2. Bir mantar çeşidi (*Tricholoma terreum*). [TBAS 122/ İBAS 140/ TBS 294].

görengel (<?): Çiçekli yonca, kara yonca. [DS 2159].

görüğe (<?): Hayvanlara yedirilen pembe çiçekli bir ot. [DS 2163].

götlek ormanı: Böğürtlen. [TTBA 38/ TTABİ 94].

götlezgötü (<?+T.): Kötü kokulu bir bitki (*Barbarea plantaginea*). [TBS 294].

göv elma (<gög<gök elma): Bir çeşit elma. [TTABİ 79].

göv soğan: Taze soğan. [TTBA 55].

gövçe otu (<?+T.): Ökse otu. [İBAS 140].

göve otu: 1. Canavar otu. 2. (*Orobanche minor*). [TBAS 122/ İBAS 141/ TBS 294].

gövelek (göveldek): 1. Burç (*Viscum album*). 2. Erik, armut, çam vb. ağaçların üzerinde asalak olarak yetişen, yaz kış yeşil kalan bir tür sarmaşık. [İBAS 140/ KBS I 388/ LME 305/ TBAS 122/ TGİB 279/ TBS 294/ DS 2167].

gövem eriği (gügem erük- gövemerigi): 1. Ak diken. 2. Alıç. [TBAS 122/ TS 786/ İBAS 141/ DS 2168/ CFBI 581/ TTABİ 60].

gövem: 1. Çakal eriği (*Prunus spinosa*). 2. Sonbaharda yetişen bir tür üzüm. [TBAS 122/ İBAS 141/ KBS I 388/ TBS 295].

göver (<?): Arpacık soğanı. [KBS I 388].

gövercin göksü: Güvercin topuğu. [TTBA 38].

gövercin gözü: Süpürge yapılan bir çeşit ot. [DS 2169].

gövercin topuğu: Yemek yapılan bir çeşit ot. [DS 2169/ TTBA 38].

göverik: Can eriği. [KBS I 389/ DS 2169].

gövrek: 1. Sığırdili, baldıran otu. 2. (*Anchusa*). [TBAS 122/ İBAS 141/ TBS 295/ DS 2170/ TTBA 25].

gövündürme (<?): Göz hastalıklarına iyi gelen bir çeşit çiçek. [DS 2171].

göybiber: Yeşil biber. [TTBA 55].

göye otu: Canavar otu. [TBAS 122].

göyen (<?): Böğürtlen. [İBAS 141/ DS 2171].

göyinek (göynek- güneyik): 1. Hindiba (*Cichorium endiva*). 2. Eşek dikeni, deve dikeni, kangal dikeni (*Onopordum tauricum*). [LMEBA 407/ YATBT 19/ EM 135/ İBAS 141/ LME 305/ EOS 137].

göylek: Burç. [TBAS 122].

göyündürme (<?): Boynuzlu gelincik. [İBAS 140].

göz ağacı: Göz otu. [HHKA 141/ BDVN 443].

göz çiçeği: Bir tür bitki. [LMEBA 407].

göz çiğdemi: Gezdigeçti, sarı süsen, bataklık süseni, kelbaş, kılıç otu; (*Iridaceae pseudacorus*). [TMİB 699].

göz dikeni (gözdikeni): 1. Boğa dikeni. 2. Nazara karşı kullanılan bir bitki (*Eryngium creticum*). [TBAS 122/ İBAS 141/ TBS 295/ OABA 295].

göz otu: 1. Haşışetü'l-ayn (*Astragalus sarcocolla*). 2. Göz tedavisinde kullanılan bir bitki, ban otu, batbat otu (*Hyoscyamus reticulatus*). 3. Anzurut. [KT 399/ TBAS 122/

İBAS 141/ RFLMT 74/ MMŞM 433/ TGİB 120/ TBS 295/ BKTS 102/ CFBİ 581/ BDVN 271/ OABA 295].

gözendeği otu (<?+T.): Enagulus. [BKTS 102].

gözenek: 1. Çiğdem. 2. Mavi çiçekli ve gözenekli bir bitki (Crocus). [TBAS 122/ İBAS 141/ TBS 295/ DS 2179/ TTABİ 92/ TTBA 25].

gözkıvırtıran: 1. Yabani gül. 2. Kuşburnu (Rosa canina). [TBS 295].

gözlüce yaprak: Bir tür bitki. [LMEBA 407].

gözlük çiçeği: Olgun meyvelerin sap üzerindeki kalıntısı gözlüğe benzetilen bir süs bitkisi (Lunaria annua). [TGİB 142/ NEBAS 70/ TBS 295/ OABA 295].

gözlükotu (gözlük otu): Gözlük otu türleriyle 3000 m yüksekliğe kadar karşılaşılabilen yarı asalak bitkilerdir (Euphrasia). [ŞBA 386/ NEBAS 70/ OABA 295/ TTABİ 71/ TTBA 99/ TTBA 92/ TTABİ 74/ TTBA 38].

gözmumcuğu çiçeği (T.+Far.+T.): Mavi çiçekli bir bitki, gözboncuğu çiçeği (Veronica orientalis). [TBS 296].

göztohumu (göz tohumu) (T.+Far.): Göz hastalıkları tedavisinde kullanılan bir bitki (Hyoscyamus niger). [TBS 296/ TBAS 296].

gözüm: Nane otu. [DS 2184].

gramofon çiçeği (Fr.+T.): Sarı ve turuncu renkli bir tür çiçek. [TTABİ 69/ TTBA 38/ TTBA 87].

greylfurt (İng.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (Citrus grandis). [TGİB 71/ BTS 259/ TBS 296/ TETTL II 190].

greylfurt ağacı (İng.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 70].

grip otu (Fr.+T.): Grip tedavisinde kullanılan bir bitki (Ballota nigra). [TBS 296].

guatr otu (Fr.+T.): Guatr tedavisinde kullanılan bir bitki (Agrimonia eupatoria). [TGİB 20/ TBS 296].

guava (guave) (<?): Bir tür bitki. [TGİB 201].

guayava ağacı (<?+T.): Hint armudu ağacı. [NEBAS 70].

gucur (<?): Patates. [İBAS 141].

guddeme çiçeği (<?+T.): Ölmez çiçek. [TBAS 122/ İBAS 141].

gudime (<?): (Nasturtium officinale). [TBAS 296/ TBS 297].

gudulluc (<?) Eğir. [İBAS 141].

guga diken (Yun.+T.): Böğürtlen. [TBAS 122/ İBAS 141/ TTBA 38].

gugu çiçeği (Yun.+T.): Hüsnüyusuf. [TS 800/ İBAS 141/ TTBA 38].

gugu lalesi (Yun.+Far.): Bir çeşit lale. [DS 2190].

guguk lâlesi (T.+Far.): Bir lale çeşidi. [TTBA 38].

guguk otu: (Orchis tridentata). [TBS 297].

guguşluk (guğuşluk) (<?): (Muscaria neglectum). [TGİB 155/ TBS 297].

guguvak (<?): Evlek mantarı. [TBAS 122/ DS 2191].

gula Muhammed (<?+Öİ): Yurdumuzda yetiştirilen bir gül çeşidi (Rosa damascena). [TBS 297].

guli bacağı (<?+T.): Bir tür bitki. [TTBA 38].

guluncak (<?): Yemeği yapılan bir bitki. [DS 2193].

gulya (gurya) (<?): Yer elması. [DS 2194-2202].

gumacık otu (<?+T.): Kumacık otu (Hyoscyamus reticulatus). [TBS 298].

gumlu armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

gurante (<?) Soğan. [TBAS 122].

gurluğan otu: Bir tür bitki. [BDVN 441].

gursalık (<?): Bir çeşit ot. [DS 2200].

gurseyik (<?): İlkbaharda bağ ve bahçelerde biten, kavruarak yemeği yapılan bir bitki. [DS 2200].

gurtgulağı: Kurtkulağı. [TBAS 122/ DS 2201].

guş alması: Üçkulak otunun meyvesi. [DS 2202].

guş armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

guşah armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

guşburnu: Yabani gül ağacının meyvesi. [DS 2202].

guşdili: Bir bitki çeşidi. [VHBA 13].

guşetmeği (guşekmā): Küçük uzunca yapraklı bir kır sebzesi. [DS 2202/ VHBA 13].

guşgonmaz: Bir çeşit dikenli bitki. [DS 2202].

guşguş: Kuşguş otu. [TBAS 122].

guşkirazi (T.+Rum.): Küçük kiraz gibi meyveleri olan gülgillerden bir çeşit çalı. [DS 2202].

guşmadımā (T.+Erm.): Bir bitki çeşidi. [VHBA 13].

guvalak (<?): Hasır örülen, süpürge yapılan ince saz. [DS 2202].

guy otu (<?+T.): 1. Mercanköşk. 2. (Origanum majorana). [TBAS 122/ İBAS 142/ TBS 299].

guyövsüpürgesi (<?+T.): Bir tür bitki. [VHBA 13].

guyumcu armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

guzer (<?): 1. Yemlik. 2. (Scorzonera inaequiscapa). [TBAS 122/ İBAS 142/ TBS 299].

guzugulağı (guzugulā): Kuzukulağı. [TBAS 123/ DS 2205/ VHBA 13].

gübre mantarı (Rum.+Rum.): Söbelen. [TBAS 123/ TTBA 38/ BDVN 198].

gübre otu (Rum.+T.): Gübrelili yerlerde yetişmesi veya kötü kokulu olması nedeniyle verilmiş bir ad (Lepidium perfoliatum). [TBS 299].

gübre yoncası (Rum.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 568].

gübür kaldıran (Yun.+T.): Ormanlarda, çam gövdelerinin altında çıkan bir çeşit mantar. [DS 2207/ TTBA 60/ TTABİ 97].

gücle büken (<?+T.): Kargabüken. [İBAS 142/ RFLMT 76/ LME 307/ BKTS 103/ LMEBA 407].

gücle göğen (<?+T.): "Kargabüken, bitişik taç yapraklı iki çenekliler, yaprakları karşılıklı çiçekleri talkım durumunda olan, meyvesi zehirli bir ağaç; (Stryhnos nuxvomice)" [LME 304].

güddeme (<?): Altın otu. [İBAS 142].

güdün (<?): Keten. [TBAS 123/ İBAS 142].

güseyik (güeyk- güeyik) (<?): Hindiba. [TBAS 123/ İBAS 142/ DS 2215].

gügercin otu: Mine çiçeği. [İBAS 142].

gügük (<?): Lâle. [TBAS 123].

gügündürme (<?): Boynuzlu gelincik. [TBAS 121].

gügündürme lalesi (<?+Far.): Boynuzlu gelincik. [TBAS 121].

gül (Far.): "Rosa (Rosaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken, dikenli, beyaz, sarı, pembe veya kırmızı çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Türkiye'de 25 kadar yabanî gül türü yetişmektedir. Birçok kültür çeşidi bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Petallerinden Gülbeşeker veya Gül reçeli yapılan, çiçekleri katmerli ve büyük olan çeşitlere Hokka gülü veya Okka gülü adı verilir. Rosa alba L.-Beyaz gül. Eskiden Bursa ve İsparta bölgesinde gül yağı elde etmek için yetiştirilirdi. Bu gün terk edilmiştir. Süs bitkisi olarak ekilir. R. banksiana Aiton-Sakız gülü, Tırmanıcı, az dikenli, küçük, sarı veya beyaz çiçekli. Eskiden İstanbul bahçelerinde çok yetiştirilirdi. R. canina L.-Asker gülü. İt gülü. Köpek gülü. R. centifolia L - Has gül.

Hokka gülü, Katkatı gülü, Okka gülü. Sadberk gülü, Van gülü. R. damascena Miller-İsparta gülü. Şam gülü. Yağ gülü. Burdur ve İsparta bölgelerinde, gül yağı elde etmek için yetiştirilir. Aynı tür, gül yağı elde etmek için İnegöl köylerinde Fındık gülü adı altında yetiştirilmektedir. R. foetida J. Herrm.- Osurgan gülü. Sarı gül. Çiçekler sarı renkli ve fena kokulu. R. gallica L.- Kırmızı gül. Kuzey Anadolu bölgesinde yabanî olarak bulunur. Bunların çiçekleri yalın kat, koyu pembe renkli ve kuvvetli kokuludur. R. hemisphaerica J. Herrm.- Kadıngöbeği (Çepni. Gemerek-Sivas). Çiçekler sarı renklidir. R. moschata L.- Misk gülü. Osmanlı döneminde Bursa'da yetiştirilir ve çiçeklerinden gül yağı elde edilirdi. R. multiflora Thunb.- Çiçekler küçük ve çok adettedir. Vatanı Çin veya Japonya olup bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir (Eskişehir). Türkiye'de 25 kadar gül türü yabanî olarak bulunmaktadır. Buna karşılık yüzlerce kültür çeşidi süs bitkisi olarak yetiştirilmektedir. Türkiye'de yetiştirilen yerli ve yabancı kökenli kültür çeşitlerinde bazılarına özel adlar verilmektedir. Hafız gülü-Dikensiz, çiçekler çok adette, küçük ve kırmızı. Osmanlı döneminde Bursa bölgesinde yetiştirilir ve çiçeklerinden gül yağı elde edilirdi. Neşterin gülü (Ağustos gülü)- Beyaz, katmerli ve küçük çiçekli bir türdür. Tevrizi gülü- Elazığ'da yetiştirilen bir gül türü." [TBAS 123/ İBAS 142/ MT 263/ RFLMT 76/ ŞMK 172/ RB 78/ TT 131/ HBH 237/ HBTM 166/ KM 116/ MMŞM 433/ TKF 426/ TGİB 214/ BTS 261/ NEBAS 71/ TBS 299/ HKHT 340/ TE 1269/ AMATK 274/ HHKA 142/ MNT 608/ HKHTM 840/ TAH 547/ LME 308/ TKS 220/ UUF 424/ EOS 138/ ABY 369/ TETTL II 201/ YİŞ 600/ TASS 664/ KEA 277/ KFT 708/ ACBA 130/ KDB 4/ CFBİ 581/ MNF 155/ YATBT 20].

gül ağacı (Far.+T.): Gül çiçeği veren küçük ağaç. [KT 405/ NEBAS 71/ BKTS 103].

gül armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 38].

gül çalısı (Far.+T.): Bir tür bitki, kuşburnu (*Rosa canina*). [TBS 300].

gül darçini (Far.+Far.): Tarçın çiçeği. [CCBA 623].

gül elması (Far.+T.): 1. Yabanî gül. 2. Jamboz ağacı. [TBAS 124/ BDVN 338].

gül eriği (Far.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 79].

gül fidanı (Far.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 512].

gül kaktüs (Far.+Fr.): Rozet şeklindeki yaprakları görünüş olarak güle benzeten bir süs bitkisi (*Echeveria secunda*). [TBS 300].

gül lale (Far.+Far.): 1. Manisa lâlesi. 2. (*Anemone coronaria*). [TBAS 124/ TBS 300].

gül otu (Far.+T.): Çiçekleri güle benzeten bir bitki (*Glaucium leiocarpum*). [TBS 300].

gül üzüm (Far.+T.): Gül renkli üzüm. [TTBA 55].

gülben (Far.+<?): (*Paeonia kesrouanensis*). [TBAS 296].

gülburcu tikenî (Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 38].

gülburnu (gül burnu) (Far.+T.): 1. Yabanî gül (*Rosa canina*). 2. Kuşburnu. [TBAS 124/ İBAS 143/ RFLMT 76/ TBS 301/ TTABİ 73/ TTBA 38/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ OABA 295].

gülbüyük (Far.+<?): Yabancı gül (*Rosa canina*). [TBS 301].

gülcer (<?): Buğdayın içindeki kara taneler, yabancı fiğ. [DS 2217].

gülçü (<?): Delice otu. [TKF 427].

gülçina (<?): (*Vicia cracca*). [TBS 301].

gülden (<?): (*Paeonia mascula*). [TBS 301].

güldibi: Tarlalarda biten pancargillerden bir bitki. [DS 2217/ TTBA 38].

gülelek (Far.): Küçük bir çeşit gül. [TKF 427].

gülemez otu: Kişniç. [BKTS 103].

gülfaki (Far.+Ar.): "Merendera kurdica Bornm. (Liliaceae). 20 cm kadar yükseklikte, soğanlı ve pembe çiçekli bir bitki. Van ve Hakkâri dağlarında yetişir. Yumrulan Hakkâri bölgesinde romatizmaya karşı kullanılır." [TBAS 124/ İBAS 143/ TGİB 151/ TBS 301].

gülfalçı (Far.+Ar.): Gülfaki. [TGİB 151/ TBS 301].

gülfatma (Far.+Öİ): 1. Boynuzlu gelincik. 2. Hatmi. 3. (Alcea pallida). [TBAS 124/ TBAS 124/ TGİB 22/ TBS 301/ TETTL II 202].

gülfatma çiçeği (Far.+Öİ+T.): Hem yerlisi hem yabanisi bulunan bir bitki (Alcea rosea). [TBS 301].

gülgülü (gülgülüm): Boynuzlu gelincik. [TBAS 124/ TTBA 38/ TTBA 38].

gülhatem çiçeği (Far.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 43].

gülhatmi (gül hatmi- gül hitmi) (Far.+Ar.): Ebegümecigillerden, yaprakları geniş ve yuvarlak, çiçekleri büyük ve türlü renklerde olan, çok yıllık otsu bir bitki (Althaea rosea). [TS 805/ ŞBA 388/ İBAS 143/ RB 78/ HBH 237/ TGİB 22/ BDVN 32/ TTBA 55/ TTBA 38/ TTABİ 103/ TBAS 124/ NEBAS 71/ TBS 300/ BDVN 547].

gülhatun (Far.+T.): Boynuzlu gelincik. [TBAS 124/ TTABİ 72/ TTABİ 61/ TTBA 55/ TTBA 70/ TTBA 95].

gülhatun çiçeği (Far.+T.+T.): (Alcea apterocarpa). [TBS 302].

gülibrişim (Far.+Far.): "1. Albizia julibrissin Durazz. (leguminosae). 10 m kadar yükselebilen, tüysü yapraklı, çiçek örtüsü yeşilimtırak, stamenler soluk pembe renkli. Vatanı subtropikal Asya olan ve Kuzeybatı Anadolu'da süs bitkisi olarak yetiştirilen bir ağaççıktır. Eş anl. İpek ağacı. İpek gülü. 2. İpek ağacı. [TBAS 124/ TS 805/ İBAS 143/ TBS 302/ TETTL II 203/ TTBA 99/ TTBA 55/ TTABİ 74].

gülibrişim ağacı (Far.+Far.+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 71].

gülleğen dikenli (<?+T.): (Rubus sanctus). [TBS 302].

güllü diken (Far.+T.): Dikenli bir bitki (Centaurea solstitialis). [TBS 302].

güllü göğündürme (Far.+<?): 1. Boynuzlu gelincik. 2. (Glucium corniculatum). [TBAS 124/ TBS 302].

güllü otu (Far.+T.): Kül renginde bir bitki, küllü otu (Chenopodium album). [TBS 302].

güllük: 1. Eğrelti. 2. Günlük. 3. (Pteridium aquilinum). [TBAS 124/ İBAS 143/ TBS 302/ HHKA 142/ MNT 610/ DS 2219/ TTABİ 96/ TTBA 25].

gülnar (Far.): Nar çiçeği. [ŞMK 172/ HBH 237/ KM 116/ TKF 427/ HKHT 341/ TE 1271/ AMATK 274/ HHKA 143/ MNT 610/ HKHTM 840/ ETFT 268/ ABY 369/ YİŞ 603/ TASS 666/ KFT 709/ YATBT 20/ TTBA 55].

gülnar gülü (Far.+Far.): Nar çiçeği. [MOBA 108].

gülnasir (Far.+<?): Yabani gül. [DS 2220].

gülnazik (Far.+<?): Menekşe. [TTBA 55].

gülsüm (<?): Bir bahçe çiçeği. [TETTL II 204].

gülük üzüm: Kırmızı renkli bir çeşit üzüm. [TTBA 55].

gülük: 1. Çiriş. 2. (Eremurus spectabilis). [TBAS 124/ TBS 302].

gülyağı (Far.+T.): İtır çiçeği. [DS 2221/ TTBA 38].

gülyasır (Far.+<?): Yabani güle benzer dikenli meyveleri olan bir bitki. [DS 2221].

gümülgen (gümürgen- gümürsen- gümüren): 1. Yaban soğanı, yabani soğan. 2. Sünbül-i Hindî soğanı, dağ soğanı. [KT 407/ TBAS 124/ KBS I 395/ İBAS 144].

gümüş ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 360/ BDVN 485].

gümüş akça ağaç: (Acer saccharinum). [THBS 247].

gümüş arslan pençesi (T.+T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 32].

gümüş baldırıkara: Bir tür bitki. [BDVN 468].

gümüş diken (gümüş diken): Dikenli, parlak, açık beyaz renkli iri çiçekli, çok yıllık bir bitki (*Carlina acaulis*). [THBS 243/ BDVN 144].

gümüş otu: 1. Bevasir otu (*Alchimilla argentea*). 2. Yaprak tabanında çıkıntılar olan parlak ve gümüş renkli bir bitki (*Paronychia kurdica*). 3. Kaz otu. [İBAS 144/ RFLMT 76/ TGİB 177/ TBS 302/ BKTS 104/ BDVN 482/ BDVN 32].

gümüş süpürge otu: Süpürge olarak kullanılan bir bitki (*Centaurea pulchella*). [TBS 302].

gümüş süpürge: Bir tür bitki. [BDVN 55].

gümüş yapraklı defne ağacı (T.+T.+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 586].

gümüş yapraklı: Bir tür bitki. [BDVN 76].

gümüşdüğme: 20-60 cm yükseklikte, çok yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir (*Tanacetum parthenium*). [TTBA 55/ TTBA 91/ TTBA 99/ TBAS 125/ ŞBA 389/ İBAS 144/ TTABİ 70].

gümüş akasya (T.+Ar.+Fr.): Mimoza. [TS 808].

gümüş ıhlamur (T.+Ar.+Rum.): Ihlamur. [TBAS 125].

gümüşlü asma: Bir tür bitki. [BDVN 17].

gümüşlü pelin (T.+Rum.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 80].

gümüşsepeti: Kaya teresi. [NEBAS 71].

gümüştopuk: (*Juncus inflexus*). [TBS 303].

gün çiçeği: Ayçiçeği, günebakan. [TS 811/ HKHTM 819/ TTBA 39/ BDVN 309/ DS 2225/ EATBT 1051/ RMTBA 31].

gün gülü (T.+Far.): Gelincik. [TS 813/ TTBA 39].

gün süsen (T.+Ar.): Ay çiçeği, günebakan. [AMATK 275].

günar (<?): Fıstık çamı. [TBAS 125/ İBAS 144].

günaşığı (gün aşığı- günaşık) (T.+Ar.): Ayçiçeği (*Helianthus annuus*). [LMEBA 407/ İBAS 144/ TBS 303/ BTS 262].

gündebahar (T.+Far.): Bir cins sarmaşık. [DS 2225].

gündegüzel: (*Stellaria media*). [TBS 303].

gündoğdu: 1. Ayçiçeği. 2. Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Eriobotrya japonica*). [BTS 262/ TBS 303/ TETTL II 209/ TTBA 61/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

gündöndü: Ayçiçeği (*Helianthus annuus*). [TS 811/ İBAS 144/ KBS I 396/ TBS 303/ TETTL II 210/ TTABİ 104/ TTBA 61/ TTABİ 97].

gündüz gülü (T.+Far.): Gelincik. [TBAS 125/ İBAS 144/ TTBA 39].

gündüzgüzeli: Bir tür bitki. [NEBAS 71].

gündüzsefası (T.+Ar.): İki çeneklilerden, çoğu kenarları mavi bir çizgi ile çevrili beyaz, mavi, pembe veya morumsu çiçekler açan, bir veya çok yıllık, tırmanıcı ve otsu bir süs bitkisi, kahkaha çiçeği. [KT 408/ TBAS 125/ TS 812/ İBAS 144/ TTBA 39].

gündüzsefası çiçeği (gündüz sefa çiçeği) (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 197/ NEBAS 71].

güneşık (T.+Ar.): Azer-gun. [BKTS 104].

günebakan (güne bakan): Ayçiçeği (*Helianthus annuus*). [TS 812/ İBAS 144/ TGİB 114/ NEBAS 71/ TBS 303/ TETTL II 210/ BKTS 104/ BDVN 309/ TTABİ 97/ TTABİ 104/ TTBA 60].

günek (<?): (*Taraxacum*). [TBS 303/ DS 2227].

günekber (T.+Ar.): Kasnı bitkisi (*Ferula*). [İBAS 144/ CFBİ 581].

güneküsen (güneküstü): Gündüz açıp akşam büzülen bir sarmaşık (*Mirabilis jalapa*). [TETTL II 211].

güneş çiçeği: 1. Ölmez çiçek. 2. Çiçekleri büyük, sarı renkli ve güneşe benzeyen bir bitki (*Helichrysum arenarium*). [TBAS 125/ İBAS 144/ NEBAS 72/ TBS 303/ DS 2228].

güneş darısı: Habbü'l-kult ve maş-ı Hindi adlarıyla da bilinen bir bitki. [RFLMT 76/ BKTS 104].

güneş diken: Çakır diken. [İBAS 144].

güneş gülü (güneşgülü) (T.+Far.): 1. Altın otu. 2. Çih otu.[İBAS 144/ TBAM 83/ BDVN 247].

güneş keneviri: Bir tür bitki. [BDVN 209].

güneş otu:Çiçekleri büyük, sarı renkli ve güneşe benzeyen bir bitki (*Helichrysum calycinum*). [TBS 303].

güneşşapkası: Çiçekleri şapkaya benzetilen bir süs bitkisi (*Rudbeckia hirta*). [TBS 303].

güneştopu (güneş topu): 1. Acem lalesi. 2. Kaliforniya haşhaşı. [TS 813/ NEBAS 72/ TTBA 99/ TTBA 39/ BDVN 264].

günetapan: Bir tür bitki. [TTBA 60/ TTABİ 97].

güney Afrika darısı (T.+Öİ+T.): Bir darı çeşidi. [NEBAS 72].

güneyik (güneyik- güneğik- güneşik- güneşrik- güneylik- güneyih- güneyek) (<?):Hindiba (*Cichorium intybus*). [KT 404/ TMİB 703/ MŞ II 136/ TBAS 125/ TS 812/ İBAS 144/ KK 241/ RFLMT 76/ TBS 304/ LME 310/ TBAS 125/ HHKA 143/ EÇSBA 143/ TETTL II 211/ TASS 667/ BKTS 104/ RB 79/ YATBT 20/ EOTTD 327/ TMTBA 10/ KBS I 396/ NEBAS 71/ YİŞ 607/ CFBİ 581].

güneyik otu (<?+T.) Yaban marulu, hindiba. [TKS 222].

güngülü (güngülüz) (T.+Far.): Gelincik. [DS 2229/ TBAS 125].

güngüzeli: Süs bitkisi (*Hemerocallis fulva*). [TBS 304].

günlük (günnük- günlük- günlük ağacı): “Ülkemizde Muğla ilinde yetişen, 20 metre yüksekliğe erişebilen, çınar görünüşünde bir ağaç, sığla (*Liquidambar orientalis*). *Liquidambar orientalis* Miller (*Hamamelidaceae*). 20 m kadar yükselen, kışın yapraklarını döken, çınar görünüşünde bir ağaçtır. Gövdenin yaralanması ile elde edilen belseme Buhur yağı, Günnük sakızı. Kara günlük yağı veya Sığala yağı, geri kalan kabuklara ise Buhur veya Yaprak buhur denir. Bu ürünler tedavide ve tütsü olarak kullanılır. Eş anl. Günnük ağ. Kara günlük ağ, Sığala ağ. Sığla ağ.” [KT 409/TMİB 704/ MŞ II 136/ MN 168/ TS 813/ EM 136/ İBAS 144/ TDES 167/ TGİB 140/ NEBAS 72/ TBS 304/ TETTL II 212/ YİŞ 607/ KFT 712/ ACBA 130/ MOBA 107/ EATBT 1048/ LMEBA 407/ YATBT 20/ EOTTD 327/ RMTBA 30/ TMTBA 10/ TTABİ 96/ TTBA 39/ TBAS 125/ KK 241/ KBS I 396/ ŞMK 173/ HBH 238/ KM 116/ MMŞM 433/ TBS 304/ HKHT 344/ TE 1273/ AMATK 275/ HHKA 143/ MNT 613/ HKHTM 811/ ETFT 269/ TAH 548/ LME 310/ TKS 222/ ABY 370/ DS 2230/ TASS 667/ TN 894/ ŞMS 99].

günlük otu: Kokulu bir bitki (*Ferulago confusa*). [TGİB 104/ TBS 304].

günnük sakızı: Günlük. [TBAS 125].

günsü İri, yuvarlak, sulu, siyah üzüm. [TTBA 25].

güneli Küpe şeklinde açan bir çiçek. [DS 2233].

gür (<?): (*Rubus discolor*). [TBS 304].

gür diken (<?+T.): (*Rubus discolor*). [TBS 304].

gür üzüm (<?+T.): Böğürtlen (*Rubus*). [TBAS 126/ TBS 304/ TTBA 55].

Gürcü elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 80].

Gürcü kirazı (Öİ+Rum.): Taflan, kara yemiş. [İBAS 145].

güre maydanoz (<?+Rum.): (*Oenanthe pimpinelloides*). [TBS 305].

güren (<?): 1. Kızılcık. 2. (*Cornus mas*). [TBAS 125/ İBAS 145/ KBS I 397/ TBS 305/ BKTS 105].

gürgen (gülgen): "1. *Carpinus* (*Corylaceae*) türlerine verilen genel ad. Kışın yaprak döken ağaçlar. *Carpinus betulus* L.-Kara gürgen (Tekirdağ). Orsit. *C. orientalis* Miller-Ak gürgen (Tekirdağ). 2. Gürgengillerden, Karadeniz kıyılarındaki ormanlarda çok yetişen, kerestesi değerli bir ağaç, karagürgen (*Carpinus betulus*)." [KT 410/ TBAS 125/ TS 815/ İBAS 145/ TDES 167/ OAKBH 437/ TGİB 55/ TBS 305/ EÇSBA 143/ TETTL II 215/ BKTS 105/ BKTS 105/ İBAS 143].

gürgen ağacı (gülgen ağacı): Kayın ağacı. [BDVN 273/ BDVN 148/ NEBAS 72].

güriz (<?): Sığırdili. [TBAS 126/ İBAS 145].

gürlük otu: (*Cichorium intybus*). [TBS 305].

gürül (<?): Bir tür bitki. [TGİB 134].

gürün zamk ağacı (<?+Ar.+T.): Mukli erzak ağacı. [BDVN 193].

gürüz (<?): 1. Böğürtlen. 2. (*Rosa hemisphaerica*). [KBS I 398/ TBS 305].

gürz (Far.): Yaraları iyileştirmekte kullanılan bir ot. [DS 2238].

güşad otu (Far.+T.): Gentiyane. [TBAS 126/ İBAS 145/ TTBA 39].

güve kekiği: Güvelere karşı kullanılan bir bitki olduğu için bu adı almıştır (*Origanum onites*). [TBS 305].

güve otu: 1. Bir cins nebat. 2. Ölmez çiçek, altın otu (*Helichrysum graveolens*). [KT 410/ TBAS 126/ ŞBA 642/ İBAS 145/ TBS 305].

güvegüve: Tosbağa otu. [TBAS 126/ İBAS 145/ TTBA 62/ TTABİ 105].

güveği otu (güveği otu): 1. Keklik otu. 2. Kekik otu. [BDVN 429/ İBAS 145].

güvelek (güveldek) (<?): 1. Burç, ökse otu (*Viscum album*). 2. Ağaçlarda biten asalak bitki. [TBAS 126/ KBS I 399/ TBS 306/ DS 2240/ İBAS 145].

güveltek otu (<?+T.): Gövelek otu (*Viscum album*). [TBS 306].

güvem (güven): 1. Erik (*Prunus spinosa*). 2. Yabani vişne. [TBAS 126/ TGİB 200/ TBS 306/ DS 2240].

güvem dikenli: Dikenli yabani erik türü (*Prunus spinosa*). [TBS 306].

güvem eriği: Bir erik türü. [TTBA 39].

güvercin ağacı: Acıfındık. [NEBAS 72/ BDVN 306].

güvercin ayağı: Bir tür bitki. [BDVN 48].

güvercin çiğdemi: (*Gagea luteoides*). [TBS 306].

güvercin ıtırı (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 293].

güvercin kökü: Bir tür bitki kökü. [BDVN 167].

güvercin otu: Kına çiçeği, mine çiçeği (*Verbana officinalis*). [KT 411/ TBAS 296/ İBAS 145/ TGİB 274/ NEBAS 72/ TBS 306/ BKTS 105/ BDVN 609/ HATBA 10/ BDVN 397].

güvercin üzümü: Bir tür meyve. [HATBA 10].

güvey çiçeği: Güve çiçeği (*Origanum sipyleum*). [TBS 306].

güvey kekiği: Güve kekiği (*Thymbra spicata*). [TBS 306/ TTBA 72/ TTABİ 63].

güveyfeneri (güveyifeneri) (T.+Rum.): "1. *Physalis alkekengi* L. (*Solanaceae*). 30-60 cm yüksek, çok yıllık, rizomlu, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Meyve 10-17 mm çapında küremsi şekilli ve parlak turuncu kırmızı renklidir. Meyveleri idrar artırıcı, ateş düşürücü ve yatıştırıcı olarak kullanılır. Eş anl. Gelifeneri, Gelin otu, Kembel otu, Kambıl otu. Kandil otu. Kızıl kaytarma. Teleme otu, Yabanî biber (Sürmene-Trabzon). *Withania somnifera* (L.) Dunal- Meyve 5-8 mm çapında ve parlak kırmızı renkli. Güney Anadolu (Alanya, Mersin) bölgesinde yetişir. Zehirli bir bitkidir. 2. Patlıcangillerden,

kırmızı ve ekşimsi meyvesi idrar söktürücü olarak kullanılan, çok yıllık ve otsu bir bitki, gelin otu (*Physalis alkekengi*). 3. Çiçekleri pembe beyaz ve kiraza benzeyen bir meyvesi olan çok yıllık bir bitkidir." [KT 343/ TBAS 126/ TS 818/ ŞBA 393/ İBAS 145/ TGİB 186/ NEBAS 72/ TBS 307/ TTBA 39/ TTABİ 74/ TTABİ 69/ TTABİ 63/ TTBA 72/ TTBA 87/ TTBA 99].

güveyfeneri ağacı (T.+Rum+T.): Meyveleri şişkin torba şeklinde ve ağaç üzerinde fenere benzeyen bir bitki (*Koelreuteria paniculata*). [TBS 307].

güveyi otu (güvey otu- güyeği otu- güyegü otu- güyegü otu- güveygü otu): Kırmızı çiçekleri, kahverengi tohumları olan çok yıllık bir bitki (*Origanum vulgare*), güyeği otu, kekik otu, zater. [KT 411/ TMİB 705/ MŞ II 137/ EM 136/ İBAS 145/ KK 242/ RFLMT 76/ ŞMK 173/ KM 116/ TKF 427/ HKHT 344/ AMATK 275/ MNT 613/ ETFT 269/ LME 310/ TKS 222/ EOS 138/ ABY 370/ YİŞ 608/ BKTS 105/ KFT 712/ TN 895/ ACBA 130/ CFBİ 581/ TBAS 126/ ŞBA 390/ TBS 306/ TTABİ 63/ TTBA 72/ YATBT 20/ TTBA 39/ LMEBA 407/ TMTBA 10].

güveykandili ağacı (T.+Ar.+T.): Meyveleri şişkin torba şeklinde ve ağaç üzerinde fenere benzeyen bir bitki (*Koelreuteria paniculata*). [TBS 307].

güveypeslihamı (T.+Rum.): (*Stellaria media*). [TBS 307].

güvüç (<?): Palamut. [TBAS 126].

güyana otu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 437].

güyeği keküğü: Güyegü otu. [TTBA 39].

güylek cevizi (T.+Ar.): İri taneli ceviz. [TTBA 39/ TTBA 55].

güz acı çiğdemi: Güz çiğdemi. [TBAS 126].

güz armudu: Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 78/ TTBA 39/ TTABİ 78].

güz çiğdemi: "Son baharda çiçek açan *Colchicum* (Liliaeae) türlerine verilen genel ad. Zehirli bitkilerdir. Bu türler son baharda yalnız çiçek meydana getirirler, yapraklar ve meyve ancak gelecek ilk baharda görülür. Bu nedenle bu türlere bazı bölgelerde Aliöksüz, Aliökrüz (Yozgat), öksüzali veya Öksüzdoğan (Ankara, Sivas) adları verilmektedir. Göçkovan, Kalkgit (kalk git) ve Vargit (var git) adları bu türlerin son baharda çiçek açmaları ile ilgilidir. Bu türlerin çiçek açması yaylıdan inme zamanının geldiğinin bir işareti olarak kabul edilir. Eş anl. Aliöksüz, Göçkovan (İkizdere-Rize), Güz acı çiğdemi, öğsüz çiçeği, öksüz çiçeği (Göynücek-Amasya), Öksüzdoğan (Şarkışla-Sivas), Kalkgit, Morca, öksüzali, Vargit. Aşağıdaki türler zehirli bitki ve süs bitkisi olarak bir öneme sahiptirler. *Colchicum autumnale* L.- İtboğan. Sürincan (Osmanlı dönemi yayınlarında görülen bir addır). Bu tür Anadolu'da bulunmaz. Bir Avrupa bitkisidir. C. baytopiorum C.D.Brickell- Güz çiğdemi. Antalya bölgesinde (Termessos harabeleri) yetişen endemik bir tür. C. boissieri Orph.-Morca (Muğla). Bu ad bitkinin çiçek rengi ile ilgilidir. Bölgede "Morca, kekligi vurma zorca" deyimi kullanılır. Bu tür son baharda çiçek açar ve bu mevsimden sonra keklik avı zorlaşır. C. cilicicum (Boiss.) Dammer-İt sarımsağı (K.Maraş). Güney Anadolu bölgesinde yaygın bir türdür. Bir melez olarak bahçelerde yetiştirilen C. byzantinum Ker-Gawler çeşidinin elde edilmesinde kullanıldığı sanılmaktadır. Zehirli bir bitkidir. Kurutulmuş yumruları Kahraman Maraş bölgesinde Deli salep veya Sarımsak salebi adı altında salep yerine kullanılmaktadır. Eş anl. Ayı çiğdemi. C. macrophyllum B. L. Burt- Güz çiğdemi. Çok geniş yapraklı olup Güneybatı Anadolu bölgesinde (Marmaris-Muğla) yetişir. C. speciosum Steven-Cambirt (Bulancak). Galeden (Yusufeli). Likofor (Doğu Karadeniz bölgesi). Ligoser (Çaykara), Zumak (Sürmene). Tohumları dış ülkelere satılır. C. trapezuntinum Boiss. (Syn: C. umbrosum Stev.)- Trabzon güz çiğdemi. Kuzey Anadolu bölgesi dağlarında yetişen küçük çiçekli bir türdür. C. turcicum Janka-Tarhana çiçeği

(Terkos köyü-İstanbul), Türk güz çiğdemi. *C. variegatum* L.-Yumruları Romalılar döneminde *Hermodaetylus* adı altında tanınır ve müşhil olarak kullanılırdı." [TBAS 126/ TS 818/ İBAS 145/ TBS 307/ TTBA 39].

güz çimi: Güz çiğdemi (*Crocus pallasii*). [TBS 307].

güz lalesi (T.+Far.): Kışın ve ilkbaharın ilk aylarında yetişen bir bitki (*Crocus pulchellus*). [TBS 308].

güz nergisi (T.+Far.): Nergis (*Narcissus serotinis*). [TBAS 127/ İBAS 145].

güzdede: Hindiba. [İBAS 145/ DS 2243/ TTBA 69/ TTABİ 62/ TTABİ 72/ TTBA 55/ TTBA 95].

güzelavrat otu (güzel avrat otu) (T.+Ar.+T.): "1. *Atropa belladonna* L. (Solanaceae). 50-200 cm yükseklikte, çok yıllık, mor çiçekli bir bitkidir. Meyve 1-2 cm çapında, parlak siyah renkli. Zehirli bir bitkidir. Eş anl. Avrat otu. Ayı çileği (Trabzon), Ayı liforu (Trabzon). Ayı ligarbası (Trabzon). Deli otu, İpkeseği (Beşikdüzü-Trabzon), Kurt böğürtleni (Azdavay-Kastamonu), Yidin (Tirebolu-Giresun), Yiğdin otu (Azdavay-Kastamonu). Bu adın, yiğdin (=kötü koku) veya yiğde (=zarar veren) kelimeleri ile ilgili olduğunu düşünüyoruz. 2. Patlıcangillerden, atropin denilen zehirli ilacın çıkarıldığı pis kokulu, çok yıllık ve otsu bir bitki, belladonna (*Atropa belladonna*)." [KT 443/ TBAS 127/ TS 818/ İBAS 145/ TGİB 42/ BTS 263/ NEBAS 72/ TBS 308/ BDVN 96/ TTABİ 61/ TTABİ 72/ TTBA 70/ TTBA 95/ TTBA 39].

güzelce: 1. (*Wiedemannia orientalis*). 2. Börülce. [TBS 308/ DS 2243].

güzelhatmi (T.+Ar.): Ağaçküpesi. [NEBAS 72].

güzelhatun-güzelhatun çiçeği: 1. Bir nevi kan kurutan otu. 2. Nergis zambağı. [KT 412/ TS 818/ TTBA 39/ TTABİ 61/ TTABİ 72/ TTBA 95/ TTBA 70].

güzellik çalısı: Çok çiçekli bir süs bitkisi (*Abelia*). [TBS 308].

güzellik otu: Dişi çiçek kurulları esrar yapımında, uyuşturucu olarak kullanılan bu sebeple bu adı alan bir bitki (*Cannabis sativa*). [TBS 308].

güzelnamus otu (T.+Ar.+T.): (*Achillea crithmifolia*). [TBS 308].

güzeloğlan: Yuvarlak kalın kabuklu, sarı renkli bir çeşit üzüm. [TTABİ 72/ TTBA 55/ TTBA 70/ TTBA 95/ TTABİ 61].

güzgülü (güz gülü) (T.+Far.): Kış mevsimine kadar dayanan, geç olgunlaşan bir cins üzüm. [TTBA 39/ HBH 238].

güzlük buğday: Sonbaharda ekilen sert ve koyu renkli bir çeşit buğday. [TTABİ 103/ TTBA 55].

güzcırası (T.+Ar.): Bir tür bitki. [TTABİ 78].

-H-

- hababa** (<?): (*Origanum syriacum*). [TBS 309].
- habak** (<?): Tıbbi nane, yaban nanesi. [MMŞM 434/ TKF 427/ TE 1278/ UUF 427].
- habalbilik** (<?): Yenince bağırsakları bozan bir çeşit ot. [DS 2245].
- habbas musvak** (<?+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 93].
- Habeş** (Öİ): Kuşburnu. [TBAS 128].
- Habeş ada çayı** (Öİ+T.+Çin.): Bir tür bitki. [BDVN 524].
- Habeş biberi** (Öİ+Rum.): Bir biber türü (*Ylophia aethiopica*). [İBAS 150/ BDVN 620].
- Habeş buhuru** (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 125].
- Habeş otu** (Öİ+T.): Bir tür bitki. [BDVN 118].
- habilis armudu** (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
- Hacı Mahmut elması** (Öİ+Öİ+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 80].
- hacıbalbal** (Ar.+T.): Bir çeşit tatlı üzüm. [TTBA 55/ TTABİ 62/ TTBA 71].
- hacielli bademi** (Ar.+T.+Far.): Datça yöresinde yetişen bir badem çeşidi (*Amygdalus communis*). [TBS 309].
- hacılar otu (hacı otu- haciler otu)** (Ar.+T.): Bir nevi nebat, kankurutan; adam otu, Abdül's-selam otu. [KT 416/ TBAS 128/ İBAS 150/ KK 243/ BKTS 106/ TTBA 39/ TTABİ 62/ TTBA 71/ BDVN 382].
- Hacılı armudu** (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
- haciosman otu** (Öİ+Öİ+T.): Kişi adından kaynaklanan bir ad (*Stachys annua*). [TBS 309].
- haç otu** (Far.+T.): Kökboyasıgillerden bir bitki türü (*Crucianella*). [İBAS 150/ BDVN 211/ BDVN 288].
- hadimala** (<?): Dere otu. [TBAS 128/ İBAS 150/ DS 2250].
- hafız gülü** (Ar.+Far.): Gül. [TBAS 128].
- hafızali (hafız ali)** (Ar.+Öİ): Seyrek taneli, kalın kabuklu, etli ve parlak altın sarısı renginde büyük taneli bir tür üzüm. [TS 827/ İBAS 150/ TTBA 73/ TTBA 55/ TTABİ 72/ TTBA 95/ TTABİ 63].
- hağız** (<?): (*Allium fuscaviolaceum*). [TBS 309].
- hahana ağacı** (Rum.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 57].
- hahlat** (Rum.): Yabani armut. [DS 2252].
- hakiki cincile** (Ar.+<?): Cincile. [TBAS 128].
- hakiki kardeş kan ağacı** (Ar.+T.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 492].
- hakim eriği** (Ar.+T.): Elguncar. [BKTS 106].
- hakkaş** (<?): Haşhaş. [DS 2254].
- halaba** (<?): Yıldız çiçeği. [İBAS 151].
- haladiza** (<?): (*Euphorbia helioscopia*). [TBS 309].
- halayık** (Ar.): Bir çeşit ot. [DS 2257].
- halbet** (<?): (*Trigonella foenum-graecum*). [TBS 309].
- haldar** (<?):Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 309].
- hale çiçeği** (Ar.+T.): Ayıkulağı. [İBAS 151].
- Haleb caversi** (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 559].
- Haleb çam fıstık ağacı** (Öİ+T.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 463].
- Haleb sedef otu** (Öİ+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 519].
- halencan** (<?): Havlican. [İBAS 151].
- halender** (<?): 1. Güveyi otu. 2. Sater. [İBAS 151].

Halep çamı (Öİ+T.): Çam türü (*Pinus halepensis*). [TBAS 128/ BTS 265/ TBS 309/ CEBA 125/ TTABİ 76/ TTBA 39/ TTBA 106].

Halep horasanisi (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 125].

Halep lalesi (Öİ+Far.): Lâle. [TBAS 128/ CEBA 125].

Halep şalgamı (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [TTABİ 76/ TTBA 106].

halfa otu (Ar.+T.): Kandıra denilen kamış, düğün otu, kindıra, yakı otu (*Stipa tenacissima*). [İBAS 151/ BDVN 569].

halfat (Ar.): Ahlat. [TBAS 128/ İBAS 151/ DS 2259].

halıdokuyan çiçeği: Bir çeşit çiçek. [TTBA 39].

halısaçağı (halsaçığı): Büyük, beyaz şapka gibi kısmı saçaklı olan mantar, saçaklı mantar. [TBAS 128/ DS 2261/ TTBA 39].

halısaçağı mantarı (T.+T.+Rum.) Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar türü (*Ramaria botrytis*). [TBS 310].

halız (<?): (*Opopanax hispidus*). [TBS 310].

halik (<?): Hinzır otu. [DS 2261].

halime (<?): Akça ot. [İBAS 152/ KK 244/ YİŞ 654].

haluç (Far.): Alıç. [İBAS 152/ BKTS 107].

haluç (halıç- haliç) (Ar.): Alıç (*Crataegus monogyna*). [TBAS 128/ İBAS 152/ TBS 309/ DS 2260].

haluk (Ar.): Sıçan otu. [MMŞM 435].

halus otu (<?+T.): Bir çeşit ot. [DS 2262/ TTBA 39].

halvacı çöğeni (Ar.+T.): Bir tür bitki. [RMTBA 31].

halvan (<?): “*Xanthogalum purpurascens* Lalle. (Umbelliferae). Çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Boyu 4 metreye kadar erişebilir. Kuzey ve Doğu Anadolu bölgelerinin dağ çayırlarında yetişir. Bu ad Hamsiköy-Trabzon’da kullanılmaktadır.” [TBAS 128/ İBAS 152/ TBS 310/ DS 2262].

halvan otu (<?+T.): (*Heracleum platytaenium*). [TBS 310].

ham armut (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 78].

ham azgunu (Far.+T.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 78].

ham çörtük (Far.+<?): Bir tür bitki. [TTABİ 78].

ham derme (Far.+T.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 78].

ham elma (Far.+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 78].

ham erik (ham erük) (Far.+T.): Yabani erik (*Prunus spinosa*). [TBS 310/ TTABİ 78].

ham gül (Far.+Far.): Yabani bir gül çeşidi (*Rosa*). [TBS 310].

ham kavun (Far.+T.): Meyveleri kavuna benzetilen bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 310].

ham sırgan (Far.+<?): Isırgana benzetilmiş bir bitki (*Stachys sylvatica*). [TBS 310].

ham sütlüvan (Far.+T.): (*Cichorium intybus*). [TBS 310].

hamalak (<?) 1. Sedir otu. 2. Reçineli bir ağaç (*Cedrus libani*). [TBAS 128/ İBAS 152/ TBS 310].

hamam otu (Ar.+T.) Bir ot çeşidi. [İBAS 153/ BKTS 107].

hamâma (Ar.): Bir tür bitki. [YATBT 20].

hamama (hammam) (Ar.): Hamama otu. [MMŞM 435/ HKHT 354/ TE 1295/ HHKA 144/ MNT 620/ TKS 223/ YİŞ 655/ TASŞ 676].

hamaylık (<?): Ebe gümece. [TBAS 128].

hambeles (hambele- hambelez) (Ar.): 1. Mersin. 2. (*Myrtus communis*). [TBS 310/ TETTL II 245/ TBAS 128/ İBAS 153].

hamdakuka (<?): Böğürtlen. [TBAS 128].

hamı tatlı (Far.+T.): Yeşili çok, hafif pembe renkli, toparlak bir çeşit erik. [TTBA 62/ TTABİ 105].

hamıtatlı erik (Far.+T.+T.): Yeşilken tatlı olan erik (Prunus). [TBS 311].

hamıza (Ar.): 1. Mahmude otu. 2. Tarla sarmaşığı (Convolvulus arvensis). [TBAS 129/ TBS 311/ TETTL II 246].

hamize (Ar.): Kökünden çıkarılan sütü karın ağrısına ve sıtmaya iyi gelen bir bitki türü. [İBAS 153].

hamkara (Far.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 78].

hammas (<?): Nohut. [İBAS 153/ RFLMT 85].

hamofta (hanıfta) (Yun.): 1. Dağ çileği. 2. (Fragaria vesca). [TBAS 129/ DS 2268/ TETTL II 248/ İBAS 154/ TBS 311].

hamuçara (hamukara- hamukera) (Yun.): Dağ çileği. [TBAS 129/ İBAS 153/ TETTL II 248].

hamurkesen (hamur kesen) (Ar.+T.): 1. Köygöçüren. 2. (Cirsium arvense). [TBAS 129/ İBAS 153/ TBS 311/ DS 2270/ TTBA 60/ TTABİ 97].

hamurkesen dikenli (Ar.+T.+T.): Dikenli bir bitki (Cirsium arvense). [TGİB 69/ TBS 311].

hamz (<?): Ekşimtrak ve acımtırak olan bitki. [İBAS 154/ RFLMT 87].

hamzan kökü (Ar.+T.): Yağı ilaç olarak kullanılan, sarımsağa benzer bir çeşit bitki. [DS 2270/ TTBA 39].

hanaylı (Yun.+T.): 1. Ufak buğday. 2. Ebegümece. [TTABİ 95/ TTBA 25].

hancide (<?): Eglik, göz otu. [İBAS 154].

hançer çiçeği (Ar.+T.): Latin çiçeği. [TS 841/ İBAS 154/ TTBA 90/ TTBA 39/ TTBA 99/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

haner (<?): Hem yabanisi olan hem de yetiştirilen, daha çok nar olarak tanınan bir bitki (Punica granatum). [TBS 311].

hanım pabuç otu (T.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 224].

hanım parmağı: Hanımeli. [BDVN 370].

hanımağzı: Aslanağzı çiçeği. [DS 2274/ TTABİ 61/ TTABİ 67/ OABA 295/ İBAS 154/ TTBA 70/ TTBA 39/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 73].

hanımçantası: Çiçeği çantaya benzetilen bir süs bitkisi (Calceolaria). [TBS 311].

hanımdüğmesi: Çiçek kurulu düğmeye benzetilen bir süs bitkisi (Gomphrena globosa). [TBS 312].

hanımeli (hanım eli): "1. Lonicera (Caprifoliaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, kışın yaprak döken, beyaz, sarı veya kırmızı çiçekli ağaççık veya tırmanıcı bitkilerdir. Lonicera japonica Thunb.- Hanımeli. Türüz otu. Bahçelerde yetiştirilir. L. nummulariifolia Jaub.et Spach-Tavşançili (Erzincan). 2. Hanımeligillerden, tırmanıcı, korularda, çalılıklarda yetişen bir bitki (Lonicera caprifolium). 3. Bu bitkinin güzel kokulu çiçeği. 4. Hanımparmağı." [KT 302/ TBAS 129/ TS 843/ İBAS 154/ THBS 244/ TGİB 141/ BTS 267/ NEBAS 73/ TBS 312/ VHBA 13/ BDVN 370/ TETTL II 251/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 61/ OABA 295/ TTBA 97/ TTBA 70/ TTBA 83/ TTBA 39].

hanımgömleği: Çayırteresi. [NEBAS 73].

hanımkirpiği Kasımpatı. [DS 2274/ TTBA 39/ TTBA 70/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 61].

hanımparmağı: Uzun taneli bir üzüm çeşidi. [TS 843/ İBAS 154/ OABA 295].

hanımpüskülü: Çiçek kurulu püskül şeklinde olan bir süs bitkisi (Cortaderia selloana). [TBS 312].

hanımşiltesi: Yerde küme halinde ve yastık şeklinde dikenli bir bitki (*Minuartia juniperina*). [TBS 312].

hanımtuzluğu: Meyvesi tuzluğa benzetilen bir bitki (*Berberis crataegina*). [TBS 312].

hanımyaması: Dul avrat otu. [TBAS 129/ BTS 267/ NEBAS 73/ DS 2274/ TTABİ 61/ TTBA 70/ TTBA 39].

hanımyastığı: Yerde küme halinde ve yastık şeklinde dikenli bir bitki (*Minuartia juniperina*). [TBS 312].

hanifecik otu (Öİ+T.): Bir tür bitki (*Pimpinella peregrina*). [TBS 312].

hannıp (<?): Keçiboynuzu. [TBAS 129].

hansa (<?): Çiriş otu. [İBAS 154/ MMŞM 435].

hantal (hanzal) (Ar.): Acı karpuz. [TBAS 129/ İBAS 154/ RFLMT 87/ RB 79/ HBH 240/ KM 118/ MMŞM 435/ TKF 429/ HKHT 360/ TE 1298/ HHKA 144/ MNT 620/ ETFT 272/ TAH 557/ TKS 224/ ABY 373/ TASS 677/ BKTS 108/ TN 902/ ŞMS 101/ ACBA 130/ CFBİ 581/ YATBT 20].

hantal ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç türü. [THBS 246].

hanzebel (<?): (*Achillea millefolium*). [TBS 312].

hapkesen (Ar.+T.): Sancı geçirmek için kullanılan acı bir ot. []. DS 2280/ TTBA 60/ TTABİ 97

hapşırık otu (hapşuruk otu): (*Taraxacum androssovii*). [TGİB 68/ TBS 313].

Haptutan (haptutan otu) (Ar.+T.): Yaprakları kaynatılarak içilen ve bağırsak bozukluğu hastalığına iyi gelen bir çeşit bitki (*Teucrium polium*). [TTABİ 97/ TTBA 60/ TBS 313/ DS 2281].

har (Far.): 1. Defne ağacı. 2. (*Laurus nobilis*). [TBAS 129/ TBS 313/ TGİB 135/ BTS 267/ NEBAS 73].

harabtutan (harab tutan- harb tutan) (Ar.+T.): Yer çamı, yer palamudu (*Ajuga chamaepitys*). [İBAS 155/ RFLMT 88/ TASS 678/ BKTS 108/ LMEBA 407].

haraç (<?): Keçiboynuzu. [TBAS 129/ İBAS 155].

harak (<?): 1. Ağaç kavunu. 2. Çiriş otu. [İBAS 155/ RFLMT 87].

harbak (Ar.): Çöplene otu. [HBH 240/ HBTM 167/ KM 118/ MMŞM 435/ TKF 429/ HKHT 361/ TE 1303/ HHKA 144/ TKS 224/ ABY 373/ TETTL II 257/ YİŞ 621/ TASS 678/ KEA 284/ BKTS 108/ KFT 720/ ŞMS 101/ BDVN 311/ ACBA 130/ YATBT 20].

hardal (hardel- hardal otu) (Ar.+T.): "1. *Sinapis arvensis* L. (Cruciferae). 20-60 cm yükseklikte, bir yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Genç dalları salata halinde veya pişirilerek yenir. Eş anl. Acırğa (Gemerek-Sivas). Eşek turpu (Küre-Kastamonu). Manamıh, Manamuh, Mananık (Ilıca, Pasinler-Erzurum), Mananık, Tüppek (Çıldır-Kars). Yabanî hardal. 2. Su teresi (*Nasturtium officinali*). 3. Turp otu (*Raphanus raphanistrum*). 4. Bitkinin tohumundan acı bir baharat yapılan bitki." [TBAS 129/ TBAS 129/ ŞBA 394/ İBAS 155/ KK 245/ RFLMT 88/ ŞMK 174/ RB 79/ TT 133/ HBH 240/ HBTM 167/ KM 118/ MMŞM 436/ TKF 429/ TGİB 158/ NEBAS 73/ TBS 313-314/ HKHT 361/ TE 1303/ AMATK 277/ HHKA 144/ MNT 621/ HKHTM 828/ ETFT 272/ TAH 558/ TKS 224/ EÇSBA 144/ ABY 373/ YİŞ 621/ TASS 679/ KEA 285/ BKTS 108/ KFT 721/ TN 903/ ŞMS 101/ ACBA 130/ KDB 4/ CFBİ 581/ YATBT 21/ TGİB 244/ TETTL II 258/ TTBA 39].

hargel (<?): (*Hyoscyamus niger*). [TBS 314].

harhiyar (Far.+Far.): Eşek hıyarı. [İBAS 156].

harıp-harıp ağacı (Ar.+T.): Harnup, keçiboynuzu (*Ceratonia siliqua*). [TBS 314/ TETTL II 261].

harmala (<?): Bir tür bitki. [BDVN 531].

harman armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 78].

harman dikenli (Far.+T.): Dikenli bir bitki (*Eryngium campestre*). [TBS 314].

harman eriği (Far.+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 78].

harman otu (Far.+T.): Harman yerlerinde yetiştiği görülen bir bitki (*Polygonum cognatum*). [TBS 314].

harman süpürgesi (Far.+T.): Sığırkuyruğu otu. [DS 2293].

harmel (harmal) (Ar.): Üzerlik otu (*Asphodeline damascena*). [TBS 314/ TE 1304/ TAH 560/ KFT 722/ YATBT 21].

harnup (harnıp- harrup- harnub- harrub) (Ar.): 1. Keçiboynuzu (*Ceratonia siliqua*). 2. Meyvesi harnup meyvesine benzetilen bir bitki (*Cercis siliquastrum*). [TBAS 129/ İBAS 156/ RFLMT 88/ HBTM 167/ KM 118/ MMŞM 436/ TKF 429/ TGİB 63/ TBS 314/ TE 1304/ EOS 139/ ABY 374/ YİŞ 622/ TASS 680/ KEA 285/ KFT 722/ TN 904/ YATBT 21].

harnup ağacı (Ar.+T.): Keçiboynuzu ağacı. [KT 436/ NEBAS 73].

harpız (<?): Nane, yabancı nane. [TBAS 130/ İBAS 156/ DS 2294].

Harput soğanı (Öİ+T.): Soğan. [TBAS 130].

harputan (<?): (*Teucrium polium*). [TBS 314].

hartana armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

hartlak: Ceviz ağacına benzeyen kırmızı renkte, kırmızı meyvesi olan bir çeşit ağaç. [TTABİ 101/ TTBA 25].

hartlap (harlap) (Ar.): 1. Koca yemiş. 2. (*Arbutus andrachne*). [TBAS 130/ İBAS 157/ TBS 314/ TETTL II 263/ TTBA 25].

has gül (Ar.+Far.): Gül. [TBAS 130].

has mantar (Ar.+Rum.): (*Agaricus subperonatus*). [TBS 315].

has marul (Ar.+Rum.): (*Lactuca serriola*). [TBS 315].

hasalban (<?): Biberiye. [NEBAS 73].

hasancık (Öİ): (*Orchis purpurea*). [TBS 315].

Hasandede üzümü (Öİ+T.+T.): Kırıkkale çevresinde ve özellikle Hasandede yöresinde yetiştirilen, beyaz renkli, yuvarlak, seyrek taneli, iri çekirdekli, sulu, uzun ve etli bir tür üzüm. [TS 851].

Hasanhüseyin çiçeği (Öİ+Öİ+T.): (*Epilobium hirsutum*). [TBS 315].

Hasanhüseyintiryakisi (Öİ+Öİ+Ar.): (*Teucrium chamaedrys*). [TBS 315].

Hasankeyf (Öİ): Deli tütün. [İBAS 157].

Hasankeyf tütününü (Öİ+T.): Yurdumuzda yetiştirilen ve Hasankeyf yöresinin adıyla tanınan bir tütün çeşidi, deli tütün (*Nicotiana rustica*). [TBAS 130/ TBS 315/ CEBA 125/ TTABİ 76/ TTBA 39/ TTBA 106].

hasbaldırcan (Ar.+Far.): Patlıcan. [TTBA 55/ TTABİ 103].

hasek (Ar.): [YATBT 21].

haseki söğüt (Ar.+T.): Behramec. [RFLMT 89].

hasekiküpesi(haseki küpesi) (Ar.+T.): "1. *Aquilegia* türleri (*Ranunculaceae*) ne verilen genel ad. Çok yıllık, otsu ve gösterişli çiçeklere sahip bitkiler. Bazı türler bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl. Sultanküpesi. *Aquilegia olympica* Boiss,- 30-60 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve mavi beyaz çiçekli bir türdür. Kuzey ve Doğu Anadolu dağlarında bulunur. 2. Düğün çiçeğigillerden bir süs bitkisi (*Aquilegia*). 3. Büyük çan çiçeği. 4. Küpe çiçeği. Çiçekleri küpeye benzeyen bir süs bitkisi (*Aquilegia vulgaris*)." [TBAS 130/ TS 852/ İBAS 157/ NEBAS 73/ BDVN 70/ BDVN 137/ BDVN 283/ TTBA 39/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTABİ 71/ TTBA 92/ TBS 315].

hasır otu (Ar.+T.): "1. Typha (Typhaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu bitkiler. Durgun su ve bataklıklarda yetişir. Eş anl. Ak saz. Gofalık, Gova, Kiliz. Kofa, Kofalık, Koğa, Kova. Kovalık, Puf sazi, Semerci sazi. Semer otu. Su kamışı, Zembil otu. Typha domingensis Pers.-Hasır. zembil ve semer yapmakta kullanılan yaygın bir türdür. T. latifolia L- Batı ve Orta Anadolu'da yaygındır. Butomus umbellatus L- Çiçekli hasır otu. 2. Hasır otugillerden, bataklıklarda yetişen düz, ince uzun ve dayanıklı olan yaprakları kıtık yapmaya, hasır ve zembil örmeye yarayan bir saz, su kamışı, kofa, kiliz (Typha). 3. Saksıgüzeli. 4. Saz kamışı." [KT 439/ TBAS 130/ TS 853/ İBAS 157/ RFLMT 89/ TGİB 266/ NEBAS 73/ TBS 315/ TSD 153/ BKTS 109/ CFBİ 581/ BDVN 222/ TTBA 88/ TTBA 39/ TTABİ 69/ BDVN 341].

hasır saz (Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 74].

hasip (<?): Elma. [İBAS 157].

hasis (<?): Sütleğen otunun özel bir türü. [İBAS 157/ RFLMT 89].

haskaraca (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 79].

haspir (hasbir- haspir) (<?): Aspir (Carthamus tinctorius). [TBAS 130/ TBS 315/ TETTL II 265/ TBAS 130/ BTS 268/ DS 2298].

haspir dikenli (<?+T.): Az dikenli bir çeşit ot. [DS 2300].

hasret çiçeği (Ar.+T.): Dam koruğu bitkisi. [DS 2300/ TTABİ 62/ TTBA 72/ TTBA 39].

hasretkavuşturan (Ar.+T.): Datça yöresinde birbirini seven ve ayrı kalmış kimselerin birbirine kavuşmak için ceplerine bir parçasını koyduğu güzel kokulu bir bitki (Lavandula stoechas). [TBS 315-316].

hastane çiçeği (Far.+T.): "Rudbeckia laciniata L. 2-3 m. kadar yükselebilen, çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir türdür. İlk defa Antep Amerikan Hastanesi bahçesinde yetiştirilmiş (muhtemelen 1882-1915 yılları arasında Amerikan hastanesinde hekim ve Antep Merkezi Türkiye Koloji'nde Tıbbi Botanik öğretim üyesi olarak çalışmış olan Bayan Dr. Fanny Andrews Shepard tarafından) ve sonradan hastane çiçeği adıyla, halen de, Gaziantep'in diğer bahçelerine yayılmıştır. Gaziantep Amerikan Hastanesi bahçesinde yetiştirilmektedir. Vatanı Kuzey Amerika'dır. Çiçeklerinin kokusundan dolayı ""Bal çiçeği"" adı da verilmektedir. Bu türün dışında R. hirta L. türü de İstanbul bahçelerinde süs bitkisi olarak yetiştirilmektedir." [TBAS 296/ TBS 316].

haşhaş (haşş- haşşeş- haşgeç- haşikeş- haşkeş- haşşaş) (Ar.): "Bazı Papaver (Papaveraceae) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, büyük ve kırmızı çiçekli, otsu bitkilerdir. Çiçek tomurcukları veya genç kapsülleri yenir (Erzurum), özellikle aşağıdaki türler kullanılmaktadır. Papaver macrostomum Boiss.et Huet -Adam haşhaşı (Alaköy-Van). Bir yıllık. P. orientale L -Doğu haşhaşı. Çok yıllık. P. somniferum L. - Afyon haşhaşı. Bir yıllık bir tarım bitkisidir. Taze yaprakları salata halinde yenir ve buna Cacık denir (Akşehir, Burdur). Kapsüllerinin çizilmesi ile Afyon elde edilir. Tohumlarına Haşhaş darısı adı verilir. Eş anl. Haşş, Haşşeş, Haşikeş, Haşkeş, Haşşaş. Afyon çiçeği." [TBAS 130/ İBAS 158/ KK 245/ RFLMT 90/ ŞMK 175/ TT 133/ HBH 241/ HBTM 168/ KM 118/ MMŞM 436/ TKF 430/ TGİB 173/ BTS 268/ NEBAS 74/ TBS 316/ TSD 154/ HKHT 362/ TE 1310/ AMATK 278/ HHKA 144/ MNT 625/ HKHTM 828/ ETFT 273/ TKS 227/ EÇSBA 144/ UUF 442/ EOS 139/ ABY 375/ YİŞ 625/ TASŞ 682/ KEA 287/ BKTS 109/ KFT 726/ ŞMS 101/ ACBA 131/ CFBİ 582/ BDVN 439/ TETTL II 269/ YATBT 21/ TBAS 131/ TBS 316]

haşhaş darısı (Ar.+T.): Haşhaş. [TBAS 131].

haşif (<?): Bir tür bitki (Cercis siliquastrum). [TBS 316].

haşlama: 1. Tütün fidesi, 2. Taze börülce. [TTABİ 99/ TTBA 25].

haşmet bademi (Ar.+Far.): Datça yöresinde yetişen bir badem çeşidi (*Amygdalus communis*). [TBS 316].

haşul (<?): (*Euphorbia aleppica*). [TBS 316].

haşuran (haşran) (<?): Bahçelerde kendi kendine çıkan, ispanağa benzeyen ve yenilebilen bir çeşit ot. [DS 2304].

haşverem (<?): İlbaharda yetişen bir çeşit yabancı pancar. [DS 2305].

hatab ağacı (<?+T.): Güzeban. [CFBİ 582].

hatem çiçeği (Ar.+T.): Bir bitki adı, hıtmî. [İBAS 160/ RFLMT 91/ BKTS 109/ BDVN 43].

hatıl (<?): Katıl ağacı. [TSD 154].

hatıl ağacı (<?+T.): Padir, neşk. [CFBİ 582].

hatındöşeği: Koza tarlasında yetişen, küçük beyaz çiçekli bir çeşit bitki. [DS 2306].

hatmi (hitmi- hatbi) (Ar.): "1. *Althaea* ve *Alcea* (*Malvaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, tüylü, genellikle büyük, beyaz, sarı veya kırmızı çiçekli ve otsu bitkilerdir. Aşağıdaki türlerin çiçek ve yaprakları yumuşatıcı olarak kullanılır. Eş anl. Deve gülü, Hıra (Erzurum, Mardin, Urfa), Hire (Malatya), Hırı (Van), Hitmiye, Silindir çiçeği. *Althaea cannabina* L.- Eşek gömeci, Hırta gömeci, Yabanî gömeç. *A. officinalis* L.-Tıbbî hatmi. Beyaz veya pembe çiçekli. *Alcea calvertii* (Boiss.)- Hıra çiçeği (Doğu Anadolu). *A. flavovirens* {Boiss. et Buhse} İlin- Hıra çiçeği (Van). Sarı çiçekli bir türdür. Tohumları diş ağrılarına karşı, yaprakları ise kalp kuvvetlendirici ve idrar artırıcı olarak kullanılır (Van). *A. pallida* Waldst.et Kit- Kurutulmuş çiçekleri Bursa aktarlarında Hatmi çiçeği olarak satılır. *A. rosea* L.- Gül hatmi, Gülfatma. Çiçekler pembe, kırmızı veya mor renkli. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir (İstanbul). *A. setosa* (Boiss.) Alef- Çiçekler pembe renkli. İstanbul civarında yaygın olup kökleri ve tomurcukları tıbbî hatmi yerine kullanılır.2. Amberçiçeği. 3. Gülhatmi." [TBAS 131/ ŞBA 396/ İBAS 160/ KK 246/ ŞMK 176/ HBH 241/ HBTM 168/ KM 119/ MMŞM 436/ TKF 430/ TGİB 25/ NEBAS 74/ TBS 317/ HKHT 362/ TE 1312/ AMATK 278/ HHKA 145/ MNT 625-634/ HKHTM 828/ ETFT 274/ TAH 563/ TKS 227/ EOS 139/ ABY 375/ TETTL II 274/ YİŞ 627/ TASS 683/ KEA 287/ KFT 726/ ŞMS 101/ ACBA 131/ CFBİ 582/ YATBT 21].

hatmi çiçeği (hatme çiçeği) (Ar.+T.): Hatmi çiçeği (*Alcea setosa*). [TBS 317/ TBS 317].

hatmi kökü (Ar.+T.): Bir tür bitki kökü. [TBAM 85].

hatmiyye (Ar.): Gülhatmi çiçeği. [TKF 430].

hatol (<?): İncirop. [TBAS 131/ İBAS 160].

hatun sırgan: Hatun ısırğan (*Urtica urens*). [TBS 317].

hatuncuk: Süpürge yapılan bir çeşit ot. [DS 2307].

hatunmemesi (hatun memesi): Hatunparmağı. [TTBA 39/ TTABİ 103/ TTABİ 77/ TTBA 70/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 61].

hatunparmağı (hatun parmağı- hatunbarnağı- hatunbarmâ): Uzun taneli beyaz üzüm. [TTABİ 67/ TTBA 39/ TTBA 70/ TTBA 83/ TTABİ 61/ TTBA 97/ TTABİ 73/ TTABİ 103/ DS 2306/ TTABİ 77].

hatuntuzluğu (hatunduzluğu- hatun tuzluğu): Karamuk (*Berberis crataegina*). [TBAS 131/ İBAS 160/ KK 246/ AMATK 278/ TKS 227-228/ TMTBA 10/ TTABİ 103/ YATBT 21/ TTABİ 74/ TTBA 39/ TTBA 70/ TTBA 86/ TTBA 99/ TTABİ 61/ TTABİ 68].

hav otu (<?+T.): (*Galium verum*). [TBS 318].

hava çiçeği (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 22].

havacık (Ar.+T.): (*Arnebia densiflora*). [TBS 318].

havacıva (hevecive): "1. *Alkanna tinctoria* (L) Tausch (Boraginaceae). 10-30 cm yükseklikte, çok yıllık, tüylü, mavi çiçekli, kırmızı köklü olsu bir bitkidir. Kökleri, kırmızı renkli, boyar madde olarak kullanılır. Eş anl. Eğlik, Eğnik, Hevecive, Kızıl enik, Tüylü boya, Yerineği. *Arnebia densiflora* (Nordm.) Ledeb.- Eğnik (Sivas), Kırmızı kök. Sık tüylü, sarı çiçekli ve çok yıllık bir bitkidir Kökleri boyar madde olarak kullanılır (Gürün- Sivas). 2. Sığırdiligillerden, Akdeniz bölgesinde yetişen ve köklerinden kırmızı boya elde edilen, çok yıllık otsu bir bitki (*Alkanna tinctoria*)." [TBAS 131/ TS 860/ ŞBA 401/ İBAS 160/ RFLMT 91/ NEBAS 74/ TBS 318/ LME 314/ BKTS 109/ LMEBA 407].

havacıva otu (hava civa otu- havacıva otu): Mavi çiçekli, kırmızı köklü bir bitki, eğlik (*Alkanna tinctoria*). [İBAS 160/ TGİB 34/ BTS 268/ TBS 318/ BDVN 35/ BDVN 251].

haval otu (<?+T.): (*Stellaria media*). [TBS 318].

havalan (<?): Hevelan. [BKTS 109].

havaotu (hava otu) (Ar.+T.): 1. Vücudun fazla ateşini almaya yarayan sabun köpüğü biçiminde bir çeşit bitki, sabun çiçeği. 2. (*Sideritis hispida*). [TBS 318/ TTBA 39].

havayaprağı (Ar.+T.): Bağa yaprağı (*Plantago major*). [TBS 319].

havaza (<?): Dafne (*Daphne gnidioides*). [TBAS 131/ TGİB 124/ TBS 319/ DS 2310].

havazla (<?): Zeytin yaprağı gibi yaprakları olan, Aralık ayında beyaz çiçek açan bir çeşit Akdeniz Bölgesi bitkisi. [TTBA 25].

havıt otu (Far.+T.): Sazlık ve bataklık yerlerde yetişen, semer ve hasır yapılan ot. [DS 2311/ TTBA 39].

havlan (Ar.): Topalan ağacı. [KT 446/ İBAS 160/ MMŞM 436/ EÇSBA 144/ YİŞ 661].

havlican (havlincan- halencan- havlencan- havlıcan) (Far.): Zencefile benzer kokulu bir kök. [ŞMK 175/ HBH 241/ MMŞM 435/ MMŞM 436/ TSD 155/ HKHT 355/ TE 1316/ HHKA 145/ EÇSBA 144/ ABY 376/ BDVN 41/ YİŞ 629/ TASS 684/ BKTS 109/ KFT 728/ ŞMS 101/ YATBT 21/ BDVN 286].

havlupüskülü: Bir tür bitki. [NEBAS 74].

havşan (<?): Yavşan. [TBAS 132/ İBAS 160/ BTS 269/ NEBAS 74].

havuç (havuc- havic) (Far.): Maydanozgillerden, koni biçimindeki etli kökü için sebze olarak yetiştirilen, iki yıllık otsu bir kültür bitkisi, yeregeçen (*Daucus carota*). [ŞBA 403/ İBAS 160/ KK 246/ RFLMT 91/ ŞMK 175/ KM 119/ TGİB 88/ BTS 269/ NEBAS 74/ TBS 319/ TSD 155/ HKHT 355/ HHKA 145/ MNT 626/ EÇSBA 144/ TETTL II 277/ YİŞ 629/ BKTS 109/ DYİT 498/ BDVN 230].

havuz çiçeği (Ar.+T.): Beyaz çiçekli, güzel kokulu bir süs bitkisi (*Aponogeton distachyum*). [İBAS 161/ BDVN 69-70].

havuz otu (Ar.+T.) Havuz çiçeği. İBAS 161/ BDVN 69-70

Havvaanaeli (Öİ+T.+T.): Küçük beyaz çiçekli bir yıllık bir bitki, Meryem çiçeği (*Anastatica hierochuntia*). [TS 863/ İBAS 161/ TTABİ 67/ TTABİ 62/ TTBA 71/ TTBA 83/ TTBA 39].

haydut otu (Ar.+T.): (*Lychnis coronaria*). [TBS 319].

hayırlu daru (Ar.+T.): Kırık, çıkık sarılan bir ot, eğrelti. [İBAS 161/ LMEBA 407].

hayırsız ot (Ar.+T.): Yabani ot. [THBS 249].

hayıt meyvesi (T.+Far.): Bir tür yemiş. [TBAM 86].

hayıt: "1. *Vitex agnus-castus* L. (Verbenaceae). 1-3 m yükseklikte, çalı görünüşünde, soluk pembe veya mavi çiçekli bir bitkidir. Kökleri iplik boyamakta kullanılır. Eş anl. Acı ayıt, Ayıd. Hayıd. Beşparmak otu. Potentilla replans L. (Rosaceae) türlerine de

Beşparmak otu adı verilmektedir. 2. Ayıt." [TBAS 132/ TS 868/ ŞBA 407/ İBAS 161/ TDES 176/ TGİB 279/ NEBAS 75/ TBS 319/ TETTL II 282].

haylan kabağı (<?+T.): Asma kabağı. [TTBA 39].

hayranlık otu (hayranlık) (Ar.+T.): Hint kenevirinden çıkarılan esrar, kuru ot. [İBAS 161/ LME 331/ LMEBA 407].

hayva: Ayva. KBS I 407/ ŞMK 176/ MMŞM 436/ AMATK 279/ ABY 376/ ACBA 131

hayvadene (Rum.): Beyaz renkli, güzel kokulu bir çeşit ot. [DS 2321].

hazambel (hazanbel- hazenbel- hazanabel) (Ar.): 1. Eğir otu, kasık otu (Acorus calamus). 2. Civanperçemi, binyaprak (Achillea biebersteinii). [TBAS 132/ İBAS 161/ RFLMT 92/ TGİB 18/ TBS 319].

hazineçiçeği (Ar.+T.): Gazanya. [NEBAS 75].

haziran (Ar.): (Crataegus). [TBS 319].

haziran çiçeği (Ar.+T.): Bu ad bitkinin çiçek açma dönemi sebebiyle verilmiştir (Crataegus). [TBS 319].

hebil (Ar.): (Hedera helix). [TBS 320/ DS 2324].

hedik (<?): 1. Buğday. 2. Taze fasulye. [KBS I 407/ TETTL II 288].

hekimana (Ar.+T.): 1. Mürver. 2. (Sambucus ebulus). [TBAS 132/ İBAS 162/ TBS 320].

hel (<?): Zencefillerden, sıcak iklimli yerlerde yetişen ıtırli bitki, kakule. [DS 2330].

helal otu (Ar.+T.): Kökü dereotuna benzeyen bir bitki. [İBAS 162].

helep şalgamı (Öİ+Far.): Yer elması. [TTBA 39].

helige (<?): Çakşır otu. [TBAS 132/ DS 2333].

helile (helilec) (Far./Ar.): Tohumları müşhil olarak kullanılan bir bitki. [ŞMK 176/ TT 134/ HBH 242/ HBTM 168/ KM 119/ MMŞM 436/ HKHT 348/ TE 1323/ AMATK 279/ HHKA 145/ MNT 628/ HKHTM 841/ ETFT 275/ TAH 568/ TKS 228/ EOS 139/ ABY 377/ YİŞ 632/ TASS 685/ KEA 289/ KFT 736/ TN 910/ ŞMS 102/ ACBA 131/ YATBT 21].

helis (heliz- helizan) (<?): Çakşır otu (Ferula). [TBAS 132/ İBAS 163/ TGİB 198/ TBS 320/ DS 23].

helimel (<?): Yabanî kimyon. [TBAS 132/ İBAS 163].

helva kökü (helve kökü) (Ar.+T.): "Ankyropetalum gypsophiloides Fenzl (Caryophyllaceae). Çok yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitki. Kökleri Siirt helvası denilen helvanın hazırlanmasında kullanılır." [TBAS 132/ İBAS 163/ TBS 321].

helvacı çöveni (helvacı çovanı- helvacık çovanı) (Ar.+T.): Kökleri helva yapımında kullanılan bir bitki, çöven (Gypsophila perfoliata). [TBAS 132/ BTS 271/ TBS 321/ TTBA 39/ TTABİ 93].

helvacı kabağı (Ar.+T.): 1. Kabakgillerden, tatlısı yapılan dışı boz, içi sarı renkli iri bir kabak türü, kestane kabağı (Cucurbita maxima). 2. Kışın kurusu yenen ve hayvanata yem edilen pek iri ve yuvarlak cinsi. [KT 454/ KT 562/ TS 876/ İBAS 163/ BTS 271/ NEBAS 75/ TBS 321/ TTBA 39/ BDVN 214/ TTABİ 93].

helvacı kökü (Ar.+T.): Çöven. [TBAS 132/ TS 876/ BTS 271/ TTBA 39/ TTABİ 93].

helvacık (Ar.+T.): (Lactuca serriola). [TBS 321].

helvacılar boyası (Ar.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 407].

helyun (heliyun) (Far.): Kuşkonmaz. [HBH 242/ KM 119/ MMŞM 436/ TKF 431/ TE 1323/ AMATK 279/ HHKA 146/ MNT 629/ HKHTM 829/ ETFT 275/ TAH 568/ ABY 377/ YİŞ 633/ TASS 687/ KEA 289/ ACBA 131/ YATBT 22].

hemame (<?): Kakule. [NEBAS 75].

hendek (Ar.): 1. Baldıran otu. 2. Isırgana benzer yabancı bir ot. [İBAS 164/ LME 316/ LMEBA 407].

henger (Far.): Kenger. [TBAS 132/ İBAS 164].

her dayem yeşil filbahar (Far.+Ar.+T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 184].

her dem bahar (Far.+T.+Far.): As-ı berri ve zayan adlarıyla da bilinen bir bitki. [RFLMT 93/ BKTS 111].

her dem taze (herdem taze) (Far.+T.+Far.): 1. İt üzümü. 2. Ölmez çiçek, ölmez otu. (Helichrysum). 3. Tavşan kirazı (Ruscus aculeatus). 4. (Limonium sinuatum). [TBAS 132/ TBAS 132/ İBAS 164/ RFLMT 93/ TGİB 138/ NEBAS 75/ TBS 322/ BDVN 619/ BDVN 370/ BDVN 541].

her dem taze bezelye (Far.+T.+Far.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 353].

hercai (Far.+Ar.): Süs olarak yetiştirilen menekşenin yurdumuzda yabancı olarak bulunan çeşidi (Viola tricolor). [TBS 321].

hercai menekşe (hercayi menekşe- herca-i menekşe) (Far.+Ar.+Far.): 1. Menekşegillerden, mor, sarı, beyaz renkte, menekşeye benzer çiçekleri olan yıllık bir bitki (Viola tricolor). 2. Bu bitkinin çiçeği. [TBAS 132/ TS 878/ ŞBA 409/ İBAS 164/ NEBAS 75/ TBS 321/ BDVN 616].

herdemcan (Far.+T.+Far.): Yaz-kış yeşil ve canlı görülen bir bitki (Adiantum capillus-veneris). [TBS 322].

herdemgüzeli (Far.+T.+T.) Çiçek kısmı uzun süre canlı görüntüsünü koruyan bir bitki, herdem güzel (Amaranthus viridis). [TBS 322].

herdidik (Far.+T.): Uçlarında yeşil yaprakları olan uzun saplı bir çeşit ot. [DS 2342].

herend (<?): Çöven gibi temzilikte kullanılan bir bitki, kalye otu. [İBAS 164].

hergolik (<?): Açık mavi çiçekli, kökündeki yumruları yenilen bir çeşit ot. [DS 2344].

herma parmağı (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 314].

hermin (<?): Armut. [İBAS 164].

hernük (<?): Dikenler arasında bulunan, yumuşak kokulu, fındığa benzer bir çeşit yemiş. [DS 2347].

heses (<?): Mercimek. [İBAS 165].

hetten (<?): Keçiboynuzu. [TBAS 132/ İBAS 165].

hevceme (<?): Kızıl kök. [İBAS 165].

hevenk üzümü (Far.+T.): Asılıp kış için muhafaza olunmuş üzüm. [KT 458].

hev Hulma (<?): Aklar ot (Lythrum salicaria). [TBAS 133/ İBAS 165/ TGİB 144/ NEBAS 75/ TBS 322].

hevîc (Far.): Havuç. [YATBT 22].

hevîk (<?): 1. Yarpuz. 2. Semiz otu. [İBAS 165/ TKF 431].

heykele (<?): İt üzümü. [İBAS 165].

heylül (<?): Kuşkonmaz otu. [DS 2354].

hezaren (hezaran) (Far.): "1. Delphinium (Ranunculaceae) türlerine verilen genel ad. Otsu, bir veya çok yıllık, mor, beyaz veya sarı çiçekli bitkiler. Yapraklar parçalı. Zehirli bileşikler taşır ve bazen hayvanlarda zehirlenmelere neden olur. Mor çiçek. Delphinium ajacis L. (Syn:Consolida orientalis (Gay) Schröd). -Bir yıllık, otsu ve koyu mor çiçekli bir bitkidir. Anadolu'da çok yaygındır. Bahçelerde süs bitkisi olarak da yetiştirilir. Eş anl. Bahçe hezarenini. 2. Yaban yasemini." [TBAS 133/ İBAS 166/ RFLMT 93/ NEBAS 75].

hezarenk (hezarenk çiçeği) (Far.+T.): Seray çiçeği. [BDVN 231].

hezertere (Far.+Far.): Dereotu. [İBAS 166/ DS 2356].

hibak (<?): Yarpuz. [İBAS 166/ RFLMT 93].

hıdır (Öİ): (*Geranium purpureum*). [TBS 323].
hıdırellezkamçısı (Öİ+Öİ+T.): Bitkinin görüntüsü kamçıya benzetildiği için bu adı almıştır (*Asphodeline taurica*). [TGİB 40/ TBS 323].
hıdrellez çiçeği (Öİ+T.): Hıdırellez zamanında çiçekli olan bir salep türü (*Orchis purpurea*). [TBS 323].
hıdrellez otu (Öİ+T.): Hıdırellez zamanında çiçekli olan bir bitki türü (*Hypecoum imberbe*). [TBS 323].
hılaf ağacı (Ar.+T.): Salkım söğüt ağacı (*Salix babylonica*). [İBAS 166].
hılc (hılcan) (<?): Kenger. [TBAS 133/ TBAS 133].
hılhlı: Tohumunda santonin maddesi bulunan bir ot. [TTBA 62/ TTABİ 105].
hılтан (Ar.): 1. Diş otu. 2. (*Ammi visnaga*). [TBAS 133/ TGİB 26/ TBS 323/ DS 2360/ TETTL II 304].
hılтан otu (Ar.+T.): Diş otu, kürdan otu (*Ammi visnaga*). [İBAS 167].
hımhım: Sığırdili. [İBAS 167/ RFLMT 94].
hımmus (Ar.): Nohut. [İBAS 167].
hınna (hına) (Ar.): Kına. [TKF 431/ HHKA 146/ MNT 634/ ETFT 277/ UUF 449/ TETTL II 305/ YİŞ 638/ TASŞ 693/ KEA 291/ KFT 737/ CFBİ 582/ YATBT 22].
hınta (hint) (Ar.): 1. Arpa. 2. Buğday. [İBAS 167/ TETTL II 305].
hınzır ağarşağı (Ar.+T.): Buhur-ı Meryem. [İBAS 167].
hınzır razyanesi (hınzir razyanesi)(Ar.+Far.): 1. Yaban razyanesi. 2. Domuz kuyruğu. [İBAS 167/ BDVN 449].
hınzir otu (Ar.+T.): Kumsallarda ve kayalıklarda yetişen sarı çiçekli ot. [HKHTM 819/ EATBT 1051].
hıra (hire- hırı) (<?): Hatmi. [TBAS 133/ İBAS 168/ TETTL II 306].
hıra çiçeği (hire çiçeği) (<+T.): (*Alcea calvertii*). [TBS 323/ DS 2369/ TBAS 133/ İBAS 168/ TETTL II 306].
hıra gömeci (<+T.): (*Althaea cannabina*). [TBS 324].
hırbütan (<+T.): Yer palamudu. [İBAS 167].
hırhındilik (hırhındirik- hırhındirik- hırhındilik- hırhındilik)(Erm.): "Chaerophyllum bulbosum L (Umbelliferae). 60-90 cm yükseklikte, iki yıllık, seyrek tüylü, parçalı yapraklı, yumru köklü, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum bölgesinde, kabuğu soyulduktan sonra, gövdesi çiğ olarak yenir. Eş anl. Hırhındirik. Chaerophyllum byzantinum Boiss.-Kuzey Anadolu bölgesinde yaprakları koku ve tat vermek için, çorba ve yemeklere konur. C. libanoticum Boiss.et Kotschy-Mentik. Dörtüyl bölgesindeki dağ köylerinde gövdesi çiğ olarak yenir. Anthriscus nemorosa {Bieb.} Sprengel-Erzurum bölgesinde bu türe de Hırhındilik adı verilir ve gövdesi çiğ olarak yenir." [TBAS 133/ İBAS 168/ TBS 324/ DS 2369/ TETTL II 307].
hırhır: Kürdan olarak kullanılan bir çeşit ot, diş otu. [TBAS 133/ İBAS 168/ TTBA 62/ TTABİ 105].
hırnıf (<?): Bir tür bitki. [TGİB 199].
hırnık (hırnıyh) (<?): 1. Kara hurma. 2. (*Diospyros lotus*). [TBAS 134/ İBAS 168/ TGİB 90/ TBS 324].
hırıra (<?): Hint yağı bitkisi. [İBAS 168].
hırıra gömeci (<+T.): Hatmi. [TBAS 134].
hırsız çalmaz eriği: Bir erik türü. [TTABİ 79].
hırtıl (<?): Havuç. [İBAS 168].
hırva (Ar.): Hint yağı ağ. [TBAS 134/ İBAS 168/ ABY 379/ TASŞ 694].
hısrım (Ar.): Üzüm kuruğu. [YATBT 22].

hıŖıŖıŖ çiçeği (<?+T.): Tohumlarının kuru meyve içinde çıkardığı sesle ilgili bir ad (Physalis alkekengi). [TBS 324].

hıŖım (<?): Üzüm. [İBAS 168].

hıta (hıtti- hıttık) (Ar.): Ŗal kabağı. [TBAS 134/ TBAS 134/ İBAS 168].

hıtır çiçeği: İtır çiçeği, çok kokulu bir süs bitkisi (Pelargonium graveolens). [TBS 324].

hıtır: 1. am ağacı. 2. (Pelargonium graveolens). [İBAS 168/ TBS 324/ DS 2384].

hıyar (Far.): Yurdumuzda çok bilinen, yaygın bir ad, Ŗal kabağı (Cucumis sativus). [TBAS 134/ İBAS 168/ KK 248/ SN 607/ RFLMT 95/ ŖMK 177/ RB 80/ TT 135/ HBH 243/ HBTM 169/ KM 119/ TKF 431/ TGİB 81/ BTS 275/ NEBAS 75/ TBS 325/ HKHT 363/ TE 1339/ AMATK 280/ HHKA 146/ MNT 635/ HKHTM 841/ ETFT 277/ TKS 230/ ESBA 144/ UUF 451/ EOS 140/ TETTL II 311/ YİŖ 638/ TASS 694/ KEA 291/ BKTS 112/ KFT 738/ ŖMS 102/ ACBA 131/ DYİT 498/ CFBİ 582/ YATBT 22/ TBYBA 31/ CCBA 625].

hıyar ağacı (Far.+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 344/ BDVN 378].

hıyar armut (hıyar armudu) (Far.+Far.): Bir armut eŖidi.[OYAA 137/ TTABİ 77].

hıyar otu (Far.+T.): Hodan. [İBAS 168].

hıyarcık (Far.+T.): EŖek hıyarı. [TBAS 134/ İBAS 168/ TTABİ 93/ TTBA 25].

hıyardücük (Far.+<?): (Trifolium resupinatum). [TBS 325].

hıyarlama: Ham kavun, kelek. [TTABİ 99/ TTBA 25].

hıyarŖembe (hıyarŖenber- hıyarŖember- hıyarŖenbe- hıyar Ŗanbar- hıyar Ŗenber- hıyarenber) (Far.): Baklagillerden, siyah renkte olan meyvelerinin içinde çekirdeklerden baŖka hekimlikte kullanılan bir öz bulunan bitki, Hint hıyarı (Cassia fistula). [KT 462/ TS 887/ KK 248/ RFLMT 95/ HBH 244/ HBTM 169/ KM 119/ MMŖM 437/ TKF 431/ NEBAS 75/ HKHT 363/ TE 1340/ AMATK 280/ HHKA 146/ MNT 635/ HKHTM 841/ ETFT 277/ TKS 230/ ESBA 144/ EOS 140/ ABY 379/ BDVN 7/ TETTL II 311/ YİŖ 639/ TASS 694/ KEA 291/ BKTS 112/ KFT 738/ ŖMS 102/ ACBA 131/ CFBİ 582/ LMEBA 407/ CCBA 626/ BDVN 151/ YATBT 22].

hıyarŖember ağacı (hiarŖember ağacı) (Far.+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 152].

Hicaz buğdayı (Öİ+T.): Beyaz ve büyük taneli bir eŖit buğday. [TTABİ 76/ TTBA 106/ TTBA 39].

Hicaz mürr ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç eŖidi. [BDVN 193].

hil otu (hil) (Far.+T.): Kakule, hammame (Elettaria cardamomum). [İBAS 169/ HKHT 350/ TASS 695].

hilal otu (Ar.+T.): DiŖ otu. [TBAS 134/ İBAS 168/ RFLMT 95/ DS 2384/ BKTS 112/ TTBA 39].

hiltik (<?): akŖır otu (Ferula). [TBAS 134/ İBAS 169/ TBS 325].

hiltit ağacı (Ar.+T.): Encudan. [BKTS 113].

hiltit otu (Ar.+T.): UŖtur-gaz. [BKTS 113].

Himalaya sediri (Öİ+Fr.): Süs bitkisi (Cedrus deodora). [TBS 325].

himel (<?): Ŗerbeti otu. [İBAS 169].

himhim (<?): Ŗebboy. [İBAS 169].

Hind abanosı (Öİ+Yun.): Abanoz ağacı. [BDVN 240].

Hind armudu ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç eŖidi. [BDVN 490].

Hind asması (Öİ+T.): Tanbul. [BDVN 465].

Hind ayva ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 219].

Hind bademi ağacı (Öİ+Far.+T.): Kakao ağacı. [BDVN 584].

Hind baklası (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 139].

Hind bezelyesi (Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 128].

Hind biberi (Öİ+Rum.): 1. Kırmızı biber. 2. Kebebiye, kebebe. [BDVN 141/ BDVN 465].

Hind buğday (Öİ+T.): Bir buğday çeşidi. [BDVN 273].

Hind darısı (Öİ+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 446].

Hind defnesi (Öİ+Rum.): Kenevir defnesi. [BDVN 227].

Hind halile (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 579].

Hind hurması (Öİ+Far.): Temirhindi ağacı. [BDVN 574].

Hind inciri (Öİ+Far.): Mısır inciri. [BDVN 427].

Hind kamışı (Öİ+T.): 1. Benekli hind kamışı. 2. Marzavan. [BDVN 130/ BDVN 140].

Hind karpuzu (Öİ+Far.): Bir bitki çeşidi. [LMEBA 407].

Hind keneviri (Öİ+T.): Bir kenevir türü. [BDVN 199].

Hind kınabi (Öİ+Ar.): Kınab. [BDVN 140].

Hind kiraz ağacı (Öİ+Rum.+T.): Mango ağacı. [BDVN 382].

Hind kök (Öİ+T.): Hint kökü. [BDVN 593].

Hind limon ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 181].

Hind mango ağacı (Öİ+Por.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 162].

Hind nar ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 395].

Hind öd ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 40].

Hind sakız ağacı (Öİ+T.+T.): Sakız ağacı türü. [BDVN 467].

Hind saparnası (Öİ+<?): Bir tür bitki. [BDVN 313].

Hind sarvisi (Öİ+Far.): Cin ağacı. [BDVN 156].

Hind sinai (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 152].

Hind sünbülü (Öİ+Far.): Sünbül-i hindi. [BDVN 410/ BDVN 607].

Hind tarusu (Öİ+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 407].

Hind teresi (Öİ+Far.): Frenk teresi. [BDVN 596].

Hind yasemini (Öİ+Far.): Al yasemini. [BDVN 472].

Hind yer elması (Öİ+T.+T.): İğnam. [BDVN 239].

Hind zafranı (Öİ+Ar.): Zerdeçöp, kurkum. [BDVN 217].

Hindi çalı tutu (Öİ+T.+Far.): Ay çiçeği. [BDVN 134].

hindi sanavber (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [LMEBA 407].

hindi topalak (Öİ+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 407].

hindiba (hindibağ- hindibahar- hinduba) (Ar.): "Cichorium (Compositae) türlerine verilen genel ad. 20-100 cm kazık köklü, rozet yapraklı, mavi çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Rozet yaprakları çiğ olarak salata halinde veya pişirilerek sebze olarak yenir. İlk baharda İstanbul'un semt pazarlarında satılmaktadır. Doğu Anadolu bölgesinde kökündeki süttten Dağ sakızı denen bir sakız hazırlanır. Eş anl. Acıgıcı, Acıgıcı kulağı. Acı güneş, Acıkıcı, Acıkulak, Acımak, Acıma. Ak güneş, Ak güneşik, Ak hindiba, Çakçak (Doğu Anadolu), Çatlangaç, Çatlankoz, Çatlanguç, Çıtlık (Kırşehir). Güşeyik, Güşeyik, Güneşik, Güneş, Güneylik. Güneyik, Günervik, Hindibağ. Hindibahar (Balıkesir), Konik, Radika, Yabanî hindiba. Cichorium endivia L -Bostan hindibası. Bahçe ve bostanlarda yetiştirilir ve salata halinde kullanılır. C. glandulosum Boiss.et Huet-. Yara iyi edici olarak kullanılır (Doğu Anadolu). C. intybus L- Hindiba, Yabanî hindiba. Anadolu'da en yaygın olan türdür. Rozet yaprakları salata olarak kullanılır. C. pumilum Jacq.- Ağ ganak, Ak kanak (Kırobası—Silifke). Yaban marulu, hindiba." [TBAS 134/ İBAS 169/ KK 249/ TDES 178/ RFLMT 95/ MMŞM 437/ TKF 432/ TGİB 68/ NEBAS 76/ TBS 325/ TSD 164/ HKHT 351/ TE 1344/ HHKA 146/ MNT 637/ ETFT 278/ UUF 452/ YİŞ 641/ BKTS 113/ KFT 739/ CFBİ 582 / BDVN 175/ TETTL II 317/ TAŞŞ 697/ KEA 292/ TTABİ 58/ YATBT 23].

hindiba çiçeği (Ar.+T.): Kara hindiba otu. [BDVN 577].

hindiibiği: Çiçek kurulu ibiğe benzeyen bir süs bitkisi (*Amaranthus caudatus*). [TBS 326].

Hindistan ayvası (Hindustan ayvası) (Öİ+T.): Bir ayva çeşidi. [CEBA 125/ LMEBA 407].

Hindistan böğrölcesi (Öİ+T.): Bir böğrölce türü. [İBAS 169].

Hindistan cevizi (Hindustan cevzi) (Öİ+Ar.): 1. Palmiyegillerden, tropikal bölgelerde yetişen bir ağaç, narıl (*Cocos nucifera*). 2. Bu ağacın portakaldan büyük, çok sert kabuklu yemişi. [TS 892/ İBAS 169/ RFLMT 96/ HKHTM 820/ EÇSBA 144/ BKTS 113/ MOBA 108/ TTBA 39/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 126/ EATBT 1051].

Hindistan cevizi ağacı (Öİ+Ar.+T.): Narıl ağacı. [BDVN 189/ NEBAS 76].

Hindistan gül ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [CEBA 126].

Hindistan kozu (Hindustan kozu) (Öİ+Far.): Hindistan cevizi (*Cocus nucifera*). [İBAS 169/ ŞMK 177/ KM 120/ TKF 432/ HHKA 146/ MNT 637/ ETFT 278/ ABY 380/ KFT 740/ ACBA 131/ CFBİ 582/ LMEBA 407/ YATBT 23].

Hindiye (Hindiyye) (Öİ): Kene otu. [DS 2386].

hingiş (<?): 1. Kestane. 2. (*Juglans regia*). [İBAS 169/ TBS 326].

Hint alıcı (Öİ+Far.): (*Rhaphiolepis indica*). [TBS 326].

Hint anasonu (Öİ+Rum.): Bir birki çeşidi. [NEBAS 76].

Hint ardıcı (Öİ+T.): Sac. [BKTS 113].

Hint armudu (Öİ+Far.): Mersingillerden, sıcak bölgelerde yetişen, meyvesi yenen, tahtası sert bir ağaç (*Psidium*). [TS 893/ TTABİ 76/ TTBA 39/ CEBA 126/ TTBA 106].

Hint armudu ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 76].

Hint ayva ağacı (Öİ+T.+T.): Sefercel (*Cydonia indica*). [İBAS 169/ BDVN 22/ BKTS 113].

Hint bademi (Öİ+Far.): Kakao. [TS 893/ NEBAS 76/ TTABİ 76/ TTBA 39/ CEBA 126/ TTBA 106].

Hint baklası (Öİ+Ar.): 1. Enfiyeye koydukları güzel kokulu bir tohum ki Hint'ten gelir. 2. Kene otu. 3. Hint yağı ağacı. [KT 100/ TBAS 134/ TS 893/ İBAS 169/ BKTS 113/ TTABİ 76/ TTBA 39/ CEBA 126/ TTBA 106].

Hint bamyası (Öİ+Ar.): Lif kabağı nevinden bir nebat. [KT 103/ CEBA 126].

Hint bezelyesi (Öİ+Rum.): Baklagillerden, sıcak ülkelerde yetişen, tohumları fasulyeye benzeyen bir bitki. [TS 893/ TTABİ 76/ TTBA 39/ CEBA 126/ TTBA 106].

Hint biberi (Öİ+Rum.): Kırmızıbiber. [TS 893/ İBAS 169/ TTBA 39/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 126].

Hint çalldudu (Öİ+T.+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 126].

Hint çiçeği (Öİ+T.): Hindistan'a özgü bir tür çiçek. [TS 893/ TTBA 39/ TTBA 106/ CEBA 126/ TTABİ 76].

Hint darısı (Öİ+T.): Buğdaygillerden, Doğu ülkelerinde ekilen, taneleri yenilen, darıya benzeyen bir bitki (*Sorghum vulgare*). [TS 893/ İBAS 169/ TTBA 39/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 126].

Hint eriği (Öİ+T.): Bir erik türü (*Flavourtia ramontchi*). [İBAS 170].

Hint fesleğeni (Öİ+Rum.): Hindu inancına göre kutsal sayılan karanfile benzeyen keskin bir kokuya sahip özel bir tür fesleğen. [KT 347].

Hint fıstığı (Öİ+Ar.): Sütleşen cinsinden meyvesinin çekirdekleri zehirli bir bitki, kürkas. [TS 893/ İBAS 170/ NEBAS 76/ BKTS 113/ TTBA 106/ TTBA 39/ CEBA 126/ TTABİ 76].

Hint fulü (Öİ+Ar.): Beyaz renkli bir nilüfer türü, Mısır fulü (Nelubrium). [TS 893/ İBAS 170/ CEBA 126/ TTABİ 76/ TTBA 39/ TTBA 106].

Hint hıyarı (Öİ+Far.): Hıyarşembe. [TS 893/ İBAS 170/ TTBA 39/ TTABİ 76/ CEBA 126/ TTBA 106].

Hint hurması (Öİ+Far.): Palmiyegillerden, taze filizleri Hindistan'da sebze gibi yenen, meyvesinden reçel yapılan çok sert bir ağaç (Borrassus). [TS 893/ İBAS 170/ CEBA 126/ TTABİ 76/ TTBA 39/ TTBA 106].

Hint inciri (Hint inciri [ağacı]) (Öİ+Far.): 1. Kaktüs cinsinden, yaprakları geniş ve dikenli bir bitki ve bunun meyvesi (Rhizophora mangle). 2. Frenk inciri (Opuntia ficus-indica). [TBAS 135/ TS 893/ İBAS 170/ BTS 279/ NEBAS 76/ TBS 326/ TTBA 39/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 126].

Hint kabağı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [TKF 436/ CEBA 126].

Hint kamışı (Öİ+T.): 1. Bambu. 2. Hezaren. [TS 893/ NEBAS 76/ TTBA 39/ TTBA 106/ BDVN 102/ TTABİ 76/ CEBA 126].

Hint karanfile (Öİ+Ar.): Çiçek kurulu karanfile benzeyen süs bitkisi (Tagetes erecta). [TBS 326].

Hint karpuzu (Öİ+Far.): Bir tür yemiş. [CEBA 126].

Hint keneviri (Öİ+T.): Yapraklarından esrar elde edilen bir tür kenevir, esrar otu (Cannabis sativa). [TS 893/ NEBAS 76/ TBS 327/ BDVN 69/ TTBA 39/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 126].

Hint keşane ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 23].

Hint keşanesi (Öİ+Rum.) At keşanesi. [TS 893/ İBAS 170/ CEBA 126].

Hint keteni (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 126].

Hint kirazı (Öİ+Rum.): Sumak familyasından, sıcak ülkelerde yetişen, zeytin büyüklüğünde, yenilebilen meyvesi olan, büyük bir ağaç, mango (Mangifera domestica). [TS 893/ İBAS 170/ NEBAS 76/ CEBA 126/ TTABİ 76/ TTBA 39/ TTBA 106].

Hint kokusu (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 126].

Hint kozu (Hint kozi) (Öİ+Far.): Hint cevizi. [EOS 140].

Hint leylağı (Öİ+Ar.): 1. Yalancı tespih ağacı. 2. Oya ağacı. [TBAS 135/ TS 893/ NEBAS 76/ TTBA 106/ TTBA 39/ TTABİ 76/ CEBA 127].

Hint lotusu (Öİ+Lat.): Bir tür bitki. [NEBAS 76].

Hint mazaryonu (Öİ+Yun.): Defne. [BDVN 186].

Hint nar ağacı (Öİ+Far.+T.): Hint nar ağacı (Mesua ferrea). [İBAS 170].

Hint nilüferi (Öİ+Far.): Usebid. [BKTS 113].

Hint pamuğu (Öİ+Far.): Hindistan'a özgü bir pamuk türü. [TS 893/ TTBA 106/ TTBA 39/ CEBA 127/ TTABİ 76].

Hint pirinci (Öİ+Far.): Buğdaygillerden, Hindistan ve Etiyopya'da yetiştirilen, taneleri pirinç yerine kullanılan bir bitki. [TS 893/ CEBA 127/ TTABİ 76/ TTBA 39/ TTBA 106].

Hint portakalı (Öİ+Fr.): Ayı elması. [TBAS 135/ BTS 279/ TTBA 39/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 127].

Hint safranı (Öİ+Ar.): Zerdeçöp, zerdeçal. [İBAS 170/ NEBAS 77/ TS 893/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 127/ TTBA 39].

Hint servisi (Öİ+Far.): Himalaya sediri (Cedrus deodara). [İBAS 170].

Hint sümbülü (Hint sünbülü) (Öİ+Far.): Mekke ayrığı (Andropogon nardus). [CEBA 127/ İBAS 170].

Hint teresi (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 127].

Hint yağı ağacı (Öİ+T.+T.): "1. *Ricinus communis* L. (Euphorbiaceae). 5 m kadar bir boya erişebilen, bir veya çok yıllık, parçalı yapraklı, tohumları kene görünüşünde bir bitki. Batı ve Güney Anadolu bölgelerinde yetişir. Tohumları zehirlidir ve yağ elde etmekte kullanılır. Eş anl. Dedemene, Genegerçek otu, Generçek, Hırva, Hint baklası. Hindiye, Hinttaş (Adana), Japonika, Japon şemsiyesi (Antalya). Kene ağ., Kenek, Kene otu. 2. İki çeneklilerden, tropik bölgelerde, 8-10 metre yüksekliğe ulaşabilen, çok yıllık, tohumlarından zehirli yağ elde edilen bir bitki (*Ricinus communis*)." [TBAS 135/ TS 893/ İBAS 170/ NEBAS 77/ TBS 327/ TTBA 106/ TTBA 39/ CEBA 127/ TTABİ 76].

Hint yağı baklası (Öİ+T.+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 127].

Hintkemer (Öİ+Far.): Yapraklarından esrar çıkarılan bir çeşit kenevir. [İBAS 170].

Hinttaş (Öİ+T.): Hint yağı ağacı (*Ricinus communis*). [TBAS 135/ TBS 327/ CEBA 127].

Hintyağı bitkisi (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [TGİB 213/ BTS 279].

hiren (<?): İnce uzun yapraklı, kökü pancara benzer ve hardal yerine kullanılan bir çeşit ot. [DS 2388/ TETTL II 319].

hiri (Far.): Öksürüğün tedavisinde kullanılan hatmi bitkisi. [DS 2388/ TETTL II 319].

hitik (<?): Çakşır otu (*Ferula*). [TBAS 135/ İBAS 171/ BTS 281/ TBS 327].

Hitit çiğdemi (Öİ+T.): Çiğdem. [TBAS 135/ CEBA 127].

hitmi (hitmiye) (Ar.): Hatmi. [TBAS 135/ İBAS 171/ BDVN 43].

hobban (<?): Bir çeşit dikenli ot. [DS 2390].

hoca boynuzu (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 469/ BDVN 543].

hoca yemişi (Far.+T.): Ayı üzümü. [BDVN 73].

hoca yemişi ağacı (Far.+T.+T.): Katlap. [BDVN 72].

hocalar yemişi (Far.+T.): Taşlık yerde yetişen, kırmızı kiraza benzer meyveleri olan bir çeşit küçük ağaç. [TTABİ 62/ TTBA 71/ TTBA 39].

hoçenük (<?): Hoş kokulu küçük bir kavun. [KTS 221].

hodan (<?): "1. *Borago officinalis* L. (Boraginaceae). 30-60 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu, batıcı, tüylü ve açık mavi çiçekli bir bitkidir. Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir. İdrar artırıcı olarak kullanılır. Eş anl. Zembil çiçeği. 2. Hodangillerden, çiçekleri hekimlikte kullanılan ve kökü kavru olarak yenilen, bir yıllık ve otsu bir bitki (*Borago officinalis*). 3. (*Trachystemon orientalis*)." [KT 468/ TBAS 135/ TS 897/ ŞBA 412/ TDES 178/ TGİB 261/ NEBAS 77/ TBAS 135/ İBAS 171/ TBS 327/ DS 2392].

hodayı armudu (Far.+Ar.+Far.): Yazın yetişen sulu armut. [TTBA 39].

hohalak (<?): Açmamış gonca. [TTBA 25/ TTABİ 95].

hokka gülü (Ar.+Far.): Çiçekleri kokulu bir çeşidi, bir süs bitkisi, gül (*Rosa centifolia*). [TBAS 135/ İBAS 171/ TBS 328].

hokurdak (<?): (*Colutea cilicica*). [TBS 328].

holis otu (<?): Ekin tarlalarında biten, hayvan yemi olarak kullanılan bir çeşit ot. [DS 2396/ TTBA 39].

Hollanda kavağı: Akkavak. [TS 897/ NEBAS 77/ TTBA 106/ TTBA 39/ CEBA 127/ TTABİ 76].

holos (<?): Kökü derine inen, tarlalarda yetişen bir çeşit yonca. [DS 2397].

holuz (<?): Bir çeşit ot. [DS 2399].

hopuk (<?): Kırılarda biten, yemeği yapılan bir çeşit ot. [DS 2406].

hor ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 480].

Horasan afsentini (Öİ+Yun.): Bir tür bitki. [CEBA 127].

Horasani: Yehuda pelin. [BDVN 82/ NEBAS 77].

horma (Far.): Hurma. [CCBA 617].

horos gözi (Far.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 407].

horoz fasulyesi (Far.+Rum.) Bir tür fasulye. [TS 899/ TTABİ 64/ HATBA 10/ TTBA 77/ TTBA 39].

horoz gülü (Far.+Far.): Keklikgözü. [TBAS 135/ İBAS 171/ TTABİ 64/ HATBA 10/ TTBA 77/ TTBA 39].

horoz hayası (Far.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 11].

horoz lalesi (horoz lelesi) (Far.+Far.): (*Sedum sempervivoides*). [TBS 328].

horoz mantarı (Far.+Rum.): 1. Yenilebilen bir cins mantar (*Cantherellus cibarius*). 2. Tavukbacağı mantarı. [TBAS 135/ TS 900 / TBS 328/ TTBA 39/ TTABİ 64/ TTBA 77/ HATBA 10/ TTABİ 103].

horoz otu (horaz otu) (Far.+T.): 1. Horozibiği. 2. (*Avena sterilis*). [İBAS 171/ NEBAS 78/ TBS 328/ HATBA 10].

horozayağı (horoz ayağı) (Far.+T.): Bir düğün çiçeği türü (*Ranunculus repens*). [İBAS 171/ BDVN 503/ HATBA 11].

horozbudağı (Far.+T.): Siyah renkli, kalın kabuklu, büyük çekirdekli bir çeşit üzüm. [TTBA 39/ TTBA 80].

horozcuk (horoscuk- horozcuk [otu]) (Far.+T.): 1. Turpgillerden, eskiden kuduzun ilacı sanılan, güzel kokulu bir dağ bitkisi, yaban teresi (*Lepidium campestre*). 2. Yabani erukası. [KT 469/ TS 899/ İBAS 171/ NEBAS 77/ HATBA 11/ BDVN 359/ TTABİ 93/ HATBA 11/ TTBA 39/ TTBA 77/ TTABİ 64].

horozgözü (horoz gözü) (Far.+T.): 1. Maydanozgillerden, beyaz veya pembe çiçekli bir bitki (*Seseli tortuosum*). 2. Bir cins papatya. 3. Ahu dudu. [KT 399/ TBAS 135/ TS 899/ İBAS 171/ RFLMT 96/ NEBAS 77/ TBS 328/ BKTS 114/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ HATBA 11/ TTBA 39/ TTABİ 65/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ OABA 295].

horozibiği (horoz ibiği- horuzibi) (Far.+T.): "1. *Chrysanthemum segetum* L. (Compositae). Bir yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Gövdesi taze olarak yenir (Köyceğiz-Muğla). 2. Horozibiğigillerden, kırmızı çiçekleri horoz ibiğini andıran bir süs bitkisi (*Amaranthus*). 3. Kazgagası. 4. (*Celosia argentea*). 5. Gelin çiçeği." [KT 488/ TBAS 135/ TBAS 135/ TS 900/ İBAS 171/ RFLMT 96/ TGİB 242/ NEBAS 77/ TBS 329/ TSD 165/ BDVN 45/ BDVN 157/ TTABİ 65/ BDVN 508/ BKTS 114/ TTBA 39/ TTBA 79/ TTABİ 67/ TTBA 83/ HATBA 11/ OABA 295/ VHBA 13].

horozkarası (horoz karası) (Far.+T.): Bir çeşit üzüm. [TS 900/ TTBA 39/ TTBA 80/ HATBA 11].

horozkursağı (Far.+T.): Bir çeşit ot. [DS 2412/ TTBA 97/ TTBA 39/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

horozkuyruğu (Far.+T.): Çiçekli kısmı benzediği için bu ad verilmiştir (*Consolida regalis*). [TBS 329].

horoztarağı (Far.+T.): Bir tür bitki. [HATBA 11].

horoztaşağı (horozdaşağı) (Far.+T.): 1. Horoztaşağı bitkisi (*Astragalus trichostigma*). 2. Kiraz çekirdeğine benzer, beyaz, müdevver bir nebatın çekirdeğidir, husyetü'd-dik. 3. (*Conringa orientalis*). [RFLMT 96/ TBS 329/ TBS 328].

horozyüreği (Far.+T.): Keklik yumurtası büyüklüğünde bir çeşit üzüm. [TTABİ 73/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTABİ 67/ TTBA 97/ TTABİ 65].

hoskulak (<?+T.): Yurdumuzda yetişen bir mantar çeşidi (*Langermannia*). [TGİB 133/ TBS 329].

hoş yıdılg ot (Far.+<?+T.): Safran. [ME 126].

hoşaflama (Far.+T.): Kökeni moşaplardır (*Salvia tomentosa*). [TBS 329].

hoşkuran(hoşkiran- huşkuran)(Far.+T.): "1. Amaranthus lividus L. (Chenopodiaceae) ve büyük yapraklı diğer Amaranthus türleri. Bir yıllık otsu bir bitkidir. Çiçekli dalları İstanbul pazarlarında satılır, ıspanak gibi pişirilerek, sebze olarak kullanılır. Eş anl. Hoşmerik, Hoşkiran, Hoşmelik. Hoşuran, Hoşvaran, Hoşveren. Ohraşa, Hoşkuran. 2. Çiçekleri, dalları ıspanak gibi pişirilen bir yıllık otsu bir bitki, tilkikuyruğu (Amaranthus lividus)." [TBAS 135/ TBAS 136/ TS 901/ İBAS 171/ TBS 329/ DS 2416/ TTBA 55/ TTABİ 103/ TTABİ 97/ DS 2446].

hoşmerik (Far.+<?): Hoşkuran. [TBAS 136/ İBAS 171].

hoşul otu (<?+T.): (Euphorbia). [TBS 329].

hoşurat (<?): Yaprakları yenebilen bir ot. [DS 2417].

hoşveren (hoşvaran) (Far.+T.): Hoşkuran. [TBAS 136/ DS 2417/ TTABİ 104/ TTBA 55/ TTBA 60/ TTABİ 97/ TTBA 55/ TTABİ 97/ TTBA 60].

hotan (<?): (Trachystemon orientalis). [TBS 330].

hoya (<?): Mumçiçeği. [NEBAS 78].

hoylez (<?): Gevene benzer, iğne yapraklı bir çeşit ot. [DS 2422].

hozan (Erm.): Tarlada kendi kendine biten uzun bir çeşit ot. [DS 4519].

hozan çiçeği (Erm.+T.): (Anthemis cotula). [TBS 330].

hozmil (hozmir- hozmur) (<?): 1. Küçük taneli, irileşmemiş patates. 2. Güzün kendiliğinden yere dökülen tohumdan, ilkbaharda çıkan bitki. [DS 2425].

höbelek (<?): 1. Kuzugöbeği. 2. Bir tür mantar. [TBAS 136/ KBS I 411].

höbelen (<?): Şemsiye mantarı. [TBAS 136/ İBAS 171].

hölebeş (<?): Hekimlikte kullanılan hodan bitkisinin tomurcukları. [DS 2430].

hölemez (<?): Boğa diken. [TBAS 136/ İBAS 171/ DS 2430/ TTABİ 97/ TTBA 25].

höllük: 1. Küçük kavun, karpuz. 2. Pancar. [TTABİ 96/ TTBA 25].

hölmez otu (<?+T.): Ölmez otu (Noaea mucronata). [TBS 330].

hömbeles (<?): Mersin ağacı ve yemişi. [TDES 180/ DS 2432].

hubbazi (hubazi- hubbez) (Ar.): Ebegümece (Malva sylvestris). [TBS 330/ TASS 698/ CFBİ 582/ YATBT 23].

hukar (<?): Tohumu dövülüp toz haline getirilerek çocuklara uyku vermesi için yedirilen tarak otu. [DS 2441].

hulfa otu (Ar.+T.): Halfa otu, alfa otu, düğün otu. [İBAS 173].

hulincan (Far.): Havlıcan. [KM 120/ AMATK 281/ HHKA 147/ ACBA 131].

hum (<?): 1. Deniz üzümü. 2. (Ephedra major). [TBAS 136/ TBS 330].

humma otu (Ar.+T.): Sedef otu. [DS 2443/ TTABİ 103/ TTBA 39].

hummad otu (humad otu) (Ar.+T.): Habit, hummad (Rumexvesica rius).[İBAS 173/ BDVN 518].

hummalı şa'ir (Ar.+Ar.): Hummad otu. [İBAS 173].

hummâz (Ar.): Kuzukulağı. [YATBT 23].

huni çiçeği (Rum.+T.): Çiçeği huni şeklinde olan bir süs bitkisi (Tecomaria capensis). [TBS 330].

hunuli mantar (Rum.+Rum.): Koç mantarı. [TBAS 136].

hur (<?): Bir nevi çam ağacı (Vateria indica). [İBAS 173].

hura ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 78].

hurma (hurma [ağacı]) (Far.+T.): "1. Phoenix dactylifera L. (Palmae). 30 m kadar yükselebilen ve kışın yaprak dökmeyen bir ağaç. Meyvesi için Kuzey Afrika bölgesinde bol miktarda yetiştirilir. Batı ve Güney Anadolu bölgelerinde süs bitkisi olarak dikilir. Uzun bir sıcak döneme ihtiyaç olduğundan Türkiye'de ekilen bitkilerin meyveleri tam olarak olgunlaşmamaktadır. Phoenix canariensis Hort.ex Chabaut-Yalancı hurma. Batı

ve Güney Anadolu bölgelerinde süs bitkisi olarak yetiştirilir. *P. theophrasti* Greuter-Yalancı hurma. Datça bölgesi ve Ege adalarında yabanî olarak yetişmektedir. 2. Palmiyegillerin eski çağlardan beri Kuzey Afrika'da kültürü yapılan, gövdesi uzun, yaprakları büyük ve dikenli bir ağaç (*Phoenix dactylifera*) [KT 474/ TBAS 136/ TS 904/ ŞBA 414/ İBAS 174/ KK 249/ HKHT 365/ HKHTM 841/ ETFT 279/ TAH 575/ TKS 231/ TBAS 136/ İBAS 174/ ME 126/ KTS 222/ MT 275/ SN 609/ RFLMT 98/ ŞMK 177/ TT 136/ HBH 245/ KM 120/ TKF 433/ TGİB 90/ TBS 330/ TSD 166/ TE 1357/ AMATK 281/ HHKA 147/ MNT 641/ UUF 457/ EOS 140/ ABY 381/ TETTL II 336/ YİŞ 644/ TASS 701/ KFT 742/ TN 917/ ACBA 131/ KDB 4/ CFBİ 582/ YATBT 23/ THBS 246 / NEBAS 78/ TBS 331/ BKTS 114/ BDVN 454].

hurma eriği (Far.+T.): Kara hurma. [TBAS 136/ TTBA 39/ TTABİ 103].

hurma kuruğu (Far.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 407].

hurma üzümü (Far.+T.): İri taneli, iri çekirdekli, ince kabuklu, beyaz bir çeşit üzüm. [TTBA 39/ TTABİ 103].

hurma zeytin (Far.+Ar.): Bir zeytin çeşidi (*Olea europaea*). [TBS 331].

hurmuz sakalı (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 66].

hurnif (<?): (Alhagi pseudoalhagi). [TGİB 23/ TBS 331].

husrev-daru (husrudaru) (Far.): Havlican (*Alpina galanga*). [İBAS 174].

huş ağacı (huş) (<?+T.): "1. Betula (*Betulaceae*) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken ağaç veya ağaççıklar. *Betula litwinowii* Doluch. -Düzük (Tunceli). *B. pendula* Roth. -Ak huş, Salkım huşu. 2. Gürgengillerden, kerestelik bir ağaç cinsi (*Betula*). " [TBAS 136/ TS 905/ ŞBA 416/ İBAS 175/ BTS 286/ THBS 246 / TGİB 46/ NEBAS 78/ TBS 331].

huş ağacı yaprağı (<?+T.+T.): Bir yaprak çeşidi. [TBAM 87].

huzaz (Ar.): Bir tür bitki. [YATBT 24].

Hüdaverdi otu (Hudaverdi otu) (Ar.+T.+T.): Zufa otu (*Gratiola officinalis*). [İBAS 176/ CEBA 127].

hüddüdü (<?): 1. Gelincik 2. (Papaver). [TBAS 136/ İBAS 176/ TBS 331].

hülbe (Ar.): Buy otu. [İBAS 176].

hüle (<?): Domates. [İBAS 176].

hülü (Far.): Bir çeşit şeftali. [TDES 182/ İBAS 176].

hünce (<?): Yavşan, dermene. [İBAS 176].

hüncü (<?): Susam. [DS 2450].

hüngürük kökü: Abdüsselam otu. [BDVN 382].

hünkarbeğendi (Far.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 79].

hünnap (Ar.): "*Ziziphus jujuba* Miller (*Rhamnaceae*). 5-10 m yükseklikte, dikenli ve kışın yapraklarını döken bir ağaççıktır. Meyve 2 cm kadar uzunlukta ve olgunlukta, kırmızı veya siyahımtırak renklidir. Meyvesi çiğ olarak yenir. Eş anl. Çiğde. Çiyde, Ünnap. *Ziziphus lotus* (L) Lam.-Adana bölgesinde yetişir ve meyveleri yenir." [TBAS 137/ ŞBA 420/ İBAS 176/ OAKBH 437/ TGİB 283/ BTS 290/ NEBAS 79/ TBS 331/ TETTL II 342].

hünük (<?): 1. Gelincik çiçeği. 2. (Arum incomptum). [TBS 331/ DS 2450].

hürd (<?): Kırlangıç otu, zerdeçav. [İBAS 176/ RFLMT 99].

hürle (<?): Burçak cinsinden hububat nevi. [KT 478/ İBAS 176/ TDES 182/ TSD 54].

hürtmek (<?): (*Salvia sclarea*). [TBS 331].

hürye (<?): Çiğdem. [İBAS 176].

hüryemez (Ar.+T.): Bir çeşit elma. [TS 909/ TTABİ 104/ TTABİ 97/ TTBA 61].

hüsame otu (hüzame otu) (Öİ+T.): Yaban şebboyu, lavanta çiçeği. [İBAS 176/ BDVN 354].

hüsnüyusuf (hüsn-i yusuf) (Ar.+Öİ): "1. Dianthus barbatus L. (Caryophyllaceae). 60-70 cm yükseklikte, çok yıllık, pembe çiçekli ve otsu bitkidir. Süs bitkisi olarak yetiştirilir (İzmir). Eş anl. Çin karanfili. Kızhanım (Gazi Ântep). 2. Pesend yabanisi denilen çiçek." [KT 479/ TBAS 137/ İBAS 176/ RFLMT 100/ NEBAS 79/ TBS 332/ TTABİ 63/ TTBA 73].

hüsnüyusuf çiçeği (Ar.+Öİ+T.): (Dianthus zonatus). [TBS 332].

hüthütgözü (hüdhüd gözü) (Ar.+T.): Su unutmabeni çiçeği. [HATBA 11/ BDVN 406].

hüvez: Üvez (Sorbus aucuparia). [TBS 332].

hüzmekyaprağı (<?+T.): (Smilax). [TBS 332].

-I-

ıçkın (ıçgın): Işgın. [TBAS 138/ İBAS 176/ DS 2455].

ıhlamur (ıflamur) (Rum.): "Tilia (Tiliaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken, sarımsı veya beyazımsı çiçekli ağaçlardır. Çiçek durumları göğüs yumuşatıcı olarak kullanılır. Süs bitkisi olarak yetiştirilir. Tilia argentea Desf.ex ÜC.-Gümüşî ıhlamur. T. platyphyllos Scop.-Büyük yapraklı ıhlamur, Yaz ıhlamuru. T. rubra DC. subsp. caucasica (Rupr.) V.Engler-Kafkas ıhlamuru, Kırmızı ıhlamur. Bu türün İnebolu bölgesinden toplanmış olan çiçek durumları taze halde yazm (haziran sonları) İstanbul pazarlarında satılmaktadır. Eş anl. Fambur (Güneyee-Rize). Felenbur (Çayeli-Rize), Fılanbur, İlamur, İllamur, Süğnük, Sügüllük. Süğünük. Süngüllük. Süülük. Süynük." [TBAS 138/ ŞBA 421/ TDES 183/ RFLMT 101/ TGİB 260/ BTS 291/ TBS 333/ EÇSBA 145/ TETTL II 345/ CFBİ 582/ TTABİ 58].

ıhlamur ağacı (Rum.+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 80/ BKTS 116].

ıhlamur çiçeği (Rum.+T.): Bir bitki türü. [TBAM 88/ BDVN 587].

ıhnaz (<?): Ekin tarlalarında biten, karanfilgillerden, çiçeği pembe mor renkli zararlı bir bitki. [DS 2461].

ılamık (ılamuk) (<?): 1. Ayrık cinsinden bir ot. 2. (Elymus hispidus). [TBS 333/ DS 2464].

ılan boncuğu: Danaayağı, yılan boncuğu otu (Arum maculatum). [ETFT 280].

ıldırangıç (<?): Dağlarda yetişen, yenilebilir bir çeşit bitki. [DS 2465].

ılgın (ılgun- yılgın): "1. Tamarix (Tamaricaceae) türlerine verilen genel ad. Çalı görünüşünde küçük ağaçlar. Çiçekler beyaz veya pembe renkli. Dere ve deniz kenarlarındaki kumluk ve sulak topraklarda yetişir. Tamarix smyrnensis Bunge-Anadolu'da yaygın bir türdür. T. tetrandra Pallas-Gezik (Erzincan). 2. Ilgıngillerden, Akdeniz bölgesinde yetişen bir ağaç veya ağaçcık cinsi (Tamarix). 3. Ilgın ağacı ve yemişi (Tamarix tetrandra)." [KT 481/ TMİB 1124/ MŞ II 150/ TBAS 138/ TS 912/ İML 35/ KBS I 415/ RFLMT 101/ KM 121/ TKF 434/ TGİB 252/ NEBAS 80/ TBS 333/ LME 355/ EÇSBA 145/ EOS 141/ KFT 746/ ACBA 131/ DYİT 498/ MOBA 99/ EM 142/ İBAS 177/ TAH 578/ TKS 232/ TETTL II 347/ MOBA 108/ YATBT 24/ LMEBA 408].

ılgın ağacı (ılgun ağacı): 1. Ilgın ağacı ve yemişi (Tamarix tetrandra). 2. Tarfaya ağacı. [İBAS 176/ TBS 333/ TSD 169/ BDVN 575/ BKTS 116].

ılgıncar: 1. Yabani kiraz, acı kiraz. 2. Kuş kirazı. [KT 481/ TS 912/ İBAS 177/ TDES 183].

ılbada (ılbıda- ılbıdı- ılbıdağ) (Rum.): Lâbada (Rumex pulcher). [TBAS 138/ İBAS 177/ TBS 334/ DS 2464/ TETTL II 347/ KEA 295].

ılç (<?): Çitlembik. [TBAS 138/ İBAS 177].

ılkı çakşırı (<?): İlk çakşırı (Ferulago trachycarpa). [TBS 334].

ıncalız (<?): Turşusu yapılan bir tür küçük yaban soğanı veya sarımsağı. [KT 482/ İBAS 177/ TDES 184/ NEBAS 80].

ındız: Andız ağacı. [TBAS 138/ BTS 292].

ıpar yavşanı (ıpar- ıpar yavşan- ıpar yavşan- apar yavşanı) (<?+T.): Beyaz çiçekli, boz renkte, yaprakları kuzu kulağı biçiminde ve çiçeğinden ilaç yapılan bir çeşit bitki, pelin otu. [MŞ II 150/ İBAS 177/ SN 611/ KM 122/ MNT 642/ ETFT 280/ ACBA 132/ DS 285/ İBAS 177/ YATBT 24/ TMTBA 10].

ırıhan (ırahan) (Ar.): Fesleğen. [TBAS 138/ İBAS 177/ TBS 334].

ırkı (<?): Yonca. [İBAS 177].

ırmak yarpuzu: Bir tür bitki. [LMEBA 408].

ırmık: Olgun meyve. [TTABİ 102/ TTBA 25].

irsa (irsa) (<?): Süsen (Iris florentina). [İBAS 177/ KM 122].

ısbatan (<?): Gerdeme denilen bitki. [İBAS 177].

ısfanah (ısfinah- ısfınak- isfanah- isfenah- isfahan- isfanah- isbanak- isbanah) (Yun.): Ispanak. [ŞMK 178/ TT 136/ HBH 245/ HBTM 174/ KM 122/ MMŞM 438/ TKF 434/ TE 1365/ AMATK 289/ MNT 643/ ETFT 280/ TKS 238/ UUF 460 / EOS 141/ ABY 382/ YİŞ 699/ KFT 747/ DYİT 498/ YATBT 24].

ısrın: Bitkinin yakıcı tüyleri vücuda değdiğinde ısıracı, dalayıcı, yakıcı özellikte olan bir bitki (Urtica urens). [TBS 334].

ısrırandalak: Bitkinin yakıcı tüyleri vücuda değdiğinde ısıracı, dalayıcı, yakıcı özellikte olan bir bitki (Urtica urens). [TBS 334].

ısrırgan (ısrırga- ısrırgı- ısrırgan otu): "1. Urtica (Urticaceae) türlerine verilen genel ad. 50-150 cm yükseklikte, yakıcı, bir veya çok yıllık otsu bitkilerdir. Genç dalları pazarlarda satılır ve ıspanak gibi pişirilerek sebze olarak yenir. Tek başına veya yumurta ile birlikte yağda kavrulduktan sonra üzerine yoğurt dökülerek hazırlanan yemeğe Borana (veya Boranı) denir (Alanlı. Kuyucak-Aydm). Türkiye’de 5 Urtica türü bulunmakta ve bunların genç dalları bir ayırım yapılmadan sebze olarak kullanılmaktadır. Eş anl. Ağdalak, Cıncar, Cıncar, Cızcırgan, Cızcırgan, Cızcırgan, Cıncar. Çıncar (Şavşat- Artvin), üakırdalak. Dala diken. Dalagan. Dalayan diken. Dalgan. Dalıgan. Erinç. Gezgez, Geznik (Doğu Anadolu), Gıcıkdan otu, Gidişgen, Gidişgen otu, İsrırgı, Darıcak otu, Sırgan, Sırgan otu, Yığınç. Urtica dioica L.-Acı ısrırgan, Büyük ısrırgan otu. 30-150 cm yükseklikte ve çok yıllık bir türdür. U. pilulifera L.-Kara ısrırgan otu. 30-100 cm yükseklikte ve bir yıllık bir türdür. Tohumları aktarlarda İsrırgan tohumu veya Kara ısrırgan tohumu adı altında satılmakta ve tedavide kullanılmaktadır. U. urens L.-Küçük ısrırgan otu, Tatlı ısrırgan. 10-60 cm yükseklikte ve bir yıllık bir türdür. 2. İsrırganıllardan, her tarafı sert tüylerle kaplı, tüyleri kırıldığında karınca asidi denilen çok kaşıntıverici bir madde çıkartan bir ot (Urtica)." [KT 483/ TMİB 736/ MŞ II 151/ TBAS 139/ TS 915/ İBAS 177/ HBH 245/ TBAM 90/ TBS 335/ TSD 169/ BDVN 187/ ŞMS 103/ MOBA 108/ BDVN 603/ TBS 334/ DS 2491/ TTABİ 100/ TTBA 25/ THBS 247/ KBS I 419/ TGİB 145/ BTS 293/ NEBAS 80/ TBS 334/ HKHT 367/ TE 1366/ HHKA 147/ HKHTM 811/ LME 356/ TETTL II 353/ TASS 704/ KEA 296/ CFBİ 582/ VHBA 13/ TTBA 25/ TTABİ 97/ TTABİ 58/ TTABİ 58/ TTABİ 92/ LMEBA 408/ EATBT 1048].

ısrırgan çayı (T.+Çin.): (Cuscuta europaea). [TBS 335].

ısrırgan diken (ısrırgan diken- ısrırgan tiken): İsrırgan otu (Urtica dioica). [EM 143/ İBAS 177/ KK 250/ RFLMT 101/ KM 121/ HKHTM 820/ YİŞ 670/ BKTS 116/ ACBA 132/ MOBA 108/ TMTBA 10/ YATBT 24/ EOTTD 327/ RMTBA 31].

ısrırgan kökü: Bir bitki kökü. [TBAM 89].

ısitin: Hardal. [İBAS 177/ TTABİ 97/ TTBA 25].

ıskarpez (<?): (Helleborus orientalis). [TBS 335].

ıskın: Işgın. [TBAS 139/ DS 2492].

ıskırdan (<?): (Urtica dioica). [TBS 335].

ıspanak (Yun.): Ispanakgillerden, yapraklarından sebze olarak yararlanılan bir bitki (Spinacia oleracea). [THBS 247/ RFLMT 101/ HBH 246/ TKF 434/ TGİB 249/ BTS 293/ NEBAS 80/ TBS 335/ HKHT 368/ CCBA 628/ BDVN 563/ ŞBA 425/ İBAS 177/ EÇSBA 145/ TETTL II 356/ BKTS 117].

Isparta gülü (Öİ+Far.): Isparta yöresinde yetişen kendine özgü kokusu ve değişik renkleri ile tanınan bir tür gül (*Rosa damascena*). [TBAS 139/ TS 917/ TGİB 214/ TBS 335/ TTBA 39/ TTABİ 76/ CEBA 127/ TTBA 106].

ispata (<?): (*Sinapis arvensis*). [TBS 336/ DS 2493].

ispatan (istapan) (Far.): 1. Su teresi (*Nasturtium officinale*). 2. Hardal otu. [TBAS 139/ İBAS 177/ TGİB 47/ TBS 336/ DS 2493/ İBAS 178/ DS 2494/ TETTL II 357].

isping (<?): (*Tragopogon latifolius*). [TBS 336.]

ispit (isbit- isput) (<?): "*Trachystemon orientale* (L.) G.Don (Syn: *Borago constantinopolitana* Hill) (Boraginaceae). 30-40 cm yükseklikte, rizomlu, tüylü, mavi kırmızı çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir. Çiçekli dalları İstanbul pazarlarında satılmakta ve sebze olarak kullanılmaktadır. Eş anl. Galdırık, Galdirik, Galdireyik, Galdurak. Galdurayak, Galduruk, İspit, Isput, ispit, Kaldırak, Kaldirik, Kalduruk (Bolu), Sığırdili." [TBAS 139/ İBAS 178/ TBS 336/ DS 2493/ DS 2489].

ıssi ot (ıısı ot- isot): 1. İssi ot, biber (*Piper*). 2. Karadut (*Morus nigra*). [İBAS 178/ TE 1370/ TETTL II 356/ CFBİ 582/ İBAS 177/ KBS I 420/ NEBAS 80].

ıstakoz çiçeği (Rum.+T.): Çiçekleri ıstakoz benzeten, kırmızı çiçekli bir süs bitkisi (*Erythrina crista-galli*). [TBS 336].

ıstercan (<?): Padişah otu. [BDVN 330].

ışgın (ışgun- ışkın- işhun- uşkun): "1. *Rheum ribes* L. (Polygonaceae). 40 cm kadar yükseklikte, kaim köklü, sarımsı beyaz çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Doğu Anadolu bölgesi şehirlerinde (özellikle Elazığ. Gazi Antep, Hakkâri ve Van) demetler halinde satılır ve kabuğu soyulduktan sonra çiğ olarak yenir. Kökleri kabız etkilidir. Eş anl. Aşgın, Âşkın (Oltu-Erzurum), Eskin, Eşgm, Eşgin, Eşkin. Eşkin. İçgın, içkin. Işkın, Revam (Gevaş-Van). Rimbez (Mutki—Bitlis). Tatlı ravent. Uçgun. Uçkun (Mutki-Bitlis), Uşkun (Van), Uşgun, Uşkun. 2. Lâbada. 3. Kayalık yerlerde ve dağlarda yetişen, yenilebilir bir çeşit ot, bahçe ravendi, ışgın." [TBAS 139/ TBAS 139/ İBAS 178/ DLT 658/ TGİB 211/ TBS 337/ MNT 644/ ABY 383/ DS 2496/ TETTL II 357/ BKTS 117/ TTABİ 58/ KT 485/ TBAS 140/ TDES 184/ KBS I 422/ BTS 294/ NEBAS 80/ TETTL II 359/ BKTS 117].

ışılğan (ışılğan): "*Ilex colchica* Poj. (Aquifoliaceae). 1-3 m boyda, kışın yapraklarını dökmeyen, yaprakların kenarı dikenli dişli ve meyvesi parlak kırmızı renkli, çalı görünüşünde bir bitkidir. Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir. Eş anl. Işılğan, Kazmaç (Maçka-Trabzon). *Ilex aquifolium* L.-Çoban püskülü." [TBAS 140/ TBAS 140/ İBAS 178/ NEBAS 80/ TBS 337/ TTBA 25/ İBAS 178/ TTBA 25].

ısilak: Geniş ve oval yapraklarının bir yüzü parlak olan bir çeşit ot. [TTABİ 94/ TTBA 25].

ııldırık (ııldırık) (<?): Sazlık yerlerde yetişen, geniş yapraklı, yeşil bir bitki. [KBS I 421/ DS 2496/ TTABİ 94/ TTBA 25].

ışkıl (<?): Yaban soğanı. [İBAS 178].

ıştır (Bulg.): "*Chenopodium urbicum* L. (Chenopodiaceae). 30-70 cm yükseklikte, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Trakya (Edirne) ve Batı Anadolu'da yapraklı dalları pişirilerek yenir. Eş anl. İştir." [TBAS 140/ İBAS 178/ TBS 337/ DS 2497/ TETTL II 359/ BKTS 117].

ıtır (Ar.): Merzencuş denilen kokulu ot, çobaniğnesi, turnagagası, iğnelik (*Geranium rober tianum*). [İBAS 178/ TGİB 179/ NEBAS 81/ TBS 337/ TETTL II 359/ BDVN 292].

ıtır çiçeği (Ar.+T.): Sardunyahillerden, yaprakları güzel kokulu, çiçekleri türlü renklerde bir süs bitkisi, ıtır (Pelargonium radricula). [TS 921/ TBS 337/ TTBA 39/ BDVN 445/ TTABİ 103].

ıtırşahı (Ar.+Far.): Kokulu çiçekleri olan bir süs bitkisi (Lathyrus odoratus). [TBS 337].

ıtırşahi çiçeği (Ar.+Far.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 81].

ıtrifil (ıtrifil- ıtrifil- ıtrifil) (Ar.): Cennet biberi. [ŞMK 178/ HBH 246/ KM 123/ MMŞM 438/ EOS 141/ ABY 383/ YİŞ 671/ ŞMS 103/ ACBA 132].

ıtırıp (<?): Bir çeşit turp. [İBAS 178].

ıy ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 271].

ıza (<?): Buğday, arpa, yulaf. [İBAS 178/ TETTL II 360].

ızgın (ızgan) (<?): "1. Eruca cappadocica Reut. (Cruciferae). 10-50 cm yükseklikte, rozet yapraklı, sarımsı renkli çiçekli, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Tohumlarından yağ çıkartılır. 2. Tohumlarından yağ çıkarılan bir bitki (Eruca cappadocica). 3. Isırgan otu (Urtica dioica)." [TBAS 140/ TS 922/ İBAS 178/ TDES 185/ NEBAS 81/ DS 2499/ TBS 337/ TETTL II 360].

ız mavle (<?): Bir cins ağaç çileği, sarı ahududu. [KT 486/ TETTL II 360].

- iberide çiçeği** (<?+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 82].
- ibibik**: Sapının içi boş olan bir çeşit ot. [DS 2501].
- ibiççe** (<?): Gelincik. [İBAS 179].
- ibişgıbiş** (<?): Gıvışgan otu. [TBAS 141/ İBAS 179].
- ibiş-gıbiş otu** (<?+T.): (*Silene conica*). [TBS 338].
- iblis arpa otu** (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 22].
- iblistırnağı (iblis tırnağı)** (Ar.+T.): 1. Şeytantırnağı, çançiçeğigilerden, genellikle dağlarda yetişen bir çeşit bitki. 2. Güzel kokulu bir bitki (*Phyteuma*). [KT 488/ TMİB 739/ İBAS 179/ RFLMT 103/ HKHTM 820/ LMEBA 408/ EATBT 1051].
- ibrahim diken** (Öİ+T.): Boğa diken, eşek diken, deve elması, guga diken, hölemez, tüsü; (*Eryngium*). [TMİB 739/ İBAS 179/ RFLMT 103/ BKTS 118/ BDVN 262/ LMEBA 408].
- ibran** (Ar.): Buğday tarlasında biten ve yenince baş döndüren bir çeşit yulaf, deli yulaf. [DS 2503/ TETTL II 362].
- ibrikböcekapanı** (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 82].
- ibrışim (ibrisim)** (Far.): Kuduz otu. [İBAS 179/ ETFT 281/ TETTL II 363].
- ibrük armudu** (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
- ibuduk ekini** (<?+T.): (*Bromus tectorum*). [TBS 338].
- iç gülü** (T.+Far.): İt gülü (*Rosa pulverulenta*). [TBS 338].
- iç yağ ağacı**: Bir ağaç türü. [BDVN 234/ BDVN 530].
- içi göynü**: Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
- içikızıl**: Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar türü, evlek mantarı (*Agaricus arvensis*). [TBAS 141/ TBS 338/ TTBA 62/ TTABİ 105].
- içlikız**: Bir tür bitki. [TTABİ 61/ TTABİ 72/ TTBA 95/ TTBA 70/ TTBA 55/ TTABİ 95].
- id ağacı** (<?+T.): Tüsü için ve güzel rayiha vermek için yakılan maruf ağaç, öd ağacı. [KT 492].
- İdris** (Öİ): Bir tür bitki (*Cerasus mahaleb*). [TBS 338].
- İdris ağacı** (Öİ+T.): 1. Meyvesi hoş kokulu, kerestesi güzel bir kiraz türü, kokulu kiraz, mahlep (*Prunus mahaleb*). 2. Mahlep ağacı. [TBAS 141/ TS 937/ İBAS 179/ NEBAS 82/ TTBA 73/ TTBA 39/ TTABİ 63].
- İdris eli** (Öİ+T.): Surincan. [BKTS 118].
- İdris otu** (Öİ+T.): "1. *Cymbopogon martimii* (Roxb.) Wats. (Gramineae). Bu tür özellikle Hindistan'da yetiştirilir ve toprak üstü kısımlarından, su buharı damıtması yoluyla İdris yağı elde edilir. Bu yağ koku verici olarak ve Gül yağının katıştırılmasında kullanılır. 2. Bir tür ayrık otu." [TBAS 141/ TS 937/ İBAS 179/ TTABİ 63/ TTBA 39/ TTBA 73].
- ifrik** (<?): Badem ağacının çağla halindeki meyvesine ve onun bulunduğu ağaca (ifrik ağacı) verilen addır (*Amygdalus communis*). [TBS 338].
- ifteri otu (ifteri)** (<?+T.): Eğrelti (*Pterium aquilinum*). [TBAS 141/ İBAS 179/ TGİB 201/ TBS 338/ DS 2508].
- iğ ağacı**: "1. *Euonymus europaeus* L. (Celastraceae). 5-6 m kadar yükselebilen bir ağaççıktır. Kışın yapraklarını döker. Eş anl. İğcik, Papazkülâhı, Papaztakkesi. 2. Ana yurdu Asya'nın dağlık bölgeleri olan, bazı türlerinde yaprakları kışın dökülen, odunu tornacılık ve kaplamacılıkta kullanılan, kömürü ile kara kalem resim yapılan küçük bir ağaç (*Euonymus*)." [TBAS 141/ TS 939/ İBAS 179/ NEBAS 82/ TBS 338/ TTBA 39].

iğcik: İğ ağacı. [TBAS 141/ TTABİ 93/ TTBA 25].

iğde (iğde): "1. *Elaeagnus* (*Elaeagnaceae*) türlerine verilen genel ad. 7 m kadar yükselebilen, dikenli veya dikensiz, sarımsı renkli ve kuvvetli kokulu çiçekli bir ağaç veya ağaççıktır. Memleketimizde yabanî olarak yetiştiği gibi, bağ ve bahçelerde de yetiştirilir. Bahçe iğdesinin meyveleri yenir. *Elaeagnus angustifolia* L.- Çalığaga, Kuş iğdesi. Pışat, Puşat. Yabanî iğde. *E. angustifolia* var. *orientalis* (L.) Kuntze-Bahçe iğdesi. 2. İğdegillerden, kokulu, sarı çiçekleri olan, çalı biçiminde bir ağaç (*Elaeagnus*). 3. Bu ağacın zeytin biçiminde, kabuğu kırmızıya çalan sarı renkte, beyaz unlu, tadı mayhoş yemişi." [KT 496/ TMİB 750/ MŞ II 157/ TBAS 141/ TS 939/ EM 144/ İBAS 179/ KBS I 426/ RFLMT 103/ HBH 248/ KM 121/ TKF 434/ TGİB 94/ BTS 297/ TBS 338/ HHKA 149/ MNT 650/ ETFT 285/ TAH 585/ TKS 235/ EÇSBA 145/ EOS 142/ TETTL II 371/ YİŞ 682/ KFT 755/ ACBA 132/ CFBİ 583/ MOBA 99/ TMTBA 10/ TBYBA 31/ TTBA 9/ YATBT 24/ LMEBA 408].

iğde ağacı: Üvez ağacı. [İBAS 179/ NEBAS 82/ BDVN 252/ BDVN 558].

iğde çalısı: (*Elaeagnus angustifolia*). [TBS 339].

iğde çiçeği: İğde ağacının çiçeği (*Elaeagnus angustifolia*). [İBAS 179].

iğden otu (<?+T.): (*Sambucus ebulus*). [TBS 339].

iğdin (<?): (*Cistus laurifiliw*). [TBAS 296].

iğdin çalısı (<?+T.): (*Cistus laurifolius*). [TBS 339].

iğdir turpu (<?+Far.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Raphanus sativus*). [TBS 339].

iğdiş: Armut. [TTABİ 97/ TTBA 25].

iğilcan otu (<?+T.): (*Bromus tectorum*). [TBS 339].

iğilce (<?): Arpa başağına benzer bir ot. [DS 2516].

iğilcen (<?): Bir çeşit ot tohumu. [DS 2510].

iğilcik (<?): Zehirli bir bitki (*Daphne gnidioides*). [TBS 339].

iğlek (ilek): Erkek incir. [TDES 187/ TETTL II 372].

iğne (iğneli- iğnecik): Meyveleri iğneye benzeyen bir bitki (*Erodium cicutarium*). [TBS 339/ TTBA 25/ TTABİ 93].

iğne yaprak: Çam türlerinde görülen, ince uzun, sivri uçlu yaprak. [TTBA 55/ TTBA 99/ TTBA 90/ TTABİ 70/ TTABİ 103].

iğnelik (iğnelik otu): "*Erodium* ve *Geranium* (*Geraniaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, otsu bitkiler. Meyvenin uzun gagalı olması ile tanınır. Bazı *Geranium* türlerinin yapraklı dalları Ege bölgesinde sebze olarak kullanılmaktadır. Dallar haşlandıktan sonra peynir ile kaşırılarak börek harcı olarak değerlendirilir. Eş anl. Çobaniğnesi, Dakka otu, Dönbaba, İğnelik otu. İnelik otu, İnnelik. Leylekayağı, Leylekburnu, Leylekgagası, Saat otu. Turnagagası, Yelkovan otu. *Erodium acaule* (L.) Becherer et Thell.- Tarak otu (Kemah-Erzincan). *E. cicutarium* (L.) L' Hérit.- Toprak üstü kısımları kabız etkilidir." [TBAS 141/ İBAS 179/ TGİB 98/ TBS 339-340/ TTBA 39/ TTABİ 96/ TTABİ 96/ TTBA 25].

iğnesil: Bir çeşit armut. [TTBA 25].

ikbal çiçeği (Ar.+T.): Ömür otu. [TBAS 142/ İBAS 180/ TBS 340/ TTBA 39].

ikbal otu (Ar.+T.): Ömür otu. [TBAS 142/ TTBA 39].

iki kardeş kanı ağacı: Karındaş ağacı. [BDVN 246].

iki kardeş kanı: Kardeşkanı ağacı; (*Calamus draco*). [TMİB 753/ MŞ II 159/ EM 144/ İBAS 180/ RFLMT 103/ KM 121/ MMŞM 439/ AMATK 286/ ABY 387/ KFT 759/ ACBA 132/ MOBA 108/ YATBT 24/ TMTBA 10/ LMEBA 408].

iksor çiçeği (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 337].

ilabada (ilebadi- ilibada- ilibade- ilebada) (Rum.): Lâbada (Rumex pulcher). [TBAS 142/ İBAS 180/ TBS 340/ DS 2517].

ilaç (Ar.): Kuyruklu biber. [TSD 177].

ilamur (illamur) (Rum.): İhlamur. [TBAS 142].

ilan burçağı: Sarımsağa benzer bir çeşit ot. [DS 2517].

ilan gürülü (T.+<?): Bitkinin bulunduğu yere yılan gelmediği için bu adı alan bir bitki, yılan gürülü (Lathyrus pratensis). [TBS 340].

ilan otu: Bir tür bitki. [LMEBA 408].

ilan sarmısağı: Yılandili. [DS 2517/ LMEBA 408].

ilan üzümü: Bir tür bitki. [LMEBA 408].

ilanbaşı (ilan başı): Bir çeşit şarמשık yemişi. [İBAS 180/ LMEBA 408].

ilanbıçağı (ilan bıçağı): Yılanbıçağı otu (Arum). [TBS 340/ LMEBA 408].

ilanboncuğu: Danaayağı (Arum maculatum). [İBAS 180/ CFBİ 583].

ilandili: 1. Damarlı ve ince yaprakları olan pis kokulu bir ot, yılanyağı. 2. (Plantago lanceolata). [TBAS 142/ İBAS 180/ KBS I 430/ TBS 340/ DS 2517].

ilanpurçalağı (T.+<?): Yılanyağı. [TBAS 142/ DS 2518].

ilantağı: Yılan tağı, bitkinin bulunduğu yere yılan gelmediğine inanılır (Lathyrus pratensis). [TBS 341].

ilcan otu (<?+T.): (Bromus tectorum). [TBS 341].

ildan (ildon) (<?): 1. Pamuk otu. 2. (Cistus laurifolius). [TBAS 142/ İBAS 180/ TBS 341].

ildirük (ilrük) (<?): Üzerlik (Peganum harmala). [DLT 664/ DLT 665].

ileç (<?): (Smilax). [TBS 341].

iledanaz (Yun.): Köknar. [TBAS 142/ İBAS 180/ TETTL II 384].

iledin (<?): 1. Köknar. 2. (Abies cilicica). [TBAS 142/ İBAS 180/ TBS 341].

ilek (<?): İncir (Ficus carica). [TBAS 142/ İBAS 180/ TBS 341].

ilengül (<?+Far.): (Bryonia alba). [TBS 341].

iletir sakızı: Kökünden sakız çıkarılan bir çeşit yabancı ot. [DS 2521/ TTBA 39].

iletir: Salep otu. [İBAS 180/ DS 2521/ TTBA 25].

ilezik (<?): Üzerlik. [TBAS 142/ İBAS 180/ DS 2521].

ilibiççe (ilibitce- ilificce) (<?): 1. Gelincik. 2. Yabancı afyon. [TBAS 142/ İBAS 180].

ilik mantarı (T.+Rum.): Orta büyüklükte, bej renginde bir dağ mantarı. [DS 2524].

ilim: Tanelerinden çorba ve aş yapılan, kedi kuyruğuna benzeyen, başaklar içindeki küçük bir çeşit darı. [TTABİ 99/ TTBA 25].

ilimon (Rum.): Limon (Citrus limon). [TBS 341].

ilimon otu (Rum.+T.): Tıbbi oğul otu. [İBAS 180/ BDVN 390].

iliske (Yun.): Erkek incir ağacının yemişi. [TDES 189/ TETTL II 386].

ilişken: Kırılarda kendiliğinden biten ıspanağa benzeyen, baharlı bir çeşit ot. [DS 2531/ TTBA 25/ TTABİ 97].

ilk armut (T.+Far.): Bir armut türü. [TTABİ 78].

ilk bahar mantarı (T.+Far.+Rum.): Zehirli mantar. [TBAS 142].

ilkbahar armudu (T.+Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

ilkbahar çiçeği (ilk bahar çiçeği) (T.+Far.+T.): 1. Kış boynuz otu. 2. İnci çiçeği, paskalya çiçeği. 3. Evvel bahar çiçeği. [BDVN 258/ BDVN 105/ BDVN 484].

ilkbahar yıldız çiçeği (T.+Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 118].

ilme: Diken. [TTABİ 99/ TTBA 25].

ilmek: İlkbaharda yetişen, havuca benzer bir çeşit bitki. [DS 2533/ TTABİ 99/ TTBA 25].

ilmen: Çalı, böğürtlen. [İBAS 180/ TTBA 25/ TTABİ 101].

ilmik: 1. Ebegümeçi. 2. (Malva sylvestris). [TBAS 142/ İBAS 180/ TBS 342/ TTABİ 102/ TTBA 25].

imamlar armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 80].

imirdik (<?): 1. Mürdümük. 2. (Lathyrus sativus). [TBAS 143/ İBAS 181/ TBS 342].

imirt söğüt (<?+T.): Bir ağaç türü. [EUTSV 151].

imiti (<?): İlaç yerine kullanılan "Crataegus pinnatifida" yemişi. [EUTSV 151].

imparator lalesi (İt.+Far.): Ağlayangelin. [BTS 302/ TTBA 74/ TTBA 95/ TTBA 39/ TTABİ 63].

imparator mantarı (İt.+Rum.): Altın yumurta mantarı. [TBAS 143/ BTS 302/ TTBA 39/ TTABİ 72/ TTBA 95/ TTABİ 63/ TTBA 74].

imparator otu (**imperator otu**) (İt.+T.): 1. Maydanozgillerden, baharlı ve yakıcı olan kökü hekimlikte kullanılan bir ot (Peucedanum imperatoria). 2. Padişah otu. [TS 963/ İBAS 181/ TTBA 39/ BDVN 330/ TTBA 95/ TTBA 75/ TTABİ 63/ TTABİ 72].

inabut çalısı (<?+T.): Bir tür bitki. [TTBA 39].

ince borcak (T.+<?): İnce yapılı bir bitki (Osyris alba). [TBS 342].

ince kekik: İstanbul kekiği (Origanum vulgare). [TBS 342].

ince sap armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

inceçayır: (Asperula striata). [TBS 342].

inceniyar (T.+Far.): Papatyaya benzer ince yapraklı bir çeşit çiçek. [DS 2538/ TTBA 55].

inci çalısı: Meyveleri inciye benzetilen bir süs bitkisi (Symphoricarpos albus). [TBS 342].

inci çiçeği (**incü çiçeği**): "1. Convallaria majalis L. (Liliaceae). Çok yıllık, rizomlu ve otsu bir bitki. Çiçekler beyaz renkli ve kuvvetli kokulu. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Convallaria transcaucasica Utkin ex Grosh.-Kars bölgesinde yetişir. 2. Zambakgillerden, temren biçimindeki yaprakları arasında, ince bir sap üzerinde küçük çan biçiminde beyaz çiçekler açan bir süs bitkisi, müge (Convallaria majalis). 3. İlkbahar çiçeği, paskalya çiçeği." [TBAS 143/ KT 520/ TS 967/ İBAS 181/ RFLMT 104/ TGİB 74/ NEBAS 83/ TBS 342/ BKTS 120/ TTBA 92/ TTBA 39/ BDVN 105/ TTABİ 71].

inci mantarı (T.+Rum.): Altın yumurta mantarı. [TBAS 143].

inci otu: 1. Küçük beyaz ve yeşil çiçekleri olan çok dallı ve çok yıllık bir bitki (Lithospermum officinale). 2. Taş kesen otu. [ŞBA 427/ İBAS 181/ NEBAS 83/ BDVN 367].

inci soğanı: Bir cins kök. [KT 520].

inci sümbülü (T.+Far.): Sümbül (Hyacinthus orientalis).[TBAS 143/ İBAS 181/ TBS 343/ BDVN 323/ TTABİ 71/ TTBA 39/ TTBA 92].

incir (Far.): "Ficus carica L. (Moraceae). Süt taşıyan ve kışın yaprağını döken ağaç veya ağaççık. Türkiye'de yabanî olarak yetiştiği gibi, meyvesi için özel olarak da yetiştirilmektedir. İncir sütü. Doğu Anadolu bölgesinde (Gazi Antep, Urfa). sütü pıhtılaştırarak çökelek yapmak için kullanılır. Çobanlar incir sütü emdirilmiş bir bez parçasını yanlarında taşırlar. Sütten çökelek yapmak istediklerinde incir sütü emdirilmiş olan bez parçasını süt içine koyarlar. Kısa bir sürede süt pıhtılaşarak çökelek oluşur. Bu olay incir sütü içinde bulunan bazı enzimlerin etkisi ile meydana gelmektedir. Ficus carica L. subsp. carica var. domeslicalsch.d Rav.-Çiçek durumunda yalnız dışı çiçek durumları bulunur. Meyvesi için yetiştirilir. F. carica L subsp. carica var. caprificus Tsch.et Rav.-Baba incir, Erkek incir. İlek. Top, Yoz incir. F. carica L. subsp. rupestris

(Hauskn.) Browicz-İt inciri. Köpek inciri." [TBAS 143/ İBAS 181/ KK 256/ TDES 191/ RFLMT 104/ TT 138/ TGİB 105/ BTS 303/ TBS 343/ TSD 180/ HHKA 150/ TKS 237/ EÇSBA 145/ UUF 476/ EOS 142/ ABY 390/ TETTL II 397/ BKTS 120/ DYİT 498/ CCBA 619/ MNF 155].

incir ağacı (Far.+T.): Bu meyveyi veren ağaç ki iri yapraklı ve çok ilikli olur (Ficus carica). [KT 520/ ŞBA 428/ NEBAS 83/ TBS 343/ BDVN 276].

incir çiçeği (Far.+T.): İnci çiçeği. [İBAS 181].

incir kekiği (Far.+T.): (Origanum onites). [TBS 343].

inciri adem (Far.+Ar.): Moz ağacı. [BDVN 404].

incirkuşu (Far.+T.): Sarı asma. [İBAS 181].

incirop (<?): "Bunium microcarpum (Boiss.) Freyn (Umbelliferae). 10-35 cm yükseklikte, beyaz çiçekli, çok yıllık, yumrulu ve otsu bir bitkidir. İlk baharda çift sürerken açığa çıkan yumrulan toplanır, çiğ veya pişirildikten sonra yenir (Ardahan, Erzurum. Kars). Eş anl. Adol, Atol, Attol, Çayır çömezi, Hatol, Gmerop. Bunium ferulaceum Sm.-Topalak. Silifke bölgesinde (Sarıaydm köyü) yumruları çiğ olarak yenir. B. paucifolium DC. - Yumruları taze iken yenir. Kurutulmuş yumruların öğütülmesi ile elde edilen un, ekme yapımında kullanılır (Doğu Anadolu)." [TBAS 143/ İBAS 181/ TBS 343/ DS 2541].

inek ağacı: Süt ağacı. [NEBAS 83/ BDVN 398].

inek boynuzu Melayik borusu. [BDVN 230].

inek buğdayı Karamuk. [BDVN 388/ HATBA 11].

inek çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 618/ HATBA 11].

inek emceği: İri taneli, siyah bir çeşit üzüm, inek memesi. [TTBA 40/ TTABİ 103/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67].

inek gözü: Sığır gözü. [BDVN 124/ BDVN 534].

inek memesi (inekmemesi): 1. İri taneli, siyah bir çeşit üzüm. 2. Çiçekleri benzetilen bir bitki (Campanula lyrata). [TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTBA 40/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 73/ TTABİ 103/ TBS 344].

inek otu: Bir tür bitki. [HATBA 11].

inek sabun otu (T.+Ar.+T.): Yaprakları ezilip suyla birlikte ovuşturulduğunda sabun gibi köpürür (Saponaria prostrata). [TBS 344/ BDVN 530/ HATBA 11].

inekbicigi: İnek memesi şeklinde etli yaprakları olan bir ot. [TTABİ 73/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 40/ TTABİ 67/ TTABİ 65].

inekgözü: Öküzgözü. [İBAS 182/ HATBA 11].

inelik otu (innelik): 1. İğnelik (Erodium cicutarium). 2. Saat otu. [TBAS 143/ TBS 344/ DS 2541].

ingek küçi (<?): Kene otunun meyvesi, inek susamı. [DLT 666].

İngiliz çimi (Öİ+T.): (Lolium perenne). [THBS 242/ NEBAS 83].

İngiliz hardal (İngiliz hardal) (Öİ+Ar.): Beyaz hardal. [BDVN 114/ BDVN 550/ CEBA 127].

İngiliz katır turnağı (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 291].

İngiliz lavantası (Öİ+İt.): Bir tür bitki. [NEBAS 83].

İngiliz nanesi (Öİ+Ar.): Kokulu nane. [BDVN 392/ CEBA 127].

İngiliz sarmaşığı (Öİ+T.): Çiçeksiz, uzun ömürlü bir sarmaşık (Hedera Helix). [THBS 251].

inliç (<?): Sarımsağa benzer bir bitki. [İBAS 182/ DLT 666].

insan kökü (Ar.+T.): Abdüsselam otu. [BDVN 382].

insan otu (Ar.+T.): Adam otu. [TBAS 143/ İBAS 182/ TTBA 40/ TTABİ 103].

insansevdiği (Ar.+T.): (*Datisca cannabina*). [TBS 344].
ipar (<?): Geyik otu. [İBAS 182].
ipburnası: Yabanî gül. [TBAS 144/ İBAS 182].
ipburnu: Yabanî gül. [TBAS 144/ İBAS 182].
ipek ağacı: Ekvatorial bölgelerde yetişen, kerestesi ipek görünüşünde, sarı parlıtlı, değerli bir mobilya ağacı, ipek gülü, gülibrişim (*Periploca*). [TBAS 144/ TS 977/ İBAS 182/ NEBAS 83/ BDVN 31/ BDVN 134/ TTBA 40/ TTABİ 103].
ipek çalısı: Süs bitkisi (*Asclepias curassavica*). [TBS 344].
ipek çiçeği: Semizotugillerden, güzel çiçek açan bir bitki cinsi (*Portulaca grandiflora*). [KT 528/ TS 977/ NEBAS 84/ TBS 344/ TTBA 40].
ipek fidanı (T.+Rum.): "*Periploca graeca* L. (*Aselepiadaceae*). Sarılıcı, odunsu, kışın yaprağını döken, süt taşıyan bir bitki. Çiçekler kırmızımsı mor renkli. Tohumların ucunda ipek görünüşünde bir demet tüy bulunur. Zehirli bir bitkidir." [TBAS 144/ İBAS 182/ TTBA 40/ BDVN 447].
ipek gülü (T.+Far.): İpek ağacı; gülibrişim. [TBAS 144/ TS 977/ İBAS 182/ BDVN 31/ TTBA 40].
ipek mantarı (T.+Rum.): Kayın mantarı. [TBAS 144/ TTBA 40/ TTABİ 103].
ipek otu: 1. Pembe çiçekli, sütü zehirli bir bitki türü. 2. (*Asclepias curassavica*). [İBAS 182/ NEBAS 84/ TBS 344].
ipek pamuğu (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 86].
ipeka (<?): Bir tür bitki. [NEBAS 83].
ipkesiği: 1. Güzelavrat otu. 2. (*Atropa belladonna*). [İBAS 182/ TBS 344/ TTBA 86/ TTBA 40/ TTABİ 68/ TBAS 144].
ipkin (<?): Yipkin. [İBAS 182].
iplikcik (iplicik): Gövdeleri ince, uzun ve ipliğe benzeyen bir bitki (*Galium verum*). [TBS 345].
iplikli avize çiçeği (T.+Far.+T.): Yaprak kenarında ipliksi uzantılar taşıyan bir süs bitkisi (*Yucca filamentosa*). [TBS 345].
iprom (<?): Ekinlerin arasında biten yulafa benzer bir bitki. [DS 2546].
irahan (Ar.): Yemeklere konan mor renkli, kokulu bir çeşit ot. [DS 2546/ TETTL II 405].
iri başlı lahana (T.+T.+Rum.): Göbek lahana, top lahana. [BDVN 116].
iri erük: Bir erik çeşidi. [TTABİ 78].
iri papatya çiçeği (T.+Rum.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 408].
iri Sudan zeytuni (T.+ÖİAr.): Bir zeytin çeşidi. [LMEBA 408].
irikara: İri taneli siyah bir çeşit üzüm. [TTBA 55].
iris (<?): Zambak, süsen (*İris germanica*). [İBAS 182/ NEBAS 84].
irkek hanzal (T.+Ar.): Yaban soğanı. [TKF 429].
irkek pancarı: Eşeklere yedirilen, içi lif lif olan bir çeşit pancar. [DS 2552].
irticiler ayağı: Bir tür bitki. [BDVN 502].
irülü ız armudu (T.+T.+Far.): İrili kız armudu, bir armut çeşidi. [TTBA 40].
İsa dikenini (Öİ+T.): Kara çalı. [TBAS 144/ İBAS 182/ TTBA 40/ TTABİ 62/ TTBA 71].
isfendan (Far.): 1. Akça ağaç. 2. Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Acer negundo*). [TBAS 144/ İBAS 183/ BTS 310/ NEBAS 84/ TBS 345].
isfendan ağacı (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 10].
ishal dikenini (Ar.+T.): İshale karşı kullanılan dikenli bir bitki (*Centaurea solstitialis*). [TBS 345].

ishal otu (Ar.+T.): 1. Venüssaçı. 2. (*Adiantum capillus-veneris*). [TBAS 144/ İBAS 183/ TBS 345/ TTBA 40].

isigti (<?): Darı. [ETY 806].

iskelen (<?): Küçük soğan, arpacık soğanı. [TDES 194].

İskenderiye defnesi (Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 226/ BDVN 518].

İskenderiye maydanozu (Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 84].

İskilip elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

İskilip eriği (Öİ+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 78].

iskorbüt otu (Fr.+T.): Rakikül'- büzür dahi denilen bir nebat. [KT 534].

iskorçina (İt.) "*Scorzonera hispanica* L. (Compositae). 30-50 cm yükseklikte, rizomlu, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Toprak altı kısımları için yetiştirilir. Çiğ olarak salata halinde yenir. Eş anl. İskorçine, Kara iskorçina." [TBAS 144/ ŞBA 430].

İslice armudu (İslice armut) (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 79].

isot: Kırmızı biber. [İBAS 183/ KBS I 440/ TBYBA 31].

İspanya ardıcı (Öİ+T.): Bir ağaç türü. [CEBA 127].

İspanya eriği ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 565].

İspanya sarmısağı (Öİ+T.): Bir sarımsak türü. [CEBA 127].

İspanya süseni (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 127].

İspanyol göknarı (Öİ+Rum.): (*Abies pinsapo*). [TBS 345].

İspanyol leylağı (Öİ+Ar.): Oya ağacı. [NEBAS 84].

İspanyol sümbülü (Öİ+Far.): Bir süs bitkisi (*Hyacinthoides hispanica*). [TBS 345].

İspanyol yosunu (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 84].

ispatan (istapan- istepan- ispatan) (Far.): 1. Su teresi. 2. Yaban hardalı. [TBAS 144/ İBAS 183/ TDES 194/ EOS 143/ TETTL II 414].

ispirik otu (<?+T.): Süpürge yapmaya yarayan bir çeşit ot. [DS 2558].

ispit (ispid) (<?): İspit. [TBAS 144/ İBAS 183/ DS 2559].

issiz (<?): İlaç olarak kullanılan bir bitki türü. [EUTSV 156].

İstanbul akasyası (Öİ+Fr.): Gülibrişim. [NEBAS 84].

İstanbul armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 78].

İstanbul çiçeği (Öİ+T.): Çiçeğin güzelliği ile İstanbul arasında bağlantı kurularak verilmiş bir ad (*Paeonia peregrina*). [TBS 346].

İstanbul dutu (Öİ+Far.): Dut. [TBAS 144/ CEBA 127].

İstanbul kekiği (Öİ+T.): 1. Trakya, Batı ve Güney Anadolu'da yetişen sık tüylü, beyaz ve pembe çiçekli, kuvvetli kokulu, çok yıllık bir bitki (*Origanum heracleoticum*). 2. Mercanköşk. [TBAS 144/ TS 986/ CEBA 127/ TTABİ 76/ TTBA 106/ TTBA 40].

İstanbul lalesi (Öİ+Far.): 16-18. yüzyıllar arasında İstanbul'da birçok çeşidi elde edilmiş, çiçeği badem biçiminde, hançer biçimli yapraklarının ucu tığ gibi ince ve sivri olan lalelere verilen genel ad, Osmanlı lalesi. [TBAS 144/ TTBA 40/ TTBA 106/ CEBA 127/ TTABİ 76].

İstanbul şalgamı (Öİ+Far.) : Kağmut. [TTABİ 76/ TTBA 106/ TTBA 40].

İstanbul üzümü (Öİ+T.): Böğürtlen. [TTBA 40/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 127].

İstanbul zambağı (Öİ+Ar.) : Zambak. [TBAS 144/ CEBA 127].

istavrit kara yemişi (Rum.+T.+T.): Kara yemiş. [TBAS 144].

istercan (<?): Padişah otu. [İBAS 184].

İsveç üçgülü (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 127].

işkembe otu (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 304].

işkonoz (<?): (*Pistacia lentiscus*). [TBS 346].

işşek burgacanı (T.+<?): Mavi çiçek açan, beyaz renkli bir çeşit ot. [DS 2565].

işşek turpu (T.+Far.): Karın ağrısına iyi gelen, turp gibi acı bir çeşit ot. [DS 2566].
iştir (Bulg.): Iştır. [TBAS 145/ TDES 196].
işyan otu (<?): (*Euonymus latifolius*). [TBS 346].
it alıcı (italıcı) (T.+Far.): Alıç, yemişen (*Crataegus orientalis*). [TBAS 145/ İBAS 184/ TGİB 26/ TBS 346/ HATBA 11/ TTBA 40/ TTBA 77/ TTABİ 64].
it çiçeği: Bir bitki. [HBH 253].
it hayası (T.+Far.): (*Orchis hircina*). [TMİB 770/ BKTS 123].
it kabağı (itkabağı): Şeytan şalgamı, akasma. [TBAS 145/ İBAS 184/ HATBA 11/ TTBA 77/ TTBA 40/ TTABİ 64].
it kaçırın: Bir tür bitki. [BDVN 69].
it kavunu: Acı kavun (*Ecballium*). [İBAS 184/ TBS 347].
it keleş: Meyvesi kavuna benzetilmiştir (*Ecballium elaterium*). [TBS 347].
it labadası (T.+Rum.): Bir tür bitki. [HATBA 11].
it menekşesi (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 615/ BKTS 123/ HATBA 11].
it nanesi (T.+Ar.): Yabani nane. [TBAS 145 / İBAS 184/ HATBA 11].
it otu: Bir tür bitki. (*Solanum*). [TBS 347].
it öldüren ot: Bir tür bitki. [LMEBA 408].
it pancarı: Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 347].
it papatyası (T.+Rum.): Papatya nevi. [KT 967/ İBAS 184/ NEBAS 85/ BDVN 64/ BDVN 384/ HATBA 11].
it penefşesi (T.+Far.): Yabani menekşe, köpek menekşesi. [İBAS 184/ LMEBA 408].
it sıraca otu: Bir tür bitki. [BDVN 538].
it tohumu (T.+Far.): Boz otu, köpek otu (*Marrubium vulgare*). [HBH 253/ TASS 724].
it üzerliği: (*Zygophyllum fabago*). [TGİB 283/ TBS 348].
it üzümü (it üzümü- itüzümü): "1. *Solanum nigrum* L. (*Solanaceae*). Bir yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Meyveleri bezelye büyüklüğünde ve olgunlukta siyah renklidir. Meyvelerinin zehirlenmelere neden olduğu yayınlarda kayıtlıdır. Yapraklı dalları Bodrum ve çevresinde pazarlarda satılır ve haşlandıktan sonra salata olarak yenir. Eş anl. Bambıl otu, Bambıl otu, Bambul otu. Girit otu. İtboncuğu, Köpekmemesi, Köpek üzümü. Kuş üzümü. Stifno (Ayvalık). Yaldıran. *Solanum pseudocapsicum* L. - Herdemtaze. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir (İstanbul). 2. *Chenopodium foliosum* (Moench) Aschers. (Syn: *Blitum virgatum* L) (*Chenopodiaceae*). 25-70 cm yükseklikte, bir veya çok yıllık, otsu bir bitkidir. Yapraklı dalları Erzurum ve Kars köylerinde sebze olarak kullanılır. 3. Frenk üzümü. 4. Patlıcangillerden, 20-50 santimetre yüksekliğinde, bazı ilaçların yapımında kullanılan bir yıllık otsu bir bitki, köpek üzümü, tilki üzümü. 5. Böğürtlen (*Solanum nigrum*). 6. Çekirdeği çok ve iri, suyu az bir çeşit üzüm. 7. Şırası bol bir çeşit üzüm. 8. Ahududu. 9. Bahçe kenarlarında biten tırtıllı, baharat şeklinde meyve veren bir bitki. 10. Tilki üzümü. 11. Bahçe kenarlarında biten, tırtıllı, baharat şeklinde meyve veren bir bitki." [KT 521/TMİB 770/ MŞ II 165/ TBAS 145/ TBAS 145/ TBAS 146/ TS 1005/ EM 147/ İBAS 185/ EUTSV 158/ KK 261/ RFLMT 106/ HBH 253/ KM 123/ MMŞM 441/ TGİB 66/ NEBAS 85/ TBS 348/ TE 1434/ HHKA 152/ MNT 669/ HKHTM 820/ EOS 143/ ABY 398/ TMTBA 11/ TTABİ 103/ TTBA 40/ TTBA 77/ HATBA 11/ LMEBA 408/ EATBT 1051/ BDVN 556/ YİŞ 714/ BKTS 124/ ACBA 132/ CFBİ 583/ MOBA 108/ YATBT 25/ DS 2570].
it zencefili (it zencebili) (T.+Ar.): Zehirli bir zencefil türü, it zencefili, sarı kök. [TMİB 771/ İBAS 185/ LMEBA 408].
İtalya lahanası (Öİ+Rum.): Kara lahanası. [BDVN 117].

İtalya limon ağacı (Öİ+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 182].
İtalyan çimi (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 84].
İtalyan kabağı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 84].
İtalyan kavağı (Öİ+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 85].
İtalyan kızıl ağacı (Öİ+T.+T.): Süs bitkisi (*Alnus cordata*). [TBS 348].
itboğan otu: Surincan, acı çiğdem. [MOBA 108].
itboğan: Acı çiğdem, güz çiğdemi, kurtboğan, kaplanboğan. [KT 142/ TBAS 145/ TS 1002/ İBAS 184/ TTBA 60/ HATBA 11/ TTABİ 97/ TTABİ 104].
itboncuğu (it boncuğı): İt üzümü, böğürtlen, küçük sedef otu, sefid mühre, vara'. [TBAS 145/ MŞ II 165/ EM 147/ İBAS 184/ ABY 397/ CFBİ 583/ TTBA 99/ TTBA 92/ HATBA 11/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTBA 40].
itboruğu: Bir çeşit ot. [DS 2567/ TTBA 40].
itburnu (it burnı- it burnu): 1. Yabanî gül ve meyvesi (*Rosa canina*). 2. İt üzümü. 3. Kuşburnu. 4. Dikenli, soluk pembe veya koyu pembe çiçekli bir çalır, yabani gül (*Rosa canina*). [ETG 276/ KT 157/ TMİB 770/ MŞ II 165/ TBAS 145/ TS 1002/ İBAS 184/ EUTSV 157/ THBS 241/ MMŞM 441/ TBS 348/ BDVN 513/ BKTS 123/ CFBİ 583/ YATBT 25/ LMEBA 408/ EATBT 1051/ TMTBA 11/ THBS 247/ HKHTM 820/ EOS 143/ DS 2567/ OABA 296/ TTABİ 73/ HATBA 11/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTBA 40/ TTBA 83].
itburnu ağacı: İtburnu. [THBS 246/ THBS 247].
itburnu gülü (T.+T.+Far.): İtburnu. [THBS 247].
itburnu yemişi: İtburnu. [THBS 247].
itcumurdu (it cumurdu) (T.+<?): Ak diken. [TBAS 145/ İBAS 184/ HATBA 11/ TTBA 40].
itdili (it dili): 1. Köpek dili, başlı diken de denilen kırmızımısv veya morumsu çiçekli iki yıllık otsu bir bitki; (*Cinoglossum officinalis*). 2. (*Plantago lanceolata*). [TMİB 770/ TBS 349/ HATBA 11].
itdirseği: İtsiyegi (*Allium lycaonicum*). [TBS 349].
iteriği: Yabani erik. [İBAS 184/ TTBA 40/ TTBA 77/ DS 2568/ TTABİ 64].
itgülü (it gülü) (T.+Far.): Yabani gül (*Rosa*). [TBAS 145/ İBAS 184/ TGİB 214/ TBS 346/ BKTS 123/ HATBA 11/ TTABİ 64/ TTBA 40/ TTBA 77].
ithıyarı (it hıyarı) (T.+Far.): 1. Ebucehil karpuzu. 2. Eşek hıyarı (*Ecballium elaterium*). [TBAS 145/ TS 1002/ İBAS 184/ BKTS 123/ CFBİ 583/ HATBA 11/ TTABİ 64/ KT 550/ DS 2568/ TTBA 77/ TTBA 40].
itinciri (it inciri) (T.+Far.): Yabani incir. [DS 2569/ TTBA 77/ TTABİ 64/ TTBA 40/ TBAS 145/ İBAS 184/ HATBA 11].
itkaçıran: Bir tür bitki. [HATBA 11].
itkasarı (it kasarı): Tilkitaşağı (*Orchis hircine*). [İBAS 184/ BDVN 427].
itkeseri (it keseri): 1. İtkasarı; köpek soğanı; (*Bunium bulbocastanum*). 2. (*Colchicum*). [TMİB 770/ MŞ II 165/ RFLMT 105/ TBS 349/ BKTS 123/ LMEBA 408/ YATBT 25/ TMTBA 11/ HATBA 11].
itkişnişi (it kişnişi) (T.+Far.): 100 cm kadar yükselebilen, bir yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir (*Aethusa cynapium*). [TBAS 145/ İBAS 184/ HATBA 11/ TTBA 77/ TTBA 40/ TTABİ 64].
itkuyruğu (it kuyruğu): Kenarları düz şerit gibi yapraklı ve saplarının ucu koçanı andıran, başak çiçekli, otsu bir bitki (*Phleum*). [KT 702/ TS 1004/ İBAS 184/ TTBA 97/ TTBA 40/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 11/ TTABİ 103/ OABA 296/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

itmemesi (it memesi): İt üzümü. [İBAS 184/ RFLMT 106/ LMEBA 408].

itnanesi (it nanesi) (T.+Ar.): Yabani nane. [DS 2570/ TTABİ 103/ TTBA 77/ TTABİ 64/ TTBA 40].

itöldüren ot: Bir tür bitki. [HATBA 11].

itsarımşağı (itsarımşağı- it sarımşağı- it sarmısağı): 1. Deli salep, güz çiğdemi 2. İt soğanı (Allium scorodoprasum). 3. Sağanak da denen, keskin, fena kokulu bir çeşit ot, yabani sarımsak. [TBAS 145/ İBAS 184/ TBS 347/ HATBA 11/ TTABİ 103/ DS 2570/ TTABİ 64/ TTBA 40/ TTBA 77].

itsidiği: Bir tür bitki. [HATBA 11].

itsiki (it siki): 1. Yaban pırsası. 2. Beyaz köpekhayası denilen bitki. [TMTBA 11/ YATBT 25/ LMEBA 408/ İBAS 184/ RFLMT 106].

itsineği (it sineği): 1. Boz ot (Marrubium vulgare). 2. Beyaz ferasyun. [BTS 312/ BDVN 384/ TTBA 40/ TBAS 145/ İBAS 185/ TBS 349].

itsiyegi (itsiyegi- itse- itsiyeyi): 1. Yabani sarımsak, yabani pırasa (Allium porrum). 2. Köpeklerin siydiği yer anlamında verilmiş bir ad (Asphodeline damascena). [İBAS 185/ TBS 349/ HATBA 11].

itsoğanı (it soğanı): 1. Yabani soğan (Allium akaka). 2. Kuzukulağı. [TBAS 145/ İBAS 185/ TBS 347/ HATBA 11/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 40].

ittaşığı (it taşığı): Husyetü'l-kelb. [RFLMT 106/ LMEBA 408/ HATBA 11/ OABA 296].

ivdin otu (<?+T.): Yivdin otu (Sambucus ebulus). [TBS 349].

ivecen: Diken gibi olan tohumları vücudu yakan bir çeşit ot. [DS 2571/ TTABİ 99/ TTBA 25].

ivez (ivaz): Üvez (Sorbus domestica). [TBAS 146/ İBAS 185/ TBS 349].

ıye otu (<?+T.): (Bromus japonicus). [TBS 349].

iyicik (iyilcik- iyircik) (<?): Zehirli bir bitki, zehircik (Anagyris foetida). [TBS 349-350].

iyidün (<?): Yivdin otu (Sambucus ebulus). [TBS 350].

iyrek (<?): Bir çeşit çiçek. [İBAS 185/ MT 290].

iyreltü: Eğrelti (Pterium aquilinum). [İBAS 185/ CFBİ 583].

İzabel çiçeği (Öİ+T.): Bir tür bitki. [BDVN 335].

izgil (<?): Döngel. [İBAS 185].

izin (<?): Bir bitki. [İBAS 185].

İzlanda gelinciği (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 85].

İzlanda yosunu (Öİ+T.): Kayaların üzerinde bulunan, zeytin yeşili bir yosun türü, deniz kadayıfı (Lichen islandicus). [KT 1354/ İBAS 185].

izmavle (<?): Bir cins ağaç çileği, sarı ahududu. [İBAS 185].

izmelece: Dikenlerinden yemek yapılan bir bitki. [DS 2576/ TTBA 26/ TTABİ 99/ TTABİ 93/ TTABİ 95].

İzmir akasyası (Öİ+Fr.): Süs bitkisi (Acacia retinoides). [TBS 350].

İzmir kekiği (Öİ+T.): 1. Mercanköşk. 2. (Origanum onites). [TBAS 146/ TBS 350/ CEBA 128].

İzmir mercanköşkü (Öİ+Far.): Mercanköşk. [TBAS 146/ CEBA 128].

izolu armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 40].

-J-

- jamboz ağacı** (<?+T.): Gül elması. [BDVN 338].
- Japon akça ağacı** (Öİ+T.+T.): Süs bitkileri (*Acer palmatum*). [TBS 351].
- Japon anemonu** (Öİ+Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 86].
- Japon armudu** (Öİ+Far.): İki çenekliler sınıfından olup Japonya'da ve Çin'de yetişen bir bitki türü.[TS 1013/ NEBAS 86/ TTBA 40/ TTABİ 103/ TTBA 69/ CEBA 128/ TTABİ 61].
- Japon ayvası** (Öİ+T.): Gülgiller familyasından, kırmızı renkli ve iri çiçekler açan bir bitki türü (*Chaenomeles japonica*). [BTS 315/ NEBAS 86/ TBS 351/ CEBA 128/ TTBA 40/ TTBA 69/ TTABİ 61].
- Japon elması** (Öİ+T.): Japonya'ya özgü bir bitki türü. [TS 1013/ NEBAS 86/ TTBA 40/ TTBA 69/ CEBA 128/ TTABİ 103/ TTABİ 61].
- Japon eriği** (Öİ+T.): 1. Humuslu, zengin ve nemli toprakları seven, soğuğa karşı en dayanıklı erik türü (*Prunus salicana*). 2. Meyvesi eriğe benzer bir bitki (*Grinkgo biloba*). [ŞBA 354/ İBAS 185/ TBS 351].
- Japon gülü** (Öİ+Far.): Büyük, beyaz, kırmızı veya pembe çiçekler açan dayanıklı yapraklı bir bitki, kamelya, Çin gülü, ortanca (*Hibiscus mutabilis*). [TS 1013/ İBAS 185/ TBS 351/ BDVN 322/ TTBA 40/ TTBA 69/ CEBA 128 / TTABİ 61].
- Japon hurması** (Öİ+Far.): 1. Kara hurma. 2. Trabzon hurması (*Diospyros kaki*). [TBAS 147/ TS 1013/ İBAS 185/ NEBAS 87/ TBS 351/ CEBA 128 / TTABİ 61/ TTBA 69/ TTBA 40].
- Japon kaktüsü** (Öİ+Fr.): Sütleğen. [TS 1013/ TTABİ 61/ TTBA 40/ CEBA 128/ TTBA 69].
- Japon kamelyası** (Öİ+Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 87].
- Japon kavağı** (Öİ+T.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Brachychiton populneus*). [TBS 351].
- Japon kirazı** (Öİ+Rum.): Bir kiraz çeşidi. [NEBAS 87].
- Japon muşmulası** (Öİ+Rum.): Malta eriği. [NEBAS 87].
- Japon papazkühahı** (Öİ+Rum.+Far.): Süs bitkisi (*Euonymus japonicus*). [TBS 351].
- Japon patatesi** (Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 87].
- Japon sarmaşığı** (Öİ+T.): 1. Asmagillerden, ana yurdu Çin ve Japonya olan, sülüklerinin ucu duvarlara tutunmak için genellikle daire biçiminde genişlemiş olan sarılıcı bir süs bitkisi (*Ampelopsis japonica*). 2. Sarılıcı, tırmanıcı süs bitkisi (*Parthenocissus tricuspidata*). [TS 1013/ İBAS 185/ NEBAS 87/ TBS 352/ TTBA 69/ TTBA 40/ CEBA 128/ TTABİ 61].
- Japon üçgülü** (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 87].
- Japon üzümü** (Öİ+T.): Şeker ağacı. [TBAS 147/ İBAS 186/ TTBA 69/ CEBA 128/ TTABİ 61/ TTBA 40].
- Japonbaharı** (Öİ+Far.): İlkbaharda yapraklar oluşmadan önce çok sayıda çiçek açan bir süs bitkisi (*Chaenomeles japonica*). [TBS 352].
- Japonika** (<?): Hint yağı ağacı. [TBAS 147/ İBAS 185].
- Japonsikası** (Öİ+<?): Sikas. [NEBAS 87].
- Japonsofhorası** (Öİ+<?): Şemsiye ağacı. [NEBAS 87].
- Japonşemsiyesi (Japon şemsiyesi)** (Öİ+Ar.): 1. Hint yağı ağacı. 2. Yapraklarının şekli şemsiyeye benzeyen bir süs bitkisi (*Cyperus alternifolius*). [CEBA 128/ TTBA 40/ TTBA 99/ TTBA 69/ TTABİ 74/ TTABİ 61/ TBAS 147/ İBAS 186/ NEBAS 87/ TBS 352].

- Japonya armudu** (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [BDVN 322].
Japonya bang otu (Öİ+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 537].
Japonya cila ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 28].
Japonya gülü (Öİ+Far.): Kasım çiçeği, altuncık. [BDVN 173].
Japonya inciri (Öİ+Far.): Bir incir çeşidi. [BDVN 240].
Japonya mum ağacı (Öİ+Far.+T.): Yalancı summak. [BDVN 510].
Japonya sarmaşığı (Öİ+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 493].
Japonya yoncası (Öİ+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 359].

-K-

- kaba ardıç:** Ağaç şeklinde, yüksek yapılı ardıç türü (*Juniperus excelsa*). [TBS 353].
- kaba diken:** Böğürtlen, ahududu. [İBAS 186].
- kaba elması (<kabakelması):** Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].
- kaba filiskin** (T.+Rum.): Yapraklarının yapısal özelliği ile ayırt edilebilen yabancı bir nane türü (*Mentha suaveolens*). [TBS 353].
- kaba incir** (T.+Far.): Meyvesinin kabuğu kalın ve kolay soyulan bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 353].
- kaba lâle** (T.+Far.): Lâle. [TBAS 148].
- kaba meşe** (T.+Far.): İri yapılı ağaçlar olmaları nedeniyle bu adı almıştır (*Quercus cerris*). [TBS 353].
- kaba nane** (T.+Ar.): Yapraklarının yapısal özelliği ile ayırt edilebilen yabancı bir nane türü (*Mentha suaveolens*). [TBS 353].
- kaba ot:** Yapraklarının tüylü, yumuşak ve kaba bir yapısı olması nedeniyle verilen bir ad (*Malva nicaeensis*). [TBS 353].
- kaba pınar** (T.+<?): İri yapılı, kalın gövdeli bir ağaç (*Quercus aucheri*). [TBS 354].
- kaba yaprâ:** Bir yaprak türü. [TTABİ 79].
- kaba yonca:** Bir tür bitki. [NEBAS 89/ BDVN 387].
- kaba:** 1.Kabak. 2. Kavun. 3. Yapraklarının tüylü, yumuşak ve kaba bir yapısı olan bir bitki (*Malva nicaeensis*). [İBAS 186/ TBS 353/ DS 4527].
- kaba ağaç:** Palamut. [KBS I 446/ TTBA 55/ TTABİ 104].
- Kababağ bademi** (Öİ+Far.): Datça yöresinde yetişen bir badem çeşidi (*Amygdalus communis*). [TBS 354].
- kababa-kebabe** (Ar.): Bir bitki türü. [CCBA 628].
- kabak ağacı:** Kabakgillerden, sürüngen gövdeli, sarı çiçekli, birçok trü olan bir bitki (*Cucurbita*). [THBS 247/ THBS 247/ EÇSBA 146/ EOS 143/ BKTS 125].
- kabak çiçeği:** Kabak bitkisinin açık turuncu renkli çiçeği. [TS 1018/ İBAS 186].
- kabak gülü:** (T.+Far.): (*Herecleum platytaenium*). [TBS 354].
- kabak otu:** "İnula helenium L. subsp. turcoracemosa Grierson. Kökleri ""Andız kökü"" adı altında tedavi alanında kullanılır." [TBAS 296/ TBS 354].
- kabak:** 1. Kabakgillerden, sürüngen gövdeli, sarı çiçekli, birçok türü olan bir bitki (*Cucurbita*). 2. Bu bitkinin türlerine göre yemeği ve tatlısı yapılan ürünü. [KT 561/ TMİB 772/ MŞ II 167/ MN 186/ TS 1018/ EM 147/ ŞBA 432/ İBAS 186 / EUTSV 159/ DLT 673/ KK 262/ TDES 199/ KTS 238/ KBS I 446/ RFLMT 107/ RB 83/ TT 140/ HBH 254/ HBTM 176/ KM 123/ MMŞM 441/ TKF 436/ TGİB 81/ BTS 317/ NEBAS 89/ TBS 354/ HKHT 408/ TE 1454/ AMATK 293/ HHKA 153/ MNT 671/ HKHTM 812/ ETFT 292/ TAH 600/ LME 384/ TKS 246/ EÇSBA 146/ EOS 143/ ABY 399/ YİŞ 721/ TASŞ 726/ KEA 311/ BKTS 125/ KFT 776/ TN 962/ ACBA 132/ MOBA 99/ CCBA 626/ DYİT 498/ TTBA 26/ LMEBA 408/ TTABİ 94/ EOTTD 327/ YATBT 25/ TMTBA 11/ RMTBA 30/ EATBT 1048].
- kabakarmudu** (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 40].
- kabakızıl:** (*Alnus glutinosa*). [TBS 354].
- kabakulak ağusu:** Kabakulak hastalığı tedavisinde kullanılan bir bitki (*Urginea maritima*). [TBS 354].
- kabakulak mantarı** (T.+T.+Rum.): Kayın mantarı. [TBAS 148/ TTBA 40].

kabakulak otu: 1. İnce saplı, tırmanıcı bir bitki, lohusa otu (*Aristolochia*). 2. (*Petasites hybridus*). [TBAS 148/ TS 1018/ İBAS 186/ TGİB 181/ NEBAS 89/ TBS 355/ TTBA 40].

kabakulak: Kurtluca da denilen bir tür ot. [KBS I 446].

kabalak (kabaldak): "1. *Tussilago farfara* L. (*Compositae*). Çok yıllık, rizomlu, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Yapraklarının alt yüzü, yünlü gibi, beyaz tüylüdür. Çiçekler erken ilk baharda ve yapraklardan önce meydana çıkar. Yaprakları göğüs yumuşatıcı olarak ve et dolması sarılmasında (*Azdavay*. İnebolu bölgeleri) kullanılır. Eş anl. Deveşaplağı, Devetabanı, Gabalah, Gabalak, Kavalak, Kusut (*Sürmene- Trabzon*), öksürük otu. Sulandık otu (*Tekirdağ*). Şabla. 2. Kabak yaprakları biçiminde etli ve tüylü yaprakları olan, kırlarda ve su kenarlarında yetişen bir bitki." [TBAS 148/ TS 1019/ İBAS 186/ TGİB 33/ TBS 355/ TTABİ 94].

kabalak otu: (*Arctium minus*). [TBS 355].

kabaldızdiken (kabayıldızdiken): Ekinler kaldırılırken dikenleri yuvarlanarak uçan bir çeşit bitki. [DS 4527/ TTBA 40].

kabalık: Yapraklarının tüylü, yumuşak ve kaba bir yapısı olması nedeniyle verilen bir ad (*Malva nicaeensis*). [TBS 355].

kabarcık: Yıllanyastığı (*Arum dioscoridis*). [TBS 355/ TTABİ 93/ TTBA 25].

kabarcıkotu (kabarcık otu): Yele karşı kullanılan zehirli bir ot. [DS 2581/ TTBA 40/ TTABİ 93].

kabargan: Yıllanyastığı (*Arum dioscoridis*). [TBS 356].

kabargıç: Kabartlak. [TTBA 26/ TTABİ 100].

kabartlak: Olmamış incir. [TTBA 26/ TTABİ 101].

kabartlama: Kabartlak. [TTABİ 99/ TTBA 26].

kabasaba: İlkbaharda yetişen bir çeşit yabancı ot. [TTBA 62/ TTABİ 105].

kabatepek (T.+<?): Kalın kabuklu, kara üzüm. [TTBA 55].

kabbar (Ar.): Kebere. [TBAS 148/ İBAS 186/ RFLMT 107].

Kâbe fesleğeni (Kabe fesleğeni) (Öİ+Rum.): Hoş kokusu nedeniyle verilmiş bir ad (*Achillea nobilis*). [TBS 356].

Kâbe kekiği (Öİ+T.): 1. Yavşan. 2. (*Artemisia annua*). [TBAS 148/ İBAS 186/ TBS 356/ CEBA 128].

Kâbe lalesi (Kabe lalesi) (Öİ+Far.): (*Papaver rhoeas*). [TBS 356].

Kâbe samanı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 89].

Kâbe süpürgesi (Kabesüpürgesi) (Öİ+T.): 1. Civanperçemi (*Achillea*). 2. Yavşan (*Artemisia annua*). [TBAS 148/ TBAS 148/ ŞBA 435/ İBAS 186/ TBS 356/ TTABİ 76/ TTABİ 74/ TTBA 105/ CEBA 128/ TTBA 40/ TTBA 99].

kabili helile (<?+Far.): Kabil ağaç kavunu, helilenin bir türü. [MMŞM 441].

kabran armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

kabt (<?): Kara yonca. [İBAS 187].

kabuklu kavun: Dilimli kavun. [BDVN 213].

kad hindi (<?+Öİ): Bir tür bitki. [BDVN 6].

kadeh çiçeği (Ar.+T.): Çiçekli kalikant. [BDVN 135].

kadeh-i Meryem (Ar.+Öİ): Saksıgüzeli denilen bir çiçek. [İBAS 187].

kadı ağacı (Ar.+T.): Şeytancersi. [İBAS 187/ BKTS 126].

kadı lokması (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 432].

kadı otu (Ar.+T.): Hindiba. [İBAS 187/ TTABİ 63/ TTBA 40/ TTBA 75].

kadıbaş diken (kadıbaş tiken) (Ar.+T.+T.): Küre biçiminde, uçlarına doğru gittikçe morumsu renkte olan dikenli bir bitki. [TTABİ 63/ TTBA 75/ TTBA 55].

kadıbaşı (Ar.+T.): Lale. [DLTMY 197/ TTBA 40/ TTBA 97/ TTBA 75/ TTABİ 63/ TTABİ 78/ OABA 296/ TTABİ 73].

kadılacak (kadımalağı-kadımelek) (<?): Madımak (*Polygonum cognatum*). [TBS 356].

kadım ağacı (<?+T.): Porsuk ağacı. [TBAS 148/ İBAS 187].

kadımalk (<?): Kuşekmeği (*Polygonum aviculare*). [TBAS 148/ İBAS 187].

kadın (kazın- kadıng): Kayın ağacı (*Fagus orientalis*). [KB 1164/ DLT 675/ KBBA 203/ KTS 239].

kadın dili: Kuşekmeği (*Polygonum aviculare*). [İBAS 187].

kadın inciri (T.+Far.): Bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 356].

kadınbudu: Bir tür bitki. [TTABİ 73/ TTBA 70/ TTBA 83/ TTABİ 61/ TTBA 97/ TTABİ 67].

kadındüğmesi: Süs bitkisi olarak yetiştirilen, düğme biçiminde çiçek açan otsu bir bitki, medine çiçeği (*Gomphrena globosa*). [TS 1027/ İBAS 187/ TBS 356].

kadınöresi (T.+<?): Kadınöresi (*Equisetum telmateia*). [TBS 356].

kadıngöbeği: Sarı bir gül türü (*Rosa hemisphaerica*). [TBAS 148/ İBAS 187/ TBS 356/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ OABA 296/ TTABİ 61/ TTBA 97/ TTBA 40/ TTBA 70/ TTBA 83].

kadınöresi (T.+<?): İnce yapılı, sık dalların oluşturduğu görüntü ile ilgili benzetme yapılarak verilen bir ad (*Equisetum telmateia*). [TBS 357].

kadınparmağı (kadıparmağı- kadınbarmâ- kadınparmak): 1. Gelinparmağı, beyaz ya da siyah, uzun, ince kabuklu bir çeşit üzüm. 2. Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar, saçak mantarı (*Ramaria aurea*). [TBAS 148/ TBAS 148/ İBAS 187/ KBS I 451/ RB 83/ TBS 357/ TTABİ 77/ TTABİ 73/ TTBA 40/ TTBA 83/ TTBA 70/ TTABİ 67/ TTABİ 61/ TTBA 97/ OABA 296/ TTBA 70/ TTABİ 61].

kadıntuzluğu ([hatun] tuzluğu- kadın tuzluğu- [hatun]tuzluğu- kadun tuzluğu- kadın duzluğu- kadun tuzluğu- kadun tuzluğu): Bir cins nebat, sarıçalı, karamuk (*Berberis vulgaris*), amberbaris, diken üzümü. [KT 567/ TMİB 718/ MŞ II 142/ TBAS 148/ TS 1028/ EM 148/ ŞBA 436/ İBAS 187/ KK 262/ RFLMT 107/ HBH 255/ KM 124/ MMŞM 441/ TGİB 45/ NEBAS 89/ TBS 357/ AMATK 293/ MNT 673/ HKHTM 820/ ETFT 293/ EOS 144/ YİŞ 725/ BKTS 126/ ŞMS 105/ LMEBA 408/EATBT 1051/ BDVN 106/ TTBA 70/ TTBA 40/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTABİ 61/ TTBA 87/ YATBT 25/ TMTBA 11].

kadıntuzluğu kantorbaşı (T.+T.+<?+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 68].

kadırgak (<?): (*Trachystemon orientalis*). [TBS 357].

kadıız (kadıs- kazız) (<?): Ezginti Kadız; ağaç kabuğu, tarçın. [OA 97/ ETG 276/ EUTSV 160/ KTS 240].

kadife çiçeği (Ar.+T.): Birleşikgillerden, çiçekleri genellikle parlak sarı renkte ve kadife görünümünde bir süs bitkisi, topkadife, sultanbörkü, begbörkü (*Tagetes erecta*). [KT 611/ TS 1028/ İBAS 187/ RFLMT 108/ NEBAS 89/ TBS 357/ TSD 195/ BDVN 45/ TTBA 89/ TTBA 40/ BDVN 299/ TTABİ 70].

kadife horoz ibiği (Ar.+Far.+T.): Bustan-efruz. [BKTS 126].

kadife otu (Ar.+T.): Bal otu. [İBAS 187/ BDVN 417].

kadra (<?): Bir tür bitki. [TGİB 233].

kafalık: Kovalık (*Juncus*). [TBS 357].

kafasüpürgesi: Çiçek kurulu baş şeklinde olan bir bitki (*Lavandula stoechas*). [TBS 357].

kafesotu (kafes otu) (Ar.+T.): 1. Emzik otu (Onosma). 2. Kara kafes otu (Symphytum). [TBAS 148/ TBAS 148/ İBAS 187/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTBA 40/ TTBA 93].

kafil (kaful) (<?): Komar. [TBAS 149/ İBAS 187].

kafir limonu (Ar.+Rum.): Bir limon çeşidi. [NEBAS 89].

kafir zambağı (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 90].

kafırsaçı (Ar.+T.): Eftimon. [İBAS 187].

Kafkas ıhlamuru (Öİ+ Rum.): Bitkinin yetişme bölgesini belirten bir ad, bir ıhlamur türü (Tilia rubra). [TBAS 149/ TBS 357/ CEBA 128].

Kafkas kedinanesi (Öİ+T.+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 128].

Kafkas şifaotu (Öİ+Ar.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 128].

kaful: (Rhododendron ponticum). [TBS 358].

kâfur (Ar.): Kafur otu ve bundan elde edilen koku. [HBH 255/ HBTM 176/ KM 124/ MMŞM 441/ TKF 436/ HKHT 385/ TE 1460/ AMATK 293/ HHKA 153/ MNT 674/ HKHTM 829/ ETFT 293/ TAH 602/ TKS 248/ EOS 144/ ABY 400/ YİŞ 726/ TASS 728 / KEA 313/ KFT 780/ TN 965/ ŞMS 105/ ACBA 132/ DYİT 498/ CFBİ 583/ YATBT 25].

kâfur ağacı (Ar.+T.): Defnegillerden, Uzak Doğu'da yetişen, kâfur elde edilen ağaç (Cinnamomum camphora). [TS 1033/ NEBAS 89/ TTBA 40/ BDVN 265/ BDVN 176].

kâfur otu (kafur otu- kafuri otu) (Ar.+T.): 1. Haşîşe-i kaysûm. 2. Yavşan. 3. Reyhan-ı kafuri. [KT 570/ TBAS 149/ RFLMT 108/ BDVN 138].

kağıl (<?): Yaş söğüt dalı. [KB 1164].

kagun: Kavun. [KB 1164/ EUTSV 161/ DLT 677/ KBBA 203].

kağaver (<?): Yaban otu. [DS 2593].

kâğıt ağacı (Far.+T.): Kâğıt dutu. [TS 1034/ NEBAS 90/ TTBA 90/ TTBA 40].

kâğıt çalısı (Far.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 90].

kâğıt çiçeği (Far.+T.): 1. Akimen. 2. Saman çiçeği. 3. Çiçek kurulundaki yaprakları kağıda benzetilen bir süs bitkisi (Helichrysum bracteatum). [NEBAS 90/ TBS 358].

kâğıt dutu (Far.+Far.): Dutgillerden, Çin'de ve Japonya'da yetişen, kabuğundan kâğıt yapılan bir ağaç (Broussonetia papyrifera). [TTBA 40/ TTBA 90/ TS 1034/ TBS 358].

kağıthane çiçeği (Far.+Far.+T.): Dügün çiçeği. [BDVN 501].

kağma (<?): (Papaver rhoeas). [TBS 358].

kağmut (<?): Devetabanı ya da İstanbul şalgamı denilen, turpgiller familyasından bir bitki ve meyvesi. [DS 2595].

kağsak otu: Tarlalarda görülen bir çeşit ot. [TTABİ 101/ TTBA 40/ DS 2596].

kahkaha çiçeği (Ar.+T.): "1. Ipomoea türleri (Convolvulaceae) ne verilen genel ad. Bazı türler Türkiye'de süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl. Boru çiçeği. Gündüzsefası. I. pomoea acuminata (Vahl) Roemer et Schultes- Çiçekler beyaz, mavi veya pembe renklidir. Özellikle Güney Anadolu'da yetiştirilir. I. purpurea (L.) Roth- Çiçekler pembe-mor veya mavi renklidir. Türkiye'de en yaygın olan türüdür. 2. İki çeneklilerden, çoğu kenarları mavi bir çizgi ile çevrili beyaz, mavi, pembe veya morumsu çiçekler açan, bir veya çok yıllık, tırmanıcı ve otsu bir süs bitkisi, gündüzsefası. 3. Çadır çiçeği." [TBAS 149/ KT 571/ TS 1035/ İBAS 188/ NEBAS 90/ TTBA 72/ TTBA 40/ BDVN 196/ TTABİ 62/ TTABİ 60].

kahma (kahmacık) (<?): Gelincik. [TBAS 149/ İBAS 188].

kahve (Ar.): "Bazı bitkilerin tohum ve meyveleri, kavrulup toz edildikten sonra kahve yerine kullanılmaktadır. Cannabis sativa L. -Çedene kahvesi. Meyvelerin öğütülmesi ile elde edilir. Yağlı bir sıvı halindedir. Elazığ bölgesinde kullanılır. Gundelia tournefortii L.-Kenger kahvesi. Meyvelerin kavrulup toz edilmesi ile elde edilir. Güney

Anadolu'nun bazı bölgelerinde (Gülner, Karaman. Mut. Silifke) kullanılır. Pistacia terebinthus L.-Menengiç kahvesi. Olgun meyvelerin kavrulup öğütülmesi ile elde edilir. Bal kıvamında bir karışımdır, özellikle Gazi Antep bölgesinde kullanılır." [TBAS 149/ ŞBA 85/ İBAS 188/ RFLMT 108/ EÇSBA 146/ KDB 4].

kahve ağacı (Ar.+T.): Kökboyasigiller familyasından küçük ağaç formunda, beyaz çiçekli, tohumlarından kahve elde edilen bir bitki türü. [BTS 319/ NEBAS 90/ BDVN 189].

kahve otu (Ar.+T.): Koku ve lezzet vermek için kahveye katılan bir bitki (Origanum majorana). [TBS 358].

kaju cevizi ağacı (İng.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 90].

kak otu: Kayalık yerlerde yetişen bitki oluşu nedeniyle verilen bir ad (Origanum vulgare). [TBS 358].

kak: Yemiş. [TTBA 9].

kakalaşka: Bir çeşit acı biber. [TTBA 26/ TTABİ 100].

kakao (Fr.): 1. İki çeneklilerden, Amerika'nın sıcak bölgelerinde yetişen bir ağaç, Hint bademi (Theobroma cacao). 2. Bu ağacın meyvesinin çekirdeği. 3. Bu çekirdeklerin öğütülmesiyle elde edilen toz. 4. Bu tozdan su veya sütle hazırlanan içecek. [ŞBA 91].

kakao ağacı (Fr.+T.): 1. Kakaogiller familyasından, her dem yeşil olan ve tohumlarından kakao elde edilen bir tür. 2. Hint bademi ağacı. [BTS 320/ NEBAS 90/ BDVN 584].

kakırdak (<?): Kara çalı. [TBAS 149/ İBAS 188].

kakma: Gelincik. [TBAS 149/ İBAS 189/ TTBA 26/ TTABİ 99].

kaktüs (Fr.): Dikenli bir süs bitkisi (Opuntia ficus-indica). [TBS 358].

kakuk (<?): Kekik otu. [TBAS 149/ İBAS 189].

kakule (kakula) (Ar.): 1. Zencefilgillerden, sıcak iklimlerde yetişen güzel kokulu bir bitki (Elettaria cardamomum). 2. Bu bitkinin bahar olarak kullanılan tohumu. [ŞBA 438/ İBAS 189/ RFLMT 108/ HBH 256/ KM 124/ MMŞM 442/ NEBAS 91/ HKHT 425/ TE 1461/ AMATK 294/ HHKA 153/ HKHTM 829/ ETFT 294/ ABY 400/ YİŞ 728/ TASS 729/ KEA 314/ ŞMS 105/ ACBA 132/ YATBT 26].

kakule meyvesi (Ar.+Far.): Bir tür yemiş. [TBAM 91].

kâküne (kâküneç) (Ar.): Bir tür bitki. [YATBT 26].

kala (<?): Süs bitkisi (Zantedeschia aethiopica). [TBS 359].

kalabak (<?): 1. Dulavrat otu, büyük dulavrat otu. 2. Nilüfer (Nymphaea alba). 3. 1 m kadar yükselebilen, iki yıllık, mor çiçekli ve otsu bir bitkidir (Arctium minus). [TBAS 149/ İBAS 189/ BKTS 127/ BDVN 351/ BDVN 73].

kalabak otu (<?+T.): Kabalak otu (Petasites hybridus). [TBS 359].

kalabar baklası (<?+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 458].

kalafat dikenini (kalavat dikenini) (Rum.+T.): Topuz şeklindeki çiçek kurulu benzetilmiştir (Onopordum candidum). [TBS 359].

kalağan (kalagan) (<?): 1. Kenger, eşek dikenini. 2. (Onopordum acanthium). 3. (Arctium minus). [İBAS 189/ TBS 359].

kalanç (<?): İt üzümü. [İBAS 189].

kalang (<?): Süpürge otu. [İBAS 189].

kalanga (<?): Sandal ağacı. [İBAS 189].

kalapa (<?): Siroz hastalığı tedavisinde kullanılan bir ot. [KK 263].

kalay otu: Bir tür bitki. [BDVN 306].

kalb çiriş otu (Ar.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 411].

kalb dolama otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 245].

kalb turpu (Ar.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 241].

kaldırak (kaldırık- kalduruk- kaldirek- kaldirik- kaldırarak- kaldırık- kaldırık- kaldirek- kaldırayu) (<?): 1. Ispit. 2. (Trachystemon orientalis). [TBAS 149/ İBAS 189/ TBS 359/ DS 4530/ TGİB 261/ TBS 360/ VHBA 13].

kaldırak dikenli (<?+T.): Yere yayılmış yapraklara çıplak ayakla basıldığında dikenleri batan bir bitki (Eryngium campestre). [TBS 359].

kalegezen (Ar.+T.): Havuç. [TTBA 60/ TTABİ 97].

kalem (Ar.): Gövdesinin eskiden kalem olarak kullanılması sebebiyle bu adı alan bir bitki (Arundo donax). [TBS 360].

kalem jengar (Ar.+Far.): Ak hindiba. [KM 124].

kalem kaktüs (Ar.+Fr.): Kaleme benzetilen, ince gövdeli kaktüs çeşidi (Euphorbia tirucalli). [TBS 360].

kalem şeker (Ar.+Far.): Şeker kamışı, fanid (Saccarum officinarum). [İBAS 189/ MNT 676].

kalembek (kalenberk) (Öİ): 1. Bir cins kokulu sandal ağacı, yalancı öd ağacı, hernüve. 2. Bir cins mısır. [KT 577/ TS 1043/ İBAS 189/ RFLMT 109/ EÇSBA 146/ İBAS 189].

kalemlik (Ar.+T.): Gövdesinin eskiden kalem olarak kullanılması sebebiyle bu adı alan bir bitki (Arundo donax). [TBS 360].

kalın sap armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

kalice (<?): Şimşir. [İBAS 189].

Kalifornia haşhaşı (Öİ+Ar.): Güneş topu. [BDVN 264].

kalisar çiçeği (<?+T.): Mantuvar (Helichrysum plicatum). [TBS 361].

kalkan ağacı: Konak hurma ağacı. [BDVN 89].

kalkan dikenli: Dikenli bir ot türü (Carduus nutans). [İBAS 189/ RFLMT 109/ TBS 361/ BKTS 128].

kalkan otu: Deve otu nevinden öksürük otu (Peltaria alliacea). [KT 580/ İBAS 190/ BDVN 445].

kalkan: (Onopordum turcicum). [TBS 361].

kalkanlı baldırıkara: Bir tür bitki. [BDVN 90].

kalkgit (kalk git): Güz çiğdemi. [TBAS 150/ İBAS 190/ TTABİ 106/ TTBA 65/ TTBA 66].

kalkgit çiçeği: Sonbaharda açan çiçekleri yaylıdan göç zamanının geldiğini belirtir (Colchicum). [TBS 362].

kalkıl (<?): Nar-ı hindi. [İBAS 190].

kalkıyan otu (kalkıyan) (<?+T.): Kulgan dahi denilen bir cins diken. [KT 580/ İBAS 190].

Kalmuk çayı (Öİ+Çin.): (Rumex patientia). [TBS 362].

kalp çiçeği (Ar.+T.): Yaprakları kalbe benzetilen bir süs bitkisi (Ceropegia woodii). [TBS 362].

kalp kalbe karşı (kalpkalbekarşı) (Ar.+Ar.+T.): Kalp çiçeği (Ceropegia woodii). [NEBAS 91/ TBS 362].

kalp otu (Ar.+T.): Kalp ve damar hastalıklarına karşı halk ilacı olarak kullanılan bitki (Hypericum perforatum). [TBS 362].

kalpak otu: Çok büyük yaprakları ile güneşten veya yağmurdan koruyucu başlık yapılan bir bitki (Petasites hybridus). [TBS 362].

kalpak: Baharda duvarlarda çıkan, etli yaprağı şapka gibi olan yumru köklü bir bitki. [DS 2610].

kaluga (<?): Kenger. [TBAS 150/ İBAS 190].

kaluğan (kalugan- kulugan- kurlugan) (<?): Devedikeni türünden bir diken, eşek dikenini (*Silyum marianum*). [TBAS 150/ MŞ II 170/ İBAS 190/ LME 386/ CFBİ 583/ LMEBA 408/ TMTBA 11/ YATBT 26].

kaluş (<?): Keçiboynuzu. [TBAS 150/ İBAS 190].

kalya otu (Ar.): Hezend, herend. [BKTS 128].

kamacık (<?): (*Papaver rhoeas*). [TBS 362].

kamalak: 1. Sedir ağacı (*Cedrus libani*). 2. Soymuk (*Pinus*). 3. Çam türünden bir ağaç. [TBAS 150/ TBAS 150/ İBAS 190/ KBS I 456/ TGİB 57/ TBS 362/ KDB 4/ TTBA 26/ TTABİ 94].

kamaniça otu (<?+T.): (*Hypericum calycinum*). [TBS 362].

kambak buğday (<?+T.): Bir çeşit kılçıksız buğday. [TTBA 55].

kambaz (<?): Armut. [İBAS 190].

kamberiz (<?): Karamuk. [TBAS 150/ İBAS 190].

kambil (kambel- kambel [otu]-kambil [otu]) (<?+T.): Güveyfeneri. [TBAS 150/ TBAS 150/ İBAS 190/ BKTS 129].

kamelya (Fr.): Çaygiller familyasından, yaprakları parlak koyu yeşil olan ağaç ya da çalı formundaki bitki (*Camellia japonica*). [BTS 324/ NEBAS 92/ TBS 362].

kamgak (<?): 1. Bir cins nebat. 2. Sarımsak. 3. Hasır otu (*Typha*). 4. Deve dikenini. [ETG 277/ İBAS 190/ EUTSV 164/ DLT 681/ MK 468].

kamış (kamış [otu]): “1. Buğdaygillerden, sulak, nemli yerlerde yetişen, boğumlu, sert gövdesi olan bitkiler (*Phragmites australis*). 2. Bu bitkiden yapılmış. 3. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. (Gramineae). 3 m kadar yükselebilen otsu, çok yıllık, göl, dere ve bataklık kenarlarında yetişen bir bitkidir. Eş anl. Beyaz kamış. Kamış otu (Terkos köyü-Istanbul). Süpürge kamışı.” [DK II 164/ ETG 277 / ETY 836/ KT 583/ TMİB 780/ TBAS 150/ MŞ II 170/ TS 1054/ EM 148/ İBAS 190/ EUTSV 164/ DLT 681 / THBS 247/ İML 37/ TDES 204/ KTS 244/ SN 626/ MK 468/ RFLMT 109/ HBH 256/ TKF 437/ TGİB 37/ NEBAS 92/ TBS 363/ TSD 198/ HKHT 413/ TE 1466/ ETFT 294/ TAH 604/ LME 387/ TKS 248/ EÇSBA 146/ EOS 144/ YİŞ 731/ BDVN 84-85/ TASŞ 731/ KEA 315/ KFT 785/ TN 966/ ACBA 132/ KDB 4/ TMTBA 11/ TTABİ 59/ EOTTD 327/ YATBT 26/ LMEBA 408/ BDVN 560/ TTBA 40].

kampana çiçeği (İt.+T.): Yabani sümbül çiçeği (*Scilla nutans*). [İBAS 190/ BDVN 535].

kamşan (<?): 1. Tavşancıl otu. 2. (*Heracleum platytaenium*). [TBAS 150/ İBAS 191/ TBS 363].

kan çiçeği: Yabani altıncökü (*Asclepias curassavica*). [İBAS 191/ BDVN 85].

kan damla otu: Bir tür bitki. [BDVN 569].

kan dikenini: Bir tür bitki. [TTBA 40].

kan eriği: Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].

kan karpuzu (T.+Far.): Koyu kırmızı karpuz. [İBAS 191].

kan otu: Kantaron, mine çiçeği. [TBAS 152/ TS 1062/ NEBAS 92/ TTBA 40/ İBAS 192/ BDVN 527].

kan portakalı (T.+Fr.): İçi kırmızı bir portakal türü (*Citrus hierochuntica*). [KT 986/ TS 1062/ TBS 363/ TTBA 40].

kana çiçeği (<?+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 92].

kanaçı (<?): Bir tür bitki. [DS 2617].

Kanada kavağı (Öİ+T.): Kuzey Amerika'da yetişen uzun bir kavak türü. [TS 1057].

Kanada şifa otu (Öİ+Ar.+T.): Açık sarı renkte çiçekleri olan çok dallı bol yapraklı otsu bir bitki (*Erigeron canadensis*). [ŞBA 439].

kanağacı (kan ağacı): 6 metreye kadar yükselebilen, kışın yaprak dökmeyen, pembe veya kırmızı çiçekli bir bitki, zakkum (*Nerium oleander*). [TBAS 150/ İBAS 191/ TBS 363/ THBS 246/ KT 32].

kanağısı: Çiçekleri kan kırmızı renginde olan bir bitki, zakkum (*Nerium oleander*). [TBS 363].

kanak (kanaak): "Kökünden sakız elde edilen sütlü bitkilere verilen genel ad. Elde edilen sakıza Kanak sakızı veya Kannık sakızı denir. Eş anl. Ganak." [TBAS 150/ İBAS 191/ TTABİ 101/ TTBA 26/ TBAS 150].

kanarcı (<?): Kan ağacı (*Nerium oleander*). [TBS 363].

kanarion ağacı (<?): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 139].

kanarya çiçeği (İsp.+T.): Çan çiçeğigillerden, sarı renkli bir çiçek (*Tropaeolum peregrinum*). [KT 585/ TS 1058/ TTBA 40/ TTBA 77/ HATBA 11/ TTABİ 64].

kanarya gülü (İsp.+Far.): Çiçekleri sarı renkli olan ve güle benzeyen bir süs bitkisi (*Kerria japonica*). [NEBAS 92/ TBS 364].

kanarya otu (İsp.+T.): "1. *Senecio* (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, sarı veya turuncu çiçekli ve otsu bitkilerdir. Özellikle hayvanlarda zehirlenmelere neden olurlar. Eş anl. Küllüce otu. 2. Çuha çiçeğigillerden, tohumları kafes kuşlarına yem olarak verilen bir bitki (*Alsine media*)." [KT 585/ TBAS 150/ TS 1058/ İBAS 191/ TGİB 239/ NEBAS 92/ BDVN 543/ TTBA 77/ TTBA 40/ HATBA 11/ TTABİ 64].

kanarya sarmaşığı (İsp.+T.): Bir tür bitki. [HATBA 11].

kanatlı her dem taze (T.+Far.+T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 49].

kanatma: Kenger. [TBAS 151/ TTBA 26].

kanavcı otu (kan avcı otu) (<?+T.): Keklikgözü (*Adonis aestivalis*). [TBAS 151/ İBAS 191/ BDVN 21/ TTBA 40].

kanbel (kanbel otu) (<?+T.): Bir cins nebat. [KT 586/ ŞMS 105].

kanbil (kanbil otu) (<?+T.): Güveyfeneri, kaknec. [İBAS 191/ RFLMT 109/ KM 124/ TE 1469/ AMATK 295/ HHKA 155/ MNT 679/ ETFT 296/ TKS 249/ YİŞ 736/ TAŞŞ 732/ KEA 317/ BKTS 129/ ACBA 132/ YATBT 26].

kanburuyan: 1. Tosbağa otu. 2. (*Alkanna orientalis*). [TBAS 151/ İBAS 191/ BTS 327/ TBS 364/ TTABİ 97/ TTBA 60].

kançık kova: (*Scirpoides holoschoenus*). [TGİB 235/ TBS 364].

kañçal (kan çal): Bir çeşit diken. [TTABİ 106/ TTBA 65].

kandak (<?): (*Danea racemosa*). [TGİB 86/ TBS 364].

kandal (<?): Dikenli, yaprakları zeytin yaprağına benzer, kırmızı, tatlı meyveleri olan çalı. [DS 2620].

kandamlası: Asya ve Avrupa'da ılıman bölgelerde yetişen kırmızı veya sarı çiçekli otsu bir bitki (*Adonis*), kanavcı otu. [TS 1059/ NEBAS 92/ TTBA 40].

kandaş dikenli: Dikenli bir bitki (*Genista acanthoclada*). [TBS 364].

kanderi (<?): Sepetçi söğüdü. [KT 586].

kandıra ağacı (Lat.+T.): Mine çiçeğigillerden, güzel kokulu bir süs bitkisi (*Lipia citriodora*). [TS 1059/ TTBA 40/ CEBA 128].

kandıra otu (kandıra) (Lat.+T.): Buğdaygillerden, çok yıllık, sürünücü, otsu bir bitki (*Calamagrostis*). [TS 1059/ EOS 144 / BKTS 130/ TTBA 40/ CEBA 128].

kandil ağacı (Ar.+T.): Çalı cinsinden dikenli ağaç. [KT 587/ İBAS 191/ BKTS 130].

kandil çayı (Ar.+Çin.): Çay olarak kullanılan kokulu bir bitki (*Sideritis athena*). [TBS 364].

kandil çiçeği (kandilçiçeği) (Ar.+T.): 1. Civanperçemi. 2. Uzun bir sap üstünde sarkık olarak bulunan çiçeği kandile benzetilmiştir (*Cyclamen hederifolium*). [KT 587/ TBAS 151/ TS 1060/ İBAS 191/ NEBAS 92/ TBS 364/ BDVN 12/ TTBA 40].

kandil otu (Ar.+T.): 1. Güveyfeneri. 2. (*Ballota acetabulosa*). [TBAS 151/ İBAS 191/ TBS 364/ TTBA 40].

kandil sakızı (Ar.+T.): Yakı otu. [TBAS 151/ İBAS 191].

kandilkökü (Ar.+T.): Kandil çiçeği (*Cyclamen hederifolium*). [TBS 364].

kandilli çay (Ar.+Çin.): (*Sideritis athoa*). [TBS 365].

kandilli çiçek (Ar.+T.): Salkım salkım sarkan çiçek. [KT 587].

kandilyaprağı (Ar.+T.): (*Umbilicus horizontalis*). [TGİB 267/ TBS 365].

kandindiren: Sakal otu. [İBAS 191].

kandüs (<?): Devedili. [İBAS 191].

kandüşe (<?): Mersin ağacı. [KK 265].

kanes (<?): Andız. [İBAS 191].

kangal (<?): Eşek dikenini, kenger (*Carduus hamulosus*). [TBAS 151/ TDES 207/ TBS 365].

kangal dikenini (<?+T.): 1. Devenin yediği bir cins nebat. 2. Eşek dikenini (*Onopordum bracteatum*). [KT 587/ TBAS 151/ İBAS 191/ TGİB 161/ TBS 365/ BKTS 130/ HATBA 11/ TTBA 40].

kangala (<?): 1. Lâle (*Tulipa*). 2. Gelincik çiçeği. [TBAS 151/ İBAS 191/ TBS 366].

kanger (<?): Kenger. [TBAS 151/ DS 2622].

kangılız (<?): 1. Gelincik. 2. Lâle (*Tulipa*). [TBAS 151/ TBS 366].

kangircak (<?): Tazeyken yenen, bir karış boyunda bir çeşit ot. [DS 2622/ TTABİ 93/ TTBA 26].

kangran otu (<?+T.): (*Hypericum perforatum*). [TBS 366].

kangren otu (Fr.+T.): (*Verbena officinalis*). [TBS 366].

kan-ı hindi (T.+Öİ): Hint yabani kan çiçeği. [KK 265].

kankurutani (kan kurudani): Yebrûhü's-sanem ve galat olarak abdü's-selâm denilen nebat; adamotu. [KT 585/ TBAS 151/ TS 1062/ İBAS 191/ TTBA 60/ TTABİ 97/ BDVN 382/ BDVN 177].

kanlı yürek: Bir tür bitki. [BDVN 236].

kanlıca mantarı (T.+Rum.): "Lactarius (*Russulaceae*) türlerine verilen genel ad. Eş anl. Çam mantarı, Çintar, Melki, Merki. *Lactarius blennius* Fr. -Acı mantar. Biberli mantar, Dırbalan, Dilburan. *L. deliciosus* (Lex Fr.) S.F.Gray. (Syn:*L. salmonicolor* Heim et Lacl.) -Çintar, Kanlıca, Melki, Merki, Sütlü mantar. Çok tanınmış yenen bir türdür. Pazarlarda satılır. *L. mitissimus* Fr.-Sütlü mantar. Yenen bir türdür. *L. piperatus* Fr.ex Scopoli. *L. volemus* Fr - Kirit, Koç mantarı. Tirimit, Tirimit. Karadeniz bölgesinde fındık bahçeleri altında yetişmektedir. Bu ad bazen Tavukbacağı mantarı için de kullanılmaktadır." [TBAS 151/ İBAS 191/ TBS 366/ TTABİ 58/ TTBA 40/ TTABİ 93/ TTABİ 95].

kanlık: "*Scorzonera sublanata* Lipschitz (*Compositae*). 10-25 cm yükseklikte, çok yıllık, kaim köklü, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Isparta bölgesinde (Çaltı köyü Gelendost) kökünden sakız çıkartılır. Van bölgesinde ise sakız elde etmek için *S. cinerea* Boiss. türü kullanılmaktadır. Eş anl. Dağ sakızı, Kannık sakızı. Kır sakızı." [TBAS 151/ İBAS 192/ TTABİ 96/ TTBA 26].

kanlıpınar: Kısa saplı kırmızı renkli bir çeşit kiraz. [TTBA 55].

kanluca ot: Göz hastalıklarında kullanılan bir ot. [YİŞ 737].

kanne (<?): Çadır uşağı bitkisi, uşak ağacı, dane çadır (*Dorema ammoniacum*). [İBAS 192].

kanneç (<?): (*Sorghum halepense*). [TBS 366].

kannık sakızı (<?+T.): Kannık (*Scorzonera sublanata*). [TBAS 152/ TBS 366].

kanola (İng.): Tohumlarından yağ elde edilen ve yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Brassica napus*). [TBS 366].

kanser otu (Fr.+T.): Kanser tedavisinde kullanılan bir bitki (*Hypericum perforatum*). [TBS 366].

kantalup kavunu (İng.+T.): Dilimli kavun. [BDVN 213/ NEBAS 93].

kantar armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

kantar kabağı (Ar.+T.): Su kabağı. [TS 1063/ TTBA 40].

kantar otu (Ar.+T.): Kantaron otu (*Hypericum perforatum*). [TBS 367].

kantariye (Ar.): (*Centaurium erythraea*). [TBS 367].

kantariye otu (Ar.+T.): (*Anagallis arvensis*). [TBS 367].

kantaron (kantaryon- kantoriyun- kantariyun- kanturyun- kantariyon- kantarod kanturiyun- kantaryûn) (Rum.): "Hypericum (*Guttiferae*) türlerine verilen genel ad. Otsu veya çalı görünüşünde ve genellikle parlak sarı çiçekli bitkilerdir. Türkiye'de 70 kadar türü bulunduğu bilinmektedir. Çiçekli dalların zeytin yağında bırakılması ile elde edilen hulâsa Kantaron yağı adı altında yara iyi edici olarak kullanılır. Hayvanlar için zehirlidir. Eş anl. Binbirdelik otu, Kan otu. Kılıç otu, Koyunkıran. Kuzukıran, Mayasıl otu, Püren (Adana), Sarı kantaron, Yara otu. Bazı türlere özel adlar verilir. *Hypericum calycinum* L.-Koyunkıran, Kuzukıran. *H. empetrifolium* Willd. -Sarı püren. Çiçekleri boyar madde olarak kullanılır. *H. perforatum* L- Binbirdelik otu. *H. scabrum* L.-Kepir otu. Kızılcık otu. Mayasıl otu. *H. triquetrifolium* Turra -Pırpır otu (Avşa adası-Balıkesir.) [*Centaurium erythraea* rafn. Kırmızı ve ya kırmızıya yakın renkte çiçekler açan ülkemizde yaygın olarak yetişen 1 veya 2 yıllık bir bitki. ŞBA] 2. Kırmızı kantaron (*Hypericum perforatum*)." [TBAS 152/ ŞBA 440/ TGİB 121/ TBS 367/ TBAS 152/ İBAS 192/ HBH 258/ KM 124/ MMŞM 442/ TBS 367-368/ HKHT 416/ TE 1470/ HHKA 155/ TKS 249/ ABY 402/ YİŞ 737/ TASS 732/ ACBA 133/ BDVN 158/ YATBT 26].

kantaron çiçeği (kanter çiçeği) (Rum.+T.): (*Centaurium erythraea*). [TBS 368].

kantaron otu (kantıran otu-kantaron otu) (Rum.+T.): *Hypericum* (*Guttiferae*) türlerine verilen genel ad. [THBS 250/ TBS 368-369].

kantartopu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 74/ TTBA 99/ TTABİ 77/ TTBA 40].

kantepen: Pelemir. [TBAS 152/ İBAS 192].

kantiyane (<?): Hekimlikte iştah açıcı olarak kullanılan bir kantaron türü (*Gentiana*). [İBAS 192].

kantorbaşı: Bir tür bitki. [TTBA 40/ TTBA 87/ TTBA 99].

kanyaş otu: (*Sorghum halepense*). [TBS 369].

kanyaşı (kanyaş- kaynaşı): "*Sorghum halepense* (L.) Pers. (*Gramineae*). 30-150 cm yükseklikte, çok yıllık, rizomlu ve otsu bir bitkidir. Hayvanlarda zehirlenmelere neden olur. Eş anl. Ganyaş, Ganyaşı, Ganyeş, Ganyeşi, Ganyeşil, Kanyaşı." [TBAS 152/ İBAS 192/ TBS 369/ DS 2628/ LMEBA 408/ TTBA 40/ TGİB 248/ TGİB 181/ TBS 404-405].

kapaklı ot: Meyvelerinde kapak vardır. Bu kapak kendiliğinden düşer ve tohumları dışarı saçılır (*Hyoscyamus alba*). [TBS 369].

kapaklıca armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

kaparcık (<?): (*Papaver*). [TBS 370].

kapari (Rum.): Kebere (Capparis spinoza). [TBAS 152/ İBAS 192/ TDES 208/ TGİB 52/ BTS 329/ TBS 370].

kapçık (kapçık [otu]): Gelincik (Papaver rhoeas). [TBAS 152/ İBAS 192/ TBS 370/ DS 2631/ TTABİ 93/ TTBA 26/ TTABİ 93/ TTBA 40].

kapıncak (kapırcak- kapırcık): Gelincik (Papaver rhoeas). [TBAS 152/ İBAS 192/ TBS 370/ TTBA 26/ TTABİ 93].

kapına (<?): 1. Böğürtlen (Rubus canescens). 2. Yasemin (Jasminium fruticans). [TBAS 152/ TBAS 152/ İBAS 192/ TBS 370].

kaplan çiçeği: Bir tür bitki. [HATBA 11/ BDVN 587].

kaplan elçesi (T.+<?): Bir tür bitki. [HATBA 11/ LMEBA 408].

kaplan otu: 1. Geniş yapraklı bir ot, haniku'n-nemir (Dolichos pardalianches). 2. Baylık otu. [İBAS 192/ RFLMT 110/ BKTS 131/ BDVN 244/ HATBA 11].

kaplan postu (kaplanpostu) (T.+Far.): Koyu turuncu, üzerinde siyah benekleri olan bir çeşit susam çiçeği. [TTBA 40/ TTBA 79/ TTABİ 65/ HATBA 11].

kaplan zambağı (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HATBA 11].

kaplanboğan: Boğan otunun bir türü, itboğan, kurtboğan (Aconitum napellus). [TBAS 153/ TS 1071/ İBAS 192/ NEBAS 92/ BDVN 16/ DS 2634/ BKTS 131/ TTBA 80/ TTBA 60/ HATBA 11/ TTABİ 97].

kaplankuyruğu (kaplan kuyruğu): Yaprakları hıyar yaprağına benzeyen, beyaz bir kök. [İBAS 192/ HATBA 11/ LMEBA 408/ OABA 296].

kaplanpençesi (T.+Far.): Kaplan eli de denilen hoş kokulu bir bitki. [İBAS 193/ LME 388].

kaplıca: 1. Taneleri ufak bir cins buğday (Triticum monococcum). 2. (Ononis spinosa). [TS 1071/ İBAS 193/ TBS 370/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 26].

kaplık otu (<?+T.): Yapraklarının şekli çanağa benzetilmiştir (Umbilicus rupestris). [TBS 370].

kaplumbağa keleş (kaplıngaba keleş): Ekin tarlalarda yetişen, afyon büyüklüğünde meyvesi olan bir bitki. [TTABİ 64/ TTBA 40/ TTBA 77/ DS 2635].

kaplumbağa otu: 1. Mahmude otu. 2. Tarla sarmaşığı (Convolvulus arvensis). [TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 371/ HATBA 11].

kaplumbağaboncuğu: (Scaligera napiformis). [TBS 371].

kaplumbağagerdanı (T.+Far.): Tarla sarmaşığı (Convolvulus arvensis). [TBS 371].

kapok ağacı (<?+T.): Peynir ağacı. [NEBAS 93/ BDVN 157].

kapuçin (Fr.): Latin çiçeği. [NEBAS 93].

kapurcak (kapurcuk) (<?): Gelincik (Papaver rhoeas). [TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 371/ DS 2636].

kar ağacı (karağaç): Kar çiçeği. [BDVN 171/ NEBAS 93].

kar ardıcı: Yüksek ve karlı bölgelerde bulunan ağaçlar olması nedeniyle verilmiş bir ad (Juniperus foetidissima). [TBS 371/ TTBA 40].

kar çiçeği: 1. Kardelen (Galanthus nivalis). 2. Acı çiğdem (Merendera trigyna). 3. Çan çiçeği (Leucojum aestivum). 4. Manisa lâlesi. 5. Ak çöpleme (Veratrum album). 6. Yumrulu, sarı çiçekli otsu bir bitki, sarı kokulu (Eranthis hyemalis). 7. Süsengillerden, beyaz ve pembe çiçekler açan soğanlı bitki (Leuconium). 8. Kar ağacı. 9. Hüzbe. 10. Dokuz tepeli. [TMİB 784/ TBAS 159/ TBAS 159/ TBAS 160/ TS 1084/ İBAS 197/ RFLMT 110/ TGİB 97/ BTS 330/ TBS 371/ LME 388/ BKTS 132/ MOBA 108/ BDVN 171/ BDVN 608/ BDVN 190/ BDVN 360/ BDVN 311/ TTABİ 103/ TTBA 41/ LMEBA 408/ TTABİ 59].

kar diken (kardiken): Diş otugillerden, pembe çiçekli bir tür çalı, pişik geveni (*Acantholimon echinus*). [TBAS 160/ TS 1085/ İBAS 198/ TGİB 13/ TBS 371/ BDVN 9/ TTBA 41/ TTABİ 103/ NEBAS 96].

kar geveni: Pişik geveni. [TBAS 161].

kar topu: Top ağacı. [BDVN 612].

kara ağız: Hint sümbülü. [İBAS 193].

kara ağu: Komar (*Rhododendron ponticum*). [TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 372].

kara alıç (T.+Far.): (*Crataegus monogyna*). [TBS 372].

kara amesken (T.+Yun.): Bir tür bitki. [TTABİ 79].

kara armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

kara as (T.+Ar.): Sığır papatyası, sığırközü, mastı çiçeği, arnika; (*Arnica montana*). [LME 390].

kara aş: Karamuk. [TBAS 153/ İBAS 193].

kara ayrığı: Bir tür ot. [EÇSBA 146].

kara azgan: (*Calicotome villosa*). [TBS 372].

kara babadiya (T.+Yun.): Kara papatya. [ACBA 133].

kara bakla (T.+Ar.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Vicia faba*). [TBS 372].

kara baldırıkara: Bir tür bitki. [BDVN 90].

kara ban (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HBH 259].

kara başlu: Bir bitki çeşidi. [TMTBA 11/ YATBT 26].

kara bazı: Kara pazı. [İBAS 193].

kara bındık (T.+Ar.): Yuvarlak mantara benzer bir ottur. [MOBA 112].

kara bit otu: Mevzek otu (*Delphinium staphisagria*). [TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 373].

kara boru çiçeği: Kara tatula. [BDVN 229].

kara böğürtlen (kara börtlen): (*Smilax aspera*). [TBS 373].

kara börklü: Karabaş otu, ustuhutus. [İBAS 193/ MNT 681].

kara cadvar (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 216].

kara ceviz (T.+Ar.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Juglans nigra*). [TBS 373].

kara çalba (T.+Yun.): Kurduğunda kararır bir bitki (*Nepeta nuda*). [TBS 373].

kara çaltık (kara çaltı) (T.+<?): Böğürtlen. [İBAS 194/ YATBT 26/ TMTBA 11].

kara çavuş: Bir tür üzüm. [TTBA 55].

kara çay (T.+Çin.): (*Sideritis montana*). [TBS 374].

kara çitir: (*Quercus coccifera*). [TBS 374].

kara çitlik: (*Celtis australis*). [TBS 374].

kara çilek: Ahududu. [İBAS 194].

kara çovan: Kara çöven (*Gypsophila eriocalyx*). [TBS 374].

kara çöğür: (*Calicotome villosa*). [TBS 374].

kara çöpleme: 1. Dügün çiçeğigiller familyasına ait olan Avrupa'nın pek çok bölgesine yayılmış olmakla birlikte Türkiye'de Kuzey Anadolu dağlarındaki ormanlarda yetişen, halk arasında "bohça otu, kara çöpleme, siyah harbak, boynuz otu, danabağırtan, danakıran" gibi yöresel isimlerle de bilinen bir bitki. 2. Karaca ot. [KT 224/ TBAS 154/ İBAS 194/ RFLMT 110/ NEBAS 94/ BKTS 132/ LMEBA 408].

kara çörek (kara çörek otu): Çörek otu (*Nigella sativa*). [TBAS 154/ TBS 374/ MOBA 108/ LMEBA 408/ TTBA 55].

kara davulgu (kara dolgu) (T.+<?): (*Arbutus unedo*). [TBS 374-375].

kara derme: Boz ot. [TBAS 154/ İBAS 194/ TTBA 55/ TTABİ 99].

kara duğ (T.+<?): Çavdar delicesi. [KT 278].

kara elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

kara encir (T.+Far.): Bir incir türü. [EM 149].

kara erik (kara erük): Bir tür siyah erik. [İBAS 194/ DLT 685/ KTS 246/ YİŞ 739/ TKF 422/ TTBA 55/ TMTBA 12/ YATBT 26/ TTABİ 79].

kara fiğ (kara fik) (T.+Rum.): Siyah renkli yaban börülcesi. [KT 353].

kara gelincik: Gelincik (*Papaver rhoeas*). [TBAS 155/ TBS 375].

kara geven: Geven (*Anthyllis hermanniae*). [TBAS 155/ TBS 375].

kara geviç (T.+<?): (*Ulmus minor*). [TBS 375].

kara göndürme (kara göğündürme- kara göyündürme): "*Sanguisorba minor* Scop, subsp. *muricata* (Spach) Briq. (Rosaceae). 10-75 cm yükseklikte, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Silifke (Kırobası) bölgesinde Kara göndürme adıyla tanınır." [TBAS 155/ İBAS 194/ TBS 376/ TTBA 55].

kara günlük (kara günlük [ağacı]- kara günnük [ağacı]): 1. Günlük ağacı, tespil ağacı, kara günlük. 2. (*Rosmarinus officinalis*). 3. Asılıbend. [TMİB 785/ TBAS 155/ İBAS 194/ RFLMT 110/ TBS 376/ TSD 201/ EÇSBA 147/ YİŞ 739/ LMEBA 408/ BDVN 571/ NEBAS 94].

kara harbak (T.+Ar.): Siyah boynuz otu, çörek otu, kara çöpleme, karaca ot (*Helleborus niger*). [TMİB 785/ İBAS 194/ KK 265/ HBH 259/ KM 124/ MMŞM 442/ YİŞ 739].

kara hardal (T.+Ar.): (*Lepidium*). [TBS 376/ BDVN 116].

kara harif (T.+<?): Çörek otu. [İBAS 195/ TMTBA 11/ YATBT 26].

kara Hasan çayı (T.Öİ+Çin.): Kişi ile bağlantılı bir bitki adı (*Hypericum scabrum*). [TBS 386].

kara Hasan otu (T.+Öİ+T.): 1. Kuşekmeği (*Polygonum aviculare*). 2. Şundile. [BKTS 132/ RFLMT 110/ İBAS 195/ BKTS 133].

kara haşhaş (T.+Ar.): Afyon çiçeği, haşhaş (*Papaver somniferum*). [TMİB 785/ İBAS 195/ HBH 259/ TKF 430].

kara helile (karahelile- karahalile) (T.+Far.): 1. Kokulu müşhil olan bir bitki (*Terminalia citrina*). 2. Doğu Hindistan'da yetişen bir bitkinin olgunlaşmadan önce toplanan ve kurutulan 1-3 santimetre uzunluğunda, iğ biçiminde siyah renkli, sert, kokusuz taneleri (*Fructus Myrobalani*). [TMİB 785/ EM 149/ İBAS 195/ KK 265/ RFLMT 110/ ŞMK 183/ HBH 259/ KM 124/ MMŞM 442/ YİŞ 740/ ACBA 133/ MOBA 112/ LMEBA 408/ TS 1077].

kara Hind kamışı (T.+Öİ+T.): Bir tür bitki. [BDVN 457].

kara hindiba kökü (T.+Ar.+T.): Bir bitki kökü. [TBAM 92].

kara hindiba otu (T.+Ar.+T.): 1. Hindiba çiçeği. 2. (*Taraxacum officinale*). [TBAM 92/ TBS 376/ BDVN 577].

kara hurma (karahurma) (T.+Far.): "*Diospyros lotus* L (Ebenaceae). 15 m kadar yükselebilen kışın yapraklarını döker, sarımsı beyaz çiçekli bir ağaçtır. Meyve 15-20 mm çapında. sarımsı renkli ve küremsi şekillidir. Meyvesi yenir. Kurutulmuş halde satılır. Kuru meyve özellikle Yusufeli (Artvin) bölgesinde elde edilir ve Doğu Anadolu (Ağrı, Erzurum ve Kars) da kullanılır. Eş anl. Hırnık (Arpaçay-Kars). Hırniyh (İğdir-Kars). Hurma eriği. Kara yemiş (Kemaliye-Erzincan), Yahudi hurması. *Diospyros kaki* L-Trabzon hurması. Meyveleri turuncu renkli ve portakal büyüklüğündedir. Meyvesi için özellikle Karadeniz bölgesinde yetiştirilir. Eş anl. Amme. Japon hurması (Artvin)." [TBAS 155/ İBAS 195/ TBS 377/ TTBA 55].

kara ısırgan: ısırgan (*Urtica pilulifera*). [TBAS 156/ TBS 377].

kara incir (T.+Far.): Meyvesi koyu mor-siyah renkli incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 377].

kara iskorçina (T.+İt.): İskorçina. [BDVN 538/ TTBA 55].

kara kabak: Bir sebze (*Dracunculus vulgaris*). [İBAS 195/ TBS 377].

kara kafes (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 200].

kara kafes otu (T.+Ar.+T.): Beyaz, pembe veya mavimsi renkli çiçekleri olan otsu ve tüylü bir bitki türü, eşekkulağı, kafes otu (*Symphytum officinale*). [İBAS 195/ NEBAS 94].

kara kangal (T.+<?): (*Centaurea iberica*). [TBS 377].

kara kantaryon (T.+Yun.): Bir tür bitki. [BDVN 159].

kara kavun: Meyveleri küçük kavuna benzeyen bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 377].

kara kazancık: Gelincik. [TBAS 156].

kara kazyaç (<?): (*Oenanthe pimpinelloides*). [TBS 377].

kara kekik: "1. *Thymbra spicala* L. (Labiatae). 10-40 cm yükseklikte, çok yıllık, mor veya pembe çiçekli ve kuvvetli kokulu bir bitkidir. Gazi Antep, Diyarbakır, İskenderun ve Mardin bölgelerinde Zater adı altında, kekik gibi, yemeklere koku ve lezzet vermek için kullanılır. İstanbul aktarlarında da satılmaktadır. Eş anl. Ayaklı kekik. Karabaş kekik, Zater. 2. Kaya kekiği." [TBAS 156/ TBAS 156/ İBAS 195/ TBS 377/ TTBA 56].

kara kenker (T.+Far.): (*Onopordum illyricum*). [TBS 378].

kara kimyon (T.+Ar.): Frenk kimyonu. [İBAS 195/ BDVN 469].

kara koçlama mantarı (T.+T.+Rum.): Koçlama mantarı. [TBAS 157].

kara koruğu (karakoruğu): Deniz börülcesi. [TBAS 157/ İBAS 195/ TTBA 40].

kara koz (T.+Far.): Cümcüm. [İBAS 195/ RFLMT 110/ MOBA 112].

kara kök (karakök): 1. Yemlik. 2. Kökü esmer bir bitki (*Alkanna pseudotinctoria*). [TBAS 157/ İBAS 195/ TBS 387].

kara kurbağı otu: Bir tür bitki. [BDVN 547/ BDVN 566].

kara kuşburnu: Bir tür bitki. (*Rosa canina*). [TBS 378].

kara küncü (T.+Far.): Meyveleri siyah olan ve susama benzeyen bir bitki (*Nepeta nuda*). [TBS 378].

kara labada (T.+Rum.): (*Rumex crispus*). [TBS 378].

kara lahanası (T.+Rum.): İtalyan lahanası (*Brassica oleracea*). [TGİB 47/ NEBAS 94/ TBS 378/ BDVN 117].

kara lop incir (T.+T.+Far.): Bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 378].

kara madımak (T.+Erm.): Bezmece otu (*Polygonum arenastrum*). [TBS 378].

kara mantar (T.+Rum.): "1. *Polyporus squamosus* (Huds.ex Fr.) Fr. (Polyporaceae). Yelpeze veya yassı huni biçiminde, alt kısmında ince delikler bulunan, üstü kirli sarı ve uçları kömür karası renkli bir mantardır. Karadeniz bölgesi ormanlarında, devrilmiş ağaç gövdeleri üzerinde gruplar halinde yetişir. Pazarlarda satılır. Genç iken yenir. 2. Kayın mantarı." [TBAS 157/ TBAS 157/ İBAS 196/ TBS 379/ TTABİ 58/ TTBA 56].

kara mersin (T.+Rum.): Mersin ağacının envaından. [KT 787].

kara meşe (T.+Far.): Meşe (*Quercus brantii*). [TBAS 157/ TBS 379].

kara mürver (T.+Far.): Mürver (*Sambucus nigra*). [TBAS 158/ TBS 379/ TTBA 56].

kara nane (T.+Ar.): Nane (*Mentha*). [TBAS 158/ TBS 379].

kara nohut (T.+Far.): Bir tür bakliyat. [TMİB 785/ HBH 259/ YİŞ 740].

kara ot: 1. Ada çayı (*Salvia nemorosa*). 2. Mercanköşk (*Origanum vulgare*). [TBAS 158/ TBAS 158/ İBAS 196/ DLT 685/ KTS 246/ TGİB 125/ TBS 379/ DS 2652/ ACBA 133/ TTBA 56].

kara pancar:Yaprakları pancar yaprağına benzeyen bir bitki (*Beta trigyna*). [TBS 379].

kara pelin (T.+Rum.): 1. Pelin nevi (*Artemisia abrotanum*). 2. Yavşan. 3. Zivan çiçeği, kaysum. [KT 595/ TBAS 158/ ŞBA 452/ İBAS 196/ NEBAS 95/ BDVN 80].

kara pelin otu (T.+Rum.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 12].

kara piren (T.+Yun.): Funda (*Erica manipuliflora*). [TBS 379].

kara sakız otu: Sütünden sakız elde edilen bir bitki (*Scorzonera tomentosa*). [TBS 390].

kara selvi (T.+Far.): Yurdumuzda yetiştirilen ince, uzun yapıda bir ağaçtır (*Cupressus sempervirens*). [TBS 380].

kara silcan (kara silcan) (T.+<?): Silcan (*Smilax aspera*). [TBAS 158/ TBS 380].

kara sirken: (*Myrtus communis*). [TBS 380].

kara soğan: (*Allium orientale*). [TBS 380].

kara söğüt: Söğüt ağacının bir nevi (*Salix babylonica*). [KT 595/ KT 1101/ TBAS 158/ NEBAS 95/ TBS 380].

kara süpürge: 1. Bitki demet haline getirilip süpürge olarak kullanmaya elverişlidir (*Artemisia scoparia*). 2. Yavşan. 3. (*Salvia cryptantha*). [TBAS 158/ TBS 380/ TBS 390].

kara sütlük: Sütlü bir bitki (*Euphorbia denticulata*). [TBS 380].

kara şabla (kara şalva- kara şapla) (T.+<?): Ada çayı. [TBAS 158/ İBAS 197/ DS 2653/ TTBA 56].

kara tatula (T.+Fr.): Kara boru çiçeği. [BDVN 229].

kara topalak: "*Cyperus rotundus* L. (Cyperaceae). Çok yıllık, yumrulu ve otsu bir bitkidir. Yumruları taze iken yenir. Eş anl. Arap topalağı, Gecebiten, Topalak. *Cyperus esculentus* L.-Abdülleziz, Topalağ. Yumruları yenir." [TBAS 159/ İBAS 197/ TBS 380/ TTBA 56/ TTABİ 95/ TTABİ 104].

kara toz ağacı: Kara kavak. [BDVN 479].

kara tut (T.+Far.): Kara dut. [LMEBA 409].

kara tut ağacı (T.+Far.+T.): Kara dut ağacı. [BDVN 403].

kara üruk : Siyah erik. [İML 37].

kara üzüm: Siyah üzüm (*Rubus canescens*). [TMİB 785/ İBAS 197/ KK 266/ TBS 381/ EOS 145/ TTBA 56].

kara yandırak (T.+<?): (*Ononis spinosa*). [TBS 381].

kara yaprak inciri (T.+T.+Far.): Yaprakları koyu yeşil renkli bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 391].

kara yaprak: 1. Duvar sarmaşığı. 2. (*Arbutus unedo*). [TBAS 159/ TTBA 56/ TBS 390].

kara yavşan: Yavşan. [TBAS 159].

kara yer pırasası (T.+T.+Rum.): Kara ferasyun (*Ballota nigra*). [BDVN 101/ TBS 381].

kara yonca: Bir yonca türü, handakuk (*Medicago sativa*). [İBAS 197/ RFLMT 110/ TGİB 64/ TBS 381/ TSD 202/ BKTS 133/ TTBA 56].

kara yosunu: Çayır ve ormanlarda yumuşak bir bitki oluşturan çiçeksiz bitki, temriye. [TS 1083/ THBS 253/ TTBA 103/ TTABİ 75/ TTBA 41].

karaağaç (kara ağaç): "*Ulmus* (Ulmaceae) türlerine verilen genel ad. 30-40 m kadar yükselebilen ağaçlar. *Ulmus glabra* Hudson-Orta ve Güneydoğu Anadolu. *U. laevis* Pallas-Trakya ve Kuzeybatı Anadolu. *U. minör* Miller-Kuzey Anadolu." [TBAS 153/ ŞBA 443/ İBAS 193/ RFLMT 110/ OAKBH 437/ TBS 372/ TSD 201/ EÇSBA 146/ TASS 733/ BKTS 132/ KFT 788/ THBS 246 / TGİB 46/ HKHTM 821/ ACBA 133/

CFBİ 583/ BDVN 601/ LMEBA 408/ TMTBA 11/ YATBT 26/ EATBT 1051/ KT 32/ MŞ II 173/ TS 1074/ TTBA 55].

karaağır: Yapraklarını dökmeyen, mor çiçek açan bir çeşit ağaç. [TTBA 55].

karaan çalısı (karaan): (*Lavandula stoechas*). [TBS 382].

karaardıç- (kara ardıç- kara arduc- kara ardıcı) (T.+Far.): 1. Güney Avrupa'da yetişen bir ardıç türü (*Juniperus sabina*). 2. Saç ağacı. [TBAS 153/ EM 149/ İBAS 193/ TBS 372/ KDB 4/ BDVN 342/ TS 1074/ BTS 334/ TTBA 55/ TTABİ 104].

karaaslanı (kara aslanı): Bir erik türü. [MŞ II 173/ İBAS 193/ YATBT 26].

karaasma (kara asma): 1. Sarmaşık (*Tamus*). 2. Lohusa otu. [TBAS 153/ İBAS 193/ BKTS 132/ TTBA 55/ TTABİ 99/ TS 1074].

karaavlık (karaavluk): (*Chondrilla juncea*). [TBS 382].

karaba(r)dacık: Mürdüm eriği. [TTBA 55].

karababa: *Lavandula stoechas* L. Çiçekli dalları kalp hastalıklarına karşı kullanılır. [TBAS 296/ TBS 382].

karabacak otu: Venüssaçı (*Asplenium adiantum-nigrum*). [TGİB 18/ TBS 382].

karabacak: 1. Yaprak sapı siyah olan bir bitki, venüssaçı (*Asplenium adiantum-nigrum*). 2. Pancar fidelerinde gelişerek fidenin ölümüne veya cılız kalmasına yol açan ve yerleştiği bölgeleri kara beneklerle örten asklı mantar. [İBAS 193/ TBS 382/ TBAS 153/TS 1074/ DS 2637/ TTBA 55/ TTABİ 68/ TTBA 84].

Karabağ bademi (Öİ+Far.): Datça yöresinde yetişen bir badem çeşidi (*Amygdalus communis*). [TBS 382].

Karabağ kişikisi (Öİ+<?): Bodrum yöresinde kaplumbağaya karabağ denir. Bu ot da kaplumbağanın sevdiği bir ot olduğu için bu şekilde adlandırılmıştır (*Scandix australis*). [TBS 382].

karabaldır (kara baldır- karabaldur): Karabaldır, baldırıkara, bağırkara. [TBAS 153/ TS 1075/ BTS 334/ TTBA 55/ TTBA 84/ TTABİ 68/ İBAS 193].

karabaldır otu: (*Adiantum capillus-veneris*). [TGİB 18/ TBS 383/ ABY 403].

karabaldırcan (T.+Far.): Patlıcan. [TTBA 55].

karabaş çiçeği: *Ustuhutus*. [RFLMT 111].

karabaş kekiği (karabaş kekik): Kara kekik (*Origanum onites*). [TBAS 153/ TBS 383/ TTBA 55].

karabaş lavanta çiçeği (T.+T.+İt.+T.): (*Lavandula stoechas*). [TBS 383].

karabaş otu: "1. *Lavandula stoechas* L (*Labiatae*). 50 cm kadar yükselebilen, mor çiçekli ve çalmsı bir bitkidir. Yaprak ve çiçeklerinden uçucu yağ elde edilir. Eş anl. Gargan (Muğla), Keşiş otu. Yalancı lavanta çiçeği. *Lavandula angustifolia* Miller-Lavanta çiçeği. Batı Akdeniz kökenli bir türdür. Süs bitkisi olarak bahçelerde yetiştirilir. Çiçekleri koku verici olarak İstanbul'da satılmaktadır. Mavi veya mor çiçekli, çalmsı bir bitki, keşiş otu (*Lavandula stoechas*). 2. Keşiş otu." [TBAS 153/ BDVN 355/ RMTBA 31/ BDVN 566/ İBAS 193/ TGİB 135/ NEBAS 93/ TBS 383/ BKTS 133/ TTBA 40].

karabaş: Ballıbabagillerden, çiçekleri mavi veya menekşe rengine başakçıklar durumunda olan güzel kokulu bir bitki (*Lavandula stoechas*). [TS 1075/ ŞBA 579/ NEBAS 93/ TBS 383/ MOBA 112/ OABA 296/ TTABİ 73/ DLTMY 197/ TTABİ 68/ TTBA 97/ TTBA 55/ TTBA 84].

karabaşak (kara başak): 1. Kışa dayanıklı sert buğday. 2. Pirinç. [KBS I 463/ TTBA 55].

karabaşlı: Karabaş otu. [İBAS 193/ DLTMY 197].

karabiber (kara biber) (T.+Rum.): 1. Karabibergillerin örnek bitkisi olan, zeytinsi, meyvelerin taneleri yuvarlak, yaprakları kalp biçiminde, tırmanıcı bir bitki (Piper nigrum). 2. Bu bitkinin baharat olarak kullanılan kuru ve siyah tanesi. 3. Bitki uçucu yağ içerir ve yakıcı lezzettedir. Bilinen karabiberle bir ilgisi yoktur (Rosmarinus officinalis). [KT 595/ TS 1075/ ŞBA 454/ MMŞM 442/ BTS 335/ NEBAS 93/ TBS 372/ İBAS 193/ KDB 4/ TBS 372/ EÇSBA 147/ BKTS 132/ TTBA 55].

karabiber ağacı (T.+Rum.+T.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitkidir. Meyveleri karabibere benzeyen bu bitkinin gerçek kara biber (piper nigrum) ile yakınlığı yoktur (Schinus molle). [TBS 373].

karaboğaz: Bir tür bitki. [TTABİ 73/ TTBA 55/ TTBA 84/ TTABİ 68/ TTBA 97/ TTABİ 102].

karabuğday (kara buğday): Karabuğdaygillerden, tohumları için yetiştirilen, bir yıllık bitki, esmer buğday (Fagopyrum esculentum). [KT 595/ İBAS 193/ BDVN 273/ TS 1075/ NEBAS 93/ TTBA 55].

karabuhur (kara buhur) (T.+Ar.): Kara günlük ağacı. [BDVN 571/ İBAS 193].

karabulgar (T.+Öİ): Küçük salkımlı bir tür üzüm. [KBS I 463/ TTBA 55].

karaburcu: Küçük taneli, kokulu, pekmez yapmaya elverişli bir cins üzüm. [TTBA 40].

karaburçak (kara burçak): 1. Hayvan yemi ve gübre olarak kullanılan bir bitki, burçak (Jasminum fruticans). 2. Baklagillerden, hayvan yemi ve gübre olarak kullanılan bir tür, küşne (Ervum ervilla). [KT 156/ TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 373/ BDVN 612/ TS 1075].

karaburun: Çiçekleri dalların uçlarında ve mor-siyah renklerde olan bir bitki (Lavandula stoechas). [TBS 384].

karabüzgül: Karaburcu. [TTBA 55/ TTABİ 100].

karaca ağaç: (Alnus glutinosa). [TBS 384].

karaca darısı (karaca darı): Buğdaygillerden, hayvanlara yedirilmek için ekilen bir bitki (Panicum milliaceum), arnavut darısı. [BDVN 437/ TS 1075/ TTBA 40].

karaca erik: Meyveleri morumsu siyah olan bir erik çeşidi (Prunus domestica). [TBS 384].

karaca kovuk (karacakovuk): Çengel sakızı. [TTBA 55/ TTABİ 93/ TBAS 153].

karaca occanı (karacaoccanı) (T.+<?): Çörekotu. [TTBA 40/ TBAS 154].

karaca ot (karaca otu- karaca otcık- karacaot): "1. Helleborus orientalis Lam. (Ranunculaceae). 60 cm kadar yükselebilen, çök yıllık, yeşilimtırak beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kökü hayvan hastalıklarında kullanılır. Eş anl. Bohça otu. Bosça otu. Boynuz otu. Çatlak otu (Daday-Kastamonu). Çöplemecik, Danabağırtan, Danakıran (Hamsiköy-Trabzon), Keklik otu (Balıkesir), Kara çöpleme, Patlak çiçeği (Azdavay-Kastamonu), Siyah harbak. Helleborus vesicarius Aucher-Patlakçiçeği, Patlak otu. Güney Anadolu bölgesinde (Adana, Gazi Antep, Kahraman Maraş) yetişir. Zehirli bir türdür. 2. Çörekotu (Nigella damascena)." [TBAS 154/ TBAS 154/ MŞ II 173/ İBAS 193/ KK 265/ KBS I 463/ KM 124/ TGİB 117/ TBS 384/ BKTS 133/ LMEBA 409/ TTBA 55/ TTABİ 93/ BDVN 311/ TMTBA 12/ YATBT 26/ BDVN 312/ TS 1075].

karaca üzüm: Kara üzüm. [KM 124].

karaca: 1. Çörek otu. 2. Karamuk. 3. (Agrostemma gracilis). [TBAS 153/ TBAS 153/ İBAS 193/ TBS 384/ TTABİ 79/ TTABİ 93/ TTBA 26].

Karacaoğlan mantarı (Karacaoğlan) (Öİ+Rum.): Kayın mantarı. [TBAS 154/ TTABİ 92/ VHBA 13/ TTBA 71/ TTBA 40].

karacık: Buğday tarlalarında biten, yuvarlak kara tohumlu bir bitki. [DS 4533/ TTABİ 93/ TTBA 26].

karaçalı (kara çalı- kara çaltı): "1. Paliurus spina-christi Miller (Rhamnaceae). 2-4 m yükseklikte, kışın yaprağını döken, kuvvetli dikenli ve sarı çiçekli bir çalıdır. Meyveleri (Kakırdak) idrar artırıcı ve taş düşürücü olarak kullanılır. Eş anl. Çalı dikenli. Çaltı dikenli, Çeşmezen (Farsça). İsa dikenli. Kara çaltı. Kara diken, Kışla dikenli (Trabzon), Kunar, Sincan dikenli, Sincan dikenli. 2. Dikenli haşhaş. 3. Böğürtlen." [TBAS 154/ RB 84/ MMŞM 442/ TGİB 172/ TBS 373-374/ EÇSBA 147/ YİŞ 739/ BDVN 435/ BKTS 132/ CFBİ 583/ BDVN 438/ İBAS 194/ KT 194/ KT 595/ TS 1076/ İBAS 194/ KBS I 463/ KDB 4/ TTBA 55].

karaçalı dikenli (kara çalı dikenli): 1. Şimşek ağacı, culak ağacı. 2. Dikenli bir bitki (Paliurus spina-christi). [İBAS 194/ TBS 373/ RFLMT 111/ TBS 385].

karaçam (kara çam): 1. Bir cins dikenli çalı, çam (Pinus nigra). 2. Katran ağacı. [TBAS 154/ İBAS 194/ OAKBH 437/ BTS 332/ TBS 374/ EÇSBA 147/ BKTS 132/ BDVN 351/ KT 196/ KT 595/ TS 1076/ TTBA 55].

karaçayır: Buğdaygillerden, çimen biçiminde veya geniş çayır olarak yetiştirilen bir park bitkisi (Lolium). [TS 1076/ NEBAS 93/ TTBA 55].

karaçekme: (Cyclotrichium leucotrichium). [TBS 385].

karaçön (T.+<?): Amasya elmasına benzeyen bir çeşit kış elması. [TTBA 55].

karadal: Dallarının renginden dolayı bu adı alan bir bitki (Fraxinus ornus). [TBS 385].

karadalak armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

Karadeniz pelini (Öİ+Rum.): Yavşan otu. [BDVN 82].

karadiken (kara diken): 1. Böğürtlen (Rubus). 2. Ala cehri, cehri. 3. Kara çalı (Asparagus acutifolius). 4. Çok sivri, sert dikenleri olan bir cins nebat. 5. Deniz kestanesi. [TBAS 154/ TBAS 154/ İBAS 194/ TGİB 211/ NEBAS 94/ TBS 374/ TTBA 55/ KT 595/ KBS I 463/ DS 2642].

karadut (kara tut) (T.+Far.): Dutun siyah cinsi (Morus nigra). [KT 595/ TBAS 154/ İBAS 194/ RB 84/ TGİB 154/ TBS 375/ TS 1076/ BKTS 133/ TTBA 55].

karadut ağacı (T.+Far.+T.): Boyu 10-25 metre arasında değişen, yeşil yaprakları siyahımsı menekşe renginde meyveleri olan bir ağaç (Morus nigra). [ŞBA 217].

karafatma (T.+Öİ): Yabanileşmiş türleri de bulunan bir süs bitkisi (Alcea rosea). [TBS 385/ DS 2643/ TTBA 73/ TTABİ 63].

karagat (<?): Havlican denilen kök. [İBAS 194].

karagavruk: Karakavuk (Chondrilla juncea). [TBS 385].

karagevrek (kara gevrek): Bir çeşit üzüm. [TS 1076/ TTBA 55/ TTABİ 101].

karagovuk: Karakovuk (Sonchus oleraceus). [TBS 385].

Karagöl buğdayı (Öİ+T.): Siyaha çalan renkte, sert bir çeşit buğday. [TTABİ 75/ TTBA 103/ TTBA 40].

karagöz lalesi (T.+T.+Far.): Çiçekleri göze benzetilen bir bitki (Fritillaria latakensis). [TBS 385].

karagöz mancarı (T.+T.+<?): (Amaranthus hybridus). [TBS 386].

karagöz otu: (Dianthus carmelitarum). [TBS 386].

karagöz: "1. Amelanchier parviflora Boiss, (Rosaceae). 2 m kadar yükselebilen, kışın yaprak döken, dikensiz, küçük ve beyaz çiçekleri olan bir ağaççıktır. Meyve küçücük bir elma görünüşünde, önce kırmızı ve sonra siyah renkli ve tatlı lezzetlidir. Batı ve Orta Anadolu dağlarında yetişir ve meyvesi yenir (Çepni, Gemerek-Sivas). 2. Çengel sakızı. 3. Gelincik." [TBAS 155/ TBAS 155/ İBAS 194/ TBS 385/ BKTS 133/ TTABİ 68/ TTBA 55/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTABİ 60].

karagülle: Bir tür bitki. [TTBA 55/ TTBA 99].

karagürgen (kara gürgen): Gürgen ağacı türü (*Carpinus betulus*). [TBAS 155/ İBAS 194/ TBS 376/ TS 1076].

karagan (karagan) (Moğ.): 1. Ayıkulağı (*Phlomis grandiflora*). 2. Fesçitarağı (*Dipsacus laciniatus*). 3. Karagan çiçeği, karabaş otu; (*Lavandula stoechas*), fırça gibi kullanılan sert tüylü bir bitki; yapışkan ve kokulu yaprağı olan, bodur funda boyunda dikensiz bir bitki. 4. Yaprakları yapışkan bodur bir çeşit bitki, pamuk otu (*Cistus creticus*). 5. Meşe. [İBAS 194/ TBS 386/ LME 389/ TBAS 154/ TBAS 155/ İBAS 194/ TBS 385/ DS 2644/ DS 4533].

karagan çalısı (Moğ.+T.): (*Phlomis grandiflora*). [TBS 386].

karagan çiçeği (karagan çiçeği) (Moğ.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 409].

karagi (<?): Pamuk otu. [İBAS 194/ TBAS 155].

karahan: 1. Pamuk otu 2. (*Cistus creticus*). [İBAS 194/ TBS 386/ TBAS 155].

karahavut (T.+<?): (*Chondrilla juncea*). [TBS 386].

karahindiba (kara hindiba) (T.+Ar.): "1. *Taraxacum* (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu, rozet yapraklı ve sarı çiçekli bitkilerdir. Rozet yaprakları pazarlarda satılmakta (Antalya), salata halinde veya pişirilerek yenmektedir. Eş anl. Arslandişi. Gelingöbeği (Aksaray - Niğde). Keklik otu, Radika (Antalya. İzmir), Şeytanarabası. *Taraxacum turcicum* van Soest -Türk kara hindibası. İstanbul civarında yaygındır. 2. Bileşikgiller familyasından, içerdiği mineral tuzların yanı sıra, iştetici etkili, metabolizma hastalıklarına karşı çok önemli tedavi edici ve yapıcı maddeleri olan, arslandişi ve radika adlarıyla da tanınan çok yıllık, geniş yapraklı, otsu bir bitki (*Taraxacum officinale*)." [KT 466/ TBAS 155/ ŞBA 445/ İBAS 195/ TGİB 254/ TBS 376/ TS 1077/ TTBA 55].

karahülün (T.+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 55].

karakabarcık: Sinirli ot (*Plantago major*). [TBS 386].

karakabuk (kara kabuk): Kestane. [TBAS 156/ TTBA 55/ İBAS 195].

karakafes (T.+Ar.): "1. *Symphytum* türleri (*Boraginaceae*) ne verilen genel ad. Çok yıllık, otsu ve tüylü bitkiler. Çiçek beyaz, pembe veya mavimsi renkli. *S. officinale* L. türü tedavi maksadıyla kullanılır. Eş anl. Eşekkulağı, Kafes otu. 2. Sığırdilgillerden, çiçekleri beyaz ve menekşeye çalan kırmızı renkte, eczacılıkta kullanılan bir bitki, eşekkulağı (*Symphytum*). 3. (*Petasites hybridus*)." [TBAS 156/ TS 1077/ TBS 386/ TTBA 93/ TTBA 56/ TTBA 99/ TTABİ 74].

karakala fasulyası (T.+<?+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 452].

karakan çalısı: (*Cistus laurifolius*). [TBS 386].

karakan: Dağ ağaçlarından bir tür (*Caragana*). [DLT 685].

karakat: 1. Kestane. 2. (*Cotoneaster integerrimus*). [İBAS 195/ TBS 387/ TBAS 156/ TTBA 56].

karakatran otu (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [TGİB 258/ TBS 387].

karakavak (kara kavıt- kara kavuk): 1. Çengel sakızı. 2. Yüksekliği 35 metre kadar olabilen, kabuğu koyu renkli bir kavak türü (*Populus nigra*). 3. Kara toz ağacı. 4. Hindiba. 5. Kuzukulağı. 6. Çörekotu. 7. Sakızotu. [TBAS 156/ ŞBA 450/ İBAS 195/ TBS 377/ BKTS 132/ TTBA 56/ BDVN 479/ KT 614/ TS 1077].

karakavuk (karakavlak- karakavluk- karakavruk- karakavit): 1. Çengel sakızı. 2. (*Chondrilla juncea*). 3. (*Taraxacum serotinum*). [TBAS 156/ İBAS 195/ TBS 387/ DS 4534/ TTBA 56/ TTABİ 101].

karakavza (kara kavza) (T.+Ar.): Yaban havucu (*Panicum*). [KT 615/ İBAS 195/ NEBAS 94/ TS 1077/ TTBA 56].

karakayın: Bir tür bitki. [TTBA 56].

karakazancık: Bir tür bitki. [TTBA 89/ TTBA 56/ TTABİ 70/ TTABİ 93/ TTBA 99].

karakeme (kara keme): Domalan. [TS 1077/ İBAS 195/ TTBA 56].

karakılçık: Kılçıkları siyah olan, kırmızı veya beyaz, sert taneli buğday. [TS 1077/ TTBA 56].

karakıllı: Kestane. [TBAS 157/ TTBA 56/ TTABİ 95/ İBAS 195].

karakına (T.+Ar.): Boyar madde taşıyan bir bitki (*Plumbago europaea*). [TBS 387].

karakıyak (karakıyah): Beyaz, ince tüylü ve salkım biçiminde çiçeği olan bir çeşit ot. [DS 2644].

karakız mantarı (T.+T.+Rum.): Cincile. [TBAS 157/ İBAS 195].

karakovuk: (*Cichorium intybus*). [TBS 387/ TTBA 56].

karakoyunteği (T.+T.+<?): (*Salvia aethiops*). [TBS 387].

karakulak mantarı (T.+T.+Rum.): Kayın mantarı. [TTBA 40/ TTBA 97/ TTABİ 73].

karakulak: 1. Kayın mantarı. 2. Çiçek parçaları kulağa benzetilen koyu mor-siyah renkli bir bitki (*Hermodactylus tuberosus*). [TBAS 157/ TBS 387/ TTBA 56/ TTABİ 73/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTABİ 68].

karakurbağa otu: Bir tür bitki. [HATBA 13].

karakurut: Günlük cinsinden bir ağaç, karaardıç. [LME 389/ LMEBA 409].

karakuş mantarı (T.+T.+Rum.): Koçlama mantarı. [TBAS 157].

karalahana (kara lahana) (T.+Rum.): Yaprakları koyu yeşil olan bir tür lahana (*Brassica oleracea*). [KT 713/TS 1078/ İBAS 195/ TTBA 56].

karalık: Bir cins üzüm. [TTBA 26/ TTABİ 96].

karamama: Meyveleri olgunlukta kararır ve yenir (*Rubus discolor*). [TBS 388/ TTBA 56/ TTBA 88/ TTABİ 69].

Karaman kardiken (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 128].

Karaman kimyonu (Öİ+Ar.): Frenk kimyonu, yabancı kimyon (*Cuminum cyminum*). [TBAS 157/ İBAS 195/ BDVN 48/ BDVN 149/ TTABİ 76/ TTBA 106/ CEBA 128 / BDVN 626/ TTBA 40].

Karaman otu (Öİ+T.):Yöre ile ilgili bir bitki adı (*Hypericum perforatum*). [TBS 388].

karamancar (kara mancar- kara mama- kara manca- karamanca) (T.+<?): 1. Böğürtlen. 2. (*Raphanus raphanistrum*). [TBAS 157/ İBAS 195/ TBS 379/ TTBA 56/ TTBA 56].

karamaz: Damlara örülen bir çeşit yabani bitki. [TTABİ 97/ TTBA 26].

karambol ağacı (Fr.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 98].

karamık çalısı: (*Berberis crataegina*). [TBS 388].

karamış (karamış): Kocayemiş, kara yemiş. [TBAS 157/ İBAS 196/ TTABİ 97/ TTBA 26].

karamış maturçali (T.+<?): Bir tür bitki. [TGİB 185].

karamoru (T.+Erm.): Bir çeşit armut. [TTBA 40].

karamuk (karamık- karamik- karamıh- karamuh): "1. *Berberis crataegina* DC. (*Berberidaceae*). 2 m kadar yükselebilen, çok yıllık, çok dikenli, sarı çiçekli ve meyveleri olgunlukta siyah renkli olan bir çalıdır. Meyveleri taze veya kurutulmuş halde yenir. Sivas bölgesinde meyvelerinden yapılan tatlıya Garaş (Kara aş) adı verilir. Genç sürgünleri sebze olarak kullanılır. Bazı yayınlarda *Agrostemma githago* L. (*Caryophyllaceae*) türüne de Karamuk adı verildiği görülmektedir. Eş anl. Amberbaris, Diken üzümü, Ekşimen (Kayseri). Garamık. Gıraba, Gırabuh, Gızanbah, Hatuntuzluğu, Kadıntuzluğu, Kamberiz. Karaca. Karamıh. Karamık. Karamuk dikenli. Karanbuk. Kızambuk. Kızamık. Sarı çalı. *Berberis vulgaris* L- Zibike (Gümüshane). 2. Karanfilgillerden, ekin tarlalarında biten, yaprakları karşılıklı, çiçeği pembe mor renkte,

zararlı bir bitki. 3. Buğday çiçeği. 4. Karanfilgillerden, ekin tarlalarında biten, yaprakları karşılıklı, çiçeği pembe mor renkte, zararlı bir bitki (*Agrostemmagithago*). 5. Delice otu. 6. İnek buğdayı, tilki buğdayı. 7. Çörek otu." [KT 597/ TBAS 157/ TBAS 158/ TS 1079/ DLT 685/ KBS I 465/ RFLMT 111/ RB 84/ TGİB 217/ NEBAS 94/ TBS 388/ AMATK 296/ LME 389/ ABY 403/ ACBA 133/ CFBİ 583/ TGİB 20/ TBS 388/ TBAS 157/ BDVN 370/ TTBA 26/ LMEBA 409/ TTABİ 79/ TTABİ 96/ BDVN 388/ BDVN 416].

karamuk ağacı: Çalı şeklinde bir bitki (*Berberis crataegina*). [TBS 389].

karamuk çiçeği: Tarlada buğday aralarında biten, anasona benzer söbüce siyah ve acı bir tohum; buğday çiçeği (*Agrostemma githago*). [İBAS 196].

karamuk diken: Çok dikenli sarı çiçekli bir bitki, hatun tuzluğu (*Berberis crataegina*). [TBAS 158/ İBAS 196/ TTBA 40].

karamuk otu: (*Acroptilon repens*). [TGİB 18/ TBS 389].

karamut (<?): (*Ruscus hypoglossum*). [TBS 389].

karan (<?): 1. Pamuk otu. 2. Kızılçık. 3. (*Cistus creticus*). [TBAS 158/ İBAS 196/ RFLMT 111/ TBS 389].

karanbuk (<?): Karamuk. [TBAS 158].

karanfil (karanfül- karanful) (Ar.): 1. Karanfilgillerden, güzel renkli çiçekler açan bir süs bitkisi (*Dianthus caryophyllus*). 2. Mersingillerden, Molük adalarında, Filipinler'de ve Hindistan'da yetişen ve yaprakları sürekli yeşil kalan bir ağaç (*Caryophyllus aromaticus*). 3. Bu ağacın karanfil yağı elde edilen ve baharat olarak kullanılan, ağız kokusunu gideren, acımsı, koyu renkli, küçük çivi biçimindeki tomurcuğu. [ŞBA 456/ İBAS 196/ THBS 247/ KK 265/ RFLMT 111/ ŞMK 183/ RB 84/ TT 142/ HBH 259/ KM 125/ MMŞM 442/ TKF 437/ TBAM 93/ TGİB 89/ BTS 336/ TBS 389/ HKHT 417/ TE 1473/ AMATK 296/ HHKA 156/ MNT 681/ HKHTM 830/ ETFT 296/ TAH 607/ TKS 249/ EOS 145/ ABY 403/ YİŞ 740/ TASŞ 733/ KEA 318/ BKTS 134/ KFT 788/ ACBA 133/ KBBA 204/ KDB 4/ BDVN 234/ YATBT 27].

karanfil ağacı: 1. Mersingiller familyasından, kış aylarında yaprağını dökmeyen, güzel kokulu bir bitki (*Eugenia caryophyllata*). 2. Bahar karanfil ağacı. [İBAS 196/ NEBAS 95/ EÇSBA 147/ BDVN 150/ BDVN 266].

karanfil biberi (Ar.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 49].

karanfil çayı (Ar.+Çin.): Kökleri karanfil kokuludur ve çay olarak kullanılır (*Orthurus heterocarpus*). [TGİB 171/ TBS 390].

karanfil çiçeği (Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 95/ BDVN 235].

karanfil elması (Ar.+T.): Bir elma çeşidi. [TTBA 40].

karanfil kökü (Ar.+T.): Soluk sarı çiçekli, kökleri karanfil kokulu bir bitki, kök karanfil (*Orthurus heterocarps*). [TBAS 158/ İBAS 196/ TTBA 40].

karanfil otu (Ar.+T.) 1. Mübarek otu. 2. Meryem otu. [İBAS 196/ EÇSBA 147/ BDVN 294].

karanfil yarpuzu (karanful yarpuzu) (Ar.+T.): Bir yarpuz cinsi, misk otu. [KT 1330/ İBAS 196/ LMEBA 409].

karanfilbaş tütün (Ar.+T.+T.): Yaprakları ince bir cins tütün. [TTABİ 102/ TTBA 56].

karantı- karantı diken: Böğürtlen (*Rubus canescens*). [TBAS 158/ İBAS 196/ KBS I 465/ TBS 390/ TTBA 26/ TTBA 40].

karaoğlan: Zeytin. [KBS I 466/ TTBA 56/ TTBA 95/ TTBA 70/ TTABİ 72/TTABİ 92].

karapa ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 142].

karaparmak: Siyah, yuvarlak, ekşi bir çeşit üzüm. [TTBA 56/ TTABİ 73/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTABİ 68].

karapazı (kara pazı): 1. Pazı nevi. 2. Kırılarda, çalılıklar arasında yetişir. Tohumları ve taneleri kullanılır.Halk arasında koyun sarmaşığı olarak da bilinir,sermak. [KT 595/ KT 973/ İBAS 196/ NEBAS 95/ BKTS 132/ BDVN 95/ TTBA 56].

kararak: Hint canibinden gelen bir kök. [İBAS 196].

karasakız (kara sakız): 1. Kara günlük. 2. Yersakızı. 3. Yakı otu. [KT 1031/ MN 189/ TBAS 158/ TGİB 210/ BKTS 133].

karasergi: Siyah, yuvarlak, ekşi bir çeşit üzüm. [TTBA 56].

karasirke (T.+Far.): Siyah, yuvarlak, ekşi bir çeşit üzüm, karasergi. [TTBA 56/ TTBA 88/ TTABİ 69].

karatavuk: Karaoğlan. [TTABİ 72/ TTBA 56/ TTBA 95].

karatombalak: Karaoğlan. [TTBA 56].

karaturp (kara turp) (T.+Far.): Turpgillerden, etli, iri beyaz köklü çok yıllık bir bitki (Raphanus sativus var niger).[TS 1082/ İBAS 197/ TBAM 94/ NEBAS 95/ TBS 381/ TTBA 56/ TTABİ 104].

karavlık (karavluk- karavruk- karavrut) (<?): Çengel sakızı. [TBAS 159/ TTABİ 96/ TTBA 26/ İBAS 197].

karavut (<?):Karakavuk (Chondrilla juncea). [TBS 390].

karaya (<?): Eczacılıkta kullanılan ve çürümeyen bir bitki. [TS 1083/ İBAS 197].

karayandık (karayantak- kara yandık- kara yantak): Deve dikenini. [TBAS 159/ TS 1083/ İBAS 197/ BKTS 134 / TTABİ 97/ TTBA 56].

karayemiş (kara yemiş): "1. Laurocerasus officinalis Roemer (Syn: Prunus laurocerasus L.) (Rosaceae), 5-6 m kadar yükselebilen, kışın yaprağını dökmeyen, beyaz çiçekli bir ağaççıktır. Meyveler önce kırmızı, sonra siyahımsı renklidir. Olgun meyveleri yenir. Taze veya kurutulmuş halde. Kuzeydoğu Anadolu bölgesinde pazarlarda satılır. Fırında kurutulmuş olan meyveye Sira adı verilir (Of-Trabzon). Eş anl. Karamış. Karamış, Kattak, Laz kirazı, Laz üzümü. Taflan. Taflan, kocayemiş, Laz yemişi. 2. Kara hurma." [TBAS 159/ TBAS 159/ İBAS 197/ TGİB 134/ NEBAS 95/ TBS 381/ EÇSBA 147/ TTBA 56/ BTS 336/ TTABİ 97].

karayemiş ağacı (kara yemiş ağacı): Taflan ağacı. [TS 1083/ BDVN 488].

karaza dikenini (<?+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 409].

karba (<?): İlaçlı bir bitki. [EUTSV 168].

karbuz (Far.): Karpuz (Citrullus vulgaris). [CFBİ 583].

karıcık üzümü: Beyaz, yuvarlak taneli, kısa dayanıklı bir çeşit üzüm. [TTBA 41].

karç (<?): İri bir cins mantar. [KT 598].

karçam (<?): Bir tür bitki. [NEBAS 95].

karçin: Yaban armudu, ahlal. [TTABİ 94/ TTBA 26].

kardelen: "1. Galanthus (Amaryllidaceae) türlerine verilen genel ad. Yumrulu, otsu ve beyaz çiçekli bitkilerdir. Erken ilk baharda çiçek açarlar. Eş anl. Aktaş. Ak bardak. Akça bardak. Akçe bardak. Nergis (Akseki-Antalya). Öksüz oğlan (Çiçek sapının bükük olmasından). Soğancık (Akseki-Antalya). Galanthus byzantinus Baker - İstanbul civarı. G. elwesii Hooker- Soğancık. Batı ve Güneybatı Anadolu dağları. G. ikariae Baker-Domuz soğanı, Karga soğanı (Sürmene-Trabzon). Doğu Karadeniz dağları. G. nivalis L.-Kar çiçeği (Kalfaköy, Çatalca-Istanbul). G. rizehensis Stern- Trabzon ve Rize bölgesi dağları. 2. Nergisgillerden, baharda çok erken çiçek açan ve eczacılıkta kullanılan soğanlı bir bitki (Galanthus nivalis). 3. Karçiçeği, kışçanı." [TBAS 160/ TS 1084/ İBAS 197/ TGİB 109/ BTS 337/ NEBAS 95/ TBS 391/ TTABİ 60/ TTBA 61/ TTABİ 97].

kardeşkanı (kardaşkanı- kardeşkanı- kardaşkanı): 1. Ayıparmağı, iki kardeşkanı, ejderkanı, kardeşkanı ağacı (Calamus draco). 2. (Achillea wilhelmsii). [KT 585/ TBAS 160/ İBAS 197/ KK 266/ RFLMT 112/ TBS 391/ EOS 145/ ABY 403/ YİŞ 741/ BKTS 134/ BDVN 453/ CFBİ 583/ RMTBA 31].

kardeşkanı ağacı: Baklagillerden, en çok Asya'nın sıcak bölgelerinde yetişen bir ağaç (Draceane draco), ejderkanı ağacı. [TS 1084/ NEBAS 95/ TTBA 41/ TTABİ 103/ TTABİ 62/ TTBA 69].

kardeşkanı (T.+Ar.): (Achillea wilhelmsii). [TBS 391].

kardinal çiçeği (Fr.+T.): Lobelya. [NEBAS 96].

kardomot (<?): Su teresi. [TBAS 160/ İBAS 198].

kardon (<?): Şevket otu. [İBAS 198].

karga baldırıkara: Bir tür bitki. [BDVN 17].

karga bostanı (T.+Far.): Eşek hıyarı. [TBAS 160/ İBAS 198/ HATBA 11/ TTBA 41/ TTBA 80].

karga büken ağacı: Bir ağaç türü. [BDVN 570].

karga cevizi (T.+Ar.): Eşek hıyarı. [TBAS 160/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 11/ TTBA 41].

karga düleği (karga düvleği- karga dügleği- karga döleği- karga düveleği- kargadüleği- karga düğleği): Eşek hıyarı, Ebuçehil karpuzu, acıhıyar (Ecballium elaterium). [TBAS 160/ İBAS 198/ TKF 437/ TBS 391/ EOS 145/ DS 4535/ KFT 789/ TN 970/ MOBA 108/ TTABİ 64/ HATBA 11/ YATBT 27/ TMTBA 12/ TTBA 77/ TTBA 41/ HATBA 11/KT 599/ TMİB 787/ MŞ II 174/ MNT 682/ BKTS 135].

karga kavunu: Ebuçehil karpuzu, acıhıyar (Ecballium elaterium). [İBAS 198/ TGİB 33/ TBS 392/ TKS 250/ CFBİ 584].

karga keleş: Eşek hıyarı. [TBAS 160/ TTBA 41/ TTBA 77/ HATBA 11/ TTABİ 64].

karga kozağı: Eşek hıyarı. [TBAS 160/ TTBA 41/ HATBA 11/ TTABİ 64/ TTBA 77].

karga otu: Altın sarısı çiçekleri olan ve genellikle nemli yerlerde yetişen çok yıllık bir bitki (Lysimachia nummularia). [ŞBA 458/ TGİB 144/ NEBAS 96/ HATBA 11].

karga pırasası (T.+Rum.): İt soğanı (Allium scorodoprasum). [TBS 392].

karga sarımsağı: Toprak altında olan soğanlı bir bitki (Allium ampeloprasum). [TBS 392/ HATBA 11].

karga soğanı: "1. Gladiolus (Iridaceae) türlerine verilen genel ad. Yumrulu, çok yıllık ve otsu bitkiler. Çiçekler zigomorf, pembe veya koyu mor renkli. Türkiye'de on kadar türü yetişmektedir. Eş anl. Keklik çiğdemi. Kılıç otu. Kuzgunkılıcı. G. atroviolaceus Boiss.-Kıraç süseni. Ankara bölgesinde satılır. G. italicus Miller-Marmaris bölgesinde, demetler halinde, süs bitkisi olarak pazarlarda satılır. G. kotschyanus Boiss. - Doğu Anadolu. 2. Ak yıldız. 3. Kardelen. 4. İt soğanı (Allium scorodoprasum)." [TBAS 160/ TBAS 161/ İBAS 198/ TGİB 235/ BTS 338/ TBS 392/ TTBA 77/ TTBA 41/ HATBA 11/ TTABİ 64].

karga sümbülü (T.+Far.): (Muscari armeniacum). [TBS 392].

karga üzümü: Bir üzüm çeşidi. [BDVN 254/ HATBA 11].

kargaayağı (karga ayağı): Kargaayağı, kuzgunayağı; kılır otunun bükülmeyen, daha sert olan bir cinsi; (Chenopodium). [TMİB 787/ LMEBA 409/ HATBA 11/ OABA 296].

kargabağırsağı: Gövde yapısı bağırsağa benzetilen bir bitki (Spergularia marina). [TBS 392].

kargabardağı: Tarlalarda biten, pis kokulu, üzerinde meyveleri olan bir yaban otu. [DS 2657/ TTBA 41/ TTBA 89/ TTBA 80/ TTBA 99/ HATBA 11/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

kargaböreği: (Clematis). [TBS 392].

kargaburnu: Bir tür bitki. [TTABİ 78/ TTABİ 73/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTABİ 67].

kargabüken: Bitişik taç yapraklı iki çeneklilerden, yaprakları karşılıklı, çiçekleri talkım durumunda olan, meyvesi zehirli bir ağaç (Stryhnos nux-vomice). [KT 160/ TS 1086/ İBAS 198/ RFLMT 112/ DS 2658/ BKTS 135/ HATBA 11/ TTABİ 97/ TTBA 61/ TTBA 80].

kargadelen: Kabuğunun çok gevrek olması dolayısıyla kolay kırılan bir tür badem. [KT 599/ TS 1086/ İBAS 198/ TTABİ 104/ HATBA 11/ TTABİ 97/ TTBA 61/ TTBA 80].

kargadıdağı: Meyveleri karga gagasına benzetilen bir bitki (Erodium cicutarium). [TBS 393].

kargagözü (karga gözü): Bir tür bitki. [HATBA 11/ BDVN 617].

kargaibiği (karga ibiği): Eşek hıyarı. [TBAS 160/ İBAS 198/ HATBA 11/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 41].

kargaiğnesi: Bir tür bitki. [HATBA 11].

kargak tarmakı (<?): Bir tür bitki. [DLT 686].

kargalık: Hasırotu, saz. [DS 4535].

kargan (<?): (Lavandula stoechas). [TBS 393].

kargasabunu (karga sabunu) (T.+Ar.): Sabun otu, köpürgen. [TBAS 160/ İBAS 198/ NEBAS 96/ DS 2659/ YATBT 27/ TMTBA 12/ TTABİ 64/ HATBA 11/ TTBA 92/ TTBA 80/ TTBA 99/ TTBA 77/ TTBA 41].

kargayaşmağı (kargayamşağı): Toprak yüzüne yayılan bir çeşit sarmaşık (Ornithogalum). [TBS 393/ TTBA 41].

kargayüreği (kargayürek): Kara ve uzunca bir çeşit üzüm. [TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 79/ TTABİ 65/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTABİ 67/ TTABİ 68/ TTBA 56/ TTBA 79/ TTBA 84/ TTABİ 65].

kargı (kargu- karkı- karku): "1. Arundo donax L. (Gramineae). 5 m kadar yükselebilen, rizomlu. çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Gövdesinden kaval ve ney yapılır. Eş anl. Kargı kamışı. Masura kamışı. 2. Gövdesi 5-6 metre yüksekliğe erişebilen çok yıllık bir bitki, kamış, saz (Arundo donax)." [TBAS 161/TMİB 787/ TS 1086/ İBAS 198/ TDES 213/ MMŞM 442/ TKF 437/ TGİB 37/ BTS 338/ TBS 393/ TSD 202/ LME 391/ UUF 496/ TASS 734/ KFT 789].

kargı kamışı (kargu kamış- karku kamışı): Kargı. [TBAS 161/ TTBA 41/ EOTTD 327/ LMEBA 409].

kargı otu: Bitki görünüm olarak kargıya benzetilmiştir (Equisetum ramosissimum). [TBS 393].

kargıdalı: Bir tür bitki. [TTBA 41].

karıgezdiren: Bir çeşit börülce. [TTABİ 97/ TTBA 61/ TTBA 70/ TTABİ 61].

karın ağrısı otu: Dağ reyhanı. [TBAS 161/ İBAS 198].

karın geçürür ot: Müshil etkisi olan bitki. [EOS 145].

karınca armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

karınca otu: Bir tür bitki. [HATBA 11/ LMEBA 409].

karıncaayağı: İnce kıyılmış tütün. [KBS I 469].

karıncakavağı otu: (Descurainia sophia). [TBS 393].

karıncık: Şenhıyar. [İBAS 198].

karındaş ağacı: İki kardeş kanı ağacı. [BDVN 246].

karındaş kanı: Kardeşkanı. [YİŞ 741].

karıngeveni (karın geveni): 1. Karın ağrısında kullanılan, dağlarda biten bir çeşit bitki. 2. Kar olan ve çok yüksek yerlerde yetişen bitkilerdir (*Astragalus angustifolius*). [DS 2663/ TTBA 41/ TBS 393].

karıyaşı: Sığırlara gaz sancısı veren, toprak altında kök salan bir yaban bitkisi. [TTABİ 61/ TTBA 41/ TTBA 70].

kari (<?): Yılanyaştığı (*Arum*). [TBAS 161/ İBAS 198/ TBS 393].

karibel (<?): (*Arum detruncatum*). [TBS 393].

karides çiçeği (Rum.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 96].

karkadan (<?): Bir bitki çeşidi. [BDVN 546/ BDVN 5].

karkarhan (<?): Yapışkan otu (*Sileri chlorifolia*). [İBAS 199].

karkavut: 1. Yılanyaştığı. 2. Çengel sakızı. [İBAS 199/ TBAS 161].

karkazayağı (karkaz ayağı) (<?+T.): Geyikdili. [İBAS 199/ BTS 340/ BDVN 456/ BDVN 537].

karkınc (<?): Yarpuz. [İBAS 199].

karlanguç otu: Kırlangıç otu. [İBAS 199].

karlankuç: Bir tür bitki. [TMTBA 12/ YATBT 27].

karlı çay (karlık çayı) (T.+Çin.): Çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis scardica*). [TBS 394].

karn (<?): Kızılıcık. [İBAS 199].

karna batmaz: Bad-aver. [BKTS 135].

karnabahar (Rum.+Far.): Turpgillerden, çiçekleri etli ve tanecikli bir görünüşte olan, yaprakları lahana yaprağına benzeyen, sebze olarak kullanılan bir bitki (*Brassica oleracea botrytis*), karnabit, karnıbahar. [TS 1092/ İBAS 199/ NEBAS 96/ TBS 394].

karnabit (karnıbit) (Ar.): Karnabahar. [MMSM 443/ BDVN 116].

karnıkara: Börülce. [İBAS 199/ NEBAS 96/ TTBA 62/ TTABİ 105].

karnıyarık (karnı yarık- karnı yaruk): 1. Beyazdan kahverengiye kadar değişen çok minik çiçekleri olan daha çok kumlu topraklarda yetişen bir yıllık bir bitki (*Plantago afra*). 2. Pire otu. 3. Börülce. [KT 600/ ŞBA 460/ İBAS 199/ RFLMT 112/ BDVN 331/ BKTS 135/ RMTBA 31/ BDVN 493/ BDVN 471].

karnıyarık otu: Bir tür bitki. [TBAM 95].

karnıyarık tohumu (T.+T.+Far.): Boğa pıtrağının tohumu, bağa (*Plantago psyllium*). [TBAS 161/ İBAS 199].

karpuz (karbuz) (Far.): 1. Kabakgillerden, sürüngen gövdeli parçalı sert yapraklı, sarı çiçekler açan bir bitki (*Citrullus vulgaris*). 2. Bu bitkinin dışı yeşil kabuklu, içi kırmızı ve sulu, iri meyvesi. [ŞBA 461/ İBAS 199/ THBS 247/ KK 266/ TDES 214/ RFLMT 113/ RB 85/ TT 142/ HBH 260/ KM 125/ TKF 438/ BTS 341/ NEBAS 96/ TBS 394/ TSD 203/ TE 1474-1477/ AMATK 296/ HHKA 156/ MNT 683/ HKHTM 842/ ETFT 297/ TKS 250/ EÇSBA 147/ EOS 146/ ABY 404/ BKTS 136/ KFT 792/ ACBA 133/ CFBİ 584/ TBYBA 31/ BDVN 180/ YİŞ 745/ YATBT 27/ MNF 155].

karpuz armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 41].

karpuz elması (Far.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 78].

karş (<?): Hasır otu, samar. [İBAS 199].

karşun (<?): Yılanbaşı (*Othonna cheirifolia*). [İBAS 199].

kartal ağacı: Dulaptal otugillerden, Hindistan'da yetişen, odunu öd ağacı gibi kokan bir ağaç. [TS 1095/ TTBA 77/ TTBA 41/ HATBA 11/ TTABİ 64].

kartaleğreltisi (kartal eğreltisi): Yurdumuzun kıyı bölgelerinde sık rastlanan, yaprak sapının enine kesiti mikroskop altında iki başlı bir kartalı andıran, büyük yapraklı bir eğrelti türü (*Pteridium aquilinum*), eğrelti. [TBAS 161/ TS 1095/ HATBA 11].

kartallı eğrelti otu: Yurdumuzun kıyı bölgelerinde sık rastlanan, yaprak sapının enine kesiti mikroskop altında iki başlı bir kartalı andıran, büyük yapraklı bir eğrelti türü (*Pteridium aquilinum*). [TTABİ 95/ TBAS 161/ TS 1095/ TTBA 77/ TTBA 56/ HATBA 11/ TTABİ 64].

kartalpençesi (T.+Far.): Düğümlü bir kök. [KT 604].

kartaltüyü: Bir cins nebat. [KT 604/ İBAS 199].

kartanesi çiçeği (T.+Far.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 96].

kartopu: 1. Hanımeliğillerden, birçok türü süs bitkisi olarak yetiştirilen, zeytinimsi, meyvemsi, kırmızı renkte bir ağaççık (*Viburnum opulus*), gilaburu. 2. Kasımpatı çiçeği. [TBAS 161/ TS 1096/ İBAS 199/ KBS I 471/ TGİB 275/ NEBAS 96/ TBS 394/ TTBA 41/ TTBA 99].

karudan (<?): Adam otu. [İBAS 199].

karulaotu (<?+T.): Ağrı giderici olarak kullanılan bir çeşit ot. [DS 2672/ TTBA 41].

Karun otu (Öİ+T.): Hindistan'dan gelen bir nebat. [KT 604].

kasalak (<?): Öksürük otu. [NEBAS 96].

kasan: İnce samanlı, cılız buğday. [TTABİ 97/ TTBA 26].

kasık otu: 1. Karanfilgillerden, saz biçiminde ince sapsarı olan, güzel çiçekler açan, kasık yaralarına yararlı sayılan bir bitki, koyun otu (*Agrimonia eupatoria*), kızılıyaprak otu, kuzupıtrağı. 2. At yaran. [KT 606/ TBAS 161/ TS 1098/ ŞBA 463/ İBAS 200/ NEBAS 97/ BDVN 26/ BDVN 314/ TTBA 41/ TTABİ 101/ TTBA 41/ TTBA 99].

Kasım çiçeği (Öİ+T.): 1. Sonbaharda açan mütenevvi renkli çiçek (*Chrysanthemum*). 2. Japonya gülü. [KT 606/ İBAS 200/ BDVN 173].

kasımpatı (<?+T.): Birleşikgillerden, çiçekleri iri, katmerli ve türlü renkte, sonbahardan kışa değin açan bir süs bitkisi, krizantem (*Chrysanthemum indicum*). [TS 1098/ İBAS 200/ BTS 343/ NEBAS 97/ TBS 395].

kaside (<?): (*Scutellaria orientalis*). [TBS 395].

kasnak meşesi (T.+Far.): Meşe (*Quercus vulcanica*). [TBAS 161/ BTS 343/ TBS 395/ TTBA 41].

kasnı (Ar.): "1. *Ferula szowitsiana* DC. (Umbelliferae) türünün gövdesine Sivas bölgesinde verilen ad. Bu tür 30-70 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, özel kokulu, parçalı yapraklı ve sarı çiçekli bir bitkidir, özellikle Orta Anadolu dağlarında yetişmektedir. Gövdesi, haziran ayı sonlarında. Sivas pazarlarında satılır ve kabuğu soyulduktan sonra çiğ olarak yenir. Pazarlarda satılan gövde parçaları Divriği ve Zara dağlarında yetişen bitkilerden elde edilmektedir. 2. Kadı ağacı, şeytanboku bitkisinden çıkarılan bir tür tıbbi zamk." [TBAS 161/ TBAS 161/ EM 150/ İBAS 200/ RFLMT 113/ HBH 260/ KM 125/ TKF 438/ TBS 395/ HKHT 419/ MNT 684/ HKHTM 812/ LME 393/ TKS 250/ UUF 498/ EOS 146/ DS 2676/ ŞMS 105/ ACBA 133/ BDVN 275/ YİŞ 746/ TASS 736/ CFBİ 584/ BDVN 352/ LMEBA 409/ EOTTD 327/ YATBT 27/ EATBT 1048/ TMTBA 12].

kasnı otu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 275].

kasni (Far.): Yaban marulu, güneyik, hindiba (*Cichorium endiva*). [İBAS 200/ KK 267/ RFLMT 113/ HBH 260/ HBTM 179/ KM 125/ MMŞM 443/ HKHT 386/ TE 1479/ AMATK 297/ HHKA 156/ MNT 684/ HKHTM 842/ ETFT 297/ TKS 251/ ABY 404/ YİŞ 747/ TASS 736/ KFT 793/ TN 972/ ACBA 133/ YATBT 27].

Kastamonu sarımsağı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 128].

kastanıtza (<?): *Crocus* türleri. Bazı türlerin yumrusu çiğ olarak yenir. [TBAS 296/ TBS 395].

kasu (kaşu) (<?): Kasu akasyasından elde edilen ve isal kesici olarak kullanılan bir madde; Kıbrıs akasyası (Cachou). [İBAS 200].

kasves (<?): Sarmaşık (Tamus). [İBAS 201].

kaşak (<?): 1. Kamış, saz, halfa (Stipa tenacissima). 2. Kındıra otu. 3. (Dipsacus laciniatus). [EUTSV 170/ DLT 691/ KTS 251/ TBS 395].

kaşaldak (<?): (Lactuca). [TBS 395].

kaşık otu: 1. Turpgillerden, iskorbüte karşı kullanılan, yaprakları kaşığı andıran, güzel çiçekler açan bir bitki (Cochlearia officinalis). 2. (Andrachne telephoides). [KT 608/ TS 1102/ İBAS 201/ TGİB 28/ NEBAS 97/ TBS 395/ MOBA 108/ BDVN 189/ TTABİ 101/ TTABİ 74].

kaşıkçalan: (Holosteum umbellatum). [TBS 395].

kaşıntı otu: Hayvanlarda kaşıntıyı gidermek için kullanılan bir bitki (Echium italicum). [TBS 395].

kaşmir anber çiçeği (Fr.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 286].

kaşu akasyası (<?+Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 97].

kat: 1. Yonca (Medicago sativa). 2. Arabistan çayı. [İBAS 201/ TTBA 9/ BDVN 154].

kataf belesen ağacı (<?+Far.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 193].

katağaç: Meşe ağacı. [TTBA 56].

katalpa-katalpa ağacı (Fr.+T.): 1. (Catalpa bignonioides). 2. Kurt yemeyen ağaç. [NEBAS 97/ TBS 396/ BDVN 154].

katgan (<?): Marul. [İBAS 201].

katı gözlük otu: Gözlük otu türleriyle 3000 m yüksekliğe kadar karşılaşılabilen yarı asalak bitkilerdir (Euphrasia rostkoviana hayne). [ŞBA 386].

katır çiçeği ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 575].

katır çiçeği: 1. Buğday çiçeği (Agrostemma githago). 2. Katır tırnağı. [TBAS 161/ İBAS 201/ TGİB 20/ TBS 396/ BDVN 27/ BDVN 291/ HATBA 12/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 41].

katır çiğdemi Acı çiğdem (Colchicum falcifolium). [TBAS 162/ İBAS 201/ BTS 345/ TBS 396/ TTBA 77/ TTBA 41/ HATBA 12/ TTABİ 64].

katır hindi (T.+<?): Bir tür bitki. [BDVN 412].

katır kestanesi (T.+Rum.): Yurdumuzda yetiştirilen tohumları kestaneye benzeyen bir bitki (Aesculus hippocastanum). [TBS 396].

katır azığı: Acı çiğdem. [TBAS 161/ İBAS 201/ TTBA 41/ HATBA 12].

katırbaşı: Bir armut cinsi. [BKTS 137].

katırboncuğu (katır boncuğu): 1. Yılanboncuğu. 2. Çiçek kurulu boncuğa benzetilen bir bitki (Centaurea depressa). [İBAS 201/ RFLMT 114/ TBS 396].

katırcı kuzukulağı: (Rumex acetosella). [TBS 396].

katırgan (<?): Akasyaya benzer bir ağaç. [EUTSV 172].

katırkulağı (katırgulağı): Katırkuyruğu. [İBAS 201/ DS 2682/ TTBA 79/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 73/ HATBA 12/ TTABİ 67/ TTABİ 65].

katırkuyruğu (katır kuyruğu): 1. Baklagillerden, çiçekleri sarı ve şemsiye durumunda olan acı bir bitki, zivircik. (Anagyris foetida). 2. Atkuyruğu (Equisetum). 3. Yılanıyastığı (Arum italicum). 4. (Spartium junceum). [KT 610/ MŞ II 178/ TBAS 162/ TBAS 162/ TS 1105/ EM 150/ İBAS 201/ RFLMT 114/ TBS 396/ ŞMS 106/ BDVN 54/ CFBİ 584/ MOBA 108/ TMTBA 12/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 12/ TTBA 97/ OABA 296/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ YATBT 28].

katırkuyruğu otu: Bir tür bitki. [HATBA 12].

katırnalı (T.+Ar.): (Ranunculus ficaria). [TBS 396].

katırtaşağı (katırdaşağı- katırdaşyağı): 1. Acı çiğdem. 2. Çiğdem gibi beyaz çiçek açan, soğan köklü bir çeşit bitki. [TBAS 162/ İBAS 201/ TTABİ 67/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 12/ TTBA 97/ TTABİ 73/ OABA 296/ TTABİ 65/ DS 2683].

katırtırnağı (katır tırnağı): "1. Spartium junceum L. (Leguminosae). Çok yıllık, çalı görünüşünde ve sarı çiçekli bir bitkidir, özellikle tohumları zehirlidir. Kurutulduktan sonra yakacak olarak kullanılır. Eş anl. Borçak (Akseki-Antalya), Borçoh, Boruk, Kuş çubuğu (İnebolu). 2. Baklagillerden, dalları çok ince, çiçekleri sarı, bazı türleri hekimlikte idrar söktürücü olarak kullanılan bir bitki (Genista scoparia). 3. Katır çiçeği." [KT 610/ TBAS 162/ TS 1105/ İBAS 201/ RFLMT 114/ TGİB 249/ BTS 345/ NEBAS 97/ TBS 396/ BDVN 291/ BDVN 600/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 97/ TTBA 79/ OABA 296/ HATBA 12/ TTABİ 65].

katkatı gül (T.+T.+Far.): Gül. [TBAS 162].

katkatı nergis (T.+T.+Far.): Nergis. [TBAS 162].

katmer zerrin kadeh çiçeği (T.+Far.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 409].

katmerli badem (T.+Far.): Çiçekleri güzel bir tür süs çalısı. [TS 1107/ TTBA 56/ TTABİ 95].

katmerli begonya (T.+Fr.): Çiçek begonya. [NEBAS 97].

katrak ağacı (<?+T.): Katran elde edilen Lübnan sediri denilen sedir türlerinden biri (Cedrus libani). [İBAS 202/ MŞ II 178].

katran (Ar.): Katran elde edilen bir ağaçtır. Katran halk hekimliğinde cilt hastalıkları tedavisinde kullanılır (Cedrus libani). [TBS 397].

katran ağacı (Ar.+T.): 1. Toroslarda yetişen bir sedir türü (Cedrus libani). 2. Şerbin ağacı. 3. Yabani ardıç. 4. Kara çam. [TBAS 162/ TS 1108/ İBAS 202/ RFLMT 115/ TGİB 57/ BTS 345/ NEBAS 98/ BKTS 138/ CFBİ 584/ BDVN 156/ TTBA 41/ BDVN 342/ BDVN 351/ LMEBA 409].

katran ardıcı (Ar.+T.): Yaprakları üzerinde iki beyaz şerit bulunan ardıç türü (Juniperus oxyderus). [TBAS 162/ ŞBA 153/ İBAS 202/ BTS 345/ TBS 396/ TTBA 41].

katran çamı (Ar.+T.): Gemilerde kullanılan katranın çıkarıldığı çam türü (Pinus rigida). [KT 196/ TS 1108/ TTBA 41].

katran çiçeği (Ar.+T.): (Pulmonaria obscura). [TBS 397].

katran otu (Ar.+T.): Katran yoncası. [TBAS 162/ İBAS 202/ TTBA 41].

katran yoncası (Ar.+T.): "Psoralea bituminosa L. (Leguminosae). Çok yıllık, kuvvetli katran kokulu, morumsu mavi çiçekli ve üç parçalı yapraklı bir bitkidir. Eş anl. Alacüer (Alanya-Antalya), Ballık, Katran otu." [TBAS 162/ İBAS 202/ TGİB 201/ TBS 397/ BDVN 490/ TTBA 41].

katranak (<?)(Orchis). [TBS 397].

katranalacası (Ar.+T.): (Orchis anatolica). [TBS 397].

katrancı (Ar.+T.): Sedir ağacı. [İBAS 202].

katrancık (Ar.+T.): (Orchis anatolica). [TBS 397].

katranköpüğü (katran köpüğü) (Ar.+T.): Çayır mantarlarından, şapkasının alt yüzü dilim dilim ve bir halka ile çevrili bulunan bir cins mantar, koyun mantarı, garikun. (Polyporus igniarius). [MNT 687/ BDVN 478/ BKTS 138/ LMEBA 409/ TS 1108/ İBAS 202/ TTBA 41].

kattak (<?): Kara yemiş. [TBAS 162/ İBAS 202].

kauçuk ağacı (kavçuk ağacı) (Fr.+T.): "1. Ficus elastica Roxb. (Moraceae). Kışın yaprağını dökmeyen büyük bir ağaçtır. Vatanı Doğu Hindistan olmakla beraber Güney

Anadolu sahillerinde yetiştirilir. Bir süs bitkisidir. 2. Lastik incir ağacı." [TBAS 162/ İBAS 202/ BTS 345/ NEBAS 98/ TBS 398/ BDVN 277].

kauçuk çiçeği (Fr.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 98].

kauri çamı (İng.+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 98].

kav dikenini: Ateş tutuşturmada yararlanılan bir bitki (*Onopordum caricum*). [TBS 398].

kav mantarı (T.+Rum.): "1. *Polyporus fomentarius* Fr. (*Polyporaceae*). Ağaçlar üzerinde yaşayan, at ayağı biçiminde bir mantardır. Eskiden kav yapımında kullanılırdı. Eş anl. Ağaç mantarı. 2. Bazitli mantarlardan, ağaçların gövdesinde veya dallarında yetişen ve kurusu kav olarak kullanılan bitki (*Fomes fomentarius*)." [TBAS 163/ TS 1111/ İBAS 203/ TBS 398/ TTBA 41].

kav: Eskiden taşlı çakmalarda kullanılan, kolay yanan, ormanlık yerlerde biten bir çeşit mantar. [TTBA 9].

kava biberi (İng.+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 98/ BDVN 466].

kavak ağacı: Kavak. [THBS 246/ NEBAS 98/ BKTS 138/ THBS 247/ LMEBA 409].

kavak elması: Orta sertlikte, ekşimsi ya da tatlı bir çeşit elma. [TTBA 41/ TTABİ 78].

kavak gülü (T.+Far.): Kavak bulunan yerde yetişen ve çiçeği güle benzeyen bir bitki (*Paeonia mascula*). [TBS 399].

kavak inciri (T.+Far.): Açık mor renkli bir tür incir (*Ficus carica*). [TS 1109/ TBS 399/ TTBA 41].

kavak: "1. *Populus* (*Salicaceae*) türlerine verilen genel ad. Kışın yaprağını döken büyük ağaçlar. Bazı türlere özel adlar verilir. *Populus alba* L.-Ak kavak. Akça kavak. *P. euphratica* Oliv.-Fırat kavağı. Tuzcul kavak. *P. nigra* L. Kara kavak. *P. tremula* L.-Dağ kavağı (Yıldızeli-Sivas), Titrek kavak. 2. Söğütgillerden, sulak bölgelerde yetişen, boyu bazı türlerinde 30-40 metreye değin çıkan, kerestesinden yararlanılan uzun boylu bir ağaç (*Populus*)." [DK II 175/ KT 613/ MŞ II 178/ TBAS 162/ TS 1109/ EM 151/ İBAS 202/ THBS 247/ TDES 219/ KBS I 477/ RFLMT 115/ RB 85/ TKF 438/ TGİB 192/ BTS 345/ TBS 398/ EÇSBA 148/ KEA 321/ BKTS 138/ KFT 796/ KDB 4/ CFBİ 584/ YATBT 28/ TTBA 26/ TBYBA 31/ TTABİ 94].

kavalak: Kabalak. [TBAS 162/ İBAS 203].

kavan (<?): Geven. [TBAS 162/ İBAS 203].

kavan ot (<?+T.): Baklagillerden, çok yıllık, dikenli ve yastık biçiminde dağ bitkisi, geven. [KK 268].

kavan ot çiçeği (<?+T.+T.): Kavan otu çiçeği. [KK 268].

kavasya (Fr.): Acı ağaç. [İBAS 203].

kavata (Rum.): Sert ve fazla kızarmayan bir domates türü. [İBAS 203].

kavbaşı: Uyuz otu. [İBAS 203].

kavgalaz dikenini (<?+T.): Dikenli bir bitki (*Centaurea solstitialis*). [TBS 399].

kavıt (<?): Kavut. [İBAS 203].

kavkaz (<?): Danatabanı dikenini. [KT 614/ İBAS 203].

kavkoz (<?): Kısa, dikenli ağaç. [İBAS 203].

kavlağan (kavlagan- kavlağın- kavlan- kavla- kavlak- kavlangaç- kavlayan): 1. Çınar, çınar kabuğu. 2. (*Platanus orientalis*). [TBAS 163/ İBAS 203/ TDES 219/ TBS 399/ TTABİ 97/ TTBA 26].

kavlak: Kestane. [TBAS 163/ İBAS 203].

kavlanık (<?): (*Onopordum polycephalum*). [TBS 399].

kavli (<?): (*Vicia peregrina*). [TBS 399].

kavlugan (<?): (*Onopordum acanthium*). [TBS 400].

kavruhan (<?): (*Cirsium*). [TBS 400].

kavruk: Bir tür bitki. [VHBA 13].

kavşuk (<?): Gıvışgan otu (*Silene vulgaris*). [TBS 400].

kavun (kovun): 1. Kabakgillerden, sürüngen gövdeli, iri meyveli bir bitki (*Cucum*). 2. Bu bitkinin genellikle güzel kokulu, sulu ve etli meyvesi. 3. Şal kabağı. [DK II 175/ TMİB 802/ MŞ II 179/ MN 191/ TBAS 163/ TS 1112/ ŞBA 464/ İBAS 203/ THBS 247/ KK 269/ TDES 220/ KBS I 479/ RFLMT 115/ RB 85/ TT 142/ HBH 262/ HBTM 180/ KM 126/ TKF 439/ BTS 345/ NEBAS 98/ TBS 400/ HKHT 422/ TE 1486/ AMATK 299/ HHKA 158/ MNT 688/ HKHTM 812/ ETFT 300/ TAH 612/ LME 395/ TKS 252 / EÇSBA 148/ EOS 147/ ABY 406/ YİŞ 754/ TASS 740/ KEA 322/ BKTS 138/ KFT 797/ TN 975/ ACBA 133/ CFBİ 584/ MNF 155/ MOBA 99/ LMEBA 409/ TTBA 9/ TBYBA 31/ TMTBA 12/ EOTTD 327/ YATBT 28/ EATBT 1048/ RMTBA 30/ CCBA 620].

kavun ağacı: Papaya. [İBAS 203/ NEBAS 98/ BDVN 146].

kavun armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

kavun elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

kavun fidanı (T.+Rum.): Bir fidan çeşidi. [BDVN 212].

kavur otu: (*Scabiosa argentea*). [TBS 400].

kavurt otu: Uyuz otu. [TBAS 163/ İBAS 203/ TTBA 41].

kavuşlak: Mor renkli yaban menekşesi. [TTABİ 94/ TTBA 26].

kavut (<?): (*Pyrus elaeagnifolia*). [TBS 400].

kay otu: Ömür ağacı. [İBAS 204].

kaya andız otu: Andız otu. [TBAS 163].

kaya çekemi: (*Scrophularia libanotica*). [TGİB 237/ TBS 400].

kaya eğreltisi: Uzun saplı koyu yeşil yaprakları uca doğru sivri ve mızrak görümlü çok yıllık bir bitki (*Polypodium vulgare*). [ŞBA 466/ İBAS 203/ TGİB 195/ TBS 400].

kaya elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

kaya ihlamuru (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 453].

kaya karanfili (T.+Ar.): (*Dianthus zonatus*). [TBS 400].

kaya kekiği: "1. *Satureja thymbra* L. (*Labiatae*). 20-40 cm yükseklikte, çok yıllık, kuvvetli kokulu, mor çiçekli ve otsu bir bitkidir. Toprak üstü kısımları Anadolu'da kekik gibi baharat olarak kullanılır. Yaş dal uçlan ilk baharda İskenderun pazarında Kekik veya Zater adı altında satılmaktadır. Eş anl. Girit sateri, Kara kekik (Mersin), Kılıç kekiği. Sivri kekik. Taş kekiği. *Satureja cuneifolia* Ten.-Dağ kekiği (Akseki-Antalya). *S. hortensis* L. *S. parnassica* Heldr.et Sart.ex Boiss.-Dere çayı (Edremit). *S. spicigera* (C.Koch) Boiss.- Trabzon kekiği. Toprak üstü kısımları. Kuzey Anadolu bölgesinde baharat olarak kullanılır. 2. Yabani bir kekik nevi (*Thymbra spicata*)." [KT 626/ TBAS 163/ İBAS 203/ TBS 400/ TTBA 88/ TTBA 41/ TTABİ 69].

kaya koruğu (kayakoruğu): "1. *Sedum* (*Crassulaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, otsu, etli yapraklı bitkilerdir. Bazı türlerin yaprakları çiğ olarak yenir. Eş anl. Dam koruğu. *Sedum album* L.- Çoban kavurgası (Çepni, Gemerek-Sivas). *S. sempervivoides* Bieb. *S. telephium* L. 2. Ekşi, kara üzüm gibi meyveleri olan, kayalık yerlerde biten bir yaban bitkisi. 3. Dam koruğu. 4. Çim karanfili." [KT 615/ TBAS 163/ İBAS 203/ KK 269/ RFLMT 115/ TGİB 216/ NEBAS 99/ TBS 402/ ETFT 300/ DS 2696/ TTABİ 69/ BDVN 542/ TASS 740/ ACBA 133/ TMTBA 13/ EOTTD 327/ LMEBA 409/ BDVN 568/ BDVN 540/ YİŞ 755/ BKTS 139/ CFBİ 584/ MOBA 108/ YATBT 28/ TTBA 88/ TTBA 41].

kaya lifi (T.+Ar.): Bir cins yosun. [KT 615].

kaya marulu (T.+Rum.): Taşlık, kayalık yerlerde bulunan ve yapraklarının topluca görünüşü marula benzetilen bir bitki (*Ceterach officinarum*). [TBS 401].

kaya meşesi (T.+Far.): Bodur meşe ağacı. [BDVN 500].

kaya otu: Taşlık, kayalık yerlerde bulunan bitkilerdir (*Galium canum*). [TBS 401].

kaya sarımsağı (kaya sarmısağı): Genç yaprakları sarımsak yerine kullanılan bir tür yaban sarımsağı (*Allium ampeloprasum*). [TBAS 163/ TS 1114/ İBAS 203/ TBS 401/ TTABİ 69/ TTBA 88/ TTBA 41].

kaya sarmaşığı: Sarmaşık (*Hedera helix*). [TBS 401/ TTBA 88/ TTBA 41/ TTABİ 69].

kaya sümbülü (T.+Far.): Yurdumuzda yetişen yabancı sümbül türü (*Hyacinthus orientalis*). [TBAS 164/ TBS 401].

kaya teresi: (*Reseda lutea*). [NEBAS 99/ TBS 401].

kaya üzümü: Kırılarda biten, meyvesi dövülerek yaralara sarılan bir çeşit bitki, (kayayağı). [DS 2698/ TTBA 41/ TTBA 88/ TTABİ 69].

kaya yarpuzu: Taşlık, kayalık yerlerde bulunan bitkilerdir (*Micromeria fruticosa*). [TBS 401/ TTBA 41/ TTBA 88/ TTABİ 69].

kayacık-kayacık ağacı: "1. *Ostrya carpinifolia* Scop. (Betulaceae). 20 m kadar yükselebilen ve kışın yaprak döken bir ağaç. Odunu hatıra eşya yapımında kullanılır (Amasra). 2. Top kundağı ve ona müşabih şeyler yapılan sert bir nevi kayın ağacı." [KT 615/ TBAS 163/ İBAS 203/ NEBAS 99/ TTABİ 93/ TTBA 26].

kayacuk (kayaçuk): Güzel kokulu bir dağ otu, porsuk ağacı (*Taxus baccata*). [İBAS 203/ DLT 695/ KTS 254].

kayagölgesi ağacı: Çok koyu gölgesi olan bir ağaç (*Phytolacca dioica*). [TBS 401].

kayagölgesi: Çok koyu gölgesi olan bir ağaç (*Phytolacca dioica*). [TBS 401].

kayakınası (kaya kınası) (T.+Ar.): Ciğer otu, taş kınası.[RFLMT 115/ BKTS 139/ İBAS 203].

kayapüt ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 387].

kayayağı: Kaya üzümü. [TTBA 41].

kaygana çiçeği (Far.+T.): Geniş, yuvarlak yapraklarının içinden çıkan filizlerin ucunda sarı çiçek açan, özsuyu beyaz bir yaban bitkisi (kayganacık). [TTBA 41].

kayganacık (Far.+T.): Kaygana çiçeği. [TTABİ 93/ TTBA 26].

kayı soğan: Yeşil soğan. [TTBA 56].

kayı çiçeği: Kayışkıran. [TBAS 164/ İBAS 204/ TTBA 99/ TTBA 41/ TTABİ 74/ TTABİ 101].

kayıkkıran: Kayışkıran (*Juncus inflexus*). [TBS 402].

kayın Kayıngillerin örnek bitkisi olan, 30-40 metre boyunda, 2 metre çapında, kışın yapraklarını döken, kerestesi beyaz ve değerli olan bir orman ağacı (*Fagus orientalis*). [DK II 176/ KT 616/ TS 1115/ DLT 695/ TDES 222/ KBS I 484/ RB 85/ OAKBH 438/ TKF 439/ TGİB 103/ BTS 347/ TBS 402/ KFT 797/ CFBİ 584/ TTBA 9].

kayın ağacı: "1. *Fagus* (Fagaceae) türlerine verilen genel ad. 30-40 m kadar bir boya erişebilen ve kışın yaprak döken ağaçlar. Türkiye'de aşağıdaki türler bulunmaktadır. *Fagus orientalis* Lipsky- Doğu kayını. Bağnaz (Güney Anadolu). *F. sylvatica* L.- Avrupa kayını. 2. Gürgen ağacı, ak gülgen. 3. Kuş ağacı." [TBAS 164/ ŞBA 468/ İBAS 204/ RFLMT 115/ NEBAS 99/ TBS 402/ TSD 207/ BKTS 139/ BDVN 107/ BDVN 148/ BDVN 273].

kayın mantarı (T.+Rum.): "Pleurotus (Pleurotaceae) türlerine verilen genel ad. *Pleurotus cornucopiae* (Pers.ex Paulet) Gillet.- Bolu bölgesinde Kayın mantarı olarak tanınır ve yenir. *P. eryngii* (Fr.ex DC.) Quelet var. *ferulae* Lanzi- Doğu Anadolu bölgesinde Çaşır (*Ferula*) türlerinin dibinde yetişir. Yenen bir türdür. Eş anl. Koyun

mantarı. *P. ostreatus* (Jacq.ex Fr.) Kummer-Karadeniz bölgesinde yetişir. İstanbul pazarlarında satıldığına rastlanmıştır. Eş anl. İpek mantarı. Kabakulak mantarı, Karacaoğlan mantarı, Karakulak mantarı (Bolu çevresinde *Panus rudis* Fr. (Pleurotaceae) türüne de aynı ad verilir). Kara mantar. Kayın mantarı. Kulak mantarı, Yaprak mantarı." [TBAS 164/ TBS 402/ TTBA 41].

kayındili: Frenk inciri. [TBAS 164/ İBAS 204/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67].

kayır: İncir. [TTBA 9].

kayısı (kaysı) (Far.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitkidir ve birçok çeşidi vardır (*Armeniaca vulgaris*). [TBAS 164/ ŞBA 470/ İBAS 204/ KK 269/ TDES 222/ MT 297/ RFLMT 115/ RB 85/ HBH 262/ KM 126/ TGİB 34/ BTS 347/ TBS 402/ AMATK 299/ HHKA 158/ ETFT 300/ EÇSBA 148/ ACBA 133/ CFBİ 584/ TBYBA 31/ MNF 155/ TMTBA 13/ EOTTD 327/ YATBT 28].

kayısı ağacı (kaysı ağacı) (Far.+T.): 1. Gülgillerden, sıcak veya ılık iklimlerde yetişen, çiçekleri pembemsi beyaz bir ağaç (*Prunus armeniaca*). 2. Zerdali ağacı. [KT 616/ NEBAS 99/ BDVN 486].

kayısı çiçeği (Far.+T.): Çiçekleri kayısı sarısı renkli ve çok kokulu olan bir bitki (*Freesia hybrida*). [TBS 403].

kayısı narı (Far.+Far.): Taneleri pembe renkli, çekirdekleri çok yumuşak olan ve yerken çıkartılmaya gerek duyulmayan bir nar çeşidi (*Punica granatum*). [TBS 403].

kayışkiran (kayış kiran): "1. *Ononis spinosa* L. (Leguminosae). Çok yıllık, dikenli ve pembe çiçekli bir bitkidir. Kökleri idrar artırıcı ve taş düşürücü olarak tanınmıştır. Eş anl. Demirdelen, Kayık çiçeği. Sabankıran, Yandak, Yandukta, Yantak. 2. Baklagillerden, kökleri toprağa derince girdiği için tarlalar sürülürken sabanı tutan, çiçekleri kırmızı bir bitki, sabankıran (*Ononis spinosa*)." [TBAS 164/ TS 1116/ ŞBA 473/ İBAS 204/ TGİB 161/ NEBAS 99/ TBS 403/ BDVN 423/ TTBA 87/ TTBA 61/ VHBA 13/ TTABİ 68/ TTABİ 97].

kayışkiran kökü: Bir bitki kökü. [TBAM 96].

kayışkiran mantarı (T.+T.+Rum.): Koçlama mantarı. [TBAS 164].

kayışkiran otu: (*Marrubium peregrinum*). [TBS 403].

kayışkoparan: Asfaltotu (*Psoralea bituminosa*). [TBS 403].

kayısı üzüm (Far.+T.): Yerli bir üzüm cinsi. [TTBA 56].

kaymacık: Kaymak otu. [TBAS 164/ İBAS 204/ TBS 403/ DS 2703/ TTABİ 93/ TTBA 26].

kaymak ağacı: Bir ağaç türü. [NEBAS 99].

kaymak çiçeği: Mantuvar (*Helichrysum plicatum*). [TGİB 193/ TBS 403].

kaymak otu: "*Opopanax hispidus* (Friv.) Gris. (Umbelliferae). 1-3 m yükseklikte, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Yaprakları Batı Anadolu bölgesinde pazarlarda satılır, yumurta ve yağ ile pişirilerek yenir. Eş anl. Kaymacık (Tire). Kaymaklık (Kemalpaşa-Izmir). Sarı ot (Fethiye. Marmaris, Milas)." [TBAS 164/ İBAS 204/ TBS 404/ TTBA 41/ TTBA 88/ TTABİ 69].

kaymaklık: Kaymak otu (*Opopanax hispidus*). [TBAS 164/ TBS 404/ TTABİ 96/ TTBA 26].

kaynanacık: Bir tür bitki. [TTBA 69/ TTBA 95/ TTABİ 62/ TTABİ 72].

kaynanadili (kaynadili): 1. Frenk inciri (*Opuntia ficus indica*). 2. Kaktüs. [TBAS 165/ İBAS 204/ KBS I 485/ BTS 347/ TBS 404/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 69/ TTBA 41/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTABİ 62/ OABA 296].

kaynanadili kaktüsü (T.+T.+Fr.): Frenk inciri. [NEBAS 99].

kaynanayumruğu: 1. Frenk inciri. 2. (Onopordum). [TBAS 165/ TBS 404/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 69/ TTBA 97/ OABA 296/ TTABİ 62].

kayniş (<?): Bir tür bitki. [TGİB 189].

kaypak mantar (T.+Rum.): Ayı mantarı. [TBAS 165].

kayrak çakşırı: (Ferulago pachyloba). [TGİB 104/ TBS 405].

kayrak çayı (T.+Çin.): Çay olarak kullanılan bir bitki (Acinos arvensis). [TGİB 18/ TBS 405].

kaysum (Ar.): Kara pelin, zivan çiçeği. [BDVN 80/ TASS 742].

kaysur (<?): Denizköpüğü. [İBAS 204].

kayşak (<?): Sarı ot (Boreava orientalis). [TBAS 165/ İBAS 204/ TBS 405].

kaytaran (<?): (Thalictrum minus). [TGİB 258/ TBS 405].

kaz otu: 1. Genellikle çayırlarda, yol kenarlarında, nemli ve killi topraklarda yetişen parlak sarı çiçekleri olan çok yıllık bir bitki (Potentilla anserina). 2. Çoban süzeği. 3. Gümüş otu. [ŞBA 475/ İBAS 205 / NEBAS 100/ BDVN 288/ BDVN 482].

kaz teresi (T.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 12].

kaz yağı (kazyağı): Kaz yağı bitkisi, kazayağı otu. [İBAS 205/ KM 126/ YATBT 29].

kaz: Kazayağı otu. [TE 1491].

kazandelen: Kazankulpu (Atrophaxis spinosa). [TBAS 165/ İBAS 204/ TBS 405/ TTBA 61/ TTABİ 70/ TTABİ 97/ TTBA 89].

kazankarası: 1. Ebe gümece. 2. Salep. 3. (Thlaspi lilacinum). [TBAS 165/ TBAS 165/ İBAS 204/ BTS 348/ NEBAS 99/ TBS 405/ DS 2710/ TTABİ 70/ TTBA 41/ TTBA 89].

kazankulpu (T.+Rum.): "Cirsium ciliatum (Murr.) Moench subsp. szovitsii(C.Koch) Petrak (Compositae). 90-120 cm yükseklikte, iki yıllık, dikenli, kırmızı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum ve Kars bölgesinde yenir. Eş anl. Gazandelen, Kazandelen, Kuşkonmaz." [TBAS 165/ İBAS 204/ TGİB 130/ TBS 405/ TTBA 41/ TTBA 89/ TTBA 99/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

kazayağı (kaz ayağı- kazayak- kazıyak): "1. Falcaria vulgaris Bernh. (Umbelliferae). 25-100 cm yükseklikte, iki veya çok yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Genç sürgünleri Doğu Anadolu bölgesinde (Erzurum), ıspanak gibi pişirilerek veya turşu yapılarak yenir. Ege bölgesinde bu türe Yer kazayağı, Sium sisarum L. türüne ise Su kazayağı adı verilmektedir. Eski kitaplarda Kazayağı adı Chenopodium türleri (Chenopodiaceae) için kullanılmıştır. Eş anl. Gazayağı. Gazayak, Gazeyağı, Gazyak, Kazağ, Kazayak, Kazıyak. 2. Ispanakgillerden, yaprakları kaz ayağına benzeyen bir bitki (Chenopodium). 3. Deli maydanoz. 4. Sirken." [KT 619/ TBAS 165/ TBAS 165/ TS 1122 / İBAS 204/ KBS I 489/ TGİB 103/ NEBAS 99/ TBS 405/ BDVN 169/ BDVN 34/ BKTS 140/ YATBT 28/ TMTBA 13/ TTABİ 73/ TTBA 41/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTBA 79/ OABA 296/ HATBA 12/ TTABİ 58/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TBAS 165/ TBS 406/ OABA 296/ HATBA 12].

kazayağı kökü: Yaban turpu. [BDVN 137].

kazbacağı: Kazayağı. [TBS 406].

kazbağı (T.+Far.): Çobançantası (Capsella bursa-pastoris). [TBS 406].

kazbudu: (Falcaria vulgaris). [TBS 406].

Kazdağı çayı (Öİ+Çin.): Kazdağı'nda yetişen ve çay olarak kullanılan bir bitki, dağ çayı (Sideritis trojana). [TBS 406/ TBAS 165/ HATBA 12/ CEBA 128].

Kazdağı köknarı (Kazdağı göknarı) (Öİ+Rum.): Çamgiller familyasından, iğne yapraklı, yapraklarını dökmeyen, sadece Kaz Dağı'nda yetişen ülkemize özgü bir orman

ağacı (*Abies nordmanniana*). [BTS 348/ TBS 406/ TTBA 104/ TTBA 41/ CEBA 128/ HATBA 12/ TTABİ 75].

Kazdağı meşesi (Öİ+Far.): Kayıngiller familyasından, fındıksı meyveleri olan ve ülkemizde Marmara ve Ege bölgelerinde doğal olarak yetişen bir tür. [BTS 348/ HATBA 12/ CEBA 128].

kazgagası: "*Corydalis* (Papaveraceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu, yumrulu ve tüysüz bitkiler. *Corydalis rutifolia* (Sibth. et Sm.) DC. - Horozibiği (Kemah-Erzincan). Doğu Anadolu bölgesinde çay halinde keyif verici olarak kullanılır. *C. solida* (L.) Swartz-Yumruları eskiden tedavide kullanılırdı." [TBAS 165/ İBAS 205/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TTBA 79/ TTBA 41/ OABA 296/ HATBA 12/ TTABİ 65].

kazık yemiş (kazıkyemiş): 1. Bitkinin yere çakılı kazık gibi dik duruşu nedeniyle verilmiş bir addır (*Orobanche minor*), kazık. 2. Havuç. [TTABİ 97/ TTABİ 101/ TTABİ 105/ TTBA 87/ TTBA 61].

kazık: Bitkinin yere çakılı kazık gibi dik duruşu nedeniyle verilmiş bir addır (*Orobanche minor*). [TBS 406/ TTBA 26/ TTABİ 101].

kazkazayağı (<?+T.): Geyikdili. [İBAS 205].

kazmaç kaz: Bir tür bitki. [TTABİ 101].

kazmaç: 1. Işığan. 2. (*Ilex colchica*). [TBAS 165/ TBAS 166/ İBAS 205/ TBS 407/ TTBA 26].

kazparmak otu: Bir tür bitki. [HATBA 12].

kazrek: Çiğ olarak yenen bir ot. [DS 2713].

kebabe (kebebe) (Ar.): 1. Baharattan karabibere benzer bir tane, kuyruklu biber. 2. Hind biberi. [ŞMK 185/ HBH 263/ KM 126/ MMŞM 443/ HKHT 386/ TE 1492/ AMATK 300/ HHKA 159/ HKHTM 830/ TAH 613/ ABY 407/ YİŞ 759/ TASS 742/ ŞMS 106/ ACBA 133/ CFBİ 584/ YATBT 29/ BDVN 465].

keber çalısı (Ar.+T.): (*Capparis*). [TBS 407].

keber diken (Ar.+T.): Kebere. [TBAS 166].

keber fidanı (Ar.+Rum.): Kebere. [BDVN 140].

kebere (keber- kebre) (Ar.): "*Capparis spinosa* L. veya *C. ovata* Desf. (Capparaceae). Çok yıllık, dikenli, beyaz ve büyük çiçekli çalılardır. Çiçek tomurcukları turşu halinde yenir ve dış ülkelere satılır. Eş anl. Berikemberi (Diyarbakır), gebele (Denizli), geber, gebre, gebre otu, gedigen, kabbar. kapari, keber, keber diken, kedicırnağı, keditırnağı, tırmık, kebere." [TBAS 166/ ŞBA 477/ İBAS 205/ KK 270/ RFLMT 116/ ŞMK 185/ HBH 263/ KM 126/ MMŞM 443/ TKF 439/ TGİB 52/ TBS 407-408/ HKHT 386/ TE 1493/ HHKA 159/ MNT 690/ ETFT 301/ EÇSBA 148/ ABY 407/ YİŞ 759/ TASS 742/ KEA 324/ ŞMS 106/ ACBA 133/ DYİT 498/ YATBT 29/ BDVN 140/ CFBİ 584].

kebere kökü (Ar.+T.): Kebere bitkisinin kökü. [İBAS 205].

kebere otu- (kebre otu) (Ar.+T.): Gebre otu. [NEBAS 100].

kebez (kebes) (<?): Pamuk. [İBAS 205/ EUTSV 175].

kebuter otu (Far.+T.): Bir bitki. [HBH 263].

keçe otu: Keçi otu (*Rumex acetosella*). [TBS 408].

keçelek: (*Anthemis*). [TBS 408].

keçeli ot: (*Paronychia argentea*). [TGİB 177/ TBS 408].

keçemçik: Taş aralarında biten ve yenen bir ot. [DS 2715/ TTBA 26/ TTABİ 93].

keçemük: Sütlü ve tatlı bir çeşit ot. [DS 2716/ TTABİ 96/ TTBA 26].

keçi alıcı (T.+Far.): Alıç (*Crataegus monogyna*). [TBAS 166/ TBS 408/ HATBA 12].

keçi çağlası: Badem. [TBAS 166/ HATBA 12].

keçi geveni: Geven (*Astragalus angustifolius*). [TBAS 166/ TBS 408/ HATBA 12].

keçi kirazı (T.+Rum.): Kiraza benzer küçük meyveleri olan bir ağaç. [TTBA 41/ TTBA 77/ TTABİ 64].

keçi kömüreni (keçi körmeni): 1. Yaprakları soğan yerine kullanılan bir tür yaban sarımsağı. 2. Soğan (*Allium subhirsutum*). [TBAS 166/ TBS 408/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 41/ HATBA 12].

keçi lahanası (T.+Rum.): Bir tür bitki. [HATBA 12].

keçi mantarı (T.+Rum.): 1. Pos mantarı. 2. Evlek mantarı. 3. Akmantar. [TBAS 166/ TBAS 166/ TS 1125/ TTBA 41/ TTBA 77/ TTABİ 64/ TTABİ 103/ HATBA 12].

keçi marulu (T.+Rum.): Yapraklarının topluca görünüşü marula benzetilen bir bitki, dağ marulu (*Hyoseris radiata*). [TBAS 166/ İBAS 206/ TBS 408/ TTBA 41/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 12].

keçi mayasıl otu (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 326/ HATBA 12].

keçi otu: Uyuz otu. [İBAS 206/ KK 270/ BDVN 26/ HATBA 12].

keçi söğüdü: Bataklıklarda ve nemli ormanlarda çok bulunan bir söğüt türü (*Salix caprea*). [TBAS 167/ TS 1126/ NEBAS 100/ TBS 408/ TTBA 77/ TTBA 41/ HATBA 12/ TTABİ 64].

keçi söğüt ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 523].

keçi yemişi: Yaban mersini. [TS 1126/ İBAS 206/ HATBA 12/ TTABİ 64/ TTBA 77/ TTBA 41].

keçiayağı (keçi ayağı): Beyaz ve pembe renk açan çiçekleri toplu olarak şemsiye görünümünde olan çok yıllık otsu bir bitkidir (*Aegopodium podagraria*). [ŞBA 478/ NEBAS 100/ HATBA 12/ BDVN 22].

keçibiciği (keçibiciği): "*Michauxia campanuloides* L'Herit. ex Aiton (Campanulaceae). 100-150 cm yükseklikte, iki yıllık, beyaz çiçekli, tüylü ve otsu bir bitkidir. Tarsus ve Silifke bölgelerinin dağ köylerinde genç iken gövdesi ve kökü, pişirildikten sonra yenir. Eş anl. Çeşir, Gerçemek, Gerçimek (Kırobası, Silifke—Mersin). İki yıllık beyaz çiçekli otsu bir bitki, çeşir, gerçemek (*Michauxia campanuloides*)." [TBAS 166/ TGİB 51/ TBS 408/ DS 2716/ TTBA 97/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 12/ İBAS 205/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

keçiboğan: Bir tür bitki. [NEBAS 100].

keçiboynuzu (keçi boynuzu): "1. *Ceratonia siliqua* L. (Leguminosae). 3-10 m yükseklikte, bileşik yapraklı, küçük yeşil çiçekli bir ağaç veya ağaççıktır. Meyve olgunlukta kahve renkli, 10-20 cm uzunlukta ve çok tohumludur. Meyveleri yenir. Meyvelerinden hazırlanan reçele Keleş (Gazipaşa-Antalya), tohumlarına Hetten (İsparta) ve yabanî (aşısız) ağaca ise Haraç (Adana, Mersin) adı verilmektedir. Eş anl. Ballıbaba (Denizli), Ballıboynuz (Denizli). Hannıp. Harnıp, Harnup. Harrup, Kaluş, Melük. 2. Baklagillerden, kerestesi marangozlukta, kabukları tabaklıkta kullanılan bir ağaç, harnup (*Ceratonia siliqua*). 3. Bu ağacın baklaya benzer, şekerli yemişi, harnup." [KT 147/ TMİB 805/ MŞ II 181/ TBAS 166/ TS 1125/ ŞBA 479/ İBAS 205/ KK 270/ RFLMT 116/ HBH 263/ KM 126/ TKF 439/ TGİB 63/ TBS 409/ AMATK 300/ HHKA 159/ MNT 690/ LME 367/ ABY 407/ YİŞ 760/ KFT 801/ TN 977/ ŞMS 106/ CFBİ 584/ MOBA 108/ TTABİ 67/ TTBA 41/ OABA 296/ HATBA 12/ EATBT 1051/ TMTBA 13/ YATBT 29/ LMEBA 409/ TTBA 97/ TTABİ 60/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTABİ 103].

keçiboynuzu ağacı (keçi boynuzu ağacı): (*Ceratonia siliqua*). [NEBAS 100/ TBS 409/ BDVN 161].

keçieğirtmeci (keçi eğirtmeci) (T.+<?): Keçimemesi. [İBAS 206/ HATBA 12/ LMEBA 409].

keçiemceği (keçi emceği): Siyah renkli bir çeşit incir. [TTABİ 73/ TTABİ 65/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTBA 41/ TTABİ 67/ TTBA 83].

keçigevişi (keçiebişi): Keçilere yem olarak verilen bir bitki (*Anagyris foetida*). [TGİB 28/ TBS 409].

keçigüvesi: Zivircik. [İBAS 206].

keçik otu: Üzerlik otu, harmel. [İBAS 206].

keçikulağı: Kuzukulağının bir nevi, sebze gibi kullanılan mayhoşça yaprak. [KT 688/ İBAS 206/ HATBA 12/ OABA 296].

keçimemesi (keçi memesi): "1. *Polygonum alpinum* All. (PoJygonaceae), 30-100 cm yükseklikte, çok yıllık, beyaz veya yeşilimsi çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kars bölgesinde çiğ olarak yenir. Eş anl. Madımak. 2. Sert kabuklu, iri taneli, uzunca, beyaz veya kırmızımsı bir çeşit üzüm." [TBAS 167/ TS 1125/ İBAS 206/ TGİB 51/ TBS 409/ LME 367/ DS 2716/ LMEBA 409/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ OABA 297/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 12/ TTBA 41].

keçisakalı (keçi sakalı): 1. Ladengillerden, çayırlarda, nemli yerlerde yetişen, yaprakları mızraksı ve çizgili, çiçekleri mavimsi veya mor renkte laden bitkisinin bir türü, keçisedefi (*Cistus creticus*). 2. Gülgillerden, beyaz veya pembe çiçekli, bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilen bir ağaççık, erkeçsakalı, çayırmelikesi (*Spiraea aruncus*). 3. Tekesakalı (*Filipendula ulmaria maxim*). 4. (*Limonium angustifolium*). 5. Keçi sedefi. [KT 623/ TBAS 167/ TS 1125/ ŞBA 481 / İBAS 206/ TBAM 97/ NEBAS 100/ TBS 409/ OABA 297/ HATBA 12/ TTBA 41/ TTBA 79/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ BDVN 287/ BKTS 141/ BDVN 563/ BDVN 84].

keçisakalı mantarı (T.+T.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantardır. Şekli keçi sakalına benzer (*Ramaria botrytis*). [TBS 409].

keçisedef otu (keçi sedef otu) (T.+Ar.+T.): Baklagiller familyasından, mor çiçekli otsu bir bitki (*Galega officinalis*). [İBAS 206/ TGİB 109/ TBS 408/ NEBAS 100/ HATBA 12].

keçisedefi (keçi sedefi) (T.+Ar.): Keçisakalı, harmel. [TS 1126/ RFLMT 116/ BDVN 287/ TTBA 41/ HATBA 12].

keçitaşağı: Soğan. [TBAS 167/ İBAS 206/ HATBA 12/ OABA 297].

keçiturnağı (keçi turnağı): Sarı burçak. [İBAS 206/ LMEBA 409/ HATBA 12/ OABA 297].

kedene (<?): Kenevir otu. [TBAS 167/ İBAS 206].

kedî başı: 1. Sarı veya pembe çiçekleri olan uzun yapraklı yıllık bir bitki (*Galeopsis ladanum*). 2. Yalan kenevir otu. [ŞBA 483/ NEBAS 101/ BDVN 287].

kedî çıtlığı: (*Scariola viminea*). [TGİB 235/ TBS 409].

kedî dutu (T.+Far.): Böğürtlen. [TBAS 167/ İBAS 206/ HATBA 12/ TTBA 41/ TTBA 77/ TTABİ 64].

kedî eriği: Yurdumuzda yetişen yabani bir erik türü (*Prunus spinosa*). [TBS 409].

kedî kangalı (T.+<?): (*Salvia candidissima*). [TBS 410].

kedî nanesi (T.+Ar.): 1. Ballıbabagillerden, kırlarda yetişen, kedilerin kokusundan çok hoşlandığı bir bitki, yaban sümbülü (*Nepeta cataria*). 2. Pişik otu. [TBAS 167/ TS 1126/ ŞBA 484/ İBAS 206/ NEBAS 101/ TBS 410/ HATBA 12/ TTBA 41/ TTBA 77/ TTABİ 64].

kedî otu: "1. *Cardaria draba* (L.) Desv. (Cruciferae). Beyaz veya soluk sarı çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Anadolu'da yaygın olup yol ve tarla kenarlarında yetişir. Kurutulmuş çiçekli dalları Bursa aktarlarında Kedi otu adı altında satılmakta ve yatıştırıcı olarak tavsiye edilmektedir. 2. *Valeriana officinalis* L. (Valerianaceae), 150

cm kadar bir boya erişebilen. çok yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kökleri yatıştırıcı olarak kullanılır. 3. İki çeneklilerden, kök sapı hekimlikte kullanılan bir bitki (Valeriana). 4. Asarun, yabancı nardin.” [KT 623/ TBAS 167/ TBAS 167/ TS 1126/ ŞBA 485/ İBAS 206/ RFLMT 116/ TBAM 99/ TGİB 53/ BTS 349/ NEBAS 101/ TBS 410/ BKTS 141/ ŞMS 106/ MOBA 108/ BDVN 606/ HATBA 12/ BDVN 85/ BDVN 413/ TTBA 41/ TTBA 77/ TTABİ 64].

kedî turpu (T.+Far.): (Rapistrum rugosum). [TGİB 210/ TBS 410].

kedî üzümü: Meyvesi üzüme benzeyen bir bitki (Chenopodium foliosum). [TBS 410].

kediyayağı (kedî ayağı): Birleşikgillerden, süs bitkisi olarak da yetiştirilen, beyazımsı, yumuşak, sık tüylü bir bitki (Antennaria dioica). [TS 1126/ ŞBA 490/ İBAS 206/ NEBAS 100/ BDVN 64/ TTBA 41/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ HATBA 12/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

kediyası: Köpektaşağı, keffü'l-hirre. [KT 83/ İBAS 206/ HATBA 12].

kedibağırşağı (kedibarsağı): Gövdeleri uzun ve bağırsağa benzetilen bir bitki türü (Clematis vitalba). [TBS 410/ OABA 297/ HATBA 12].

kedibaş (kedibaşı): Bir cins elma. [TTABİ 68/ TTABİ 73/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTBA 84/ TTBA 79/ TTBA 56/ HATBA 12/ OABA 297].

kedibiyağı: 1. İnce dalları benzetilmiştir (Equisetum telmateia). 2. (Java tea). [TBAM 98/ TBS 410].

kedibiciği (kedicibiği): Havuç. [HATBA 12/ TTBA 41].

kediboncuğu: Çiçekleri boncuğa benzetilen bir bitki (Muscari armeniacum). [TBS 410].

kedicırnağı (kediçırnağı- kediçmağı): 1. Yoncaya benzeyen, güzel kokulu çiçekleri olan bir çeşit yaban otu. 2. Pancar. (kedigözü, keditırnağı). 3. Kebere. [OABA 297/ TTABİ 65/ TTBA 79/ TTBA 41/ HATBA 12/ TBAS 167/ İBAS 206/ HATBA 12].

kediçomağı: (Astragalus schizopterus). [TBS 411].

kedidili: Yaprakları benzetilmiştir (Alyssum sibiricum). [TGİB 25/ TBS 411].

kedigötü: 1. Kötü kokusu sebebiyle bu ad verilen bir bitki. 2. Kedigözü (Orchis coriophora). [TBS 411].

kedigözü: Çiçekleri benzetilmiştir, salep (Ophrys). [TBAS 167/ İBAS 206/ TBS 411/ TTBA 97/ OABA 297/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 41/ HATBA 12].

kediskelesi (T.+İt.): (Lathyrus ocrus). [TBS 411].

kedikınası (T.+Ar.): Dövülüp ezilince kına gibi boyalı su çıkaran bir çeşit bitki. [DS 2718/ TTBA 41/ TTBA 80].

kedikulağı: Üst çiçek parçaları benzetilmiştir (Ophrys mammosa). [TBS 411/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 41/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ TTABİ 67].

kedikuyruğu: Sideritis pisidica Boiss. et Heldr. Çiçekli dalları çay olarak kullanılır. [TBAS 296/ TBS 411/ TTBA 79/ TTBA 41/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTABİ 73].

kedimerdiveni (T.+Far.): Yaprak şekli merdivene benzeyen bir bitki (Equisetum telmateia). [TBS 412].

kedipencesi (T.+Far.): Kebere. [İBAS 207].

kedipisi: Yabancı kuşkonmaz (Asparagus acutifolius). [TBS 412].

keditaşağı (kedî taşağı): Kötü kokulu bir bitki. [KBS I 492/ HATBA 12/ OABA 297].

keditırnağı (kedidırna- kedi tırnağı): 1. Kebere. 2. Salep. 3. (Achillea millefolium). [TBAS 167/ TBAS 167/ İBAS 207/ NEBAS 101/ TBS 412/ VHBA 13/ TTBA 97/ TTBA 41/ TTBA 79/ HATBA 12/ TTABİ 65/ OABA 297/ TTABİ 73].

kedirnağı mantarı (T.+T.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar, saçak mantarı (*Ramaria condensata*). [TBAS 167/ TBS 412/ HATBA 12/ OABA 297].

kediyacı: Bir tür bitki. [HATBA 12].

kediyüzü: Bir tür bitki. [HATBA 12].

Kefe kimyonu (Öİ+Ar.): "Laser trilobum {L.} Borkh. (Umbelliferae). 50-120 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, tüsüz ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Özellikle çam ormanlarının altında yetişir. Olgun meyveleri baharat olarak kullanılır. Adana Torosları (Çamlıyayla, Fındıkpar) 'nda yetişen bitkilerden elde edilen meyveler Sıra adıyla tanınır. Adana, Tarsus ve Mersin bölgelerinde baharat olarak kullanılır ve baharatçılarda satılır. Eş anl. Dağ kimyonu, Sıra (Mersin)." [TBAS 167/ İBAS 207/ TGİB 133/ TBS 412/ BKTS 141/ TTBA 41/ CEBA 129].

Kefe lalesi (Öİ+Far.): "Kırım'ın güneyinde bir şehir olan Kefe (şimdiki adı Feodosiya)'de yetiştirilen ve 17. yüzyılda İstanbul'da satılan bir lüle çeşidi." [TBAS 168/ İBAS 207/ CEBA 129/ TTBA 41].

keg elması-keğ elması (<?+T.): Geyik elması (*Sorbus torminalis*). [TBS 413].

kehlip (<?): Patlıcan. [İBAS 207].

kehzek (<?): Hardal. [İBAS 207].

kejem (<?): Karamuk, dağ eriği. [İBAS 208].

kek otu: Kekik (*Thymus*). [TBAS 168/ İBAS 208/ TBS 413/ TTBA 41].

kekej (<?): Su teresi. [İBAS 208].

kekeremik: Kokulu bir cins ot. [TTABİ 102/ TTBA 26].

kekeş (<?): Roka. [BDVN 262].

kekeyik (<?): Yakıcı ve kokulu, yağı çıkarılan bir ot. [İBAS 207].

kekic (<?): Ak çöpleme. [İBAS 208].

kekik çayı (T.+Çin.): Bitki çay olarak kullanılır (*Sideritis bilgerana*). [TBS 416].

kekik otu (kekük otu): 1. Geyik otu, sater otu. 2. (*Thymus sipyleus*). [İBAS 208/ NEBAS 101/ TBS 416/ TSD 209/ BKTS 142/ CFBİ 584/ BDVN 587/ BDVN 531].

kekik "1. *Thymus* (Labiatae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, beyaz veya mor mçiçekli ve kuvvetli kokulu bitkiler. Bazı türler baharat veya çay olarak kullanılmaktadır. Baharatçılarda Kekik adı altında genellikle *Origanum* (Mercanköşk) türleri satılmaktadır. Osmanlı dönemi kitaplarında Kekik için Sateri berri (Kara sateri) adı kullanılmaktadır. Eş anl. Çatır, Kakuk, Keklik otu, Kek otu (Kars). *Thymus bornmuelleri* Velen- Baharat olarak kullanılır (Bursa). *T. longicaulis* C. Presl- Baharat olarak kullanılır. *T. praecox* Opiz-Baharat olarak kullanılır. *T. pseudopulegioides* Klokov et Des.-Shost. *T. sipyleus* Boiss.-Çal çayı (Fethiye-Muğla), Sinekkanadı. Mersin bölgesinde dağ çayı olarak kullanılır. 2. Ballıbabagillerden, karşılıklı küçük yapraklı, beyaz, pembe, kırmızı başak durumunda çiçekleri olan ve çiçeği baharat gibi kullanılan, odunsu saplı, kokulu bir bitki (*Thymus vulgaris*). 3. Mercanköşk." [KT 626/ TBAS 168/ TBAS 168/ TS 1128/ ŞBA 491/ İBAS 208/ TDES 227/ KBS I 492/ RFLMT 117/ TBAM 100/ TGİB 48/ BTS 349/ NEBAS 101/ TBS 413/ LME 369/ BKTS 142/ KFT 801/ KDB 4/ TTABİ 58].

kekikboğan: Eftimon. [İBAS 208].

kekiksaçı: Eftimun, gelinsaçı. [İBAS 208].

kekilcen (Far.+T.): Tekesakalı. [TBAS 168/ İBAS 208/ DS 2722/ TTBA 26/ TTABİ 93].

kekire (<?): Melek otu (*Angelica sylvestris*). [TBAS 168/ İBAS 208/ TBS 417].

keklik buğdayı: (*Hordeum murinum*). [TBS 417].

keklik çiğdemi: 1. Karga soğanı. 2. (Gynandrisis sisyrinchium). 3. Kuzgun kılıcı. [TBAS 168/ İBAS 208/ TBS 417/ BKTS 142/ BDVN 295/ TTABİ 64/ HATBA 12/ TTBA 77/ TTBA 41].

keklik susamı (T.+Ar.): 1. Bir bitki çeşidi. 2. Bir tür çim (Piptatherum miliaceum). [TBS 418].

keklik üzümü: Bir üzüm çeşidi. [NEBAS 101/ BDVN 290/ HATBA 12].

keklikganağı: Bir çeşit bitki. [DS 4542/ TTBA 41].

keklikgözü (keklik gözü): "Adonis türlerine (Ranunculaceae) verilen genel ad. Otsu, bir veya çok yıllık ve kırmızı çiçekli bitkilerdir. Bazı türlere özel adlar verilir. Eş anl. Horoz gülü, Kanavcı otu. Adonis aestivalis L. -Kuş lâlesi. A. annua L. -Kanavcı otu. A. flammea Jacq. -Cin lâlesi, Taç çiçeği (Sandıklı-Afyon)." [TBAS 168/ İBAS 208/ TGİB 19/ TBS 418/ BDVN 20/ HATBA 12/ OABA 297/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTBA 41/ TTBA 79/ TTBA 83].

keklik-keklik otu-: 1. Dağ reyhanı (Ziziphora clinopodioides). 2. Karaca ot (Helleborus orientalis). 3. Kara hindiba (Taraxacum). 4. Mercanköşk (Origanum vulgare). 5. Kekik (Thymus glaber). 6. Sater. 7. Güveği otu. [TBAS 168/ TBAS 168/ İBAS 208/ TGİB 20/ TBS 417/ HATBA 12/ TTABİ 103/ TTBA 77/ TTABİ 64/ TTBA 41/ BDVN 429/ MOBA 108/ BDVN 586].

kekre: "1. Acroptilon repens (L.) DC. (Compositae). Dikensiz, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Çiçekler pembe, kırmızı ve nadiren beyaz renklidir, özellikle Orta ve Doğu Anadolu'da yetişir. Tarım bitkilerine zarar veren bir yabancı ottur. Acı lezzetlidir. Yiyen hayvanlarda kekre tutması denen bir çeşit zehirlenme görülür. 2. İlaç olarak kullanılan bir tür bitki." [TBAS 169/ İBAS 208/ EUTSV 176/ DLT 700].

kekrer (<?): (Heracleum platytaenium). [TBS 419].

keküş (<?): 1. Ak ısırğan otu. 2. Çöpleme. [İBAS 208/ DLT 700].

kel armut (T.+Far.): Yabani bir armut türü (Pyrus amygdaliformis). [TBS 419/ TTABİ 77].

kel bambal (T.+<?): Bambala benzeyen fakat ondan farkları da bulunan bir bitki (Heliotropium hirsutissimum). [TBS 419].

kel çiğ: Çığa benzeyen bir bitki (Phragmites australis). [TBS 419].

kel kefen (T.+Ar.): Kefene benzer, fakat ondan farklı olan bitki anlamında bir ad (Sarcopoterium spinosum). [TGİB 233/ TBS 419].

kel lale (T.+Far.): Boynuzlu gelincik (Papaver apokrinomenon). [TBAS 169/ TBS 419].

kel nergis (T.+Far.): Nergise benzeyen bir bitki (Narcissus serotinus). [TBS 419].

kel otuKöklerden çıkan saplarının ucunda üzüm salkımı görümlü, erguvan renkli çiçekleri olan çok yıllık bir bitki (Petasites hybridus gaertn.). [ŞBA 495/ BDVN 448].

kel papatya (T.+Rum.): Beyaz papatya (Anthemis altissima). [TBAS 169/ TBS 419].

kel turp (T.+Far.): Turpa benzeyen bir bitki (Hirschfeldia incana). [TBS 420].

kel zeytin (T.+Ar.): Zeytinin yurdumuzda yabancı olarak yetişen türü (Olea europaea). [TBS 420].

kelbaş: Süsen.[TBAS 169/ İBAS 208/ ACBA 133/ TTBA 97/ TTBA 56/ TTBA 84/ TTBA 72/ DLTMY 197/ TTABİ 73/ TTABİ 62/ TTABİ 68/ OABA 297].

kelçiçek (kelçiçeği): Papatya. [TTABİ 62/ TTBA 41/ TTBA 72/ TTBA 56/ TTBA 72/ TTABİ 62/ TTABİ 104].

kele türbüsi (<?): Yabani pırası. [İBAS 209].

kelebek ağacı: Bitkinin meyvesi kanatlıdır ve kelebeğe benzetilir (Acer campestre). [TBS 420].

kelebek çalısı: Süs bitkisi (Buddelaja davidii). [NEBAS 101/ TBS 420/ HATBA 12].

kelebek çiçeği: İki çeneklilerden, aydınlık oda ve salonlarda zengin renkli ve çok dallı bir süs bitkisi. [TS 1129/ NEBAS 101/ TTBA 41/ HATBA 12].

kelebek mancarı (T.+<?): Kökeni kelebek pancarı (*Atriplex hortensis*). [TBS 420].

kelebek otu: 1. Bir cins yaban yoncası. 2. Dügün çiçeği. 3. (*Isatis arenaria*). [KT 627/ TBAS 169/ TS 1129/ İBAS 208/ TBS 420/ HATBA 12/ TTBA 41].

kelebek sarmaşığı: Bir cins nebat. [KT 627/ HATBA 12].

keleçeri (<?) Arpa ve buğday aralarında biten bir ot. [İBAS 208].

kelek otu: Çayır düğmesi (*Sanguisorba minor*). [TBAS 169/ İBAS 208/ TBS 420].

kelek: Olgunlaşmamış, ham kavun. [TS 1129/ TDES 228/ TSD 210].

kelem (Far.) Lahana (*Brassica oleracea*). [TDES 228/ RFLMT 117/ ŞMK 185/ HBH 263/ HBTM 181/ KM 126/ TKF 439/ NEBAS 101/ TBS 420/ TE 1497/ AMATK 300/ HHKA 159/ MNT 691/ HKHTM 842/ ETFT 301/ TKS 253/ UUF 503/ EOS 147/ ABY 407/ YİŞ 762/ TASS 745/ ŞMS 106/ ACBA 133/ CFBİ 584/ YATBT 29].

kelemekeşir (kelemenkeşir- kelemkeşir) (<?): "Erzurum ve Kars bölgelerinde sebze olarak kullanılan bazı bitkilere verilen genel ad. Bu isim özellikle aşağıdaki türler için kullanılmaktadır. *Pastinaca armena*. *P. pimpinellifolia* Bieb. *P. sativa* L. *Seseli libanotis* (L.) W.Koch. Eş anl. Kelemkeşir." [TBAS 169/ İBAS 209/ TGİB 145/ TBS 420-421/ DS 2728].

kelemlı otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 41].

kelep (<?): Türk yaylalarında yetişen ve hayvanları çabuk semizleştiren ufak bir ot. [DLT 700].

keler ayağı: Kerbeş-paye. [BKTS 142].

keler diken: Çok dikenli bir bitki (*Onopordum illyricum*). [TBS 421].

keler kuyruğu (kelerkuyruğu): Keler, Bodrum yöresinde bir çeşit kertenkeleye verilen addır (*Carthamus dentatus*). [TBS 421/ DS 2729/ TTBA 41].

keler: (*Equisetum arvense*). [TBS 421].

keles (<?): Hint narı. [İBAS 209].

keleş (<?): Keçiboynuzu. [TBAS 169].

keletir (<?): İncir. [İBAS 209].

keleve (<?): Akça ağaç. [TBAS 169/ İBAS 209].

kelh (<?): Çadıruşağı. [İBAS 209].

kelkaş (Far.+T.): Karnabahar. [TTABİ 73/ TTBA 56/ TTABİ 68/ TTBA 97/ TTBA 84].

kelkız çiçeği (Far.+T.+T.): Beyaz papatya, papatya. [TBAS 169/ TBAS 169/ TTBA 72/ TTBA 41/ TTBA 95/ TTABİ 62/ TTABİ 72].

kelleliot (Far.+T.): Bir çeşit arpa. [TTABİ 66/ TTABİ 73/ TTABİ 95/ TTBA 82/ TTBA 97/ TTBA 56].

kellinar (Far.+Far.): Kartlaşmış meyve halindeki gelincik bitkisine verilen ad (*Papaver rhoeas*). [TBS 421].

keloğlan çiçeği (Far.+T.+T.): (*Anthemis tinctoria*). [TBS 421].

keloğlan kırçan (Far.+T.+<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

kelpeşir armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

kelse otu (<?+T.): Sarılık otu, hilaliye. [İBAS 209].

kembel otu (<?+T.): Güveyfeneri. [İBAS 209].

kemçik (<?): Bayırlarda biten yenen bir çeşit bitki. [DS 2737].

kemçük armut (<?+Far.): Bir tür bitki. [TTABİ 77].

keme (kemi) (Ar.): "1. *Terfesia* (*Tuberaceae*) türlerine verilen genel ad. Asalak bir mantar olup bazı bitkilerin (*Artemisia* türleri) kökleri üzerinde yaşar. İç ve Güneydoğu Anadolu'da bulunmaktadır. Pişirilerek yenir. Eş anl. Arap mantarı. Dolaman, Domalan,

Domuz elması. Kemi. Tomalan, kimi. 2. Yer mantarı." [TBAS 169/ TBAS 169/ İBAS 209/ THBS 247/ TDES 229/ BTS 350/ TSD 210/ BKTS 142/ BDVN 597].

keme diken (Ar.+T.): Yabani kuşkonmaz (*Asparagus acutifolius*). [TBS 421].

keme mantarı (Ar.+Rum.): Yurdumuzda yetişen, yumru şeklinde olan ve yenen mantar (*Tuber asetivum*). [TBS 421].

Kemer patlıcanı (Öİ+Far.): Bir çeşit ince uzun patlıcan. [KT 628/ TS 1132/ TTBA 106/ TTABİ 76/ TTBA 42].

kemirdek (<?): Olmamış kavun. [KBS I 496].

kemse (<?): Garikun. [İBAS 210].

kencek (<?): Kara ağaç. [İBAS 210].

kendene (Far.): Pırasa. [ŞMK 185/ HBH 263/ TE 1501/ HHKA 159/ HKHTM 842/ ETFT 302/ ABY 408/ YİŞ 764/ ŞMS 106/ ACBA 133].

kendi biten: 1. Yaban armudu. 2. Beyaz ve iri taneli bir cins üzüm. [TTBA 61/ TTABİ 97].

kendillik: Kenevir otu. [TBAS 169/ İBAS 210/ TTBA 26/ TTABİ 96].

kendir armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

kendir palmyesi (T.+Fr.): Palmiye. [BTS 353/ TTBA 42].

kendirik: 1. Kenevir otu (*Cannabis sativa*). 2. Börülce. [TBAS 170/ İBAS 210/ TBS 422/ TTABİ 95/ TTBA 26].

kendir-kendir otu: Kenevir, kenevir otu (*Cannabis sativa*). [TBAS 170/ TS 1137/ İBAS 210/ EUTSV 178/ TDES 230/ KBS I 496/ RFLMT 118/ TKF 440/ TGİB 52/ BTS 353/ TBS 422/ HHKA 159/ ETFT 302/ TAH 616/ LME 371/ UUF 504/ EOS 147/ TTBA 42/ BDVN 140/ YİŞ 765/ KFT 803/ ACBA 133/ CFBİ 584/ CCBA 624/ MOBA 99/ LMEBA 409].

kene ağacı: Hint yağı ağacı (*Ricinus communis*). [TBAS 170/ İBAS 210/ HATBA 12/ LMEBA 409/ YATBT 29/ TMTBA 13/ TTBA 42].

kene otu (kene): 1. Sütleğengillerden, tropik bölgelerde yetişen, ağaç veya ağaççık durumunu alabilen, tohumlarından koyu bir bitkisel yağ elde edilen, bir yıllık otsu bitki, Hint baklası (*Ricinus communis*). 2. Hint yağı ağacı. [KT 431/KT 630/ MŞ II 182/ TBAS 170/ TS 1137/ EM 152/ İBAS 210/ HBH 264/ NEBAS 102/ AMATK 300/ HHKA 159/ ABY 408/ TASŞ 746/ CFBİ 584/ HATBA 12/ TTBA 42].

kene tohumu (T.+Far.): Kene otu tohumu; (*Ricinus communis*). [TMİB 808].

kenebörülcesi: Bir tür bitki. [TTBA 42].

kenedire (<?): 1-2 cm eninde 20-30 cm uzunluğunda yaprakları olan asalak bir çeşit ot. [DS 2742].

kenek (<?): 1. Hint yağı ağacı. 2. Ak günlük. [TBAS 170/ İBAS 210/ RFLMT 118].

kenen (<?): Süpürge yapılan ve yakılan dikenli bir ot. [DS 2742].

kenevir (kenevür) (Yun.): Kendirgillerden, sapındaki liflerden halat, çuval vb. kaba örgüler yapılan, iki evcikli bir bitki, kendir (*Cannabis sativa*). [KT 630/ MŞ II 183/ TS 1138/ İBAS 210/ RFLMT 118/ MMŞM 444/ TKF 440/ TGİB 52/ BTS 354/ NEBAS 102/ TBS 422/ AMATK 300/ HHKA 159/ LME 371/ EÇSBA 148/ EOS 147/ ACBA 133/ LMEBA 409/ BDVN 140/ KFT 803/ BDVN 316/ TMTBA 13/ YATBT 29].

kenevir defnesi (Yun.+Rum.): Hint defnesi. [BDVN 227].

kenevir mozu (Yun.+<?): Bir tür bitki. [BDVN 404].

kenevir otu (Yun.+T.): "*Cannabis sativa* L. (Cannabaceae). 50-350 cm yükseklikte, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Uf veya tohum elde etmek için yetiştirilir. Yaprakları ve çiçek durumlarından Esrar denilen uyuşturucu madde hazırlanmaktadır. Tohumlama Çedene, Çetene, Çetine veya Türcan (Silifke-Mersin) denir ve kavrulduktan sonra yenir. Eş anl.

Aptal otu. Esrar otu. Kedene, Kendillik, Kendirik (Konya), Kendir otu, Kınnap otu." [TBAS 170/ BDVN 197].

kenger (kengel- kengir- kenker) (Far.): "1. Gundelia tournefortii L. (Compositae). 20-100 cm yükseklikte, dikenli, çok yıllık, sütlü ve otsu bir bitkidir. Genç sürgünleri pişirilerek yenir ve kökünden sakız elde edilir. Yemeğine Borani veya Boranı adı verilir. Kökten elde edilen sakıza ise Kenger sakızı veya Kanak sakızı denir. Bu sakız Tunceli bölgesinde bol olarak elde edilir ve Doğu illerinde satılır. Meyvelerin kavrulup toz edilmesi ile de Kenger kahvesi elde edilir. Kenger sürgünlerini çıkartmakta kullanılan demire Kengerhan (Van) veya Hılcan, Hile (Diyarbakır) adı verilmektedir. Kenger sürgünleri Diyarbakır ve Siverek bölgesinde ilk baharda (nisan) bol miktarda sökülümekte, yol kenarlarında ve pazarlarda satılmakta ve civar illere gönderilmektedir. Eş anl. Cenger, Çakır dikenli, Çengel otu. Çenger. Datlı kenger, Enger, Henger, Kalagan, Kaluga, Kanak. Kanaak, Kanatma, Kan dikenli, Kanger, Kengel, Kengi otu, Kengir, Kenker, Kenger, Kepre, Kingar, Kongol, Sakız otu, Tatlı kenger. 2. Birleşikgillerden, yaprakları dikenli yaban bir bitki, eşek dikenli, kengel (Eryngium campestre). 3. Enginar. 4. Eşek dikenli denilen, kırlarda biten, kökünden süt çıkan dikenli bir ot, kenger (Eryngium campestre). 5. Deve dikenli." [TBAS 170/ TBAS 170/ İBAS 210/ İBAS 211/ TBS 423/ EOS 147/ TS 1138/ İBAS 210/ THBS 248/ TDES 231/ RFLMT 118/ TKF 440/ TGİB 54/ NEBAS 102/ TBS 422/ TE 1501/ HKHTM 842/ LME 371 / EÇSBA 148/ KFT 803/ ŞMS 106/ CFBİ 584/ TS 1138/ İBAS 210/ TBS 422/ BDVN 144/ YATBT 29/ İBAS 210].

kenger dikenli (Far.+T.): 1. Dikenli bir bitki (Eryngium campestre). 2. Deve dikenli. [TBS 423/ BDVN 460].

kenger kahvesi (Far.+Ar.): Kahve, Kenger. [TBAS 170].

kenger otu (Far.+T.): 1. (Gundelia tournefortii). 2. Yabancı enginar. 3. Şahin otu. [TBS 423/ BDVN 9/ BDVN 220/ BDVN 317].

kenger sakızı (Far.+T.): Kenger. [TBAS 170].

kengerhan (Far.+<?) Kenger. [TBAS 170].

kengi otu (Far.+T.): Kenger. [TBAS 170/ İBAS 211/ TTBA 42].

keniro (<?): Mahlep (Cerasus mahaleb). [TBAS 171/ İBAS 211/ TBS 423].

kentir: Kendirgillerden, sapındaki liflerden halat, çuval vb. kaba örgüler yapılan, iki evcikli bir bitki, kenevir (Cannabis sativa). [ETG 279/ EUTSV 178].

kepek elması: Bir elma türü. [TTABİ 79].

kepek (Paronychia kurdica). [TBS 423].

kepekli elma: Bir elma türü. [TTABİ 79].

kepez (<?): Pamuk. [DLT 704].

kepir otu (<?+T.): Kantaron. [TBAS 171/ İBAS 211].

kepir yavşanı (<?+T.): Acı yavşan (Teucrium polium). [TBAS 171/ İBAS 211/ TBS 424/ TTBA 42].

kepre (<?): 1. Kenger. 2. (Capparis spinosa). [TBAS 171/ İBAS 211/ TBS 424].

keraviya (keraviye- keravya) (Far.): Frenk kimyonu. [TBAS 171/ İBAS 211/ RFLMT 118/ TKF 440/ TGİB 56/ NEBAS 102/ TAH 617/ TASŞ 746/ KFT 803].

kerbi (<?): Harbak. [İBAS 211/ CFBİ 584].

kerdeme (kerdime- kerdene- kerdüme) (Yun.): "1. Lepidium sativum L. (Cruciferae). 20-50 cm yükseklikte, beyaz veya pembe çiçekli, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Yapraklı dalları salata halinde yenir. Lepidium iatifolium L.- Yaprakları yara iyi edici olarak kullanılır. L. sativum L. subsp. sativum- Tere, Tere otu. Bahçe ve bostanlarda yetiştirilir. Yaprakları baharlı lezzetinden dolayı salata halinde kullanılır. Eş anl. Bahçe

teresi, Gedim, Gedime, Gerdeme. Gerdime, Gördüme, Kerdime. *L. sativum* L. subsp. *spinescens* (DC.) Thell.- Diğnik, Kormık, Rişvat (Diyarbakır). Güneydoğu Anadolu bölgesinde yetişen yabanî bir bitkidir. Çiçek durumunun uç kısmının diken biçiminde olması ile yukarıdaki alt türden kolaylıkla ayrılır. Taban yaprakları ilk baharda (Nisan) Diyarbakır ve Siverek pazarlarında satılır ve salata halinde yenir. 2. Su teresi. 3. Beyaz veya kırmızı renkli çiçekleri toplu halde salkım görünümünde olan her türlü iklime uyum sağlayabilen bir yıllık bir bitki (*Nasturtium officinale*). [TBAS 171/ TBAS 171/ TDES 232/ ŞMK 185/ HBH 264/ MMŞM 444/ TKS 253/ ŞBA 497/ İBAS 211/ KK 271/ KM 126/ TBS 424/ MNT 692/ LME 372/ EOS 147/ ŞMS 107/ ACBA 133/ CFBİ 585/ YATBT 30/ TMTBA 13/ LMEBA 409/ İBAS 211].

kerem (<?): Kelem, lahana. [İBAS 212].

kerem otu (<?+T.): (*Brassica oleracea*). [TBS 424].

keremdane (<?+Far.): Bir çeşit mazeryon. [İBAS 212].

kereviz (**keremis-** **keremis-** **keremis-** **keremis-** **keremis-** **keremis-** **keremis-**) (Far.): "1. (Yabanî)- *Apium graveolens* L. (Umbelliferae). 30-100 cm yükseklikte, parçalı yapraklı, beyaz çiçekli, iki yıllık ve otsu bir bitkidir. Yumru kökü olan bir formu Türkiye'de yetiştirilir ve sebze olarak kullanılır. *Apium nodiflorum* (L.) Lag.-Çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Genç yaprakları Diyarbakır ve Siverek (Urfa) pazarlarında Bendik adı altında satılır ve sebze olarak kullanılır. Batı Anadolu (Marmaris-Muğla) bölgesinde bu bitkiye Tatlı gerdeme adı verilmektedir. 2. Maydanozgillerden, kökleri ve yaprakları sebze olarak kullanılan kokulu bir bitki (*Apium graveolens*). [TBAS 171/ TS 1140/ ŞBA 498/ İBAS 212/ KK 272/ RFLMT 118/ ŞMK 185/ TT 143/ HBH 264/ HBTM 181/ KM 126/ MMŞM 444/ TKF 440/ TGİB 32/ NEBAS 102/ TBS 424/ HKHT 391/ TE 1502/ AMATK 301/ HHKA 160/ MNT 692/ HKHTM 830/ ETFT 302/ TAH 617/ TKS 253/ EÇSBA 148/ UUF 504/ EOS 147/ ABY 408/ YİŞ 766/ TASS 746/ KFT 803/ TN 978/ ACBA 134/ CFBİ 585/ YATBT 30].

kereviz otu (Far.): Kerevize benzetilen bir bitki (*Crithmum maritimum*). [TBS 425].

kereya lalesi (<?+Far.): Lâle (*Tulipa saxatilis*). [TBAS 171/ TBS 425].

kerğaş (<?): Bir çeşit bitki. [DS 2754].

kerkem (<?): Zaferan. [İBAS 212/ HHKA 160].

kerkir (<?): Küçük çam ağacı. [İBAS 212/ RFLMT 118].

kerkur (<?): Çakşır otu. [TBAS 171/ İBAS 212].

kermah (<?): Atlara yedirilen besleyici bir ot. [DS 2755].

kermes meşesi (Fr.+Far.): Meşe. [TBAS 171/ BTS 354/ TTBA 42].

kermişik (<?): Yabani kızılılık. [İBAS 212].

kerpeyıldızı (<?+T.): Gebere otu kökü. [İBAS 212].

kerpize (<?): Dağlarda yetişen kekiğe benzer, kokulu, küçük yapraklı bir çeşit ot. [DS 2756].

kertenkelegözü: Bir tür bitki. [HATBA 12].

kertenkelekuyruğu (**kertenkele kuyruğu**): Bir tür bitki. [BDVN 532/ HATBA 12].

kertilce (Yun.+T.): Labada. [TTABİ 93/ TTBA 26].

kertlemik: Çitlembik. [KBS I 500].

kertilce (Yun.+T.): (*Rumex pulcher*). [TBS 425/ DS 2758].

kertme (**kertne**): Ahlat. [TBAS 171/ İBAS 213/ TTABİ 99/ TTBA 26].

kervan otu (**kervanotu**) (Far.+T.): Baş otu, asarun. [KT 633/ İBAS 213].

kese çiçeği (Far.+T.): Süs için yetiştirilen ve demet olarak çiçek açan bitki (*Ceanothus*). [TS 1142/ TTBA 90/ TTBA 42/ TTBA 99/ TTABİ 60/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

kesek mantarı (T.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 111].

kesercik: Çiğdem. [TBAS 172/ İBAS 213/ TTABİ 93/ TTABİ 97/ TTBA 26].

kesik otu (keskin ot): 1. Yara ve kesik tedavisinde kullanılan bir bitki (*Centaurium erythraea*). 2. (*Plantago major*). [TGİB 60/ TBS 425-426/ DS 2764].

kesme ağacı: Bir ağaç türü (*Quercus coccifera*). [TBS 426].

kesme: "1. *Phillyrea latifolia* L. (*Oleaceae*). Kışın yaprağını dökmeyen ve 5 m kadar yükselebilen bir ağaççık. Akdeniz bölgesinde yaygındır. Eş anl. Akça kesme. Akçe kesme. 2. Kıyılarımızda yaygın olarak bulunan, yuvarlak tepeli, 5 metre kadar boylu, her dem yeşil, yaprakları küçük ve kenarları testere dişli, çiçekleri yeşilimsi beyaz renkli olan bir süs ağacı, akçakesme (*Phillyrea latifolia*). 3. Palamut." [TBAS 172/ TS 1145/ İBAS 213/ KBS I 503/ TGİB 182/ TBS 426/ TTABİ 99/ TTBA 26].

kesne (<?): Kestane. [İBAS 213].

kestane (kesdane- kesdene- kastana) (Yun.): "*Castanea sativa* Miller (*Fagaceae*). 30 m kadar yükselebilen. kışın yapraklarını döken ve özellikle Kuzey Anadolu ormanlarında yetişen bir ağaçtır. Tohumu yenir ve tohumu için bazı kültür formları yetiştirilir. Fırınlanarak pişirilmiş kestane tohumlarına Kavlak veya Gavşak, ipe dizilmiş haline Kurukayış denir. Yabanî ağaçlardan elde edilen küçük kestane tohumlarına Kuzu kestanesi adı verilmektedir. Arıların kestane ağacı çiçeklerinde yaptıkları bala Rize bölgesinde Kestane balı adı verilir. Bu bal esmer rengi, acı lezzeti ve içinde kestane polenleri (meşe palamudu biçiminde) bulunması ile tanınır. Fitruka, çimlenmiş kestane tohumu (Trabzon). Eş anl. Hingiç (Çerkeş-Çankırı), Kara kabuk. Karakat. Karakıllı." [TBAS 172/ İBAS 213/ TDES 234/ RFLMT 119/ ŞMK 185/ RB 86/ KM 126/ TGİB 56/ BTS 357/ TBS 426/ TSD 214/ HKHT 393/ EÇSBA 149/ YİŞ 768/ CFBİ 585/ YATBT 30/ TTABİ 58/ CCBA 620].

kestane ağacı (Yun.+T.): Kayıngillerden, ılıman iklimlerde yetişen, 25-30 metre kadar boylanabilen, kerestesi doğramacılıkta kullanılan bir orman ağacı (*Castanea sativa*). [KT 637/ ŞBA 500/ NEBAS 102/ TBS 426/ BDVN 153/ THBS 246].

kestane kabağı (Yun.+T.): Meyvelerinden kabak tatlısı yapılan bir kabak çeşidi, helvacı kabağı (*Cucurbita maxima*). [TS 1147/ İBAS 213/ TBS 426/ TTBA 42].

kestane turpu (Yun.+Far.): Bir cins küçük turp. [KT 637].

kestek (<?): Ekmunbezan. [BKTS 145].

kestere (<?): (*Stachys thirkei*). [NEBAS 102/ TBS 427].

keşinim (<?): Tıbbi bir bitki. [İBAS 213].

keşirlik otu (Far.+T.): Hoş kokulu, kökü yenilen bir çeşit yaban bitkisi. [DS 2772/ TTBA 42].

keşiş kalpağı (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 256].

keşiş otu (kesiş otu): Karabaş otu. [TBAS 172/ İBAS 214/ TTBA 71/ TTBA 42/ BDVN 355/ TTABİ 62].

keşişbaşı: Müşkülüm (*Muscari azureum*). [TBAS 172/ İBAS 214/ TBS 427/ DLTMY 197/ OABA 297].

keşişyemez armudu (kesişyemez armudu) (Far.+T.+Far.): Yeşil renkli, iyi bir çeşit yaz armudu. [TTBA 42/ TTBA 71/ TTABİ 62].

keşkeş çiçeği (Far.+T.): 1. Salep. 2. (*Barlia robertiana*). [TBAS 172/ İBAS 214/ TBS 427].

keşkut (<?): Baharda dere kenarlarında biten tohumu kaynatılarak hastalara içirilen bir çeşit bitki. [DS 2772].

keşmeş (<?): Kuş üzümü. [İBAS 214].

keşmir camgüzeli (<?+T.+T.): Süs bitkisi (*Impatiens balfourii*). [TBS 427].

keşnec (<?): 1. Bir mantar türü. 2. Yer elması. [İBAS 214].

keşür (keşur- keşir) (Far.): Yaban havucu (*Scorzonera mollis*). [EM 153/ İBAS 214/ KK 272/ İML 41/ TDES 234/ ŞMK 185/ KM 127/ MMŞM 444/ HKHT 393/ AMATK 301/ HHKA 160/ MNT 694/ HKHTM 842/ ETFT 303/ TKS 254 / EOS 148/ ABY 409/ YİŞ 769/ TASS 749/ ŞMS 107/ CFBİ 585/ YATBT 30].

ketegen dikenli (<?+T.): Yapraklarının ucu dikenli bir bitki (*Salsola ruthenica*). [TBS 427].

keten (ketan- kettan) (Ar.): "Linum usitatissimum L. (Linaceae). 10-100 cm yükseklikte, bir veya iki yıllık, mavi çiçekli ve otsu bir bitkidir. Özellikle tohumu için yetiştirilir. Tohumlarına Bezir. Bızıktan (Diyarbakır), Sârek. Zârek. Zegerek. Zerek, Zerpik, Zeyerek. Zeylek denir. Tohumlarının sıkılması ile elde edilen yağa Bezir yağı, geri kalan küsbeye ise Kopdun, Ködün veya Köftün adı verilmektedir. Unum austriacum L.-Zeyrek (Konya bölgesi). Koyunlarda zehirlenmelere neden olur. Eş anl. Cimit. Cinit, Çimit. Ezgin. Gökdün, Güdün. Seğelek. Segerek, Segrek. Seyelek. Seyrik, Siyele, Siyelek, Siyrek, Zârek, Zegerek, Zeğrek, Zeyrek. Bu adların çoğunluğu keten tohumu için kullanılmaktadır." [TBAS 172/ ŞBA 502/ İBAS 214/ KK 272/ RFLMT 119/ RB 86/ HBH 265/ KM 127/ MMŞM 444/ TKF 440/ TGİB 139/ BTS 357/ NEBAS 102/ TBS 427/ HKHT 393/ TE 1506/ AMATK 301/ HHKA 160/ MNT 694/ HKHTM 830/ ETFT 303/ TAH 619/ TKS 254 / EÇSBA 149/ UUF 507/ EOS 148/ ABY 409/ YİŞ 769/ TASS 749/ KEA 329/ KFT 808/ TN 980/ ŞMS 107/ ACBA 134/ KDB 4/ CFBİ 585/ BDVN 365/ TTABİ 58/ YATBT 30].

keten armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

keten çiçeği (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 365].

keten otu (Ar.+T.): Nevruz otu. [İBAS 214].

keten tohumu (Ar.+Far.): Bir bitki tohumu. [TBAM 101/ TSD 214/ EOS 148].

ketencik (Ar.+T.): 1. Deniz yosununun ince bir cinsi (*Muscus arboreus*). 2. Turpgillerden, küçük sarı çiçekli, yağlı bir bitki (*Chamaelina sativa*). 3. (*Mercurialis perennis*). 4. Almanya susamı. 5. Yosun. [TS 1148/ İBAS 214/ TBS 427/ BDVN 136/ BDVN 405].

ketengömleği (Ar.+T.): İnce kabuklu, tatlı bir çeşit incir. [TTABİ 74/ TTBA 99/ TTBA 42].

ketenköynek: Bir çeşit armut. [TTBA 56/ TTBA 99/ TTABİ 74].

ketigen (<?): Bir çeşit dikenli ot. [DS 2774].

ketire (ketre) (<?): 1. Geven. 2. Gevenden elde edilen zamk. [TBAS 172/ İBAS 214].

kevber (<?): Biber. [İBAS 214].

keven 1. Geven (*Astragalus*). 2. Pişik geveni. [TBAS 172/ TBAS 172/ TS 1149/ İBAS 215/ TDES 235/ TBS 427/ HHKA 160 / DS 2775].

kever (<?): Soğanın yeşil yapraklarına benzer, etle birlikte yenilen bir çeşit ot. [DS 4549].

kevke (<?): *Alyssum corsicum* Duby (Cruciferae), 60 cm kadar yilkselebilen, çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. Batı Anadolu bölgesinde yaygındır. [TBAS 173/ İBAS 215].

kevred (<?): Çavdar. [İBAS 215].

kevren (<?): Kızılcık. [İBAS 215].

kevrik (<?): 1. Gürgen ağacı. 2. Çakırdiken. [İBAS 215/ DLT 707].

kevür (<?): Günlük otu türü bir bitki. [İBAS 215].

kevürgen (<?): Dağ soğanı. [İBAS 215].

keyiflice ot (Ar.+T.): Enşasa. [BKTS 146].

keyik: 1. Yaban söğüdü. 2. Mavi çiğdem. [KBS I 505/ DLT 708].

keylec (<?): Cırcır, yabancı pırasa. [İBAS 215].

keyve (<?): Marul. [İBAS 215].

kezene (<?): Isırgan otu. [İBAS 215].

kezer (<?): Havuç, keşür. [İBAS 215].

kıbıçkan (<?) Semizotu. [DS 2781].

Kıbrıs akasyası (Öİ+Fr.): "Acacia cyanophylla Lindl. (Leguminosae). 3-5 m yükseklikte, çalı görünüşünde bir ağaççıktır. Yapraklar çıplak, çiçekler sarı renkli, çiçek durumu küremsi şekilli ve 10-15 mm çapında. Vatanı Güneybatı Avustralya olmakla beraber Akdeniz bölgesi sahil kumullarında yetişir. Kumulların hareketini önleyen önemli bir bitkidir. Memleketimizde Adana, Antalya ve Alanya sahillerinde bol olarak bulunur. Acacia dealbata Link -Sürgünleri ve genç yaprakları tüylüdür. Süs bitkisi olarak İstanbul adalarında yetiştirilir ve çiçekli dalları Mimoza adı altında satılır." [TBAS 173/ İBAS 215/ TBS 428/ TTBA 42/ TTBA 106/ TTABİ 76/ CEBA 129].

Kıbtî bakla (Öİ+Ar.): Mısır'da su içinde yetişen bir tür bakla. [İBAS 216/ LMEBA 409].

kıcı (kıcı) (<?): 1. Tereye benzer bir ot, kekik, gıcığıcı otu (Silene alba miller). 2. Hindistan cevizi. 3. Hardal. [İBAS 216/ DLT 709/ İML 42/ TDES 235/ KTS 265/ TKF 441/ CFBİ 585].

kıçkıran otu (<?+T.): (Helleborus orientalis). [TBS 428].

kığırşık (<?) Bitkinin yaprakları birbirine sürtündüğünde çıkardığı sesle ilgili alınmış bir ad (Silene vulgaris). [TBS 428].

kığıştak: Sinir hastalığının iyileştirilmesinde kullanılan, kaynatılarak suyu içilen bir çeşit bitki. [DS 2790/ TTBA 26].

kıkıcı (<?): Bir çeşit kır bitkisi. [DS 2791].

kıl çiçek: Meyve topluluğunun küresel, tüylü bir görüntüsü vardır (Taraxacum crepidiforme). [TBS 428].

kıl çirişi (kıl çiriş- kılcan çirişi) (T.+Far.): Yaprakları ince, uzundur ve bu nedenle kıla benzetilmiştir (Asphodeline damascena). [TGİB 38/ TBS 428].

kıl otu: Dağlık çayırlarda yetişen ince ve sert yapraklı bir bitki (Nardus).[TS 1154/ İBAS 216/ TTBA 42].

kılaç (<?): İnce ve beyaz tüyleri olan yulafa benzer bir ot. [DS 2792].

kılamık (<?): Kurak yerlerde yetişen bir çeşit ot, ayrık otu. [DS 2792].

kılcan ot: Çiçek kurulunda kıl benzeri uzantılar olan bir bitki (Bromus hordeaceus). [TBS 429].

kılçık diken: Bitki ince yapılı, çok sayıda diken taşır (Picnomon acarna). [TBS 429].

kılçık kekiği: Yaprakları ince, uzundur ve bu nedenle kıla benzetilmiştir (Thymus cilicicus). [TBS 429].

kılçık otu: Çiçek kurulunda kıl gibi ince uzantıları olan bir bitki (Aegilops biuncialis). [TBS 429].

kılçık: Çiçek kurulunda kıl benzeri uzantılar olan bir bitki (Bromus japonicus). [TBS 429].

kılçıklı ot: Çiçek kurulunda kıl gibi ince uzantıları olan bir bitki (Aegilops biuncialis). [TBS 430].

kılçiksız arpa: Peygamber arpası. [KT 643].

kılgın: Serviye benzer, kendine özgü kokusu ve tozu olan, dere kıyılarında yetişen ince yapraklı bir ağaç. [TTABİ 100/ TTBA 26].

kılıç çiçeği: Kılıç otu, kargasoğanı. [İBAS 216/ NEBAS 103/ BDVN 14].

kılıç fasulyası (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 139].

kılıç kekiği: Kaya kekiği. [TBAS 173/ İBAS 216/ TTBA 90/ TTBA 42/ TTABİ 70].

kılıç otu: 1. Yaraları iyileştirmekte kullanılan söğüt yaprağı gibi yaprakları ve sarı çiçekleri olan bir ot (*Achillea biebersteinii*). 2. Yaprakları kamışa benzeyen, kenarları keskin ve kısa bir ot. 3. Arapsaçı otu. 4. Batakılık süseni. 5. Kantaron. 6. Karga soğanı. 7. Süsen. [KT 643/ TBAS 173/ TBAS 173/ İBAS 216/ RFLMT 120/ TGİB 126/ NEBAS 103/ TBS 430/ BDVN 14/ DS 2798/ BDVN 335/ TTBA 42/ TTBA 90/ TTABİ 70/ BDVN 326].

kılıç: Yaprakları kılıca benzeyen bir süs bitkisi (*Sanseveria trifasciata*). [TBS 430].

kılıçarpa: Hayvanlara yedirilen sivri, uzunca bir çeşit arpa. [TTBA 56/ TTBA 90/ TTABİ 70].

kılıçkını mantarı (T.+T.+Rum.): Altın yumurta mantarı. [TBAS 173].

kılık: 1. Palamut. 2. Kuru fasulye. 3. Bir çeşit küçük mantar. 4. Fındık büyüklüğünde, turşusu ve reçeli yapılan bir yaban meyvesi. 5. Çam, meşe, ardıç vb. ağaçların meyveleri. [TTABİ 101/ TTBA 26].

kılır (kılur) (<?): 1. Maydanozgillerden, bir yıllık ve özel kokulu otsu bir bitki (*Ammi visnaga*). 2. Diş otu. [TBAS 173/ TS 1154/ RFLMT 120/ NEBAS 103/ LME 398].

kılır otu (kılur otu) (<?+T.): Diş otu, kuzgunayağı, hilal otu (*Ammi visnaga*). [İBAS 216/ DS 2799/ LMEBA 409].

kılık: Mısır. [TTBA 62/ TTABİ 105].

kılıkirişi: Bir tür bitki. [TTBA 42].

kilkuyruk: Yaprakları ince, uzun; çiçek kurulu kuyruğa benzeyen bir bitki (*Asphodeline*). [TBS 430/ TTABİ 68/ TTABİ 104/ TTBA 56/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTABİ 73].

kıllı ayak otu: Kum otu. [BDVN 146].

kıllı kozak: Kestane. [TTBA 56/ TTABİ 95].

kıllı yemlik: (*Scorzonera cinerea*). [TBS 430].

kıllıkaranfil (T.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 103].

kıltır ağacı (<?+T.): Söğüt ağacı türü. [EÇSBA 149].

kımçırık (<?): Mürver. [TBAS 173].

kimi (kımı) (<?): "*Chaerophyllum bulbosum* L. (Umbelliferae). 60-90 cm yükseklikte, iki yıllık, yumru köklü, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum bölgesinde, gövdesi, kabuğu soyulduktan sonra yenmekte ve turşusu yapılmaktadır. *Chaerophyllum byzantinum* Boiss. türünün genç dalları ve yaprakları baharat olarak kullanılmaktadır. Eş anl. Gimi, Kemi, Kimi." [TBAS 173/ İBAS 216/ TGİB 32/ TBS 430].

kına (kınna) (Ar.): Hınna, kına. [HBH 265/ HBTM 182/ KM 127/ MMŞM 445/ TGİB 136/ HKHT 426/ HHKA 161/ HKHTM 831/ ETFT 303/ TKS 254/ EÇSBA 149/ EOS 148/ ABY 410/ YİŞ 771/ TASS 751/ KEA 329/ TN 985/ KDB 4/ CFBİ 585/ YATBT 30].

kına ağacı (Ar.+T.): "1. *Lawsonia alba* Lam. (Lythraceae), Beyaz çiçekli, basit yapraklı ve dikenli bir ağaççıktır. Güney Anadolu'nun bazı bölgelerinde (Alanya, Silifke) süs bitkisi olarak yetiştirilir. İnce toz edilmiş yaprakları (Kına) el, ayak, saç ve sakal boyamasında kullanılır. Taş kınası - Kayalar üzerinde yetişen, kırmızı renkli bazı liken türlerine verilen genel ad. Toz haline getirildikten sonra boyar madde ve yara iyi edici olarak kullanılır (Doğu Anadolu). 2. İki çeneklilerden, tropikal bölgelerde yetişen, kurutulmuş yapraklarından kına elde edilen, beyaz çiçekli, küçük bir ağaç (*Lawsonia inermis*). 3. Kurtbağrı." [TBAS 173/ TS 1155/ İBAS 216/ NEBAS 103/ TTBA 42/ BDVN 361/ LMEBA 409].

kına çiçeği (Ar.+T.): Kına çiçeğigillerden, çiçekleri tüylü renkte olan, bir veya çok yıllık otsu bitki (*Balsamina hortensis*). [TS 1155/ İBAS 216/ RFLMT 120/ NEBAS 103/ TBS 431/ TN 986/ TTBA 42/ BDVN 330/ LMEBA 409].

kına dikenli (Ar.+T.): Çiçekli kısmından çıkarılan özsuyu çocuklar tarafından kına yerine ellerini boyamada kullanılır (*Carthamus dentatus*). [TBS 431].

kına otu (Ar.+T.): 1. (*Chelidomum majus*). 2. Yıllanyastığı (*Arum dioscoridis*). [TBAS 297/ TBS 431].

kınaağısı (kınaağusu) (Ar.+T.): Kına yaktıktan sonra kına yakılan yerin üzerine bağlanan bir bitki (*Arum dioscoridis*). [TBS 431].

kınacuk (Ar.+T.): Bir çeşit ot. [DS 2804].

kınakına (İsp.): Kök boyasıgillerden, asıl yurdu Güney Amerika olan, Hindistan ve Endonezya'da da yetiştirilen, kabuğundan kinin çıkarılan bir ağaç (*Cinchona*). [KT 644/ TS 1155/ İBAS 216/ RFLMT 120].

kınakına ağacı (İsp.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 103].

kınalı bamyaya (Ar.+Ar.): Trakya'da yetişen baş tarafı kızıl renkte bir cins bamyaya. [TS 1155].

kınalı yapıncak (Ar.+T.): Seyrek taneli, kırmızı benekli bir tür üzüm. [TS 1155].

kınalıparmak: Havuç. [TTABİ 73/ TTABİ 68/ TTBA 84/ TTBA 97/ TTBA 56].

kınbıl (<?): İt üzümü. [İBAS 216/ CFBİ 585].

kındıra otu: Çuha çiçeği (*Primula vulgaris*). [TBS 432].

kındıra: Hasır otu, düğün otu, halfa otu, yakı otu (*Typha domingensis*). [İBAS 216/ TDES 237/ TKF 441/ TSD 216/ LME 399/ DS 4553/ KFT 811/ CFBİ 585].

kındırka (<?): Yetiştigi yerde su kaynağının olduğunu belirten bir çeşit ot. [DS 2809].

kıngıra otu (<?+T.): Baş ağrısını iyileştirmekte kullanılan bir çeşit ot. [DS 2810/ TTBA 42].

kınnab (Ar.): Hint kınnabi. [BDVN 140].

kınnap otu (Ar.+T.): Kenevir otu. [TBAS 174/ İBAS 217/ TTBA 42].

kıntır (<?): Tarlalarda biten sert, dikenli bir ot. [DS 2812].

kıntıra (<?): "1. Sulu yerlerde yetişen, keskin kokulu gövdesi bölmeli ve delikli, kurusundan düdükle yapılan bir ot. 2. Hasır otu. 3. Bir tür karnı. 4. Yaprak tabanları genişlemiş ve gövdeyi sarımsı olan bir bitki (*Scirpoides holoschoenus*)." [TGİB 235/ TBS 432/ LME 399/ LMEBA 409].

Kıpti baklası (Öİ+Ar.): Mısır baklası. [BDVN 418/ CEBA 129].

kır bostanı (T.+Far.): Kavun bitkisine benzerliği nedeniyle verilmiş bir ad (*Ecballium elaterium*). [TBS 432].

kır çayı (T.+Çin.): Çayı yapılan bir bitki (*Mentha pulegium*). [TGİB 152/ TBS 432].

kır çiçeği: Kırılarda kendiliğinden yetişen çiçek. [TS 1158].

kır çileği: Yurdumuzda yabancı olarak bulunan çilek türü (*Fragaria vesca*). [TBS 432].

kır çörek otu: (*Nigella arvensis*). [TBS 432].

kır darısı: Yurdumuzda ekilen ve daha çok mısır olarak bilinen bitki (*Zea mays*). [TBS 432].

kır elması: Yurdumuzda yabancı olarak yetişen elma türü (*Malus sylvestris*). [TBS 432].

kır gülü (T.+Far.): Çorak bölgelerde biten ve gün gülüne benzeyen bir tür çiçek (*Fumana*) [TS 1158/ TTBA 42].

kır iğdesi: İğde bitkisine benzerliği nedeniyle verilmiş bir ad (*Hippophae rhamnoides*). [TGİB 118/ TBS 433].

kır karanfil (T.+Ar.): Hüsnü yusuf. [BDVN 235].

kır kekiği: İstanbul kekiği (*Origanum vulgare*). [TBS 433].

kır lalesi (T.+Far.): Manisa lâlesi (*Paeonia mascula*). [TBAS 174/ İBAS 217/ TBS 433/ TTBA 42].

kır menekşesi (T.+Far.): Yabani menekşe türü (*Viola gracilis*). [TBAS 174/ İBAS 217/ TBS 433/ TTBA 42].

kır nanesi (T.+Ar.): 1. Dağ reyhanı. 2. Yabani nane bitkisi (*Mentha longifolia*). [TBAS 175/ TBAS 175/ İBAS 218/ TBS 433/ TGİB 283].

kır papatyası (T.+Rum.): (*Bellis perennis*). [TBS 433].

kır pazısı: Yabani pancar. 2. Paziya benzetilen yabani bir tür (*Beta trigyna*). [TBAS 175/ TBS 433].

kır pelini (T.+Rum.): Pelin (*Artemisia vulgaris*). [İBAS 218].

kır sakızı: Kannık, kanlık. [TBAS 175/ İBAS 218/ TTBA 42/ TTBA 103/ TTABİ 75].

kır soğanı: Yabani soğan (*Allium scorodoprasum*). [TBAS 175/ TBS 434/ TTBA 103/ TTBA 42/ TTABİ 75].

kır yasemini (T.+Far.): Yaban yasemini, sofur (*Solanum dulcamara*). [TBAS 175/ İBAS 218/ NEBAS 104/ TBS 434/ TTBA 42/ TTBA 103/ TTABİ 75].

kır yemliği: (*Scorzonera phaeopappa*). [TBS 434].

kır yoncasi: (*Hedysarum elegans*). [TGİB 114/ TBS 434].

kıraç süseni (T.+Ar.): 1. Karga soğanı. 2. (*Gladiolus atroviolaceus*). [TBAS 174/ İBAS 217/ TBS 434].

kıraç yoncasi (kırbaç yoncasi): (*Onobrychis tournefortii*). [TBS 434].

kıral eğreltisi (<?+T.): "Osmunda regalis L. (Osmundaceae). Çok yıllık, rizomlu, çiçeksiz ve otsu bir bitkidir." [TBAS 174/ TTBA 42].

kıral otu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 450].

kırbıdak (<?): Yenilen bir çeşit ot. [DS 2817].

kırboncuk: Çiçekleri boncuğa benzetilen bir bitki (*Muscari armeniacum*). [TBS 434].

kırcan (<?): Silcan. [TBAS 174/ İBAS 217].

kırçıl: Bir tür çim (*Piptatherum miliaceum*). [TBS 434].

kırçıyan: Kırmızı renkli, sebze olarak kullanılan bir ot. [DS 2819].

kırçkırç otu: İlbaharda yetişen ince, uzun yaprakları kırmızı çiçekleri olan ve davarlara yedirilen bir kır otu. [DS 2819/ TTBA 42].

kırgın otu: Tilkişen, kuşkonmaz. (*Asparagus acutifolius*). [TBAS 174/ İBAS 217/ TBS 434/ TTABİ 100/ TTBA 42].

kırık: Bir tür bitki. [TTABİ 101/ TTBA 26].

kırk boğum (kırkboğum- kırkboğum otu): 1. Atkuyruğu. 2. Topalak. 3. Gövde ve dalları çok boğumlu görüntüye sahiptir (*Equisetum arvense*). [TBAS 174/ TBAS 174/ İBAS 217/ TBS 435/ DS 2828/ BDVN 223/ TTABİ 99/ TTBA 56/ TTBA 42].

kırk budak: Fesleğen çiçeği. [TTBA 56].

kırk dilim (kırkdilim- kırkdilim otu): Yapraklarının damarları ayrılmış olduğu için bu adı alan bir bitki (*Plantago major*). [TBS 436].

kırk günlük: Mayıs ayında çıkan ve kırk günde yetişen bir çeşit bakla. [TTBA 56].

kırk kilit (kırkkilit- kırkkilit otu- kırk kilit otu): 1. Atkuyruğu. 2. Bitkinin gövde ve dalları çok sayıda düğüm kısımları içerir (*Equisetum telmateia*). 3. Tilki kuyruğu da denilen su kenarlarında, çayırlarda biten boğum boğum olan dalları süpürge çöpüne benzeyen ve yiyen hayvanları ishale uğratan bir ot. 4. Kırkkilit otu (*Equisetum arvense*). [TBAS 174/ İBAS 217/ TGİB 96/ TBS 436/ TTBA 42/ TTBA 99/ TTABİ 74/ KT 647/ TBS 434].

Kırkağaç kavunu (Öİ+T.) Kabuğu alacalı sarı renkte olan bir tür kavun. [TS 1160/ İBAS 217/ TTBA 106/ TTBA 42/ CEBA 129/ TTABİ 76].

kırkanahtar (T.+Rum.): Bitkinin gövde ve dalları çok sayıda düğüm içerir (Equisetum telmateia). [TBS 435].

kırkbaş dikenli: Bir tür bitki. [TGİB 55].

kırkbaş göğündürme: Bitkinin tepe kısmında çok sayıda çiçek bulunuşu nedeniyle verilmiş bir ad (Telephium imperati). [TBS 435].

kırkbaş otu: "Leontice leontopetalum L. (Berberidaceae). 10-80 cm yükseklikte, yumrulu, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Eş anl. Arslanayağı, Arslankulağı, Patlangaç." [TBAS 174/ İBAS 217/ TBS 435/ TTBA 97/ TTBA 42/ OABA 297/ DLTM 197/ TTABİ 73].

kırkbaş: Bir tür bitki. [OABA 292].

kırkbatıran: Bitkilerde sert batıcı tüyler bulunur (Anchusa undulata). [TBS 435].

kırkdamar otu: 1. Damarlı, çiçeksiz bitkilerden (Cryptogamia). 2. (Plantago lanceolata). [İBAS 217/ TBS 436/ OABA 297].

kırkgöz otu: Süt kaymağını kalın tutmak için altında yakılan ve göz değmiş hayvanlara tütsü olarak verilen bir ot. [DS 2829].

kırkır (<?): Hint keneviri (Cannabis sativa). [TBS 436].

kırkısırak: Çok sayıda sert tüyleri bulunan bir bitki (Opoanax hispicus). [TBS 436].

kırkkanat: Yaraları iyileştirmek için kullanılan, yaprakları damarlı bir ot. [DS 2830/ TTBA 56/ TTBA 97/ OABA 297/ TTABİ 73/ TTABİ 104].

kırklık: Kırk günde yetişen bir çeşit kırmızı buğday. [TTABİ 96/ TTBA 26].

kırkma kamaş: Sulak yerlerde yetişen, boğumlu gövdesinden kaval yapılan bir çeşit kamaş. [TTBA 56].

kırkpınar otu: Öksürük otu (Tussilago farfara). [TBS 437].

kırksinir (kırksinir otu): 1. Bağa (Plantago major). 2. Yaraları iyileştirmek için kullanılan, yaprakları damarlı bir ot. [TBAS 174/ TBS 437/ TTBA 42].

kırlangıç otu (kırlangıçotu): "1. Chelidonium majus L. (Papaveraceae). Çok yıllık, sarı sütlü ve sarı çiçekli bir bitkidir. Zehirli bir türdür. Sütü sigillere karşı kullanılır. Eş anl. Temre otu (Bolu). 2. Gelincikgillerden, çiçekleri altın ve limon sarısı renginde olan, tanelerinden asitsiz bir yağ elde edilen çok yıllık ve otsu bir bitki (Chelidonium majus). 3. Büyük helile." [KT 648/ TBAS 174/ TS 1162/ İBAS 217/ RFLMT 121/ TBAM 102/ TGİB 65/ NEBAS 103/ TBS 437/ TTBA 42/ HATBA 12/ BDVN 168].

kırlangıç: Portakal büyüklüğünde ve kavun biçiminde, kokulu, yeşil kabuklu meyvesi olan bir bitki. [DS 2831].

kırlangıçkuyruğu: Bir tür bitki. [HATBA 12].

kırlı: Sebze fidesi. [TTBA 26/ TTABİ 95].

kırmızı meşesi (Ar.+Far.): Bir tür ağaç. [BDVN 499].

kırmızı Afrika lalesi (Ar.+Öİ+Far.): Kırmızı yılan soğanı. [BDVN 305].

kırmızı ağaç (Ar.+T.): Kırlangıç otu. [İBAS 217/ RFLMT 121].

kırmızı akasya (Ar.+Fr.): Çiçekleri kırmızı renkli bir süs bitkisi (Robinia slavini). [TBS 437].

kırmızı akçaağaç (Ar.+T.+T.): Kırmızı akçaağaç (Acer rubrum). [THBS 247].

kırmızı alıç (Ar.+Far.): Meyveleri turuncu renkli olan bir bitki, alıç (Crataegus orientalis). [TBAS 174/ TBS 437].

kırmızı ayı üzümü (Ar.+T.+T.): Bir meyve (Vaccinium vitis-idaea). [İBAS 217].

kırmızı bacaklı (Ar.+T.): Yaban çileği gibi toprak üstünde uzanan, dalları ezilerek yaralara sarılan kırmızı renkli bir ot. [DS 2834/ TTBA 84/ TTABİ 68].

kırmızı baldırıkara (Ar.+T.+T.): Deve sakalı. [BDVN 91].

kırmızı ballıbaba (Ar.+T.+T.): Kırmızı çiçekleri olan ballıbaba bitkisinin bir türü (Lamium purpureum). [ŞBA 203].

kırmızı behmen (Ar.+Ar.): Kırmızı kuduz otu. [BDVN 567].

kırmızı boynuzgelincik (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [OABA 297].

kırmızı çam ağacı (Ar.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 3].

kırmızı çayır otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 28].

kırmızı çiçekli kırlangıç otu (Ar.+T.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 296].

kırmızı çobandeğneği (Ar.+Far.+T.): Söğüt otu (Polygonum persicaria). [TBS 437].

kırmızı darı (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 560].

kırmızı elma (Ar.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

kırmızı erük (Ar.+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].

kırmızı Frenk gülü (Ar.+Öİ+Far.): Anavatanı Kafkaslar, Anadolu ve Akdeniz kıyıları olan kırmızı renkli çiçekleri olan bir bitki (Rosa gallica). [ŞBA 776/ BDVN 514].

kırmızı Frenk üzümü (Ar.+Öİ+T.): 1. Genellikle ılıman ve soğuk iklimlerde yetişen, Temmuz ayında meyveleri veren bitkinin verdiği çekirdekli kırmızı ürün (Ribes rubrum). 2. Diken üzümü ağacı. [ŞBA 509/ BDVN 511].

kırmızı gevrek (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 56].

kırmızı guddeme çiçeği (kırmızı guddeme- kırmızı kudama çiçeği) (Ar.+Ar.+T.): 1. Ölmez çiçek. 2. Kırmızı çiçekli bir bitki (Helichrysum sanguineum). [TBAS 174/ TBS 437-438].

kırmızı gül (kırmızı gül) (Ar.+Far.): Kırmızı renkli gül. [TBAS 174/ İBAS 218/ RFLMT 121/ LMEBA 409].

kırmızı hevhulma (Ar.+<?): Bir tür bitki. [BDVN 377].

kırmızı Hind armudu ağacı (Ar.+Öİ+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 490].

kırmızı Hind keberi (Ar.+Öİ+Ar.) : Bir tür bitki. [BDVN 188].

kırmızı ıhlamur (Ar.+Rum.): Ihlamur. [TBAS 174].

kırmızı ısırğan otu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 349].

kırmızı iğne kaktüsü (Ar.+T.+Fr.): Memeli kaktüs. [NEBAS 103].

kırmızı incir ağacı (Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 416].

kırmızı inek buğdayı (Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [HATBA 11].

kırmızı isfendan ağacı (Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 11].

kırmızı kadife çiçeği (Ar.+Ar.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 299].

kırmızı kantaron (kırmızı kantaryon) (Ar.+Yun.): "Centaurium erythraea Rafn (Gentianaceae). 50-80 cm kadar yükselebilen, iki yıllık, kırmızı çiçekli ve otsu bir bitkidir. İştah açıcı olarak kullanılır. Eş anl. Kantariyon, Kızıl kantaron. Küçük kantaron, Sıtma otu, Tukul otu (Antakva)." [TBAS 174/ İBAS 218/ TGİB 60/ TBS 437/ TTBA 56/ BDVN 160].

kırmızı kantaron otu (Ar.+Yun.+T.): İki yıllık, kırmızı çiçekli ve otsu bir bitki. [THBS 250].

kırmızı kedi otu (Ar.+T.+T.): "Centranthus ruber (L.) DC. (Valerianaceae). 50-80 cm yükseklikte, çok yıllık, rizomlu, kırmızı veya pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Yatıştırıcı ve uyutucu olarak kullanılır. Centranthus longiflorus Stev.- Anadolu'da yaygın bir türdür." [TBAS 175/ İBAS 218/ HATBA 12/ TTBA 56].

kırmızı kınakına ağacı (Ar.+İsp.+T.): Koyu yeşil parlak yaprakları ve kırmızı çiçekleri olan, kınakına ağacının tohumundan üretilen bir kınakına ağacı türü (Cinchona succirubra pavon). [ŞBA 510].

kırmızı kızılçık (Ar.+T.): Kırmızı çiçekli bir bitki (Cytinus hypocistus). [TBS 438].

kırmızı kök (Ar.+T.) Kök boya. [TBAS 175/ İBAS 218/ TTBA 56].

kırmızı kuduz otu (Ar.+T.+T.): Kırmızı behmen. [BDVN 567].

kırmızı leblebi çiçeği (Ar.+Far.+T.): Çiçekli kısım kırmızı ve küçük, toparlak yapılı bir bitki (*Helichrysum sanguineum*). [TBS 438].

kırmızı mantar (Ar.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 24].

kırmızı meyveli ayı üzümü (Ar.+Far.+T.+T.): Beyaz veya pembe çiçekler açan, üzüme benzeyen kırmızı meyveler veren çok dallı, çok yıllık bir bitki (*Vaccinum vitis idaea*). [ŞBA 512].

kırmızı mızrak çiçeği (Ar.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 245].

kırmızı muşmula ağacı (Ar.+Rum.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 79].

kırmızı nane (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 392].

kırmızı pamukluk (Ar.+Far.): Çiçekleri kırmızı, pembe renkli bir bitki (*Cistus creticus*). [TBS 438].

kırmızı pancar (Ar.+T.): Yabanî pancar (*Beta vulgaris rubra*). [TBAS 175/ ŞBA 514/ NEBAS 103/ TBS 438].

kırmızı sandal ağacı (Ar.+Ar.+T.): Kırmızı sandal ağacı (*Pterocarpus santalinus*). [İBAS 218/ BDVN 18/ BDVN 492].

kırmızı sığır kulağı (Ar.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 251].

kırmızı sığırdili (kırmızı sığır dili) (Ar.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 56/ HATBA 14].

kırmızı soğan (Ar.+T.): Bir cins tatlı soğan. [KT 1096].

kırmızı üzerlik (Ar.+T.): Hermel, hezar-ispind. [BKTS 148].

kırmızı yer mantarı (Ar.+T.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 598].

kırmızı yılan soğanı (Ar.+T.+T.): Kırmızı Afrika lalesi. [BDVN 305].

kırmızı yonca (Ar.+T.): 1. Kırmızı tonlarında birçok çiçekten oluşan küre biçimli çiçekleri olan çok yıllık bir bitki (*Trifolium pratense*). 2. Üç kulak otu. [ŞBA 516/ İBAS 218/ TBS 438/ BDVN 593].

kırmızı zambak (kırmızı zanbak) (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 103/ BDVN 362].

kırmızı biber (kırmızı biber) (Ar.+Rum.): 1. Patlıcangillerden bir biber türü (*Capsicum annuum*). 2. Bu bitkinin olgunlaştığında kızarıp yakıcı bir acılık kazanan, kurutulup dövülerek yemeklerde baharat olarak kullanılan tozu, Türk biberi. 3. Hint biberi. [KT 132/ TS 1163/ ŞBA 506/ İBAS 217/ BDVN 141/ TTBA 56].

kırmızı boya ağacı (Ar.+T.+T.): Bakkam (*Caesalpinia echinata*). [İBAS 218].

kırmızı dipli (Ar.+T.) Gövde tabanında kırmızılık görülmesi nedeniyle verilmiş bir addır (*Amaranthus albus*). [TBS 439].

kırmızı lahana (kırmızı lahana) (Ar.+Rum.): Rengi kırmızı olan bir tür lahana. [TTBA 56/ TS 1163].

kırmızı mahmuz çiçeği (Ar.+Ar.+T.): Çiçekleri kırmızı, mahmuz yapıda olan hem yetiştirilen hem de yabani şekli de bulunan bir bitki (*Centranthus ruber*). [TBS 439].

kırmızı turp (kırmızı turp) (Ar.+Far.): Yumrusu kırmızı olan ve yurdumuzda fazlaca ekilen bir bitki (*Raphanus sativus*), Turpgillerden, kökü kırmızı olan bir turp türü (*Raphanus sativus varradicula*). [TBS 438/ BDVN 503/ TTBA 56/ TS 1163].

kırna (<?): Süsen (*Iris*). [TBAS 175/ İBAS 218/ TBS 439].

kırsüpürgesi: Süpürge olarak kullanılan bir bitki (*Artemisia campestris*). [TBS 439].

kırşarık (<?): Gıvışgan otu (*Silene vulgaris*). [TBS 439].

kırt kırt: Havuç. [TTBA 62/ TTABİ 105].

kırt: Bir pırasa türü. [İBAS 218/ RFLMT 121].

kırtık: Yapraksız çalı. [TTABİ 101].

kırtıl (<?): "Festuca airoides Lam. ve Nardus stricata L. Bu türlerin kurutulmuş toprak üstü tasımları, Sürmene, Araklı ve Pazarcık yaylalarında, yaylacılar tarafından yorgan ve döşek doldurmak için yün yerine kullanılır." [TBAS 297/ TBS 439].

kırturşusu (T.+Far.): Tadı ekşi olan bir bitki (Rumex acetosella). [TBS 439].

kısa ayaklı: Bir tür bitki. [BDVN 397].

kısa ebemgümeçi: Mülkek. [BDVN 381].

kısa meşe (T.+Far.): Bodur meşe ağacı. [BDVN 500].

kısa yapraklı çam fıstık ağacı (T.+T.+T.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 462].

kısamahmut otu (kısamahmut- kısacamahmut- kısamahmutçuk- kısacık mahmut otu) (T.+Öİ+T.): "Teucrium chamaedrys L. (Labiatae). Çok yıllık, otsu, 50 cm kadar yükselebilen, kırmızımtırak mor çiçekli bir bitkidir. İştah açıcı ve mide ağrıları giderici olarak kullanılır. Eş anl. Bodurmahmut otu. Dalak otu. Erkurtaran (Alanya-Antalya), Kısacık mahmut. Kumacı otu, Sıcak otu (Sütçüler-Isparta), Yer meşesi, Yer palamudu." [TBAS 175/ ŞBA 518/ İBAS 218/ TGİB 256/ TBS 440/ TTABİ 93/ BDVN 580/ TTABİ 72/ TTBA 95/ TTBA 56/ TTBA 73/ TTBA 56/ TTBA 95/ TTABİ 63/ TTABİ 93/ TTABİ 72/ TBAS 175/ İBAS 218/ RFLMT 121/ NEBAS 104/ TBS 439-440/ DS 2839/ TTBA 42/ TTABİ 72/ TTBA 73/ TTBA 95].

kısırım (<?): Bir bitki adı. [EUTSV 184].

kıska (<?): Arpacık soğanı (Allium cepa). [TDES 240/ TBS 440].

kismet ağacı (Ar.+T.): Bütün sıcak ülkelerde sık rastlanan tırmanıcı ve iri gövdeli ağaç (Clerodendrum trichotomum). [TS 1168/ NEBAS 104/ TBS 440/ TTBA 42/ BDVN 185].

kısrakkuyruğu: Suyıldızı. [NEBAS 104].

kıstık (kıstık) (<?): 1. Pıtrak. 2. (Xanthium strumarium). [TBAS 175/ İBAS 218/ TBS 440].

kış boynuz otu: İlkbahar çiçeği. [BDVN 258].

kış çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 170].

kış inciri (T.+Far.): Bir incir çeşidi (Ficus carica). [TBS 440].

kış kabağı: Helvacı kabağı. [BDVN 214].

kış kekiği: Bir tür bitki. [NEBAS 104].

kış kolu: Harbak. [BDVN 312].

kış mantarı (T.+Rum.): Ağaç mantarı. [TBAS 175/ BTS 363/ TTBA 42].

kış ortancası (T.+Rum.): Bergenia, kış ayların çiçek açan bir süs bitkisi (Bergenia schmidtii). [NEBAS 104/ TBS 440].

kış sümbülü (T.+Far.): Kış aylarında çiçek açan bir süs bitkisi (Bergenia schmidtii). [TBS 440].

kış üzümü: Bir üzüm çeşidi. [TKF 473].

kış zerreni (T.+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 104].

kışarmudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

kışelması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

kışgözü: Kışın kendiliğinden biten ve yaprakları kavrularak yenen bir ot. [DS 2845/ TTBA 42].

kışiyak (<?): İspanağa benzer bir yaban bitkisi. [DS 2845].

kışkış: Gıvışgan otu (Silene vulgaris). [TBS 441].

kışla dikenini: Kara çalı (Paliurus spina-christi). [TBAS 175/ TBS 441/ TTBA 42].

kışmış (<?): 1. Kişniş. 2. Çekirdeksiz bir üzüm cinsi. [İBAS 219/ MMŞM 445].

kıtf (<?): Semizotuna benzer, yassı yapraklı, yumuşak ot. [İBAS 219/ RFLMT 122].

kıtık (<?): 1. Pamuk, kendir. 2. (Carum carvi). [İBAS 219/ EUTSV 185/ TBS 441].

kıtırçalı: (Quercus infectori). [TBS 441].

kıvılcım: (Allium kharputense). [TBS 441].

kıvırcık baldırıkara: Bir tür bitki. [BDVN 478].

kıvırcık hurma ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 322].

kıvırcık lahana (T.+Rum.): Şalgamlı lahana. [BDVN 116/ NEBAS 104].

kıvırcık marul (T.+Rum.): Yaprakları kıvırcık bir tür marul, kıvırcık. [TS 1171].

kıvırcık nane (T.+Ar.): Nane (Mentha spicata). [TBAS 175/ TBS 441/ BDVN 393].

kıvırcık salata (T.+İt.): Yaprakları kıvırcık yapıda olan bir bitki (Lactuca sativa). [NEBAS 104/ TBS 441/ TTABİ 93/ TTBA 56].

kıvırcık: Bir santimetre eninde, on santimetre boyunda yaprakları kıvrımlı bir çeşit ot (Allium orientale). [TS 1170/ TBS 441/ DS 2850/ TTABİ 93/ TTBA 26].

kıvırkıvır: (Taraxacum scaturiginosum). [TBS 441].

kıvırşık (kıvışık- kıvırşık): 1. Gıvışgan otu. (Silene vulgaris). 2. Semizotu. [TBAS 175/ İBAS 219/ TBS 441/ DS 2850].

kıvırtrak (<?): (Rumex pulcher). [TBS 441].

kıvışkan (kıvışgan- kıvışık- kıvırşık- kıvırşık- kıvışak- kıvışak- kıvışayak): 1. Gıvışgan otu (Silene vulgaris). 2. Ebegümeçigillerden bir çeşit ot. [TBAS 175/ İBAS 219/ TBS 442/ DS 2854/ TTABİ 97/ TTBA 26/ TTBA 26/ TTBA 26].

kıvrak buğday: İlkbaharda ekilip, sonbahar ekimi ile beraber yetişen buğday. [TTABİ 101/ TTBA 56].

kıvrak darı: İnce taneli, çok patlayan bir çeşit mısır. [TTBA 56/ TTABİ 101].

kıvrık yapraklı sığırkuyruğu: Sarı renkte, parlak çiçekleri ve kıvrık yaprakları olan iki yıllık bitki (Verbascum siniatum). [ŞBA 709].

kıvrım: "Scorzonera semicana DC. (Compositae). 15-45 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, kaim köklü, sütlü ve sarı çiçekli bir bitki. Kökleri kızgın külde pişirildikten sonra Belen (İskenderun) köylerinde yenir. Yemlik." [TBAS 176/ İBAS 219/ TTBA 26].

kıyak: Sazlık yerlerde biten bir çeşit çayır otu. [DS 2854/ TTABİ 101/ TTBA 26].

kıyı otu: Bir tür bitki. [BDVN 368].

kıyık elması: Yaban elması. [TTBA 42/ TTABİ 101].

kız dikenini: (Echinops viscosus). [TBS 442].

kız elması: Meyveleri elmaya benzeyen bir bitki (Cotoneaster nummularia). [TBS 442].

kız kamışı: Dana ayağı. [BDVN 238].

kız oğlan aşısı: Kız oğlan aşısı bitkisi. [HHKA 161].

kız oğlan sütü: Kız oğlan aşısı bitkisi. [HHKA 161].

kız otu: Güzel kokulu bir bitki (Cyclotrichum organifotium). [TBAS 297/ TBS 442].

kız portakalı (T.+Fr.): Süs bitkisi (Fortunella margarita). [TBS 443].

kızalak (<?): Gelincik çiçeği. [KT 656].

kızamık (kızambuk- kızambık- kızamuk): 1. Karamuk. 2. Meyveleri kırmızı bir bitki, kızamık (Berberis integerrima). [TBAS 176/ İBAS 219/ TBS 443/ TBAS 176/ İBAS 219/ TTABİ 102/ TTBA 26].

kızamuk dikenini: Kökeni, kızamık dikenini (Berberis vulgaris). [TBS 443].

kızaner (<?): (Pistacia). [TBS 443].

kızbara (<?): Yurdumuzda hem yabancı olarak bulunan, hem de yetiştirilen bir bitki (Coriandrum sativum). [TBS 443].

kızgan otu (kızgın otu): Yapraklarının renginin zamanla kızıl-kahverengiye dönüşmesi dolayısıyla verilmiş bir ad, eğrelti otu (*Pteridium aquilinum*). [TBS 443/ İBAS 219/ CFBİ 585].

kızgözü: Bir tür bitki. [OABA 298].

kızgüzeli: Bir çeşit bitki. [TTABİ 74/ TTBA 42/ TTBA 100].

kızhanım: 1. Hüsnüyusuf. 2. (*Dianthus barbatus*). [TBAS 176/ İBAS 219/ TBS 444/ TTBA 56/ TTBA 70/ TTBA 95/ TTABİ 61/ TTABİ 72].

kızıl alıç (T.+Far.): Kırmızı meyveli bir bitki (*Crataegus monogyna*). [TBS 444].

kızıl ardıç: (*Juniperus*). [TBS 444].

kızıl armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

kızıl behmen (T.+Ar.): Kunduz otu, sarı süsen kökü. [MŞ II 188/ MN 194/ İBAS 219/ RFLMT 122/ HBH 266/ MOBA 112].

kızıl birinc (T.+ Far.): Kırmızı pirinç. [KK 274].

kızıl buğday: Bir tür bitki. [BDVN 595].

kızıl buye (T.+<?): Şahtere. [İBAS 219].

kızıl çalba (T.+Yun.): Tüylü çalba (*Phlomis lycia*). [TBS 444].

kızıl çaltı: Gövde ve dallarının rengi nedeniyle bu adı alan bir bitki (*Paliurus spinachristi*). [TBS 444].

kızıl çam ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 459].

kızıl çam: Gövde kabuğu kızılımsı kahverengi olan bir çam türü (*Pinus brutia*). [TBAS 177/ BTS 364/ TBS 444].

kızıl çıtır: Bir tür bitki (*Quercus coccifera*). [TBS 444].

kızıl çöğür: (*Crataegus monogyna*). [TBS 444].

kızıl çördük (T.+<?): Bir tür bitki. [TTABİ 79].

kızıl diken: (*Carthamus dentatus*). [TBS 444].

kızıl elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

kızıl incir (T.+Far.): Bir incir çeşidi. [TKF 422].

kızıl erik (kızıl erük): Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].

kızıl fencerni (T.+<?): Bir üzüm cinsi. [TKF 441].

kızıl gül (T.+Far.): Kırmızı Frenk gülü. [MN 194/ İBAS 220/ KK 274/ TKF 426/ HKHTM 821/ EOS 149/ MOBA 113/ EATBT 1052/ LMEBA 409].

kızıl haşhaş (T.+Ar.): Bir tütün bitki. [LMEBA 410].

kızıl kavun: Bir tür kavun. [LMEBA 410].

kızıl kaytarma: Güveyfeneri. [TBAS 177/ İBAS 220/ TTBA 56].

kızıl kişnic (kızıl kişic) (T.+Far.): Kızıl kişniş. [HKHTM 821/ EATBT 1052].

kızıl mantar (T.+Rum.): Zehirli mantar. [TBAS 177].

kızıl meşe (T.+Far.): Meşe (*Quercus cerris*). [TBAS 177/ TBS 445].

kızıl pancar: (*Beta macrorhiza*). [TBS 445].

kızıl pınar (kızıl pınar- kızılca pınar) (T.+<?): (*Quercus coccifera*). [TBS 445-446].

kızıl sandal (T.+Ar.): Kızıl sandal ağacı (*Pterocarpus santalinus*). [MN 194/ İBAS 220/ KK 274/ HBH 266/ MOBA 113].

kızıl sarmaşık: Bostanbozan. [TBAS 177/ TTBA 56].

kızıl soğan: Kırmızı renkli soğan. [HBH 266].

kızıl su yosunları: Denizlerin yaklaşık 200 metre derinliklerinde yaşayan kırmızı renkli su yosunları. [TS 1177/ TTBA 56].

kızıl sumak (T.+Ar.): Kızıl sumak. [KK 274].

kızıl süsen (kızıl susen) (T.+Ar.): Susen-i ahmer, delbus. [İBAS 220/ RFLMT 122/ LMEBA 410].

kızıl şeker- (kızıl şekker) (T.+Far.): Nöbet şekeri. [İBAS 220/ KM 127].

kızıl temri- (kızıl temr) (T.+Ar.): Bir üzüm cinsi. [TKF 441/ KFT 815].

kızıl tüderi (kızıl tuderi) (T.+Far.): 1. Kızıl çalgıcı otu. 2. Kuşekmeği. [İBAS 220/ KM 127/ CFBİ 585.]

kızıl üzüm: Meyvesi üzüme benzeyen bir bitki (*Rhamnus oleoides*). [MN 194/ KK 274/ HBH 266/ TBS 445/ MOBA 113/ TKF 473/ HKHTM 821/ EATBT 1052].

kızıl varatika (T.+<?): Misk otu. [KT 1298].

kızıl yonca: Bir tür bitki. [NEBAS 105].

kızılağaç (kızıl ağaç): "Alnus (*Betulaceae*) türlerine verilen genel. ad. Kışın yapraklarını döken ve 20 m kadar yükselebilen ağaçlardır. *A. glutinosa* (L.) Gaertner (Kızıl söğüt) türünün gövde ve dal kabukları kırmızı boya olarak kullanılır (Malatya). Kabukların tuzlu suda kaynatılması ile elde edilen boyar madde, çarık derisi ve iplik boyamakta kullanılır. Bu boyaya Afku veya Ahku denilmektedir. Kışın yapraklarını döken ve 20 metre kadar yükselebilen ağaç (*Betulaceae*). Gürgengillerden, dişi çiçekleri küçük ve sarımtırak, erkek çiçekleri püskül biçiminde olan, boyu 30 metre kadar olabilen, kerestesi kolay işlenebilir bir ağaç, kızıl söğüt (*Alnus*)." [TBAS 176/ İBAS 219/ RB 86/ TGİB 25/ TBS 444/ HKHTM 821/ BDVN 39/ THBS 246/ TMTBA 13/ EATBT 1052/ KT 32/ MŞ II 188/ TS 1176/ BTS 366/ NEBAS 104/ TTBA 56/ YATBT 31/ TTABİ 94].

kızılak: 1. Gülgillerden alıç ağacı ve meyvesi (*Rosaceae crataegus*). 2. Kızılçık ağacı ve meyvesi. [TTABİ 94/ TTBA 26].

kızılbacak: 1. Yabanî pancar. 2. Gövdesinin alt kısmı kızıl renkli olan bitki (*Amaranthus retroflexus*). [TBAS 176/ İBAS 219/ TGİB 26/ TBS 445/ DS 2863/ TTBA 84/ TTBA 56/ TTABİ 68/ TTABİ 73/ TTBA 97/ OABA 297].

kızılboya (kızıl boya): 1. Soluk sarı çiçekli bir bitki, kökboya, bostan otu (*Rubia tinctorum*). 2. Su biberi (*Polygonum hydropiper*). TBAS 176/ İBAS 219/ KK 274/ RFLMT 122/ TBS 445/ TKS 255/ ABY 411/ MOBA 113/ YATBT 31/ TTBA 56/ TMTBA 13/ BDVN 515/ KFT 815/ ACBA 134 [].

kızılburun: Pembemsi yeşil renkli, güzel kokulu bir çeşit erik. [TTABİ 73/ TTABİ 102/ TTBA 84/ TTBA 56/ TTBA 97/ TTABİ 68].

kızılca buğday: Bir cins yumuşak buğday. [KT 657].

kızılca çöğür: (*Crataegus monogyna*). [TBS 446].

kızılca dişi: Bir tür bitki. [TTABİ 93].

kızılca sütleğen :Lagiye. [BKTS 151].

kızılca: 1. Koçlama mantarı. 2. Yabanî pancar. 3. Kızıla çalan bir çeşit buğday. 4.(*Beta corolliflora*). [TBAS 176/ TBAS 176/ TS 1177/ RFLMT 122/ TGİB 46/ TBS 446/ DS 2864/ TTABİ 93/ TTBA 26].

kızılca dişi: Yüksekliği 4-5 metre olan beyaz çiçekli bir ağaççık (*Cornus sanguinea*). [TS 1177/ TTBA 42/ TTABİ 67/ TTBA 83].

kızılçık (kızılçuk- kızılçık ağacı): "1. *Cornus* (*Comaceae*) türlerine verilen genel ad. Kışın yaprağını döken, beyaz çiçekli ağaç veya ağaççıklardır. Memleketimizde iki tür yetişmektedir. Olgun meyveleri yenir. Meyvelerinden hazırlanan ezme Kiren ekşisi, Zırta veya Zirte denir. Eş anl. Beyaz kızılçık. Çalı kızılçığı. Çum, Eğren, Ergen, Eyir, Güren. Kevren, Kıran, Kiren. Kiren, Şefit, Zağal, Zangal, Zaval, Zavrak, Zoğal, Zongal, Zoval, Zuğal, Zuhul, Zuval. *Cornus mas* L.-Erkek kızılçık. Meyve uzunca, kırmızı. *C. sanguinea* L.-Dişi kızılçık. Meyve küremsi, kırmızımtırak siyah. *C. sanguinea* L. subsp. *cilicica* (Wangerin) Chamberlain-Demircik (Çamlıyayla- Tarsus). 2. Kızılçık gillerden, yaprak açmadan çiçeklenen iri gövdeli bir ağaç (*Cornus mas*). 3. Bu ağacın güzün

olgunlaşan, kırmızı, tek çekirdekli, reçeli ve şerbeti yapılan, buruk bir tadı olan yemişi." [KT 657/ TMİB 819/ TBAS 176/ TS 1177/ ŞBA 512/ İBAS 219/ TDES 243/ KBS I 524/ RFLMT 122/ RB 86/ TGİB 76/ NEBAS 105/ TBS 446/ TSD 220/ HKHT 429/ LME 402/ EÇSBA 149/ DS 2864/ YİŞ 779/ ŞMS 107/ CFBİ 585/ MOBA 107/ TTBA 26/ BDVN 201/ TTABİ 94/ TTABİ 58/ RMTBA 30/ LMEBA 410].

kızılçık çalısı: (*Rhamnus oleoides*). [TBS 447].

kızılçık diken: Sert,batıcı tüylere sahip bir bitki (*Echium angustifolium*). [TBS 447].

kızılçık kirazı (T.+Rum.): Meyverli kızıl renkli ve kiraza benzeyen bir bitki, kızılçık (*Cornus*). [TBS 447].

kızılçık otu: 1. Kantaron. 2 (*Echium angustifolium*). [TBAS 177/ İBAS 220/ TBS 447].

kızılçırık (kızılçirik): Meyve zamanında kızılımsı olan bitki (*Hypericum triquetrifolium*). [TBS 447/ DS 2864/ TTBA 56].

kızılçam: 1. Uzun boylu bir çam türü. 2. Bir tür orman ağacı. [TS 1177/ TTBA 56].

kızıldımçevir: Kızıl çöğür (*Crataegus monogyna*). [TBS 447].

kızıldip (kızıldibi): (*Rumex pulcher*). [TBS 447/ TTBA 56].

kızileğlim: Domates. [TTBA 56].

kızilekşi: Meyvesinin kabuğunun rengi turuncu ve suyu ekşi olan bir bitki (*Citrus aurantium*). [TBS 448].

kızilenik (kızıl enik): Havacıva otu. [TBAS 177/ İBAS 220/ TTBA 56/ HATBA 10].

kızıl göz diken (kızıl göz diken- kızıl göz diken): Altın diken. [TBAS 177/ İBAS 220/ TTBA 42/ OABA 298].

kızıl gücük: Havuç. [TTBA 56].

kızılıçli: Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar (*Agaricus arvensis*). [TBS 448].

kızıl kantaron (kızıl kantaron) (T.+Yun.): Kızıl kantarongillerin örnek bitkisi olan, 10-50 santimetre yüksekliğinde, kırmızı çiçekli, karşılıklı yapraklı, sap ve yaprakları hekimlikte kullanılan, iki yıllık otsu bir bitki (*Erythraea centaurium*). [TBAS 177/ İBAS 220/ NEBAS 104/ TTBA 56/ TS 1177].

kızıl kök (kızıl kök): Kökboyası. [TBAS 177/ İBAS 220/ TTBA 56/ TS 1177].

kızıl kurt (kızıl kurt): 1. Gövdenin kırmızı ipliksi ve uzun oluşu nedeniyle verilmiş bir ad (*Cuscuta monogyna*). 2. Bostanbozan. [TBAS 177/ İBAS 220/ TBS 448].

kızıl otu: 1. Eşekkulağı. 2. Köpek dili. [KT 658/ İBAS 220].

kızıl lık: 1. Üzerinde kızılçığa benzer meyvesi biten bir çalı. 2. (*Salvia aethiopsis*). [TBS 448/ TTBA 26/ TTABİ 96].

kızıl ot (kızıl ot): 1. Eğrelti otu (*Pteridium aquilinum*). 2. Havuç. [TBAS 177/ İBAS 220/ TGİB 201/ TBS 445/ TTBA 56].

kızıl söğüt (kızıl söğüt): 1. Söğüt ağacının bir cinsi. 2. Kızılağaç (*Alnus glutinosa gaertn*). [KT 1101/ TBAS 177/ ŞBA 519/ İBAS 220/ TBS 445/ TSD 220/ EOS 149/ CFBİ 585/ LMEBA 410/ KT 657/ TS 1177].

kızıl tarığ: Kırmızı darı. [İML 43].

kızıl yaprak (kızıl yaprak): 1. Kasık otu. 2. Ağır otu. 3. Gülgillerden, 20-120 santimetre yüksekliğinde, yol kenarlarında biten, sarı çiçek açan, çok yıllık, otsu bir bitki, koyun otu, fitik otu, kuzu pıtrağı (*Agrimonia eupatorium*). [TBAS 177/ İBAS 220/ BDVN 26/ KT 657/ TS 1177/ TTBA 56].

kızıl yörük (T.+Öİ): Yaprakları şişkin, yürek şeklinde torbaya benzer turuncu-kırmızı renkli bir bitki, kızıl yürek (*Physalis alkekengi*). [TBS 448].

kızıl kalbi (T.+Ar.): Şahteregillerden, kalp biçiminde pembe çiçekli bir süs bitkisi (*Dicentra*). [TS 1178/ TBS 448/ OABA 298].

kızıl kalbi çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 105].

kızlak (<?): Gelincik. [İBAS 220].

Kızlan çayı (Öİ+Çin.): Datça Yarımadası'nda yetişen ve çay olarak kullanılan bir bitki, dağ çayı (*Sideritis leptoclada*). [TBAS 177/ İBAS 220/ TBS 448].

kızlar yağlığı: Bir tür bitki. [TTABİ 61/ TTBA 70].

kızlar yemişi: 1. Alıç. 2. Meyveleri kırmızı renkli olu yenebilen bir bitki (*Crataegus monogyna*). [TBAS 177/ NEBAS 105/ TBS 449/ TTBA 70/ TTBA 42/ TTABİ 61].

kızlargöbeği: 1. Çivit otu. 2. (*Isatis tinctoria*). [TBAS 177/ İBAS 220/ TBS 449/ TTBA 70/ TTBA 42/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 61/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ OABA 298].

kızmemesi ağacı: Greyfurt ağacı. [NEBAS 105].

kızmemesi: 1. Altıntop, greyfurt. 2. Bir tür şeftali. [KT 656/ TS 1178/ İBAS 220/ TTBA 70/ TTABİ 67/ TTBA 97/ TTABİ 61/ TTBA 83/ TTABİ 73/ TTBA 42].

kızıyanağı: Pembe renkli, yuvarlak taneli, ince kabuklu bir çeşit üzüm. [TTABİ 73/ TTBA 42/ TTBA 97/ TTBA 70/ TTABİ 61].

kialan (<?): İğde yaprağı gibi yaprakları, beyaz çiçeği olan, haziran ayında dağlarda görülen bir bitki. [DS 2869].

kialmal (<?): Ahlat. [TBAS 177/ İBAS 220].

kibre (Rum.): Bir çeşit ot, gebre. [DS 2869].

kibrit-kibrit otu (Ar.+T.): "*Lycopodium clavatum* L. (*Lycopodiaceae*). Otsu ve çiçeksiz bir bitkidir. Gövdenin ikiye dallanarak uzaması kolayca tanınmasını sağlar. Kuzeydoğu Anadolu dağlarının ormanlarında bulunur. Sporları tedavi alanında kullanılmaktadır. Eş anl. Çam otu (Sürmene-Trabzon), Kurtayağı." [TBAS 177/ İBAS 220/ KM 127/ TGİB 144/ BTS 367/ NEBAS 105/ TBS 449/ HKHT 386/ MNT 698/ TTBA 42/ TTBA 92].

kiğniç (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

kildaru (<?): Eğrelti, erkek eyrelti otu (*Aspidium filix*). [İBAS 221].

kilim ucu (Far.+T.): İtr çiçeği. [TTBA 42/ TTBA 90/ TTABİ 60/ TTABİ 70].

kilit otu: Dal veya yaprakları çekildikçe çıkar bir cins ot (*Equisetum ramosissimum*). [KT 660/ TBS 449].

kiliz: Hasır otu, saz. [TBAS 177/ TS 1181/ İBAS 221/ TDES 244].

kimi (<?): Kıymı. [TBAS 178].

kimya otu (Ar.+T.): Birçok derde deva, çeşitli hastalıkları iyi edici özelliği olduğuna inanılan bir bitki (*Silene armeria*). [TBAS 297/ TBS 449/ EÇSBA 149].

kimyon (kimmun- kimmun- kimun- kemmun- kemnun) (Ar.): "*Cuminum cyminum* L (*Umbelliferae*). Bir yıllık olsu bir bitkidir. Meyveleri için yetiştirilir. Meyveleri baharat olarak kullanılır. Eş anl. Acem kimyonu, Âvcar, Zira." [TBAS 178/ ŞBA 523/ İBAS 221/ KK 276/ TT 144/ HBH 268/ HBTM 181/ KM 126-127/ MMŞM 444-445/ TKF 440/ BTS 368/ NEBAS 105/ TBS 450/ TSD 221/ TE 1500/ AMATK 300-305/ HHKA 159/ MNT 691-700/ HKHTM 830/ ETFT 308/ TAH 616/ TKS 257/ EÇSBA 149/ UUF 503/ EOS 149/ ABY 407/ YİŞ 763/ TASSŞ 746/ KFT 802/ TN 994/ ŞMS 106/ ACBA 134/ CFBİ 585/ YATBT 31/ BDVN 215].

kinin otu (<?+T.): Bitki sıtma hastalığı tedavisinde kullanılır. Kaynatılan bitkinin suyu çok acıdır (halk arasında çok acıyı belirtmek için "kinin gibi acı" sözü çok kullanılır. [TBS 450].

kinkar (<?): Kenger. [TBAS 178].

kinzi (<?): Yurdumuzda hem yabancı olarak bulunan, hem de yetiştirilen bir bitki, kişniş (*Coriandrum sativum*). [TBAS 178/ İBAS 221/ TBS 450].

kipri fidanı (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 259].

kiraz (kiras) (Yun.): "Cerasus microcarpa (C.A.Meyer) Boiss. (Rosaceae). 3 m kadar yükselebilen, dikenli veya dikensiz, beyaz veya pembe iekli bir bitkidir. Meyveleri yenir. E anl. Acı kiraz. Curta. obanırası. Dağ kirazı (Gazi Antep). Cerasus angustifolia (Spach) Browicz-Ku zm (Kemah-Erzincan)." [TBAS 178/ BA 525/ İBAS 221/ TDES 244/ RFLMT 123/ RB 87/ KM 127/ MMM 446/ TKF 441/ TGİB 61/ BTS 369/ TBS 450/ HHKA 162/ MNT 700/ ETFT 308/ ESBA 149/ Yİ 787/ KDB 4/ CFBİ 586/ TBYBA 31/ CCBA 616/ YATBT 31/ MNF 155].

kiraz ağacı (Yun.+T.): Gülgillerden, ılıman iklimlerde yetişen bir meyve ağacı (Cerasus avium). [KT 662/ NEBAS 105/ TBS 451/ BDVN 487].

kiraz elması (Yun.+T.): Kırmızı, küçük ve sert bir elma türü. [KT 662/ TTBA 42/ TTABİ 78].

kiraz kara yemişi (Yun.+T.+T.): Kara yemiş (Laurocerasus officinalis). [TBAS 178/ TBS 451].

kiraz turpu (Yun.+Far.): Tuza batırılarak yenen kırmızı küçük cinsi. [KT 1260].

kireçlik (Far.+T.): Eski dönemlerde köklerinden elde edilen yapıştırıcı madde hara ya da kireç karışımına katıldığı için bu adı alan bir bitki (Asphodelus aestivus). [TBS 451].

kiren (kiran- kiren- kirencik) (Yun.): Kızılıçık (Cornus sanguinea). [TBAS 178/ İBAS 221/ İBAS 222/ TDES 245/ TGİB 76/ TBS 451/ CFBİ 586].

kiresep (<?): Bir armut eidi. [OYAA 137].

kirez armudu (Yun.+Far.): Bir armut eidi. [OYAA 137/ TTBA 42].

kirgiç (kirgiç ağu- kirgiç ağusu) (<?+T.): (Asphodelus aestivus). [TBS 451].

kirik (<?): Kızılıçık. [İBAS 222/ TDES 245].

kirin (<?): Çörekotu. [İBAS 222].

kiriş otu: (Asphodelus aestivus). [TBS 452].

kiriş: Çiriş (Asphodelus aestivus). [TBAS 178/ İBAS 222/ TGİB 40/ TBS 452].

kirilik: (Asphodelus aestivus). [TBS 452].

kirkat (<?): 1. Dafne (Dafne mezereum). 2. Crataegus momgyna Jacq. 3. Tavşan elması (Pyracantha coccinea). [TBAS 178/ TBAS 297/ İBAS 222/ TBS 452].

kirkin (<?): Evlek mantarı. [TBAS 178].

kirli elma: Bir elma eidi. [TTABİ 77].

kirlice: Şarap ve sirke yapmaya yarayan, üzeri benekli, yapıncak denilen bir çeşit zm. [TTABİ 93/ TTBA 26].

kirlihanım ieği: Zinya ieği. [NEBAS 105].

kirman armudu (<?+Far.): Bir armut eidi. [TTABİ 77].

kirmit (<?): Kanlıca mantarı. [TBAS 178].

kirno (<?): Zambak (Lilium ciliatum). [TBAS 178/ İBAS 222/ TBS 452].

kirpi dikenini (kipri dikenini): Topuz (Echinops). [İBAS 222/ BDVN 250/ HATBA 12].

kirpi hıyarı (T.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 12].

kirpi otu: Piik geveni. [TBAS 178/ İBAS 222].

kirpibaı: Bir tür bitki. [HATBA 12].

kirpit (<?): 1. Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (Achillea tenuifolia). 2. Söğüt (Salix babylonica). [TBS 452/ TBAS 178/ TBS 452].

kirt elması (<?+T.): Bir elma eidi. [TTABİ 78].

kirtik kiraz (T.+Yun.): Geç olgunlaşan sert bir çeşit kiraz. [TTBA 56].

kirtil: Havuç. [TTABİ 94/ TTBA 26].

kirve otu: Acı yavan (Teucrium orientale). [TBAS 178/ İBAS 222/ TBS 452].

kiski (<?): Çiğdem. [TBAS 178/ İBAS 222].

kiskis (<?): Çiğdem. [TBAS 178/ İBAS 222/ TTBA 62/ TTABİ 105].

kişir (<?): 1. Havuç. 2. Kişniş. [KT 664/ İBAS 222].

kişkincik otu (<?+T.): (Scandix australis). [TBS 453].

kişkiş (<?): "Scandix pecten-veneris L. (Umbelliferae). 30 cm kadar yükselebilen. beyaz çiçekli, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Muğla bölgesinde (Bodrum. Köyceğiz) toprak üstü kısımları sebze olarak kullanılır. Taze halde salata olarak yenir, börek harcı olarak da tanınmıştır. Eş anl. Zühretarağı. Scandix ibérica Bieb.—Atkişnek otu (Elmalı-Antalya). S. macrorhyncha CA.Meyer-Leylek otu (Sandıklı-Afyon Karahisar)." [TBAS 179/ İBAS 222/ TBS 453/ TTBA 62/ TTABİ 105].

kişkiş otu (<?+T.): (Scandix pecten-veneris). [TGİB 235/ TBS 453].

kişmiş (Far.): Küçük taneli bir tür çekirdeksiz üzüm. [TS 1189/ İBAS 222/ TDES 247/ RFLMT 123/ EÇSBA 150].

kişniş (kişniç- kişnic- keşniç- kişniz) (Far.): "1. Coriandrum sativum L. (Umbelliferae). 20-50 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu, beyaz veya pembe çiçekli bir bitkidir. Meyveleri baharat olarak kullanılır ve üzeri şeker ile kaplanarak Kişniş şekeri yapılır. Yaprakları Doğu Anadolu'da (Erzurum, Kars) yemeklere koku vermek için kullanılmaktadır. Eş anî. Aş otu. Aş uti. Kinzi. Kişniç. Kişnit. Kuzbere (Mersin). Yumurca veya Yumurcak (Karamanlı-Burdur). 2. (Yabanî) - Bifora radians Bieb. (Umbelliferae). 10-80 cm yükseklikte, bir yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Doğubayazıt ve Van bölgelerinde çorba ve yemeklere koku vermek için kullanılır. Eş anl. Aşuti. Küçük kişniş otu. 3. Kuzu kişnişi. 4. Maydanozgillerden, yaprakları maydanozu andıran, 20-60 santimetre yüksekliğinde, tüsüz, bir yıllık ve otsu bir bitki (Coriandrum sativum). 5. Bu bitkinin baharat olarak kullanılan kurutulmuş meyvesi veya tohumu. 5. Küçük taneli bir tür çekirdeksiz üzüm, kuş üzümü. 6. Çayır otu." [TBAS 179/ TBAS 179/ TS 1189/ ŞBA 527/ İBAS 222/ KK 277/ TDES 247/ RFLMT 123/ ŞMK 186/ TT 144/ HBH 269/ KM 127/ MMŞM 446/ TKF 442/ TGİB 75/ BTS 371/ NEBAS 105/ TBS 453/ HKHT 404/ TE 1538/ AMATK 305/ HHKA 163/ MNT 702/ HKHTM 842/ ETFT 309/ TAH 627/ TKS 258 / UUF 516/ EOS 149/ ABY 415/ DS 4561/ YİŞ 789/ TASŞ 762/ KEA 335/ KFT 833/ ŞMS 107/ ACBA 134/ CFBİ 586/ BDVN 561/ YATBT 31].

kişniş meyvesi (Far.+Far.): Bir tür yemiş. [TBAM 103].

kişniş otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [TGİB 46/ BDVN 200].

kişniş üzümü (Far.+T.): Kuş üzümü, kişmiş. [RFLMT 123/ TSD 222].

kişnit (<?): Kişniş. [TBAS 179/ İBAS 223].

kişür (<?): Keşür, havuç. [İBAS 223].

kitre (kitire): Geven. [TBAS 179/ İBAS 223].

kitre ağacı: Zamk ağacı. [BDVN 94/ BDVN 8].

kitre sant ağacı (T.+<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 7].

kivi (İng.): Kahverengi tüylü kabuğu soyularak yenen yeşil renkli sulu, C vitamini bakımından zengin meyve (Actinidia chinensis). [TS 1190/ ŞBA 529/ İBAS 223/ BTS 371/ TBS 453].

kivi asması (İng.+T.) Aktinidya asması. [NEBAS 106].

kivil (<?): Yabani elma (Malus sylvestris). [TBAS 179/ İBAS 223/ TBS 453].

kiygir (<?): Kerdeme. [İBAS 223].

Kleopatra çiçeği (Öİ+T.): Sakız sardunya. [THBS 241].

klibada (<?): Lâbada. [TBAS 179].

kobak otu (<?+T.): (Datura stramonium). [TBS 454].

kobuk (kobuh): Medik (Onopordum bracteatum). [TBAS 179/ İBAS 223/ TBS 454/ DS 2890].

koca ağaç: Kocayemiş ağacı (*Arbutus andrachne*). [TBS 454/ TTBA 56].

koca ağu: Zehirli bir bitki (*Urginea maritima*). [TBS 454].

koca bakla (T.+Ar.): (*Pisum sativum*). [TBS 454/ TTBA 56].

koca buğday: İri taneli, yumuşak ve sarımsı bir çeşit buğday. [TTABİ 104/ TTBA 56].

koca ot: Çok büyük yaprakları olan bir bitki (*Arctium minus*). [TBS 454].

koca yaprak: Bir tür bitki. [TTABİ 79].

koca yemiş (kocayemiş): "1. *Arbutus unedo* L (*Ericaceae*). 4 m kadar yükselebilen, kışın yapraklarını dökmeyen, beyaz çiçekli bir ağaççıktır. Meyveleri küremsi şekilli ve olgunlukta kırmızı turuncu renklidir. Meyveler çiğ olarak yenir, ezmesi yapılıdır. Eş anl. Ayı yemişi, Dağ yemişi, Davulga, Davulğu. Davulgo, Davulgu. Yağma. *Arbutus aridrachne* L-Hartlap (Adana), Sandal ağ. Odunundan yararlanır. 2. Fundagillerden, 3-6 metre yüksekliğinde, çiçekleri beyaz veya pembe, kışın yapraklarını dökmeyen, odunu sert olduğundan kolay işlenemeyen ve kömür yapımında kullanılan bir ağaççık, sandal ağacı (*Arbutus unedo*). 3. Bu ağacın 1-2 santimetre çapında, kırmızı renkli meyvesi." [KT 1341/ TBAS 180/ TS 1193/ ŞBA 531/ İBAS 223/ TGİB 32/ BTS 375/ NEBAS 106/ TBS 455/ EÇSBA 150/ TTABİ 104/ TTBA 56].

koca yemişi: Gülgiller (*Rosaceae*) familyasından, yaprakları basit, koyu yeşil ve derimsi, mor ya da siyahımsı meyveleri yenen, her dem yeşil bitki. Taflan, karayemiş, Laz yemişi. [KT 665/ RFLMT 123].

kocabaş (kocabaşı): 1. Pancar (kocabaşı). 2. Turp. 3. Lahana. 4. Gengel. 5. (*Silybum marianum*). 6. Mavi renkli çiçeği ve nohut büyüklüğünde tohumu olan bir buçuk metre boyundaki dikenli bir ot. [OABA 298/ DLTMY 197/ TTBA 97/ TTBA 84/ TTBA 56/ TTABİ 68/ TTABİ 73/ TTABİ 78/ DLTMY 197/ TTBA 83/ TTBA 42/ TTBA 97/ OABA 298/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TBAS 179/ TS 1193/ TBS 455/ LME 402].

kocabaş otu: (*Amaranthus retroflexus*). [TBS 455].

kocabaşı (koca başı- kocabaş): Az dallı, gövdesi dikenli ve kırmızı çiçekli kazık köklü iki yıllık bir bitki (*Onopordon acanthium*). [TMİB 827/ ŞBA 532/ İBAS 223/ RFLMT 123/ DS 2891/ LMEBA 410].

kocadepen: Sulu, kabukları ince ve küçük bir çeşit armut. [TTBA 61/ TTABİ 97].

kocakarı armudu (T.+T.+Far.): Meyvesi armuda benzeyen bir bitki (*Crataegus microphylla*). [TBS 455].

kocakarı elması: Meyvesi elmaya benzeyen bir bitki (*Crataegus microphylla*). [TBS 455].

kocakarı hurması (T.+T.+Far.): Meyvesi hurmaya benzeyen bir bitki (*Crataegus microphylla*). [TBS 455].

kocakarı yemişi: 1. Alıç. 2. (*Arbutus unedo*). [TBAS 179/ İBAS 223/ TBS 455].

kocakarığnesi: Meyvelerinin tepesindeki uzantı iğneye benzetilmiştir (*Erodium ciconium*). [TBS 455].

kocakavkas (T.+<?): (*Silybum marianum*). [TBS 455].

kocakulak ağusu: Yapraklarının şekli kulağa benzeyen zehirli bir bitki (*Urginea maritima*). [TBS 455].

kocalar yarpuzu (koca yarpuzu): Bir yarpuz cinsi. [KT 1330/ TMİB 827/ İBAS 223].

kocalar yemişi: (*Arbutus unedo*). [TBS 456].

kocaman çiçeği: (*Helichrysum*). [TBS 456].

kocayemiş: Bir tür bitki. [TTABİ 97].

koç anuğu (T.+<?): (*Nepeta nuda*). [TGİB 157/ TBS 456].

koç mantarı: "1. Bazı *Clitocybe* türleri (*Agarieaceae*)'ne verilen genel ad. Bazı türler yenebilir, bazıları da zehirlidir. *Clitocybe geotropa* (Fr.ex Bull.) Quelet- Koç mantarı.

Yenen bir mantardır. C. İnfulidibuliformis (Fr. ex Schaffer) Quelet-Küçük koç mantarı. İstanbul civarında (Belgrat ormanı) yetişir. Yenen bir mantardır. C. nebularis (Fr.ex Batsch) Quelet- Dumanlı mantar, Hunili mantar. Yenen bir türdür. 2. Kanlıca mantarı." [TBAS 180/ TBAS 180/ HATBA 12/ TTBA 42/ TTBA 77/ TTABİ 64].

koç otu:1. Koçkuyruğu. 2. İtkasarı (Orchis hircine). 3. (Astragalus subrobustus). [TBAS 180/ İBAS 223/ TBS 456/ LMEBA 410/ TTBA 42/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 12].

koçboynuzu (koç boynuzu): Yoncannın bir nevi, kokulu yonca, eşek yoncası, ikilü'l-melik. (Melilotus officinalis). [KT 147/ TBAS 180/ İBAS 223/ KM 128/ TBS 456/ MNT 703/ LME 402/ KFT 835/ ACBA 134/ BDVN 389/ LMEBA 410/ BDVN 283/ OABA 298/ HATBA 12].

koçboynuzu otu: Bir tür bitki. [HATBA 12].

koçkuyruğu: "Astragalus subrobustus Boriss. (Leguminosae). Çok yıllık, pembe veya mor çiçekli bir bitkidir. Olgunlaşmamış meyveleri Erzurum ve Kars bölgelerinde çiğ olarak yenir. Eş anl. Koç otu (Kars), Koçtaşağı (Erzurum)." [TBAS 180/ İBAS 223/ TBS 456/ TTBA 79/ TTBA 42/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ HATBA 12/ OABA 298].

koçkuz (koçkuzu) (<?): 1. Koşkoz (Geranium tuberosum). 2. Kırılarda toprak altında yetişen, ceviz büyüklüğünde, siyah kabuklu, yenilen bir kök. [TBAS 180/ İBAS 223/ TBS 456/ DS 2895/ HATBA 12/ HATBA 12].

koçlama mantarı (T.+Rum.): "Russula (Russulaceae) türlerine verilen genel ad. Russula chloroides Krombholz- Kayışkıran mantarı. Bolu bölgesinde yetişir ve yenir. Eş anl. Kızılca. R. cyanoxantha Fr.ex Schaeffer- Kara kuş mantarı. R. lepida Fr. -Sütsüz mantar. Yaz mantarı. Yaz tiriti. R. lutea Fr.-Koçlama mantarı. R. virescens Fr.ex Schaeffer-Kara koçlama mantarı. R. xerampelina Fr.-Üstükızıl mantarı. Bolu bölgesinde yetişir ve yenir." [TBAS 180/ HATBA 12/ TTBA 42].

koçtaşağı: Koçkuyruğu (Astragalus subrobustus). [TBAS 180/ İBAS 223/ TBS 456/ TTBA 97/ TTBA 42/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ HATBA 12/ OABA 298].

kofa (koğa-kofalık-koğalık): Hasır otu (Juncus acutus). [TBAS 180/ TBAS 181/ TMİB 828/ TS 1194/ İBAS 223/ TDES 249/ RFLMT 123/ TBS 456/ DS 4563/ CFBİ 586].

kofa otu: Sepet örülmesinde kullanılan bir bitki (Juncus inflexus). [TBS 456].

kofurgalık: Dağlarda yetişen, ilkbaharda sarı çiçek açan ve harman süpürgesi yapılan bir çeşit bitki. [TTABİ 96/ TTBA 26].

koğan otu: Yüksük otu. [İBAS 223].

koğuş ağacı (<?+T.): Dağ yamaçlarında yetişen, dallarından ok ve yay yapılan bir çeşit ağaç, kayın ağacı. [TTBA 42].

kohoş kökü (<?+T.): Bir bitki kökü. [TBAM 104].

koka (İsp.): Yapraklarından kokain çıkarılan bir bitki türü (Erythroxyton coca). [İBAS 223/ NEBAS 106].

koka ağacı (İsp.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 264].

kokak ağaç: Kokar ağaç. [TS 1195].

kokar ağaç: "1. Ailanthus altissima (Miller) Swingle (Simarubaceae). 20 m kadar yükselebilen, kışın yapraklarını döken ve yaprakları kuvvetli kokulu olan bir ağaçtır. Vatanı Çin olmakla beraber Anadolu'da yabanileşmiş olarak bulunur. Zehirli bir bitkidir. Eş anl. Aylандız, Osuruk ağacı, Yabanî ceviz (Enez-Edime), Yalangoz, Yalankoz. Konya bölgesinde (Doğanhisar köyleri) Viburnum lantana L. (Caprifoliaceae) türüne de Kokar ağaç adı verilmektedir. 2. Gilaburu. 3. Sedef otugillerden, Avrupa'ya Çin'den getirilmiş, kısa zamanda yetişip boy attığı için bir gölge

ağacı olarak dikilen, kötü kokan bir ağaç, kokak ağaç, aylandız (*Ailanthus glandulosa*). [TBAS 181/ TBAS 181/ TS 1195/ İBAS 223/ TGİB 21/ NEBAS 107/ TBS 457/ TTBA 56/ LMEBA 410/ TTABİ 97].

kokar ardıç: Ardıç (*Juniperus excelsa*). [TBAS 181/ TBS 457].

kokar bakla (T.+Ar.): Meyveleri baklaya benzeyen kötü kokulu bir bitki (*Anagyris foetida*). [TGİB 28/ TBS 457].

kokar baldıran: Kokulu bir bitki (*Smyrniolum olusatrum*). [TBS 457].

kokar çalı: Çok kötü kokulu bir bitki (*Anagyris foetida*). [TBS 457].

kokar çadır (T.+Far.): Yaprakları çadır yaprağına benzeyen bitkinin hoş olmayan bir kokusu vardır. Bu özelliğinden dolayı "kokar çadır" denilmiştir (*Scrophularia myriophylla*). [TTABİ 97/ TTBA 56].

kokar geven: (*Astragalus angustifolius*). [TBS 457].

kokar ısırgan: Isırgana benzer bir ot, gagalis. [İBAS 224/ RFLMT 124].

kokar ispetan (T.+Far.): Sedef otu. [EOS 150].

kokar kamış: Bir tür bitki. [LMEBA 410].

kokar ot (kokar otu): 1. Boru çiçeği (*Datura stramonium*). 2. Mevzek (*Delphinium staphisagria*). 3. Tüylü kanak. 4. 10-80 cm yükseklikte, bir yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitki, rakı otu (*Bifora radians*). 5. (*Ajuga chamaepitys*). 6. Kokulu bir yaban otu, 7. Kereviz. [TBAS 181/ TBAS 181/ İBAS 224/ TBS 458/ THBS 250/ TGİB 88/ TBS 457/ HKHTM 822/ TTABİ 97/ TTBA 56/ EATBT 1052/ TTBA 42].

kokar sedef (T.+Ar.): Kendine has bir kokusu olan bitki (*Ruta chalepensis*). [TBS 459/ LMEBA 410].

kokar yavşan: Kokulu bir bitki (*Teucrium polium*). [TBS 459].

kokar: Domates. [TTABİ 97/ TTBA 26].

kokarak: Buyan. [BKTS 155].

kokarca: Çok kötü kokulu bir bitki (*Inula viscosa*). [TBS 459].

kokarcık: Arpacık soğanı, küçük soğan. [TTBA 27/ TTABİ 94].

kokarganak: Kötü kokulu bir çeşit ot (kokarzade). [TTBA 56].

kokarzâde (T.+Far.): Kokarganak. [TTABİ 97/ TTBA 56].

kokaz (<?): 1. Yaban pırasası. 2. Çögen denen bitki. [TMİB 828/ İBAS 224].

kokceviz (T.+Ar.): Kabuklu ceviz. [TTBA 57].

kokina (kokine) (<?): Tavşan kirazı (*Ruscus aculeatus*). [TBAS 181/ İBAS 224/ TBS 459].

kokuç (<?): Yabanî gül. [TBAS 181/ İBAS 224].

kokone buğday (Yun.+T.): Çok tane veren bir çeşit buğday. [TTBA 57].

kokoroz: Koçanıya beraber mısır buğdayı. [KT 666/ İBAS 224/ TDES 249].

kokos (<?): Hindistancevizi ağacı. [NEBAS 107].

kokoz (<?): Ahlat. [TBAS 181/ İBAS 224].

koku ağacı: Öd ağacı. [İBAS 224/ TTBA 42/ TTABİ 100].

kokulu aslan otu: Bir bitki türü. [BDVN 453].

kokulu bezelye çiçeği (T.+Rum.+T.): İtırşahi çiçeği. [NEBAS 107/ BDVN 353].

kokulu çayır otu: Buğdaygillerden, çayırlarda yetişen, hayvanlar için iyi bir yem olan güzel kokulu bitki (*Anthoxanthum odoratum*). [TS 1197/ TTBA 57/ TTABİ 95].

kokulu defne (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 227].

kokulu filbahar (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 184].

kokulu Frenk mağdanosu (T.+Öİ+Rum.): Mür ağacı. [BDVN 408].

kokulu ince çiçek: Kokulu yapışkan. [BDVN 88].

kokulu kartopu: Çiçekleri güzel kokulu süs bitkisi (*Viburnum odoratissimum*). [TBS 459].

kokulu kiraz (T.+Yun.): İdris ağacı. [TS 1197/ TTBA 57/ TTABİ 95].

kokulu kiraz ağacı (T.+Yun.+T.): İdris. [TBAS 181/ İBAS 224].

kokulu menekşe (T.+Far.): Menekşe (*Viola odorata*). [TBAS 181/ ŞBA 533/ İBAS 224/ TBS 459].

kokulu nane (T.+Ar.): İngiliz nanesi. [BDVN 392].

kokulu narpis: Nane. [TTABİ 95/ TTBA 57].

kokulu nergiz (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 409].

kokulu ot: Çok kokulu bir bitki (*Chenopodium botrys*). [TBS 459/ EOS 150].

kokulu ölmez çiçek: Yaprakları dar, uzun ve sivri uçlu olan sarı renk çiçekler açan bir bitki (*Helichrysum graveolens sweet*). [ŞBA 642].

kokulu pervane çiçeği (T.+Far.+T.) Çiçekleri pervaneye benzeyen, güzel kokulu bir süs bitkisi (*Trachelospermum jasminoides*). [TBS 459].

kokulu pire otu: Bir tür bitki. [BDVN 472].

kokulu reyhan (T.+Ar.): Yurdumuzda yetiştirilen güzel kokulu bitki (*Ocimum basilicum*). [TBS 459].

kokulu sarı yonca: İklilü'l-melik. [BDVN 389].

kokulu sumak (T.+Ar.): (*Rhus aromatica*). [İBAS 224].

kokulu süpürge otu: Bir tür bitki. [BDVN 430].

kokulu yapışgan: Kokulu ince çiçek. [BDVN 88].

kokulu yapışkan otu: Koyu yeşil yaprakları sapsız ve mızrak biçimli olan küçük beyaz çiçekler açan çok yıllık bitki (*Galium odoratum scop.*). [ŞBA 535].

kokulu yasemin (T.+Far.): Çiçekleri güzel kokan bir süs bitkisi (*Jasminum azoricum*). [TBS 459].

kokulu yavşan: Yavşan (*Artemisia austriaca*). [TBAS 181/ TBS 460].

kokulu yoğurtotu: Yoğurt otu. [NEBAS 107].

kokulu yonca: Eşek yoncası (*Melilotus officinalis*). [TBAS 181/ İBAS 224/ TGİB 148/ NEBAS 107/ TBS 460/ BDVN 66/ BDVN 389/ TTBA 57/ BDVN 593/ TTABİ 95].

kokulu zater (T.+Ar.): (*Ziziphora capitata*). [TBS 460].

kokuluboncuk: (*Trigonella cariensis*). [TBS 460].

kol kabağı: Bir tür bitki. [BDVN 372].

kola ağacı (Fr.+T.): Kakaogiller, tohum kabuklarından kafein ve teobromin alkaloidleri elde edilen bitkiler. [BTS 376/ TTBA 42].

kola cevizi (Fr.+Ar.): 1. Çekirdekleri kahveden daha uyarıcı olan ve bazı içeceklerle hekimlikte kullanılan bir bitki (*Cola acuminata*). 2. Zinc cevizi. [TS 1198/ İBAS 224/ BDVN 190].

kola cevizi ağacı (Fr.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 107].

kolgan-kolgan diken (<?+T.): Bir nevi çatalı diken, kalgıyan otu. [KT 669/ İBAS 224].

kolokaz (<?): Gölegez. [TBAS 181/ İBAS 224].

kolonya çiçeği (İt.+T.): Çiçekleri özellikle gece kokan bir süs bitkisi (*Cestrum nocturnum*). [TBS 460].

kolonya otu (İt.+T.): Limon kokulu bir bitki (*Melissa officinalis*). [TBS 460].

kolun çedüğü: Yılanıyastığı (*Arum maculatum*). [CFBİ 586].

koluncuk (koluncak) (<?): Gelinparmağı (*Sempervivum armenum*). [TBAS 182/ İBAS 224/ TBS 460/ TTBA 27/ TTABİ 94].

kolza (Fr.): Yurdumuzda tohumlarından yağ elde etmek amacıyla yetiştirilen bir bitki (Brassica napus). [NEBAS 107/ TBS 460].

komar gülü (T.+Far.): Çiçekleri güle benzetilen bir bitki (Rhododendron ponticum). [TBS 460].

komar: "1. Rhododendron ponticum L (Ericaceae). 10 m kadar yükselebilen, kışın yaprağını dökmeyen, mavimsi pembe çiçekli bir ağaççıktır. Zehirli bir bitkidir. Eş anl. Kafıl. Kaful (Vakfikebir-Trabzon). Kara ağu (Giresun). Orman gülü (Giresun). Zelenika (Demirköy-Kırklareli). 2. Kuzey Anadolu dağlarında yetişen, 3-5 metre boyunda, kışın yapraklarını dökmeyen, iri ve mor çiçekleri olan bir ağaç (Hododendron ponticum)." [TBAS 182/ TS 1203/ İBAS 224/ TGİB 212/ TBS 460].

komşugezen: Bir tür bitki. [TTABİ 97/ TTBA 61].

konak darısı: Bir tür bitki. [BDVN 546].

konak hurma ağacı (T.+Far.+T.): Kalkan ağacı. [BDVN 89].

konak: 1. Darı, akdarı. 2. Çavdar. [ETG 282/ İBAS 224/ EUTSV 195/ DLT 727/ KTS 279/ KBS I 537].

kongol (<?): Kenger. [TBAS 182].

konik çam (Fr.+T.): Kısa boylu, konik şekilli bir çam türü (Picea glauca). [TBS 461].

konik ladin (Fr.+T.): Kısa boylu, konik şekilli bir çam türü (Picea glauca). [TBS 461].

konsol çiçeği (Fr.+T.): Kuru çiçekleri boyanıp süs olarak konsol üstünde kullanılan bir bitki (Stipa). [TBAS 182/ İBAS 224/ TBS 461].

kopdun (<?): Keten. [TBAS 182].

koramaz (<?): (Hypericum perforatum). [TBS 461].

Kore göknarı (Öİ+Rum.): Bitkinin türünü belirten kelimedenden kaynaklanan bir ad. Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (Abies koreana). [TBS 462].

koru otu: Bitkinin kaynatılarak içilen suyunun korkuya, depresyona iyi geldiğine inanılan ve sakinleştirici etkisine dayandırılan bir ad (Scutellaria tomentosa). [TGİB 237/ TBS 462].

kormen (korman) (<?): 1. Soğan. 2. Yaban pırasası, bir çeşit sarmısak [TBAS 182/ İBAS 224].

kormik (<?): Kerdeme. TBAS 182/ İBAS 224 [].

Korsika yosunu (Öİ+T.): Deniz perçeminin bir nevi. [KT 1354].

kortli (<?): Pamuk otu. [TBAS 182/ İBAS 224].

kortol (<?): Patates. [TMİB 830].

koru gözlük otu: Gözlük otu türleriyle 3000 m yüksekliğe kadar karşılaşılabilen yarı asalak bitkilerdir (Euphrasia nemorosa). [ŞBA 386].

koru: Demir dikenli meyvesinin pıtrak denen meyvesi. [İBAS 224/ DLT 730].

koruk: 1. Henüz olgunlaşmamış ekşi üzüm (Vitis sylvestris). 2. İçi boş (kabuklu meyve). [KT 675/ TMİB 831/ MŞ II 194/ TS 1219/ EM 155/ İBAS 224/ KK 278/ TDES 253/ KBS I 544/ RFLMT 124/ HBH 270/ HBTM 185/ KM 128/ MMŞM 446/ TKF 442/ TBS 463/ HKHT 434/ AMATK 306/ HHKA 163/ MNT 704/ HKHTM 812/ ETFT 310/ TAH 630/ LME 404/ TKS 259/ EOS 150/ ABY 416/ YİŞ 794/ TASS 764/ KEA 337/ KFT 837/ TN 999/ ŞMS 108/ DYİT 498/ CFBİ 586/ EATBT 1048/ LMEBA 410/ RMTBA 30/ TMTBA 13/ EOTTD 327/ YATBT 31].

korunga (Erm.): "1. Onobrychis vicifolia Scop. (Leguminosae). 30-70 cm boyunda, çok yıllık, otsu ve pembe çiçekli bir bitkidir. Hayvan yemi olarak yetiştirilir. Eş anl. Eşek otu. Evliya otu. 2. Otsu, genellikle 30-70 santimetre boyunda, çok yıllık, pembe çiçekli, hayvan yemi olarak kullanılan bir bitki (Onobrychis viciifolia)." [TBAS 182/ TS 1220/ İBAS 225/ TDES 253/ NEBAS 108/ TBS 463/ DS 2929/ VHBA 13].

kosık (kosuk) (<?): Fındık. [İBAS 225].
kostil (<?): Patates adıyla bilinen bir bitki (*Solanum tuberosum*). [TBS 463].
koşkoz (koşkez- koşkuş) (<?): "*Lathyrus tuberosus* L. (Leguminosae). 30-80 cm yükseklikte, kökünde yumrular bulunan, parlak pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Doğu Anadolu bölgesinde (Erzurum. Kars) kök yumrulan çiğ olarak yenir. Eş anl. Gaggoç, Goşgoz, Gozgocu, Gozkocu. Koçkuz. Koçkuzu. Koşkez. Koşkuş. Kösgüç (Daday-Kastamonu). Koşkoz." [TBAS 182/ TBAS 182/ İBAS 225/ TBS 463/ DS 2934].
koşni (<?): Diş otu (*Ammi visnaga*). [TBAS 182/ İBAS 225/ TBS 463].
kotan alıcı (T.+Far.): Alıç (*Crataegus tanacetifolia*). [TBAS 182/ TBS 463].
kotankıran: "*Centaurea glasilifolia* L (Compositae). 100 cm kadar yükselebilen. çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Erzurum bölgesinde gövdesi, kabuğu soyulduktan sonra yenir." [TBAS 182/ İBAS 225/ TBS 463/ TTBA 61/ TTABİ 97].
koubuk (<?): Medik. [TBAS 183].
kova otu: (*Juncus acutus*). [TGİB 127/ TBS 464].
kova: Bataklıklarda yetişen bir çeşit saz, hasır otu (*Juncus acutus*). [TBAS 183/ TS 1223/ İBAS 225/ TBS 464].
kovalık: Saz nevinden bir cins hasır otu, tüylü saz (*Juncus acutus*). [KT 677/ TBAS 183/ İBAS 225/ TGİB 235/ TBS 464].
kovan çiçeği: Arı üşen, oğulotu nevi. [KT 666/ TKF 442/ BDVN 13/ CFBİ 586/ LMEBA 410].
kovan otu: 1. Yüksük otu. 2. Oğul otu (*Melissa officinalis*). 3. Ölmez çiçek.[KT 666/ TBAS 183/ TBAS 183/ TS 1224/ İBAS 225/ RFLMT 124/ TKF 442/ NEBAS 108/ TBS 464/ AMATK 306/ YİŞ 795/ BDVN 390/ TTBA 42/ YATBT 31/ TMTBA 13/ LMEBA 410].
kovan sepeti (T.+Far.): Yabani asma. [RB 87].
kovan: (*Scirpoides holoschoenus*). [TBS 464/ KFT 837].
kovancık: Sarı kokulu (*Eranthis hyemalis*). [TBAS 183/ TBS 464/ TTABİ 94/ TTBA 27].
kovluk (<?): (*Cirsium rhizocephalum*). [TBS 465].
kovuk: Gövdesinin içi boş olan bir bitki (*Sonchus tenerrimus*). [TBS 465].
koyak: Akdarı. [DLT 733].
koyun alıcı (T.+Far.): (*Crataegus szovitsii*). [TBS 465].
koyun baklası (T.+Ar.): 1. Domuz baklası. 2. Termiye. [TMİB 832/ TBAS 183/ TS 1226/ İBAS 225/ HATBA 12/ TTBA 77/ TTABİ 64/ TTBA 42].
koyun butrağı: Yaban keteni. [BDVN 267].
koyun çiçeği: Koyungözü (*Helichrysum plicatum*). [TBAS 183/ İBAS 225/ TBS 465/ TTBA 77/ TTBA 42/ HATBA 12/ TTABİ 64].
koyun dikenli: Yaprak kenarları dikenli olan bir bitki (*Ilex colchica*). [TBS 465].
koyun dili: Sığır dili. [TKF 442/ KFT 840].
koyun ekmeği: Bir bitki çeşidi. [HATBA 13].
koyun fındık ağacı (T.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 203/ HATBA 12].
koyun kekiği: (*Tyhmus*). [TBS 465].
koyun kıran kılıç otu: Bin bir delik otu, mayasıl otu. [BDVN 327].
koyun mantarı (T.+Rum.): "1. *Polyporus ovinus* Fr.ex Schaeffer (Polyporaceae). Çam ormanları altında yetişen çok lezzetli bir türdür. 2. Evlek mantarı. 3. Bir çeşit mantar, koyungöbeği." [TBAS 183/ TBAS 183/ TS 1226/ İBAS 225/ TTBA 42/ TTBA 77/ TTABİ 64/ HATBA 12].

koyun otu (koyunotu): "1. Agrimonia eupatoria L (Rosaceae). 20-120 cm yükseklikte, rizomlu, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Eş anl. Fıtık otu, Kasık otu. Kızıl yaprak. Kuzu pıtrağı. 2. Ağır otu. 3. Misk otu." [KT 679/ TBAS 183/ ŞBA 538/ İBAS 225/ RFLMT 124/ TBAM 105/ TGİB 20/ TBS 465/ BDVN 82/ BDVN 26/ MOBA 108/ HATBA 12/ TTABİ 64/ TTBA 42/ TTBA 77].

koyun sarmaşığı: Kara pazıya benzeyen bir bitki. [KT 679/ İBAS 225/ TKF 442/ EOS 150/ KFT 840/ BDVN 96/ HATBA 12].

koyun üçgülü: Yaprakları üçgül yapraklarına benzetilmiştir (Ranunculus). [TBS 465].

koyun yavşanı: Bir tür bitki. [BDVN 581/ HATBA 12].

koyuncuk çiçeği: Mantuvar (Helichrysum plicatum). [TBS 465].

koyundibi: Bir çeşit ot. [TTBA 42/ TTBA 80].

koyundücüğü (T.+<?): (Scorpiurus muricatus). [TBS 465].

koyunekmeği "Malabaila secacul Banks et Sol. (Umbelliferae). 15-75 cm yükseklikte, tüylü, parçalı yapraklı, kaim köklü, çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Silifke bölgesinde (Saraydın köyü) kökü yenir. M. dasyantha (C. Koch) Grossh.-Dudakpatlatan (Hamur-Ağn). Meyveleri ve kökü yenir. Kalın köklü, parçalı yapraklı, sarı çiçekli otsu bir bitki (Malabaila secacul)." [TBAS 183/ TBS 466/ İBAS 225/ TTBA 42].

koyungöbeği mantarı (T.+T.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenebilen bir mantar (Agaricus bitorquis). [TBS 466].

koyungöbeği: 1. Evlek mantarı. 2. Koyun mantarı. [TBAS 183/ TS 1226/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ HATBA 13/ İBAS 225/ TTBA 79/ TTBA 42/ TTABİ 73/ OABA 298/ TTBA 97/ TTBA 83].

koyungözü (koyun gözü): "1. Bellis perennis L. (Compositae), Çok yıllık, rozet yapraklı ve beyaz çiçekli otsu bir bitkidir. Toprak üstü kısımları Antakya bölgesinde sebze olarak kullanılır. Eş anl. Çayır papatyası. Koyun çiçeği. 2. Birleşikgillerden, beyaz ve iri bir papatya türü (Matricaria parthenium). 3. Beyaz çiçekli, otsu bir bitki, çayır papatyası (Bellis perennis). 4. İnci çiçeği (Convallaria majalis). 5. Mahmude otu (Convolvulus betonicifolius). 6. Kızgözü. 7. Koyunçiçeği. 8. İlkbahar çiçeği, paskalya çiçeği." [KT 400/ KT 679/ TBAS 183/ TS 1226/ OABA 298/ TTBA 42/ TTBA 79/ HATBA 13/ TTBA 83/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 97/ TTABİ 65/ İBAS 225/ NEBAS 108/ TBS 466/ BDVN 105/ CFBİ 586].

koyungözü salebi (T.+T.+Ar.): Çiçekleri koyun gözüne benzetilen bir bitki (Orchis coriophora). [TBS 466].

koyunkıran (koyun öldüren- koyunöldüren): Kantaron, kılıç otu, kan otu, mayasıl otu, yara otu (Hypericum calycinum). [İBAS 225/ TBS 466/ DS 2944/ TTBA 61/ TTBA 80/ TTABİ 97/ KT 679/ TBAS 183/ TTABİ 104/ HATBA 13/ LMEBA 410].

koyunörmece: (Sedum pallidum). [TBS 466].

koyunpaçesi (T.+Far.): Bir tür bitki. [LMEBA 410/ OABA 298].

koyunpıtrağı (koyunpıtrağı- koyun pıtrağı): Kırmızı tonlarındaki çiçekleri toplu halde şemsiye görünümünde, uçları sivri ve kenarları dişli yaprakları olan çok yıllık bir bitki (Eupatorium cannabinum). [ŞBA 540/ TGİB 100/ HATBA 12].

koyunyumağı (koyun yumağı): Bitkinin genel görüntüsü benzetilmiştir (Fescuta), yumak otu. [TBAS 183/ İBAS 225/ TTBA 80/ TTBA 42/ TBS 467/ HATBA 13].

koz (Far.): Ceviz ağacı, ceviz (Juglans regia). [TBAS 184/ TS 1226/ İBAS 225/ EUTSV 198/ KK 279/ ME 148/ İML 45/ TDES 255/ KBS I 550/ RFLMT 124/ ŞMK 187/ HBH 271/ HBTM 186/ KM 128/ MMŞM 446/ TKF 442/ TGİB 127/ BTS 386/ NEBAS 108/ TBS 467/ HKHT 435/ TE 1544/ AMATK 307/ HHKA 164/ MNT 706/ HKHTM 843/

ETFT 311/ TAH 630/ TKS 259/ UUF 519/ EOS 150/ ABY 417/ YİŞ 797/ TASŞ 766/ KEA 338/ KFT 840/ TN 1000/ ŞMS 108/ ACBA 134/ CFBİ 586/ YATBT 31/ CCBA 616].

koza (Far.): İçinde tohum veya krizalit bulunan korunak, kozalak. [TS 1226/ İBAS 225/ TDES 255/ TSD 228].

kozağı ağacı: Servi ağacı (Cupressus sempervirens). [İBAS 226/ CFBİ 586].

kozak üzümü: Bir üzüm çeşidi. [TTBA 42].

kozak: 1. Çam, meşe, haşhaş vb. ağaçların, bitkilerin meyvesi, kozası. 2. Tanesi alınmış mısır koçanı. [KT 679/ TMİB 833/ MŞ II 195/ EM 156/ İBAS 226/ AMATK 307/ HHKA 164/ LME 404/ EOS 150/ ABY 417/ YİŞ 798/ KEA 338 / LMEBA 410].

kozalak otu: Bir bitki çeşidi. [NEBAS 108].

kozalak: 1. Koza. 2. Kozalaklıların, genellikle dibi yuvarlak, tepesi koni biçiminde ve odunsu dokulu meyvesi. [KT 679/ TS 1226/ TKF 442/ TSD 228/ KFT 840/ RMTBA 30/ TTABİ 94/ TTBA 27].

kozalaklı tırfil (T.+Rum.): Çiçek kurulu kozalağa benzetilen bir bitki (Trifolium campestre). [TBS 467].

kozalı kekik (Far.+T.): Dağ çayı (Sideritis condensata). [TBAS 184/ TBS 467].

kozluk çiçeği (Far.+T.): Bodrum'da bir yer adı olan Kozluk'ta yetişen bir bitki (Paeonia mascula). [TBS 467].

kozmos çiçeği (Fr.+T.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 108].

köbelek (<?): 1. Kuzugöbeği. 2. Bir tür mantar. [TBAS 184/ İBAS 226/ KBS I 550].

köçet elması (<?+T.): Sonbaharda yetişen, çabuk çürümeyen, sert ve sulu bir çeşit elma. [TTBA 42].

ködün (<?): Keten. [TBAS 184/ İBAS 226].

köfte otu (Far.+T.): İstanbul kekiği (Origanum vulgare). [TBS 467].

köftün (<?): Keten. [TBAS 184].

köğrek: 1-2 metre uzunluğunda, göbeği kuruyunca dik ve mantar gibi olan bir çeşit bitki. [DS 2950].

kök çayı (kökçayı) (T.+Çin.): (Inula montbretiana). [TGİB 197/ TBS 468/ TGİB 171].

kök enfiye (kökenfiye otu) (T.+Ar.+T.): Ak çöpleme (Veratrum album). [TBAS 184/ TBS 468/ TTBA 42].

kök karanfil (kökkaranfil) (T.+Ar.): "Orthurus heterocarpus (Boiss.) Juz. (Rosaceae). 15-45 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Kurutulmuş kökleri karanfil kokulu olup çaya koku vermek için kullanılır. Eş anl. Karanfil kökü. Yellice (Elazığ). Zencefil kökü (Gazi Antep)." [TBAS 184/ İBAS 226/ TGİB 171/ TBS 468/ TTBA 57].

kök mantar (T.+Rum.): Meşe, çam ve fındık vb. ağaçların köklerinde yerleşen, iplik görünüşünde bir mantarın emeciyle, kökün ortak yaşama biçimindeki birleşmesinden oluşan mantar. [TS 1229].

kök marul (T.+Rum.): Yabancı turp. [İBAS 226/ LMEBA 410].

kök sakız: Reçine elde edilen bir bitki. [NEBAS 109].

kök: Marul. [İBAS 226/ TTBA 9].

kökboya (kök boya- kökboyası- kök boyası): "1. Rubia tinctorum L. (Rubiaceae). 1-2 m yükseklikte, rizomlu. Çok yıllık, soluk sarı çiçekli bir bitkidir. Eskiden Anadolu'da geniş miktarda yetiştiriliyordu. Kökleri kırmızı renkli boyar madde olarak kullanılır. Eş anl. Bostan otu (Şarkışla). Boyacı kökü. Boya çili. Boya kökü. Boya pürçü, Çubuk boya. Gök boya. Kırmızı kök. Kızıl boya. Kızıl kök. Yumurta boyası. 2. Kökleri boyar madde içeren, yün ve iplik boyamasında kullanılan bir bitki (Plumbago europaea)." [NEBAS 109].

[TBAS 184/ ŞBA 542/ İBAS 226/ TGİB 216/ NEBAS 109/ TBS 467/ DS 2951/ BDVN 515/ TTBA 42/ TS 1228/ EOS 150/ TBS 468].

kökçiçeği (kök çiçeği): Salep. [TBAS 184/ İBAS 226/ TTBA 42].

kökelma: Bir elma çeşidi. [TTBA 57].

köklü böyrüce: Bir tür bitki. [BDVN 243].

köklü susan (T.+Ar.): Zambak. [BDVN 335].

kök nar (Far.): "1. Abies (Pinaceae) türlerine verilen genel ad. 30-35 m yükseklikte, kışın yaprağını dökmeyen, gösterişli orman ağaçları. Eş anl. Boz ağaç, Küknar, Verdinar (Bolu). Abies cilicica (Ant.et Kotschy) Carr.-Adana köknarı. Güney ve Güneydoğu Anadolu dağlarında bulunur. Reçinesi sakız olarak kullanılır. Eş anl. İledin, Mezda, Mezla (Akseki-Antalya), Mezdeği. Mezekki. Toros köknarı. A. nordmanniana (Stev.) Spach- Kafkas köknarı. Kuzey Anadolu dağlarında bulunur. Eş anl. İledenaz (Devrekâni-Kastamonu), Küner (Bolu). 2. Çamgillerden, yüksek bölgelerde yetişen, iğne yaprakları kısa, yassı olan, reçineli ve kozalaklı bir orman ağacı (Abies)." [TBAS 184/ TS 1229/ İBAS 226/ KK 279/ TDES 256/ RFLMT 124/ ŞMK 187/ RB 87/ HBH 271/ KM 128/ TKF 442/ TGİB 13/ BTS 387/ NEBAS 108/ TBS 468/ HKHT 404/ AMATK 307/ HHKA 164/ MNT 706/ HKHTM 847/ ETFT 311/ EÇSBA 150/ EOS 150/ ABY 417/ YİŞ 799/ TASS 766/ KFT 842/ ŞMS 108/ ACBA 134/ CFBİ 586/ TTBA 57/ YATBT 31].

köksakızı otu: Sütünden sakız elde edilen bir bitki (Scorzonera eriophora). [TGİB 236/ TBS 469].

kökü soğanlı mantar (T.+T.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 24].

kökünar (Far.): 1. Gelincik. 2. Haşhaş, afyon. [HBH 271].

köle doyuran: İri ve yuvarlak taneli, koyu renkli bir çeşit üzüm. [TTBA 61/ TTABİ 97].

kömeç: Ebe gümece (Malva neglecta). [TBAS 184/ İBAS 226/ TGİB 146/ TBS 469/ VHBA 13].

kömeturşusu (<?+Far.): Tadı ekşi olan bir bitki (Rumex tuberosus). [TBS 469].

kömür dut (kömür tut) (T.+Far.): Kara renkli dut. [TTBA 99/ TTABİ 102/ TTABİ 74/ TTBA 57/ TTBA 92].

kömürcü şıkığı (T.+Ar.): İnce saplı, ince yapraklı, ilkbaharda açan kırmızı renkli bir çeşit kır çiçeği, bir çeşit gelincik. [TTBA 42/ TTBA 74].

kömüren (kömürsen- kömren) (<?): Soğan. [TBAS 184/ TBAS 184/ İBAS 226/ TDES 257/ KBS I 553].

kömürgen (kövürgen) (<?): Ada soğanı (Urginea maritima). [DLT 737/ DLT 743].

kömüş dikenî (Far.+T.): (Kömüş=manda) (Crataegus pentagyna). [TBS 469].

kömüş mancarı (Far.+<?): (Amaranthus albus). [TBS 469].

kömüş üçgülü (Far.+T.): (Chamaecytisus hirsutus). [TBS 469].

kömüşbuynuzu (Far.+T.): Saplarının üstündeki dikenleri eğri olan bir çeşit yaban otu. [DS 2958].

kömüşciği (Far.+T.): Uzun taneli bir çeşit kara üzüm. [TTBA 42].

köndar (<?): Kayalıklarda biten, güzel kokulu bir çeşit ot. [DS 2958].

könik (<?): Hindiba. [TBAS 184/ İBAS 226].

könmen (<?): Soğan. [TBAS 184/ İBAS 226].

köpek baş armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

köpek bostanı (T.+Far.): Bitki görünüşü bakımından kavun-karpuz benzetilmiştir (Ecballium elaterium). [TBS 469].

köpek dikenî: Yaban gülü (Rosa canina). [TBS 469].

köpek domatesi (T.+Rum.): Meyvesi domatese benzetilen bir bitki (*Solanum nigrum*). [TBS 470].

köpek ekşikulağı: (*Rumex scutatus*). [TBS 470].

köpek elması: Adam otu. [TBAS 185/ İBAS 226/ TTBA 42/ TTABİ 64/ TTBA 78/ HATBA 13].

köpek eriği: Şah-luc. [BKTS 158].

köpek inciri (T.+Far.): İncir (*Ficus carica*). [TBAS 185/ TBS 470/ HATBA 13].

köpek kavunu: Bir tür bitki. [HATBA 13].

köpek keleş: Meyvesi kavuna benzetilen bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 470].

köpek kızılcağı: Meyvesi yenmeyen yabani bir bitki (*Cornus sanguinea*). [TBS 470].

köpek kişgini (T.+<?): (*Erodium*). [TBS 470].

köpek kuyruğu: Bir tür bitki. [BDVN 222].

köpek kuzukulağı: (*Rumex crispus*). [TBS 470].

köpek lahanası (T.+Rum.): Bir tür bitki. [HATBA 13].

köpek marulu (T.+Rum.): Bir tür bitki. [HATBA 13].

köpek maydanozu (T.+Rum.): Bir tür bitki. [HATBA 13].

köpek nanesi (T.+Ar.): Yabani nane türü (*Cyclotrichium organifolium*). [TBS 470/ TBAS 297].

köpek otu: 1. Boz ot (*Marrubium vulgare*). 2. Yalancı ısırgan (*Ballota nigra*). 3. Tatarcık (*Ixiolirion tatricum*). [TBAS 185/ TBAS 185/ ŞBA 546/ İBAS 226/ TGİB 126/ NEBAS 109/ TBS 471/ HATBA 13/ TTBA 42/ TTBA 78/ TTABİ 64].

köpek papatyası (T.+Rum.) Fena kokulu bir papatya türü, beyaz papatya (*Anthemis catulax*). [TBAS 185/ İBAS 226/ NEBAS 109/ HATBA 13].

köpek sarımsağı: 1. Sarımsak. 2. Yabani sarımsak. 3. Soğan. [TBAS 185/ TBAS 185/ HATBA 13/ TTABİ 64/ TTBA 78/ TTBA 42].

köpek sirkeni: (*Solanum nigrum*). [TBS 471].

köpek soğanı: 1. Akyıldız. 2. Yabani sarımsak. 3. Soğan. 4. Toprak altında soğanı olan yabani bir bitki (*Ornithogalum*). [TBAS 185/ TBAS 185/ TS 1232/ İBAS 227/ TGİB 170/ TBS 471/ TTBA 78/ TTBA 42/ HATBA 13/ TTABİ 64].

köpek üçgülü: (*Trifolium pratense*). [TBS 471].

köpek üzümü: Meyveleri üzüme benzetilen bir bitki, it üzümü (*Chenopodium foliosum*). [TBAS 185/ TS 1232/ İBAS 227/ TGİB 245/ TBS 471/ TSD 228/ BDVN 556/ HATBA 13/ TTBA 42/ TTBA 78/ TTABİ 64].

köpek zencefili (T.+Ar.): Yaprağı söğüt yaprağına benzeyen ve dalları kırmızı olan bitki. [İBAS 227].

köpekayası (köpek ayası): Ballı babagillerden, çiçekleri sap çevresinde demet durumunda toplanmış, ıtrlı birçok türü olan bir bitki (*Marrubium vulgare*). [HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 42/ OABA 298/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTABİ 67/ KT 83/ TS 1231/ İBAS 226/ NEBAS 109].

köpekbaş armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

köpekboğan (köpek boğan): Bir bitki adı, edaraki. [İBAS 226/ BKTS 158].

köpekceviz (T.+Ar.): Tohumu baş ağrısı için koklanan bir bitki. [DS 2960/ TTBA 42/ TTBA 77/ TTABİ 64].

köpekdili (köpek dili- köpekdili otu): 1. Kırmızımsı veya morumsu çiçekli iki yıllık otsu bir bitki, kızılık otu (*Cynoglossum officinale*). 2. Başlı diken. 3. Tavşan kulağı. 4. Yapraklarının şekli benzetilmiştir (*Anchusa azurea*). [KT 258/ ŞBA 544/ İBAS 226/ TGİB 85/ BDVN 221/ BDVN 145/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 42/ HATBA 13/ TTBA 79/ TBS 471].

köpekdişi ayrığı: Bir tür bitki. (*Cynodon dactylon*). [TBS 471].
köpekdişi: Bir tür bitki. [HATBA 13].
köpekduğağı (köpektutağı): 1. Ak asma. 2. İnce, uzun, urgan gibi gövdeleri olan bir bitki (*Clematis orientalis*). [TBAS 185/ TBS 472].
köpekgötu diken: Dikenli ve kötü kokulu bir bitki (*Rosa canina*). [TBS 472].
köpekgülü (köpek gülü) (T.+Far.): 1. Gül. 2. Yabanî gül (*Rosa canina*). [TBAS 185/ TBAS 185/ İBAS 226/ TGİB 214/ NEBAS 109/ TBS 470/ HATBA 13/ TTBA 42/ TTBA 78/ TTABİ 64].
köpekgürü: Kebere (*Capparis ovata*). [TBAS 297].
köpekkulağı: Yaprakları benzetilmiştir (*Verbascum*). [TBS 472].
köpeklolosu (köpeklolosi): Gelincik. [TTABİ 73/ TTABİ 65/ OABA 298/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TBAS 185/ TTBA 42/ HATBA 13].
köpekmantarı (T.+Rum.): Bir çeşit zehirli mantar. [DS 2960/ TTBA 42/ TTBA 78/ TTABİ 64].
köpekmemesi: Kimi ilaçların yapımında kullanılan patlıcangillerden bir bitki, itüzümü. [TBAS 185/ İBAS 227/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTBA 83/ TTABİ 73/ OABA 298/ HATBA 13/ TTBA 42/ TTBA 79/ BDVN 556/ DS 2960].
köpekmenekşesi (köpek menekşesi) (T.+Far.): Sarmaşık türünden bir çeşit bitki. [DS 2960/ HATBA 13].
köpeköldüren: Bir tür bitki. [BDVN 69/ HATBA 13].
köpekpençesi (T.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 13].
köpeksiyeği (köpeksiye- köpeksiye- köpeksiye otu): Köpeklerin üzerine siydiği bir bitki (*Marrubium vulgare*). [TBS 472].
köpektaşadı: 1. Adam otu. 2. Kebere (*Capparis ovata*). [TBAS 185/ İBAS 227/ TBS 472/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 42/ TTBA 97/ TTABİ 73/ OABA 298/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ HATBA 13].
köpekturnağı: Asfaltotu (*Psoralea bituminosa*). [TBS 472].
köpekzehiri (T.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 13].
köpük çalı: Süs bitkisi (*Skimmia japonica*). [TBS 473].
köpük elması: Sonbaharda yetişen kırmızı renkli, ekşimsi, dayanıklı bir çeşit elma. [TTABİ 101/ TTBA 42].
köpük otu: Yaban teresi (*Cardamine*). [İBAS 227].
köpürcek: (*Scrophularia scopolii*). [TBS 473/ TTBA 27].
köpüren ot (köpürge otu): (*Scrophularia scopolii*). [TBS 473].
köpürtken (köpürge- köpürtge): Sabun otu, çöven otu (*Astragalus galegiformis*). [TBAS 185/ İBAS 227/ RFLMT 124/ TBS 473/ TTABİ 97/ TTBA 27/ TMTBA 14/ YATBT 31].
köpürük otu: Bitki üzerinde köpük şeklinde salgıların görülmesi nedeniyle verilen bir ad (*Scrophularia scopolii*). [TBS 473].
kör diken: Ala cehri (*Centaurea solstitialis*). [TBAS 185/ İBAS 227/ TGİB 211/ TBS 473].
kör geven: (*Acantholimon androsaceum*). [TBS 474].
kör kenger (T.+Far.): 1. Köygöçüren 2. (*Cirsium simplex*). [TBAS 185/ İBAS 227/ TBS 474].
körek (<?): 1. Baldıran. 2. Gövdeleri hafif, sert yapılı olup baston olarak kullanılır (*Ferula communis*). [TBAS 185/ İBAS 227/ TBS 474].
körek mantarı (<?+Rum.): Körek bitkisinin bulunduğu yerlerde çok rastlanan ve yenilen bir mantar çeşidi (*Pleurotus eryngii*). [TBS 474].

köri (<?): Bir tür bitki. [NEBAS 109].

körigen (<?): “Coronilla varia L. (Leguminosae). Hayvan yemi olarak kullanılır. Genç sürgünleri yenir (Hakkâri).” [TBAS 185/ İBAS 227/ TBS 474].

körmen (köremen- körümen) (<?): 1. Soğan (Allium). 2. Yaban sarımsağı. [TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 474-475].

körtiken (Far.+T.): Kaba yapılı, gayet sık, bozumsu yeşil renkte ve çalı gibi dikenli bir çeşit bitki. [TTBA 57].

körük otu: Meyveleri körüğe benzeten bir bitki, düğün çiçeği (Ranunculus constantinopolitanus). [TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 475].

köse buğday (köse buğdayı) (Far.+T.): Başağı kılçıksız bir çeşit buğday. [TS 1236/ İBAS 227/ TTBA 72/ TTBA 57/ TTBA 73/ TTBA 42/ TTABİ 62].

köse otu (Far.+T.): Kuraklık nedeniyle büyüyemeyen ot. [TTBA 42/ TTBA 73/ TTABİ 62].

köse tahılı (Far.+Ar.): Köse buğday. [TTBA 73/ TTABİ 62/ TTBA 43].

kösehalil (Far.+Öİ) Çok tatlı, yuvarlak taneli bir çeşit beyaz üzüm. [TTABİ 72/ TTABİ 62/ TTBA 95/ TTBA 73/ TTBA 57].

kösemem (Far.+T.): 1. Köygöçüren. 2. (Cirsium arvense). [TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 475].

kösesefer (Far.+Öİ): Bir tür bitki. [TTABİ 72/ TTBA 57/ TTABİ 62/ TTBA 95/ TTBA 73].

köseyayılımı (köse yayılımı) (Far.+T.): Küre çiçeği (Globularia trichosantha). [TBAS 186/ İBAS 227/ TGİB 112/ TBS 475].

kösgüç (kösgüç) (<?): Koşkoz (Lathyrus tuberosus). [TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 475/ TTBA 27/ TTABİ 100].

köslek (<?): (Rubus canescens). [TBS 475].

köstebek dikenli: Dikenli bir bitki (Rubus discolor). [TBS 476].

köstebek otu: (Ranunculus ficaria). [TBS 476].

köstek dikenli: Dikenli bir bitkidir. Çok yayılarak engel oluşturan bir yapısı vardır (Rubus sanctus). [TBS 476].

köstüköpeği (<?+T.): Domuzağırşığı. [TBAS 186/ TTBA 43/ HATBA 13].

köşne (<?): Burçak. [TBAS 186].

köşni (<?): Diş otu. [TBAS 186/ İBAS 227].

kötürüm: Peygamber çiçeği (Centaurea urvillei). Dikenli, çok sert batıcı bir bitki, yere yapışık haldeki bitkiye basıldığında bu dikenler ayağa batar ve çok acı verir. [TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 476].

köveleyh (<?): Mantar. [KBS I 561].

köy çayı (Far.+Çin.): Toprak üstü kısımlarından çay yapılır (Sideritis arguta). [TBS 476].

köy mantarı (Far.+Rum.): 1. Duvaklı mantar. 2. Evlek mantarı. [TBAS 186/ TBAS 186/ TTBA 43/ TTBA 103/ TTABİ 75].

köy otu (Far.+T.): Kuşekmeği (Polygonum aviculare). [TBAS 186/ TBS 476/ TTBA 43/ TTBA 103/ TTABİ 75].

köy söğüdü (Far.+T.): Söğüt (Salix alba). [TBAS 186/ TBS 476].

köyağı (Far.+T.): Yuvarlak, taneleri birbirinin üstüne sıkışmış, sulu ve tatlı bir çeşit pekmezlik üzüm. [TTBA 43].

köygöçüren (Far.+T.): "1. Cirsium arvense (L.) Scop. (Compositae). 20-100 cm kadar yükseklenen. çok yıllık, otsu, sık dikenli ve pembe çiçekli bir bitkidir. Eş anl. Çahır. Çahor (Kangal-Sivas). Çarıkkesen, Eşek kangalı, Eşek otu. Kösemem (Pınarhisar-

Kırkclareli). *Cirsium arvense* (L.) Scop - Hamurkesen (Çaycuma-Zonguldak), Köygöçüren. *C. baytopae* Davis et Parris- Trakya bölgesinde (Saray-Tekirdağ) yetişen bir türdür. *C. ciliatum* (Murr.) Moench. *C. rhizoccephalum* C.A.Meyer. *C. simplex* C A.Meyer-Kör kenger (Pülümür-Tunceli). *C. vulgare* (Savi) Ten.- Su dikenini (Daday-Kastamonu). Gövdesi yenir. 2. Zehirli mantar. 3. Üzeri zeytin yeşili veya kirli sarımsı yeşil renkli, sapı beyaz, üst kısmında derimsi bir halka ve dip kısmında belirgin çanakçık bulunan, meşe ve kayın ağaçlarının altında biten, en tehlikeli zehirli mantar türü, evcikkıran (*Phalloides*)." [TBAS 186/ TBAS 186/ TS 1240/ İBAS 227/ TBS 476/ TTBA 103/ TTABİ 75].

köykaldıran (Far.+T.): Demir dikenini (*Tribulus terrestris*). [TBS 477].

kral eğrelti otu (Sırp.+T.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 109].

kral eğreltisi (Sırp.+T.): İlkbaharda yuvarlak halde kapalı duran yaprakları açılarak büyümeye başlayan ıslak ve humuslu toprakları seven bir bitki (*Osmunda regalis*). [ŞBA 548/ İBAS 227].

kral otu (Sırp.+T.): Dantela gibi güzel yeşil yapraklı, pembe ve beyaz çiçekli bir bitki (*Peucedanum ostruthium*). [İBAS 227].

kralkandili (Sırp.+Ar.): Yün otu. [TTBA 43/ TTBA 75/ TTABİ 63].

kraltacı (Sırp.+Ar.): Yurdumuzda hem yabancı olarak hem de yetiştirilen bir süs bitkisi (*Fritillaria imperialis*). [TBS 477].

kratuna (<?): Elma. [TBAS 186/ TBS 477].

kubatça: Papatya. [TTBA 27/ TTABİ 93].

kuçgundi (kuçgundi) (<?): Soğan. [İBAS 227/ DLT 744/ KTS 290].

kud fasulya (<?+Rum.): Kılçiksız fasulye. [TTBA 57].

kudama-kudama çiçeği (<?+T.): 1. Ölmez çiçek. 2. Leblebi. [TBAS 186/ İBAS 227/ TBS 478].

kudret helvası (Ar.+Ar.): 1. Beyaz çiçekli, 5-9 yaprakçıklı, 20 metre kadar yükselebilen, Kuzeybatı ve Batı Anadolu'da yaygın olan bir ağaç (*Fraxinus ornus*). 2. Gezengevi. 3. (*Lecanora esculenta*). [TBAS 187/ TS 1246/ İBAS 227/ RFLMT 124/ TBS 478/ TSD 230/ LME 405/ MOBA 109/ LMEBA 410].

kudret narı (Ar.+Far.): "1. *Momordica charantia* L (*Cucurbitaceae*). Sarı çiçekli, otsu, tırmanıcı ve bir yıllık bir bitkidir. Süs bitkisi olarak yetiştirilir. Meyveleri yara iyi edici olarak kullanılır. 2. Sarı çiçekli, parçalı yapraklı, tırmanıcı ve bir yıllık otsu bir bitki (*Momordica charantia*). 3. Bu bitkinin 10-15 santimetre uzunluğunda, iğ biçiminde, üzeri pürtüklü, önce yeşil ve sonra parlak sarı veya turuncu renkli meyvesi." [TBAS 187/ TS 1246/ İBAS 228/ TGİB 153/ TBS 478/ TTBA 43].

kuduluk (<?): Sazlıkta biten iki metre yükseklikte otlar. [TTABİ 101/ TTBA 27].

kuduz bacağı Koyu yeşil renkli, çok yıllık otsu bir bitki (*Plumbago europaea*). [KK 279].

kuduz otu: 1. Deli otu. 2. Koyu yeşil renkli çok yıllık otsu bir bitki, kurşun otu, diş otu (*Plumbago europaea*). [KT 687/ TBAS 187/ TS 1247/ İBAS 228/ RFLMT 124/ NEBAS 110/ BDVN 44/ BDVN 228/ BDVN 472/ TTBA 43].

Kudüs adaçayı (Öİ+T.+Çin.): Bir tür bitki. [NEBAS 110].

kukas otu (<?+T.): Boz ot (*Marrubium vulgare*). [TBAS 187/ İBAS 228/ TBS 478/ TTBA 43].

kuku (<?): Lâle (*Tulipa*). [TBAS 187/ İBAS 228/ TBS 478].

kukumav otu (<?+T.): Kukumav kuşu ötmeye başladığı zaman çiçek açtığı gözlenen bir bitki, baharın geldiğini müjdeleyen bir görüntü ve ses birlikteliğidir (*Papaver rhoeas*). [TBS 478].

kulak mantarı (kulakmantarı): Kulağa benzetilen bir mantar çeşidi, kayın mantarı (*Helvella lacunosa*). [TBAS 187/ TBS 479/ TTBA 43/ TTBA 81/ TTABİ 66/ OABA 298].

kulak otu: 1. Dam kuruğu (*Sedum album*). 2. Camuskulağı. (Kulak ağrısının giderilmesinde yararlanılan bir bitki). [KT 688/ TBAS 187/ İBAS 228/ RFLMT 125/ TGİB 239/ TBS 479/ HHKA 164/ BDVN 542/ TTBA 81/ OABA 298/ TTABİ 66/ TTBA 43].

kulak: Çamlıklarda biten, yemeği yapılan bir çeşit ilkbahar bitkisi. [DS 4571].

kulapa yaprağı: Bir bitki. [AMATK 308].

kulecik: Bir tür bitki. [TTABİ 94/ TTBA 27].

kulgan: Bir tür çatallı diken. [İBAS 228].

kulnc otu (kulnc otu): Bir tür bitki. [TMTBA 14/ YATBT 32].

kulkas otu (Ar.+T.): Kulkas otu ve bu otun ilaç olarak kullanılan kökü, şalgama benzer bir ot, boz ot (*Marrubium*). [İBAS 228].

kulkas: Bir tür bitki. [BDVN 83].

kullapa otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [AMATK 308].

Kulpluca inciri (Öİ+Far.): Datça yöresinde yetişen bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 480].

kuls (<?): Hint narı. [İBAS 229].

kulugan-kulugan dikeni (<?+T.): "Eşek dikeni, kalagan, Kaluğan dikeni, çakır dikeni, devedikeni, peygamber dikeni; (*Silyum marianum*)." [İBAS 229/ RFLMT 126/ LME 406].

kulumcak (<?): (*Stellaria media*). [TBS 480].

kulunç otu (kulunc otu) (Ar.+T.): Tıbbi bir bitki, havlican. [KT 690/ İBAS 229/ RFLMT 126/ TTBA 43].

kum baklası (T.+Ar.): Bir bitki adı. [İBAS 229/ LMEBA 410].

kum buğday: Bir tür bitki. [LMEBA 410].

kum çavdarı "*Leymus racemosus* (Lam.) Tzvelev subsp. saûfanrs (Bieb.) Tzvelev (Gramineae). Deniz kenarındaki kumluklarda yetişir." [TBAS 187/ İBAS 228/ TTABİ 69/ TTBA 43/ TTBA 88].

kum elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

kum eriği: Erik. [TBAS 187/ TTBA 88/ TTBA 43/ TTABİ 69].

kum havucu (T.+Far.): Kumluk yerlerde yetiştirilen bir tür havuç. [TS 1253].

kum kamışı: Bir tür bitki. [BDVN 129].

kum minesini (T.+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 110].

kum otu: 1. Kumlu toprakları seven, genellikle yere yayılarak büyüyen, yapraklarının uçları diken gibi sivri olan ve pembe renkli çiçekler açan bir bitki (*Spergularia rubra* j. Et c. Presl.). 2. Kılı ayak otu. [TBAS 187/ TS 1254/ ŞBA 549/ İBAS 229/ NEBAS 110/ BDVN 49/ BDVN 146/ BDVN 533/ BDVN 75/ TTBA 43/ TTBA 88/ TTABİ 69].

kum sarmaşığı: Bir sarmaşık türü, çit sarmaşığı (*Calystegia soldanella*). [TBAS 187/ İBAS 229].

kum zambağı (T.+Ar.): "*Pancreatium maritimum* L. (Amaryllidaceae). Soğanlı, çok yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Çiçekleri kokuludur. Kumluk sahillerde yetişir. Süs bitkisi olarak kullanılır. Soğanları kusturucudur." [TBAS 187/ İBAS 229/ TGİB 173/ TBS 480/ TTBA 88/ TTBA 43/ TTABİ 69].

kumacı otu (kumacık otu) (<?+T.): Kısamahmut otu (*Teucrium chamaedrys*). [TBAS 187/ İBAS 229/ TBS 480/ TTBA 43].

kumar (Ar.): 1. Dağ gülü ve rododendron denilen bir cins ağaç ki kerestesi kırmızı olup mabuldür. 2. Komar (Rhododendron ponticum).[KT 691/ TBS 480].

kumarmudu (T.+Far.): Sarı renkli bir yaz armudu. [TTBA 43/ TTBA 88/ TTABİ 69].

kumdarı (kum darı): Tanelerinin uçları sivri ve küçük mısır. [TBAS 187/ TTBA 57/ TTBA 88/ TTABİ 69].

kumkum (<?): 1. Cadvar. 2. Sakız leblebisi. [İBAS 229].

kumlak (<?): 1. Sarmaşığa benzer bir bitki, tarla sarmaşığı (Convolvulus arvensis). 2. Mandar. [DLT 746/ THBS 248/ KTS 292].

kumlu armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

kumlu: Bir elma türü. [TTABİ 79].

kumpir (kumpır) (Bulg.): Patates adıyla bilinen bir bitki (Solanum tuberosum). [TBS 480].

kumpir üzümü (Bulg.+T.): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 43].

kumral çay (T.+Çin.): Sarı çiçekli ve çay olarak kullanılan bir bitki (Sideritis sipylea). [TBS 481].

kumsal çamı: Anavatani; Kuzey Amerika dir. Çalı formu olarak 3-5 m kadar büyüyebilir. İnce ve dar taç yaparak büyüdüğü ağaç formunda ise 40-50 m boyuna ulaşabilir. Parlak iğne yapraklar 4-8 cm uzunluğundadır. İğneler maksimum 13 yıl ortalama 4-6 yıl kadar yaşarlar. 3-7 cm çapında kozalakları vardır (Pinus contorta). [KT 196].

kunalıçecek (Ar.+T.): Bir tür çiçek. [EUTSV 208].

kunar (Far.): Kara çalı. [TBAS 187/ İBAS 229].

kundur (Far.): Günlük. [TBYBA 31].

kundrul (<?): Eşek marulu. [TBAS 187/ İBAS 229].

kunduz (kundus): (Silene odontopetala). [TBS 481/ HHKA 164/ ETFT 311].

kunduz ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 378].

kunduz ağı (kunduz avu- kunduz ağı- kunduzavu): Ak çöpleme (Veratrum album).[TBAS 187/ İBAS 229/ TGİB 271/ TBS 481/ TTBA 57/ HATBA 13].

kunduz buğday (kunduzbuğday): Kalın, kısa ve yuvarlak taneli bir çeşit buğday. [TTABİ 64/ TTBA 78/ TTBA 57/ HATBA 13].

kunduzhayası (kunduzhayesi- kunduz hayası- kundus hayası) (T.+Far.): Kunduztaşağı otu ve kökü, cavşir, oğlanaşı; (Ferula elaeochytris). [TMİB 839/ MŞ II 196/ EM 157/ İBAS 229/ MMŞM 446/ HHKA 164/ HKHTM 822/ TKS 260/ YİŞ 803/ ŞMS 108/ ACBA 134/ EATBT 1052/ LMEBA 410/ HATBA 13].

kunduziye otu (<?+T.): (Veratrum album). [TBS 481].

kunduzkayırı (kunduz kayırı) (T.+<?): Kunduztaşağı otu ve kökü, cavşir, oğlanaşı; (Ferula elaeochytris). [İBAS 230/ DLT 746/ MNT 708].

kunduzkökü: Bir bitki türü. [HATBA 13].

kunduztaşağı (kunduz taşağı): Çavşir otu ve bundan elde edilen zamk (Ferula elaeochytris). [İBAS 230/ HHKA 165/ ŞMS 108/ CFBİ 586/ MOBA 109/ TMTBA 14/ YATBT 32].

kurabağa nanesi (<?+Ar.): (Mentha pulegium). [TBS 481].

kuralgan (<?): Dikenli ot. [İBAS 230].

kuranuk (<?): Kuruk, yani ham ve yeşil üzüm. [İML 48].

kurat (<?): Küçük pırasa. [BDVN 37].

kuraz diken (<?+T.): Bir tür diken. [CFBİ 586].

kurbağa çiçeği: (Sternbergia lutea). [TBS 481].

kurbağa gözü: Küçük beyaz taneli bir çeşit üzüm. [TTBA 97/ TTBA 43/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTABİ 65/ TTABİ 67].

kurbağa otu: 1. Düğün çiçeğigillerden bir bitki (Bufonia). 2. Tosbağa otu. 3. (Alkanna orientalis). [KT 693/ TBAS 187/ TS 1257/ İBAS 230/ RFLMT 127/ BTS 398/ TBS 482/ BDVN 122/ HATBA 13/ TTBA 78/ TTBA 43].

kurbağa yarpuzu: Kedi otu. [İBAS 230/ HATBA 13].

kurbağa yosunu: Su mercimeği. [İBAS 230/ RFLMT 127/ CFBİ 586/ HATBA 13/ LMEBA 410].

kurbağakaşığı: Bir tür bitki. [HATBA 13].

kurbağapisliği: Su teresi. [TBAS 187/ İBAS 230/ HATBA 13].

kurbağazehiri (kurbağazehri- kurbağa zehiri) (T.+Far.): “1. Hydrocharis morsusranae L (Hydrocharitaceae). Çok yıllık otsu, beyaz çiçekli ve su üstünde yüzücü bir bitkidir. 2. Kurbağazehrigillerden, tatlı sularda yaşayan, beyaz çiçekli, yürek biçimi yapraklı bir süs bitkisi (Hydrocharis).” [TBAS 188/ TS 1257/ İBAS 230/ NEBAS 110/ TTBA 43/ HATBA 13/ BDVN 324].

kurban otu (Ar.+T.): Mine çiçeği. [İBAS 230].

kurd boğazı: Bir çeşit bitki. [KK 280].

kurd üzümü: Bir üzüm çeşidi. [LMEBA 410].

kurd yemeğen ağaç: Katalpa ağacı. [BDVN 154].

kurdeşeni otu (<?+T.): Alıç. [İBAS 230/ RFLMT 127].

kurdluca ot: Bir tür bitki. [LMEBA 410].

kurfa ağacı (<?+T.): Tarçın ağacı. [İBAS 230/ BDVN 177].

kurfe ağacı (<?+T.): Amerika çayı. [BDVN 573].

kurlagan (<?): Dolama otu (Paroychia serpyllifolia). [İBAS 230].

kurp otu (<?+T.): (Achillea millefolium). [TBS 482].

kursalık (kursalak) (<?): Tel pancarı (Chenopodium album). [TBAS 188/ İBAS 231/ TBS 482].

kurşun eriği: Bodrum yöresinde yetişen, meyveleri küçük, mor-siyah renkli bir erik çeşidi (Prunus). [TBS 482].

kurşun otu: "1. Plumbago europaea L (Plumbaginaceae). 100 cm kadar yükselebilen. çok yıllık, otsu ve morumsu pembe çiçekli bir bitkidir. Boyar maddi olarak kullanılır. Eş anl. Diş otu. Döven otu. Kuduz otu, Seçiler otu. Sıtma otu. 2. Diş otu. 3. Deniz börülcesi." [TBAS 188/ TS 1261/ ŞBA 550/ İBAS 232/ NEBAS 111/ TTBA 91/ TTBA 43/ BDVN 520].

kurşun: Deniz börülcesi otu, diş otu, kuduz otu. [MOBA 99].

kurt ağacı: Bitki üzerinde sık sık ağ örmüş böceklerle çok rastlanıldığı için bu adı alan bitki (Amelanchier parviflora). [TBS 482].

kurt bağı (kurd bağı): Kına ağacı. [BDVN 227/ CFBİ 586/ BDVN 441/ BDVN 361/ TMTBA 14/ YATBT 32/ LMEBA 410].

kurt baklası (T.+Ar.): 1. Domuz baklası. 2. Termiye. [TBAS 188/ TS 1262/ İBAS 232/ BTS 398/ TTBA 43/ TTBA 78/ HATBA 13].

kurt böğürtleni: 1. Güzel avrat otu. 2. Zehirli bir bitkidir (Atropa belladonna). [TBAS 188/ İBAS 232/ TBS 482/ HATBA 13/ TTABİ 64/ TTBA 78/ TTBA 43].

kurt çalısı: Çalı şeklinde ve üzerinde ağ örmüş böceklerle çok rastlanması nedeniyle bu adı almış bir bitki (Amelanchier parviflora). [TBS 482].

kurt helvası (T.+Ar.): Baklatü'l-gazâl denilen nebat. [KT 695].

kurt mantarı (kurd mantarı) (T.+Rum.): Tazeyken yenebilen, olgunlaştığında basılınca sporlar saçan, beyaz renkli, yuvarlak biçimli, bazitli bir mantar (*Lycoperdon*). [TS 1263/ BDVN 375/ TTBA 43/ TTBA 78/ HATBA 13/ TTABİ 64].

kurt otu: 1. Civanperçemi (*Achillea mobilis*). 2. Kurtboğan (*Aconitum*). 3. (*Hyoscyamus niger*). [TBAS 189/ TBAS 189/ İBAS 232/ TGİB 144/ TBS 483/ TTBA 43/ TTBA 78/ HATBA 13/ TTABİ 65].

kurt soğanı: Toprak altında soğanı olan bitki, ak yıldız (*Ornithogalum narbonense*). [TBAS 189/ İBAS 232/ TBS 483/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 78/ TTBA 43].

kurt yatağı: Damarlı çiçeksizlerden, küçük yapraklarla örtülü ince bir sap görünüşünde olan bitki (*Lycopodium clavatum*). [TTBA 43/ TTBA 80].

kurt: Kaba yonca (*Medicago sativa*). [UUF 522].

kurtağzı: Bir tür bitki. [OABA 298/ HATBA 13].

kurtayağı (kurt ayağı): 1. Damarlı çiçeksizlerden, küçük yapraklarla örtülü ince bir sap görünüşünde olan bir bitki (*Lycopodium clavatum*). 2. Kibrit otu. 3. Kurt pençesi. [KT 695/ TBAS 188/ TS 1262/ ŞBA 551/ İBAS 232/ TBAM 106/ TGİB 144/ TBS 483/ HATBA 13/ OABA 298/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 43/ TTBA 97/ BDVN 375].

kurtbağa otu: Erguvan veya pembe renkli çiçekleri, uzun veya kalp biçimli yaprakları olan bir bitki (*Stachys officinalis trevisan*). [ŞBA 552].

kurtbağı: 1. Dafne. 2. Sırmağu. [TBAS 188/ TBAS 188/ İBAS 232/ TTBA 43/ TTBA 80/ HATBA 13].

kurtbağrı (kurt bağı): "1. *Ligustrum vulgare* L. (*Oleaceae*). 3 m kadar bir boya erişebilen. Çalı görünüşünde ve beyaz çiçekli bir ağaççıktır. Kuzey ve Orta Anadolu bölgelerinde orman açıklıklarında yetişir. Eş anl. Kurtbağrı. 2. Zeytingillerden, yaprakları mızrağa benzer, çiçekleri beyaz, kokulu ve salkım durumunda olan, çit yapmakta kullanılan bir süs bitkisi (*Ligustrum vulgare*). 3. Kurtbaharı." [KT 695/ TBAS 188/ TBAS 188/ TS 1262/ İBAS 232/ RFLMT 127/ NEBAS 111/ TBS 483/ HHKA 165/ TTABİ 73/ TTBA 79/ TTBA 43/ TTBA 97/ TTBA 83/ TTABİ 67/ TTABİ 65/ OABA 298/ HATBA 13].

kurtbaharı (T.+Far.): 3 m kadar bir boya erişebilen, çalı görünüşünde ve beyaz çiçekli bir ağaççıktır. Kuzey ve Orta Anadolu bölgelerinde orman açıklıklarında yetişir. [TTBA 43/ TTBA 80/ HATBA 13].

kurtboğan: "1. *Aconitum* (*Ranunculaceae*) türlerine verilen genel ad. 50—100 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, sarı, morumsu veya koyu mavi çiçekli türler. Zehirli bileşikler taşırlar. Eş anl. Boğan otu, İtboğan. Kaplanboğan, Kurt otu. Kaplanboğan veya Kurtboğan adları Türkçe botanik kitaplarında *Aconitum napellu* L. türü için kullanılmaktadır. Bu tür Türkiye'de bulunmamaktadır. Türkiye'de yetişen türler (*A. anthora* L., *A. cochleare* Woroschin, *A. nasutum* Fisch. Ex Reichb. ve *A. orientale* Miller) için Türkçe adlar saptanamamıştır. 2. Bir cins nebat, boğan otu." [KT 142/ TBAS 188/ TS 1262/ İBAS 232/ TGİB 97/ TBS 483/ BDVN 15/ TTBA 80/ TTBA 61/ HATBA 13/ TTABİ 97].

kurtböğreği: Zehirli bir bitki (*Atropa belladonna*). [TBS 484].

kurtkirişi: Ak yıldız. [TBAS 188/ İBAS 232/ HATBA 13].

kurtkökü: Bir tür bitki. [HATBA 13].

kurtkulağı (kurt kulağı): "1. *Oncocyclus* seksiyonuna bağlı *Iris* türlerine verilen genel ad. Rizomlu, dalsız gövdeli ve tek çiçekli bitkiler. Eş anl. Eşek navruzu, Tavşankulağı. *iris elegantissima* Sosn. (Syn: *I. iberica* Hoffm. subsp. *elegantissima* (Sosn.) Takht. et Fedorov) - Kurtkulağı (Oltu-Erzurum). *I. lycotis* Woronov - Kurtkulağı (Şemdinli-

Hakkâri). I. paradoxa Steven - Kurtkulağı (Hoşap-Van). I. sari Schott ex Baker (Syn: I. lupina Foster) - Kurtkulağı (Harput-Elazığ). I. susiana L.- İstanbul süseni. Çiçekleri büyük, beyaz renkli, siyah damarlı ve noktalı. Osmanlı döneminde İstanbul bahçelerinde, bu gün ise Avrupa'da yetiştirilmektedir. Genel görünüşü. Diyarbakır ve Mardin dağlarında yetişen. I. gatesii Foster türüne benzer. Belki de bu türün seçilerek kültüre alınmış bir formudur. 2. Yaprakları tüylü, kökündeki süttten sakız yapılan bir çeşit bitki. 3. Kuzu kişnişi (Ferulago trachycarpa). 4. Nevruz otu (Lineria vulgaris). 5. Sığırkuyruğu (Vevascum). 6. Yı lanyastığı, danaayağı (Arum maculatum). 7. Yı lanyastığı (Arum maculatum)." [KT 695/ TBAS 188/ TBAS 189/ İBAS 232/ TGİB 46/ TBS 484/ DS 4573/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTBA 43/ CFBİ 586/ MOBA 109/ OABA 299/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ HATBA 13/ TTABİ 67].

kurtkuyruğu: Yaprakları kurt kuyruğuna benzetilen bir bitki (Echium italicum). [TBS 484].

kurtlu diken: (Cardopatum corymbosum). [TGİB 54/ TBS 484].

kurtlu otu: (Lotus aegaeus). [TBS 484].

kurtluca (kurdluca): "1. Teucrium scordium L (Labiatae). 5-75 cm yükseklikte, çok yıllık, pembe veya mor çiçekli bir bitkidir. Kuvvet verici ve uyarıcı olarak kullanılır. Eş anl. Su sarımsağı. 2. Ballıbabagillerden, tırmanıcı sarı çiçekleri olan, kokusu sarımsağı andıran, göl, akarsu kıyıları vb. nemli yerlerde yetişen bir bitki, meşecik, yer meşesi, yer palamudu, yer pelidi, su sarımsağı. 3. Lohusa otu (Aristolochia). 4. Zeravend." [KT 696/ TBAS 189/ TBAS 189/ TS 1263/ ŞBA 554/ İBAS 232/ TBS 484/ LME 408/ HATBA 13/ BDVN 76/ TTABİ 95/ TTBA 27/ TTABİ 93].

kurtluca otu: Üzerinde bitkiyi yiyen kurtlara rastlandığı için verilmiş bir ad (Salvia tomentosa). [TBS 484].

kurtmeç (<?): Menengiç. [TBAS 189/ HATBA 13].

kurtpençesi (kurt pençesi- kurd pençesi) (T.+Far.): "1. Polygonum bistorta L. (Polygonaceae). 20-50 cm yükseklikte, çok yıllık, rizomlu ve otsu bir bitkidir. Kökü kabız ve kan dindirici olarak kullanılır. Eş anl. Çıyancık. Çıyan otu. Kurttırnağı, Yılan kökü. 2. Karabuğdaygillerden, 20-50 santimetre yüksekliğinde, pembe çiçekleri salkım biçiminde, sap ve kökünde bol tanen bulunan çok yıllık otsu bir bitki (Polygonum bistorta). 3. Kurt ayağı. 4. Encübar." [KT 695/ TBAS 189/ TS 1263/ ŞBA 555/ İBAS 232/ NEBAS 111/ OABA 299/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 43/ TTBA 97/ HATBA 13/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ BDVN 375/ BDVN 476/ BDVN 482].

kurttırnağı: Kurtpençesi, kan otu nevi, ırk-ı encibar. [KT 695/ TBAS 189/ İBAS 232/ TTBA 79/ TTBA 43/ TTBA 97/ HATBA 13/ OABA 299/ TTABİ 65/ TTABİ 73].

kurtum (Ar.): Aspir. [TBAS 189/ İBAS 232/ RFLMT 127/ TKF 443/ BTS 398/ ETFT 312/ TAH 634/ TKS 261/ UUF 522].

kurtyemez ağaç (kurtyemeyen ağaç): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki, katalpa ağacı (Catalpa bignonioides). [KT 695/ TBS 484].

kuru benefşe (T.+Far.): Bir tür bitki. [HBH 273].

kuru encir (T.+Far.): Bir incir çeşidi. [HBH 273].

kuru fasulye (T.+Rum.): Fasulye bitkisinin beyaz tohumu. [TTBA 57/ TTABİ 104].

kuru gül (T.+Far.): Bir gül türü. [HBH 273].

kuru helile (T.+Far.): Bir tür bitki. [HBH 273].

kuru kişnic (T.+Far.): Bir tür bitki. [HBH 273].

kuru merzencuş (T.+Far.): Bir tür bitki. [HBH 273].

kuru ot: Hayranlık otu. [İBAS 233/ HBH 273].

kuru sezab (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HBH 273].

kuru üzüm: 1. Haşlanıp ardından güneşte kurutulmak suretiyle hazırlanan iri veya küçük taneli üzüm, üzüm kurusu. 2. Yaş üzümün kurutulmuşu, üzüm kurusu. [KT 1292/ TS 1267/ KK 281/ HBH 273/ MNF 155].

kuru yarpuz: Bir tür bitki. [HBH 273].

kuru zufa (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HBH 273].

kurudan: Patlıcana benzer bir ot, kankusturan, luffah (*Mandragora officinalis*). [İBAS 233/ ABY 419/ CFBİ 586/ TTABİ 97/ TTBA 27].

kurugan: Ekin içlerinde biten, yemeği yapılan bir bitki. [TTABİ 97/ TTBA 27].

kurukayış: Kestane. [TBAS 189].

kurulgan: Kalkan dikenli de denilen uzun saplı, küçük kırmızı çiçekler açan dikenli bir bitki. [TTABİ 97/ TTBA 27].

kuruşakşak: Kurutakırdak. [TTBA 57].

kurutakırdak: Ceviz. [TTBA 57/ TTABİ 101].

kurutma: Bir üzüm türü. [TTABİ 99/ TTBA 27].

kuskusa (<?): Domuzağırşığı. [TBAS 189/ İBAS 233].

kusso (<?): Gülgiller familyasından, katmerli çiçekli bir bitki, Habeş otu. [İBAS 233].

kust (Ar.): Kust otu. [RB 88/ HBH 274/ HBTM 187/ KM 129/ MMŞM 447/ HKHT 439/ TE 1557/ AMATK 310/ HHKA 166/ MNT 711/ ETFT 313/ TAH 634/ TKS 261/ YİŞ 812/ TASS 773/ KEA 343/ KFT 848/ TN 1005/ ŞMS 108/ ACBA 134/ YATBT 32].

kusulak (<?): Bir tür bitki. [TTABİ 94].

kuş ağacı: Kayın ağacı. [BDVN 107].

kuş alıcı (kuş aluci) (T.+Far.):1. Tavşan elması. 2. Çalı muşmulası. 3. Musa ağacı. [TTBA 43/ TTBA 78/ TBAS 190/ İBAS 233/ HATBA 13/ TTABİ 65/ BDVN 494/ BDVN 206].

kuş armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

kuş böyreği: Bir tür bitki. [TTBA 43].

kuş çiçeği: Bir tür bitki. [HATBA 13].

kuş dikenli: (*Carthamus lanatus*). [TBS 485].

kuş eriği: Yabani bir erik çeşidi (*Prunus spinosa*). [TBAS 190/ TBS 485/ HATBA 13].

kuş fiği (T.+Rum.): Bir tür bitki. [HATBA 13].

kuş iğdesi: İğdegillerden, 60-80 yıl ömürlü, zeytin yaprağını andıran, ince yapraklı, dikenli, meyveleri zeytin iriliğinde, dekoratif amaçlı olarak yetiştirilen bir ağaç (*Elaeagnus angustifolia*). [TBAS 190/ TS 1270/ TBS 485/ HATBA 13].

kuş karabuğdayı: Bir tür bitki. [HATBA 13].

kuş kirazı (T.+Yun.): “1. Gülgillerden, yaprak açmadan önce beyaz çiçek veren, kaplamacılıkta kullanılan yabani ağaç, ılgıncar, gelinfeneri (*Cerasus padus*). 2. Bu ağacın reçel ve likör yapılan meyvesi. 3. *Padus avium* Miller (*Rosaceae*). 4. Yabani kiraz ağacı.” [KT 662/ TBAS 190/ TS 1270/ ŞBA 557/ İBAS 234/ TBS 485/ BDVN 488/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 78/ TTBA 43].

kuş lalesi (T.+Far.): Keklikgözü. [TBAS 191/ İBAS 234/ HATBA 13].

kuş mancası (T.+<?): 1. Kuşkuş otu. 2. (*Tamus communis*). [TBAS 191/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 78/ TTBA 43/ TBS 485].

kuş otu: "1. *Stellaria media* (L) Vill. (*Caryophyllaceae*). Bir yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitki. İzmir ve İstanbul pazarlarında satılır. Çiğ halde salata halinde yenir. Börek harcına girer ve sebze olarak pişirilerek kullanılır. Eş anl. Cam otu. Kuşmak (Eğin). Kuşulak. Serçedili, Serçe otu. Tavuk otu. 2. Buğdaygillerden küçük taneli bir bitki,

kuşyemi." [TBAS 191/ TS 1271/ ŞBA 559/ İBAS 234/ TGİB 251/ NEBAS 111-112/ TBS 485/ BDVN 27/ TTBA 78/ TTBA 43/ HATBA 13/ TTABİ 65].

kuş üvezi: 1. Sakız ağacı nevinden ayrıca yemişli bir ağaç (Sorbus aria). 2. Yabani üvez ağacı. [KT 1286/ TBAS 191/ İBAS 235/ TBS 485/ BDVN 558].

kuş üzümü: 1. Siyah çekirdeksiz ufak üzüm (Cerasus angustifolia). 2. Ahududu. 3. Çoban üzümü. 4. İt üzümü. 5. Kişniç. [KT 699/ TBAS 191/ TBAS 191/ TS 1271/ İBAS 235/ RFLMT 128/ NEBAS 112/ TBS 485/ TSD 234/ LMEBA 410/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 78/ TTBA 43].

kuş yemişi: Alıç. [TBAS 192/ İBAS 235/ BTS 398/ TTBA 78/ TTBA 43/ TTABİ 65].

kuş yoncası: (Melilotus officinalis). [TBS 486].

kuş yuvası: Bir bitki çeşidi. [BDVN 90].

kuşağzı: Bir bitki çeşidi. [TTBA 97/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 43/ OABA 299/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

kuşayağı (kuş ayağı): Tohumu basurda ve boğaz tıkanmasında kullanılan bir bitki (Ornithopus perpusillus). [İBAS 234/ TBS 486/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 79/ TTBA 43/ BDVN 430/ TTBA 83].

kuşayağı mancarı (T.+T.+<?): Yaprakları kuş ayağına benzeyen bir bitki (Capsella bursa-pastoris). [TBS 486].

kuşbari (kuşbarik) (T.+<?): 1. (Anagallis arvensis). 2. (Polygonum cognatum). [TBS 486].

kuşbudak: Keresteye elverişli, uzun koyu yeşil yapraklı çok sert bir ağaç. [TTBA 57/ TTABİ 101].

kuşbudu: Bir bitki çeşidi. [TTABİ 77].

kuşburnu (kuşburnu- kuş burnu): 1. Çalılık ve ormanlık alanlarda yetişen, soluk pembe renkte çiçekler açan bir ağaç, yaban gülü ağacı (Rosa canina), yabani gül. 2. Bu ağacın parlak kırmızı renkli, içi tüylü ve çekirdekli meyvesi. [KT 699/ TBAS 190/ TS 1269/ İBAS 234/ THBS 248/ KBS I 581/ RFLMT 128/ TGİB 214/ BTS 398/ TBS 486/ TTBA 43/ OABA 299/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTABİ 58/ TTABİ 67/ TTABİ 103/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTBA 79/ YATBT 32/ TMTBA 14].

kuşburnu giliği (T.+T.+<?): Yabanî gül. [TBAS 190/ HATBA 13/ OABA 299].

kuşburnu gökçesi (kuşburnu kökçesi): (Viscum album). [TBS 487].

kuşburnu kokocu (T.+T.+<?): Yabani gül. [TBAS 190/ HATBA 13/ OABA 299].

kuşça: Küçük hıyar. [TTBA 27/ TTABİ 93].

kuşçırılığı (T.+<?): Yenilir bir cins mantar. [TTBA 43].

kuşçubuğu (kuş çubuğu): Katırtırnağı (Spartium junceum). [TBAS 190/ İBAS 234/ TBS 487/ HATBA 13/ TTBA 43/ TTBA 80].

kuşdili ağacı: Biberiye. [EÇSBA 150].

kuşdili dikenli: Yaprakları kuş diline benzetilen dikenli bir bitki (Jurinea consanguinea). [TBS 488].

kuşdili otu: Bir tür bitki. [NEBAS 111].

kuşdili: 1. Bir tür dişbudak. 2. Biberiye (Rosmarinus officinalis). [KT 699/ TBAS 190/ TS 1269/ ŞBA 561/ İBAS 234/ KK 282/ TGİB 216/ BTS 399/ TBS 487/ TTBA 79/ TTBA 43/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ HATBA 13/ OABA 299/ KM 129].

kuşekmeği (kuşetmeği- kuşepmeği- kuş etmeği): "1. Polygonum aviculare L. (Polygonaceae). Toprak üstüne yatık, bir yıllık, beyaz veya pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Boyar madde elde edilir. Eş anl. Çobandeğneği. Eşek madımağı. Kadımalak, Keçimemesi. Köy otu (Mersin). Kurtpençesi. Madımağın oynaşı (Sivas). 2.

Turpgillerden, çorak yerlerde yetişen, beyaz veya mor çiçekli, eskiden hekimlikte kullanılmış olan otçul bir bitki, çobandağarcığı (*Thlaspi*). 3. Kuşkuş otu. 4. Madımak. 5. Tuderî." [KT 699/ TMİB 846/ TBAS 190/ TS 1270/ ŞBA 564/ İBAS 234/ KBS I 581/ TGİB 53/ TBS 488/ HATBA 13/ TTBA 43/ TBAS 190/ TBAS 190/ RFLMT 128/ NEBAS 111/ DS 4574/ CFBİ 586/ TMTBA 14/ YATBT 32/ LMEBA 410].

kuşelması (kuş elması): "*Trifolium ambiguum* Bieb. (Leguminosae). 10-35 em yükseklikte, çok yıllık, beyaz veya pembe çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum bölgesinde çiçek durumları çiğ olarak yenir." [TBAS 190/ İBAS 234/ TBS 485/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 43/ TTBA 78/ TTABİ 78].

kuşevin: (*Smilax excelsa*). [TBS 488].

kuşfesleği (kuş fesleği) (T.+Yun.): Yaban bezelyesi. [HATBA 13/ TTBA 43].

kuşgözü (kuş gözü): 1. Boncuk otu (*Capsella bursa-pastoris*). 2. Unutmabeni. [TBAS 190/ İBAS 234/ TBS 488/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 43/ TTBA 97/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 78/ HATBA 13/ OABA 299/ TTABİ 65/ BDVN 405].

kuşgun (<?): 1. Ekşi bir ot, taze kamış. 2. Bektaşi üzümü. [İBAS 234/ DLT 751].

kuşkanadı (kuş kanadı): Bir tür bitki. [LMEBA 410/ HATBA 13].

kuşkerdemesi (kuş kerdimesi) (T.+Yun.): Kuşkuş otu. [TBAS 190/ İBAS 234/ HATBA 13/ TTBA 43].

kuşkınası (T.+Ar.): (*Teucrium polium*). [TBS 488].

kuşkirazı ağacı (T.+Yun.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 111].

kuşkonurma dikenini (kuşkonmaz diken): Kuşkonmaz dikenini (*Ruscus aculeatus*). [TBS 488].

kuşkonmaz dikenini (kuşkonmaz diken): Çok dikenli olan ve bu sebple kuşların konmasına elverişli olmayan bir bitki (*Lycium europaeum*). [TBS 489/ MOBA 109].

kuşkonmaz kökü: Bir bitkinin kökü. [TBAM 108].

kuşkonmaz otu: Tüyleri sert yapılı, batıcı (*Echium italicum*). [TBS 490].

kuşkonmaz: "1. *Asparagus officinalis* L. (liliaceae). 75-100 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve sarımsı yeşil çiçekli bir bitkidir. Bazı kültür formlarının genç sürgünleri sebze olarak kullanılır. *Asparagus palaestinus* Baker-Doğu Anadolu'da dalları süs bitkisi olarak pazarlarda satılır. 2. Zambakgillerden, uç dalları yapraksız görünüşte, toprak altı kök saplarından çıkan taze sürgünleri yenen bir bitki (*Asparagus officinalis*). 3. Aynı familyadan, saksılarda yetiştirilen, uzun saplı, ince ve küçük yapraklı bir süs bitkisi (*Asparagus plumosus*). 4. Kazankulpu. 5. Halyun." [KT 699/ TBAS 190/ TBAS 191/ TS 1270/ ŞBA 566/ İBAS 234/ KBS I 581/ RFLMT 128/ TGİB 37/ NEBAS 111/ TBS 488/ TTBA 80/ TTBA 61/ HATBA 13/ HATBA 13/ TTABİ 97/ TTABİ 104/ BDVN 87].

kuşkulağı: Kuzukulağı (*Rumex scutatus*). [TBS 490].

kuşkuş (<?): (*Polygonum cognatum*). [TGİB 58/ TBS 490].

kuşkuş otu (<?+T.): "*Capsella bursa-pastoris* (L.) Medik. (Cruciferae). 50 cm kadar yükselebilen. bir veya iki yıllık, rozet yapraklı, beyaz veya pembe çiçekli otsu bir bitkidir. Ankara pazarlarında satılır. Çiğ olarak veya ıspanak gibi pişirilerek yenir. *Capsella rubella* Reut.-Yukarıdaki tür gibi kullanılır." [TBAS 191/ İBAS 234/ TGİB 258/ TBS 490/ TTBA 43/ HATBA 13].

kuşkuşekmeği (<?+T.): Madımak (*Capsella bursa-pastoris*). [TBAS 191/ TBS 490].

kuşkuşu (<?): Kuşkuş otu. [TBAS 191].

kuşlak otu: Dam kuruğu. [İBAS 234].

kuşmak (<?): Kuş otu (*Stellaria media*). [TBAS 191/ İBAS 234/ TBS 490/ HATBA 13].

kuşmemesi: (*Polygonum cognatum*). [TBS 490].
kuşnarı (T.+Far.): Çekirdeksiz tatlı nar. [TTBA 43/ TTBA 78/ TTABİ 65].
kuşne: Burçak. [TBAS 191/ İBAS 234].
kuşturşusu (T.+Far.): Ekşi olan bir bitki (*Rumex acetosella*). [TBS 490].
kuşulak (<?): Kuş otu. [TBAS 191/ TTBA 27/ HATBA 13].
kuşübüğü: Aslanağzı çiçeği. [TTBA 43/ HATBA 13].
kuşyemi (kuş yemi): "1. *Phalaris minör* Retz. (Gramineae). 20-80 cm yükseklikte, otsu ve bir yıllık bir bitki. Yabani olarak bulunduğu gibi meyveleri (taneleri) için yetiştirilir. Meyveleri kuş yemi adı altında satılmaktadır. 2. Madımak. 3. Buğdaygillerden, durgun sularda yetişen bir bitki (*Phalaris canariensis*). 4. Bu bitkinin taneleri." [TBAS 191/ TBAS 191/ İBAS 235/ HATBA 13/ KT 699/ TS 1271/ TBS 490/ TTBA 78/ TTBA 43/ TTABİ 65].
kuşyemi otu: Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Phalaris canariensis*). [TBS 490].
kuşyemliği: Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 490].
kuşyüreği: "*Theligonum cynocrambe* L. (Cynocrabaceae). Bir yıllık, otsu ve basit yapraklı bir bitki. Muğla bölgesinde (Köyceğiz) sebze olarak kullanılır." [TBAS 192/ İBAS 235/ TGİB 47/ TBS 490/ TTBA 97/ TTBA 43/ TTBA 83/ TTBA 79/ HATBA 13/ OABA 299/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTABİ 67].
kuşyürek: Tavukların sevdiği açık yeşil yapraklı bir çeşit ot. [TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTBA 97/ TTABİ 68/ TTBA 79/ TTBA 57/ TTBA 84].
kutluca otu: Kutluca otu; (*Teucrium scorodonia*). [TMİB 846].
kutnu-kutnu otu (Ar.+T.): Ada çayı (*Parietaria judaica*). [TBAS 192/ İBAS 235/ TBS 490].
kutuna (Ar.): Sumak. [İBAS 235/ KK 282].
kuv (<?): Ağaç mantarı. [İBAS 235].
kuvkarık (<?): Mantar. [KBS I 583].
kuyguç: İnce saplı, küçük yapraklı, baharda çıkan beyaz çiçekli bir kır otu. [TTABİ 100/ TTBA 27].
kuyruk çayı (T.+Çin.): Çayı yapılan bir bitki (*Sideritis scardica*). [TBS 491].
kuyruk çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 66].
kuyruklu ada çayı (T.+T.+Çin.): Çayı yapılan bir bitki (*Sideritis scardica*). [TBS 491].
kuyruklu biber (T.+Rum.): Kebebiye. [İBAS 235].
kuyruklu ot: (*Scolymus hispanicus*). [TGİB 56/ TBS 491].
kuyruklu otu: Ege yöresinde akrebe kuyruklu denir. Bitkinin batıcı, sarı dikenli nedeniyle bu ad verilmiştir (*Carthamus lanatus*). [TBS 491].
kuyrukyaran (*Onobrychis gracilis*). [TGİB 160/ TBS 491].
kuyu fındığı (T.+Ar.): Yeşilken toprağa gömülerek ayrı bir çeşni verilen fındık. [TS 1275/ TTBA 43].
kuyumcu armudu (T.+Far.): Bir armut türü. [TTABİ 80].
kuza otu (<?+T.): (*Filago vulgaris*). [TGİB 105/ TBS 491].
kuzbere (<?): Yurdumuzda yabani olarak bulunan ve yetiştirilen bir bitki, kişniş (*Coriandrum sativum*). [İBAS 235/ TBS 491].
kuzgun armudu: Sert, yumurta biçiminde, sarı renkli bir çeşit armut. [TTABİ 65/ TTBA 78/ TTBA 43].
kuzgun otu Yapraklarının kızıl-kahverengi olamasıyla ilgili verilmiş bir ad, eğrelti otu (*Driopteris filix-mas*). MŞ II 200/ TBAS 192/ EM 158/ İBAS 235/ RFLMT 128/ TBS 491/ MNT 713/ ETFT 313/ TTBA 78/ HATBA 13/ TTABİ 65/ LMEBA 411/ TTBA 43/ TMTBA 14/ YATBT 33

kuzgunayağı (kuzgun ayağı): Beyaz çiçekli, ekin arasında yetişen bir bitki, hilal otu (Carum ammioides). [KT 702/TMİB 848/ İBAS 235/ RFLMT 128/ MOBA 109/ BDVN 148/ LMEBA 410/ OABA 299/ HATBA 13].

kuzguncuk: (Pteridium aquilinum). [TBS 492].

kuzgunekmeği (kuzgunetmeği): Eğrelti otu, üfteri. [KT 702/ İBAS 235].

kuzgunhayası (kuzgun hayesi) (T.+Far.): Cünd-i bidester. [İBAS 235/ RFLMT 128].

kuzgunkılıcı (kuzgun kılıcı): 1. Süsengillerden, uzun, ensiz ve sivri yapraklı bir süs bitkisi, glayöl (Gladiolus illyricus). 2. Karga soğanı. 3. Keklik çiğdemi. [KT 702/ TBAS 192/ TS 1276/ İBAS 235/ RFLMT 128/ LME 398/ BDVN 295/ LMEBA 411/ TTBA 80/ TTBA 43/ TTABİ 74/ TTBA 99/ HATBA 13].

kuzı kulağı: Bir tür bitki. [TMTBA 14/ YATBT 33].

kuzla (<?): 1. Acı çiğdem. 2. Karçiçeği. [TBAS 192/ İBAS 235/ BTS 400].

kuzu butrağı (kuzı butrağı): Koyun otu, kasık otu. [İBAS 236/ RFLMT 128/ YATBT 33/ TMTBA 14/ LMEBA 411].

kuzu kestanesi (T.+Rum.): Yabancı ağaçlardan elde edilen, küçük, lezzetli bir kestone türü. [KT 637/ TS 1276/ TTBA 43/ TTBA 78/ HATBA 13/ TTBA 43/ TTABİ 65].

kuzu kişnişi (T.+Far.): "Ferulago trachycarpa Boiss. (Umbelliferae). Çok yıllık, kazık köklü, sarı çiçekli, özel kokulu ve otsu bir bitkidir. Büyük kayaların çatlakları arasında yetişir. Taban yaprakları ilkbaharda Bozkır (Konya) pazanında Kişniş adıyla satılır ve salata olarak yenir. Eş anl. Kişniş, Kurtkulağı, Kuzubaşı, Kuzukemirdi, Kuzukulağı." [TBAS 192/ İBAS 236/ TTBA 43/ HATBA 13].

kuzu mantarı (T.+Rum.): 1. Bazitli mantarlardan, çayırlarda, sulak yerlerde yetişen, şapkası etli, kalın, koni biçiminde, pürüzlü, yenilir bir mantar (Boletus edulis). 2. Kuzugöbeği. [TBAS 193/ TS 1276/ İBAS 236/ TTABİ 103/ TTBA 78/ HATBA 13/ TTABİ 65/ TTBA 43].

kuzu otu: "1. Reseda türleri (Resedaceae) ne verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli türler. Eş anl. Muhabbet çiçeği. Reseda Jutea L-Gerdanlık (Ulukışla). R. tuteola L.-Cehri çiçeği, Dağ cehrisi, Yemen safranı. Çiçekleri boyar madde olarak kullanılır. 2. Panzehir otu." [TBAS 193/ İBAS 236/ TGİB 193/ TBS 492/ BDVN 86/ BDVN 615/ TTBA 43/ TTBA 78/ HATBA 13/ TTABİ 65].

kuzu pınarı (kuzu pırnar- kuzu pıynar) (T.+<?): Kuzulara besin olarak verilen bir bitki (Phillyrea latifolia). [TBS 492].

kuzu pıtrağı (kuzupıtrağı): 1. Koyun otu, kasık otu. 2. Kızılyaprak. 3. Bir nevi nebat, ganj. [TBAS 193/ İBAS 236/ TTBA 43/ HATBA 13/ KT 132].

kuzu sarmaşığı: 1. Boyu 3 metre kadar olabilen, tırmanıcı, beyaz sütlü, çok yıllık ve otsu bir bitki (Canvolvulus arvensis). 2. Mahmude otu. [TBAS 193/ TS 1276/ ŞBA 568/ İBAS 236/ TBS 492/ TTBA 78/ TTBA 43/ HATBA 13/ TTABİ 65].

kuzubaşı: Kuzu kişnişi. [İBAS 236/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTBA 43/ OABA 299/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TBAS 192/ DLTMY 197/ HATBA 13].

kuzuböbreği: Sert taneli, siyah, yuvarlak bir çeşit üzüm. [TTABİ 65/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTABİ 67/ TTBA 43].

kuzudili (kuzu dili): Sinir otu (Sedum pallidum). [İBAS 236/ TBS 492/ TKS 262/ HATBA 13/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ TTBA 43/ OABA 299/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 97/ BDVN 55].

kuzueti: Yemeği yapılan bir bitkidir. Lezzeti nedeiyle bu ad verilmiştir (Silene vulgaris). [TBS 492].

kuzugevreği (kuzu gevreği): Eşek marulu (Sonchus oleraceus). [İBAS 236/ TBS 492/ TBAS 192/ TTBA 43/ BDVN 607/ HATBA 13].

kuzugöbeği mantarı (T.+T.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenebilen bir mantar (*Morchella conica*). [TGİB 153/ TBS 492].

kuzugöbeği: "1. *Morchella* (*Morchellaceae*) türlerine verilen genel ad. Yenilen ve dış satımı yapılan mantarlardır. Eş anl. Dedebörtü, Göbek mantarı, Göbelek, Köbelek, Kuzu mantarı. *Morchella conica* Persoon-Kuzu mantarı. Sivri kuzugöbeği. Batı Anadolu (Muğla) bölgesi. *M. deliciosa* Fr.- Kuzugöbeği, Yeryaran. *M. esculenta* Persoon-Kuzugöbeği. Karadeniz bölgesi. *M. rotunda* (Fr.ex Persoon) Boudier-Kuzugöbeği. 2. Sarı bir cins mantar. 3. Çam ormanlarında, yol ve akarsu kenarlarında, meşe, akçaağaç, kayın gibi yaprak dökün ağaçların altında, kireçli, kumlu topraklarda tek tek veya gruplar hâlinde yetişen, şapkası kalın ve etli, yenen, değerli bir tür mantar (*Agaricus campestris*)." [KT 703/ TBAS 192/ TS 1276/ İBAS 236/ BTS 401/ TBS 492/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 43/ TTBA 97/ TTABİ 73/ HATBA 13/ OABA 299/ TTABİ 65/ TTABİ 67].

kuzukemirdi: Kuzu kişnişi. [TBAS 192/ TTBA 61/ TTBA 80/ HATBA 13/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

kuzukıran: Kantaron (*Hypericum perforatum*). [TBAS 192/ İBAS 236/ TBS 493/ TTABİ 97/ TTBA 61/ TTBA 80/ HATBA 14].

kuzukulağı (kuzu kulağı- kuzı kulağı- kuzukulak): "1. *Rumex acetosella* L. (*Polygonaceae*). 15-40 cm yükseklikte, çok yıllık ve ekşi yapraklı bir bitkidir. Yaprakları çiğ olarak yenir veya pişirilerek sebze olarak kullanılır. Eş anl. Ebenekşisi (Gazi Antep), Eğşikulak, Eğşimene, Ekşice, Ekşikulak (Muğla). Ekşilik. Ekşimecik. Ekşimelek, Ekşimen, Ekşimenek. Ekşimik, Guzugulağı. Guzukulağı, Oğlakkulağı, Şeytankulağı. Turşuotu.

Rumex chalepensis Miller- Ekşi ot, Dirşok (Van). Van bölgesinde yaprakları çiğ olarak yenir ve kökünden siyah renkli bir boyar madde elde edilir. *R. scutatus* L.-Ekşikulak. Kuzukulağı, Trişoğ. Trişok (Doğu Anadolu). *R. tuberosus* L.-Kuzukulağı (Milâs-Muğla), Trişoğ, Trişok (Doğu Anadolu). 2. Karabuğdaygillerden, nemli yerlerde yetişen, yaprakları salata olarak kullanılan, çiçekleri iki evcikli ve kırmızımtırak bir bitki, ekşikulak (*Rumex acetosa*). 3. Kuzu kişnişi. 4. Soğan." [KT 688/TMİB 848/ MŞ II 200/ TBAS 192/ TBAS 193/ TS 1276/ EM 158/ İBAS 236/ KBS I 586/ RFLMT 128/ KM 129/ TGİB 218/ NEBAS 112/ TBS 493/ MNT 713/ ETFT 313/ TKS 262/ EOS 152/ ABY 420/ CFBİ 586/ OABA 299/ TTBA 97/ TTBA 79/ TTBA 43/ TTBA 83/ HATBA 14/ TTABİ 58/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ BDVN 516/ KFT 851/ ŞMS 108/ ACBA 134/ MOBA 109/ LMEBA 411].

kuzukulak ağacı: Ekşi ağacı. [BDVN 434].

kuzukürkü: Eşek marulu. [TTBA 43/ TTBA 79/ TTBA 99/ TTABİ 65/ TTABİ 74].

kuzumoğlağı: Kuzukulağı (*Rumex acetosella*). [TBS 493].

kübzen (<?): Tıbbi bir bitki. [İBAS 236].

küç (<?): 1. Susam. 2. Meyvesi üzüme benzeten bir bitki (*Rubus canescens*). [DLT 753/ KTS 296/ TBS 494].

küçük ardıc: Süpürge otu. [İBAS 236].

küçük armut (T.+Far.): Ahlat adıyla bilinen bitki (*Pyrus elaeagnifolia*). [TBS 494].

küçük baldıran: Teft, bir nebat. [KT 101/ BDVN 23-24].

küçük boru çiçeği: Kahkaha çiçeği. [BDVN 196].

küçük cavers (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 438].

küçük Cezayir benefşesi (T.+Öİ+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 614].

küçük çayır düğmesi: Yeşil renkte çiçekler açan çok dallı çok yıllık bir bitki (*Sanguisorba minor scop*). [ŞBA 570/ TBS 494].

küçük çayır güzeli: Bir tür bitki. [BDVN 118].
küçük çiçekli karanfil (T.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 235].
küçük çiçekli sıgırkuyruğu: Parlak sarı çiçekleri başak görünümünde olan iki yıllık bitki (*Verbascum thapsus*). [ŞBA 709].
küçük ebemgümeçi: Bir tür bitki. [BDVN 380].
küçük fesleğen (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 420].
küçük geyik otu: Bir tür bitki. [HATBA 10].
küçük havlican (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 41].
küçük Hindistan cevizi (T.+Öİ+Ar.): 1. İki çeneklilerden, sıcak iklimlerde yetişen bir ağaç (*Myristica fragrans*). 2. Bu ağacın baharat olarak da kullanılan ceviz biçimindeki yemiş. [TS 1278/ ŞBA 572/ İBAS 236/ TTBA 57].
küçük Hindistan cevizi ağacı (T.+Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 112/ BDVN 407].
küçük ısırgan otu: Isırgan. [TBAS 193/ BDVN 603].
küçük ısırgan Boyu 60-70 cm ulaşan, yaprakları kısa ve yuvarlak olan bir yıllık bitkidir (*Urtica ursens*). [ŞBA 251/ TBS 494].
küçük ince çiçek: Yapışgan otu. [BDVN 88].
küçük kakule (küçük kakula) (T.+Ar.): İlaç olarak kullanılan karabiber türünden bir baharat, küçük bir habbe. [KT 574/ BDVN 253].
küçük kantaron (küçük kantaryon) (T.+Yun.): Kırmızı kantaron (*Hypericum cerastoides*). [TBAS 193/ TBS 494/ BDVN 263].
küçük karanfil çiçeği (T.+Ar.+T.): Muhabbet çiçeği. [BDVN 505].
küçük karangıç otu (T.+<?+T.): Basur otu. [BDVN 276].
küçük kenger (T.+Far.): (*Carduus acanthoides*). [TBS 494].
küçük kızıl buğday: Bir tür bitki. [BDVN 594].
küçük kişniş otu (T.+Far.+T.): Kişniş (Yabanî) (*Bifora radians*). [TBAS 193/ TBS 494/ BDVN 108].
küçük koç mantarı (T.+T.+Rum.): Koç mantarı. [TBAS 193/ HATBA 12].
küçük kök boyası: Bir tür bitki. [BDVN 88].
küçük kurt bağı: Bir tür bitki. [BDVN 442].
küçük kuzukulağı (küçük kuzu kulağı): Taşdest. [BDVN 516/ BDVN 433/ BDVN 130/ HATBA 14].
küçük Latin çiçeği (T.+Öİ+T.): Bol güneşli yerlerde, çok zengin olmayan topraklarda yetişen, çoğunlukla kırmızı, yer yer de turuncu, sarı ve beyaz renkte çiçekler açan sürüngen bir bitki (*Tropaeolum minus*). [ŞBA 258].
küçük melek otu (T.+Ar.+T.): (*Ferula pachyloba*). [TBS 494].
küçük muhabbet çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 112].
küçük nilüfer (T.+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 112].
küçük sıraca otu: Bir tür bitki. [BDVN 619].
küçük sinek tutan: Bir tür bitki. [BDVN 549].
küçük sinir otu: Bir tür bitki. [BDVN 470].
küçük sümbül (T.+Far.): Sümbül (*Hyacinthella*). [TBAS 193/ TBS 494].
küçük şalgam (T.+Far.): Turpgillerden, çiçekleri kokulu, tohumlarından ışık araçlarında ve sabun yapımında kullanılan bir yağ çıkarılan, kolzaya benzeyen bir bitki, yağ şalgamı (*Brassica rapa*). [TS 1278/ TTBA 57].
küçük turp (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 504].
küçük yaban mersini (T.+Far.+Rum.): Bir bitki türü. [BDVN 605].
küçük yaban sümbülü (T.+Far.+Far.): Bir bitki türü. [TTABİ 60].

küçük yalan çivid: Keçi sakalı. [BDVN 287].
küçük yılan dili: Bir bitki türü. [BDVN 376].
küçük mahmut (T.+Öİ): (Teucrium chamaedrys). [TBS 494].
kügem (<?): Karamuk (Berberis crataegina). [İBAS 237/ CFBİ 586].
kük nar (Rum.): Köknar. [TBAS 193].
kükürt (kükürd) (Far.): Ahlat. [TBAS 193/ İBAS 237/ RFLMT 129/ HBH 274/ KM 129/ ACBA 134].
kükürt mantarı (Far.+Rum.): Cincile, Zehirli mantar. [TBAS 193].
kül çiçeği: Kül renginde bir süs bitkisi (Senecio cineraria). [NEBAS 112/ TBS 495].
kül otu: 1. Dağ nanesi. 2. Kül renginde bir bitki (Cyclotrichium niveum). [TBAS 193/ İBAS 237/ TBS 495/ TTBA 43].
küllü mancar (T.+<?): Sebze olarak yararlanılan bir bitki (Chenopodium album). [TBS 495].
küllüce otu: Kanarya otu. [TBAS 193/ İBAS 237/ TTBA 43/ TTABİ 93].
küllük kömeci: Küllük alanlarda yetişen bir bitki (Alcea). [TBS 495].
küllük: Eğrelti otu. [İBAS 237/ TTABİ 96/ TTBA 27].
küllükara: Bir tür bitki. [TTBA 57].
külücür (kileçeri- külçer) (<?): Buğday içinde bulunan siyah taneler. [TMİB 849].
külül (<?): Bir tür bitki. [TGİB 190].
külür (<?): Mürdümük. [TBAS 193/ İBAS 237].
kümküm (<?): Safran. [İBAS 237].
kümküm ağacı (<?+T.): 1. Çakal eriği. 2. Çalı diken. [İBAS 237/ BDVN 489].
kümren (<?): Sarımsak cinsinden kötü kokulu bir ot, yaban sarımsağı, yandak otu (Ononis sinosa). [İBAS 237/ LME 383/ TKS 263/ CFBİ 586/ LMEBA 411].
küna (<?): Çam. [TBAS 194/ İBAS 237].
künar (<?): Fıstık çamı, çam. [TBAS 194/ İBAS 237].
küncü (Far.): Susam (Sesamum indicum). [TGİB 240/ TBS 495/ TBYBA 31].
küncüt (küncid) (Far.): Susam, küncü. [İML 49/ KM 129/ AMATK 310/ HHKA 167/ ABY 421/ TASS 777/ TN 1007/ ACBA 134].
künd (<?): Gelincik. [İBAS 237].
kündür (Far.): Günlük. [HBH 275/ MMŞM 447/ HKHT 406/ TE 1566/ YİŞ 818/ TASS 777/ KEA 345/ KFT 854/ YATBT 33].
kündürme (<?): Gelincik. [İBAS 237/ CFBİ 586].
kündüs (kundus- kündüse) (Ar.): Aksırık otu, çöven. [KM 128/ KM 130/ MMŞM 447/ TKF 442/ TE 1566/ AMATK 311/ HHKA 167 / MNT 714/ TKS 263/ ABY 421/ TASS 777/ KEA 345/ KFT 854/ ACBA 134/ YATBT 33/ HBH 275/ TAH 637].
küner (<?): Çam. Köknar. [TBAS 194].
künik (<?): Hindiba. [İBAS 237].
künk otu (Far.+T.): Ayrık otu. [İBAS 237].
küp armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
küp evleği (T.+Rum.): Evlek mantarı. [TBAS 194/ TTBA 99/ TTBA 89/ TTBA 43/ TTABİ 70/ TTABİ 74].
küpdüşdü: Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
küpdüşen (küp düşen): Kaz yumurtası büyüklüğünde tatlı bir çeşit kış armudu. [OYAA 137/ TTBA 61/ TTABİ 97].
küpe çiçeği: 1. Küpe çiçeğigillerin örneği olan süs bitkisi (Fuchsia). 2. Bu bitkinin kırmızı, pembe, mor veya beyaz renkli çiçeği, küpeli. 3. Haseki küpesi. [KT 707/ TS

1284/ İBAS 237/ TGİB 47/ NEBAS 112/ TBS 496/ TTBA 99/ TTBA 92/ TTBA 43/ BDVN 283/ TTABİ 71/ TTABİ 74].

küpe otu: Çiçekleri sarkık ve küpeye benzeyen bir bitki (*Briza maxima*). [TGİB 47/ TBS 496].

küveli meşe (T.+Far.): Meyveleri benzetilmiştir. Daha çok gürgen adıyla tanınır (*Carpinus betulus*). [TBS 496].

küveli otu: (*Briza maxima*). [TBS 496].

küveli: Küpe çiçeği (*Briza maxima*). [TS 1285/ TBS 496/ TTABİ 95/ TTBA 27].

küpkıran: Gelincik. [TBAS 194/ İBAS 238/ TTBA 61/ TTBA 89/ TTABİ 70/ TTABİ 97].

küpmavisi: Çivit otu. [TBAS 194].

kür (<?): 1. Böğürtlen (*Rubus discolor*). 2. Pirinç. [TBAS 194/ İBAS 238/ TBS 496].

kür üzümü (<?+T.): Meyveleri üzüme benzetilen bir bitki (*Rubus sanctus*). [TBS 496].

kürdan otu (Fr.+T.): Diş otu, hıltan otu (*Ammi visnaga*). [TBAS 194/ İBAS 238/ TGİB 26/ BTS 406/ TBS 496/ TTABİ 68/ TTBA 43/ TTBA 87].

kürdanlık (Fr.+T.): (*Ammi visnaga*). [TBS 496].

kürdüm otu (<?+T.): (*Chenopodium album*). [TBS 497].

küre çiçeği (Ar.+T.) "*Globularia* türleri (*Globulariaceae*) ne verilen genel ad. *Globularia trichosantha* Fisch.et Mey.-Köseayılımı (Kemaliye-Erzincan)." [TBAS 194/ İBAS 238/ TTBA 43].

küren (kürem) (<?): Kızılçık. [KBS I 592].

kürkas (Fr.): Sütlegengillerden meyve çekirdekleri zehirli bir bitki, Hint fıstığı. [İBAS 238].

kürküm (<?): 1. Süsengillerden, baharda çiçek açan, 20-30 santimetre boyunda, soğanlı bir kültür bitkisi (*Crocus sativus*). 2. Bu bitkinin tepeliklerinin kurutulmasıyla elde edilen, bazı yiyecek ve içeceklerle tat, koku ve sarı renk vermekte kullanılan toz, safran. [KB 1196/ İBAS 238/ DLT 757/ RFLMT 129/ KBBA 204].

kürkümdüm (<?): Bir nevi liken. [İBAS 238].

kürmez (<?): Böğürtlen. [TBAS 194/ İBAS 238].

kürneb (kürnüb) (Ar.): Kelem, lahana. [İBAS 238/ TKS 263].

kürsene (<?): Burçak. [İBAS 238/ TASS 777].

kürsüf (<?): Pamuk. [İBAS 238/ RFLMT 129].

kürt (<?): 1. Kayın ağacı. 2. Ayva. 3. Akçaağaç (*Acer*). [İBAS 238/ DLT 757/ KTS 299].

kürt reyhanı (<?+Ar.): (*Salvia multicaulis*). [TBS 497].

kürtüküne (<?): Balık otu. [İBAS 238].

Kürtün armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

kürüç (<?): Kimyon. [EUTSV 217].

küseğen: 1. Mimosza envaından bir ağaç. 2. Küstüm otu. [KT 708/ TS 1287/ İBAS 238/ TTABİ 99/ TTBA 27].

küsen fidanı (T.+Rum.): Küskün otu. [BDVN 398].

küsi (küşi- küzi) (<?): Misk, öd ağacı. [İBAS 238/ EUTSV 218/ EUTSV 219].

küskün otu: Küskün otu. [BDVN 398].

küskün: Küstüm otu. [TS 1287].

küsküt [otu] (Fr.): Çit sarmaşığigillerden, ince uzun ipliksi saplarıyla, asma, baklagiller ve bazı meyve ağaçlarına sarılarak onları sömüren, klorofilsiz, asalak bir bitki, şeytansaçı, bağboğan (*Cuscuta epithimum*). [TS 1287/ ŞBA 574/ İBAS 238/ NEBAS 112].

küsme (<?): Küsen fidanı. [BDVN 398].

küstüm otu: Baklagillerden, dokunulduğunda yaprakları pörsüyen bir bitki, küseğen, küskün (*Mimosa pudica*). [TS 1287/ İBAS 238/ NEBAS 112/ TBS 497/ TTBA 43].

küsül armut (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

küsülü baruşdurana: Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

küşne (Ar.): Karaburçak, burçak. [KT 709/ TBAS 194/ TS 1288/ İBAS 238/ TDES 276/ TGİB 190].

küşti (<?): İlaç olarak kullanılan bir tür bitki. [EUTSV 218].

küşus (küşus) (Ar.): Bostanbozan, küsküt (*Cuscuta reflexa*). [YATBT 33].

küşüt (<?): Bostanbozan, küsküt (*Cuscuta reflexa*). [TBAS 194/ İBAS 238/ TGİB 82/ TBS 497].

küt yapraklı labada (T.+T.+Bulg.): Büyük, geniş, kalp biçimli yaprakları olan, çok küçük, kırmızımsı yeşil çiçekler açan çok yıllık bir bitki (*Rumex obtusifolius*). [ŞBA 575].

kütel (<?): Elma. [İBAS 238/ RFLMT 130].

kütkütü kiraz (T.+T.+Yun.): Bir çeşit sert kiraz. [TTBA 57].

kütük mantarı (T.+Rum.): "*Pholiota mutabilis* (Fr. ex Schaeffer) Quélet (*Agaricaceae*). Yaşlı ağaç kütükleri üzerinde ve gruplar halinde yetişir. Yenen bir türdür. Eş anl. Ağaç mantarı." [TBAS 194/ TTBA 43/ TTBA 99/ TTABİ 74].

kütük: Lahana. [TTABİ 95].

kütüklü diken: Bir bitkinin dikenini. [BDVN 187].

kütüm (<?): Çivit. [İBAS 238/ RFLMT 130].

kütür: Olmuş karpuz. [TTBA 27].

küvük (<?): Saman. [KTS 300].

küwürgen (<?): Dağ soğanı. [KTS 301].

küzbere (Ar.): Kışniş. [TBAS 194/ İBAS 238/ RFLMT 130/ TKF 445/ HKHT 407/ HHKA 167/ UUF 527/ TASS 778/ KEA 345/ KFT 855].

küzer (<?): Eğrelti otu. [İBAS 239].

labada (labate) (Bulg.): "1. Rumex alt cinsine bağlı bazı Rumex (Polygonaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu bitkiler olup yapraklar ok veya mızrak biçiminde değildir. Yaprakları pazarlarda satılır ve sebze olarak kullanılır. Erzurum bölgesinde yapraklar saç örgüsü şeklinde örüldükten sonra kurutulur ve kışın kullanmak için saklanır. Meyveleri (Gıgış) çay gibi hazırlanarak çay yerine içilir (Tokat). Yaprakları ile yapılan et dolmasına Efelek dolması denir. Eş anl. Avelik, Develik, Düvelik, Ebelik, Efelek. Efelek otu, Evelek, Evelik, Everek, Gegeş, İlibada. İlibıdı, İlibıdı, İlibada, Hebada, İlibada. İlibade, Klibade. Rumex alpinus L.- Dağ pazısı (Anzer-Rize). Emirdağ (Afyon) yayla köylerinde Işgın adıyla tanınır. Yaprak sapı çiğ olarak yenir. Yapraklarından dolma yapılır veya ıspanak gibi pişirilerek yoğurt ile yenir. Osmanlı döneminde bu türün Uludağ'dan toplanan kökleri Papaz ravendi veya Ravend-i Rûmî (Anadolu ravendi) adı altında İstanbul aktarlarında satılır ve ravent kökü yerine kullanılırdı. R. conglomeratus Murray-Lâbada. R. crispus L. -Evelik. Sığırkuyruğu (Azdavay-Kastamonu). Doğu Anadolu (Erzurum) bölgesinde sebze olarak kullanılır. R. obtusifolius L. Evelik. Yabanî pazı (Van). R. olympicus Boiss. - Ebelek, İlibada. Uludağ (Bursa)'da yetişir. Yapraklarından et dolması sarılır. R. patientia L.-Evelik, Develik (Uıca-Erzurum). R. pulcher L.-Van bölgesinde Tirşo adıyla tanınır ve kökü yara iyi edici olarak kullanılır. 2. Karabuğdaygillerden, dere kıyılarında, sulak çayırlarda kendiliğinden yetişen, çok yıllık ve yaprakları sebze olarak kullanılan bir bitki, efelek (Rumex petientia)." [TBAS 195/ TS 1291/ İBAS 239/ TDES 277/ RFLMT 131/ KM 130/ TGİB 218/ NEBAS 113/ TBS 498/ TSD 238/ HKHTM 847/ EÇSBA 150/ ACBA 135/ CFBİ 587/ MOBA 109].

labada otu (lapada otu) (Bulg.+T.): Aşhun otu. [BDVN 351/ BDVN 517].

laciverdi gül (Far.+Ar.+Far.): Bir gül çeşidi. [TKF 426].

lad ağacı (Far.+T.): Pamuk otu (Cistus creticus). [CFBİ 587].

laden (ladan- lazan) (Far.): 1. Ladengillerden, Akdeniz ülkelerinde yetişen, tüylü ve genellikle yapışkan yapraklı, beyaz veya pembe çiçekli, reçinesi hekimlikte kullanılan bir bitki (Cistus creticus). 2. Pamuk otu. [TBAS 195/ İBAS 239/ RFLMT 131/ HBH 275/ KM 130/ MMŞM 447/ NEBAS 113/ TBS 498/ HKHT 441/ TE 1569/ AMATK 311/ HHKA 167/ MNT 714/ ETFT 314/ TAH 637/ TKS 263/ EÇSBA 150/ YİŞ 820/ TASS 779/ KEA 346/ ŞMS 108/ ACBA 135/ YATBT 33].

laden ağacı (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 356].

laden çiçeği (Far.+T.): 1. Keçisakalı. 2. Girit ladeni. [İBAS 239/ BDVN 179].

laden otu (Far.+T.): Kısus. [RFLMT 131].

ladin çamı: Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 113].

ladin: "1. Çamgillerden, 50-60 metre yüksekliğinde, düz gövdeli, kozalağı aşağıya doğru sarkık, kerestesi ve reçinesi değerli, çam türüne çok yakın bir orman ağacı (Picea orientalis). 2. 35 m kadar yükselebilen ve kışın yapraklarını dökmeyen bir ağaç. Doğu Karadeniz bölgesi dağlarında yetişir. Eş anl. Soç (Şavşat-Artvin)." [TMİB 850/ TBAS 195/ TS 1292/ İBAS 239/ TGİB 186/ BTS 408/ NEBAS 113/ TBS 498/ TKS 263].

lahana (lahan) (Rum.): Turpgillerden, geniş ve kalınca kat kat yaprakları olan, güz ve kış sebzesi olarak yetiştirilen ve birçok türü olan bitki, kelem, göbek lahana, top lahana. (Brassica oleracea). [TS 1294/ ŞBA 577/ İBAS 239/ KK 283/ TDES 278/ RFLMT 131/ TKF 445/ TGİB 47/ BTS 409/ NEBAS 113/ TBS 499/ TSD 238/ EÇSBA 150/ UUF 527/ KFT 855/ ACBA 135/ CFBİ 587/ YATBT 33/ BDVN 116/ CCBA 627].

lahana otu (Rum.+T.): Yaprakları lahana yaprağı gibi büyük olan bir bitki (*Arctium minus*). [TBS 499].

lahana yapraklı hurma ağacı (Rum.+T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 427].

lahmiya otu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 205].

lahnu (Yun.): Lahana. [HBTM 189].

lakk ağacı (Ar.+T.): Hindistan'da yetişen bir ağaç (*Rhus oxycantha*). [İBAS 240].

lal ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 306].

lale (lala) (Far.): "Tulipa (*Liliaceae*) türlerine verilen genel ad. Soğanlı, otsu, çok yıllık, kırmızı, sarı veya beyaz çiçekli bitkiler. Türkiye'de 18 kadar yabanî lâle türü yetişmektedir. Bazı türlere özel adlar verilir. Eş anl. Lala. Deli lâle (Tavas-Denizli). Gelin gülü. Kangala (Bandırma-Balıkesir), Kangılız (Âliköy-Muğla), Kuku (Malatya. Kemaliye-Erzincan), Tolaman (Bodrum- Muğla), Yorduma (Bodrum-Muğla). Lâle tomurcuğuna Bebecük veya Gügük denir. Tulipa *agenensis* DC.-Kaba lâle. Süs bitkisi olarak yetiştirilir. T. *aleppensis* Boiss.ex Regel-Halep lâlesi (Karacadağ-Urfa). T. *biflora* Pallas- Başkale (Van) bölgesinde yetişir. T. *clusiana* DC.-Çelebi lâlesi. Sivri lâle. Süs bitkisi olarak yetiştirilir (İzmir). L. *humilis* Herbert-Bodur lâle. Doğu Anadolu (Van) bölgesinde yetişir. T. *kaghyzmanica* Fomin- Kağızman lâlesi. T. *mucronata* Fomin-Oltu lâlesi. T. *praecox* Ten.-Kaba lâle. Süs bitkisi olarak yetiştirilir. T. *pulchella* (Fenzl ex Regel) Baker - Çoban lâlesi (Muğla). Mor lâle (Bürücek- Adana). Güney Anadolu (Toros dağları) bölgesinde yetişir ve soğanları dış ülkelere satılır. T. *saxatilis* Sieber ex Sprengel- Kereya lâlesi. Bu ad ""sarp kayalık"" anlamında olan Kerey kelimesinden gelir. Bu tür Söğüt ve Taşlıca köyleri (Marmaris-Muğla) civarında kayalıklarda yetişmektedir. T. *schrenkii* Regel-Bk, Kefe lâlesi. T. *sintenisii* Baker- Ağrı. Muş ve Van bölgelerinde yelişir. T. *sprengen* Baker- Amasya lâlesi. Avrupa'da süs bitkisi olarak yetiştirilir. T. *sylvestris* L.- Yavruağzı (Gürlek köyü. Murat dağı-Kütahya). T. *Ibracica* Davidov- Trakya lâlesi. Trakya bölgesinde yetişir. T. *turcarum* Gesner- Türic lâlesi. İstanbul'dan Avrupa'ya götürülen ve 1559 ilkbaharında Augsburg (Almanya) da bir bahçede çiçek açan lâle türüne Conrad Gesner tarafından verilen ad. Avrupa'da lâle yetiştiriciliği bu tarihten sonra başlamıştır. T. *turcica* Griseb. (Syn: T. *bithynica* Griseb., T. *orphanidea* Boiss. ex Heldr.)- Geyik lâlesi (Susurluk-Balıkesir). Türk lâlesi. 1844 yılında A. H. R. Grisebach tarafından adlandırılmış olan bu tür, Batı Anadolu bölgesinde çok yaygındır. Çiçekler sarı, turuncu, parlak veya esmer kırmızı renklidir. T. *undulatifolia* Boiss.- Batı ve Orta Anadolu'da yetişir. Çiçekleri İzmir bölgesinde (Nohutalan-Urfa) kesme çiçek olarak kullanılır." [TBAS 195/ İBAS 240/ THBS 248/ MT 312/ SN 651/ MK 486/ TGİB 28/ NEBAS 113/ TBS 499/ TE 1571/ EÇSBA 150/ TASS 779/ KDB 4/ MNF 155/ CFBİ 587].

lale ağacı (Far.+T.): Manolyagillerden, ana yurdu Güney Amerika olan, çiçekleri laleye benzeyen bir süs ağacı (*Liriodendron tulipifera*). [TS 1297/ NEBAS 113/ TTBA 43/ TBS 500].

lale çiçeği (Far.+T.): Lale fidanı. [BDVN 598].

lale fidanı (Far.+Rum.): Lale çiçeği. [BDVN 598].

lamsan (<?): Ekin tarlalarında kendiliğinden yetişen ve sığırlara yedirilen, havuca benzer yabancı bir bitki. [DS 3062].

lapa: Denizin dibinde yetişen ve beyaz çiçekli bir bitki. [DS 3064].

lapaza-lapaza çiçeği (Lat.+T.): "*Petasites albus* (L.) Gaertner (*Compositae*). Çok yıllık, rizomlu. otsu ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Yaprakları uzun saplı ve alt kısmı beyazımtırak tüylü. Kuzeydoğu Anadolu (Trabzon, Rize) dağlarının rutubetli, gölgeli ve kayalık yerlerinde yetişir." [TBAS 196/ İBAS 240/ DS 3065/ TTBA 43].

lapkadife (<?+Ar.): Kadife çiçeğinin iri ve sarı renklisi. [DS 3065].

lastik ağacı (Fr.+T.): Dutgiller (Moraceae) familyasından, derimsi, geniş yapraklı, ana vatanı Asya olan, ülkemizde kauçuk adıyla süs bitkisi olarak yetiştirilen, gövdesinden kauçuk elde edilen ağaç formundaki bitki. [TS 1299/ İBAS 240/ BTS 411/ NEBAS 114/ TTBA 87/ TTBA 43/ TTABİ 68].

lastik incir ağacı (Fr.+Far.+T.): Kauçuk ağacı. [BDVN 277].

latdik (<?): Yabanî gül. [TBAS 197/ İBAS 240].

Latin çiçeği (Öİ+T.): 1. Latin çiçeklerinden, kalkan biçiminde yuvarlak yapraklı, sarı ve kırmızı çiçekli bir süs bitkisi, hançer çiçeği, kapuçin (Tropeolum). 2. Frenk teresi. [KT 717/ TS 1300/ İBAS 240/ NEBAS 114/ TTBA 69/ TTBA 43/ BDVN 596/ CEBA 129/ TTABİ 61].

lavanta (İt.): 1. Karabaş otu. 2. Mentha piperita L. nm citrata (Ehrh.) Briq. 3. Ballıbabagillerden, mavi veya mor renkli çiçekleri koku sanayisinde kullanılan bir bitki (Lavandula angustifolia). [TBAS 197/ TBAS 297/ TS 1301/ ŞBA 579/ İBAS 240/ TBS 500/ TGİB 135/ BTS 412/ NEBAS 114].

lavanta çiçeği (İt.+T.): 1. Süs bitkisi (Tropaeolum majus). 2. Hüsame otu. [TBAM 109/ TBS 500/ BDVN 354/ TTBA 43].

lavanta nanesi (İt.+Ar.): Nane. [TBAS 197].

lavanta otu (İt.+T.): Hüsame otu. [BDVN 355].

lavantin (<?): Süs olarak yetiştirilen bir bitki (Santolina chamaecyparissus). [TBS 500].

Laz armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 80].

Laz çiğdemi (Öİ+T.): Çiğdem. [TBAS 197/ CEBA 129].

Laz hurması (Öİ+Far.): (Diospyros lotus). [TGİB 90/ TBS 500].

Laz kirazı (Öİ+Yun.): Kara yemiş, taflan. [TBAS 197/ İBAS 240/ NEBAS 114/ CEBA 129].

Laz otu (Öİ+T.): Bir bitki türü. [CEBA 129].

Laz süseni (Öİ+Ar.): Süsen. [TBAS 197/ CEBA 129].

Laz üzümü (Öİ+T.): Kara yemiş. [TBAS 197/ İBAS 241/ CEBA 129].

Laz yemişi (Öİ+T.): Karayemiş. [BTS 412].

lazuk (<?): Daha çok mısır adıyla bilinen bir bitki (Zea mays). [TBS 501].

lazut (lazot- lazotu) (Erm.): Daha çok mısır adıyla bilinen bir bitki (Zea mays). [TDES 280/ KBS I 596/ TBS 501/ TTBA 43].

lebada (lebede [otu]) (Bulg.+T.): Labada. [BDVN 517/ YİŞ 821/ YATBT 33].

leblebi (Far.): Bir tür bitki. [MNF 155].

leblebi çiçeği (Far.+T.): Ölmez çiçek (Helichrysum stoechas). [TBAS 197/ İBAS 241/ TBS 501/ TTBA 43].

leblebi otu (Far.+T.): Sarı renkli çiçekleri olan bir bitki (Taraxacum hellenicum). [TBS 501].

lebnan ağacı (<?+T.): Katran ağacı. [BDVN 156].

lebni (<?): Ayı fındığı, kara günlük ağacı. [İBAS 241].

ledeb (<?): Havaciva. [İBAS 241].

lefet (<?): Şalgam. [İBAS 241].

lekeli baldıran (Far.+T.): Ağu otu. [BDVN 195].

lekeli ballıbaba (Far.+T.+T.): Çiçekleri açık pembe ve koyu erguvan rengi olan ballıbaba bitkisinin bir türü. (Lamium maculatum). [ŞBA 203].

leptaherdi (leptahergi) (<?): Peynir otu. [TBAS 197/ İBAS 241].

levor (<?): (Sambucus ebulus). [TBAS 297/ TBS 501].

leylak (leylah) (Ar.): "1. *Syringa vulgaris* L. (Oleaceae). Kışın yaprak döken küçük bir ağaçtır. Çiçekler mor veya beyaz renkli ve kuvvetli kokuludur. Süs bitkisi olarak bahçelerde yetiştirilir. Eş anl. Devrinti. 2. Zambak." [TBAS 197/ İBAS 242/ THBS 248/ BTS 415/ NEBAS 114/ TBS 501/ EÇSBA 151/ KDB 4/ BDVN 573/ ŞMS 109/ BDVN 200/ DS 3065].

leylak ağacı (Ar.+T.): Çiçeklerinin rengi beyaz, mavi, kırmızı ve mor olabilen, kışın yapraklarını döken, ağaççık veya çalı çalı görünümlü süs bitkisi (*Syringa vulgaris*). [ŞBA 585].

leylak çiçeği (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 445].

leylek burnu (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 261].

leylek otu (Far.+T.): 1. Meyvelerinin tepesindeki leylek gagasına benzer bir uzantı vardır (*Scandix macrorhyncha*). 2. Kışniş. [TBAS 197/ İBAS 242/ TBS 502].

leylekayağı (leylekayā) (Far.+T.): 1. İğnelik. 2. (*Erodium cicutarium*). [TBAS 197/ İBAS 242/ TBS 502/ DS 3075/ TTBA 83/ TTBA 97/ TTBA 43/ VHBA 13/ TTBA 79/ OABA 299/ TTABİ 73/ HATBA 14/ TTABİ 67/ TTABİ 65].

leylekburnu: İğnelik. [TBAS 197/ İBAS 242/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 98/ HATBA 14/ OABA 299/ TTABİ 65/ TTBA 43/ TTBA 79/ TTBA 83].

leylekgagası (leylek gagası) (Far.+T.): 1. İğnelik. 2. (*Erodium cicutarium*). [TBAS 197/ İBAS 242/ TGİB 98/ TBS 502/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ HATBA 14/ OABA 299/ TTABİ 67/ TTBA 83/ TTBA 98/ TTBA 79/ TTBA 43].

leylekkakacı (Far.+T.): Bir tür bitki. [HATBA 14].

leylim otu (<?+T.): Yalancı ısırgan. [TBAS 197/ İBAS 242/ TTBA 43].

leylim yaprağı (leylimyaprağı) (<?+T.): Yalancı ısırgan (*Ballota nigra*). [TBAS 197/ TBS 502/ TTBA 43].

leylimkara (<?+T.): (*Ballota nigra*). [TBS 502].

lıştır (<?): (*Rumex*). [TBS 502].

libade (<?): Çay üzümü. [TBAS 197/ İBAS 242].

libarga (<?): (*Hypericum androsaemum*). [TBS 502].

libye (<?): Börülce. [DS 3078].

lif kabağı (Ar.+T.): Kabakgiller familyasından, meyveleri çok lifli olan, olgunlaştıktan sonra banyo süngeri gibi kullanılan bir bitki (*Luffa cylindrica*). [BTS 416/ NEBAS 114/ TBS 503/ TTBA 43].

lifor (lifar) (<?): Çay üzümü (*Vaccinium arctostaphylos*). [TBAS 197/ İBAS 242/ TGİB 269/ TBS 503/ DS 3078].

lifora (<?): Çoban üzümü (*Vaccinium myrtillus*). [TBAS 197/ İBAS 242/ TBS 503].

lift (<?): 1. Yabancı şalgam, yer lahanası (*Brassica napus*). 2. Havuç. [İBAS 242].

ligarba (likaba- likapa- likarba- likarpa) (<?): Çay üzümü (*Vaccinium arctostaphylos*). [TBAS 198/ TBAS 197/ İBAS 242/ TGİB 269/ TBS 503].

ligirte (ligirte) (<?): 1. Marul. 2. (*Lactuca aculeata*). [TBAS 198/ İBAS 242/ TBS 503/ DS 3079].

ligosera (ligoser) (<?): Güz çiğdemi. [TBAS 198/ İBAS 242].

liken (Fr.): Kına ağacı. [TBAS 198/ İBAS 242/ TGİB 208].

likofor (<?): Güz çiğdemi. [TBAS 198].

likoser (<?): Vargit çiçeği (*Colchicum speciosum*). [TBAS 297/ TBS 503].

lilpar (<?): "*Caltha polypetala* Hochst. (Ranunculaceae). Çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Sulak yerlerde yetişir. Yaprakları sebze olarak, pişirildikten sonra yenir (Bayburt, Sarıkamış). Eş anl. Bataklık nergisi. Su nergisi." [TBAS 198/ İBAS 242/ TGİB 50/ TBS 503/ DS 3079].

lim (Fr.): Misket limonu. [NEBAS 115].

lim ağacı (Fr.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 115].

limken (limgen) (<?): Sarı erik. [DLT 760/ KTS 303].

limon (limun- limu- leymun- lamun) (Yun.): 1. Turunçgillerden, 3-5 metre yüksekliğinde, kışın yapraklarını dökmeyen, beyaz çiçekli bir ağaç (*Citrus limonum*). 2. Bu ağacın sarı renkli, kabuğu kokulu, suyu ekşi meyvesi, sulu zırtlak. [TS 1309/ İBAS 242/ TDES 281/ RFLMT 133/ ŞMK 189/ RB 88/ TT 146/ KM 130/ TKF 445/ TGİB 71/ BTS 417/ TBS 503/ HKHT 442/ TE 1577-1580/ AMATK 311/ MNT 715/ HKHTM 847/ ETFT 314/ TKS 264/ EÇSBA 151/ YİŞ 823/ TASS 780/ KEA 347/ KFT 859/ ACBA 135/ DYİT 498/ KDB 4/ MNF 155/ CCBA 625/ YATBT 33].

limon ağacı (Yun.+T.): Turunçgillerden, 3-5 metre yüksekliğinde, kışın yapraklarını dökmeyen, beyaz çiçekli bir ağaç (*Citrus limonum*). [KT 725/ ŞBA 586/ NEBAS 115/ TBS 504/ BDVN 182].

limon armudu (Yun.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 79].

limon çalısı (Yun.+T.): Yaprakları limon kokulu olan ve yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Aloysia triphylla*). [TGİB 140/ TBS 504].

limon çiçeği (Yun.+T.): Bitkinin kokusu limon kokusuna benzetilmiştir (*Melissa officinalis*). [TBS 504].

limon kekiği (Yun.+T.): Bitkinin kokusu limon kokusuna benzetilmiştir (*Satureja cuneifolia*). [TBS 504].

limon otu (Yun.+T.): 1. Kışın yapraklarını döken, salkım çiçekli bir ağaççık (*Lippia citriodora*). 2. Oğul otu (*Melissa officinalis*). 3. (*Limonium sinuatum*). [TBAS 198/ TS 1310/ İBAS 242/ NEBAS 115/ TBS 504/ BDVN 58/ TTBA 44/ TTABİ 103].

limon portakalı (Yun.+Fr.): Bir tür meyve. [NEBAS 115].

limon selvi (Yun.+Far.): Yaprakları ezildiğinde limon kokan bir süs bitkisi (*Cupressus macrocarpa*). [TBS 505].

limoneması (Yun.+T.): Bir elma çeşidi. [TTBA 43].

limonkokulu kekik (Yun.+T.+T.): (*Thymus zygoides*). [TBS 505].

limonnesi (limonnesi) (Yun.+Ar.): Bitkinin kokusu limon kokusuna benzetilmiştir, oğul otu (*Melissa officinalis*). [TBAS 198/ İBAS 242/ TBS 504/ TTABİ 103/ TTBA 44].

livar otu (<?+T.): (*Cerinth minor*). [TBS 505].

livik (<?): 1. Arum ve Eminium türlerine Sivas bölgesinde verilen genel ad. Taze veya kurutulmuş yaprakları sebze olarak kullanılır. 2. Yıllanyastığı. [TBAS 198/ TBAS 297/ İBAS 243/ TBS 505/ DS 3080].

livikeriği (<?+T.): Bir erik çeşidi. [TTBA 44].

livinç (<?): Yaban pancarı, pazı. [DS 3081].

livirden (<?): Tespih tanesi gibi siyah meyvesi olan fena kokulu, acı bir ot. [DS 3081].

livor (livora) (<?): 1. Mürver. 2. (*Sambucus ebulus*). [TBAS 198/ İBAS 243/ TBS 505].

lohusa çiçeği (loğusa çiçeği) (Rum.+T.): "*Aristolochia* türlerine (*Aristolochiaceae*) verilen genel ad. Çok yıllık otsu bitkiler. Yapraklar genellikle kalp biçiminde, çiçekler pipo görünüşünde. Bazı türlerin kökleri tedavide kullanılır. Eş anl. Kabakulak otu, Kurtluca (Kütahya), Pipo çiçeği, Zeravent. *Aristolochia clematitis* L.-Kara asma. A. hirta L." [TBAS 198/ İBAS 243/ TTBA 44/ TTABİ 103].

lohusa otu (loğusa otu) (Rum.+T.): İki çeneklilerden, çiçekleri koyu kahverengi ve pis kokulu, tırmanıcı bir bitki, kabakulak otu, karaasma, kurtluca, zeravent (*Aristolochia*). [TBAS 198/ TS 1313/ İBAS 243/ NEBAS 116/ TBS 505/ TTBA 44/ TTABİ 103].

Lokman armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 80].

lokurdak: Beyaz renkli bir çeşit üzüm. [TTABİ 101/ TTBA 27].
lolik (<?): Domates. [İBAS 243].
Lombardi kavağı (Öİ+T.): İtalyan kavağı. [NEBAS 116].
longur (<?): Patetes. [İBAS 243].
lop incir (T.+Far.): İri ve yumuşak bir tür incir (Ficus carica). [KT 727/ TS 1314/ TBS 506/ TTBA 57/ TTABİ 104].
loparmudu (T.+Far.): Yazın yetişen, sarı renkli ve sulu bir armut çeşidi. [TTBA 44].
lor (<?): (Sambucus ebulus). [TBS 506].
loteriş soğanı (loteşir soğanı) (<?+T.): Ada soğanı. [TBAS 198/ İBAS 243].
lover (<?): Bir metre uzunluğu, yeşil ve büyük yapraklı, kokulu, tazeleyen hayvanların yemediği bir bitki. [DS 3088].
lök (lük) (Ar.): Lak ağacı, kızıl boya ağacı. [İBAS 244/ KK 284/ RB 88/ HBH 276/ MMŞM 448/ HKHT 442/ TE 1584/ AMATK 312/ ETFT 315/ TKS 264/ ABY 422/ TASS 783/ ACBA 135/ YATBT 34].
lökiye (lökya- löggiye) (<?): Sardunya çiçeği. [DS 3090].
lötötu (Far.+T.): Su kıyılarında biten güzel görünümlü bir ot. [TTBA 44].
löşlek (<?): (Arctium minus). [TBS 506].
lüfer çiçeği (Rum.+T.): Nilüfer. [İBAS 244/ RFLMT 133/ BDVN 580].
Lut çiçeği (Öİ+T.): Nil zambağı, lotus. [İBAS 244/ NEBAS 116].
Lübnan sediri (Öİ+Ar.): Sedir. [BTS 423/ NEBAS 116/ TTBA 44/ TTBA 106/ TTABİ 76].
lüfel (<?): Danaayağı, yılanıyastığı. [İBAS 244].
lüfer otu (Rum.+T.): Baklagillerden otsu bir bitki (Lotus). [İBAS 244].
lüpen (<?): Acı bakla. [NEBAS 116].
lüvan (livang) (<?): Karanfil ağacı. [EUTSV 222].
lüzi (<?): Karaağaç. [DS 3096].

-M-

mabet ağacı (mabad ağacı) (Ar.+T.): Dünyadaki tohumlu bitkilerin en eskisi ve yaşlısı olup yaşayan fosil olarak adlandırılan, 30-40 metre boyunda 2-3 metre çapında, sonbaharda altın sarısı yapraklarıyla dekoratif bir görünüm sergileyen, dona ve hava kirliliğine karşı dayanıklı bir süs ağacı, Çin çamı (Ginkgo biloba). [TS 1319/ İBAS 244/ NEBAS 117/ BDVN 295]

Macar (Öİ): 1. Bir çeşit yaban pancarı. 2. Koyu sarı renkli, üstünde kırmızı benekler olan fasulye. 3. Küçük taneli kırmızı buğday. [DS 3098].

Macar biberi (Öİ+Rum.): Hafif acı kırmızı biber. [TTBA 44/ TTBA 69/ CEBA 129/ TTABİ 61].

Macar fiği (Öİ+Rum.): Bir bitki çeşidi. [CEBA 129].

Macar şalgamı (Öİ+Far.): Yer somunu, domuz soğanı. [BDVN 218].

Macar üçgülü (Öİ+T.): Bir bitki çeşidi. [CEBA 129].

Macar üzümü (Öİ+T.): Berç. [TSD 241/ TTBA 44/ TTABİ 61/ TTBA 70].

macuran otu (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 379].

maçır (<?): Ekin tarlalarında kendiliğinden yetişen bir ot. [DS 3100].

maçyanık (<?): (Verbascum asperuloides). [TBS 507].

Madagaskar erik ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 279].

madavur otu (<?+T.): (Galium verum). [TBS 507].

madık (Erm.): 1. Madımak. 2. Devetabanı bitkisi. [DS 3101].

madımağın oynası (Erm.+T.): Kuşekmeği (Polygonum aviculare). [TBAS 199/ İBAS 247/ TBS 507/ TTABİ 102/ TTBA 30].

madımak (madamak- madımah- madık- madımalah- madumah- madımalak- madmalak- madınak- madımalağı- madımalağ) (Erm.): "Polygonum cognatum Meissn. (Polygonaceae). Çok yıllık, sürünücü, otsu ve pembe çiçekli bir bitkidir. Anadolu'da sebze olarak kullanılışı yaygındır. Pirinç veya pastırma ile pişirilir veya pilâva katılır. Eş anl. Badıma, Badımak, Badımalak, Badima, Badimah, Can otu (Çorum). Çobanekmeği (Van). Kuşekmeği. Kuşepmeği, Kuşeymeyi, Kuşkuş, Kuşkuşekmeği, Kuş yemi, Madamak, Madik, Madımalağı, Madımalah, Madımalak, Madmak, Madimak, Madmalak, Madumah, Madımalak. Aşağıdaki Polygonum türlerine özel adlar verilmekte ve değişik amaçlar için kullanılmaktadır. Polygonum alpinum L - Keçimemesi. P. aviculare L.- Kuşekmeği. P. bellardii Ail.- Potuk. P. bistorta L.- Kurtpençesi. P cognalum Meissn.-. Madımak. P. hydropiper L.-Su biberi." [TBAS 199/ İBAS 247/ THBS 248/ TDES 285/ TGİB 193/ TBS 507/ TTABİ 58/ VHBA 13/ TBAS 199/ İBAS 247/ TBAS 199/ TBAS 199/ TBS 507/ DS 4582/ TBAS 199/ TBS 507].

maduk (<?): Kökü yenen bir çeşit yaban otu. [DS 4582].

magnolya ağacı (Fr.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 378].

magzinelması (Far.+T.): Orta büyüklükte ve oval biçimli, temmuz ortalarında olgunlaşan bir çeşit elma. [TTBA 44].

mağara (Ar.): Tarlalarda kendiliğinden biten, kırmızılı beyazlı çiçek açan, kökleri çok yayılan yabani bir bitki. [DS 3103].

mağaza armudu (Fr.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

mağdanos (madenus- madenüs- mağdenûs) (Rum.): Maydanoz. [BDVN 449/ YİŞ 832/ VHBA 13/ BDVN 150/ YATBT 34].

mağrab inciri (Ar.+Far.): Mısır inciri. [BDVN 426].

mahlep (mahaleb- mahleb) (Ar.): "Cerasus mahaleb (L.) Miller (Rosaceae). 10 m kadar yükselebilen, beyaz çiçekli, meyve ve dalları özel kokulu, meyveleri olgunlukta koyu kırmızı renkli olan bir ağaçtır. Tohumları çöreklerle koku vermek için kullanılır. Dalları güzel kokulu olduğu için eskiden tütün çubuğu yapımında kullanılırdı. Eş anl. Endirez. Endürüz, İdris ağ., Keniro (Diyarbakır). Kokulu kiraz ağ.. Melem (Ovacık-Tunceli)." [TBAS 200/ İBAS 248/ RFLMT 135/ TGİB 61/ TBS 508/ TE 1598/ TAH 643/ EÇSBA 151/ TASS 789/ KFT 863/ ACBA 135/ TTABİ 60].

mahlep ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 117].

mahmude (mahmuda) (Ar.): 1. Mahmudiye otu, çadır çiçeği. 2. Göz otu. [HBH 276/ HBTM 190/ KM 131/ MMŞM 449/ TKF 447/ NEBAS 117/ HKHT 444/ TE 1599/ AMATK 312/ HHKA 168/ MNT 721/ HKHTM 831/ ETFT 316/ ABY 424/ YİŞ 833/ TASS 789/ KEA 350/ KFT 863/ ŞMS 109/ ACBA 135/ DYİT 498/ YATBT 35/ BDVN 196/ CCBA 623].

mahmude otu (Ar.+T.): "Convolvulus scammonia L. (Convolvulaceae). Çok yıllık, kalın köklü ve otsu bir bitki. Çiçekler süt rengi veya soluk sarı. Kökü ve kökünden elde edilen süt (Mahmude) müşhil olarak kullanılır. Convolvulus arvensis L.-Mamıza (Konya. Mersin). Çok yıllık, beyaz sütlü, beyaz çiçekli ve otsu bir bitki. Taze sütü Konya ve Mersin bölgesinde müşhil olarak kullanılır. Yapraklarından Sivas bölgesinde çorba yapılmaktadır. Eş anl. Çadır çiçeği. Hamıza (Bâlâ-Ankara), Kaplumbağa otu, Kuzu sarmaşığı, Tarla sarmaşığı. C. assyricus Griseb.- Çobandöşeği (Çepni. Gemerek-Sivas). C. betonicifolius Miller subsp. betonicifolius - Koyungözü (Göynücek-Amasya)." [TBAS 200/ ŞBA 568/ İBAS 248/ TBS 508/ TTBA 44].

mahmudiye otu (Ar.+T.): Mahmude otu, bingöz otu. [İBAS 248/ BDVN 196].

mahmur (mahmure) (Ar.): Mahmur çiçeği, çiğdem. [NEBAS 117/ HKHTM 831].

mahmur çiçeği (Ar.+T.): Güz çiğdemi, kadife çiçeği, üzerlik. [TBAS 200/ TS 1328/ İBAS 248/ TTBA 44/ BDVN 191/ CFBİ 587/ BDVN 444].

Mahmut elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 80].

Mahmut payamı (Öİ+Far.): Datça yöresinde yetişen bir badem çeşidi (Amygdalus communis). [TBS 508].

Mahmuttaşağı (Öİ+T.): Meyvesi benzetilmiştir (Mandragora autumnalis). [TBS 508].

mahmuz çiçeği (Ar.+T.): İki çenekliler familyasından Akdeniz bölgesinde yetişen kırmızı, pembe veya beyaz çiçekler açan iki yıllık otsu bir bitki (Centranthus). [TS 1328/ İBAS 248/ TBS 508/ TTBA 44].

mahrabaşı (<?+T.): Mor renkli bir çeşit üzüm. [TTBA 44].

mai boya kökü (Ar.+T.+T.): Yabani çivit otu. [BDVN 336].

mai zambağı (Ar.+Ar.): Floransa suseni, su zambağı. [BDVN 334].

mak otu (mak) (<?+T.): 1. Ban otu. 2. (Hyoscyamus niger). [TBAS 200/ İBAS 249/ TBS 509].

makas otu (Ar.+T.): Yaprakları benzetilen bir süs bitkisi (Carpobrotus edulis). [TBS 509].

Makedonya mağdanosu (Öİ+Rum.): Kamaşir. [BDVN 94].

makval (<?): (Rubus discolor). [TBAS 297/ TBS 509].

mal ardıcı: (Juniperus oxycedrus). [TBS 509].

malāşa (<?): 1. Gelincik. 2. Ebegümeçi. [TBAS 200/ İBAS 249].

malatura (malatora) (İt.): Rezene. [TBAS 200/ MMŞM 449/ DS 3111].

Malatya armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

maldili (Ar.+T.): Yaprakları sığır diline benzetilmiştir (Salvia aethiopis). [TBS 509].

malguna (<?) Kırmızı bir ağaç. [DLT 761].

malkadın (Ar.+T.): Üstü saman renginde, içi beyaz, kalın köklü, yenilebilir bir çeşit mantar. [DS 3113/ TTBA 57].

malpig ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 380].

Malta eriği (Öİ+T.): Yenidünya da denilen bir ağaç ve bu ağacın meyvesi (*Eriobotrya japonica*). [TS 1336/ İBAS 249/ TGİB 98/ BTS 427/ NEBAS 117/ TBS 509/ TTBA 106/ TTBA 44/ CEBA 129/ TTABİ 76].

Malta mantarı (Öİ+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 221].

maltepe (Ar.+T.): Yenilen bir çeşit mantar. [DS 3114/ TTBA 57].

mamak: 1. Yenilen yumru köklü bir bitki. 2. Kabak. [DS 3115].

mamanık (mamanik) (<?): 1. Hardal otu. 2. (*Sinapis arvensis*). [İBAS 249/ TBS 509].

mambol otu (<?+T.): Akkrab otu. [BDVN 311/ DS 3115].

mamıza (Ar.): 1. Mahmude otu. 2. (*Convolvulus scammonia*). [TBAS 200/ TBS 510/ DS 3115].

mamiran (mamuran): Kırlangıç otu. [MMŞM 449/ HKHT 447/ TE 1604/ HHKA 169/ YİŞ 836/ ŞMS 110/ ACBA 135/ YATBT 35].

mamuk (<?): Pamuk. [MK 490].

mamula (mamuli) (<?): 1. Silcan. 2. (*Smilax*). [TBAS 200/ İBAS 250/ TBS 510].

mamut ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [NEBAS 117].

mana çalısı (<?+T.): Tüylü çalba (*Phlomis lycia*). [TBS 510].

manamık (mananık- mananuh) (<?): 1. Hardal otu. 2. (*Sinapis arvensis*). [TBAS 200/ İBAS 250/ TBS 510/ DS 4585].

mancana (İt.): Sütleğengillerden, Antil Adalarında yetişen, çok zehirli bir ağaç (*Manzenilla*). [TS 1338].

mancar (mancarlık) (<?+T.): 1. Pancar. 2. Lahana, karalahana. 3. Ispanak, yabancıspanağı. 4. Pazı. 5. Yenilen bir çeşit ot. 6. İnce yapraklı, ince köklü bir çeşit labada. 7. Yaprakları pancar yaprağına benzetilen bir bitki (*Rumex pulcher*). [TGİB 46/ TBS 510/ DS 3118/ TTABİ 96/ TTBA 27/ VHBA 13].

mancar otu (<?+T.): Yaprakları pancar yaprağına benzetilen bir bitki (*Rumex pulcher*). [TBS 510].

Mançurya keneviri (Öİ+T.): Bir bitki çeşidi. [CEBA 129].

manda pıtırığı: Demir diken (Tribulus terrestris). [TBS 511].

mandadili: Frenk inciri. [TBAS 200/ İBAS 250/ DS 3119/ OABA 299/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ HATBA 14/ TTBA 44/ TTBA 83/ TTBA 98].

mandaeriği: İri, mor renkli, içi sarı, güzel kokulu ve yumuşak bir çeşit erik. [TTBA 44].

mandagözü: (*Anthemis tinctoria*). [TBS 511].

mandakulağı: Camuskulağı. [TBAS 200/ İBAS 250/ TTBA 98/ TTBA 83/ TTBA 44/ HATBA 14/ TTABİ 73/ OABA 299/ TTABİ 67].

mandalak (<?): 1. Yer elması, 2. Yabanıl havuç. 3. (*Datura innoxia*). [TBS 511/ DS 3120].

mandalina (mandalin) (İt.): 1. Turunçgillerden, ılıman iklimlerde yetişen ve portakala çok benzeyen bir ağaç (*Citrus nobilis*). 2. Bu ağacın turuncu renkli, tatlı, kokulu, lezzetli meyvesi. [TS 1338/ İBAS 250/ TGİB 71/ BTS 427/ TBS 511].

mandalina ağacı (İt.+T.): (*Citrus nobilis*). [NEBAS 118/ TBS 511].

mandar (<?): Oğuzcada sarmaşık (*Hedera helix*), Ağaçların üzerini kaplayan bir sarmaşık. [DLT 761/ THBS 248/ KTS 305].

mandilya çiçeği (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 173].

mangalcık (Ar.+T.): (*Styrax officinalis*). [TBS 511].

mangır otu: Girit otu. [BDVN 428].

mango (Por.): Hint kirazı. [İBAS 250].

mango ağacı (Por.+T.): Hint kiraz ağacı. [BDVN 382/ NEBAS 118].

mangrov ağacı (<?+T.): Tropik bölgelerdeki bataklık çevrelerinde yetişen bir ağaç türü. [NEBAS 118].

Manisa keneviri (Öİ+T.): Abaka. [NEBAS 118].

Manisa lalesi: "1. Anemone türlerine (Ranunculaceae) verilen genel ad. Çok yıllık, parçalı yapraklı, büyük çiçekli ve otsu bitkilerdir. Eş anl. Girit lâlesi, Girit şakayığı. Kır lâlesi. Kar çiçeği. Yoğurt çiçeği, Yoğurtçuk (Akseki-Antalya). Anemone blanda Schott et Kotsehy- Çiçekleri morumsu mavi renklidir. Yumruları ihraç edilir. A. coronaria L.- 10-30 cm yükseklikte, rizumlu ve otsu bir bitkidir. Çiçekler kırmızı, pembe, mor veya beyaz renklidir. Çiçekli dalları, İstanbul çiçekçilerinde, süs bitkisi olarak satılır. Eş anl. Gül lâle (Antalya). 2. Lalenin parçalı yapraklı, büyük çiçekli, otsu, çok yıllık türlerine verilen genel ad (Tulipa orphanidea)." [TBAS 201/ TS 1341/ İBAS 250/ NEBAS 118/ TBS 511/ TTBA 44/ TTBA 106/ CEBA 129/ TTABİ 76].

mann ayran ağacı (man ayran ağacı) (<?+T.+T.): Çiçekleri olan yeşil dikenli bir bitki. [BDVN 34].

manolya (manalyo) (Fr.): Yurdumuzda süs olarak yetiştirilen bir bitki (Magnolia grandiflora). [NEBAS 118/ TBS 511/ BTS 428].

mansımana (<?): Yaban nanesi. [DS 3125].

mantar (Rum.): "Klorofil taşımayan ilkel bir bitki grubuna verilen genel ad. Şapkalı mantarlardan bir bölümü gıda olarak kullanılır. Bunlara, bölgelere göre değişen, özel adlar verilmektedir. Bir bölümü ise hayvan ve insanlarda ağır zehirlenmelere neden olmaktadır (Agaricus bisporus)." [TBAS 201/ İBAS 250/ THBS 248/ TDES 287/ KBS I 599/ RFLMT 136/ TGİB 143/ TBS 512/ TSD 244/ HKHT 445/ MNT 722/ TKS 266/ EOS 153/ TASS 792/ ACBA 135/ CFBİ 587/ TTABİ 59/ YATBT 35/ BDVN 284].

mantar ağacı (Rum.+T.): Turunçgillerden, kerestesi çok gözenekli, süngerimsi, açık sarı renkli bir ağaç (Phelloderidron amurerise). [TS 1342/ NEBAS 118/ TTBA 44].

mantar meşesi (Rum.+Far.) Batı Akdeniz bölgesinde yetişen bir tür meşe, sezü (Quercus suber). [TS 1342/ NEBAS 118/ TTBA 44/ BDVN 499].

mantar otu (Rum.+T.): Mantar hastalığına karşı kullanılan bir ot (Chelidonium majus). [TGİB 72/ TBS 512].

mantı çiçeği (Çin+T.): Ölmez çiçek (Helichrysum stoechas). [İBAS 250/ TBS 512/ TTBA 44].

mantik (mantık) (<?): Medik (Cirsium rhizocephalum). [TBAS 201/ İBAS 250/ TBS 512/ DS 4586].

mantuvar (mantıvar- mantıfar- mantuar) (<?): Ölmez çiçek (Helichrysum stoechas). [TBAS 201/ TBAS 201/ İBAS 250/ TBS 512/ DS 3126].

mantuvar otu (<?+T.): Mantuvar (Helichrysum plicatum). [TBS 513].

mara (<?): Kalın, sert köklü bir ot, ayırık otu. [DS 3126].

maralotu (Moğ.+T.): Kayalıklarda, dere kıyılarında biten yenilen bir çeşit ot. [DS 3127/ TTBA 44].

Maraş kurtkulağı (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 130/ OABA 299].

Maraş otu (Öİ+T.): Yurdumuzda yetiştirilen bir tütün türü, deli tütün (Nicotiana rustica). [TBAS 201/ İBAS 250/ TBS 513/ CEBA 130].

maraz (Ar.): Çivit otu. [DLT 762].

mardımalak (mardımanak) (Erm.): Madımak. [TBAS 201].

margarit (margarita) (Fr.): 1. Süs bitkisi (Leucanthemum). 2. Beyaz papatya. [TGİB 137/NEBAS 119/ TBS 513/ TBAS 201/ İBAS 251].

margarit çiçeği (Fr.+T.): Beyaz papatya (Anthemis chia). [TBAS 201/ TBS 513/ TTBA 44].

Marko sakızı (Öİ+T.): Yakı otu, yakı sakızı, selsepet sakızı, kandil sakızı, yerleme sakızı, iskorçına bitkisi. [TBAS 201/ İBAS 251].

Marok zeytin ağacı (Öİ+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 75].

marsama (varsama- barsama- marseme- marsıma- marsımana) (Rum.): 1. Yaprakları nane gibi güzel kokulu olup bazı yemeklere konan bir bitki, barsama. 2. Civanperçemi. [KT 755/ MŞ II 206/ TBAS 201/ İBAS 251/ TDES 288/ RFLMT 136/ MMŞM 449/ TSD 54/ HKHTM 847/ DS 3130/ YİŞ 838/ YATBT 35/ TMTBA 15].

marsama otu (Rum.+T.): Civanperçemi. [TBAS 201].

marsıvan otu (marsuvan otu) (Far.+T.): "1. Tanacetum balsamita L. (Compositae). 35-80 cm yükseklikte, rizumlu, çok yıllık ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Çiçekli dalları idrar artıncı ve taş düşürücü olarak kullanılır. Eş anl. Marsıma, Marsuvan otu, Merseme. 2. Birleşikgillerden bir cins kokulu bitki (Tanacetum balsamita)." [TBAS 202/ TS 1347/ ŞBA 590/ İBAS 251/ TTBA 44].

marsil yosunu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 384].

marş (<?): Börülce. [İBAS 251].

mart çiçeği (Lat.+T.): Mart ayında açan çiçekli bir bitki, çuha çiçeği (Primula vulgaris). [TBAS 202/ TGİB 198/ NEBAS 119/ TBS 513].

mart yemişi (Lat.+T.): Frenk inciri (Opuntia ficus-indica). [TBAS 202/ İBAS 251/ TBS 513/ TTBA 44].

marul (Rum.): "Lactuca (Compositae) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, beyaz sütlü ve sarı çiçekli otsu bitkiler. Bazı türlerin köklerinden Dağ sakızı denen bir sakız elde edilir. Özellikle aşağıdaki türler kullanılmaktadır. Laduca aculeala Boiss. et Kotschy ex Boiss.- ügürte (Beyşehir-Konya). Mikirge (Ladik-Konya). Milkide (Damlapmar-Konya). Taze yaprakları baharda toplanıp çiğ olarak yenir. L. serriola L.- Acı marul, Eşek marulu. Tahliç (Doğu Anadolu). L. viminea (L.) F.W.Schmidt." [TBAS 202/ ŞBA 592/ İBAS 251/ KK 286/ TDES 288/ RFLMT 136/ ŞMK 190/ TT 147/ HBH 277/ HBTM 190/ KM 131/ MMŞM 449/ TKF 447/ TGİB 135/ BTS 430/ NEBAS 119/ TBS 513/ TE 1607/ AMATK 313/ HHKA 169/ MNT 723/ HKHTM 848/ ETFT 317 / TAH 647/ TKS 266/ UUF 541/ EOS 153/ ABY 426/ TASŞ 794/ KEA 352/ KFT 866/ ŞMS 110/ ACBA 135/ CFBİ 587/ CCBA 628/ BDVN 346/ YİŞ 838/ YATBT 35].

marul otu (Rum.+T.): Yaprakları benzetilmiştir (Lactuca serriola). [TBS 514].

marulcuk (Rum.+T.): Kar çiçeği, akçöpleme, çöpleme. [KT 755/ TS 1348/ İBAS 251/ TKF 447/ NEBAS 119/ LME 427/ KFT 867/ CFBİ 587/ LMEBA 411/ TTABİ 94/ TTBA 27].

mastava (<?): Dügün çiçeği. [İBAS 252].

mastı çiçeği (Rum.+T.): 1. Rub'iyye denilen bir nevi çiçek. 2. Öküzgözü. [KT 758/ TS 1351/ İBAS 252/ TTBA 44].

mastlık (<?): Esrar, haşhaş. [İBAS 252/ MMŞM 449].

masura (masura [kamuşu]) (Ar.+T.): Kargı. [TBAS 202/ KM 131/ TTBA 44].

masuralık (Ar.+T.): Masura yapımında yararlanılan bir bitki (Sambucus nigra). [TBS 514].

masusaelması (<?+T.): Kışın yetişen, kırmızı renkli, dayanıklı, ekşi bir çeşit elma. [TTBA 44].

maşıc üzüm (<?+T.): Koyu siyah üzüm. [DLT 762].

maşık (<?): Bezelye. [İBAS 252].
mate (<?): Bir bitki çeşidi. [TBAM 110].
maun ağacı (Amerika yerlilerinin dillerinden+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 119].
maveri (<?): Öd ağacı. [İBAS 253].
mavi cincile (Ar.+<?): “1. Laccaria amethystina Bulliard (Agaricaceae). Gençken koyu mor renklidir. Yaşlanınca bu renk solar. Yenen bir türdür. 2. Yenen bir mantar çeşidi, cincile (Tricholoma nudum).” [TBAS 202/ TBAS 202/ TBS 514/ TTBA 57].
mavi çam (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 119].
mavi çarkıfelek (Ar.+Far.+Ar.): Mavi çiçekli bir bitki (Passiflora caerulea). [TGİB 177/ TBS 514].
mavi çiçek (Ar.+T.): Çiçekleri mavi olan bir bitki (Veronica orientalis). [TBS 514].
mavi çiçekli ada çayı (Ar.+T.+T.+Çin.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 526].
mavi çiğdem (Ar.+T.): Çiğdem. [TBAS 202].
mavi gece sefası (Ar.+T.+Ar.): Bir bitki türü. [BDVN 333].
mavi göl suseni (Ar.+T.+Ar.): Mavi su zambağı. [BDVN 418].
mavi hindiba (Ar.+Ar.): Mavi çiçekli bir bitki (Cichorium intybus). [TBS 514/ BDVN 154].
mavi inci çiçeği (Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 274].
mavi karpuz (Ar.+Far.): Bir bitki çeşidi. [EÇSBA 151].
mavi ladin (Ar.+T.): Çamgiller familyasından, her dem yeşil kalan ve yaprakları mavimsi yeşil olan bir süs bitkisi (Picea pungens). [BTS 431/ TBS 514/ TTBA 57].
mavi lale (Ar.+Far.): (Roemeria hybrida). [TBS 514].
mavi otu (Ar.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 57].
mavi peygamber çiçeği (Ar.+Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 159].
mavi pire otu (Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 259].
mavi sakallı (Ar.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 151].
mavi salkım (Ar.+T.): Çiçekleri mavi ve salkım halinde olan bir süs bitkisi (Duranta erecta). [TBS 515].
mavi sedir (Ar.+Ar.):Yaprakları mavi-yeşil olan bir süs bitkisi (Cedrus atlantica). [TBS 514].
mavi selvi (Ar.+Far.): Yaprakları mavi-yeşil olan bir süs bitkisi (Cupressus arizonica).[TBS 514].
mavi su zambağı (Ar.+T.+Ar.): Mavi göl süseni. [BDVN 418].
mavi susan (Ar.+Ar.): Mavi zambak. [BDVN 335].
mavi süpürge çiçeği (Ar.+T.+T.): Mavi çiçekli bir bitki (Centaurea cyanus). [TBS 515].
mavi tantela çiçeği (Ar.+<?+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 237].
mavi timsah otu (Ar.+Ar.+T.): Molinya. [NEBAS 124].
mavi unutm beni (Ar.+T.+T.): Sıçan kulağı. [BDVN 406].
mavi yaprak (Ar.+T.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 119].
mavi yasemin (Ar.+Far.): Çiçekleri yasemin çiçeğine benzeyen, mavi çiçekli bir süs bitkisi (Plumbago auriculata). [NEBAS 120/ TBS 515].
mavi yıldız çiçeği (Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 25].
mavi zambak (mavi zanbak): Süsengillerden merhem yapılan bitki, mavi süsen (İris germanica). [İBAS 253/ BDVN 24/ BDVN 335/ BDVN 295].
mavigökbaş (Ar.+T.+T.): Çiçek kurulu baş şeklinde olan bir bitki (Centaurea cheiranthifolia). [TBS 515].

mavikantaron (mavi kantaron) (Ar.+Yun.): Birleşikgillerden, baharda buğday tarlalarında mor renkli çiçekler açan bir bitki, belemir, peygamber çiçeği, acımık (*Centaurea cyanus*) [TS 1354/ İBAS 253/ NEBAS 119/ TTABİ 104/ TTBA 57].

mavi-kırmızı turnagagası (Ar.+Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [HATBA 15/ OABA 300].

mavi-mor şalba (Ar.+T.+Yun.): (*Salvia multicaulis*). [TBS 515].

maviş ot: Mavi çiçekleri olan bir bitki (*Veronica polita*). [TBS 515].

mavru (<?):Buruk lezzetli bir bitki, sumak (*Rhus coriaria*).[TBAS 202/ İBAS 253/ TBS 515].

maya ağacı (Far.+T.): Meyvelerinden yemek yağı çıkarılan bir tür hurma ağacı (*Elaeol*). [TS 1355/ İBAS 253/ TTBA 44].

maya çiçeği (Far.+T.): 1. Şerbetçi otu. 2. Maya otu. [TBAS 202/ İBAS 253/ DS 3139/ TTBA 44].

maya otu (Far.+T.): 1. Şerbetçi otu. 2. Uyuz otu. 3. Çiçeklerinden peynir mayalanmasında yararlanır (*Scabiosa argentea*). [TBAS 202/ TBAS 202/ İBAS 253/ TBS 515/ BDVN 323/ TTBA 44].

mayan: Meyan. [TBAS 202/ İBAS 253].

mayana (<?): 1. Rezene (*Foeniculum vulgare*). 2. Anason.[TBAS 202/ İBAS 253/ TBS 515/ DS 3140/ RMTBA 30].

mayasıl otu (Ar.+T.): 1. Bir deri hastalığına karşı kullanılan, pek çok çeşidi bulunan bitki türleri, altın otu (*Ceterach officinarum*). 2. Acı yavşan (*Digitalis purpurea*). 3. Boz ot. 4. Kantaron (*Hypericum perforatum*). 5. Yer çamı (*Ajuga chamaepitys*). 6. Yüksük otu. 7. Mayasıl tedavisinde kullanılan bir bitki (*Achillea nobilis*). 8. Yüksük otu. 9. Bin bir delik otu, yara otu. [KT 761/ TBAS 202/ TBAS 203/ TS 1355/ İBAS 253/ TGİB 20/ BTS 431/ NEBAS 120/ TBS 515/ BDVN 29/ BDVN 238/ BDVN 327/ TTBA 44/ TTABİ 103].

maydanoz (ma'danos) (Yun.): Maydanozgillerden, yenmek için yetiştirilen, 50-80 santimetre uzunluğunda, ufak yeşil ve parçalı yapraklı, hoş kokulu iki yıllık otsu bir bitki (*Petroselinum crispum*). [ŞBA 595/ İBAS 253/ TDES 290/ TGİB 181/ BTS 431/ NEBAS 120/ TBS 517/ TSD 245/ HKHTM 847/ EÇSBA 151/ EOS 152/ TBYBA 31].

maydanoz kökü (Yun.+T.): Bir bitki kökü. [TBAM 111].

maydanoz otu (Yun.+T.): Bir tür bitki. [TBAM 111].

mayhoş elma (Far.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

mayıs armudu (Rum.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

mayıs çanı (Rum.+T.): İnci çiçeği. [İBAS 253].

mayıs çiçeği (Rum.+T.): Bir nevi çayır çiçeği, inci çiçeği (*Ranunculus*). [KT 762/ İBAS 253/ TGİB 208/ TBS 517/ DS 3141/ TTBA 44/ BDVN 195/ BDVN 255].

mayıs diken (Rum.+T.): Ak diken (*Rosa montana*). [İBAS 253/ TBS 517/ DS 3141/ TTBA 44].

mayıs elması (Rum.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

mayıs otu (Rum.+T.): Mayıs ayında çiçek açan bitki (*Ranunculus*). [TBS 518].

mayıs papatyası (Rum.+Rum.): Bir papatya türü (*Matricaria recutita*). [İBAS 253/ TBAM 112/ TTBA 44].

maymun orkidesi (Ar.+Fr.): Bir bitki çeşidi. [HATBA 14].

maymunçıkamaz (Ar.+T.): Yaprak uçları dikenli, batıcı olan bir süs bitkisi (*Araucaria araucana*). [TBS 518].

maymunçıkamaz ağacı (Ar.+T.+T.): Arokarya. [NEBAS 120].

maymunekmeği ağacı (Ar.+T.+T.): Baobap ağacı. [NEBAS 120/ BDVN 18].

mazaryon ağacı (Yun.+T.): Yalancı defne, kulapa. [BDVN 228].

mazek (<?): (Quercus). [TBS 518].

mazeryun (maziryun- mazaryon) (Yun.): Bir bitki, mezeryon, dulaptal otu. [HBTM 191/ KM 132/ AMATK 314/ HHKA 169/ ETFT 317/ TKS 267/ ABY 427/ TASŞ 796/ KEA 353/ KFT 868/ ACBA 136/ BDVN 228/ YATBT 35].

mazı (mazu) (Far.): Servigillerden, yaprakları almaşık ve küçük pullar biçiminde, gövdesi düz olan, dipten dallanan bir süs bitkisi (Thuja-Thuja). [TS 1357/ İBAS 254/ KK 286/ TDES 291/ RFLMT 138/ ŞMK 190/ HBH 278/ HBTM 191/ KM 132/ MMŞM 449/ TKF 448/ BTS 432/ NEBAS 120/ TBS 518/ HKHT 447/ TE 1614/ AMATK 314/ HHKA 170/ MNT 725/ HKHTM 843/ ETFT 317/ TKS 267 / EOS 153/ ABY 427/ YİŞ 842/ TASŞ 796/ KEA 353/ KFT 868/ ŞMS 110/ ACBA 136/ YATBT 35].

mazı ağacı (mazu ağacı) (Far.+T.): 1. Yurdumuzda özellikle de mezarlıklarda yetiştirilen bir ağaç (Cupressus sempervirens). 2. Ömür ağacı. [KT 763/ TBS 518/ BDVN 585].

mazı meşesi (Far.+Far.): Mazı üstünde urların oluştuğu meşe türü (Quercus infectoria). [TBAS 203/ TS 1358/ İBAS 254/ BTS 432/ TBS 518/ BDVN 500/ TTBA 44].

mazı otu (Far.+T.): (Juncus gerardi). [TBS 518/ TTBA 44].

mazlı (<?): Bir tür bitki. [TTABİ 96].

mazlık (Far.+T.): Bir çeşit çiçek. [TTBA 27].

mec (<?): Mercimek. [İBAS 254].

meceref (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

meçikli (<?+T.): Tütünlerin dibinde biterek onları kurutan asalak bir ot. [DS 3148/ TTABİ 95/ TTBA 27].

medanya güzeli (<?+T.): Pat çiçeği. [BDVN 133].

medik (<?): "Cirsium rhizocephalum C.A.Meyer subsp. rhizocephalum (Syn:C. esculentum (Sievers) C.A.Meyer var. caucasicum C.A.Meyer) (Compositae). Çok yıllık, yaprakları dikenli ve çiçekleri morumsu kırmızı renkli olan bir bitki. Gövdesi 15 cm kadar uzunlukta, 3-10 çiçek durumlu. Ağrı. Erzurum. Kars ve Sivas bölgelerinde ilk baharda kökü yenir. Bitkinin bu kısmına Medik denir. Yazın gövdesi soyularak yenir. Buna da Kobuk adı verilir. Eş anl. Kobuk. Koubuk, Mantik (Kangal-Sivas), Metük." [TBAS 203/ İBAS 254/ TBS 518/ DS 3149].

medika (<?): Ağaç kavunu, turunç. [İBAS 254].

Medine çiçeği (Öİ+T.): Kadındüğmesi (Gomphrena globosa). [İBAS 254/ NEBAS 120/ TBS 519/ CEBA 130].

Medine hurması (Öİ+Far.): Hurma ağacı. [İBAS 254].

mehrocan (<?): Silcan. [TBAS 203/ İBAS 254].

meke (<?): Bir nevi pıtrak diken. [KT 773/ İBAS 254].

Mekke ayrığı (Mekke ayrığı) (Öİ+T.): Ayrık otu, ıdır. [İBAS 255/ MNT 725/ YİŞ 845/ MOBA 109/ LMEBA 411/ CEBA 130].

Mekke belesen ağacı (Öİ+Ar.+T.): Mukl. [BDVN 193].

Mekke pelesenk ağacı (Mekke pelesengi ağacı) (Öİ+Ar.+T.): Belsem ağacı, mukl. [İBAS 255/ BDVN 194].

Mekke samanı (Öİ+T.): Bir bitki adı. [İBAS 255].

mekrikarmudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 44].

Meksika çayı (Öİ+Çin.): Bir tür bitki. [BDVN 169/ CEBA 130].

Meksika çiçeği (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 130].

Meksika keneviri (Öİ+T.): Bir tür bitki. [BDVN 285].

Meksika mahmudesi (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 130].

Meksika portakalı (Öİ+Fr.): Bir meyve çeşidi. [NEBAS 120].
melaik kökü (Ar.+T.): Mürr. [İBAS 255/ RFLMT 138].
melaki otu (<?+T.): Mürr. [İBAS 255].
melangeç (<?): Menengiç. [TBAS 203/ İBAS 255].
melayik ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 71].
melayik borusu (Ar.+T.): İnek boynuzu. [BDVN 230].
melayik otu (Ar.+T.): Melek otu. [BDVN 72].
mele çiçeği (<?+T.): Soğuktan parmakların şişmesine Bodrum yöresinde mele denir. Bu şişliğin giderilmesi için kullanılan bir bitki (*Ranunculus ficaria*). [TBS 519].
meleden (<?): Meşe köklerine sarılan güzel kokulu sarmaşık gibi bir bitki. [DS 3154].
melek (Ar.): Burçak. [İBAS 255].
melek mantarı (Ar.+Rum.): (*Agrocybe praecox*). [TBS 519].
melek otu (Ar.+T.): "1. *Angelica sylvestris* L. (Umbelliferae). 70-200 cm yükseklikte, çok yıllık, kaim köklü, pembemsi beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum ve Kars bölgesinde, kabuğu soyulduktan sonra, gövdesi çiğ olarak yenir. Bursa bölgesinde gövde ve dallarından reçel yapılmaktadır. Eş anl. Kekire (Erzurum, Kars). 2. Maydanozgillerden, su kenarlarında yetişen, çiçekleri yeşilimtırak beyaz çok yıllık bir bitki (*Angelica sylvestris*). 3. Melayik otu." [TBAS 203/ TS 1365/ İBAS 255/ NEBAS 120/ TBS 519/ BDVN 62/ BDVN 72/ TTBA 44/ TTABİ 60].
melek üzümü (Ar.+T.): *Rubus discolor* Weihe et Noes. Olgun meyvaları yenir. [TBAS 297/ TBS 519].
melekkanadı (Ar.+T.): Yaprakları ile ilgili benzetme yapılmıştır (*Syngonium podophyllum*). [TBS 519].
melekotu kökü (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [TBAM 113].
melem (<?): Mahlep (*Cerasus mahaleb*). [TBAS 203/ İBAS 255/ TBS 520].
melemir (<?): Pelemir. [TBAS 203/ İBAS 255/ TDES 291/ DS 3155].
melendere ayvası (<?+T.): Bir ayva türü. [TTBA 44].
menengiç (melengeç- melengiş- melenkiş- melenküş) (<?): Menengiç (*Pistacia terebinthus*). [TBAS 203/ İBAS 255/ KBS I 600/ TGİB 189/ NEBAS 121/ TBS 520].
melesir (<?): Mürver ağacı. [TBAS 203/ İBAS 255].
meletüre (meletura) (<?): Rezene (*Foeniculum vulgare*). [TBAS 204/ İBAS 255/ TBS 520/ DS 3156].
melevcen (melevcan- meleviçen) (<?): Silcan (*Smilax excelsa*). [TBAS 204/ İBAS 255/ TBS 520/ DS 3156].
melez çınar (Ar.+Far.): Yurdumuzda yetiştirilen melez bir bitki (*Platanus*). [TBS 520].
melez oğul otu (Ar.+T.+T.): Genellikle sıcak ve kireçli topraklarda görülen, yumurta biçiminde yaprakları ve beyaz renkte çiçekler açan bir bitki (*Melittis melissophyllum*). [ŞBA 600].
melez selvi (Ar.+Far.): Melez bir süs bitkisi (*Cupressocyparis leylandii*). [TBS 520].
melez servi ağacı (Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 121].
melhem (melham) (Ar.): (*Cerasus mahaleb*). [TBAS 297/ TBS 520].
melikşah (Ar.+Far.): (*Sambucus nigra*). [TBS 521].
melisa (Rum.): Özellikle geceleri koku yayan bir süs bitkisi, oğul otu (*Melissa officinalis*). [TBAM 114/ TBS 521/ TSD 246/ BDVN 390].
melisa otu (Rum.+T.): Oğul otu. [TBAS 204].
melki (<?): Kanlıca mantarı. [TBAS 204/ İBAS 255].
mellengiç (mellengeç) (<?): Menengiç. [TBAS 204].
melocan (melövcan- melücan) (<?): Silcan (*Smilax excelsa*). [TBAS 204/ TBS 521].

meltem çiçeği: Güzelavrat otugillerden bir süs bitkisi (*Zephyranthes*). [İBAS 255].

melük (melök) (<?): Keçiboynuzu. [TBAS 204/ İBAS 255].

meme üzümü: Parmak üzümünün bir nevi. [KT 778].

memeçik: Çiçeklerinin şekli benzetilmiştir (*Campanula lyrata*). [TBS 521].

memeli kaktüs (T.+Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 121].

memelik (memek): Çiçeklerinin şekli memeye benzetilmiştir (*Campanula lyrata*). [TBS 521].

memsek (<?): Karabaş otu, oğul otu. [İBAS 255].

men (<?): Gezengevi. [TBAS 204/ İBAS 255].

mende (mendi- mendo) (<?): "*Chaerophyllum macropodum* Boiss. (Umbelliferae). 40-120 cm yükseklikte, iki yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Yaprakları otlu peynire konur (Van) ve gövdesi, kabuğu soyulduktan sonra yenir (Van). Eş anl. Mende, Mendo. Medik, Medo." [TBAS 204/ İBAS 255/ TGİB 64/ TBS 522/ DS 3160].

mendek (Far.): 1. Baldırotu. 2. (*Chaerophyllum aromaticum*). [TGİB 64/ TBS 521/ DS 3160].

mendik (<?): Kışın kar altından çıkarılan ve sebze yerine yenilen bir çeşit ot. [DS 3160].

mendimelek (<?+Ar.): Birkaç renkli yaprakları çiçek gibi duran bir bitki. [DS 3160].

menekiş (meneküş- mengiş- menekeş) (<?): Menengiç, çitlenbik (*Pistacia terebinthus*). [TBAS 204/ İBAS 256/ MMŞM 450/ TBS 522].

menekşe (menevşe) (Far.): "*Viola* (*Violaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık otsu bitkilerdir. Çiçekler beyaz, sarı ve mor renklidir. Bazı kültür formları süs bitkisi olarak kullanılır. Eş anl. Benevşe. Menevşe. *Viola odorata* L.-Kokulu menekşe. *V. tricolor* L.-Hercai menekşe." [TBAS 204/ İBAS 256/ THBS 248/ KK 287/ TGİB 278/ NEBAS 121/ TBS 522/ TSD 246/ EÇSBA 151/ ACBA 136/ BDVN 616].

menekşe gülü (Far.+Far.): Sarmaşık gibi tırmanıcı bir bitki (*Rosa chinensis*). [İBAS 256/ TTBA 44].

menekşe kökü (Far.+T.): Domuzağırşığı. [TBAS 204/ İBAS 256/ TSD 246/ TTBA 44].

menendiarmudu (Far.+Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 44].

menengiç (menengiç- menengeç- menengiş- menengüç) (<?): "*Pistacia terebinthus* L. (*Anacardiaceae*). 6 m kadar yükselebilen ve kışın yapraklarını döken bir ağaç veya ağaççıktır. Genç sürgünleri pazarlarda satılır. Kurtmeç (Fethiye-Muğla) veya Sakız murcu (Antakya) adı verilir. Çiğ olarak salata halinde veya pişirilerek yenir. Bu tür üzerinde bir böceğin (*Pemphigus* türü) etkisiyle bir mazı (*Gallae pistaciae*) oluşmaktadır. Eskiden Trakya ve Makedonya bölgesinde bu mazı genç iken toplanır ve ticarete çıkartılırdı. Bu mazı ünlü Bursa ipliklerinin hazırlanmasında kullanılan ipeğin boyanmasında kullanılmıştır. Mazı yaşlandıkça keçiboynuzu şekil ve rengini alır. Eş anl. Çatlaguç, Çıtlık, Çitlembik, Melangeç, Melengiç, Melengiş, Melenkiş, Melenküş, Mellengeç, Mellengiç, Menegüç, Menekiş. Menengeç, Menengiş. Menengüç, Meneş, Meneviş, Menevş, Meniç. Merengiç, Merlengiç, Mineç, Sakızdink, Sakızlak, Sakızlık. Pislada atlantica Desf.-Batı Anadolu bölgesinde Mineç adıyla tanınmakta ve genç sürgünleri sebze olarak kullanılmaktadır. *P. terebinthus* L. subsp. *palaestina* (Boiss.) Engler-Çetemük. Yabanî fıstık ağ. (İskilip). Bu türün meyveleri 5-6 mm çapında, basık küre biçiminde, yeşil veya mavimsi yeşil renklidir. Eskiden Yeşil tane (*Granum viride*) adı altında tanınır ve ticareti yapılırdı. Halen Menengiç kahvesi hazırlanmasında (Gazi Antep) kullanılmaktadır. Bitkinin dal ve yaprakları boyar madde

olarak da kullanılır. Eş anl. Çıtırık, Çöğre (Akseki-Antalya)." [TBAS 205/ İBAS 256/ TGİB 189/ TBS 523/ TTABİ 60].

menengiç ağacı (<?+T.): (*Pistacia terebinthus*). [TBS 523].

menengiç kahvesi (<?+Ar.): Kahve. [TBAS 205].

menevcer (<?): Yabani kuşkonmaz. [DS 3162].

meneveş yemişi (Far.+T.): Sakız ağacının meyvesi, sakızlık, menengiç, çitlenbik (*Pistacia lentiscus*). [İBAS 256].

meneviş (meneveş- menevuş- menevş) (Far.): 1. Menekşe. 2. Bir dağ yemişi. 3. Menengiç (*Pistacia terebinthus*). [İBAS 256/ HBH 278/ MNT 726/ ETFT 318/ ŞMS 110/ İBAS 256/ TBS 523/ TBAS 205].

meneviş ağacı (Far.+T.): Sakız ağacı. [RFLMT 138].

menevşe (<?): Menekşe (*Acacia farnesiana*). [TBAS 205/ İBAS 256/ TBS 523/ KDB 4].

mengilik (<?): Bir çeşit ağılı ot. [DS 3163].

mengiş (menüş) (<?): Çitlenbik, menengiç. [İBAS 256/ KM 132].

meniç (<?): Menengiç. [TBAS 205].

meşur çiçeği (Ar.+T.): Bir tür bitki. [YİŞ 848].

mentik (<?): 1. Hırhındilik. 2. (*Chaerophyllum libanoticum*). [TBAS 205/ İBAS 256/ TBS 524].

mentir (mentur) (<?): 1. Şebboy. 2. (*Cheiranthus cheiri*). [TBAS 205/ İBAS 256/ TGİB 65/ TBS 524].

mentol nane (Fr.+Ar.): Bitkinin kokusu nanenin kokusuna benzer (*Cyclotrichium organifolium*). [TBS 524].

merbangöbeği (<?+T.): (*Verbascum symes*). [TBS 524].

mercan (Ar.): Mercan otu (*Trigonella gladiata*). [HBTM 191/ KM 132/ MMŞM 450/ TBS 524/ YİŞ 848].

mercan çalısı (Ar.+T.): Çiçekleri kırmızı olan çalı şeklinde bir süs bitkisi (*Russelia equisetiformis*). [NEBAS 121/ TBS 525].

mercan çiçeği (Ar.+T.): Baklagillerden tırmanıcı bir ağaç türü (*Kennedy*). [İBAS 257/ NEBAS 121/ TTBA 44/ BDVN 344].

mercan gülü (Ar.+Far.): *Clerodendron foetidum* Bunge. [TBAS 297].

mercan kökü (Ar.+T.): Bir bitki kökü. [RMTBA 31].

mercan odunu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 18].

mercan otu (Ar.+T.): Karanfilgillerden, nemli yerlerde yetişen, yaprakları karşılıklı, çiçekleri beyaz, çok yıllık otsu bir bitki (*Sagyna procumbens*). [TS 1372/ İBAS 257/ RFLMT 138/ NEBAS 121/ BDVN 520/ TTBA 44].

mercanağacı (mercan ağacı) (Ar.+T.): Fasulyegillerden, sıcak ülkelerde yetişen, çiçekleri parlak kırmızı, tırmanıcı bir süs bitkisi (*Erythrina*). [TBS 525/ TTBA 44/ TS 1371/ İBAS 257/ NEBAS 121].

mercangüş (Far.): Farekulağı. [BDVN 318].

mercanköşk (mercanköşkü) (Far.): "1. *Origanum* (Labiatae) türlerine verilen genel ad. Çalimsı veya otsu, çok yıllık, pembe veya beyaz çiçekli ve kuvvetli kokulu bitkilerdir. Bazı türler aktarlarda Kekik adı altında satılmaktadır. Eş anl. Cantır (Van). *Origanum acutidens* (Hand.-Mazz.) letsvaart-Amık. Doğu Anadolu bölgesinde yemeklere koku vermek için kullanılır. O. majorana L.-Guy otu (Mersin), Mercanköşk, Merzengüş. Baharat olarak kullanılır. Muğla bölgesinde kahveye katılır ve bölge için özel olan Mereanköşklü kahve hazırlanır. O. micranthum Vogel-Sinekkanadı (Tarsus). Tarsus bölgesinde çay olarak kullanılır. O. minutiflorum O.Schwarz et. P.H.Davis-Eşek kekiği (Sütçüler-Isparta), Toga kekiği, Yayla kekiği (Antalya). O. onites (Syn: O. smyrnaeum

L.)- Bilyalı kekik. İzmir kekiği. İzmir mercanköşkü. Taş kekiği (Elmalı-Antalya). Kekik olarak satılır. O. sipyleum L-Bayır çayı (Balıkesir). Güvey otu (Ankara). Tahtacı otu. Çay olarak kullanılır. O. syriacum L.-Dağ kekiği, Yaban kekiği. Antakya bölgesinde baharat olarak kullanılır. O. vulgare L Çanakkale kekiği, Güvey otu. İstanbul kekiği, Kara ot, Keklik otu. Baharatçılarda kekik olarak satılmaktadır. 2. Ballıbabagillerden, küçük yapraklı, güzel kokulu bir saksı bitkisi, şile, yayla kekiği, merzengüş (Origanum majorana)." [TBAS 206/ TS 1371/ ŞBA 601/ İBAS 257/ RFLMT 138/ TGİB 168/ NEBAS 121/ TBS 525/ BDVN 379].

mercanüzümü (mercan üzümü) (Ar.+T.): Frenk üzümü, ribas. [İBAS 257/ TTBA 44].

merceğuş otu (Far.+T.): Mercanköşk. [İBAS 257].

mercimek (mercümeke- marcumak) (Far.): 1. Baklagillerden, beyaz çiçekli bir tarım bitkisi (Lens culinaris). 2. Bu bitkinin, besin değeri yüksek, ufak, kırmızı, sarı veya yeşil, yuvarlak ve yassıca tohumu, yasmık (Lens culinaris). [ŞBA 604/ İBAS 257/ KK 287/ İML 50/ RFLMT 139/ ŞMK 191/ RB 89/ HBH 279/ KM 132/ TKF 448/ TGİB 136/ BTS 437/ NEBAS 122/ TBS 525/ HKHT 449/ TE 1624/ AMATK 315/ HHKA 170/ MNT 726/ HKHTM 843/ ETFT 318/ TAH 653 / TKS 268/ EÇSBA 151/ UUF 548/ EOS 153/ ABY 429/ YİŞ 848/ TASS 800/ KEA 355/ KFT 871/ TN 1017/ ACBA 136/ CFBİ 587/ CCBA 630/ YATBT 36/ BDVN 357].

mercimek otu (Far.+T.): (Satureja cuneifolia). [TBS 525].

mercimelek (mercimenek) (<?): "Polygonum cognatum Meissn. Kayseri (Develi) bölgesinde, çiğ veya pişirilmiş halde sebze olarak kullanılır. Eş.anl.Madımak." [TBAS 297/ TBS 525/ DS 3166].

mercivan otu (<?+T.): Çobanpüskülü, yaban mersini (Ruscus aculeatus). [İBAS 257].

merdümeke (<?): Fink baklası, fiğ. [İBAS 257/ ACBA 136].

meremcik (<?): (Ranunculus marginatus). [TBS 526].

merevcen (merevucen- merocan) (Far.): Silcan (Smilax excelsa).[TBAS 206/ İBAS 257/ TBS 526].

merrez (<?): Göz hastalıkları için, göze sürme gibi çekilen ot tozu. [İBAS 257].

merkepkulağı (Ar.+T.): Yaprakları benzetilmiştir (Aristolochia auricularia). [TBS 526].

merki (melki) (<?): Kanlıca mantarı. [TBAS 206/ İBAS 255/ İBAS 257].

merlengiç (merlengeç) (<?): Bir cins çitlembik ağacı ve meyvesi, menengiç. [KT 787/ İBAS 258 / TBAS 206].

merseme (mersama) (<?): Civanperçemi. [TBAS 206/ İBAS 258 / YİŞ 850].

mersin (Yun.): "Myrtus communis L. (Myrtaceae). 5 m kadar yükselebilen. kışın yapraklarını dökmeyen, beyaz çiçekli bir ağaççıktır. Meyveleri olgunlukta mavimtırak siyah veya süt beyazı renkli (var. Jeucocarpa DC.) dir. Meyveleri Murt adı altında son baharda Adana pazarlarında satılır. Meyveleri yenir. Yapraklar baharat olarak kullanılır. Bu türe aşı yapılarak elde edilen kültür formunun meyveleri Adana bölgesinde Hambeles (Arapça Hambalâs'tan) adıyla tanınır, pazarlarda satılır ve yenir. İshal kesici bir etkisi vardır. Eş anl. Elduran, Eldüren, Mord, Mort, Murt, Sazak ağ.. Zazak." [TBAS 206/ İBAS 258 / KK 290/ RFLMT 139/ ŞMK 191/ HBH 279/ HBTM 191/ KM 132/ MMŞM 450/ TKF 448/ TGİB 156/ NEBAS 122/ TBS 526/ HKHT 451/ TE 1626/ AMATK 315/ HHKA 170/ MNT 727/ HKHTM 848/ ETFT 319/ TAH 654/ TKS 268/ EÇSBA 151/ EOS 153/ YİŞ 850/ TASS 801/ KEA 356/ KFT 872/ TN 1017/ ŞMS 110/ ACBA 136/ CFBİ 588/ YATBT 36].

mersin ağacı (Yun.+T.): Mersin (Myrtus communis). [TS 1376/ ŞBA 606/ TSD 247/ BDVN 408].

mersin çalı (Yun.+T.): Bitkinin yapısı çoğunlukla çalı şeklindedir (*Myrtus communis*). [TBS 526].

mersin yapraklı turunc (Yun.+T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 182].

mertek (<?): Ak soğan. [İBAS 258].

Meryem çiçeği (Mariam çiçeği) (Öİ+T.): Haçlıgillerden bir bitki türü; havvaanaeli (*Anastatica hierochuntica*). [İBAS 258/ BDVN 55/ BDVN 413].

Meryem otu (Öİ+T.): 1. Acı yavşan (*Teucrium polium*). 2. Karanfil otu. [TBAS 207/ İBAS 258/ NEBAS 122/ TBS 526/ TTBA 44/ TTBA 71/ TTABİ 62/ BDVN 294].

Meryem pelesengi (Öİ+Ar.): Kabuklarından aynı adla anılan bir reçine çıkarılan ve Antil adalarında yetişen bir ağaç (*Calophyllum calaba*). [TS 1376/ İBAS 258/ NEBAS 122].

Meryemana ada çayı (Öİ+T.+T.+Çin.): (*Salvia cadmica*). [TBS 526].

Meryemana asması (Öİ+T.+T.): Akasma. [TS 1376/ NEBAS 122/ TTBA 44/ TTBA 71/ TTABİ 62].

Meryemana diken (Öİ+T.+T.): Kengel, deve diken (Silybum marianum). [TBAS 207/ TS 1376/ İBAS 258 / NEBAS 122/ BDVN 550/ TTBA 44/ TTBA 71/ TTABİ 62].

Meryemanaeldiveni (Öİ+T.+T.): Çan çiçeği. [TS 1376/ NEBAS 122/ TTBA 99/ TTABİ 62/ TTABİ 70/ TTBA 44/ TTBA 71/ TTBA 89].

Meryemanaeli (Öİ+T.+T.): Meryem çiçeği. [İBAS 258].

Meryemeli (Meryem eli) (Öİ+T.): Haçlıgillerden bir bitki türü; (*Anastatica hierochuntica*). [TMİB 868/ RFLMT 139/ BDVN 55/ LMEBA 411].

Meryemsaçı (Öİ+T.): Mayasıl otu (*Ajuga reptans*). [İBAS 258].

merze (Far.): Köfteye konulan, hoş kokulu, ince uzun yapraklı bir çeşit bitki. [DS 4592].

merzengüş (merzengüş- merzencüş- merzencüş- merzenküş) (Far.): Mercanköşk. [TBAS 207/ İBAS 258 / KK 290/ RFLMT 139/ HBH 279/ KM 132/ MMŞM 450/ TKF 448/ HKHT 451/ TE 1626/ AMATK 316/ HHKA 171/ ETFT 319/ TKS 268/ UUF 550/ EOS 153/ ABY 429/ YİŞ 851/ TASS 802/ KEA 356/ KFT 872/ TN 1018/ ACBA 136/ YATBT 36/ BDVN 379].

mesir otu (Ar.+T.): Anason (*Pimpinella anisum*). [TBAS 207/ İBAS 259/ TBS 527/ DS 3172/ TTBA 44].

meşe (Far.): Meşe ağacı (*Quercus*). [OAKBH 439/ TGİB 205/ NEBAS 122/ TBS 527/ EÇSBA 151/ EOS 153/ KDB 4].

meşe ağacı (Far.+T.): "Quercus (Fagaceae) türlerine verilen genel ad. Ekserisi kışın yapraklarını döken ağaçlar. Bazı türlere özel adlar verilmektedir. Quercus aucheri Jaub. et Spach - Boz pırnal. Q. brantii Lindl. - Kara meşe. Meyvesi külde pişirilerek yenir (Kâhta-Adıyaman). Q. cerris L.-Saçlı meşe, Türk meşesi. Q. coccifera L.-Kermes meşesi. Kızıl meşe. Q. ilex L.- Çalı meşesi. Karagan, Pırnal meşesi. Pırnar. Q. infectoria Olivier- Mazı meşesi. Q. ithaburensis Decne-Palamut meşesi. Q. libani Olivier- Kara meşe. Q. petraea L.-Sapsız meşe, Q. robur L.-Saplı meşe. Q. vulcanica (Boiss.et Heldr.) Kotschy-Kasnak meşesi. Bazı türlerin tohumları çiğ veya pişirildikten sonra yenir veya hayvan yemi olarak kullanılır." [TBAS 207/ İBAS 259/ BDVN 498].

meşe burcu (meşe burçu) (Far.+T.): "Loranthus europaeus Jacq. (Loranthaceae). 50 cm kadar yükselebilen. kışın yapraklarını döken ve yan asalak bir bitkidir, özellikle meşe ve kestane türlerinin dalları üzerinde yaşar." [TBAS 207/ İBAS 259/ TTBA 44].

meşe çiçeği (Far.+T.): 1. Kasımpatı. 2. Bitkinin meşelik alanlarda görülmesi nedeniyle bu adı almıştır (*Senecio vernalis*). [İBAS 259/ TBS 528/ TTBA 44].

meşe mantarı (Far.+Rum.): Tavukbacağı mantarı. [TBAS 207/ TTBA 44].

meşe navruzu (Far.+Far.): Navruz. [TBAS 207].

meşe palamudu (Far.+Rum.): Meşe türü bir cins palamut. [TS 1379].

meşe yosunu (Far.+T.): Bir yosun türü, ketencik (*Muscus arboreus*). [İBAS 259/ RFLMT 139].

meşecik (Far.+T.): 1. Belût-ı arz, yer meşesi, kurtluca. 2. Kısamahmut (*Teucrium chamaedrys*). [KT 792/ TBAS 207/ TS 1379/ İBAS 259/ TBS 528/ BDVN 29].

meşiç üzüm (<?+T.): Kara üzüm. [KTS 308].

meşin ağacı (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 242].

meşveş ağacı (<?+T.): Butm. [İBAS 259].

metek (<?): Ağaç kavunu, turunç. [İBAS 259].

metük (<?): Medik. [TBAS 207/ İBAS 259].

mev (<?): 1. Üzüm kütüğü ve çubuğu, asma. 2. Üzüm yaprağı. [TMİB 869].

mevizek (mevizec- mevizeg) (Far.): Dağ üzümü. [ŞMK 191/ KM 132/ MMŞM 450/ HKHT 451/ TE 1632/ AMATK 316/ MNT 728/ ETFT 319/ ABY 430/ YİŞ 853/ KEA 357/ ŞMS 111/ ACBA 136/ YATBT 36].

mevlücan (mevlücen) (<?): Silcan. [TBAS 207/ İBAS 259].

mevzek otu (Far.+T.): Bit otu. [BDVN 232].

mevzek (Far.): (*Delphinium staphisagria*). [TBS 528].

mevzek otu (Far.+T.): "*Delphinium staphisagria* L. (Ranunculaceae). 30-100 cm yükseklikte, iki yıllık, yumuşak tüylü, kirli mavi çiçekli ve otsu bir bitkidir. Tohumları bit öldürücü olarak kullanılır. Zehirli bir türdür..Eş anl. Bit otu, Kokar ot. Kokar otu, Mezevek, Mevzek. Mözvenk, Müzüdek. *Schoenocaulon officinale* A. Gray (Liliaceae)-Vatanı Meksika olan bir bitkidir. Tohumları İstanbul aktarlarında Bit otu adı altında satılmaktadır. Eş anl. Kara bit otu, Papas otu, Papaz otu." [TBAS 207/ İBAS 260/ TTBA 44].

meyan kökü: Fasulyegillerden, 30-60 santimetre yüksekliğinde, tüysü yapraklı, mavimsi, mor çiçekli, tatlı olan toprak altı bölümleri hekimlikte ve serinletici içkilerin yapımında kullanılan, çok yıllık otsu bir bitki, meyan (*Glycyrrhiza glabra*). [KT 799/ TS 1385/ İBAS 260/ TDES 294/ RFLMT 139/ TBAM 115/ NEBAS 122/ TSD 249/ EÇSBA 152/ MOBA 109/ BDVN 298/ TTBA 44].

meyan otu: Meyan kökü. [İBAS 260/ BDVN 298].

meyan: "1. *Glycyrrhiza* (Leguminosae) türlerine verilen genel ad. 30-60 cm yükseklikte, çok yıllık, rizomlu ve mavimsi mor çiçekli bitkilerdir. Tatlı lezzeti olan kökleri tedavide ve meyan şerbeti hazırlamakta kullanılır. Bu şerbet özellikle Diyarbakır ve Urfa bölgelerinde kullanılmaktadır. Eş anl. Bıyam. Biyan, Biyam, Boyam, Boyan, Mayan, Miyan. Payan. Piyam, Pıyan, Tatlı bayram. Tatlı biyan, Tatlı kök, Tatlı miyan. *Glycyrrhiza echinata* L.—Dikenli meyan, Şirin meyan. *G. glabra* L.-Tatlı meyan. 2. Boyan denilen nebat. 3. Meyan kökü." [KT 799/ TBAS 208/ TS 1385/ ŞBA 608/ İBAS 260/ TGİB 112/ BTS 441/ TBS 528/ TAH 657/ LME 436/ LMEBA 411/ RMTBA 30].

meйда (<?): (*Abies cilicica*). [TBS 528].

mevhaneci otu (Far.+Far.+T.): 1. Afşar otu. 2. Çobandüdüğü. [TBAS 208/ TS 1386/ İBAS 260/ TTBA 44].

meyral çalısı (<?+T.): (*Quercus pubescens*). [TBS 528].

meyram kabağı (<?+T.): (*Heracleum platytaenium*). [TBS 529].

mevre otu (<?+T.): (*Teucrium polium*). [TBS 529].

mezar otu (Ar.+T.): (*Salvia tomentosa*). [TBS 529].

mezarlık otu (Ar.+T.): "*Telephium imperati* L. (Caryophyllaceae). Çok yıllık, otsu, çıplak ve beyaz çiçekli bir bitki. Bu ad Doğu Anadolu bölgesinde kullanılmaktadır." [TBAS 208/ İBAS 260/ TGİB 28/ TTABİ 75/ TTABİ 96/ TTBA 104/ TTBA 44].

mezarlık servisi (Ar.+Far.): Adi servi (*Cupressus sempervirens*). [BTS 441/ TBS 529/ TTBA 104/ TTABİ 75/ TTABİ 96/ TTBA 44].

mezarlık zambağı (Ar.+Ar.): Mezarlıklarda yetiştirilen bir süs bitkisi, süsen (*Iris*). [TBAS 208/ İBAS 260/ TBS 529/ TTBA 104/ TTBA 44/ TTABİ 75/ TTABİ 96].

mezda (mezdeği- mezdeğ- mezdeğe) (<?): Köknar (*Abies cilicica*). [TBAS 208/ TBAS 208/ İBAS 260/ TBS 529/ TKS 269].

mezdeki (Ar.): Sakız ağacı. [TBAS 208/ İBAS 260/ KK 290].

mezek (mezg) (Far.): Acı badem ağacı. [İBAS 260].

mezem (<?): Buzçiçeği. [NEBAS 122].

mezeryon (Yun.): Dafne. [TBAS 208/ İBAS 260].

mezevek (<?): Mezvek otu. [TBAS 208].

mezla (mezle) (<?): Mezdeği (*Abies cilicica*). [TBAS 208/ İBAS 260/ TBS 529].

mezuş çiçeği (<?+T.): (*Origanum*). [TBS 529].

mezvek (<?): Mezvek otu (*Delphinium staphisagria*). [TBAS 208/ TBS 529].

mıgırıkarmudu (<?+Far.): Bir yanı açık sarı, bir yanı kırmızı, karanfil gibi kokan, içi kumlu bir çeşit armut. [TTBA 44].

mıhlıca (Far.+T.): Bir mantar türü. [THBS 248].

mıhtepesi (Far.+T.): Mıhtepesi mantarı. [TTBA 44/ TTBA 90].

mıhtepesi mantarı (Far.+T.):“*Marasmius oreades* Fr. ex Bolton (*Collybiaceae*). Şapka kıvrımsı sarı renkli. İçi beyaz. Çayırlarda birçoğu bir arada yetişir. Yenir. Eş anl. Saplı mantar. [TBAS 208/ TTBA 44/ TTBA 90].

mıkbaşı (Far.+T.): Evlek mantarı. [TBAS 208/ TTBA 44].

mınah (<?): Acı badem. [İBAS 261].

mınikotu (<?+T.): Baharda yetişen, pancara benzeyen, pişirilip yenen bir çeşit ot. [DS 3185].

mısır (mısr) (Ar.): 1. Buğdaygillerden, gövdesi boğumlu ve kalın, yaprakları şerit biçiminde, boyu yaklaşık 2 metre olabilen, erkek çiçekleri tepede salkım durumunda, dişi çiçekleri yaprakla gövde arasında koçan biçiminde olan bir kültür bitkisi (*Zea mays*). 2. Bu bitkinin koçan üzerindeki taneli ürünü. 3. Bu ürünün taneleri. [TS 1390/ ŞBA 611/ İBAS 261/ TDES 295/ TGİB 282/ BTS 442/ NEBAS 123/ TBS 530/ HHKA 171/ TAH 658/ TKS 270/ TBYBA 31/ YATBT 36].

Mısır anasonu (Öİ+Rum.): Diş otu. [TBAS 208/ TS 1391/ İBAS 261/ NEBAS 123/ TTBA 44/ CEBA 130/ BDVN 149].

Mısır baklası (Öİ+Ar.): 1. Domuz baklası, termiye. 2. Acı bakla. 3. Kıpti baklası. [TBAS 208/ TS 1391/ İBAS 261/ RFLMT 140/ MOBA 109/ BDVN 373/ BDVN 418/ CEBA 130/ TTBA 44].

Mısır benefşesi (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [YİŞ 854/ YATBT 36].

mısır buğdayı (Ar.+T.): 1. Maruf sarı ve büyücek taneli hububat nevi, kalembek, kokoroz. 2. Mısır darısı. [KT 152/ BDVN 622].

mısır darısı (Ar.+T.) Mısır buğdayı, kokoroz (*Zea mays*). [İBAS 261/ BDVN 622/ BDVN 560/ TTBA 44].

mısır dikenli (Ar.+T.): Bir bitki adı. [İBAS 261].

Mısır fulü (Öİ+Ar.): Hint fulü. [TS 1391/ TTBA 106/ CEBA 130/ TTABİ 76/ TTBA 44].

Mısır gülü (Öİ+Far.): Nesrin, fulya. [İBAS 261/ BDVN 409/ CEBA 130].

Mısır inciri (Öİ+Far.): Meyveleri dikenli olan kabuk kısmı soyulduktan sonra yenir (*Opuntia ficus-indica*), Arap inciri. [TBS 530/ BDVN 426/ BDVN 427].

Mısır kol kabağı (Öİ+T.+T.): Luf. [BDVN 372].

Mısır menekşesi (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 130].
Mısır mercimeği (Öİ+Far.): Sarı darı. [BDVN 320].
Mısır nakili (Öİ+<?): Bir tür bitki. [CEBA 130].
mısır otu (Ar.+T.): “*Digitalis ferruginea* L. subsp. *schischkinii* (İvan.) Werner. Zığana dağları (Hamsiköy) bölgesinde bol olarak bulunur. Çiçek kurulu mısıra benzetilmiş ve mısır tarlalarında çok görüldüğü için bu ad verilmiş.” [TBAS 297/ TBS 530].
Mısır patlıcanı (Öİ+Far.): Bir patlıcan türü. [CEBA 130].
Mısır sant ağacı (Öİ+<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 6].
Mısır yapışkan otu (Öİ+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 130].
Mısır yasemini: Yasemin, full. [TBAS 209/ TS 1391/ CEBA 130/ TTABİ 76/ TTBA 44/ TTBA 106/ BDVN 339].
mısır yemişi (Ar.+T.): Meyveleri dikenli olan kabuk kısmı soyulduktan sonra yenir (*Opuntia ficus-indica*). [TBS 531].
Mısır yoncası (Öİ+T.): Bir tür bitki. [BDVN 592].
mısır baz otu (Ar.+<?+T.): (*Clematis orientalis*). [TBS 531].
mısmıl ağacı: Mürver ağacı. [TBAS 209/ İBAS 261/ TTBA 44].
mızraklı rozet (Ar.+Fr.): Yaprakları rozet şeklinde olan ve çiçek kurulu mızrağa benzeyen bir süs bitkisi (*Aechmea fasciata*). [NEBAS 123/ TBS 531].
mide otu (mi'de otu) (Ar.+T.): Mide hastalığına iyi gelen bir ot (*Hypericum lydium*). [İBAS 261/ TGİB 233/ TBS 531].
midrebulut (<?+T.): Bir üzüm türü. [YİŞ 855].
midye çiçeği (Rum.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 123].
mihra (<?): Böğürtlen. [TBAS 209/ İBAS 261].
mikirge (<?): Acı marul (*Lactuca aculeata*). [TBAS 209/ İBAS 261/ BTS 444/ TBS 531].
milvide (<?): Marul (*Lactuca aculeata*). [TBAS 209/ TBS 531/ DS 3199].
mimoza (Fr.): Kıbrıs akasyası (*Acacia dealbata*). [TBAS 209/ İBAS 262/ BTS 448/ NEBAS 123/ TBS 531].
minare çiçeği (Ar.+T.): Karga soğanı. [İBAS 262].
minare otu (Ar.+T.): Bitkiler duruş ve şekil bakımından minareye benzetilmiştir (*Equisetum telmateia*). [TBS 532].
mindiraç (<?): Mürver ağacı. [TBAS 209/ İBAS 262].
mine (Far.): Süs bitkisi (*Lantana camara*). [TBS 532].
mine çalısı (Far.+T.): Süs bitkisi (*Lantana camara*). [TGİB 133/ TBS 532].
mine çiçeği (Far.+T.): 1. Mine çiçeğigillerden, yaprakları karşılıklı ve oymalı, çiçekleri başak durumunda alacalı, mavi veya menekşe renginde, sapı dört köşeli olan güzel kokulu bir bitki (*Verbena officinalis*). 2. Bu bitkinin çiçeği. 3. Güvercin otu. [KT 808/ TS 1399/ ŞBA 615/ İBAS 262/ TGİB 274/ NEBAS 124/ TBS 532/ TTBA 44/ BDVN 609].
mine otu (Far.+T.): (*Polygonum pulchellum*). [TBS 532].
mineç (<?): Menengiç (*Pistacia terebinthus*). [TBAS 209/ İBAS 262/ TBS 532].
minkiriç (<?): Bir çeşit bitki. [DS 3201].
miraç çiçeği (Ar.+T.): Kediyağı. [İBAS 262].
miravulcan (<?): Filizleri yenen bir çeşit diken. [DS 3202].
mirçalık (<?): Kırlarda kendiliğinden biten yabancı bir ot. [DS 3202].
mirçilik (<?): Devetabanı bitkisi. [DS 3202].
mirengöbe (<?): Böreğe konan bir çeşit ot. [DS 3202].

mir-i aşıkan [otu] (mir aşıkan otu) (Far.+T.+T.): Serira, horozibiği. [BKTS 176/ İBAS 262].

mirra (Ar.): Mürr. [TBAM 116].

mirtmirt: 1. Hayvanların çok sevdiği küçük bir ot. 2. Armudun küçüğü. 3. Diken. [TTABİ 105/ TTBA 62].

mis ağacı (Ar.+T.): Yurdumuzda yetiştirilen güzel kokulu bitki (*Robinia pseudoacacia*). [TBS 532].

mis çiçeği (Ar.+T.):Güzel kokulu bir süs bitkisi (*Pelargonium graveolens*). [TBS 533].

mis üzümü (Ar.+T.): Kokulu üzüm. [TS 1402/ TTBA 44].

misem (<?): Çitlenbik (*Celtis australis*). [İBAS 262].

misgülüm (<?): Çiçekleri güzel kokulu olan bir bitki (*Muscari macrocarpum*). [TBS 533].

misk ada çayı (Ar.+T.+Çin.): Çok kokulu bir bitki, ada çayı (*Salvia sclarea*). [TBAS 209/ İBAS 262/ TBS 533].

misk çiçeği (Ar.+T.): Eşekkulağı, karakafes. [İBAS 262/ NEBAS 124].

misk dikenli (Ar.+T.): Bir tür dikenli bitki. [BDVN 145].

misk elması (Ar.+T.): Bir elma çeşidi. [RMTBA 31].

misk gülü (Ar.+Far.): Gül. [TBAS 209/ BDVN 514].

misk kabağı (miskli kabak) (Ar.+T.): Bir kabak çeşidi. [BDVN 215].

misk kavunu (Ar.+T.): Bir kavun türü (*Cucumis dudaim*). [İBAS 263].

misk kokulu mayasal otu (Ar.+T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 30].

misk otu (Ar.+T.): 1. Yavşan (*Artemisia vulgaris*). 2. İki çeneklilerden, 50-100 santimetre boyunda, sarımtırak renkli, şeker, uçucu yağ, A ve B vitaminleri içeren güzel kokulu bir bitki (*Calamintha officinalis*). 3. Koyun otu. 4. Büyük fesleğen, yabani fesleğen. 5. Mukallid otu. 6. Soğulcan otu. [TBAS 209/ İBAS 263/ NEBAS 124/ BDVN 21/ BDVN 398/ BDVN 576/ LMEBA 411/ BDVN 82/ BDVN 129/ BDVN 185].

misk soğanı (Ar.+T.): Müşkülüm. [TBAS 209/ İBAS 263/ BDVN 405/ TTBA 44].

misk zambağı (Ar.+Ar.): Zambak. [TBAS 209].

misket (Fr.): Güzel kokulu meyve. [KT 811/ İBAS 262].

misket alması (Fr.+T.): Ankara ve çevresinde yetiştirilen, Amasya elmasının daha küçük ve daha tatlı olanı. [RFLMT 141].

misket gülü (Fr.+Far.): Çiçekleri çok küçük bir gül çeşidi (*Rosa banksiae*). [TBS 533].

misket limonu (Fr.+Rum.): Bir limon çeşidi. [NEBAS 124].

miskicearmut (Ar.+Far.): Yumurta biçiminde ve büyüklüğünde, güzel kokulu bir çeşit armut. [TTBA 57].

miskiçelması (Ar.+T.): Küçük, tatlı, güzel kokulu, sarı bir çeşit elma. [TTBA 44].

mislibuğday (Ar.+T.): Kırmızı buğday. [TTABİ 95/ TTBA 57].

misvak (Ar.): Misvak ağacı ve bu ağacın, diş temizlemek için kullanılan çubuğu. [HBH 279/ TE 1642/ TAH 661/ EÇSBA 152/ EOS 153 / YİŞ 856/ TN 1021/ CFBİ 588/ YATBT 36].

misvak ağacı (Ar.+T.): Kuzey Afrika, İran ve Hindistan'da yetişen dikensiz küçük bir ağaç (*Salvadora persica*). [KT 811/ İBAS 263/ RFLMT 141/ NEBAS 124].

mitik (<?): Yıldız çiçeği ve bitkisi. [DS 3204].

miyan (<?): Meyan. [TBAS 209/ DS 3205].

moloş otu (moloşa- moloşa [otu]) (<?+T.): 1. Böğürtlen. 2. Ebegümece (*Malva neglecta*). [TBAS 209/ İBAS 263/ TBS 533].

mor akasya (Erm.+Fr.): Mor salkım sarmaşığı. [THBS 239].

mor çiçek (Erm.+T.): "Consolida orientalis (Gray) Schröd. (Ranunculaceae). 20-75 yükseklikte, bir yıllık, otsu ve koyu mor renkli çiçekli bir bitkidir. Sivas bölgesinde, çiçekleri yoğurt çorbalarına renk vermek için kullanılır. Eş anl. Nane çiçeği (Sivas)." [TBAS 209/ İBAS 263/ TTBA 57/ TTABİ 104].

mor çiğdem (Erm.+T.): Çiğdem. [TBAS 210].

mor diken (Erm.+T.): Dikenli bir bitki. [TGİB 69].

mor dut (Erm.+Far.): Yurdumuzda yetiştirilen meyveleri mor renkli bir bitki, dut (Morus alba). [TBAS 210/ TBS 533/ TTBA 57].

mor dut ağacı (Erm.+Far.+T.): Boyu 20-30 metre arasında değişen, parlak kırmızı meyveleri olan bir ağaç (Morus rubra). [ŞBA 217].

mor göğündürme (Erm.+T.): Çiçek kurulu toparlak şekilli ve mor renkli (Sanguisorba minor). [TBS 533].

mor inci çalısı (Erm.+T.+T.): Meyveleri mor renkli olan bir süs bitkisi (Symporicarpos orbiculatus). [TBS 533].

mor incir (Erm.+Far.): Meyvesi mor renkli bir incir çeşidi (Ficus carica). [TBS 533].

mor kız çayı (Erm.+T.+Çin.): Dağ reyhanı. [TBAS 210/ İBAS 263].

mor kozalak çiçeği (Erm.+T.+T.): Ekinezya. [NEBAS 124].

mor lale (Erm.+Far.): Lâle (Tulipa humilis). [TBAS 210/ TGİB 107/ TBS 534].

mor menik (Erm.+<?): Böğürtlen. [TBAS 210/ İBAS 263].

mor mine (Erm.+Far.): Süs bitkisi (Verbena). [TBS 534].

mor orman gülü (Erm.+T.+Far.): Çiçekleri mor renkli olan çeşidi (Rhododendron ponticum). [TBS 534].

mor ot (Erm.+T.): Mor çiçekli bir bitki (Polygonum equisetiforme). [TBS 534].

mor salkım sarmaşığı (Erm.+T.+T.): Mor salkım şeklinde çiçekli uzun ömürlü bir sarmaşık türü (Wisteria sinensis). [THBS 251].

mor süsen (Erm.+Ar.): Süsen, mezarlık zambağı. [TBAS 210/ İBAS 263/ NEBAS 125].

mor telgraf çiçeği (Erm.+Fr.+T.): Yaprakları mor renkli süs bitkisi (Tradescantia pallida). [NEBAS 125/ TBS 534].

mor zambak (Erm.+Ar.): Çiçekleri mor renkli olan türü (Iris germanica). [TBS 534].

mora (Erm.): Meyveleri mor renkli olan bir süs bitkisi (Morus alba). [TBS 534].

mora dikenli (Erm.+T.): (Rubus sanctus). [TBAS 297/ TBS 534].

moramık (Erm.+T.): Mor renkli meyveleri olan çalılar. [DS 3210].

moramut (<?): Meyveleri mor renkli olan bir süs bitkisi (Rubus sanctus). [TBS 534].

morbaş (Erm.+T.): 1. Dağ sümbülü, müşkülüm (Muscari comosum). 2. (Lavandula stoechas). [TBAS 209/ TBAS 209/ İBAS 263/ TBS 534/ TTBA 84/ TTBA 57/ DLTMY 197/ OABA 300].

morca (Erm.+T.): Güz çiğdemi (Colchicum boissieri). [TBAS 209/ İBAS 263/ TGİB 213/ TBS 534/ TTABİ 93/ TTBA 27].

morca süpürge (Erm.+T.): Süpürge otu. [TBAS 209/ İBAS 263/ DS 3210/ TTBA 57/ TTABİ 71/ TTABİ 93/ TTBA 92/ TTBA 99].

mormenekşe (mor menekşe) (Erm.+Far.): Çiçekleri mor renkli olan çeşidi (Viola sieheana). [TBS 534/ TS 1408/ TTBA 57].

morminik (Erm.+T.): Yaban menekşesi. [DS 3210].

morpat (Erm.+T.): Kasım çiçeği. [KT 971].

morsalkım (mor salkım) (Erm.+T.): Baklagillerden, salkım durumunda mavi, mor, beyaz, pembe renkli çiçekler açan, 20 metreye kadar uzayabilen çok yıllık bir sarmaşık (Wisteria sinensis). [TS 1408/ NEBAS 124/ TBS 535/ TTBA 57].

morşabla (mor şabla) (Erm.+Yun.): Kırdada yetişen, adaçayına benzer bir ot. [DS 3210/ TTBA 57].

mort (mord) (<?): Mersin. [TBAS 210/ İBAS 263].

moruh (<?): Ahududu. [TBAS 210/ İBAS 263/ BTS 457].

moruk (Erm.): 1. Bir çeşit diken. 2. Sazlık yerlerde yetişen, mavi çiçekli bir çeşit ot. 3. (*Cistus creticus*). [TBS 535/ DS 3210].

moryıldız çalısı (Erm.+T.+T.): Çiçekleri mor renkli ve yıldız şeklinde olan süs bitkisi (*Solanum rantonnei*). [TBS 535].

Moskof çayı (Öİ+Çin.): (*Salvia tomentosa*). [TBS 535].

Moskof turpu (Öİ+Far.): Bayır turpu. [BDVN 189/ CEBA 130].

moz ağacı (<?+T.): İnciri adem. [BDVN 404].

mozaik bitkisi (Fr.+T.): *Alternanthera*. [NEBAS 125].

mucuk otu: (*Hyoscyamus niger*). [TBS 536].

Mudanya güzeli (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 130].

muhabbet çiçeği (Ar.+T.): 1. Muhabbet çiçeğigillerden, ekleri yeşilimtrak beyaz, güzel kokulu bir süs bitkisi (*Reseda odorata*). 2. Kuzu otu. 3. Küçük karanfil çiçeği. [TBAS 210/ TS 1413/ İBAS 264/ TGİB 211/ NEBAS 125/ TBS 536/ BDVN 24/ BDVN 505/ TTABİ 62/ TTBA 72/ TTBA 44].

muhabbet gülü (Ar.+Far.): Çiçekleri büyük, meyvesi kapsül olan bitki cinsi (*Anacamseros*). [İBAS 264].

muhabbet otu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 411].

mukaddes defne (Ar.+Rum.): Yakı otu. [BDVN 255].

mukaddes odun ağacı (Ar.+T.+T.): Peygamber ağacı. [BDVN 302].

mukallid otu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 398].

mukli erzak ağacı (Ar.+Ar.+T.): Gürün zambak ağacı. [BDVN 193].

mum (Far.): Mum çiçeği (*Cerithe minor*). [KM 133/ ABY 433/ KFT 887/ YATBT 37].

mum ağacı (Far.+T.): Sıcak ülkeler ile Kuzey ve Batı Avrupa'da yetişen bir tür mum palmyesi (*Myrica cerifera*). [TS 1420/ NEBAS 125/ BDVN 163/ BDVN 406/ TTABİ 69/ TTBA 87/ TTBA 44].

mum çiçeği (Far.+T.)"1. *Cerithe minor* L. (Boraginaceae). İki veya çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. Doğu Anadolu bölgesinde toprak üstü kısımları sebze olarak kullanılır. Evlerde süs bitkisi olarak yetiştirilen *Hoya carnosa* R.Br. (Asclepiadaceae) türüne de Mum çiçeği adı verilmektedir. 2. İki çeneklilerden, güzel kokulu, şemsiye biçiminde küçük beyaz çiçekler açan, etli yapraklı, sarılıcı bir süs bitkisi (*Cerithe minor* ve *Cerithe retorta*). 3. (*Hoya carnosa*)." [TBAS 210/ TS 1420/ İBAS 265/ NEBAS 125/ TBS 536/ TTBA 87/ TTBA 44/ BDVN 163/ TTABİ 60/ TTABİ 69].

mum kabağı (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 105].

mum otu (Far.+T.): (*Melissa officinalis*). [TBS 536].

mum palmyesi (Far.+Fr.): Ilıman bölgelerde yetişen, gövdesi boyunca 1 santimetre kalınlığında bir mum katmanı bulunan, yaprakları hurma yaprağına benzeyen bir ağaç (*Cerexylon andicola*). [TS 1420/ NEBAS 125/ TTABİ 69/ TTBA 44/ TTBA 87].

mundarca (<?): Kötü kokulu bir bitki (*Cardamine uliginosa*). [TBS 536].

Munzur otu (Öİ+T.): Adını Munzur Dağı'ndan almıştır (*Cardamine uliginosa*). [TGİB 53/ TBS 536].

muran (<?): Kızılçık (*Lornus mascula*). [İBAS 266].

murç (<?): Biber, karabiber. [DLT 765/ KBS I 602].

murç (mirç) (<?): Biber. [EUTSV 229/ EUTSV 233].

murçalık (murçalıh) (<?): Bırçalık. [TBAS 210/ İBAS 266/ DS 3220].

murdar ağaç (murdar ağacı) (Far.+T.): Kurt baharı envaından bir ağaç. [KT 835/ İBAS 266/ HBTM 193].

murdar ilik (Far.+T.): Mürdümük. [İBAS 266/ RFLMT 142].

murdümük: Mürdümük. [TBAS 210/ DS 3221].

murpat (<?): Kasımpatı. [İBAS 266].

murr (<?): Yakısı yapılarak kullanılan şifalı, acı bir ot. [İBAS 266].

mursal (<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

murt (Yun.): 1. Mersin. 2. (Cistus laurifolius). [TBAS 210/ İBAS 266/ TDES 298/ TGİB 156/ TBS 536/ DS 3221].

Musa ağacı (Öİ+T.): 1. Gülgillerden beyaz çiçekli bir bitki (Pyracantha). 2. Ak diken, sincan diken, ateş diken. [İBAS 267/ BDVN 494].

Mustafa bey armudu (Öİ+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 80].

Mustafa çiçeği (Öİ+T.): (Primula auriculata). [TBS 536].

Muş lalesi (Öİ+Far.): Ağrı, Muş, Van ve çevresinde süs bitkisi olarak yetiştirilen bir tür lale (Tulipa sintenisii). [CEBA 130].

muşmula (Rum.): 1. Gülgillerden, 2-3 metre yüksekliğinde dikenli küçük bir ağaç (Mespilus germanica). 2. Bu ağacın olgunlaşmış yumuşadıktan sonra yenilebilen, yuvarlak, mayhoş, buruk ve beş çekirdekli meyvesi, döngel, beşbüyük. 3. Yeni dünya ağacı. [TBAS 210/ TS 1423/ İBAS 267/ RFLMT 143/ TGİB 98/ BTS 459/ NEBAS 125/ TBS 537/ EÇSBA 152/ BDVN 260].

muşmula ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 395/ BDVN 496/ BDVN 47].

muşurbaz otu (<?+T.): (Clematis orientalis). [TBS 537].

Mut üzümü (Öİ+T.): Çekirdeği kolay ezilen siyah ve gevrek bir çeşit üzüm. [TTBA 44].

mutfak soğanı (Ar.+T.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (Allium cepa). [TBS 537].

muz (Ar.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (Musa acuminata). [TGİB 154/ BTS 459/ NEBAS 126/ TBS 537/ KT 845/ ŞBA 617/ İBAS 267/ HBH 280].

muz ağacı (Ar.+T.): Muzgillerden, sıcak bölgelerde yetişen, bir çenekli, çok yıllık bir bitki (Musa sapientum-Musa paradisiaca). [KT 845/ ŞBA 617/ İBAS 267/ HBH 280/ THBS 247].

muz armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

muz elması (Ar.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 77].

muzahar diş budağı (<?+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 282].

mübarek ağaç (Ar.+T.): Zeytin ağacı. [İBAS 267].

mübarek diken (Ar.+T.): Tüylü, sarı çiçekli, otsu bitki, şevketibostan (Cnicus benedictus) [TBAS 210/ İBAS 267/ TGİB 73/ NEBAS 126/ TBS 537/ BDVN 143/ BDVN 187/ TTBA 44].

mübarek otu (Ar.+T.): Yaprakları çilek yapraklarına benzeyen, kökleri acı ve peklik verici, sarı çiçekli bir bitki (Geum urbanum). [TS 1428/ İBAS 267/ NEBAS 126/ TTBA 44].

müdürmük: Mürdümük. [TBAS 210/ İBAS 268].

müğe (Fr.): İnci çiçeği, mayısçanı (Convallaria majalis). [İBAS 268/ TGİB 74/ NEBAS 126/ TBS 537].

mühliye (Yun.): Adana bölgesinde yetiştirilen ve yaprakları sebze olarak kullanılan bir bitki, Yahudi ebeğümece (Corchorus olitorius). [TS 1431/ İBAS 268/ TBS 537].

mührüsüleyman-mühr-i süleyman (Far.+Öİ): "Polygonatum (Liliaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu ve rizumlu bitkiler. Çiçekler sarımsı veya yeşilimsi renklidir. Eş anl. Boğumluca otu. Polygonatum hirtum (Bosc ex Poiret) Pursch -

İstanbul ve Trakya bölgelerinde yetişir. *P. multiflorum* (L.) Âll.-Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir ve rizomlan tedavide kullanılır. *P. orientale* Desf- Orta ve Kuzey Anadolu'da yetişir. " [TBAS 210/ İBAS 268/ TGİB 74/ NEBAS 126/ TBS 537/ TTABİ 62/ TTABİ 60/ TTBA 71].

mül (<?): Ahlat armudu. [İBAS 268].

mültüme (Ar.): Bir çeşit ot. [DS 3228].

mümülü (<?): Gelincik. [TBAS 211/ İBAS 268].

mür ağacı (Ar.+T.): Kokulu Frenk maydanozu. [BDVN 408].

mürcü otu (<?+T.): (*Teucrium divaricatum*). [TBS 538].

mürd (Ar.): Mersin ağacı. [İBAS 269/ KK 294/ MMŞM 452].

mürdemeg (<?): Ak burçak. [BDVN 354].

mürdesenk (Far.): Ada soğanı. [KM 134].

mürdeşe (<?) Ak diken. [TBAS 211/ İBAS 268].

mürdüm eriği: Reçeli veya hoşafı yapılan bir cins küçük ve kara erik, mürdüm (*Prunus domestica*). [KT 315/ KT 871/ TS 1437/ NEBAS 126/ TBS 538/ TTBA 44].

mürdüm: Mürdüm eriği. [TS 1437/ İBAS 269/ NEBAS 126].

mürdümük (mürdük- mürdümek): "1. *Lathyrus sativus* L. (Leguminosae). Bir yıllık, otsu, beyaz, açık mavi veya mor çiçekli bir bitkidir. Tohumları latirizm denen bir hastalığa sebep olur. Otsu kısmı hayvan yemi olarak kullanılır. Eş anl. Ak burçak, İmirdik (Beypazan-Ankara), Külür, Mürdümük, Müdürmük, Mürdük, Mürdüme. Mürdümek. 2. Otsu bölümüm hayvan yemi olarak kullanılan, beyaz, açık mavi veya mor çiçekleri olan bir yıllık otsu bitki, akburçak (*Lathyrus sativus*)." [TMİB 879 /TBAS 211/ TS 1437/ İBAS 269/ RFLMT 143/ NEBAS 126/ TBS 538/ TSD 54/ LME 445/ EOS 154/ DS 3229/ ACBA 136/ CFBİ 588/ LMEBA 411/ YATBT 37].

mürdümük otu: (*Vicia narbonensis*). [TBS 538].

mürekkab mantarı (Ar.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 198].

mürid kuyruğu (Ar.+T.): Bir bitki. [HBH 281].

mürr (mür- murr) (Ar.): 1. Acı meyvesi ve tohumları olan bir bitki, mirra. 2. Mür ağacı. [HBH 281/ KM 134/ TKF 451/ HKHT 459/ AMATK 319/ HHKA 173/ ETFT 323/ TKS 273-274/ EÇSBA 152/ ABY 437/ YİŞ 872/ TAŞŞ 819/ KEA 366/ KFT 897/ TN 1025/ ACBA 136/ YATBT 37].

mürr ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 194].

mürr diken (Ar.+T.): Mirra adı verilen ve Arabistan'da yetişen bir ağaç (*Comiphora myrrha*). [HKHTM 822/ EATBT 1052].

mürver (Far.): "*Sambucus nigra* L (Caprifoliaceae). 4-10 m yükseklikte, bileşik yapraklı ve süt beyazı çiçekli bir ağaç. Olgun meyveleri yenir ve dallarından masura yapılır. Eş anl. Kara mürver, Melesir. Mmdar ağ., Mindiraç, Patlak, Patlangaç. Patlangıç, Patlangoz, Patlankuç, Patlavuç, Patlayak, Şişni, Yalangoz. Yalankoz. *Sambucus ebulus* L-Ayı otu. Azı otu, Cüce mürver, Hekimana (İnebolu). Kimçink. Livor (Rize), Mürver otu. Patpatik. Pellempüs (Dört Yol). Purlak, Sultan otu, (Gaziköy-Tekirdağ), Şahmelek otu. Şahmelik (Karadeniz bölgesi), Şahmelik otu, Telligelin (Gazi Antep), Yabanî mürver. Yer mürveri, Yivdim. Yivdin (Giresun, Ordu, Samsun). 1-2 m yükseklikte, çok yıllık ve otsu bir tür. Meyveleri boyar madde olarak kullanılır." [TBAS 211/ ŞBA 619/ İBAS 269/ RFLMT 143/ TGİB 232/ NEBAS 126/ TBS 538].

mürver ağacı (Far.+T.): 1. Ağaç şeklinde olan mürver türü (*Sambucus nigra*). 2. Belesen. [TBS 539/ EÇSBA 152/ BDVN 527].

mürver çiçeği (Far.+T.): (*Sambucus nigra*). [TBAM 117/ TBS 539].

mürver mantarı (Far.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 97].

müsellim (<?): Şalba (*Salvia forskahlei*). [TBAS 211/ İBAS 269/ TBS 539].
müskat (Fr.): Küçük Hindistan cevizi. [İBAS 270].
müşgül (Ar.): Dede gülü. [TBAS 211/ İBAS 270].
müşk (müşg) (Far.): Misk otu. [KM 134/ HHKA 173/ TAH 674/ TASS 820].
müşket (<?): Bir tür üzüm. [YİŞ 875].
müşküle: Kalınca kabuklu, iri ve uzun taneli bir üzüm. [İBAS 270/ TDES 298].
müşkülüm (müşkürüm) (Yun.): "Muscaria muscarimi Medikus (Syn: *M. moschatum* Willd.) (Liliaceae). 10-20 cm yükseklikte, yumrulu ve otsu bir bitkidir. Çiçekleri kirli menekşe renkli ve kuvvetli kokuludur. Antalya ve Denizli bölgelerinde yetişir, süs bitkisi olarak bir değere sahiptir. Eş anl. Dağ misgisi. Misk soğanı, Müşkürüm. Muscaria azureum Fenzl-Keşişbaşı (Kemaliye-Erzincan). *M. comosum* (L.) Miller-Arap sümbülü. Morbaş. *M. neglectum* Guss.- Cavurbaşı. Gavurbaşı (Kemah-Erzincan)." [TBAS 211/ İBAS 270/ TBAS 212/ DS 3231].
müzdelek (<?): Silcan. [TBAS 212/ İBAS 270].
müzmüldek (<?): (*Crataegus monogyna*). [TBS 539].
müzüdek (müzvenk) (<?): Mevzek otu. [TBAS 212/ İBAS 270/ TBAS 210].

-N-

- nabak** (<?): 1. Yaban kirazı. 2. Nebat şekeri, nöber şekeri. [KT 905 /TKS 274/ EOS 154].
- nabk ağacı** (Ar.+T.): 1. Arap kirazı. 2. Sincan dikenı. [BDVN 495/ BDVN 625].
- nacu** (<?): Çam ağacı. [ALÇS 382].
- nadas turpu** (Rum.+Far.): Turpa benzetilen bir bitki (*Hirschfeldia incana*). [TBS 540].
- nagro** (<?): Navruz. [TBAS 213/ DS 3252].
- nahk** (<?): Su teresi, cırcır. [İBAS 271/ RFLMT 145].
- nahtik** (<?): Bir tür bitki. [DS 3234].
- nakapuşp** (<?): Bir çiçek türü. [EUTSV 234/ DS 3234].
- nakıl çiçeği (nakil çiçeği)** (<?+T.): Salkım çiçeği. [TBAS 213/ İBAS 271/ NEBAS 127].
- nalçeken** (Ar.+T.): Kıyıları tırtıklı, etli, bozumsu yeşil yapraklı bir çeşit bitki. [DS 4602].
- nalık ağacı** (<?+T.): Kunar (*Zizyphus spina*). [İBAS 271].
- namazbozan** (Far.+T.): Eğrelti otu türünden bir bitki. [KT 911/ TS 1454/ İBAS 271/ TTABİ 97/ TTBA 61/ TTBA 71/ TTABİ 62/ TTABİ 104].
- namaz-bur otu** (Far.+<?+T.): Eğrelti otu. [İBAS 271/ RFLMT 145].
- namtik** (<?): Çayırarda biten, kökü yenilen, dikenli bir bitki. [DS 3238].
- namus otu** (Ar.+T.): (*Ammi visnaga*). [TBS 540].
- namzam** (<?): 1. Pancar, tere. 2. (*Sinapis arvensis*). [İBAS 271/ TBS 540/ DS 3238].
- namzan** (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].
- nanahan** (<?): "*Trachyspermum ammi* (L.) Sprague ex Turrill (Syn:*Carum copticum* (L.) C.B.Clarke) (Umbelliferae). 10-70 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitki. Urfa bölgesinde yetiştirilir ve meyveleri, gaz söktürücü ve süt artırıcı olarak kullanılır." [TBAS 213/ İBAS 271/ TBS 540].
- nane (nana)** (Ar.): "*Mentha* (Labiatae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, tüylü, mor veya morumsu beyaz çiçekli bitkilerdir. Rutubetli yerlerde yetişirler. *Mentha aquatica* L.- Dere nanesi. Su nanesi. Su yarpuzu. *M. arvensis* L.- Kır nanesi. Anadolu'da yaygındır. *M. longifolia* (L.) Hudson- İt nanesi. Tüylü nane. *M. piperita* L.- Bahçe nanesi. Kara nane. Bahçe ve bostanlarda yetiştirilir. *M. piperita* L. nm. *citrala* (Ehrh.) Briq- Lavanta nanesi. Tüysüz ve lavanta kokulu bir türdür. Bahçelerde yetiştirilir. *M. pulegium* L.-Filiskin. Yarpuz. *M. spicata* L. subsp. *spicata* -Antep nanesi. Kıvırcık nane. Gazi Antep'de bahçelerde yetiştirilir. *M. suaveolens* Ehrh.-Anuk (Bodrum-Muğla). Yabanî nane türlerine genellikle yarpız (*yarpuz*, *yarpuz*) adı verilmektedir. Eş anl. Nârbız. Narbuz. Narpız, Narpis. Narpuç, Narpuz, Nerpiz. Nerpüz. Pünk (Van). Yalpuz, Yapnız, Yarpız, Yarpuz. Yarpuz." [TBAS 213/ İBAS 272/ KK 295/ RFLMT 145/ ŞMK 193/ HBH 282/ HBTM 194/ KM 134/ MMŞM 453/ TKF 451/ TGİB 149/ BTS 462/ NEBAS 127/ TBS 540/ HKHT 461/ TE 1694/ AMATK 319-320/ HHKA 174/ MNT 741/ HKHTM 831/ ETFT 324/ TAH 677/ TKS 275/ EÇSBA 153/ UUF 588/ EOS 154/ ABY 442/ KFT 904/ ACBA 136/ YATBT 37/ BDVN 392/ YİŞ 877/ TASS 823/ KEA 370/ CFBİ 588/ TTABİ 58/ VHBA 13].
- nane çiçeği** (Ar.+T.): Mor çiçek. [TBAS 213/ İBAS 272/ TTBA 44].
- nane otu** (Ar.+T.): (*Cyclotrichium niveum*). [TBS 541].
- nane ruhu (naneruhu)** (Ar.+Ar.): 1. Dağ nanesi. 2. Dağ reyhanı. 3. Kokusu nane kokusuna benzetilerek verilmiş bir ad (*Acinos alpinus*). [TBAS 213/ TBAS 213/ İBAS 272/ TGİB 18/ TBS 542].

nane yaprağı (Ar.+T.): Bir bitki yaprağı. [TBAM 119].

naneli (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 44].

nanekekik (Ar.+T.): Kokusu nane kokusuna benzetilerek verilmiş bir ad (Ziziphora taurica). [TBS 542].

nanekök (Ar.+T.): Kokusu nane kokusuna benzetilerek verilmiş bir ad (Origanum minutiflorum). [TBS 542].

nanhuvah (nanhah-nanhuh): Anason. [RB 92/ HBH 282/ KM 134/ MMŞM 453/ HKHT 462/ TE 1695/ AMATK 320/ HHKA 174/ TKS 275/ ABY 442/ YİŞ 881/ TASS 824/ KFT 904/ TN 1031/ ŞMS 114/ YATBT 37].

nar (Far.): 1. Nargillerden, yaprakları karşılıklı, çiçekleri büyük, koyu kırmızı renkte, küçük bir ağaç (Punica granatum). 2. Bu ağacın kırmızımtrak sarı sert bir kabukla örtülü, içinde çok sayıda kırmızımtrak, sulu taneler bulunduran yuvarlak yemişi. [TS 1456/ ŞBA 624/ İBAS 272/ KK 295/ SN 659/ RFLMT 145/ ŞMK 194/ TT 151/ HBH 282/ HBTM 194/ KM 134/ TGİB 203/ BTS 463/ NEBAS 127/ TBS 542/ HKHT 462/ TE 1695/ AMATK 320/ HHKA 174/ MNT 741/ HKHTM 843/ ETFT 324/ TKS 275/ EÇSBA 153/ EOS 155/ ABY 442/ YİŞ 881/ TASS 824/ KEA 370/ TN 1032/ ACBA 136/ DYİT 498/ KDB 4/ CFBİ 588/ YATBT 37/ MNF 155].

nar ağacı (Far.+T.): (Punica granatum). [TBS 542/ BDVN 494].

nar armudu (Far.+Far.): İri, kırmızı ve sarı renkli armut. [TTBA 44/ TTABİ 103].

nar çiçeği (Far.+T.): Cülнар. [İBAS 272/ RFLMT 145/ EOS 155/ MOBA 109/ LMEBA 411].

nar gülü (Far.+Far.): Nar ağacına benzeyen bir ağacın gül gibi olan çiçeği. [TTBA 44].

nar kabı (Far.+T.): Bir tür tarçın. [EOS 155].

nara (<?): Nar yemişi. [EUTSV 235].

narcil (nargil- narçil) (Far.): "Hindistan cevizi ağacı (Cocos nucifera L.-Palmae) nm meyvesi. Farsça Nârgil kelimesinden gelir. Tütün içmekte kullanılan Nargile adı da bu kökene bağlıdır. İlk nargileler Hindistan cevizi meyvesinden yapılmıştır, Narcil." [TBAS 213/ TBAS 214/ İBAS 272/ RFLMT 145/ TKF 451/ TE 1696/ HHKA 174/ TASS 824/ KFT 904].

narcil ağacı (Far.+T.): Hindistan cevizi ağacı. [BDVN 189].

nardeng marulu (Far.+Rum.): Acı marul. [BDVN 175].

nardin (Ar.): Boğa diken. [TBAS 214/ İBAS 272/ RFLMT 145/ HKHT 462/ TE 1696/ TKS 275/ ABY 442/ YİŞ 882/ TASS 824/ KEA 370/ CFBİ 588/ YATBT 37].

nardus (<?): Hint sümbülü. [İBAS 272].

narenç (narenc- narinc- nârinc- narınç- narinç) (Far.): Turunç, portakal. [HBTM 194/ MMŞM 453/ TKF 452/ TE 1696/ MNT 741/ HKHTM 831/ ETFT 324/ TAH 677/ UUF 588/ EOS 155/ ABY 442/ YİŞ 882/ TASS 825/ KFT 904/ CFBİ 588/ YATBT 37/ ŞMK 194/ CCBA 617].

nargile tütünü (Far.+T.): Tömbeki. [TS 1457].

nargis (nargiz- nargoz- nargöz) (Far.): Nergis (Narcissus). [BDVN 409/ TBAS 214/ İBAS 273].

nargiz marzağı (Far.+<?): Bir bitki çeşidi. [BDVN 134].

narın ağacık (Far.+T.): Erkek ak diken. [BDVN 506].

narın dağ palmyesi (Far.+T.+Fr.): Salon palmyesi. [NEBAS 127].

narpuç (<?): Nane. [TBAS 214].

narpuz (narpız- narpiz- narbız) (<?): Yaban nanesi, yarpuz (Mentha). [TBAS 214/ İBAS 272/ İBAS 273/ KBS I 604/ NEBAS 127/ TBS 542-543].

narun (<?): Naruan adlı bir ağaç çeşidi. [EUTSV 235].

nasır otu (Ar.+T.): Saksıgüzeli. [KT 914/ İBAS 273].

nasırlıyaprak (Ar.+T.): Sinirli ot (*Plantago major*). [TBS 543].

nasr ağacı (<?+T.): Ud-ı hindi. [İBAS 273/ BDVN 40].

natal lalesi (<?+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 127].

navçağan: Çiçekleri katmerli ve mor renkte olan bir tatula türü, boru çiçeği, patlıcan çiçeği (*Datura*). [KT 915/ TS 1459/ İBAS 273].

navruz (navrız) (Far.): "Hermodactyloides Spach ve Scorpiris Spach alt cinslerine bağlı iris türlerine verilen genel ad. Yumrulu, çok yıllık, mor veya kirli sarı çiçekli, küçük ve otsu bitkiler. Erken ilk baharda çiçek açar. Çiçek ve yumrulan çiğ olarak yenir. Orta ve Doğu Anadolu bölgelerinde *I. caucasica* ve *I. persica* türlerinin çiçekleri kitap veya defter sayfaları arasında kurutulmuş, uğur getirdiği inancıyla, evlerde saklanır. *iris caucasica* Hoffm. - Navruz. *I. danfordiae* (Baker) Boiss- Sarı navruz (Kangal-Sivas). *I. persica* L- Navruz. Nevruz çiçeği. Nagroz. *I. reticulata* Bieb.- Meşe navruzu (genellikle meşelikler altında yetişmesi nedeniyle). (Iris)." [TBAS 214/ İBAS 273/ TBS 543/ TBABA 31].

navruz çiğdemi (Far.+T.): Çiğdem (*Crocus*). [TBS 543].

nazar diken (Ar.+T.): Evlere nazarlık olarak asılan bir bitki (*Eryngium maritimum*). [TBS 543].

nazar otu (Ar.+T.): Üzerlik. [TBAS 214/ İBAS 273/ TTBA 44/ TTABİ 103].

nazarlık (Ar.+T.): Üzerlik. [BTS 464].

nazende (<?): Mürdümük. [NEBAS 127].

nazik elması (Far.+T.): Yazın yetişen kırmızı renkli bir çeşit elma. [TTBA 44].

nazil incir (Ar.+Far.): Datça yöresinde yetişen bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 543].

nazle otu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 411].

nebat şeker (Ar.+Far.): Nöbet şekeri, kızıl şeker. [KM 134].

Nebi dede (Öİ+T.): Dımışki. [TTBA 57/ TTBA 73/ TTABİ 63].

neblul otu (<?+T.): (*Euphorbia aleppica*). [TBS 543].

nefel (<?): Yoncaya benzer bir ot (*Trifolium*). [İBAS 274/ RFLMT 146/ TBS 544].

neferlik (Ar.+T.): Büyük yapraklı, tadı buruk bir ot. [TTABİ 96/ TTBA 27].

nehri kuzu kulağı (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 411].

nehtel (nehte) (<?): Defne. [TBAS 214/ İBAS 274/ BTS 465/ NEBAS 127].

nektarin (Fr.): Meyvesi tüsüz olan şeftali (*Persica vulgaris*). [NEBAS 127/ TBS 544].

nelek (<?): Alıç. [İBAS 274/ RFLMT 146].

Nemçe arpası (Öİ+T.): İç kabuğu çıkarılmış ve temizlenmiş beyaz arpa ki aşure ve sütlacı olur. [KT 921].

nemnem (Far.): Büyük yapraklı, sarı çiçekli bir çeşit nane. [TTABİ 105/ TTBA 62].

nemnem otu (Far.+T.): "Ballota saxatilis Sieber ex J.et C.Presl (Labiatae). Çok yıllık, otsu ve pembe çiçekli bir bitkidir. Bu ad Antakya bölgesinde kullanılmaktadır. Boğaz ağrılarına karşı kullanılır (Hatay)." [TBAS 214/ İBAS 275/ TGİB 43/ TBS 544/ TTBA 44].

Nemse arpası (Öİ+T.): Çıplak arpa. [BDVN 321].

Nemse kimyonu (Öİ+Ar.): Frenk kimyonu. [TBAS 214/ TTBA 44].

nemtek (<?): Alıç. [İBAS 275].

nercis (Ar.): Zerrin, fulya. [RFLMT 147/ TKF 452/ TE 1708].

nerdin (nardin) (Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 411].

nergis (nergiz- nerges- nercis- nerkes) (Far.): "1. *Narcissus* (Amaryllidaceae) türlerine verilen genel ad. Yumrulu, çok yıllık, beyaz veya sarı çiçekli ve otsu bitkilerdir. Kültür çeşitleri süs bitkisi olarak yetiştirilir. Bazı türlere özel adlar verilmektedir. Eş anl.

Nargoz, Nargöz. *Narcissus jonquilla* L.- Fulya. Sarı çiçekli. Taç küçük, çanak biçiminde ve sarı renkli. N, papyraceas Ker-Gawler-Sim, Çiçekler beyaz renkli. Taç çanak biçiminde, küçük ve beyaz. Karaburun (İzmir) civarında yetiştirilir. N. poeticus L.-Zerrinkadeh (Van). Çiçekler beyaz renkli. Taç küçük, çanak biçiminde ve sarı renkli. Van ilinde bahçelerde yetiştirilir. N. pseudonarcissus L.-Boru çiçeği, Zerren, Zerrin. Çiçek sarı renkli. Taç boru veya çan biçiminde, boyu çiçek parçalarının boyuna yakın. Karaburun (İzmir) civarında yetiştirilir. Katmerli bir çeşidi Belgrat ormanı (İstanbul)'nda bulunmaktadır. N. serotinus L-Güz nergisi. Genel görünüşü M tazetta türüne benzer. Son baharda çiçek açar. Güneybatı Anadolu bölgesinde (Marmaris-Muğla) yabanî olarak yetişir. N. tazetta L.-Nergis. Beyaz çiçekli. Taç küçük, çanak biçiminde ve turuncu renkli. Antakya civarında yetişen katmerli formuna Katkatı nergis denir. 2. *Calendula arvensis* L. (Compositae). Bir yıllık, otsu ve sarı çiçekli. Eş anl. Altmeik, öküzgözü. Ölü çiçeği. *Calendula officinalis* L-Bahçe ve parklarda süs bitkisi olarak yetiştirilir 3. Kardelen. 4. Nergisgillerden, bazı türlerinde beyaz, bazılarında sarı renkteolan çiçekleri ayrı veya bir kök sap üzerinde şemsiye durumunda, açılmadan önce bir yenle örtülü bulunan, 20-80 santimetre yüksekliğinde, soğanlı bir süs bitkisi (*Narcissus*)." [TBAS 214/ TBAS 215/ TS 1468/ İBAS 275/ THBS 249/ KK 296/ SN 661/ MK 512/ HBH 283/ KM 135/ MMŞM 454/ TKF 452/ TGİB 156/ BTS 467/ NEBAS 128/ TBS 544-545/ AMATK 320/ HHKA 174/ MNT 745/ ETFT 325/ EOS 155/ ABY 443/ YİŞ 887/ KEA 372/ KFT 908/ ACBA 136/ KDB 5/ CFBİ 588/ MNF 155/ YATBT 38].

nergis çiçeği (nergiz çiçeği) (Far.+T.): Beyaz veya sarı çiçekli otsu bir bitki, fulya,nargöz, tutya çiçeği (*Narcissus*). [İBAS 275/ BDVN 409].

nergis zambağı- (nergiz zambağı) (Far.+Ar.): Soğanla üretilen, iri ve güzel çiçekli bir süs bitkisi, güzelhatun çiçeği (*Amaryllis*). [TS 1469/ TTBA 44/ BDVN 46].

nerpiz (nerpüz) (<?): Nane. [TBAS 215].

nesrin (Ar.): Mısır gülü, yaban gülü. [RFLMT 147/ RB 92/ TKF 452/ TE 1710/ HHKA 175/ TAH 681/ EÇSBA 153 / EOS 155/ YİŞ 888/ KFT 909/ ŞMS 115/ YATBT 38].

nesrin güli (Ar.+Far.): Yaban gül, nesrin. [HBH 284].

nesterdin (<?): Zambak. [İBAS 275].

nesterin gülü (Far.+Far.): Gül. [TBAS 215].

nete (<?): Bir bitki. [İBAS 276].

nevazil otu (Ar.+T.): Nezle tedavisinde kullanılan bitki (*Thymbra spicata*). [İBAS 276/ TGİB 89/ TBS 545].

nevbetçik (Far.+T.): Papatya. [İBAS 276/ TTABİ 94/ TTBA 27].

nevik (nivik) (<?): Yılanıyastığı (*Arum*). [TBAS 215/ İBAS 276/ DS 3253/ İBAS 277/ TBS 546].

nevruz (Far.): Süsen. [BTS 467].

nevruz çiçeği (Far.+T.): Süsen (*Iris*). [TBAS 215/ İBAS 276/ TGİB 126/ TBS 545].

nevruz otu (Far.+T.): "1. *Linaria vulgaris* Miller (*Scrophulariaceae*). Çok yıllık, 50-60 cm yükseklikte, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. 2. İki çeneklilerden, çiçekleri aslanağzına benzeyen, türlü renkte, taşıdığı glikozit sebebiyle iç söktürücü olarak kullanılan bir kır bitkisi, nevruz, nazende (*Linaria vulgaris*). 3. Yabani keten." [TBAS 215/ TS 1472/ ŞBA 627/ İBAS 276/ RFLMT 147/ NEBAS 128/ MOBA 109/ BDVN 364/ TTABİ 103/ TTBA 44/ LMEBA 411].

neyleç (<?): Çivit. [İBAS 276].

nezle otu (Ar.+T.): 1. Pisik otu. 2. Kedinanesi. 3. Pirekapanı. 4. Nezle tedavisinde kullanılan bir bitki (Anemone alba). 5. Akırkarha. [TBAS 215/ TS 1473/ İBAS 276/ TGİB 68/ NEBAS 128/ TBS 545/ BDVN 53/ BDVN 170/ BDVN 494/ TTBA 45].

nicar otu (<?+T.): Genellikle nehir kıyılarında, nemli, zengin topraklarda yetişen çok dallı ve küçük sarı çiçekli bir bitki (Barbarea vulgaris). [ŞBA 629/ BDVN 103].

nifik (<?): (Arum). [TBS 546].

Nil nilüferi (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 130].

Nil zambağı (Öİ+Ar.): Lut çiçeği, lotus. [İBAS 277/ NEBAS 129].

nilüfer (Far.): "Nymphaea alba L. (Nymphaeaceae). Beyaz çiçekli bir su bitkisidir. Havuzlarda süs bitkisi olarak kullanılır. Eş anl. Devetabanı, Kalabak, Su gülü, Su lâlesi. Su zambağı. Nymphaea lutea L. (Syn:Nuphar lutea (L.) Sm.). -Sarı nilüfer" [TBAS 215/ İBAS 277/ KK 297/ TDES 300/ MK 514/ RFLMT 148/ TT 153/ HBH 284/ HBTM 195/ KM 135/ MMŞM 454/ TKF 453/ TGİB 159/ NEBAS 129/ TBS 546/ HKHT 466/ TE 1716/ AMATK 321/ HHKA 175/ MNT 750/ HKHTM 843/ ETFT 326/ TKS 277/ EÇSBA 153/ ABY 444/ YİŞ 891/ TASS 829/ KEA 374/ KFT 913/ ACBA 137].

nilüfer çiçeği (Far.+T.): Ölüfer çiçeği. [BDVN 417].

nine otu: (Bellis perennis). [TBS 546].

Ninemelması: Temmuzda olgunlaşan, yuvarlak ve kepekli bir çeşit elma. [TTABİ 103/ TTBA 45/ TTBA 69/ TTABİ 62].

Nisan papatyası (Ar.+Rum.): Erken açan bir papatya çeşidi (Bellis perennis). [TBS 546].

nişadır soğanı (Far.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 411].

nişasta buğdayı (Far.+T.): Bir buğday türü olan kaplıcağı andıran, ufak taneli, nişastası çok, dağlık yerlerde yetişen bir buğday türü. [TS 1477/ TTBA 45].

Noel yıldızı (Öİ+T.): Süs bitkisi (Euphorbia milii). [TBS 546].

nohudak (<?): (Lotus aegaeus). [TBS 546].

nohut (nohud) (Far.): "Cicer anatolicum Alef. (Leguminosae). 20-40 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve mor çiçekli bir bitkidir. Taze tohumları çiğ olarak yenir. (Erzurum). Erkilet (Kayseri) bölgesinde ekin tarlaları arasında yetişen türe Ekin nohudu adı verilir ve tohumları çiğ olarak yenir. Eş anl. Dağ nohudu." [TBAS 215/ ŞBA 630/ İBAS 277/ KK 297/ RFLMT 148/ ŞMK 194/ RB 93/ TT 153/ HBH 286/ HBTM 195/ KM 135/ TKF 453/ TGİB 68/ BTS 469/ NEBAS 129/ TBS 546/ HKHT 467/ TE 1720/ AMATK 321/ HHKA 175/ MNT 752/ HKHTM 843/ ETFT 327/ TAH 684/ TKS 277/ EÇSBA 153/ UUF 597/ EOS 155/ ABY 445/ YİŞ 893/ TASS 831/ KEA 375/ KFT 914/ ACBA 137/ DYİT 498/ CFBİ 588/ CCBA 630/ YATBT 38/ BDVN 174/ TTABİ 58/ TBYBA 31].

nohutluk (Far.+T.): Yurdumuzda yetişen yabancı nohut türü (Cicer montbretii). [TBS 546].

norzeriği (<?+T.): Sarı ve acı bir çeşit erik. [TTBA 45].

notaşır ağusu (<?+T.): Zehirli bir bitki (Urginea maritima). [TBS 547].

nukl çiçeği (<?+T.): Keklik çiğdemi. [İBAS 277].

nukut (Far.): Nohut. [EUTSV 239].

Numan çiçeği (Numan) (Öİ+T.): Manisa lalesi, gelincik çiçeği. [İBAS 277/ TAH 685/ BDVN 60].

nurlu badem (Ar.+Far.): Datça yöresinde yetişen bir badem çeşidi (Amygdalus communis). [TBS 547].

nuşidar soğanı (<?+T.): Yaban soğanı. [İBAS 278].

nuteriş soğanı (nuteşir soğanı) (<?+T.): Ada soğanı. [TBAS 216/ İBAS 278/ TTBA 45].

nuzlaotu (nuzla otu) (<?+T.): 1. Kayaların atlak ve oyuklarında biten, dişeti hastalığında kullanılan bir çeşit ot. 2. (Satureja thymbra). [TBS 547/ DS 4606/ TTBA 45].

nücme (<?): Ayrık otu. [İBAS 278].

nülü (<?): (Urginea maritima). [TBS 547].

nünlük (<?): (Papaver rhoeas). [TBS 547].

nünü (nünülük) (<?): 1. Gelincik ieği. 2. Yabanıl zambak. 3. (Asphodelus aestivus). [TBS 547].

nünük (nümüük) (<?): İspanağa benzer ekşi ile pişirilen bir çeşit bitki. [DS 3258/ VHBA 13].

- ocaksüprügesi otu:** Süprüge olarak kullanılan bir bitki (Arundo donax). [TBS 548].
- oda aralyası (T.+<?):** Fatsiya. [NEBAS 130].
- oda ihlamuru (T.+Rum.):** [NEBAS 130].
- oda sarmaşığı:** Potos. [NEBAS 130].
- ogez (<?):** Muşmulaya benzer bir meyve. [İBAS 278].
- oğlak otu:** Acı yavşan. [İBAS 278].
- oğlakkarası:** Kara üzüm. [TTBA 45/ TTABİ 103].
- oğlakkulağı:** Yaprakları benzetilmiştir, kuzukulağı (Rumex scutatus). [TBAS 217/ İBAS 278/ TBS 548/ TTBA 98/ TTBA 83/ TTBA 45/ HATBA 14/ OABA 300/ TTABİ 67/ TTABİ 73].
- oğlan düşüren:** Bir tür bitki. [LME 457/ LMEBA 411].
- oğlan otu (oğlan otı):** Oğul otu, melisa, acı yavşan (Melissa officinalis). [İBAS 278/ KK 298/ HBH 287/ KM 135/ TBS 548/ YATBT 38/ TMTBA 15/ TTBA 45/ TTBA 70/ TTABİ 92/ TTABİ 61].
- oğlanaşı (oğlan aşı):** 1. Cavşır ağacı ve bundan elde edilen usare, macun (Ferula alaeochytris). 2. Oğlandüşüren otu, anunuma. [MŞ II 225/ EM 169/ İBAS 278/ KK 298/ HBH 287/ HBTM 196/ KM 135/ TSD 271/ TE 1728/ AMATK 322/ HHKA 176/ MNT 753/ LME 458/ EOS 156/ ABY 445/ ACBA 137/ CFBİ 588/ LMEBA 411/ YATBT 38/ TMTBA 15].
- oğlanbaşı:** Çakşır otu. [İBAS 278].
- oğlanelması:** Yaban gülünün fındık büyüklüğündeki kırmızı renkli meyvesi. [TTBA 45/ TTBA 70/ TTABİ 61/ TTABİ 92].
- oğlaz (<?):** Börölce. [İBAS 278].
- oğrı diken:** Demir dikeni, geven dikeni. [İBAS 278].
- oğul (ogul):** Bir tür bitki. [VHBA 13].
- oğul kekiği (oğul kekik):** Arılar bal yapımında çiçeklerinden çok yararlanırlar (Satureja thymbra). [TBS 548].
- oğul otu:** "1. Melissa officinalis L. (Labiatae). 25-100 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, soluk sarı veya beyazımtırak çiçekli bir bitkidir. Yaprakları yatıştırıcı, Midevî ve gaz söktürücü olarak kullanılır. Eş anl. Kovan otu. Limon nanesi (Muğla), Limon otu. Melisa otu. Tatıramba, Tatramba, Temre otu (Antakya). Melissa officinalis L. subsp. inodora (Bornm.) Bornm.-Turunca. Turuncubileği (Çamlıyayla-Tarsus), Turunç otu (Merzifon). Bu alt tür kokusuz olması ile tanınır ve Merzifon bölgesinde, İnfüzyon halinde, kalp yetmezliğine karşı kullanılır. Lippia triphylla (L' Her.) O. Kuntze (Verbenaceae)- Limon otu. Hakikî melisa otu gibi adlar altında yaprakları şeker hastalığına karşı kullanılır. Bahçelerde yetiştirilir. 2. Acı yavşan. 3. Ballıbabagillerden, 20-150 santimetre yüksekliğinde, tıpta yapraklarından yararlanan çok yıllık ve otsu bir bitki, kovan otu, melisa (Melissa officinalis). 4. Kovan otu. 5. Badrenc denilen nebat." [TBAS 217/ TBAS 217/ TS 1491/ ŞBA 631/ İBAS 278 / RFLMT 149/ TKF 453/ TGİB 148/ NEBAS 130/ TBS 548/ TSD 271/ HKHTM 822/ KFT 916/ MOBA 109/ TTABİ 61/ TTABİ 103/ TTBA 70/ TTBA 45/ YATBT 38/ BDVN 390/ TMTBA 15/ LMEBA 411/ EATBT 1052/ KT 939/ TMİB 891/ MŞ II 225].
- oğunduruk (<?):** Taze çam. [TTABİ 94/ TTBA 27].
- ohraşan (<?):** Tilkikuyruğu. [TBAS 217/ İBAS 278].
- ok çiçeği:** Ardizia. [BDVN 74].

okaliptus (okaliptüs- ökaliptüs) (Fr.): Sıtma ağacı (Eucalyptus globulus labill.). [TBAS 219/ ŞBA 636/ BTS 478/ NEBAS 130].
okcül: Bir ot. [TTABİ 94/ TTBA 27].
okka gülü (Ar.+Far.): Çiçekleri kokulu bir gül çeşidi (Rosa centifolia).[TBAS 217/ TBS 549].
okluk: Bir çeşit saz, kamyş. [TTABİ 96/ TTBA 27].
okume ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 130].
olduruk (<?): İnce, genç çam ağacı. [KBS II 621].
oltu otu (<?+T.): Pire otu. [TBAS 217/ TS 1499/ İBAS 278/ NEBAS 130/ TTBA 45/ TTBA 92/ CEBA 130/ TTABİ 71].
onbiray çiçeği: 1. Çuha çiçeği. 2. Gelinduvağı. 3. (Primula). [NEBAS 130/ TBS 549].
onbiraylık (on bir aylık): Çuha çiçeği. [TS 1503/ TTBA 57/ TTABİ 96].
onca (once) (<?): Yonca. [KBS II 626].
orak armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 78].
orak çiçeği: (Hypericum perforatum). [TBS 549].
orak gülü (T.+Far.): Çiçekleri güle benzetilen bir bitki (Paeonia mascula). TBS 549
orakeriği: Mürdüm eriği. [TTABİ 70/ TTBA 90/ TTBA 45].
orakkıran (orakgıran): Ekinle birlikte tarlada biten, sivri yapraklı sert köklü bir çeşit ot. [DS 4616/ TTBA 90/ TTABİ 70/ TTABİ 97/ TTBA 61/ TTABİ 104].
ordutal (<?): Hamam otu. [DLT 777].
orkide (Fr.): Salepgillerden, doğada, çiçeklerinin güzelliği dolayısıyla camekânlarda da yetiştirilen, birtakım bitki türlerinin ortak adı. (Cymbidium hybride).[BTS 488/ NEBAS 131/ TBS 549].
orkide ağacı (Fr.+T.): Çiçekleri orkide çiçeğine benzeyen bir süs bitkisi (Bauhinia variegata). [NEBAS 131/ TBS 549].
orkide kaktüsü (Fr.+Fr.): Atlas çiçeği. [NEBAS 131].
orman asması: Çeşitli renkli çiçekli, uzun ömürlü bir sarmaşık türü. [THBS 239].
orman çayırı: Orman içerisindeki açıklıklarda veya orman ağaçlarının altında yetişen doğal çayır. [TS 1510].
orman çileği: Meyveleri çileğe benzetilen bir bitki, dağ çileği (Arbutus unedo). [NEBAS 131/ TBS 550/ BDVN 281].
orman gülü (T.+Far.): 1. Avrupa, Asya dağlarında yetişen açelyaya benzer bitki. 2. Komar. 3. (Rosa gallica). [TBAS 217/ TS 1510/ İBAS 279/ TGİB 212/ NEBAS 131/ TBS 550/ TTBA 45].
orman karabaşı: Kalp biçimli yapraklarının kenarları testere dişli olan ve erguvan renkli çiçekler açan bir bitki (Stachys sylvatica). [ŞBA 638].
orman kavağı: Ormanlık alanlarda rastlanması nedeniyle verilmiş bir ad (Populus tremula). [TBS 550].
orman liforu (T.+<?): Çay üzümü (Vaccinium arctostaphylos). [TBAS 217/ İBAS 279/ TBS 550/ TTBA 45].
orman ligarbası (orman likarbası- orman likardası) (T.+Yun.):Çay üzümü (Vaccinium arctostaphylos). [TBAS 217/ İBAS 279/ TBS 550/ TTBA 45].
orman sarmaşığı: 1. Duvar sarmaşığı. 2. Akasma. [TBAS 217/ TS 1510/ İBAS 279/ BTS 489/ NEBAS 131/ TTBA 45].
orman üzümü: Meyveleri üzüme benzeyen bir bitki (Rubus sanctus). [TBS 550].
orman: Böğürtlen ağacı. [TTBA 27].
ormandere (ormanderen): (Achillea biebersteinii). [TBS 550-551].

ormangüzeli: Kökü lahanana köküne benzeyen, özsuyu yakıcı bir ot. [TTBA 45].

oropa çayı (<?+Çin.) Yavşan otu. [BDVN 611].

orsit (<?): Gürgen. [TBAS 217/ İBAS 279].

ortanca (ortanča) (Yun.): Japonya'dan gelme bir çiçek, Japon gülü (*Hydrangea macrophylla*). [KT 945/ İBAS 279/ TDES 310/ KBS II 633 / BTS 491/ NEBAS 131/ TBS 551/ BDVN 322].

Osman çiçeği (Öİ+T.): Osman çiçeği (*Gladiolus illyricus*). [TBS 551].

Osmancık (Öİ+T.): Osman çiçeği (*Gladiolus illyricus*). [TBS 551].

Osmanlı lalesi: "XVI-XVIII. yüzyıllar arasında İstanbul'da elde edilmiş olan ve 1500 kadar adlandırılmış çeşidi bulunan lâle formlarına verilen genel ad. Osmanlı döneminde bu lâle çeşidine Lâle-i Rûmî adı veriliyordu." [TBAS 217/ CEBA 130/ TTABİ 61/ TTBA 45/ TTBA 70].

Osmantopu (Öİ+T.): Süs bitkisi (*Pelargonium peltatum*). [TBS 551].

ostot (<?): Biber. [KBS II 633].

osurgan gülü (osurgangülü) (T.+Far.): Kırılarda yetişen, pis kokulu sarı çiçekli bir çeşit bitki. [TBAS 218/ DS 4616/ TTBA 45].

osuruk ağacı: Çok kötü kokulu bir bitki, kokar ağaç (*Ailanthus altissima*). [TBAS 218/ İBAS 279/ TGİB 21/ TBS 551/ TTBA 45/ TTABİ 101].

osuruk çiçeği: İlkbaharda kırılarda yetişen, beyaz çiçekli, pis kokulu bir bitki. [TTABİ 101/ TTBA 45].

osuruk otu: 1. Çok kötü kokulu bir bitki (*Allium neapolitanum*). 2. Soğan. [TBAS 218/ TBS 551].

ot baldırı: Daniye. [CFBİ 588].

ot çanağı: Deli tütün. [TBAS 218/ İBAS 279].

ot çayı (T.+Çin.): Dağ çayı. [TBAS 218/ İBAS 279/ TTBA 45].

otçam (otcam): Çörek otu. [TBAS 218/ İBAS 279/ DS 4616/ TTBA 57].

oteriği: Çok erken olgunlaşan tatlı bir çeşit erik. [TTBA 45].

otkınası (T.+Ar.): Datça yöresinde kız çocukları tarafından çiçekleri avuç içinin boyanmasında kına yerine kullanılan bir bitki (*Oxalis pes-caprae*). [TBS 551].

otkökü: Pancar. [TTBA 45].

otlak ayrığı: (*Agropyron cristatum*). [TBAS 297/ TBS 552].

otsuz çavdar: Bir tür bitki. [LMEBA 411].

otukesme otu: (*Sanguisorba minor*). [TBS 552].

oturak: Armutla ahlat arasında, tadı ekşimsi bir armut çeşidi. [TTBA 27/ TTABİ 101].

oturakfasulyesi (T.+Rum.): Bir tür bitki. [TTBA 45].

ova arslan pençesi (T.+T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 32].

ova lahanası (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 115].

ova nanesi (T.+Ar.): Bir nane çeşidi. [BDVN 391].

ova nergisi (T.+Far.): Bir tür çiçek. [TTBA 45].

ovaca Bir çeşit kara armut. [TTBA 27/ TTABİ 93].

ovanlık (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

ovez (ovaz): Üvez (*Sorbus aucuparia*). [TBAS 218/ KBS II 639/ TBS 552].

oya ağacı: Doğal olarak Çin ve Japonya'da yetişen, en çok 6-7 metre boyunda, gövde kabuğu kavlar hâlinde dökülen, çiçekleri kırmızı, beyaz veya lavanta rengine, dekoratif amaçlı olarak yetiştirilen bir ağaç, Hint leylağı (*Lagerstromeia indica*). [TS 1523/ NEBAS 131/ TBS 552].

oya çiçeği: Koyu menekşe veya pembe renkte çiçekler açan süs bitkisi (*Lagerstroemia indica*). [TS 1523/ İBAS 279/ TTBA 45].

oya: Boy otu (*Trigonella foenum-graecum*). [TBS 552].
oymadere: Civanperçemi (*Achillea biebersteinii*). [TBS 552].
oymalı yaprak: Meşe yaprağı gibi kenarları girintili çıkıntılı olan yaprak. [TTBA 45/ TTBA 57/ TTABİ 104].
oymalık: Dolmalık biber. [TTBA 27/ TTABİ 96/ TTABİ 99].
oyunduruk (<?): Çam fidanı. [KBS II 644].
ozuga (<?): Tropikal Afrika ve ormanlık alanlarda yetişen ince dokulu bir ağaç türü (*Saccoglottis gabonensis*). [TS 1528].

-Ö-

öd ağacı (ud ağacı- üd ağacı): 1. Dulaptal otugillerden, tropik bölgelerde yetişen, dinî törenlerde yakılan ve yanarken güzel koku veren, odunu ve kabuğu hoş kokulu bir ağaç, öd (*Aquilaria agallocha*). 2. Hint'ten gelen bir cins kıymetli odun ki yakıldığında güzel bir koku verir. [KT 951/ TS 1529/ RFLMT 150/ NEBAS 132/ TSD 279/ TTBA 45/ BDVN 40].

öfelek (öferik- öfelik) (<?): 1. Lâbada. 2. (*Rumex crispus*). [TBAS 219/ İBAS 279/ TBS 553/ DS 3313].

öfke çiçeği: Süsengillerden bir bitki türü (*Antholyza*). [İBAS 279].

öfken otu (<?+T.): (*Lavandula stoechas*). [TBS 553].

ög (<?): 1. Bir çiçek türü. 2. Ög ağacı. [EUTSV 249/ HHKA 180].

ögsüs (<?): Bağbozan, küsküt. [HHKA 180].

öğlan otu: Dağlarda yetişen, boz renkli bir ot. [DS 3316].

öğle çiçeği: Çiçekleri öğle vakti açan bir süs bitkisi (*Aptenia cordifolia*). [TBS 553].

öğre otu (<?+T.): Tavşancıl otu. [TBAS 219/ İBAS 279].

öğrekotu (öğrek otu): Ağılı bir çeşit ot. [TTBA 45/ DS 3317].

ögse (<?): Burç. [TBAS 219/ İBAS 279/ DS 3318].

ögsüz çiçeği: Güz çiğdemi. [TBAS 219].

öğüm İnce dallarından sepet örülen, yapraksız bir çeşit yabani ağaç. [TTABİ 99/ TTBA 27].

öğündüre lalesi (<?+Far.): Boynuzlu gelincik. [TBAS 219/ İBAS 279].

öğür otu: Canavar otu (*Orobanche*). [TBAS 219/ İBAS 279/ TBS 553/ DS 4621/ TTBA 45].

öğürtmek: İt soğanı (*Allium scorodoprasum*). [TBS 553].

ökaliptus (ökaliptos) (Fr.): (*Eucalyptus camaldulensis*). [TGİB 100/ TBS 553].

ökse (Rum.): Burç ağacının meyvesi. [İBAS 279/ TDES 314/ RFLMT 150/ MMŞM 455/ TASS 847/ KEA 394].

ökse ağacı (Rum+T.): Burç ağacı. [İBAS 279/ BDVN 371].

ökse inciri (Rum.+Far.): Bir incir çeşidi. [BDVN 277].

ökse otu (ökseotu) (Rum+T.): Ökse otugillerden, elma, armut, ihlamur, kiraz, erik vb. ağaçların dalları üzerinde asalak olarak yaşayan, üzüme benzer yemiş veren, saplarından ökse çıkarılan bitki, burç (*Viscum album*). [TBAS 219/ TS 1535/ İBAS 279/ TBAM 121/ TGİB 279/ BTS 497/ NEBAS 132/ TBS 553/ BDVN 617/ TTBA 45].

ökselek (Rum+T.): Burç. [TBAS 219/ İBAS 279/ DS 3326/ TTBA 27/ TTABİ 94].

öksün (<?): Odunundan sarı boya çıkarılan bir çeşit çalı, ökse otu, burç (*Viscum album*). [İBAS 279/ DS 3326/ CFBİ 588].

öksürük otu: 1. Gövdesi pullarla kaplı, sarı çiçekli, ekin tarlaları için zararlı, çok yıllık ve otsu bir bitki, devetabanı, farfara otu (*Tussilago farfara*). 2. Kabalak. [KT 953/ TBAS 219/ TS 1535/ ŞBA 639/ İBAS 279/ TGİB 265/ NEBAS 132/ TBS 554/ BDVN 599/ BDVN 448/ TTBA 45/ TTABİ 101].

öksüz çiçeği: Güz çiğdemi (*Colchicum boissieri*). [TBAS 219/ İBAS 280/ TBS 554/ TTBA 45/ TTABİ 96].

öksüz çiğdemi: Çiğdem. [TTABİ 96/ TTBA 45/ TTBA 68/ TTABİ 62].

öksüzali (T.+Öİ): Güz çiğdemi (*Colchicum boissieri*). [TBAS 219/ TBS 554/ TTABİ 62/ TTBA 68/ TTABİ 96/ TTABİ 104/ TTBA 57/ TTBA 95/ TTABİ 72].

öksüzce: Çiğdem. [TTBA 27/ TTABİ 93/ TTABİ 96].

öksüzmehmet (T.+Öİ): Sonbaharda çiçek açar. Yaprakları çiçek açtıktan çok sonra ortaya çıkar. Çiçek açma zamanında çevrede başka çiçek açan bitki pek yoktur. Bu nedenle ortamda hem yapraksız hem de yalnız başına çiçek açmış bir bitki olarak bulunur (*Urginea maritima*). [TBS 554].

öksüzoğlan çiçeği: Çiçek açma döneminde çevresinde az bitki bulunuşu sebebiyle bu adı almış olan bir bitki (*Ornithogalum sigmoideum*). [TBS 555/ LME 457].

öksüzoğlan çiğdemi (öksüz oğlan çiğdemi): Acı çiğdem, güz çiğdemi. [LME 457/ DS 3327/ TTBA 95/ TTABİ 72/ TTBA 68/ TTBA 45/ LMEBA 411/ TTABİ 62/ TTABİ 92].

öksüzoğlan: 1. Güz çiğdemi (*Colchicum boissieri*). 2. Kardelen. [TBAS 219/ TBAS 219/ İBAS 280/ BTS 498/ TBS 554/ DS 3327/ TTBA 57/ TTBA 45/ TTBA 68/ TTBA 95/ TTABİ 62/ TTABİ 92/ TTABİ 103/ TTABİ 96/ TTABİ 72].

öksüzoğlansoğanı: Çiğdem. [KT 953].

öksüzurganı: Ak sarmaşık denilen bir nebat. [KT 953].

öküz baklası (T.+Ar.): Yabani bakla (*Vicia bithynica*). [İBAS 280/ TBS 555/ TTBA 45].

öküz boynuzu: Çemen otu, boy otu. [KFT 962].

öküz dikenli: Dikenli bir bitki (*Ruscus aculeatus*). [TBS 555].

öküz gözü: Dağ tütünü, arnika. [BDVN 78/ KFT 963].

öküz gülü (T.+Far.): Yabani gül (*Rosa canina*). [İBAS 280/ TBS 555].

öküz soğanı: Bir cins nebat. [KT 1096/ TGİB 44].

öküz yemez: Bir tür bitki. [TTABİ 79].

öküzçanı: Bir tür bitki. [HATBA 14].

öküzdili: Lisânü's-sevr denilen nebat, sığırdili. [KT 953/ TS 1536/ İBAS 280/ TTBA 45/ TTBA 83/ TTBA 98/ HATBA 14/ OABA 300/ TTABİ 73/ TTABİ 67].

öküzgöbeği: Alıç. [TBAS 219/ İBAS 280/ DS 3328/ TTBA 83/ TTBA 45/ TTBA 98/ HATBA 14/ OABA 300/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

öküzgötü (öküzkötü): 1. Alıç. 2. Yabanî gül. 3. Kötü kokulu bir bitki (*Crataegus monogyna*). [TBAS 219/ TBAS 219/ İBAS 280/ TTBA 98/ TTABİ 73/ OABA 300/ TTABİ 67/ HATBA 14/ TTBA 45/ TTBA 83/ TBS 555/ TBAS 220].

öküzgözü (öküz gözü): 1. Birleşikgillerden, sarı renkte, papatyayı andırır bir çiçek ve onun bitkisi, sığırgözü, mastı çiçeği, arnika (*Arnica montana*). 2. Nergis. 3. Sarı papatya. 4. Kaliteli, kendine özgü kokusu olan şarap üretilen, orta kalın kabuklu, siyah renkli bir tür üzüm (*Vitis vinifera*). [KT 399/ TBAS 219/ TBAS 219/ TS 1536/ TS 1536/ İBAS 280/ TKF 454/ NEBAS 132/ TBS 556/ BDVN 65/ TTABİ 67/ TTBA 98/ TTABİ 73/ HATBA 14/ OABA 300/ TTBA 83/ TTBA 45].

öküzkulağı (öküzgulağı): Koyu yapraklı ve sinirli bir nebat (*Salvia aethiopsis*). [KT 953/ İBAS 280/ TBS 556].

öküzkuyruğu (öküzguyruğu): Çiçek kurulu kuyruğa benzetilmiştir (*Leonurus glaucescens*). [TGİB 136/ TBS 556].

öküzkütüğü: Yaprakları boz renkli ve kozalarının içi boş olan, yalnız odunundan yararlanılan bir ağaç. [TTABİ 68/ TTBA 99/ TTBA 87/ TTBA 45].

öküzosurtan: (*Acanthus hirsutus*). [TBS 556].

öküzpörçüğü: Sığırkuyruğu. [TBAS 220/ İBAS 280/ HATBA 14/ TTBA 45].

ölemezOrtamda uzun süre kurumadan canlı kalan, kesilip atılsa bile kökünden yeniden çıkan dikenli bir bitki (*Ononis spinosa*). [TBS 556/ DS 3330].

ölige (<?): Ökse otu (*Viscum album*). [DLT 786].

ölmez çiçek: "1. Helichrysum (Compositae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, yünüksü gibi tüylü ve sarı çiçekli bitkiler. Çiçek durumları bozulmadan uzun süre kair. Çiçekli dalları idrar ve safra artırıcı ve taş düşürücü olarak kullanılır. Eş anl. Alay çiçeği, Altmbaşak, Altın çiçeği. Altın otu. An çiçeği. Bozoğlan, Herdemtaze, Kovan otu, Kudama (Antakya), Leblebi çiçeği (Antakya), Mantı çiçeği (Osmaniye-Adana). Mantıvar, Mantıvar çiçeği. Sarı çiçek. Sarı savran (Elmalı- Antalya), Yayla çiçeği. Yayla gülü, Yayla otu, Yılan gülü (Sütçüler-İsparta). Helichrysum arenarium (L.) Moench-Ölmez çiçek, Güneş çiçeği. H. graveolens (Bieb.) Sweet-Güve otu (Bursa). H. orientale (L.) DC.-Solmaz çiçek, Solmaz sarı çiçek. H. plicatum DC.-Arı çiçeği (Domaniç-Kütahya), Bozoğlan (Mersin), Yayla çiçeği (Erzurum). H. sanguineum (L.) Kostel.-Kırmızı guddeme çiçeği (Antakya). N. sloechas (L.) Moench-Altın çiçeği, Guddeme çiçeği. 2. Basit ve tüylü yapraklı, parlak sarı çiçekleri uzun zaman saklanabilen, özel kokulu, çok yıllık ve otsu bir bitki, sarıçiçek, yayla çiçeği, yayla gülü (Helichrysum)." [TBAS 220/ TS 1538/ ŞBA 642/ İBAS 280/ TGİB 115/ TBS 557/ TTBA 57/ TTABİ 104].

ölmez diken (ölmez diken): 1. Yaban mersini. 2. Tazeyken yumuşak olup hayvanların yediği dikenli bir bitki (Ononis spinosa). [KT 256/ TGİB 161/ TBS 557/ YİŞ 928].

ölmez otu: 1. Beyaz, mor veya parlak kırmızı renkte çiçek açan otsu bitki (Xeranthemum). 2. Her dem taze. [TS 1538/ İBAS 280/ BDVN 619/ TTBA 45/ TTABİ 103].

ölü avrat otu (T.+Ar.+T.): Yaprakları geniş, kalın ve keskin kokulu bir ot. [KT 82].

ölü çiçeği: 1. Nergis. 2. Aynı sefa. [TBAS 220/ İBAS 280/ NEBAS 132/ BDVN 131/ BDVN 574].

ölü ısırgan: Göl ısırganı. [BDVN 566].

ölü soğan: 1. Ada soğanı. 2. Zehirli bir bitki (Urginea maritima). [TBAS 220/ İBAS 280/ TBS 557/ DS 3334/ TTBA 45].

ölüfer çiçeği (Far.+T.): Nilüfer çiçeği. [BDVN 417].

ölümkörü: (Tamus communis). [TBS 557].

Ömer otu (Öİ+T.): Şerbetçi otu (Humulus lupulus). [TBAS 220/ İBAS 280/ NEBAS 132].

Ömerkarısı diken (Öİ+T.+T.): Dikenli bir bitki (Carthamus dentatus). [TBS 557].

ömr ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 491].

ömr otu (Ar.+T.): Şerbetçi otu. [BDVN 323].

ömür ağacı: 1. Kaya otu (Psychotria). 2. Mazı ağacı. [İBAS 280/ BDVN 585].

ömür çiçeği: Topraktan çıkarıldıktan sonra uzun süre canlı kalan, çiçek vermeyi sürdüren ve susuzluğa dayanıklı bitki türü, ömür otu (Sedum sempervivoides). [İBAS 280/ TGİB 237/ TBS 557/ TTABİ 103/ TTBA 45].

ömür otu (Ar.+T.): "Sedum sempervivoides Bieb. (Crassulaceae). 20 cm kadar yükseklikte,

ördekayağı: Bir tür bitki. [NEBAS 132].

ördekburnu: Bir bitki türü (Scandix pectenvenaris). [İBAS 280/ TBS 558].

ördekkalemi (T.+Ar.): (Conium maculatum). [TBS 558].

ören gülü (<?+Far.): Bir tür sarmaşık, yılan üzümü. [İBAS 280/ LME 464/ LMEBA 411].

ören pulu (<?+Far.): Bir bitki adı. [İBAS 280].

ören yavşanı (ören yavşan): Afsentin, pelin. [İBAS 281/ KK 305/ RFLMT 150].

örgü otu: Çiçeklerinin bir sap üzerinde dizilişi örgüye benzetilmiştir (Heliotropium hirsutissimum). [TBS 558].

örmece: Bir tür bitki. [TTABİ 93/ TTBA 27].

örsele (<?): (*Ononis spinosa*). [TBS 558].
örük: Erik. [EUTSV 257/ ALÇS 97].
örümcek çiçeği: Bir çiçek çeşidi. [HATBA 14/ BDVN 451].
örümcek otu Bir bitki adı, telgraf çiçeği. [İBAS 281/ NEBAS 132/ BDVN 65/ BDVN 589/ HATBA 14].
örümcek zambağı (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 325/ HATBA 14].
öşek (<?): Kara kulak türü, bitki. [İBAS 281].
ötleşen (ötlegen) (<?): Bir tür ot. [KBS II 675/ DS 3358].
ötürge: Bir erik cinsi. [TTABİ 100/ TTBA 27].
ötürük (<?): Ağılı bir çeşit ot. [DS 3360].
öveyik budu: Bir armut çeşidi. [OYAA 137].
öveyikbuğdayı: Üveyik renginde, iri taneli, sert bir çeşit buğday. [TTBA 45].
övez: Üvez (*Sorbus aucuparia*). [TBAS 220/ İBAS 281/ KBS II 678/ TBS 558].
övündüre lalesi (övendere lalesi) (<?+Far.): Boynuzlu gelincik (*Glaucium leiocarpum*). [TBAS 220/ TBS 558].
öylen çiçeği: Bir tür bitki. [BDVN 5].
öyür (<?): Darı. [EUTSV 259].
öz dikenli: 1. Dikenli, tırmanıcı ve kışın yapraklarını dökmeyen bir bitki (*Smilax aspara*). 2. Silcan. [TBAS 220/ TS 1555/ İBAS 281/ TBS 558/ TTBA 45].
öz salebi (T.+Ar.): Salep. [TBAS 220].
Özbek dikenli (Öİ+T.): (*Smilax excelsa*). [TBS 559].
Özbekistan kavağı (Öİ+T.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Populus usbekistanica*). [TBS 559].
özele (<?): Çiğdem. [DS 3370].
özlemek: Silcan. [TBAS 220/ DS 3372].
özmenek (<?): (*Rubus discolor*). [TBS 559].
özsütlü: Süte benzer özsuğu taşıyan bir bitki (*Sonchus asper*). [TBS 559].
özübüyük: Gövde ve dallarının öz kısmı büyük ve yumuşak dokulu olan bir bitki, gilaburu (*Sambucus nigra*). [TBAS 220/ İBAS 281/ TBS 559].
özüllük: İçi özlü bir tür ağaç. [KBS II 683/ DS 3373/ TTBA 27/ TTABİ 95/ TTABİ 96].
özürlük otu (Ar.+T.): Divar sedefi. [BDVN 91].
tüylü, kırmızı çiçekli, iki yıllık ve otsu bir bitkidir. Dip yapraklar rozet biçiminde bir araya toplanmıştır. Orta ve Doğu Anadolu bölgelerinde yetişir. Eş anl. İkbal olu, İkbal çiçeği, Ömür çiçeği (Kütahya)." [TBAS 220/ İBAS 280/ TTBA 45].

-P-

- pabuç ağısı (pabuç ağusu)** (Far.+T.): Zehirli ve kötü kokulu bir bitki (Arum dioscoridis). [TBS 560].
- pabuç çiçeği** (Far.+T.): Kökünden kusturucu bir madde elde edilen bitki (Pedilanthus). [İBAS 281/BDVN 444].
- pabuçcuk** (Far.+T.): Kötü kokulu bir bitki (Urginea maritima). [TBS 560].
- paçık** (<?): Ebe gümeçi. [TBAS 221/ İBAS 281].
- paçkar** (<?): Ormanlarda yetişen ve yaprakları hayvanlara yedirilen bir bitki. [DS 3376].
- pad** (<?): Yaprakları salkım ağacınıninkine mşabih ve çiçeği sarı bir cins ağaç, yabancı sinameki. [KT 963].
- padişah** (Far.): Süs bitkisi (Pelargonium peltatum). [TBS 560].
- padişah otu** (Far.+T.): 1. Cavi, ıstercan otu (İmparatoria ostruthium). 2. İmparator otu. [İBAS 281/BDVN 330].
- paduk ağacı** (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 133].
- pafit** (<?): Asmaya benzer, sepet yapmakta kullanılan bir çeşit bitki. [DS 3378].
- paflak**: Akan kanı durdurmak için kullanılan bir çeşit bitki. [DS 3378/ TTABİ 94/ TTABİ 101/ TTBA 27].
- pağa yaprağı (pağa yaprağı)**: Yaraların üstüne konulan ve yarayı yumuşak tutmaya yarayan geniş yapraklı bir ot, bağa. [TBAS 221/ DS 3379].
- pakla otu** (Ar.+T.): Bakla. [EATBT 1052].
- palağ**: Yaylalarda yetişen bir ot. [DS 3380].
- palak** (<?): "Stipa hohackeriana Trin.et Rupr.var. hohackeriana (Gramineae). 30-80 cm yükseklikte, çok yıllık ve otsu bir bitkidir, özellikle Doğu Anadolu bölgesinde (Ağrı, Kars) yetişmektedir. Başaklan süs olarak kullanılır. Diğer bazı Stipa türlerinin başakları da. boyandıktan sonra İstanbul çiçekçilerinde Konsol çiçeği adı altında süs olarak satılmaktadır." [TBAS 221/ İBAS 281/ TBS 561/ DS 3382].
- palamut (palut- palıt)** (Rum.): "Quercus (Fagaceae) (Meşe) türlerinin meyvesine verilen genel ad. Çiğ olarak veya külde pişirildikten sonra yenir veya hayvan yemi olarak kullanılır. Kupula kısmına Çevk veya Çevt adı verilir. Eş anl. Balamıt, Balamut, Balemit, Boli, Emen. Palıt, Palut, Pelik, Pelit, Pelut, Pölüt, Velen, Palamut." [TBAS 221/ TBAS 221/ İBAS 281/ TDES 322/ RFLMT 151/ BTS 505/ TBS 561/ TSD 285].
- palamut ağacı** (Rum.+T.): Bir meşe türü (Quercus). [TBS 561/BDVN 498].
- palamut meşesi** (Rum+Far.): Meşe (Quercus). [TBAS 221/ BTS 505/ TBS 561/ TTBA 45/ TTABİ 103].
- palan** (Far.): 1. Süpürge otu. 2. (Sarcopoterium spinosum). [TBAS 221/ İBAS 281/ TBS 561/ DS 3383].
- palçık kurması** (T.+<?): Mısır ve Irak'ta yetişen bir çeşit hurma, balçık hurma. [KK 305].
- palmiye** (Fr.): Yurdumuzda çok bilinen yaygın bir bitki (Brahea armata). [BTS 506/ NEBAS 133/ TBS 561].
- pambuk ağacı** (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 300].
- pambuk otu** (Far.+T.): Beyaz otu. [BDVN 241/BDVN 260].
- pamıklık** (Far.+T.): İpek böceklerine yedirilen kokulu bir dağ bitkisi. [DS 3383].
- pampa otu** (Fr.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 133].
- pampa sazı** (Fr.+T.): Sazlık alanlarda yetişen bitkilere benzeyen bir süs bitkisi (Cortaderia selloana). [TBS 562].

pampara (<?): İlbaharda kırlarda yetişen, sütlü bir çeşit ot. [DS 3389].

pamucak (Far.+T.): Nem nedeniyle odunların üstünde yetişen beyaz mantar. [DS 3389/ TTABİ 93/ TTBA 27].

pamuça (Far.+T.): Hayvanlara yedirilen, yoncaya benzer, boz yapraklı bir çeşit ot. [DS 3389/ TTBA 27/ TTABİ 93].

pamuk (pambuk) (Far.): Ebegümeçigillerden, koza biçimindeki meyvesi üç, dört, beş dilimli olan, sıcak bölgelerde yetişen tarım bitkisi (*Gossypium*). [ŞBA 645/ İBAS 281/ KTS 338/ KBS II 685/ RFLMT 151/ ŞMK 197/ RB 94/ KM 136/ TKF 454/ BTS 507/ NEBAS 134/ TBS 562/ TSD 285/ HKHT 494/ EÇSBA 153/ EOS 158/ ABY 457/ KFT 966/ KDB 5/ CFBİ 588/ TTABİ 60].

pamuk ağacı (Far.+T.): Pamuğu veren nebat. [KT 966/ NEBAS 133].

pamuk çiçeği (Far.+T.): Çok tüylü bir bitki (*Phlomis lycia*). [NEBAS 134/ TBS 562].

pamuk dikenli (Far.+T.): Beyaz çiçekli ve uçları dikenli bir bitki (*Centaurea kurdica*). [TBS 562].

pamuk elması (Far.+T.): Pamuk telleri ve tohumla dolu bir kapsülden oluşan pamuk bitkisinin meyvesi. [TS 1566].

pamuk otu (Far.+T.): "1. *Cistus* (*Cistaceae*) türlerine verilen genel ad. Pembe veya beyaz çiçekli ve çalı görünüşünde bitkiler. Eş anl. Kortli (Borçka-Artvin). Laden, Pamukla (Bergama), Pamukluk. *Cistus creticus* L- Karağan, Karağı, Karahan (Silifke-Antalya). Karah. Pembe çiçekli bir türdür. Girit ve Kıbrıs adalarında bu türün yapraklarından lâden (*Ladanum*) adı verilen kokulu bir madde elde edilir. Bu türün Batı ve Güney Anadolu'da bol olarak yetişmesine karşılık, memleketimizde lâden elde edilmemektedir. *C. laurifolius* L.- İldan (Muğla). Ildon (Muğla), Tavşancıl (Doğanhisar-Konya). Beyaz çiçekli bir türdür. 2. *Papirüs* familyasından, bataklıklarda yetişen bir bitki, bataklık keteni (*Eriophorum*)." [KT 966/ TBAS 221/ TS 1566/ İBAS 281/ TGİB 70/ NEBAS 134/ TBS 562/ TTBA 45].

pamuk palmyesi (Far.+Fr.): Vaşingtonya palmyesi. [NEBAS 134].

pamukçuk (pamucak- pamucan) (Far.+T.): Çiçekleri pamuk çiçeğine benzeyen bir bitki (*Cistus creticus*). [TBS 562-563].

pamukelma (Far.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

pamukla (pamuklan- pamuklar- pamuklu) (Far.+T.): Pamuk otu (*Cistus creticus*). [İBAS 281/ TBS 563/ TTABİ 95/ TTBA 27].

pamuklar otu (Far.+T.): Pamuk otu (*Cistus creticus*). [TBS 563].

pamuklıyanotu (Far.+T.): Pamuk gibi çiçekleri olan bir kır bitkisi. [DS 3389/ TTBA 45].

pamuklu kavak (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 134].

pamuklu otu (Far.+T.): Yaprığın alt yüzünde yumuşak, pamuk gibi tüyler bulunan bir bitki (*Tussilago farfara*). [TBS 563].

pamuklu sumak (Far.+Ar.): Sumak. [TBAS 221].

pamukluk (Far.+T.): 1. Ormanlarda yetişen, yaz kış yaprağını dökmeyen, yaban gülüne benzer bir çeşit küçük ağaç. 2. Pamuk otu. [TTBA 27/ TTABİ 96/ TBAS 221/ TBAS 221/ İBAS 281/ TGİB 70/ TBS 564/ LME 464].

pamukluk otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [LMEBA 411].

Panama portakalı: Bir portakal çeşidi. [NEBAS 134].

panbuk (panmuk) (Far.): Pamuk. [KK 305/ HBH 297/ HBTM 203/ KM 136/ MMŞM 455/ TKF 454/ HKHT 494/ TE 1780/ AMATK 328/ HHKA 180/ MNT 772/ ETFT 338/ LME 464/ UUF 614/ YİŞ 933/ TASS 849/ KEA 396/ ŞMS 116].

panbul (<?): Bambul otu. [KK 305].

panbul otu (<?): Bambul otu. [İBAS 281].

pancar (Erm.): 1. Turşusu yapılan ve usaresi şeker imaline yarayan içi pek kırmızı maruf sebze, sılk. 2. Ispanakgillerden, vitamince zengin bir bitki (Beta vulgaris). 3. Bu bitkinin şeker elde edilen kalın ve etli kökü. 4. Yabanî pancar. 5. Şekerpancarı. 6. (Arum maculatum). [KT 966/ TBAS 222/ TS 1566/ İBAS 281/ KK 305/ TDES 323/ RFLMT 151/ NEBAS 134/ TBS 564/ TSD 286/ HKHT 494/ LME 465/ ACBA 137].

pancar otu (Erm.+T.): 1. Centiyane. 2. Yaprakları pancar yaprağına benzeyen bir bitki (Amaranthus retroflexus). [TBAS 222/ İBAS 282/ TBS 564/ TTBA 45/ TTABİ 103].

pancarcık (Erm.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 27/ TTABİ 94].

panta (<?): Ahlat. [TBAS 222/ İBAS 282].

panzehir otu (Far.+Far.+T.): 1. Küçük, beyaz çiçekli, kökü zehirli, çok yıllık ve otsu bitki (Cynanchum acutum). 2. (Cionura erecta). 3. Kuzu otu. [TS 1568/ İBAS 282/ TGİB 69/ TBS 565/ BDVN 615/ TTBA 45/ TTABİ 103].

papağanyemi (Ar.+T.): Yalancı safran. [TS 1569/ HATBA 14].

papak otu (<?+T.): (Gladiolus atroviolaceus). [TGİB 110/ TBS 565].

papara (Rum.): Kudret narı. [İBAS 281].

papatya (papadya) (Rum.): "Matricaria chamomilla L. (Compositae). 10-45 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Çiçekleri idrar artırıcı, iştah açıcı ve haricen yara iyi edici olarak kullanılır. Eş anl. Adî papatya, Ak baba, Ak babaçça. Ak babaç. Ak bubaç, Ak bubeşçe, Babuçça, Babunç, Bebisçe, Bobaççe, Boğaz çiçeği, Bubaçça, Bubeççe, Bubeşçe, Kelkız çiçeği, Mayıs papatyası, Tıbbi papatya. (Achillea biebersteinii)." [TBAS 222/ ŞBA 647/ İBAS 282/ THBS 250/ TDES 324/ RFLMT 151/ TKF 454/ BTS 509/ NEBAS 135/ TBS 565/ TSD 286/ HKHTM 848/ ETFT 338/ EÇSBA 153/ ABY 457/ CFBİ 588/ YATBT 38/ BDVN 385/ BDVN 166].

papatya çiçeği (Rum.+T.): Papatya. [THBS 241/ BDVN 64].

papaya (İng.): Bir tür meyve. [NEBAS 135].

papaya ağacı (İng.+T.): Amerika'nın sıcak bölgelerine özgü, sarı, kavuna benzer bir tür meyvesi olan ağaç, papaya (Carica papaya). [TS 1569].

papaz armudu (Rum.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

papaz eriği (Rum.+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].

papaz inciri (Rum.+Far.): Datça yöresinde yetişen bir incir çeşidi (Ficus carica). [TBS 567].

papaz otu (papas otu) (Rum.+T.): 1. Mevzek otu. 2. Bit otuna müşabih bir nebat. 3. (Plumbago europaea). [KT 967/ TBAS 222/ İBAS 282/ TBS 567].

papaz ravendi (Rum.+Far.): 1. Lâbada. 2. Sürdürücü ravend. [TBAS 222/ İBAS 282/ BDVN 507].

papazkalpağı (Rum.+T.): Çiçek kurulu baş şeklinde olan bir bitki (Echinops microcephalus). [TBS 567].

papazkarası (Rum.+T.): Kırmızı şarap yapımında kullanılan bir tür üzüm cinsi. [TS 1569].

papazkülahlı (Rum.+Far.): 1. İğ ağacı. 2. Taflan. 3. (Euonymus europaeus). [TBAS 222/ İBAS 282/ NEBAS 135/ TBS 568/ TTABİ 74/ TTBA 45/ TTBA 71/ TTABİ 103/ TTABİ 62/ TTABİ 70/ TTBA 89/ TTBA 99].

papazsakalı (Rum.+T.): Bitkinin toprak üstü kısmının görüntüsü sakala benzetilmiştir (Asparagus aphyllus). [TBS 568].

papaztakkesi (Rum.+Ar.): İğ ağacı. [TBAS 222/ İBAS 282/ NEBAS 135/ TTBA 45/ TTBA 71/ TTBA 89/ TTABİ 74/ TTBA 99/ TTABİ 62/ TTABİ 70].

papaztakkesi kaktüsü (Rum.+Ar.+Fr.): Yıldız Kaktüsü. [NEBAS 135].

papirüs (Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 135].

papra (<?): Eğrelti otu. 2. (*Pteridium aquilinum*). [TBAS 222/ İBAS 282/ TBS 568/ DS 3394].

papurtlama (<?): Kırlarda yetişen, yaprakları ıtır yaprağı biçiminde ve güzel kokulu bir bitki. [TTBA 27/ TTABİ 99].

para otu (Far.+T.): Meyveleri yassı, yuvarlak ve madeni paraya benzetilmiştir (*Medicago orbicularis*). [TBS 568].

paralık (Far.+T.): Meyveleri yassı, yuvarlak ve madeni paraya benzetilmiştir (*Medicago orbicularis*). [TBS 568/ TTABİ 96/ TTBA 27].

pardı (<?): Bir nevi sazlık. [İBAS 282].

pardı üzümü (<?+T.): Etli kozalağı üzüme benzetilen bir ardıç türü (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 568].

parfüm çalısı (Fr.+T.): Çiçekleri özellikle geceleri ortama çok koku yayan bir süs bitkisi (*Cestrum nocturnum*). [TBS 569].

parğı (<?): Bataklık sazı, kamyş. [DS 3397].

parlacık: Sulak yerlerde yetişen sarı çiçekli bir ot. [DS 3397/ TTABİ 94/ TTBA 27].

parlak çiçek: Basur otu. [BTS 512].

parlak mantar (T.+Rum.): "Hygrophorus (*Hygrophoraceae*) türlerine verilen genel ad. Son baharda çayırlarda yetişir. Yenen türlerdir. *Hygrophorus marzuolus* (Fr.) Bresadola-Parlak mantar. *H. pratensis* Fr.ex Persoon-Parlak mantar. *H. puniceus* Fr.-Parlak mantar" [TBAS 222/ TTBA 57/ TTABİ 104/ TTABİ 60].

parlak palmiye (T.+Fr.): Bir tür bitki. [NEBAS 135].

parmak aralya (T.+<?): Bir tür bitki. [NEBAS 135].

parmak çamı: Yaprakların genel görünüşü parmak şeklinde olan bir süs bitkisi (*Abies pinsapo*). [TBS 569].

parmak otu: Beşparmak otu, domuzayrığı. [İBAS 282/ BDVN 225/ OABA 300].

parmak üzümü: Uzun taneli bir cins üzüm. [KT 969/ İBAS 282/ TSD 287/ MOBA 109/ TTBA 45].

parmakçık otu: Yüksük otu. [TBAS 222/ İBAS 282].

parpar (<?): 1. Semiz otu. 2. (*Portulaca oleracea*). [TBAS 222/ İBAS 282/ TBS 569].

parpuz (<?): Yaban nanesi, yarpuz. [KBS II 687].

pars lalesi (parslalesi) (Far.+Far.): Bir tür çiçek. [BDVN 345/ NEBAS 135].

pars zambağı (Far.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 362].

parsa gözü (<?+T.): Hazanbal. [BDVN 419].

parsem (<?): (*Mercurialis annua*). [TBAS 297/ TBS 569].

parşen (<?): Yer fesleğeni. [TBAS 222/ İBAS 282].

partem (parten) (<?): Yer fesleğeni. [TBAS 222/ İBAS 282].

parıyavşanı (par yavşanı- par yavşanı) (<?+T.): Acı yavşan (*Teucrium polium*). [TBAS 223/ TBS 568/ DS 3403/ TTBA 45].

pas mantarı (T.+Rum.): Pas mantarīgillerden, buğdaygillerde ve baklagillerde pas hastalığına sebep olan mantar (*Uromyces*). [TS 1581/ TTBA 45].

paskalya çiçeği (Rum.+T.): 1. İlkbahar çiçeği, inci çiçeği. 2. Bir cins bodur leylak. [KT 970/ İBAS 282/ BDVN 105].

paşa ağacı: Kerestesi açık sarı veya yeşilimsi renkte, iri gözenekli, genellikle kaplama olarak kullanılan değerli bir mobilya ağacı. [TS 1583/ NEBAS 136/ TTBA 75/ TTBA 45/ TTABİ 63].

paşa narı (T.+Far.): Taneleri büyük ve sulu kısmı çok lezzetli olan bir nar çeşidi (*Punica granatum*). [TBS 569].

paşabeğendi: Kasımpatı. [TTBA 61/ TTBA 75/ TTABİ 63/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

paşaçadırı (T.+Far.): Begonyagillerden, kalp biçimindeki yapraklarının altı kırmızımtırak, üstü koyu yeşil, gövdesi sürünücü ve etli bir süs bitkisi (*Begonia feasti*). [TS 1583/ TSD 287/ TTBA 99/ TTBA 90/ TTBA 75/ TTBA 45/ TTABİ 63/ TTABİ 70/ TTABİ 74/ TTABİ 60].

paşakılıcı: Zambakgiller familyasından, yaprakları yeşil, gümüş, gri şeritli, rizomlu bitki (*Sanseveria trifasciata*). [BTS 514/ NEBAS 136/ TBS 570/ TTABİ 74/ TTABİ 63/ TTABİ 70/ TTBA 99/ TTBA 45/ TTBA 90/ TTBA 75].

paşapalası (T.+İt.): Bir tür bitki. [NEBAS 136].

paşmakçı çirişi (T.+Far.): Bir çiriş türü. [KK 306].

pat çiçeği: 1. Katmerli papatya, saray patı. 2. Yıldız çiçeği. [İBAS 282/ BDVN 91].

pat: 1. Birleşikgillerden, kasımpatıya benzeyen bir çiçek. 2. Astar envaından yassı çayır çiçeği. [KT 971/ TS 1583/ İBAS 282].

patanak (<?): İspanağa benzer bir bitki. [DS 3408].

patarık otu (<?+T.): "*Coluteocarpus vesicaria* (L.) Holmboe (Cruciferae). Çok yıllık, otsu, beyaz çiçekli ve tüysüz bir tür. Meyveleri balon gibi şişkindir. Bu isim Kemaliye (Erzincan) bölgesinde kullanılır." [TBAS 223/ İBAS 282/ TGİB 74/ TBS 570/ TTBA 45].

patata (<?): Yer elması. [BDVN 332].

patates (İt.): 1. Patlıcangillerden, yaprakları ve sürgünleri acı bir bitki (*Solanum tuberosum*). 2. Bu bitkinin toprak altında oluşan, nişastaca zengin, yenebilen yumruları. [ŞBA 657/ İBAS 282/ TGİB 245/ BTS 514/ NEBAS 136/ TBS 570/ BDVN 557].

patates çiçeği (İt.+T.): Bitkinin toprak altından büyük, yassı patatese benzeyen bir yumrusu vardır (*Cyclamen hederifolium*). [TBS 570].

patdüşen: Bir tür bitki. [TTABİ 78].

patışahyanağı (Far.+T.): İtur çiçeği. [DS 3410].

patiçi: Taze fasulye. [TTBA 45].

patküt: Kasımpatı. [TTABİ 105/ TTBA 62].

patlak ağacı: Meyveleri şişkin olan bir bitki (*Staphylea pinnata*). [TBS 570].

patlak çiçeği: Karaca ot. [TBAS 223/ İBAS 282].

patlak otu: 1. Karaca ot. 2. Meyveleri şişkin, torba şeklinde olan bir bitki (*Helleborus vesicarius*). [TBAS 223/ İBAS 283/ TBS 571].

patlak: "*Staphylea pinnata* L. (Staphyleaceae). 6 m kadar yükselebilen bir ağaç veya çalı. Çiçekler beyaz renkli. Meyve şişkin ve balon biçiminde. Kuzey Anadolu bölgesinde yaygındır. 2. Meyveleri hafifçe şişkin olan bir bitki (*Helleborus orientalis*)." [TBAS 223/ İBAS 282/ TBS 570/ TTBA 27/ TTABİ 94/ TTABİ 101].

patlangaç: 1. Kırkbaş otu (*Physalis alkekengi*). 2. Mürver ağacı. [TBAS 297/ İBAS 283/ KBS II 690/ TGİB 74/ TBS 571/ TTBA 27/ TTABİ 100].

patlangıç (patlangoz- patlavuç): 1. Mürver. 2. (*Datura stramonium*). 3. Patlangaç. 4. İçi boş dallarından mekik yapılan, küçük yapraklı bir ağaç. 5. Çalı, funda. 6. Kırmızı ve beyaz çiçekli bir çeşit gelincik. [TBAS 223/ İBAS 283/ TBS 571/ DS 3412/ TTBA 27/ TTABİ 100].

patlayık: Ova ve dağlık yerlerde yetişen bir bitki. [DS 3412].

patlıcan (Far.): 1. Patlıcangillerden, kalın saplı, uzunca yapraklı otsu bitki (*Solanum melongena*). 2. Bu bitkinin sebze olarak kullanılan, mor renkli, uzunca veya toparlak ürünü. [ŞBA 659/ İBAS 283/ THBS 250/ RFLMT 151/ TGİB 245/ BTS 514/ NEBAS 136/ TBS 572/ EÇSBA 154/ TBYBA 31/ BDVN 556].

patlıcan çiçeği (Far.+T.): Tatula, diken elması. [KT 972/ TTBA 45].

patlıcan inciri (Far.+Far.): Meyvelerinin rengi patlıcan moru olan bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 572/ TTBA 45].

patluk (<?): 1. Yabanî sinameki. 2. (*Colutea cilicica*) [TBAS 223/ İBAS 283/ TGİB 74/ TBS 572].

patpat (Ar.): 1. Kökü yumru biçimde şişkin, Doğu Anadolu'da yetişen bir bitki. 2. Çatlak otu. 3. (*Astragalus lineatus*). [TBAS 223/ TS 1586/ İBAS 283/ TBS 572].

patpat otu: 1. Küçük, yuvarlak meyveli, lâleye benzer ak çiçek açan, uzun yapraklı, zehirli bir çeşit bitki. 2. (*Ballota acetabulosa*). [TBS 572/ DS 3412/ TTBA 45].

patpatanak (patpatan): 1. Salep. 2. Bitkinin yetişme ortamında birdenbire görünüşü ve çabuk gelişmesi ile ilgili bir ad (*Barlia robertiana*). 3. Baharda dağlarda yetişen, katmerli sümbüle benzer, kokusuz bir çiçek. [TBAS 223/ İBAS 283/ TGİB 44/ TBS 572/ DS 3412/ TTBA 62/ TTABİ 105].

patpatı: Meyveleri şişkin olan bir bitki (*Bongardia chrysogonum*). [TGİB 46/ TBS 572].

patpatik ağacı (patpatik) (<?+T.): 1. Mürver. 2. (*Sambucus nigra*). [TBAS 223/ İBAS 283/ TBS 573/ TTBA 62/ TTABİ 105].

pavlovniya ağacı (<?+T.): Çin'de yaşayan, çok hızlı büyüyen, içinde ülkemizin de bulunduğu Kuzey Yarıküre'de yaklaşık 24 milyon dekar arazide ve özellikle kerestesi için yetiştiriciliği yapılan bir ağaç. [NEBAS 136].

pay yavşan (pay yavşanı) (<?+T.): Acı yavşan. [TBAS 223/ İBAS 283/ DS 3417].

payam (payan) (<?): Meyan (*Amygdalus communis*). [TBAS 223/ TBS 573].

payam (payem- paya) (Far.): Badem, badem ağacı (*Amygdalus communis*). [TBAS 223/ TDES 326/ HBH 297/ TGİB 27/ BTS 515/ NEBAS 136].

payam ağacı (<?+T.): Meyan (*Amygdalus communis*). [TBS 573].

paytaran (<?): Civanperçemi. [TBAS 223/ İBAS 283].

paytıran (<?): (*Orthurus heterocarpus*). [TBS 573].

pazı (pazu- pazuk) (Far.): 1. Ispanakgillerden, yaprakları sebze olarak kullanılan bir bitki, yaban pancarı, yabani ıspanak, selk (*Beta vulgaris var. cicla*). 2. Çin ıspanağı. [KT 973/ TBAS 223/ TMİB 917/ MŞ II 245/ MN 222/ TS 1589/ EM 171/ ŞBA 661/ İBAS 283/ KK 306/ TDES 327/ RFLMT 151/ HBTM 203/ KM 136/ TKF 454/ TGİB 46/ BTS 515/ NEBAS 136/ TBS 573/ TSD 288/ TE 1781/ AMATK 329/ HHKA 180/ MNT 772/ HKHTM 812- 844/ LME 465/ TKS 293/ EÇSBA 154/ ABY 458/ YİŞ 934/ KEA 397/ KFT 966/ ACBA 137/ BDVN 107/ TMTBA 15/ LMEBA 411/ EOTTD 327/ YATBT 38/ BDVN 104/ EATBT 1048].

pazı pancarı (Far.+Erm.): Yabanî pancar (*Beta trigyna*). [TBAS 224/ TBS 574].

pazıbaşı (Far.+T.): Pancar yaprağı. [TTABİ 67/ TTBA 83/ TTBA 45].

pazlak çayı (<?+Çin.): Çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis scardica*). [TBS 574].

peçek (İt.): "1. *Anthriscus nemorosa* (Bieb.) Sprengel (UmbeMerae). 40-150 cm yükseklikte, çok yıllık, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Gövdesi, kabuğu soyulduktan sonra çiğ olarak yenir (Sivas, Tunceli). Eş anl. Piçekli (Tunceli). 2. Ak asma." [TBAS 224/ TBAS 224/ İBAS 283/ TBS 574/ DS 3419].

peçelması (İt.+T.): Yazın yetişen kırmızı renkli bir çeşit elma. [TTBA 45].

pekan cevizi ağacı (<?+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 136].

pekmez çiçeği: Çiçeklerinin kırmızı renginden dolayı bu ad verilmiştir (*Cyclamen hederifolium*). [TBS 574].

pekmez otu: Kırmızı çiçekli bir bitki (*Cyclamen hederifolium*). [İBAS 283/ TBS 574].

pelemir (Far.): "*Cephalaria syriaca* (L.) Schrader (Dipsacaceae). 100 cm kadar yükselebilen. bir yıllık, tüylü ve pembe çiçekli bir bitkidir. Tohumlarından yağ elde

edilir ve tohum unu lezzet vermesi için ekmek ununa karıştırılır (Kayseri, Erzincan, Diyarbakır). Sıkma ile elde edilen yağa Belemir yağı denir. Eş anl. Acımığ, Acımih, Acımık, Acımuh, Acımuk, Acimik, Acimik, Belemir, Belemür, Melemir. *Cephalaria procera* Fisch. et Lall.- Gevrek (Erzurum, Sinop). Toprak üstü kısımları hayvan yemi olarak kullanılır (Erzurum)." [TBAS 224/ İBAS 283/ TDES 328/ TBS 575].

pelemür otu (Far. +T.): Acımık, belemir (*Cephalaria syriaca*). [CFBİ 588].

pelenk çiçeği (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 274].

pelesenk ağacı (pelsenk ağacı) (Far.+T.): Kızıldeniz'in Afrika ve Asya kıyılarında yetişen ve kışın yapraklarını dökmeyen, değerli kerestesi kahverengi, mor veya esmer hatta vişneçürüğü olabilen, doğramacılıkta kullanılan bir ağaç, belesan (*Commiphora opobalsamum*). [TS 1592/ İBAS 284/ İBAS 284/ TTBA 45].

pelid burcu (Ar.+T.): Kırmızı çiçekli otsu bir bitki. [İBAS 284].

pelid sonı (Ar.+T.): (*Polypodium vulgare*). [TMİB 917].

pelid yosunu (Ar.+T.): Palamut ağacı yosunu (*Muscus arboreus*). [TMİB 917/ İBAS 284/ RFLMT 152].

pelik (<?): Palamut. [TBAS 224].

pelin (Rum.): Birleşikgillerden, yapraklarında ve öteki bölümlerinde çok acı, kokulu bir madde bulunan, hekimlikte kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki, pelin otu, acı pelin, akpelin (*Artemisia absinthium*). [NEBAS 136/ TBS 575/ HKHT 495/ YİŞ 935/ ŞMS 116/ ACBA 137/ YATBT 38/ TMTBA 15/ BDVN 81].

pelin ağacı (Rum.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 80].

pelin otu (Rum.+T.): "*Artemisia absinthium* L. (Compositae). 100 cm kadar yükselebilen. çok yıllık, özel kokulu, acı lezzetli ve sarımtırak renkli çiçekli bir bitkidir. Yaprakları iştah açıcı olarak kullanılır. Eş anl. Acı pelin, Pelin, acı ot. Acı yavşan. Ak pelin. Yavşan otu (Akseki-Antalya)." [TBAS 224/ TS 1592/ İBAS 284/ TGİB 35/ BTS 516/ NEBAS 136/ TBS 575/ BDVN 80].

pelit (pelid- pelut) (Ar.): Palamut, meşe ağacı (*Quercus*). [TBAS 224/ İBAS 284/ TDES 329/ HBH 298/ TGİB 205/ TBS 575/ RB 94/ HBH 297/ HBTM 203/ HKHT 495/ AMATK 329/ TASS 849/ YATBT 39/ TMTBA 15].

pelit ağacı (Ar.+T.): (*Quercus*). [TBS 576].

pelit çıtırı (Ar.+T.): (*Quercus coccifera*). [TBS 576].

pellempüs (<?): 1. Mürver. 2. (*Sambucus ebulus*). [TBAS 224/ İBAS 284/ TBS 576].

pelud meşesi (Ar.+Far.): Kısa meşe. [BDVN 500].

pelvan otu (<?+T.): Sinirli ot (*Plantago major*). [TBS 576].

pelver (pelverde) (<?): Yabanî gül. [TBAS 224/ İBAS 284].

pembe biber (Far.+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 137].

pembe çiçekli pamukçuk (Far.+T.+Far.): Çiçeği pamuk çiçeğine benzetilen pembe renkli bir bitki (*Cistus creticus*). [TBS 576].

pembe dirfil (Far.+Rum.): Pembe çiçekli bir bitki (*Trifolium argutum*). [TBS 576].

pembe elma (Far.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

pembe gemre (Far.+T.): Bir çeşit üzüm. [TS 1593].

pembe inci çalısı (Far.+T.+T.): Meyveleri inciye benzeyen bir bitki (*Symphoricarpos*). [TBS 576].

pembe kantaron (Far.+Yun.): Pembe çiçekli bir bitki (*Centaurium erythraea*). [TBS 577].

pembe oğul otu (Far.+T.+T.): Çiçekler pembe, kırmızı renklidir (*Ballota nigra*). [TBS 577].

penbe (Far.): Pamuk. [KM 136].

pençeçalısı (Far.+T.): Kurtpençesi. [NEBAS 137].

pençeli şahtere (Far.+Far.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 20].

pençer (<?): Ebe gümece. [TBAS 224/ İBAS 284].

pepekuş: Hindibaya benzer bir ot. [DS 3427].

pepük (<?): Sancı dindirmekte kullanılan bir bitki. [DS 3427].

perçemli hercayi menekşe (Far.+Far.+Ar.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 616].

perçemli kuşkonmaz (Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 87].

peren (Far.): Gri, yeşil renkte ve tüylü, çobanyastığı da denen bir bitki. [DS 3429].

pergel otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 549].

pernar ağacı (<?+T.)Palamut ağacı. [BDVN 499].

perper (perpin- perpine- perpetöyün) (<?): Semizotu. [TBAS 224/ TBAS 224/ İBAS 285].

perpertiken (Far.+T.): Semiz otu. [TTBA 57].

persiyavşan (peryavşan) (Far.): Acı yavşan (Teucrium polium). [TBAS 225/ İBAS 285/ KK 306/ RFLMT 152/ HBH 298/ HBTM 203/ MMŞM 455/ TBS 577/ HKHT 497/ TE 1782/ AMATK 329/ HHKA 181/ MNT 773/ HKHTM 844/ ETFT 339/ DS 3433/ YİŞ 936/ TAŞŞ 850/ ACBA 137/ YATBT 39].

Peru biberi (Öİ+Rum.): Yalan biber ağacı. [BDVN 534].

peruka çalısı (peruke çalısı) (İt.+T.): 1. Duman ağacı. 2. Çiçek kurulu peruğa benzetilmiştir (Cotinus coggyria). [NEBAS 137/ TBS 578].

pervane çiçeği (Far.+T.): 1. Rozet çiçeği. 2. Çiçekleri pervaneye benzetilen bir bitki (Catharanthus roseus). [NEBAS 137/TBS 578].

pesligen (peslan) (Rum.): Fesleğen. [İBAS 285/ TBAS 225/ İBAS 285/ NEBAS 137].

pespaye (<?): Besfayic. [İBAS 285].

peşrev armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

petek otu: Çiçeklerinin şekli peteğe benzetilen bir bitki (Lamium purpureum). [TBS 578].

pevran (<?): (Piptatherum coerulescens). [TBS 579].

pevran otu (<?+T.): (Piptatherum coerulescens). [TGİB 189].

peygamber ağacı (Far.+T.): Yabani kimyongillerden, Antil Adaları'nda ve Venezuela'da yetişen, 10-15 metre yüksekliğinde, kışın yapraklarını dökmeyen, reçinesinden gayakol çıkarılan bir ağaç, mukaddes odun ağacı. (Guaiacum of cicalale). [TS 1602/ İBAS 285/ RFLMT 152/ NEBAS 137/ MOBA 109/ TTBA 71/ TTBA 45/ BDVN 302/ TTABİ 62].

peygamber arpası (Far.+T.): Bir cins adi buğday. [KT 66].

peygamber buğdayı (Far.+T): Yabanıl buğday. [TTABİ 62/ TTBA 71/ TTBA 45].

peygamber çiçeği (Far.+T): "1. Centaurea cyanus L. (Compositae). 15-60 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu ve mavi çiçekli bir bitkidir. Çiçekli dalları iştah açıcı olarak kullanılır. Eş anl. Gökbaş. Centaurea behen L- C. calcitrapa L.- C. cyanus L.- Peygamber çiçeği. C. depressa Bieb-Acımık (Şarkî Karaağaç-Isparta). C. diffusa Lam.- Zerdali diken. C. glastifolia L.-Erzurum ve Ağrı bölgelerinde iştah açıcı olarak kullanılır. C. iberica Trev.ex Sprengel-Deligöz diken (Daday-Kastamonu). C. jacea L - Peygamber çiçeği. C. macrocephala Muss.Puschk.ex Willd.-C. pichleri Boiss-Peygamber çiçeği .(Eskişehir). C. solstitialis L -Zerdali diken. C. urvillei DC. subsp. armata Wagenitz-Kötürüm (Çepni, Gemerek-Sivas), C. urvillei DC. subsp. stepposa Wagenitz-Çoban diken (Cankurtaran-Konya). 2. Mavikantaron." [TBAS 225/ TS 1602/ ŞBA 663/ İBAS 285/ RFLMT 152/ TGİB 58/ BTS 522/ NEBAS 138/ TBS 579/

HKHTM 823/ BDVN 15/ YİŞ 937/ CFBİ 589/ MOBA 109/ TTBA 71/ YATBT 39/ TTBA 45/ LMEBA 411/ TTABİ 62/ TMTBA 15/ EATBT 1052].

peygamber dikenî (Far.+T.): 1. Deveelması. 2. Deve dikenî. [KT 256/ TS 1602/ İBAS 285/ RFLMT 152/ TTBA 45/ TTBA 71/ TTABİ 62].

peygamber süpürgesi (Far.+T.): Yavşan. [TBAS 225/ İBAS 285].

peygamber üzümü (Far.+T.): 1. Çay üzümü. 2. Bir çeşit tatlı, iri üzüm. 3. (*Vaccinium arctostaphylos*). [TBAS 225/ TS 1602/ İBAS 285/ TBS 579/ TTBA 45/ TTBA 71/ TTABİ 62].

Peygamberdüğmesi (Far.+T.): Çiçek kurulu düğmeye benzetilmiştir (*Centaurea cheiranthifolia*). [TBS 579].

peygamberkılıcı (Far.+T.): Çiçekleri taşıyan uzun, ince saplar kılıca benzetilmiştir (*Juncus inflexus*). [TBS 579].

peynir ağacı (Far.+T.): Ebegümecigillerden, tropikal bölgelerde yetişen, kozalarında kısa lifli pamuk bulunan ağaç (*Bombax criodendron*). [TS 1603/ NEBAS 138/ TTBA 45].

peynir çiçeği (Far.+T.): 1. Salep. 2. (*Allium nigrum*). [TBAS 225/ İBAS 285/ TBS 579].

peynir kekiği (Far.+T.): Yaprak ve çiçek kısımları peynire katılan bir bitki (*Coridothymus capitatus*). [TBS 580].

peynir otu (Far.+T.) "*Zosima absinthifolia* (Vent.) Link (Umbelliferae). 30-100 cm yükseklikte, çok yıllık, kalın köklü, otsu ve sık tüylü bir bitkidir. Çiçekler beyazımtırak renkli. Yapraklar çok parçalı ve sık, tüylüdür, özellikle Orta Anadolu'da yetişir. Dip yaprakları ilk baharda (nisan) Diyarbakır pazarında demetler halinde satılmaktadır. Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kullanılır. Eş anl. Ayıeli, Leptahergi (Doğu Anadolu)." [TBAS 225/ İBAS 285/ TBS 580].

peynircik (Far.+T.): 1. Salep. 2. (*Anacamptis pyramidalis*). [TBAS 225/ İBAS 285/ TBS 580/ TTBA 45].

pezek (<?): Pazı (*Beta vulgaris*). [TBS 580].

pıltan (<?): Boy otu (*Trigonella foenum-graecum*). [TBAS 225/ İBAS 286/ TBS 581].

pınar (<?): (*Cistus laurifolius*). [TBS 581].

pınarbaşifilizi (<?+T.+Rum.): Yetiştirme yerine göre ad almış bir bitki (*Asparagus aphyllus*). [TBS 581].

pırasa (Yun.): Zambakgillerden, sapından ve yapraklarından yararlanılan, çok yıllık bir kış sebzesi (*Allium porrum*). [ŞBA 665/ İBAS 286/ KK 306/ TDES 332/ RFLMT 152/ TGİB 24/ BTS 524/ NEBAS 138/ TBS 581/ EÇSBA 154/ BDVN 37].

pıraz (<?): Soğan. [TBAS 225/ İBAS 286].

pırçalık (<?): Bırçalık (*Scorzonera mollis*). [TBAS 225/ İBAS 286/ TBS 581-582/ DS 3441].

pırnal (pırnar) (Rum.): Kışın yapraklarını dökmeyen bir tür meşe çalısı (*Quercus coccifera*). [TBS 581].

pırnal çalısı (Rum.+T.): (*Quercus coccifera*). [TBS 581].

pırnal meşesi (pırnar meşesi) (Rum.+Far.): Meşe (*Quercus*). [TBAS 226/ TDES 332/ BTS 524/ TBS 582].

pırnaz (<?): Meşe ağacı cinsinden bir çalı. [İBAS 286].

pırpılkavak (<?+T.): Yaprakları küçük, beyaz ve parlak olan kavak ağacı. [TTBA 57].

pırpır otu (<?+T.): 1. Kantaron. 2. (*Hypericum triquetrifolium*). [TBAS 226/ İBAS 286/ TBS 582].

pırpırım (<?): 1. Semiz otu. 2. (*Portulaca oleracea*). [TBAS 226/ İBAS 286/ TBS 582].

pıslak: Mantara benzer bir bitki. [DS 3447/ TTBA 27/ TTABİ 94].

pıspışık (<?): Tazeyken kavrulurak yenen, yeşil yapraklı, dikenli bir ot. [DS 3448].

pışat (Erm.): İğde. [TBAS 226/ İBAS 286].

pıtırca: Baharda açan koyu pembe renkli bir çeşit çiçek. [TTABİ 93/ TTBA 27].

pıtpıt: Patates. [TTBA 62/ TTABİ 105].

pıtrak (pıtırak- pıtırak- pıtırangan): "1. Xanthium (Compositae) türlerine verilen genel ad. Bir yıllık otsu bitkilerdir. Meyve üzerinde kuvvetli dikenler bulunur. Eş anl. Bıtırak, Bıtırık, Bıtrak, Pıtırak, Pıtırangan, Pıtıraklı otu. Xanthium spinosum L.-Küçük pıtrak. Dikenli sıracı otu. Gövde dikenli. X. strumarium L. -Büyük pıtrak. Domuz pıtrağı. Kıstık (Erzincan). Gövde dikensiz. Yaprakları idrar artırıcı olarak kullanılır. 2. Dikenli tohumları hayvanların kıllarına ve insanların giysilerine takılan bir yıllık otsu bir bitki (Xanthium spinosum)." [TBAS 226/ TS 1605/ İBAS 286/ KBS II 696/ TGİB 148/ BTS 524/ TBS 582/ TTABİ 97/ TTBA 27].

pıtrak dikenli: (Arctium minus). [TBS 584].

pıtrak otu (pıtırak otu): Toprak üzerinde yatık olarak bulunan, boynuz biçiminde dikenli çiçekleri küçük ve açık sarı renkli bir tür bitki (Tribulus terrestris); demir diken. [TBS 583-584/ KT 132].

pıtrak: Genellikle meyveleri dikenli bitkilere verilen bir ad (Tribulus terrestris). [TGİB 57/ TBS 583/ TTABİ 101/ TTBA 27].

pıtraklı otu (pıtıraklı otu): Pıtrak. [TBAS 226/ TTBA 45/ TTABİ 95].

pıyrgan (pıyran) (<?): Cüce mürver (Sambucus ebulus). [TBS 584].

pıynar (<?): Akçakesme (Phillyrea latifolia). [TBS 584].

piç üzümü (Far.+T.): Meyveleri üzüme benzeyen bir bitki (Rubus hirtus). [TBS 584].

piç yonca (Far.+T.): (Medicago varia). [TBS 584].

piçgül (Far.+Far.): Yaban gülü. [TTBA 57/ TTABİ 62/ TTBA 68].

piçkiren (Far.+Yun.): Kızılçığa benzeyen bir çeşit ağaç. [TTBA 57/ TTBA 68/ TTABİ 62].

piltan (pilton) (<?): Bir tür bitki. [TGİB 178].

pimpim bakla (pim bakla- pin bakla- pinpin bakla) (<?+Ar.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bezelye çeşidi (Pisum sativum). [TBS 585-586].

pimpiri mantarı (<?+Rum.): Bir mantar türü. [TTBA 45].

pinar (<?): Nar ağacı ve meyvesi (Quercus coccifera). [İBAS 286/ TGİB 25/ TBS 585].

pinar çalısı (<?+T.): (Quercus coccifera). [TBS 585].

pinsirik otu (<?+T.): (Chrysophthalmum montanum). [TBS 586].

pipo çiçeği (İt.+T.): 1. Loğusa otu. 2. Çiçekleri pipoya benzeyen bir bitki (Aristolochia). [TBAS 226/ İBAS 286/ TBS 586/ TTBA 99/ TTBA 92/ TTBA 45/ TTABİ 71/ TTABİ 74].

pir sakızı (Far.+T.): Bir ot çeşidi. [KK 306].

pire ağacı: Bir ağaç türü. [LMEBA 411].

pire otu: "1. Tanacetum coccineum (Willd.) Grierson (Syn:Pyrethrum roseum (Adams) Bieb.) (Compositae). 25-50 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, soluk veya koyu pembe çiçekli bir bitkidir. Çiçek durumları kurutulup el değirmenlerinde toz edildikten sonra, Oltu tozu adı altında böcek öldürücü (özellikle pirelere karşı) olarak kullanılır. Eş anl. Oltu otu. Tanacetum cinerariifolium (Trev.) Schultz Bip. (Syn: Pyrethrum cinerariifolium Trev.)- Dalmaçya pire otu. Çok yıllık otsu bir bitki. Dil şeklindeki çiçekler beyaz renkli. Vatanı Yugoslavya'dır. Çiçeklerinin böcek öldürücü etkisi nedeniyle birçok ülkede yetiştirilir. 2. Karnıyarık (börülce) nevi. 3.Civanperçemi. 4. Yüksekliği 25-50 santimetre olan, parçalı yapraklı, soluk veya koyu pembe çiçekli,

böcekleri özellikle pireleri öldürmek amacıyla kullanılan otsu bir bitki, Oltu otu, pirekapan (*Tanacetum coccineum*). 5. Karnıyarık." [KT 983/ TBAS 226/ TBAS 226/ TS 1609/ İBAS 287/ TGİB 75/ NEBAS 138/ TBS 586/ LME 468/ DS 3458/ BDVN 331/ BDVN 471/ BDVN 493/ BDVN 94/ BDVN 259/ LMEBA 411/ TTBA 45/ TTBA 78/ HATBA 14/ TTABİ 65].

pire yavşağı: Pirelere karşı geçmişte kullanılmış kokulu bir bitki (*Teucrium polium*). [TBS 586].

pire yavşanı: Pire yavşanı, sarı yavşan otu; (*Artemisia*). [LME 468/ LMEBA 411].

pirekapan (pirekapanı): Pire otu. [TS 1608/ NEBAS 138/ HATBA 14].

pirelik: Pirelere karşı kullanılan bir bitki (*Anthemis cotula*). [TBS 587/ HATBA 14/ TTABİ 96/ TTBA 27].

piren (Yun.): 1. Süpürge otu. 2. (*Sambucus nigra*). [TBAS 226/ İBAS 287/ TGİB 50/ TBS 587].

piren çalısı (Yun.+T.): Funda (*Erica manipuliflora*). [TBS 587].

piren kekiği (Yun.+T.): İstanbul kekiği (*Origanum vulgare*). [TBS 587].

pirenyavşağı (Yun.+T.): Bir çeşit eğrelti otu. [DS 4649/ TTBA 45].

pirim (<?): Semizotu (*Portulaca oleraceae*). [İBAS 287].

pirinç (Far.): 1. Buğdaygillerden, kökleri bol su içinde yetişen bir bitki (*Oryza sativa*). 2. Bu bitkinin besin olarak kullanılan taneleri. [ŞBA 667/ İBAS 287/ TDES 334/ SN 678/ RFLMT 153/ ŞMK 197/ TT 155/ MMŞM 455/ BTS 526/ NEBAS 138/ TBS 587/ TSD 291/ MNT 774/ ETFT 339/ LME 468/ EÇSBA 154/ TTABİ 58/ BDVN 431].

pirinç çiçeği (Far.+T.): Salep (*Orchis coriophora*). [TBAS 226/ İBAS 287/ TBS 587].

pirinç otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 437].

pirinçcik (Far.+T.): Salep (*Orchis coriophora*). [TBS 587].

pirpirim (pirpir- pirpiri- pirpirüm- pirpirün): 1. Semiz otu. 2. (*Portulaca oleracea*). [TBAS 227/ TDES 335/ TBS 587].

pirpirim (pirpürüm) (Far.): Saçak mantarı. [TBAS 227/ İBAS 287/ TGİB 196/ DS 3459/ CFBİ 589/ VHBA 13].

pis kokulu kazayağı: Uzun saplı, geniş yapraklı, yeşil çiçekli bir yıllık bitki (*Chenopodium vulvaria*). [ŞBA 669].

pis ot: Kötü kokulu bir bitki (*Valeriana alliarifolia*). [TBAS 297/ TBS 587].

psi otu: Kedi otu, çatık otu (*Ajuga chamaepitys*). [KT 983/ TGİB 270/ TBS 588].

pisiburnu: Meyvesi kedi burnuna benzeyen bir bitki (*Rosa canina*). [TBS 588].

pisik otu: "1. *Nepeta racemosa* Lam. (Labiatae). 25-50 cm yükseklikte, çok yıllık, kuvvetli kokulu, koyu mor çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kars bölgesinde yaprakları çorba ve yemeklere koku vermek için konur. Eş anl. Kedi nanesi. *Nepeta caesarea* Boiss. - Kedi nanesi. *N. cataria* L.—Kedi nanesi. Nezle otu. *N. italica* L.-Eşek çayı (Gözne-Mersin). Çay yerine kullanılır. 2. Çok yıllık, 25-50 santimetre yüksekliğinde, kokusu kuvvetli, koyu mor çiçekli, yaprakları çorba ve yemeklere koku vermek için kullanılan otsu bir bitki, nezle otu (*Nepeta racemosa*)." [TBAS 227/ TS 1610/ İBAS 287/ RFLMT 153/ NEBAS 139/ TBS 588/ TTBA 45/ TTBA 78/ HATBA 14/ TTABİ 58/ TTABİ 65].

pisikcırnağı (pişikcırnağı): Pisiktetiği. [TTBA 98/ TTABİ 73/ HATBA 14/ TTABİ 65/ TTBA 79/ TTBA 45/ TBAS 227/ DS 3462].

pisikkulağı: Yaprakları kedi kulağına benzeten bir bitki (*Trifolium ambiguum*). [TBS 588].

pisikkuyruğu: Bitki kedi kuyruğına benzetilmiştir (*Achillea wilhelmsii*). [TBS 588].

pisiktaşağı: "*Onobrychis argyrea* Boiss. subsp. *argyrea* (Leguminosae). Çok yıllık, 40 cm kadar yükseklikte, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. Meyve küremsi şekilli, 9 mm kadar

uzunlukta, üzeri sık tüylü. Tohumları yenir (Çepni, Gemerek-Sivas). Bitkinin adı meyve biçiminden ileri gelir. *Onobrychis cornuta* (L.) Desv- Çok yıllık, çalimsı, dikenli. Çapı 60 cm kadar olabilen yastıklar yapar. Çiçek peyzaz, pembe veya kırmızı renklidir. Doğu Anadolu dağlarında yetişir ve kökü çöven kökünün katıştırılmasında kullanılır." [TBAS 227/ İBAS 287/ DS 3461/ TTBA 98/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 45/ HATBA 14/ OABA 300/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

pisiktetiği: "*Cynoglossum officinale* L. (Boraginaceae). 80-100 cm yükseklikte, batıcı tüylü, iki yıllık, koyu kırmızı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Erzurum ve Kars bölgesinde çiğ olarak yenir. Eş anl. Köpekdişi. Pisikcırnağı (Ağn), Pisiktetiği (=Kedi pençesi), Pisiktırnağı (Kars), Pişikcırnağı." [TBAS 227/ İBAS 287/ TBS 588/ TTBA 45/ HATBA 14].

pisiktırnağı: Pisiktetiği (*Cynoglossum officinale*). [İBAS 287/ TBS 588/ TTBA 98/ TTBA 79/ TTBA 45/ TTABİ 65/ TTABİ 73].

pisimpisim otu: Pisipisi otu (*Hordeum murinum*). [TBS 588].

pisipisi otu (pisi pisi otu): Buğdaygillerden, 10-45 cm yükseklikte, tarla ve yol kenarlarında kendi kendine biten bir tür arpa (*Hordeum murinum*). [TBAS 227/ İBAS 287/ TBS 589/ TS 1610/ HATBA 14/ TTBA 45].

pisipisi: 1. Salep. 2. (*Lagurus ovatus*). [TBAS 227/ İBAS 287/ TBS 588/ HATBA 14].

pisko (<?): Böğürtlen. [TBAS 227/ İBAS 287].

pisikpahlası (T.+<?): Bir bitki çeşidi. [HATBA 14].

pistenk (<?): İğde. [İBAS 287].

pişik geveni (<?+T.): "*Acantholimon* (Plumbaginaceae) türlerine verilen genel ad. Yastık yapan çok yıllık dağ bitkileri. Yaprak ucu genellikle diken biçimindedir. Kökleri bazen çöven kökü yerine satılmaktadır. Eş anl. At geveni (Çepni, Gemerek-Sivas), Çobanyastığı (Erzurum), Domuz dikenli, Kar dikenli, Kar geveni, Kirpi otu. *Acantholimon acerosum* (Willd.) Boiss.-Sivas bölgesinde Keven adıyla tanınır. *A. caesareum* Boiss. el Bal.-Kökleri çöven yerine ticarete çıkartılır." [TBAS 228/ İBAS 287].

pişmez: (*Melampyrum*). [TBS 589].

piyam (Far.): Badem. [TBAS 228].

piyam (piyan) (<?): Meyan (*Amygdalus communis*). [TBAS 228/ İBAS 287/ TBS 590].

piyaz (Far.): Soğan. [TT 156/ MMŞM 455/ TE 1785/ MNT 775].

piz (<?): Geven. [TBAS 228/ İBAS 287].

pohur (<?): Kabuğu yakıldığında güzel kokan bir bitki, mahlep. [DS 3467].

pok pok (<?): Sarhoş otu. [BDVN 458].

pokçaotu (<?+T.): Soğuk algınlığına yakalanan hayvanın kulağına geçirilerek hayvanı iyileştireceği sanılan ot. [DS 3467].

polen çiçeği (Fr.+T.): Bal özü oluşturmayan, ancak çok fazla çiçek tozu oluşturarak böcekleri çeken çiçek. [TTBA 45].

Polonya buğdayı (Öİ+T.): Bir tür bitki. [BDVN 595].

ponpon kartopu (Fr.+T.+T.): Küresel yapıda, beyaz çiçeklerden oluşan bir bitki (*Viburnum opulus*). [TBS 590].

porsuk ağacı: Porsukgillerden, yaprakları iğne biçiminde, kışın yapraklarını dökmeyen bir orman ve süs ağacı (*Taxus baccata*). [TS 1620/ İBAS 287/ TBS 591/ BDVN 577/ TTBA 45/ HATBA 14/ TTABİ 103].

porsuk bitkisi: Porsukgillerden, yaprakları iğne biçiminde, kışın yapraklarını dökmeyen bir orman ve süs ağacı (*Taxus baccata*). [BTS 536].

porsuk: "Taxus baccata L. (Taxaceae). Kışın yapraklarını dökmeyen, kırmızı ve etli kozalaklı bir ağaçtır. Zehirli bir bitkidir. Eş anl. Gidirme (Dereçine-Afyon), Kadım ağ., Püren ağ. (Bolu). [TBAS 228/ TGİB 254/ NEBAS 139/ TBS 590/ DS 3470/ TTABİ 101/ TTBA 27].

portakal (Fr.): 1. Turunçgillerden, Akdeniz ülkelerinde yetişen, yaprakları sert bir ağaç (Citrus aurantium). 2. Bu ağacın turuncu renkli, yuvarlak ve kabuğu güzel kokulu meyvesi. [ŞBA 670/ İBAS 288/ TGİB 71/ BTS 536/ TBS 591/ KDB 5].

portakal ağacı (Fr.+T.): Portakal meyvesini veren ağaç. [KT 986/ NEBAS 139/ TBS 591/ BDVN 180].

portakal nergisi (Fr.+Far.): 1. Aynısafa çiçeği. 2. Çiçekleri portakal renginde olan otsu bir bitki (Calendula arvensis). [TGİB 49/ NEBAS 139/ TBS 591].

poruk (<?): Yasemin (Jasminum fruticans). [TBAS 228/ İBAS 288/ TGİB 127/ TBS 591/ DS 3471].

porukluk çalı (<?+T.): Dikenli bir çeşit ot. [DS 3471/ TTBA 45].

pos mantarı (Far.+Rum.): "Lycoperdon (Lycoperdaceae) türlerine verilen genel ad. Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir. Aşağıdaki türler genç iken yenir. Eş anl. Foskulak, Fos mantarı. Keçi mantarı, Posaiak, Puf mantarı. Lycoperdon coelatum (Syn:L.bovista Persoon ex L)-Pos mantarı. L. molle Pers.-Pos mantarı, Puf mantarı. L. perlatum Persoon (Syn: Lgemmatum Batsch)-Beyaz puf mantarı." [TBAS 228/ TTBA 45].

posalak (<?): Pos mantarı. [TBAS 228].

potuk (<?): 20-60 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu ve tüysüz bir bitkidir. Sarı renkli boyar madde elde etmek için kullanılır (Polygonum bellardii). [İBAS 288/ TBAS 228].

potutotu (potuotu) (<?+T.): Yapraklarından kara boya elde edilen bir çeşit ot. [DS 3476/ TTBA 45].

poyotu (poy otu- poy) (Far.+T.): Tohumları kırmızıbiber benzeyen, 10-50 santimetre yüksekliğinde, karabiberle karıştırılarak pastırma çemeninde kullanılan bir bitki, boy otu. (Trigonella joenumgraecum). [TBAS 228/ TS 1623/ TDES 339/ DS 3476/ TTABİ 58/ TTBA 45].

pölüt (<?): Palamut. [TBAS 228].

pörçüklü (<?): Havuç. [İBAS 288/ KBS II 703].

pötürge (<?): Yaban gülü (Rosa canina). [TBS 592].

prostat çiçeği (Fr.+T.): Prostat tedavisinde kullanılan bir bitki (Alyssum sibiricum). [TGİB 25/ TBS 592].

puf mantarı (T.+Rum.): Pos mantarı. [TBAS 228/ TTBA 45].

puf sazi: Hasır otu. [İBAS 288].

pukiç (<?): Fesçitarağı. [TBAS 229/ İBAS 288].

purç (pure): Burç, ökseotu. [TBAS 229/ KBS II 704/ TBS 593/ DS 3487].

purçak: Burç. [TBAS 229/ KBS II 704/ DS 3487].

purçalık (purçalak) (<?): Bırçalık. [TBAS 229/ DS 3488].

puren (<?): Biberiye. [BTS 549].

puro ağacı (İt.+T.): Katalpa. [NEBAS 139].

pursuk ardıç: Yay yaptıkları bir ağaç. [KT 989].

purtlak (<?): Mürver. [TBAS 229/ İBAS 288].

purtullu armut (purtul armut) (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137/ TTABİ 77].

puşat (<?): İğde. [TBAS 229/ İBAS 288].

puşkullu (<?): (Silene chlorifolia). [TBS 593].

puta otu (<?+T.): (Elymus elongatus). [TBS 593].

putrak dikenli Dikenli bir bitki, pıtrak. [İBAS 288].

pülü (<?): Süpürge otu. [TBAS 229/ İBAS 288/ DS 3494].
pülüsün (<?): 1. Çobansüzeği denilen nebat. 2. Nane. 3. (*Lagoecia cuminoides*). [KT 990/ TBAS 229/ İBAS 288/ RFLMT 153/ TGİB 131/ TBS 593/ DS 3494].
pün (<?): Nane. [DS 3494].
pünk (<?): Nane (*Mentha*). [TBAS 229/ İBAS 288/ TGİB 149/ TBS 593].
pürcük (<?): Taze soğan. [KBS II 705].
pürç (<?): Ökseotu. [KBS II 705].
pürçam (pür çam): Çam (*Pinus brutia*). [TBAS 229/ TBS 593].
pürçüklü: Havuç. [KBS II 706/ TTABİ 95/ TTBA 27].
pürem (<?): Funda. [NEBAS 139].
püren (Yun.): 1. Kantaron. 2. Süpürge otu. 3. Meşe ağacı filizi. 4. (*Alyssum huber-morathii*). [TBAS 229/ TBAS 229/ İBAS 288/ TDES 341/ KBS II 706/ TGİB 97/ TBS 594/ DS 3498/ KDB 5].
püren ağacı (Yun.+T.): Porsuk ağacı (*Taxus baccala*). [İBAS 288/ TBS 594].
püren çiçeği (Yun.+T.): Salep. [İBAS 288].
pürene (<?): Yenmeyen bir çeşit yabancı ot. [DS 3498].
pürpürü: Bir çeşit ısırgan otu. [DS 3499].
pürpürüm (pürpürün) (<?): Semizotu (*Portulaca oleracea*). [TBAS 229/ İBAS 288/ TBS 594].
pürpürüm mantarı (<?+Rum.): İlbaharda ormanlarda yetişen bir çeşit mantar. [DS 3499/ TTBA 45].
pürün çiçeği (<?+T.): Salep (*Orchis coriophora*). [TBAS 229/ TBS 594].
pürüpürü: Çam fidanı. [TTBA 62/ TTABİ 105].
püs geveni (püs geven) (<?+T.): Geven. [TBAS 229/ TBS 594].
püskuyruğu (<?+T.): Pisikuyruğu (*Nepeta flavida*). [TGİB 157/ TBS 594].
püskül çalı (püsküllü çalı): Çiçekleri püsküle benzetilen bir bitki (*Deutzia scabra*). [TBS 594-595].
püsküllü: Salep (*Orchis coriophora*). [TBAS 229/ İBAS 288/ TBS 595].
püslek (<?): Yurdumuzda yetişen bir mantar çeşidi (*Langermannia*). [TGİB 133/ TBS 595].
püste (<?): 1. Çam. 2. Fıstık (*Pistacia vera*). [TBAS 229/ İBAS 288].
püstüli (<?): Kara pazı adında bir ot. [KTS 340].
püsür (<?): Olgunlaşmaya başlamamış hurma. [İBAS 288].
püşme (<?): Çeşmek. [İBAS 288].

-R-

- radika (radik)** (Yun.): 1. Yaprakları salata olarak yenen baharlı, çok yıllık bir bitki (Taraxacum officinale). 2. Hindiba, kara hindiba. 3. (Cichorium intybus). [TBAS 230/ TBAS 230/ TS 1637/ İBAS 289/ NEBAS 140/ TBS 596].
- Rados odun ağacı** (Öİ+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 197].
- rafya palmyesi** (Fr.+Fr.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 140].
- rahan** (<?): Fesleğen. [TBAS 230/ İBAS 289/ DS 3505].
- rakı otu** (Ar.+T.): Kokar ot. [THBS 250].
- rakıta ağacı** (<?+T.): Sepetçi söğüdü, sorkun. [EÇSBA 154].
- rambutan ağacı** (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 140].
- rami** (<?): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (Cucumis flexuosus). [NEBAS 140/ TBS 596].
- ratam** (<?): İspanya katırtırnağı (Spartium junceum). [İBAS 289].
- ravend-i rûmi** (Far.+Ar.): Lâbada. [TBAS 230/ İBAS 290/ KK 307/ RFLMT 154].
- ravent (ravend- ravand)** (Far.): Karabuğdaygillerden, 1-2 metre yüksekliğinde, büyük yapraklı, beyaz çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitki (Rheum officinale). [NEBAS 140/ HKHT 499/ TE 1792/ MNT 777/ ETFT 340/ TAH 716/ TKS 294/ EÇSBA 154/ TASŞ 854/ KEA 398/ BDVN 507/ ŞMS 116/ CCBA 623].
- ravent kökü** (Far.+T.): Bir bitki kökü. [TBAM 122].
- razaki (razıkı- razık)** (Ar.): Kadın parmağı da denen bir tür üzüm. [RB 94/ MMŞM 456/ HKHT 498/ HHKA 181/ YİŞ 942].
- raziyane (raziyanec- raziyane- razyane- raziyana- raziyana)** (Far.): 1. Rezene. 2. Anason. [TBAS 230/ İBAS 290/ KK 307/ RFLMT 155/ ŞMK 198/ HBH 299/ HBTM 204/ KM 137/ MMŞM 456/ TKF 454/ TSD 294/ HKHT 499/ TE 1793-1794/ AMATK 329/ HHKA 181/ MNT 777/ HKHTM 844/ ETFT 340/ TAH 717/ TKS 294/ EOS 159/ ABY 460/ TASŞ 855/ KFT 970/ TN 1076/ ŞMS 116/ ACBA 137/ CFBİ 589/ CCBA 625/ YATBT 39].
- rebas** (<?): Kuzukulağı. [İBAS 291].
- reçina otu** (Rum.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 207].
- reçine çiçeği** (Rum.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 141].
- rehec** (<?): Sıçan otu. [İBAS 291/ KK 308].
- rehl** (<?): Çörek otu. [İBAS 291].
- rend (rened)** (Ar.): Defne. [İBAS 291/ RFLMT 155/ TKF 455].
- renli burçak** (Far.+T.): Bir burçak çeşidi. [BDVN 202].
- renli nergiz zambağı** (Far.+Far.+Ar.): Bir çiçek çeşidi. [BDVN 318].
- renk otu** (Far.+T.): "Datisca cannabina L: (Datiscaceae). 1-2 m yükseklikte, çok yıllık, çıplak ve bileşik yapraklı otsu bir bitkidir. Van bölgesinde iplik boyamak için kullanılır. Eş anl. Geharenk (Gevaş-Hakkâri), Gence, Geneç, Renkli ot. Yalancı kenevir." [TBAS 230/ İBAS 291/ TBS 596/ TTBA 45].
- renkli ot** (Far.+T.): Bir tür bitki. [TTABİ 95].
- Reşatın otu** (Öİ+T.): Pınarbaşı yöresi halkından birisinin adına verilmiş bir ad (Potentilla reptans). [TBS 596].
- reşreşik** (<?): Bir tür bitki. [TGİB 269].
- revam** (<?): Işgın. [TBAS 230/ İBAS 291].
- reyfe** (<?): Kayalıklarda yetişen, inek yağı ile karıştırılarak kelliği iyileştirmekte kullanılan bir ot. [DS 3506].

reyhan (Ar.): Fesleğen (*Ziziphora capitata*). [TBAS 230/ İBAS 291/ KK 308/ RFLMT 155/ TT 157/ HBH 301/ KM 137/ MMŞM 456/ TKF 455/ TGİB 159/ NEBAS 141/ TBS 597/ HKHT 500/ TE 1802/ AMATK 330/ HHKA 182/ MNT 779/ HKHTM 832/ ETFT 340/ TAH 719/ TKS 295/ EÇSBA 154/ UUF 622/ EOS 159/ ABY 461/ YİŞ 945/ TASS 857/ KFT 974/ TN 1078/ ACBA 137/ KDB 5/ YATBT 39/ MNF 155].

reyhan karanfulu (Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [LMEBA 411].

reyhan otu (Ar.+T.): (*Ocimum basilicum*). [TBS 597].

rezaki üzümü (Ar.+T.): Kalın kabuklu uzun taneli bir tür üzüm. [İBAS 292/ KM 137].

rezede (rezeda)(<?): Muhabbet çiçeğigillerden, 1,5 metre yüksekliğinde, tohumlarından kandil yağı, çiçeklerinden sarı boya çıkarılan otsu bir bitki, rezede çiçeği (*Reseda luteola*). [TS 1656/ İBAS 292/ NEBAS 141].

rezede çiçeği (<?+T.): Rezede. [TS 1656].

rezene (rezine- rezdane- rezdene- rezyene) (Far.): "*Foeniculum vulgare* Miller subsp. *Vulgare* (Umbelliferae). 1-2 m yükseklikte, çıplak, sarı çiçekli, özel kokulu ve otsu bir bitkidir. Anadolu'da yabancı olarak bulunduğu gibi, bahçe ve bostanlarda da yetiştirilir. Meyveleri gaz söktürücü ve koku verici olarak kullanılır. Yaprakları Batı Anadolu pazarlarında (İzmir, Antalya) satılmakta ve yemeklere koku ve tat vermek için kullanılmaktadır. Eş anl. Cumhuriyet, Çumra (Karamanlı-Burdur), Raziyan, Rezdane, Rezdene. Sincibil. Sincilip (Adana). *Foeniculum vulgare* Miller subsp. *piperitum* (Ucria) Coutinho-Arapsaçı (İzmir), Bokluk otu (İnebolu), Malatora. Malatura. Meletüre (Silifke ve Tarsus dağ köyleri). Mayana (Diyarbakır. Dört Yol). Çok yıllık, kazık köklü ve yabancı olarak yetişen bir alt türdür. Yaprakları koku verici ve sebze olarak kullanılır." [TBAS 230/ ŞBA 672/ İBAS 292/ TDES 344/ RFLMT 156/ TGİB 106/ BTS 559/ NEBAS 141/ TBS 597/ EÇSBA 155/ DS 3506/ BDVN 280].

rezene meyvesi (Far.+Far.): Bir tür yemiş. [TBAM 123].

ricle (Ar.): Semizotu. [İBAS 293/ RFLMT 156/ TKF 455/ UUF 623].

rigdan ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 74].

rimbez (<?): 1. Işgın. 2. (*Rheum ribes*). [TBAS 231/ İBAS 293/ TBS 597].

rişvat (<?): 1. Kerdeme. 2. (*Lepidium sativum*). [TBAS 231/ İBAS 293/ TBS 598].

riyo (<?): *Sphagnum* türleri (*Sphagnaceae*) ne Doğu Karadeniz bölgesinde verilen genel ad. [TBAS 231].

Rize mandalini (Öİ+İt.): Özellikle Rize yöresinde yetiştirilen bir mandalina çeşidi (*Citrus unshiu*). [TBS 598].

rizyane (<?): Bir tür bitki, raziyan. [TGİB 112].

roka (Yun.): "*Eruca saliva* Miller (*Cruciferae*). 10-50 cm yükseklikte, bir yıllık, parçalı yapraklı, beyazımtırak veya sarımtırak çiçekli ve otsu bir bitkidir. Anadolu'da yabancı olarak bulunduğu gibi, kültür çeşitleri bahçelerde de yetiştirilir. Yaprakları salata halinde çiğ olarak yenir." [TBAS 231/ ŞBA 676/ İBAS 293/ TGİB 99/ BTS 563/ NEBAS 142/ TBS 598/ EÇSBA 155].

roka ağacı (Yun.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 591].

rokka (<?): *Cercer*. [BDVN 262].

rokka salata (<?+İt.) Roka. [BDVN 262].

roku ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 109].

rozet (Fr.): Cezayir menekşesi (*Catharanthus roseus*). [TBAS 231/ İBAS 293/ TBS 598].

rozet çiçeği (Fr.+T.): Çiçekleri rozete benzeyen bir süs bitkisi (*Catharanthus roseus*). [TGİB 277/ NEBAS 142/ TBS 598].

ruderal bitki (Lat.+T.): Çöp bitkisi. [TTBA 57].

Rum cevizi (Rum cevzi) (Öİ+Ar.): Bir ceviz çeşidi. [CEBA 130/ LMEBA 411].

Rum kozi (Öİ+Far.) :Bir ceviz çeşidi. [CEBA 130/ LMEBA 411].
Rumi bakla (Öİ+Ar.): Sirken otu, yabancı ıspanak. [TKF 410/ CEBA 130].
Rumi ceviz (Öİ+Ar.): Bir tür ceviz. [CEBA 130].
Rumi elma (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [CEBA 130].
Rumi papatya (Öİ+Rum.): Bir papatya türü (Anthemis nobilis). [İBAS 294/ CEBA 131].
Rüstem ağacı (Öİ+T.): Erestu. [BKTS 197].
rüzgar çiçeği (Far.+T.): Bir tür çiçek. [NEBAS 142/ BDVN 61].
rüzgar gülü (Far.+Far.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 142].
rüzgarçanı (Far.+T.): Çiçekleri çan şeklinde olan bir süs bitkisi (Eustoma grandiflora). [TBS 599].

-S-

saan: Saman. [KTS 345].

saat çiçeği (Ar.+T.): Bir tür çiçek (*Erodium ciconium*). [TS 1669/ İBAS 295/ NEBAS 143/ TBS 600/ TTBA 46/ TTBA 92/ TTABİ 71].

saat otu (Ar.+T.): İğnelik. [TBAS 232/ İBAS 295/ TTBA 46/ TTBA 92/ TTABİ 71].

sabahyıldızı (Ar.+T.): Afrika'da yetişen sert ve kaba dokulu, turuncu sarı renkli ağaç (*Nauclea didemichii*). [TS 1671/ TTBA 46].

sabankıran: 1. (*Elymus repens*). 2. Kayışkıran. [TBAS 232/ TBAS 297/ TS 1671/ İBAS 295/ TBS 600/ TTABİ 68/ TTBA 61/ TTBA 89/ TTABİ 97].

sabır (sabr- sabur) (Ar.): Sabır otu, öd ağacı ve bu bitkiden elde edilen tıbbi zamk (*Alae littoralis*). (*Agave americana*). [İBAS 295/ HBH 302/ KM 138/ MMŞM 457/ TKF 456/ TBS 600/ HKHT 503-516/ TE 1820/ AMATK 331/ HHKA 182/ MNT 782/ HKHTM 832/ ETFT 342/ TAH 723/ TKS 296/ ABY 463/ YİŞ 952/ TASS 863/ KEA 402/ KFT 978/ TN 1085/ ŞMS 118/ ACBA 137/ CFBİ 589/ YATBT 39/ CCBA 623].

sabır darısı (Ar.+T.) Teber-zed. [BKTS 198].

sabır otu (Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 143].

sabırlık (Ar.+T.): Sarısabır (*Agave americana*). [TBAS 232/ İBAS 295/ TGİB 20/ NEBAS 143/ TBS 600/ TTABİ 96/ TTBA 27].

sabin ardıcı (<?+T.): Karaardıç. [BTS 566].

sabuç otu (<?+T.): Bir tür ot. [EÇSBA 155].

sabun ağacı (Ar.+T.) Öz suyu köpüren ağaç (*Sapindaceae*). [TS 1673/ NEBAS 143/ TTBA 99/ TTBA 92/ TTBA 46/ TTABİ 74/ TTABİ 71].

sabun otu (Ar.+T.): "1. *Saponaria officinalis* L. (*Caryophyllaceae*). 30-70 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, beyaz ve pembe çiçekli bir bitkidir. Terletici ve idrar artırıcı olarak kullanılır. Eş anl. Kargasabunu, Köpürgen, Sabun çiçeği, Tahdik otu (Samsun). 2. Çöven." [TBAS 232/ TS 1673/ İBAS 296/ TGİB 27/ BTS 566/ TBS 601/ HHKA 183/ TTBA 46/ TTBA 99/ TTABİ 71/ BDVN 530/ TTBA 92/ TTABİ 74].

sabunçiçeği (sabun çiçeği) (Ar.+T.): Sabun otu (*Ornithogalum umbellatum*). [TBAS 232/ TBS 601/ DS 3507/ TTBA 99/ TTABİ 74/ TTABİ 71/ TTBA 92/ TTBA 46].

sac ağacı (saç ağacı) (Ar.+T.): Hint ardıcı, hint çınarı denilen ağaç, kara ardıcı, tek ağaç (*Tectona grandis*). [İBAS 296/ EÇSBA 155/ BDVN 578/ BDVN 342].

saç otu: Saç uzatmak için kullanılan bir bitki (*Polygonum bellardii*). [NEBAS 143/ TBS 601].

saçak darı: Darı. [TBAS 232/ BTS 566/ TTBA 57/ TTABİ 94].

saçak karanfil (T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 236].

saçak mantarı (T.+Rum.): "*Clavaria* (*Clavariaceae*) ve *Ramaria* (*Gomphaceae*) türlerine verilen genel ad. Aşağıdaki türler genç iken yenir. Eş anl. Çulluca, Çullukça (Kastamonu). *Clavaria aurea* Fr.ex Schaeffer - Kadınparmağı (Kastamonu), Saçak mantarı. *C. flava* Fr.ex Schaeffer - Pirpirim, Tellice. *C. pistillaris* Fr.ex L.-Halısaçağı. *Ramaria condénsata* (Fr.) Quél.- Cıvcıvayağı mantarı. Erişte mantarı. Keditırnağı mantarı." [TBAS 232/ İBAS 296/ TBS 602/ TTBA 46/ TTABİ 94].

saçaklı kurtluca: Kurtluca bitkisinin bir türü. [KT 696].

saçbüyüten: Saç uzatmak için kullanılan bir bitki (*Polygonum bellardii*). [TBS 602].

saçkıran otu: 1. Sütleşen. 2. Yaprakları saçkıran tedavisinde kullanılan bir bitki (*Plumbago europaea*). [TBAS 232/ İBAS 296/ TBS 602].

saçlı meşe (T.+Far.): Bir tür meşe (*Quercus cerris*). [TBAS 232/ TS 1674/ TBS 602].

saçlı yosun: Bir bitki türü. [BDVN 33].

saçuzatan: Çender denilen nebat (Limodorum abortivum).[KT 1018/ İBAS 296/ TBS 602].

sadberk gülü (<?+Far.): Gül. [TBAS 232].

sâdec (Far.): Hint sümbülü. [YATBT 40].

sadr ağacı (<?+T.): Arap kirazı. [BDVN 495].

sadun (<?): Sarımsak. [EUTSV 269].

safarik (<?): (Sonchus asper). [TBS 602].

safran (Ar.): 1. Süsengillerden, baharda çiçek açan, 20-30 santimetre boyunda, soğanlı bir kültür bitkisi (Crocus sativus). 2. Bu bitkinin tepeciklerinin kurutulmasıyla elde edilen, bazı yiyecek ve içeceklerle tat, koku ve sarı renk vermekte kullanılan toz, zafran. 3. Çiğdem. [ŞBA 677/ İBAS 296/ RFLMT 160/ BTS 567/ NEBAS 143/ TBS 602/ EÇSBA 155].

safran çiçeği (Ar.+T.): Safran. [TBAS 233/ İBAS 296/ NEBAS 143/ TTBA 46].

safran çiğdemi (Ar.+T.): Safran. [TBAS 233/ TTBA 46].

safran gülü (Ar.+Far.): "Crocus sativus L. (Iridaceae) türünün kurutulmuş stigmalarıdır. Bu tür 20 cm kadar yükseklikte, son baharda mor renkli ve büyük çiçekler açan, yumrulu bir bitkidir. Safranbolu köylerinde yetiştirilir. Safran koku verici ve boyar madde olarak kullanılmaktadır. Eş anl. Safran çiçeği. Safran çiğdemi." [TBAS 232].

safsaf (<?): Salkım söğüt ağacı, halef. [BDVN 522/ BDVN 479].

safur (<?): (Solanum dulcamara). [TBS 602].

sago hurma ağacı (<?+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 151].

sagu ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 144].

sağır gözü: Babune-i gav. [BKTS 200].

sağırkulak: Tarlalarda ekin arasında biten, yaprağı kavak yaprağına benzeyen bir çeşit ot. [DS 3513/ TTBA 73/ TTBA 57/ TTABİ 62].

sağlık otu: Dirlik otu. [TSD 301].

sağrek (<?): Ketan (Linum usitatissimum). [TBS 603].

sahil çamı (Ar.+T.): Çamgiller familyasından, her dem yeşil, iğne yapraklı bir ağaç türü (Pinus pinaster). [BTS 568/ TBS 603/ TTBA 46/ TTBA 104/ TTABİ 75].

sahlan (<?): Semizotu. [DS 3516].

sahleb otu (Ar.+T.): Tilki taşığı. [BDVN 427].

sahlep (Ar.): Toprak altında yumrusu bulunan bir bitki (Orchis). [TGİB 86/ TBS 603/ TE 1831/ EÇSBA 155].

sahrai lale (Ar.+Far.): Osmanlı döneminde yabancı lâl türlerine verilen genel ad.[TBAS 233].

sahtah (<?): Hindibanın sarı çiçeklisi. [İBAS 297].

sahtariza (<?): (Chenopodium album). [TBAS 297/ TBS 603].

sahte arpa (Far.+T.): Yabancı arpa (Hordeum bulbosum). [TBS 603].

saka diken (<?+T.): Bir tür bitki. [HATBA 14].

sakal likeni (T.+Yun.): Bir liken türü. [TBAM 124].

sakal otu: Dere otu. [TBAS 233/ İBAS 297/ DS 3517/ TTBA 46/ OABA 300].

sakalak (Ar.+T.): Mantar. [TTABİ 94/ TTBA 27].

sakalçürüten (sakal çürüten- sahal çürüten): 1. Bir armut çeşidi. 2. Bir çeşit sulu şeftali. [OYAA 137/ TTABİ 97/ TTBA 61/ TTABİ 80].

sakalıslayan: Çok tatlı bir çeşit sulu armut. [TTBA 61/ TTABİ 97].

sakar kanak (sakarkanak) (<?): Tüylü kanak (Crepis foetida). [TBAS 233/ TBS 604].

sakar otu (<?+T.): Yuvarlak başlı, pembe veya beyaz çiçekli çalı tipi bir bitki (Dorycnium) [TS 1685/ İBAS 297/ TTBA 46/ TTBA 69].

sakar yonca (<?+T.): (Melilotus officinalis). [TBS 603].

sakarca (<?): 1. Çiğdem. 2. (Crocus). [TBAS 233/ İBAS 297/ TBS 604/ TTABİ 93/ TTBA 27].

sakava (<?): İlbaharda çıkan çiçekli bir ot. [DS 3518].

sakız ağacı: "1. Pistacia lentiscus L: (Anacardiaceae). 1-5 m yükseklikte ve kışın yapraklarını dökmeyen bir ağaçtır. Ege ve Akdeniz bölgelerinde yaygın olarak yetişir. Meyveleri Çıtımık adını alır ve çiğ olarak yenir. Eş anl. Çıtlık. Mezdeki, Sakızlık. P. lentiscus L. var. latifolius Coss. (veya var. cJia Duham.) adı verilen varyete Sakız adası ve Çeşme yarımadası (İzmir) nda yetişir ve dallarının yaralanması ile damla sakızı elde edilir. Pistacia atlantica Desf.- P. eurycarpa Yaltırık. P. khinjuk Stocks- P. terebinthus L.-P. vera L.-. 2. Meşhur mastikayı veren ağaç ki terementi envaindandır. 3. Antep fıstığıgillerden, kışın yaprak dökmeyen, meyvesi üzüksü ve yağlı, bodur bir ağaç (Pistacia lentiscus)." [KT 1031/ TMİB 935/ MŞ II 253/ TBAS 233/ TS 1686/ İBAS 297/ RFLMT 160/ RB 95/ NEBAS 144/ TBS 604/ TSD 302/ EÇSBA 155/ EOS 161/ BDVN 52/ TTBA 46/ BDVN 467].

sakız bademi (T.+Far.): Başlıca Sakız adasında hasıl olan ince kabuklu diş bademi. [KT 1031/ İBAS 297].

sakız baklası (T.+Ar.): Uzun ve ince, çok lezzetli turfanda bakla çeşidi. [KT 100/ TS 1686/ TTBA 46].

sakız çiçeği: Sakız elde edilen bir bitki (Cichorium intybus). [TBS 604].

sakız diken: Beyaz kurtluca. [BDVN 95/ LMEBA 411/ TTBA 46].

sakız diken: Sakız çıkarılan bir tür diken (Atractilis gummifera). [TS 1686/ İBAS 297/ TGİB 42/ NEBAS 144/ TBS 604].

sakız enginarı (T.+Rum.): Yaprakları sivri, kenarları düzgün, lezzetli bir enginar türü. [TS 1686/ TTBA 46].

sakız gülü (T.+Far.): Çiçekleri küçük, beyaz bir gül türü (Rosa banksiae). [TBAS 233/ İBAS 297/ TBS 604].

sakız kabağı: 1. Sebze olarak kullanılan kabak (Cucurbita pepo). 2. Küçük olan ve taze yenen bir kabak türü. [KT 562/ TS 1686/ İBAS 297/ BTS 568/ NEBAS 144/ TBS 605/ TTBA 46].

sakız leblebisi (T.+Far.): Tuzla kavrulmuş kabuklu nohut. [KT 1031].

sakız murcu (T.+<?): Menengiç. [TBAS 233].

sakız sardunyası (sakız sardunya) (T.+ İt.): Uzun ömürlü, çiçekli bir süs bitkisi (Pelargonium peltatum). [THBS 251/ TBS 606].

sakız: Sütünden sakız elde edilen bir bitki (Pistacia). [TBS 604/ TE 1833/ KEA 406/ ACBA 138/ RMTBA 30].

sakızdırık (sakızcırık): Menengiç, çitlembik, fıstık tadında bir tür sakız ağacı (Pistacia lentiscus). [TBAS 233/ İBAS 297/ KBS II 719/ TBS 606/ TTABİ 94/ TTBA 27].

sakızlak: Menengiç (Pistacia lentiscus). [TBAS 233/ TBS 606/ TTABİ 94/ TTABİ 101/ TTBA 28].

sakızlığun: Meneveş. [İBAS 297].

sakızlık ağacı: Gövde yarıklarından "damla halinde sakız" akan bir bitki (Pistacia terebinthus). [TBS 606/ CFBİ 589].

sakızlık otu: Sütünden sakız elde edilen bir bitki (Cichorium intybus). [TBS 607].

sakızlık: 1. Çengel sakızı. 2. Sakız ağacı (Pistacia lentiscus). [TBAS 233/ TBAS 233/ İBAS 297/ TGİB 66/ BTS 568/ TBS 606/ MNT 787/ TTABİ 96/ TTBA 28].

sakızotu (sakız otu): 1. Büyük ve tüylü yapraklı, kökünden sakız alınan bir bitki, çengel sakızı. 2. Kenger. 3. (Adonis aestivalis). [TBAS 233/ TBAS 233/ İBAS 297/ KBS II 719/ TGİB 66/ TBS 605/ DS 3520/ TTBA 46].

sakızözü: Bögürtlen. [KBS II 720/ TTBA 46].

sakka dikenini (<?+T.): Deve dikenini. [BDVN 144].

saksigüzeli (saksı güzeli): 1. Dam koruğugillerden, yaprakları etli, çiçekleri başak biçiminde bir süs bitkisi (Cotyledon umbilicus), nasır otu. 2. Yer göbeği. 3. Her dem taze. [KT 412/ TS 1687/ İBAS 298/ NEBAS 144/ TTBA 46/ BDVN 542/ BDVN 432/ BDVN 205].

salata (İt.): Yaprakları açık veya koyu yeşil nadiren de kırmızımsı bir renk olan, çiçekleri sarı, menekşe rengi veya beyaz olan bir bitki (Lactuca sativa). [ŞBA 592].

salatalık (İt.+T.): 1. Şal kabağı (Cucumis sativus). 2. Hıyar (Scorzonera incisa). [TBAS 233/ ŞBA 679/ İBAS 298/ TGİB 81/ BTS 569/ NEBAS 144/ TBS 607/ TBYBA 31/ TTABİ 96/ TTBA 28].

salep (saleb) (Ar.): "Bazı Orchis. Ophrys ve Dactylorhiza (Orchidaceae) türlerine veya bu türlerin, haşlandıktan sonra, kurutulmuş olan yumrularına verilen genel ad. Kurutulmuş yumrular toz edildikten sonra süt ile pişirilerek gıda olarak kullanılır. Basur otu, Deli salep. Eş anl. Salep otu. Anacamptis pyramidalis (L.) L.C.M.Richard-Çam salebi, Peynircik, Peynir çiçeği, Yoğurtçuk. . Dactylorhiza iberica (Bieb. ex Willd.) Soo- Salep otu. Doğu Anadolu bölgesinde yumrularından salep hazırlanır. D. osmanica (Kİ.) Soo- Çem salebi, Öz salebi. D. romana (Seb.) Soo- Çam kökü, Elçik (Armutlu-Bursa). D. umbrosa (Kar.et Kir.) Nevski- Salep otu. Doğu Anadolu bölgesinde yumrularından salep hazırlanır. Himanthoglossum affine (Boiss.) Schlechter-Ayıkulağı, Keşkeş çiçeği, Patpatan, Patpatanak. Ophrys türleri-Kazankarası, Kedigözü, Keditımağı, Pisipisi. Tülekdokuyan. O. attica (Boiss. et Orph.) Soo- Salep elde edilir. O. fusca link - Salep elde edilir. O. holoserica (Burm. fil.) Greuter- Deşdiye salebi. Şaknalı salep. O. oestrifera Boiss.- Salep elde edilir. Orchis anatolica Boiss.- Anadolu salep otu. Damartartık, Dildamak, Diliçıkık, Diliçıkırık. Tespih salebi. Yayla salebi. Salep elde edilir. O. coriophora L- Çem salebi (Andırın- Kahraman Maraş). O. italica Poiret-Tavşantopuğu. Topbaş. O. iaxiflora Lam.-Salep sümbülü. Çiçek durumları çiçekçilerde kesme çiçek olarak satılır. O. morio L.-Gelincik. O. palustris Jacq. - Çayır salebi. Çiçekli dalları İstanbul çiçekçilerinde kesme çiçek olarak satılır. O. pinetorum Boiss.et Kotschy-Gelincik. O. purpurea Hudson- Salep elde edilir. O. sancta L.-Piriç çiçeği, Pürin çiçeği. O. simia Lam.-Püsküllü. Tavşantopuğu, Topbaş. O. spitzelii Sauter ex W.Koch- Dağ salebi. O. tridentata Scop.-Tavşantopuğu. Beyaz dağ salebi. Serapias vomeracea (Burm.fil.) Briq.-Katırtımağı, Sığırkulağı. Çiçekli dalları İstanbul çiçekçilerinde kesme çiçek olarak satılır. İzmir pazarlarında sebze olarak bulunur ve pişirilerek yenir." [TBAS 234/ ŞBA 682/ İBAS 298/ RFLMT 161/ TGİB 86/ BTS 569/ NEBAS 144/ TBS 607/ TE 1818-1819/ HKHTM 832].

salep çiçeği (Ar.+T.): Salep (Orchis anatolica). [TGİB 27/ TBS 608].

salep otu (Ar.+T.): Salep (Orchis anatolica). [TBAS 234/ TBS 609/ TTBA 46/ TTABİ 103].

salep sümbülü (Ar.+Far.): Salep. [TBAS 234].

salkım (salkum): 1. Üzüm gibi, birçoğu bir sap üzerinde bir arada bulunan meyve. 2. Ana saptan çıkan yan çiçekleri, sapları hep aynı uzunlukta olan çiçek durumu. 3. Baklagillerden, salkım durumunda mor çiçekler açan ve çoğu asma gibi çardağa sarılan ağaç türü ve çiçeği (Wistaria sinensis). [DK II 258/ KT 1036/ TMİB 939/ TS 1691/ KBS II 725/ RB 96/ TKF 457/ NEBAS 144/ LME 481/ EOS 161/ KFT 987].

salkım ağacı: Akasya. [TS 1691/ İBAS 298/ NEBAS 144/ TTBA 46/ BDVN 298/ TTABİ 103/ TTABİ 99].

salkım başak: Tek veya birleşik başakların salkım şeklinde oluşturduğu bitki. [TS 1691/ TTBA 57/ DLTMY 197/ OABA 300].

salkım çiçeği ağacı: Yalan sant ağacı. [BDVN 512].

salkım çiçeği: "Silene türlerine (Caryophyllaceae) verilen genel ad. Gövdesi yapışkan olan ve bu nedenle de üzerine küçük sineklerin yapıştığı türlere (Silene chlorifolia Sm. S. gallica, S. noctiflora L. S. otites (L.) Wib. S. viscosa(L) Pers. gibi) Sinekkapan, Sinekkıran, Sinektutan veya Yapışkan otu adı verilmektedir. Eş anl. Nakil çiçeği." [TBAS 235/ İBAS 298/ NEBAS 150/ TTBA 46].

salkım çiçekli eyrelti otu: Bir eyrelti türü. [BDVN 431].

salkım darı: Darı. [TBAS 235].

salkım huşu (salkım huş): Dalları aşağı sarkık yurdumuzda yabancı olarak bulunan ve yetiştirilen bir bitki (Betula pendula). [TBAS 235/ İBAS 298/ TBS 609].

salkım kakula (T.+Ar.): Bir cins habbe. [KT 574].

salkım söğüt (salkımsöğüt): Dalları ve yaprakları yere sarkan bir çeşit söğüt (Salix babylonica). [KT 1036/ TBAS 235/ TS 1691/ NEBAS 144/ TBS 609/ TTABİ 104/ TTBA 57].

salkım söğüt ağacı: Safsaf, halef. [BDVN 522].

salkım sümbülü (salkımlı zümbül) (T.+Far.): Bir tür sümbül. [NEBAS 145/ BDVN 405].

salkım: Bir bitki türü. [BDVN 548].

salmanca (Ar.+T.): Söğüt yaprağına benzeyen, yapraklarının arkası beyaz olan bir çeşit bitki. [DS 3529/ TTABİ 93/ TTBA 28].

salon çamı (Fr.+T.): Dalları üzerinde diken bulunan, küçük çam biçiminde bir süs bitkisi (Ara ucaria). [TS 1692/ NEBAS 145/ TTBA 46/ TTBA 107].

salon çiçeği (Fr.+T.): Salonları süsleyen gösterişli ve bakımlı ev çiçeği. [TS 1693].

salon palmyesi (Fr.+Fr.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 145].

salon sarmaşığı (Fr.+T.): Araceae familyasından tırmanıcı ve sürünücü özellikli, uzun ömürlü bir bitki (Patos-epip-remnun). [THBS 251].

salon yaprağı (Fr.+T.): Aspidistra. [NEBAS 145].

salsifi (<?): Yemlik. [TBAS 235/ İBAS 298].

salsöyüt (<?): Söğüdün bir türü. [EUTSV 271].

saltanat çiçeği (Ar.+T.): Bir çiçek türü. [BDVN 185].

saltanatlı civanperçemi (Ar.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 12].

salu ağacı (<?+T.): Servi. [BDVN 216].

samala (<?): Karpuzla benzer, bostangüzeli de denilen bir çeşit bitki ve meyvesi. [DS 3530].

saman ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 14].

saman çiçeği: Saman renginde olan ve samana benzeyen bir bitki, ölmez çiçek, altın otu (Helychrysum orientale). [İBAS 298/ NEBAS 145/ TBS 609/ BDVN 14/ BDVN 120/ BDVN 310].

saman: Hasır otu, saman. [İBAS 298/ EUTSV 271/ KK 312/ TDES 354/ KTS 349/ KBS II 727/ RFLMT 161/ RB 96/ HBTM 207/ TSD 304/ AMATK 333/ HKHTM 812/ LME 506/ EÇSBA 155/ UUF 634/ EOS 161/ ABY 465/ YİŞ 960/ TASS 869/ KFT 987].

samır (<?): Dağlarda, ormanlık bölgelerde yetişen bodur çayır. [KBS II 728].

samırsak (samursak): Sarımsak. [DLT 802/ KTS 349/ KBS II 728].

samit (Ar.): Dere otu. [TBAS 235/ İBAS 299/ DS 3533].

samsak: Sarımsak. [KBS II 728].

Samsun armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

samuk (<?): Dere otu. [TBAS 235/ İBAS 299].

sancak dikenini: Avsec. [KT 256].

sancakotu (sancak otu): Isırgan. [TBAS 235/ İBAS 299/ DS 3535/ TTBA 46].

sancı çubuğu: Zencefil. [DS 3535/ TTBA 46].

sancı otu: Ağrıların giderilmesinde kullanılan bir bitki, acı yavşan (Achillea millefolium). [TBAS 235/ İBAS 299/ TGİB 73/ BTS 570/ TBS 610/ TTBA 46].

sandal (Ar.): Sandal ağacı (Arbutus andrachne). [HBH 304/ HBTM 208/ KM 139/ MMŞM 458/ TBS 611/ HKHT 520/ TE 1839/ AMATK 334/ HHKA 184/ MNT 789/ HKHTM 813/ ETFT 344/ TKS 298/ EÇSBA 155/ YİŞ 961/ TASS 870/ KEA 407/ KFT 988/ ŞMS 118/ ACBA 138/ YATBT 40/ EATBT 1048].

sandal ağacı (Ar.+T.): 1. Küçük boylu bir ağaç türü, koca yemiş (Arbutus). 2. Santalaceae familyasından tropik bir ağaç türü, koca yemiş (Santalum album). [TBAS 235/ TS 1696/ İBAS 299/ NEBAS 145/ TBS 611/ THBS 247].

sandarus (sandalus- sanderus) (Yun.): Bir tür bitki. [BDVN 133/ TASS 871].

sandık çiçeği (Ar.+T.): Güve gelmesini önlemek için sandık içine konulan bitki (Hypericum orientale). [TBS 611].

sangalak (<?): Bir tür bitki. [TTABİ 95].

Sapanca çayı (Öİ+Çin.): Çay üzümü. [TBAS 235/ İBAS 300/ CEBA 131].

sapankıran otu: Bir çeşit ot. [DS 3539/ TTBA 46].

saparna (Amerika yerlilerinin dilinden): Eskiden kökü hekimlikte kullanılmış olan, zambakgillerden, yeşilimsi çiçekli, dikenli ve tırmanıcı, çok yıllık bir bitki (Smilax). [TS 1700/ İBAS 300/ NEBAS 146/ DS 3540/ BDVN 553].

sapısı: Bir çeşit üzüm. [TTBA 62/ TTABİ 105].

sapiuzun: Bir çeşit armut. [TTBA 62/ TTABİ 105].

saplı mantar (T.+Rum.): Mihtepesi mantarı. [TBAS 235/ TTBA 57/ TTABİ 95].

saplı meşe (T.+Far.): Yurdumuzda yetişen bir meşe türü (Quercus robur). [TBAS 235/ TS 1701/ ŞBA 683/ BTS 571/ TBS 611/ TTBA 57/ TTABİ 95].

saplıcan otu (T.+Far.+T.): (Ziziphora capitata). [TBS 611].

saplıcatinton (saplıtinton) (T.+<?): Bir tür bitki. [TTBA 57/ TTBA 57/ TTABİ 95].

sapot ağacı (Fr.+T.): Sapotgillerin örnek bitkisi olan, lezzetli meyvesi ve sakız yapımında kullanılan sütlü salgısı için sıcak ülkelerde yetiştirilen bir ağaç (Achras sapota). [TS 1701/ TTBA 46].

sapsız meşe (T.+Far.): Meyveleri sapsız olan bir meşe türü (Quercus petraea). [TBAS 235/ BTS 571/ TBS 611/ TTBA 57/ TTBA 46/ TTABİ 96].

saraca: Bir tür bitki. [TTABİ 79].

saracak: Ebe gümece (Malva sylvestris). [TBAS 235/ İBAS 300/ TBS 611/ TTABİ 97/ TTBA 28].

saray çiçeği (Far.+T.): Düğün çiçeğigillerden, tarlalarda yetişen, altmış kadar türü bulunan, birkaç türü süs bitkisi olarak çoğunlukla da hekimlikte kullanılan zehirli bir bitki, hezaren (I) (Delphinium). [TS 1702/ İBAS 300/ TTBA 107/ TTBA 46].

saray menekşesi (Far.+Far.): Gösterişli ve bol çiçekli bir tür menekşe. [TS 1702/ TTBA 107/ TTBA 46].

saraypatı (Far.+T.): 1. Güzel çiçekleri için yetiştirilen bir süs bitkisi (Callistephus sinensis). 2. Patın bostanî cinsi. [KT 971/ TS 1702/ NEBAS 146].

sardunya (İt.): Bir süs bitkisi (*Pelargonium peltatum*). [TGİB 179/ BTS 571/ NEBAS 146/ TBS 612].

sarek (<?): Keten. [TBAS 235/ İBAS 300].

sargan (<?): Çorak yerlerde biten bir bitkinin adı. [ETG 292/ DLT 805/ KTS 351].

sarhoş otu (Far.+T.) Pok pok. [BDVN 458].

sarı ağaç: Zerdeçal, Hint safranı (*Cucurna longa*). [İBAS 300/ BDVN 510].

sarı akasya (T.+Fr.): Abanus. [İBAS 300].

sarı alıç (T.+Far.): Sarı meyveleri bir alıç türü (*Crataegus aronia*). [TBAS 235/ TBS 612].

sarı anber çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir tür çiçek. [BDVN 47].

sarı ardıç: (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 612].

sarı bambuza (T.+<?): Sarı hind kamışı. [BDVN 457].

sarı baris (T.+<?): Kadıntuzluğu. [İBAS 300].

sarı boya ağacı: Mahonya. [NEBAS 146].

sarı boya fidanı (T.+T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 544].

sarı boya: Sarıboya otu, sumak (*Serratula tinctoria*). [MŞ II 255/ TBAS 236/ EM 175/ İBAS 300].

sarı burçak: Bir burçak çeşidi. [BDVN 353].

sarı centiyan (T.+Lat.): Centiyane. [TBAS 236/ TTBA 57].

sarı civanperçemi (T.+Far.): Civanperçemi. [TBAS 236].

sarı çay (T.+Çin.): Çay olarak tedavide kullanılan bir bitki (*Helichrysum stoechas*). [TBS 612].

sarı çitlik: Sarı renkli meyveleri olan bir bitki (*Celtis tournefortii*). [TBS 612].

sarı çiçekli ot: Çiçekleri ve onları çevreleyen yaprakları sarı renkli olan bir bitki (*Helichrysum stoechas*). [TBS 614].

sarı çiriş (T.+Far.): Sarı çiçekli çiriş (*Eremurus spectabilis*). [TBAS 236/ TBS 615/ TTBA 57].

sarı çiriş otu (T.+Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 89].

sarı çubuk: İnce ve çubuk şeklindeki gövdeleri sarı renklidir (*Fontanesia philliraeoides*). [TTBA 57/ TBS 619].

sarı dağ kirazı (T.+T.+Rum.): Meyveleri sarı renkli bir bitki (*Cerasus microcarpa*). [TBS 615].

sarı darı: Mısır mercimeği. [BDVN 320].

sarı dirfil (T.+Rum.): Sarı çiçekli bir bitki (*Trifolium campestre*). [TBS 615].

sarı elma: Bir elma türü. [TTABİ 79].

sarı erik (sarığ erik): 1. Sarı meyveleri olan bir bitki (*Prunus divaricata*). 2. Zerdali. [TBAS 236/ İBAS 300/ İML 59/ TKF 458/ TSD 305/ TTABİ 77/ TTABİ 104/ TKF 422/ TBS 615].

sarı gelincük: Mamişa. [RFLMT 162].

sarı geven: Geven (*Astragalus acmophyllus*). [TBAS 236/ TBS 615].

sarı gül (T.+Far.): Sarı çiçekli bir bitki (*Rosa pimpinellifolia*). [TKF 426/ TBS 615/ TBAS 236/ BDVN 280/ BDVN 513].

sarı hardal (T.+Ar.): Sarı çiçekli bir bitki (*Sinapis arvensis*). [TBS 615].

sarı haşhaş (T.+Ar.): Kırlangıç otu. [İBAS 300/ BDVN 296].

sarı havaciva: Sarı çiçekli bir bitki (*Alkanna orientalis*). [TBS 615].

sarı Hind kamışı (T.+Öİ+T.): Sarı bambuza. [BDVN 457].

sarı hindiba (T.+Ar.): Sarı çiçekli bir bitki (*Hypochoeris radicata*). [TKF 432/ TBS 616].

sarı hitmi (T.+Ar.): Bir bitki türü. [BDVN 5].
sarı horoz ibiği (T.+Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 508].
sarı ısırgan otu: Bir bitki çeşidi. [BDVN 349].
sarı ilek (T.+<?): Bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 616].
sarı iskorçina (sarı iskorçina) (T.+İt.): İskorçina. [TBAS 236/ BDVN 590].
sarı kantaron (sarı kantaron- sarı kantaryon) (T.+Yun.): Çok dallı, şemsiye biçiminde çiçekleri olan bir bitki, binbirdelik otu, kılıç otu, mayasıl otu, yara otu (*Hypericum perforatum*). [TBAS 236/ İBAS 301/ TBAM 125/ TGİB 121/ NEBAS 146/ TBS 616/ TTBA 57/ BDVN 327].
sarı kantaron otu (T.+Yun.+T.): Kantaron otu. [THBS 250].
sarı kavak: Kavağın bir cinsi. [KT 1045/ İBAS 301/ TTBA 57].
sarı kavun: Meyveler sarı renkli olup kavuna benzetilmiştir (*Mandragora autumnalis*). [TBS 616].
sarı kız mantarı (T.+T.+Rum.): Cincile. [TBAS 236/ İBAS 301].
sarı lop incir (T.+T.+Far.): Bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 616].
sarı mantar (T.+Rum.): Zehirli mantar. [TBAS 237/ BTS 573/ TTBA 57].
sarı mercimek (T.+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 57].
sarı muhabbet çiçeği (T.+Ar.+T.): Sarı çiçekli bir bitki (*Reseda lutea*). [TBS 616].
sarı navruz (T.+Far.): Sarı çiçekli bir bitki (*Iris danfordiae*). [TBS 616].
sarı nergis (sarı nergiz) (T.+Far.): Çiçekleri sarı renkli olan ve nergise benzeyen bir bitki, azeryun (*Sternbergia lutea*). [İBAS 301/ RFLMT 162/ TBS 616/ BDVN 46].
sarı nilüfer (T.+Far.): Nilüfer. [TBAS 237/ İBAS 301/ NEBAS 146/ BDVN 417].
sarı odun ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 183].
sarı odun: Sumak. [TBAS 237/ İBAS 301].
sarı orman gülü (T.+T.+Far.): Çiçekleri sarı renkli olan ve güle benzeyen bir bitki (*Rhododendron luteum*). [TBS 617].
sarı pelin (T.+Rum.): Altın pelin. [BDVN 81].
sarı pıtrak: Çiçekleri sarı, meyvesi dikenli bir bitki (*Ranunculus arvensis*). [TBS 618].
sarı püren (T.+Yun.): Kantaron. [TBAS 237/ İBAS 301].
sarı sarımsak: Bir tür bitki. [BDVN 36].
sarı savran (T.+<?): Ölmez çiçek (*Hypericum*). [TBAS 238/ İBAS 301/ TBS 618].
sarı sormuk (T.+<?): Sarı çiçekleri olan ve çiçeklerinin içindeki balözünü çocuklar tarafından emilerek yenen bir bitki (*Alkanna orientalis*). [TBS 618].
sarı söğüt: Söğüt (*Salix alba*). [TBAS 238/ TBS 618].
sarı sümbül (T.+Far.): Kevke, kuduz otu (*Sternbergia lutea*). [İBAS 301/ TBS 618/ BDVN 43].
sarı süsen (sarı susan) (T.+Ar.): 1. (Iridaceae pseudacorus). 2. Bataklık süseni. 3. Sarı çiçekli bir bitki, süsen (*Iris xanthospuria*). 4. Kılıç otu. [TMİB 943/ TBAS 238/ TBAS 238/ İBAS 301/ NEBAS 146/ TBS 618/ BDVN 335/ TTBA 57].
sarı süsen dibi (T.+Ar.+T.): Behmen-i ahmer (*Statice limonium*). [İBAS 301].
sarı sütleğen: Tek yıllık bir ottur. Geçirgen ve nemli toprağı, güneşli bölgeleri tercih eder. [KT 1118/ İBAS 301/ TSD 306/ TTBA 57].
sarı sütleğen otu: Feriban otu. [BDVN 268].
sarı şalba (T.+Yun.): Çiçeğin dış örtüsü büyük, sarımsı yeşil renkte ve göze çarpıcıdır (*Salvia cryptantha*). [TBS 618].
sarı şebboy (T.+Far.) Şebboy. [TBAS 238/ BTS 573/ NEBAS 146/ BDVN 168/ TTBA 57].
sarı talasbi (T.+<?): Bir tür bitki. [BDVN 43].

sarı tekesakalı: Yemlik. [TBAS 238].

sarı tiken: Çiçekleri sarı, dikenli bir bitki (*Scolymus hispanicus*). [TBS 618].

sarı tirfil (T.+Rum.): Çiçekleri sarı renkli bir bitki (*Melilotus indica*). [TBS 618].

sarı topuzluk: Turmantila. [RFLMT 163].

sarı üçgül: Sarı çiçekli bir bitki (*Trifolium canescens*). [TBS 618].

sarı üzüm: Bir üzüm çeşidi. [TKF 473].

sarı yaprak: Sumak. [TBAS 238/ İBAS 301].

sarı yasemin (T.+Far.): Bir tür çiçek. [BDVN 291].

sarı yavşan: Şih, şih-i Ermeni (*Artemisia veronica*). [TMİB 943/ İBAS 302].

sarı yediveren sarmaşığı: Bir tür bitki. [THBS 251].

sarı yemiş: Şeftali. [TTABİ 97/ TTBA 57].

sarı yoğurt otu: Altın sarısı küçük çiçekleri olan, kökü sürünge çok yıllık bir bitki (*Galium verum*). [ŞBA 688/ NEBAS 147/ TBS 619].

sarı zırnıh (T.+Far.): Sarı sıçan otu. [İBAS 302].

sarıağı: Kışın yapraklarını döken, sarı çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitki, sifin, zifin (*Rhododendron luteum*). [TS 1704].

sarıağı (sarı ağı): Zifin. [TBAS 235/ İBAS 300].

sarıayak mantarı: "Gomphidius viscidus Fr.ex L (Gomphidiaceae)-Yenen bir mantardır. Gomphidius glutinosus Fr.ex Schaeffer-Sümüklü mantar. Yenen bir tür." [TBAS 235/ TTBA 46/ TTBA 98/ TTABİ 73].

sarıbaş dikenli: Çiçek kurulu baş şeklinde ve sarı renkli olan dikenli bir bitki (*Centaurea solstitialis*). [TBS 619].

sarıbaş: "Centaurea macrocephala Muss.Puschk. ex Willd. (Compositae). 1 m kadar yükselebilen. çok yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Çiçekleri boyar madde olarak kullanılır." [TBAS 236/ İBAS 300/ TBS 619/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 57/ TTABİ 68/ TTABİ 73].

Sarıbekir armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

sarıcaerik (sarıca erik): Ekşi, çok sulu bir çeşit erik. [TTABİ 93/ TTBA 57].

sarıcan (sarı can) (T.+Far.): Sumak. [TBAS 236/ İBAS 300].

sarıcaayüz: Sarı çiçekli bir bitki (*Hypericum perforatum*). [TBS 619].

sarıçalı (sarı çalı): 1. Karamuk. 2. Ayrı taç yapraklı iki çeneklilerden, çiçekleri sarı, meyvesi ekşi ve kırmızı renkte, kabuğu ve kökü solucan düşürücü ilaç olarak kullanılan bir bitki, kadıntuzluğu, çobantuzluğu, amberbaris (*Berberis vulgaris*). [TBAS 236/ İBAS 300/ NEBAS 146/ TBS 612/ TTBA 57/ TS 1704].

sarıçam (sarı çam): Çamgillerden, genellikle Akdeniz Bölgesi'nde yetişen bodur, iğne yapraklı bir çam türü (*Pinus sylvestris*). [TBAS 236/ ŞBA 686/ BTS 572/ TBS 612/ TTBA 57/ KT 196].

sarıçiçek (sarı çiçek): 1. Mantuvar (*Helichrysum plicatum*). 2. Çuha çiçeği. 3. Ölmez çiçek. [TMİB 943/ TBAS 236/ TBAS 236/ İBAS 300/ TGİB 125/ TBS 612/ BDVN 55/ KDB 5/ TTBA 57/ TS 1704].

sarıçığdem (sarı çığdem): Yurdumuzda hem yabani olarak hem de süs olarak yetiştirilen sarı çiçekli bir bitki, çığdem (*Sternbergia lutea*). [TBAS 236/ TBS 614/ TS 1704/ TTBA 57].

sarıdiken (sarı diken): 1. Dikenli, tüylü, iki veya çok yıllık otsu bir bitki (*Scolymus hispanicus*). 2. Altın dikenli (*Carthamus lanatus*). [TBAS 236/ İBAS 300/ TGİB 55/ TBS 615/ DS 3545/ BDVN 537/ TTBA 57/ TTABİ 104/ TS 1704].

sarıfiğ (T.+Rum.): Sarı renkli fiğ. [TTBA 57].

sarıg erük: Kayısı. [DLT 805/ KTS 351].

sarıg turma (T.+<?): Havuç. [DLT 805].

sarıgaç: Zerdeçal. [İBAS 300].

sarıgöbek elması: Sarımsı yeşil sonbahar elması. [TTBA 98/ TTABİ 73/ TTBA 46].

sarıhalile (sarı helile- sarı halile) (T.+Far.): Doğu Hindistan'da yetişen bir tür bitkinin olgunlaşmadan önce toplanan, kurutulan 3-5 santimetre uzunluğunda, erik biçiminde, sarımsı esmer renkli sert kokusuz taneleri (*Terminalia citrina*), Tohumları müşhil olarak kullanılan bir çeşit bitki, sarı helile otu (*Terminalia citrina*). [TMİB 943/ İBAS 300/ RFLMT 162/ ŞMK 200/ HKHTM 823/ BDVN 579/ EATBT 1052/ TS 1704].

Sarıhızır elması (Öİ+T.): Bir çeşit elma. [TTABİ 62/ TTBA 46/ TTBA 71].

sarıkanarya çiçeği (T.+İsp.+T.): Sarı çiçekli bir süs bitkisi (*Senecio tamoides*). [TBS 619].

sarıkülçik: Bir çeşit pirinç. [TTABİ 74/ TTBA 99/ TTBA 57].

sarıkız çayı (T.+T.+Çin.): Sarıkız yöresinde yetişen ve çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis trojana*). [TBS 619].

sarıklık: Çiğdem. [TBAS 236/ İBAS 301/ TTBA 28/ TTABİ 96].

sarıkoğuk: Bir çeşit incir. [TTBA 57].

sarıkokulu (sarı kokulu): “*Eranthis hyemalis* (L.) Salisb. (Ranunculaceae). 5-15 cm yükseklikte, yumrulu, sarı çiçekli, otsu ve çok yıllık bir bitkidir. Eş anl. Kar çiçeği (Akseki-Antalya), Kovancık (Akseki-Antalya).” [TBAS 236/ İBAS 301/ TTABİ 95/ TTBA 57/ TBS 619].

sarıkök (sarı kök- sarı kökü): Sumak. [TBAS 237/ İBAS 301/ BDVN 621/ TTBA 57].

sarılıcı soğan: Bir soğan çeşidi. [NEBAS 147].

sarılık çiçeği: Çiçek kurulu sarı olan bir bitki (*Helichrysum plicatum*). [TBS 620].

sarılık otu: Sarılık tedavisinde kullanılan bir bitki, kırlangıç otu (*Chelidonium majus*). [İBAS 301/ RFLMT 163/ TGİB 80/ TBS 620].

sarımantı (T.+Çin.): Şebboy çiçeği. [İBAS 301/ KBS II 737/ TTBA 57].

sarımsak (sarmusak- sarmısak- saramsak): "1. Bazı *Allium* (Liliaceae) türlerinin soğan veya yaprakları Anadolu'da Sarımsak (*A. sativum* L.) yerine kullanılır. Kullanılan başlıca türler şunlardır. *Allium ampeloprasum* L.-Kaya sarımsağı (Adana). *A. macrochaetum* Boiss.et Hausskn. -Kaya sarımsağı (Tunceli). *A. scorodoprasum* L.-Taş sarımsağı. Köpek sarımsağı. 2. Zambakgillerden, 25-100 santimetre yüksekliğinde, yapraklarında, saplarında ve toprak altındaki soğanında kokulu yağ bulunan bir kültür bitkisi (*Allium sativum*). 3. Bu bitkinin baharat olarak kullanılan dişli bölümü." [TBAS 237/ TS 1704/ ŞBA 689/ İBAS 301/ KK 313/ İML 59/ TDES 357/ KBS II 737/ ŞMK 200/ HBH 304/ HBTM 208/ KM 139/ TKF 458/ TBAM 126/ BTS 574/ TBS 620/ HKHT 523/ TE 1841/ AMATK 334/ HHKA 184/ MNT 789/ ETFT 345/ UUF 635/ YİŞ 964/ TASS 871/ KFT 990/ ACBA 138/ CFBİ 589/ KTS 352/ SN 684/ RFLMT 163/ TT 159/ NEBAS 147/ TBS 623/ HKHTM 813/ TAH 731/ LME 508/ EOS 161/ BDVN 37/ TASS 871/ KEA 409/ TN 1092/ CCBA 627/ MOBA 99/ TMTBA 15/ YATBT 40/ TBYBA 31/ RMTBA 31/ DK II 259/ NF IV 361/ TMİB 942/ MŞ II 255/ MN 228/ EM 175/ DLT 807/ RB 96/ EÇSBA 156/ EOTTD 327/ LMEBA 411/ EATBT 1048].

sarımsak hardalı (T.+Ar.): Sarımsak otu. [TBAS 237/ TS 1705/ TTBA 46].

sarımsak otu (sarmısak otu- sarmusak otu): "1. *Alliaria petiolata* (Bieb.) Cavara et Grande (Cruciferae). 20-80 cm yükseklikte, iki yıllık, sarımsak kokulu, beyaz çiçekli ve otsu bir bitkidir. Taze yaprakları sarımsak yerine kullanılır. Eş anl. Sarımsak hardalı. 2. Turpgillerden, beyaz, küçük çiçekli, ovulduğunda sarımsak kokusu veren bir bitki, sarımsak hardalı (*Alliaria petiolata*). 3. Su sarımsağı." [KT 1045/ TBAS 237/ TS 1705/

ŞBA 694/ İBAS 301/ TGİB 24/ NEBAS 147/ BDVN 35/ TTBA 46/ BDVN 552/ BDVN 263/ BDVN 582].

sarımsak salebi (T.+Ar.): Deli salep. [TBAS 237/ TTBA 46].

sarımsak soğanı: Soğan. [TBAS 237].

sarımsılık (sarımşırık): Sarılıcı, tırmanıcı bir bitki (*Clematis cirrhosa*). [TBS 620].

sarıot (sarı ot- sarot): "1. *Boreava orientalis* Jaub.et Spach (Cruciferae). 30 cm kadar yükselebilen. bir yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. Ekin tarlaları içinde yetişir. Eş anl. Kayşak (Ankara). 2. Kaymak otu." [TBAS 237/ TBAS 237/ İBAS 301/ TGİB 46/ NEBAS 147/ TBS 617/ TTBA 57/ DS 3548].

sarıoturak fasulye (T.+T.+Rum.): Sırığa sarılmayan bir çeşit fasulye. [TTBA 57].

sarıpapatya (sarı papatya) (T.+Rum.): "1. *Anthemis tinctoria* L. (Compositae). 20-45 cm yükseklikte, çok yıllık, sık tüylü, otsu ve sarı çiçekli. Çiçekleri sarı renkli boyar madde olarak kullanılır. Eş anl. Boyacı papatyası, öküzgözü. *A. tinctoria* L. var. *tinctoria* - Kurutulmuş çiçekli dalları Bursa aktarlarında saçları sarı renge boyamak için satılır. 2. Etrafındaki yaprakları da sarı olan bir papatya türü, sırgıgözü." [KT 967/ TBAS 237/ İBAS 301/ TGİB 67/ TBS 617/ TSD 306/ BDVN 65/ BDVN 308/ TS 1705/ TTBA 57].

sarıparmak: Havuç. [TTBA 57/ TTBA 84/ TTABİ 68].

sarıpatlıcan (T.+Far.): Domates. [TTBA 57].

sarısabır (sarı sabır- sarı sabr) (T.+Ar.): "1. *Aloe vera* L. (Liliaceae). Çok yıllık, etli yapraklı ve sarı çiçekli bir bitkidir. Vatanı Kuzeydoğu Afrika olan bu tür çok eski zamanlardan beri Akdeniz ülkelerinde yetiştirilmektedir. Türkiye'de Bemre (Antalya) yakınındaki tiyatro harabelerinde bulunmaktadır. Yapraklarından elde edilen usare müşhil olarak kullanılır. Eş anl. Ağü (Demre-Antalya), Sabırlık. *Agave americana* L.. (Amaryllidaceae) türüne de aynı ad verilmektedir (Antalya). *Aloe arborescens* Miller - Testere (Antalya). Vatanı Güney Afrika olan, kırmızı çiçekli ve dişli yapraklı bir tür. Ege ve Akdeniz bölgelerinde bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. 2. Zambakgillerden, sıcak bölgelerde yetişen, yaprakları oldukça yüksek bir sapın tepesinde rozet biçiminde toplanmış bulunan bir süs bitkisi, azvay (*Aloe vera*)."

[TBAS 238/ TS 1705/ ŞBA 695/ BTS 574/ NEBAS 147/ KT 1045/ İBAS 301/ RFLMT 162/ TBS 618/ HKHTM 823/ BDVN 40/ DS 3546/ EATBT 1052/ TTBA 57].

sarısalkım (sarı salkım): Baklagillerden, salkım durumunda sarı çiçekleri bulunan, bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilen bir ağaç (*Laburnum anagyroides*). [TS 1705/ TBS 620/ TTBA 57/ TTABİ 99/ KT 1045/ İBAS 301/ NEBAS 146].

sarısolmaz: Sarı çiçekleri olan ve çiçekleri uzun süre solmayıp rengini koruyan bir bitki (*Helichrysum orientale*). [TBS 621].

sarısütlü: Süte benzer özsuğu olan bir bitki (*Taraxacum scaturiginosum*). [TBS 621].

sarıtoppas (T.+<?): Sarı ve kılçıklı buğday. [TTBA 57].

sarıyalan: Sarı çiçekli bir bitki (*Verbascum vulcanicum*). [TBS 621].

sarıyazlık: Az taneli ak buğday. [TTBA 57].

sarıyonca (sarı yonca): Çiçekleri sarı renkli olan kokulu bir yonca türü (*Melilotus indica*). [TBAS 238/ İBAS 302/ TGİB 148/ TBS 619/ BDVN 67/ TS 1706].

sarızağar (T.+<?): Çiğdem. [TBAS 238/ İBAS 302].

sarızambak (sarı zambak- sarı zanbak) (T.+Ar.): 1. Sarı çiçekli zambak. 2. Çiriş. 3. Aşnan çiğdemi. [TBAS 238/ İBAS 302/ NEBAS 147/ TTBA 58/ BDVN 312/ BDVN 337/ TS 1706].

sarızambak çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 228].

sarkıç (sarkaç) (<?): Acı marul, yabani hindiba. [DLT 806/ KTS 351].

sarkun ağacı (sarkun) (<?+T.): 1. Yabani fıstık. 2. Bir tür söğüt ağacı. [İBAS 302/ EOS 161].

sarma ağacı: Dişbudak. [EÇSBA 156].

sarmak: Kara pazı. [İBAS 302/ BDVN 95].

sarmalık: Yıllanyastığı. [TBAS 238/ İBAS 302/ TTABİ 96/ TTBA 28].

sarmaşık (sarmaşuk- samaşuk- sarmaşuh): "1. *Tamus communis* L. subsp. *cretica* (L.) Kit Tan (Dioscoreaceae). Çok yıllık, tırmanıcı, Kalın köklü, sarımsı yeşil ve küçük çiçekli ve otsu bir bitkidir. Taze sürgünleri Batı Anadolu (Fethiye, İzmir) pazarlarında satılır. Taze halde salata halinde yenir veya börek harcına katılır. Eş anl. Acı tilkişen, Dövlümüş avrat otu, Gâvur tilkişeni. Kara asma. 2. Sarmaşık-gillerden, koyu yeşil renkli, değişik biçimli yaprakları olan, sap ve dallarından çıkan küçük ek köklerle dik, düz yerlere yapışarak tırmanan bitki (*Hedera helix*). 3. Kahkaha çiçeği." [KT 1047/ TMİB 942/ MŞ II 255/ TBAS 238/ TBAS 238/ TS 1707/ EM 175/ İBAS 302/ THBS 251/ KBS II 739/ RFLMT 163/ HBTM 208/ TGİB 47/ NEBAS 147/ TBS 621/ TSD 306/ HKHT 502-523/ TE 1841/ HKHTM 813/ LME 508/ EOS 161/ DS 3547/ YİŞ 965/ ACBA 138/ CFBİ 589/ BDVN 307/ TAŞŞ 871/ KFT 991/ ŞMS 118/ EATBT 1048/ TTBA 28/ EOTTD 327/ VHBA 137/ TMTBA 15/ YATBT 40/ LMEBA 411].

sarmaşık gül (T.+Far.): Tırmanıcı ve sürünücü özellikli bir gül türü. [THBS 251].

sarmaşık ortanca çiçeği (T.+Rum.+T.): Tırmanıcı ve sürünücü özellikli bir süs bitkisi. [THBS 241/ THBS 251].

sarmaşık ortancası (T.+Rum.): Sarı, tırmanıcı bir ortanca çeşidi (*Hydrangea petiolaris*). [THBS 251].

sarmaşık otu: (*Convolvulus althaeoides*). [TBS 622].

sarmaşık tilkisi: Sarı, tırmanıcı ve sürünücü özellikli bir bitki (*Tamus communis*). [TBS 622].

sarmaşık yıldız: Çiçekleri tyıldız şeklinde olan sarı, tırmanıcı bir süs bitkisi (*Solanum crispum*). [TBS 623].

sarmaşık: Sarı, tırmanıcı bir bitki (*Hedera helix*). [TBS 623].

saru ağaç: Zerdeçal, Hint safranı (*Curcuma longa*). [KK 313/ EOS 161/ ACBA 138/ CFBİ 589/ LMEBA 412].

saru armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

saru boya: Boya elde edilen bir bitki. [TMTBA 15/ YATBT 40/ LMEBA 412].

saru burunsuz armut (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

saru elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

saru erük: Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].

saru helile (T.+Far.): Sarı helile otu (*Terminalia citrina*). [KK 313/ HBH 304/ KM 139/ YİŞ 966].

saru incir (T.+Far.): Sarı incir. [KK 313].

saru misk (T.+Ar.): Bir tür bitki. [LMEBA 412].

saru nergis (T.+Far.): Azeryun. [KK 313].

saru ot: Sarı çiçekli bir bitki. [HBH 304].

saru sabr (saru sabur) (T.+Ar.): Etli yapraklı, sarı çiçekli bir bitki (*Aloe vera*). [KK 313/ YİŞ 967/ ACBA 138].

saru söpü (T.+<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

saru süsen (saru susen) (T.+Ar.): Sarı süsen, zambak. [KM 139/ YİŞ 967].

saru türbüd (T.+Ar.): Bir tür bitki. [LMEBA 412].

saru zernih (T.+Far.) Sarı zernih. [KK 313/ YİŞ 967].

saruca ağaç: Bir ağaç türü. [HBH 304].

saruca armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].
saruca katran (T.+Ar.): Bir armut çeşidi. [LMEBA 412].
saruhoban (T.+<?): Bir tür bitki. [TTABİ 79].
saruluk otu: İlaç olarak kullanılan bir tür bitki. [ACBA 138].
sarvi otu (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 12].
sasafras ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 531].
sası: Bir çeşit ot. [DS 3549/ TTBA 9].
sat ıgaç (<?+T.): Sat ağacı. [EUTSV 276].
sat otu (Ar.+T.): Kökeni saat otu olup, meyveleri saatin akrep ve yelkovanına benzetilmiştir (*Erodium cicutarium*). [TBS 623].
sater (Ar.): 1. *Satureja hortensis* L. (Labiatae). 10-35 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu, basit yapraklı, mor veya beyaz çiçekli bir bitki. 2. Kış kekiği (*Thymbra spicata*). [TBAS 238/ ŞBA 702/ İBAS 302/ RFLMT 163/ TT 159/ HBH 305/ KM 139/ MMŞM 458/ TKF 458/ NEBAS 148/ TBS 623/ HHKA 184/ MNT 790/ ETFT 346/ UUF 635/ YİŞ 967/ TASS 872/ KEA 409/ KFT 991/ TN 1092/ ACBA 138/ CFBİ 589/ YATBT 40].
sater otu (Ar.+T.): Geyik otu. [BDVN 531].
satır arpa (Ar.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 58].
satir otu (<?+T.): Sater. [BDVN 586].
satsuma (İng.): Bir mandalina cinsi (*Citrus unshiu*). [İBAS 303/ TBS 624].
satun (<?): Sarımsak. [EUTSV 276].
sav: “*Ranunculus polyanthemos* L. (Ranunculaceae). 25-40 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Van bölgesinde, toprak üstü kısmın peynir ve çökeleğe konur.” [TBAS 239/ İBAS 303].
savran (<?): Mantuvar (*Helichrysum plicatum*). [TBS 624].
savul (<?): Ayı gülü (*Paeonia mascula*). [TBAS 239/ İBAS 303/ TBS 624].
say (<?): Yabancı elma (*Malus sylvestris*). [TBS 624].
say ağacı (<?+T.): Bir tür ağaç. [EÇSBA 156].
saya (<?): (*Cytinus hypocistis*). [TBS 624].
sayal sant ağacı (<?+<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 8].
saz kamışı: Hasır otu. [BDVN 341].
saz kargı: (*Phragmites australis*). [TBS 625].
saz otu: “1. *Schoenoplectus lacustris* (L.) Palla, subsp. *Jacusiris* (Syn. *Scirpus lacustris* L.) (Cyperaceae). 40-300 cm yükseklikte, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Su kenarlarında yetişir (*Equisetum telmateia*). 2. Su hazüranı.” [TBAS 239/ İBAS 303/ TBS 625/ BDVN 536/ TTBA 46].
saz söğüt: Söğüt ağacının bir nevi. [KT 1101].
saz: 1. Genellikle su kıyılarında, bataklık yerlerde yetişen ince, açık sarı renkli kamış, hasır otu, kiliz, kofa (*Arundo donax*). 2. Bu kamıştan yapılmış. [DK II 261/ TGİB 185/ TBS 624/ EÇSBA 156/ TTBA 9].
sazak ağacı: Mersin. [NEBAS 148].
sazak otu: Sulak ve sazlık alanlarda yetişen bir bitki (*Epilobium hirsutum*). [TBS 625].
sazak: 1. Mersin. 2. Çam ağacı. 3. Sulak ve sazlık alanlarda yetişen bir bitki (*Juncus inflexus*). [TBAS 239/ TS 1717/ İBAS 303/ TBS 625/ TTABİ 94].
sazan: 1. (*Calicotome villosa*). 2. Saz bitkisi. [TBS 625/ TTABİ 92/ TTBA 28].
sazec (**sazenc**) (Ar.): Hint sümbülü. [KM 140/ HHKA 185/ ACBA 138].
sebestan ağacı (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 199].
sebuk diken (<?+T.): Arakçıl. [TTBA 46].
sebze (**sebzevat**) (Far.): Tere. [TSD 309].

sebzi (<?): Uzun, ince yapraklı bir çeşit bitki. [DS 4677].

seçiler otu (<?+T.): Kurşun otu. [TBAS 239/ İBAS 304].

sedef (sadeş- sadaf- sedef- sedab) (Ar.): Sedef otu. [TKF 459/ HKHT 504/ TE 1822/ AMATK 332/ HHKA 183 / EOS 160/ ACBA 138/ CCBA 623/ CFBİ 589/ YATBT 40/ ŞMK 200/ ŞMS 119].

sedef çiçeği (Ar.+T.): Süs bitkisi (*Lunaria annua*). [TGİB 142/ TBS 625].

sedef otu (sazab otu) (Ar.+T.): "1. *Ruta* (*Rutaceae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, çalı görünüşünde, sarı çiçekli ve kuvvetli kokulu bitkilerdir. *Ruta chalepensis* L. *R. montana* (L.) L. 2. Sedef otugillerden, 50 santimetre kadar yükselebilen, özel kokulu, sarı çiçekli ve hekimlikte kullanılan, çok yıllık bir ağaççık (*Ruta graveolens*)." [TBAS 239/ TS 1720/ İBAS 304/ TGİB 221/ BTS 577/ NEBAS 148/ TBS 625/ DS 3564/ TTBA 46/ BDVN 519].

sedir (Fr.): "*Cedrus libani* A.Rich. (*Pinaceae*). Kışın yaprağını dökmeyen, kozalaklı ve büyük bir ağaçtır. Toros ve Antitoros dağlarında bulunur. Odunundan Sarı katran denen bir katran elde edilir. Eş anl. Hamalak, Kamalak. Katran ağ., Toros sediri." [TBAS 239/ İBAS 304/ TGİB 57/ BTS 578/ TBS 626/ HHKA 185].

sedir ağacı (Fr.+T.): (*Cedrus atlantica*). [NEBAS 148/ TBS 626].

sefit (<?): Kızılçık. [TBAS 239/ İBAS 304].

seg (<?): Bir tür bitki. [YİŞ 971].

seğelek (seğerek- seğrek- seğrek- seğelek): Ketten. [TBAS 239/ İBAS 304].

seher otu (Ar.+T.): Sütleğen. [TBAS 239/ İBAS 304].

sehhar otu (<?+T.): (*Datura stramonium*). [TBS 626].

sekbeni (sekbîne- sek beni) (Far.): Kasnı, çakşır otu, baldıran. [YATBT 41/ BDVN 275].

sekim (<?): Dağlarda biten, marula benzer bir çeşit ot. [DS 3570].

sekoya ağacı (Lat.+T.): Kozalaklıların porsukgiller familyasından, Kaliforniya'da yetişen, 100-130 m boyunda, büyük bir orman ağacı (*Sequoia*). [NEBAS 148].

seksek ağacı (<?+T.): Bir ağaç adı. [İBAS 305].

sekva ağacı (<?+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 543].

selam otu (Ar.+T.): 1. Maydanozgillerden, 1-2 metre boyunda, pis kokulu, hekimlikte kullanılan bir bitki (*Levisticum*). 2. Yaban kereviz. [TS 1725/ İBAS 305/ NEBAS 148/ BDVN 360/ TTBA 46].

selamotu kökü (Ar.+T.+T.): Bir bitki kökü. [TBAM 127].

selecek (Ar.+T.): Erguvan. [TBAS 239/ İBAS 305/ TTABİ 93/ TTBA 28].

selek (<?): Çükündür otu. [İBAS 305].

selem (<?): Sedir ağacı. [İBAS 305/ RFLMT 164].

selem otu (<?+T.): Melek otu. [İBAS 305].

seleme (<?): Mantar. [İBAS 305].

Selemen armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

selemsek (<?): (*Gynandrisis sisyrinchium*). [TBS 626].

sellep (<?): Salep. [TBAS 240].

selsepet sakızı (<?+Far.+T.): Yakı otu. [TBAS 240/ İBAS 306].

sema gülü (Ar.+Far.): Gök gülü. [BDVN 374].

semen otu (Ar.+T.): (*Juncus*). [TBS 627].

semer ağacı (Yun.+T.): Bir ağaç çeşidi. [THBS 246].

semer otu (Yun.+T.): Hasır otu. [TBAS 240/ İBAS 307].

semerci sazı (Yun.+T.): Bitkinin yaprakları semer yapımında dolgu maddesi olarak kullanılır, hasır otu (*Typha*). [TBAS 240/ İBAS 306/ TBS 627].

semirik: Bir çeşit ot. [DS 3580].

semiz kabak: Şeytan şalgamı. [TBAS 240/ İBAS 307/ RFLMT 165/ TTBA 58].

semizebe: Semiz otu. [TBAS 240/ İBAS 307/ NEBAS 148/ TTBA 58].

semizlik (semüzlik): Semizotu (*Portulaca oleracea*). [TBAS 240/ İBAS 307/ DLT 813/ KTS 356/ TBS 628/ LME 487/ DS 3580/ KFT 998/ TTBA 28/ TTABİ 96/ TMTBA 16/ YATBT 41].

semizotu (semiz otu- semizlik ot- semüz otu- semiz ot- semüz- semüz ot- semüz otu): "1. *Portulaca oleracea* L. (*Portulacaceae*). 10-20 cm boyunda, bir yıllık, basit ve etli yapraklı ve sarı çiçekli otsu bir bitkidir. Türkiye'de iki alt türü bulunur. subsp. *oleracea* - Yabanî semiz otu. Bostangüzeli (Lâdik-Konya). subsp. *sativa* (Haw.) Celak.-Bahçe semiz otu. Yapraklı dalları çiğ olarak salata halinde veya pişirilerek yenir. Eş anl. Cibille. Çilbirotu, Elmelik, Erekleme. Parpar. Perper, Perperten, Perpetöyün, Perpin, Perpene, Pırpırm, Pırpır, Pırpıri. Pırpırım, Pırpırüm, Pırpırün, Pürpürüm, Pürpürün, Semizebe, Semizlik. Soğukluk (Adana, Antakya), Sovukluk, Tohmegan, Tohmegen, Tokmagân. Tokmakân, Tögmeken, Töhmekân, Töhmeken. Tökmekan, Tökmeken, Töymekan, Töymeken, Tühmeken. 2. Semizotugillerden, etli ve mayhoş yaprakları sebze olarak yenilen otsu bir bitki, semizot (*Portulaca oleracea*). 3. Baklatü'l-humkâ da denilen bir sebze ki yaprakları kalınca ve tadı ekşice olur." [KT 1063/ TMİB 949/ MŞ II 258/ TBAS 240/ TS 1728/ ŞBA 704/ İBAS 307/ RFLMT 165/ HBH 307/ MMŞM 459/ TKF 459/ TGİB 196/ NEBAS 148/ TBS 627/ TSD 310/ TE 1854/ HHKA 185/ MNT 794/ HKHTM 824/ LME 487/ TKS 299/ UUF 640/ YİŞ 974/ KEA 412/ KFT 998/ TN 1098/ MOBA 109/ BDVN 462/ TMTBA 16/ TTBA 46/ VHBA 13/ EATBT 1052/ YATBT 41/ LMEBA 412].

semizotu çiçeği: Portulakarya. [NEBAS 148].

semsem (Ar.): 1. Sencan dikenini. 2. Kokulu bir bitki tohumu. [DS 3580].

sencan dikenini (<?+T.): Semsem (*Lycium halimifolium*). [İBAS 308/ BDVN 375].

senced (<?): Kızıl iğde. [İBAS 308].

sendeban ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 10].

sendel (sender) (Far.): (*Tanacetum punctatum*). [TGİB 253/ TBS 628].

senet ağacı (Ar.+T.): Hernub mısırı. [BKTS 209].

sengeç (senkeç- seneç) (<?): Fındık büyüklüğünde bir elma türü. [TBAS 240/ İBAS 308/ DLT 814/ KTS 356].

sent helen çayı (<?+<?+Çin.): Bir tür bitki. [BDVN 281].

sepet çiçeği (Far.+T.): İngiliz sarmaşığı. [THBS 241].

sepetçi kavağı (Far.+T.): Çalık kavak. [TS 1731/ TTBA 74/ TTBA 46/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

sepetçi söğüdü (Far.+T.): Söğütgillerden, yaprakları uzun, dalları sepet örmeye elverişli bir söğüt türü, ban ağacı, sorgun (*Salix viminalis*). [TBAS 240/ TS 1731/ NEBAS 148/ TBS 628/ TTBA 74/ TTBA 46/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

sepetlik (Far.+T.): Dallarından sepet yapımında yararlanıldığı için bu adı alan bir bitki (*Acer campestre*). [TBS 628].

sepetlik ağacı (Far.+T.): (*Acer campestre*). [TBS 628].

sepiik: "*Lotus corniculatus* L. (*Leguminosae*). 50 cm kadar yükselebilen çok yıllık ve sarı çiçekli bir bitkidir. Hayvanlarda zehirlenmelere neden olur. Eş anl. Gazelboynuzu, Şerpik (Doğanhisar-Konya)." [TBAS 240/ İBAS 308/ TTABİ 101/ TTBA 28].

seray çiçeği (<?+T.): Hezarenk çiçeği. [BDVN 231].

serçe başak elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

serçe darısı: Bir bitki çeşidi. [BDVN 58].

serçe otu: 1. Gıvışgan otu. 2. Yapraklarının serçe diline benzetilmesi sebebiyle bu adı alan bir bitki, kuş otu (*Stellaria media*). [TBAS 240/ TBAS 240/ İBAS 308/ NEBAS 149/ TBS 628/ DS 3586/ TTBA 78/ TTBA 46/ HATBA 14/ TTABİ 65].

serçe yem otu: Bir bitki çeşidi. [BDVN 451/ HATBA 14].

serçebaşı: Bir bitki çeşidi. [OABA 300/ HATBA 14].

serçedili (serçe dili): 1. Yapraklarının serçe diline benzetilmesi sebebiyle bu adı alan bir bitki, kuş otu (*Stellaria media*). 2. Cam otu. [TBAS 240/ EM 176/ İBAS 308/ NEBAS 149/ TBS 628/ TTBA 46/ TTBA 79/ TTBA 83/ TTBA 98/ HATBA 14/ TTABİ 65/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ OABA 300/ BDVN 568/ TMTBA 16/ YATBT 41/ LMEBA 412].

serçegözü: Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 629].

serend (<?): Bir nevi porsuk ağacı, eftimun. [KT 1068/ İBAS 308].

serende armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

serendü (<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 137].

serfice (<?): Bir tür bitki. [KT 315].

sergel otu (?+T.): (*Plumbago europaea*). [TBS 629].

sergen: İt üzümü, sirgen (*Chenopodium polyspermum*). [İBAS 308/ CFBİ 590/ TTABİ 97/ TTBA 28].

sergi üzümü: Kalın kabuklu bir çeşit üzüm. [TTBA 46/ TTABİ 100].

sergin otu (<?+T.): Bir nevi sarmaşık, öksüz otu, sermak, üstür. [KT 1068].

serheş (<?): Eyrelti otu. [İBAS 309].

serhişing (<?): “*Puschkinia scilloides* Adams (Liliaceae). Soğanlı. otsu, çok yıllık ve mavi çiçekli bir bitki. Van ve Hakkâri bölgelerinde yaprakları sebze olarak kullanılır.” [TBAS 241/ İBAS 309].

serim (<?): Kenger. [İBAS 309].

serkel otu (serkele otu) (<?+T.): Karakına (*Plumbago europaea*). [TBS 629].

serkile (serkele- sergülü- serküle- sergüle) (<?): 1. Bir nevi şahtere, sitarac kökü, bûcterek-i hindî. 2. Kuduz otu. 3. (*Plumbago europaea*). 4. (*Centranthus longiflorus*). 5. Mavi çiçeklerinden kara boya çıkarılan ot. [KT 1069/ TMİB 950/ İBAS 309/ RFLMT 167/ ŞMK 201/ TGİB 61/ TGİB 193/ TBS 629/ LME 489/ DS 3590/ ŞMS 119/ ACBA 138/ CFBİ 590/ MOBA 99/ TBS 629/ ETFT 347/ YİŞ 975/ YATBT 41/ TMTBA 16].

serkizotu (<?+T.): Mor çiçekli bir ot. [DS 3590].

serpenekıran: İnce kabuklu, yuvarlak taneli bir çeşit ak üzüm. [TTBA 61/ TTABİ 97].

sert buğday (Far.+T.): Kırma ve öğütmeye karşı daha dirençli olan, yoğunluğu diğer buğdaylara göre daha yüksek bulunan ve tane kesiti camısı görünen buğday, kara buğday. [TS 1737/ BDVN 273].

sert mısır buğdayı (Far.+Ar.+T.): Bir buğday çeşidi. [BDVN 622].

servi (serv- selvi) (Far.): “1. *Cupressus sempervirens* L. (Cupressaceae). Kışın yapraklarını dökmeyen yüksek bir ağaç. Kozalakları kabız olarak kullanılır. Eş anl. Selvi. 2. İnce, uzun yapılı olan ve selviye benzetilen bir bitki (*Conyza canadensis*).” [TBAS 241/ ŞBA 705/ TDES 363/ SN 687/ RFLMT 167/ TT 160/ HBH 307/ KM 140/ MMŞM 459/ OAKBH 439/ TKF 460/ TGİB 82/ TBS 629/ HKHT 506/ TE 1859/ AMATK 336/ HHKA 186/ MNT 796/ TAH 737/ EÇSBA 156/ EOS 162/ YİŞ 976/ TASS 878/ KEA 413/ KFT 1000/ BDVN 216/ ACBA 138/ TBAS 240/ TS 1726/ İBAS 306/ TDES 360/ TGİB 82/ TBS 627/ KDB 5/ TGİB 75/ TBS 627].

servi ağacı (serv ağacı) (Far.+T.): Servigillerden, Akdeniz bölgesinde çok yetişen, kışın yapraklarını dökmeyen, 25 metre boyunda, ince, uzun, piramit biçiminde, çok

koyu yeşil yapraklı bir ağaç, andız, selvi, servi ağacı (*Cupressus sempervirens*). [THBS 246/ YATBT 41/ TMTBA 16/ TS 1738/ İBAS 309/ NEBAS 149].

servi kavağı (Far.+T.): İnce, uzun yapılı bir kavak türü (*Populus usbekistanica*). [TBS 630].

servi kozalağı (Far.+T.): Selvi ağacı kozalağı. [MOBA 109].

servi otu (selvi otu) (Far.+T.): 1. Küre biçiminde ve altın sarısı renkte çiçekleri olan çok yıllık bir bitki (*Santolina chamaecyparissus*). 2. İnce, uzun yapılı olan ve selviye benzetilen bir bitki (*Conyza canadensis*). [ŞBA 706/ İBAS 309/ BDVN 529/ TGİB 75/ TBS 627].

seteş (<?): Topuz. [TBAS 241/ İBAS 309].

sevda çiçeği (Ar.+T.): (*Ranunculus muricatus*). [TBS 630].

sevda otu (Ar.+T.): 1. Adam otu. 2. (*Ranunculus muricatus*). [İBAS 310/ TBS 630/ LMEBA 412].

sevgi otu: Bir bitki adı. [İBAS 310].

sevik (<?): (*Salvia syriaca*). [TBS 630].

sevsen (Ar.): Süsen, susam. [TBAS 241/ İBAS 310].

seyelik (<?): Keten. [TBAS 241/ İBAS 310].

seyi (<?): Keten. [DS 3595].

seylan tarçın ağacı (<?+Far.+T.): Defnegiller familyasından, sert yapraklı, sarı-beyaz çiçekli, gövde ve dal kabukları baharat olarak kullanılan bir tür. [BTS 586].

seylan tarçımı (<?+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 149].

seyran ağacı (Ar.+T.): Kızıl ağaç. [İBAS 310/ BDVN 39].

seyrik (<?): Keten. [TBAS 241/ İBAS 310].

sezab (Ar.): Sedefotu. [HBH 308/ KM 140/ MMŞM 459/ TKF 460/ HKHT 507/ TE 1862/ AMATK 336/ HHKA 186/ MNT 798/ ETFT 348/ TAH 738/ ABY 470/ YİŞ 978/ TASS 879/ KEA 414/ KFT 1002/ ACBA 138/ CFBİ 590/ YATBT 41].

sezuan biberi (<?+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 149].

sezü (<?): Mantar ağacı, tıpalık mantarı veren meşe nevi, mantar meşesi. [KT 1076/ TS 1746].

sıcak otu: 1. Acı yavşan. 2. Kısamahmut otu. 3. (*Teucrium polium*). [TBAS 241/ TBAS 241/ İBAS 310/ TBS 630/ TTBA 46].

sıçan alucu (T.+Far.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 206].

sıçan dikenli: Tavşan kirazı (*Ruscus aculeatus*). [TBAS 241/ İBAS 311/ DS 3600/ CFBİ 590/ TTBA 46/ TTBA 78/ HATBA 14/ TTABİ 65].

sıçan saçı: Bir bitki çeşidi. [BDVN 545].

sıçan soğanı: Ada soğanı. [TKF 460/ TKS 300/ KFT 1002/ HATBA 14].

sıçankulağı (sıçan kulağı): 1. Myosotis denilen çiçek, boncuk otu. 2. Farekulağı (*Anagallis arvensis*). 3. Mersin. 4. (*Aristolochia bottae*). 5. Beş parmak otu. 6. Mavi unutmabeni. [KT 1077/ TMİB 952/ TBAS 241/ TS 1747/ İBAS 311/ KBS II 763/ RFLMT 167/ NEBAS 149/ TBS 630/ BDVN 41/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ HATBA 14/ OABA 300/ TTBA 98/ TTBA 83/ TTBA 79/ TTBA 46/ BDVN 161/ BDVN 406/ LMEBA 412].

sıçankuyruğu (sıçan kuyruğu): Dügünçiçeğigillerden sapsız bir bitki (*Myosurus minimus*). [İBAS 311/ BDVN 40/ HATBA 14/ BDVN 478].

sıçanotu (sıçan otu): 1. Bir çeşit yoncaya benzer ot. 2. Farekulağı. 3. (*Ruscus aculeatus*). [KT 335/ TBAS 241/ İBAS 311/ KK 315/ KBS II 763/ RFLMT 167/ KM 140/ TBS 630/ MNT 798/ CFBİ 590/ HATBA 14/ LMEBA 412/ TTBA 46/ TTBA 78/ TTABİ 65].

sıçansabunu (sıçan sabunu) (T.+Ar.): Köpürtgen. [İBAS 311/ LMEBA 412/ HATBA 14].

sıgun otu (<?+T.): Adam otu. [DLT 818/ KTS 360].

sığala yağı (Rum.+T.): Günlük ağacı. [TBAS 241].

sığır baldıranı: Bir bitki adı. [İBAS 311/ DS 3603/ TTBA 78/ TTBA 46/ HATBA 14/ TTABİ 65].

sığır dikenini (sığırdikeni): Sığırlarda yağ yapan bir çeşit bitki. [İBAS 311/ LMEBA 412/ HATBA 14/ TTBA 78/ TTABİ 65].

sığır karpuzu (T.+Far.): Bir tür bitki. [LMEBA 412].

sığır körmeni (T.+<?): (*Allium neapolitanum*). [TBS 631].

sığır mantarı (T.+Rum.): Cincile, zehirli mantar (*Tricholoma albobrunneum*). [TBAS 242/ RFLMT 168/ TBS 631/ CFBİ 590/ LMEBA 412/ HATBA 14].

sığır otu: 1. Ayrık otu; (*Cynodon dactylon*). 2. Sığırkuyruğu. [TMİB 953/ TBAS 242/ İBAS 311/ MOBA 109/ TTBA 78/ TTBA 46/ TTABİ 65/ HATBA 14].

sığır papatyası (T.+Rum.): Sığırgözü de denilen iri bir papatya türü; (*Anthemis nobilis*) [TMİB 953/ HATBA 14].

sığır sazi: Bir tür hasır otu. [HATBA 14].

sığırbiciği: (*Silene alba*). [TBS 631].

sığırcık otu: Kızılböyü kökü. [İBAS 311/ RFLMT 168].

sığırdili (sığır dili): "1. *Anchusa* (*Boraginaceae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, otsu, batıcı tüylü ve mavi çiçekli bitkiler. Çiçekli dalları idrar artıncı olarak kullanılır. Eş anl. Arı çiçeği, Arı otu. Gövrek (*Daday-Kastamonu*). *Anchusa azurea* Miller-Güriz (Doğu Anadolu). Yaprakları sebze olarak kullanılır. *A. officinalis* L.-Sığırdili. *A. strigosa* Labill.-Güriz (Doğu Anadolu). Yaprakları sebze olarak kullanılır. 2. Sığırdiligillerden, 30-60 santimetre yüksekliğinde, tüylü, çok yıllık ve otsu bir bitki, öküzdili (*Anchusa officinalis*). 3. Ispıt. 4. Zembil çiçeği, balık otu." [KT 257/ TMİB 953/ MŞ II 260/ TBAS 241/ TBAS 241/ TS 1749/ EM 177/ ŞBA 707/ İBAS 311/ KM 140/ TKF 460/ TGİB 28/ NEBAS 149/ TBS 631/ MNT 799/ HKHTM 824/ ETFT 348/ TKS 301/ EÇSBA 157/ BDVN 56/ BDVN 112/ DS 3603/ YİŞ 989/ KFT 1004/ CFBİ 590/ MOBA 109/ RMTBA 31/ TMTBA 16/ YATBT 41/ LMEBA 412/ EATBT 1053/ TTBA 98/ TTBA 79/ TTBA 46/ TTBA 84/ HATBA 14/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

sığırdili mantarı (T.+T.+Rum.): Balaban mantarı. [TBAS 241].

sığırgözü (sığır gözü): 1. Boyu bir metre uzayan, sarı çiçek açan, geniş yapraklı bir çeşit bitki. 2. Bir cins iri papatya. 3. Sığırkuyruğu. 4. Öküzgözü. [KT 400/ TBAS 241/ TS 1750/ İBAS 311/ KBS II 765/ RFLMT 167/ TKF 460/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 79/ TTBA 46/ TTABİ 65/ HATBA 14/ OABA 300/ BDVN 124/ BDVN 173/ TMTBA 16/ YATBT 41/ LMEBA 412/ BDVN 65/ KFT 1004/ CFBİ 590].

sığırkulağı (sığır kulağı): Yaprakları sığır kulağına benzetilen bir bitki (*Echium plantagineum*). [TMİB 953/ İBAS 311/ RFLMT 167/ TGİB 240/ TBS 631/ BDVN 251/ HATBA 14].

sığırkuyruğu (sığır kuyruğu- sığırguyruğu- sığırguyrū): "1. *Verbascum* (*Scrophulariaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir, iki veya çok yıllık, otsu, genellikle sarı ve nadiren mor çiçekli bitkilerdir. Türkiye'de 250 kadar tür bulunduğu bilinmektedir. Erzurum ve Kars bölgelerinde çiçek durumu sebze olarak kullanılır. Çiçeklerinden ipliği sarı renge boyamak için yararlanılmaktadır. Eş anl. Bozkulak (Mersin), Danakuyruğu (Akseki-Antalya). Kurtkulağı (Çepni. Gemerek-Sivas).

Öküzpörçüğü (öküzkuynuğu), Sığırgözü, Sığır otu. Sığırsiydiği. Yün otu, Zinemit (Alanya-Antalya). Verbascum asperuloides Hub.-Mor.-Yalangı otu. V. densiflorum Bertol. - Çiçekleri balgam sökücü olarak kullanılır. V. glomerulosum Hub.-Mor.-Akseki (Antalya) bölgesinde tohumları balık avlamakta zehir olarak kullanılır. V. olympicum Boiss.- Uludağ (Bursa)a özđü bir türdür. V. phlomoides L.-Çiçekleri balgam söktürücü olarak kullanılır. V. sinuatum L-Tohumları balık avlamakta zehir olarak kullanılır. V. speciosum Schrader-Aykulağı (Gaziköy-Tekirdağ), Zelve (Pülümür-Tunceli). V. thapsus L-Çiçekleri balgam söktürücü olarak kullanılır. 2. Lâbada. 3. Deve dili." [KT 702/ TMİB 953/ MŞ II 260/ TBAS 242/ TBAS 242/ TS 1750/ EM 177/ ŞBA 709/ İBAS 311/ KK 316/ KBS II 765/ RFLMT 168/ TGİB 271/ BTS 588/ NEBAS 150/ TBS 632/ MNT 799/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ TTABİ 65/ OABA 300/ HATBA 14/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 79/ TTBA 46/ BDVN 608/ DS 3603/ TASS 891/ ACBA 138/ CFBİ 590/ MOBA 109/ TMTBA 16/ YATBT 41/ LMEBA 412/ HATBA 14/ VHBA 13].

sığırkuyruğu çiçeği: Bir tür bitki. [TBAM 128].

sığırödü (sığır öd): Kırlarda görülen bir tür çalı cinsi bitki. [TS 1750/ İBAS 312/ KK 316/ TTABİ 65/ TTBA 79/ TTBA 46].

sığırsidiği (sığırsiydiği): Sığırkuyruğu. [TBAS 242/ İBAS 312/ KBS II 765].

sığırsiki (sığır siki): Sığırsiki otu. [İBAS 312/ HATBA 14/ LMEBA 412].

sığırsoğanı: Soğan gibi kokan bir tür yaban otu. [KBS II 765/ TTBA 78/ TTBA 46/ TTABİ 65].

sığırtikeni: Sığırlarda yağ yapan bir çeşit bitki. [KBS II 765/ DS 3604/ TTBA 46].

sığla ağacı (sığala ağacı) (Rum.+T.): Kara günlük ağacı ve bundan elde edilen yağ (Liquidambar orientalis). [İBAS 311/ TGİB 140/ TBS 630/ TBAS 241/ TBAS 242/ İBAS 312/ TGİB 140/ NEBAS 150/ TBS 633].

sıhank (<?): Koyunların yaralarını iyileştiren bir çeşit ot. [DS 3604].

sıksarı: Bir çeşit sarı ve yuvarlak taneli üzüm. [TTBA 58].

sımak: Bir çeşit bitki. [TTABİ 99/ TTBA 28].

sımbara (<?): Satureja spicigera (C. Koch) Boia. [TBAS 298/ TBS 634].

sıncan (zıncan): Sakızlı bir cins dikenli çalı, mûsâ ağacı (Astragalus). [KT 1081/ TS 1754/ İBAS 312].

sıncar (<?): İlaç yapımında kullanılan bir bitki. [DS 3610].

sınçkan (<?): Musa ağacı. [EUTSV 282].

sıra (<?): 1. Kefe kimyonu. (Foeniculum vulgare). 2. Raziyaneye benzer, kurdumana da denilen bir ot. [TBAS 242/ İBAS 312/ TBS 634/ DS 3614/ YİŞ 990].

sıraca (<?): Silcan (Smilax). [TBAS 242/ İBAS 312/ TBS 634].

sıraca otu (<?+T.): 1. Akban, sığırkuyruğu, balık otu envaından bir nebat. 2. Sıracagillerden, birçok türünün kökleri hekimlikte kullanılan bir bitki (Scrophularia). [KT 1082/ TS 1756/ ŞBA 712/ İBAS 312/ NEBAS 150/ BDVN 539/ BDVN 618/ TTBA 46].

sırat darısı (Ar.+T.): (Sorghum bicolor). [TBS 634].

sırça otu: Bir bitki çeşidi. [TMİB 955].

sırgan otu (sırgan): Sırgan. [TBAS 242/ TBAS 242/ KBS II 770].

sırık domatesi (T.+Rum.): Dalları sılıkla desteklenerek yetiştirilen, iri, düzgün ve etli meyve veren bir tür domates. [TS 1758/ TTBA 46/ TTBA 87/ TTABİ 68].

sırık fasulyesi (T.+Rum.): Dalları sılıkla desteklenerek yetiştirilen, ince, uzun, kılçıksız bir tür fasulye. [TS 1758/ TTBA 46/ TTBA 87/ TTABİ 68].

sırım: Bataklık kıyılarında biten sen yapraklı bir çeşit bitki. [DS 3616/ TTABİ 99].

sırmağı: "Daphne pontica L. (Thymelaeaceae). 50-100 cm yükseklikte, kışın yapraklarını dökmeyen, sanmsı yeşil çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Yaprakları ve meyveleri zehirlidir. Eş anl. Kurtbağı, Sırmağı." [TBAS 242/ İBAS 312/ TTBA 58].

sırmağı: Çok sağlam yapılı olan ve çok güç kopartılan bir bitki, sırmağı (Daphne pontica) [TBAS 242/ İBAS 312/ TBS 635].

sırımsız: Ayşekadın fasulyesi. [TTABİ 96/ TTBA 28].

sırınçan (<?): Musa ağacı. [EUTSV 283].

sırmacık çiçeği: (Calendula officinalis). [TBS 635].

sırsıçlı armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

sırtlanayası (sırtlan ayası): Sarı çiçekleri, yuvarlak yaprakları olan nemli yerlerde görülen bir bitki. [TMİB 956/ LMEBA 412/ HATBA 14].

sıtma ağacı: "Eucalyptus (Myrtaceae) türlerine verilen genel ad. Vatanı Avustralya olan ve kışın yaprak dökmeyen ağaçlar. Bazı türleri Güney ve Batı Anadolu sahil şeridinde yetiştirilmektedir. Eş anl. Okalıptüs, Sulfata ağ. (Adana). Eucalyptus camaldulensis Dehnh. (Syn.E.rostrata Schlecht.)- Adana okalıptüsü. Memleketimizde en yaygın olan türdür." [TBAS 243/ İBAS 312/ BTS 589/ NEBAS 150/ TBS 635/ TTBA 46/ BDVN 265].

sıtma gülü (T.+Far.): Yabani gül (Rosa canina). [TBS 635].

sıtma otu: "1. Eupatorium cannabinum L. (Compositae). 1 m kadar yükselebilen, çalı görünüşünde, otsu, tüylü ve çok yıllık bir bitki. Çiçekler kırmızı, pembe veya beyaz renkli. 2.Kırmızı kantaron. 3.Kurşun otu. 4. Yavşan. 5. Sıtma tedavisinde kullanılan bir bitki (Plantago major)." [TBAS 243/ TBAS 243/ İBAS 312/ BTS 589/ NEBAS 150/ TBS 635/ DS 3621/ TTBA 46].

sıvarma: Sulak yerlerde yetişen kavun. [TTBA 28/ TTABİ 99].

sıyılcan (<?): (Smilax aspera). [TBS 635].

sıyırğı (<?): (Adenocarpus complicatus). [TBS 636].

sıyırma (sıyırma): Eşek dikenini (Onopordum bracteatum). [TBAS 243/ İBAS 312/ TBS 636/ DS 4698].

sıyırma pakla: Taze kara bakla. [TTBA 58/ TTABİ 99].

sıyırma: 1. Taze fasulye. 2. Taze börülce. 3. Hayvanlara yedirilen bir çeşit dikenli bitki. [TTABİ 99/ TTBA 28].

sıyırmadikeni (sıyırma dikenini): Deve dikenini. [TTABİ 99/ TTBA 46].

sızgı (<?): Yemeklere konan bir çeşit ot. [DS 3628].

sızı otu: Diz sızısını gidermek için kullanılan bir bitki (Tamus communis). [TBS 636].

sibistan (sebistan- sepistan- sipistan) (Far.): 1. Sibistan ağacı ve meyvesi. 2. İğde ağacı (Elaeagnus angustifolia). [HBH 309/ KM 141/ MMŞM 459/ TKF 459/ HHKA 187/ MNT 801/ ETFT 350/ TKS 303/ UUF 637/ ABY 471/ YİŞ 992/ TASS 892/ KEA 416/ ŞMS 119/ ACBA 138/ CFBİ 590/ YATBT 42].

sibüt (sipüt) (<?): Karabiber ve kimyon gibi yemeğe katılan bir ot, kişniş.[DLT 823/ KTS 365].

sicim otu: Uzun, sağlam yapılı gövdesi olan bir bitki (Hypericum calycinum). [TBS 637].

sicim yosunu: Bir tür bitki. [BDVN 284].

sidikli meşe (T.+Far.): Yanarken su çıkaran bir meşe türü. [TS 1764/ TTBA 58].

sidikzoru otu İdrar zorluğu tedavisinde kullanılan bir bitki (Telephium imperati). [TGİB 255/ TBS 637].

sifin: 1. Zifin. 2. Sariağı. 3. (Rhododendron luteum). [TBAS 243/ TS 1764/ İBAS 313/ TBS 637].

sigala: Sıgla. [TS 1765].

sigrek (<?): Siğil otu (Heliotropium boraginaceae). [İBAS 313/ CFBİ 590].

siğil otu: "1. Heliotropium (Boraginaceae) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, yumuşak tüylü, beyaz veya sarımtırak çiçekli bitkiler. Türkiye'de 15 kadar tür bulunmaktadır. Taze yaprağın ezilmesi ile elde edilen usare siğilleri yok etmek için siğil üzerine sürülür. H. europaeum L. türü ateş düşürücü, safra söktürücü ve yara iyi edici olarak tanınmıştır. Gazi Antep bölgesinde M. Dolosum De Not. türüne de Siğil otu adı verilmektedir. Eş anl. Boz ot. 2. Bağa. 3. Kalınca yaprakları, çıban ve yarayı işletip iyileştirmekte kullanılan, labadaya benzer bir çeşit ot." [TBAS 243/ TBAS 243/ TS 1766/ İBAS 313/ RFLMT 168/ TGİB 67/ BTS 591/ TBS 637/ DS 3631/ TTBA 46].

siğilli huş ağacı: Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 150].

siğillik otu (siğlek otu): Siğillerin yok edilmesinde kullanılan bir bitki (Plantago major). [TBS 638].

siğirlibey (<?+T.): Bir tür bitki. [VHBA 13].

sihirbaz otu (Ar.+Far.+T.): Boru çiçeği (Datura stramonium). [TBS 638/ TTBA 46/ TTBA 74/ TTABİ 63].

Siirt fıstığı (Öİ+Ar.): Yurdumuzda yetiştirilen bir ağaçtır. Antep fıstığının bir çeşididir (Pistacia vera). [TBS 638].

siklamen (Fr.): Daha çok süs olarak yetişen ve yetiştirilen bir bitki (Cyclamen). [TBS 638].

silar (<?): Erik. [TBAS 243/ İBAS 314].

silcan (<?): "Smilax (Liliaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken, dikenli, tırmanıcı ve çalı görünüşünde bitkiler. Genç sürgünleri sebze olarak kullanılır. İstanbul pazarlarında Dikenucu veya Dikenözü adı altında satılmaktadır. Meyvenin arillusu eskiden Gıcır (Rize bölgesinde Mamula veya Mamuli) adı altında damla sakızı yumuşatmakta kullanılırdı. Aşağıdaki türler Türkiye'de yetişmektedir. Eş anl. Çıtırğı, Diken otu, Dikenözü, Dikenucu, Gıcır dikeni. Kara silcan, Kırçari, Mamula (Rize), Mamuli (Rize), Mehrocan, Melevcan, Melevcen, Meleviçen, Melocan, Melövcan, Merevcen, Merevücen, Merülcen, Mevlücen, öz dikeni (Trabzon), Sıraca (Gözne-Mersin), Sircan, Yaban saparnası, Zılcan, Zmcan. Zırmılak, Zincan, Zincer. Meyvelere Müzdelek denir. Smilax aspera L -Meyveler kırmızı veya siyah renkli. S. excelsa L.- Öz dikeni (Trabzon), Zimbilaçi, Zimilaci, Zimilaçi, Zimilas (Rize). Meyveler kırmızı renkli. Meyvelerinden gıcır elde edilir (Trabzon)." [TBAS 243/ ŞBA 714/ İBAS 314/ TGİB 244/ TBS 639/ TTABİ 58].

silim soğanı (<?+T.): (Allium armenum). [TBS 639].

silindirçiçeği (silindir çiçeği) (Fr.+T.): Hatmi. [İBAS 314/ TTBA 46].

silisseven (Fr.+T.): Silisli toprakları seven bitki. [TTBA 61].

sille (<?): Baklagillerden burçağa benzer bir bitki. [DS 3635].

silsilik otu (<?+T.): Sinirli ot (Plantago major). [TBS 639].

sim (<?): Nergis. [TBAS 244/ İBAS 314].

sim otu (<?+T.): (Silene saxatilis). [TBS 639].

simaba ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 150].

simiş (<?): Çekirdek (?) [KB 1229].

simne (<?): Yaban şahdanesi. [İBAS 314].

sinameki (sina-yı mekki- sinai mekke- senemeki) (Ar.): 1. Baklagillerden, sıcak bölgelerde yetişen, birçok türü bulunan bir bitki (Cassia). 2. Bu bitkinin meyvesi. 3.

(*Senna corymbosa*). [ŞBA 715/ İBAS 315/ KK 317/ RFLMT 169/ HBH 309/ KM 141/ MMŞM 460/ TBAM 130/ BTS 593/ NEBAS 151/ TBS 639/ HKHT 508/ TE 1872/ AMATK 337/ HHKA 186/ MNT 802/ HKHTM 832/ ETFT 350/ EÇSBA 157/ ABY 472/ YİŞ 995/ TASS 894/ KEA 417/ ŞMS 119/ ACBA 138/ CFBİ 590/ YATBT 42/ BDVN 152].

sinan otu (<?+T.): Diş otu. [İBAS 315].

sinar (<?): Çınar. [İBAS 315].

sincan (<?): Çıçırgan (*Hippophae rhamnoides*). [TBAS 244/ İBAS 315/ TGİB 118/ TBS 639/ LME 494/ CFBİ 590/ CEBA 131].

sincan ağacı (<?+T.): Sincan dikenini. [THBS 246].

sincan çalısı (<?+T.): Bir tür bitki. [CEBA 131].

sincan dikenini (<?+T.): 1. Kışın yaprağını döken, kuvvetli dikenli ve sarı çiçekli bir çalıdır, kara çalı (*Paliuru spina*). 2. (*Hippophae rhamnoides*). 3. Nabk ağacı. [TBAS 242/ TBAS 244/ İBAS 315/ THBS 243/ TBS 639/ KFT 1007/ BDVN 435/ BDVN 625/ LMEBA 412].

sincan otu (<?+T.): Küçük abdestbozan otu. [İBAS 315].

sinceri (<?): Çekirdeksiz üzeme verilen addır (*Vitis vinifera*). [TBS 640].

sincibil (sincilip) (<?): Rezene. (*Foeniculum vulgare*). [TBAS 244/ İBAS 315/ TBS 640/ DS 3638].

sindora ağacı (<?): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 151].

sinek mantarı (sinekmantarı) (T.+Rum.): Zehirli bir mantar türü. [TBAS 244/ TS 1772/ BTS 595/ HATBA 14/ TTBA 46/ TTBA 78].

sinekkanaadı: 1. Kekik. 2. Mercanköşk. 3. Elle ufalanmış irice tütün. 4. Yapraklarının yapı ve duruş bakımından sinek kanadına benzemesi sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Origanum micranthum*). [TBAS 244/ TBAS 244/ KBS II 783/ TBS 640].

sinekkapan (sinek kapan): 1. Droseragillerden, Kuzey Karolina bataklıklarında yetişen, yapraklarına konan sinekleri, böcekleri sıkıp emen bir bitki (*Dionaea muscipala*). 2. Salkım çiçeği. [TBAS 244/ TS 1771/ İBAS 315/ NEBAS 151/ BDVN 548/ BDVN 239/ HATBA 14/ TTBA 61/ TTBA 80/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

sinekkıran: 1. Salkım çiçeği. 2. Tarlalarda biten bir tür ot. [TBAS 244/ KBS II 783/ DS 3639/ TTBA 61/ TTBA 80/ TTABİ 97].

sinektutan tıkan: Bir tür bitki. [TTABİ 97].

sinektutan: Salkım çiçeği. [TBAS 244/ HATBA 14/ TTBA 61/ TTBA 80].

sinfit (<?): Kara kafes otu. [İBAS 315].

sinir otu: Sinir otugillerden, çiçekleri tek bir sapın ucunda başak durumunda, birçok yabancı türü bulunan ve hekimlikte kullanılan bir bitki, bağa (*Plantago*). [TBAS 244/ TS 1774/ BTS 597/ NEBAS 151/ TBS 640/ BDVN 470/ TTBA 46].

sinirli kabalak: Yaprakları özellikle alt yüzde belirgin damarlı bir bitki (*Plantago major*). [TBS 641].

sinirli ot (sinirlü ot- sinirlice ot- sinirlüce ot- sinir otu): Sinirotu, bağa yaprağı (*Plantago major*). [MŞ II 263/ TBAS 244/ EM 178/ İBAS 315/ TGİB 190/ TBS 641/ HKHT 510/ YİŞ 997/ TTABİ 95/ TTBA 58/ TMTBA 16/ YATBT 42/ TMTBA 17/ YATBT 42].

sinirli yaprak (sinirlüce yaprak- sinirli yaprağı- sinirlü yaprak- sinirliyaprak- sinirlice yaprak): Bağa yaprağı (*Plantago major*). [KT 1091/ TMİB 960/ TBAS 244/ İBAS 315/ KK 318/ RFLMT 169/ KM 141/ MMŞM 460/ TKF 460/ TBS 641/ YİŞ 997/ KFT 1008/ CFBİ 590/ MOBA 109/ TMTBA 17/ TMTBA 16/ YATBT 42].

sinirli: Bir tür bitki. [RMTBA 31].

sinirlibeyyaprağı: Yaprakları özellikle alt yüzde belirgin damarlı bir bitki (*Plantago major*). [TBS 641].

sinirlice (sinirlüce- sinirli- sinürli): "Sinirli yaprak, Sinir otugillerden, çiçekleri tek bir sapın ucunda basak durumunda, birçok yabancı türü bulunan ve hekimlikte kullanılan bir bitki (*Plantago*)." [KM 141/ HKHTM 813/ ETFT 350/ LME 495/ ŞMS 120/ ACBA 139].

sinsek (<?): Bağa yaprağı (*Plantago major*). [TBAS 244/ İBAS 315/ TBS 642].

sinsim (<?): Susam. [EUTSV 285].

sipçik (<?): *Hyparrhenia hirta* (L.) Stapf (Gramineae). Bu ad Alantur (Antalya) civarında kullanılmaktadır. [TBAS 244/ TBS 642].

sir (Far.): Sarımsak (*Allium sativum*). [TBS 642/ TE 1873/ ETFT 350].

sira (<?): Kara yemiş. [TBAS 244/ İBAS 316].

sircan (<?): Silcan. [TBAS 244/ İBAS 316].

sirik (<?): *Sirmo* (*Allium schoenoprasum*). [TBAS 245/ İBAS 316/ TBS 643].

sirim (<?): *Sirmo* (*Allium schoenoprasum*). [TBAS 245/ İBAS 316/ TBS 643].

sirke (Far.): (*Aristolochia pontica*). [TBS 643].

sirke mancarı (Far.+Erm.): Yaprakları pancar yaprağına benzeyen bir bitki (*Chenopodium album*). [TBS 643].

sirke otu (Far.+T.): (*Poa bulbosa*). [TBS 643].

sirkecen (<?): Sirken. [TBAS 245].

sirken (sirkene- sirkeyen- sirgen): "*Chenopodium* (*Chenopodiaceae*) türlerine verilen genel ad. 10-150 cm yükseklikte, bir yıllık ve otsu bitkilerdir. Toprak üstü kısımları. ıspanak gibi pişirilerek, sebze olarak kullanılır. Türkiye'de 10 kadar türü bilinmektedir. Eş anl. Sirgen, Sirkecen, Sirkene. Sirkene otu, Sirkeyen, Yabanî ıspanak. *Chenopodium album* L.- *C. foliosum* (Moench) Asehers.- *C. polyspermum* L.-Sirken, *C. urbicum* L-İştir." [TBAS 245/ TBAS 245/ İBAS 316/ RFLMT 170/ HBH 310/ TKF 461/ TGİB 26/ BTS 599/ NEBAS 151/ TBS 643-644/ LME 495/ UUF 652/ KFT 1009/ CFBİ 590/ LMEBA 412/ VHBA 13].

sirken otu: Sirken. [TTBA 46].

sirkene (<?): Tellice de denilen bir çeşit ot. [DS 4698].

sirmik (sirmok) (<?): *Sirmo* (*Allium schoenoprasum*). [TBAS 245/ İBAS 316/ TBS 644].

sirmo (Far.): "1. Doğu Anadolu bölgesinde (özellikle Van bölgesi) bazı *Allium* (*Liliaceae*) türlerine verilen genel ad. Bu türlerin yaprak ve gövdeleri koku ve lezzet vermek için otlu peynir içine katılır veya sebze olarak kullanılır. Eş anl. Sirik (Van). Sirim (Van). Sirmik (Diyarbakır). *Allium atroviolaceum* Boiss. *A. aucheri* Boiss. *A. cardiostemon* Fisch. et Mey. *A. schoenoprasum* L. *A. scorodoprasum* L. *A. vineale* L. 2. Yabancı sarımsak." [TBAS 245/ İBAS 316/ KBS II 786/ TBS 644].

sirşik (<?): Anberbaris. [İBAS 316].

sisal keneviri (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 26].

sivri biber (T.+Rum.): Uzunca ve ince yeşilbiber. [TS 1779/ TTBA 58].

sivri çayı (T.+Çin.): Çay olarak kullanılan bir bitki, dağ çayı (*Sideritis tmolea*). [TBAS 245/ İBAS 317/ TBS 645].

sivri elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 77].

sivri kekik (sivri kekiği): Kaya kekiği (*Satureja pilosa*). [TBAS 245/ TBS 645/ TTBA 58].

sivri kökü (sivrikökü): Centiyane (*Gentiana lutea*). [TBAS 245/ İBAS 317/ TBS 645/ TTBA 46].

sivri lale (T.+Far.): Çiçek parçalarının tepe kısmı sivri uçlu olan lâle türü (Tulipa clusiana). [TBAS 246/ TBS 645].

sivri siğil otu: Siğillerin yok edilmesinde kullanılan bir bitki (Plantago major). [TBS 645].

siyabo (siyabu) (<?): 1. Çakşır otu. 2. Gıvışgan otu (Silene vulgaris). [TBAS 246/ İBAS 317/ TBS 645].

siyah ak asma (Far.+T.+T.): Bir asma çeşidi. [BDVN 576].

siyah akçe ağaç (Far.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 39].

siyah arpa (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 321].

siyah ban otu (Far.+<?+T.): Çiçeklerinin orta kısmı morumsu, siyah renklidir (Hyoscyamus niger). [TBS 645].

siyah biber (siyah büber) (Far.+Rum.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 466/ LMEBA 412].

siyah boynuz otu (Far.+T.+T.): Karaca otu. [BDVN 312].

siyah civanperçemi (Far.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 11].

siyah çam ağacı (Far.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 2].

siyah darı otu (Far.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 397].

siyah encir (Far.+Far.): Bir incir türü. [TKF 422].

siyah erik (siyah erük) (Far.+T.): Bir erik çeşidi. [TKF 422/ LMEBA 412/ TTABİ 79].

siyah Frenk üzümü (Far.+Öİ+T.): Yeşil çiçekleri ve olgun koyu siyah meyveleri olan bir bitki (Ribes nigrum). [ŞBA 716].

siyah Frenk üzümü ağacı (Far.+Öİ+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 511].

siyah harbak (Far.+Ar.): Karaca otu. [BDVN 312].

siyah hardal (Far.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 551].

siyah haşhaş (Far.+Ar.): Bir haşhaş çeşidi. [LMEBA 412].

siyah iri üzüm (Far.+T.+T.): Bir üzüm türü. [LMEBA 412].

siyah kızıl ağaç (Far.+T.+T.): Erkek ak diken. [BDVN 506].

siyah kimyon (Far.+Ar.): Çörek otu. [TBAS 246/ İBAS 317/ TTBA 58].

siyah kurtluca (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 144].

siyah mantar (Far.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 402/ BDVN 451].

siyah mersin (Far.+Rum.): Meyvesi morumsu, siyah renkli olan bir bitki (Myrtus communis). [TBS 646].

siyah ot (Far.+T.): "Salvia nemorosa L. (Labiatae). 30-60 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, kırmızı veya morumsu mavi çiçekli bir bitkidir. Toprak üstü kısımları iplik boyamak için kullanılır (Hakkâri. Van)." [TBAS 246/ İBAS 317/ TBS 646/ TTBA 58].

siyah sant ağacı (Far.+<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 7].

siyah sığır kuyruğu (Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 608].

siyah tirmit (Far.+Yun.): Borazan mantarı. [TBAS 246/ İBAS 317/ TTBA 58].

siyah tohumlu kantaryon (Far.+Far.+Yun.): Bir tür bitki. [BDVN 211].

siyah turp (siyah turpu) (Far.+Far.): Yumrusu siyah olan bir bitki (Raphanus sativus), bayır turpu. [TBS 646/ BDVN 189].

siyah üzüm (Far.+T.): Kara üzüm. [RB 97/ HKHTM 823/ TKF 473/ EATBT 1052/ LMEBA 412].

siyah yapraklı deve dili (Far.+T.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 609].

siyahgöz (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [OABA 300].

siyek: Kırmızı ya da sarı çiçekli bir bitki. [DS 3650].

siyircik (<?): Dallarından süpürge yapılan bir çeşit bitki. [DS 4699].

sobelen (<?): Koni biçiminde bir mantar. [DS 3653].

soç (<?): Lâdin (Picea orientalis). [TBAS 246/ İBAS 317/ TBS 646].

soda otu (İt.+T.): Ispanakgiller familyasından bir bitki (*Salsola calı*). [İBAS 317].

sodır (<?): Süpürge yapılan bir çeşit ot. [DS 3653].

sofora (<?): Çin kökenli olup Kore yarımadasında yetişen, 15-20 metre boy atabilen, 1 metre eninde gövdeye ulaşabilen, dalları uzun, hafif kıvrık ve koyu yeşil renkte olan bir tür ağaç (*Sophora japonica*). [TS 1783/ BTS 607/ NEBAS 152/ TBS 646].

sofora ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 558].

sofur (<?): 1. Yaban yasemini. 2. (*Solanum dulcamara*). [TBAS 246/ İBAS 317/ TBS 647].

Sofya behmeni (Öİ+Ar.): Bertanika, pisturta. [RFLMT 170].

sogun (<?): Soğan. [KTS 367].

soğan (sogan): "1. *Allium* (Liliaceae) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, soğanlı, özel kokulu ve otsu bitkiler. Bazı yabanî türlerin soğan veya yaprakları soğan veya sarımsak yerine kullanılmaktadır. Eş anl. Çayır soğanı, Gömülgen, Gömürsen, Gurante (Van). Incalız. Kır soğanı (Kars), Korman. Kormen, Kömren, Kömüren. Kömürsen, Könmen, Köpek soğanı, Körmen. *Allium* akaka Gmelin- İt soğanı, Keçitaşağı. Kuzukulağı (Van), Sarımsak soğanı. Erzurum ve Van bölgelerinde soğanı kullanılır. *A. atroviolaceum* Boiss.-*A. cepa* L.- Soğan. *A. flavum* L.-Sarı soğan. Çiçekleri sarı renklidir. *A. neapolitanum* Cyr.-Osuluk otu (Armutlu-Bursa). *A. pseudoampeloprasum* Miscz.ex Grossh.-Pıraz, Büyük pıraz. *A. roseum* L.-Geyik körmeni. *A. rotundum* L.-Kömüren. Körmen. *A. schoenoprasum* L.- Van bölgesinde kullanılır. *A. sintenisii* Freyn-Corin. Suryas. Doğu Anadolu bölgesinde kullanılır. *A. subhirsutum* L.-Körmen. Marmaris (Muğla) bölgesinde kullanılır. *A. trifoliatum* Cyr.-Keçi kömüreni. Keçi körmeni. Batı Anadolu bölgesinde kullanılır. *A. vineale* L. *Allium* akaka S. G. Gmelin. *A. amethystinum* Tausch. *A. baytopiorum* Kollmann et N. Özhatay. *A. colchicifolium* Boiss. *A. flavum* L. *A. kharputense* Freyn- Harput soğanı. *A. neapolitanum* Cyr. *A. nigrum* L.- Kara soğan. *A. orientale* Boiss. 2. Zambakgillerden, yemeklere tat vermek için yumrusu ve yeşil yaprakları kullanılan güzel kokulu bitki (*Allium cepa*). 3. Çiğdem, lale, zambak, sarımsak vb. bitkilerin toprak altındaki yumru kökü. 4. Maruf yakıcı bir sebze ki kat kat kabuktan ibarettir." [KT 1096/ TMİB 963/ MŞ II 264/ MN 232/ DK II 269/ ETG 294/ TBAS 246/ TS 1783/ EM 179/ ŞBA 718/ İBAS 317/ EUTSV 287/ DLT 826/ KK 318/ İML 62/ TDES 372/ KTS 366/ SN 690/ KBS II 790/ RFLMT 170/ ŞMK 202/ RB 97/ TT 161/ HBH 311/ KM 141/ TKF 461/ TGİB 24/ BTS 607/ NEBAS 152/ TBS 647/ HKHT 511-529/ TE 1875/ AMATK 338/ HHKA 187/ MNT 803/ HKHTM 813/ ETFT 351/ TAH 743/ LME 512/ TKS 304/ EÇSBA 157/ UUF 652/ EOS 163/ ABY 473/ BDVN 36/ YİŞ 1001/ TASS 897/ KEA 419/ KFT 1011/ TN 1105/ ACBA 139/ CFBİ 590/ MOBA 99/ CCBA 628/ TMTBA 17/ RMTBA 31/ EATBT 1048/ EOTTD 327/ YATBT 42/ TBYBA 31].

soğan çiçeği: 1. Fulya. 2. Yabani olarak bulunan bir süs bitkisi (*Allium neapolitanum*). [TS 1783/ İBAS 318/ TBS 647/ TTBA 46].

soğan sarımsağı: Yabani bir *Allium* türü (*Allium akaka*). [TBS 647].

soğan ufağı: Arpacık soğanı. [TTBA 46].

soğan uşağı: Soğan ufağı. TTBA 46 [].

soğanak: İt sarımsağı (*Allium atroviolaceum*). [TBS 647/ TTABİ 94/ TTBA 28].

soğanbağı: Soğan demetlerinin bağlanmasında kullanılan bir bitki (*Polygonum pulchellum*). [TBS 647].

soğancık: 1. Yalın kat yaprakla sarılı, besin bakımından zengin küçük soğan (*Allium schoenoprasum*). 2. Kardelen. 3. Toprak altında soğanı olan bitki (*Galanthus*). [TBAS 247/ TS 1783/ ŞBA 723/ İBAS 318/ KBS II 790/ TBS 647/ TTABİ 94/ TTBA 28].

soğlaç buğdayı: Soğla yerde yetiştiği için özsüz olan ve beğenilmeyen buğday.[TTBA 46].

soğlaç: Bir tür bitki. [TTABİ 94].

soğuk ot: (*Isatis glauca*). [TBS 647].

soğukluk otu: Soğuk içilen çorbalara katılması nedeniyle verilen bir ad (*Portulaca oleracea*). [TBS 648].

soğukluk: 1. Semiz otu. 2. Soğuk içilen çorbalara katılması nedeniyle verilen bir ad (*Portulaca oleracea*). [TBAS 247/ İBAS 318/ TBS 647/ VHBA 13/ TTABİ 96/ TTBA 28/ TTABİ 101].

soğulcan otu: "1. Birleşikgillerden, yuvarlak yapraklı çiçekleri solucan düşürücü olarak kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki, solucan otu (*Pelargonium endlicherianum*). 2. Kestere. 3. Misk otu." [HKHTM 824/ BDVN 566/ BDVN 576/ EATBT 1053].

soğulcançikaran (soğulcan çıkaran): Bir tür yavşan (*Artemisia cina*). [İBAS 318/ LMEBA 412].

soğulcandüşüren (soğulcan düşüren): Bağırsak solucanlarını düşürmek için kullanılan bir bitki. [HATBA 14/ LMEBA 412].

solah (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

solgun: Söğüt. [TBAS 247/ İBAS 318/ TTABİ 100/ TTBA 28].

solmaz çiçek: Sarı renkli çiçekleri uzun süre canlı kalan bir süs bitkisi, ölmez çiçek (*Helichrysum bracteatum*). [TBAS 247/ İBAS 318/ NEBAS 152/ TBS 648].

solmaz sarı çiçek: Ölmez çiçek. [TBAS 247].

solmaz sarı: Sarı renkli çiçekleri uzun süre canlı kalan bir süs bitkisi, ölmez çiçek (*Helichrysum orientale*). [TBS 648].

solmazsoluk: (*Orchis simia*). [TBS 648].

solucan eğrelti otu: Bir tür bitki. [BTS 608].

solucan eğreltisi: Bağırsak solucanlarına karşı kullanılan bir bitki, eğrelti (*Dryopteris*). [TBAS 247/ TBS 648/ TTBA 78/ TTBA 46].

solucan otu: "1. *Pelargonium endlicherianum* Fenzl (*Geraniaceae*). 15-35 cm yükseklikte, rizomlu, çok yıllık ve morumsu kırmızı çiçekli bir bitki. Çiçekli dalları taze halde bağırsak solucanlarına karşı kullanılır. 2. *Tanacetum vulgare* L. (*Compositae*). 60-120 cm yükseklikte, çok yıllık ve sarı çiçekli bir bitki. Kuvvet verici, iştah açıcı ve kurt düşürücü olarak kullanılır. 3. Birleşikgillerden, Karadeniz ve Doğu Anadolu bölgelerinde yetişen, 15-35 santimetre yüksekliğinde, yuvarlak yapraklı çiçekleri solucan düşürücü olarak kullanılan çok yıllık ve otsu bir bitki (*Pelargonium endlicherianum*)." [KT 1098/ TBAS 247/ TBAS 247/ TS 1788/ İBAS 318/ TGİB 179/ NEBAS 152/ TBS 648/ HATBA 14/ TTBA 46/ TTBA 78/ TTABİ 65].

som (<?): Sarımsak. [İBAS 318].

somak (Ar.): Sumak (*Rhus coriaria*). [TBAS 247/ İBAS 318/ TGİB 212/ TBS 649].

somak ekşisi (Ar.+T.): Sumak. [TBAS 247].

somak pekmezi (Ar.+T.): Sumak. [TBAS 247].

somalop armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [TTBA 47].

somit (<?): Dere otu. [TBAS 247/ İBAS 318].

somrukotu (somruk- somruk otu): Çiçeklerindeki balözü çocuklar tarafından emilen bir bitki (*Symphytum brachycalyx*). [TBS 649/ DS 3663/ TTBA 46].

somon elma (<?+T.): Elma çeşidi. [TTABİ 77].

sonbahar kan avcı otu (T.+Far.+T.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 21].

sonbul (<?): Sünbül. [CCBA 615].

sorguç otu: Buğdaygillerden, tüy otu (*Stipa barbata*). [İBAS 318/ BDVN 568].

sorguçu güvercin: Jakobinya. [NEBAS 152].

sorgun (sorkun- sorhun) (<?): Söğüt ağacının bir nevi, Mısır kavağı, ban; Sepetçi söğüdü (Salix).[KT 1100/ TMİB 966/ TBAS 247/ MŞ II 266/ TS 1794/ İBAS 318/ KBS II 801/ RFLMT 170/ KM 141/ TBS 649/ LME 498-513/ ABY 474/ CFBİ 590/ TMTBA 17/ YATBT 42].

sorgun ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [LMEBA 412].

sorhun çiçeği: Bir tür bitki. [LMEBA 412].

sorkıç (<?): Sarıçalı, karamuk. [DLT 828].

sorkum (sorgum) (<?): Buğdaygillerden bir bitki. [NEBAS 152].

sorkun yemişi (<?+T.): Ban. [İBAS 318].

sorma (<?): Bir tür bitki. [TTABİ 99].

sormak (sormah): Beyaz çiçekli bal gibi tatlı bir çeşit ot. [DS 3665/ TTBA 28].

sormuk (<?): Çiçeklerinin balözü emilen bir bitki (Alkanna orientalis). [TGİB 23/ TBS 650].

sormuk otu (<?+T.): Çiçeklerinin balözü emilen bir bitki (Wiedemannia orientalis). [TGİB 281/ TBS 650].

soşun (<?): Çuha çiçeği. (Primula auriculata). [TBAS 247/ İBAS 318/ TBS 650].

soşyete sarmısağı (Fr.+T.): Sarımsak kokulu bir süs bitkisi (Tulbaghia simmleri). [TBS 650].

sov (<?): (Heracleum persicum). [TGİB 117/ TBS 651].

soşukluk: Semiz otu. [TBAS 247/ İBAS 318/ KBS II 791].

soş (<?): Baldırgan. (Heracleum trachyloma). [TBAS 247/ İBAS 318/ TBS 651/ DS 3668].

soşya (Fr.): Yurdumuzda ekilen bir bitki (Glycine max). [TBS 651/ HHKA 188/ ABY 474].

soşya fasulyesi (Fr.+Rum.): Baklagiller (Leguminosae) familyasından olan, %40 protein ve %18 yağ içeren, yağ, un, sos, ve peynir yapımında kullanılan bir bitki (Soşya hispida moench).(Glycine max). [ŞBA 724/ İBAS 318/ BTS 612/ NEBAS 152/ TBS 651/ TTBA 46].

soşyaç (<?): Gövdesi soşyulup yenen bir bitki (Carduus pycnocephalus). [TBS 651].

soşymuk: "Pinus (Çam) türlerinin gövdelerinin dış kabuğu soşyulduktan sonra elde edilen kısım. Kuvvet verici olarak emilir ve çiğnenir. Eş anl. Emlik (Çorum), Gabram. Kamalak (Adana), Saymuk (Küre-Kastamonu), Yalama, Yalamak, Yalamık, Yalamuk, Sıyırımıh, Sıyırımıh." [TBAS 248/ İBAS 318].

soşyuk: 1. Taze hıyar. 2. Taze dut. [TTBA 28/ TTABİ 101].

soşyulgan: Tarlada biten bir tür ot. [KBS II 803/ DS 3671/ TTABİ 97/ TTBA 28].

soşyurşan: (Salix caprea). [TBS 651].

soşbelek (<?): Bir mantar türü, söbelen. [TBAS 248/ İBAS 318/ DS 3672/ TTABİ 94/ TTBA 28].

soşbelen mantarı (<?+Rum.): "Coprinus comatus S. F. Gray (Coprinaceae). Bolu bölgesinde yetişir ve bölge halkı tarafından yenir. Eş anl. Gübre mantarı, Söbelek, Söbüsülele." [TBAS 248/ TBS 651/ TTBA 46].

soşbüsülek (<?): Söbelen. [TBAS 248/ İBAS 318].

soşgü otu (<?+T.): Tavşancıl otu, itkasarı (Orchis hircine). [İBAS 318/ CFBİ 591].

soşşecen: Menekşeye benzer, pembe ve ak, hoş kokulu bir çeşit dağ çiçeği. [DS 3674/ TTABİ 99/ TTBA 28].

soşşük (<?): (Spartium junceum). [TBS 651].

söğüt (söğüd): "1. Salix (Salicaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yaprak döken ağaçlardır. Özellikle dere kenarlarında yetişir. Bazı türlere özel adlar verilmektedir. Kabukları ağrı dindirici ve ateş düşürücü olarak kullanılır. Eş anl. Viyale (Tunceli). Salix alba L.-Ak söğüt, Köy söğüdü. Sarı söğüt (Kemah-Erzincan). S. babylonica L.-Ağlar ağaç, Kirpit (Akdağmadeni-Yozgat), Salkım söğüt. S. caprea L.—Keçi söğüdü. S. cinerea L.-Boz söğüt, Sorgun (Terkos köyü-Istanbul). S. excelsa J.F.Gmelin-Yüksek söğüt. S. fragilis L.-Gevrek söğüt. S. pseudomedemii E. Wolf- Kara söğüt. S. purpurea L.- Erguvanı söğüt. S. viminalis L. Bağ söğüdü. Ban ağ., Cıvir, Sepetçi söğüdü. Solgun, Sorgun, Sorkun. Sultanî söğüt. Türkiye’de 25 kadar söğüt türü bulunmaktadır. 2. Söğütgillerden, sulak yerlerde yetişen, yaprakları almaşık ve alt yüzleri havla örtülü büyük bir ağaç (Salix)" [KT 1101/ TMİB 969/ MŞ II 267/ TBAS 248/ TS 1799/ EM 180/ İBAS 318/ EUTSV 289/ DLT 830/ THBS 252/ KK 320 / ME 177/ TDES 375/ KTS 369/ SN 691/ KBS II 805/ RFLMT 170/ RB 97/ HBH 313/ TKF 462/ TGİB 221/ BTS 613/ NEBAS 152/ TBS 651/ TSD 324/ HKHT 511/ TE 1879/ AMATK 340/ HHKA 188/ MNT 808/ HKHTM 813/ ETFT 353/ LME 498/ TKS 306/ EÇSBA 157/ EOS 164/ YİŞ 1008/ TASS 900/ KEA 421/ KFT 1015/ ACBA 139/ KDB 5/ CFBİ 591/ MOBA 99/ EOTTD 327/ YATBT 42/ LMEBA 412/ TMTBA 17/ RMTBA 31/ EATBT 1048].

söğüt ağacı (söyüd ağacı): Söğüt. [THBS 246/ TBS 651/ HKHTM 823/ BDVN 479].

söğüt gülü (T.+Far.): Yaprakları söğüt yaprağına, çiçekleri ise güle benzetilmiştir, yurdumuzda daha çok zakkum olarak bilinen bitkidir (Nerium oleander). [TBS 652].

söğüt kabuğu: Bir bitki çeşidi. [TBAM 132].

söğüt mantarı (T.+Rum.): (Coprinus atramentarius). [TBS 652].

söğüt otu:"Polygonum persicaria L. (Polygonaceae). Polygonum lapathifolium L. - Tırşon-Van bölgesinde yapraklı gövdeleri sebze olarak kullanılır." [TBAS 248/ İBAS 318/ TBS 652].

söhsökü (<?): Kara boya yapımında kullanılan bir çeşit bitki. [DS 3675/ TTBA 46].

sökelek (<?): (Sonchus asper). [TBS 652].

sökelek mancarı (<?+Erm.): Sökelek pancarı (Sonchus oleraceus). [TBS 652].

sökü otu (<?+T.): 1. Baklagillerden, kumlu topraklarda yetişen bir bitki (Ornithopus). 2. Tavşancıl otu. [KT 1101/ TS 1800/ İBAS 318].

sömek (<?): Ayrık otu. [KBS II 806].

sösük (<?): Bir çeşit bitki. [DS 3680].

spatula çiçeği (İt.+T.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 153].

stifno (<?): İt üzümü. [TBAS 248/ İBAS 319].

su alıcı (T.+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 153].

su armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 80].

su baldıranı: Maydanogillerden, su kıyılarında ve bataklıklarda yetişen, zehirli, otsu bir bitki, su rezenesi (Cicuta virosa). [KT 101/ TS 1814/ İBAS 319/ NEBAS 153/ BDVN 175/ TTBA 46/ TTABİ 103].

su biberi (su büberi) (T.+Rum.): 1. Sulak yerlerde yetişen bir bitkidir. Yaprakları biber yaprağına benzetilmiştir (Polygonum persicaria). 2. Madımak. 3. Yeşil biber. [TBAS 248/ İBAS 319/ TBS 653/ BDVN 253/ BDVN 476/ LMEBA 412].

su binbirdelik otu: Bir tür bitki. [NEBAS 154].

su civanperçemi (T.+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 154].

su çiçeği (suçiçeği): 1. Sulak ve sazlık alanlarda yetişen bir bitki (Ranunculus ficarioides). 2. Çuha çiçeği. [TBAS 248/ İBAS 319/ TTBA 46/ TBS 653].

su çileği: Bir tür meyve. [BDVN 366].

su diken: 1. Sulak yerlerde yetişen bir bitki (*Cirsium vulgare*). 2. Köygöçüren. [TBAS 248/ İBAS 319/ TBS 653].

su düğün çiçeği: Bir bitki çeşidi. [NEBAS 154/ BDVN 502].

su eğreltisi: Sulak ve nemli yerlerde yetişen bir bitki (*Dryopteris pallida*). [TBS 653].

su ferasyunu (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 376].

su gerdemesi (su kerdemesi) (T.+Yun.): Su teresi (*Nasturtium officinale*). [TBAS 248/ İBAS 319/ TBS 654/ DS 3688/ KFT 1022/ ŞMS 120/ TTBA 46].

su gülü (T.+Far.): Nilüfer. [TBAS 249/ İBAS 319/ NEBAS 154/ TTBA 46].

su haşhaşı (T.+Ar.): Bir haşhaş türü. [BDVN 324].

su kabağı fidanı (T.+T.+Rum.): Bir fidan türü. [BDVN 207].

su kabağı: "1. *Lagenaria siceraria* (Mol.) Standl. (Syn: *L. vulgaris* Ser.) (Cucurbitaceae). Bir yıllık, tırmanıcı, otsu ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Batı Anadolu bölgesinde (özellikle Muğla) yetiştirilir. Kurutulmuş meyveleri su kabı olarak kullanılır. Eş anl. Alavırt. Alavur, Alavurt. 2. Kabakgillerden, alt bölümü şişkin, birçok yerde kurutulup su kabı olarak kullanılan bir tür asma kabağı, kantar kabağı (*Lagenaria vulgaris*)." [KT 562/ TBAS 249/ TS 1817/ İBAS 320/ TGİB 130/ BTS 620/ NEBAS 154/ TBS 654/ HHKA 190/ EÇSBA 157/ BDVN 347/ TTBA 46].

su kamışı: Sulak yerlerde yetişen bir bitki, hasır otu (*Typha domingensis*). [TBAS 249/ TS 1817/ İBAS 320/ NEBAS 154/ TBS 654/ TTBA 46/ BDVN 600].

su kanası (T.+<?): Bir tür bitki. [NEBAS 154].

su kantaronu (T.+Yun.): Sulak yerlerde yetişen bir bitki (*Hypericum perforatum*). [TBS 654].

su kara yemişi: Kara yemiş. [TBAS 249].

su karanfil otu (T.+Ar.+T.): Su Meryem otu. [BDVN 294].

su karanfili (T.+Ar.): "1. *Geum urbanum* L. (Rosaceae). 20-50 cm yükseklikte, rizomlu, çok yıllık ve sarı çiçekli bir bitkidir. Kökleri kabız ve kuvvet verici olarak kullanılır. Eş anl. Bit otu (Kemah-Erzincan). 2. Ormanlarda, akarsu ve göl kenarlarında yetişen, 20-50 santimetre yüksekliğinde, sarı çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitki (*Geum urbanum*)." [TBAS 249/ TS 1817/ ŞBA 727/ İBAS 320/ NEBAS 154/ TTBA 46].

su kazayağı: "*Sium sisarum* L. var. *lancifolium* (Bieb.) Thell. (Umbelliferae). 60100 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, bileşik yapraklı ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Yaprakları haşlandıktan sonra sebze olarak yenir ve börek harcına girer." [TBAS 249/ İBAS 320/ TGİB 244/ NEBAS 154/ TBS 654/ TTBA 84/ TTBA 79/ TTBA 46/ HATBA 12/ OABA 300/ TTABİ 67/ TTABİ 65].

su kekiği: (*Satureja cilicica*). [TBS 654].

su kendiri: Bir tür bitki. [NEBAS 155/ BDVN 15].

su keneviri: Bir tür bitki. [BDVN 108].

su kerdemesi (T.+Yun.): Su teresi (*Nasturtium officinale*). [MŞ II 273/ TBAS 249/ EM 180/ İBAS 320/ KK 321/ RFLMT 170/ KM 142/ TKF 462/ LMEBA 412/ TTBA 46].

su kerevizi (su kerefesi- su kerfesi) (T.+Far.): Bir kereviz türü. [KT 632/ TMİB 970/ İBAS 320/ BDVN 553/ LMEBA 412].

su kestane ağacı (T.+Rum.+T.): Göl kestanesi. [BDVN 590].

su kestanesi (T.+Rum.): Meyveleri kestaneye benzetilen bir su bitkisi, göl kestanesi (*Trapa natans*). [TBAS 249/ İBAS 320/ NEBAS 155/ TBS 654/ TTBA 46].

su kestere otu (T.+<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 538].

su keteni (T.+Ar.): Birleşikgillerden, sulak yerlerde yetişen, boyu 1,5 metre kadar olabilen, bir türü pembe çiçekli bitki, yaban keteni (*Eupatorium cannabinum*) [TS 1817/ NEBAS 155/ TTBA 46].

su kılıç otu: Su binbirdelik otu. [NEBAS 154].
su kısırakuyruğu: Suyıldızı. [NEBAS 157].
su lalesi (T.+Far.): Nilüfer. [TBAS 249/ İBAS 320/ TTBA 46].
su lapada otu (T.+Rum.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 517].
su lobelyası (T.+Lat.): Bir tür bitki. [NEBAS 155].
su makası (T.+Ar.): Tıbbi bir bitki. [NEBAS 155].
su mancasi (T.+<?): Su teresi. [TBAS 250].
su marulu (T.+Rum.): Sulak yerlerde yetişen bir bitki (*Nasturtium officinale*). [NEBAS 155/ TBS 654].
su menekşesi (T.+Far.): Bir çiçek çeşidi. [NEBAS 155].
su mercimeği (su mercimek) (T.+Far.): Su mercimeğigillerden, mercimeğe benzeyen yaprakları suların yüzünü kaplayan bir su bitkisi (*Lemna*). [TBAS 250/ TS 1819/ ŞBA 730/ İBAS 321/ BTS 621/ NEBAS 156/ TBS 654/ TTBA 47/ BDVN 565/ BDVN 356].
su Meryem otu (T.+Öİ+T.): Su karanfil otu. [BDVN 294].
su miğferi (T.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 156].
su nanesi (su nanası) (T.+Ar.): 1. Yüksekliği 20-90 santimetre olan, kırmızımtırak renkli, az veya çok tüylü, yaprakları saplı ve kuvvetli kokulu, çok yıllık ve otsu bir bitki (*Mentha aquatica*). 2. Nane. 3. Yarpuz, su nanesi. 4. Yabani oğul otu, yaban nanesi. [TBAS 250/ TS 1819/ İBAS 321/ RFLMT 171/ HBTM 214/ TGİB 83/ NEBAS 156/ TBS 654/ DS 3696/ TTBA 47/ BDVN 391/ BDVN 130].
su nergisi (T.+Far.): Lilpar. [TBAS 250/ İBAS 321/ NEBAS 156/ TTBA 47].
su otu Yaprakları ok biçiminde olan ve su kenarlarında yetişen otsu bir bitki (*Sagittaria sagittifolia*). (*Ranunculus marginatus*). [İBAS 321/ TBS 655/ BDVN 481/ BDVN 520].
su paprası (T.+<?): *Thelypteris palustris* Schott (*Thelypteridaceae*). Terkos köyü (İstanbul). [TBAS 250].
su pazısı (su pazusu): Yaprakları pazı yaprağına benzeyen, nemli topraklarda çok görülen bir bitki (*Plantago major*). [TBS 655/ LMEBA 412].
su pıtırağı: Sulak, nemli yerlerde yetişen bir bitki (*Ranunculus arvensis*). [TGİB 265/ TBS 655].
su piriç otu (T.+Far.+T.): Su yulafı. [BDVN 624].
su rezenesi (su razyanesi) (T.+Far.): Su baldıranı. [TS 1821/ TTBA 47/ BDVN 421/ BDVN 279/ BDVN 564].
su rumi çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 452].
su salebi (T.+Ar.): (*Orchis coriophora*). [TBS 655].
su sarı sabr (T.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 569].
su sarımsağı (su sarmısağı): 1. Kurtluca. 2. Yılan otu. [TBAS 250/ TS 1822/ İBAS 321/ TTBA 47/ BDVN 582].
su sediri (T.+Fr.): Süs bitkisi (*Calocedrus decurrens*). [TBS 655/ NEBAS 156].
su sıçan kuyruğu: Bir bitki türü. [BDVN 527].
su soğanı: İt soğanı (*Allium scorodoprasum*). [TBS 655].
su söğüdü: (*Salix triandra*). [TBS 656].
su söğüt ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 522].
su sümbülü (T.+Far.): Yurdumuzda süs olarak yetiştirilen, çiçekleri sümbüle benzeten bir su bitkisi (*Eichornia crassipes*). [NEBAS 157/ TBS 656/ BDVN 252].
su süpürgesi: Sulak, nemli yerlerde yetişen bir bitki (*Juncus inflexus*). [TBS 656].
su tası: Bir bitki çeşidi. [BDVN 324].
su teresi (T.+Far.): "1. *Nasturtium officinale* R. Br. (*Cruciferae*). 10-90 cm uzunlukta, bileşik yapraklı, beyaz çiçekli, otsu ve çok yıllık bir bitkidir. Su içinde veya

kenarlarında yetişir. Yaprakları çiğ olarak salata halinde yenir ve Van bölgesinde otlu peynir içine konur. Eş anl. Acı gerdeme. Cırcır, Çakandura (Borçka-Artvin), Çünk (Van), Derdime, Gerdeme, Hardal otu, Istapan (Dört Yol). Ispatan, Ispatan, Istapan, İstapan, Kardomot (Doğu Karadeniz bölgesi), Kerdeme, Kurbağapıslığı, Su gerdemesi, Su kerdemesi. Su mancası, Tizik (Diyarbakır), Tuzik (Diyarbakır. Siverek), Yabanî tere. 2. Bir cins nebat ki salatası olur. 3. Turpgillerden, su kenarlarında yetişen, tereye benzeyen, çok yıllık ve otsu bir bitki (*Nasturium officinale*). 4. Cırcır. 5. Yavşan otu. 6. Yabani tere otu. " [KT 1104/ TMİB 970/ MŞ II 274/ TBAS 250/ TS 1823/ ŞBA 731/ İBAS 322/ RFLMT 171/ TGİB 53/ BTS 622/ NEBAS 157/ TBS 656/ TSD 329/ HKHTM 824/ DS 3701/ YİŞ 1020/ CFBİ 591/ MOBA 109/ BDVN 411/ BDVN 610/ BDVN 143/ EATBT 1053/ TTBA 47/ TMTBA 17/ YATBT 43].

su unutmabenisi (su unutmabenisi): Hühüd gözü. [BDVN 406/ NEBAS 157].

su yıldız çiçeği: Bir tür çiçek. [BDVN 226].

su yıldızı: Bir tür bitki. [NEBAS 157].

su yoncasi: "1. *Menyanthes trifoliata* L. (Menyanthaceae). Çok yıllık, otsu bir su bitkisi. Yapraklar üç yapraklı ve çiçekler soluk pembe renklidir. Anadolu'daki bazı göllerin (Abant gölü. Çıldır gölü gibi) kenarlarında yetişir. 2. Tacı beyaz salkım çiçekli çok yıllık su bitkisi." [TBAS 251/ TS 1824/ İBAS 322/ NEBAS 157/ TBS 656/ BDVN 393/ TTBA 47].

su yosunu: Su yosunlarından, klorofilli bitki, alg. [TS 1824/ İBAS 322/ THBS 253/ TTBA 47/ BDVN 33].

su yulafı (T.+Rum.): Su pirinç otu. [BDVN 624].

su zambağı: 1. Nilüfer, ak nilüfer. 2. Floransa suseni. [TBAS 251/ İBAS 322/ NEBAS 154/ BDVN 334/ BDVN 418/ TTBA 47].

sucuk: (*Biarum carduchorum*). [TBAS 298/ TBS 656].

Sudan fülülü (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 131].

Sudan otu (Öİ+T.): Bir mera bitkisi (*Andropogon sorhum*). [İBAS 319/ BDVN 59].

Sudan zeytini (Öİ+Ar.): Bir zeytin çeşidi. [CEBA 131/ LMEBA 412].

suduran (Ar.+T.): İlkbaharda kırlarda ve dağlarda yetişen, yenebilen uzun yapraklı bir ot. [DS 3688].

sugan: Soğan. [KTS 371].

sugözeği otu: Batakılıkta biten bir çeşit bitki. [DS 3688].

sugözü otu: Batakılıkta biten bir çeşit bitki. [TTBA 46].

suibriği (su ibriği) (T.+Ar.): Suibriğigillerden, yaprakları almaşık, sapları uzun ve sülüksü, yaprak ayası ibrik biçiminde gelişmiş olan, sıcak ülkelerde yetişen, tırmanıcı bir bitki (*Nepenthes destillatoria*). [TS 1816/ İBAS 319/ TTBA 89/ TTBA 46/ TTBA 99/ TTABİ 70/ TTABİ 74].

sukar (<?): Bir bitki türü. [EUTSV 292].

sukar ağacı (<?+T.): Areng hurma ağacı. [BDVN 75].

sulak otu: Sulak ve nemli yerlerde yetişen bir bitki (*Equisetum ramosissimum*). [TBS 656].

sulandık otu: Kabalak. (*Tussilago farfara*). [TBAS 249/ İBAS 320/ TBS 656/ TTBA 46/ TTABİ 97].

sulanı (<?): Bir bitki. [EUTSV 292].

sulfata ağacı (İt.+T.): 1. Daha çok ökaliptüs adıyla bilinen acı bir bitki (*Eucalyptus*). 2. Sıtma ağacı. [TBAS 249/ İBAS 320/ TBS 657/ TTBA 46].

sultan böğürtleni (sultan böğürtlen) (Ar.+T.): Ahududu, dağ çileği. [İBAS 320/ BDVN 516].

sultan Mustafa armudu (Ar.+Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 80].

sultan otu (Ar.+T.): 1. Akça otu, mürver, yer fesleğeni. (*Mercurialis annua*). 2. (*Sambucus ebulus*). [TMİB 977/ TBAS 249/ İBAS 320/ KK 321/ TGİB 232/ TBS 657/ AMATK 341/ YİŞ 1017/ BDVN 394/ LMEBA 412/ TTABİ 63/ TTBA 47/ TTBA 75].

sultan teresi (Ar.+Far.): (*Prangos meliocarpoides*). [TBS 657].

sultan zambağı (Ar.+Ar.): Zambak. [TBAS 249/ İBAS 320].

sultanbörki (sultan börkü- sultan börgi) (Ar.+T.): Bey börkü de denilen bir çiçek adı, kadife çiçeği (*Fumaria officinalis*). [İBAS 320/ RFLMT 171/ CFBİ 591/ TTBA 47/ LMEBA 412].

sultani (Ar.): Çekirdeksiz bir tür üzüm. [TS 1818].

sultani söğüt (Ar.+T.): Söğüt. [TBAS 249/ İBAS 320/ RFLMT 171/ TSD 328].

sultanküpesi (Ar.+T.): Hasekiküpesi. [TBAS 249/ İBAS 320/ NEBAS 155/ TTBA 47/ TTBA 75/ TTBA 92/ TTBA 99/ TTABİ 63/ TTABİ 71/ TTABİ 74].

sulu armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138/ TTABİ 80/ TTABİ 104].

sulu değer mi (T.+<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

sulu elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

sulu göynü (sulugöynü) (T.+<?): Bir armut çeşidi. [OYAA 138/ TTABİ 80].

sulu ulama: (*Equisetum telmateia*). [TBS 657].

uluca armut (T.+Far.): Bir çeşit armut. [TTBA 58/ TTABİ 93/ TTABİ 104].

sulucagümbet (T.+<?): Karpuz. [TTBA 58/ TTABİ 93].

sulugöz: (*Papaver rhoeas*). [TBS 657].

suluk: Yabani dereotu. [DS 3692/ TTABİ 96/ TTBA 28].

suluyoncasi: Sulak yerlerde biten, hayvanları besleyen bir çeşit ot. [DS 4708/ TTBA 47].

suluzırtlak: Limon. [KBS II 814/ TTBA 58/ TTABİ 104].

sumaç (<?): Ak çöpleme (*Veratrum album*). [TBAS 249/ İBAS 320/ TBS 657].

sumak (summak) (Ar.): "*Rhus coriaria* L. (*Anacardiaceae*). 1-3 m yükseklikte, genç dalları kırmızımtırak tüylü, bileşik yapraklı, çalı görünüşünde bir ağaççıktır. Meyve küremsi şekilli, tüylü, olgunlukta kırmızı renkli ve ekşi lezzetlidir. Olgun meyveleri Somak ekşisi adı altında baharat, meyvelerin su ile kaynatılmasından elde edilen Somak pekmezi ise kabız olarak kullanılır (Gazi Antep). Eş anl. Derici sumağı, Mavru (Akseki-Antalya), Tadım, Tahru (Kemaliye-Erzincan). Tatari. Tahri. Tetere, Teteni, Tetirli, Tetre. Tetri. Tirimli (Çoruh), Tutum, Tutuba (Borçka-Artvin), *Cotinus coggia* Scop. (Syn:*Rhus cotinus* L.)-Pamuklu sumak. Bu türün kökleri Sarı kök veya Sarı odun adı altında ipliği sarı renge boyamak için kullanılır. Eş anl. Boyacı sumağı. Pamuklu sumak, Sarı boya. Sarı can. Sarı yaprak." [TBAS 249/ EM 180/ İBAS 320/ KK 321/ RFLMT 171/ ŞMK 203/ TT 162/ HBH 317/ HBTM 214/ KM 142/ MMŞM 461/ TGİB 212/ BTS 623/ NEBAS 155/ HKHT 511-535/ TE 1896/ AMATK 342/ HHKA 191/ MNT 815/ HKHTM 832/ ETFT 355/ TKS 310/ EÇSBA 157/ EOS 164/ ABY 476/ YİŞ 1017/ TASS 907/ KEA 425/ ŞMS 120/ ACBA 139/ DYİT 498/ CFBİ 591/ YATBT 43/ TMTBA 17].

suman asması (<?+T.): (*Clematis vitalba*). [TBAS 298].

sumkutun (<?): Herdemtaze, it üzümü cinsinden bir bitki. [İBAS 321].

summak ağacı (Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 510].

sumuz (<?): Bir tür bitki. [NEBAS 156].

sunu (<?): Yaprakları ince, maydanoza benzer bir bitki. [DS 3695/ TTABİ 66].

sunatluca otu (<?+T.): Çengel sakızı, ak hindiba (*Chondrilla juncea*). [İBAS 321].

sunî çayır (Ar.+T.): Rutubetli veya sulanabilen topraklarda buğdaygil ve baklagil yem bitkilerinin bir karışım olarak yetiştirildiği çayır. [TS 1819].

sunu (<?): 1. Siyah kimyon. 2. Çörek otu. [EUTSV 292/ DLT 836/ KTS 372].

suoku: 1. Sagittaria sagittifolia L. (Alismataceae). Çok yıllık, otsu su bitkisi. Yaprakları ok biçimindedir. Göl ve dere kenarlarında ve bataklıklarda yetişir. 2. Suokugillerden, bataklık bölgelerde ve su kenarlarında yetişen, kök sapları tazeyken kekre olan, kurutulduğunda yenilebilen küçük bir bitki (Sagittaria). [TBAS 250/ TS 1820/ TBS 657/ NEBAS 156/ TTBA 47].

supaprası (T.+<?): Sulak ve nemli yerlerde yetişen bir bitki (Thelypteris palustris). [TBS 657].

superisi (T.+Far.): Çiçekleri tek eşeyli, gövdesi iki eşeyli olan su bitkisi. [TS 1820].

supsup (<?): Bir çiçek türü. [EUTSV 293].

surahi kabak (Ar.+T.): Şekli sürahiye benzeyen kabak türü. [İBAS 321].

suret darısı (Ar.+T.): Bir darı türü, Hint darısı. [İBAS 321/ RFLMT 172/ TKF 462/ EOS 164/ KFT 1023].

surincan (surincan- sürincan- surıcan) (Far.): 1. Eğri kestane. 2. Ak kasnı. 3. Güz çiğdemi. [RFLMT 172/ HBH 317/ KM 142/ MMŞM 462/ HKHT 512/ TE 1897/ AMATK 342/ HHKA 191/ MNT 815/ HKHTM 832-833/ ABY 477/ YİŞ 1018/ TAŞŞ 908/ KEA 426/ ŞMS 120/ ACBA 139/ YATBT 43/ BDVN 191/ TBAS 252/ İBAS 324/ KK 321/ ETFT 356].

Suriye enginarı (Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [CEBA 131].

Suriye gülü (Öİ+Far.): Süs bitkisi (Hibiscus syriacus). [TBS 658].

Suriye kimyonu (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 131].

Suriye orkidesi (Öİ+Fr.): Bir çiçek çeşidi. [CEBA 131].

Suriye tütünü (Öİ+T.): Bir tür bitki. [CEBA 131].

surkun ağacı: Ban ağacı, sorgun ağacı. [BDVN 402].

sursal (<?): Süsen. [TBAS 250/ İBAS 321].

susak armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138/ TTABİ 103].

susak: Meyvesinden maşrapa yapılan bir bitki (Lagenaria siceraria). [TBS 658].

susakkabağı: Su kabağı. [TTBA 47].

susam (susan- semsem- susen- süsen) (Ar.): 1. Susamgillerden, sıcak bölgelerde yetişen küçük bir bitki (Sesamum indicum). 2. Çiçeklerinin renkleri beyazdan erguvan rengine kadar değişen ve genellikle tropik bölgelerde tarımı yapılan bir bitki, süsen (Sesamum indicum). [TBAS 250/ ŞBA 732/ İBAS 321/ KK 322/ SN 694/ RFLMT 172/ RB 97/ HBH 317/ KM 142/ TGİB 240/ NEBAS 156/ TBS 658/ HKHT 535/ AMATK 342/ ETFT 355/ TAH 747/ TKS 310/ EÇSBA 157/ UUF 657/ EOS 164/ YİŞ 1019/ KFT 1023/ CFBİ 591/ YATBT 43/ TBYBA 31/ TTABİ 58/ BDVN 544/ KK 322/ TKF 462/ TAŞŞ 908/ ACBA 139/ KDB 5/ TBAS 250/ İBAS 321/ SN 694/ MK 538/ RFLMT 172/ HBH 317/ HBTM 214/ TKF 462/ HKHT 512/ TE 1900/ MNT 816/ ETFT 355/ TKS 310/ UUF 657/ EOS 164/ YİŞ 1019/ KEA 426/ KFT 1023/ CFBİ 591/ YATBT 43/ ŞMS 121].

susam asması (Ar.+T.): Asma gibi sarılıcı, tırmanıcı bir bitki (Clematis vitalba). [TBS 658].

susam çiçeği (Ar.+T.): Süsen. [İBAS 321].

susam kökü (Ar.+T.): Akkök. [TSD 329].

susiçanı otu (su siçanı otu): Suda yetişen köksüz bir ot. [MŞ II 274/ İBAS 322/ TMTBA 17/ YATBT 43].

susiçanı otu: Bir tür bitki. [HATBA 14].

susi (suzi) (<?): Aynısafa çiçeği (*Calendula arvensis*). [NEBAS 156/ TBS 658].

suskal (<?): Süsen. [TBAS 250].

suşeridi (T.+Ar.): Su kamışgillerden, şeridi andıran, 1 metreye kadar uzayabilen, yaprakları açık yeşil renkte sucul bir bitki (*Sparmanium*). [TS 1823/ TTBA 47].

suvar kozu (<?+Far.): Fındık; Suvar memleketinden gelen ceviz. [İML 64].

suvarmılık: Dişbudak ağacı (*Fraxinus excelsior*). [TBAS 251/ İBAS 322/ TBS 658/ TTABİ 99/ TTABİ 96/ TTBA 28].

suypuzu (su yarpuzu): 1. Bir yarpuz cinsi. 2. Nane, su nanesi. [KT 1330/ MŞ II 274/ TBAS 251/ İBAS 322/ KBS II 817/ DS 3703/ YATBT 43/ TMTBA 17].

suypuzu: Bir tür bitki. [TTBA 47].

suyoncası yaprağı: Bir bitki yaprağı. [TBAM 133].

süde (Far.): Hayvanların yediği bir çeşit ot. [DS 3705].

südlüce ot: Sütleğen. [İBAS 322/ MOBA 109/ TMTBA 17/ YATBT 43].

südlü sarı: Kısa kadar kalan bir çeşit sarı incir. [TTBA 58].

süg (süg- sük) (Ar.): İtkasarı, tilkitaşağı (*Orchis hircina*). [MŞ II 276/ HBH 319/ MMŞM 461/ AMATK 343/ TKS 311/ ABY 478/ YİŞ 1023/ TASŞ 910/ YATBT 43/ TMTBA 18].

sügsüz (<?): İlgin. [EUTSV 295].

sügüg (<?): İhlamurgillerden iki çenekli kokulu bir bitki. [ABY 478].

sügüllük (<?): İhlamur. [TBAS 251/ İBAS 323].

sügnük (sügnük- sügünük) (<?): İhlamur. [TBAS 251/ İBAS 323/ HBH 318].

sügüt elması: Sögüt elması da denilen yeşil renkli yaz elması. [TTBA 47].

sükker (süker) (Far.): Şeker. [RFLMT 173/ RB 97/ HBH 319/ MMŞM 461/ TE 1905/ AMATK 343/ MNT 818/ TAH 748/ TKS 311/ UUF 659/ YİŞ 1024/ ŞMS 120/ MNF 155].

süksük (<?): Saksual ağacı ve odunu; sinsin ağacı, dağdağan. [EUTSV 295/ DLT 839/ KTS 374/ CFBİ 591].

Süleyman otu (Öİ+T.): Bir tür ot. [TTBA 47/ TTBA 73/ TTABİ 64].

Süleyman peygamber ağacı (Öİ+Far.+T.): (*Mandragora officinalis*). [TMİB 985/ HKHTM 824/ EATBT 1053].

Süleyman reyhamı (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 420].

Süleymencik: Kırmızı çiçekli, yumru köklü bir bitki. [TTABİ 94/ TTBA 28].

sülügotu (sülüğ otu) (Far.+T.): Bir çeşit bitki. [DS 3708/ TTBA 47/ BDVN 53].

sülüğe (<?): Sütleğen otu. [RB 97].

sülük dikenli: Bitkinin kıvrık dikenleriyle sülük gibi giysilere takılma nedeniyle verilmiş bir ad (*Capparis spinosa*). [TBS 659].

sülük otu: Farekulağı, horoz ibiği. [İBAS 323/ RFLMT 173].

sülük: Asma bıyığı (*Asphodeline ciliacea*). [TS 1826/ TBS 659/ TTABİ 66].

sülüklü pancar (T.+Erm.): Bir sebze. [İBAS 323].

sümbül (zümbül) (Far.): "*Hyacinthus orientalis* L. (Liliaceae). Çok yıllık, soğanlı, otsu, mavi ve kuvvetli kokulu çiçekli bir bitkidir. Soğanları süs bitkisi soğanı olarak dış ülkelere satılır. *Hyacinthella* türlerine Küçük sümbül adı verilir (Hekimhan-Malatya). Eş anl. İnci sümbülü (Gazi Antep). Sümbül, Sümbül-ü Rûmî. *Hyacinthus orientalis* L. subsp. *chionophilus* Wendelbo- Kaya sümbülü (Sarız- Kayseri). Orta Anadolu bölgesi dağlarında yetişir." [TBAS 251/ İBAS 323/ RFLMT 173/ TGİB 120/ BTS 626/ NEBAS 157/ TBS 659/ EÇSBA 157/ KDB 5/ TTABİ 60/ BDVN 323].

sümbül çayı (Far.+Çin.): Sümbüle benzetilmiş olan, çay olarak da kullanılan kokulu bir bitki (*Micromeria myrtifolia*). [TBS 659].

sümbül çiçeği (Far.+T.): Taş nanesi. [TBAS 251/ İBAS 323/ TTBA 47].

sümbül otu (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 28].

sümbüllü çay (Far.+Çin.): Çay yapılan bir bitki (*Origanum sipyleum*). [TBS 660].

sümbülteber (Far.+Far.): Çiçekleri kokulu olan bir süs bitkisi (*Polyanthes tuberosa*). [NEBAS 157/ TBS 660].

sümek (<?): Çavdara benzer bir bitki. [DS 3711].

sümek darı (<?+T.): (*Zea mays*). [TBS 660].

sümelit (sümenit) (<?): Andız otu (*Inula viscosa*). [TBAS 251/ İBAS 323/ TBS 660].

sümsülük (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].

sümtür: Kırmızımtırak, küçük taneli sert buğday.[KT 1112/ TS 1827/ İBAS 323/ TDES 379].

sümüklü mantar (T.+Rum.): Sarıayak mantarı. [TBAS 251].

sümürşük (<?): Sinirli ot (*Plantago major*). [TBS 660].

sümbül (Far.): Sümbül. [TBAS 251/ İBAS 323/ THBS 252/ KK 322/ MT 358/ SN 695/ HBH 319/ KM 143/ HKHT 514/ TE 1907/ AMATK 343/ HHKA 192/ MNT 819/ ETFT 356/ TKS 311/ UUF 660/ EOS 165/ ABY 478/ YİŞ 1025/ TASS 911/ KEA 428/ KFT 1028/ ŞMS 121/ ACBA 139/ CFBİ 591/ YATBT 43].

sümbüli hindi (Far.+Öİ): Hint sümbülü. [BDVN 410].

sünger ağacı (Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 290].

süngüllük (süngüllük): İhlamur ağacı. [TBAS 251/ İBAS 324/ TTABİ 96/ TTBA 28].

sünnetlüce ot (Ar.+T.): Yoğurt otu, beşparmak otu, çobansüzeği, topuzluk (*Galium verum*). [İBAS 324/ RFLMT 174/ YİŞ 1025/ MOBA 110/ TMTBA 18/ YATBT 44].

sünter (<?): Çavdara benzer kırmızı renkli bir çeşit sert buğday. [İBAS 324].

sünü: Mantar. [DS 3716/ TTABİ 101].

süpürge ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 258].

süpürge bıtrağı: Meyveleri dikenli bir bitki (*Torilis*). [TBS 660].

süpürge bülbül otu (T.+Far.+T.): Boyu 20-50 cm arasında değişen, parçalı yaprakları ve açık sarı renkli çiçekleri olan bir bitki (*Descurainia sophia web.*). [ŞBA 735].

süpürge çalısı: 1. *Osyris alba* L. (*Santalaceae*). 25-200 cm yükseklikte, çalı görünüşünde ve yeşilimsi beyaz renkli çiçekli bir bitki. Meyveleri 5-8 mm çapında, küre biçiminde ve kırmızı renklidir. Dallarından hazırlanan süpürgeler İskenderun pazarında satılmaktadır. 2. Süpürge otu (*Erica vulgaris*). [TBAS 252/ TBAS 252/ TS 1829/ ŞBA 736/ İBAS 324/ TGİB 94/ NEBAS 158/ TBS 660/ TTBA 47/ TTBA 92/ TTABİ 71/ TTABİ 100].

süpürge çiçeği: Süpürge otu (*Erica manipuliflora*). [TBAS 252/ NEBAS 158/ TBS 660].

süpürge darısı: Buğdaygillerden, sıcak bölgelerde yetişen ve çiçek saplarından süpürge yapılan, darıya benzeyen bir bitki (*Sorghun bicolor*). [TBAS 252/ TS 1829/ TBS 660/ BDVN 59/ TTABİ 100/ TTBA 47/ TTBA 92/ TTABİ 71].

süpürge kamışı: Süpürge yapılan bir bitki, kamış (*Phragmites australis*). [TBAS 252/ TBS 661/ TTBA 92/ TTBA 47/ BDVN 455/ TTABİ 71/ TTABİ 100].

süpürge otu: "1. *Erica* (*Ericaceae*) türlerine verilen genel ad. Çok yıllık, kışın yaprağını dökmeyen, beyaz veya mor çiçekli ve çalı görünüşünde bitkiler. Yaprakları kabız ve idrar artıncı olarak kullanılır. Eş anl. Funda. Goyun, Morca süpürge. Palan, Piren (Muğla). Pülü. Püren. Yağlıca. *Erica arborea* L.-Süpürge ağ. *E. manipuliflora*.- Piren (Kaleköy-Trabzon), Süpürge çiçeği (Sürmene- Trabzon). 2. Fundagillerden, çiçekleri pembe, küçük bir çana benzeyen, işlenmemiş topraklar üzerinde yetişen, kökünden ağızlık, dallarından kaba süpürge yapılan, çalı görünüşünde bir bitki, süpürge çalısı,

funda, erika (Erica)." [TBAS 252/ TS 1829/ İBAS 324/ TGİB 235/ NEBAS 158/ TBS 661/ BDVN 133/ BDVN 258/ BDVN 537/ TTBA 47/ TTBA 92/ TTABİ 100/ TTABİ 71].

süpürge yavşanı: Süpürge yapılan bir bitki (Artemisia santonicum). [TBS 661].

süpürge: Süpürge yapılan bir bitki (Xeranthemum annuum). [TBS 660/ DS 3717/ TTABİ 100/ TTBA 28].

süpürgelik geven:Süpürge olarak kullanılmaya elverişli çalimsı bitki (Anthyllis hermannaie). [TBS 662].

süpürgelik otu: Süpürge olarak kullanılmaya elverişli bitki (Verbascum sinuatum). [TBS 662].

süpürgelik: "1. Chamaecytisus austriacus (L) Link (Leguminosae). 15-70 cm yükseklikte, çalı görünüşünde, sarı çiçekli ve çok yıllık bir bitkidir. Yaprakları kekik tağşışinde kullanılır. 2. Süpürge otu." [TBAS 252/ TBAS 252/ İBAS 324/ TBS 661/ TTABİ 96/ TTABİ 100/ TTBA 28].

süpürge otu: Süpürge yapılan bir çeşit ot. [DS 4713].

süpürke teli: Bir tür bitki. [VHBA 13].

sürdürücü ravend (T.+Far.): Papaz ravendi. [BDVN 507].

sürdürücü şebrem (T.+<?): Sütlice otu. [BDVN 269].

sürhek (<?): Kızılçık (Cornus sanguinea). [İBAS 324].

sürme mantarları (T.+Rum.): Bitkilerin, özellikle tahılların dokularında yaşayan sürme veya rastık denilen hastalığı yapan, bazitli asalak mantarlar takımı. [TS 1831/ TTBA 47/ TTBA 92/ TTABİ 71].

sürme: Sürme mantargillerden bir bitki ve bunun isı. [ABY 479].

sürmeli: Bir çeşit buğday. [TTABİ 95/ TTBA 28].

sürsülük (<?) Alıç (Crataegus monogyna). [TBAS 252/ İBAS 324/ TBS 662].

sürtmeğ: Mayıs ayının sonuna doğru çöllerde yetişen, gövdesinin kabuğu soyularak yenen bir çeşit bitki. [DS 4714/ TTABİ 99/ TTBA 28].

sürüngen parmak otu: Parmak otunun bir türü (Potentilla reptans). [ŞBA 475].

sürünücü beşparmak otu: Yerde sürünücü gövdeleri olan bir bitki (Potentilla reptans). [TBS 662].

sürütle (<?): İt üzümü. [İBAS 324].

süs (<?): (Artemisia annua). [TBS 662].

süs ada çayı (<?+T.+Çin.): Süs bitkisi (Salvia microphylla). [TBS 662].

süs ayçiçeği (<?+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 158].

süs biberi (<?+Rum.): Süs bitkisi (Capsicum frutescens). [NEBAS 158/ TBS 662/ TTBA 47].

süs bitkisi (<?+T.): Yerleşim bölgesinde iç ve dış dekorasyonu sağlayan bitki. [TTBA 47].

süs çayır otu (<?+T.+T.): Çayırüzeli. [NEBAS 158].

süs çileği (<?+T.): Bir tür süs bitkisi. [NEBAS 158].

süs domatesi (<?+Rum.): Bir tür süs bitkisi. [NEBAS 158].

süs elması (<?+T.): Süs bitkisi (Malus purpurea). [TBS 662].

süs eriği (<?+T.): Süs bitkisi (Prunus cerasifera). [TBS 662].

süs eriği ağacı (<?+T.+T.): Bir süs bitkisi. [NEBAS 158].

süs fındığı (<?+Ar.): Süs bitkisi (Corylus maxima). [TBS 663].

süs kirazı (<?+Rum.): Süs bitkisi (Prunus serrulata). [TBS 663].

süs lahanası (<?+Rum.): Bitkinin süs olarak yetiştirilen kültür çeşidi (Brassica oleracea). [NEBAS 159/ TBS 663].

süs limonu (<?+Rum.): Süs bitkisi. [NEBAS 159].

süs narı (<?+Far.): Çiçek narı. [NEBAS 159].

süs portakalı (<?+Fr.): Süs bitkisi. [NEBAS 159].

süs sinamekisi (<?+Ar.+Ar.): Süs bitkisi (*Senna corymbosa*). [TBS 663].

süsen (Ar.): "Yüksek boylu, rizomlu ve genellikle bahçe ve mezarlıklarda yetişen iris (*Iridaceae*). türlerine verilen ad. Çok yıllık, otsu, genellikle mor veya beyaz çiçekli bitkiler. Eş anl. Cehennem zambağı. Eşek lâlesi. Kırna (Karacabey-Bursa), Mezarlık zambağı (Gazi Antep), Sevsen, Sursa]. Süsen, Suskal, Zambak. Aşağıdaki türler süs bitkisi olarak bir öneme sahiptir. *Iris albicans* Lange-Ak süsen. Beyaz çiçekli bir türdür. Vatanı Yemen olup hacılar tarafından getirilerek mezarlıklara dikilmiş ve bu şekilde bütün Anadolu'ya yayılmıştır. *I. caucasica* Hoffm.- Navruz. *I. gatesii* Foster-, *I. germanica* L.- Gök süsen, Mor süsen. Çiçekleri mor renklidir. Bahçe ve mezarlıklarda yetiştirilir. *I. ibérica* Hoffm.- *I. lazica* Albov- Laz süseni (Rize). Mavi çiçekli bir türdür. *I. musulmanica* Fomin- Yayla süseni (Başkale-Hakkâri). *I. orientalis* Miller-Barba (Afyon). Beyaz çiçekli bir türdür. *I. paradoxa* Steven- *I. pérsica* L- *I. pseudacorus* L. - Bataklık süseni. Kelbaş, Kılıç otu, Sarı süsen. Sarı çiçekli bir türdür. *I. reticulata* Bieb.- *I. sari* Schott- *I. sisyrinchium* L- Yumrulu süsen. Anadolu'da çok yaygındır. *I. suaveolens* Boiss.et Reuter-Bodur süsen, Ülfar (Gürlek köyü. Murat dağı— Kütahya). Bodur, mor veya sarı çiçekli bir türdür. *I. susiana* L. *I. unguicularis* Poiret- *I. xanthosporia* B. Mathew et T. Baytop- Sarı süsen (Köyceğiz-Muğla)." [TBAS 252/ İBAS 324/ KK 323/ KM 143/ MMŞM 462/ TGİB 126/ BTS 628/ NEBAS 158/ TBS 663/ TSD 332/ HHKA 192/ EÇSBA 158/ ABY 479].

süslü bitki: (*Chelidonium majus*). [TBS 663].

süslühanım çiçeği: Yaz, kış küçük, kırmızı çiçekler açan bir bitki. [DS 3725/ TTBA 95/ TTBA 70/ TTBA 47/ TTABİ 61/ TTABİ 72].

süt ağacı: Isırgangillerden, Güney Amerika ormanlarında yetişen, sütlü öz suyu çok olan bitki (*Galactodendron*). [TS 1836/ TTBA 47/ NEBAS 159/ BDVN 119].

süt çiçeği: Bir tür çiçek. [BDVN 287].

süt datlu armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

süt elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

süt mancar (T.+Erm.): Yaprakları pancar yaprağına benzetilen yabani Beta türü (*Beta trigyna*). [TBS 663].

süt mantarı (T.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 346].

süt otu: "1. *Polygala* (*Polygalaceae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, pembe veya mavimsi çiçekli, otsu veya çalimsı bitkilerdir. *Polygala anatolica* Boiss.et Heldr. -Yılan yoncası (Kemaliye-Erzincan). *P. vulgaris* L. -Toprak üstü kısımlarının balgam söktürücü etkisi vardır. 2. Çoban mayası denilen bir ot ki peynir yapmakta kullanılır. 3. Eşek marulu. 4. Sarılgan gövdeli ot ve çalıları içine alan, iki çenekli, ayrı taç yapraklı bitki." [KT 1118/ TBAS 254/ TBAS 254/ TS 1837/ İBAS 325/ RFLMT 174/ TGİB 193/ NEBAS 159/ TBS 663/ BDVN 93/ BDVN 286/ BDVN 475/ TTBA 47].

süt ötrüm (T.+<?): Sütleğen. [DLT 843].

sütal (<?): Pancar, çükündür. [İBAS 325].

sütcan (<?): Süt taşıyan bir bitki (*Euphorbia virgata*). [TBS 663].

sütgen: Sütleğen (*Heliotropium europaeum*). [TBAS 253/ TBS 664].

sütleğen (**südlüğen- südlügen- süddüyen- südlüvan- süldügen- sütgen- sütlengeç- sütligen- sütlüyen- sütlüğan- sütlügen- sütlüot- sütlüvan- südlügen- sütlücen- sütlüğen- sütlüğan- sütlüğan- sütleğen- sütlüyen**): "1. *Euphorbia* (*Euphorbiaceae*)

türlerine verilen genel ad. Bir, iki veya çok yıllık, sütlü, otsu veya çalimsı bitkilerdir. Türkiye’de 90 kadar türünün bulunduğu bilinmektedir. Bir yıllık bazı türler Doğu Anadolu bölgesinde sebze olarak kullanılır. Sütü müşhil etkilidir. Eş anl. Süddüyen, Sütlüvan, Süldüğü, Sütgen. Sütlen, Sütlengeç. Sütlücen (Kastamonu), Sütlüyen, Sütlügan. Sütlügen, Sütlü ot, Sütlüvan. Zerana (Artvin), Euphorbia apios L.- E. chamaesyce L.-Erzurum ve Kars bölgelerinde sebze olarak kullanılır. E. helioscopia L.- Seher otu (Armutlu-Bursa), Zehir otu (Armutlu-Bursa). E. lathyrus L.-Saçkıran otu (Bergama). E. macroclada Boiss.-Sütü müşhil olarak kullanılır (Doğu Anadolu). E. nicaeensis All.- Sütü müşhil olarak kullanılır (Doğu Anadolu). E. rigida Bieb.-Sarı renkli boyar madde elde etmek için kullanılır. 2. Sütleğengillerden, yaprak sap ve köklerinde süt görünüşlü, kekre ve yakıcı bir öz su bulunan, verdiği öz su türlerine göre hekimlikte ve sanayide kullanılan, yedi yüz kadar türü bilinen, bir veya çok yıllık bir bitki, Japon kaktüsü (Euphorbia)." [KT 1118/ TMİB 983/ MŞ II 275 / TBAS 253/ TS 1836/ İBAS 325/ KBS II 829/ RFLMT 174/ HBH 320/ TGİB 101/ BTS 628/ NEBAS 159/ TBS 664-665-666-668/ TSD 332/ KBS II 829/ TKF 462/ YİŞ 1022/ KFT 1027/ TBAS 251/ İBAS 322/ EOTTD 327/ YATBT 43/ TMTBA 17/ LMEBA 412/ TBAS 251/ EM 181/ İBAS 322/ KM 143/ HKHT 513/ TE 1904/ HHKA 192/ MNT 818 / ETFT 356/ LME 501/ TASS 910/ KEA 427/ ACBA 139/ TTBA 28/ TTABİ 104/ TTABİ 97/ TTBA 61].

sütleğen ağusu: Süt taşıyan zehirli bir bitki (Euphorbia altissima). [TBS 665].

sütleğen otu (sütleğen ot- sütliğen otu): Süt taşıyan bir bitki, sütleğen (Euphorbia rigida). [TBS 665/ BDVN 267/ BDVN 268].

sütlemek: Taze mısır. [KBS II 829].

sütlüce otu: Sütleğen. [İBAS 325].

sütlü elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

sütlü güşad otu (T.+<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 292].

sütlü kenger (sütlü kengel) (T.+Far.): 1. Gengel. 2. Deve diken. 3. Süt taşıyan bir bitki (Sonchus tenerrimus). [TBAS 254/ TS 1836/ TBS 666/ TTBA 58].

sütlü mantar (T.+Rum.): Kanlıca mantarı. [TBAS 254].

sütlü ot: 1. Sütleğen (Euphorbia squamosa). 2. Çuha çiçeğigillerden, yaprakları salata gibi yenilen bir bitki (Glaux maritima). [TBAS 254/ TBAS 298/ TS 1836/ İBAS 325/ TGİB 101/ TBS 667/ TTBA 58].

sütlü sarmaşık: Sarılıcı, tırmanıcı ve süt taşıyan bir bitki (Cynanchum acutum).[TGİB 84/ TBS 667].

sütlübiyan (T.+<?): Ballıbaba. [KBS II 829/ TTBA 58].

sütlüce armudu (sütlüce armut) (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138/ TTABİ 79].

sütlüce otu: Süt taşıyan bir bitki (Euphorbia aleppica). [TBS 668/ BDVN 269].

sütlüce: 1. Bir cins sütleğen (Euphorbia altissima). 2. Dügün çiçeği. 3. Mantar.[KT 1118/ TS 1836/ İBAS 325/ KBS II 829/ TBS 668/ EÇSBA 158/ BDVN 268/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 28].

sütlücen (sütlücan): Bir tür ilkbahar bitkisi (Euphorbia). [KBS II 829/ TBS 668/ DS 3727/ TTABİ 93/ TTBA 28].

sütlük: Süt taşıyan bir bitki (Euphorbia denticulata). [TBS 668].

sütlüvan: Sütleğen (Euphorbia helioscopia). [TBAS 254/ İBAS 325/ TBS 668/ VHBA 13].

sütsüz mantar (T.+Rum.): Koçlama mantarı. [TBAS 254].

sütun kaktüs (sütunlu kaktüs) (Far.+Fr.): Sütun şeklinde olan bir kaktüs çeşidi (Cereus hildmannianus). [TBS 669/ NEBAS 159].

süvarim mahmuzu (<?+Ar.): Hezaren çiçeği. [NEBAS 159].

süvariıldızı (Far.+T.): Çiçekleri yıldıza benzeyen bir süs bitkisi (Hippeastrum equestre). [TBS 669].

süynük (süülük) (<?): Ihlamur. [TBAS 254/ İBAS 325].

süzek otu: Süzme işlemleri için kullanılabilen bir bitki (Daucus carota). [TBS 669].

süzek: (Dipsacus laciniatus). [TBS 669].

süzgeç otu: Meyveleri süt filtre etmek için kullanılan zehirli bir bitki (Datura stramonium). [İBAS 325/ TBS 669].

süzgün: Rengi kara, dikenli bir dağ ağacıdır. [KTS 376].

-Ş-

- şabah** (<?): 1. Badem. 2. Pirinç darısı. [TBAS 255/ İBAS 325].
- şabilat** (<?): Tarlada biten, iri yapraklı bir ot. [DS 3732].
- şabir** (<?): İnce saz otu. [DS 3732].
- şabla (şabıla)** (Yun.): Şalba (Phlomis pungens). [TBAS 255/ İBAS 325/ TBS 670].
- şablak** (<?): Boz renkli, büyük yapraklı bir ot (Phlomis pungens). [HBH 320/ TBS 670].
- şadok** (<?): Bir tür bitki. [NEBAS 160].
- şağrak mantarı** (<?+Rum.): Evlek mantarı. [TBAS 255/ TTBA 47].
- şahbilut ağacı** (Far.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 153].
- şahdanec** (Far.): 1. Kenevir tohumu. 2. Bir tür incir. [TAH 750].
- şahin otu** (Far.+T.): 1. Boyu 5-15 cm arasında değişen, genellikle kuru topraklarda yetişen, kırmızımsı çiçekler açan çok yıllık bir bitki (Hieracium pilosella). 2. Kenger otu.[ŞBA 738/ BDVN 317].
- şahmehlemi** (Far.+Ar.): (Sambucus ebulus). [TBS 670].
- şahmelek (şahmelik)** (Far.+Ar.): (Sambucus ebulus). [TGİB 232/ TBS 670].
- şahmelek otu (şahmelik otu- şehmelik otu)** (Far.+Ar.+T.): Mürver. (Sambucus ebulus).[TBAS 255/ TBAS 257/ İBAS 326/ TBS 670].
- şahten** (<?): Arslanpençesi. [TBAS 255/ İBAS 326].
- şahtere (şahterrec- şahterrec- şahterrec- şahter- şehdanec)** (Far.): Şahtere otu (Fumaria officinalis). [HBH 321/ KM 143/ MMŞM 462/ TKF 463/ TGİB 108/ NEBAS 160/ TBS 671/ HKHT 538/ TE 1914/ AMATK 345/ HHKA 193/ MNT 821/ HKHTM 844/ ETFT 357/ TKS 312 / EÇSBA 158/ UUF 665/ ABY 480/ DS 3735/ YİŞ 1031/ TASS 915/ KEA 429/ KFT 1032/ ŞMS 121/ ACBA 139/ CFBİ 591/ MOBA 113/ YATBT 44/ BDVN 284].
- şahtere otu** (Far.+T.): "Fumaria (Fumariaceae) türlerine verilen genel ad. Bir yıllık, otsu, parçalı yapraklı, pembe veya beyaz çiçekli. Eş anl. Tilki kişnişi. Fumaria asépala Boiss.-Doğu Anadolu bölgesinde ağrı kesici ve mikrop öldürücü olarak kullanılır. F. microcarpa Boiss.ex Hausskn.-Doğu Anadolu bölgesinde ağrı kesici ve mikrop öldürücü olarak kullanılır. F. officinalis L.-Şahtere. F. vaillantii Lois.-Acı tere (Konya). Konya bölgesinde ilâç olarak kullanılır." [TBAS 255/ ŞBA 740/ İBAS 327/ BTS 630/ TBS 671/ BDVN 284/ TTABİ 60].
- şahtuğu** (Far.+T.): Ağlayangelin. [TBAS 255/ İBAS 327/ TTBA 75/ TTBA 47/ TTABİ 64].
- şakakul (şekakul)** (Ar.): Yaban havucu. [KM 143/ MMŞM 462/ HKHT 536/ TE 1915/ AMATK 345/ HHKA 193/ MNT 821/ ETFT 357/ ABY 480/ YİŞ 1031/ TASS 915/ ŞMS 121/ ACBA 139/ YATBT 44].
- şakar** (<?): Gelincik çiçeği. [İBAS 327].
- şakayık** (Ar.): 1. Ayı gülü (Paeonia mascula). 2. Gelincik çiçeği. [TBAS 255/ RFLMT 176/ BTS 630/ NEBAS 160/ TBS 671/ HKHT 536/ TE 1915 / MNT 821 / HKHTM 823-833/ TAH 751/ TKS 312/ EÇSBA 158/ UUF 662/ TASS 915/ KFT 1032/ BDVN 374].
- şakayık çiçeği** (Ar.+T.): Bir tür çiçek. [EATBT 1052].
- şakıldak**: Kabuğundan sele, sepet örülebilien bir ağaç. [TTABİ 101/ TTBA 28].
- şakır** (<?): Lale, gelincik. [İBAS 327].
- şaklak** (<?): Gıvışgan otu (Silene vulgaris). [TBS 671].
- şaknalı salep** (<?+Ar.): Salep. [TBAS 255].

şakşak otu: Horozotu (*Rhinanthus angustifolius*). [TBS 671].

şakşak: 1. Sarı çiçekli bir bitki. 2. Dağda biten, ekşimsi bir ot. 3. Gelincik bitkisi. [DS 3737-3738/ TTABİ 105/ TTBA 62].

şakşakı: Fındık. [TTBA 62/ TTABİ 105].

şal kabağı (<?+T.): "*Cucumis trigonus* Roxb. (Cucurbitaceae). Bir yıllık, otsu, sürünücü ve sarı çiçekli bir tür. Meyveler 2-4 cm çapında, acı lezzetli ve küçük bir kavun görünüşünde. Silifke (İçel) bölgesinde bulunur, bölgede müshil olarak kullanılır. Eş anl. Yabanî kavun. *Cucumis flexuosus* L.-Acar, Accor, Acır, Acir, Acor, Acur, Ancur, Gıta, Hita, Hittik. Hitti (Adana, Gazi Antep, Malatya). *C. melo* L.-Kavun. *C. sativus* L.-Hıyar, Salatalık." [TBAS 256/ İBAS 327/ TTBA 47].

şala (<?): Bir cins ağaç. [EUTSV 297].

şalak (<?): Büyümemiş kavun, karpuz. [TDES 383/ KBS II 836].

şalba (Yun.): "1. Bazı *Salvia* ve *Phlomis* (Labiatae) türlerine verilen genel ad. Bazı bölgelerde (Afyon. İnebolu. Kastamonu) *Tussilago farfara* L. (Compositae) türlerine de Şalba adı verilmektedir. Eş anl. Çalba, Çapla, Şabıla, Şabla, Şapla, Şaplak. *Salvia forskahlei* L. türünün rozet yaprakları Şalba yaprağı (İnebolu) veya Dolma yaprağı (Azdavay-Kastamonu) adıyla tanınmakta ve et dolması yapımında kullanılmaktadır. Bu türün yaprakları İnebolu'dan İstanbul'a getirilip İnebolular pazarında Şalba yaprağı adı altında satılmaktadır. Eş anl. Müsellim (Daday, Azdavay-Kastamonu). 2. Ada çayı. 3. Çalba." [TBAS 255/ TBAS 256/ TBAS 256/ İBAS 327/ TBS 671/ DS 3739/ TTABİ 58].

şaldır: Nane (*Mentha*). [TBS 672].

şalgam (Far.): 1. Şalgam (*Brassica rapa*). 2. Turp lahanası. [KK 325/ TDES 383/ KBS II 836/ RFLMT 176/ ŞMK 204/ TT 163/ HBH 321/ KM 143/ MMŞM 462/ TKF 463/ TGİB 47/ BTS 630/ NEBAS 160/ TBS 673/ TSD 334/ HKHT 536/ TE 1915/ AMATK 345/ HHKA 193/ MNT 821/ HKHTM 844/ ETFT 357/ EÇSBA 158/ UUF 663/ EOS 166/ ABY 480/ YİŞ 1031/ TASS 916/ KEA 430/ KFT 1033/ ŞMS 121/ ACBA 139/ DYİT 498/ YATBT 44/ CCBA 625/ BDVN 117].

şalgam armudu (Far.+Far.): Kışın yetişen, yeşil renkli orta büyüklükte bir çeşit armut. [TTBA 47].

şalgam lahanası (Far.+Rum.): Yabancı şalgam (*Brassica napus*). [BDVN 115].

şalgamcık (Far.+T.): Tahıla zarar veren tarla bitkisi. [DS 3739].

şalgamek (<?): Buhur-ı Meryem. [İBAS 327].

şalgamlı Frenk mağdanosu (Far.+Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 165].

şalgamlı lahana (Far.+Rum.): Kıvrıkcık lahana. [BDVN 116].

şalkaba (şalgaba) (<?+T.): Ada soğanı (*Urginea maritima*). [TBAS 256/ TBS 674/ DS 3739/ TGİB 267/ TBS 673/ DS 3739].

şallak (<?): Ham karpuz. [İBAS 328].

Şam ağacı (Öİ+T.): Bir ağaç çeşidi. [LMEBA 412].

Şam çörek otu (Öİ+T.+T.): Dügün çiçeğigillerden, çiçekleri sapının ucunda bulunan otsu bir bitki, karacaot (*Nigella damascena*). [ŞBA 295/ BDVN 415].

Şam çöveni (Öİ+T.): Köpürtken. [TSD 334].

Şam dutu (Öİ+Far.): (*Morus nigra*). [TBS 674].

Şam fıstığı (Şam fustuğu) (Öİ+Far.): Antep fıstığı (*Pistacia vera*). [TBAS 256/ İBAS 328/ RFLMT 176/ BTS 630/ TBS 674/ EÇSBA 158/ YİŞ 1031/ MOBA 109/ TTABİ 76/ CEBA 131/ TTBA 47/ TTBA 106].

Şam fıstık ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 467].

Şam gülü (Öİ+Far.): Gül. [TBAS 256/ CEBA 131].

Şam kayısı (Öİ+Far.): Kayısı meyvesinin en âlâ cinsi. [CEBA 131/ KT 616].

Şam patlıcamı (Öİ+Far.): Bir tür bitki. [CEBA 131].

Şam pırasası (Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [CEBA 131/ LMEBA 413].

Şam razakısı (Öİ+Ar.): Şam üzümü. [TTABİ 76/ TTBA 106/ TTBA 47].

şam sakızı: Çam sakızı. [EM 182/ İBAS 328/ KK 325/ HHKA 193/ ETFT 357/ EOS 166/ YİŞ 1032].

Şam torusu (Öİ+<?): Bir tür bitki. [CEBA 131].

Şam üzümü (Öİ+T.): Kalın kabuklu bir çeşit üzüm (Şam razakısı). [CEBA 131/ TTABİ 76/ TTBA 106/ TTBA 47].

şamakı tut (<?+Far.): Hafifçe moraran bir çeşit dut. [TTBA 58].

şamdan çiçeği (Ar.+Far.+T.): Nergis (*Calendula arvensis*). [İBAS 328].

şamdarı (Far.+T.): Mısır. [TTBA 47/ TTBA 58].

şamuşa (<?): Poy otu. [DLT 845/ KTS 378].

şancar (<?): Eşek marulu, kuzu gevreği, süt otu (*Sonchus oleraceus*). [TASŞ 916].

şangalak: Yer elması. [TTBA 28].

şans palmyesi (Fr.+Fr.): Salon palmyesi. [NEBAS 160].

şaplak (şapla): 1. Tarlalarda yetişen ot. 2. Deveşaplağı da denen boz renkli, büyük yapraklı ot. 3. (*Salvia fruticosa*). [TBAS 256/ TBAS 256/ İBAS 328/ TBS 674/ DS 3744/ TTABİ 101/ TTBA 28].

şaplama otu: (*Salvia russellii*). [TBS 674].

şarab hurma ağacı (Ar.+Far.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 421].

şark çöveni (Ar.+T.): Çöven (*Gypsophila pilosa*). [TBAS 256/ TBS 674/ CEBA 131/ TTBA 47].

şarlık (Ar.+T.): Havuç. [TTABİ 96/ TTBA 28].

şaşort kovan (<?+T.): Çiğdem türü (*Colchicum umbrosum*). [TBAS 298/ TBS 674].

şatta biberi (<?+Rum.): Acı biber. [BDVN 142].

şav (şaw) (<?): Çövene benzeyen ve kendisiyle elbise yıkanan bir bitki. [DLT 845/ KTS 378].

şaytarac (şaytarec- şaytare- şaytara- şaytaranc- şeytarac) (Ar.): 1. Serkile otu ve kökünden elde edilen ilaç. 2. Diş otu. [KM 143/ TE 1919/ AMATK 346/ HHKA 193/ MNT 824/ HKHTM 833/ ETFT 359/ TKS 313/ ABY 482/ YİŞ 1040/ TASŞ 920/ KEA 430/ ŞMS 121/ ACBA 139/ CFBİ 591/ YATBT 44/ BDVN 472].

şebboy (Far.): "*Cheiranthus cheiri* L. (Cruciferae). 50 cm kadar yükselebilen, çok yıllık, otsu ve turuncu çiçekli bir bitkidir. Bazı kültür formları süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl. Mentir (Gazi Antep, Şanlı ürfâ), Mentur (Kahraman Maraş). Sarı şebboy. *Matthiola incana* (L.) R.Br.-Mor çiçekli bir bitkidir. Bahçe şebboyu adıyla tanınır. *M. longipetala* (Vent.) DC.-Gecegündüz çiçeği (Gazi Antep)." [TBAS 256/ İBAS 331/ RFLMT 176/ TGİB 65/ BTS 631/ NEBAS 160/ TBS 674/ EÇSBA 158/ BDVN 386].

şebellah (<?): Kebere. [TBAS 256/ İBAS 331].

şebnem yaprağı (Far.+T.): Bir bitki yaprağı. [NEBAS 160].

şebrak (<?): Ağaç sütleğeni, şibrem. [İBAS 331].

şebrek (<?): Uzun saplı çiçekleri sabahları açıp akşamları kapanan, genellikle ormanda ve yol kenarlarında yetişen bir yıllık bitki (*Lapsana communis*). [ŞBA 743/ BDVN 350].

şebrem (Far.): Sütleğen otu (*Euphorbia aleppica*). [KM 143/ TBS 674/ YİŞ 1041].

şefit (<?): Kızılçık. [TBAS 256/ İBAS 333].

şefkat çiçeği (Ar.+T.): Zambakgillerden otsu uzun ömürlü bir bitki (*Apogonanthus*). [İBAS 333].

şeftali (şeftalü- şeftelü- şeftalu- şaftalu) (Far.): 1. Gülgillerden, ılıman bölgelerde yetişen, çiçekleri pembe renkli bir ağaç (*Persica vulgaris*). 2. Bu ağacın tatlı ve sulu meyvesi. [ŞBA 744/ İBAS 333/ KK 326/ TDES 385/ MT 359/ SN 697/ RFLMT 178/ ŞMK 204/ RB 98/ TT 163/ HBH 321/ KM 144/ TKF 464/ TGİB 180/ BTS 631/ TBS 675/ TE 1921/ AMATK 346/ HHKA 194/ MNT 824/ HKHTM 844/ ETFT 359/ TAH 753/ TKS 313/ EÇSBA 158/ EOS 166/ YİŞ 1041/ TASS 921/ KEA 431/ KFT 1036/ ACBA 139/ KDB 5/ CFBİ 591/ TBYBA 31/ TTABİ 99/ YATBT 44/ CCBA 618/ MNF 155].

şeftali ağacı (Far.+T.): Şeftali (*Persica vulgaris*). [NEBAS 161/ TBS 675/ BDVN 489].

şeftali otu (Far.+T.): Su kenarında yetişen, kamyş gibi çubuğu olan bir bitki. [İBAS 333].

şehdâ nec (şehdâne) (Far.): Bir tür bitki. [YATBT 44].

şehduran (Far.+T.): Arslanpençesi. [TBAS 257/ İBAS 333/ TTBA 75/ TTABİ 64].

şehmelik otu (Far.+Ar.+T.): Mürver. [İBAS 333/ DS 3756/ TTABİ 64/ TTBA 47/ TTBA 75].

şehniz (<?): Şuniz. [İBAS 333].

şehriye salebi (Ar.+Ar.): Arpacık salebi. [TBAS 257].

şehvet otu (Ar.+T.): Venüs otu. [İBAS 333].

şeker (şekker) (Far.): Şeker. [RFLMT 178/ ŞMK 204/ HBH 322/ MMŞM 463/ TSD 336/ HKHT 538-539/ TE 1923 -1924/ AMATK 346/ HHKA 194/ MNT 825-826/ ETFT 360/ TAH 754/ TKS 313-314/ EOS 166/ ABY 481/ YİŞ 1042/ TN 1120/ HBH 322/ KM 144].

şeker ağacı (Far.+T.): "1. *Hovenia dulcis* Thunb. (Rhamnaceae). 8-10 m yükseklikte, yeşilimsi beyaz çiçekli bir ağaçtır, Vatanı Doğu Asya olmakla beraber Güney Anadolu'da bazı bahçelerde yetiştirilir. Eş anl. Japon üzümü ağ.. Hurma (Muğla). 2. Vatanı Doğu Asya olup Güneydoğu Anadolu'da da yetişen, yeşilimsi, beyaz çiçekli bir ağaç (*Hovenia dulcis*)" [TBAS 257/ TS 1856/ İBAS 334/ TTBA 47].

şeker armut (şeker armudu) (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138/ TTABİ 79].

şeker darısı (Far.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 559/ BDVN 623].

şeker dikenini (Far.+T.): Boğa dikenini (*Eryngium campestre*). [TBAS 257/ İBAS 334/ TGİB 99/ TBS 675].

şeker elması (Far.+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 79].

şeker fasulyesi (Far.+Rum.): Tohumu yuvarlak ve beyaz bir tür fasulye. [TS 1857/ TTBA 47].

şeker incir (Far.+Far.): Bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 675].

şeker kamışı (Far.+T.). Buğdaygillerden, çiçekleri salkım durumunda başakçıklar oluşturan, 10 metreye kadar uzayabilen, öz suyundan şeker çıkarılan bir bitki (*Saccarum officinarum*). [KT 584/ TS 1857/ İBAS 334/ TKF 464/ BTS 631/ TBS 675/ KFT 1037/ TTBA 47/ BDVN 520/ LMEBA 413].

şeker kamışı (şekker kamışı) (Far.+T.): Şeker kamışı. [KM 144/ NEBAS 161].

şeker otu (Far.+T.): Şeker hastalığı tedavisinde kullanılan bir bitki (*Rumex scutatus*). [TBS 675].

şeker pancarı (Far.+Erm.): 1. Ispanakgillerden, etli kökünden şeker elde edilen bir yıllık tarım bitkisi, kocabaş (*Beta vulgaris* var *rapa*). 2. Yabanî pancar. [TBAS 257/ TS 1857/ İBAS 334/ TGİB 46/ BTS 631/ NEBAS 161/ TBS 676/ TTBA 47/ TBYBA 31].

şekerci çöveni (Far.+T.): Çöven. [TBAS 257/ TTBA 47].

şekerciboyası (şekerci boyası) (Far.+T.): "1. *Phytolacca americana* L, (Phytolaccaceae). 3 m kadar yükselebilen, çok yıllık, otsu, beyaz veya yeşilimsi renkli çiçekli bir

bitkidir. Meyveleri siyahımsı kırmızı renkli olup boyar madde olarak kullanılır. Eş anl. Acımur (Giresun), Dünyagüzeli (Rize), Şerbet boyası. 2. Şekerciboyasıgillerden, kökü iç sürdürücü olarak kullanılan, 2-3 metre yüksekliğinde, üzümü meyvesinden şarapları boyamak için kırmızı boya çıkarılan çok yıllık bir bitki, amerikaüzümü (*Phytolacca americana*). [TBAS 257/ İBAS 334/ TGİB 186/ NEBAS 161/ TBS 676/ TTBA 47/ TS 1857].

şekerciboyası otu (şekerci boyası otu) (Far.+T.+T.): Şekerciboyası (*Phytolacca americana*). [TBS 676/ BDVN 459].

şekerli ot (şekerli) (Far.+T.): "Inula oculus-christi L. (Compositae). 15-50 cm yükseklikte, rizomlu, çok yıllık, tüylü, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kastamonu köylerinde, toprak üstü kısmı su ile kaynatılır ve elde edilen sulu hulâsa, tatlandırıcı olarak kullanılır. İnulin taşıdığı saptanmıştır." [TBAS 257/ İBAS 334/ TBS 676/ HKHTM 814].

şekirtük (<?): Fıstık. [DLT 845].

şembelilik (şembelülük) (<?): Topalak (*Cyperus rotundus*). [TGİB 85/ TBS 676].

şemsiye (Ar.): Bitkinin yapraklarının şekli şemsiyeye benzeten bir süs bitkisi (*Cyperus alternifolius*). [TBS 677].

şemsiye ağacı (Ar.+T.): Bol tohumlu, kışları yapraklarını dökmeyen bir bitki türü (*Sofora*). [İBAS 335/ NEBAS 161].

şemsiye bitkisi (Ar.+T.): Japon şemsiyesi. [NEBAS 161].

şemsiye çiçeği (Ar.+T.): Yaprakları büyük, sert yapılı olan ve duruşu bakımından şemsiyeye benzeyen bir bitki (*Helleborus orientalis*). [TBS 677].

şemsiye mantarı (Ar.+Rum.): "Lepiota procera (Fr.ex Scopoli) Quelet (Syn.Macrolepiota procera (Scop. ex Fr.) Sing. (Agaricaceae). Kuzey Anadolu, Bolu ve İstanbul civarı (Belgrat ormanı) ormanlarında yetişir. Yenen bir mantardır. Eş anl. Höbelen. *Lepiota excoriata* (Fr.ex Schaeffer) Quelet -Höbelen. Yenen bir mantardır." [TBAS 257/ İBAS 335/ TTBA 47/ TTBA 87/ TTBA 99/ TTABİ 68/ TTABİ 74].

şemsiye otu (Ar.+T.): 1. Baldıran. 2. Çok büyük yaprakları olan ve bu yaprakları güneşten ve yağmurdan korunmak için şemsiye gibi kullanılan bir bitki (*Petasites hybridus*). [TBAS 257/ İBAS 335/ BTS 631/ TBS 677/ TTABİ 74/ TTABİ 68/ TTBA 47/ TTBA 87/ TTBA 99].

şenber (Ar.): Hint hıyarı. [KM 144/ ETFT 360].

şenhıyar (şinhıyar- şinhıyar) (Far.): Kased, hıyar, acur. [RFLMT 179/ HBH 322/ KM 144/ TE 1930/ HHKA 194/ MNT 829/ ETFT 361/ TKS 314/ EOS 166/ ABY 481/ YİŞ 1048/ TASS 923/ YATBT 45/ İBAS 338/ KM 144/ ACBA 139].

şerbet boyası (Ar.+T.): Şekerciboyası. [TBAS 257/ İBAS 336/ TTBA 47].

şerbet otu (Ar.+T.): Çorak yerlerde yetişen otsu bir bitki (*Trina glauca*). [İBAS 336].

şerbetçi otu (şerbetçiotu) (Ar.+T.): "1. *Humulus lupulus* L. (Cannabaceae). Çok yıllık, tırmanıcı ve otsu bir bitkidir. Çiçek durumları yatıştıncı olarak kullanılır. Eş anl. Bira çiçeği. Maya çiçeği. Maya otu, Ömer otu. 2. Yaprakları karşılıklı, sapı sarılgan olan, çiçekleri yumurtamsı kozalaklara dönüşen ve kozalaklarından bira yapımında yararlanılan çok yıllık ve otsu bir bitki (*Humulus lupulus*)." [KT 1137/ TBAS 257/ TS 1860/ ŞBA 746/ İBAS 336/ TBAM 134/ TGİB 119/ NEBAS 161/ TBS 677/ BDVN 323/ TTBA 74/ TTBA 47/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

şerbin ağacı (<?+T.): Katran ağacı. [BDVN 156].

şerit çiçeği (Ar.+T.): Kuş otlarını andıran bir süs bitkisi (*Ligularia*). [İBAS 336].

şerpik (<?): Sepik (*Lotus corniculatus*). [TBAS 257/ İBAS 336/ TBS 677].

şevender (<?): Çügündür, pancar. [İBAS 336/ RFLMT 179].

şevkat çiçeği (Ar.+T.): Süs bitkisi (*Agapanthus praecox*). [NEBAS 162/ TBS 677].

şevket otu (Ar.+T.): 1. Şevketibozan. 2. Mübarek diken. [İBAS 337/ NEBAS 162/ TTBA 47/ BDVN 143/ BDVN 187].

şevketibostan (Far.): "*Cnicus benedictus* L. (Compositae). 35 cm kadar yükselebilen, bir yıllık, tüylü, sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Toprak üstü kısımları İzmir pazarlarında satılır ve sebze olarak kullanılır. Eş anl. Akkız, Bostan otu, Mübarek diken, Şevket otu." [TBAS 258/ TGİB 73/ TBS 678].

şevketibostan diken (Far.+T.): Dikenli bir bitki (*Scolymus hispanicus*). [TBS 678].

şevketibozan (Far.+T.): Tüylü, sarı çiçekli otsu bir bitki, bostan otu, mübarek diken (*Cnicus benedictus*). [İBAS 337].

şeytan arpası (Ar.+T.): Bad-aver. [BKTS 228].

şeytan bademi: Meyveleri acı, yabancı badem türü (*Amygdalus graeca*). [TBS 678].

şeytan boku (Ar.+Far.): Hiltit. [BDVN 275].

şeytan boku (Ar.+T.): Baldırgan. [KT 144/ İBAS 337].

şeytan darısı (Ar.+T.): Meyveleri zehirli olup, mısır meyvelerine benzetilmiştir (*Dracunculus vulgaris*). [TBS 678].

şeytan elması (Ar.+T.): 1. Tatula. 2. Meyveleri yumurtamsı şekilli ve dikenli olan bir bitki (*Datura stramonium*). [TS 1863/ İBAS 338/ TBS 678/ TTBA 47/ BDVN 229].

şeytan gülü (Ar.+Far.): Yabancı gül türü (*Rosa canina*). [TBS 678].

şeytan havucu (Ar.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 588].

şeytan kabalağı (Ar.+T.): (*Cyclamen cilicicum*). [TBS 678].

şeytan karpuzu (Ar.+Far.): Meyveleri zehirli olan ve karpuzla benzetilen bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 678].

şeytan kavunu (Ar.+T.): Meyveleri kavuna benzetilen bir bitki (*Ecballium elaterium*). [TBS 678].

şeytan keleş (Ar.+T.): 1. Eşek hıyarı. 2. (*Ecballium elaterium*). [TBAS 258/ İBAS 338/ TBS 678/ DS 4724/ TTBA 47].

şeytan keneviri (Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 317].

şeytan otu (Ar.+T.): 1. Maydanozgiller familyasından nemli yerlerde yetişen mavi çiçekli çok yıllık bir bitki (*Seabiosa ukrainica*). 2. Boru çiçeği. 3. (*Equisetum telmateia*). [TBAS 258/ TS 1864/ İBAS 338/ NEBAS 162/ TBS 679/ TTBA 47/ BDVN 229].

şeytan pıtırağı (Ar.+T.): Meyveleri dikenli bir bitki (*Tribulus terrestris*). [TBS 679].

şeytan portakalı (Ar.+Fr.): Meyveleri portakal görünümünde olan fakat yenmeyen bir bitki (*Maclura pomifera*). [TBS 679].

şeytan şalgamı (Ar.+Far.): "1. *Bryonia alba* L. (Cucurbitaceae). Çok yıllık, tırmanıcı, otsu, yeşilimsi sarı çiçekli ve meyveleri olgunlukta siyah renkli olan bir türdür. Kökleri müşil bir etkiye sahiptir. Eş anl. Binkulaç, İt kabağı, Semiz kabak, Ülüngür, Yaban kabağı. 2. Kabakgillerden, iri ve etli, nişastadan oluşan, kök sapından müşil olarak yararlanılan, tırmanıcı bir süs bitkisi (*Bryonia dioica*)." [TBAS 258/ TS 1864/ İBAS 338/ NEBAS 162/ TTBA 47/ BDVN 121/ TTABİ 103].

şeytan tespahi (Ar.+Ar.): Meyveleri yuvarlak olan ve tespah tanesine benzetilen bir bitki (*Styrax officinale*). [TBS 679].

şeytan yağı (Ar.+T.): (*Bupleurum subuliflorum*). [TTBA 47].

şeytan zeytini (Ar.+Ar.): Yalancı tespah ağacı. [TBAS 258/ İBAS 338/ TTBA 47].

şeytanarabası (şeytan arabası) (Ar.+T.): Kara hindiba. [TBAS 258/ İBAS 337/ NEBAS 162].

şeytanayağı (Ar.+T.): (*Bupleurum subuniflorum*). [TBS 679].

şeytanbıyığı (Ar.+T.): Bahar mevsiminde yetişen bir bitki. [İBAS 337].

şeytançubuğu (Ar.+T.): (*Clematis orientalis*). [TBS 678].

şeytandili (Ar.+T.): Balıkiğnesi kaktüsü. [NEBAS 162].

şeytanfeneri (Ar.+Rum.): Bir tür bitki. [NEBAS 162].

şeytangözü (Ar.+T.): Avcı otu. [İBAS 338/ OABA 300].

şeytanipliği (Ar.+T.): Sincan dikenli, teke dikenli. [İBAS 338/ NEBAS 162].

şeytankancası kökü (Ar.+İt.+T.): Bir bitki kökü. [TBAM 135].

şeytankavı (Ar.+<?): Bir tür mantar (*Polyporus*). [İBAS 338].

şeytankulağı (Ar.+T.): Kuzukulağı. [İBAS 338/ DS 3765/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 47/ OABA 300/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

şeytanküpesi (Ar.+T.): Çiçekleri küpeye benzetilen bir bitki (*Holosteum umbellatum*). [TBS 679].

şeytanminaresi (Ar.+Ar.): Dügünçiçeğigillerden bir bitki türü (*İsopyrum*). [İBAS 338].

şeytanpatlıcanı (Ar.+Far.): Bir tür bitki. [TTBA 47].

şeytanpençesi (Ar.+Far.): Afrika'nın güney bölgelerinde yetişen bir bitki. [İBAS 338].

şeytanpürü (Ar.+T.): Sarp kayalarda biten, çam dalına benzer iğneli, bodur bir bitki. [DS 3765].

şeytansaçı (Ar.+T.): Küsküt. [TS 1864/ TTBA 98/ TTBA 47/ OABA 300/ TTABİ 73].

şeytansaçı (şeytan saçı) (Ar.+T.): Bostanbozan. [TBAS 258/ İBAS 338].

şeytantaburesi (Ar.+Fr.): Yaygın yapıda, dikenli bir bitki (*Ononis spinosa*). [TBS 679].

şeytanteresi (Ar.+Far.): Antiseptik olarak kullanılan bir bitki (*Assa-foetida*). [İBAS 338/ TTBA 47].

şeytanteresi (Ar.+T.): Maydanozgillerden, Orta Asya'da ve Akdeniz ülkelerinde yetişen, kalın köklü, sarı çiçekli, pis kokulu bitki, baldırgan (*Ferula assa-foetida*). [TS 1864/ İBAS 338/ NEBAS 162].

şeytanturnağı (Ar.+T.): Çan çiçeğigillerden, genellikle dağlarda yetişen bir çeşit bitki (*Phyteuma*). [TS 1864/ İBAS 338/ TTBA 98/ TTBA 47/ OABA 300/ TTABİ 73].

şıblık (<?): Bir bitki. [İBAS 338/ AMATK 347].

şihmanboz armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

şıka (Yun.): İncir. [TDES 385].

şıkşıkı (<?): Çiçeklerinin güzel ve göze çarpıcı renkleri nedeniyle verilen bir ad (*Anemone coronaria*). [TBS 679].

şingirdak otu: Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TGİB 260/ TBS 679].

şıpka (<?): Yabani gül (*Rosa canina*). [TBS 679].

şırbık (<?): (*Ononis spinosa*). [TBS 679].

şibit (şibbet- şibet- şibest) (<?): Torak otu. [İBAS 339/ RFLMT 180/ TKF 465/ UUF 669].

şifa otu (Ar.+T.): Demet hâlinde çiçek açan ve küçük bir saraypatına benzeyen otsu bir bitki (*Erigeron*). [TS 1866/ İBAS 339/ TTBA 47].

şiker (<?): (*Daphne mezereum*). [TBAS 298].

şikirdaklı: İçindeki çekirdekleri oynayan uzun bir çeşit elma. [TTABİ 95/ TTBA 28].

şile (<?): 1. Güzel rayıhalı bir cins nebat. 2. Mercanköşk. [KT 1144/ TS 1868/ İBAS 339].

Şili biberi (Öİ+Rum.): Süs bitkisi (*Capsicum frutescens*). [TBS 680].

şimşad ağacı (<?+T.): Baks. [CFBİ 592].

şimşek ağacı (şimşag ağacı): Culak ağacı (*Calycotome spinosa*). [İBAS 339/ BDVN 135].

şimşek otu: Yapraklarındaki çok belirgin ve uzun damarlar şimşeğe benzetilmiştir (*Plantago major*). [TGİB 237/ TBS 680].

şimşekyaprağı: Yapraklarındaki çok belirgin ve uzun damarlar şimşeğe benzetilmiştir (Plantago major). [TBS 680].

şimşir (Far.): "Buxus sempervirens L. (Buxaceae). Kışın yapraklarını dökmeyen ve genellikle 1-2 m yükseklikte ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Odunu sanayide kullanılır. Yaprakları hayvanlar için zehirlidir. Eş anl. Cımcır, Şümşür" [TBAS 258/ İBAS 339/ TGİB 48/ NEBAS 162/ TBS 680/ TSD 338/ EÇSBA 158].

şimşir ağacı (çimşir ağacı) (Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 125].

şincar (Ar.): Yalan havaciva otu. [BDVN 424].

şirid otu (<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 560].

şirin (Far.): (Sambucus nigra). [TBS 681].

şirin meyan (Far.+<?): Meyan. [TBAS 258].

şirinli marul (Far.+Rum.): (Sonchus asper). [TBS 681].

şirite (<?): İlbaharda açan ak, küçük çiçekli bir bitki. [DS 3784].

şişni (<?): Mürver. (Sambucus nigra). [TBAS 258/ İBAS 340/ TBS 681].

şişti: Mürver çiçeği. [TTBA 28].

şivan çiçeği (<?+T.): Bir çiçek türü. [BDVN 160].

şoporok (<?): Gabalak. [TBAS 258/ İBAS 341].

şortuk (<?): Sinirli ot (Plantago major). [TBS 682].

şövalyeyıldızı (şövalye yıldızı) (Fr.+T.): Çiçekleri yıldıza benzeyen bir süs bitkisi (Hippeastrum equestre). [NEBAS 162/ TBS 682].

şufan (Ar.): Yulaf. [TDES 390].

şuglu (<?): Tilki üzümü, böğürtlen. [DLT 845/ KTS 381].

şulapa (<?): Çöpleme. [BDVN 186].

şumra (<?): (Foeniculum vulgare). [TBS 682].

şundur (<?): Pancar. [İBAS 341].

şuşek (<?): Sinirli ot (Plantago major). [TBS 682].

şümşür (Far.): Şimşir. [TBAS 258/ İBAS 342].

şünle (<?): Argu ülkesinde yetişen, kökü eşelenerek çıkan ve yenen bir bitki. [DLT 846].

şünük (<?): Çınar ağacı. [DLT 846/ KTS 382].

şüveyle (<?): Sarı papatya, varatika. [İBAS 342/ RFLMT 182].

-T-

- ta'alluk teresi** (<?+Far.): Bir çeşit tere. [HKHTM 824].
- taar elması** (<?+T.): Yetiştirilen bir elma çeşidi (*Malus sylvestris*). [TBS 683].
- taban** (<?): Bir çeşit bitki. [EUTSV 302].
- taban inciri (tapan inciri)** (<?+Far.): Yassı kuru incir. [KT 1156].
- tabancakapsülü** (T.+Fr.): Meyveleri tabanca kapsülüne benzetilmiştir (*Hyoscyamus niger*). [TBAS 298/ TBS 683].
- tablıgu ağacı** (<?+T.): Kızılağaç (*Betulaceae*). [İBAS 342/ CFBİ 592].
- taç çiçeği** (Ar.+T.): 1. Keklikgözü. 2. Çiçek kurulu taça benzetilen bir bitki (*Centaurea cyanus*). [TBAS 259/ İBAS 343/ TBS 683].
- taç yaprağı** (Ar.+T.): Taçı oluşturan yaprakçıklardan her biri. [TTBA 92/ TTBA 47].
- taçlı kaktüs** (Ar.+Fr.): Yapraklarının dizilişi taç şeklinde olan bir kaktüs çeşidi (*Aeonium arboreum*). [TBS 683].
- taçşahı çiçeği** (Ar.+Far.+T.): Bir tür çiçek. [NEBAS 163].
- tadım** (<?): Sumak. [TBAS 259/ İBAS 343].
- taflan** (Ar.): 1. Gülgillerden, 2-6 metre yüksekliğinde, kışın yapraklarını dökmeyen, çiçekleri salkım durumunda, beyaz veya yeşil olan, süs bitkisi olarak bahçelerde yetiştirilen küçük bir ağaç, karayemiş ağacı, karayemiş (*Prunus laurocerasus*). 2. Kara yemiş. 3. (*Euonymus fortunei*). [KT 1160/ TBAS 259/ TS 1882/ İBAS 343/ TGİB 134/ BTS 635/ NEBAS 163/ TBS 683].
- taflan ağacı** (Ar.+T.): Kara yemiş ağacı. [BDVN 488].
- tafle** (<?): Yabani kimyon. [İBAS 343].
- tagna yava** (<?): Bir tür kasnı. [DLT 847].
- tağ elması**: Ketel. [CFBİ 592].
- tağ emrudu** (T.+Far.): Dağ armudu, yabani armut. [TKF 465].
- tağ eriği (tağ erüğü)**: Alıç. [İBAS 343/ CFBİ 592].
- tağ kerefesi** (T.+Far.): Bir dağ bitkisi. [LMEBA 413].
- tağ kişnici** (T.+Far.): Bir tür bitki. [TMİB 1004].
- tağ nanesi (tağ nanesi)** (T.+Ar.): Kekik otu, dağ nanesi. [MOBA 110/ LMEBA 413].
- tağ pazusu**: Bir tür bitki. [LMEBA 413].
- tağ pelini** (T.+Rum.): Bir çiçek çeşidi. [LMEBA 413].
- tağ razıyanesi** (T.+Far.): Yabani rezene. [KM 144].
- tağ reyhanı** (T.+Ar.): Bir tür çiçek. [LMEBA 413].
- tağ servisi** (T.+Far.): Dağ servisi. [TKF 466].
- tağ sultanı** (T.+Ar.): Bir tür çiçek. [TMİB 1004].
- tağ üzümü**: Mavzek otu, yabani üzüm (*Delphinium staphisagra*). [MŞ II 287/ İBAS 343/ LMEBA 413/ TMTBA 18/ YATBT 45].
- tağ yarpuzu**: Bir yarpuz türü. [MŞ II 287/ İBAS 343/ YİŞ 1059/ MOBA 110/ LMEBA 413].
- tağ zeytunu** (T.+Ar.): Bir tür bitki. [LMEBA 413/ TMİB 1005].
- tağun** (<?): Çitlenbik. [İBAS 343].
- tahdik otu** (Ar.+T.): Hem yabani olarak bulunan hem süs bitkisi olarak yetiştirilen bir bitki, sabun otu (*Saponaria officinalis*). [TBAS 259/ İBAS 343/ TBS 684/ DS 3801/ TTBA 47].
- Tahiri armud (Tahir armudı)** (Öİ+Far.): Bir tür armut. [HBH 325].
- tahliç** (<?): Marul. [TBAS 259/ İBAS 343].
- tahnal (tahnel)** (<?): Defne (*Laurus nobilis*). [TBAS 259/ İBAS 343].

tahru (tahri) (<?): Sumak. (*Rhus coriaria*). [TBAS 259/ İBAS 343/ TBS 684].

tahta biti otu (tahtabiti otu) (Far.+T.+T.): Boynuz otu. [BDVN 175/ HATBA 9].

tahta yemişi (Far.+T.): Frenk inciri (*Opuntia ficus-indica*). [TBAS 259/ TBS 684/ TTBA 87/ TTBA 47/ TTABİ 68].

tahtacı otu (Far.+T.): 1. Mercanköşk (*Capsella bursa-pastoris*). 2. (*Origanum sipyleum*). [TBAS 259/ İBAS 343/ TBS 684].

tahtakurusu otu (Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [HATBA 14].

tahtaritza (<?): (*Chaerophyllum aureum*). [TBAS 298].

takacak (<?): (*Stellaria media*). [TBS 684].

takalak: Domates. [TTABİ 95/ TTBA 28].

takımcık: Çardak genişliğinde yayılabilen, ak çiçek açan bir çeşit bitki. [TTBA 28/ TTABİ 94].

tal (<?): Söğüt, ardıç. [KBS II 853].

talağan dögen (<?): Bir tür bitki. [LMEBA 413].

talak otu: Altın otu (*Ceterach officinarum*). [İBAS 343/ RFLMT 183/ BDVN 164/ LMEBA 413].

talaşmalış (T.+<?): Küçük, yabani elma. [TTBA 62/ TTABİ 105].

talız (<?): Bir çeşit bitki. [EUTSV 305].

talka (<?): Koruk. [İBAS 344].

tam teresi (T.+Far.): Dam teresi, kuşekmeği de denilen bir bitki. [YİŞ 1065].

tamas (<?): Erik. [İBAS 344].

tambatın (<?): Yer elması. [İBAS 344].

tamır (<?): Bitki kökü. [DS 3817].

tamli (Ar.+T.): Fındık ağacı. [TTBA 28].

tana (<?): 1. Susam. 2. Uç ve Argu lehçesinde kişniş, kişniş tohumu. [ETG 296/ EUTSV 306/ DLT 851].

tana burnı: Aslanağzı çiçeği. [MOBA 110].

tana kıran (tane kıran) (Far.+T.): Harbak, ak çöpleme, karaca ot. (*Helleborus album*). [İBAS 344/ TKF 466/ KFT 1051/ CFBİ 592/ LMEBA 413].

tanel (<?): (*Laurus nobilis*). [TBS 685].

tanel çalısı (<?+T.): Çoğunlukla çalı şeklinde bir bitki, daha çok defne adıyla bilinir (*Laurus nobilis*). [TBS 685].

tanişman: Salatısı da yapılan bir çeşit ot. [DS 3821/ TTABİ 101/ TTBA 28].

tantana ağacı (Ar.+T.): Tantela ağacı. [BDVN 348].

tapan (<?): Tarlalarda toprak altında yetişen, yumru biçiminde kara, yenebilen bir çeşit bitki. [DS 3823].

tarak çiçeği: Kız çocuklarının kafalarına çiçeklerini süs olarak takıp oynadıkları bitki (*Xeranthemum annuum*). [TBS 685].

tarak otu (tarak ot): 1. Dereotu (*Anethum graveolens*). 2. Feşçitarağı (*Dipsacus laciniatus*). 3. Moryana. 4. İğnelik (*Erodium acaule*). [KT 1180/ TBAS 259/ TBAS 259/ TS 1906/ İBAS 344/ KK 330/ NEBAS 163/ TBS 685/ EOS 167/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTABİ 101/ TTBA 100/ TTBA 92/ TTBA 47.]

tarakdalı (tarak dalı): Dereotu (*Anethum graveolens*). [TBAS 259/ TBS 685/ TTBA 47/ TTBA 92/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTBA 100/ İBAS 344/ TTABİ 101].

tarakdikenli (tarak dikenli): Ağrı ve sızıları gidermeye yarayan bir çeşit dikenli bitki. [TTBA 47/ TTBA 92/ TTBA 100/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTABİ 101].

taraklı ot (taraklı otu): 1. Feşçitarağı, çobantarağı. 2. Meyveleri fırça şeklinde taraklı olan bu sebeple tarağa benzetilen bir bitki (*Datura stramonium*). [İBAS 344/ TBS 685].

taraklık ağacı: (*Acer hyrcanum*). [TBS 686].

taraklık otu: Taraklı otu. [İBAS 344/ RFLMT 183].

taraklık: Çiçek kurulu tarağa benzetilen bir bitki (*Daucus carota*). [TGİB 91/ TBS 685/ DS 3832/ TTBA 28/ TTABİ 96].

taranggu (Far.): Ilgın ağacı. [ALÇS 161].

tarçın (Far.): 1. Defnegillerden, genellikle Asya'nın güneyinde yetişen ve değişik türleri bulunan bir ağaç (*Cinnamomum*). 2. Bu ağacın, içinde kokulu bir yağ bulunması dolayısıyla baharat gibi kullanılan kabuğu. [ŞBA 749/ İBAS 344/ TDES 395/ EÇSBA 158].

tarçın ağacı (Far.+T.): Kurfa ağacı. [BDVN 177/ NEBAS 163].

tarçın kabuğu (Far.+T.): Bir bitki kabuğu. [TBAM 136].

tarfaya ağacı (Ar.+T.): Ilgın ağacı. [BDVN 575].

tarhana çiçeği (Far.+T.): Güz çiğdemi (*Colchicum turcicum*). [TBAS 259/ İBAS 345/ TBS 686].

tarhana kekiği (Far.+T.): Tarhanaya katılan bir bitki (*Satureja thymbra*). [TBS 686].

tarhana otu (Far.+T.): "1. *Hippomarathrum cristatum* (DC.) Boiss. (Umbelliferae). 60-100 cm yükseklikte, parçalı yapraklı, sarı çiçekli ve çok yıllık bir bitkidir. İzmir pazarlarında satılır. Çorba ve yemeklere koku vermek için kullanılır. Eş anl. Tarhun, Tarın, Tarkin. 2. Dereotu." [TBAS 259/ TBAS 259/ İBAS 345/ TGİB 92/ BTS 638/ NEBAS 163/ TBS 686/ DS 3832/ TTBA 47].

tarhun (<?): 1. Tarhana otu. 2. Tarhun. [TBAS 259/ TBAS 260/ İBAS 345/ DS 3833].

tarhun (Ar.): "1. *Artemisia dranunculus* L. (Compositae). 60-120 cm yükseklikte, kuvvetli kokulu, çok yıllık ve sarımtırak çiçekli bir bitkidir. Ankara ve Gazi Antep'te bahçelerde yetiştirilir. Taze veya kurutulmuş halde baharat ve iştah açıcı olarak kullanılır. Bk, Yavşan. Eş anl. Tarhun, Terhun. 2. Yavşan." [TBAS 260/ TBAS 260/ ŞBA 751/ İBAS 345/ KK 330/ TDES 395/ RFLMT 184/ KM 145/ MMŞM 464/ TKF 466/ BTS 638/ NEBAS 163/ TBS 686/ AMATK 351/ HHKA 197/ MNT 841/ HKHTM 833/ ETFT 365/ TKS 318/ EOS 167/ ABY 488/ TASŞ 937/ KFT 1052/ ŞMS 122/ CFBİ 592/ YATBT 45/ BDVN 81].

tarı (taru): 1. Buğdaygillerden, kuraklığa dayanıklı bir bitki, akdarı (*Panicum miliaceum*). 2. Bu bitkinin buğday yerine besin olarak kullanılan tohumu. 3. Mısır. [DK II 285/ KT 1181/ TMİB 1012/ MŞ II 289/ EM 186/ İBAS 345/ KK 330/ ŞMK 206/ TT 165/ HBH 327/ HBTM 220/ KM 145/ MMŞM 464/ TKF 466/ TE 1963-1964/ AMATK 351/ HHKA 197/ MNT 842/ HKHTM 814/ ETFT 365/ LME 548/ TKS 318/ UUF 681/ EOS 167/ ABY 488/ YİŞ 1067/ KEA 439/ KFT 1052 / EATBT 1048/ CCBA 631/ TMTBA 18/ YATBT 45/ LMEBA 413].

tarıg (tarag): Darı, ekin. [NF IV 405/ ETG 297/ ETY 857/ EUTSV 310/ DLT 856/ İML 69/ ALÇS 161].

tarın (<?): Tarhun. [TBAS 260].

tarka (<?): Koruk. [DLT 857].

tarkın (<?): Tarhun. [TBAS 260].

tarla akça çiçeği: Bir çiçek çeşidi. [NEBAS 164].

tarla çörek otu: Tarlalık alanlarda çok görülen bir bitki (*Nigella arvensis*). [TBS 686].

tarla çöveni: Çöven (*Gypsophila pilosa*). [TBAS 260/ TBS 686/ TTABİ 75/ TTBA 47/ TTBA 104/ TTABİ 103].

tarla gülü (T.+Far.): Çiçekleri güle benzetilmiştir (*Glaucium grandiflorum*). [TBS 687/ TTBA 47/ TTBA 104/ TTABİ 75/ TTABİ 103].

tarla hazareni (T.+Far.): (*Consolida regalis*). [TGİB 74/ TBS 687].

tarla körmeni (tarla köremeni) (T.+<?): Yaban sarımsağı türü (*Allium ampeloprasum*). [TBS 687].

tarla mantarı (T.+Rum.): Evlek mantarı. [TBAS 260/ TTBA 47/ TTBA 104/ TTABİ 75].

tarla pancarı (T.+Erm.): Yaprakları pancar yaprağına benzetilen yabancı Beta türü (*Beta trigyna*). [TBS 687].

tarla püreni (T.+Yun.): (*Artemisia scoparia*). [TBS 687].

tarla sarmaşığı: Mahmude otu (*Convolvulus arvensis*). [TBAS 260/ İBAS 345/ TBS 687/ TTBA 104/ TTBA 47/ TTABİ 75].

tarla turpu (T.+Far.): Turp bitkisine benzeyen bir bitki (*Bunias erucago*). [TBS 687].

tarla üzümçüğü: Tarlalık alanlarda çok görülen bir bitki (*Solanum nigrum*). [TBS 687].

tarla yemliği: Yemlik (*Tragopogon dubius*). [TBAS 260/ TBS 687].

tarlakuşumahmuzu (T.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [HATBA 14].

tarma: Asma üzümü. [TTBA 28/ TTABİ 99].

tarmaz (<?): Şenhıyar, Ebu Cehil karpuzu. [DLT 858/ KTS 391].

tarsus (Ar.): Hint ayvası. [KM 145].

Tarsus afsentini (Öİ+Rum.): Bir tür bitki. [CEBA 131].

tartil otu (<?+T.): Akrep kuyruğu. [BDVN 538].

taru başağı: Bir tür bitki. [LMEBA 413].

tasma (<?): Bükülebilen, çok sağlam yapılı ve kolay kopmayan gövdeleri olan bir bitki (*Daphne pontica*). [TBS 687].

tasma otu (<?+T.): (*Euphorbia seguieriana*). [TBS 688].

taş anasonu (T.+Yun.): Beyaz renkli çiçekleri toplu olarak şemsiye görünümünde olan çok yıllık bir bitki (*Pimpinella saxifraga*). [ŞBA 753].

taş bademi (T.+Far.): Kabuğu çok sert bir tür badem (*Amygdalus graeca*). [KT 1187/ TS 1914/ TBS 688/ TTBA 47/ TTBA 88/ TTABİ 69].

taş eğreltisi: Kaya çatlakları ve yarıklarında bulunan bitki türü (*Asplenium adiantum-nigrum*). [TGİB 40/ TBS 688].

taş güllü (T.+Far.): Taşlık yerlerde yetişen ve çiçekleri güle benzetilmiş olan bir bitki (*Helichrysum*). [TBS 688/ LMEBA 413].

taş kekiği (taş kekik): 1. Kaya kekiği (*Micromeria myrtifolia*). 2. Mercanköşk. [TBAS 260/ TBAS 260/ İBAS 345/ TGİB 168/ TBS 688/ TTABİ 69/ TTBA 47/ TTBA 88].

taş kesen otu: İnci otu. [BDVN 367].

taş kiraz (T.+Rum.): Bir tür meyve. [TTBA 100/ TTABİ 74].

taş mantarı (T.+Rum.): Bir tür mantar; ayı mantarı. [TBAS 260/ TS 1917/ TTBA 47/ TTBA 88/ TTABİ 69].

taş nanesi (T.+Ar.): "1. *Micromeria fruticosa* (L.) P.H.Davis (Labiatae). 20-60 cm yükseklikte, nane kokulu, çok yıllık ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Erzurum bölgesinde (Oltu, Tortum) taze veya kurutulmuş halde, çorba ve yemeklere koku vermek için kullanılır. *Micromeria fruticosa* (L) Druce subsp. *barbata* (Boiss.et Kotschy) Davis-Viks çiçeği, Viks otu (Samandağ-Antakya). Hatay bölgesinde nefes açıcı olarak kullanılmaktadır. *M. myrtifolia* Boiss.et Hohen.-Boğumlu çay (Mersin). Antakya ve Mersin bölgelerinde çay yerine kullanılır. Eş anl. Dağ çayı, Kaya yarpuzu (Gazi Antep), Sümbül çiçeği, Topuk çayı, Viks çiçeği (Antakya). 2. Yüksekliği 10-50 santimetre olan, tüylü ve çok yıllık bir bitki (*Micromeria fruticosa*)." [TBAS 260/ TS 1917/ İBAS 346/ TBS 689/ TTBA 47/ TTBA 88/ BDVN 215/ TTABİ 58/ TTABİ 69].

taş otu: Taşlık, kayalık yerlerde yetişen bir bitki (*Ceterach officinarum*). [TGİB 42/ TBS 689].

taş payamı (taş piyamı) (T.+Far.): Taşlık, kayalık yerlerde yetişen yabancı bir badem türü (*Amygdalus graeca*). [TBS 689/ TTBA 47].

taş sarımsağı: 1. Genç yaprakları soğan yerine kullanılan bir bitki türü (*Allium scorodoprasum*). 2. Sarımsak. [TBAS 261/ TS 1917/ TBS 689/ TTBA 47/ TTBA 88/ TTABİ 69].

taş yoncası: 1. Gazel boynuzu. 2. (*Melilotus officinalis*). [TBS 689/ BDVN 202/ BDVN 371].

taş yosunu: Liken. [İBAS 346].

taşakçıl ot: (*Senecio vulgaris*). [TBS 689].

taşaklı cızgan (T.+<?): Yakıcı tüyler taşıyan bitki (*Urtica pilulifera*). [TBS 689].

taşaklı ısırgan: Yakıcı tüyler taşıyan bitki (*Urtica pilulifera*). [TBS 689].

taşarmudu (taş armudu) (T.+Far.): Bir armut çeşidi (*Pyrus communis*). [TBS 688/ TTBA 47/ TTBA 88/ TTABİ 69].

taşayvası: Taşa vurularak sulandırılan büyük bir çeşit ayva. [KBS II 866].

taşdest (<?): Küçük kuzu kulağı. [BDVN 516].

taşkesen otu: Çok dallı, salkım şeklinde çiçekleri olan bir bitki, inci otu (*Lithocarpus arvensis*). [İBAS 345].

taşkınası (taş kınası) (T.+Ar.): 1. Kına ağacı. 2. Ciğer otu. [TBAS 260/ RFLMT 184/ İBAS 345].

taşkıran (taş kıran): 1. Taşkıran otu (*Saxifragaria*). 2. Deniz teresi; deniz razıyanesi. [TS 1916/ İBAS 345/ NEBAS 164/ TBS 689/ BDVN 208/ BDVN 532].

taşkıran çiçeği: Taşkırangillerden, 2500 metreden yukarı yerlerde sert kayaları yarıp yetişen bir çiçek (*Leontopodium alpinum*). [TS 1916/ İBAS 346/ TTBA 47].

taşkıran otu: Taşkırangillerden, bazı türleri süs bitkisi olarak yetiştirilen, saplarının parçalanmasıyla üreyen bir bitki, taşkıran (*Saxifraga*). [TS 1916/ TTBA 47].

taşlık çayı (T.+Çin.): Taşlık yerlerde yetişen ve çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis scardica*). [TBS 689].

taşlık kekiği: Taşlık, kayalık yerlerde çok görülen bir bitki (*Thymus zygoides*). [TBS 689].

taşlıoğlu buğdayı: Ak ve büyük taneli bir çeşit buğday. [TTBA 47].

taşot (taşut) (<?): 1.Elma. 2. Yabancı elma veya armut kurusu. [TBAS 260/ TBAS 261/ İBAS 346/ KBS II 867].

taşturşusu (T.+Far.): Ekşi tadı olan bir bitki (*Rumex scutatus*). [TBS 690].

tatahan çayırı (<?+T.): Bir tür bitki. [TGİB 233].

tatala (tatalacı) (<?): 1. Boru çiçeği. 2. Tatula (*Datura innoxia*). [TBAS 261/ TBAS 261/ İBAS 346/ TBS 690/ DS 3842].

tatarbaşı (Öİ+T.): İçi yenebilen bir diken. [DS 3842/ TTABİ 67/ TTBA 84/ TTBA 47].

tatarcık otu (tatarcı otu) (Öİ+T.): Tatarcık tedavisinde kullanılan bir bitki (*Achillea aleppica*). [TBS 690].

tatarcık: “*Ixiolirion tataricum* (Pallas) Herbert (*Amaryllidaceae*). 15-40 cm yükseklikte, yumrulu, çok yıllık, otsu, mavi veya morumsu mavi çiçekli bir bitkidir. Çiçekleri Van bölgesinde çiğ olarak yenir. Eş anl. Köpek otu (*Pülümür-Tunceli*.” [TBAS 261/ İBAS 346/ RFLMT 184/ BTS 641/ TBS 690/ TSD 348/ TTABİ 94/ TTBA 28].

tatari (<?): Sumak. [TBAS 261/ İBAS 346].

tatlı badem (tatlı badem) (T.+Far.): Yağ bakımından zengin, albüminli maddeler, şekerler ve E vitamini içeren, içi şekerlikte, çikolata ve badem şurubu yapımında kullanılan lezzetli bir tür badem (*Prunus dulcis*). [ŞBA 192/ İBAS 346/ KK 331].

tatlı biyan (T.+<?): Meyan. [TBAS 261].

tatlı boyan (T.+<?): İrkü's-sûs. [KT 147].
tatlı elması: Bir tür elma. [KBS II 869/ TTABİ 95/ TTBA 47].
tatlı gerdeme (tatlı kerdeme) (T.+Yun.): Kereviz (*Apium nodiflorum*). [TBAS 261/ TBS 690].
tatlı hindiba (T.+Ar.): Bir bitki türü. [TKF 432].
tatlı ısırgan: Isırgan. [TBAS 261].
tatlı isfendan ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 11].
tatlı kenger (T.+Far.): Kenger. [TBAS 261/ TTBA 58/ TTABİ 95].
tatlı kök: Meyan. [TBAS 261/ NEBAS 164/ TTBA 58/ TTABİ 95].
tatlı labada (T.+Rum.): (*Rumex crispus*). [TBS 690].
tatlı limon (T.+Rum.): Limonun ekşi olmayan cinsi (*Citrus limetta*). [KT 725/ TBS 690/ TTBA 58/ TTABİ 95].
tatlı limon ağacı (T.+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 164/ BDVN 181].
tatlı menengiç (tatlı melengeç): (*Pistacia lentiscus*). [TBS 690].
tatlı mercanköşkü (T.+Ar.+Far.): Bir tür bitki. [NEBAS 164].
tatlı mısır (T.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 164].
tatlı miyan (T.+<?): Meyan. [TBAS 261/ DS 3844].
tatlı papra (T.+<?): Bir tür bitki. [TGİB 195].
tatlı patata (T.+<?): Yer elması. [BDVN 332].
tatlı patates (T.+İt.): Renkleri beyazdan kırmızıya doğru değişen, dalları 3 metre kadar boylanabilen, nişasta, vitamin ve mineral bakımından zengin, proteini yetersiz yumru yem bitkisi (*Ipomoea batatas* poir.). [ŞBA 755/ NEBAS 164].
tatlı ravent (T.+Far.): Işgın. [TBAS 261/ TTBA 58/ TTABİ 95].
tatlı su gelinciği: Tatlı sulara biten bir tür gelincik. [TS 1920/ TTABİ 95/ TTBA 47].
tatlı: İncir. [KBS II 869/ TTBA 28].
tatlıbaba: Çiçekleri balözü içeren bir bitki, ballıbaba (*Anchusa azurea*). [TBAS 261/ TBS 691].
tatlıbayram (tatlı bayram) (T.+<?): Meyan, meyan kökü. [TBAS 261/ KBS II 869/ TTABİ 95/ TTBA 47].
tatlıca ot (tatlıca ot): Karaman kimyonu. [İBAS 346/ RFLMT 184].
tatlıgöbek: Bir tür elma. [KBS II 869/ TTBA 58/ TTBA 84/ TTABİ 68/ TTABİ 95].
tatlıkabuk (tatlıkabık): Tarçın. [KBS II 869].
tatlıkazık: Şeker kamışı. [KBS II 869].
tatlı alma: Bir elma çeşidi. [HBH 327].
tatlı badam (tatlı badem) (T.+Far.): "Gülgillerden, dikenli veya dikensiz, meyvelerinin kabukları kalın, çekirdekleri küçük olan bir tür badem ağacı (*Amygdalus amara*) ve bu ağacın kokulu meyvesi." [HBH 327/ HKHTM 825/ MOBA 113/ EATBT 1053].
tatlı erük: Bir erik çeşidi. [HBH 327].
tatlı kabak: Bir kabak çeşidi. [HBH 327].
tatlı kust (T.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [HBH 327].
tatlı nar (T.+Far.): Bir meyve türü. [HBH 327].
tatlı üzüm: Bir üzüm çeşidi. [HBH 327].
tatramba (taturanbu- tatıramba) (Yun.): Oğul otu. [TBAS 261/ İBAS 346/ AMATK 351/ DS 3844/ CFBİ 592/ TBAS 261/ İBAS 346/ KK 331/ DS 3844/ YATBT 45].
tatula (tatüle- tatule) (Fr.): Boru çiçeği (*Datura innoxia*). [TBAS 261/ İBAS 346/ RFLMT 184/ TGİB 88/ NEBAS 164/ TBS 691/ BDVN 229/ DS 3845].
tatula çalı (Fr.+T.): Boru çiçeği. [THBS 252].

tatula çiçeği (Fr.+T.): Boru çiçeği. [THBS 252/ THBS 241].
tatula otu (Fr.+T.): Boru çiçeği. [THBS 252].
taun otu (Ar.+T.): Canavar otu. [TBAS 261/ İBAS 346/ TTBA 47].
tavgaç yudası (<?): Susam yaprakları gibi yaprağı olan ve tedavide kullanılan bir ağaç. [DLT 863].
tavilguç (<?): 1. Hinnab denilen meyve, kızıl ağaç. 2. Erguvani söğüt (*Salix purpurea*). [İBAS 346/ DLT 863].
tavilku (<?): 1. Tarhun denen sebze. 2. Erguvani söğüt (*Salix purpurea*). [İBAS 346/ DLT 863].
tavşan baklası (T.+Ar.): (*Lupinus varius*). [TBS 691].
tavşan bezelyesi (T.+Rum.): Mürdümük. [İBAS 346/ HATBA 14].
tavşan çakıldağı: (*Colutea cilicica*). [TBS 691].
tavşan çalbası (T.+Yun.): (*Salvia fruticosa*). [TBS 691].
tavşan çiçeği: (*Cyclamen*). [TBS 691].
tavşan darısı: (*Lithospermum officinale*). [TGİB 140/ TBS 691].
tavşan kirazı (T.+Rum.): "*Ruscus aculeatus* L. (Liliaceae). 20-50 cm yükseklikte, kışın yaprak dökmeyen, çok yıllık, yaprak biçimindeki dalları sert ve batıcı ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Meyveler küre biçiminde ve kırmızı renkli. Genç sürgünleri. Romalılar döneminden beri sebze olarak kullanılmaktadır. Kök ve yaprakları Antakya bölgesi aktarlarında, idrar artıncı ve taş düşürücü olarak satılmaktadır. Aralık ayı ortalarından itibaren ucuna Silcan (*Smilax excelsa*) meyveleri bağlanmış olan, dalları İstanbul çiçekçilerinde Kokina (Grekçe ""kırmızı"" anlamına gelir) adı altında satılmaya başlanır ve yıl başı günü evlerin süslenmesinde kullanılır. Eş anl. Emir, Fare diken, Herdemtaze, Sıçan diken (Giresun), Tavşanmemesi, Tavşantopuğu (Antakya), Yabanî mersin. *Ruscus colchicus* P.F.Yeo-Zirmek. Kuzeydoğu Anadolu bölgesinde (Giresun, Rize, Borçka) yetişir. Toprak üstü kısmın sebze olarak kullanılır ve süt artıncı olarak ineklere verilir. R hypoglossum L- Atdili. Dere kirazı. Gelinküpesi. Yalova mercanı. Kökleri ateş düşürücü ve iştah açıcı olarak kullanılır." [TBAS 262/ ŞBA 756/ İBAS 347/ NEBAS 165/ TTBA 78/ TTBA 48/ HATBA 14/ TTABİ 65].
tavşan otu: Bir cins nebat (*Anacamptis pyramidalis*). [KT 1193/ TBS 692/ BDVN 437].
tavşan topalağı: Toprak altında toparlak yumrusu olan bir bitki (*Bunium*). [TBS 692].
tavşan turpu (T.+Far.): Bir tür bitki. [MŞ II 291].
tavşan yoncası: Bir tür bitki. [HATBA 14].
tavşan: Yavşan. [İBAS 346].
tavşanağzı: Pembe renkli bir tür çiçek. [TS 1923/ İBAS 346/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 79/ TTBA 47/ HATBA 14/ TTABİ 65/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ OABA 301].
tavşanak çalısı: (*Cistus laurifolius*). [TBS 692].
tavşanak: Laden (*Cistus laurifolius*). [NEBAS 165/ TBS 692].
tavşanayağı (tavşan ayağı): Yonca. [İBAS 346/ RFLMT 184/ OABA 301/ HATBA 15/ LMEBA 413].
tavşanbaşı: Bir çeşit elma. [KBS II 870/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 79/ TTBA 47/ TTABİ 65/ TTABİ 67].
tavşanbıyığı: Bir yonca türü (*Aegilops biuncialis*). [KT 132/ TS 1923/ İBAS 346/ TBS 692/ TTBA 98/ TTBA 79/ TTBA 47/ TTABİ 65/ HATBA 15/ OABA 301/ TTABİ 73].
tavşancık: Fundalık. [KBS II 870].
tavşancıl (tavşançıl): Pamuk otu (*Cistus laurifolius*). [TBAS 261/ İBAS 346/ RFLMT 184/ TGİB 70/ TBS 692/ TTABİ 66/ OABA 301].
tavşancıl çalısı: (*Cistus laurifolius*). [TBS 692].

tavşancıl otu "1. *Heracleum platytaenium* Boiss. (Umbelliferae). 1-2 m yükseklikte, çok yıllık, otsu, beyaz çiçekli ve kuvvetli kokulu bir bitkidir. Yaprak sapları ve gövdesi Melek otu yerine kullanılır. Yapraklarına Çağan denir. Gövdesi çiğ olarak yenir ve turşusu yapılır (Anzer. İkizdere-Rize). Eş anl. Kamşam {Anzer. İkizdere-Rize). Öğrek otu. *Heracleum pamphlagonicum* Czczcott türüne de aynı ad verilmektedir (Çankırı). 2. Sökü denilen bir cins nebat. 3. Maydanozgillerden, nemli yerlerde yetişen, körpesi bazı yerlerde hayvan yemi olarak kullanılan bir bitki (*Heracleum*)." [KT 1193/ TBAS 262/TS 1923 / ŞBA 758/ İBAS 346/ NEBAS 165/ TBS 692/ TTBA 78/ TTBA 47/ TTABİ 94/ HATBA 15/ TTABİ 65].

tavşancıl toynağı: Tavşancılturnağı denilen bitki. [TMİB 1015/ LMEBA 413].

tavşancılturnağı- (tavşancıl turnağı): Mahleb, geven. [İBAS 346/ RFLMT 185/ HATBA 15].

tavşancücüğü: (*Ruscus aculeatus*). [TBS 692].

tavşançakıldağı: Sarı çiçekleri olan küçük bir ağaç. [KBS II 870/ TTBA 47].

tavşançili: Hanımeli. (*Lonicera nummulariifolia*). [TBAS 262/ İBAS 346/ TBS 692/ HATBA 15].

tavşandudağı: Bir tür bitki. [OABA 301/ HATBA 15].

tavşanekmeği: (*Asyneuma limonifolium*). [TBS 693].

tavşanelması (tavşan elması): "*Pyracantha coccinea* Roerner (Rosaceae). 3 m kadar yükselebilen, dikenli ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Meyveler 5-7 mm çapında, küremsi şekilli, kırmızı veya sanmsı renklidir. Olgun meyveleri yenir. Eş anl. Ateş dikeni, Ebembükü (Amasya), Kirkat (Şavşat-Artvin). Kuş alıcı. Erzurum bölgesinde aşağıdaki türlere de Tavşan elması adı verilmekte ve meyveleri yenmektedir. *Cotoneaster integerrimus* Medik.-Tavşantopuğu. *C. nummularia* Fisch.et Mey,- Dağ muşmulası (Beypazan-Bolu)." [TBAS 262/ İBAS 347/ KBS II 870/ TGİB 78/ BTS 642/ NEBAS 165/ TBS 691/ TTABİ 65/ HATBA 14/ TTBA 78/ TTBA 47].

tavşanfasulyesi (tavşanfasulyası) (T.+Rum.): Bir tür fasulye. [KBS II 870/ TTBA 47/ TTBA 78/ TTABİ 65].

tavşangöbeği: (*Ruscus aculeatus*). [TBS 693].

tavşangölgesi: Kavkas otuna benzeyen bir çeşit ot. [DS 3848/ KBS II 870].

tavşangözü: Çiçekleri benzetilmiştir (*Onosma nanum*). [TBS 693].

tavşankulağı (tavşan kulağı): 1. Çuha çiçeğigillerden, kalp biçiminde geniş yapraklı, beyaz, pembe, şarap rengi çiçekli bir bitki, buhurumeryem, siklamen (*Cyclamen coum*). 2. Domuzağırşağı. 3. Navruz. 4. (*Convolvulus lineatus*). 5. Köpek dili. [KT 688/ TMİB 1016/ TBAS 262/ TS 1923/ TGİB 143/ TBS 693/ TTBA 80/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 48/ OABA 301/ TTABİ 73/ HATBA 15/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ BDVN 221/ BDVN 124/ LMEBA 413/ İBAS 347/ RFLMT 184/ NEBAS 165].

tavşankulağı çiçeği: Çuha çiçeği. [BDVN 484/ HATBA 15].

tavşankulağı süseni (T.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 165].

tavşankuyruğu (tavşan kuyruğu): Buğdaygillerden otsu bir bitki (*Lagurus ovatus*). [İBAS 347/ BDVN 348].

tavşanküpesi: Çiçek kurulu küpe şeklindedir (*Briza maxima*). [TBS 693].

tavşanlı: (*Heracleum platytaenium*). [TBS 693].

tavşanmemesi: 1. Yüksekliği 30-100 santimetre olan, kışın yapraklarını dökmeyen bir ağaççık (*Ruscus aculeatus*). 2. Tavşan kirazı. [TBAS 262/ TS 1923/ İBAS 347/ TBAM 137/ TGİB 220/ TBS 693/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 80/ TTBA 48/ TTABİ 67/ HATBA 15/ OABA 301/ TTABİ 66/ TTABİ 73].

tavşanmeyvesi (tavşan meyvesi) (T.+Far.): 1. Al, ufak meyveleri olan, çalı süpürgesi yapmaya elverişli küçük boyda bir ağaç. 2. Tavşan elması. [TTBA 48/ TTBA 78/ TTABİ 65/ KBS II 870].

tavşanpaçası (T.+Far.): 1. Bir cins yonca. 2. Domuzağırşağı. [KT 963/ TBAS 263/ İBAS 347/ TTBA 80/ TTBA 48/ HATBA 15/ OABA 301].

tavşanpatlağı: Meyveleri şişkin, torba şeklinde olan elle sıkıştırıldığında patlayan bir bitki (*Colutea cilicica*). [TBS 693].

tavşantopu: Toprak altında toparlak yumrusu olan bir bitki (*Anacamptis pyramidalis*). [TBS 693/ DS 4743/ HATBA 15].

tavşantopuğu: 1. Salep (*Orchis*). 2. Tavşan elması (*Pyraecantha coccinea*). 3. Tavşan kirazı (*Ruscus aculaetus*). 4. Sarı renkli, top biçiminde bir kır çiçeği. 5. Toprak altında toparlak yumrusu olan bir bitki (*Anacamptis pyramidalis*). [TBAS 263/ TBAS 263/ İBAS 347/ KBS II 870/ TBS 694/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 80/ TTBA 48/ HATBA 15/ OABA 301/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

tavşantüyü: Çiçekleri yumuşak ve tüylü yapıya sahip olan bir bitki (*Lagurus ovatus*). [TBS 694].

tavşanyülmesi (T.+<?): (*Morina persica*). [TGİB 153/ TBS 694].

tavuk çetisi (T.+<?): (*Sarcopoterium spinosum*). [TBS 694].

tavuk çiçeği: "1. *Sternbergia sicula* Tineo ex Guss. (*Amaryllidaceae*). Yumrulu, sarı çiçekli, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Batı Anadolu bölgesinde yetişir. Bu ad Ahmetli köyü (Torbalı-İzmir) civarında kullanılmaktadır. Aşağıdaki türler süs bitkisi olarak önemli olup soğanlan dış ülkelere satılmaktadır. *Sternbergia Candida* Mathew et T. Baytop- Beyaz çiçekli. İlk baharda çiçek açar. *S. clusiana* (Ker- Gawl.) Ker-Gawl.- Vahvah (Gazi Antep, Birecik). Sarı ve büyük çiçekli. Sonbaharda çiçek açar. *S. colchiciflora* Waldst. et Kit - Sarı çiçekli, sonbaharda çiçek açar. *S. fischeriana* (Herbert) Rupr.- Sarı çiçekli. İlkbaharda çiçek açar. *S. lutea* (L.) Ker-Gawl.- Kurbağa çiçeği (Taşlıca. Marmaris-Muğla). Sarı çiçekli. Sonbaharda çiçek açar. 2. Dafne." [TBAS 263/ TBAS 263/ İBAS 347/ TBS 695/ TTBA 78/ TTBA 48/ HATBA 15/ TTABİ 65].

tavuk darısı: (*Panicum miliaceum*). [TBS 695].

tavuk mantarı (T.+Rum.): Tavukbacağı mantarı. [TBAS 263/ TTABİ 65/ TTBA 78/ TTBA 48/ HATBA 15].

tavuk tirmiti (T.+<?): Tavukbacağı mantarı. [TBAS 263/ İBAS 347/ HATBA 15].

tavuk üzerliği: Çiçekleri beyaz renkte, susama benzeyen, tohumları acı olan bir bitki. [ŞMK 207].

tavukayağı mantarı (T.+T.+Rum.): Şekli tavuk ayağına benzeyen, yurdumuzda yetişen ve yenebilen bir mantar türü (*Ramaria condensata*). [TBS 695].

tavukayağı: Pişmeden, çiğ olarak yenilen bir tür ot. [KBS II 871/ DS 3849].

tavukbacağı mantarı (T.+T.+Rum.): "*Cantharellus cibarius* Fr. (*Cantharellaceae*). Karadeniz bölgesi. Bolu ve İstanbul bölgelerinde yetişir, pazarlarda satılır ve halk tarafından yenir. Eş anl. Cücekız. Horoz mantarı. Meşe mantarı. Tavuk mantarı, Yumurta mantarı. *Cantharellus lutescens* Fr.ex Persoon -Et mantarı. Tavuk mantarı." [TBAS 263/ TTBA 98/ TTBA 80/ TTBA 48/ OABA 301/ TTABİ 66/ HATBA 15/ TTABİ 73].

tavukbüzüğü: Gövdesi ve yaprakları kötü kokulu olan bir bitki (*Daphne sericea*). [TBS 695].

tavukgötü: Kötü kokulu bitki türü (*Glaucium acutidentatum*). [TBS 695/ OABA 301/ HATBA 15].

tavukgözü: 1. Beyaz yer elması, yıldız kökü (Helianthus tuberosus). 2. Küçük papatya. [İBAS 347/ OABA 301/ HATBA 15].

tavukkanadı: Dalları yatay uzayan ve kanada benzetilen bir bitki (Cotoneaster horizontalis). [TBS 695].

tavukkiçi: Bitkinin kötü kokusu nedeniyle bu ad verilmiştir (Achillea wilhelmsii). [TBS 696].

tavukkursağı (tavukgursā): Tavuk yemi olarak kullanılan bir bitki (Androsace maxima). [TBS 696/ VHBA 13].

tavukotu (tavuk otu): 1. Anagalis denilen bir cins nebat. 2. Kuş otu. 3. (Chenopodium album). 4. Camotu, serçe dili. 5. Böreğe konan bir ot. [KT 1193/ TBAS 263/ İBAS 347/ KBS II 871/ TGİB 237/ TBS 695/ TTABİ 65/ BDVN 473/ DS 3850/ HATBA 15/ TTBA 78/ TTBA 48].

tavukpençesi (tavuk pençesi) (T.+Far.): Tropikal bölgelerin karakteristik çim bitkisi. [TS 1924/ TTBA 80/ TTBA 48/ TTBA 84/ HATBA 15/ OABA 301/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ BDVN 121].

tavuktırnağı: Çobançantası (Capsella bursa-pastoris). [TBS 696].

tavukyastığı: Gıvışkan otu (Silene vulgaris). [TBAS 263/ İBAS 347/ TBS 696/ TTBA 90/ TTBA 100/ TTBA 80/ TTBA 48/ HATBA 15/ TTABİ 74/ TTABİ 70/ TTABİ 60].

tavukyumurtlamaz: Yerde yaygın ve sık bir örtü oluşturan bir bitki (Hypericum calycinum). [TBS 696].

tavulga (<?) Kabuğu kırmızı veya erguvan renginde olan ve tabaklamada kullanılan bir söğüt türü. [TS 1924/ İBAS 347].

tavulga (tabilku- tabilgu- tabulga) (<?): 1. Hünnapgillerden, yenilen meyvesi için özellikle Batı ve Güney Anadolu'da yetiştirilen dikenli bir ağaç, çiğde (Zizyphus jujuba). 2. Bu bitkinin meyvesi. [IB 61/ ETG 296/ KT 1159/ EUTSV 302].

tavus çiçeği (tavusçiçeği) (Ar.+T.): 1. Çiçekleri tavus kuşuna benzetilen bir süs bitkisi (Caesalpinia gilliesii). 2. Cennet ağacı. [NEBAS 165/ TBS 696/ BDVN 231].

tavus kuşu kuyruğu (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 434].

tavuşan: Yavşan. [İBAS 347].

tay tırnağı: Surıncan. [BKTS 235].

tayboncuğu: Mavi renkli çiçekleri olan ve boncuğa benzeyen bir bitki (Centaurea depressa). [TBS 696].

taydişi: Bir tür bitki. [HATBA 15/ OABA 301].

taymca otu (<?+T.): Sincap otu da denilen bir ot. [YİŞ 1073].

taykulak: (Rumex acetosella). [TBS 696].

taze fasulye (Far.+Rum.): Fasulye bitkisinin taze ve turfanda olanı. [TS 1925/ TTBA 48/ TTBA 58].

taze gül (Far.+Far.): Yeni açılmış gül. [LMEBA 413].

taze soğan (Far.+T.): Zambakgillerden, salata ve yemeklere tat vermek için kök yumrusu ve yeşil yaprakları kullanılan, acımsı, keskin kokulu sebze, yeşilsoğan, göksoğan. [TS 1925].

tebaşir (tebeşir- tabaşir) (Far.): 1. Hint kamışlarının içinde bulunan bir deva, bambu şekeri, hintkamışı şekeri. 2. Tebeşir. [RFLMT 185/ HBH 328/ KM 145/ HKHT 547/ TE 1972/ AMATK 349/ HHKA 197/ ETFT 366/ ABY 484/ TASS 940/ KEA 440/ ACBA 140].

tebik (<?): İncir. [İBAS 348].

tebük (<?): Ebe gümece. [TBAS 263/ İBAS 348].

tef otu (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 472].

tefarik (Ar.): Güzel kokulu bir çeşit ot. [DS 3858].
tefne ağacı (Rum.+T.): Defne ağacı. [RFLMT 185].
tefrün (<?): Defne. [BTS 643].
teğ (teg) (<?): Asma. [ME 184].
teğlim (<?): Defne (*Laurus nobilis*). [TBS 696].
tehnal (teğnel- tehnal- tehnil) (<?): Defne (*Laurus nobilis*). [TBAS 263/ İBAS 348/ TGİB 135/ NEBAS 165/ TBS 696-697].
tehri (<?): Sumak. [TBAS 263/ İBAS 348].
tek ağacı: Teke ağacı. [İBAS 348].
tek ağaç: Sac ağaç. [BDVN 578].
tek sakal: Tekesakalı. [KBS II 877].
tekçekirdek: Az çekirdekli, iri taneli bir çeşit ak üzüm. [TTBA 58].
teke ağacı: Sac ağacı (*Tectona grandis*). [İBAS 348].
teke dikenli: "1. *Lycium* (*Solanaceae*) türlerine verilen genel ad. Çok dikenli, tırmanıcı ve mor çiçekli bitkiler. Tarla ve bahçe kenarlarında çit yapılır. *Lycium anatolicum* A.Baytop- Anadolu teke dikenli. *L. barbarum* L.-Atlangaç (İpsala-Edime), Yemişgen (Havza-Edirne).. *L. europaeum* L.-Teke dikenli. 2. Patlıcangiller familyasından yüksek çalı biçiminde dikenli bitki." [TBAS 264/ TS 1935/ İBAS 348/ TGİB 143/ NEBAS 165/ TBS 697/ HATBA 15/ TTBA 48].
teke orkidesi (T.+Fr.): Bir tür çiçek. [HATBA 15].
tekecen (<?): Tarlalarda biten bir çeşit ot. [DS 3863/ TTABİ 93/ TTBA 28].
tekel: Kırılarda biten, al saplı ince ve küçük yapraklı bir çeşit ot. [DS 3863].
tekelce (<?): Bir tür bitki. [VHBA 13].
tekelpancarı (T.+T.+Erm.): Yaban pancarı. [TTBA 48].
tekeren: Yenilebilir bir çeşit yabanıl ot. [DS 3863].
tekerelması-teker elma: Yeşil renkli, yassı bir çeşit elma. [TTBA 48/ TTABİ 77].
tekersakalı: Tekesakalı. [TBAS 264].
tekesakalı (teke sakalı- tekesahalı- tekkesakalı): "1. *Scorzonera* veya *Tragopogon* (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, mor veya sarı çiçekli ve otsu bitkiler. Türkiye'de 20 kadar türü yetişmektedir. Genç kökleri çiğ olarak yenir. Eş anl. Dedekuleti, Dedemsakalı, Dedesakalı, Didemsakalı, Geçisakalı, Keçisakalı. Kekilcan, Tekersakalı, Tekesakalı, Tekilcan, Tekilcen, Tekkesakalı, Teksakal. 2. Tekesakalı otu, keçisakalı; (*Tragopogon porrifolius*). 3. Birleşikgillerden, kökleri sebze olarak kullanılan otsu bir bitki (*Tragopogon porrifolius*)." [KT 1208/ TMİB 1017/ MŞ II 292/ TBAS 264/ TS 1936/ EM 186/ İBAS 348/ KK 332/ KBS II 875/ RFLMT 186/ TGİB 38/ NEBAS 165/ TBS 697/ TE 1979/ HHKA 198/ LME 534/ TKS 319/ ABY 490/ DS 4747/ YİŞ 1078/ ACBA 140/ CFBİ 592/ TTABİ 73/ HATBA 15/ YATBT 45/ TTBA 98/ TTBA 48/ TTABİ 58/ OABA 301/ VHBA 13/ TBAS 264/ OABA 301/ TMTBA 18/ LMEBA 413].
tekesakallı: Tekesakalı. [TBAS 264].
teketavaşığı: Toprak altında bulunan yumruları benzetilmiştir (*Ophrys ferrum-equinum*). [TBS 698].
tekilcan (tekilcen) (<?): Tekesakalı. [TBAS 264/ İBAS 348].
tekir armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].
teklicen (<?): Bir çeşit ot. [DS 3866].
teknecik: "*Medicago orbicularis* (L.) Bert. (*Leguminosae*). Bir yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitkidir. Meyveler basık, dikensiz ve helezon biçiminde. Konya bölgesinde (Lâdik) genç meyveler yenir." [TBAS 264/ İBAS 348/ TBS 698/ TTABİ 94/ TTBA 28].

teknegöt: Yassı, büyük, çok sulu bir çeşit armut. [TTABİ 73/ TTBA 58/ TTBA 84/ TTBA 87/ TTBA 98/ TTABİ 68/ TTABİ 68].

tekri (<?): Sumak. [İBAS 348].

teksakal: Tekesakalı. [TBAS 264/ HATBA 15/ OABA 301].

tel (Erm.): Kavurması ya da bulgurla karışık çorbası yapılan geniş yapraklı bir bitki. [DS 3867].

tel pancarı (Erm.+Erm.): "Chenopodium album L. (Chenopodiaceae). 20-150 cm yükseklikte, bir yıllık, otsu ve yaprakları unlu gibi tüylü bir bitkidir. Ağrı, Erzurum ve Kars bölgelerinde, bulgur veya mercimek ile pişirilerek yenir. Kurutularak saklanmış olan bitkiden kışın çorba yapılır. Eş anl. Kursalık (Erkilet-Kayseri). Selmo (Doğu Anadolu). Telçe. Tellice (Sivas)." [TBAS 264/ İBAS 349/ NEBAS 166/ TBS 698/ TTABİ 58/ TTBA 48/ TTBA 91/ TTABİ 70].

telçe (telce) (Erm.+T.): Tel pancarı (Chenopodium album). [TBAS 264/ TBS 698/ DS 3868/ TTABİ 93/ TTBA 28].

telek (<?): Börülce. [İBAS 348].

teleme otu (<?+T.): 1. Güveyfeneri. 2. Teleme peyniri yapımında kullanıldığı için bu adı alan bir bitki (Achillea biebersteinii). [TBAS 264/ İBAS 348/ TGİB 186/ TBS 698/ TTBA 48].

telgömlek (Erm.+T.): Büyük bir çeşit armut. [TTBA 91/ TTBA 100/ TTBA 58/ TTABİ 74/ TTABİ 70].

telgövnük (Erm.+<?): İnce kabuklu, sarımsı bir tür üzüm. [KBS II 878].

telgraf çiçeği (Fr.+T.): Bir çeneklilerden, boğumlu sarkık dallı, yaprakları etli, uçları sivri, bazı türlerinde yaprakların alt ve üst yüzü mor ve gümüşü yollu, beyaz, mavi veya pembe çiçekli bir süs bitkisi (Tradescantia). [TS 1943/ İBAS 348/ NEBAS 166/ TBS 699/ TTBA 100/ TTBA 48].

telli ıştır (Erm.+<?): (Amaranthus hybridus). [TBS 699].

telli kavak (Erm.+T.): (Populus tremula). [TBS 699].

telli papatya (Erm.+Rum.): (Matricaria chamomilla). [TBS 699].

tellice (Erm.+T.): 1. Dedesakalı mantarı. 2. Saçak mantarı. 3. Tel pancarı. (Chenopodium album). [TBAS 264/ TBAS 264/ İBAS 348/ TBS 699/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 28].

tellice mantar (Erm.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar (Ramaria flava). [TBS 699].

telligelin (Erm.+T.): Mürver (Sambucus ebulus). [TBAS 264/ İBAS 348/ TBS 699].

telot (Erm.+T.): Tel gibi ince dallı, yapraksız, bir çeşit yabancı bitki. [TTBA 58].

tembere (<?): Temriye hastalığının tedavisinde kullanılan, küçük ve çok yapraklı, sulu bir çeşit ot. [DS 3874].

temir hindi ağacı (Ar.+Öİ+T.): Hint hurması. [BDVN 574].

temirhindi (temr-i hindi- temrihindi- temürhindi) (Ar.+Öİ): Demirhindi, Hint hurması. [RFLMT 186/ TT 166/ HBH 329/ KM 145/ MMŞM 465/ TKF 467/ HKHT 549/ TE 1982/ AMATK 351/ HHKA 198/ MNT 847/ ETFT 367/ TAH 771/ TKS 319/ ABY 490/ YİŞ 1080/ TASS 942/ KEA 441/ KFT 1061/ ŞMS 123/ ACBA 140/ TMTBA 18/ YATBT 45].

temre otu (temra otu): 1. Kırlangıç otu. 2. Oğul otu. 3. Temre hastalığı tedavisinde kullanılan bir bitki (Heliotropium europaeum). (Chelidonium majus). [TBAS 265/ TBAS 265/ İBAS 349/ TBS 699/ DS 3876/ TTBA 48].

temriye otu: Temriye tedavisinde kullanılan bir bitki (Sempervivum). [TBS 700].

temriye: 1. Kara yosunu. 2. Temriye tedavisinde kullanılan bir bitki (Lupinus varius). [TS 1950/ İBAS 349/ TBS 700].

tenbilik (<?): Patates. [İBAS 349].

tenel (<?): Defne (Laurus nobilis). [TBAS 265/ İBAS 349/ TBS 700].

tenel çalısı (<?): (Laurus nobilis). [TBS 700].

tengel dikenli (<?+T.): Boğa dikenli (Eryngium campestre). [TBAS 265/ İBAS 349/ TBS 700].

tenhel (<?): Defne. [TBAS 265/ İBAS 349].

tentürdiyot çiçeği (Fr.+T.): Çiçekleri zeytinyağı içinde, güneşte bırakıldıktan sonra kızılımsı tentürdiyota benzer renk alır, yara tedavisinde kullanılır (Hypericum perforatum). [TBS 700].

tepe otu: Çiçekler dal tepesinde küme halindedir (Teucrium polium). [TBS 700].

tepeli ot: Çiçekler dal tepesinde küme halindedir (Daucus carota). [TBS 700].

tepenik (<?): Yumuşak toprakta yetişen, pembe çiçekli bir bitki. [KBS II 882/ DS 3883].

teperotu (teper otu): Havuç. [İBAS 349/ KBS II 882/ TTBA 48].

tepetaşak: Yabani sümbül. [KBS II 882/ DS 3883].

tere (terre- tere otu) (Far.): Turpgillerden, yapraklarında salata yapılan ve çeşitli türleri bulunan baharlı bitki, kerdeme (Lepidium sativum). [TBAS 265/ TBAS 265/ İBAS 350/ THBS 252/ KK 332/ TDES 404/ RFLMT 186/ ŞMK 207/ HBH 330/ MMŞM 465/ TKF 468/ TGİB 137/ BTS 649/ NEBAS 166/ TBS 700-701/ HKHT 550/ TE 1988/ AMATK 352/ MNT 848/ ETFT 367/ EÇSBA 159/ UUF 692/ EOS 168/ ABY 491/ YİŞ 1083/ BDVN 564/ TAŞŞ 943/ TN 1139/ ŞMS 123/ ACBA 140/ DYİT 498/ CFBİ 592 / YATBT 45].

tere tohumu (Far.+Far.): Ak hardal. [TSD 356].

tere yağ ceviz ağacı (Far.+T.+Ar.+T.): Bir tür ağaç. [BDVN 341].

tere yağı mantarı (Far.+T.+Rum.): Ayı mantarı. [TBAS 265].

terek (Ar.): Kavak ağacı. [ALÇS 162].

terengübin (terencübin) (Far.): Kudret helvası. [RFLMT 186/ ŞMK 207/ TT 167/ KM 146/ MMŞM 465/ TKF 468/ YİŞ 1084/ TN 1140/ ŞMS 123].

tereyağı ağacı (tere yağ ağacı) (Far.+T.+T.): Kabuğundan çıkarılan sütü romatizma tedavisinde kullanılan ağaç (Bassia butyracea). [İBAS 350/ BDVN 104].

tereyağı armudu (Far.+T.+Far.): Avokado ağacı. [NEBAS 166].

tergömlek: 1. İnce kabuklu, al ya da sarı renkli bir tür elma. 2. İnce kabuklu, pembe bir tür üzüm. [KBS II 884/ TTBA 58].

terhun (Far.): Tarhun. [TBAS 265/ İBAS 351/ RFLMT 186].

terlembe (<?): Yenilebilen bir çeşit yaban otu. [DS 3892].

terlik çiçeği (<?+T.): Çanta çiçeği. [İBAS 351].

terme (Far.): Bir tür yaban turpu. [TDES 404/ DS 3893].

termis (<?): Delice bakla (Lupinus albus). [İBAS 351/ TBS 701].

termiş (<?): Böğürtlen. [İBAS 351].

termiye (termiya) (Yun.): “1. Lupinus albus L. subsp. albus (Syn:L. termis Forssk.) (Leguminosae). 100 cm kadar yükselebilen, beyaz çiçekli, tüylü, bir yıllık ve otsu bitkidir. Ege ve Akdeniz bölgelerinde (Antalya), tohumları suda kaynatıldıktan sonra yenir. Eş anl. Acı bakla, Tirmis. 2. Delice bakla, termiye, iki çenekliler sınıfının baklagiller familyasından beyaz çiçekleri olan, acı olan taneleri suda tatlılaştırılarak yenilen bir yıllık otsu bitki, acı bakla, gâvur baklası, koyun baklası, kurt baklası, yaban baklası, Yahudi baklası; (Lupinus termis).” [TMİB 1020/ TBAS 265/ TS 1960/ İBAS

351/ HBTM 222/ KM 146/ TGİB 142/ BTS 650/ NEBAS 166/ TBS 701/ MNT 849/ ETFT 367/ YİŞ 1085/ YATBT 46].

termiye çalısı (Yun.+T.): (*Lycium anatolicum*). [TBS 701].

terpek (<?): Turp. [İBAS 351].

ters lale (T.+Far.): 1. Ağlayangelin. 2. Çiçeği aşağı doğru bükülmüş sap üzerinde sarkık olarak bulunur (*Fritillaria aurea*). [TBAS 265/ İBAS 351/ TGİB 107/ TBS 701].

terskulak: Bir çeşit armut. [TTBA 58/ TTBA 84/ TTBA 98/ TTABİ 68/ TTABİ 73].

terün (<?): Defne. [TBAS 263].

terzi armudu (Far.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

tesbi (tespi) (Ar.): Ayı fındığı. [TBAS 265/ İBAS 351/ DS 3896].

tespih (Ar.): Yurdumuzda süs olarak yetiştirilen bir ağaç (*Melia azedarach*). [TBS 701].

tespih ağacı (tesbih ağacı) (Ar.+T.): 1. Tespih tanelerine müşabih ve ipliğe geçirilip tespih gibi kullanılır taneler verir büyük bir ağaç. 2. Ayı fındığı. 3. Yalancı tespih ağacı. 4. Tespih ağacıgillerden, Hindistan'da ve Avrupa'nın sıcak bölgelerinde yetişen, meyvesi zehirli, kabukları ateş düşürücü bir ağaç, tespih çalısı, Çin leylağı (*Melia azedarach*). [KT 1232/ TBAS 265/ TBAS 265/ TS 1965/ İBAS 351/ BTS 651/ TBS 701/ EÇSBA 159/ THBS 246/ RFLMT 186/ NEBAS 166/ BDVN 388/ LMEBA 413/ TTBA 92/ TTBA 48/ BDVN 567/ TTABİ 71].

tespih çalısı (Ar.+T.): Tespih ağacı (*Styrax officinalis*). [TS 1965/ TGİB 251/ TBS 702].

tespih çiçeği (Ar.+T.): Kana çiçeği (*Canna indica*). [NEBAS 166/ TBS 702].

tespih darısı (Ar.+T.): (*Coix lacryma-jabi*). [TBS 702].

tespih otu (Ar.+T.): "Coix lacryma-jabi L. (Gramineae). Bir yıllık ve otsu bir bitki. Meyvelerinden tespih yapmak için yetiştirilir (*Equisetum ramosissimum*)." [TBAS 265/ İBAS 351/ TBS 702/ TTBA 48/ TTBA 92/ TTABİ 71].

tespih salebi (Ar.+Ar.): Salep. [TBAS 265].

tespihcik (Ar.+T.): Yuvarlak meyveleri tespih tanesine benzetilmiştir (*Asphodeline globifera*). [TBS 702].

tespihlik (Ar.+T.): Ayı fındığı (*Styrax officinalis*). [TBAS 265/ İBAS 351/ TBS 702/ TTABİ 96/ TTBA 28].

testere (Far.): Sarısabır (*Aloe arborescens*). [TBAS 266/ TBS 702].

testere bitkisi (Far.+T.): Sarısabır. [İBAS 351].

testere çiçeği (Far.+T.): Bir tür çiçek. [NEBAS 166].

testere kaktüs (Far.+Fr.): Yaprak kenarları testere gibi dişli olan süs bitkisi (*Aloe arborescens*). [TBS 702].

testi kabağı (Far.+T.): Su kabağı. [TS 1966/ NEBAS 166].

tetem (<?): Sumak. [İBAS 351].

tetere (teter- tetile- tetire- tetiri- tetirli- tetre- tetri- tetini) (<?): 1. Sumak. 2. Tatari otu (*Rhus coriaria*). 3. Haşhaş. [TBAS 266/ İBAS 351/ RFLMT 187/ TGİB 78/ TBS 703/ TE 1995/ YATBT 46].

tetirli (<?.+T.): Kayalık yerlerde yetişen ve boyasından yararlanılan bir çeşit bitki. [TTABİ 95/ TTBA 28].

tetra ağacı (<?.+T.): (*Rhus coriaria*). [TBS 703].

tetra çalısı (<?.+T.): (*Cotinus coggyria*). [TBS 703].

tevek: (*Clematis vitalba*). [TBS 703].

teviz kabağı (<?.+T.): Su kabağı (*Lagenaria siceraria*). [TBS 704].

teviz gülü (<?.+Far.): Gül. [TBAS 266].

teynel (teynal) (<?): Defne (*Laurus nobilis*). [TBAS 266/ İBAS 352/ TBS 704].

tibbi hatmi (Ar.+Ar.): Hatmi (*Althaea officinalis*). [TBAS 266/ TBS 704].

tibbi karakafes otu (Ar.+T.+Ar.+T.): Çan şeklindeki erguvan renkli çiçekleri aşağı doğru sarkan, boyu 1 m'ye kadar ulaşabilen çok yıllık bir bitki (*Symphytum officinalis*). [ŞBA 760].

tibbi kokulu yonca (Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [TBAM 138].

tibbi nane (Ar.+Ar.): Bir nane türü. [İBAS 352].

tibbi nergis (Ar.+Far.): Aynısafa. [İBAS 352].

tibbi papatya (Ar.+Rum.): Papatya. [TTBA 58].

tıkan: Domates. [TTBA 28].

tıkıç: Dolgun, yuvarlak fasulye. [TTABİ 99/ TTBA 28].

tıkıl (<?): Domates. [İBAS 352].

tıkırda (<?): Karaman kimyonu. [İBAS 352].

tıkma üzüm: Taneleri sıkışık olan üzüm. [DLT 876].

tıkırık (<?): Karaman kimyonu (*Carum carvi*). [TKF 468/ KFT 1067].

tıktıkı: Ham incir. [TTBA 62/ TTABİ 105].

tırgaze (<?): Ayçiçeği (*Helianthus annuus*). [TBS 704].

tırınç (<?): Yabanî gül. [TBAS 266/ İBAS 352].

tırman otu (<?): (*Cardaria draba*). [TBS 704].

tırmanıcı gül (T.+Far.): Gövdeleri sarılıcı, tırmanıcı bir gül türü (*Rosa filipes*). [TBS 704].

tırmık: Kebere. [TBAS 266/ İBAS 352/ DS 4761/ TTBA 28/ TTABİ 102].

tırnak otu: Dışı yeşil, içi kırmızı ve tırnak gibi yaprakları olan bir bitki, hulbuh, zafrak (*Bibiscus pilosella*). [KT 1246/ İBAS 352/ NEBAS 166/ OABA 301].

tırpan ağacı (Yun.+T.): Yaprakları tırpana benzeyen bir süs bitkisi (*Cunninghamia lanceolata*). [TBS 704].

tırtıl otu: Bir tür bitki. [HATBA 15].

tırtıl: Ağaç çiçeği. [TTABİ 66].

tırtheşki (<?+T.): Bir çeşit limon. [TTBA 58].

tıska (<?): Arpacık soğanı. [İBAS 352].

tıt (<?): Çam ağacı. [İBAS 352/ EUTSV 325/ DLT 878/ KTS 406].

tızık (<?): (*Falcaria vulgaris*). [TBS 705].

tik ağacı (Fr.+T.): Çift çeneklilerden, kaplamada kerestesinden yararlanılan, doğal rengi sarı, zamanla havada kendiliğinden koyulaşan bir sıcak iklim ağacı (*Tectona grandis*). [TS 1982/ NEBAS 167/ TTBA 48].

tikence: Bir tür bitki. [VHBA 13].

tilek (<?): Alıç ağacı. [İBAS 352].

tilfir (<?): 1. Yaban goncası. 2. Bir çeşit sarmaşık. [DS 3931].

tilki buğdayı: Karamuk. [BDVN 388/ HATBA 15].

tilki dikenli: Dikenli bir bitki (*Asparagus*). [TBS 706].

tilki kişnişi (T.+Far.): Şahtere otu. [TBAS 266/ İBAS 352/ NEBAS 167/ TTBA 48/ HATBA 15].

tilki kuskusu (T.+Ar.): Bir tür bitki. [HATBA 15].

tilki mısırı (T.+Ar.): Çiçek kurulu mısır koçanına benzetilmiştir (*Asphodeline taurica*). [TBS 706].

tilki üzümü: 1. Üzüm envai, it üzümü (*Solanum nigrum*). 2. Paris incompleta Bieb. (Liliaceae). Çok yıllık otsu bir bitki. Meyveler olgunlukta siyah renkli. Hamsiköy (Trabzon) çevresinde zehirli bir bitki olarak tanınır. 3. Yaban yasemini. 4. Böğürtlen

(*Rubus discolor*). [KT 1292/ MŞ II 87/ TBAS 267/ TBAS 267/ TS 1982/ İBAS 353/ KM 146/ NEBAS 167/ TBS 706/ BDVN 440/ BDVN 556/ TTBA 48/ HATBA 15].

tilki: Yosun. [TTBA 9/ TTABİ 66].

tilkicik: Bitki tilki kuyruğuna benzetilmiştir (*Asparagus acutifolius*). [TBS 706].

tilkikuyruğu: "1. *Amaranthus* (*Chenopodiaceae*) türlerine verilen genel ad. 15-100 cm yükseklikte, genellikle bir yıllık ve otsu bitkilerdir. Anadolu'da aşağıdaki türler sebze olarak kullanılmaktadır. *Amaranthus albus* L. *A. blitoides* S.Wats. *A. graecizans* L. Ohraşan. İstanbul pazarlarında sebze olarak satılır. *A. retroflexus* L. *Alopecurus* (*Gramineae*) türlerine de aynı ad verilmektedir. 2. Uzun salkımlı bir çeşit üzüm. 3. Atkuyruğu. 4. Civanperçemi. 5. Darı. 6. Hoşkuran." [KT 702/ TBAS 266/ TBAS 266/ TS 1982/ İBAS 352/ TGİB 26/ NEBAS 167/ TBS 707/ BDVN 40/ DS 3932/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 48/ TTABİ 73/ HATBA 15/ TTABİ 67/ OABA 302].

tilkimen (<?): Tilkişen (*Asparagus acutifolius*). [TBS 707].

tilkişen (<?): "*Asparagus acutifolius* L. (*liliaceae*). Çok yıllık, dalları yeşil renkli ve dikenli bir bitkidir. Meyve küre biçiminde ve olgunlukta siyah renklidir. Genç sürgünleri Batı Anadolu şehirlerinin (Fethiye. İzmir. Milas) pazarlarında satılır ve sebze olarak salata halinde yenir. Eş anl. Acı ot (*Manisa*, *Muğla*). Dikenli acı ot. Kırgın otu (*Akseki-Antalya*). Yabanî kuşkonmaz." [TBAS 267/ İBAS 353/ TBS 707/ DS 4762/ HATBA 15].

tilkitaşağı (dilkü taşağı- tilki taşağı): İtkasarı bitkisi; (*Orchis hircina*). [TMİB 530/ MŞ II 87/ İBAS 353/ BDVN 427/ HATBA 15].

tilkiturnağı: Salep. [KT 1248/ OABA 302/ HATBA 15].

timtim (<?): Sumak. [İBAS 353].

Timurdikeni (Timur dikeni) (Öİ+T.): Çobankaldıran (*Centaurea iberica*). [TBAS 267/ İBAS 353/ TBS 708/ BDVN 159].

tıp (<?): 1. Pancar. 2. Turp. [TTBA 9].

tirek (<?): Kavak ağacı (*Populus*). [DLT 882].

tirfil (tirfil- dirfil) (Yun.): Yonca, üçgül (*Trifolium campestre*). [TBAS 267/ İBAS 353/ TGİB 148/ NEBAS 167/ TBS 708/ TSD 359/ DS 3937/ YATBT 46/ MŞ II 85/ İBAS 352/ TDES 409/ HKHT 552/ LME 537/ EÇSBA 159/ DS 3918].

tirfil otu (tirfil ot) (Yun.+T.): Bir tür yonca (*Trifolium fragiferum*). [TBS 708].

tirimli (<?): Sumak (*Rhus coriaria*). [TBAS 267/ İBAS 353/ TBS 708].

tirişok (tirişoğ) (<?): Kuzukulağı. [TBAS 267/ İBAS 353].

tirişon (<?): Söğüt otu. [TBAS 267/ İBAS 353].

tirmis (<?): Termiye (*Lupinus albus*). [TBAS 267/ İBAS 353/ TBS 709].

tirmit (tirimit) (<?): Kanlıca mantarı. [TBAS 267/ TBAS 267/ DS 3938].

tirşik (<?): Yıllanyastığı (*Arum italicum*). [TBAS 267/ İBAS 353/ TBS 709/ DS 3940].

tirşik otu (<?): (*Arum*). [TBS 709].

tiskinik otu (<?+T.): (*Teucrium polium*). [TBS 709].

titrek kavak: Avrupa, Kuzey Afrika, Ön Asya, Kafkasya, Sibirya, Japonya ve Türkiye'nin orman bölgelerinde yetişen, çalı veya ağaççık hâlinde bir kavak türü, acı kavak, dağ kavağı (*Populus tremula*). [TBAS 267/ TS 1985/ ŞBA 762/ NEBAS 167/ TBS 709/ TTBA 58].

titrekızım (titregızım): Gelincik. [TTBA 70/ TTBA 95/ TTABİ 61/ TTABİ 72/ TBAS 267/ TTABİ 106/ TTBA 65].

titrekotu (titrek otu): Bir cins dağ otu. [KT 1249/ İBAS 354/ DS 3941/ TTBA 48].

tizik (tizek) (Far.): Su teresi (*Nasturtium officinale*). [TBAS 267/ İBAS 354/ TBS 709].

tobalak: Topalak. [İBAS 354/ EATBT 1048].

tobbaş: Kışın ekilen buğday. [KBS II 902].

tobuk (<?): Çorak yerlerde yetişen bir çeşit ot. [DS 3943].

toga (<?): Yabanî olarak yetişen ve yenebilir olan otlara verilen genel ad (İpsala-Edirne). [TBAS 267/ İBAS 354/ DS 3943].

toga kekiği (<?+T.): Mercanköşk. [TBAS 267/ İBAS 354].

tograk (toyrag) (<?): 1. Ağaç; kavak. 2. Karakavak (Populus nigra). [IB 62/ ETG 300/ ETY 866/ EUTSV 331/ DLT 887].

tohmekan (tohmegan- tohmegen- tokmagan- tokmakan- tuhmegan- togmakan) (Far.): Semiz otu. [TBAS 268/ TBAS 268/ İBAS 355/ KK 334/ HBH 331/ MMŞM 466/ AMATK 354/ HHKA 200/ MNT 854/ HKHTM 844/ ETFT 369/ TKS 322/ ABY 493/ DS 3943/ YİŞ 1096/ KEA 446/ ŞMS 123/ ACBA 140/ CFBİ 592/ VHBA 13/ YATBT 46].

tok buğday: Tam olgunlaşmamış, iri buğday. [TTBA 58].

tokalı çay (T.+Çin.): Dağ çayı (Stachys lavandulifolia). [TBAS 268/ TBS 709].

tokalı dücük (tokalıdücük) (T.+<?): Çiçekleri tokaya benzetilen bir bitki (Trifolium cherleri). [TTABİ 95/ TTBA 58/ TTBA 100/ TBS 710].

tokalı üçgül: Tarla üçgülü (Trifolium arvense). [TBS 709].

tokalık: Mor üçgül (Trifolium purpureum). [TBS 710].

tokaloğlu: Bir çeşit kayısı. [TTBA 48].

Tokat elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

toklu: Üç yapraklı, ıspanağa benzer bir çeşit ot. [TTBA 28].

toklubaş: Sinir otu (Plantago). [TBS 710/ DS 4766].

tokmakan (tokmağan) (Far.): Semizotu (Portulaca oleracea). [TBS 710/ DS 4766].

tokmaklık: Meyveleri tokmak şeklinde olan bir bitki (Asphodeline cilicica). [TBS 710].

tokmaküzüm: Kara, sert, iri, Eylülde yetişen bir çeşit üzüm. [TTABİ 68/ TTBA 58/ TTBA 87/ TTABİ 99].

tokurşak (<?): Meşe palamudu, servi kozalağı. [KBS II 907].

tokuz diplü: Bir tür bitki. [LMEBA 413].

tolaman (<?): Lâle. [TBAS 268/ İBAS 355/ TTABİ 101].

tolik (<?): Ebe gümece (Malva). [TBAS 268/ İBAS 355/ TGİB 145/ TBS 710].

tomalan (domalan) (<?): Askı mantarlardan, toprak içinde yumru biçiminde yetişen, yenilebilen bir bitki, yer mantarı, keme, karakeme (Tuber melanosporum). [TBAS 268/ TMİB 1028/ MŞ II 298/ EM 189/ İBAS 355/ RFLMT 189/ KM 147/ MNT 855/ ETFT 370/ LME 553/ TKS 323/ YİŞ 1098/ CFBİ 592/ EOTTD 328/ TMTBA 18].

tomalan mantarı (<?+Rum.): Bir mantar çeşidi. [LMEBA 413].

tomara (tomari) (Yun.): Pazıya benzer, sapları pişirilerek yenen, kendi kendine yetişen bir çeşit bitki (Trachystemon orientalis). [TGİB 252/ TBS 710/ DS 3954].

tombak (<?): Kayısı. [İBAS 355].

tombaş (<?): Bir tür bitki. [TTABİ 78].

tombul fındık (T.+Ar.): Meyveleri toparlak yapıda olan bir bitki (Corylus colurna). [TBS 710].

tomçak: Gonca. [TTABİ 93/ TTBA 28].

tomdurcuk: Gelincik çiçeği. [TTABİ 94/ TTBA 28].

tomsuk (<?): Bataklıklarda yetişen, ucu dikenli ve buğday sapına benzer yaprakları olan bir bitki. [DS 3957].

tonbatın (<?): Ak pancar. [DS 3958].

tongarelması (<?+T.): Bir tanesi yarım kilo gelecek kadar büyük, bir yanı kırmızı olan bir çeşit elma. [TTBA 48].

tongel (<?): Döngel. [TBAS 268].
tonka ağacı (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 167].
tonuz çiçeği: Bir tür bitki. [LMEBA 413].
tonuz dikenini: Kurre dikenini, çobanyastığı, kirpi otu (*Acantholimon*). [İBAS 355/ LMEBA 413].
tonuz eriği: Bir erik türü (*Prunus spinose*). [İBAS 355/ CFBİ 592].
tonuz otu: Serhas. [CFBİ 592].
tonuz topalağı: Bir tür bitki. [LMEBA 413].
tonuzağırşığı (tonuz ağırşığı): Şalgam, domuzağırşığı. [İBAS 355/ TMTBA 18/ YATBT 46/ LMEBA 413].
top ağacı: Kar topu. [BDVN 612].
top çam: Toplu ve düzenli çam türü. [TS 1991].
top elma: Bir elma çeşidi. [TTABİ 77].
top kaktüs (T.+Fr.): Ekinopsis. [NEBAS 168].
top lahana (T.+Rum.): Göbek lahana, iri başlı lahana. [BDVN 116].
top patlıcan (T.+Far.): Yuvarlak ve etli patlıcan türü. [TS 1994].
top salata (T.+İt.): Bir tür bitki. [BDVN 347].
top: Erkek incir ağacı (*Ficus carica*). [TBAS 268/ İBAS 355/ TBS 711].
topacık: Çiğdem. [TBAS 268/ İBAS 355].
topaçça: Papatya. [KBS II 911/ TTABİ 93/ TTBA 28].
topak sirken: (*Amaranthus albus*). [TBS 711].
topalak (topalah- tobalak- topalağ): 1. Domuzağırşığı. 2. İncirop. 3. Kara topalak. 4. Hünnapgillerden, yapraklarından yeşil boya çıkarılan bir bitki (*Rhamnus clorophorus globosus*). 5. Toprak altında toparlak yumruları olan bitki (*Anemone blanda*). [TBAS 268/ TBAS 268/ TS 1991/ EM 189/ İBAS 355/ KK 335/ KBS II 912/ RFLMT 189/ ŞMK 208/ HBH 333/ KM 147/ MMŞM 466/ TKF 469/ TGİB 85/ TBS 711/ HKHT 555/ TE 2009/ AMATK 355/ HHKA 200/ MNT 856/ HKHTM 814/ ETFT 369-370/ LME 540-553/ ABY 493/ DS 3962/ YİŞ 1099/ KFT 1072/ CFBİ 592/ MOBA 107/ BDVN 223/ ŞMS 124/ ACBA 140/ TBAS 268/ LMEBA 413/ TTABİ 95/ TTBA 28/ RMTBA 31/ TMTBA 19/ YATBT 46].
topalak ağacı: Havlan denilen ağaç cinsi. [KT 1252/TMİB 1029/ MŞ II 298/ MN 249].
topalak kökü: Kırkboğum, suut kökü; (*Cyperus rotundus*). [KT 1252].
topalak otu: Topalak (*Cyperus rotundus*). [TBS 711].
topalan otu: Tarla sarmaşığı (*Convolvulus arvensis*). [TBS 711/ DS 3962].
topalan: Uzun yapraklı bir çayır otu. [TTABİ 92/ TTBA 28].
topalömer otu (T+Öİ+T.): Bir şahıs adından kaynaklanan bir ad (*Echium italicum*). [TBS 711].
topanbaş (<?+T.): Çiçekleri küme halinde ve baş oluşturan bitki (*Orchis italica*). [TBS 711].
topanbaşlı kekik (<?+T.+T.): Tepesi toparlak yapıda olan bir bitki (*Origanum onites*). [TBS 711].
topankelle dikenini (<?+Far.+T.): Dikenli bir bitki (*Echinops viscosus*). [TBS 711].
topar yavşanı (<?+T.): (*Achillea*). [TBS 712].
toparlık: Bir tür erik. [TTABİ 77].
topatan: Güzel kokulu, sarı renkte, uzunca bir kavun türü. [TS 1991].
topbaş (topbaşı): 1. Anadolu'da özellikle Tokat yöresinde yetiştirilen açık renkli, orta boy yapraklı ve tatlı içimli bir tür tütün. 2. Salep. [TBAS 268/ TS 1991/ İBAS 355/ KBS II 913/ OABA 302/ TTBA 84/ TTBA 58/ DLTMY 197/ TTABİ 68].

topbaş üzümü: Bir üzüm çeşidi. [TTBA 48].
topbaşı armudu (T.+T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].
topbuz (<?): Yuvarlak, dikenli çiçeğinin içi yenilen bir çeşit bitki. [DS 4769].
topçu çiçeği: Bir tür bitki. [NEBAS 168].
toplalak (<?): Tarlada yetişen, kökü kaynatılarak ilaç yapılan bir çeşit ot. [DS 3964].
topluca: Yemeği yapılan bir çeşit ot. [DS 3964/ TTBA 29/ TTABİ 93/ TTABİ 95].
topluk: Zakkum (*Nerium oleander*). [TBS 712].
topoç: Karpuz. [KBS II 914/ TTABİ 94/ TTBA 29].
toppancar (T.+Erm.): Bir pancar çeşidi. [TTBA 58].
topuk çayı (topukçayı) (T.+Çin.): Çay olarak kullanılan bitki, taş nanesi (*Micromeria fruticosa*). [TBAS 268/ İBAS 355/ TBS 712/ TTBA 48/ OABA 302].
topuk: Badem ve ceviz büyüklüğünde yumru kökleri olan bir çeşit ot. [DS 3965/ TTBA 29/ TTABİ 95].
topuklu armut (T.+Far.): Yurdumuzda yetiştirilen bir armut çeşidi (*Pyrus communis*). [TBS 712].
topuklu çay (topukluçay) (T.+Çin.): Çay olarak kullanılan bir bitki (*Micromeria myrtifolia*). [TBS 712/ OABA 302].
topuklutiken: Sapı sert tüylerle kaplı, yumru köklü, meyvesi koza biçiminde olan bir tür diken. [KBS II 916/ DS 3965/ TTBA 58/ TTABİ 95].
topul: Ham domates. [TTBA 29/ TTABİ 94].
topulan (<?): Sulak yerlerde yetişen bir çeşit ot. [DS 3965].
topulgak (<?): Topalak. [DLT 893/ KTS 415].
topus dikenini (topus) (Ar.+T.): Topuz. [TBAS 268/ TBAS 268/ TTBA 48].
toputop (<?): Çiçek kurulu toparlak yapıda olan bir bitki (*Lagurus ovatus*). [TBS 712].
topuz (Ar.): "Echinops (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. 50-100 cm yükseklikte, dikenli, iki yıllık ve otsu bitkiler. Çiçek durumlarının eksenini Erzurum ve Kars bölgelerinde çiğ olarak yenmektedir. Eş anl. Diken başı (Erkilet-Kayseri), Gök diken. Serteş (Doğu Anadolu). Topus, Topus dikenini." [TBAS 268/ İBAS 355/ TGİB 93/ TBS 712/ DS 3965].
topuz çiçeği (Ar.+T.): Çiçek kurulu topuz şeklindedir (*Echinops*). [TGİB 93/ TBS 713].
topuz dikenini (Ar.+T.): Boğa dikenini (*Eryngium campestre*). [TBS 713].
topuz mantarı (Ar.+Rum.): Bir mantar çeşidi. [BDVN 183].
topuzlu otu (Ar.+T.): Sünnetlice otu. [MOBA 110].
topuzlu pıtrak (Ar.+T.): Meyveleri topuza benzeyen bir bitki (*Medicago rigidula*). [TBS 713].
topuzluca (Ar.+T.): Saçak mantarı. [İBAS 355].
topuzluk (Ar.+T.): Sünnetlice otu. [İBAS 355/ RFLMT 189].
torak otu (torak- turak otu): Dereotu, rezene; (*Anethum graveolens*). [TMİB 1029/ MŞ II 298/ MN 249/ EM 189/ İBAS 355/ RFLMT 189/ HBH 333/ HBTM 223/ HKHT 564/ AMATK 355/ ETFT 370/ LME 540-554/ YİŞ 1100/ TASS 953/ KEA 447/ KFT 1076/ TN 1148/ ACBA 140/ CFBİ 592/ TMTBA 19/ YATBT 46/ EOTTD 328/ LMEBA 413].
torasaninciri (Öİ+Far.): Patlıcan incirinden küçük, morumsu renkte, tatlı bir incir. [TTBA 48].
tornalan (<?): Bir tür bitki. [YATBT 46].
Toros çamı (Öİ+T.): (*Pinus nigra*). [TBS 713].
Toros çayı (Öİ+Çin.): (*Sideritis libanotica*). [TBS 713].

Toros köknarı (Toros göknarı) (Öİ+Far.): Adını Toros Dağları'ndan alan bir bitki, köknar (*Abies cilicica*). [TBAS 269/ TBS 713/ CEBA 131].

Toros sediri (Öİ+Fr.): Yayılış alanı Toros Dağları olan bir bitki, sedir (*Cedrus libani*). [TBAS 269/ BTS 660/ NEBAS 168/ TBS 713/ TTBA 48/ TTBA 104/ CEBA 131/ TTABİ 75].

Torosan inciri (Öİ+Far.): Giresun yöresinde yetişen bir incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 713].

tort (<?): Kalın yapraklı, dikenli ve süt gibi suyu olan bir ot. [DS 3969].

tortçu (<?): İri ve sert taneli, bol ürün veren kırmızı bir çeşit buğday. [TTABİ 93/ TTBA 29].

toruk: Yeni yetişen çam ağacı, fidan. [TTABİ 101/ TTBA 29].

tosbağa bostanı (T.+Far.): Bitki yapısı bostana (kavun-karpuz) benzetilmiştir (*Ecballium elaterium*). [TBS 713].

tosbağa çiçeği (tosbağı çiçeği- tosgabaçiçe): Arslanağzıgillerden bir bitki türü, kalkan çiçeği (*Chelone*) [İBAS 355/ HATBA 15/ BDVN 168/ HATBA 15].

tosbağa otu (tosbağı otu- tosba otu- tosgaba otu): "*Alkanna orientalis* (L.) Boiss. (Boraginaceae). 30-50 cm yükseklikte, sık tüylü, beyaz veya sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Köklerinde kırmızı bir boyar madde bulunur. Eş anl. Güvegüve, Kanburuyan, Kurbağa otu. Tosbağı otu, Tosba otu, Tosgaba otu." [TBAS 269/ ŞBA 401/ İBAS 355/ TGİB 28/ BTS 660/ TBS 713/ DS 3972/ TTABİ 65/ HATBA 15/ TTBA 78/ TTBA 48/ HATBA 15/ TTABİ 103/ HATBA 15/ TBAS 269].

tosbağa yoncası: (*Medicago rigidula*). [TBS 714].

toskafa kavunu (<?+Ar.+T.): Adam otu. [TBAS 269/ TTBA 48/ TTBA 98/ TTABİ 73].

tosunburnu: Bir çeşit elma. [HATBA 15/ TTBA 48/ TTBA 84/ TTBA 98/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

totuk (<?): Ahududu (*Rubus idaeus*). [TBAS 269/ İBAS 355/ BTS 660/ TBS 714].

toy otu (toy): İlaç yapılan bir ot. [İBAS 356/ DLT 894/ KTS 415].

toz (tooz) (<?): Kayın ağacı. [ETG 301/ EUTSV 336/ EUTSV 338].

toz mantarı (T.+Rum.): Un mantarı. [TBAS 269/ TTBA 48].

tozağacı (toz ağacı): Kavak ağacı. [KT 1255/ NEBAS 167/ TTBA 48/ BDVN 480].

tozkulak: Yurdumuzda yetişen bir mantar çeşidi (*Langermannia*). [TGİB 143/ TBS 714].

tozzak (<?): Kozalak. [KBS II 925].

tögü (<?): Darı. [EUTSV 338].

töhmeken (töğmeken- tökmekan- töymekan- töymeken- tuhmekan) (Far.): Semiz otu (*Portulaca oleracea*). [TBAS 269/ TDES 417/ KM 147/ TBS 714].

tömbeki tütünü (Far.+T.): Deli tütün. [TBAS 269/ İBAS 356/ BTS 661/ TTBA 48].

tömek (<?): (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 714].

tömtöm: Papatya. [TTABİ 105/ TTBA 62].

töngel armut (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

töngel: Döngel, muşmula (*Mespilus germanica*). [TBAS 269/ KBS II 926/ TBS 714/ VHBA 13].

Trabzon armudu (Öİ+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 78].

Trabzon çayı (Öİ+Çin.): 1. Çay üzümü (*Vaccinium arctostaphylos*). 2. Trabzon yaban mersini. [TBAS 269/ İBAS 356/ BTS 661/ TBS 714/ BDVN 605/ CEBA 131/ TTABİ 76/ TTBA 48/ TTBA 106].

Trabzon elması (Öİ+T.): Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

Trabzon güz çiğdemi (Öİ+T.+T.): Güz çiğdemi. [TBAS 269/ CEBA 131].

Trabzon hurması (Öİ+Far.): 1. Abanozgillerden, 15 metre kadar yükselebilen büyük bir ağaç (Diospyros kaki). 2. Bu ağacın elma büyüklüğünde, turuncu renkte, hamken kekre olan, olgunlaştığında tatlılaşan meyvesi, Japon hurması. 3. Kara hurma. [KT 474/ TBAS 269/ TS 2001/ ŞBA 763/ İBAS 356/ RFLMT 189/ TBS 714/ EÇSBA 159/ BDVN 240/ CEBA 131/ TTABİ 76/ TTBA 48/ TTBA 106].

Trabzon hurması ağacı (Öİ+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 168].

Trabzon kekiği (Öİ+T.): Kaya kekiği. [TBAS 269/ CEBA 131].

Trabzon yaban mersini (Öİ+Far.+Rum.): Trabzon çayı. [BDVN 605].

Trabzon yılanyastığı (Öİ+T.+T.): Yılanyastığı. [TBAS 270/ CEBA 132].

Trakya lalesi (Öİ+Far.): Lâle. [TBAS 270/ CEBA 132].

tuba ağacı (<?+T.): Tuba. [EÇSBA 159].

tuderi (Far.): Tuderic, çalgıcı otu. [KM 147/ TE 2011/ ŞMS 124].

tukuk çiçeği (<?+T.): (Orchis purpurea). [TBS 715].

tukul otu (<?): Kırmızı kantaron (Centaurium erythraea). [TBAS 270/ İBAS 357/ TBS 715].

tulavrat yaprağı (T.+Ar.+T.): Yapışkan bir ot. [İBAS 357/ MOBA 110].

tulavret otu (T.+Ar.+T.): Arakitun, kalabak. [BDVN 73].

tulkuk (tultuk) (<?): 1. Gelincik çiçeği. 2. İnce uzun yapraklı, hafif tüylü, sarımsı yeşil renkte, yemeği yapılan bir tür ot. [TBAS 270/ İBAS 357/ KBS II 930/ DS 3987].

tuluk mantarı (T.+Rum.): Bir çeşit armut. [TTBA 48/ TTBA 89/ TTABİ 70].

tulukarmudu (T.+Far.): Yazın yetişen, sarı renkli bir armut. [TTBA 48/ TTBA 89/ TTABİ 70].

tulumba armudu (İt.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 77].

tumar (<?): Çomak otu. [İBAS 357].

tumba (<?): Pancar. [DS 3990].

tunguluk (<?): Nilüfer çiçeği. [İBAS 357].

turak otu (turak-turak otu): Pembe, beyaz veya sarı çiçekli otsu bir bitki, şibit. [İBAS 357/ KK 335/ ŞMK 208/ KM 147/ TKF 469/ AMATK 355/ HHKA 200/ MNT 856/ HKHTM 814-825/ ABY 495/ ŞMS 124/ MOBA 110/ EATBT 1053/ EATBT 1048].

turaklık: Dereotu, rezene; (Anethum graveolens). [KK 335].

turma: Turp. [DLT 902/ KTS 421/ KBS II 934/ TTBA 29/ TTABİ 99].

turmus (Far.): Keçiboynuzu. [YATBT 47].

turnaayağı: Düğün çiçeği. [TS 2009/ İBAS 357/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 80/ TTBA 48/ HATBA 15/ OABA 302/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

turnadil zambağı (T.+T.+Ar.): Hem yabancı olarak bulunan hem süs bitkisi olarak yetiştirilen bir bitki (Iris germanica). [TBS 715].

turnadili: Bir tür bitki. [OABA 302/ TTABİ 66/ HATBA 15/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTBA 48/ TTBA 80].

turnagagası (turna gagası): 1. Sardunyagillerden, tohumlarının ucunda turna gagasına benzer ince uzun bir uç bulunan, yaprakları güzel kokulu bir bitki, dön Baba (Geranium robertianum). 2. İtır. [KT 1260/ İBAS 357/ TBS 715/ BDVN 293/ BDVN 261/ TBAS 270/ TS 2009/ ŞBA 765/ NEBAS 168/ TTBA 80/ TTBA 84/ TTBA 98/ TTBA 48/ OABA 302/ HATBA 15/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

turoz otu (<?+T.): Tırmanıcı güzel kokulu bir bitki. [İBAS 357].

turp (turb- turub) (Far.): 1. Turpgillerden, yaprakları tüylü, çiçekleri beyaz, sarı, mor renkli bir bitki (Raphanus sativus). 2. Bu bitkinin yenilen etli kökü. [TS 2009/ ŞBA 767/ İBAS 357/ KK 335/ TDES 419/ RFLMT 190/ TT 168/ HBH 334/ HBTM 224/ KM 147/ MMŞM 467/ TKF 469/ TGİB 210/ BTS 670/ NEBAS 168/ TBS 715/ HKHT 556/ TE

2013/ AMATK 355/ HHKA 201/ MNT 857/ ETFT 371/ TAH 778/ TKS 323/ EÇSBA 159/ UUF 701/ EOS 169/ ABY 495/ YİŞ 1103/ TASS 954/ KEA 447/ KFT 1079/ TN 1148/ DYİT 498/ YATBT 47/ BDVN 504].

turp lahanası (Far.+Rum.): Şalgam. [BTS 670/ BDVN 117/ TTBA 48].

turp otu (Far.+T.): "1. Raphanus raphanistrum L. (Cruciferae), 15-50 cm yükseklikte, beyaz, pembe veya sarı çiçekli, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Ege bölgesinde rozet yaprakları veya çiçek durumlan haşlandıktan sonra salata halinde veya pişirilerek sebze olarak yenmektedir. Bazı yörelerde Hardal otuna da aynı ad verilmektedir. Ege bölgesinde Sinapis alba L. (Hardal) türüne de Turp otu adı verilmekte ve aynı maksatlar için kullanılmaktadır. 2. Turp cinsi bir ot." [TBAS 270/ TS 2010/ İBAS 358/ TGİB 210/ TBS 715/ DS 3995/ TTBA 48].

turşu (Far.): Tadı ekşi bir bitki (Rumex tuberosus). [TBS 716].

turşu armudu (Far.+Far.): Bir bitki çeşidi. [TTABİ 79].

turşu otu (Far.+T.): Kuzukulağı. [TBAS 270/ İBAS 358].

turuc otu (<?+T.): (Melissa officinalis). [TBS 716].

turunca (turuncan) (Far.): Oğul otu. [TBAS 270/ İBAS 358/ KFT 1080/ BDVN 390].

turuncu gelinalı (Far.+T.+T.): Turuncu renk çiçekleri olan bir bitki (Glaucium leiocarpum). [TBS 716].

turuncubileği (Far.+T.): Oğul otu (Melissa officinalis). [TBAS 270/ TBS 716].

turunç (turinç- turunc) (Far.): 1. Turunçgillerden, bütün Akdeniz ülkelerinde yetişen, kışın yaprağını dökmeyen bir ağaç, narenç (Citrus aurantium amara). 2. Bu ağacın portakala benzeyen, suyu acımtırak meyvesi. [ŞBA 769/ KK 335/ RFLMT 190/ ŞMK 209/ RB 101/ HBH 334/ HBTM 224/ KM 147/ TKF 469/ TGİB 71/ BTS 670/ TBS 716/ TSD 364/ HKHT 556/ TE 2014/ AMATK 355/ HHKA 201/ MNT 857/ HKHTM 845/ ETFT 371/ TAH 778/ EÇSBA 159/ UUF 701/ EOS 169/ ABY 496/ YİŞ 1104/ TASS 954/ KFT 1080/ TN 1148/ ŞMS 124/ ACBA 140/ KDB 5/ CFBİ 592/ YATBT 47/ MNF 155].

turunç ağacı (turunc ağacı) (Far.+T.): Tesbih ağacı (Citrus aurantium). [THBS 246/ NEBAS 169/ TBS 716/ BDVN 180].

turunçotu (turunç otu) (Far.+T.): Oğul otu. [TBAS 270/ İBAS 358/ TTBA 48].

tut (Far.): 1. Dut (Morus alba). 2. (Trifolium pratense). 3. Yemiş. [RFLMT 190/ RB 101/ TT 168/ HBH 334/ MMŞM 467/ TKF 469/ TBS 716/ HKHT 567/ TE 2015/ AMATK 356/ HHKA 201/ MNT 857/ HKHTM 845/ TAH 778/ UUF 701/ EOS 169/ ABY 496/ YİŞ 1104/ TASS 954/ KEA 447/ ŞMS 124/ ACBA 140/ YATBT 47].

tutça (<?): Çuha çiçeği (Primula auriculata). [TBAS 270/ İBAS 358/ TBS 716].

tutça otu (<?+T.): (Chrysophthalmum montanum). [TGİB 68/ TBS 716].

tutkan (<?): İlme de denilen dikenli bir çeşit çalı [DS 3999].

tutuba (<?): Sumak. [TBAS 270/ İBAS 359].

tutum (<?): Sumak. [TBAS 270/ İBAS 359].

tuturgan (tutarkam- tuturkan- tutürgan- tutturkan) (<?): Pirinç (Oryza sativa).

[NF IV 405/ ETG 303/ İBAS 359/ EUTSV 348/ DLT 905/ İML 77/ KTS 423].

tutya (tutiya) (Ar.): Çuha çiçeği, tutya çiçeği (Primula). [TBAS 270/ İBAS 359/ KM 148/ TGİB 198/ TBS 716-717/ TSD 364/ DS 4002/ YATBT 47].

tutya çiçeği (Ar.+T.): Mor renkli, kokulu bir kır çiçeği, teber (Polianthes toberosa). [İBAS 359/ BDVN 474].

tuvla (<?): Ebe gümececi. [İBAS 359].

tuz ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 416].

tuzak (<?): İnce saplarının uçlarında açık kozaları bulunan bir çeşit yabancı ot. [DS 4003].

tuzcul kavak: Kavak. [TBAS 270].

tuzik (<?): Su teresi. [TBAS 270/ İBAS 359/ TGİB 156].

tuzla otu (<?+T.): Çogan. [İBAS 359/ YATBT 47/ TMTBA 19].

tuzlu ot: Yaban nohudu. [KT 1264].

tühmeken (Far.): Semiz otu. [TBAS 270/ DS 4006].

tük: Yosun. [KBS II 942/ TTBA 9].

tüki (<?): Pirinç, pirinç kabuğu, soyulmuş darı. [EUTSV 350].

tükrük otu: 1. Akyıldız (Ornithogalum umbellatum). 2. Akbaldır. [TBAS 270/ İBAS 359/ TGİB 170/ BTS 671/ TBS 717/ BDVN 429].

tükürük otu: 1. Zambakgillerden, 20-30 santimetre yüksekliğinde, küçük, beyaz veya sarı çiçekli, otsu ve çok yıllık bir bitki (Ornithogalum umbellatum). 2. Bir cins nebat. [KT 1265/ TS 2017/ NEBAS 169/ TTABİ 101/ TTBA 48].

tül çiçeği (Fr.+T.): İnce, narin yapılı bir bitki (Aira elegantissima). [TBS 717].

tül kuşkonmaz (Fr.+T.): İnce yapraklı bir süs bitkisi (Asparagus densiflorus). [TBS 717].

tülekdokuyan (<?+T.): Salep. [TBAS 270/ İBAS 359].

tüllü (Fr.+T.): İncir. [KBS II 944/ TTABİ 95/ TTBA 29].

tülü: 1. Tülütombak. 2. Yeşil yapraklı bir çeşit bitki. [DS 4008].

tülübaba: Mavi renkli orman çiçeği. [KBS II 944/ DS 4009].

tülüdombak (tülütombak- tülütombak- tülütopalak- tülütömbek) (T.+<?): Şeftali. [KBS II 944].

tülüğ erik (tülüğ erük): Şeftali. [DLT 909/ İML 78/ KTS 426/ KBS II 944].

tülüğ: Şeftali. [İBAS 359/ EUTSV 351].

tülüşah (T.+Far.): Çiçekleri eflatun renkli kokulu bir bitki. [DS 4009].

tünevim (<?): Bambal otu. [İBAS 359].

tüppek (<?): Hardal otu (Sinapis arvensis). [TBAS 270/ İBAS 359/ TBS 718].

türbe eriği (Ar.+T.): Gülgillerden, kırmızı, tatlı, küçük çekirdekli, etinden kolay sıyrılabilen bir erik çeşidi. [KT 315/ TS 2020/ TTBA 71/ TTBA 48/ TTABİ 62].

türbüt (türbüt- türbit) (Ar.): Türbüt, kakhaha çiçeği (Ipomoea turpethum). [RFLMT 191/ ŞMK 209/ HBH 335/ KM 148/ MMŞM 467/ HKHT 556/ TE 2017/ AMATK 356/ HHKA 201/ MNT 860/ HKHTM 845/ ETFT 371/ TKS 323/ ABY 496/ YİŞ 1108/ TASS 956/ KEA 449/ ŞMS 124/ ACBA 140/ YATBT 47/ BDVN 334].

türcan (<?): Kenevir (Cannabis sativa). [TBAS 271/ İBAS 359/ TBS 718].

türeme Boz renkli bir ot. [DS 4013/ TTABİ 99/ TTBA 29].

Türk bataklık salebi (Öİ+T.+Ar.): Bir tür bitki. [CEBA 132].

Türk biberi (Öİ+Rum.): Kırmızı biber. [TTBA 48/ TTBA 70/ CEBA 132 / TTABİ 61].

Türk güz çiğdemi (Öİ+T.+T.): Güz çiğdemi. [TBAS 271/ CEBA 132].

Türk kara hindibası (Öİ+T.+Ar.): Kara hindiba. [TBAS 271/ CEBA 132].

Türk kudrethelvası (Öİ+Ar.): Gezengevi. [TBAS 271/ CEBA 132].

Türk lalesi (Öİ+Far.): Lâle. [TBAS 271/ CEBA 132].

Türk meşesi (Öİ+Far.): Meşe. [TBAS 271/ BTS 672/ TTBA 70/ TTBA 48/ CEBA 132/ TTABİ 61].

Türk otu (Öİ+T.): Eğir, andız; zencefil. [TTABİ 61/ TTBA 48/ TTBA 70/ CEBA 132].

Türki göyinek (Öİ+T.): Türk güneyiği. [LMEBA 413].

Türkiye melisası (Öİ+Yun.): "Eski yayınlarda Calamintha nepeta (L.) Savi türüne Türk otu (Herbe Turque) veya Türkiye melisası (Méliesse de Turquie) adı verilmektedir. Bu türden elde edilen uçucu yağ hakiki Melissa officinalis L. yağının taşıdığıdır (Dorvault, 1945). Halen bu yağ Türkiye'de elde edilmemektedir." [TBAS 298/ CEBA 132].

Türkmen adaçayı (Öİ+T.+Çin.): Bir tür bitki. [CEBA 132].

türmüs (türmis- türmüz- turmus) (Ar.): Termiye, acı bakla. [RFLMT 191/ KM 148/ MMŞM 467/ TKF 470/ AMATK 356/ HHKA 201/ ETFT 371/ TKS 323/ EÇSBA 159/ UUF 703/ YİŞ 1108/ TASS 957/ KEA 449/ KFT 1083/ ŞMS 124].

türpek (türpenk) (<?): (Rapistrum rugosum). [TGİB 90/ TBS 718].

türppek (<?): Hardal otu (Sinapis arvensis). [DS 4014].

türtü (<?): Çalı cinsinden yemişi olan bir bitki. [DS 4014].

türüncan (<?): Oğul otu. [İBAS 359].

türüz otu (<?+T.): 1. Hanımeligillerden, sarı, kırmızı çiçekli, güzel kokulu ve tırmanıcı bir süs bitkisi (Leonicera japonica). 2. Tırmanır, güzel kokulu bir nebat. [KT 1267/ TBAS 271/ TS 2022/ İBAS 359/ TTBA 48].

tüsü (<?): Boğa dikenli (Eryngium campestre). [TBAS 271/ İBAS 359/ TBS 718].

tüşkün (tüşgün) (<?): Dikenli kitle ağaççığı, geven. [DLT 912/ KTS 428].

tüşürken (tüşürgün) (<?): Zambak ağacı (Astragalus tragacantha). [DLT 913/ KTS 429].

tütsülüg: Günlük otu. [İBAS 360/ EUTSV 354].

tütün çiçeği: Bir tür bitki. [NEBAS 169].

tütün fidanı (T.+Rum.): Deli tütün. [İBAS 360/ BDVN 415].

tütün otu: (Fumaria officinalis). [TBS 718].

tütün: 1. Patlıcangillerden, birleşiminde nikotin bulunan, otsu bir bitki; (Nicotiana tabacum). 2. Deli tütün. Yabanî tütün. [TBAS 271/ TMİB 1039/ TS 2022/ KK 336/ KBS II 950/ TGİB 158/ BTS 672/ NEBAS 169/ TBS 718/ MNT 860/ EÇSBA 159/ TBYBA 31/ TTABİ 102/ TTBA 29].

tütünbalkarı (T.+<?): Kahverengiye yakın bir çeşit üzüm. [TTBA 48].

tütüzleme otu: (Hyoscyamus niger). [TBS 718].

tüvelik otu: Lâbada. [TBAS 271/ İBAS 360].

tüy otu: Sorgu otu. [İBAS 360/ BDVN 568].

tüy yosunu: Bir tür bitki. [BDVN 327].

tüylü ada çayı (T.+T.+Çin.): Ada çayı. [TBAS 271].

tüylü ayıpençesi (T.+T.+Far.): Bir tür bitki. [HATBA 9].

tüylü boru çiçeği: Boru çiçeği. [TBAS 271].

tüylü çalba (T.+Yun.): Geyik elması (Phlomis lycia). [TBS 718].

tüylü çay: Dağ çayı (Stachys lavandulifolia). [TBAS 271/ TGİB 249/ TBS 718/ TTBA 58/ TTABİ 95].

tüylü dalak otu: Yüksekliği 10-40 santimetre olan, yatık veya dik, gri veya beyaz tüylü, çok yıllık bir dalak otu türü, acı yavşan (Teucrium polium). [TS 2023/ TTBA 48/ TTBA 58/ TTABİ 95].

tüylü halı çiçeği: Gövdesi tüylü, yeri halı gibi kaplayan bir süs bitkisi (Drosanthemum hispidum). [TBS 719].

tüylü kaktüs (T.+Fr.): Bir tür dikenli bitki. [NEBAS 169].

tüylü kanak: "Crepis foetida L. subsp. rhoeadifolia (Bieb.) Celak. (Compositae). Genellikle bir yıllık. 10-60 cm yükseklikte, sarı çiçekli, beyaz tüylü ve otsu bir bitkidir. Silifke bölgesinde (Kırobası) Sakar kanak veya Tüylü kanak adı verilir. Eş anl. Kokar ot (Ladik-Konya). Kokar otu." [TBAS 271/ İBAS 360/ TBS 719/ TTBA 58/ TTABİ 95].

tüylü karanfil (T.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 234].
tüylü kartopu: Kartopu cinsi (*Viburnum lantana*). [TBS 719].
tüylü meşe (T.+Far.): Yaprakları tüylü olan bir meşe türü. [TS 2023/ BTS 672/ TTBA 58/ TTABİ 104/ TTABİ 95].
tüylü nane (T.+Ar.): İtnanesi (*Mentha longifolia*). [TBS 719].
tüylü ot: Tüylü bir bitki türü (*Echium plantagineum*). [TBS 719].
tüylü sirken: Aygün çiçeği (*Heliotropium hirsutissimum*). [TBS 719].
tüylü: Toprak altında yetişen ak, yumru gövdesi yenilen, ince, yeşil yapraklı bir çeşit bitki. [TTABİ 95/ TTBA 29].
tüylübaba: 1. Kır çiçeği. 2. Kırmızı lale. [DS 4017/ TTABİ 62/ TTABİ 95/ TTBA 58/ TTBA 69/ TTBA 95/ TTABİ 72].
tüylübarak: Tüylübaba. [TTBA 58/ TTABİ 95].
tüylübaş trifil (T.+T.+Yun.): Çiçek kurulu yumurtamsı ve tüylü (*Trifolium arvense*). [TBS 719].
tüylüboya (tüylü boya): Köklerinden boya elde edilen tüylü bir bitki (*Alkanna tinctoria*), havacıva. [TBS 719/ TBAS 271/ TTBA 58/ TTABİ 95].
tüylüce ot: Çiçekleri çok tüylü ve kuyruk şeklinde olan bir bitki (*Polypogon monspeliensis*). [TBS 719].
tüylüce: Yapağı tüylü, kökü çiğdeme benzeyen bir çeşit ot. [TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 29].
tüylüceyumru: Tüylütombalak. [TTBA 58/ TTABİ 95/ TTABİ 93].
tüylüdombalak (tüylütombalak): Şeftali. [KBS II 951/ TTBA 58/ TTABİ 95].
tüylügyın (T.+<?): Tüylü bir bitki türü (*Holcus lanatus*). [TBS 719].
tüylütapan: Tüylütombalak. [TTBA 61/ TTABİ 95/ TTABİ 97/ TTABİ 104].
tüylütoparlak: Tüylütombalak. [TTBA 58/ TTABİ 95/ TTABİ 101].
tüysüz gümüşü kangal (T.+T.+Ar.+<?): Bir tür bitki. [HATBA 11].
tüysüz kirpibaşı: Bir tür bitki. [HATBA 12].
tüysüz şeftali (T.+Far.): Nektarin. [NEBAS 169].

-U-

- uccam** (<?): Çörekotu. [DS 4019].
- uç** (<?): Bir dağ ağacı (*Lonicera tatarica*). [DLT 915/ KTS 431].
- uçkulak**: Çayır arasında biten bir ot. [DS 4021/ TTABİ 68/ TTBA 58/ TTBA 84].
- uçkurutan**: Turunçgillerden, özellikle limonlarda gelişerek dal uçlarının kurummasına yol açan ve birkaç yıl içinde ağacın ölmesine sebep olan bir tür mantar. [TS 2026/ TTBA 61/ TTABİ 97/ TTABİ 104].
- ud ağacı** (Ar.+T.): Öd ağacı (*Aquilaria agallocha*). [CFBİ 592/ LMEBA 414].
- ufa** (<?): Üvez (*Sorbus domestica*). [TBS 720].
- ufak bakla** (T.+Ar.): Acı bakla. [BDVN 613].
- ufak soğan**: Soğan türü. [NEBAS 170].
- ufakkulaklı**: Bir tür bitki. [OABA 302].
- uflamur** (<?): Ihlamur. [RB 101].
- ufrazya otu (ufrazia otu- firazia otu)** (<?+T.): Göz otu. [BDVN 271/ İBAS 361].
- uglı** (<?): Yaban havucu (*Pastinaca sativa*). [DLT 917].
- ukhuvân** (Ar.): Papatya. [YATBT 48].
- ula otu** (<?+T.): Bezmece otu (*Polygonum arenastrum*). [TBS 720/ DS 4033].
- ulam** (<?): Sulak yerlerde yetişen bir çeşit ot. [İBAS 361/ LMEBA 414].
- ulam otu** (<?+T.): (*Equisetum hyemale*). [TBS 720].
- ulamaotu (ulama- ulama otu)**: Sulak yerlerde yetişen bir çeşit ot, atkuyruğu. (*Equisetum arvense*). [TBAS 272/ İBAS 361/ TBS 720/ LME 557/ DS 4784/ LMEBA 414/ TTABİ 99/ TTBA 29].
- ulamayonca (ulama yonca)**: Yerde sürünerek açılan yonca nevi. [KT 1274/ TMİB 1042/ DS 4032/ TTBA 58].
- ulfar** (<?): (*Iris suaveolens*). [TBS 720].
- ulgun** (<?): Darı. [İBAS 361].
- uluavrat otu (ulu avrat otu)**: Dul avrat otu. [TBAS 272/ İBAS 361/ TTBA 95/ TTBA 48/ TTABİ 72/ TTABİ 61/ TTBA 70].
- Uludağ binbirdelikotu** (Öİ+T.+T.+T.): Bir tür bitki. [CEBA 132].
- Uludağ kantaronu** (Öİ+Yun.): Bir tür bitki. [CEBA 132].
- Uludağ köknarı (Uludağ göknarı)** (Öİ+Far.): Çamgiller familyasından, iğne yapraklı, yapraklarını dökmeyen, ülkemize özgü bir orman ağacı (*Abies nordmanniana*). [BTS 675/ TBS 720/ TTBA 104/ TTBA 48/ TTABİ 75/ CEBA 132].
- Uludağ sığırkuyruğu** (Öİ+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [CEBA 132].
- Uludağ soğanı** (Öİ+T.): Bir soğan çeşidi. [CEBA 132].
- uluma** (<?): (*Ephedra campylopoda*). [TBS 721].
- ulyan** (<?): Kokulu bir bitki, yaban pelini (*Artemisia*). [İBAS 361/ DLT 921/ KTS 434].
- un mantarı** (T.+Rum.): *Clitopilus prunulus* (Fr.ex Scopoli) Quelet (*Tricholomataceae*). Yenen bir mantar türüdür. Eş anl. Beyaz mantar, Toz mantarı. [TBAS 272/ TTBA 48/ TTABİ 103].
- unluca**: *Atriplex nitens* Schkuhr (*Chenopodiaceae*). 2 m kadar yükselebilen, bir yıllık ve otsu bir bitkidir. Dal ve yaprakları unlu gibi tüylüdür. Kars bölgesinde, ispanak gibi pişirilerek sebze olarak kullanılır. [TBAS 272/ İBAS 362/ TBS 721/ TTABİ 95/ TTBA 29].
- unnab** (Ar.): Hünnap, kızıl iğde. [RB 102/ HBH 336/ KM 148/ MMŞM 467/ TKF 471/ HKHT 568/ TE 2033/ AMATK 357/ HHKA 202/ MNT 862/ HKHTM 834/ ETFT 372/

TKS 324/ EÇSBA 160/ UUF 705/ ABY 498/ YİŞ 1112/ TASS 961/ KEA 451/ KFT 1087/ ŞMS 124/ ACBA 140/ CFBİ 593/ YATBT 48].

unsul (Ar.): Ada soğanı. [BDVN 535/ YİŞ 1112/ TASS 961/ KEA 451/ KFT 1087/ ŞMS 124/ ACBA 141/ YATBT 48].

unutmabeni (unutma beni): 1. İki çeneklilerden, küçük mavi çiçekler açan bir bitki (*Myosotis palustris*). 2. Boncuk otu. 3. Kuş gözü. [TBAS 272/ TS 2036/ İBAS 362/ BTS 676/ TTABİ 106/ TTBA 65/ BDVN 405].

unutmabeni çiçeği: Unutmabeni. [NEBAS 170].

urgan otu: Gövdeleri çok uzun ve urgan şeklinde olan bir bitki (*Polygonum equisetiforme*). [TBS 721].

urgancık: Gövdelerinin uzun oluşu nedeniyle verilmiş bir ad (*Polygonum cognatum*). [TBS 721].

urgiye çiçeği (<?+T.): Bir çiçek türü. [TTBA 48].

urunguç: Bir armut çeşidi. [TTABİ 100/ TTBA 29].

uruşman: Ekinler arasında biten bir sarı çiçek. [DS 4042/ TTABİ 101/ TTBA 29].

uruz otu (<?+T.): Bağıyaprağı, sinirotu (*Plantago major*) [MŞ II 302/ EM 191/ İBAS 363/ LME 558/ TASS 962/ LMEBA 414/ YATBT 48].

usbad (<?): İlaç yerine kullanılan bir bitki. [EUTSV 363].

uskada (<?): İlaç yerine kullanılan bir bitki. [EUTSV 363].

uskun (<?): 1. Sarımsak, soğan. 2. (*Rheum ribes*). [ETG 305/ İBAS 363/ EUTSV 363/ TBS 721].

uslu baldıran: (*Ammi visnaga*). [TBS 721].

uslu bambıl (T.+<?): (*Solanum nigrum*). [TBS 721].

uslu ebegümece (uslu ebe gümece): (*Malva sylvestris*). [TBS 721].

uslu emecik (uslu emicik): Çiçeklerindeki balözünü emilen bir bitki (*Alkanna orientalis*). [TBS 721].

uslu kara ot: (*Inula viscosa*). [TBS 721].

uslu kenger (uslu kenker) (T.+Far.): (*Scolymus hispanicus*). [TBS 721-722].

uslu nergis (T.+Far.): Bir tür bitki. [TBS 722].

uslu papatya (T.+Rum.): (*Anthemis chia*). [TBS 722].

uslu pınar (T.+<?): (*Quercus aucheri*). [TBS 722].

uslu sirken: (*Amaranthus viridis*). [TBS 722].

uslu turp (T.+Far.): Yabani turp bitkisi (*Raphanus raphanistrum*). [TBS 722].

uslu zeytin (T.+Ar.): Yurdumuzda yetiştirilen bir bitki (*Olea europaea*). [TBS 722].

usot (<?): Yeşil biber, biber. [KBS II 972].

ustur (<?): Kudret helvası. [İBAS 363].

uşak (Ar.): Çadıruşağı otu ve bundan elde edilen zamk (*Dorema ammoniacum*). [MŞ II 303/ MN 252/ EM 191/ KK 337/ RFLMT 194/ HBH 337/ KM 149/ MMŞM 468/ HKHT 569/ TE 2038/ AMATK 357/ HHKA 202/ MNT 864/ ETFT 373/ TKS 324/ ABY 498/ KEA 452/ CFBİ 593/ LMEBA 414/ YATBT 48/ EOTTD 328/ RMTBA 31].

uşak ağacı: Uşak ağacı, çadıruşağı otu ve bundan elde edilen bir tür zamk (*Dorema ammoniacum*). [İBAS 364/ BDVN 244].

uşgun (uçgun- uçkun- uskun): Işgın (*Rheum ribes*). [TBAS 272/ İBAS 360/ KBS II 955/ TBS 720].

uşkun (uşgun- uşhun): 1. Karabuğdaygillerden, yaprakları yürek biçiminde, kökü dıştan sincabi ve içten sarı renkte olan bir ravent türü (*Rheum rhaponticum*). 2. Keçikulağı dahi denilen bir nebat. 3. Bektaşi üzümü. 4. Işkın. [KT 1279/ TS 2039/ İBAS 364/ DLT 925/ KBS II 972/ MMŞM 468/ TGİB 211/ TBS 722/ DS 4045/ CFBİ 593].

uşrat (Ar.): Salatası yapılan güzel kokulu bir kır bitkisi. [DS 4045].

uşşak adırdı (T.+Far.): "Maydanozgillerden, 6z suyu hekimlikte kullanılan bir bitki, adırusağı otu (Dorema ammoniacum)." [HKHTM 825/ EATBT 1053].

uyurg6z: Bir t6r bitki. [OABA 302].

uyuyang6zel: Çiçekleri burulmuş bir g6r6n6mde olan s6s bitkisi (Malvaviscus arboreus). [TBS 722].

uyuz otu: "1. Scabiosa t6rleri (Dipsacaceae) ne verilen genel ad. Bir veya çok yıllık otsu bitkilerdir. Çiçekler beyaz, sarı veya pembe renklidir. T6rkiye'de 30 kadar t6r6 bulunmaktadır. S. argentea L. ve S. columbaria L. t6rleri tedavi alanında kullanılır. Eş anl. Gıcık otu, Kavurt otu. Kum otu, Maya otu. 2. Gıcık otu, bir cins nebat. 3. Hekimlikte uyuza karşı kullanılan iekli bitki, kum otu (Scabiosa rotata)." [KT 1282/ TBAS 272/ TS 2047/ şBA 771/ İBAS 365/ TGİB 153/ BTS 678/ NEBAS 170/ TBS 722/ BDVN 532/ BDVN 571/ TTBA 48].

uzauza: Çiçekleri çektikçe uzayan bir bitki (Colchicum balansae). [TBS 722].

uzgurt meşesi (<?+Far.): (Quercus cerris). [TBS 723].

uzun armut (T.+Far.): Bir armut eşidi. [OYAA 138].

uzun ayak otu: Bir t6r bitki. [BDVN 145].

uzun biber (T.+Rum.): Meyvesi uzun olan bir biber eşidi (Capsicum annuum). [TBS 723].

uzun elma: Bir meyve eşidi. [TTABİ 77].

uzun er6k: Bir erik t6r6. [TTABİ 77].

uzun kavak: Uzun, ince yapılı kavak eşidi (Populus nigra). [TBS 723].

uzun kavun: Bir t6r meyve. [LMEBA 414].

uzun kekik: İstanb6l kekiği (Origanum vulgare). [TBS 723].

uzun yavşan: Yavşan otu. [HHKA 202].

uzunalma: Armut. [TTBA 58/ TTABİ 104].

uzunbaca (uzun baa) (T.+<?): Bir t6r bitki. [TTABİ 79/ TTABİ 77].

uzundamar otu: Yapraklarının 6zellikle alt y6z6 belirgin damarlı olan bir bitki (Plantago lanceolata). [TBS 723].

uzunsap: Bir t6r bitki. [TTBA 58/ TTABİ 104].

-Ü-

- üçbudak:** İzmir'de üretilen bir tütün türü. [TS 2054].
- üçdamarlı bitki:** Sınırlı ot (*Plantago major*). [TBS 724].
- üçdişli pıtırak:** Demir diken (Tribulus terrestris). [TBS 724].
- üçgül (T.+Far.):** Bir tür yonca, yaban yoncası (*Trifolium arvense*). [TBAS 273/ TS 2054/ İBAS 365/ TDES 427/ KBS II 985/ TGİB 92/ BTS 681/ NEBAS 170/ TBS 724/ DS 4056/ VHBA 13/ TTBA 58/ TTABİ 104].
- üçgül otu (T.+Far.+T.):** Tarla üçgülü (*Trifolium arvense*). [TBS 724].
- üçgül yonca (T.+Far.+T.):** (*Trifolium pallidum*). [TBS 725].
- üçgüllü (T.+Far.+T.):** (*Ebenus hirsuta*). [TBS 725].
- üçkulak otu (üçgulah ot- üç kulak otu):** Kırmızı yonca (*Trifolium pratense*). [İBAS 365/ TBS 725/ DS 4791/ BDVN 593].
- üçkulak:** Üçkulak otu. [OABA 302].
- üçleme:** Bir cins ufak yonca. [KT 1285].
- üfelek (<?):** Lâbada. [TBAS 273/ İBAS 365].
- üfteri (<?):** Eğrelti otu. [İBAS 365].
- ügür (<?):** Darı, akdarı. [İBAS 365/ DLT 931/ KTS 442].
- ügürgen (<?):** Karluk Türkmenlerinin yediği bir bitki. [DLT 931].
- üjme (<?):** Dut (*Morus alba*). [DLT 931/ KTS 442].
- ükşûs (Ar.):** Bağboğan, küsküt. [YATBT 48].
- ülevez (<?):** (*Arum*). [TBS 725].
- ülfar (<?):** Süsen. [TBAS 273/ İBAS 365].
- ülfer (<?):** Nilüfer. [TBAS 273/ İBAS 365].
- ülke (<?):** Ökse otu. [İBAS 365/ KTS 442].
- ülker otu (<?+T.):** Su teresine benzeyen, kızıl yapraklı bir bitki. [TMİB 1052].
- ülker üzümü (<?+T.):** Bir üzüm çeşidi. [TTBA 48].
- ülkerçiçeği (ülker çiçeği) (<?+T.):** Yıldız biçiminde küçük parçaları olan iri bir çiçek. [DS 4063/ TTBA 48].
- ülper (<?):** (*Teucrium polium*). [TBS 725].
- ülper yavsağı (<?+T.):** (*Teucrium polium*). [TBS 725].
- ülser otu (Fr.+T.):** Ülser tedavisinde kullanılan bir bitki (*Hypericum perforatum*) [TBS 725].
- ülüngür (ülüngül- ürüngül) (<?):** Şeytan kabağı (*Bryonia alba*). [TBAS 273/ İBAS 365/ TBS 726/ DS 4064/ CFBİ 593/ TGİB 47/ TBS 725].
- ümbülük çiçeği (ümülük çiçeği) (<?+T.):** (*Senecio vernalis*). [TBS 726].
- üngülüz (<?):** Ahlat. [TBAS 273/ İBAS 365].
- ünnab ağacı (Ar.+T.):** Bir ağaç çeşidi. [BDVN 625].
- ünnap (Ar.):** Hünnap (*Zizyphus jujuba*). [TBAS 273/ İBAS 365/ NEBAS 170/ TBS 726].
- ürçek (<?):** Turşusu da yapılan bir çeşit bitki. [DS 4067].
- ürdümük (<?):** Bir çeşit bitki. [DS 4068].
- ürkegen otu:** Mavi çiçekli bir kır bitkisi. [DS 4069/ TTBA 48].
- ürşek (<?):** Turşusu yapılan bir bitki. [DS 4070].
- ürşet (<?):** Bir bitki adı. [İBAS 365].
- ürün (<?):** Kır otu (*Cuscuta planiflora*). [İBAS 365/ TBS 726].
- ürüngül (<?):** Şeytan kabağı. [İBAS 365].
- ürünteg (<?):** Örünteg. [İBAS 365].

üryani eriği (üryani) (Ar.+T.): İnce kabuklu bir tür erik, üryani. [KT 315/ TS 2061/ İBAS 365].

üskül (<?): Püsküllü bir çeşit kır otu. [DS 4073].

üskülü (<?): Kökü fazla büyümeyen tadı güzel bir çeşit marul. [DS 4074].

üstükızıl mantarı (T.+T.+Rum.): Koçlama mantarı. [TBAS 273].

üsül (<?): Yemiş veren ılıgın, acı ılıgın. [İBAS 365].

üşnan (Ar.): Çöğen otu. [BDVN 530/ BDVN 524].

üşne (üşnet- üşna) (Ar.): Meşe yosunu, ağaç yosunu. [İBAS 366/ MMŞM 468/ CFBİ 593].

üşüş: Papatya. [TTABİ 97/ TTBA 29].

üvez (ügez): "1. Sorbus (Rosaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yapraklarını döken, dikensiz, basit veya pennat yapraklı ve beyaz çiçekli ağaç veya ağaççıklardır. Sorbus aucuparia L.-Kuş üvezi. Mercan ağ.. Yabanî üvez. S. domestica L. - Bahçe üvezi. Anadolu'da yabanî olarak bulunduğu gibi, meyveleri için de yetiştirilir. Meyvelerine Üvez yumurtu denir (Niksar-Tokat). Olgun halde iken yenir. Eş anl. Eyvaz, İvaz (İskilip-Çorum), İvez. övez. 2. Gülgillerden, orta boylu bir ağaç (Pirus sorbus). 3. Bu ağacın muşmulaya benzeyen yemişi. 4. Muşmulaya müşabih bir meyve ki ziyade olmadıkça yenmez." [KT 1286/ TBAS 273/ TS 2068/ İBAS 366/ TDES 429/ KBS II 1004/ RFLMT 196/ RB 102/ TGİB 248/ BTS 685/ NEBAS 170/ TBS 726/ LME 562/ EÇSBA 160/ MOBA 99/ LMEBA 414/ TTBA 9].

üvez ağacı: 1. Kara ağaç (Pyrus malus). 2. İğde ağacı. [İBAS 366/ BDVN 496/ BDVN 558].

üvezli: Bir çeşit kavak. [TTBA 29/ TTABİ 95].

üyür (<?): Darı, bulgur. [KB 1266/ EUTSV 373/ KTS 445].

üzerlik (üzellik- üzerlik- üzerrik- üzeriyh- yüzerlik): "1. Peganum harmala L. (Zygophyllaceae). 30-70 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve beyaz çiçekli bir bitki. Tohumları tütsü olarak kullanılır. Eş anl. İlezik, Nazar otu, Özellik, Üzerik, Ozerrik, Üzeriyh, Yabanî sedef otu. 2.Sedef otugillerden, yaprakları almaşık, çiçekleri beyaz renkte, susama benzeyen tohumları acı olan, halk hekimliğinde tedavi amaçlı, tütsü olarak kullanılan bir bitki (Peganum harmala). 3.Evlerde genellikle tütsü için kullanılan yabancı sedef tohumu." [KT 1292/ TMİB 1138/ MŞ II 341/ MN 266/ TBAS 273/ TS 2070/ EM 199/ İBAS 366/ KK 340/ KBS II 1007/ BTS 685/ NEBAS 170/ TBS 726/ TSD 378/ AMATK 359/ DS 4085/ TASS 969/ CFBİ 593/ MOBA 107/ RMTBA 31/ TTBA 29/ TTABİ 96/ TTABİ 97].

üzerlik otu: Harmel, mahmur çiçeği (Peganum harmala). [BDVN 444/ TBS 726].

üzmelik (<?): Sakız otu, avsec. [KT 1292].

üzüm ağacı: Asma. [THBS 246/ THBS 247/ İML 83/ LMEBA 414].

üzüm alıcı (T.+Far.): Alıç. [TBAS 273].

üzüm asması: Üzerinde üzüm yetişen bir bitki (Vitis vinifera). [NEBAS 170/ TBS 727].

üzüm eriği (üzümcü eriği): Küçük, kara erik. [TTABİ 103/ TTBA 74/ TTBA 48/ TTBA 48/ TTABİ 93/ TTABİ 63].

üzüm: Asmanın taze veya kuru olarak yenilen ve salkım durumunda bulunan meyvesi (Vitis vinifera). [DK II 308/ NF IV 457/ KT 1292/ TMİB 1055/ MŞ II 306/ MN 254/ TS 2070/ EM 192/ ŞBA 772/ İBAS 366/ EUTSV 374/ DLT 937/ KK 340/ ME 199/ AH LXX/ İML 83/ TDES 431/ KTS 446/ MT 375/ SN 721/ MK 563/ KBS II 1008/ RFLMT 197/ ŞMK 210/ RB 102/ TT 170/ HBH 339/ HBTM 227/ TKF 473/ TGİB 66/ BTS 685/ TBS 727/ HKHT 578/ TE 2048/ AMATK 360/ HHKA 203/ MNT 870/ HKHTM 814/

ETFT 376/ TAH 787/ LME 562/ TKS 327/ EÇSBA 160/ UUF 709/ EOS 171/ ABY 502/ YİŞ 1127/ TASSŞ 969/ KEA 457/ KFT 1101/ TN 1163/ ACBA 141/ DYİT 498/ KDB 5/ CFBİ 593/ RMTBA 31/ YATBT 49/ TTABİ 99/ TTBA 29/ TBYBA 31/ EATBT 1049/ TMTBA 19/ EOTTD 328/ LMEBA 414].

üzümcük: Meyvesi üzüme benzetilen bir bitki (Solanum nigrum). [TBS 727].

üzümlü: Ak renkli, ortası sarı bir börülce çeşidi. [TTABİ 95/ TTBA 29].

üzümotu: Güzel çiçekleri olan yabancı bir bitki. [DS 4087/ TTBA 48].

- vahvah:** Tavuk çiçeği (*Sternbergia clusiana*). [TBAS 274/ İBAS 366/ TBS 728/ MOBA 99].
- vak çiçeği** (<?+T.): Aslanağzı. [İBAS 366].
- vakvak** (<?): Vakvak çiçeği. [CEBA 132].
- vakvak ağacı** (<?+T.): Bir ağaç çeşidi. [EÇSBA 160].
- vakvak çiçeği** (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 67].
- valay armudu** (Far.+Far.): Yumuşak, sarı renkli bir armut çeşidi. [TTBA 48].
- Van gülü** (Öİ+Far.): Üzerinde iri, sert, fırça gibi iki çeşit diken bulunan, yapraklarında dahi dikenler olan, kırmızı renkli ve oval şekilli meyveler veren bir bitki, gül (*Rosa centifolia*). [TBAS 274/ ŞBA 776/ İBAS 367/ BDVN 513/ CEBA 132].
- Van kavunu** (Öİ+T.): Kantalup. [NEBAS 171].
- vandibi** (<?): (*Hyoscyamus niger*). [TBS 728].
- vanilya** (Yun.): 1. Salepgillerden, çiçekleri beyaz, kokulu, tırmanıcı küçük bir bitki (*Vanilla planifolia*). 2. Bu bitkinin tatlılara güzel koku vermek için kullanılan meyvesi. [ŞBA 781/ İBAS 367/ BTS 687/ NEBAS 171].
- vanilya çiçeği** (Yun.+T.): Akrap otu. [BDVN 311].
- vanilya fidanı** (Yun.+Rum.): Bir fidan çeşidi. [BDVN 607].
- vapurdumanı** (Fr.+T.): Çiçekleri vapur dumanına benzeten bir süs bitkisi (*Ageratum houstonianum*). [NEBAS 171/ TBS 728].
- varadika otu** (<?+T.): Sarı papatya, varatika, ukhuvan (*Chrysanthemum parthenium*). [İBAS 367/ BDVN 173].
- varcık:** Sulu yerlerde biten, yaprağı kamışa benzeyen bir ot. [DS 4091/ TTABİ 94/ TTBA 29].
- vardıyan** (İt.): Ayçiçeği. [DS 4091].
- vargit çiçeği:** Sonbaharda açan çiçekleri yayladan göç zamanının geldiğini belirtir (*Colchicum*). [TBS 728].
- vargit:** Güz çiğdemi. [TBAS 274/ İBAS 367/ TTABİ 106/ TTABİ 106/ TTBA 65/ TTBA 66].
- varı** (<?): Mısır. [DS 4091].
- varil kaktüsü** (Fr.+Fr.): Bir kaktüs türü. [NEBAS 171].
- varsama (varsam- varsan):** Kekik otu, marsama. [İBAS 367/ TDES 433/ TKS 328/ ACBA 141/ TMTBA 19/ YATBT 49].
- vaşak** (<?): Çadıruşağı otu ve bundan elde edilen zamk. [MŞ II 308/ EM 193/ İBAS 367/ KK 341/ TKS 328/ YİŞ 1132/ ACBA 141/ MOBA 99].
- Vaşingtonya palmiyesi** (Öİ+Fr.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 171].
- vavul kara yemişi** (<?+T.+T.): Kara yemiş. [TBAS 274].
- vayıyo** (<?): Ihlamura benzeyen, daha ufak boyda bir ağaç. [DS 4093].
- vaz** (<?): (*Sorbus torminalis*). [TBS 728/ DS 4093].
- veba kökü** (Ar.+T.): Öksürük otu. [İBAS 367].
- vegaz** (<?): Patlıcan. [İBAS 367].
- velen** (<?): Palamut. [İBAS 368].
- velvele** (Ar.): Kına çiçeği. [DS 4095].
- venbel otu:** Boyacı dikenini, cehri (*Rhamnus petiolaris*). [EM 193/ İBAS 368/ YATBT 49/ TMTBA 19].
- Venedik terementi ağacı** (Öİ+Fr.+T.): Katran ağacı. [BDVN 351].
- venüs çiçeği** (Fr.+T.): Kabakulak otu, lohusa otu. [İBAS 368].

venüs göbeği (Fr.+T.): Kendine özgü görünüşü sayesinde çabuk tanınan, sapın üzerindeki krem rengi çiçekleri uzunca bir salkım oluşturan bir bitki (Umbilicus pendulinus). [ŞBA 783].

venüs otu (Fr.+T.): Şehvet otu. [İBAS 368].

venüsçarığı (Fr.+T.): Salepgillerden, esmer kırmızımtırak renkte olan, çiçekleri çarığa benzeyen, güzel bir süs bitkisi (Ceyripedium calceolus). [TS 2086/ İBAS 368/ NEBAS 171/ TTBA 100/ TTBA 48/ TTABİ 74].

venüssaçı (venüs saçı) (Fr.+T.): "Adiantum capillus-veneris L. (Adiantaceae). Çok yıllık, rizomlu ve çiçeksiz bir bitkidir. Balgam söktürücü ve öksürük kesici olarak kullanılır. Eş anl. Fatmasaçı (Doğu Anadolu), İshal otu (Borçka-Artvin). Karabacık (Muğla)." [TBAS 274/ ŞBA 784/ İBAS 368/ BTS 689/ NEBAS 171/ TTBA 48/ OABA 302].

venüstaracağı (Fr.+T.): Çobantarağı. [İBAS 368].

vercina süt otu (<?+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 474].

verdinar (<?): Köknar (Abies). [TBAS 274/ İBAS 368/ TBS 728].

verem otu (Ar.+T.): 1. Canavar otu. 2. Verem tedavisinde kullanılan bir bitki (Hypericum perforatum). [TBAS 274/ İBAS 368/ TBS 728/ TTBA 48].

veresme (<?): Bir çeşit ot. [KK 344].

veronika (İt.): Acı yavşan. [TSD 381].

ververik (<?): (Teucrium polium). [TBS 728].

veymut çamı (<?+T.): (Pinus strobus). [THBS 240/ TBS 729].

veysere (<?): Beyaz gül. [İBAS 369].

vez (<?): Salkım biçiminde, zeytin büyüklüğünde, buruk ve tatlı, kara renkli bir yemiş. [DS 4097].

vezirsalkımı (vezir salkımı) (Ar.+T.): Akasya. [TTBA 75/ TTABİ 64/ TTBA 48].

vıccı vıccı (vıccıvıccı): Gelincik bitkisi. [DS 4098/ TTABİ 105/ TTBA 62/ TBAS 274/ İBAS 369].

vıccı: Gelincik. [İBAS 369].

vıks çiçeği (vısk çiçeği) (<?+T.): Taş nanesi (Micromeria fruticosa). [TBAS 274/ İBAS 369/ TBS 729/ TTBA 48].

vıks otu (<?+T.): Taş nanesi. [TBAS 274].

vırek (<?): Kavun. [İBAS 369].

Virginia demir ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 431].

vişne (fişne) (Sl.): 1. Gülgillerden, dalları kırmızımtırak, çiçekleri beyaz renkte, kiraza benzer bir ağaç (Cerasus vulgaris). 2. Bu ağacın meyvesi. [KT 1310/ ŞBA 786/ İBAS 369/ TDES 436/ RFLMT 199/ RB 103/ NEBAS 172/ TGİB 61/ BTS 691/ TBS 729/ EÇSBA 160/ TBYBA 31/ BDVN 161].

viyale (<?): Söğüt (Salix). [İBAS 369/ TBS 729].

voynuk otu (voynik otu) (<?+T.): Çöven (Gypsophilla). [İBAS 369/ BDVN 303].

vurla (<?): (Scirpoides holoschoenus). [TBS 729].

-Y-

- yaban ağacı** (Far.+T.): Akasya. [TTBA 48].
- yaban ahlatı** (Far.+Rum.): (Pyrus elaeagnifolia). [TBS 730].
- yaban ahusu dili** (Far.+Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [OABA 302].
- yaban alması** (Far.+T.): Yabani elma. [RB 103].
- yaban armudu (yabanarmudu- yabani armut)** (Far.+Far.): Dış görünüş bakımından normal armut boyutundan küçük olan, sert ve tadı buruk bir armut türü, ahlat (Pyrus elaeagnifolia pallas). [TBAS 275/ TS 2102/ ŞBA 159/ İBAS 369/ BTS 696/ TBS 730/ TTBA 48/ BDVN 496/ TTABİ 78].
- yaban asması** (Far.+T.): 1. Patlıcangiller (Solanaceae) familyasından, 2 m kadar boylanabilen, tırmanıcı, çok yıllık, tabanda odunsu, meyveleri 7-10 mm boyunda, olgunlaşınca kırmızı renkte, zehirli bir bitki, akasma (Humulus lupulus). 2. Yaban yasemini. [KT 1316/ TBAS 275 / TS 2102/ İBAS 369/ BTS 696/ TBS 730/ EÇSBA 160/ BDVN 556/ TTBA 48].
- yaban ayvası** (Far.+T.): 1. Ayı fındığı. 2. Meyveleri ayvaya benzeyen bir bitki (Styrax officinalis). [TBAS 275/ İBAS 369/ TBS 730/ TTBA 48].
- yaban badıncanı** (Far.+Far.): Cirsium. [BKTS 257].
- yaban baklası** (Far.+Ar.): 1. Domuz baklası. 2. Termiye. [TBAS 275/ TS 2102/ İBAS 369/ BTS 696/ YATBT 49/ TTBA 48].
- yaban biberi ağacı** (Far.+Rum.+T.): Meys. [BKTS 257].
- yaban buğdayı** (Far.+T.): Ehirus. [BKTS 257].
- yaban çileği** (Far.+T.): 1. Dağ çileği. 2. Ak diken, geyik diken, kara çalı. [TS 2102/ BDVN 506].
- yaban darısı** (Far.+T.): Bir bitki adı. [İBAS 369/ DS 4112].
- yaban defnesi** (Far.+Rum.): İki çeneklilerden, çiçekleri beyaz, sarı veya pembe renkli, orman ve çayırlarda yetişen bir süs bitkisi (Daphne pontica). [TS 2102/ İBAS 370/ BDVN 612/ TTBA 48].
- yaban dere otu** (Far.+T.+T.): Zufera. [BKTS 257].
- yaban domuz diken** (Far.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 147].
- yaban düleği** (Far.+T.+T.): Meyvesi kavuna benzetilen bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 730].
- yaban elması** (Far.+T.): Elma. [TBAS 275/ ŞBA 344/ NEBAS 173/ TTBA 48/ TTABİ 78].
- yaban enginarı** (Far.+Rum.): Deve dikeninin bir türü. [TS 2102/ İBAS 370/ TTBA 48].
- yaban eriği** (Far.+T.): Çakal eriği, erik (Prunus). [TBAS 275/ TS 2102/ İBAS 370/ TBS 730/ DS 4112/ TTBA 48].
- yaban fesleğeni** (Far.+Rum.): Yer fesleğeni. [TS 2102/ İBAS 370/ MOBA 110/ TTBA 48].
- yaban fındığı** (Far.+Far.): Fındık ağacı (Corylus avellana). [TBAS 275/ İBAS 370/ TBS 730].
- yaban gendenesi (yaban kendenesi)** (Far.+Far.): Bir tür bitki. [LMEBA 414/ YATBT 49].
- yaban gülü** (Far.+Far.): Gülgillerden, çiçekleri soluk pembe, beyaz, yemişi parlak kırmızı renkte bir bitki, yabani gül (Rosa canina). [TS 2102/ İBAS 370/ TBS 730/ MOBA 110/ TTBA 48].
- yaban güneyiği** (Far.+<?): Bir tür bitki. [LMEBA 414].

yaban hardalı (Far.+Ar.): Çalgıcı otu. [BDVN 552/ BDVN 584/ LMEBA 414/ İBAS 370].

yaban hatmisi (yaban hitmisi) (Far.+Ar.): Yabani hatmi. [RFLMT 200].

yaban havucu (Far.+Far.): Maydanogillerden, kökleri yenebilen, hayvan yemi olarak da kullanılan, yıllık veya çok yıllık otsu bir bitki, karakavza (Pastinaca sativa). [TS 2102/ İBAS 370/ RFLMT 200/ TTBA 48].

yaban hıyarı (Far.+Ar.): Acı dülek, eşek hıyarı (Ecballium elaterium).[İBAS 370/ TBS 731/ CFBİ 593].

yaban hulusu (Far.+<?): Yabani bakla türü (Vicia). [TBS 731].

yaban hurması (Far.+Ar.): Hirun, yabani hurma. [RFLMT 200].

yaban ısırganı (Far.+T.): Yaprakları ısırgan yaprağına benzetilen bir bitki (Melissa officinalis). [TBS 731].

yaban inciri (Far.+Far.): 1. Dutgillerden, Mısır'da yetişen ve kerestesi eski Mısırlılarca mumyalara sanduka yapmakta kullanılmış olan bir ağaç, yabani incir. 2. Bu ağacın meyvesi. [TS 2103/ TTBA 48].

yaban inciri ağacı (Far.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 141].

yaban kabağı (Far.+T.): 1. Şeytan şalgamı. 2. Beyaz faşira. [TBAS 275/ İBAS 370/ RFLMT 200/ TTBA 48/ BDVN 121/ YİŞ 1158/ LMEBA 414].

yaban kabuğu (Far.+T.): Muşmula, döngel. [İBAS 370].

yaban kamışı (Far.+T.): Beyaz kamış, süpürge kamışı. [TKF 474].

yaban karanfili (yaban karanfulu) (Far.+Ar.): Çiçekleri karanfile benzetilen kokulu bir bitki (Pallenis spinosa). [TBS 731/ LMEBA 414].

yaban kasnisi (Far.+Far.): Yaban marulu. [İBAS 370/ YATBT 49].

yaban kavağı (Far.+T.): Yurdumuzda yabani olarak yetişen bir kavak türü (Populus tremula). [TBS 731].

yaban kavunu (Far.+T.): Meyvesi kavuna benzetilen bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 731].

yaban kekiği (Far.+T.): Mercanköşk (Origanum vulgare). [TBAS 275/ İBAS 370/ TBS 731].

yaban keleş (Far.+T.): Meyvesi kavuna benzetilen bir bitki (Ecballium elaterium). [TBS 731].

yaban kemmuni (Far.+Ar.): Frenk kimyonu, Karaman kimyonu. [TKF 474].

yaban kerevizi (yaban kereviz- yaban kerefs) (Far.+Far.): 1. Yabani kereviz. 2. Selam otu, kaşam. 3. Dağ havucu. [İBAS 370/ BDVN 319/ BDVN 360/ İBAS 370/ BDVN 545].

yaban kesdanesi (Far.+Rum.): Bir tür yemiş. [LMEBA 414].

yaban keşüri (Far.+Far.): Yabani havuç. [İBAS 370/ MOBA 110/ YİŞ 1158/ YATBT 49].

yaban keteni (Far.+Ar.): 1. Su keteni. 2. Koyun butrağı. [TS 2103/ BDVN 267/ TTBA 48].

yaban kızılcağı (Far.+T.): Yabani kızılcağı, cüff, mürran. [RFLMT 200].

yaban kinici (Far.+<?): Su teresi, circir. [İBAS 370].

yaban kirazı (Far.+Rum.): Meyveleri küçük bir kiraza benzeyen bir bitki (Cerasus mahaleb). [TBS 732].

yaban lahanası (Far.+Rum.): Yaprakları lahanaya benzetilmiştir (Heracleum platytaenium). [TBS 732].

yaban leylağı (Far.+Ar.): Mesnan. [BKTS 257].

yaban mantarı (Far.+Rum.): (Langermannia). [TBS 732].

yaban marulu (Far.+Rum.): 1. Acı marul, eşek marulu. 2. Hindiba. [İBAS 370/ MOBA 110/ BDVN 175].

yaban maya otu (Far.+Far.+T.): (Onopordum caricum). [TBS 732].

yaban maydanozu (Far.+Rum.): Baldıranın maydanoza benzeyen bazı türlerine verilen ad. [TS 2103/ NEBAS 175/ TTBA 48].

yaban mersini (Far.+Yun.): 1. Fundagillerden, çiçekleri beyaz veya pembe, yaprakları taneli bir bitki, keçi yemişi, çobanüzümü (Vaccinium myrtillus). 2. Çoban püskülü. [TBAS 275/ TBAS 277/ TS 2103/ İBAS 370/ BTS 696/ NEBAS 175/ TBS 732/ BDVN 434/ BDVN 518/ KFT 1159/ BDVN 605/ LMEBA 414/ TTBA 48].

yaban mürveri (Far.+Far.): Yer mürveri. [İBAS 370/ BDVN 527].

yaban nanesi (Far.+Ar.): 1. Marsuvan otu. 2. Yabani bir tür nane (Mentha longifolia). 3. Su nanesi, yabani oğul otu. [TBAS 275/ TS 2103/ İBAS 370/ RFLMT 200/ TBS 732/ BDVN 130/ TTBA 48].

yaban narı (Far.+Far.): (Balaustion). [İBAS 370].

yaban nohudu (Far.+Far.): Bir bitki adı. [İBAS 370].

yaban pancarı (Far.+Erm.): Pazı. [TS 2103/ TTBA 48].

yaban pazısı (Far.+T.): Iştır. [TS 2103/ TTBA 48].

yaban pelini (Far.+Rum.): Koyu yeşil rengi olan bir bitki. [İBAS 370].

yaban pırasası (Far.+Rum.): Bir bitki adı. [İBAS 371/ LMEBA 414/ TTBA 48].

yaban pireni (Far.+<?): (Hypericum empetrifolium). [TBS 732].

yaban saparnası (Far.+Amerika yerlilerinin dillerinden): Silcan. [TBAS 275/ İBAS 371].

yaban sarımsağı (yaban sarmısağı) (Far.+T.): Sarımsağın yabanî ve terbiye olunmamış cinsi (Allium). [KT 1316 / İBAS 371/ RFLMT 200/ TBS 732/ BDVN 37/ YİŞ 1158/ MOBA 110/ YATBT 49/ TTBA 49/ TMTBA 20].

yaban sarmaşığı (Far.+T.): Gövdeleri sarılıcı, tırmanıcı özelliğe sahip bir bitki, akasma (Clematis cirrhosa). [TBAS 277/ İBAS 371/ BTS 696/ TBS 732/ TTBA 49].

yaban servisi (Far.+Far.): Bir ağaç çeşidi. [LMEBA 414].

yaban sinamekisi (Far.+Ar.+Ar.): 5 m kadar yükselebilen, kışın yapraklarını döken, yaprakları müşhil olarak kullanılan, meyveleri şişkin ve sarı çiçekli bir ağaççık (Colutea cilicica). [TTBA 49].

yaban soğanı (Far.+T.): Soğanın yabanî ve terbiye olunmamış cinsi, ada soğanı. [KT 1316/ İBAS 371/ RFLMT 200/ RB 103/ TKF 474/ TE 2071/ ABY 510/ DS 4113/ YİŞ 1158/ KFT 1159/ BDVN 535/ ACBA 141/ TTBA 49/ TMTBA 20/ YATBT 49/ LMEBA 414].

yaban söğüdü (Far.+T.): (Salix caprea). [TBS 733].

yaban sümbülü (yaban sünbülü) (Far.+Ar.): Kedi nanesi. [TS 2103/ İBAS 371/ TTBA 49/ LMEBA 414].

yaban şalgamı (Far.+Far.): Bir bitki çeşidi. [YİŞ 1159/ LMEBA 414].

yaban şehdanesi (Far.+Far.): Bir bitki adı. [İBAS 371].

yaban tere otu (Far.+Far.+T.): Horozcuk otu. [KT 1316].

yaban teresi (Far.+Far.): Horozcuk otu. [TS 2103/ İBAS 371/ TTBA 49].

yaban torak otu (Far.+T.+T.): Kökü yenilebilen bir çeşit kokulu ot. [İBAS 371/ CFBİ 593].

yaban turpu (yaban turbu) (Far.+Far.): 1. Turpgillerden, kökü ve yaprakları baharlı, beyaz çiçek açan bir bitki, acırğa, yabani turp (Raphanus raphanistrum). 2. Turpa benzetilen bir bitki (Hirschfeldia incana). 3. Kaz ayağı kökü. [TS 2104/ İBAS 371/

RFLMT 200/ NEBAS 175/ TBS 733/ MOBA 110/ LMEBA 414/ BDVN 137/ TTBA 49].

yaban üzümü (Far.+T.): Meyveleri üzüme benzeten bir bitki (*Rubus hirtus*). [TBS 733/ EÇSBA 160].

yaban yasemini (Far.+Far.): "1. *Solanum dulcamara* L. (Solanaceae). 2 m kadar yükselebilen. tırmanıcı, çok yıllık, gövdesinin dip kısmı odunsu ve mor çiçekli bir bitki. Meyveler 7-10 mm uzunlukta ve olgunlukta kırmızı renklidir. Zehirli bir bitkidir. Eş anl. Kır yasemini, Sofur, Tilki üzümü. Yaban asması. 2. Patlıcangillerden, sulak yerlerde ve çit kenarlarında yetişen, mor çiçekli, çok yıllık bir bitki (*Solanum dulcamara*)." [TBAS 278/ TS 2104/ İBAS 371/ RFLMT 200/ TBAM 139/ NEBAS 175/ TBS 733/ TTBA 49].

yaban yoncası (Far.+T.): Yoncanın yabanî ve terbiye olunmamış cinsi. [KT 1316].

yaban yulaflı (Far.+Rum.): Bir bitki adı. [İBAS 371/ RFLMT 200/ NEBAS 175].

yaban zeytini (yaban zeytuni) (Far.+Ar.): Yabani zeytin ağacı. [BDVN 422/ YİŞ 1159].

yabanbacı (Far.+T.): Baklagillerden bir bitki. [DS 4112/ KBS II 1022/ TTBA 58/ TTBA 69/ TTBA 95/ TTABİ 62/ TTABİ 72].

yabandarısı (Far.+T.): Bir tür bitki. [TTBA 48].

yabani acı marul (Far.+Ar.+T.+Rum.): Kara hindiba otu. [BDVN 577].

yabani ada çayı (Far.+Ar.+T.+Çin.): Ada çayı (*Salvia virgata*). [TBAS 275/ TBS 733/ BDVN 526].

yabani akdiken (Far.+Ar.+T.+T.): Hünnapgillerden, yaprakları almaşık, kırmızı renkli yemişi olan bir bitki (*Rhamnus frengula*): [TS 2103/ TTBA 58/ TTABİ 104].

yabani altın kökü (Far.+Ar.+T.+T.): Kan çiçeği. [BDVN 85].

yabani ananas (Far.+Ar.+Fr.): Bir tür meyve. [BDVN 119].

yabani anason (Far.+Ar.+Rum.): Bir tür bitki. [TGİB 187].

yabani ardıç (Far.+Ar.+T.): Katran ardıcı. [BDVN 342].

yabani armut (Far.+Ar.+Far.): (*Pyrus elaeagnifolia*). [TGİB 204/ TBS 733].

yabani armut ağacı (yabani armud ağacı) (Far.+Ar.+Far.+T.): 1. Yaban armudu. 2. Ahlat ağacı. [BDVN 496/ NEBAS 173].

yabani arpa (Far.+Ar.+T.): Yabani olarak yetişen arpa türü (*Hordeum bulbosum*). [TGİB 119/ TBS 733].

yabani asma (Far.+Ar.+T.): Yabani olarak yetişen asma türü (*Vitis sylvestris*). [TGİB 280/ TBS 733].

yabani aşun otu (Far.+Ar.+<?+T.): Labada otu. [BDVN 517].

yabani badem (Far.+Ar.+Far.): Badem. [TBAS 275/ İBAS 371/ TGİB 27].

yabani bakla (Far.+Ar.+Ar.): Acı bakla (*Vicia sativa*). [İBAS 371/ TBS 733/ BDVN 373].

yabani balık otu (Far.+Ar.+T.+T.): Yabani hudan. [BDVN 591/ HATBA 9].

yabani bamyası (Far.+Ar.+Ar.): (*Hibiscus trionum*). [TGİB 118/ TBS 733/ BDVN 379].

yabani bergamot (Far.+Ar.+Fr.): At nanesi. [BDVN 401].

yabani bezelye (Far.+Ar.+Rum.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 468/ TTBA 58/ TTABİ 104].

yabani biber (Far.+Ar.+Rum.): 1. Güveyfeneri. 2. Meyveleri dolmalık bibere benzeten bir bitki (*Physalis alkekengi*). [TBAS 275/ İBAS 371/ TBS 734/ TTBA 58].

yabani biberiye (Far.+Ar.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 57].

yabani böğürtlen (Far.+Ar.+T.): (*Rubus sanctus*). [TBS 734].

yabani börülce (Far.+Ar.+T.): Fiğ. [TSD 383].

yabani buğday (Far.+Ar.+T.): (*Triticum baeoticum*). [TBS 734].

yabani ceviz (Far.+Ar.+Ar.): 1. Kokar ağaç. 2. Yaprak şekli ve ağacın genel görünüşü bakımından ceviz ağacına benzetilmiştir (*Ailanthus altissima*). [TBAS 275/ İBAS 371/ TBS 734/ TTBA 58].

yabani çam ağacı (Far.+Ar.+T.+T.): Yabani çam fıstık ağacı. [BDVN 464].

yabani çam fıstık ağacı (Far.+Ar.+T.+Far.+T.): Yabani çam ağacı. [BDVN 464/ BDVN 465].

yabani çarkıfelek (Far.+Ar.+Far.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 442].

yabani çeçi (Far.+Ar.+<?): (*Raphanus raphanistrum*). [TBS 734].

yabani çilek (Far.+Ar.+T.): Dağ çileği (*Arbutus unedo*). [TBAS 275/ İBAS 371/ BTS 697/ TBS 734/ BDVN 281].

yabani çivid otu (Far.+Ar.+Far.+T.): Mavi boya kökü. [BDVN 336].

yabani çörek otu (Far.+Ar.+T.+T.): 1. (*Nigella arvensis*). 2. Lahlab. [TBS 734/ BDVN 388].

yabani dalak otu (Far.+Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 582].

yabani darçin ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 139].

yabani defne (Far.+Ar.+Rum.): Gilaburu. [TBAS 275/ İBAS 371].

yabani defne ağacı (Far.+Ar.+Rum.+T.): Yaban defnesi. [BDVN 612].

yabani deve diken (Far.+Ar.+T.+T.): 1. Eşek diken. 2. Yabani fırça otu. 3. Gaçağan diken. [İBAS 371/ BDVN 242/ BDVN 424].

yabani diken (Far.+Ar.+T.): (*Centaurea iberica*). [TBS 734].

yabani ebemgümece (Far.+Ar.+T.+<?): Büyük ebemgümece. [BDVN 381].

yabani ekşi elma (Far.+Ar.+T.+T.): Yabani elma (*Malus sylvestris*). [TBS 735].

yabani elma (Far.+Ar.+T.): Ağacı çok bol meyve veren ancak meyveleri çok güçlü aroma ve kokuya sahip olduğu için pek yenilmeyen bir bitki (*Malus silvestris*). [ŞBA 344/ İBAS 371/ TGİB 145/ TBS 735/ TTBA 58/ TTABİ 78].

yabani elma ağacı (Far.+Ar.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 497].

yabani enginar (Far.+Ar.+Rum.): 1. Kenger (*Cynara cardunculus*). 2. Çiçek kurulu enginara benzeyen bir bitki (*Onopordum illyricum*). [TS 2103/ ŞBA 351/ İBAS 371/ NEBAS 173/ TBS 735/ TSD 383/ BDVN 220/ TTBA 58].

yabani erik (yabani erük) (Far.+Ar.+T.): Çakal eriği (*Prunus spinosa*). [TGİB 200/ NEBAS 173/ TBS 735/ TTBA 58/ TTABİ 78].

yabani erik ağacı (Far.+Ar.+T.+T.): Ekşi erik ağacı. [İBAS 371/ BDVN 486/ BDVN 488].

yabani erukası (Far.+Ar.+<?): Horozcuk. [BDVN 359].

yabani fasulye (Far.+Ar.+Rum.): Meyvesi fasulyeye benzeyen ama yenmeyen bir bitki (*Anagyris foetida*). [TBS 735].

yabani fatmagül (Far.+Ar.+Öİ+Far.): Hatmi (*Alcea setosa*). [TBS 735].

yabani fesleğen (Far.+Ar.+Rum.): 1. Yer fesleğeni, yabani reyhan. 2. Misk otu. [KT 347/ İBAS 371/ TGİB 73/ BDVN 129/ BDVN 185].

yabani fındık (Far.+Ar.+Far.): Fındık (*Corylus avellana*). [TGİB 77/ NEBAS 173/ TBS 735].

yabani fındık ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 203].

yabani fırça otu (Far.+Ar.+Rum.+T.): Yabani deve diken. [BDVN 242].

yabani fıstık (Far.+Ar.+Ar.): Sarkun ağacı. [İBAS 371].

yabani fıstık ağacı (Far.+Ar.+Ar.+T.): (*Pistacia terebinthus*). [TBS 736].

yabani fiğ (yabani fi) (Far.+Ar.+Rum.): (*Cicer montbretii*). [TBS 736/ DS 4807].

yabani fişne ağacı (Far.+Ar.+Sl+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 487].

yabani Frenk mağdanosu (Far.+Ar.+Öİ+Rum.): Bir maydanoz türü. [BDVN 165].

yabani gömeç (Far.+Ar.+<?): Hatmi. (*Althaea cannabina*). [TBAS 276/ İBAS 371/ TBS 736].

yabani gül (Far.+Ar.+Far.): "1. *Rosa canina* L. (Rosaceae). 1-5 m yükseklikte, dikenli, soluk pembe veya koyu pembe çiçekli bir çalıdır. Meyveleri taze veya kurutulmuş olarak yenir. Meyvelerinden hoşaf, reçel, şerbet, pestil, ezme veya pekmez yapılır. Kuşburnundan yapılan ezme veya pekmeze Pelver. Pelverde veya Tırmç adı verilir. Kuşburnu meyvelerinin haşlandıktan sonra ezilip simit şeklinde kurutulması ile elde edilen şekle Erzurum bölgesinde Kokoç, Kuşburnu kokocu veya Kuşburnu giliği denir ve bakkal ve manavlarda satılır. Erzurum bölgesinde kuşburnundan şerbet, habeş veya tirit yapılır. Sivas bölgesinde meyvelerin ezilmesinden sonra yapılan topağa Latdik denmektedir (Yıldızeli—Sivas). Eş anl. Bitkiye Köpek gülü veya Yabanî gül. meyvelere ise Askil, Civil. Gülburmı. Gül elması, İpburnası. İpburnu, İtburnu. Kuşburnu. Kuşburnu, öküzgözü adları verilmektedir. 2. Yaban gülü." [TBAS 276/ TS 2103/ ŞBA 788/ İBAS 371/ TGİB 214/ NEBAS 173/ TBS 736/ TSD 383/ TTABİ 60].

yabani gül ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.): İt burnu. [BDVN 513].

yabani hanımeli (yabani hanım eli) (Far.+Ar.+T.+T.): Yurdumuzda yabancı olarak yetişen hanımeli türü (*Lonicera caprifolium*). [TGİB 141/ TBS 736/ BDVN 370].

yabani hardal (Far.+Ar.+Ar.): Hardal otu (*Raphanus raphanistrum*). [TBAS 276/ İBAS 371/ TBS 736/ TTBA 58/ BDVN 263/ BDVN 551].

yabani haşhaş (Far.+Ar.+Ar.): 1. Meyveleri haşhaşa benzeyen yabancı bir tür (*Papaver pseudo-orientale*). 2. Gelincik çiçeği. [TBAS 276/ TGİB 173/ TBS 737/ BDVN 439].

yabani havuç (Far.+Ar.+Far.): Birçalık. İskorçına (*Scorzonera suberosa*). [TBAS 276/ İBAS 371/ TGİB 88/ NEBAS 173/ TBS 737/ BDVN 230/ BDVN 443].

yabani hercai menekşe (Far.+Ar.+Far.+Far.): Bir çiçek çeşidi. [BDVN 616].

yabani hıyar (Far.+Ar.+Ar.): Baklagillere bağlı tırmanıcı bir ot türü. [İBAS 372/ BDVN 249].

yabani Hind kök (Far.+Ar.+Öİ+T.): Bir tür bitki kökü. [BDVN 593].

yabani Hind yer elması (Far.+Ar.+Öİ+T.+T.): Yabancı iğnam. [BDVN 239].

yabani hindiba (Far.+Ar.+Ar.): Genellikle açık mavi zaman zaman da pembe veya beyaz renkli çiçekleri olan çok yıllık ve otsu bir bitki, hindiba (*Cichorium intybus*). [TBAS 276/ ŞBA 792/ İBAS 372/ TBAM 140/ TBS 737/ TTBA 58].

yabani hurma (Far.+Ar.+Ar.): Yurdumuzda yabancı olarak yetişen hurma türü (*Phoenix theophrasti*). [TBS 737].

yabani hurma ağacı (Far.+Ar.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 455].

yabani ispanak (Far.+Ar.+Rum.): Pazı (*Beta corolliflora*). [TS 2103/ İBAS 372/ BTS 697/ NEBAS 173/ TBS 737/ TSD 383/ BDVN 170/ TTBA 58].

yabani iğde (Far.+Ar.+T.): İğde, hünnap (*Zizyphus jujuba*). [TBAS 276/ TBS 737].

yabani iğde ağacı (Far.+Ar.+T.+T.): 1. Yabancı üvez ağacı. 2. Zirfun. [RFLMT 200/ BDVN 319/ BDVN 497].

yabani incir (yabani incir ağacı) (Far.+Ar.+Far.+T.): İncir ağacının veya meyvesinin yabancı türü, yaban inciri (*Ficus carica*). [TS 2103/ İBAS 372/ TBS 737/ BDVN 277/ TTBA 58/ BDVN 277].

yabani kaba yonca (Far.+Ar.+T.+T.): Yabancı yonca. [BDVN 387].

yabani kadife çiçeği (Far.+Ar.+Ar.+T.): Bir çiçek çeşidi. [BDVN 45].

yabani karanfil (Far.+Ar.+Ar.): Zöhre (*Dianthus anatolicus*). [İBAS 372/ TGİB 89/ TBS 737/ BDVN 236].

yabani karayemiş (Far.+Ar.+T.+T.): *Daphne mezereum* L. Çiçekleri kuvvetli kokulu, zehirli bir bitki. [TBAS 298/ TBS 737].

yabani kasımpatı (Far.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [NEBAS 174].
yabani kavun (Far.+Ar.+T.) Şal kabağı (Ecballium elaterium).[TBAS 276/ İBAS 372/ TBS 738/ TTBA 58].
yabani keçiboynuzu (Far.+Ar.+T.+T.): Harnup. [İBAS 372/ NEBAS 174].
yabani kekeş (Far.+Ar.+<?): Bir tür bitki. [BDVN 165].
yabani kekik (Far.+Ar.+T.): Bir kekik türü, sater otu (Origanum vulgare). [İBAS 372/ TBS 738].
yabani keklik otu (Far.+Ar.+T.+T.): Sater. [BDVN 586/ HATBA 12].
yabani kenevir (Far.+Ar.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 42].
yabani kereviz (Far.+Ar.+Yun.): "Smyrnum (Umbelliferae) türlerine verilen genel ad. Smyrnum connatum Boiss. et Kotschy- Baldıran. Yabanî kereviz. 70-150 cm yükseklikte, iki yıllık, sarı çiçekli ve otsu bir bitki. Tarsus'un dağ köylerinde (Sarıkavak) kökü yenir. S. olusatrum L.- Yabanî kereviz. Yaprakları İstanbul çiçekçileri tarafından, çiçek demetlerini süslemek için, yeşillik olarak kullanılır." [TBAS 276/ İBAS 372/ TGİB 32/ NEBAS 174/ TTBA 58].
yabani kestane (Far.+Ar.+Rum.): Bir tür yemiş. [BDVN 23].
yabani keten (Far.+Ar.+Ar.): 1. Nevruz otu. 2. Zeyrek. [İBAS 372/ TGİB 139/ BDVN 364].
yabani kızılıçık (Far.+Ar.+T.): Meyveleri kızılıçığa benzeyen ancak yenmeyen bir bitki (Cornus sanguinea). [TGİB 76/ TBS 738].
yabani kimyon (Far.+Ar.+Ar.): "1. Zygophyllum fabago L (Zygophyllaceae). 20-60 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, beyaz veya turuncu çiçekli bir bitkidir. Kurt düşürücü olarak kullanılır. Eş anl. Balduz. Helmel. Karaman kimyonu. 2. Ayrı taç yapraklı iki çeneklilerden, Doğu Anadolu'da yetişen, beyaz veya turuncu çiçekli, çok yıllık, otsu bir bitki (Zygophyllum fabago)." [TBAS 276/ TS 2103/ İBAS 372/ NEBAS 174/ TBS 738/ BDVN 348/ TTBA 58].
yabani kiraz (Far.+Ar.+Yun.): Ülkemizde yetişen bir kiraz türü (Cerasus microcarpa). [TS 2103/ İBAS 372/ TGİB 61/ NEBAS 174/ TBS 738/ TTBA 58].
yabani kiraz ağacı (Far.+Ar.+Yun.+T.): Kuş kirazı. [BDVN 488/ BDVN 487].
yabani kişniş (Far.+Ar.+Far.): Kişniş (Yabanî). [TBAS 276/ İBAS 372/ TTABİ 60].
yabani kişniş otu (Far.+Ar.+Far.+T.): (Bifora radians). [TGİB 46/ TBS 739].
yabani korunga (Far.+Ar.+Erm.): (Coronilla varia). [TBS 739].
yabani kuşkonmaz (Far.+Ar.+T.+T.): Yurdumuzda yabancı olarak yetişen kuşkonmaz türü, tilkişen (Asparagus aphyllus). [TBAS 276/ İBAS 372/ TBS 739/ TTBA 61/ TTBA 58/ BDVN 87/ TTABİ 104/ TTABİ 97].
yabani kuzu kulağı (Far.+Ar.+T.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 433].
yabani küncü (Far.+Ar.+<?): (Salvia russellii). [TBS 739].
yabani küşne (Far.+Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 613].
yabani labada (Far.+Ar.+Bulg.): (Rumex crispus). [TBS 739].
yabani lahana (Far.+Ar.+Rum.): 1. Turpgillerden, kumlu yerlerde yetişen ve sebze gibi yenen bir bitki. 2. Deniz lahanası. [TS 2103/ İBAS 372/ NEBAS 174/ BDVN 205/ BDVN 402/ TTBA 58].
yabani lale (Far.+Ar.+Far.): (Papaver rhoeas). [TBS 739].
yabani lale çiçeği (Far.+Ar.+Far.+T.): Bir çiçek çeşidi. [BDVN 599].
yabani mağdanos (Far.+Ar.+Rum.): Bir maydanos çeşidi. [BDVN 155].
yabani mantar (Far.+Ar.+Rum.): (Langermannia). [TBS 739/ TTBA 58].

yabani marul (Far.+Ar.+Rum.): Sarı çiçekli, beyaz sütlü, 50-150 santimetre yüksekliğinde, iki yıllık otsu bir bitki, eşek marulu, yağ marulu (*Lactuca serriola*). [TS 2103/ İBAS 372/ TGİB 130/ NEBAS 174/ TBS 739/ BDVN 347/ TTBA 58].

yabani maydanoz (Far.+Ar.+Rum.): Yaprakları maydanoz yaprağına benzetilmiştir (*Oenanthe pimpinelloides*). [TBS 739].

yabani melek otu (Far.+Ar.+Ar.+T.): Genellikle nemli yerlerde yetişen, pembe veya beyaz çiçekleri toplu olarak şemsiye görünümlü olan bir bitki (*Angelica sylvestris*). [ŞBA 795].

yabani menekşe (Far.+Ar.+Far.): Menekşe çiçeğinin yabani bir türü (*Viola tricolor*). [TS 2103/ TGİB 278/ TBS 739/ TTBA 58].

yabani mercanköşk (Far.+Ar.+Far.): Mercanköşk çiçeğinin yabani bir türü, farekulağı (*Origanum vulgare*). [TS 2103/ NEBAS 174/ TTBA 58].

yabani mersin (Far.+Ar.+Yun.): Tavşan kirazı. [TBAS 277/ İBAS 372/ BDVN 605/ TTBA 58].

yabani meyan otu (Far.+Ar.+<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 93].

yabani muşmula (Far.+Ar.+Yun.): (*Mespilus germanica*). [TBS 739].

yabani mürver (Far.+Ar.+Far.): Mürver. [TBAS 277].

yabani nane (yaban nanesi) (Far.+Ar.+Far.): Yurdumuzda yabani olarak bulunan nane türü (*Mentha*). [TBAS 277/ TBS 740/ BDVN 101/ BDVN 393].

yabani nar ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 100].

yabani nardin (Far.+Ar.+Ar.): Asarun, kedi otu. [İBAS 372/ BDVN 85].

yabani nergis (Far.+Ar.+Far.): Yurdumuzda yabani olarak yetişen nergis türü (*Narcissus serotinus*). [TBS 740].

yabani nohut (Far.+Ar.+Far.): (*Cicer isauricum*). [TGİB 68/ TBS 740].

yabani oğul otu (Far.+Ar.+T.+T.): Yaban nanesi, su nanesi. [BDVN 130].

yabani panbuk ağacı (Far.+Ar.+Far.+T.): Yalan pamuk ağacı. [BDVN 299].

yabani pancar (Far.+Ar.+Erm.): "Beta türleri (*Chenopodiaceae*) ne verilen genel ad. 100 cm kadar yükseklikte, çok yıllık ve otsu bitkiler. Beta lomatoğona Fisch. et Mey.-Ala pancar, Dağ pancarı (Kırobası-Silifke). *B. trigyna* Waldst. et Kit.-Kır pazısı (Kars), Kızılca (Erzurum), Kızılacak (Acıpayam-Denizli), Pazı pancarı (Susuz-Kars), Tarla pancarı (Azdavay- Kastamonu), Yağlı mancar. Yağlı pancar. Yaprakları yağ ve yumurta ile birlikte kavrulduktan sonra yenir. Erzurum bölgesinde Kızılca kavurması çok ünlüdür. *B. vulgaris* L- Yabanî pancar. *B. vulgaris* L. f. *altissima* - Şeker pancarı. *B. vulgaris* L. f. *cicla* - Pazı. *B. vulgaris* L. f. *rubra* - Kırmızı pancar." [TBAS 277/ İBAS 372/ BTS 697/ TBS 740/ TSD 383/ DS 4112/ BDVN 106/ TTBA 58].

yabani papatya (Far.+Ar.+Rum.): (*Bellis perennis*). [TBS 740].

yabani pazı (Far.+Ar.+T.): Lâbada (*Rumex obtusifolius*). [TBAS 277/ İBAS 372/ TBS 740/ BDVN 46].

yabani pelin (Far.+Ar.+Rum.): Zeylan çiçeği, amberiye. [İBAS 372/ BDVN 47].

yabani pırasa (Far.+Ar.+Rum.): Çiriş. [TBAS 277/ İBAS 372/ BDVN 35/ BDVN 358/ TTBA 58].

yabani reyhan (Far.+Ar.+Ar.): Yabani fesleğen. [BDVN 129].

yabani rezene (yabani raziane) (Far.+Ar.+Far.): (*Foeniculum vulgare*). [TBS 740/ BDVN 383].

yabani roka salata (yabani rokka salata) (Far.+Ar.+Rum.+İt.): Bir tür bitki. [BDVN 241/ BDVN 412/ BDVN 115].

yabani safran (yabani zağfaran) (Far.+Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 148].

yabani saparna (Far.+Ar.+Amerika yerlilerinin dili): Bir tür bitki. [BDVN 71].

yabani sardunya (Far.+Ar.+İt.): Yurdumuzda hem yabai olarak bulunan hem de yetiştirilen bir bitki (*Pelargonium endlicherianum*). [TBS 740].

yabani sarı gül (Far.+Ar.+T.+Far.): Çiçekleri sarı olan yabani bir gül türü (*Rosa hemisphaerica*). [TBS 740].

yabani sarımsak (yabani sarmısak- yabani sarmusak) (Far.+Ar.+T.): Zambakgillerden, kırlarda yetişen, koyu yeşil yaprakları bahar olarak kullanılan çok yıllık bir tür bitki, köpek sarımsağı, köpek soğanı (*Allium scorodoprasum*). [TS 2103/ İBAS 372/ TGİB 24/ NEBAS 175/ BDVN 38/ TBS 740/ TTBA 58].

yabani sedef otu (Far.+Ar.+Ar.+T.): Üzerlik. (*Ruta montana*). [İBAS 373/ TBS 741/ BDVN 519/ TTBA 58].

yabani semiz otu (Far.+Ar.+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 446].

yabani servi (Far.+Ar.+Far.): Anduz ağacı. [TSD 383].

yabani sina (Far.+Ar.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 152].

yabani sinameki (yabani senemeki) (Far.+Ar.+Ar.+Ar.): "1. *Colutea cilieica* Boiss. et Bal. (Leguminosae). 5 m kadar yükselebilen, kışın yapraklarını döken, meyveleri şişkin ve sarı çiçekli bir ağaççıktır. Yaprakları müşil olarak kullanılır. Eş anl. Patluk (Sav köyü-Isparta). Yaban sinamekisi. *Colutea melanocalyx* Boiss. et Heldr - Patluk (İsparta). 2. Yalan salkım." [TBAS 277/ İBAS 373/ BDVN 201/ TTBA 58].

yabani sirken (Far.+Ar.+T.): (*Amaranthus albus*). [TBS 741].

yabani soğan (Far.+Ar.+T.): Ada soğanı (*Allium*). [İBAS 373/ TGİB 24/ NEBAS 175/ TBS 741/ TSD 383].

yabani söğüt ağacı (Far.+Ar.+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 523].

yabani su teresi (Far.+Ar.+T.+Far.): Kerdeme. [İBAS 373/ BDVN 358].

yabani sümbül (Far.+Ar.+Far.): Kedinanesi. [NEBAS 175].

yabani sümbül çiçeği (Far.+Ar.+Far.+T.): *Kampana* çiçeği. [BDVN 535].

yabani şalgam (Far.+Ar.+Far.): Yerlahanası, salcam, şalgam lahanası. [İBAS 373/ BDVN 115].

yabani şeker havucu (Far.+Ar.+Far.+Far.): Cezr. [BDVN 443/ BDVN 553].

yabani şeker kamışı (Far.+Ar.+Far.+T.): (*Saccharum ravennae*). [TBS 741].

yabani taflan (Far.+Ar.+Ar.): Taflan bitkisine benzetilmiştir (*Daphne mezereum*). [TBAS 298/ TBS 741].

yabani tarhun (Far.+Ar.+Ar.): Pisik otu. [İBAS 373].

yabani tere (Far.+Ar.+Far.): Su teresi. [TBAS 277/ İBAS 373/ TGİB 53/ BTS 697/ TTBA 58].

yabani tere otu (Far.+Ar.+Far.+T.): Su teresi. [BDVN 143].

yabani teretaze (Far.+Ar.+Far.+Far.): Yabanî tere. [TBAS 277].

yabani tevek (Far.+Ar.+T.): Gövdenin sarılıcı, tırmanıcı özelliği dolayısıyla verilen ad (*Hedera helix*). [TBS 741].

yabani tırfil (Far.+Ar.+Rum.): Kara yonca, dağ yoncası. [İBAS 373/ TTBA 58].

yabani turmus (Far.+Ar.+Far.): Yabani keçiboynuzu. [BDVN 373].

yabani turp (Far.+Ar.+Far.): Yaban turpu (*Raphanus raphanistrum*). [TS 2103/ İBAS 373/ TGİB 210/ TBS 741/ BDVN 504/ TTBA 58].

yabani tütün (Far.+Ar.+T.): "1. *Nicotiana glauca* R.Graham (Solanaceae). 3 m kadar yükselebilen, sarı çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Batı ve Güney Anadolu'da yetişir. Zehirli bir bitkidir. Aşağıdaki türlerin yaprakları tütün yerine kullanılır. *Anchonium elichrysofolium* DC.- Tunceli bölgesi *Conringia orientalis* (L) Andr - Doğu Anadolu bölgesi. 2. *Atropa belladonna* L." [TBAS 277/ TBAS 298/ İBAS 373/ TGİB 153/ BTS 697/ TBS 741/ TTBA 58/ TTABİ 102].

yabani tütün fidanı (Far.+Ar.+T.+Rum.): Bir fidan çeşidi. [BDVN 415].

yabani unnab (Far.+Ar.+Ar.): Hünnap. [İBAS 373].

yabani ünnab ağacı (Far.+Ar.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 625].

yabani üvez ağacı (Far.+Ar.+T.+T.): Yabani iğde ağacı. [BDVN 497/ BDVN 558/ BDVN 495].

yabani üzüm (Far.+Ar.+T.): (*Ribes rubrum*). [TGİB 280/ TBS 742/ TTBA 58].

yabani vişne (Far.+Ar.+Sl.): Meyveleri vişneye benzetilen, yurdumuzda daha çok mahlep olarak tanınan bir bitki (*Cerasus mahaleb*). [TBS 742/ BDVN 487].

yabani yasemin (Far.+Ar.+Far.): 1. (*Jasminum fruticans*). 2. Fulya. [İBAS 373/ TGİB 127/ TBS 742/ BDVN 544/ BDVN 453/ BDVN 339].

yabani yemiş (Far.+Ar.+T.): (*Ficus carica*). TBS 742

yabani yonca (Far.+Ar.+T.): 1. Yabani kaba yonca. 2. (*Trifolium nigrescens*). [TBS 742/ BDVN 387].

yabani yulaf (Far.+Ar.+Rum.): Yabani yulaf bitkisi (*Avena sterilis*). [İBAS 373/ TBS 742/ BDVN 22/ BDVN 97].

yabani yulaf otu (Far.+Ar.+Rum.+T.): Deve otu. [BDVN 226/ BDVN 595].

yabani zambak (Far.+Ar.+Ar.): Çiçekleri zambağa benzetilen bir bitki (*Digitalis ferruginea*). [TBS 742].

yabani zencefil (Far.+Ar.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 624].

yabani zeytin (Far.+Ar.+Ar.): (*Olea europaea*). [TGİB 160/ NEBAS 175/ TBS 743].

yabani zeytin ağacı (Far.+Ar.+Ar.+T.): Yaban zeytini. [BDVN 422].

yabantırak (Far.+Ar.+T.): Sulak yerlerde yetişen bir tür dere otu. [KT 1316/ KBS II 1023/ TTABİ 96/ TTBA 29].

yabçan: Yavşan otu. [DLT 939].

yabru armudu (<?+Far.): Bir çeşit armut. [TTBA 49].

yafa (<?): 1. Kolgan diken, yava. 2. Kalın kabuklu, çekirdekli bir portakal türü. [İBAS 373/ KTS 449].

yafışgu (<?): Kızılıcık veya güren denilen dağ yemişi. [KTS 450].

yagak (yayak) (<?): 1. Cevizgillerin örnek bitkisi olan, uzun ömürlü, gövdesi kalın, kerestesi değerli, yurdumuzda çok yetişen ağaç (*Juglans regia*). 2. Bu ağacın dışı kabuklu, içi yağlı ve nişastalı yemişi, koz. [IB 65/ETG 307 / ETY 881/ İBAS 373/ EUTSV 381/ DLT 940/ KTS 450].

yagur (<?): Susam. [İBAS 373].

yağ ağacı : Yağ hurma ağacı. [BDVN 252].

yağ ardıcı: Ardıç (*Juniperus foetidissima*). [TBAS 278/ TBS 743].

yağ çiçeği: Taç yapraklarının iç kısmı parlak ve yağlı görünümde olan bir bitki (*Ranunculus ficarioides*). [TBS 743].

yağ gülü (T.+Far.): “*Rosa damascena* Miller var. *trigintipetale* Dieck. Çiçekler pembemsi renkli, yan katmerli ve kuvvetli kokulu. Anadolu kökenli bir tür olup İsparta bölgesinde bahçelerinde yetiştirilir, gül. Pembe renkli çiçekleri olan ve Van gülünden daha az dikene sahip bir bitki (*Rosa damascena miller*).” [TBAS 278/ TBAS 298/ TBS 743/ ŞBA 776].

yağ hurma ağacı (T.+Far.+T.): Yağ ağacı. [BDVN 252].

yağ marulu (T.+Rum.): Yabani marul, marul (*Lactuca serriola*). [TBAS 278/ TS 2108/ TBS 743/ BDVN 347/ TTBA 49].

yağ otu: Semizotu. (*Ranunculus marginatus*). [İBAS 373/ TBS 743].

yağ şalgamı (T.+Far.): Yağ elde etmek amacıyla yetiştirilen bir bitki (*Brassica rapa*). [TS 2108/ NEBAS 175/ TBS 743/ TTBA 49].

yağ ügüri (T.+<?): Oğuzcada susam. [DLT 942].

yağanda (<?): Yurdumuzda daha çok kudret narı adıyla bilinen bir bitki (*Momordica charantia*). [TBS 743].

yağcı pelidi (T.+Ar.): Gezengevi. [İBAS 373/ TBAS 278].

yağçanağı : (*Ranunculus*). [TBS 743].

yağlambaç (<?): Çok tüylü, yapışkan ve yağlı olan bir bitki (*Salvia microstegia*). [TBS 743].

yağlı ardıç: Uçucu yağlı olan ve reçenesi bol bir bitki (*Juniperus foetidissima*). [TBS 743].

yağlı çiçek: Basur otu (*Ranunculus marginatus*). [İBAS 373/ TBS 744/ TBAS 278].

yağlı dürülü: Marul. [TTBA 58/ TTABİ 95].

yağlı kadife çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir çiçek çeşidi. [BDVN 46].

yağlı ot: Yalı otu (*Ranunculus ficaria*). [TBAS 278/ İBAS 373/ TBS 744/ TTABİ 95/ TTBA 58].

yağlı pancar (T.+Erm.): Yabanî pancar. [TBAS 278].

yağlıca (yağlıca): Yaprakları yağlı görünüşte olan bir bitki, süpürge otu (*Bellevalia forniculata*). [TBAS 278/ İBAS 373/ KBS II 1030/ TGİB 44/ TBS 744/ DS 4122/ TTBA 29/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ VHBA 13].

yağlıca dikenli Gövdesinin parlak görünümü sebebiyle bu adı alan bir bitki (*Carthamus lanatus*). [TBS 745].

yağlıcak: Kırdan yetişen geniş yapraklı, köşeli gövdeli, çiğ yenen bir bitki. [DS 4122/ TTABİ 93/ TTABİ 95/ TTBA 29].

yağlısırgan (yağlı ısırğan): Su kestane otu. [DS 4122/ TTBA 58/ TTABİ 95/ TTABİ 97].

yağlık: Yerelmasına benzer, kayalık ve sert topraklarda biten, yumru köklü bir çeşit bitki. [DS 4808/ TTABİ 96/ TTBA 29].

yağlıkara otu: (*Gypsophila pilosa*). [TBS 745].

yağlıkara: (*Salvia sclarea*). [TBS 745].

yağlımancar (yağlı mancar) (T.+Erm.): Yabanî pancar (*Beta trigyna*). [TBAS 278/ TBS 744/ DS 4123/ TTBA 58/ TTABİ 95].

yağlı erük: Bir meyve çeşidi. [TTABİ 79].

yağma: Kocayemiş. [TBAS 278/ İBAS 373].

yağmur otu: Bitkinin toplanmasının ardından okunan dualarla yağmur yağacağına inanılan bir bitki (*Teucrium polium*). [TBS 745].

yağmurbastığı: "Mavi alglerden bir *Nostoc* (*Nostocaceae*) türü. Esmer mavi renkli bir görünümü vardır. Yağmurlardan sonra ortaya çıkar. Gazi Antep bölgesinde çiğ olarak yenir. Eş anl. Allahekmeği (Keçiborlu-Isparta) (*Lecanora esculenta*)." [TBAS 278/ TBS 745/ TTBA 49/ TTABİ 102/ TTABİ 97].

yağsan: (*Genista albida*). [TGİB 109/ TBS 745].

yahanda (<?): Yurdumuzda süs olarak ve meyvelerinin tedavide kullanılışı nedeniyle yetiştirilen bir bitki (*Momordica charantia*). [TBS 745].

yahnisıkızıl (Far.+T.): (*Calamintha betulifolia*). [TGİB 48/ TBS 746].

Yahudi baklası (Öİ+Ar.): 1. Acı bakla, termiye (*Lupinus albus*). 2. Domuz baklası. [KT 100/ TBAS 278/ TS 2109/ İBAS 373/ TGİB 142/ NEBAS 175/ TBS 746/ TTBA 49/ TTBA 71/ CEBA 132/ TTABİ 62].

Yahudi ebeğümeci (Öİ+T.+<?): Mühliye. [TS 2109/ CEBA 132].

Yahudi hurması (Öİ+Far.): Kara hurma. [TBAS 278/ TTBA 49/ TTBA 71/ CEBA 132/ TTABİ 62].

Yahudi kalpağı (Öİ+T.): Yer fındığı. [BDVN 195].
Yahudi kirazi (Öİ+Rum.): Fener otu. [İBAS 373/ CEBA 132].
Yahudi otu (Öİ+T.): Sarı çiçekli otsu bitki. [İBAS 373].
yakarca: Tatarcık. [KBS II 1035].
yakı ağacı: Kabukları yakı olarak kullanılan defne türünden bir ağaç (*Daphne quidium*). [TS 2111/ İBAS 373/ TTBA 49/ TTABİ 100].
yakı çalbası (T.+Yun.): Yakı amacıyla kullanılan bir çalba türü (*Salvia tomentosa*). [TBS 746].
yakı otu: "1. Kökünden yakı yapmakta kullanılan siyah renkli bir sakız elde edilen *Scorzonera* (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. Bu türler 60 cm kadar yükselebilen. kaim köklü, süt taşıyan, tüylü ve sarı çiçekli bitkilerdir. Köklerden elde edilen sakıza Beniş (Van). Cibar (Malatya), Çingene sakızı. Kandil sakızı. Kara sakız (Gazi Antep), Marko sakızı. Selsepet sakızı veya Yakı sakızı adlan verilmektedir. Eş anl. Dağ sakızı, Nerebent. *Scorzonera latifolia* (Fisch et Mey.) DC.-Yaprakları tütün yerine içilir. Köklerinden elde edilen sakız yara iyi edici olarak kullanılır. *S. rigida* Aucher -Yakı otu. Yakı sakızı. *S. sosnowskyi* Lipschitz-Yakı otu. Yakı sakızı. 2. *Epilobium* (*Onagraceae*) türlerine verilen genel ad. Otsu, çok yıllık, beyazımtırak veya kırmızı çiçekli bitkilerdir. *Epilobium angustifolium* L- Yakı otu. Kuzey Anadolu bölgesinde yaygındır. 3. Küpe çiçeğigillerden, kırmızı veya pembe çiçekli, sulak yerlerde yetişen, küçük bir süs bitkisi (*Epilobium*). 4. Yakı halinde tedavide kullanılan bir bitki (*Salvia tomentosa*)." [TBAS 278/ TBAS 279/ TS 2112/ İBAS 373/ RFLMT 200/ TGİB 95/ BTS 698/ NEBAS 176/ TBS 746/ BDVN 255/ TTBA 49/ TTABİ 100].
yakı sakızı: Yer sakızı. [TBAS 279/ BTS 698/ TTABİ 100/ TTBA 49].
yakı şalbası (T.+Yun.): (*Salvia cryptantha*). [TBS 747].
yakıcı soğan: Tedavide kullanılan soğanın cilde sürüldüğü yerleri yakma özelliği vardır (*Urginea maritima*). [TBS 747].
yakmuk: Ak asma (*Clematis viticella*). [TBAS 279/ İBAS 374/ TBS 747/ TTBA 29/ TTABİ 102].
yakrıkan (<?): Fındık büyüklüğünde kırmızı meyvesi olan bir bitki (*Corylus avellana*). [İBAS 374/ DLT 943/ KTS 452].
Yakub çiçeği (Öİ+T.): Bir çiçek türü. [BDVN 338].
Yakub otu (Yakup otu) (Öİ+T.): Kanarya otu. [BDVN 543/ TBAS 279/ İBAS 374].
Yakub zambağı (Öİ+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 565].
yalamuk (yalama- yalamık): Soymuk. [TBAS 279/ İBAS 374].
yalan abanos ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 345].
yalan ak diken: Cehri ağacı. [BDVN 506].
yalan ak ravend (T.+T.+Far.): Aslı çalapa. [BDVN 333].
yalan biber ağacı (T.+Rum.+T.): Peru biberi. [BDVN 534].
yalan boynuz otu: Bir tür bitki. [BDVN 21].
yalan çay (T.+Çin.): Bir tür bitki. [BDVN 350].
yalan çivid ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 103].
yalan çivid fidanı (T.+Far.+Rum.): Bir fidan türü. [BDVN 51].
yalan ebemgümece: Bir tür bitki. [BDVN 380/ BDVN 381].
yalan erüşde (T.+Far.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 114].
yalan gülhatem (T.+Far.+<?): Bir tür bitki. [BDVN 5].
yalan havaciva otu: Bir tür bitki. [BDVN 424].
yalan kahve (T.+Ar.): Sütlüce otu. [BDVN 269].
yalan karanfil çiçeği (T.+Ar.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 374].

yalan kenevir otu (T.+Yun.+T.): Kedi başı. [BDVN 287].
yalan küşkün otu (T.+<?+T.): Bir tür bitki. [BDVN 23].
yalan nergiz (T.+Far.): Çayır nergisi. [BDVN 410].
yalan öd ağacı (T.+Ar.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 40].
yalan panbuk ağacı (T.+Far.+T.): Yabani panbuk ağacı. [BDVN 299].
yalan papatya (T.+Rum.): Bir tür bitki. [BDVN 111].
yalan ravend (T.+Far.): Bir tür bitki. [BDVN 582].
yalan sac ağacı: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 124].
yalan salkım: Yabani sinameki. [BDVN 201].
yalan sandal ağacı (T.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 469].
yalan sant ağacı (T.+<?+T.): Salkım çiçeği ağacı. [BDVN 512].
yalan senemek ağacı (T.+Ar.+Ar.+T.): Bir ağaç türü. [BDVN 192].
yalan summak (T.+Ar.): Japonya mum ağacı. [BDVN 510].
yalan tarçın ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 177].
yalan uyuz otu: Bir tür bitki. [BDVN 338].
yalan yıldız süseni (T.+T.+Ar.): Bir tür bitki. [BDVN 31].
yalan yulaf otu (T.+Rum.+T.): Bir tür bitki. [BDVN 79].
yalan zeytin ağacı (T.+Ar.+T.): Çöpleme. [BDVN 186].
yalancı akasya (T.+Fr.): Akasya (*Robinia pseudoacacia*). [TS 2115/ TGİB 213/ BTS 699/ NEBAS 176/ TBS 747/ TTABİ 93/ TTBA 73/ TTABİ 62/ TTBA 59].
yalancı aralya (T.+<?): Parmak aralya. [NEBAS 176].
yalancı biber (T.+Rum.): Akdeniz ülkelerinde süs ağacı olarak yetiştirilen, 5-10 metre yüksekliğinde, kışın yaprak dökmeyen bir ağaççık (*Schimus mollis*). [TS 2115/ TTABİ 93/ TTABİ 104/ TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 62].
yalancı biber ağacı (T.+Rum.+T.): “*Sabinus molle* L. (*Anacardiaceae*). 10 m kadar yükselebilen, kışın yaprak dökmeyen, pennat yapraklı, sarımsı çiçekli küçük bir ağaçtır. Meyveleri küremsi şekilli olup olgunlukta kırmızı renkli ve kara biber kokuludur. Eş anl. Amerikan biber ağ.” [TBAS 279].
yalancı buğday: (*Phragmites australis*). [TBS 747].
yalancı çiriş (T.+Far.): Çiriş otu. [TBAS 279/ TTBA 73/ TTBA 59/ TTABİ 62/ TTABİ 93].
yalancı çivit ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 176].
yalancı diş otu: Meyve verdiğinde çiçek saplarının kalınlaşması ve demet durumunda bir araya gelmesiyle diş otundan ayrılan yıllık otsu bir bitki (*Ammi majus*). [ŞBA 324].
yalancı eğir (T.+Rum.): Bataklik süseni. [TBAS 279/ TTBA 73/ TTBA 59/ TTABİ 62/ TTABİ 93].
yalancı havacıva: Emzik otu. [TBAS 279/ İBAS 374/ TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 93/ TTABİ 63].
yalancı hurma (T.+Far.): Hurma, feniks (*Phoenix canariensis*). [TBAS 279/ NEBAS 176/ TBS 747].
yalancı ısırgan: "1. *Ballota nigra* L. (*Labiatae*). 100 cm kadar yükselebilen. tüylü, bir yıllık, otsu ve kırmızı çiçekli bir tür. Toprak üstü kısımları idrar artıncı, hazmettirici ve kurt düşürücü olarak kullanılır. Eş anl. Köpek otu. Leylim otu. Leylim yaprağı. Bu ad Adana ve Mersin bölgelerinde limon için kullanılan Leylim veya *Leylum* kelimelerinden gelir. 2. *Isirgana* benzetilmiş olan bir bitki (*Melissa officinalis*)." [TBAS 279/ ŞBA 797/ İBAS 374/ TBS 747/ TTABİ 93/ TTABİ 97/ TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 63].
yalancı ispirya (T.+<?): Bir tür bitki. [NEBAS 176].

yalancı karabiber ağacı (T.+T.+Rum.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 176].

yalancı karanfil (T.+Ar.): Bir tür bitki. [NEBAS 176].

yalancı kavak: Yaprakları kavak yapraklarına benzeyen bir süs bitkisi (*Brachychiton populneus*). [TBS 747].

yalancı keçi otu: Bir tür bitki. [HATBA 12].

yalancı keçiboynuzu: Meyveleri keçiboynuzu meyvelerine benzetilen ve meyveleri yenmeyen bir bitki (*Gleditsia triacanthos*). [TBS 747].

yalancı kekik : (*Thymbra spicata*). [TBS 747].

yalancı kendir: Bir tür bitki. [NEBAS 176].

yalancı kenevir (T.+Yun.): Renk otu. [TBAS 279/ İBAS 374/ TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

yalancı lavanta çiçeği (T.+İt.+T.): Karabaş otu. [TBAS 279/ İBAS 374/ TTBA 73/ TTBA 59/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

yalancı madımak (T.+Erm.): (*Polygonum aviculare*). [TBS 747].

yalancı öd ağacı (T.+Ar.+T.): Kalembek. [TS 2115/ TTBA 73/ TTBA 59/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

yalancı palmiye (T.+Fr.): Palmiye bitkisine benzetilen bir süs bitkisi (*Cycas revoluta*). [TBS 747].

yalancı porsuk bitkisi: Porsukgiller familyasından, yapraklarını dökmeyen erkek ve dişi kozalakları ayrı ayrı bitkilerde bulunan bir çalı ya da ağaç türü. [BTS 699/ TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

yalancı portakal (T.+Fr.): Meyvesi portakala benzeyen fakat yenilmeyen bir süs bitkisi (*Maclura pomifera*). [TBS 748].

yalancı portakal ağacı (T.+Fr.+T.): Ayı elması. [TBAS 279/ İBAS 374/ TTBA 73/ TTBA 59/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

yalancı safran (T.+Ar.): Birleşikgillerden, çiçekleri safrana benzeyen bir bitki, papağanıyemi, aspur, aspir. (*Carthamus tinctorius*). [TBAS 280/ TS 2115/ İBAS 374/ NEBAS 176/ TBS 748/ BDVN 148/ TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

yalancı sagu palmyesi (T.+<?+Fr.): Sikas. [NEBAS 177].

yalancı servi (yalancı selvi) (T.+Far.): Selviye benzeyen bir süs bitkisi, kohya (*Chamaecyparis lawsoniana*). [NEBAS 177/ TBS 748].

yalancı servi ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 177].

yalancı sinameki (T.+Ar.+Ar.): Yaprakları benzetilmiştir (*Colutea cilicica*). [TBS 748].

yalancı sümbül (T.+Far.): Dağ sümbülü. [TBAS 280/ TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 63/ TTABİ 93].

yalancı sütlü: (*Asyneuma michauxioides*). [TGİB 42/ TBS 748].

yalancı tespih ağacı (T.+Ar.+T.): “*Melia azedarach* L. (Meliaceae) Pennat yapraklı küçük bir ağaçtır. Çiçekler leylâk, meyve olgunlukta sarı renkli. Ege ve Akdeniz bölgelerinde yetiştirilir (Adana, Antalya, İzmir). Eş anl. Hint leylâğı, Şeytan zeytini. Tespih ağ.” [TBAS 280/ İBAS 374/ TTBA 73/ TTBA 59/ TTABİ 93/ TTABİ 63].

yalancı vanilya (T.+Yun.): Güneş çiçeği. [NEBAS 177].

yalancı yasemin (T.+Far.): Çiçekleri yasemin çiçeğine benzeyen bir süs bitkisi, filbahar (*Plumbago auriculata*). [NEBAS 177/ TBS 748].

yalancı yemiş: (*Ficus carica*). [TBS 748].

yalancıkeçi (yalancı keçi): Erguvan ağacı ve çiçeği. [TTBA 59/ TTBA 73/ TTABİ 63/ TTABİ 93/ HATBA 12].

yalancı (yalangu- yalankı): Dağlarda biten ve süpürge yapılan bir ot (*Verbascum*). [TBS 748/ TTBA 29/ TTABİ 100].

yalangı otu: Sığırkuyruğu. (*Verbascum asperuloides*). [TBAS 280/ İBAS 374/ TBS 748].

yalangoz (yalankoz): 1. Kokar ağaç. Mürver ağacı. 2. *Pterocarya fraxinifolia* Spach (*Juglandaceae*), 20-25 m kadar yükselebilen. pennat yapraklı, kışın yaprak döken bir ağaç. Kuzey ve Güney Anadolu bölgelerinde yabanî olarak yetişir. [TBAS 280/ TBAS 280/ İBAS 374].

yaldaş (<?): Bir üzüm çeşidi. [TTBA 29].

yaldıran: 1. Yıllanyastığı (*Arum*). 2. İt üzümü. [TBAS 280/ İBAS 374/ TBS 749/ TTABİ 97/ TTBA 29].

yalı otu (Rum.+T.): "*Ipomoea stolonifera* (Cyr.) J.F.Gmelin (*Convolvulaceae*). Bir veya çok yıllık, otsu, beyaz veya sarı çiçekli bir türdür. Güney Anadolu bölgesi sahillerinin kumluklarında yetişir. Kurutulmuş yaprakları toz edilip bal ile kaşınılarak müşil olarak kullanılır (Mersin). Eş anl: Yağlı ot." [TBAS 280/ İBAS 374/ TTBA 49].

yalıgun (<?): Bir ağaç türü. [AMATK 367].

yalık (<?): (*Bunium microcarpum*). [TBS 749].

yalıngaç (yelengeç): Kavak gibi kabuğu soyulur ağaç. [KT 1322].

yalotu Kurutulup ufalanarak, ilaç olarak kullanılan sarmaşık biçiminde bir çeşit ot. [DS 4149].

Yalova mercanı (Öİ+Ar.): Tavşan kirazı. [TBAS 280/ İBAS 374/ CEBA 132].

Yalova misketi (Öİ+Fr.): Ege ve Akdeniz bölgelerinde sofralık olarak üretilen, beyaz renkli, oval ve iri taneli bir tür üzüm, yalovaincisi. [TS 2118/ TTABİ 76/ TTBA 49/ TTBA 106/ CEBA 133].

yalpuz: Nane. [TBAS 280/ İBAS 374].

yaltak diken (=<?+T.): (*Ononis spinosa*). [TBS 749].

yama (<?): (*Juniperus oxycedrus*). [TBS 749].

yamaneyisi: Şalgam. [TTBA 49].

yambul otu (<?+T.): Sığırkuyruğu. [İBAS 374].

yana bidildamak (<?): Beyaz ısırğan otu (*Lamium amplexicula labiate*). [DS 4159].

yanal: Bir elma cinsi. [TTABİ 94/ TTBA 29].

yanalak : Bir yanı çökük kavun, karpuz. [TTABİ 95/ TTBA 29].

yanardöner: *Centaurea tchihatcheffii* Fisch. et Mey. Bir yıllık ve kırmızı çiçekli bir türdür. Çiçekleri Ankara çiçekçilerinde süs bitkisi olarak satılır. [TBAS 298/ TBS 749/ TTABİ 60].

yancak (<?): Çoban dağarcığı. [KBS II 1055].

yandak (yandık- yanduk) (<?): 1. Baklagillerden, sıcak ve kurak bölgelerde yetişen, sarımtırak küçük tohumlarından kudret helvasına benzer bir madde elde edilen bitki (*Alhagi maurorum*). 2. Yandak diken, demirdelen, kayışkıran, kayık çiçeği, sabankıran, yantak; (*Ononis spinosa*). [KT 1324/ TMİB 1100/ MŞ II 327/ TBAS 280/ TS 2122/ İBAS 374/ KTS 456/ KBS II 1055/ RFLMT 200/ TGİB 193/ TBS 749/ LME 571/ TKS 336/ EOS 172/ CFBİ 593].

yandak diken (yandak tiken) (<?+T.): 1. Deve diken (*Silyum marianum*). 2. (*Ononis spinosa*). [DLT 948/ TBS 749/ LMEBA 414].

yandak otu (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [LMEBA 414].

yandık otu: Bir bitki adı. [İBAS 374].

yandıran: 1. İt üzümü. 2. Tirfile benzeyen ot. (*Arum*), (*Tamus communis*). [TBAS 280/ İBAS 374/ KBS II 1056/ TBS 749/ TTABİ 97/ TTBA 29].

yandırız: Mültüme de denilen bir bitki. [TTABİ 102/ TTBA 29].

yandukta (<?): Kayışkıran. [TBAS 280].

yangak (<?): Ceviz ağacı. [TBAS 280/ KBS II 1056/ TTABİ 94].

yangınalay (T.+Far.): Saksıda yetişen, kırmızı renkli çiçeği boru biçiminde olan bir bitki. [DS 4166].

yanık otu: Yanık tedavisinde kullanılan bir bitki (Sanguisorba minor). [TGİB 233/ TBS 749].

yanıkara: Böğrülce. [KBS II 1057/ TTBA 62/ TTABİ 105].

yanıkızıl: Bir yanı kızarıklık yaz armudu çeşidi. [TTABİ 105/ TTBA 62].

yanır (<?): Çam sakızı. [İBAS 375].

yantak (<?): 1. Kayışkiran. 2. Yantak dikenli, demir dikenli (Ononis spinosa). [TBAS 280/ EM 194/ İBAS 375/ TMTBA 20/ YATBT 49/ LMEBA 414].

yapağı sabunu (T.+Ar.): Yapağı yıkamak için kullanılan bir ot. [RFLMT 200].

yapalak (<?): (Rumex pulcher). [TBS 749].

yapçan (<?): Yavşan otu. [KTS 457/ KBS II 1064].

yapık otu (<?+T.): Tarla sarmaşığı (Convolvulus arvensis). [TBS 750].

yapılcan: Dikenli ardıç. [TTABİ 99/ TTBA 29].

yapıldak: 1. Sıcak ve bataklık yerde yetişen, enli çok yapraklı bir kamyş. 2. Bir çeşit çayır. [DS 4177/ TTABİ 101/ TTBA 29].

yapılğan (<?): (Juniperus oxycedrus). [TBS 750].

yapıncak: Seyrek taneli, kırmızı benekli bir tür üzüm, kınalı yapıncak. [TS 2128/ KBS II 1065].

yapışak ardıç: Yapraklı dalları bitkinin salgısı nedeniyle yapışkan özellikte olan bir ardıç türü (Juniperus communis). [TBAS 280/ TBS 750].

yapışak ot: Giysilere yapışma özelliği bulunan bir bitki (Marrubium vulgare). [TBS 750/ DS 4178].

yapışgan otu: Küçük ince çiçek. [BDVN 88/ BDVN 440].

yapışgan: Kaz otu. [BDVN 288].

yapışık ot: Bitkinin yapışkan özelliği sebebiyle verilen bir ad (Parietaria judaica). [TBS 750].

yapışkan çalı: Bir bitki çeşidi. [TGİB 143/ TBS 750].

yapışkan kazayağı: Çok tüylü ve çok salgılı bir bitki (Chenopodium botrys). [TBS 750].

yapışkan ot: 1. Dikenli çıkıntılılarıyla giysilere yapışan bir bitki türü (Galium aparine). 2. Bitkinin yapışkan özelliği sebebiyle verilen bir ad (Parietaria judaica). [TBS750/ TGİB 109].

yapışkan otu: "1. Parietaria (Urticaceae) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, yumuşak tüylü ve otsu bitkiler. Eş anl. Bere otu. Duvar fesleğeni. Parietaria officinalis L. ve P. judaica L. türlerinin toprak üstü kısımları idrar artırıcı olarak kullanılır. 2. Yaprakları süründüğü yere yapışır bir cins nebat. 3. Salkım çiçeği. 4. Isırgangillerden, duvarlar üzerinde gelişen, yaprakları yapışkan bir bitki (Parietaria)." [KT 1326/ TBAS 281/ TBAS 281/ TS 2129/ ŞBA 799/ İBAS 375/ NEBAS 177/ TBS 751/ TTBA 49].

yapışkan pamuklu (T.+Far.): Çiçekleri pamuk çiçeğine benzeten bir bitki (Cistus laurifolius). [TBAS 298/ TBS 751].

yapışkan sarı ot: (Inula viscosa). [TBS 751].

yapışkan: Bitkinin yapışkan özelliği sebebiyle verilen bir ad (Parietaria judaica). TBS [750/ DS 4178].

yaprağigüzel: Süs bitkisi (Coleus blumei). [TBS 752].

yaprak begonya (T.+Fr.): Bir çiçek çeşidi. [NEBAS 177].

yaprak buhur (T.+Ar.): Günlük. [TBAS 281/ İBAS 375].

yaprak çiçeği: Bir bitki çeşidi. [BDVN 456].
yaprak mantarı (T.+Rum.): Kayın mantarı. [TBAS 281/ TTBA 49].
yaprak tut ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 120].
yaprâkahn: Bir bitki çeşidi. [TTABİ 79].
yaprakgüzeli: 1. Yaprak begonya. 2. Kolyos. [NEBAS 177].
yapraklı kara yosunları: Kayaların, ağaç kabuklarının yüzünde halı tüyleri gibi sık biten kara yosunları. [TS 2131/ TTBA 59].
yapuk (<?): (Clematis vitalba). [TBS 752].
yapuşgak: Fındığa benzer, dikenli bir bitki (Corylus avellana). [DLT 952/ KTS 458].
yara otu: 1. Dağ çayı. 2. Kantaron. 3. Halk arasında yaralara iyi geldiğine inanılan bitki (Anthyllis vulneraria). 4. Yara tedavisinde kullanılan bitki türü (Asphodeline tenuior). 5. Bin bir delik otu, mayasıl otu. [TBAS 281/ TBAS 281/ TS 2133/ ŞBA 801/ İBAS 375/ RFLMT 201/ TGİB 199/ NEBAS 177/ TBS 752/ BDVN 67/ DS 4181/ BDVN 327/ TTBA 49].
yarağan ot (yarağan otu): 1. Dügün çiçeği. 2. Yaprakları cilde uzun süre temas ettiğinde yara oluşturan bir bitki (Ranunculus). [TBAS 281/ İBAS 375/ TBS 752/ TTBA 49].
yaramerhemi otu (T.+Ar.+T.): Yara tedavisinde kullanılan bir bitki türü (Geranium asphodeloides). [TGİB 110/ TBS 752].
yarasakızı: Yara tedavisinde kullanılan bir bitki türü (Scorzonera tomentosa). [TBS 753].
yarayaprağı: Yara tedavisinde kullanılan bir bitki (Hypericum perforatum). [TBS 753].
yaren otu (Far.+T.): Tütün. [İBAS 375].
yarkamış (<?): Bir bitki. [HBH 348].
yarkökü: Havuç. [TTBA 49].
yarma şeftali (T.+Far.): Eti çekirdeğinden kolayca ayrılan şeftali. [TTBA 59].
yarma: 1. Kayısı kurusu. 2. Kırılmış buğday. [TTABİ 99].
yarmaş (<?): Yarma, bulgur. [KTS 460].
yarpa armudu (<?+Far.): Bir armut türü. [TTBA 49].
yarpuz (yarpus- yaprıç- yapruz- yarbuz): Ballıbabagillerden, çiçekleri birbirinden ayrı halka durumunda, nane türünden, kısa saplı, az veya çok tüylü, güzel kokulu bir bitki (Mentha pulegium), avşan otu. [KT 1330/ TMİB 1109/ MŞ II 329/ MN 262 / TBAS 281/ TS 2140/ EM 195/ ŞBA 802/ İBAS 375/ DLT 955/ KK 349/ KTS 460/ KBS II 1078/ RFLMT 201/ HBH 348/ HBTM 231/ KM 150/ MMŞM 469/ TKF 474/ TGİB 149/ BTS 704/ NEBAS 177/ TBS 753/ HKHT 611/ TE 2081/ AMATK 368-369/ HHKA 208/ HKHTM 814/ ETFT 395/ LME 573/ TKS 338/ UUF 732/ EOS 173/ ABY 515/ DS 4189/ YİŞ 1173/ TAŞŞ 1012/ KFT 1171/ ACBA 141/ CFBİ 593/ MOBA 99/ LMEBA 414/ YATBT 49/ EOTTD 328/ TMTBA 20/ RMTBA 31/ EATBT 1049/ BDVN 392].
yasemin (yasemen) (Far.): "Jasminium (Oleaceae) türlerine verilen genel ad. Kışın yaprak döken veya dökmeyen, beyaz veya sarı renkli ve kokulu çiçekli, çalı veya tırmanıcı bitkiler. Jasminium fruticans L.-Boruk, Borumuk, Kapina (Değirmenköy-İstanbul). Poruk Pennat yapraklı, sarı çiçekli ve tırmanıcı bir bitki. Anadolu'da yabanî olarak yetişir. J. grandiflorum L-İtalyan yasemini. Pennat yapraklı, beyaz ve büyük çiçekli bir tür. Güney Anadolu'nun sahil bölgelerinde çiçeklerinden Yasemin esansı elde etmek için yetiştirilir. J. officinale L-Beyaz yasemin. Pennat yapraklı ve beyaz çiçekli bir bitki. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Gövde ve dallarından sigara ağızlığı (Yasemin ağızlık) yapılmaktadır (Artvin). J. sambac (L.) Aiton Ful. Basit

yapraklı, beyaz, katmerli ve kuvvetli kokulu çiçekli bir tür. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. Eş anl. Arap yasemini. Mısır yasemini." [TBAS 281/ İBAS 375/ RB 103/ HBH 348/ KM 150/ MMŞM 469/ TKF 475/ BTS 704/ NEBAS 177/ TBS 753/ TE 2082/ HHKA 208/ MNT 886/ HKHTM 845/ EÇSBA 160/ EOS 173/ YİŞ 1174/ TAŞŞ 1012/ KFT 1171/ ACBA 141/ CFBİ 593/ YATBT 49].

yasemin çiçeği (Far.+T.): Bir çiçek çeşidi. [BDVN 339].

yasmık (yasmuk- yasımuk- yaşmık): 1. Mercimek. 2. Darı. [NF IV 474/ İBAS 375/ KBS II 1080/ NEBAS 177/ TTBA 29/ EUTSV 392/ TTABİ 102].

yassı kaktüs (T.+Fr.): Yaprakları etli ve yassı özellikte olan bir süs bitkisi (Schlumbergera buckleyi). [TBS 754].

yassı mercimek (T.+Far.): Ak burçak. [BDVN 354].

yastıman (<?): (Malva neglecta). [TBS 754].

yaş çoğan: Bir bitki çeşidi. [LMEBA 414].

yaş otu: Tesbih otu. [İBAS 375/ BDVN 190].

yaş üzüm: Bir üzüm çeşidi. [MNF 155/ MOBA 113].

yaş zeytin (T.+Ar.): Zeytin türü. [LMEBA 413].

yaş zufa (T.+Ar.): Zufa-yı ratb. [RFLMT 201].

yaşlı adam kaktüsü (T.+Ar.+Fr.): Silindirik yapıdaki bitkinin üstünde uzun, sık, beyaz tüyler vardır. Süs bitkisi (Cephalocereus senilis). [NEBAS 178/ TBS 754].

yaşlı kadın kaktüsü (T.+T.+Fr.): Dikenli bir bitki. [NEBAS 178].

yaşlı servi ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 216].

yava (<?): 1. Frenk kimyonu. 2. Hint ayvası. 3. Arpa. 4. (Cynomorium coccineum) [İBAS 375/ DLT 960].

yavan armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [TTABİ 79].

yavan kenger (yavan kenker) (T.+Far.): Yemeği lezzetsiz olması nedeniyle bitkiye yavan denilmiştir (Notobasis syriaca). [TBS 754].

yavaşana: (Sambucus ebulus). [TBS 754].

yavçan: Yavşan otu. [DLT 960].

yavışgu (<?): 1. Kızılçık. 2. Akdiken, alıç. [İBAS 375/ DLT 960].

yavruağzı: 1. Çiçeklerinin renginden dolayı verilmiş bir ad, lâle (Tulipa sylvestris). 2. Sarı çiçekli bir kır bitkisi. [TBAS 281/ İBAS 375/ KBS II 1091/ TGİB 121/ TBS 754/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 49/ OABA 302/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

yavrubaş: Çayırdaki yetişen, ince başaklı, çayır otuna benzer bir ot. [DS 4205/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 59/ TTABİ 68/ TTABİ 73/ TTABİ 104].

yavrudede: (Pyrus communis). [TBS 754/ TTABİ 78].

yavısı (<?): Göl ve akarsu kıyılarında yetişen bitkiler. [DS 4206].

yavşan (yavşağan- yavuşan): Yavşan otu. [TBAS 282/ İBAS 375/ KK 350/ HBH 349/ TKF 475/ TGİB 35/ TBS 754/ TSD 394/ HKHT 614/ TE 2083/ HHKA 208/ MNT 887/ ETFT 396/ LME 574/ TKS 338/ EOS 173/ DS 4206/ TAŞŞ 1013/ KFT 1173/ TN 1191/ ACBA 141/ CFBİ 593/ TMTBA 20/ YATBT 49/ LMEBA 414].

yavşan otu: "1. Artemisia (Compositae) türlerine verilen genel ad. Bir, iki veya çok yıllık, otsu veya çalimsı. esmer kırmızımtırak veya sarımtırak renkli çiçekleri olan türler. Türkiye'de 20 kadar tür yetişmektedir. Bazı türler iştah açıcı, kurt düşürücü, kuvvet verici ve ateş düşürücü olarak özellikle sıtmaya karşı kullanılmaktadır. Eş anl. Ayvadana, Çilbaş, Havşan (Doğu Anadolu bölgesi), Sıtma otu. Yavşağan. Tavşan, Tavaşan. Yavşa. Artemisia abrotanum L.-Erkek pelin, Kâfur otu, Kara pelin, Misk otu. A. absinthium L.-Pelin. A. annua L.-Kâbe süpürgesi (Sankavak-Tarsus), Kâbe kekiği (Balıkesir), Peygamber süpürgesi. A. campestris L.-Kara yavşan. A. dracuncululus L.-

Tarhun. A. herba-alba Asso - Yavşan (Gazi Antep). Birecik (Urfa) bölgesinde kurt düşürücü olarak kullanılır. A. santonicum L.-Deniz pelini. Deniz yavşanı. Kokulu yavşan. A. scoparia Waldst. et Kit.-Kara süpürge (Pazarkule-Edirne). A. spicigera C. Koch - Yavşan. Orta Anadolu'da yaygındır. Çiçekli ve yapraklı dalları Ağrı (Doğubayazıt) ve Erzurum (Tortum) bölgelerinde ateş düşürücü ve iştah açıcı olarak kullanılır. Haşereleri uzaklaştırmak için odaların tabanına serilir. A. vulgaris L.-Ayvadana. 2. Sıracagillerden, mavi ve beyaz renkte çiçekler açan, kokulu, acı, kaynatılıp suyu ilaç olarak içilen bir bitki, yavşan (Artemisia). 3. Su teresi." [KT 1334/ TMİB 1113/ MŞ II 330/ TBAS 282/ TS 2149/ İBAS 375/ TDES 444/ KBS II 1092/ BTS 706/ NEBAS 178/ TBS 755/ TTBA 49/ BDVN 82/ BDVN 610/ ŞMS 125].

yavşancık otu: (Teucrium polium). [TBS 755].

yavşancıl (yavşancılı): (Cistus laurifolius). [TBS 755].

yay ağacı (ya ağacı): Genellikle dağ başlarında yetişen ve yay yapımında kullanılan bir ağaç (Chadara tenax). [EOS 172].

yay otu: Pamuk ve yün atmada yaya sürülür, pamuk ve yünün yaya yapışması önler (Marrubium vulgare). [TBS 756].

yayarmudu (T.+Far.): Erken olgunlaşan bir çeşit armut. [TTBA 49/ TTBA 87/ TTBA 100/ TTABİ 68/ TTABİ 74].

yaygıç (<?): Yaygın, küme oluşturan bitki türü (Daphne oleoides), defne. [TBS 756/ TBAS 282/ İBAS 376].

yaygıç gökçesi (yaygıgökçesi) (<?+T.): Defne (Daphne oleoides). [TBS 756/ TBAS 282].

yaygın: Kızılağaç. [TTABİ 100/ TTBA 29].

yayılğan otu: 1. Atkuyruğu. 2. Yerde yayılma özelliği gösteren bitki türü (Equisetum ramosissimum). [TBAS 282/ İBAS 376/ TBS 756].

yayılğan: Yerde yayılma özelliği gösteren bitki türü (Convolvulus arvensis). [TGİB 74/ TBS 756/ TTABİ 97/ TTBA 29].

yayla ardıcı: (Juniperus foetidissima). [TBS 756].

yayla cevizi (T.+Ar.): Cevize benzetilen ancak onunla ilgisi olmayan bir bitki (Rhamnus libanoticus). [TBS 756].

yayla çayı (T.+Çin.): Dağ çayı (Sideritis libanotica). [TBAS 282/ İBAS 376/ TBS 756/ TTBA 49/ TTBA 104/ TTABİ 75/ TTABİ 103].

yayla çayırı: Yaylalarda derin ve rutubetli toprağa sahip alanlarda gelişen doğal çayır. [TS 2152].

yayla çiçeği: 1. Amber çiçeği. 2. Ölmez çiçek (Helichrysum plicatum). [KT 1335/ TBAS 282/ TS 2152/ İBAS 376/ TGİB 100/ TBS 757/ TTBA 104/ TTBA 49/ BDVN 169/ TTABİ 75].

yayla çirişi (T.+Far.): (Asphodeline lutea). [TBS 757].

yayla gülü (T.+Far.): Ölmez çiçek (Helichrysum arenarium). [TBAS 282/ TS 2152/ İBAS 376/ TBS 757/ TTABİ 75/ TTBA 49/ TTBA 104].

yayla kekiği: Mercanköşk (Origanum vulgare). [TBAS 282/ TS 2152/ İBAS 376/ TBS 757/ TTBA 104/ TTBA 49/ TTABİ 75/ TTABİ 103].

yayla kestanesi (T.+Rum.): 1. Çiğdem. 2. Toprak altındaki yumrusu kestane tadında olan ve yenebilen bir bitki türü (Crocus kotschyanus).[TBAS 282/ İBAS 376/ TBS 757/ TTBA 49/ TTBA 104/ TTABİ 75].

yayla lalesi (T.+Far.): Çoban lalesi (Tulipa pulchella). [TBAS 298/ TBS 758].

yayla liforu (T.+<?): Çoban üzümü (Vaccinium myrtillus). [İBAS 376/ TBS 758].

yayla likapası (T.+<?): Çoban üzümü (Vaccinium myrtillus). [TBAS 283].

yayla otu: Ölmez çiçek (*Helichrysum plicatum*). [TBAS 283/ İBAS 376/ TBS 758/ DS 4817/ TTBA 49/ TTBA 104/ TTABİ 75].

yayla pancarı (T.+Erm.): Çobançantası (*Capsella bursa-pastoris*). [TBS 758].

yayla salebi (T.+Ar.): Salep. [TBAS 283].

yayla sarımsağı: İt soğanı (*Allium scorodoprasum*). [TBS 758/ TTBA 104/ TTBA 49/ TTABİ 75].

yayla süseni (T.+Ar.): Süsen (*Iris musulmanica*). [TBAS 283/ TBS 758].

yayla tütünü: Yaprakları tütün yaprağına benzetilmiştir (*Solenanthes stamineus*). [TBS 758/ TTBA 49].

yayla üzümü: Meyveleri üzüme benzetilen bir bitki (*Chenopodium foliosum*). [TBS 758].

yayla yavşanı: Acı yavşan (*Teucrium polium*). [TBAS 283/ TBS 758/ TTBA 104/ TTBA 49/ TTABİ 75].

yayla yoncası: (*Vicia villosa*). [TBS 758].

yayla zambağı (T.+Ar.): (*Iris purpureobracteata*). [TBS 758].

yaylaçadırı (T.+Far.): (*Koeleria cristata*). [TBS 759].

yaylagüzeli: Küçük kırmızı çiçekli bir çeşit bitki. [DS 4212/ TTBA 49/ TTBA 104/ TTABİ 75].

yaylağış (<?): Bir bitki çeşidi. [BDVN 213].

yaylakovan: Bitkinin çiçeklerini açma dönemi sonbahardır ve onların ortamda görülmesiyle birlikte yayladan göç etme zamanının geldiğini belirten bir ad (*Crocus*). [TBS 759].

yaylatapası (T.+İt.): Meyvelerin şekli şişe tıpasına benzediği için bu adı alan bir bitki (*Asphodeline damascena*). [TBS 759].

yayoku: Öküzkuşuğu da denilen bir bitki. [TTABİ 68/ TTBA 49/ TTBA 87].

yayşa (<?): Yavşan otu. [TBAS 283/ İBAS 376].

yaz armudu (T.+Far.): Yazın meyve veren armut ağacının meyvesi. [TTABİ 78].

yaz elması: Bir elma çeşidi. [TTABİ 78].

yaz ihlamuru (T.+Rum.): Ihlamur. [TBAS 283].

yaz kekiği: Bir bitki çeşidi. [NEBAS 178].

yaz mantarı (T.+Rum.): Koçlama mantarı. [TBAS 283].

yaz sümbülü (T.+Far.): Salkım sümbül. [NEBAS 178].

yaz tırmiti (T.+<?): Koçlama mantarı. [TBAS 283].

yaz yarpuzı: Bir bitki çeşidi. [LMEBA 414].

yazı ispanağı (T.+Rum.): Yetiştirme yeri ile ilgili bir ad alan bitki (*Spinacia tetrandra*). [TBS 759].

yazı mantarı (T.+Rum.): Evlek mantarı. [TBAS 283/ TTBA 49].

yazı marulu (T.+Rum.): Yetiştirme yeri ile ilgili bir ad alan bitki (*Lactuca serriola*). [TBS 759].

yazı susamı (T.+Ar.): Yetiştirme yeri ile ilgili bir ad alan bitki (*Orchis palustris*). [TBS 759].

yazı süpürgesi: Süpürge olarak kullanılan ve yetiştirme yeri ile ilgili bir ad alan bitki (*Scabiosa argentea*). [TBS 759].

yazı yoncası: Yetiştirme yeri ile ilgili bir ad alan bitki (*Astragalus elongatus*). [TBS 760].

yazlı incir (T.+Far.): Olgunluktan yarılmış, patlıcan inciri de denilen mor renkli incir. [TTBA 59].

yazlı kavak inciri (T.+T.+Far.): İstanbul Boğazı çevresinde yetişen, meyve kabuğu üzerinde yazıya benzeyen çatlaklar bulunan incir çeşidi (*Ficus carica*). [TBS 760].

yazılı: Börülce. [TTABİ 95/ TTBA 29].

yazıpancarı (yazı pancarı) (T.+Erm.): İlbaharda, kırdaki yetişen yeşil otların tümü. [DS 4217/ TTBA 49].

yazkarı: Çiçekleri beyaz renkli olan çok miktarda bitki yan yana çiçek açtığı anda ortamda yaygın bir beyazlık oluşturan bir süs bitkisi (*Cerastium tomentosum*). [TBS 760].

yazkış gökçek: Yaz-kış yapraklı olan bitki, dafne (*Daphne oleoides*). [TBAS 283/ TBAS 298/ TBS 760].

yazkış gövdesi (yazkışgövdesi): Yaz-kış yeşil bir bitki (*Viscum album*). [TBAS 298/ TBS 760/ DS 4217/ TTBA 49].

yazkış otu: Yaz-kış yapraklı olan bitki (*Euphorbia armena*). [TBS 760].

yazlık aster (T.+<?): Saraypatı. [NEBAS 178].

yazlık buğday: İlbaharda ekilen, küçük taneli, sert bir çeşit buğday. [TTBA 59].

yazlık kan: Avcı otu. [BDVN 20].

yedi ayahlu: Bir bitki çeşidi. [LMEBA 414].

yediadım: (*Frangula alnus*). [TBS 760].

yedidamar otu (yedi damar otu): Yaprakların özellikle alt yüzünde belirgin damarları olan bir bitki, bağa (*Plantago major*). [TBAS 283/ İBAS 376/ TBS 760/ TTBA 49].

yedidamar: Yaprakların özellikle alt yüzünde belirgin damarları olan bir bitki, bağa (*Plantago major*). [TBS 760].

yedideli: Türlü renklerde açan, kasımpatına benzer kokusuz bir çiçek. [DS 4221/ TTBA 59].

yediveren limonu (T.+T.+Rum.): Yıl boyunca yeni meyveler veren bir limon çeşidi (*Citrus limon*). [TBS 761].

yediveren sarmaşığı: Sarmaşık gül. [THBS 251].

yediveren: Yılda birkaç kez meyve veren veya çiçek açan (asma, gül vb.). [KT 1337/ İBAS 376/ KBS II 1107].

yegenası: Bir çeşit kayısı ağacı. [TTABİ 62/ TTBA 49/ TTBA 69].

Yehova ağacı (Öİ+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 178].

Yehuda pelin (Öİ+Rum.): Horasanî. [BDVN 82].

yekese otu (yekesek otu- yelesek otu) (<?+T.): (*Ruscus hypoglossum*). [TBS 761].

yel çiçeği: (*Rhododendron luteum*). [TBAS 298/ TBS 761].

yel otu: Genellikle romatizma ağrısına karşı kullanılan bitki, eğir otu (*Anemone coronaria*) [TBAS 283/ İBAS 376/ TGİB 62/ NEBAS 178/ TBS 761/ TTBA 49].

yeldüdikara (<?+T.): Eğreltiotugillerden nemli bölgelerde yetişen bitki. [ABY 516].

yeleli mantar (T.+Rum.): Küçük ve beyaz mantar. [İBAS 376].

yeleşikboru çiçeği: (*Datura stramonium*). [TBAS 283/ İBAS 376/ TBS 761/ DS 4233/ TTABİ 101/ TTBA 29].

yelkovan otu: İğnelik. [TBAS 283/ İBAS 376/ TTBA 49].

yelkovan yemişi: İğnelik otunun meyvesi. [KK 350].

yellice otu: (*Geum urbanum*). [TBS 761].

yellice: 1. Kök karanfil. 2. (*Orthurus heterocarpus*). [TBAS 283/ İBAS 376/ TBS 761/ TTBA 29/ TTABİ 93/ TTABİ 95].

yellim ağacı: Meyvelerinden elde edilen zamk, çubuk üzerine sürülerek kuş yakalanır (*Cordia myxa*). [TBS 761].

yellimkara-yelimkara: 1. Meyvelerinden elde edilen zamk, çubuk üzerine sürülerek kuş yakalanır (*Viscum album*). 2. Burç ağacının yemişi. 3. Mor çiçekli dikenli bir ot. [TBS 761/ İBAS 376].

yelmeşük otu: Sancı, ağrı gidermede ve tahtakurularına karşı kullanılan bir çeşit ot. [DS 4238/ TTBA 49].

yelmik (yelmiyh- yelmük): Yemlik (*Scorzonera cana*). [TBAS 283/ İBAS 376/ TBS 761/ DS 4819].

yelpaze hurma ağacı (elpaze hurma ağacı) (<?+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 368/ BDVN 507].

yelpaze yapraklı hurma ağacı (<?+T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 352].

yelpazeyapraklı bodur palmiye (<?+T.+Fr.): Yaprakları yelpaze şeklinde olan, alçak yapılı bir süs bitkisi (*Chamaerops humilis*). [TBS 762].

yelpazeyapraklı palmiye (<?+T.+Fr.): Yaprakları yelpaze şeklinde olan, bir süs bitkisi (*Brahea armata*). [TBS 762].

Yemen safranı (Öİ+Ar.): 1. Sarı çiçekli bir bitki, kuzu otu (*Reseda lutea*). 2. Ayıt ağacı. [TBAS 283/ İBAS 377/ TBS 762/ BDVN 617/ CEBA 133].

Yemen zafranı (Öİ+Ar.): Cehri. [BDVN 505].

yemin otu (Ar.+T.): Mine çiçeği. [İBAS 377].

yemiş ağacı: 1. Yemiş veren ağaç, eşcâr-ı müsmire, dirah-ı meyve-dâr. 2. İncir ağacı. [KT 1341/ NEBAS 178].

yemiş kekiği: İncir bandırmasında kullanılan bir bitki (*Origanum onites*). [TBS 762].

yemiş: 1. İncir (*Ficus carica*). 2. Söğüt ağacı meyvesi. [KBS II 1118/ TGİB 32/ TBS 762/ YİŞ 1183/ CCBA 615/ KBBA 205/ TTABİ 97/ TTBA 29].

yemişen (yemşen): 1. Gülgillerden, meyvesi elmaya benzeyen, yaprakları kısa saplı, yumurtamsı biçimde ve kenarları dişli olan, dikenli bir bitki. 2. Kırmızı renkte, ufak yemişleri olan dikenli bir ağaç, alıç. 3. Bir kır yemişi (*Crataegus monogyna*). [TBAS 283/ TS 2164/ İBAS 377/ KBS II 1118/ TGİB 78/ BTS 707/ TBS 762/ CFBİ 593/ TTABİ 92/ TTBA 29/ TBAS 284/ TDES 452/ RB 103/ İBAS 376/ TBS 764].

yemişen ağacı: (*Cercis siliquastrum*). [TBS 763].

yemişgen (yemişken): 1. Alıç. 2. Teke dikenli (*Crataegus monogyna*). [TBAS 284/ İBAS 377/ TBAS 283/ İBAS 377/ TBS 763].

yemişgen çalısı: (*Crataegus monogyna*). [TBS 763].

yemişken dikenli: Dikenli bir bitki (*Crataegus monogyna*). [TBS 763].

yemlik arpa: Hayvanlara yiyecek olarak verilen arpa türü. [TS 2164].

yemlik otu: (*Tragopogon longirostris*). [TBS 764].

yemlik: "Bazı *Scorzonera* veya *Tragopogon* (*Compositae*) türlerine verilen genel ad. Bu türler bir veya çok yıllık, morumsu veya sarı çiçekli, otsu ve sütlü bitkilerdir. Genç iken kökleri yenir. Türkiye'de 40 kadar *Scorzonera* ve 20 kadar *Tragopogon* türünün bulunduğu bilinmektedir. *Scorzonera acuminata* Boiss.- Yemlik. *S. cana* (C.A.Meyer) Hoffm.-Dedesakalı (Lâdik-Konya). Kara kök (Erzurum). *S. cinerea* Boiss.-Dağ sakızı. Köklerinden sakız elde edilir. Doğu Anadolu. *S. hispanica* L.-İskorçına, Kara iskorçına. *S. inaequiscapa* Boiss. -Guzer (Ovacık-Tunceli), *S. mollis* Bieb.-. Bırçalık. *S. papposa* DC.- Yemlik. *S. parviflora* Jacq.- Yemlik. *S. suberosa* C.Koch-Yabanî havuç (Doğubayazıt). *Tragopogon buphthalmoides* (DC.) Boiss. -Doğu Anadolu (Sivas)'da yenir. *T. dubius* Scop.- Yemlik. *T. latifolius* Boiss.- Yemlik. *T. porrifolius* L.-Beyaz iskorçına. Salsifi. Sarı iskorçına. Sarı tekesakalı. *T. pratensis* L. subsp. *orientalis* (L.) follman. *T. reticulatus* Boiss.et Huet- Yemlik. Erzurum bölgesinde Yemlik olarak üç çeşit bilinmektedir: At yemliği. Çayır yemliği ve Tarla yemliği. Bu adlar belirli türlerin karşılıkları değildir. Yetiştigi yöreye göre adlandırma yapılmakta ve bazen aynı türe farklı adlar verilmektedir. Yalnız genç bitkilerin kök ve yaprakları çiğ olarak veya yumurta ile pişirilerek yenir. Yaşlı bitkiler Kocamış adını alır ve kullanılmaz. Eş anl.

Emlik. Yelmik, Yelmiyh, Yelmük, Yemliyh, Yimlik." [TBAS 284/ İBAS 377/ TGİB 262/ BTS 707/ TBS 763/ DS 4819/ TTABİ 58/ TTABİ 96/ TTBA 29].

yemliyh: Yemlik. [TBAS 284].

yen: Yı lanyastığıgiller, muzgiller vb. bitki familyalarında, çiçeklerin üzerinde bir örtü gibi duran ve çoğu renkli olan bir çiçek yaprağı. [TS 2164].

yeneme (<?): 1. Akça ot. 2. Kılıç otu, bataklık süseni. [İBAS 377/ TASS 1016].

yen en çayır otu: (*Trifolium pratense*). [TBS 764].

yengeçgözü (yengeç gözü): Sengisbuye. [İBAS 377/ RFLMT 201].

yeni sürük (T.+<?): Bir bitki çeşidi. [VHBA 13].

Yeni Zelanda ispanağı (Öİ+Rum.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 580].

Yeni Zelanda kendiri (Öİ+T.): Bir bitki çeşidi. [CEBA 133].

Yeni Zelanda keteni (Öİ+Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 455].

yenibahar (T.+Far.): 1. Mersingillerden, Amerika'nın sıcak bölgelerinde yetişen bir bitki (*Pimenta officinalis*). 2. Bu bitkinin olgunlaştıktan sonra kurutulup bahar olarak kullanılan meyvesi. [TS 2165/ ŞBA 803/ İBAS 377/ TTBA 59/ TTABİ 104].

yenibahar ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [NEBAS 178].

yenidünya (T.+Ar.): 1. Gülgillerden, Akdeniz çevresinde yetişen, büyük, pürüzsüz ve sert yapraklı bir ağaç (*Eriobotrya Japonica*). 2. Bu ağacın erik büyüklüğünde, iri çekirdekli, sarı renkli, sulu ve mayhoş meyvesi, Malta eriği. [TS 2165/ İBAS 377/ TGİB 98/ BTS 708/ TBS 764/ EÇSBA 160/ TTBA 59/ TTABİ 104].

yenidünya ağacı (yeni dünya ağacı) (T.+Ar.+T.): 1. Malta eriği. 2. Muşmula ağacı. [BDVN 260/ BDVN 496/ NEBAS 178].

yenidünya inciri ağacı (T.+Ar.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 426].

yepel (<?): Kırd a yetişen, toplanıp yenebilen, gümüş renkli bir ot. [DS 4248].

yer ağacı: Bir ağaç çeşidi. [LMEBA 414].

yer cevizi (T.+Ar.): Bir tür yemiş. [NEBAS 178].

yer çamı: "1. *Ajuga chamaepitys* (L.) Schreber (*Syn:Teucrium chamaepitys* L) (Labiatae). Bir yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. Kuvvet verici, terletici veya yara iyi edici olarak kullanılır. Eş anl. Bodur ot. Bozbodur ot, Bozca ot, Mayasıl otu (Mersin). Yer servisi. 2. Funda nevinden bir çalı. 3. Yüksekliği 5-10 santimetre olan, limon sarısı renkli, otsu bir bitki, yer servisi (*Ajuga chamaepitys*)." [KT 1343/ TMİB 1121/ TBAS 284/ TS 2170/ ŞBA 304/ İBAS 377/ RFLMT 201/ TBS 765/ BDVN 29/ TTBA 49].

yer çileği: Dağ çileği. [TBAS 284/ İBAS 377].

yer dehenlü (T.+<?): Defne ağacı. [LMEBA 414].

yer fasulyesi (T.+Rum.): Bodur fasulye. [KT 338].

yer fesleğeni (T.+Rum.): 1. Sütleğengillerden, otsu veya odunsu sürüngen gövdeli bitki, yaban fesleğeni (*Mercurialis*). 2. *Mercurialis annua* L. (*Euphorbiaceae*). 10-50 cm yükseklikte, bir yıllık ve otsu bir bitki. Hayvanlarda zehirlenmelere neden olur. Eş anl. Parten (Trabzon). Parşen. [KT 347/ TBAS 285/ TS 2171/ İBAS 377/ RFLMT 201/ NEBAS 179/ TBS 765/ TTBA 49/ BDVN 394].

yer findığı (T.+Ar.): Yahudi kalpağı. [BDVN 195].

yer fıstığı (T.+Ar.): 1. Baklagillerden, çiçekleri döllendikten sonra toprağa gömülerek meyve veren bir tarım bitkisi, araşit (*Arachis hypogaea*). 2. Bu bitkinin çerez olarak yenilen, yağı da çıkarılan tohumu. [KT 1344/ TS 2171/ ŞBA 804/ İBAS 377/ BTS 709/ NEBAS 179/ TBS 765/ TTBA 49/ BDVN 70].

yer iğdesi: Sarı çiçekleri olan ve toprak altındaki yumrusu yenen bir bitki, çıçırgan (*Crocus flavus*). [TBAS 285/ İBAS 378/ TBS 765/ TTBA 49].

yer inciri (T.+Far.): Sütleğen. [İBAS 378/ RFLMT 201].

yer incisi (yer encüsü- yerincisi): İnci çiçeği. [TTBA 49/ LMEBA 414/ İBAS 378].

yer kabağı: Kabak bitkisine benzetilen, sürünücü, sarılıcı bir bitki (*Bryonia alba*). [TGİB 47/ TBS 765].

yer karagan çiçeği (T.+<?+T.): Karabaş. [İBAS 378].

yer kazayağı: Kazayağı. [TBAS 285].

yer kekiği: Alçak yapılı, yerde yatık gövdeli bitki (*Thymus longicaulis*). [TBS 766].

yer kestanesi (T.+Rum.): Kestaneye benzeyen bir ağaç (*Carum ammiodes*). (*Eryngium campestre*). [İBAS 378/ TBS 766/ BDVN 149].

yer kulancı (T.+<?): Kebere. [TBAS 285/ İBAS 378].

yer lahanası (T.+Rum.): Yabancı şalgam (*Brassica napus*). [İBAS 378/ NEBAS 179/ BDVN 115].

yer liforu (T.+<?): Çoban üzümü (*Vaccinium myrtillus*). [TBS 766].

yer ligarbası (T.+<?): Çoban üzümü (*Vaccinium myrtillus*). [TBAS 285/ İBAS 378/ TBS 766].

yer mantarı (T.+Rum.): 1. Domalan. 2. Domuz elması. [TS 2172/ BDVN 598/ TTBA 49].

yer meşesi (T.+Far.): 1. Kısamahmut otu. 2. Kurtluca. 3. Meşecik denilen bir ot. (*Teucrium chamaedrys*). [KT 812/ TBAS 285/ TS 2172/ İBAS 378/ TBS 766/ TTBA 49].

yer miski (T.+Ar.): Topalak. [TSD 400].

yer muşmulası (T.+Rum.): Şekil bakımından muşmulaya benzetilen bir bitki (*Mandragora autumnalis*). [TGİB 146/ TBS 766].

yer mürveri-yer mülveri (T.+Far.): Mürver, yaban mürveri (*Sambucus ebulus*). [TBAS 285/ İBAS 378/ RFLMT 201/ TBS 766/ BDVN 527/ MOBA 110].

yer narı (T.+Far.): *Cytinus hypocistis* L. (*Rafflesiaceae*). *Cistus* türlerinin köklerinde parazit olarak yaşayan bir bitkidir. [TBAS 285/ İBAS 378/ NEBAS 179/ TBS 766/ TTBA 49].

yer otu: Yerde sürünücü gövdeli bir bitki (*Campanula cymbalaria*). [TBS 767/ TTBA 49].

yer palamudu (T.+Rum.): 1. Kısamahmut otu. 2. Kurtluca. 3. Meşecik denilen bir ot. (*Teucrium chamaedrys*). 4. Dalak otu. [TBAS 285/ TS 2172/ İBAS 378/ TBS 767/ BDVN 29/ BDVN 580/ TTBA 49].

yer pelidi (T.+Ar.): Bir cins nebat; kurtluca. [KT 1343/ TMİB 1121/ TS 2172/ İBAS 378/ RFLMT 201/ TTBA 49].

yer pırasası (T.+Rum.): 1. Haşişetü'l-kelb denilen bir cins nebat. 2. Aslankuyruğu. [KT 981/ TS 2172/ NEBAS 179/ TTBA 49].

yer pireni (T.+<?): (*Hypericum empetrifolium*). [TBS 767].

yer sanavberi (T.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [LMEBA 414].

yer saparnası (T.+Amerika yerlilerinin dilinden): Sil, necil. [İBAS 378/ RFLMT 201].

yer sarmaşığı: 1. Menekşe renginde çiçekler açan, boyu 25 cm'e ulaşan çok yıllık bir bitki (*Glechoma hederaceum*). 2. Gebre otugillerden, nemli yerlerde, duvar diplerinde yetişen bir bitki (*Cleome*). 3. Tarla sarmaşığı (*Convolvulus arvensis*). [TS 2172/ ŞBA 806/ NEBAS 179/ TBS 767/ THBS 251/ TTBA 49/ BDVN 296].

yer servi ağacı (T.+Far.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 165].

yer servisi (T.+Far.): Yer çamı. [TBAS 285/ BDVN 29/ LMEBA 414/ TTBA 49].

yer soğanı: Bir tür bitki. [LMEBA 414].

yer şakayığı (T.+Ar.): Bir çiçek çeşidi. [TTBA 49].

yer yenedünyası (T.+T.+Ar.): Adam otu. [TBAS 285/ TBS 767/ TTBA 49].

yer yoncası: Bir bitki çeşidi. [TTBA 49].

yerbağıracağı (yer bağırsağı- yir bağırsuk- yerbağıracağı [otu]- yer bağırsağı [otu]): 1. Şekerciboyası. 2. Sarâd denilen nebat. [İBAS 377/ KK 353/ OABA 302/ KT 1343/ RFLMT 201].

yerboyası: Kökleri boyar maddeler taşıyan, sarılıcı, tırmanıcı bir bitki (*Rubia tinctorum*). [TBS 767].

yerdutu (T.+Far.): Böğürtlen. [TTBA 49].

yerebakan: Küpe çiçeği gibi baş aşağı çiçel açan bir kır çiçeği. [DS 4250/ TTBA 61/ TTABİ 97].

yerebatan: Havuç. [TTBA 61/ TTABİ 97/ TTABİ 104].

yeregeçen: Havuç. [TS 2170/ İBAS 377/ TTABİ 97/ TTBA 61].

yerekaçan: Havuç. [TTBA 61/ TTABİ 97].

yerelması (yer elması): 1. Birleşikgillerden, kök sapları yumru durumunda olan bir bitki (*Helianthus tuberosus*). 2. Bu bitkinin besin olarak yararlanılan kök sapı. 3. Adam otu. [KT 305/ TBAS 284/ TS 2170/ İBAS 377/ TGİB 98/ NEBAS 179/ TBS 765/ TSD 399/ BDVN 332/ TTBA 49/ TBYBA 31].

yerğöbeği (yer göbeği): 1. Bakla tarlasında, köklerden beslenen bir asalak ot, canavar otu. 2. Saksı güzeli. 3. (*Orobanche alba*). [TBAS 285/ İBAS 377/ KBS II 1125/ BDVN 285/ BDVN 205/ TGİB 171/ TBS 767/ DS 4251/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 49/ TTABİ 67/ TTABİ 73].

yerğök çiçeği: Bitkinin çiçekleri çok sayıda ve yıldız görünüşündedir. Yerde yıldızlı gök görüntüsü oluşturması sebebiyle bu adı almıştır (*Daphne oleoides*). [TBS 767].

yerineği: Havacıva. [İBAS 378/ TBAS 285].

yerkökü: Havuç. [KBS II 1126].

yerküpelisi: Bir bitki çeşidi. [TTBA 49].

yerleme sakızı (<?+T.): Iskorçına. [TBAS 285].

yerli elma: Bir elma türü. [TTABİ 78].

yerli mantar (T.+Rum.): Göbelek, ak mantar. [İBAS 378].

yermeresi (T.+Ar.): Ak erik. [TTBA 49].

yerçük (<?): Ekin arasında biten ve yenebilen bir ot. [DS 4253].

yersakızı (yer sakızı): 1. Sütünden sakız elde edilen bir bitki (*Scorzonera tomentosa*). 2. Yakı otu. [TBS 767/ DS 4254/ TTBA 49/ TBAS 285/ İBAS 378].

yersiki (yer siki): 1. Acırğa. 2. Bitkinin duruşu ve şekli benzetilmiştir (*Orobanche alba*). [İBAS 378/ TBS 767/ LMEBA 414].

yersolucanı: Yere sürünür bir cins sarmaşık. [İBAS 378].

yersomunu (yer somunu) (T.+Rum.): 1. Toprak içinde büyük, toprak bir yumrusu vardır ve somuna benzetilmiştir (*Leontice leontopetalum*). 2. Domuzağırşığı. 3. Macar şalgamı, domuz soğanı. [TBAS 285/ İBAS 378/ TGİB 136/ BDVN 218/ TTBA 49/ TBS 768].

yeryaran mantarı (T.+T.+Rum.): Yurdumuzda yetişen ve yenen bir mantar (*Morchella deliciosa*). [TBS 768].

yeryaran: Kuzugöbeği mantarı. [TBAS 285/ İBAS 378/ TTBA 61/ TTABİ 97].

yeryumurtası: Patates. [BDVN 207/ TTBA 49/ TTBA 88/ TTABİ 69].

yeşil acur: Su kabağı. [EÇSBA 161].

yeşil ada çayı (T.+T.+Çin.): Ada çayı. [TBAS 285].

yeşil akçe ağaç: Bir ağaç çeşidi. [BDVN 39].

yeşil çay (T.+Çin.): Fermente edilmemiş çay (*Micromeria myrtifolia*). [İBAS 378/ TBS 768].

yeşil çogan: Bir bitki çeşidi. [HBH 352].
yeşil elma: Bir elma türü. [TTABİ 79].
yeşil erük: Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].
yeşil kafur (T.+Ar.): Kara pelin nevi. [KT 570].
yeşil kekik otu: Yaprakları belirgin yeşil olan bir bitki (*Thymus longicaulis*). [TBS 768].
yeşil orkide (T.+Fr.): *Aceras*. [NEBAS 179].
yeşil salata (T.+İt.): Kıvırcık salata. [NEBAS 179].
yeşil soğan: Yeşil soğan. [TTBA 59].
yeşil uşnan (T.+Ar.): Çöğen otu. [İBAS 378].
yeşilbaş: Çiçek kurulu baş şeklinde olan bitki (*Centaurea cheiranthifolia*). [TBS 768].
yeşilbiber (yeşil biber) (T.+Rum.): 1. Yeşil renkli, taze, sivri ve dolma biber. 2. Su biberi. [KT 132/ TS 2173/ BDVN 253/ TTBA 59/ TTABİ 94/ TTABİ 104].
yeşilken: Yıldız centiyane (*Gentiana cruciata*). [TGİB 109/ TBS 768].
yeşillik: Yurdumuzda daha çok maydanoz olarak tanınan bitki (*Petroselinum crispum*). [TBS 768/ TTBA 29/ TTABİ 96].
yıdığ ot (yızg ot): Kaşgar lehçesinde üzerlik otu (*Peganum harmala*). [DLT 968/ KTS 470].
yığnç: Isırgan otu (*Urtica*). [TBAS 285/ İBAS 378/ TBS 768/ DS 4262/ TTBA 29/ TTABİ 99].
yılan ağısı (yılan ağusu): Zehirli bir bitki (*Arum dioscoridis*). [TBS 769].
yılan başı boncuğu: Yumrulu, çok yıllık ve otsu bir bitki, yılan yastığı (*Arum*). [ACBA 141].
yılan bostanı (T.+Far.): Meyvesi kavuna benzetilen bir bitki (*Capparis ovata*). [TBS 769].
yılan çiçeği: 1. Civanperçemi (*Achillea aleppica*). 2. Ölmez çiçek. 3. Kıvrımlı eğrelti otunun bir türü. [TBAS 286/ TS 2179/ İBAS 379/ TBS 770/ DS 4265/ TTBA 78/ TTBA 49/ HATBA 15/ TTABİ 65].
yılan darısı: Yılan yastığı. [TBAS 286/ HATBA 15].
yılan diken: Boğa diken (*Eryngium*). [TBAS 286/ TBS 770/ TTBA 49/ TTBA 78/ HATBA 15/ TTABİ 65].
yılan fidanı (T.+Rum.): Yılan yastığı. [BDVN 425/ HATBA 15].
yılan gülü (T.+Far.): 1. Ölmez çiçek. 2. Çiçeği güle benzetilmiştir (*Helichrysum*). [TBAS 286/ İBAS 379/ TBS 770/ TTBA 49/ TTBA 78/ HATBA 15/ TTABİ 65].
yılan kabağı: Görünüş olarak yılan benzeyen zehirli bir bitki (*Dracunculus vulgaris*). [TBS 770/ BDVN 591/ HATBA 15].
yılan karpuzu (T.+Far.): Meyveleri karpuz benzetilmiştir (*Capparis ovata*). [TBS 770].
yılan kavunu: Meyvesi acı, kavun şeklinde bir bitki (*Capparis ovata*). [TBS 771].
yılan kökü: Bir cins nebat; kurtpençesi. [KT 680/ TBAS 286/ İBAS 379/ NEBAS 179/ TTBA 49/ HATBA 15/ TTABİ 103].
yılan otu (yılan odu): 1. *Aristolochia hirta* L. (*Aristolochiaceae*). 15-50 cm yükseklikte, silindirik köklü, çok yıllık, esmer-yeşil çiçekli ve otsu bir bitkidir. Kökü yılan sokmasına karşı kullanılır. Bu ad Muğla bölgesinde kullanılır. Eş anl. Acı kök. Develik otu. 2. Bağa. 3. Baldıran. 4. Loğusa çiçeği. 5. Centiyan. 6. Su sarımsağı. [TBAS 286/ TBAS 286/ TBAS 287/ İBAS 379/ KK 351/ TGİB 33/ BTS 711/ NEBAS 180/ TBS 771/ BDVN 582/ DS 4266/ TTABİ 65/ TTBA 49/ TTBA 78/ HATBA 15/ TTABİ 103].
yılan purçağı: Yılan yastığı. [TBAS 287/ HATBA 15].

yılan sarımsağı (yılan sarmısağı): Yabani sarımsak (*Allium sphaerocephalon*). [MŞ II 336/ İBAS 379/ TBS 772/ HATBA 15/ YATBT 50/ TMTBA 20].

yılan soğanı: 1. Afrika lalesi. 2. İt soğanı (*Allium scorodoprasum*). [TBS 772/ BDVN 305/ BDVN 429/ BDVN 534/ HATBA 15].

yılan üzümü: Meyveleri üzüme benzetilmiştir, zehirlidir (*Arum*). [TBS 772].

yılan yarpuzu: Zehirli bir bitki (*Arum*). [TBS 772].

yılan yemişi: Kebere (*Capparis ovata*). [TBS 772].

yılan yoncası: Süt otu (*Polygala anatolica*). [TBAS 287/ İBAS 379/ TBS 772/ HATBA 15].

yılanbakkası (T.+Ar.): Fiğe benzer bir bitki. [DS 4264/ TTBA 49/ TTBA 78/ TTABİ 65].

yılanbalı: Bir bitki çeşidi. [HATBA 15].

yılanbaşı (yılan başı- ilanbaşı): Karşun. [İBAS 378/ KK 351/ HATBA 15/ OABA 302/ DLTM 197/ BDVN 432].

yılanbaşı buncakı (T.+T.+<?): Yıllanyastığı. [İBAS 378].

yılanbıçağı (yılan bıçağı): “1. *Dracunculus vulgaris* Schott (Araceae). Yumrulu, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Yapraklar uzun saplı, lamina daire biçiminde ve parçalı. Çiçek durumu kuvvetli kokmuş et kokusu verir. Yumruları, süs bitkisi olarak dış ülkelere satılır. Eş anl. Yılanburçağı. 2. Yılanbıçağı otu (*Dracunculus vulgaris*).” [MŞ II 336/ TBAS 285/ EM 197/ İBAS 378/ KK 351/ TGİB 36/ BTS 711/ TBS 772/ AMATK 370/ DS 4264/ ACBA 141/ TTBA 100/ TTBA 90/ TTBA 80/ TTBA 49/ TTABİ 60/ TTABİ 70/ HATBA 15/ TTABİ 74/ TMTBA 20/ YATBT 50].

yılanbıçağı otu: Yıllanyastığı (*Arum dioscoridis*). [TBS 773].

yılanboncuğu (yılan boncuğu): Danaayağı, yıllanyastığı. [MŞ II 336/ TBAS 286/ EM 197/ İBAS 378/ TTBA 100/ TTBA 92/ TTBA 80/ TTBA 49/ HATBA 15/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ YATBT 50/ TMTBA 20].

yılanbucağı (yılan bucağı): Bir bitki çeşidi. [HATBA 15/ TGİB 36/ TBS 769/ BDVN 76].

yılanburçağı (yılan burçağı): 1. Yılanbıçağı (*Arum*). 2. Yılan yastığı. [TGİB 36/ TBS 769/ BDVN 76/ TBAS 286/ İBAS 378/ TTABİ 65/ HATBA 15/ TTBA 78/ TTBA 49].

yılançık otu: 1. Geven. 2. Yıllanyastığı (*Arum*). [TBAS 286/ TBS 773/ HATBA 15].

yılançık: 1. Ada çayı (*Salvia virgata*). 2. (*Arctium minus*). [TBAS 286/ TBS 773/ İBAS 378/ HATBA 15].

yılançüçüğü: 1. Yıllanyastığı. 2. (*Arum elongatum*). [TBAS 286/ İBAS 378/ TBS 774/ DS 4265/ HATBA 15/ TTBA 49].

yılançikaran: Bir bitki çeşidi. [HATBA 15].

yilandili (yılan dili): 1. Bağa. 2. Civanperçemi. 3. Yıllanyastığı. 4. Küçük eğrelti otu (*Ophioglossum*). 5. (*Anchusa azurea*). [TBAS 286/ TBAS 286/ TS 2179/ İBAS 379/ TGİB 136/ TBS 774/ TTBA 49/ TTBA 80/ TTBA 84/ TTBA 98/ HATBA 15/ TTABİ 66/ TTABİ 67/ TTABİ 73/ BDVN 425/ DS 4265].

yılanekmeği: “*Arisarum vulgare* Targ.-Tozz. (Araceae). Yumrulu, 10-20 cm yükseklikte, çok yıllık ve otsu bir bitkidir. Yapraklar uzun saplı ve ok biçiminde. Spata 3-5 cm uzunlukta, dip kısmı beyaz veya yeşilimsi, üst kısım yeşil ve esmer-kırmızı lekeli. Batı ve Güney Anadolu’da bulunur. Yumrulan süs bitkisi olarak dış ülkelere satılmaktadır.” [TBAS 286/ İBAS 379/ TBS 774/ TTBA 100/ TTBA 80/ TTBA 49/ TTABİ 74/ HATBA 15].

yılangelmez: Bitkilerin olduğu yere yılanın gelmediğine inanılması nedeniyle verilmiş bir ad (*Achillea*). [TBS 775/ DS 4265].

yıllankamçısı: Kamçıya benzetilen bir bitki (*Dracunculus vulgaris*). [TBS 775].
yıllankavı: Bir bitki çeşidi. [HATBA 15].
yıllankılıcı: (*Arum italicum*). [TBS 775].
yıllankulağı (yılan kulağı): Danaayağı, yılanyasdığı (*Arum maculatum*). [TKF 476/ KFT 1192/ HATBA 15/ OABA 302].
yıllankuyruğu (yılan kuyruğu- yılanuyru): (*Physalis alkekengi*). [TBS 775/ DS 4266/ VHBA 13/ TTABİ 73/ TTABİ 67/ TTABİ 66/ TTBA 98/ TTBA 84/ TTBA 80/ TTBA 49/ RMTBA 32/ TTABİ 103].
yıllankuyruğu kaktüsü (T.+T.+Fr.): Farekuyruğu kaktüsü. [NEBAS 180].
yıllanlı ağı: Yılanıyastığı (*Arum*). [TBS 775].
yıllanmisi (T.+Ar.): (*Hypericum scabrum*). [TBS 775].
yıllanpancarı (yılan pancarı) (T.+Erm.): 1. Yılanıyastığı. 2. Yaprakları pancara benzetilen zehirli bir bitki (*Arum dioscoridis*). [TBAS 287/ İBAS 379/ BTS 712/ TBS 772/ DS 4266/ HATBA 15/ TTABİ 103/ TTBA 78/ TTBA 49/ TTABİ 65].
yıllansakalı (yılan sakalı): Bir bitki çeşidi. [BDVN 425/ HATBA 15].
yıllanıyastığı (yılanıyasdığı- yılan yastığı- yılan yasdığı): "1. *Arum* (*Araceae*) türlerine verilen genel ad. Yumrulu, çok yıllık ve otsu bitkiler. Yapraklar büyük ve ok biçiminde. Yaprakları sebze olarak kullanılır. Eş anl. Acı soğan (*Antalya*), Buzağı otu. Danaayağı, Domuz lâhanası (*Hamsiköy- Trabzon*), Domuz marulu. Domuz pancarı. Filkulağı (*Garde-Diyarbakır*), Gâvur pancarı, İlandili, İlan purçağı. Kari (*Doğu Anadolu*). Livik (*Sivas*). Nevik. Nivik (*Samsun, Tokat*), Sarmalık, Yaldıran (*Tekirdağ*). Yılanboncuğu. Yılan cücüğü. Yilandili, Yılan pancarı. *Arum dioscoridis* Sm.-Güney Anadolu bölgesinde (*Adana, Mersin*) yapraklarından et dolması sarılır ve Tırşik adı verilen bir yemek yapılır. *A. italicum* Miller (*Syn:A.trapezuntinum* Schott)- Arko lâhanası (*Trabzon*). Trabzon yılanıyastığı. Yumruları süs bitkisi olarak dış ülkelere satılır. 2. Yılanıyastığıgillerden, sulak ve nemli yerlerde yetişen, kök sapında süt görünüşünde, yakıcı ve acı bir öz su bulunan, zehirli bir bitki (*Dracunculus vulgaris*). 3. Yılan fidanı. 4. Yılan buçağı." [TBAS 287/ TS 2180/ İBAS 379/ RFLMT 202/ TKF 476/ TGİB 36/ BTS 712/ NEBAS 180/ TBS 775/ HKHTM 825/ KFT 1192/ EATBT 1053/ BDVN 425/ YATBT 50/ BDVN 246/ CFBİ 593/ TMTBA 20/ BDVN 76/ DS 4266/ MOBA 110/ TTBA 100/ TTABİ 74/ TTABİ 103/ HATBA 15/ TTBA 49/ TTBA 80].
yıllabaşı çiçeği: Bir bitki çeşidi. [NEBAS 180].
yılladırgöz dikenı (<?+T.+T.): (*Carduus nutans*). [TBS 776].
yılladı anasonu (yıldız anason- yıldız anisonu) (T.+Rum.): Manolyagillerden, Japonya'da yetişen, meyveleri zehirli bir ağaççık, çin anasonu (*Illicium anisatum*). [TS 2181/ ŞBA 808/ İBAS 379/ NEBAS 180/ TTABİ 103/ TTBA 49/ BDVN 329].
yıldız çiçeği: 1. Birleşikgillerden çiçekleri katmerli, yıldız biçiminde ve türlü renkte bir süs bitkisi, dalya (II) (*Dahlia*). 2. Aster. 3. Pat çiçeği. [TS 2181/ İBAS 379/ NEBAS 180/ TBS 776/ BDVN 225/ BDVN 91/ TTBA 49/ TTABİ 103].
yıldız kaktüsü (T.+Fr.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 180].
yıldız kökü: Beyaz yer elması. [İBAS 379/ BDVN 309].
yıldız meyvesi (T.+Far.): Karambola. [NEBAS 180].
yıldız otu: Yaprakları yıldız görünüş oluşturan bir bitki (*Eryngium campestre*). [TGİB 172/ TBS 776].
yıldız sümbülü (T.+Far.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 534].
yıldız yasemini (yıldız yasemin) (T.+Far.): 1. Zakkumgiller familyasından her mevsim yeşil olma özelliğini koruyan odunsu bir bitki. 2. Çiçekleri yıldız benzeyen ve güzel

kokulu bir süs bitkisi (*Trachelospermum jasminoides*). [TS 2181/ NEBAS 181/ TBS 777/ TTBA 49].

yıldız: Çiçekleri yıldıza benzeyen bir süs bitkisi (*Dahlia pinnata*). [TBS 776].

yıldızkökü: Bir bitki çeşidi. [TTBA 49].

yıldıznişanı (T.+Far.): Arslanpençesi. [TBAS 287/ İBAS 379].

yılğıc (<?): Ebuçehil karpuzu tarzında bir bitki. [İBAS 379].

yılğın (yılğın- yılğın): 1. İlgin ağacı ve yemişi (*Tamarix*). 2. Sulak yerlerde, kendiliğinden biten bir ağaç. 3. Funda (*Sambucus ebulus*). [İBAS 379/ DLT 971/ KTS 472/ ŞMK 213/ HBH 353/ KM 151/ TKF 476/ TE 2087/ ETFT 397/ EOS 175/ ABY 517/ YİŞ 1187/ TASS 1015/ KFT 1192/ ACBA 141/ CFBİ 593/ KBS II 1141/ TBS 777/ HHKA 209/ DS 4269/ KEA 483/ TMTBA 21/ EOTTD 328/ YATBT 50].

yılğın otu: Mavi çiçekli bir bitki. [DS 4269].

yılğın çalısı: (*Erica arborea*). [TBS 777].

yılkuşak: Yaprakları at kulağına benzetilen bir bitki (*Rumex patientia*). [TBS 777].

yılkuş kuzayı (T.+<?): İlgin ağacı. [İBAS 379/ CFBİ 593].

yıllıç (<?): Şamama, yiglengeç. [DS 4271].

yımrta armudu (T.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

yımrta eriği: Bir erik çeşidi. [TTABİ 77/ TTABİ 78].

yırkası (<?+Ar.): Hiltit, şeytan tersi. [ABY 517].

yırtıcılar ayası: Betrahiyun, kebik. [BKTS 271].

yırtıcı otu (<?+T.): Kuduz otu. [BDVN 228].

yışkık (<?): Nane. [İBAS 379/ CCBA 627].

yıvılgı (<?): Bir çeşit ağaç. [EUTSV 400].

yıylanguç (yıylagaç) (<?): Şamama, yiglengeç. [İBAS 379/ CFBİ 594].

yidin (<?): Güzel avrat otu (*Atropa belladonna*). [TBAS 287/ İBAS 380/ TBS 777/ DS 4276].

yidin otu (<?+T.): (*Sambucus ebulus*). [TBS 777].

yigde: 1. Bir çeşit bitki. 2. İğde (*Elaeagnus*), iğde ağacı. [EUTSV 401/ DLT 974/ İML 89/ KTS 473].

yigen (yiken) (<?): Hasır otu, kovalık otu (*Typha*). [DLT 974/ KTS 474].

yiglengeç (<?): Limon büyüklüğünde, kavun gibi kokan bir meyve, şamama. [İBAS 380].

yığdin-yığdin otu (<?+T.): 1. Güzel avrat otu (*Atropa belladonna*). 2. (*Sambucus ebulus*) [TBAS 287/ İBAS 380/ TBS 777].

yığilcik: Meşe. [TTABİ 94/ TTBA 29].

yıilcik (<?): Süpürge otu. [DS 4277].

yılınç (<?): Yenmeyen kokulu kavun. [İBAS 380].

yılmük (<?): Bir bitki çeşidi. [YİŞ 1190].

yimlik: Yemlik. [TBAS 287].

yımşen (yımışen): 1. Alıç. 2. Kıpçak ülkelerinde yetişen yabani bir meyvenin ismi. [İBAS 380/ CFBİ 594/ DLT 976].

yinibahar (T.+Far.): Taneleri karabiberden büyücek baharlı bir bitki, yenibahar. [DS 4278].

yir iğde: Meyveleri iğdeye benzetilmiştir (*Hippophae rhamnoides*). [TBS 778].

yir kasnisi (T.+Far.): Yaban marulu, hindiba. [İBAS 380].

yir mürveri (T.+Far.): Mürver ağacının bir türü. [İBAS 380].

yir otu: (*Sambucus ebulus*). [TBS 778].

yir sakızı: Yakı otu (*Scorzonera*). [ACBA 141].

yirtici-yirticiler otu: Yabani kereviz cinsinden bir bitki, masiva çiçeği, yirtıcılar ayası, düğün çiçeği, kurbağa otu, düğün otu. [LME 580/ LMEBA 414].

yitim (<?): Keten, keten tohumu (*Linum usitatissimum*). [DLT 978/ KTS 476].

yivdim (yivdin) (<?): 1. Mürver. 2. (*Sambucus ebulus*). [TBAS 287/ İBAS 380/ TBS 778].

yiircik (<?): Zivircik. [TBAS 287/ İBAS 380].

yiirün otu (<?+T.): Gendelaş. [CFBİ 594].

yiz (<?): 1. Kara pelin (*Artemisia abrotanum*). 2. Çığ otu, sele sazı. [DLT 979/ KTS 477].

yoğurt çiçeği: "1. *Anthémis altissima* L. Bir yıllık otsu bir bitkidir. Dil şeklindeki çiçekler beyaz, tüp şeklinde olanlar sarı renklidir. Yoğurt satıcıları, gölge yapması ve koku vermesi için, bu türün çiçekli dallarını bakraçlarının üzerine koyarlar. *A. hyalina* DC. türüne de aynı ad verilmektedir. Bu türlerin çiçekleri Gaziantep bölgesinde, Alman papatyası (*Anthémis nobilis* L.) yerine kullanılmaktadır. 2. Manisa lâlesi. 3. Papatya." [TBAS 287/ TBAS 298/ TS 2186/ İBAS 380/ TBS 778/ TTBA 49].

yoğurt otu: Kökboyasıgillerden, çiçekli dal uçlarında sütü kestirmekte kullanılan maya bulunan, bir yıllık veya çok yıllık otsu bitki, çobansüzgeci (*Galium*). [TS 2187/ ŞBA 809/ İBAS 380/ TGİB 109/ NEBAS 181/ TBS 779/ TTBA 49/ BDVN 288].

yoğurtçuk: 1. Manisa lâlesi. 2. Salep. 3. (*Allium*). [TBAS 287/ TBAS 287/ İBAS 380/ TBS 779/ TTBA 29/ TTABİ 94].

yoka kadız (<?): Tarçın. [EUTSV 407].

yoksul buğday: Başağı dört köşe, ak renkli, kara kılçıklı bir çeşit buğday.

[TTABİ 63/ TTBA 74/ TTBA 59].

yoksulurganı (yohsul urganı): Sarmaşık (*Convolvulaceae*). [İBAS 380/ RFLMT 202/ CFBİ 594/ LMEBA 414].

yol otu: Çoğunlukla yol kenarında görülen bir bitki olması nedeniyle verilmiş ad (*Inula oculus-christi*). [TBS 779].

yoldurga (yoldurgan): Kılıç gibi uzunca bir bitki. [İBAS 380/ EUTSV 408].

yonca (yonçga): "1. *Trifolium* (*Leguminosae*) türlerine verilen genel ad. Bir veya çok yıllık, otsu ve yaprakları genellikle üç yaprakçıklı olan bitkiler. Türkiye'de 100 kadar *Trifolium* türünün yetiştiği bilinmektedir. Doğu Anadolu bölgesinde bazı türlerin çiçekleri çiğ olarak yenir. Eş anl. Tirfil, Üçgiil. *Trifolium ambiguum* Bieb.- At elması (Erzurum, Kars). Çiçek durumları yenir. *T. nigrescens* Viv.-Hayvan yemi olarak yetiştirilir. *T. pratense* L.-Çayır dutu (Erzurum). Çiçek durumları yenir. *T. repens* L.-Hayvan yemi olarak yetiştirilir. *T. spadicum* L.- Çayır dutu (Çıldır-Kars). 2. Baklagillerden, başak durumundaki çiçekleri kırmızı veya mor renkli, hayvanlara yem olarak yetiştirilen çayır bitkilerinin genel adı (*Trifolium*)." [KT 1353/ TMİB 1129/ TBAS 288/ TS 2192/ EM 198/ ŞBA 811/ İBAS 380/ THBS 253/ İML 92/ TDES 457/ KBS II 1159/ RFLMT 202/ HBH 354/ KM 151/ TKF 476/ TGİB 64/ BTS 713/ NEBAS 181/ TBS 779/ HKHT 626/ LME 580/ EÇSBA 161/ EOS 176/ ABY 521/ KFT 1195/ ACBA 141/ TTABİ 59/ BDVN 592/ CFBİ 594/ LMEBA 414/ YATBT 50/ TMTBA 21].

yonca diken: "Kızılkantarongillerden, bataklık yerlerde yetisen, kötü kokulu ve çok acı olan yaprakları hekimlikte kullanılan bir bitki, acı yonca (*Menyanthes trifoliata*)." [HKHTM 825/ EATBT 1053].

yonca otu: Acı mercimek. [BDVN 308].

yonğöbek (<?+T.): İyi çeşit yemeklik mantar. [TTABİ 68/ TTBA 59/ TTBA 84/ TTBA 98].

yonsul otu (<?+T.): (*Adiantum capillus-veneris*). [TBS 781].
yordanlı (<?): Gelincik. [TBAS 288/ İBAS 380/ TTABİ 95/ TTBA 29].
yorduma (<?): Lâle. [TBAS 288/ İBAS 380].
yorgancık: Yaprakları benzetildiği için bu ad verilmiştir (*Anchusa undulata*). [TBS 782].
yorunça (yorinça- yorınça): Yonca (*Trifolium*). [EUTSV 409/ DLT 982/ KTS 480].
yosmuk (<?): Mercimek. [İBAS 380].
yosun otu: Eğrelti otuna benzeyen bir bitki (*Selaginella*). [İBAS 380].
yosun: 1. Çoğu sularda, ağaç veya taşların üzerinde yetişen tallı bitkilerin ilkel yapıdaki örneklerine verilen genel ad. 2. Ketencik. [KT 1354/ TMİB 1129/ TS 2194/ İBAS 380/ THBS 253/ SN 740/ KBS II 1164/ BTS 714/ TBS 782/ TE 2100/ HKHTM 814/ LME 580/ EOS 176/ BDVN 34/ YİŞ 1199/ KFT 1195/ BDVN 361/ BDVN 405/ EATBT 1049/ LMEBA 414].
yova (<?): Soğan. [İBAS 380].
yozelma: Yurdumuzda yabancı olarak bulunan elma çeşidi (*Malus sylvestris*). [TBS 782].
yoze findık (T.+Ar.): Yurdumuzda yabancı olarak bulunan findık çeşidi (*Corylus avellana*). [TBS 782].
yoze incir (T.+Far.): İncir. [TBAS 288].
yoze gei (<?): Bir çeşit bitki. [EUTSV 410].
yoze genç (<?): Sarmaşık bitkisi (*Hedera helix*). [İBAS 380/ DLT 983/ THBS 253/ KTS 481].
yuka ağacı (Lat.+T.): Avize ağacı. [BTS 714/ TTBA 49].
yulaf (Rum.): 1. Buğdaygillerden, en çok hayvan yemi olarak yetiştirilen otsu bitki (*Avena sativa*). 2. Bu bitkinin tanesi. [ŞBA 812/ İBAS 380/ TDES 457/ RFLMT 202/ TGİB 43/ BTS 714/ NEBAS 181/ TBS 782/ EÇSBA 161].
yulaf eriği (Rum.+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 79].
yulaf otu (Rum.+T.): (*Avena sterilis*). [TBS 783/ BDVN 79/ BDVN 98].
yulafıcık (Rum.+T.): Yulaf otu. [BDVN 98].
yulduzga (yuldruga) (<?): Kenger (*Cynara cardunculus*). [DLT 986].
yumak (yuvmak): Yumak otu. [TTABİ 101/ TTBA 29/ TBAS 288/ İBAS 380/ NEBAS 181/ DS 4822].
yumak otu: *Festuca* türleri (*Gramineae*) ne verilen genel ad. Eş anl. Koyun yumağı (Erzurum). [TBAS 288/ İBAS 380/ NEBAS 181/ DS 4822/ TTBA 49].
yumgak tana (<?): Uç lehçesinde kişniş (*Coriandrum sativum*). [DLT 988].
yumru: Domates. [TTABİ 97/ TTBA 29].
yumrukara: Bir çeşit kara üzüm. [TTBA 59].
yumrulu aslandışi: Bir bitki çeşidi. [HATBA 9].
yumrulu süsen (T.+Ar.): Süsen. [TBAS 288].
yumrulu tavşanbıyığı: Bir bitki çeşidi. [HATBA 15].
yumrulu turnagagası: Bir bitki çeşidi. [HATBA 15].
yumuk: Açılmamış çiçek, gül goncası. [TTABİ 101/ TTBA 29].
yumurca: Anasonun arasında yetişen kokulu bir bitki. [TTABİ 93/ TTBA 29/ TBAS 288/ İBAS 380/ TBS 783/ DS 4317/ DS 4825].
yumurcak: Kişniş (*Coriandrum sativum*). [TBAS 288/ İBAS 380/ TBS 783/ DS 4317/ DS 4825/ TTABİ 93/ TTBA 29].
yumurta boyası: Kök boya. [TBAS 288/ İBAS 381/ TTABİ 69/ TTBA 49/ TTBA 88].
yumurta çiçeği: Bir bitki çeşidi. [NEBAS 181].

yumurta elması: Bir bitki çeşidi. [TTABİ 77].

yumurta mantarı (T.+Rum.): Tavukbacağı mantarı. [TBAS 288/ TTABİ 69/ TTBA 49/ TTBA 88/ TTABİ 103].

yumurta otu: Gıvışgan otu. [İBAS 381].

yumurta patlıcanı (T.+Far.): Yumurtaya benzer taneler veren beyaz bir nevi patlıcan ki yenmeyip bahçe süsü olarak yetiştirilir. [KT 972].

yumuşak buğday: Buğday. [BDVN 596].

yumuşak diken: Dikenleri küçük ve çok batıcı olmayan bir bitki (*Sonchus asper*). [TBS 783].

yumuşak ot (yumuşak otu): Binyaprak. [İBAS 381/ KK 355].

yumuşga (<?): 1. Kızılıcak. 2. Akdiken, alıç. [İBAS 381/ DLT 989].

yun (<?): Pamuk. [DLT 989].

Yunan ardıç ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 342].

Yunan çam ağacı (Öİ+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 2].

Yunan kedi otu (Yunan kediotu) (Öİ+T.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 474/ CEBA 133].

yunddişi (yund dişi) (<?+T.): 1. İtboğan (*Colchicum autumnale*). 2. Acı çiğdem. [EM 199/ İBAS 381/ TMTBA 21/ YATBT 50].

yungak (yunguk) (<?): Çögen, çöven. [İBAS 381/ DLT 989].

Yunus eriği (Yonus eriği- Yonuz eriği) (Öİ+T.): "1. *Prunus divaricata* Ledeb. Olgun meyvalanmn ezildikten sonra, ince bir tabaka halinde, güneşte kurutulması ile ""Acı pestil"" elde edilir. Bu pestil yemeklere tat vermek için kullanılır. Eş anl. Yunus eriği, erik. 2. Ekşi yaban eriği. 3. Malta eriği." [TBAS 288/ TBAS 298/ TBS 783/ TTABİ 80/ TTBA 49].

Yusuf eriği (Öİ+T.): Bir erik çeşidi. [TTABİ 80].

Yusuf gülü (Öİ+Far.): Kadife çiçeği, horozibiği (*Fumaria officinalis*). [İBAS 381/ CFBİ 594].

Yusufçuk (Öİ+T.): Mandalina. [İBAS 381].

Yusufefendi (Yüsüfefendi) (Öİ+Rum.): Mandalina. [TTABİ 64/ TTABİ 72/ TTBA 73/ TTBA 75/ TTBA 95/ TTBA 59].

yuva kavunu Koyu renkli, kalın kabuklu, dayanıklı ve tatlı bir tür kavun. [TS 2203].

yuvarlak yapraklı ıtır (T.+T.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 293].

yuvarlak yapraklı taşkıran: Kırmızı benekli beyaz çiçekleri olan çok yıllık otsu bir bitki (*Saxifraga rotundifolia*). [ŞBA 814].

yügür (<?): Darı, akdarı. [İBAS 381/ DLT 992].

yügürgün (<?): Akdarı gibi taneleri olan, taneleri kırmızı bir bitki. [İBAS 381/ DLT 992/ KTS 485].

yüksek söğüt: Söğüt. [TBAS 288].

yüksük çay (T.+Çin.): Çiçekleri saran yaprakları yüksüğe benzetilen ve çay olarak kullanılan bir bitki (*Sideritis perfoliata*). [TBS 783].

yüksük otu: "1. *Digitalis* (*Scophulariaceae*). İki yıllık, otsu, kırmızı, sarı veya kirli sarı renkli çiçekli türler. Zehirli bitkilerdir. *Digitalis ferruginea* L- Arıkovanı (Uludağ-Bursa). *D. purpurea* L.- Mayasıl otu, Parmakçık otu. Bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir ve yaprakları kalp hastalıklarının tedavisinde kullanılır. 2. Sıracagillerden, kalp hastalıklarının iyileştirilmesinde kullanılan bir alkaloid veren, çiçekleri yüksük biçiminde olan bitki (*Digitalis purpurea*)." [TBAS 288/ TS 2207/ İBAS 381/ TGİB 89/ BTS 717/ NEBAS 181/ TBS 783/ BDVN 238/ BDVN 40/ TTBA 100/ TTBA 50/ TTABİ 71/ TTABİ 74/ TTBA 92].

yüksükük: Yüksük otu. [DS 4328/ TTABİ 94/ TTBA 29].
yülalen (<?): Bir bitki çeşidi. [VHBA 13].
yümne (<?): Akça ot. [İBAS 381].
yün otu: Sığırkuyruğu. [TBAS 288/ İBAS 381/ NEBAS 181/ DS 4331/ TTABİ 70/ TTBA 50/ TTBA 89].
yün tarak otu: Boyu 2 m'ye ulaşan pembe veya beyaz çiçekler açan iki yıllık bir bitki (Dipsacus fullonum). [ŞBA 815].
yünlü ada çayı (T.+T.+Çin.): Çok tüylü bir bitki (Salvia aethiopis). [TBS 784].
yünlü aspir (T.+Ar.): Yünümsü tüylü bir bitki (Carthamus lanatus). [TBS 784].
yünlü fidan (T.+Rum.): Bir fidan çeşidi. [BDVN 132].
yünlü yüksük otu: Bir bitki çeşidi. [NEBAS 181].
yür (<?): Bir darı cinsi (?). [KB 1284/ KTS 486].
yürek otu: Kalp rahatsızlıklarına karşı kullanılan bitki (Crepis alpina). [TGİB 89/ TBS 784].
yürek yaprağı: Genellikle nemli yerlerde yetişen, kalp biçimli yaprakları olan ve beyaz renkli çiçek açan bir bitki (Parnassia palustris). [ŞBA 816].
yüzerlik (yüzellik): Üzerlik, besbase (Peganum harmala). [TBAS 298/ İBAS 381/ DLT 994/ KK 357/ KBS II 1198/ HBH 357/ TKF 476/ TBS 784/ HKHT 630/ TE 2106/ MNT 903/ HKHTM 815/ ETFT 403/ LME 582/ EOS 177/ ABY 524/ DS 4336/ YİŞ 1209/ KEA 488/ KFT 1201/ ŞMS 126/ ACBA 141/ CFBİ 594/ YATBT 50/ TMTBA 21/ RMTBA 31/ EATBT 1049].
yüzerlik çiçeği: Bir bitki çeşidi. [LMEBA 414].
yüzükgaşı: Bir bitki çeşidi. [VHBA 13].
yüzüm: Üzüm. [CCBA 619].

-Z-

- zabıt** (Ar.): Süpürge otu. [DS 4340].
- zac ağacı** (Ar.+T.): Sac. [RFLMT 203].
- zade çam ağacı** (<?+T.+T.): Bir ağaç çeşidi. [BDVN 3].
- zafrah** (<?): Tırnak otu. [İBAS 382/ CCBA 622].
- zafran (zaferan- zafaran- zafirani- zağfiran)** (Ar.): Safran. [RFLMT 203/ ŞMK 215/ RB 105/ TT 173/ HBH 357/ HBTM 237/ KM 152/ MMŞM 471/ TKF 476/ HKHT 630/ TE 2108-2109/ AMATK 376/ HHKA 212/ MNT 904/ HKHTM 834/ ETFT 403/ TAH 816 / TKS 343/ UUF 744/ EOS 177/ ABY 524/ YİŞ 1211/ TASS 1025/ KEA 488/ KFT 1202/ TN 1208/ CFBİ 594/ YATBT 50].
- zağal (zagal- zagala)** (<?): Kızılıcık. [TBAS 289/ İBAS 382/ KM 152/ DS 4340].
- zahter** (Ar.): (Thymbra spicata). [TGİB 258/ TBS 785].
- zakkum** (Ar.): "Nerium oleander L. (Apocynaceae). 6 m kadar yükselebilen, kışın yaprak dökmeyen, pembe veya kırmızı çiçekli bir bitki. Dere yataklarında ve yol kenarlarında yetişir. Zehirli bir bitkidir. Eş anl. Ağacı, Ağan ağ., Ağı çalısı, Ağı çiçeği, Ağı dalı, Ağu ağ.. Avu, Ayan, Fattak (Marmaris-Muğla), Kan ağ., Zekum." [TBAS 289/ İBAS 382/ TDES 466/ KTS 488/ RFLMT 203/ TGİB 157/ BTS 719/ NEBAS 182/ TBS 785/ EÇSBA 161].
- zakkum ağacı**: Ağu ağacı. [TSD 414/ BDVN 414].
- zakota** (<?): Yabanıl sarımsak. [DS 4344].
- zalııldı** (<?+T.): Çalı cinsinden bir bitki. [DS 4345].
- zalot** (<?): Süpürge yapılan bir bitki. [DS 4345].
- zalumba kökü** (<?): Cedvar. [İBAS 382].
- zambak (zanbak)** (Ar.): "1. Liliium (Liliaceae) türlerine verilen genel ad. Soğanlı, çok yıllık, otsu, beyaz, sarı, kırmızı veya pembe çiçekli bitkiler. L. candidum L.- Ak zambak. Bey zambağı. Beyaz zambak. Misk zambağı. Çiçekleri kar beyazı renkli ve kuvvetli kokuludur. Güneybatı Anadolu bölgesinde yabanî olarak bulunur ve bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. L. ciliatum P. H. Davis- Kirno (Sürmene-Trabzon). Sarı çiçekli bir tür, Zigana dağı (Hamsiköy-Trabzon) bölgesinde yaygındır. L. martagon L - İstanbul zambağı, Sultan zambağı. Çiçekler pembe renkli. Kuzeybatı Anadolu bölgesinde yabanî olarak bulunur ve bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilir. L. monadelphum Bieb.- Sarı çiçekli. Zigana dağı (Hamsiköy-Trabzon) bölgesinde bulunur. 2. Süsen." [TBAS 289/ TBAS 289/ İBAS 382/ RFLMT 204/ RB 105/ TKF 476/ TGİB 126/ BTS 719/ NEBAS 182/ TBS 785/ HKHT 631/ TE 2113/ HHKA 212/ HKHTM 834/ TAH 819/ TKS 344/ EÇSBA 161/ ABY 525/ YİŞ 1216/ TASS 1029/ KEA 490/ CFBİ 594/ TBYBA 31/ BDVN 362/ BDVN 573/ KFT 1207/ YATBT 50].
- zambak ağacı** (Ar.+T.): Akasya, mimoza gibi zambak veya reçineli zamka benzeyen maddeler veren okaliptüs, zambak akasyası. [TS 2222/ NEBAS 182/ TTBA 50].
- zambak akasyası** (Ar.+Fr.): Zambak ağacı. [TS 2222/ TTBA 50].
- zambak geveni** (Ar.+T.): Gövdesinden zambak elde edilen bir bitki (Astragalus microcephalus). [TBAS 289/ TBS 786].
- zambak** (<?): Mısır, domates, kavun, karpuz gibi bitkilere sarılarak büyüyen ve mavi çiçekler açan asalak bir bitki. [DS 4346].
- zamban** (<?): Verimi azalmış tarlalarda biten sarı çiçekli bir ot. [DS 4346].
- zan meşesi** (<?+Far.): Bir ağaç türü. [BDVN 500].
- zambuka** (<?): Mürver. [İBAS 383].
- zangal** (<?): Kızılıcık. [TBAS 289/ İBAS 383].

zanzalak (zamsalak- zanzalah) (Ar.): Ayı fındığı (*Styrax officinalis*). [İBAS 383/ BTS 719/ TBS 786/ TBAS 289/ İBAS 383].

zaranza (<?): Yalancı safran, aspur (*Carthamus tinctorius*). [DLT 995].

zarek (<?): Keten. [TBAS 289/ İBAS 383].

zargunçmud (zargunçmuz) (<?): Bir reyhan türü (*Ocimum*). [DLT 995/ KTS 489].

zarif şamadora (Ar.+<?): Salon palmyesi. [NEBAS 182].

zartlak: Domates. [TTBA 29/ TTABİ 101].

zater (Ar.): 1. Kara kekik, kekik. 2. Sâter. 3. Kaya kekiği. (*Thymbra spicata*). [TBAS 289/ TBAS 289/ TBAS 290/ İBAS 383/ RFLMT 204/ TGİB 258/ TBS 786/ HKHT 631/ TAH 819/ EÇSBA 161].

zaval (<?): Kızılçık. [TBAS 290/ İBAS 383].

zavrak (Ar.): Kızılçık. [TBAS 290/ İBAS 383].

zavzara kirezi (<?+Rum.): Bir kiraz çeşidi. [TTBA 50].

zazak (<?): Mersin. [TBAS 290/ İBAS 383].

zazalak (<?): Erguvan (*Cercis siliquastrum*). [TBAS 290/ İBAS 383/ TBS 786].

zegerek (zegrek- zeyrek) (Far.): Keten, keten tohumu (*Linum usitatissimum*). [TBAS 290/ İBAS 384/ TDES 467/ TBS 786].

zehircik (Far.+T.): Zehirli bir bitki (*Daphne gnidioides*). [TBS 787].

zehirli çiğdem (Far.+T.): Acı çiğdem. [TBAS 290/ TTABİ 95/ TTBA 59].

zehirli mantar (Far.+Rum.): "İnsan ve hayvanlarda, hafif veya ölümlü sonuçlanan zehirlenmelere neden olan mantarlar. Aşağıdaki türler Türkiye'de yetişmekte olup ağır zehirlenmelere neden olurlar. Eş anl. Deli mantar. *Amamita citrina* Roques ex Schaeffer-Sarı mantar. Şapka soluk sarı renkli, üzerinde esmer renkli ve derimsi parçalar bulunur. Zehirli olmamakla beraber, genellikle ölüm ile sonuçlanan ağır zehirlenmelere neden olan *A. phalloides* türü ile kolaylıkla karıştırıldığı için yenmemelidir. İstanbul civarında Belgrat ormanında yetişmektedir. *A. muscaria* (Fr. ex L.) Quélet-Deli mantar, Gelin mantarı (Riva-Istanbul), Kızıl mantar. Sinek mantarı. Şapka kırmızı veya turuncu renkli, üzerinde beyaz renkli ve derimsi parçacıklar bulunur. İstanbul (Belgrat ormanı. Riva) ve Bolu civarında yetişmektedir, öldürücü olmamakla beraber zehirlidir. *A. pantherina* (Fr. ex de Candolle) Quélet-Köygöçüren. Şapka esmer grimsi veya sarımsı esmer renkli, üzerinde beyaz renkli parçacıklar bulunur. Trakya ve Kuzey Anadolu bölgesinde yaygın bir türdür, öldürücü olmamakla birlikte ağır zehirlenmelere neden olur. *A. phalloides* (Fr.) Quélet- Evcikkıran. Köygöçüren. Şapka 5-10 cm çapında, üzeri zeytin yeşili veya kirli sarımsı yeşil renkli, lameller beyaz. Sap beyaz, üst kısmında derimsi bir halka ve dip kısmında belirgin çanakçık bulunur. Sonbahar yağmurlarından sonra meşe ve kayın ormanlarının altında oluşur. İstanbul civarında (Belgrat ormanı) ve Kuzey Anadolu ormanlarında yetişir. Genellikle ölüm ile sonuçlanan ağır zehirlenmelere neden olur. Türkiye'nin en tehlikeli zehirli mantar türüdür. *A. verna* Gillet -İlkbahar mantarı. Şapka beyaz renkli. *A. phalloides* türünün bir varyetesi olarak kabul edilir. İstanbul civarında Belgrat ormanında yetişir ve ölüm ile sonuçlanan zehirlenmelere sebep olur. *A. virosa* (Fr.) Quélet-Şapka beyaz renkli olup tepesinde genellikle mememsi bir çıkıntı bulunur. İstanbul civarında Belgrat ormanlarında yetişmektedir. Genel olarak ölüm ile sonuçlanan zehirlenmelere neden olur. *Boletus satanas* Lenz-Çörek mantarı. Şapka etli, büyük, üst kısmı grimsi beyaz renkli, alt kısmı delikli. Sap kalın ve üzerinde halka bulunmaz. Türkiye'de Batı Anadolu bölgesinde saptanmıştır. Zehirlenmeler genellikle ölüm meydana getirmez. *Chtocybe* türleri-Şapka huni biçiminde beyaz veya sarı renklidir. Genellikle gruplar halinde ve ağaç gövdelerinin üzerinde görülür. *Clitocybe*

dealbata Quelet ve *C. olearia* (Fr. ex de Candolle) R.Maire (Syn.Pleurotus olearius Gillet) (Zeytin mantarı) türleri Türkiye’de yetişmektedir. Zehirlenme yaparlarsa da, öldürücü değildirler. *Hyphohma fasciculare* (Fr.ex Hudson) Quelet-Deli mantar. Yaşlı ağaç kütükleri üzerinde yetişir. Şapka sarı renkli ve tepesi genellikle kırmızımtırak. Sapta halka ve çanakçık bulunmaz. Kuzey Anadolu bölgesinde yetişir. Zehirlidir. *Tricholoma* türleri-Şapka esmer veya esmer sarı renklidir. Sapta halka ve çanakçık bulunmaz. Şapka altında lameller vardır. Kuzey Anadolu bölgesi ormanlarında yetişir. *T. albobrunneum* (Fr.ex Persoon) Quelet (Sığır mantarı) ve *T. sulphureum* (Fr. ex Bulliard) Quelet (Kükürt mantarı) türleri zararlı mantarlardır. Zehirlenmelerinde ölüm görülmez." [TBAS 290/ TTABİ 95/ TTBA 59/ TTABİ 104].

zehirli marul (Far.+Rum.): Yabani marul. [BDVN 347].

zehirli sarmaşık (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 182].

zehirli yonca (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 245].

zehir-zehir otu (Far.+T.): Sütleğen (*Arum italicum*).[TBAS 291/ İBAS 384/ TGİB 277/ TBS 787/ AMATK 377].

zehr ağacı (Far.+T.): Zakkum ağacı. [TKF 477].

zekgum (Ar.): Zakkum. [TBAS 291/ DS 4831].

zelderi dikenli (<?+T.): Bir çeşit dikenli bitki. [DS 4832].

zelenika (<?): Komar (*Rhododendron ponticum*). [TBAS 291/ TBS 787].

zelve (<?): Sığırkuyruğu (*Verbascum speciosum*). [TBAS 291/ İBAS 384/ TBS 787].

zemberek otu (Far.+T.): Atkuyruğu (*Equisetum telmateia*). [TBAS 291/ TS 2229/ İBAS 384/ BTS 720/ TBS 787/ TTBA 50].

zembil ağacı (zimbilaçi- zimbilaci- zimilacı- zimilaci- zimilas) (Ar.+T.): Silcan (*Smilax excelsa*). [TBAS 293/ İBAS 389/ TBS 791/ DS 4387/ TBAS 293/ İBAS 389/ TBS 791-792/ DS 4388].

zembil çiçeği (Ar.+T.): Hodan (*Briza maxima*). [TBAS 291/ İBAS 384/ NEBAS 183/ TBS 787/ TTBA 50/ BDVN 112].

zembil otu (Ar.+T.): 1. Buğdaygillerden, ayrık otuna benzeyen, çorak yerlerde yetişen bitki (*Briza*). 2. Hasır otu. [TBAS 291/ TS 2229/ İBAS 384/ NEBAS 183/ TTBA 50].

zemperlik (<?): (*Papaver rhoeas*). [TBS 787].

zencefil (zencebil) (Ar.): 1. Zencefilgillerden, Hindistan ve Malezya’da yetişen, yaklaşık 100 santimetre yüksekliğinde, kamış görünüşünde, çok yüksek ve otsu bir bitki (*Zingiber officinale*). 2. Bu bitkiden elde edilen ve baharat olarak kullanılan toz [ŞBA 817/ İBAS 384/ KK 358/ RFLMT 205/ ŞMK 216/ TT 175/ HBH 358/ KM 153/ MMŞM 471/ TKF 477/ TGİB 282/ NEBAS 183/ TBS 787/ TSD 416/ HKHT 632/ TE 2120/ AMATK 377/ HHKA 213/ MNT 907/ HKHTM 834/ ETFT 404/ TKS 345/ EÇSBA 161/ ABY 526/ YİŞ 1218/ TASŞ 1031/ KEA 491/ KFT 1211/ TN 1211/ ŞMS 126/ ACBA 142/ CFBİ 594/ YATBT 51/ BDVN 623].

zencefil kökü (Ar.+T.): Kök karanfil (*Orthurus heterocarpus*).[İBAS 385/ TBAM 141/ TBS 787/ TTBA 50].

zencefil zambağı (Ar.+Ar.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 307].

zerana (<?): Sütleğen (*Euphorbia*). [TBAS 291/ İBAS 385/ TBS 787].

zeravend (zeravendi) (Far.): 1. Kurtluca. 2. Pipo çiçeği. [TBAS 291/ İBAS 385/ KK 358/ RFLMT 206/ ŞMK 216/ HBTM 238/ MMŞM 472/ TE 2121/ HHKA 213/ ETFT 405/ EÇSBA 161/ ABY 526/ KFT 1212/ ŞMS 126/ ACBA 142/ BDVN 76/ YATBT 51].

zerdali (zerdeli- zerdalü- zerdalu) (Far.): "Armeniaca vulgaris Lam. (Rosaceae). 15 m kadar yükselebilen, beyaz veya pembe çiçekli bir ağaçtır. Meyveleri yenir. Aşılı

ağaçların meyvesine Kayısı veya Zerdali aşması (Rize) denir. Eş anl. Eski Türkler bu türe Sarı erik adını veriyorlardı. Bu ad bu gün de Kırşehir ve Erzincan dolaylarında kullanılmaktadır. Acı kayısı, Fıfış, Zerdeli." [TBAS 291/ TBAS 292/ ŞBA 470/ İBAS 386/ KK 358/ TDES 468/ RFLMT 206/ ŞMK 216/ RB 105/ HBH 358/ KM 153/ MMŞM 472/ TKF 477/ TGİB 34/ BTS 721/ TBS 788/ TE 2122/ AMATK 377/ HHKA 213/ MNT 907/ ETFT 405/ TKS 345/ UUF 752/ EOS 177/ ABY 526/ YİŞ 1218/ TASŞ 1032/ KEA 491/ KFT 1212/ ŞMS 127/ ACBA 142/ KDB 5/ CFBİ 594/ YATBT 51/ MNF 155].

zerdali ağacı (Far.+T.): Kayısı ağacının Akdeniz ülkelerinde yetiştirilen küçük meyveli bir türü (*Armeniaca vulgaris*). [KT 1375/ BDVN 486/ BDVN 489].

zerdali diken (Far.+T.): "*Centaurea behen* L (Compositae). 60-150 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu ve sarı çiçekli bir bitki. *Centaurea diffusa* Lam.-Zerdali diken. *C. solstitialis* L.-Zerdali diken" [TBAS 292/ İBAS 386/ TGİB 58/ TBS 788/ TTBA 50].

zerde (Far.): Havuç. [KK 358].

zerdeçal (zerdeçav- zerdeçu- zerdeçuba) (Far.): Zencefilgillerden, kök saplarından safranı andıran boyalı bir madde çıkarılan, yaprakları sivri uçlu, çiçekleri sarı renkte, çok yıllık bir bitki, Hint safranı (*Curcuma longa*). [ŞBA 820/ İBAS 386/ KK 358/ TDES 468/ RFLMT 206/ HBH 358/ KM 153/ MMŞM 472/ NEBAS 183/ TSD 416/ HKHT 632/ AMATK 377/ HKHTM 845/ ETFT 405/ YİŞ 1219/ TASŞ 1032/ KEA 492/ ACBA 142/ CFBİ 594/ BDVN 391].

zerdeçal kökü (Far.+T.): Bir bitki çeşidi. [TBAM 142].

zerdeçöp (zerdeçop) (Far.): Zerdeçav, Hint zafranı. [BDVN 391/ BDVN 217/ BDVN 231/ YATBT 51].

zerdali aşması (Far.+T.): Kayısı. [TTBA 50].

zerek (zerpik) (<?): Keten. [TBAS 292/ İBAS 386/ İBAS 387].

zerenze (<?): Yaban mersini, durdabak. [KTS 489].

zeres çayı (<?+Çin.): Bir bitki çeşidi. [BDVN 155].

zerik (zernek) (<?): Kadıntuzluğu. [İBAS 386/ İBAS 387].

zerin (zeren) (Ar.): 1. Nergis, fulya. 2. Buğday. [BDVN 409].

zerneb (Ar.): Çekirge ayağı, çekirge otu. KM 153/ HHKA 213/ YİŞ 1219/ ŞMS 127

zerrin (zerren- zerin) (Far.): Nergis (*Narcissus*). [TBAS 292/ İBAS 386/ İBAS 387/ RFLMT 206/ NEBAS 183/ TBS 788/ EÇSBA 161].

zerrinkadeh (zerrin kadeh- zerinkadeh) (Far.+Ar.): Çiçeğin ortasındaki çanak şeklindeki kısım kadehe benzetilmiştir, nergis (*Narcissus poeticus*). [TBAS 292/ İBAS 386/ İBAS 387/ TKF 477/ TBS 789/ LMEBA 414].

zevgülü armudu (<?+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

zevrek (<?): Esrar. [İBAS 387].

zeyrek (zeyerek- zeylek) (Far.): Keten (*Linum usitatissimum*). [TBAS 292/ İBAS 387/ TGİB 139/ NEBAS 183/ TBS 789].

zeyrek otu (Far.+T.): Keten bitkisi. [DS 4363].

zeytin (zeyt- zeytun) (Ar.): Zeytin, zeytin yağı (*Olea europaea*). [RFLMT 206/ ŞMK 216/ RB 105/ TT 175/ HBH 358/ HBTM 238/ KM 153/ TKF 478/ HKHT 633/ TE 2124/ AMATK 377/ HHKA 213/ MNT 908/ HKHTM 834/ ETFT 405/ TAH 822-823/ TKS 345/ UUF 753/ EOS 177/ ABY 526/ YİŞ 1219/ TASŞ 1033/ KEA 492/ KFT 1213-1214/ TN 1212/ ŞMS 127/ YATBT 51/ TGİB 160/ BTS 721/ TBS 789/ EÇSBA 161/ YİŞ 1220].

zeytin ağacı (Ar.+T.): "*Olea europaea* L. (Oleaceae). Kışın yaprağını dökmeyen ağaç veya ağaççık. Türkiye'de iki varyetesi yetişmektedir. *Olea europaea* L. var. *europaea* -

Yenen zeytin. Yapraklar 4 cm den daha uzun. Meyve 35 mm kadar büyüklükte. Birçok kültür çeşidi meyvesi (Zeytin) için yetiştirilir. *O. europaea* L. var. *sylvestris* (Miller) Lehr.-Delice, Erkek zeytin. Yabanî zeytin. Yapraklar 4 cm den daha kısa, meyve 15 mm kadar, dal sürgünleri dikenli. Batı ve Güney Anadolu bölgelerinde yabanî olarak yetişir." [KT 1377/ TBAS 292/ İBAS 388/ NEBAS 183/ TBS 789/ BDVN 422].

zeytin çiçeği (Ar.+T.): Yaprakları renk ve şekil bakımından yabanî zeytin yaprağına benzetilen bir bitki (*Rosmarinus officinalis*). [TBS 789].

zeytin mantarı (Ar.+Rum.): Zehirli mantar. [TBAS 292].

zeytin yaprağı (Ar.+T.): Bir çeşit roka. [DS 4364].

zeytin yapraklı ada çayı (Ar.+T.+T.+Çin.): Ada çayı. [TBAS 292].

zeytinüzümü (Ar.+T.): Tanesi zeytine benzer kara, tatlı bir çeşit üzüm. [TTBA 50].

zıbidık (<?): Bir bitki çeşidi. [VHBA 13].

zığlatma (<?): Pancar. [DS 4366].

zıka (<?): Hardal otu. [DS 4366].

zıkkım (Ar.): Zehirli bir bitki (*Nerium oleander*). [TBS 790].

zılbirt- (zılbıt) (<?): (*Trachystemon orientalis*). [TBS 790/ DS 4367].

zılgıt (<?): Öksürük otu. (*Tussilago farfara*). [TBS 790].

zılık (<?): Marula benzeyen, yaprağından sarma yapılan bir kış sebzesi, pazı. [DS 4369].

zımbara (<?): (*Satureja spicigera*). [TBAS 298/ TBS 790].

zımbıldık (<?): Akarsu kıyılarında yetişen bir çeşit ot. [DS 4370].

zıncan (zılcan) (<?): Bir çeşit dikenli çalı, silcan. [TBAS 292/ İBAS 388/ KBS II 1203].

zingırdak otu Tahıla zarar veren bir ot. [DS 4375/ TTBA 50/ TTABİ 101].

zıpır (zıppır) (<?): (*Orobanche crenata*). [TBS 790].

zıpkın (<?): Uzun sapı ile birlikte çiçek kurulu zıpkına benzetilmiştir (*Urginea maritima*). [TBS 790].

zıplak: Pancar. [DS 4375/ TTABİ 94/ TTBA 29].

zırmalak (<?) Silcan. [İBAS 388/ TBAS 292].

zırmılank (<?): Asmaya benzer, sürgünlerinden yemek yapılan bir kır bitkisi. [DS 4378].

zırnık otu (Far.+T.): Bitkinin kaynatılıp içilen suyu acıdır ve zırnık burada zehir gibi anlamındadır (*Teucrium chamaedrys*). [TBS 790].

zırta (<?): Kızılılık. [TBAS 293/ İBAS 388].

zıvan (Ar.): Buğdayla birlikte tarlalarda yetişen, delice de denilen bir çeşit ot. [DS 4382].

zıbike (<?): Karamuk, kurt üzümü (*Berberis vulgaris*). [İBAS 388/ TBS 790].

zıbirtme (<?): Yüksük otu (*Digitalis ferruginea*). [TBS 791].

zifin: "*Rhododendron luteum* Sweet (*Ericaceae*). Kışın yapraklarını döken, sarı çiçekli ve çalı görünüşünde bir bitkidir. Arılar çiçeklerinde Deli bal yaparlar. Eş anl. Cifin. Çifin, Sarı ağü. Şifin (Trabzon), Zifina, Sariağı." [TBAS 293/ TS 2236/ İBAS 388/ TGİB 212/ TBS 791].

zifina (<?): Zifin. [TBAS 293/ İBAS 389].

Zigana zambağı (Öİ+Ar.): Bir bitki çeşidi. [CEBA 133].

zil çiçeği (Far.+T.): Zil otu. [BDVN 363].

zil otu (Far.+T.): Zil çiçeği. [BDVN 363].

zılfir-zılfür otu (<?+T.): Asfaltotu (*Psoralea bituminosa*). [TBS 791].

zilli erik (Far.+T.): Yabanî erik türü (*Prunus spinosa*). [TBS 791].

zımbit (zimerit) (<?): Andız otu. [TBAS 293/ İBAS 389/ DS 4387].

zinc cevizi (<?+Ar.): Kola cevizi. [BDVN 190].

zincan (<?): 1. Çıçırgan. 2. Silcan. 3. (*Hippophae rhamnoides*). [TBAS 293/ TBAS 293/ İBAS 389/ TBS 792].

zincer (<?): Silcan (*Smilax excelsa*). [TBAS 293/ TBS 792].

zincer üzümü (<?+T.): Daha çok böğürtlen adıyla bilinen bir bitki (*Rubus canescens*). [TBS 792].

zincilip (<?): İlkbaharda biten, yaprağı yenebilen sarı çiçekli bir bitki. [DS 4388].

zinebit (<?): Andız otu (*Inula viscosa*). [TBAS 293/ TBS 792].

zinemit (<?): Sığırkuyruğu (*Verbascum*). [TBAS 293/ İBAS 389/ TBS 792].

zingit (<?): Ahlat. [TBAS 293/ İBAS 389].

zinya çiçeği (<?+T.): Bir bitki çeşidi. [NEBAS 183].

zipçik (<?): Bir tür çim (*Piptatherum miliaceum*). [TBS 792].

ziraat armudu (Ar.+Far.): Bir armut çeşidi. [OYAA 138].

ziravend (Far.): Loğusa otu, zeravent. [HBH 358/ HKHT 633/ AMATK 378/ MNT 909/ ETFT 405/ TAH 825/ TKS 346/ ABY 527/ YİŞ 1222/ TASŞ 1035/ KEA 494].

zire (zira- zıra) (Far.): Kimyon (*Laser trilobum*). [TBAS 292/ İBAS 388/ KM 153/ TBS 790/ ŞMS 127/ TBAS 293/ İBAS 389/ HBH 359/ HKHT 635/ EUTSV 416/ YATBT 51].

zirişk (Far.): Diken üzümü, kadın tuzluğu. [KM 153/ TE 2128/ HHKA 214/ MNT 909/ TKS 346 / TASŞ 1036/ YATBT 51].

zirmek (<?): Tavşan kirazı. [TBAS 293/ İBAS 389].

zirte (<?): Kızılılık. [TBAS 293/ İBAS 389].

zivan (Ar.): Delice (*Avena sterilis*). [TBAS 293/ İBAS 389/ TDES 470/ TGİB 235/ TBS 793/ DS 4390].

zivan çiçeği: Kara pelin (*Artemisia abrotanum*). [İBAS 390/ BDVN 80].

zivircik (Far.+T.): “1. *Anagyris foetida* L. (Leguminosae). 1-3 m yükseklikte, çalı görünüşünde ve kuvvetli kokulu bir ağaççıktır. Yapraklar 3 yaprakçıklı, çiçekler sarı renkli. Tohumları zehirlidir. Eş anl. Katırkuyruğu. Yiyircik (Silifke-İçel). 2. Akdeniz bölgesinde yetişen, 100-300 santimetre yüksekliğinde, kuvvetli kokulu bir çalı (*Anagyris foetida*).” [TBAS 293/ TS 2239/ İBAS 390/ NEBAS 183/ TTBA 29/ TTABİ 94].

zivzik narı (<?+Far.): Meyvesi küçük ve tohumları ekşi olan bir nar çeşidi (*Punica granatum*). [TBS 793].

zoğal (zonğal- zoval- zuğal- zuhal- zuval) (Far.): Kızılılık (*Cornus mas*). [TBAS 294/ İBAS 390/ TDES 471/ TBS 793].

zomzom eriği (<?+T.): Bir çeşit erik. [TTBA 50].

zorlak otu (<?+T.): Sıraca otu (*Scrophularia*). [TBS 793].

zozu (<?): Soğana benzer bir çeşit bitki. [DS 4841].

zufa (züfa) (Ar.) : Zulfa otu, zufa otu. [KM 153/ MMŞM 472/ TKF 478/ TE 2131/ AMATK 378/ HHKA 214/ MNT 910/ HKHTM 834/ ETFT 406/ TKS 347/ ABY 527/ YİŞ 1225/ TASŞ 1037/ KEA 495/ KFT 1225/ ACBA 142/ YATBT 51].

zufa otu (Ar.+T.): Çördük otu.[BDVN 327/ BDVN 302/BDVN 428/ NEBAS 183].

zulfa (Ar.): Zufa otu, çördük otu. [BDVN 327].

zulfa otu (Ar.+T.): “*Hyssopus officinalis* L. subsp. *angustifolius* (Bieb.) Arcangeli (Labiatae). 20-40 cm yükseklikte, tüylü, çok yıllık, mavimsi çiçekli bir bitki. Yaprakları, nane gibi çorbalara koku ve tat vermek için kullanılır (Gümüştane, Erzurum).” [TBAS 294/ ŞBA 822/ İBAS 390/ TBS 793/ TTBA 50].

zumaç (<?): Acı çiğdem (*Colchicum*). [TGİB 74/ TBS 793].

zumağu (zumagu) (<?): Ak çöpleme. [TBAS 294/ İBAS 390].

zumak (<?): Güz çiğdemi (*Colchicum speciosum*). [TBAS 294/ İBAS 390/ TBS 793].

zun (<?): Buğday ve arpa aralarında biten bir bitki. [İBAS 390].

zunkade (<?): (*Narcissus tazetta*). [TBS 793].

zurunbad (zurumbad- zürünbad- zurunba) (Far.): 1. Cedvar bitkisi. 2. zencefilgilerden bitki ve yağı, yabanî zencefil [*zingibâr officinalis*]. [HKHT 635/ AMATK 378/ HHKA 214/ HKHTM 845/ ABY 528/ YİŞ 1225/ TASS 1038/ ŞMS 127/ ACBA 142/ YATBT 52].

zücac (<?): Karanfil. [ETFT 406].

zühretarağı (Ar.+T.): Kişkiş. [TBAS 294/ İBAS 391].

zümürüt otu (Ar.+T.): Andız. [İBAS 391].

zürneb (<?): Bir bitki. [AMATK 378].

zürur (<?): Muşmula. [AMATK 378].

SONUÇ

Eski zamanlardan günümüze kadar anlam bilimi, birçok araştırmacı için araştırma konusu olmuştur. Bitki adları konusu da anlam bilimine kıyasla daha eski bir çalışma alanı olarak kabul edilebilir. Bunun sebebi de bitkilerle insanlar arasındaki ilişkinin insanoğlunun varlığından beri sürdüğü inancıdır. Tez konusu olarak seçtiğimiz “Türkçe Bitki Adlarının Anlam Bilimi Açısından İncelenmesi” konusu da bu iki eski ve köklü konunun, aynı zamanda alanın, birbirleriyle ilişkisini ortaya koymayı amaçlayan bir konudur. Her ne kadar ikisi de eski ve köklü alanlar olsa da bir bilim dalı haline gelmeleri, bu şekilde sistemleşmeleri daha sonraki zamanlarda olmuştur. Tezde her iki alanın tarihsel gelişimlerine ve her iki alanda yapılan çalışmalara ayrıntılı olarak yer verilmiştir. Genel bir çerçeveden bakıldığında anlam bilimi ile ad bilimi (özelinde de bitki ad bilimi) arasında olan sıkı bağ oldukça net bir şekilde görölmektedir.

Tezle ilgili olarak gerekli incelemeler yapıldığında ortaya çıkan sonuçlar kısaca şunlardır:

1. Adlar, özel ad ve tür adı olmak üzere ikiye ayrılır. Bitki adlarının temelini tür adları oluşturur.
2. Bitki için kullanılan her türlü ada *fitonim*, bitki adlarını inceleyen bilim dalına da *fitonimi* denir.
3. Anlamın varlığını kabul eden ve bu konu üzerinde çalışan araştırmacılar, soyut bir kavram olan anlamı, farklı şekillerde tanımlamışlardır. Anlam kavramının varlığını inkâr eden araştırmacılar ise, kelimelerin anlamlarının değil, kullanımlarının olduğunu vurgulamışlardır.
4. Anlam bilimi, dili anlam yönünden ele alan bir bilim dalıdır. Kelimelerin anlamlarını, bunları nasıl, niçin, ne zaman kazandığını, diğer kelimelerle nasıl bir ilişki içinde olduğunu inceler. Bununla birlikte anlam bilimi; dil ile dünya arasındaki ilişkiyi sağlar. Bu ilişkiyi çevreleyen iki önemli nokta vardır. İlki evrende var olan her şeyin aldığı isim noktasıdır. İkincisi ise isim alan her şeyden bahsetme ihtiyacı yani iletişim noktası olmuştur.
5. Gönderim, ilem, tümce, sözce, önerme gibi kavramlar, anlam bilimsel kavramlar olarak ele alınmıştır.

6. Göstergenin bütün özelliklerine yer verilmiş ve göstergenin bağlantılı olduğu kavramlar (gösterilen-gösteren) açıklanmıştır. Bununla birlikte farklı araştırmacıların gösterge anlayışları ve tasnifleriyle birlikte, gösterge çeşitlerine de değinilmiştir.
7. Dizge kavramı ve dizgenin anlamla olan ilişkisi aktarılmıştır.
8. Gösterge bilimi ve anlam bilimi arasındaki bağ ifade edilmiştir.
9. Kavram ve kavramlaştırma konuları işlenmiş ve kavram-gösterge-anlam üçlüsünün dil içerisindeki önemi vurgulanmıştır.
10. Bitki adlarının kavramlaşma şekli ve sürecinden bahsedilmiştir.
11. Her araştırmacıya göre farklı şekillenen anlam türleri açıklanmaya çalışılmış, farklı tasniflere de yer verilmiştir.
12. Sözcük ve anlam ilişkisi ele alınmıştır. Sözcüklerin anlam yapılarında kimi zaman farklılıklar ortaya çıkar. Bu anlam farklılıkları toplumun eğitim düzeyi ve bağlı oldukları medeniyetlerle bağlantılıdır. Medeniyetin getirdiği kavram çeşitliliği, bazı dönemlerde o medeniyetin bağlı olduğu dilin kelimeleriyle birlikte alınmıştır.
13. Temel anlam, yan anlam, duygu değeri, tasarımlar... vb. terimler örneklerle açıklanmıştır.
14. Benzetme konusuna değinilmiş ve benzetmenin bitki adları açısından önemi bir liste sunularak aktarılmıştır.
15. Aktarmaların bitki adlarıyla olan ilişkisine yer verilmiş, örneklerle izahı yapılmaya çalışılmıştır.
16. Çok anlamlı bitki adları bir liste şeklinde anlamlarıyla birlikte ele alınmıştır.
17. Eş adlı bitki adları incelenmiş, hem bitkilere hem de başka nesnelere, varlıklara ad olmuş eş adlı kelimeler, bitkiyi karşılayan anlamlarının yanında var olan diğer anlamlarıyla birlikte verilmiştir.
18. Tartışmalı bir konu olan eş anlamlılık konusuyla ilgili, araştırmacıların farklı görüş ve düşüncelerinden bahsedilmiş ve iki farklı kaynaktan alınan eş anlamlı bitki adları listeler halinde aktarılmıştır.
19. Türkçe bitki adlarındaki karşıtlık, tablolar halinde sunulmuştur.
20. Daha çok cümle anlam biliminin konusu olmasına rağmen, bağlam konusuna da kısmen değinilmiştir.
21. Anlam değişimleri, anlam olayları ele alınıp, bu olayları geçiren bitki adları anlamlarıyla birlikte incelenmiştir.

22. Anlam değişmelerinde etkili olan kavramlara ve dil bilimcilerin bu konudaki görüşlerine, tasniflerine yer verilmiştir.
23. Bitkilerde meydana gelen anlam olayları, daha önce yapılan çalışmalardan da yararlanılarak derli toplu bir şekilde aktarılmıştır.
24. Türkçe bitki adlarına ulaşabilmek adına taranan 95 eser, eserlerin kısaltmalarıyla ve bitki adının geçtiği sayfa numarasıyla birlikte kaydedilmiştir.
25. Taranan eserlerden elde edilen Türkçe ve Türkçeleşmiş bitki adları tasnif edilmiştir.
26. Ulaşılan bitki adlarının dil açısından yapılan tasnifinde, *sadece Türkçe olan bitki adı sayısı*, 4605 (%34), *Türkçe-Arapça olan bitki adı sayısı* 306 (%2,26), *Arapça-Türkçe olan bitki adı sayısı* 577 (%4,27), *Türkçe-Farsça olan bitki adı sayısı* 561 (%4,15), *Farsça-Türkçe olan bitki adı sayısı* 573 (%4,24), *Türkçe kabul edilen veya Türkçeleşen bitki adı sayısı* 338 (%2,50) olarak belirlenmiştir. Bu dillerin dışında farklı dillerden olan ve Türkçe kabul edilmeyen, Türkçeleşmeyen bazı bitki adları, kökeni bilinmeyen bazı bitki adları, özel adlarla kurulan bitki adları vb. kriterlere sahip olan bitki adları da sözlük içerisinde yerini almaktadır.
27. Yapıları bakımından ele alınan bitki adları, ana başlık altında, *basit yapılı bitki adları*, *türemiş yapılı bitki adları*, *birleşik yapılı bitki adları* olarak üçe ayrılmıştır. *Basit yapılı bitki adı sayısı* 630 (%4,66), *türemiş yapılı bitki adı sayısı* 463 (%3,42), *birleşik yapılı bitki adı sayısı* 9399 (%69,62) olarak belirlenmiştir. Kökeni bilinmeyen bitki adları bu tasnifte yer almamaktadır.
28. Yapı bakımından ele alınan *birleşik bitki adlarının* kuruluşu ile ilgili olarak 6 başlık oluşturulmuştur: *İsim tamlaması biçiminde kurulan bitki adı sayısı* 6598 (%48,87), *sıfat tamlaması biçiminde kurulan bitki adı sayısı* 2333 (%17,28), *sıfat-fiil grubuyla kurulan bitki adı sayısı* 250 (%1,85), *tekrar grubuyla kurulan bitki adı sayısı* 44 (%0,32), *isnat grubuyla kurulan bitki adı sayısı* 27 (%0,2), *cümle biçiminde kurulan bitki adı sayısı* 27 (%0,2) olarak belirlenmiştir.
29. Kavram açısından ele alınan *birleşik bitki adları*, 21 başlık altında toplanmıştır: *Aile, akrabalık ve evlilik ile ilgili olan bitki adı sayısı* 115 (%0,85), *meslek adlarıyla oluşan bitki adı sayısı* 82 (%0,60), *cinsiyetle ilgili olan bitki adı sayısı* 99 (%0,73), *duygularla ve duyularla ilgili bitki adı sayısı* 264 (%1,95), *unvanlarla oluşturulan bitki adı sayısı* 35 (%0,25), *gök ile ilgili kavramlardan oluşan bitki adı sayısı* 56 (%0,41), *dış*

görünüşüne, fiziki yapısına göre ad alan bitki sayısı 507 (%3,75), eşya ve nesne adlarından oluşan bitki adı sayısı 277 (%2,05), dini ve etnik unsurlardan oluşan bitki adı sayısı 208 (%1,54), hayvan adlarıyla kurulan bitki adı sayısı 1230 (%9,11), kokusu sebebiyle ad alan bitki sayısı 59 (%0,43), maden adlarından adını alan bitki sayısı 88 (%0,65), organ adlarıyla kurulan bitki adı sayısı 182 (%1,34), renk adlarıyla kurulan bitki adı sayısı 1138 (%8,42), sayılarla kurulan bitki adı sayısı 68 (%0,50), şahıs ve millet adlarıyla kurulan bitki adı sayısı 281 (%2,08), tadı sebebiyle ad alan bitki sayısı 184 (%1,36), tedavi ettiği hastalık yüzünden ad alan bitki sayısı 83 (%0,61), yer adlarıyla kurulan bitki adı sayısı 467 (%3,45), yetiştiği yer sebebiyle ad alan bitki sayısı 891 (%6,6), zaman bildiren kelimelerle kurulan bitki adı sayısı 117 (%0,86) olarak belirlenmiştir.

30. Elde edilen yaklaşık **13.500** bitki adı, anlamları ve yer aldıkları eserlerdeki sayfa numaralarıyla birlikte bir Türkçe bitki sözlüğü şeklinde hazırlanıp sunulmuştur.

31. İnsanoğlu tabiatla iç içe yaşaması sonucu bitkileri tanıma, kullanma ve adlandırma yoluna gitmiştir. Bitki adlandırmalarında kültürün ayırıcı özelliği rol oynamaktadır. Kültürdeki gelişmeler dilde kullanılan kelimeleri de etkilemektedir. Tarihi süreç içerisinde yaşanan din ve coğrafya değişiklikleri kültürün bir parçası olan dili önemli oranda etkilemiştir. Türkçede bitki adlandırmalarında kullanılan metot, birçok dille örtüşmektedir. Bitkiler, tarih boyunca farklı şekillerde adlandırılmıştır. Bitkilerin adlandırılmasındaki çağrışım aralığı incelenirken çok yönlü olarak ele alınmalıdır. Bitkiler adlandırılırken organ adları, hayvan adları, sayılar, şahıs adları, çeşitli hastalık adları, maden (cevher) adları, koku adları, astronomi terimleri, yetiştiği/geldiği coğrafya veya etnik/dini unsurlar vb. özelliklerden yararlanılarak işaretleme yoluna gidilmiştir. Bu işaretlemelerde deneme, tecrübe etme ve gözlem yapma da önem taşımaktadır.

Bütün bu maddelerle birlikte gerek anlam bilimi, gerek de bitki ad bilimi konularında pek çok kaynaktan, pek çok bilgi derlenip toparlanmış ve iki dalın birbirleriyle olan ilişkisi açıklanmaya çalışılmıştır. Bitki adları derlenirken, yazılış farklılıkları da gösterilmiştir. Sonuç olarak, anlam biliminin teorik bilgileri dâhilinde, 95 eserden derlenen, içerisinde yaklaşık 13.500 civarında Türkçe ve Türkçeleşmiş bitki adı bulunan

bir bitki sözlüğü ortaya çıkarılmıştır. Bu durum da Türkçenin çok zengin bir söz varlığına sahip olduğunun kanıtıdır.

Anadolu coğrafyası bitkiler açısından zengin bir coğrafyadır. Anadolu topraklarının verimliliği bitkilere de yansımış ve bu bereketli topraklar üzerinde binlerce bitki türü yetişmiştir. Bu bitkilerin bazıları için özel adlandırmalara gidilirken, bazıları için de *ot*, *çiçek*, *yemiş*, *ağaç* gibi genel ifadeler kullanılmıştır. Bitki adlarıyla ilgili olarak yapılan çalışmalarda, özellikle de derleme yapılan durumlarda, ağız özellikleri, yanlış adlandırmalar ve bunların yayılması, farklı bitkilere aynı genel adların verilmesi gibi pek çok derleme sorunuyla karşı karşıya kalınmaktadır. Bu gibi durumlarda en sağlıklı yöntem dilcilerin ve botanik üzerine çalışan insanların bir araya gelerek ya da birbirlerinin çalışmalarından faydalanarak doğru materyalleri ortaya koyması olacaktır. Biz, bu yüzden çalışmamızda, botanik alanında çalışan bilim adamlarının yazdığı bitki sözlüklerinden de yararlanmayı tercih ettik. Bu şekilde daha doğru bir söz varlığına ulaştığımız kanısındayız.

KAYNAKÇA

Kitaplar

- Ahanov, Kaken (1993). "Til Biliminiñ Negizderi", Almatı: Sanat Baspası.
- Ahmanova, O. C. (1966). "Slovar Lingvistiçeskix Terminov. İzdatel'stvo Sovetskaya Entsiklopediya, Moskova.
- Ahmedov, Tofiq (1991). "Azerbaycan Toponimiyasının Esasları", Bakı Universitesi Neşriyatı, Bakı.
- Akalın, Şükrü (1952). "Büyük Bitkiler Kılavuzu", Ankara.
- Akalın, Şükrü (1953). "Büyük Bitkiler Kılavuzu", (2. Baskı), Ankara.
- Akerson, F. E. (1991). "Anlam-Çeviri-Karşılaştırma (Bizim Dilimizden Öteki Dile-Öteki Dilden Bizim Dilimize)", ABC Kitabevi, İstanbul.
- Akerson, F. E. (2005). "Göstergebilime Giriş", Multilingual Yayınları, İstanbul.
- Akerson, F. E. (2016). "Türkçe Örneklerle Dile Genel Bir Bakış", Bilge Kültür Sanat Yayınları, İstanbul.
- Akmajian, A. (2001). "Linguistics. An Introduction to Language and Communication", Cambridge, Massachusetts: The MIT Pres.
- Aksan Doğan (1999), "Anlambilim, Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi, Ankara: Engin Yayınları.
- Aksan, Doğan (1990), "Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim", Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Aksan, Doğan (2009). "Her Yönüyle Dil", Ankara.
- Aksan, Doğan (1977). "Her Yönüyle Dil", I. Cilt, TDK, Ankara.
- Aksan, Doğan (1980). "Her Yönüyle Dil", II. Cilt, TDK, Ankara.
- Aksan, Doğan (1982). "Her Yönüyle Dil", III. Cilt, TDK, Ankara.
- Aksan, Doğan (2015). "En Eski Türkçenin İzlerinde-Orhun ve Yenisey Yazıtları Üzerinde Sözcükbilim, Anlambilim ve Biçembilim İncelemelerinin Aydınlatığı Gerçekler", Bilgi Yayınları, İstanbul.
- Aksan, Doğan (2006/2009). "Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi", Ankara: Engin Yayınevi.
- Aksan, D. (1971). "Anlam Bilimi ve Türk Anlam Bilimi (Ana Çizgileriyle), A. Ü. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Yayınları: 217, Ankara.

- Aksan, Doğan (2004). “Dilbilim ve Türkçe Yazıları”, Multilingual Yayınları.
- Albayrak, Recep (2004). “Toponim Teknikleri ve Kafkasya-Borçalı Yer Adları, Berikan Yayınevi, Ankara.
- Alexander, H. G. (1969). “Meaning in Language”, Scott, Foreman ve Comp, Glenview.
- Altınörs, Atakan (2001). “Anlam Doğrulama ve Edimsellik”, Alfa Yayınları
- Arat, Reşit Rahmeti (2005). “Kutadgu Bilig”, Kabalcı Yayınevi, İstanbul.
- Arat, Reşit Rahmeti (2006). “Atebetü'l Hakayık-Edib Ahmed B. Mahmud Yükneki”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Arens, Hans. “Sprachwissenschaft”, Der Gang ihrer Entwicklung von der Antike bis zur Gegenwart.
- Atalay, Besim (1998). “Dîvânü Lûgati't-Türk I-II-III-IV”, Türk Dil Kurumu, Ankara.
- Atalay, Besim (1970). “Abuşka Lûgati veya Çağatay Sözlüğü”, Ayyıldız Matbaası, Ankara.
- Atalay, Besim (2006). “Kaşgarlı Mahmud: Divanü Lûgat-it-Türk”, C.I, Ankara.
- Atalay, Besim (2006). “Kaşgarlı Mahmud: Divanü Lûgat-it-Türk”, C.III, Ankara.
- Atalay, Besim (2006). “Kaşgarlı Mahmud: Divanü Lûgat-it-Türk”, C.IV, Ankara.
- Aydın, M. B. (2011). “İbn Avvâm- Terceme-i Kitâbü'l- Filâha [Ziraat Kısmı], Çevirimetin-İnceleme-Sözlük”, Kitabevi Yayınları, İstanbul.
- Barthes, Roland (1979). “Göstergebilim İlkeleri”, (Çev: Berke Vardar-Mehmet Rifat), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.
- Başkan, Özcan (2003). “Bildirişim/İnsan Dili ve Ötesi”, Multilingual Yayınları, İstanbul.
- Başkan, Özcan (1988). “Bildirişim-İnsan Dili ve Ötesi”, Altın Kitaplar, İstanbul.
- Battal, Aptullah (1934). “İbnü-Mühennâ Lûgati”, İstanbul Devlet Matbaası, İstanbul.
- Bayat, A. H., Okumuş N. (2004). “Muhammed bin Mahmûd-ı Şirvânî-Mürşid [Göz Hastalıkları]”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara.
- Bayrav, Süheylâ (1998). “Filolojinin Oluşumu”, Multilingual Yayınları, İstanbul.
- Baytop, Turhan (1963). “Türkiye'nin Tıbbî ve Zehirli Bitkileri”, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Yayınları, İstanbul.
- Baytop, Turhan (1984). “Türkiye'de Bitkiler ve Tedavi (Geçmişte ve Bugün)”, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Yayınları, İstanbul.

- Baytop, Turhan (1999). “Türkiye’de Bitkiler İle Tedavi”, İstanbul.
- Baytop, Turhan (1994). (2007). “Türkçe Bitki Adları Sözlüğü”, Ankara.
- Baytop, Burhan (2007). “Türkçe Bitki Adları Sözlüğü”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Baytop, Asuman (1995). “Bitkilerin Bilimsel Adlarındaki Niteleyiciler ve Anlamları”, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Yayınları, İstanbul.
- Bertrand, D. (2000). Précis de sémiotique littéraire. Paris: Nathan.
- Birand, Hikmet (1952). “Türkiye Bitkileri”, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Yayınları, Ankara
- Bloomfield, Leonard (1979). “Language”.
- Bloomfield, Leonard (1933). “Language”, USA.
- Canpolat, M., Önler, Z. (2016). “Edviye-i Müfrede”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Clauson, Sir Gerard (1972). “An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish”, London: Oxford University Press.
- Condon, J. C. (1995). “Kelimelerin Büyülü Dünyası”, (Çev: M. Çiftkaya), İnsan Yayınlar, İstanbul.
- Coquet, Jean-Claude (1997). La quête du sens. Le langage en question. Paris:PUF.
- Cruse, A. D. (1986). “Lexical Semantics”, Cambridge University Press, Cambridge.
- Cruse, A. D. (2000). “Meaning in Language: An Introduction to Semantics and Pragmatics”, Oxford University Press, Oxford.
- Çotuksöken, Yusuf (2012). “Türkçe Anlamdaşlar ve Karşıtanlamlılar Sözlüğü”, Papatya Yayınları, İstanbul.
- Deely, J. (1990). Basics of Semiotics. Bloomington: Indiana University Pres.
- Derleme Sözlüğü (1993). Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Devellioğlu, Ferit (2007). “Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat”, Aydın Kitabevi Yayınları, Ankara.
- Doğan, D. M. (1990). “Büyük Türkçe Sözlük”, 8. Basım.
- Doğan, İ., Usta Z. (2014). “Eski Uygur Türkçesi Söz Varlığı”, Altınpost Yayınları, Ankara.

- Doğan, Şaban (2011). “Ebulfeyz Mustafa Efendi-Risâle-i Feyziyye fî Lügâti'l-Müfredâti't-Tıbbiyye”, Değişim Yayınları, İstanbul
- Doğuer, B.E. (2016). “Hekim Bereket- Hulâsa, Metin-Sözlük”, Ürün Yayınları, Ankara.
- Doğuer, B.E. (2013). “Hekim Bereket- Tuhfe-i Mübârizi, Metin-Sözlük”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara
- Dönmez, Yusuf (1985). “Bitki Coğrafyası”, İstanbul.
- Durak, Mustafa (2005). “Dilbilim; Terimden Anlama”, Multilingual Yayınları.
- Duranti, Alessandro (1997). “Linguistic Anthropology”, Cambridge University Press., Cambridge.
- Ebcioğlu, Nejat (2009). “Bitki Adları Sözlüğü”, İnkılap Kitabevi, İstanbul.
- Eckmann, J., Tezcan, S., Zülfiyar, H., Ata, A. (I,II,III,IV) (2014), “Nehcü'l-Feradis”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Elçin, Gökhan (1980). “Sözlük (Bitki Adları)”, İstanbul Üniversitesi Yayınları, İstanbul.
- Ercilasun, A. B. (2016). “Türk Kağanlığı ve Türk Bengü Taşları”, Dergah Yayınları, İstanbul.
- Ercilasun, A. B., Akkoyunlu Z. (2015). “Kaşgarlı Mahmud- Divânu Lugâti't-Türk”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Eren, Hasan (1999). “Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü-2. Baskı”, Bizim Büro Basım Evi, Ankara.
- Eren, Hasan (1999). “Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü”, Bulak Neşriyat, Ankara.
- Ergun, Pervin (2004). “Türk Kültüründe Ağaç Kültü”, Ankara.
- Ergin, Muharrem (1962). “Türk Dil Bilgisi”, İstanbul.
- Ergin, Muharrem (2001). “Orhun Abideleri”, Boğaziçi Yayınları, İstanbul.
- Ergin, Muharrem (1997). “Dede Korkut Kitabı (I-II)”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Erol, H. A. (2018). “Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Değişimleri”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Filizok, Rıza (2001). “Anlam Analizine Giriş”, İzmir: Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları.
- Fontanille, J. (1999). *Sémiotique et littérature*. Paris: PUF.

- Gabain, A. V. (2007). “Eski Türkçenin Grameri”, [Çev: Mehmet AKALIN], Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Gemici, Y., Gemici, M. (2006). “Bitki Coğrafyası (Jeobotanik)”, Ege Üniversitesi Yayınları, İzmir.
- Gencan, T. N. (1971). “Dilbilgisi”, Türk Dil Kurumu Yayınları, İstanbul.
- Gezgin, Deniz (2010). “Bitki Mitosları”, İstanbul.
- Gezgin, Deniz (2018). “Bitki Mitosları”, Sel Yayıncılık, İstanbul.
- Guiraud, Pierre (1984). “Anlambilim” (Çev: Berke Vardar), Kuzey Yayınları, Ankara.
- Guiraud Pierre (1975). “Anlambilim”, (Çev. Berke Vardar), Gelişim Yayınları, İstanbul.
- Gurbanov, Afat (1987). “ Azerbaycan Dilinin Onomastikası”, Maarif Neşriyyatı, Bakı.
- Gülensoy, Tuncer (2007). “Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözlüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü”, Ankara.
- Gülensoy, Tuncer (2011). “Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü I (A-N)/ II (O-Z)”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Güner, Adil (2012). “Türkiye Bitkileri Listesi (Damarlı Bitkiler)”, ANG Vakfı/Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi, İstanbul.
- Güneş, Sezai (2003). “Türk Dili Bilgisi Tarihi Gelişim, Ses, Ek, Kelime ve Cümle Bilgisi”, İzmir: Dokuz Eylül Üniv. Rektörlük Matbaası, (Genişletilmiş 7. Basım), 384 s.
- Hatiboğlu, Vecihe (1982). “Dilbilgisi Terimleri Sözlüğü”, Ankara Ü. DTCF Yayınları, Ankara.
- Hazar, Mehmet (2014). “Türkçe (Sözcük) Anlam Bilimi –I, Eğitim Yayınevi, Konya.
- Heger, Klaus (1963). “Homographie, Homonymie und Polysemie”.
- İnandık, Hamit (1969). “Bitkiler Coğrafyası (2. Baskı)”, İstanbul Üniversitesi Coğrafya Enstitüsü Yayınları, İstanbul.
- İzıbrak, Reşat (1976). “Bitki Coğrafyası”, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara.
- Kara, N.,-Ağyar, N. (2017). “Kitâb-ı Kânûnçe, İnceleme-Metin-Dizin”,Pegem Akademi, Ankara.
- Karaağaç, Günay (2013). “Anlam (Anlam Bilimi ve İletişim)”, Kesit Yayınları, İstanbul.

- Karaağaç, Günay (2002). “Dil, Tarih ve İnsan”, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Karaağaç, Günay (2015). “Dil Bilgisi ve Anlam Bilgisi Çözümlemeleri”, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Karasoy, Yakup (2009). “Tutmacı-Tabiatnâme”, Palet Yayınları, Konya.
- Karol, S., Suludere Z., Ayvalı, C. (2010). “Biyoloji Terimleri Sözlüğü”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Kempson, R. M. (1977). “Semantic Theory”, Cambridge University Press., Cambridge.
- Kılıç, Veysel (2009). “Anlambilime Giriş-Temel Kavramlar”, Papatya Yayıncılık Eğitim, İstanbul.
- Kıran, A., Korkut E., Ağıldere S. (2003). “Günümüz Dilbilim Çalışmaları”, Multilingual Yayınları, İstanbul.
- Klinkenberg, J.M. (1996). Précis de sémiotique générale. Bruxelles: De Boeck-Université.
- Korkmaz, Zeynep (1992). “Gramer Terimleri Sözlüğü”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Küçüker, Paki (2010). “Mücerreb-nâme”, Kültür Ajans Yayınları, Ankara.
- Küçüker, P., Yıldız, Y. “Tercüme-i Müfredât-ı İbn-i Baytâr”.
- Leech, Geoffrey (1981). “Semantics, The Study of Meaning”, Penguin Books, USA.
- Lyons, J. (1981). “Language, Meaning and Context”, Fontana Press, London.
- Lyons, J. (1995). “Linguistic Semantics: An Introduction, Cambridge University Press, Cambridge.
- Lyons, J. (1968). “Introduction to Theoretical Linguistics”, Cambridge University Press.
- Lyons, John (1983). “Kuramsal Dilbilimine Giriş”, (Çeviren: Ahmet Kocaman), TDK, Ankara.
- Lyons, John (1981). “Language and Linguistics”, Cambridge University Press., Cambridge.
- Lyons, John (1977). “ Semantics I, II”, Cambridge University Press., Cambridge.
- Madran, Nurettin (1984). “Büyük Tarım Sözlüğü (2 Cilt)”, Hacettepe Taş Yayınları, Ankara.
- Martinet, André (1998). “İşlevsel Genel Dilbilim”, (Çeviren: Berke Vardar), Multilingual Yayınları, İstanbul

- Martinet, André (1983). “İşlevsel Genel Dilbilim (Çev: Berke Vardar)”, Birey ve Toplum Yayınları, Ankara.
- Mete, Oktay (2009). “Kabalıcı Şifalı Bitkiler Ansiklopedisi”, Kabalcı Yayınevi, İstanbul.
- Miandji, Anooshirvan (2019). “Tıbbi Bitkiler Atlası”, Bilgi Yayınevi, Ankara.
- Moran, B. (2009). “Edebiyat Kuramları ve Eleştirisi”, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Mounin, George (1974). “Dictionnaire de la Linguistique”, Presses Universitaire de France, Paris.
- Mutlu, E. (2004). “İletişim Sözlüğü”, Ankara: Bilim ve Sanat Yayınları.
- Nasr, Raja T (1980). “The Essentials of Linguistic Science”, Londra: Longman.
- Orkun, Hüseyin Namık (2011). “Eski Türk Yazıtları”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Ögel, Bahaeddin (1991b). “Türk Kültür Tarihine Giriş 2”, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.
- Önler, Zafer (1999). “Müntahab-ı Şifâ I-II”, Simurg Yayınları, İstanbul.
- Önler, Zafer (2000). “Revnak-ı Bustan”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Örnek, Sedat Veyis (1973). “Budunbilim Terimleri Sözlüğü”, Ankara.
- Örnek, Sedat Veyis (1977). “Türk Halk Bilimi”, Ankara.
- Özçelik, Sadettin (2001). “Kitâbü’l-Mühimmât”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara.
- Özkan, Mustafa (2010). “İnsan, İletişim ve Dil”, İstanbul: Akademik Kitaplar, (3. Baskı).
- Paçacıoğlu, Burhan (2014). “İlaç ve Bitki Adları Sözlüğü”, Cumhuriyet Üniversitesi Yayınları, Sivas.
- Palmer, F.R. (1981). “Semantics”, Cambridge University Press., Cambridge.
- Palmer, F. R. (2001). “Semantik”, (Çev. Ramazan Ertürk). 1. Baskı, Kitabiyat, Ankara.
- Pei, M., Gaynor, F. (1954). “A Dictionary of Linguistics”, Philosophical Library, New York.
- Pilten, Şahru (2013). “Türk Dilinde Izdırıp Söz Bilgisi-Bir Eş Anlamlılık İncelemesi”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.

- Pilten, Şahru (2017). “Türk Bilişsel Budun Dil Bilimine Giriş, Türk Halk Bitki Sınıflandırmaları/ Temel Aşamalar”, Grafiker Yayınları, Ankara
- Platon (1944). “Kratylos”, (Çev: Suat Yakup Baydur).
- Podol'skaya, N. V. (1978). “Slovar Russkoy Onomastiçeskoj Terminologii”, İzdatel'stvo Nauka, Moskova.
- Richard, Mark (2015). “Semantik-Anlambilim Üzerine Temel Yazılar”, (Çev: Halil Kayıkcı), Bilgitek /İtalik Yayınları, Ankara.
- Rifat, M. (1992). “Göstergebilimin ABC'si”, İstanbul: Simavi Yayınları.
- Rifat, M. (2008). “XX. Yüzyılda dilbilim ve göstergebilim kuramları”, İstanbul: Yapı Kredi Yayıncılık.
- Roux Jean-Paul (2005). “Orta Asya'da Kutsal Bitkiler ve Hayvanlar”, Kabalcı Yayınevi, İstanbul.
- Sakaoğlu, Saim (2001). “Türk Ad Bilimi I-Giriş”, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Sakaoğlu, Saim (2017). “Ad Bilimi Yazıları”, Kömen Yayınları, Konya.
- Salzmann, Zdenek (1993). “Language, Culture And Society, An Introduction to Linguistic Anthropology, Oxford: Westview Press.
- Sami, Şemseddin (2015). “Kamus-ı Türki”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Saussure, F. (2001). “Genel Dilbilim Dersleri”, (Çeviren: Berke Vardar), Multilingual Yayınları, İstanbul.
- Saussure, F. (1976). “Genel Dilbilim Dersleri”, Cilt 1, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Scheinhardt, Hartwig (1979). “Typen Türkischer Ortsnamen: Einf., Phonologie, Morphologie. Heidelberg: Bibliogr.
- Superanskaya, A. V. (1973). “Obşçaya Teoriya İmeni Sobstvennoga”, Nauka, Moskva.
- Sweetser, Eve E. (1990). “From Etymology to Pragmatics, Metaphorical and Cultural Aspects of Semantic Structure, Cambridge: Cambridge University Press.
- Şahin, İbrahim (2018). “Adbilim”, Pegem Akademi, Ankara.
- Şemseddin Sami, (2010). “Kamus-ı Türki”, Ankara.
- Şenel, Mustafa (2013). “Elazığ İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme”, Manas Yayıncılık, Elazığ.

- Şirin, Hatice (2016). “Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Tamba-mecz, Irene (1998). “Anlambilim”, (Çev: Necmettin Sevil), (Cep Üniversitesi, İletişim Yayınları, İstanbul), Presses Universitaires de France.
- Tan, Nail (1974). “Evliyâ Çelebi Seyahatnâmesi/Folklorik Dizin Denemesi, Ankara.
- Tarama Sözlüğü (1995), Ankara Üniversitesi Basımevi, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Tekin, Talat (2017). “İrk Bitig”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Tietze, Andreas (2002). “Tarihi ve Etimolojik Türkiye Türkçesi Lûgati”, Simurg Kitapçılık-Yayıncılık, İstanbul.
- Timur, Ş. (2001). “Göstergebilim Tartışmaları”, İstanbul: Multilingual Yayınları.
- Topaloğlu, Ahmet (1989). “Dil Bilgisi Terimleri Sözlüğü”, Ötüken Yayınları, İstanbul.
- Turan, Fikret (2001). “Eski Oğuzca Sözlük-Bahşayış Lûgati”, Bilimsel Akademik Yayınlar, İstanbul.
- Tuzlacı, Erhan (2016). “Türkiye’nin Geleneksel İlaç Bitkileri”, İstanbul Tıp Kitabevleri, İstanbul.
- Tuzlacı, Erhan (2011). “Türkiye Bitkileri Sözlüğü”, Alfa Yayınları, İstanbul.
- Türkçe Sözlük (2005). Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Uğur, Nizamaettin (2001). “Sözcüğün Anlam Açılımı”, Doruk Yayınları.
- Uğur, Nizamettin (2003). “Anlambilim/Sözcüğün Anlam Açılımı”, Ankara: Doruk Yayınları.
- Ullmann, Stephen (1972). “Semantics, An Introduction to The Science of Meaning”, Oxford Basil Blackwell, London.
- Üçok, Necip (1947). “Genel Dilbilim (Lengüistik)”, Ankara: Ankara Ü. DTCF Yay.
- Üçok, Necip (2004). “Genel Dilbilim”, İstanbul.
- Ünsal, Artun (2000). “Ölmez Ağacın Peşinde: Türkiye’de Zeytin ve Zeytinyağı”, İstanbul.
- Vardar, B. (2001). “Dilbilimin Temel Kavram ve İlkeleri”, İstanbul: Multilingual Yayınları.
- Vardar, Berke (1998). “Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü”, ABC Kitabevi, İstanbul.

- Vardar, Berke [yönetiminde] (1983). “XX. Yüzyıl Dilbilimi (Kuramcılardan Seçmeler), Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Vardar, Berke (1980). “Dilbilim ve Dilbilgisi Terimleri Sözlüğü”, TDK, Ankara.
- Vardar, Berke (1999). “XX. Yüzyıl Dilbilimi”, Multilingual Yayınları, İstanbul.
- Vardar, Berke (1982). “Dilbilimin Temel Kavram ve İlkeleri, Ankara: TDK Yay.
- Yelten, Muhammed (1993). “Şirvanlı Mahmud Kemâliyye, Giriş-İnceleme-Cümle Bilgisi-Metin- Sözlük”, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, İstanbul.
- Yüce, Nuri (1993). “Mukaddimetü’l-Edeb, Hvarizm Türkçesi ile Tercümelî Şuşter Nüşhası, Giriş-Dil Özellikleri-Metin-İndeks”, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.

Tezler

- Akcan, Pınar İbe (2010). “Konu Roller: Türkçe Eylem Veritabanı Temelinde Bir Anlambilimsel Konu Roller Modeli Önerisi”, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dilbilim Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.
- Akçalı, Berrin (2017). “Türkiye Türkçesinde Kullanılan Batı Kaynaklı (Almanca,İngilizce) Kelimeler Üzerinde Ses Bilimsel ve Anlam Bilimsel Bir İnceleme”, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yeni Türk Dili Bilim Dalı, Doktora Tezi, İstanbul.
- Aksoy, A. (1992). “Mahmut Dağı (Kemalpaşa) ve Çevresinin Flora ve Vegetasyonu”, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Akşehirli, Soner (2004). “Temel Anlambilim (Semantik) Kavramları Üzerine Bir İnceleme”, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yeni Türk Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Aktaş, Esra Gül (2010). “‘Abdulvehhâb’ın Müntehab Adlı Tıp Kitabı (İnceleme-Metin-Dizinli Sözlük)”, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sivas.
- Alkaya, Yeliz (2004). “Derleme Sözlüğündeki Bitki Adları”, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.
- Alkayış, Fatih (2007). “Türkiye Türkçesinde Bitki Adları”, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Kayseri.

- Atmaca, Emine (2011). “Eski Oğuz Türkçesinden Türkiye Türkçesine Söz Varlığındaki Değişmeler ve Anlam Olayları”, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Sakarya.
- Aydemir, Yasemin (2006). “Sözlüksel Görünüş ve Türkçe Eylemlerin Anlambilimsel Sınıflandırması: Sözlükçe-Sözdizim Etkileşimi”, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dilbilim Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.
- Aytaç, Ayfer (2015). “Kitâbü’l-Felâhat Tercümesi”, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Çanakkale.
- Bakır, Yeşim (1996). “Türkçedeki Çokanlamlı Sözcüklere İlişkin Anlambilimsel Bir Değerlendirme- Çokanlamlı Sözcüklerin Öğretimine Yönelik Bir Gözlem (A-I Harfleri)”, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Bedevian, K. A. (1936). “İllustrated Polyglottic Dictionary of Plant Names in Latin, Arabic, Armenian, English, French, German, Italian and Turkish Language”, Argus and Papazian Presses, Kahire.
- Bekat, L. (1980). “Karaburun Akdağ ve Çevresinin Flora ve Vegetasyonu”, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Ciğa, Özkan (2013). “Süheyl ü Nev-bahar (Metin-Aktarma-Art Zamanlı Anlam Değişmeleri-Dizin), Dicle Üniversitesi, Eğitim Bilimler Enstitüsü, Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Anabilim Dalı, Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Diyarbakır.
- Cora, Elif (2007). “Burhân-ı Katı’da Yer Alan Türkçe Sözcükler ve Deyim Dizini”, Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli.
- Çağırın, Önder (1992). “Tıbb-ı Nebevi”, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Malatya.
- Çelik, A. (1995). “Aydın Dağları Flora ve Vegetasyonu”, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, Basılmamış Doktora Tezi, İzmir.
- Çelik, Anıl (2014). “Terceme-i Kâmilü’s-Sinâ’a (Giriş-İnceleme-Metin-Dizin)”, Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Bursa.
- Çetinkaya, Bayram (2001). “Kutadgu Bilig’deki Deyimlerin Semantik ve Sentaktik İncelemesi”, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Afyon.
- Demir, Sema Aslan (2007). “Türkiye Türkçesinde İsteme Anlam Birimi: Dilbilgisel ve Toplum Dilbilimsel Bir İnceleme”, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler

Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı-Doktora Tezi, Ankara.

Doğan, Nuh (2006). “Adbilim Açısından Samsun, Ordu ve Sinop Ağızlarında Armut, Elma ve Erik Adları”, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Samsun.

Doğan, Şaban (2009) “Terceme-i Akrabadin- Sabuncuoğlu Şerefeddin”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Sakarya.

Doğru, Fatih (2012). “Kamus-ı Türki’den Türkçe Sözlük’e Anlam Değişmeleri-Eylemler”, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.

Efe, Kürşat (2012). “Türkiye Türkçesi Ağızlarında Bitki ve Hayvan İsimleri”, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Türk Dili Bilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.

Ersoy, C. (1999). “Tire-Güme Dağı Florası”, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, Yüksek Lisans Tezi, İzmir.

Gemici, Yusuf (1981). “Yamanlar Dağı Flora ve Vegetasyonu”, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir.

Genç, Reşad (1997). “Kaşgarlı Mahmud’a Göre XI. Yüzyılda Türk Dünyası”, Doktora Tezi, Ankara

Gümüşatam, Gürkan (2009). “Haza Kitab u Hukema-yı Tertib-i Mu’alece Adlı Eser Üzerine Bir Dil İncelemesi”, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.

Gündoğdu, Ayşe Eda (2018). “Sözcük Anlambilimi Açısından Türkçede Sıfatlar: Anlam Tercihi ve Söylem Ezgisi Görünümleri”, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dilbilim Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.

Güven, Meriç (2005). “Abdulvehhab bin Yusuf’un Müntahab-ı fi’t-Tıbb’i”, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Denizli.

İlhan, Ekin (2018). “Dede Korkut Destanlarının Anlambilimsel Yapısı”, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.

Karacaoğlan, Çiğdem (2018). “Evliya Çelebi’nin Seyahatnamesi’nde Yer Alan Bitki Adları”, Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türkiyat Araştırmaları Anabilim Dalı Türkiyat Araştırmaları Yüksek Lisans Programı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

- Kaya, Ceval (1989). “Altun Yaruk”, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Eski Türk Dili Anabilim Dalı, Doktora Tezi, İstanbul.
- Kaya, Emel (2008). “Muyiddin Mehi'nin Müfid (Nazmü't-Teshil) Adlı Eseri ve Bu Eserin XV. Yüzyıl Türk Tıp Dilinin Oluşmasındaki Yeri”, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Doktora Tezi, Konya.
- Keleş, Dilek (1996). “Türk Adbilimi Bibliyografyası”, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Halkbilimi Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Korkmaz, Hatice (2007). “Divanu Lugati't-Türk'teki Atasözlerinin Anlambilimsel Açıdan İncelenmesi”, Ondokuzmayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Samsun.
- Kunduracı, Aysun (2008). “Sözdizim-Anlambilim Etkileşimi Olarak Sözlüksel Dilbilgisinde Denetleme”, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Dilbilim Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi. Ankara.
- Kurban, Ferhat (1990). “Şirvani Mahmud- Sultâniye”, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Küçük, İlke (2012). “Kamus-ı Türki'den Türkçe Sözlük'e Anlam Değişmeleri- Adlar (A-K)”, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.
- Küçüker, Paki (1994). “Yadigar-ı İbn-i Şerif”, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Elazığ.
- Murad, Sibel (2015). “Tercüme-i Aynü'l-Hayat'ta Şekil ve Zaman Ekleri”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Sakarya.
- Murad, Sibel (2009). “Lügat-ı Müşkilat-ı Ecza - Derviş Siyahi Larendevi”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- Nar, Katibe (1995). “Soru Ekiyle Kurulmuş Soru Cümlelerinin Anlambilimsel Yönden İncelenmesi”, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Adana.
- Oğuz, Ceren (2011). “Kamus-ı Türki'den Türkçe Sözlük'e Anlam Değişmeleri- Adlar (K-Z)”, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir.

- Ölmez, Z. K. (1993). “Mahbûbü’l-Kulûb, İnceleme, Metin, Sözlük”, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı-Doktora Tezi, Ankara.
- Özavşar, Resul (2009). “Marzubânnâme Tercümesi, Metin, Çeviri, Art Zamanlı Anlam Değişmeleri, Dizin”, Dicle Üniversitesi-Sosyal Bilimler Enstitüsü-Öğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Anabilim Dalı-Türk Dili Eğitimi Bilim Dalı- Yüksek Lisans Tezi, Diyarbakır.
- Özel, Nihal (1998). “Kaz Dağları Orman Vejetasyonu Üzerine Fitososyolojik ve Fitoekolojik Araştırmalar”, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, Basılmamış Doktora Tezi, İzmir.
- Özer, Osman (1995). “Ahmedî, Tervihü’l-Ervâh (Giriş-Metin-Dizin)”, Fırat Üniversitesi, Doktora Tezi, Elazığ.
- Özkan, Şeyda (2012). “Anadolu Türk Folklorunda Bitki Adlarının Veriliş Hikayeleri Üzerine Bir İnceleme”, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Türk Halk Edebiyatı Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- Pilten, Şahru (2008). “Türkçede Eş Anlamlılık”, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara.
- Şenol, Serdar (2000). “İzmir Çevresi Adaları Florası”, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü, Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Telli, Burak (2017). “Kenzü’s-Sıhhatü’l-Ebdâniyye Eser-i Mürşid-i Osmâniyye”, Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı, Doktora Tezi, Adıyaman.
- Tokat, Seval (2010). “Kitâb-ı Esbâbü’l- ‘Alâmât”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- Toybıyık, Ebru (2013). “Vücutla İlgili Türkçe İsimler Üzerine Semantik Bakımdan Bir İnceleme”, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Turdubai, N. K. (2017). “Divanu Lugati’t Türk’teki Coğrafi Terimlerin Tarihi ve Çağdaş Türk Lehçeleriyle Fonetik ve Semantik Açından Karşılaştırılması”, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Lehçeleri Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Türkdil, Yakup (2013). “Anlam Bilimi Açısından Kazak Türkçesinde Duyu Fiilleri”, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi. Muğla.

Uçar, İlhan (2009) “Hazâ Kitâb-ı Hulâsa-i Tıbb Cerrâh Mes’ûd (Giriş-İnceleme- Metin-Dizinler)”, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Sakarya.

Uzunkaya, Uğur (2013). “Felahat-name”, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.

Üşenmez, Emek (2006). “Karahanlı Türkçesi Sözlüğü”, Dumlupınar Üniversitesi-Sosyal Bilimler Enstitüsü-Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Kütahya.

Yavuz, Yasemin (2008). “Hekim Hayreddin’in Kitab-ı Akraadin’i”, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Konya.

Yıldırım, Onur (2010). “Et-Teshil Fi’t-Tıbb”, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Sivas.

Yılmaz, Mehmet Fatih (2006). “Divanu Lugati’t-Türk’te Mutfak Kültürü”, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Samsun.

Proje, Bildiri ve Makaleler

Aça, Mustafa (2011). “Balıkesir’de Bulunan Bir Cönk ve İçinde Yer Alan Fal-i Nebât Örneği”, Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, Güz 2011/59.

Akalın, Ş. Haluk. “Üzerlik”. s. 247-260.

Akarpınar, R. Bahar (2008). “Mevlâna’ da Üzüm”, Turkish Studies, Volume 3/5 Fall, s.143- 154. <http://www.turkishstudies.net/> erişim tarihi: 29.06.2011

Aksan, Doğan (2003). “Anlambilim Açısından Türkçenin Sözcük Varlığı”. Günümüz Dilbilim Çalışmaları, 26-34.

Aksan, Doğan (1972). “Eşanlamlılık Sorunu ve Türk Yazı Dilinin Eskiliğinin Saptanmasında Eşanlamlılardan Yararlanma”, I. Türk Dili Bilimsel Kurultayı, 27-29.9.1972, Ankara.

Aksan, Doğan (1971). “Kavram Alanı-Kelime Ailesi İlişkileri ve Türk Yazı Dilinin Eskiliği Üzerine” Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten, TDK Yay.

Aksan, Doğan. “X. Uluslararası Adbilimleri Kurultayı (Viyana, 8-13 Eylül 1969) ve Düşündürdükleri”.

Aksan, Doğan (A). “Türk Anlam Bilimine Giriş-Anlam Değişmeleri I”, 167-184 s.

Aksan, Doğan (1958). “ Anlam Alışverişi Olayları ve Türkçe”.

- Alkayış, M. F. (2009). “Türkçede Kullanılan Alıntı Bitki Adları”, Turkish Studies, Volume 4/4 Summer 2009, p. 71-92.
- Altun, Işıl (2008). “Türk Halk Kültüründe Elma”, Turkish Studies, Volume 3/5 Fall 2008.
- Alyılmaz, Semra (2018). “Türkçede Birden Fazla Anlam Ögesiyle (Sentaktik Yolla) Kavramların İşaretlenmesi”, Çukurova Üniversitesi Türkoloji Araştırmaları Dergisi, Cilt: 3, Haziran 2018.
- Aydın, Erhan (2016). “Eski Türk Yazıtlarında Bitkiler ve Hayvanlar”, Türk Kültürü Araştırmaları Dergisi, Yıl: 54, Sayı: 1.
- Aydın, Mehmet. “Dil Biliminin Yoksul Akrabası: Anlam Bilimi”, Türk Dili Dergisi, Sayı: 621.
- Aydın, Mehmet (2008), Ordu ve Yöresi Ağzlarında Armut Adları, Turkish Studies Volume 3/3 Spring 2008.
- Aysever, R. L. (2002). “Kratylos: Adların Doğruluğu ve Bilgi”, Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 19, Sayı: 2, ss. 153-166.
- Başkan, Özcan (1967). “Linguistik Metodu”, İstanbul: Çağlayan Kitabevi, 178 s.
- Bayraktar, Nesrin. “Artzamanlı Anlambilim Açısından Orhon Yazıtlarında Geçen Toplumsal Yaşamla İlgili Sözcüklerin Anlambilimsel Değerleri”.
- Baytop, Asuman (1968). “Bitkilerimizin Yerli Adları”, İstanbul Eczacılık Fakültesi Mecmuası, 4: 55-58.
- Buran, Ahmet. “Dil İlişkileri ve Kavram Tercümelere Üzerine Bir Değerlendirme”.
- Çetinkaya, Bayram. “Ad Aktarması Yapısındaki Öfke Göstergeleri”, Sosyal Bilimler Dergisi.
- Çiçek, Mehmet (2016). “Semiyoloji ve Semiyotik Üzerine Düşünceler”, The Turkish Online Journal of Design, Art and Communication-TOJDAC, April, Volume: 6, Issue: 2.
- Demircan, Ömer (1997). “Türkçede Nedenli Göstergeler: Yansımalarda Anlamlama”, VIII. Uluslararası Türk Dilbilimi Konferansı Bildirileri, s. 191-206.
- Doğan, Nuh (2011). “Vezirköprü ve Havza Ağzlarında Yabancı Bitki Adları”, Dialektolog Yaz/ Sayı: 2 /Sayfa: 7-13.
- Doğan, A., Tuzlacı, E. (2015). “Tunceli'nin Bazı Yöresel Bitki Adları”, Avrasya Terim Dergisi, 3 (2).
- Doğan, Şaban (2010). “Eski Oğuz Türkçesinde Tıp Dilinin Oluşumu ve Özellikleri”, Turkish Studies Volume 5/1 Winter 2010.

- Doğru, Fatih (2013). “Kâmûs-ı Türki’den Türkçe Sözlük’e Anlam Değişmeleri-Eylemler”, Turkish Studies, Volume 8/9 Summer 2013, p.1183-1222.
- Duman, Asiye (1999). “Türk Kültürü ve Bitkiler”, Hacı Bektaş Veli Dergisi, sayı. 12, kış- 1999, s. 185-194. www.hbvdergisi.gazi.edu.tr/ui/dergiler erişim tarihi: 05.08.2011
- Duran, Ahmet (1998). “Türkçede Bazı Bitki Adlarının Veriliş Sebepleri”, Türk Dili Dergisi, 1998/I, Sayı: 555.
- Edmonds, O. P., Hirst, G. (2002). “Near-Synonymy and Lexical Choice”, Computational Linguistics, C. 28, S.2, s. 105-144.
- Egro, Genciana Abazi (2009). “Dünyada ve Türkiye’de Anlam ve Kelime Değişmelerine İlişkin Araştırmalar Münasebetiyle”, Turkish Studies, Volume 4/3 Spring.
- Erden, Aysu. “Anlatı Metinlerinde Bilgisel Yapıdan Sözdizimsel-Biçimbirimsel Yapıya, Konudan Özneye Geçiş Olgusu ve Adların Kavram Alanı Üzerine”, Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 15/ Sayı: 1/ ss. 25-38.
- Erden, N. B. (2011). “Anlambilim Çerçevesinde Kelime ve Çağrışım İlişkisi”, 1st International Conference on Foreign Language Teaching and Applied Linguistics May 5-7 2011 Sarajevo.
- Ergene, Oğuz (2017). “Harezmi Türkçesi Metinlerinde Eş Adlılık”, Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi, Sayı: 6/2, s. 577-610.
- Ergun, Pervin (2010). “Türk Gelininin Mitolojik Göçü”, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, C.13, Aralık, S.24, s.278.
- Ergüzel, Mehdi (2006). “Mani ve Bilmecelerimizde Geçen Meyve Adlarının Türkçe’deki Kullanımları Üzerine Bazı Tespitler”, Akademik İncelemeler, Sayı: 1, Cilt: 1, s. 159-191.
- Erol, H. A. “Eski Anadolu Türkçesinde Eksiltme Yoluyla Anlam Genişlemeleri”, 9-18 s.
- Grünberg, Teo. “Anlama, Belirsizlik ve Çok-Anlamlılık Üzerine Bir Araştırma”.
- Gülhan, Abdülkerim (2016). “Fal Kültürü ve Bir Manzum Nebat Falnâmesi Örneği”, Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi 16, İstanbul 2016, s. 145-166.
- Gülseren, Cemil. “Halk Dilinde Uşak’ta Bitki Adları ve Sağlık Değişleri”, Sosyal Bilimler Dergisi, s. 107-117.
- Gümüşatam, Gürkan (2010). “Eski Anadolu Türkçesinde Eczacılık Terimleri ve Bu Terimlerin Tıp, Botanik, Zooloji, Madencilik, Kimya Terimleriyle İlişkileri”, Turkish Studies, Volume 5/2 Spring 2010, s. 1033-1087.

- Gümüşatam, Gürkan (2015). "Risâle-i Mu'âlece'ye Göre XVI. Yüzyıl Türkçesinde Tıbbi Bitki Adları", JASSS Number: 39, Autumn III 2015.
- Güneş, Ahmet (2012). "Çağdaş Bir Çözümleme Yöntemi: Göstergibilim", NWSA, Volume: 7, Number: 2, Article Number: 4C0132.
- Gürlek, Mehmet (2011). "Alâ'im-i Cerrâhîn'de Geçen Bitki Adları", Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Yıl:4, Sayı: 7, Aralık 2011.
- Habibli, Reyhan. "Ad Bilimsel Birimler ve Sosyal Etmenler", Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi, 28. Sayı.
- Hakverdioğlu, Metin (2008). "Lâle Devri ve Lâle İsimleri", Turkish Studies, 3/4: 472-498.
- Hatiboğlu, V. (1970). "Eş Anımlı Sözcükler Var Mıdır?", Türk Dili Dergisi S. 229, s. 9-10.
- Hazar, Mehmet (2013). "Türkiye Türkçesindeki Anlam Bilimi Bibliyografyası", Türk Dergisi, Yıl:1, Sayı: 2.
- Kaplankıran, Dilek (2017). "Kazak Türkçesinde Ak ve Kara Renk Adlarının Kullanımıyla Oluşan Bitki Adları", International Journal of Languages Education and Teaching, Volume: 5, Issue 1, April 2017, p. 182-210.
- Kara, Nimet (2016). "Eski Anadolu Türkçesi İle Yazılmış Bir Dil Yadigarı İlm-i Tıbb", Turkish Studies, Volume 11/4 Winter 2016, p. 493-504.
- Karaağaç, Günay (1994). "Dil ve Düşüncenin Aldatıcılığı", Türkçülük Armağanı, İzmir, 145-151.
- Karaağaç, Günay (1999). "Eski Türkçe'de "-Ş/-Ş-, -L/-L- >Y Nöbetleşmeli Kök Alomorflar", Üçüncü Uluslar Arası Türk Dili Kurultayı 1996, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları: 593-599
- Karaağaç, Günay (1996). "Eş Yazınlık, Eş Seslilik ve Çok Anımlılık", Ege Ü. Ed. Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi VIII: 31-55.
- Karaağaç, Günay (1993). "Dil, Ağız ve Kulak ile İlgili Kelimelerimiz", Ege Ü. Ed. Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi VII: 85-113.
- Karaağaç, Günay (1998b). "Türkçede Düzensiz Ses Değişmesi Örnekleri", Türk Dili, 562: 267-272.
- Karaağaç, Günay (1998a). "Dilcilikte İlk Şekil ve Doğru-Yanlı Kavramı", Türk Dili, 560: 99-106.
- Karademir, Fevzi (2016). "Türkçede Aynı Sözü Zıt veya Uzak Anımlar Bildirmesi Üzerine", Akademik Bakış Dergisi, Temmuz- Ağustos, Sayı: 56, 634- 661 s.

- Karadeniz, Yasin (2017). "Codex Cumanicus'ta Bitki Adları", MCBÜ Sosyal bilimler Dergisi, Cilt: 15, Sayı: 1, Mart 2017
- Karadoğan, Ahmet (2004). "Türk Ad Biliminde Renk Kültü", Milli Folklor, Yıl: 16, Sayı: 62.
- Karadüz, Adnan (2009). "Sözlük, Sözcük Anlamı ve Öğrenme Üzerine", Turkish Studies Volume 4/4 Summer, p. 636-649.
- Karamanlıoğlu, Ali F (1967). "Gelincik", *Türk Kültürü* (57), s.660.
- Kıran, A. E. (2014). "Dilbilim, Anlambilim ve Edimbilim", Turkish Studies Volume 9/6 Spring, p. 719-729.
- Kocaman, Ahmet (1992). "Anlambilim Sorunları", Dilbilim Araştırmaları, 87-92 s.
- Korkmaz, Zeynep (2010). "Gramer Terimleri Sözlüğü", Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları. 296 s.
- Kristeva, J. (1972). "Sémiotique et Linguistique, in Semiotica, 4. 1972.
- Kurgun, Levent (2011). "Özel Adlar ve Sözlük Birimleri Üzerine", Türk Dünyası İnceleme Dergisi, XI/2, s. 293-307.
- Kuşdemir, Ayşegül (2017). "Yerköy'de Bitki Adlarından Oluşan Yer Adları", Tübar XLI, Bahar 2017, s. 195-206.
- Küçüker, Paki (2010). "Şirvânî'ye Ait Güzide Bir Tıp Eseri Üzeri", Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Müjgan Cunbur Armağanı, s. 194-200.
- Küçüker, Paki (2010). "Lügat-i Müşkilât-ı Eczâ'da Türkçe Bitki Adları", Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, Volume 3/11 Spring 2010.
- Küçüker, P., Yıldız, Y. (2016). "Tercüme-i Müfredât-ı İbn-i Baytar'daki (1b-150a) Bitki Adları Üzerine Bir İnceleme", JASSS, Number: 44, Spring II 2016, p. 13-32.
- Küçüker, P., Yıldız, Y. (2018). "Tercüme-i Müfredât-ı İbn-i Baytar'daki (150b-295a) Bitki Adları Üzerine Bir İnceleme (II)", TÜRK LAD, 2. Cilt, 1. Sayı, s. 109-137.
- Küçüker, P., Yıldız, Y. (2019). "Hazâ Kitâb-ı Hulâsa-i Tıbb'daki Bitki Adları Üzerine Bir İnceleme", ZfWT, Vol: 11, No. 2, s. 51-67.
- Murad, Sibel (2019). "Kadı Burhaneddin ve Nesîmî'nin Şiirlerinde Geçen Bitki ve Hayvan Adları Üzerine", Littera turca, Volume: 5, Issue: 2, Spring 2019, p.194-206.
- Murat, M., Gülkanat, G. (2018). "Onomastik Bilimi ve Eğitim", Sosyal Bilimler Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 28, Ekim 2018, s. 247-256.

- Naskali, Emine Gürsoy (2008).“Kültür Tarihimizde Meyve”, Turkish Studies, Volume 3/ 5 Fall, s.2. <http://www.turkishstudies.net/> erişim tarihi: 04.03.2011
- Oturakçı, Nigar. “Divanü Lûgati’t-Türk’teki Botanik Terimlerinin Kazakça ve Türkçedeki Görünümleri”, Karadeniz, Yıl: 4, Sayı: 13.
- Ögel, Bahaeddin (1978). “Türk Kültür Tarihine Giriş 2”, Ankara.
- Ögel, Bahaeddin (2010). “Türk Mitolojisi”, C.I, Ankara.
- Önler, Zafer (1998). “XIV-XV. Yüzyıl Türkçe Tıp Metinlerinin Dili ve Sözcük Varlığı”, Sayı: 6, s. 157-168.
- Önler, Zafer (1990), XIV. ve XV. Yüzyıl Anadolu Türkçesi Botanik Terimleri, Journal of Turkish Studies, Volume: 14, 1990.
- Önler, Zafer (2004), XIV-XV. Yüzyıl Tıp Metinlerinde Türkçe Bitki Adları, Kebikeç S. 18, 2004.
- Özden, Halil İbrahim (2014). “Türkiye Türkçesinde Eş Anlamlılık ve örtmece (Tabu) Kelimelerin Eş Anlamlılık İçindeki Yeri”, KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi 16 (Özel Sayı I): 160-165.
- Özer, Suat (2015). “Türkçede Anlam ve Kavram Terimleri Üzerine/ Ogden ve Richards’ın Üçgenine Yeniden Bakmak”, International Journal of Language Academy, Volume 3/1 Spring, p. 142/158.
- Özmen, Mehmet. “Özel Ad Kökenli Tür Adları”, Dil Dergisi”.
- Öztürk, Faruk (2005). “Kutadgu Bilig’deki Bitki Adları”, Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi, Cilt: VI, Sayı: 1, İzmir 2005.
- Sakaoğlu, Saim (1995). “Eski Üzüm Bağlarına Mehdiye”, Konya Ticaret Odası Dergisi, 7 (32), Ocak, 38-40’tan Çaybaşı Yazıları (2000, 2002) , Konya, 121-125, Meram Belediyesi Yayınları.
- Sakaoğlu, Saim (1996). “Elma Kaki Yönüz Eriği”, Yeni Konya, 03 Ağustos’tan Çaybaşı Yazıları (2000, 2002), Konya, 118-120, Meram Belediyesi Yayınları.
- Sakaoğlu, Saim (2012). “Konya’da Yetişen Meyvelerin Adlandırılmasındaki Farklılıklar Üzerine”, Erciyes, 35 (417), Eylül 2012, 2-7.
- Sakaoğlu, Saim (2014). “Bazı Meyve Adları Üzerine Yarenlik”, (“Bazı Meyve adları” Adıyla), Acta Turcica, VI/11-1, Ocak 2014 (masa üstü dergiciliği).
- Sakaoğlu, Saim (1998). “Bitkilerin Ad Dünyası”, Kültür ve Sanat, 38, Haziran 1998, 17-23.

- Sakaoğlu, Saim (2013). “Türk Dünyasında Gül Üzerine Çeşitlemeler”, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi/Gül Özel Sayısı, e-dergi. Basımı: 2013 (1), 59-74. SDÜ Basım Evi.
- Sakaoğlu, Saim (2003). “Benim Çaybaşılı Çiçeklerim”, Baharda Meram, 15, Mart-Nisan-Mayıs 2003, 6-10 ve oradan Meram Yazıları, Konya 2012, 174-179. Yazı, her iki kaynakta da , “Benim Meramlı Çiçeklerim” adıyla yer almaktadır.
- Seçmen, Ö., Uğurlu, E., Şenol, S.G. (2006). “Ödemiş-Tire-Kiraz (İzmir) Kırsalında Etnobotanik (Araştırma Projesi)”, EBİLTEM. 03-BBH-001
- Selçuk, Engin (2010). “Anlam Değişmeleri Üzerine Bir Gruplandırma Çalışmaları”, İlmî Makaleler Yığindısı, C.3, s. 365-376.
- Selman, Vefa Cebbar. “Türkiye Türkçesinde Anlam Bilimi (Semantik)”, Journal of the College of Languages, issue: 33, p. 150-171.
- Soykan, Ömer Naci (2013). “Sözdizim ile Anlambilim Arasındaki Bağintıya Türkçe Açısından Bir Bakış”, Kaygı, Sayı: 20, s. 139-152.
- Şahin, Hatice (2009). “Tercüme-i Hülâsâ'nın Bir Nüshası Üzerine”, Turkish Studies, Volume 4/8 Fall 2009, s. 108-132.
- Şahin, Hatice (2007). “Câmi'ü'l-Fürs Örneğinde XVI. Yüzyıl Bitki İsimleri”, Turkish Studies Volume 2/2 Spring 2007.
- Şahin, İbrahim (2016). “Filoloji ve Botanik Alanlarının Kavşağında Yerel Fitonimler (Bitkiadları) Meselesi”, A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, 56, Erzurum, s. 775-791.
- Şanjarhan, Bekmaganbetov (2011). “Semantik Üçgen Etrafındaki Düşünceler”, (Çev: Emine Atmaca), Turkish Studies, Volume 6/4 Fall, p. 367-372.
- Şen, Serkan (2001). “Anlam İyileşmesi ve Kötüleşmesine Divan u Lügati't-Türk Merkezli Örnekler”, Türk Dili Dergisi, Sayı: 591, s.268-275.
- Şen, Serkan (2008). “Türkiye’de Meyvelerden Yararlanılarak Verilmiş Yer Adları”, Turkish Studies, Volume 3/5 Fall 2008, p. 401-419.
- Şimşek, Esmâ (2008). “Ölümsüzlük İlacı Elma”, Turkish Studies, Volume 3/5 Fall, s.193-204. <http://www.turkishstudies.net/> erişim tarihi: 04.03.2011
- Telli, Burak (2015) “Kenzü’s-Sıhhatü'l-Ebdâniyye Eser-i Mürşid-i Osmâniyye’de Bitki Adları”, Kesit Akademi Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 1, Eylül 2015.
- Toygâr, Kamil (1979). “Türkiye’de Öğrencilerin Öğretmenlerine Taktıkları Adlar”, V. Uluslar Arası Balkan Folklor Sempozyumu, 7-9 Temmuz 1979, Makedonya-Ohri.

- Tuna, Osman Nedim (1987). “Malatya’da Bir Yazma Tıp Kitabı ve Türk Bitki Adlarının Kaynakları”, Battal Gazi ve Malatya Çevresi Halk Kültürü Sempozyumu (19-21.10.1987): 213-231.
- Uç, Tayyibe (2009). “Kıbrıs Ağzı Bitki Adları”, Türk Dilleri Araştırmaları, 19, 2009: 167-184.
- Uçar, İlhan (2010). “Türkçede Eş Anlamlılık ve Eski Anadolu Türkçesi Tıp Yazmalarında Eş Anlamli Kelime Kullanımı”, ZfWT Vol. 2, No. 1.
- Uçar, İlhan (2013). “Kavram-Çağırışım-Kelime Bağlamında Bitki Adlarına Anlam Bilimsel Bir Yaklaşım”, Turkish Studies, Volume 8/1, p. 2671-2683.
- Uçar, İlhan (2013). “Türkiye Türkçesinde Hayvan Adlarından Türetilmiş Bitki Adları”, Teke Dergisi, Sayı: 2/1, 2013.
- Uçar, İlhan (2013). “Yetiştigi/Geldiği Coğrafya Veya Etnik Adlandırmayla Oluşturulan Bitki Adları”, ZfWT Vol. 5, No. 1, 2013.
- Uçar, İlhan (2012). “Türkiye Türkçesinde Organ Adlarıyla Oluşturulmuş Bitki Adları”, TÜBAR- XXXII, Güz 2012..
- Uçar, İlhan (2011). “Baş, Kafa, Ser Kelimelerinin Eş Anlamlılığı ve Baş Kelimesinin Divanü Lugati’t-Türk Merkezli Bir Yaklaşım”, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, Cilt: 4 Sayı: 17 Bahar 2011.
- Uğur, Nizamettin (2010). “Hakiki Anlam, Gerçek Anlam ve Düz Anlam”, Varlık Dergisi.
- Uğurlu, Mustafa (2004). “ Türk Lehçeleri Arasında Kelime Eş Değerliği”, Bilig, S. 29, s. 29-40
- Ullmann, Stephen. “Anlambilimi”, (Çev: Ahmet Kocaman).
- Uzunkaya, Uğur (2013). “Klasik Osmanlı Türkçesinde Bir Ziraat Metni: Kemānî (Pehlevān)’nin Felâhat-nāme’si ve Dil İncelemesi”, JASSS, April 2013, Volume: 6, Issue: 4, p. 1129-1184.
- Üçer, Müjgan. Karacaoğlan’ın Dünyasında Bitkiler.
- Üstüner, Ahat (2009). “Örtmece Sözlerle İlgili Terimler”, Turkish Studies, Volume 4/8, Fall 2009
- Vardar, Berke (1983). “Sözlüksel Yapılar ve Yöntem Sorunları”, Macit Gökberk Armağanı, Türk Dil Kurumu Yayınları: 203-208, Ankara.
- Vardar, Berke. “Bildirişim İşlevi, Alan Kavramı ve Terim Öğretimi”, Türk Dili Dergisi. 3-7 s.

Yavuz, S., Şenel, M. (2013). “Yer Adları (Toponim) Terimleri Sözlüğü”, Turkish Studies/İnternational Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish and Turkic, 8/8, Yaz 2013, 2239-2254, Ankara.

Yaylağan, Nilay (2015). “Argoda Bitki Adları”, Kesit Akademi Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 2, Aralık 2015, s. 73-85.

Yılmaz, Y., Dağtaş, H. (2014). “Türkiye Türkçesinde Bitki Adları ve Yetiştği Yerle İlişkisi”, ASOS Journal, Yıl: 2, Sayı: 6, Eylül 2014, s. 231-239.

Ağ Bağlantıları

Akşehirli, Soner. “Hakikî Anlam”:

<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:sCHkWNxK9SwJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/Hakiki-Anlam.doc+&cd=15&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 09.09.2019

Altan, Güneş. “Roland Barthes’ın Göstergibilim Terimleri” :

<https://docplayer.biz.tr/35870539-Roland-barthes-in-gostergebilim-terimleri-gunes-altan.html> Erişim tarihi: 09.09.2019

Dervişcemaloğlu, Bahar. “Göstergebilim”: <http://www.ege-edebiyat.org/wp/?cat=18>
Erişim tarihi: 11.09.2019

Dervişcemaloğlu, Bahar (B). “Göstergebilim Sözlüğü”:

<https://docplayer.biz.tr/3789184-B-a-h-a-r-derviscemaloglu.html> Erişim tarihi: 11.09.2019

Dervişcemaloğlu, Bahar (C). “Göstergebilimde Eklemlilik Kavramı”:

http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:FzY_tB3sqCIJ:www.ege-edebiyat.org/modules.php%3Fname%3DNews%26file%3Dprint%26sid%3D157+&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr Erişim tarihi: 11.09.2019

Filizok, Rıza (2013). “Batı Retoriğinde Anlam Tasnifleri”:

<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:2BdwMIBPCyEJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/BATI-RETOR%25C4%25B0%25C4%259E%25C4%25B0NDE-ANLAM-TASN%25C4%25B0FLER%25C4%25B0.doc+&cd=2&hl=tr&ct=clnk&gl=tr>

Filizok, Rıza (2013). “Mantık ve Anlam Tasnifleri”: <https://docplayer.biz.tr/46122115-Prof-dr-riza-filizok.html> Erişim tarihi: 10.09.2019

Filizok, Rıza (A). “Dil Bilimi ve Gösterge”. <http://www.ege-edebiyat.org/docs/494.pdf>
Erişim tarihi: 10.09.2019

- Filizok, Rıza (B). “Gösterge Bilimi Üzerine”.: <https://docplayer.biz.tr/5953353-Gosterge-bilimi-uzerine-isaret-bilimi-yahut-semiotik.html> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (C). “Göstergebilimsel İşaret Kavramı”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:VuR5pJAfS04J:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/G%25C3%25B6stergebilimsel-%25C4%25B0%25C5%259Fararet-Signe.docx+%&cd=2&hl=tr&ct=clnk&gl=tr>
Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (D). “İşaret Yahut Gösterge Nedir?”:
http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:ZlO0ugp_iwMJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/%25C4%25B0%25C5%259Faret-yahut-G%25C3%25B6sterge-Nedir.doc+%&cd=4&hl=tr&ct=clnk&gl=tr Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (E). “Peirce’ün İşaret Kuramı”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:uN7QrrJbJeAJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/Peirce%25C3%25BCn-%25C4%25B0%25C5%259Faret-Signe-Kuram%25C4%25B1.docx+%&cd=4&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (F). “Yorumlayıcı Anlam Bilimi-Genel İlkeler”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:rwJB31kXx1AJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/Yorumlay%25C4%25B1c%25C4%25B1-Anlam-Bilimi-Baz%25C4%25B1-Temel-Kavramlar.docx+%&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr>
Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (I). “Bernard Pottier’nin Kavramsal Varsayımları”:
<http://www.ege-edebiyat.org/wp/?p=2490> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (H). “Yorumlayıcı Anlam Bilimi ve Anlamın Dört Unsuru”:
<https://studylibtr.com/doc/816665/yorumlayici-anlam-bi%CC%87li%CC%87mi%CC%87--la-semantique> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (G). “Yorumlayıcı Anlam Bilimi-Bazı Temel Kavramlar”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:rwJB31kXx1AJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/Yorumlay%25C4%25B1c%25C4%25B1-Anlam-Bilimi-Baz%25C4%25B1-Temel-Kavramlar.docx+%&cd=4&hl=tr&ct=clnk&gl=tr>
Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (K). “Mantık ve Anlam Problemi”:
<http://www.ege-edebiyat.org/docs/509.pdf> Erişim tarihi: 10.09.2019

- Filizok, Rıza (L). “Kültür Semiyotiği ve Yorumlayıcı Anlam Bilimi”:
<http://mu haz.org/kultur-semiyotigi-ve-yorumlayici-anlam-bilimi-rza-filizok-ue xk.html> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (M). “Dolaylı Anlam Nedir?”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:nwXTuTUZ-1kJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/DOLAYLI-ANLAM-NED%25C4%25B0R2.docx+&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (N). “Gösterge (İşaret/Signe) ve Anlam”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:9ptwYLFIS7kJ:www.ege-edebiyat.org/docs/307.doc+&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (O). “Anlam Birimi, Biçim Birimi ve Sözlük Birimi”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:Kim127ux3uoJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/Anlam-Birimi-Bi%25C3%25A7im-Birimi-ve-S%25C3%25B6zl%25C3%25BCk-Birimi.pdf+&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (Ö). “Anlam Bilimi’nin Çağdaş Üç Yöntemi”:
<https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:fcBaq4ljzLOJ:https://www.scribd.com/doc/102147279/Anlam-Bilimi-nin-Ca%25C4%259Fda%25C5%259F-Uc-Yontemi+&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (P). “Anlam Değişmeleri”:
<https://studylibtr.com/doc/3853713/anlam-de%25C4%259Fi%25C5%259Fmeleri> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (R). “Çok Anlamlılık”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:NCSAMA6Hr qoJ:www.ege-edebiyat.org/docs/252.doc+&cd=4&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 10.09.2019
- Filizok, Rıza (S). “Otto Ducháček’e Göre Anlam Bilimi ve Anlam Bilimin Tarihçesi”:
<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:Qo0o1Fwxls oJ:www.ege-edebiyat.org/wp/wp-content/uploads/ANLAM-B%25C4%25B0L%25C4%25B0M%25C4%25B0N-TAR%25C4%25B0H%25C3%2587ES%25C4%25B0.docx+&cd=1&hl=tr&ct=clnk&gl=tr> Erişim tarihi: 10.09.2019
- “International Council of Onomastic Sciences”: List of Key Onomastic Terms,
Liste Onomastischer Schlüsseltermini, Liste des mots-clefs en Onomastique : ICOS :
<https://icosweb.net/> Erişim tarihi: 07.09.2019

ÖZ GEÇMİŞ

Yasemin Yıldız 1989'da Sakarya'da dünyaya geldi. İlköğrenimini Erenler İlkokulu'nda, ortaöğrenimini Sakarya Atatürk Lisesi'nde tamamladı. 2008 yılında Sakarya Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü kazandı. 2012 yılında lisans eğitimini tamamlayarak aynı yıl Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim dalında yüksek lisans eğitimine başladı. 2016 yılında yüksek lisans eğitimini tamamlayıp aynı yıl Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim dalı doktora programına girmeye hak kazandı.

